*ODP

Ephraim.

SANCTI EPHRAEM SYRI

# HYMNI ET SERMONES.

# ܡܐܡܪ̈ܐ ܘܡܕܪ̈ܫܐ
# ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ
# ܡܠܦܢܐ

SANCTI EPHRAEM SYRI

# HYMNI ET SERMONES,

QUOS E CODICIBUS LONDINENSIBUS, PARISIENSIBUS, DUBLINIENSIBUS, MAUSILIENSIBUS, ROMANIS ET OXONIENSIBUS DESCRIPTOS, EDIDIT, LATINITATE DONAVIT, VARIIS LECTIONIBUS INSTRUXIT, NOTIS ET PROLEGOMENIS ILLUSTRAVIT


THOMAS JOSEPHUS LAMY

SS. D. N. PRÆLATUS DOMESTICUS, ECCL. CATH. NAMURC. CAN. HON., S. THEOL. DOCT., ORD. LEOP. EQUES, ACADEM. REGIÆ BRUX. ET PANORMIT. AC RELIG. CATH. ROM. SOCIUS, S. SCRIPT. ET LINGG. SEMITT. IN UNIVERSIT. CATH. LOVAN. PROF. ORD., ET COLL. MAR. THER. PRÆSES.


TOMUS III.


MECHLINIÆ,

H. DESSAIN, SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE ET ARCHIEPISCOPATUS MECHLINIENSIS TYPOGRAPHUS.

M. D. CCC. LXXXIX.

# IMPRIMATUR.

Opus quod inscribitur : *Sancti Ephræm Syri Hymni et Sermones, quos e codicibus Londinensibus, Parisiensibus, Dubliniensibus, Mausiliensibus, Romanis et Oxoniensibus descriptos, edidit, latinitate donavit, variis lectionibus instruxit, notis et prolegomenis illustravit* THOMAS JOSEPHUS LAMY, *SS. D. N. Prælatus Domesticus, Eccl. cath. Namurc. Can. hon., S. Theol. Doct., Ord. Leop. Eques, Academ. Regiæ Brux. et Panormit. ac Relig. Cath. Rom. Socius, S. Script. et Lingg. Semit. in Universit. cath. Lovan. Prof. Ord., et Coll. Mar. Ther. Præses,* ex auctoritate Eminentissimi Cardinalis Archiepiscopi Mechliniensis et legum Academiarum præscripto recognitum, quum fidei aut bonis moribus contrarium nihil continere visum fuerit imprimi potest.

Datum Lovanii, die 8 Decembris 1889.

J. B. ABBELOOS, RECT. UNIV.

## LITTERÆ SUÆ SANCTITATIS

AD AUCTOREM MISSÆ POST EDITUM PRIMUM TOMUM.

# LEO PP. XIII.

Dilecte Fili, Salutem et Apostolicam Benedictionem. Acceptissimum habuimus, Dilecte Fili, munus prioris voluminis ineditorum operum Sancti Ephræm a te nobis oblatum, quo thesaurum auxisti doctrinæ a sanctis Patribus Ecclesiæ relictum. Et id quidem peropportune prorsus ad hæc tempora ; quæ pertubata volvuntur ubique a coacervatis præteritarum omnium ætatum erroribus, et fœdata a colluvione vitiorum inde manantium. Nam Edesseni Diaconi scripta, in Occidente non minus quam in Oriente celebrata, non solum aptissima prædicabantur a sancto Gregorio Nysseno conterendis antiquis, coæqualibus et futuris hæresibus, sed ipsa indole et varietate sua sunt ejusmodi, ut diversis hominum conditionibus et adjunctis accomodata, roborent fidem, cupiditates coerceant, regant mores, ingerant humilitatem, caritatem succen-

dant, animos ad virtutem informent : unde factum esse scimus ut olim compluribus in Ecclesiis, post Sacras Scripturas, opera Sancti Ephræm publice legi solerent. Commendandum itaque summopere ducimus, te genuinas sancti Doctoris lucubrationes adhuc in accuratissimis quoque editionibus desideratas, omni studio conquirere et vulgare, tum in Ecclesiæ decus, tum in spirituale fidelium emolumentum. Tibique ominamur, ut copiosissime tuo labore assequaris utilitatem, alias e publica eorumdem scriptorum lectione speratam; inceptoque tuo Deum propitium omnino precamur. Cujus interim favoris auspicem Apostolicam Benedictionem paternæ nostræ benevolentiæ pignus, tibi, Dilecte Fili, peramanter impertimus. — Datum Romæ apud S. Petrum die 17 Julii 1882. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

*s.* LEO PP. XIII.

EMINENTISSIMO AC REVERENDISSIMO

S. R. E. CARDINALI

# PETRO LAMBERTO GOOSSENS

ARCHIEPISCOPO MECHLINIENSI, PRIMATI BELGII.

EMINENTISSIME PRINCEPS,

Operi undecim abhinc annis suscepto finem impositurus, e tua in collegium S. R. E. Cardinalium assumptione occasionem nactus sum, ut, sicut tota nostra Academia tibi ex corde gratulata est, ita ego, quantum sinit mea tenuitas, tibi gratulabundus offerrem mel suavis doctrinæ ab api syra e floribus Orientis collectum, teque

auspice tertius tomus operum S. Ephræm Syri ineditorum e prelo exiret et tuo patrocinio nobilitatus in publicum prodiret. Quod ut facerem plura suadebant.

Etenim primus qui in Europa sæculo XVI litteras syriacas sedulo coluerit vir fuit archidœcesis Mechliniensis, Andreas nempe Masius e Lennick prope Bruxellas oriundus, suo in librum Josue Commentario, sua latina translatione tractatus syriaci Moysi Barcephæ De paradiso terrestri, suaque Grammatica syriaca ac Syrorum peculio satis ubique notus.

In tua etiam diœcesi, sub auspiciis Philippi regis II, prodierunt nobilissima illa Biblia polyglotta, Antverpiensia dicta, in quibus versio syriaca N. T. a Mose Mardeno Vindobonæ vix edita inserta fuit, ad codices castigata latineque translata.

Illud etiam silentio præterire non possum quod recentius ad promovendum studium rerum orientalium fecisti, quum ratus scientiam linguarum semiticarum hisce nostris diebus maxime prodesse ad vindicandos sacros libros ab oppugnationibus quibus impetuntur, duos e meis discipulis Berytum in Syria misisti, ut in Universitate, illic a summo Pontifice Leone XIII erecta, discendis linguis semiticis toti incumberent. Nec te latet scriptores Syros Aphraaten, Balæum, Marutham, Isaacum Antiochenum, maxime vero Ephræmum, non infimum inter Patres tenere locum hodieque nonnullos viros doctos consilium iniisse edendi patrologiam syriacam, quæ patrologiæ græcæ et latinæ respondeat.

Porro S. Ephræmum, ecclesiæ edessenæ diaconum, primatum tenere inter Orientis christiani scriptores omnes consentiunt. Ejus hymni ac sermones sacras Syrorum solemnitates exornant et quo-

tidie recitantur in eorum officiis liturgicis. Tantam autem famam monachus edessenus illico adeptus est, ut ejus opera non solum, eo vivente, græce verti cœperint, sed, teste Hieronymo, in Ecclesiis post S. Scripturam prælecta fuerint. Attamen pauci tantum ejus sermones ascetici latinis noti fuerunt, donec ad finem sæculi XIV Gerardus Vossius, præpositus Tungrensis, Summis Pontificibus, Gregorio XIII, Sixto V et Clemente VIII fautoribus, præclaram operam navaret in colligendis ejus scriptis eaque e græco latina facta Romæ tribus voluminibus in-folio ederet. Quæ scripta adeo pietatem excitarunt, devotionemque promoverunt ut, statim ac typis excusa sunt, omnium manibus tererentur novaque editio Antverpiæ prodiret.

Hucusque autem textus primigenius typis mandatus non fuerat nec alibi quam in Oriente notus erat. Sæculo autem proxime elapso codices syriaci ex Oriente et Ægypto in Bibliothecam vaticanam advecti fuerunt, e quibus docti Maronitæ multa adhuc latentia Ephræmi opera, nempe commentaria in vetus Testamentum, hymnos de Christi nativitate et de fide, alios adversus doctrinas erroneas, odasque defunctorum et paræneses sermonesque diversos eruerunt atque, sub auspiciis Summorum Pontificum, tribus voluminibus, in folio syriace et latine Romæ ediderunt.

At nondum exhausti erant vatis Syrorum thesauri. Multa adhuc latebant ejus scripta sive in Oriente, sive in codicibus syriacis in Bibliothecis præsertim Galliæ et Britanniæ repositis. Quum igitur perspectum haberem hæc scripta plurimum valere tum ad confirmanda dogmata catholica, tum ad informandos mores pietatemque fovendam, operi me accinxi ut ea undique conquirerem et detecta ac descripta syriace et latine vulgarem. Res præter opinionem et

spem successit, ita ut quæ detexi et descripsi tria volumina implerent. Primum volumen, hymnos de Epiphania, de jejunio quadragesimali, de azymis et de crucifixione sermonesque de Domino nostro, de pœnitentia, de peccatrice et de Christi passione ac resurrectione continens, sub auspiciis summi Pontificis Leonis XIII, septem abhinc annis, in lucem editum est. In secundo volumine collegi acta Ephræmi parisiensia, commentaria S. Doctoris in Isaiam, in Lamentationes Jeremiæ, in Jonam, Nahum, Habacuc, Sophoniam et Aggæum, sermones quatuor de admonitione, de reprehensione et de magis ac incantatoribus, hymnosque de Christi nativitate, de B. M. V., de jejunio, de resurrectione Christi et de diversis, quæ omnia exscripta sunt e codicibus Musæi Britannici et Bibliothecæ nationalis parisiensis. In tertio volumine e codicibus Londinensibus, Oxoniensibus, Dubliniensibus, Parisiensibus, Romanis et Mausiliensibus descripta habentur sermones de rogationibus, de Antichristo, de fine et retributione, præclarumque carmen de Josepho a fratribus vendito, plurimique hymni de confessoribus et martyribus, de Machabæis, de Abraham Kidunaia, de Juliano Saba, et de quadraginta martyribus Sebastiæ, et de diversis ; quæ omnia accurate et nitide excusit Mechliniensis typographus H. Dessain peritia et arte alter Plantinus. In hisce autem sermonibus totus est doctor Syrorum in demonstranda orationis necessitate et efficacia, in explicanda justa bonorum et malorum retributione in extremo judicio, cui præcessurus est Antichristus. In hymnis vero agit de hominis libertate, de cultu, invocatione et intercessione sanctorum ac de venerandis eorum reliquiis, et ita quidem ut nemo ante eum facundius et elegantius de hisce dogmatibus locutus sit. In hymno autem de Trinitate docet Spiritum sanctum etiam a Filio procedere, unde patet quænam fuerit in hac re, diu ante Photium, Ecclesiæ orientalis doctrina.

Merito igitur volumen fidei pietatique promovendæ tam utile dicandum erat Eminentissimo Antistiti, qui forma factus gregis ex animo ipsi fide et virtutibus præest.

EMINENTIÆ TUÆ

HUMILLIMUS OBSEQUENTISSIMUSQUE SERVUS

THOMAS JOSEPHUS LAMY.

Lovanii, die festo S. Clementis, 23 Novembris 1889.

# PROLEGOMENA.

## I.

## DE POESI ET ARTE RHYTHMICA S. EPHRÆMI.

Testimonia antiquorum.

1. Syros inde a nascentis Ecclesiæ exordio officia liturgica hymnis et canticis exornasse multis testimoniis demonstratur. Socrates, in sua *Historia ecclesiastica*, postquam recitavit seditionem motam ab Arianis, qui duobus choris hymnos erroris veneno infectos decantabant, ait : « Dicendum porro est unde consuetudo illa hymnos in Ecclesia alternis canendi initium sumpserit. Ignatius, Antiochiæ in Syria episcopus, post Apostolum Petrum ordine tertius, qui et cum Apostolis ipsis familiariter versatus est, vidit aliquando angelos hymnis alternatim decantatis sanctam Trinitatem celebrantes ; et canendi rationem quam in illa visione animadverterat Ecclesiæ Antiochensi tradidit. Unde ista traditio ad omnes postea ecclesias permanavit [1]. »

2. Idem tradunt auctores Syri. Gregorius Barhebræus in suo *Chronico eccles.*, quod conjunctis viribus cum meo olim discipulo Ill. D. Abbeloos edidi, hæc refert de S. Ignatio : « Vidit ille angelos alternis choris cantantes, atque sic quoque in ecclesia faciendum docuit. » Et in vita Simeonis Barsaboë, Seleuciæ sæc. IV episcopi : « Ipse instituit ut duobus choris preces fierent in ecclesiis orientalibus, quemadmodum in Occidente a temporibus Ignatii Ignei, discipuli Joannis evangelistæ Zebedæi filii, fuerat institutum [2]. »

3. Eamdem traditionem refert

1 « Λεκτέον δὲ καὶ ὅθεν τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν ἡ κατὰ τοὺς ἀντιφώνους ὕμνους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συνήθεια. Ἰγνάτιος Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, τρίτος ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου ἐπίσκοπος, ὃς καὶ τοῖς ἀποστόλοις αὐτοῖς συνδιέτριψεν, ὀπτασίαν εἶδεν ἀγγέλων, διὰ τῶν ἀντιφώνων ὕμνων τὴν ἁγίαν Τριάδα ὑμνούντων, καὶ τὸν τρόπον τοῦ ὁράματος τῇ ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίᾳ παρέδωκεν. Ὅθεν καὶ ἐν πάσαις ταῖς Ἐκκλησίαις αὕτη ἡ παράδοσις διεδόθη. » Socrates *Hist. eccl.* VI, 8. Nec his contradicit Theodoretus *Hist. eccl.* II, 19. dicens de Flaviano et Diodoro qui sub Constantio, vixerunt : « Atque hi primi, psallentium choris in partes divisis, hymnos davidicos alternis canere docuerunt. Quod quidem Antiochiæ cœptum, ubique deinceps obtinuit. » Nam, ut observat Card. Bona *De div. psalmodia* 16, loquitur Theodoretus, non de quocumque altero cantu, sed de solis davidicis psalmis. Theodorus Mopsuestenus, qui idem ac Theodoretus de Flaviano et Diodoro narrat ap. Nicetam, *Thes. orth. fidei* V, 30. asserit eos primos omnium eam psalmodiæ speciem quas antiphonas vocant e syrorum lingua in græcam transtulisse, et omnium prope solos hujus rei auctores cunctis orbis partibus apparuisse. Unde colligitur hunc usum, antequam transmitteretur ad græcos a Flaviano et Diodoro, apud Syros viguisse.

2 ܘܗܘ ܚܙܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܒܡܥܢܝܬܐ ܦܠܓܐ. ܘܐܠܦ ܕܗܟܢ ܠܥܕܬܐ ܢܥܒܕ ܀ ܘܗܘ ܬܩܢ ܕܒܬܪ̈ܬܝܢ ܦܠܓ̈ܘܢ ܢܨܠܘܢ ܒܥܕ̈ܬܐ ܕܡܕܢܚܐ ܐܝܟ ܕܒܡܥܪܒܐ ܐܬܬܩܢܬ ܗܘܬ ܡܢ ܙܒܢܐ ܕܐܝܓܢܛܝܘܣ ܢܘܪܢܐ ܬܠܡܝܕܐ ܕܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܒܪ ܙܒܕܝ. Barhebr. *Chron. eccl.* I, 42 ; II, 34.

Salomo, episcopus Bassoræ, in libro *Apum* nuper edito: « Puer ille quem advocavit Dominus noster et statuit in medio erat Ignatius, qui fuit patriarcha Antiochiæ et vidit angelos ministrantes duobus choris et ordinavit ut sic fieret in Ecclesia [1]. »

Medio autem sæculo II, Edessæ in Mesopotamia floruit scriptor suis scriptis et erroribus famosus, Bardesanes, auctor sectæ Bardesanistarum. Is igitur, relicta vera fide [2], ad hæresin Valentinianorum declinavit, et, magistri exemplum imitatus, ut facilius erroris venenum instillaret, *primus* [3] apud Syros ligata oratione usus est et carmina syriaca composuit. De Bardesanis carminibus disertum habemus S. Ephræmi testimonium *Adv. hær.* 53, ubi de Bardasane hæc habet: « Fecit quippe hymnos (ܡܕܪ̈ܫܐ) eosque modulationibus aptavit et composuit cantica (ܙܡܝܪ̈ܬܐ) et induxit metra et mensuris (ܟܝ̈ܠܐ) ac ponderibus (ܡܬܩ̈ܠܐ) distinxit versus. Ita propinavit simplicibus venenum dulcedine temperatum.... Ægroti quippe cibum salubrem non elegerunt. Davidem intueri voluit. Voluit ut ejus pulchritudine ornaretur; et ut ejus similitudine commendaretur, centum quinquaginta hic quoque composuit cantica [4] »

4. Quod S. Ephræmus Bardesani, hoc ejus filio Harmonio tribuit Sozomenus [5] : « Non ignoro olim quoque fuisse apud Osrhoenos viros doctissimos, Bardesanem, qui hæresim ex ipsius nomine appellatam condidit, et Harmonium, ejusdem Bardesanis filium, qui, cum græcis disciplinis egregie institutus fuisset, primus patrium sermonem metris ac modulis subjecisse dicitur et choris tradidisse, qua ratione etiamnum frequenter psallunt, non carminibus ab Harmonio scriptis sed numeris ejus utentes.....

1 ܛܠܝܐ ܗܘ ܕܩܪܝܗ ܡܪܢ ܘܐܩܝܡܗ . ܐܝܢܘ ܗܘܐ ܐܝܓܢܐܛܝܘܣ . ܗܘ ܕܗܘܐ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ . ܘܚܙܐ ܠܡܠܐܟܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܒܬܪܝܢ ܓܘܢܝܢ . ܘܛܟܣ ܗܘ ܕܗܟܢܐ ܢܫܬܡܫܘܢ ܒܥܕܬܐ, Ap. E. Budge, *Anecdota Oxoniensia, the Book of the Bee*. Ch. 50. Oxford. 1886.

2 Cfr. Greg. Barhebræus, *Chron. eccl.* I, 46-48.

3 Vid. A Hahn, *Bardesanes gnosticus, primus Syrorum hymnologus*. Lips. 1819.

4 ܥܒܕ ܗܘܐ ܡܕܪ̈ܫܐ . ܘܥܒܝ ܒܢܥܡܬܐ . ܘܐܪܟܒ ܙܡܝܪ̈ܬܐ . ܘܐܥܠ ܡܫܘܚܬܐ . ܒܟܝ̈ܠܐ ܘܡܬܩ̈ܠܐ . ܦܠܓ ܒܗ̇ ܡ̈ܠܐ . ܘܐܡܙܓ ܠܦ̈ܫܝܛܐ . ܡܪܪ̈ܐ ܒܚܠܝܘܬܐ . ܟܪ̈ܝܗܐ ܒܡܐܟܘܠܬܐ . ܠܐ ܓܒܘ ܕܚܠܝܡܘܬܐ . ܕܘܝܕ ܒܥܐ ܕܢܚܙܐ . ܒܫܘܦܪܗ ܕܢܬܨܒܬ . ܒܕܡܘܬܗ ܕܢܫܬܒܚ . ܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܐܦ ܗܘ . ܐܬܒ ܗܘ ܙܡܝܪ̈ܬܐ Liberius ista redduntur in *Opp. syr. lat.* II, 554. Rectius Hahn, Lib. cit. p. 29.

5 « Οὐκ ἀγνοῶ δε, ὡς καὶ πάλαι ἐλλογιμώτατοι τοῦτον τὸν τρόπον παρὰ Ὀσροηνοῖς ἐγένοντο, Βαρδησάνης τε ὃς τὴν παρ' αὐτοῦ καλουμένην αἵρεσιν συνεστήσατο, καὶ Ἁρμόνιος ὁ Βαρδησάνης παῖς· ὃν φασι διὰ τῶν παρ' Ἕλλησι λόγων ἀχθεῖσα, πρῶτον μέτροις καὶ νόμοις μυσικοῖς τὴν πατρίον φωνὴν ὑπαγαγεῖν, καὶ Χοροῖς παραδοῦναι, καθάπερ καὶ νυν πολλάκις οἱ Σύροι ψάλλουσιν, οὐ τοῖς Ἁρμονίου συγγράμασιν μέλεσι Χρώμενοι... Ἰδων δὲ Ἐφραὶμ κηλουμένους τοὺς Σύρους τῳ κάλλει τῶν ὀνομάτων, καὶ τῷ ῥυθμῷ τῆς μελῳδίας, καὶ κατὰ τοῦτο προσεθιζομένους ὁμοίως δοξάζειν, καίπερ Ἑλληνικῆς παιδείας ἄμοιρος, ἐπέστη τῇ καταλήψει τῶν Ἁρμονίου μέτρων. Καὶ προς τα μέλη τῶν ἐκείνου γραμμάτων, ἑτέρας γραφας συνᾳδούσας τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δόγμασι συνέθηκεν· ὁποῖα αὐτῷ πεποίηται ἐν θείοις ὕμνοις καὶ ἐγκωμίοις αγαθῶν ἀνδρῶν. Ἐξ ἐκείνου τε Σύροι κατα τον νόμον τῆς Ἁρμονίου ᾠδῆς τὰ τοῦ Ἐφραὶμ ψάλλουσι. » Sozomenus, *Hist. Eccles.* III, 16. Eum exscribit Nicephorus Callixtus, *Hist. Eccles.* IX. 16.

Ephraem vero cum Syros et verborum elegantia et modulationis concinnitate delinitos videret, eaque ratione paulatim adduci, ut idem cum Harmonio sentirent, ipse, licet græcæ eruditionis expers, operam dedit ut Harmonii numeros intelligentia assequeretur : et, juxta numeros scriptorum Harmonii, alios composuit libros, ecclesiasticæ doctrinæ consentientes. Cujusmodi sunt ea quæ in divinis hymnis et in encomiis sanctorum virorum ab illo elaborata sunt. Ex eo tempore Syri juxta numeros canticorum Harmonii scripta Ephræmi psallere solent. »

Quod asserit Sozomenus, Harmonium primum fuisse qui patrium sermonem metro subjecerit hoc ad ejus patrem referendum ex Ephræmo supra demonstratum est. Nostram sententiam confirmant *Acta Ephræmi parisiensia*[1]. Porro Theodoretus[2], Acta Ephræmi vaticana[3] et Gregorius Barhebræus[4] cum Sozomeno concinunt in affirmando Ephræmum exemplo Harmonii, Bardesanis filii, incitatum fuisse ad hymnos conscribendos. Unde dicendum videtur quod Ephræmus exemplo utriusque et patris et filii incitatus fuerit.

5. Asserit et Sozomenus « ex eo tempore Syros juxta numeros canticorum Harmonii scripta Ephræmi psallere. » Hanc assertionem probant J. S. Assemanus et Hahn. Juvat autem integra Assemani verba recitasse : « Errant, inquit, qui unum dumtaxat carminis genus, videlicet septem syllabarum, Ephræmo tribuunt. Nam ejusdem hymnos modo quatuor, modo quinque, et sex, vel septem, et interdum duodecim syllabis constare, patet e codicibus nitriensibus. Præterea ex iisdem codicibus liquet Ephræmi versus nonnumquam similiter desinere, sæpius numerum dumtaxat syllabarum in eis attendi, modo æquales semper syllabas in singulis versibus habere, modo inæquales, id est, quosdam versus tetrasyllabos esse, alios pentasyllabos, aut hexasyllabos, aut heptasyllabos vel dodecasyllabos, prout metri ratio exigit, quum Ephræmus nullum fere omiserit Rhythmi genus, quo non usus fuerit, compositionem modorum a Bardesane et Harmonio mutuatus.

6. « Hallucinantur etiam qui Ephræmum asserunt excogitasse versus heptasyllabos, Narsetem hexasyllabos, Balæum pentasyllabos, et Jacobum sarugensem tetrasyllabos ter repetitos vel dodecasyllabos : nam longe ante hos auctores jam Syri carminibus hujusmodi utebantur, ut Bardesanes et Harmonius. Id etiam indicant toni, seu rubricæ cantuum, ad quos carmina ephræmitica, et alia referuntur tanquam ad rem priorem et magis notam[5]. »

1 *Supra* t. II, 66.
2 *Hist. Eccles.* IV, 26.
3 *S. Ephræmi Opp. syr. lat.* III, L.
4 *Chron. Eccles.* I, 83.
5 *Bibl. orient.* I, 61.

7. Eidem sententiæ adhæret etiam A. Hahn in dissertatione supra laudata, ubi, agens de metro a Bardesane adhibito, ait : « Opera S. Ephræmi perlustrans, incidi in hymnum 65 *adversus scrutatores*, cujus calci hæc verba addita legimus : « ܫܠܡܘ ܡܕܪ̈ܫܐ܆ ܫܒܥܣܪ ܥܠ ܩ̈ܠܐ ܕܡܙܡ̈ܘܪܘܗܝ ܕܒܪܕܝܨܢ finiti sunt septemdecim hymni ad modos canticorum Bardesanis. » Reperta est hæc *rubrica cantus* seu modorum significatio in ipsis codicibus nitriensibus manuscriptis, quos editores summa fide descripserunt : quis vero primus adscripserit, utrum alius an ipse Ephræmus.... id non magnopere nos perturbare potest[1]. »

8. Quædam circa allegata Assemani et Hahnii testimonia sunt observanda. Hodie, postquam reperti et editi sunt plerique S. Ephræmi Madrashe seu hymni, jam constat tonos, saltem plerosque ad quos decantandi dicuntur in antiquis codicibus, non ex hymnis Bardesanis aut Harmonii ejus filii desumptos esse, sed ex aliis S. Ephræmi hymnis magis notis aut sæpius usitatis, ut infra demonstrabitur. Sic multi Ephræmi hymni decantandi dicuntur ad tonum : ܗܢܘ ܝܪܚܐ. Porro ܗܢܘ ܝܪܚܐ initium est hymni IV de Nativitate Christi[2] ; alii hymni decantandi dicuntur ad tonum ܥܠ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ. alii ad tonum ܐܬܦܠܓܘ ܗܘܘ ܫܒ̈ܪܐ. vel ad tonum ܠܘܡܚ ܐܣܝܪ. Porro istis vocibus indicatur prima stropha hymnorum I et IV et stropha 1ª hymni V de Nativitate Christi, quos edidimus[3]. Antequam isti hymni a nobis ex antiquis codicibus eruerentur poterat quis conjicere illas cantuum rubricas ab hymnis Ephræmo antiquioribus esse desumptas, nunc autem constat tonos illos desumptos esse ex hymnis Ephræmi maxime notis de Nativitate Christi. Alii toni accepti sunt ex hymnis de Epiphania, de jejunio, de Beata María, de confessoribus, de paradiso, de defunctis, de libero arbitrio, de Ecclesia, de fide, etc., ita ut pauci nunc remaneant toni hymnis Ephræmi appositi, qui non ex uno aut altero ejus hymno provenire noscantur. Quod si omnes Ephræmi hymni reperirentur, putem omnes eorum tonos in his vel illis hymnis ejus reperiendos, nisi forte aliquis tonus ex hymnis Balæi, Isaaci aut Jacobi sarugensis postea fuerit desumptus. Unde sequitur nullum e tonis appositis ab aliquo deperdito Bardesanis aut Harmonii hymno provenire. Quare minus recta videtur assertio Assemani et Hahnii sententia supra recitata.

9. Quod autem attinet ad notam ad finem hymni 65 *adv. scrut.*

[1] *Bardesanes gnosticus, primus Syrorum hymnologus*, p. 32-33.

[2] *Opp. syr. lat.* II.

[3] Tomo II, 429, sqq.

appositam, putaverim verba syriaca non satis accurate ab editoribus fuisse exscripta, aut codicem mendosum esse. Etenim in antiquissimo codice Musaei Britannici (add. m. 12, 176) ista nota sic se habet : « ܫܠܡܘ ܡܕܪ̈ܫܐ ܫܒܥܣܪ ܥܠ ܩܠܐ ܕܥܢܐ ܕܒܪܕܝܨܢ Finiti sunt hymni septemdecim ad tonum : pecus Bardesanis, » non ad tonum canticorum Bardesanis. Porro tonus « ܥܢܐ ܕܒܪܕܝܨܢ pecus Bardesanis » est tonus hymni 56 *Adversus hæreses*, cujus prima stropha a duobus istis vocabulis incipit.

Porro consilium impugnandi Bardesanis non fuit unica causa, quæ Ephræmum induxerit ad componendos multiplices suos hymnos. Etenim tum tantum incœpit agere contra Bardesanem, quum Edessæ commoratus est. Jam autem antea scripserat collectionem hymnorum nisibenam, saltem pro maxima parte. Gregorius Barhebræus[1] refert : « Ex quo Nicænum concilium celebratum est, cœpit S. Ephræm noster sacros hymnos odasque adversus sui temporis hæreses conscribere. » Rationes autem liturgicæ eum induxerunt ut hymnis exornaret Ecclesiæ festa. Hoc diserte testantur *Acta vaticana*. « [Syriac text] « Videns beatus Ephræm quantum omnes cantu caperentur, illosque a profanis et inhonestis lusibus choreisque avocare cupiens, choros virginum Deo sacrarum instituit docuitque hymnos et scalas et responsoria, sublimibus et spiritualibus sententiis referta : de Christi nativitate, baptismo, jejunio, actibus, passione, resurrectione et ascensione, de martyribus, de pœnitentia, de defunctis ; effecit ut virgines Deo sacræ ad ecclesiam convenirent cunctis solemnibus Domini festis et martyrum solemnitatibus atque diebus dominicis. Ille vero, velut pater et spiritus citharœdus, in medio aderat, docebatque modos musicos et modulandi carminis leges[2]. »

10. Hanc assertionem confirmat Jacobus Sarugensis : [Syriac text] Vidit Beatus Ephræm mulieres a Dei laudibus

1 Ap. Al. Assemanum, *Codex liturg.* IX, præf. 97.

2 *Opp. syr. lat.* III, p. LII ; *Bibl. orient.* I, 47-48.

desistere, prudensque judicans hoc nefas esse, sicut Moyses tympana dederat adolescentulis, fecit ipse hymnos eosque cum discretione dedit virginibus. Pulchrum erat videre eum inter sorores, dum eas excitabat ad cantandas laudes; pulchrum erat videre aquilam inter columbas dum eas lingua suavi docebat laudes novas. Circumdabant eum festales chori virginum, quæ ab eo discebant dulces cantus casto ore decantare. Docuit virgines Deo sacratas cantica, et ecclesia resonavit suavi concentu humilium odarum quas Ephræmus composuerat pro castis puellis quas ad decantandas Dei laudes edocebat[1]. »

Metrum. 11. Porro, antequam ulterius pergamus, observandum est syriacam poësin, ut et hebræam, syllabarum numero, non quantitate, versum definire, adeoque a classico Græcorum et Latinorum metro plurimum differre. « Syllabæ longæ, inquit Petrus Metoscita[2], et breves eundem apud poetas valorem obtinent. Poeta non curat an longæ vel breves sint syllabæ, in qua re Syri non imitantur Græcos et Latinos. » Et pater Benedictus[3] : « Syriaca poësis ab hebraica parum vocibus, minimum metro discrepat. Neutra syllabarum quantitate versum definit, sed numero. Septimam syllabam versus non excedit, nec a quarta deficit. S. Ephræmus heptasyllabo plerumque usus est, tetrasyllabo ter repetito S. Jacobus sarugensis, Balæus pentasyllabo. »

12. Assemanus, in cod. vat. 389, metrum definit : ܡܫܘܚܬܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܡܡܠܠܐ ܐܣܝܪܐ ܒܡܢܝܢܐ ܡܚܡܢܐ : ܘܬܪܬܝܢ ܐܝܬ ܐܕܫܝܗ̇ . ܩܕܡܝܐ ܡܫܘܚܬܐ ܦܫܝܛܬܐ . ܘܐܝܬܝܗ̇ ܬܠܬܐ . ܡܫܘܚܬܐ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܘܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܘܕܡܪܝ ܒܠܝ . ܬܪܝܢܐ ܕܝܢ ܡܫܘܚܬܐ ܡܪܟܒܬܐ ܘܐܝܬܝܗ̇ ܣܘܓܐܐ Metrum est sermo numero definito ligatus, cujus duæ sunt species : prima, metrum simplex complectens tres varietates : metrum mar Jacobi, et mar Ephræmi et mar Balæi ; secunda species : metrum compositum cujus multæ sunt varietates[4]. »

13. Hæc P. Benedictus et Assemanus, a quibus in nonnullis differt G. Cardahi, qui fusius hanc materiam recenter tractavit. Doctus vir recte observat non deesse inter Nestorianos et Jacobitas qui vocum consonantiam (gallice, la rime) in fine versuum coluerint, antiquiores autem Syros, Ephræmum, Baleum, Jacobum Sarugensem, Isaacum Antiochenum, hac usos non esse. Fusius agit Jacobus Tagritensis de consonantia illa litterarum et syllabarum, quam poëtæ Syri ad rhythmi venustatem usurpant[5]. Illa S. Ephræmus uti amat ad inducendum certum quoddam

1 Cod. paris. syr. 196, f. 87.

2 Ap. Martin, *De la Métrique chez les syriens*, Leipzig, 1879.

3 S. Ephræmi *Opp. syr. lat.* II, præf. ad lect.

4 P. Martin *Lib. cit.* p. 19.

5 Cfr. Martin, *Lib. cit.* p. 45, sqq.

rhythmum ut in hoc de *Reprehensione* (supra II, 335) :

ܟܐܒܐ ܕܐܦܪ ܠܟܪ ܠܗ
ܡܟܐܒܐ ܕܐܦܬܘܗ̇ ܦܘܡ ܠܗ

Ubi vides voces vocibus ita respondere ut initio et fine quædam consonantia adsit et habeatur ille parallelismus qui apud Hebræos in psalmis et Proverbiis frequens occurrit. Imo in *Parænesi* 54 omnes versus eodem modo desinunt :

ܒܪܐ ܕܡܠܟ ܐܠܗܘܬܗ
ܥܡ ܐܒܐ ܐܘܣܝܬܗ

Rariora tamen sunt hujusmodi exempla. Reperire etiam est apud S. Ephræmum hymnos, qui per primam cujusque strophæ vocem efformant acrostichidem secundum ordinem alphabeti syriaci, ut hebraice in Lamentationibus Jeremiæ prophetæ.

14. Porro assonantia tanquam lege poeseos præscripta frequens reperitur apud Ebed-Jesu Sobensem, scriptorem nestorianum, in libro *Paradisi* et apud Joannem monachum in *Directorio spirituali*[1]. In hisce operibus omne genus artificii poetici usurpatur et quoad consonantiam syllabarum et quoad litteras initiales et finales. Ad sui temporis scriptores, non ad antiquos, respicit Jacobus Tagritensis in suo tractatu de *Re metrica Syrorum*[2], ubi distinguit multiplices versus a tribus syllabis usque ad decem et novem et innumeros fere stropharum modos.

15. Porro G. Cardahi omnia Syrorum metra ad undecim reducit et admittit versus quatuordecim, imo et sexdecim syllabarum, in quo magis in verbis quam in re a P. Benedicto differt. Versus enim 14 syllabarum nihil aliud ipsi est quam hemistychium strophæ continens duos versus septem syllabarum. Idem dicendum de versu 16 syllabarum. Observat insuper sæpe in una stropha versus diversi metri a poeta conjungi et hoc majoris esse elegantiæ et ab arbitrio pendere poetæ[3]. Ad quod observamus ab Ephræmo multa quidem induci metra, in quibus variant numerus et ordo versuum numerusque syllabarum ita tamen ut in eodem hymno singulæ strophæ eumdem numerum versuum eadem ratione ac ordine dispositorum semper habeant. Singuli igitur hymni confecti sunt ad normam primæ strophæ, quæ et ipsa sæpe confecta est ad modum alicujus cantici magis noti vel antiquioris. Stropha illa exemplaris in Græcorum libris liturgicis appellatur *Hirmus*. Poetæ enim liturgici græcorum : S. Romanus, Theodorus, Sergius, alii, Ephræmum aliosque Syros imitati fuerint[4].

Metra diversa.

16. S. Ephræmi carmina alia

Mimre et Madrashe.

1 ܟܬܒܐ ܕܦܪܕܝܣܐ ܥܕܢܝܐ a J. Millos edit. Romæ, 1868.

2 Ap. Martin, *Lib. cit.*

3 G. Cardahi, *Liber thesauri de arte poetica syrorum*, arabice et syriace, Romæ, 1875. p. 1-5.

4 Vid. Em. Card. Pitra, *Hymnographie de l'Eglise grecque*. Rome, 1867 ; p. 13, 23, sqq ; ejusdem *Analecta sacra*. Par. 1876. Prolegomena.

a Syris appellantur ܡܐܡܪ̈ܐ *Mimre* et quandoque ܡܐܡܪ̈ܐ ܕܡܫܘܚܬܐ, alia ܡܕܖ̈ܫܐ *Madrashe,* vel ut Syri occidentales pronuntiant, *Madroshe.* Hæc est generalis divisio carminum magni syrorum vatis. Vocem ܡܐܡܪ̈ܐ sic egregie explicat J. S. Assemanus[1] : « ܡܐܡܪܐ *Mimra,* ut Syri orientales proferunt, seu *Mimro,* ut Syri occidentales, a verbo ܐܶܡܰܪ *Emar* derivatur, quod *dixit* significat. Igitur *Mimra,* cui Græcorum λόγος respondet, *sermo* est, seu *Oratio* : eaque tam metrica quam soluta numeris. Orationes enim seu Homiliæ Patrum Syris ܡܐܡܪ̈ܐ *Mimre* dicuntur, ut et tractatus quilibet, in quos Libri Auctorum dividi solent. Carmina etiam seu opera metro alligata, *Mimre* appellantur, ut sunt pleræque compositiones Ephræmi, Balæi, Isaaci, Jacobi : versibus scilicet *heptasyllabis, pentasyllabis, et dodecasyllabis,* quorum primi Ephræmo et Isaaco tribuuntur, alteri Balæo, postremi Jacobo Sarugensi. »

17. *Mimre* igitur S. Ephræmi carmina sunt æquales versus septem syllabarum habentia. Eodem nomine veniunt S. Doctoris sermones soluta oratione conscripti. Omnes igitur Ephræmi sermones tam ligata quam soluta oratione conscripti *Mimre* appellantur. Porro duo hic sunt observanda : unum, editores romanos Operum diaconi Edesseni distinctionem inter *Mimre* et *Madrashe* latine non expressisse et *Madrashe* adversus Hæreses et adversus Scrutatores, sicut et *Madrashe* de nativitate Christi, *sermones* appellasse. Unde magna oritur confusio iis qui ad versionem latinam tantum attendunt. Alterum, in codicibus recentioribus nomine *Mimra* interdum designari aliquod *Madrasha.* In antiquis autem codicibus hujusmodi confusio non occurrit. Unam dumtaxat inveni exceptionem in codice palimpsesto Musæi Britannici (add. m. 14,623 f. 23 et 86) ubi unus ex hymnis de *Virginitate* appellatur *Mimra.* In recentioribus autem codicibus sæculi XII, et sqq. non raro fit ut hymni proprie dicti ܡܐܡܪ̈ܐ appellentur. Porro confusio facile oritur in ܡܕܖ̈ܫܐ quæ strophas habent quatuor, quinque aut sex versuum septem syllabarum, ut in hymnis de Nativitate Christi ܐܬܝܠܕ ܗܘܐ ܠܡܪܢ, ܗܢܐ ܝܘܡܐ, in quibus distinctio inter *Mimra* et *Madrashe* fere evanescit, Hymnus ܐܠܗܐ ܒܪ ܗܘ ܡܪܝ ܐܢܐ, quem e cod. oxon. edidimus, strophis constat quatuor versuum septem syllabarum ; nihilominus in cod. oxon. ܡܐܡܪܐ appellatur. Idcirco et nos inter *Sermones* eum edidimus.

18. Hæc est autem natura *Mimre* S. Ephræmi ut plerumque sermones proprie dicti, rarius carmina,

[1] *Bibl. Orient.* III, part. I, p. 3.

sint, ut v. g. carmen de poenitentia Ninivitarum et carmen de Josepho vendito. Quare cum editoribus romanis Mimra sermonem reddidi.

19. *Madrasha,* apud rabbinos מִדְרָשׁ *Commentarius,* a verbo ܕܪܫ *exercuit, instituit, edocuit,* proprie notat *dissertationem , meditationem,* sed usurpatur continuo in re metrica ad designandum carmen e genere odarum seu hymnorum Latinorum. *Madrashe,* porro S. Ephræmi hymni sunt e pluribus strophis conflati, ad instar hymnorum qui in liturgiis græca et latina recitantur. Totus hymnus pendet a prima stropha, quam rationem imitati sunt græcorum Melodes. Strophæ autem in hymnis S. Ephræmi et Syrorum certo quodam versuum numero constant , qui versus aliquando eumdem omnes syllabarum numerum, aliquando diversum habent. Sic hymnus 1us de Nativitate ܗܢܐ ܝܘܡܐ constat strophis quatuor versus septem syllabarum habentibus. Alii *Madrashe* habent versus quinque vel octo syllabarum, et strophas e quatuor, quinque, aut etiam e decem hujusmodi versibus conflatas. Est autem aliud genus *Madrashe* seu hymnorum, quorum strophæ versus inæquales habent. Sic *Madrashe* Ephræmi de Paradiso Eden habent strophas undecim versuum, quorum septimus septem syllabis reliqui quinque syllabis constant, hoc ordine : 55555575555 ; *Madrasha* 4us de Nativitate ܗܢܐ ܫܝܢܐ hoc schemate constat : 12, 8, 8, 12. In hymnis Ephræmi maxime abundant versus septem et quinque syllabarum.

Strophæ.

20. Porro fundamentum cujusque hymni est stropha, quæ idcirco a Syris ܒܝܬܐ [1], οἶκος, *domus,* appellatur, quia est veluti parvum ædificium. Quo enim modo prima stropha confecta est, eodem ceteræ ejusdem hymni strophæ, ita ut, cognita prima stropha, ceteræ cognoscantur ; imo plurium hymnorum metrum sæpe hac ratione cognoscitur , quia Ephræmus solet ad eumdem modum plures hymnos componere. Strophæ apud Ephræmum non excedunt 14 versus. Hymni de azymis duos tantum versus 9 syllabarum in stropha continent.

Modi vel toni.

21. Hymni S. Ephræmi, prout exscripti sunt in antiquissimis codicibus nitriensibus sæculi V-VI, melodiam suam præscriptam habent hac vel simili formula ܥܠ ܩܠܐ *ad modum , ad tonum* , quasi gallice diceres « sur l'air, » qua formula indicantur et strophæ metrum et tonus ad quem hymnus decantandus est, sic, v. g. formula : « ܥܠ ܩܠܐ ܕܗܢܐ ܝܘܡܐ , *ad tonum : Hic dies,* » indicatur hymnum compositum esse et decantari ad tonum hymni I de Nativitate Christi, qui incipit ab hisce verbis.

1 Minus recte dicitur in *Thesauro Syriaco* ad h. v. ܒܝܬܐ *versus, pars brevior carminis.* ܒܝܬܐ stropha est, non versus.

« Syri, inquit Al. Assemanus [1], cum notas musicales non norint saltem communiter, vocem modulantur in officiis ecclesiasticis, quo fere pacto Itali, qui canunt, ut vulgo dicitur, ad *arias*, quæ *ariæ*, græcis *hirmi* (ειρμα) dictæ, sunt regulæ canendi, unde in codicibus aliisque scriptis leguntur sub initium singularum cantionum et ab his tropariorum seu stropharum in ea ode canendarum consequentia ac series ducenda est; itaque singulorum hymnorum frontibus illas inscribunt, vel integras si sint breves, vel illarum primum versum, seu primas versus voces; hinc quippe fit ut, experientia ac usu edocti, vocem modulentur eo tono seu inflexione, qua hirmos inscriptos modulari consueverunt. » Docet deinde Stephanum Aldoensem e libris ecclesiasticis collegisse 275 tonos eorumque strophas ac stropharum versus et versuum syllabas numerasse, quo syriacæ poeseos studiosi nova distinguere possent.

**Tonorum descriptio.**

22. Quæri potest an ipse Ephræmus tonum suorum hymnorum indicaverit, vel hoc fecerint codicum amanuenses. Putaverim tonos in antiquissimis codicibus V-VI sæculi, plerosque saltem, ab ipso Ephræmo provenire; in codicibus autem liturgicis scribas hanc indicationem interdum mutasse, ut revocarent cantores ad hymnum magis notum vel sæpius decantatum. Hinc fit ut unus idemque hymnus inscribatur, v. g. ad tonum ܐܬܦܠܓܬ ܗܘܘ ܠܡܪܐ qui est hymnus 4[us] de Nativitate, supra t. II, 471, vel ad tonum ܡܢܘ ܚܢ ܕܡܢܘܬܐ ܗܘܐ qui est hymnus 3[us] de Nativ. supra t. II, 461. Isti autem duo hymni ejusdem sunt toni. Interdum autem scribæ in codicibus liturgicis tonos non recte indicaverunt. Sic in Mus. Brit. cod. add. 14,520 sæc. VIII hymnus de Nativitate ܗܢܐ ܝܘܡܐ decantandus dicitur ad modum ܠܟܘܢ ܕܐܬܒܣܡܘܢ, quod falsum esse ex collatione utriusque hymni patet. Imo in Mus. Brit. cod. add. 12,176 sæc. V-VI hymni adv. scrut. 10-25 inscribuntur ad tonum ܐܝܠܢܐ ܗܪܐ; hymni autem collectionis nisebenæ 69-70, qui alterius sunt modi, pariter ad tonum ܐܝܠܢܐ ܗܪܐ inscribuntur. Unde patet antiquissimos codices non omni nævo carere. Alia menda cod. 12,176 infra indicabuntur.

23. Toni in codicibus Musæi Britannici unde eos, maximam partem, transcripsimus [2], litteris rubris in titulo indicantur hac vel simili formula ܠܩܠܐ ܕܥܠ ܡܘܠܕܗ ܕܝܚܝܕܝܐ *Ad tonum : De nativitate Unigenitos*;

1 *Cod. liturg.* IX, præf. 94. Romæ, 1756.

2 Codices illi sunt add. m. 12,176 Sæc. V-VI, continens hymnos adv. hær. et adv. scrutat.; 14,571 an. 519, contin. plures hymnos a nobis editos et de paradiso; 14,572 sæc. VI, continens hymnos nisibenos; 14,635 an. 555, continens hymnos de Azymis, etc; 14,506 sæc. IX-XI, continens hymnos de Epiphania, jejunio, B. M. V., confessoribus, etc; 14,592 sæc. VI-VII, habens hymnos de confessoribus, de Abraham Kidunaia et Juliano Saba.

*niti*, quibus verbis incipit hymnus primus de nativitate Christi in nostra editione.

Hos tonos cum eorum metro hic recensere non inutile erit quum a nemine hucusque hic labor peractus sit, præterquam a D. Bickell pro his hymnis quos ipse vulgavit. Jam tamen ante eum A. Hahn in dissertatione de Bardesane supra memorata et in *Chrestomathia syriaca*, quam cum suo discipulo F. L. Sieffert, Lipsiæ an. 1825, edidit *de Metris Syrorum* specialiter egerat, non tamen ubique feliciter. Sic recte quidem vidit metrum hymni 67 *Adv. Scrutat.* comprehendere quinque versus quatuor syllabarum. At minus recte putavit hymnos de *Margarita*[1] esse δεκαστιχους, quum compositi sint ad modum ܗܘ ܢܘܨܚܐ. Ceterum pauca tantum delibavit ex hymnis Ephræmi. Multo plura P. Zingerle in *Chrestomathia syriaca* et in *Annalibus* societatis orientalis germanorum[2]. Nec nos, etsi multa adjecerimus iis, quæ ab istis auctoribus docte disputata sunt, potuimus quæstionem ex omni parte solvere. Age vero, tonos ordine alphabetico recenseamus.

1. ܐܝܟ ܚܣܘܡܐ. Sex versus inæquales : 556556. Necros. 42 unde ista verba desumpta sunt. Cfr. Zingerle, Chrestom. 338.

2. ܐܠܐ ܗܘܐ ܡܛܪܐ ܕܢܝܚܐ. Quatuor versus inæquales hoc ordine : 8989. Hunc modum sequuntur hymni 18-23 in Julianum Sabam et necros. 24.

3. ܐܠܐ ܟܕ ܗܘܐ ܠܚܢܐ sex versus inæquales : 778577. Invenitur ista stropha in hymno ab his verbis incipiente ܐܠܐ ܟܕ ܗܘܐ ܠܚܢܐ . ܟܕ ܟܒܪ ܡܫܘܪܘ ܒܪܝܐ : ܟܠܗ ܟܠܗܘܢ ܡܢܗܘܢ . ܘܚܢܐ ܘܪܒܐ ܒܪܘ . ܕܬܗܘܐ ܐܢܐ ܒܫܒܝܗ . ܕܢ ܢܣܒ ܕܐܬܦܪܫܘܢ ܠܟܠܗܘܢ . Hunc modum sequuntur Sugitha de B. M. V. 18, 20 ; hymn. de jejunio 9 ; paræn. 26.

4. ܐܘܪܚ ܣܗܕܐ ܗܘܐ ܟܠ ܕܐܟܪ . 5 versus æquales : 88888. Hymnus 10us de Epiphania e cujus initio verba desumpta sunt ; necros. 43 ; paræn. 17. Idem est ac ܐܘ ܡܗܝܡܢܐ ap. Wright, *Catal. cod. syr.* M. B. p. 414.

5. ܐܘ ܒܪ ܚܐܪܐ Adv. Scrut. 36-38 juxta cod. 12. 176. Stropha constat 5 versibus hoc ordine : 78884.

6. ܐܘܪܘ ܠܩܕܡܘܬܐ. Stropha habet sex versus sex syllabarum. Verba hæc desumpta sunt ex hymno 2° de Nativ, in nostra ed. Hunc modum sequitur hymnus 19 de confess. et mart. Versus interdum septem syllabas habent propter vitiositatem codicum.

7. ܐܘ ܡܘܗܒܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ. Octo versus septem syllabarum. Paræn. 20 quæ ab his verbis incipit ; paræn. 30, 36, 54, 55, de diversis 7 ; carm. nisib. 54 ; de Epiphania 3, de Confessoribus et Mart. 10.

8. ܐܘ ܡܫܝܚ . Octo versus inæquales : 87748887. Hymnus 9 de Epiph. a cujus initio desumitur.

9. ܐܘ ܒܥܠܐ ܐܟ ܐܘܪܚ. Hæc verba desumpta sunt a 1a stropha necros. 62 vel carm. nisib. 74. Idem tonus est ac ܒܥܠܐ ܕܐܘܪܫܠܡ.

10. ܐܘ ܡܠܟܐ ܠܐ ܠܡܫܬܐܠܐ. Quatuor versus inæquales hoc ordine : 7474. Verba hæc initium formant carm. nis. 68. Ad hunc modum carm. nisib. 52-69 ; necros. 58 quæ est carm. nis. 52. Sed necros. 52 duplicat stropham : 74747474. Ita Zingerle Chrestom. p. 343.

11. ܐܘ ܡܪܝ ܚܝܠܬܢ. Quatuor versus æquales quinque syllabarum : 5555, Hunc modum sequuntur hymni de Abraham Kidunaia 7-15 ; de Epiph. 13 ; necros. 21-22, 65 ; paræn. 6, 22, 28. Carmina nisib. 74-77 falso huic tono adscribuntur ; pertinent enim ad ܒܥܠܐ ܕܐܘܪܫܠܡ.

12. ܐܘ ܒܡܡܪܐ ܕܡܪܝܐ. Octo versus inæquales : 57575757. Necros. 40 a cujus initio verba sumpta sunt ; paræn. 11.

13. ܐܘ ܠܡܫܝܚ. Putem hunc tonum componi decem versibus hoc modo : 8888555588. Adv. scrutat. 34-35, juxta cod. 12, 176 : adv. hæreses 11, 27-47 ; paræn. 27, 29. ; de diversis 4, juxta cod. 14571 ; sed hujus hymni schema videtur esse : 7878649.

1 *Opp. syr. lat.* III, 154.

2 Cfr. *Zeitschrift der Deut. Morgenl. Gesellschaft.* T. XVII, 387 ; XVIII, 751 ; P. Zingerle ; *Chrestomathia syriaca*, Romæ, 1871.

14. ܐܕܡ ܘܒܢܘܗܝ. Hic modus assignatur hymnis adv. hær. 17-21.

15. ܐܠܝܨ ܕܗܪܐ. Ex cod. 12, 176 hic tonus adscribitur hymnis 10-23 adv. scrut. et idem fuerit cum tono : ܐܝܟ ܡܢ ܐܬܟܠܬܘܢ ; adscribitur autem carm. nisib. 69-70 quorum strophæ quatuor habent versus sex syllabarum.

16. ܐܢܐ ܕܝܗܒܬ ܐܡܪܘ. Sex versus quinque syllabarum. His verbis incipit hymnus 1[s] de libero arbitrio. Hunc tonum sequuntur hymni de lib. arbitrio 1-2 ; adv. scrutat. 32-33 ; necros. 19 ; paræn. 19. 34 ; de diversis, 6 ; carm. nisib. 5-7 ; 25-33 ; ubi inscribitur : ܚܙܝ ܣܡܝܟܘܬܐ ; de B. M. V. 2-3 ; de azymis 1-2 ; de jejunio 10 ; de tabulis legis 16-17 ; de Confess. et Mart. 13, 16.

17. ܐܠܗܐ ܒܪܚܡܘܗܝ ܡܫܬܥܐ. Decem versus inæquales hoc ordine : 8889555569. Hisce verbis incipit hymnus adv. scrutatores 29. Hunc tonum sequuntur hymni de Epiph. 8, de crucifixione 1 ; de jejunio 2-5 ; adv. scrut. 26-30 ; 79-80 juxta cod. 12, 176 ; sed hic rursus error irrepserit ; nam hymnus 80 est ad modum : 888888.

18. ܐܠܗܐ ܕܐܘܕܝܘܗܝ. Quinque versus septem syllabarum. Appellatur ܕܡܘܕܝܢܐ *Confessorum*, quia hymnus 7[us] de Confessoribus qui est 1[us] Martyrum ab his verbis incipit. Hunc modum sequuntur hymni Confessorum et Martyrum 1-7,11; de Abraham Kidunaia 1-6 ; de B. M. V. 4 ; paræn. 53 ; carm. nisib. 15-16.

19. ܐܠܗܐ ܕܡܟܬܒܢܘܬܗ ܒܗ. Duo versus primus octo, secundus etiam 8, quandoque novem syllabarum e vitiositate codicis. Hunc tonum sequuntur hymni de Juliano Saba 5-17.

20. ܐ ܚܠܠ ܐܠܗܐ. Quinque versus quatuor syllabarum : 44444. Ista verba initium efformant hymni adv. scrutat. 69. Hunc tonum sequuntur hymni adv. scrutat. 66-78 juxta cod. 12, 176.

21. ܐܝܟ ܡܢ ܐܬܟܠܬܘܢ. Octo versus inæquales hac ratione dispositi, juxta Bickell (*Carm. nisib.* p. 32) : 56744445, hoc autem ordine juxta Zingerle (Chrestom. p. 348) : 56564445. Ab his verbis exorditur hymnus 10[us] adv. scrutat. Ad hunc modum referuntur, juxta codices, carm. nisib. 50 de jejunio, ubi strepha habet : 5674444556. Difficile est hunc modum certo definire.

22. ܐܟܡܐ ܠܝ ܡܢ ܟܡܐ. 13 versus inæquales hoc ordine : 7777555555535. Hymnus 7 de B. M. V.

23. ܐܬܡܟܡܟܘ ܠܐ ܡܡܡܐ idem ac ܒܪܝܟ ܚܢܢܟ.

24. ܐܬܒܣܝܡܘ ܒܡܠܟ ܡܫܝܚܐ. Hoc schema juxta cl. D. Bickell habet 13 versus inæquales hoc ordine : 7778777477778, juxta nos vero 12 versus hoc ordine : 777877747777. Hic tamen et illic una syllaba deest aut abundat e vitio codicum. Hunc tonum sequuntur hymn. nisib. 1, de Eccles. et Virg. 25-28 ; de confess. et mart. 20.

25. ܐܡܪ ܡܠܟܐ ܐܘ ܐܒܐ hymnus 2 de nativ. in edit. nostra. Difficile est schema definire.

26. ܐܬܟܢܫܘ ܢܟܦܐ ܒܢܝ ܢܘܚܐ : Duo versus novem syllabarum, vel quatuor versus hoc modo : 5454. Ad hunc modum exarati sunt hymni Azymorum 3-21 ; de Nativ, 3, ubi stropha duplicata habet 4 versus quos G. Cardahi dividit in duo hemistichia 18 syllabarum ; 6[us] de B. M. V.

27. ܐܬܦܠܓ ܗܘܐ ܠܗ ܫܡܝܐ. Decem versus septem syllabarum. Ab hisce verbis exorditur hymnus 4[us] de Nativ. in edit. nostra. Hunc tonum sequuntur carm. nisib. 17-21 ; de crucifixione 2 ; de nativ. 3-4 in edit. nostra ; de resurrectione Christi 19-20; de confess. et mart. 18.

28. ܒܫܡܐ ܕܒܪܐ idem ac ܐܢܐ ܟܠܗ ܒܫܡܘܗܝ.

29. ܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ. Non satis definitus.

30. ܒܪܝܟ ܚܢܢܟ. Undecim versus quorum septimus 7 syllabarum est, ceteri quinque, hoc ordine : 55555575555. Verba hæc efformant initium hymni 7[i] de Paradiso. Hinc tonus iste appellatur ܕܦܪܕܝܣܐ. Ad hoc metrum conscripti sunt hymni omnes de paradiso ; adv. scrutat. 31, 39-48 juxta cod. 12, 176 ; adv. hær. 1-10 ; adv. Julian. ap. Overbeek 1-4 ; carm. nisib. 2-3 ; 43-49 ; de B. M. V. 5, 12 ; de jejunio 11 ; de Confess. et Mart. 12, 17.

31. ܒܟܠܙܒܢ ܟܕ ܝܘܡ. Sex versus inæquales : 575787. Hymnus 11[us] de B. M. V. unde verba desumpta sunt. Ibi dicitur confectus ad modum : ܝܘܡ ܕܢܚܬ.

32. ܒܪܐ ܕܒܘܟܪܐ hic tonus inscribitur hymnis adv. hær. 1-10 in cod. 12, 176. Idem est ܒܪܝܟ ܚܢܢܟ.

33. ܒܪܝܟ ܐܠܗܐ. Quinque versus inæquales : 10, 12, 12, 8, 8, qui possunt resolvi in 55444444444.
Hunc modum sequuntur hymni de Juliano Saba 1-5.

34. ܒܗ ܐܘܡܢ ܡܢ ܐܘܡܢܐ quæ verba ab hymno 6 Epiph. desumpta sunt. Idem tonus est ac ܕܡܘܟܟܐ ܠܒ infra.

35. ܗܘ ܡܠܟܐ ܠܐ ܕܘܟܪܢܝ a quibus verbis incipit hymnus 3[us] de azymis. idem tonus est ac ܐܬܟܢܫܘ ܢܟܦܐ supra.

36. ܗܘ ܢܘܚܐ. Quatuor versus septem syllabarum. Ab his verbis exorditur hymnus 1 de Nativ. in ed. romana. Hunc modum sequuntur : hymni adv. scrut. 2-3 ; sermones de fide 1-3 ; necros. 1, 6-7, 10-12. 15-16, 31, 64, 73; paræn. 2-4, 21, 74; de diversis 3, 13-18 ; de Epiph. 5, 14-15 ; de B. M. V. 13, 17, 19. G. Cardahi[1] hoc metrum

[1] *Liber thesauri de arte poetica Syrorum*, Romæ, 1875.

dividit in duo hemestichia 14 syllabarum. Cum isto metro ܡܐܡܪܐ, ut v. g. ܐܠܗܐ ܒܪ ܗܘ ܡܪܐ ܐܢܐ, facile confunduntur. Hinc idem sermo metricus in uno codice ܡܐܡܪܐ, in altero ܡܕܪܫܐ appellatur.

37. ܝܘܢ ܫܢܝܐ. Quatuor versus inæquales hoc ordine : 12, 8, 8, 12, quos Zingerle in *Chrestom.* 307 resolvit in 10 versus quatuor syllabarum. Hymnus 4us de nativit. in ed. rom. ab his verbis incipit. Hunc tonum sequuntur hymni de nativit. 4-13 ; de Epiph. 1-2 ; de nativ. in ed. nostra 7-8 ; de B. M. V. 1 ; de jejunio 8 ; de miraculis 13-15 ; de Confess. et Mart. 8 ; adv. scrutat. 81-87 ; adv. hær. 42-44.

38. ܝܘܢ ܨܘܡܗ ܕܡܫܝܚܐ. 14 versus inæquales hoc ordine, si rem recte perspexerimus ; 65553685575610. Verba hæc initium sunt hymni 6i de jejunio. Ad hunc tonum referuntur hymni de jejunio 6-7, de resurrect. 2.

39. ܙܘܥܘ ܗܘܘ ܒܟܪܐ. 11 versus inæquales : 126778885557. Hymnus 10us de B. M. V.

40. ܫܠܝ ܒܫܝܢܐ. Sex versus quinque syllabarum. Ab his verbis incipit parænesis 34 quam J. S. Assemanus [1] et Cardahi, *lib. cit.* tribuunt Balæo. Idem est tonus ac ܐܢܐ ܕܝܠܕܐ ܐܘܣܝܗ.

41. ܚܝ ܘܡܚܠ ܘܡܫܬܐܠ ܡܠܝ. 7 versus 7 syllabarum. Ad hunc tonum hymni nisib. 71-73 ; de Abraham Kidunaia 6.

42. ܒܟܘܟܒܐ ܐܬܚܙܝ vel ܒܟܘܟܒܐ ܒܗܪܐ. 9 versus inæquales ; 888888455. Desumpta sunt ista verba a stropha 11a hymni 5i de nativ. in nostra edit. Hunc modum sequuntur hymni de crucifixione 3-4 ; de B. M. V. 9 ; de mysteriis 32-33.

43. ܒܟܘܟܒܐ ܢܗܝܪܐ ܘܒܪܩܐ idem tonus ac ܡܘܡ ܦܬܘܪܐ.

44. ܫܡܥܘ ܒܢ ܥܡܐ strophæ schema est 9999, vel 54545454. Hymnus 15us de Conf. et Mart.

45. ܥܠ ܡܠܟܐ. 13. versus inæquales hoc ordine juxta Bickell : 6446444444558, vel melius ut in Breviario syrorum [2] 686888558. Hæc verba initium efformant hymni infra dandi. Hunc tonum sequuntur hymni nisib. 34 ; de crucifixione 5-7 ; de B. M. V. de Eccl. 22-24, 32 ; de festis 5, 11, 17, 23 : et 15 hymni S. Isaaci a Bickell editi.

46. ܒܬܘܠܐ ܕܐܘܪܗܝ. Quinque versus quinque syllabarum. Ad hunc modum hymni nisib. 4, 8-12 ; 74-77 ; necros. 2-4, 13, 17-18, 32, 34-35, 37 ; de Epiph. 4 ; de mysteriis 29-31, ubi tonus appellatur, ܒܟܢܫܐ ܕܐܪܝܘܣ ; de Confess. et Mart. 14.

47. ܒܬܘܠܐ ܒܬܠܐ. Etsi vitiosi codices ancipitem me reddant, putem in metro decem haberi versus inæquales hoc modo : 55555510888. Ab istis verbis incipit hymnus 1us de diversis. Eumdem metrum habent hymni de crucifix. 8 ; de B. M. V. 15 ; de mysteriis 34.

48. ܡܢܐ ܒܢ ܡܢܘܬܐ ܗܘ idem tonus ac ܐܬܓܠܝܬ ܗܘܐ ܫܪܪܐ.

49. ܡܢܘ ܢܩܫܘܫ ܚܘܫܒܐ idem modus ac ܝܘܢ ܫܢܝܐ. Nam hymni adv. scrutat. 81-87 in cod. 12, 176 inscribuntur ad modum : ܡܢܘ ܢܩܫܘܫ et etiam in cod. vat. hymni 4-13 de Nativitate, ut ad me rescripsit doctus Maronita A. Scebabi.

50. ܡܥܡܕܢܐ ܡܥܡܕܢܐ hymnus 5us de Epiph. ; idem tonus ac ܐܘ ܡܘܗܒܬܐ ܕܦܐܪܘܩܢܢ.

51. ܢܟܘܬ ܒܝ ܐܠܗܝ ܕܢܗܘ. 13 versus inæquales : 7887788777788. Hymnus 14 de B. M. V.

52. ܒܬܘܠܘ ܕܡܥܡܕܢ. Hymnus 7us de Epiph. ; idem tonus ac ܐܬܘܪܐ ܐܠܝ ܡܢܝ.

53. ܒܬܪ ܡܫܝܚܐ idem ac ܐܢܐ ܕܝܠܕܐ ܐܘܣܝܗ.

54. ܒܠܐ ܡܢܝܘ ܕܡܫܝܚܐ. 11 versus quinque syllabarum. Denominatur a verbis quibus incipit hymnus 1us de Nativitate in nostra edit. Designatur etiam vocibus ܠܗܘܐ ܫܘܒܚܐ. Hunc tonum sequuntur hymni adv. scrutat. 5-9 ;

55. ܒܟܢܫܐ ܕܐܪܝܘܣ idem tonus ac ܒܬܘܠܐ ܕܐܘܪܗܝ.

56. ܫܒܘܚܝ ܠܐܡܪܐ ܕܐܬܛܥܝ idem tonus ac ܐܢܐ ܕܝܠܕܐ ܐܘܣܝܗ.

57. ܡܘܡ ܦܬܘܪܐ. 8. versus octo syllabarum. Ista denominatio sumpta est a stropha 9a paræn. 18a. Hunc modum sequuntur paræn. 18, 67, 70 ; de B. M. V. 8us ; de martyribus 21. G. Cardahi hoc metrum dividit in quatuor versus 16 syllabarum.

58. ܡܪܝ ܘܡܫܘܕܥܢ vel ܫܡܥܠܝ ܒܪܚܡܝܗ. Juxta Bickell hic tonus habet 13 versus inæquales hoc ordine : 4444977774770. Hymni nisib. 35-42.

58. ܐܘܝܐ ܒܪܘܚܝ ܐܬܚܢܐ idem ac ܚܝ ܘܡܚܠ.

59. ܫܡܥܘ ܕܒܪܝܐ. 12 versus quinque syllabarum. Designatur a verbis quibus incipit hymnus 56 adv. hær. Hunc tonum sequuntur hymni adv. hær. 14, 49-56 ; adv. scrutat. 49-66.

60. ܐܬܘܪܐ ܐܠܝ ܡܢܝ ܟܠ ܕܡܫܬܡܥ. Sex versus septem syllabarum. Hunc modum sequuntur hymni nisib. 13-14 ; adv. scrutat. 1 ; de Epiphania 6-7.

**Sunt præterea toni quorum appellationes hucusque non reperi. Nempe : 1o tonus : 5555, necros. 21-22, 65 ; paræn. 6, 28 ; 2o tonus : 888 necros. 45 ; paræn. 7-10. 3o tonus : 8888 necros. 42 ; paræn.**

[1] *Bibl. Orient.*, I, 168.

[2] *Breviarium juxta ritum Eccles. Antioch. Syrorum.* Maussili, 1886, t. II, 37.

33, 39, 48, 51-54, 63-64, 71, 73; 4° tonus : 12, 12 necros. 47-48, 51 ; alii qui minus frequenter occurrunt. E vitiositate codicum et textus impressi nonnulli modi non satis certo innotuerunt.

Notandum est versus octo syllabarum vel componi duobus hemistichiis æqualibus : 4, 4, vel tribus partibus 3, 2, 3 vel 2, 3, 3.

Notandum denique est Syros poetas in numerandis syllabis interdum licentia poetica uti. Non est hujus loci recensere varias diæreses et aphæreses, quas in suos versus induxerunt vates Syrorum. Præcipuæ indicantur a G. Cardahi in Opere citato.

23. Porro P. Benedictus et St. Ev. Assemanus in editione romana Operum S. Ephræmi ubique indicationem tonorum omiserunt et in describendis hymnis Ecclesiæ et Nativitatis ordinem codicum non sunt secuti. D. D. Bickell et Overbeek tonos accurate exscripserunt, et Bickell schemata stropharum data opera indicavit. Hoc a nobis ad singulos hymnos factum est.

*Unita sive responsorium.*

24. Post primam hymni stropham in codicibus VI[i] et VII[i] sæculi litteris rubris describitur ܥܘܢܝܬܐ *'Unitha* vel *Unitho* id est responsorium, gallice « refrain, » a verbo ܥܢܐ *respondit*. In codice autem additio Musæi Britannici 14,506 sæculi IX vel X et frequenter in codicibus recentioribus pro ܥܘܢܝܬܐ habetur ܥܘܢܝܐ *'Unaia*, et ista 'unaia non post primam stropham, sed immediate post indicationem toni in capite hymni exscribitur[1].

25. Responsorium, cujus antiquissimum indicium habetur in cantico Moysi post transitum maris rubri[2], constat uno, duobus, vel ad summum quatuor versibus, qui exacte quoad numerum syllabarum cum ultimis strophæ versibus concordant. Respondet igitur *'Unitha* Syrorum Ephymnio Græcorum[3].

Responsorium integram stropham quatuor versus efformat in hymnis nisibenis 52-68[4] et in hymnis de azymis 3-21[5], tres ultimos strophæ versus in hymno 5 de crucifixione, et in hymno 5 de B.M. V, sæpius autem duos ultimos strophæ versus ; denique unico versu constat in hymnis Nisib. 4, 6, 7, 9, 11-16 et passim. *Unitha* interdum in ultimo versu strophæ includitur et tunc ad singulas strophas paulisper immutatur, ut videre est in hymno nisib. 17 et in secundo de crucifixione. Editores romani fere ubique responsoria omiserunt, et si quando ea exscripserunt, a strophis ea non distinxerunt.

Quæri potest an responsoria ,

1 Vide supra t. I, 5 nota a.

2 *Exod.* XV, 20. Cf. G. Bickell, *Carmina V. T. metrice*. Oeniponti, 1882, p. 189.

3 « L'Ephymnion est identiquement l'Unitha des Syriens et des Hébreux. » Bouvy, *Lettres chrétiennes* 1881 p. 304.

4 Ap. Bickell, *Carmina Nisibena* p. 104, sqq.

5 Supra, tomo I, 579.

quæ nunc in codicibus leguntur, fuerint ab ipso Ephræmo apposita ? Putaverim responsoria quæ habentur in codicibus anni 519, 523 et generatim in codicibus sæc. VI-VII revera ipsius Ephræmi esse. In codicibus antiquioribus Responsoria eadem plerumque sunt, ubi hymni in tribus vel quatuor codicibus, ut fit pro hymnis Epiphaniæ, habentur ; in recentioribus autem variant et sæpius mutata fuisse videntur.

## II.

## SEBLATA, SUGIATHA, BA'VATHA.

1. In libris Jacobitarum, ܒܝܬ ܓܙܐ *Beth-gaza* appellatis, Ephræmo tribuitur peculiare genus hymnorum, qui ܣܒܠܬܐ *Seblata*, id est *Scalæ*, dicuntur. Quum Assemanorum sententia de hisce hymnis sibi non constet, ut ex infra dicendis patebit, et huc usque nemo quæstionem hanc enucleaverit, non inutile visum est, rem accuratius examinare et quid tenendum videatur definire. Scalæ occurrunt in codd. vatt. 67 69, 71 et 95 [1], in codd. pariss. 145-149 et 153 [2] et in codd. oxonn. 40-50 [3].

2. In pretiosissima manuscriptorum syriacorum collectione quæ reponitur in Musæo Britannico non inveni codices hujusmodi scalas continentes. Habetur quidem in codd. add. 17,232 anni 1210, fol. 218-306 quædam cantuum (ܩܠܐ) series in forma Scalarum disposita, ubi successive agitur de B. M. V., de apostolis, de martyribus, de patribus, de pœnitentia, et de defunctis, et similis dispositio in libris liturgicis frequenter occurrit, sed scalæ nomen non adhibetur et auctor nullus indicatur.

Scala quid.

3. Porro omnes codices, Scalas Ephræmianas continentes, recentioris sunt ætatis, nullum inveni sæculo XV antiquiorem. Plerique ad sæcula XVI-XVII pertinent. In codice parisiensi 145 scalæ tribuuntur Ephræmo et Jacobo, nempe sarugensi : « ܒܐܠܗܐ ܡܪܐ ܕܟܠ ܟܬܒܝܢܢ ܣܒܠܬܐ ܡܢ ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܩܕܝܫܐ ܘܡܪܝ ܝܥܩܘܒ. ܣܒܠܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܩܠܐ ܗܢܐ ܝܪܚܐ ܗܘ Per Deum, omnium dominum, scribimus hymnos S. Ephræmi et Jacobi : Scala prima : *Hic est mensis.* » Idem fit in cod. oxon. 48. In reliquis autem codicibus soli Ephræmo ad-

An sunt Ephræmi.

1 Vid. J. S. Assemanus et St. E. Assemanus. *Bibliothecæ vat. catalogus*, Romæ, 1756, t. II. 382, sqq.

2 Vid. H. Zotenberg, *Catalogue des manuscrits syriaques de la Bibliothèque nationale*, Pag. 105-110.

3 Vid. Payne Smith, *Catalogus codd. syrr. Bibliothecæ Bodleianæ*, p. 175, sqq.

scribuntur[1]. Numerus scalarum varius est in diversis codicibus ; siquidem alii codices scalas 39, alii 40, alii 45 vel 46 habent. In his omnibus codicibus scalæ ad finem veniunt. In codice vaticano olim X hæc annotatio codici subjungitur : « : ܡܢ ܚܡܫܡܐܐ ܡܥܠܝܬܐ ܕܐܡܪ ܠܐ ܦܫܘ ܒܙܒܢܢ ܗܢܐ ܒܡܕܥܢ ܐܠܐ ܗܠܝܢ ܕܒܐܝܕܝܢ ܐܪܒܥܝܢ ܡܥܠܝܬܐ ܕܠܡܟܬܒ ܕܩܪܝܢ ܠܡܟܬܒܗ ܘܠܡܥܒܕ ; E quingentis scalis quas scripsit non remanserunt tempore nostro in nostra notitia nisi hæc quadraginta, quas in manibus habemus et quas scribere aggredimur[2] : » Eadem annotatio legitur in cod. paris. 147.

Assemani sententia.

4. Isti hymni *scalæ* dicuntur, quia veluti per gradus dispositi sunt, eadem fere ratione qua ܫܘܚܠܦܐ *shuhlape* et ܩܠܐ *cantus* exarati leguntur in Breviario chaldaico recens impresso, curante R. D. Bedjan[3] ; qua etiam ratione *Rogationes* Balæi et Rabulæ *supplicationes* in codice oxoniensi dispositæ sunt[4]. Primo enim loco constanter ponuntur strophæ plures vel pauciores (variat enim numerus in codicibus) de Dei genitrice, deinde de martyribus, vel de sanctis aut de apostolis, quibus interdum adjiciuntur una vel duæ strophæ de uno aliquo sancto in particulari, mox de pœnitentia, denique de defunctis. Post hos aliquando de cruce et de resurrectione eodem modo agitur ; quæ omnia sub uno eodemque tono in capite indicato continentur.

5. De hisce hæc habet J. S. Assemanus[5] : « Ex his aliquando duæ vel tres strophæ ex Ephræmo sunt, aliquando una, et alicubi nulla, sed ad ejusdem tonum concinnatæ qui litteris rubris in titulo prænotatur. » Postea tamen hanc sententiam retractavit et scalas ut genuinum Ephræmi opus habuit[6] : « De hisce, inquit, quadraginta scalis Ephræmi e mente Syrorum dubium nullum movetur, quin sint genuinus Ephræmi fœtus : et jure quidem meritoque : his enim de scalis seu hymnis loquuntur Sozomenus, lib. III, cap. 16 et Theodoretus l. IV, c. 29. Græcis auctoribus consonat Syrus auctor vitæ Ephræmi qui scalas a nobis supra memoratas præ oculis habuisse videtur, dum scribit : « Jam vero satis edoctus beatus Ephræm quantum homines illi musica cantuque caperentur, illosque a profanis et inhonestis lusibus choreisque puerorum avocare cupiens, choros virginum instituit docuitque eas

1 In codice paris 147 ad scalam 19m dicitur : « ܫܘܪܝܐ ܒܡܪܝ ܒܠܝ ܘܡܨܥܬܐ ܒܡܪܝ ܐܦܪܝܡ initium in Mar Balaï et medium in Mar Ephræm. »

2 Ap. J. S. Assemanum, *Bibliotheca orient.* I, 62.

3 Cfr. *Breviarium chaldaicum* Lutetiæ parisiorum 1886. Via dicta de Sèvres, 95 t. I, p. 2 et sqq.

4 Ap. Overbeek, *Ephræmi, Balæi, aliorumque opera selecta*. Oxonii, 1865 p. 245, sqq. et 333, sqq.

5 *Bibliotheca Orient.* I, 62.

6 *S. Ephræm Syri opera græco-latin.* t. II, *præf.* p. 58.

hymnos, scalas (ܡܥܠܬܐ) et odas sublimibus et spiritualibus sententiis compactas de Christi nativitate, baptismo, jejunio, deque reliquis dispensationis Christi mysteriis, de resurrectione et ascensione : præterea de martyribus, de pœnitentia et de defunctis ; effecitque ut virgines illæ ad ecclesiam convenirent cunctis Domini solemnitatibus et martyrum celebritatibus atque diebus dominicis. Scalas itaque hujusmodi seu hymnos ephræmianos de dominicis mysteriis, de B. Virgine, de martyribus, de pœnitentia, deque defunctis, quales in nostro codice syriaco vat. X describuntur, pro genuinis haberi debere græcorum syrorumque scriptorum testimonium convincit. » Postea vero in *Catalogo Bibliothecæ vaticanæ*[1], ab ipso ejusque fratre descripto, ad priorem sententiam rediit. Postquam enim recensuit scalas quæ in Beth-gaza anni 1564 habentur, ait : « Quæ omnia (scilicet de Deipara, de sanctis, de pœnitentia et de defunctis) sub uno eodemque tono continentur, qui litteris rubris in titulo prænotatur. Ex his vero quandoque duæ vel tres strophæ ex Ephræmo sunt, atque interdum nulla, sed ad eum tonum concinnatæ, quo S. Ephræmus strophas scripsisse fertur. » Et infra addit : « Notandum singulis Ephræmi hymnis alios subjungi de Deipara, de sanctis, de defunctis, a recentioribus Jacobitis compositos, in quibus nonnulli hæretici laudantur, ut Severus, Barsumas et alii. »

Mea sententia.

6. In editione operum sancti Ephræmi *Scalæ* omissæ fuerunt. Et merito quidem, ut J. S. Assemanus primo opinatus fuerat. Etenim, etsi putaverim nullam reperiri scalam, quæ aliquot Ephræmi strophas non contineat, nonnulla tamen in illis occurrunt spuria. Existimavit Assemanus fieri quandoque, ut ne una quidem stropha occurreret in scala quæ Ephræmi esset. In hac autem re ideo deceptus fuit, quia ad manus non habuit multiplices hymnos, quos cl. Bickell et ego præsertim in codicibus britannicis invenimus, e quibus multæ scalarum strophæ desumptæ sunt. At, quamvis nimis absolute Assemanus locutus fuerit, nihilominus verum remanet in scalis multa spuria esse ; quæ vero Ephræmum auctorem habent nonnisi laciniæ sunt ex hymnis Ephræmi desumptæ et consarcinatæ, nec satis tuto discerni ubique possunt genuina a spuriis. Attamen non dubito in his scalis inveniri quasdam strophas, et interdum plurimas, de Deipara, de sanctis, de pœnitentia, de defunctis, quæ ad opera Ephræmi deperdita pertineant, quæque eorum defectum supplere possent, si quis eas tuto discernere valeret. Sic v. g. scala secunda in cod. par.

[1] Tomo II, 382, 421.

145 inscribitur ܐܒܐ ܟܬܒ ܗܘܐ ܐܓܪܬܐ *Pater scripsit epistolam.* Ad hunc modum plures Ephræmi hymni compositi sunt. Porro hymnus, qui ab istis verbis incipit, reperimus in codicibus e Mausilia ad nos missis.

7. Codices, qui scalas continent, multum inter se discrepant : Codices parisienses 145 et 149 et vaticanus 69 eumdem scalarum numerum, nempe 46, continent ; codices vero parisienses 146 et 148 tres scalas omittunt, codex vero 147 et vaticanus 68 solummodo triginta novem referunt. Idem fere est ordo in omnibus codicibus. Hic est ordo codicis parisiensis 145 : 1a ܗܢܘ ܝܪܚܐ ; 2a ܐܒܐ ܟܬܒ ܗܘܐ ܐܓܪܬܐ ; 3a ܒܗ ܡܠܟܐ ; 4a ܐܠܗܐ ܕܐܒܪܗܡ ܘܐܝܣܚܩ ; 5a ܒܟܢܘܢ ܐܬܢܝܚ ; 6a ܐܬܦܬܚܘ ܗܘܘ ܬܪ̈ܥܐ ; 7a ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܝܚܐ ; 8a ܗܘ ܦܩܕ ܠܗ ܒܥܘܕܪܢ ; 9a ܐܠܗܐ ܕܐܪܚܡܘܗܝ ; 10a ܩܘܡ ܫܡܥܘܢ ; 11a ܕܦܪܘܫܐ ; 12a ܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܒܪܝܐ ; 13a ܐܝܟ ܒܥܢܢ ܥܠܡܐ ܘܐܦ ܟܠ ; 14a ܐܘܠܝ ܠܗ ܒܪܟܝ ܐܦ ; 15a ܒܥܘܠܝܐ ܒܪܐ ܕܝܠܗ ; 16a ܐܘܪܘ ܠܗ ܥܠܝܗ ܥܘܠܝܐ ; 17a ܒܟܝܢܐ ܒܪܝܫܐ ; 18a ܐܪܙܐ ܟܣܝܐ ; 19a ܒܥܒܕܐ ܥܠ ܟܠܐ ; 20a ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ; 21a ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ; 22a ܒܪ ܡܪܝܡ ; 23a ܐܪܐ ܒܪܝܫ ܥܠܡܐ ; 24a ܒܪܝܫܐ ܕܡܪܢ ܒܪܘܟ ; 25a ܟܢܫܐ ܕܥܠܡܐ ; 26a ܐܠܗܐ ܡܪܢ ܐܠܗܐ ; 27a ܠܟ ܫܘܒܚܐ ; 28a ܐܝܟ ܥܒܕܐ ܐܠܗܐ ܐܝܠܝܢ ; 29a ܩܘܡܘ ܒܗ ܡܪܢ ܐܠܗܐ ; 30a ܒܡܫܝܚܐ ܕܡܪܢ ܠܝ ܡܘܬ ; 31a ܐܢܫܐ ܕܒܡܫܝܚܐ ; 32a ܐܘ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ; 33a ܫܘܒܚܐ ܕܡܪܝܐ ; 34a ܡܪܝ ܚܝܠܐ ܕܒܫܡܝܐ ; 35a ܒܪܟܘ ܢܘܗܪܐ ܕܡܪܝܡ ; 36a ܦܪܘܩܐ ܡܠܟܐ ; 37a ܕܒܥܠܕܒܒܐ ; 38a ܐܝܟ ܥܘܒܕܐ ܕܡܪܝܐ ; 39a ܕܐܬܡܠܝܬ ; 40a ܒܐܝܕ ܥܒܕܘ ܡܢ ; 41a ܐܘ ܥܠܝ ܡܢ ; 42a ܡܠܟܐ ܕܟܠܢ ; 43a ܒܚܘܒܐ ܡܫܝܚܐ ; 44a ܟܠ ܥܠܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ; 45a ܐܘ ܒܡܫܝܚܐ ܕܟܠܢ ; 46a ܒܪ ܐܠܗܐ.

8. Codex paris. 146 tres ultimas scalas omittit, ceteras eodem ordine, unam et alteram ordine inverso refert, sed multa resecat e singulis scalis ; cod. par. 147 eumdem et ipse sequitur ordinem, quinque scalis omissis. Illud autem peculiare habet quod gradus omittit et sæpe unam dumtaxat stropham pro tota scala habet ; cod. par. 148 gradus quidem servat, sed nonnullos hic illic omittit et multas resecat strophas ; codex vero 149 dicitur juxta correctionem exaratus et ceteris multo prolixior est. Porro ordinem a ceteris receptum et ipse sequitur, Ephræmum laudat et plures habet strophas in honorem Severi patriarchæ antiocheni, Barsumæ aliorumque hæriticorum. Unde patet multa haberi spuria in illo codice qui tamen juxta correctionem conscriptus dicitur.

9. Ut autem Scalarum natura et indoles melius dijudicari possit, hic excribimus scalam primam e cod. par. 149 mox citato.

Scala prima.

ܩܝܡ̄ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ. ܗܢܘ ܝܪܚܐ ܕܛܥܝܢ ܒܗ ܟܠ ܚܕ̈ܘܬܐ: ܚܐܪܘܬܐ ܠܥܒ̈ܕܐ ܘܚܐܪܘܬܐ ܠܒܢܝ ܚܐܪ̈ܐ: ܒܗ ܠܟܠ ܬܐܓܐ ܕܟܬܝܢܐ ܘܚܕܘܬܐ ܠܦܓܪ̈ܐ. ܐܦ ܐܪ̈ܓܘܢܐ ܐܝܟ ܕܠܡܠ̈ܟܐ ܒܚܘܒܗ ܐܝܬܝܬ ܠܢ ܂

ܒܬܘܠܬܐ ܩܪܬܢܝ ܕܐܙܡܪ ܐܪܙܗ ܕܒܬܕܡܘܪܬܐ ܚܙܝܐ ܐܢܐ. ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܗܒ ܠܝ ܡܘܗܒܬܐ ܡܢ ܕܝܠܟ. ܕܐܥܬܪ ܟܢܪܝ ܘܐܨܝܪ ܨܘܪܬ ܝܠܕܬܟ ܫܦܝܪܬܐ ܂

ܗܐ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܠܒܝܫ ܒܘܨܐ ܗܘܐ.

1. *Primo de Deipara.* Hic est mensis omnibus gaudiis oneratus ; servis namque libertatem, liberis dignitatem, fortibus coronam, corporibus voluptatem, et etiam purpuram, veluti regibus, amore suo attulit.

2. Virgo invitavit me ut canerem ejus mysterium quod cum admiratione contemplor. O fili Dei, da mihi mirabile tuum donum, ut ditem citharam meam et formosissimam genitricis tuæ affigiem depingam.

3. Ecce in Bethleem David rex bysso indutus

fuit. Davidis Dominus ejusque simul filius pannis involvit atque abscondit gloriam suam et pannos suos tanquam vestem gloriæ tribuit filiis Adæ.

4. Nemo, Domine, novit quo nomine matrem tuam appellet. Virginem-ne appellet? At ejus proles adest. Nuptam-ne vocet ? At servantur ejus virginalia sigilla. Jam si matrem tuam nemo mente assequi potest, quis te perscrutetur ?

5. Licet unius sis filius, plurium tamen filium te proclamabo. Innumera nomina tibi non sufficiunt ; nam filius Dei es et filius hominis, filius fabri et filius Davidis filiusque Mariæ.

6. Hic est mensis qui columna lucis sustinet omnia ; confiteatur regi nostro qui venit in amore suo corpusque induit e filia Davidis : cui gloria in hoc tempore propter suam gratiam.

7. Pacem tribue, Domine, regibus et sacerdotibus in una Ecclesia ; reges stent in thronis suis et sacerdotes pro oppidis suis orent ; pax interna per te fiat nobis pax externa.

8. Vitis virginalis uvam dedit cujus dulce vinum flentibus solamen attulit. Heva et Adam luctu afflicti gustarunt vitæ pharmacum et redierunt in Eden quem perdiderant.

9. *De Martyribus*. Benedicta virtus quæ confortavit martyres benedictos ; benedictus qui honore prosecutus est eorum obitum et magnificavit eos in quatuor orbis partibus. Benedictus qui copiam eorum victoriarum in animas infudit.

10. In sede passionibus repleta recubuerunt sancti et fortiter sustinuerunt tormenta. Facile est amori non murmurare ubi despicitur ; omnia enim sapit et facilia habet.

11. Martyres in fornacem conjecti ex ea egressi sunt triumphantes et decori ; splendent eorum facies : ecce mundus plenus est decora triumphorum eorum pulchritudine.

12. Stephanus, istud martyrum fundamentum, qui primus passus est, dum coronaretur vidit cœlos apertos et filium stantem a dextris[1]. Filius enim non sustinuit ut sedens intueretur judicium servi sui.

13. Levaverunt oculos suos in altum martyres benedicti : propter te, inquiunt morimur, veni in adjutorium nostrum, Domine Deus noster ; erubescant et confundantur osores qui nos dolore affecerunt.

14. Benedictus vitæ filius, quo martyres benedicti coronati sunt ; laus virtuti quæ confortavit eos ut sustinerent cruciatus propter amorem ejus. Benedictus accensor ignis qui in mentibus eorum exarsit.

15. *De Sancto Ephræmo*. O gloria Ecclesiæ sanctæ, magne Ephræm, quantam exaltationem, quot laudes cecinit lingua tua, quæ fuit velut ignis, in honorem Mariæ de ejus conceptione et nativitate.

16. O magister inclyte, o admirande, ô columna ignis splendentis, beate Ephræm, ornamentum

1 *Act*. VII, 56.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ecclesiæ, qui inter electos exaltatus es et laudibus efferendus. Oratio tua nobiscum.

17. *De pœnitentia.* Novi, Domine, te totum misericordem in misericordia esse. O plene misericordia, Jesu, spes misericordiam poscentium, effunde misericordiam tuam super peccatores, qui misericordiam implorant.

18. David rex surrexit e prosapia mea et nexa corona, stat juxta me vice regis ornatus dum ad magnam humiliationem demittor....

19. Flet Jacobus et flent cum eo patriarchæ ; flet Josephum ipsi ereptum ; flet Simeonem in Ægypto inclusum et Benjaminum quem euntes abduxerunt. Fit magnus luctus.

20. Væ insipientibus, ubi videbunt convivium filiis lucis paratum, beatos dicent strenuos illos qui amarunt Filium suis virtutibus et operibus.

21. O Mare magnum et gratia plenum, per te educar ex immersione mundi mali, sicut Petrus e fluctibus. Tu portus es pacis plenus in te sperantibus.

22. Cœlum alterum vocent me omnes, quia peperi filium Domini omnium, filium omnium alitorem, filium ditissimum, filium absconditum, filium regni, filium Dei.

23. *De defunctis.* Descende, o vitæ fili, ad defunctos qui te expectant. Prima vice qua ad eos descendisti, lux resplenduit super eorum corpora ; altera autem vice suscitabis eos e sepulchro.

24. O vitæ fili, qui mortuus es quia voluisti et vivificasti mortuos ; per te suscitabuntur dormientes in pulvere et per te introducentur in thalamum lucis ac remittentur omnia debita ab illis contracta.

25. Exi, o dives, e pulchris tuis ædibus, inspice et vide quot heroes constricti jacent in pulvere ; lamentantur et flent suam magnificentiam videntes quo abierit.

26. Ab omni humano genere defleris, quod pulvis factus sis in inferorum habitaculo. Ecce mors avida irridet tibi ; libera, o gigas sæculorum, prædam a prædonibus.

27. O mors quot generationes diripuisti, disjecisti reges superbia sua elatos et etiam judices. Benedictus filius in fine venturus in gloria eosque suscitaturus.

28. Lætetur Adamus in Jesu Domino suo quod descendit ad eum invisendum et ad confortandum omnes natos ejus ut de resurrectione non dubitent, quia fermentum vitæ ad eos descendit et labore functus in cœlum ascendit.

29. Audi, Domine, vocem imaginis tuæ quæ contabuit inter inferorum spectatores ; ægre feras ejus suspiria, quæ præ dolore sub terra exoriuntur ; illa, etsi in profundum immersa, te deprecatur, Domine, quod afflicta fuit.

30. Vox tua viva vocet et suscitet mortuos inferni ; in te consolentur omnes lugentes, sicut

[a] Stropha manca. — [b] Stropha manca.

ܒܗ ܒܟܠ ܕܐܬܒܠܥ. ܐܝܟ ܐܚܘܬܗ ܕܡܝܬܐ ܩܒܪܐ. ܘܢܬܦܨܘܢ ܒܩܝܡܬܗ ܕܫܝܘܠ ܗܠܝܢ ܕܡܬܢܝܚܝܢ ܀

ܕܟܗ̈ܢܐ. ܟܗ̈ܢܐ ܕܫܡܫܘܟ ܒܒܝܬ ܩܘܕܫܐ ܠܡ ܗܫܐ ܒܫܝܘܠ. ܘܗܐ ܒܚܒܫܐ ܚܒܝܫܝܢ ܒܫܝܘܠ. ܘܦܘܡܗܘܢ ܣܟܪܝܢ ܡܢ ܬܫܒܘܚܬܟ. ܒܟ ܢܬܢܚܡܘܢ ܘܢܚܕܘܢ ܐܝܟ ܫܘܘܕܝܟ ܀

ܕܡܪܝ ܒܪܨܘܡܐ. ܛܘܒܝܟ ܐܒܘܢ ܡܪܝ ܒܪܨܘܡܐ ܕܒܬܘܠܘܬܐ ܙܗܐ. ܢܒܥܐ ܕܟܝܠܐ ܕܟܠ ܫܪ̈ܪܐ ܕܠܘܬܟ ܐܢܫܐ. ܥܒܕ̈ܘ ܡܬܗܪܝܢ. ܥܒܕ̈ܝܟ ܐܒܘܢ ܠܥܝܪ̈ܐ ܘܠܥܡܘܪ̈ܐ ܕܐܪܥܐ ܀

ܟܡܐ ܫܦܝܪ ܐܢܬ ܐܒܘܢ ܓܒܝܐ ܠܪܚܡܝܟ. ܘܡܠܐ ܦܪܨܘܦܟ ܐܪ̈ܙܐ ܟܣ̈ܝܐ. ܡܢ ܡܠܟܝܨܕܩ ܢܣܒܬ ܟܗܢܘܬܐ. ܘܡܟܝܟܘܬܗ ܕܡܘܫܐ ܪܒܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܓܒܟ ܀

ܕܨܠܝܒܐ. ܨܠܝܒܐ ܠܥܠܡܐ ܗܘܐ. ܥܡܘܕܐ ܕܒܗ ܐܝܟ ܣܡܝܟܝܢ. ܘܣܘܦ̈ܝܗ ܕܟܠܗܘܢ ܦܢܝ̈ܬܐ ܘܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܟܠܗ ܬܒܝܠ. ܒܢܝܫܗ ܕܐܬܪܝܡ ܘܒܚܝܠܗ ܟܣܝܐ ܀

ܕܩܝܡܬܐ. ܩܡ ܡܢ ܩܒܪܐ ܒܪ ܐܠܗܐ ܕܥܝܪ ܟܕ ܕܡܟ. ܘܐܬܐ ܘܐܫܟܚ ܐܢܫܐ ܕܡܟܐ. ܘܐܥܝܪ ܐܢܘܢ ܡܢ ܩܒܪ̈ܝܗܘܢ. ܐܘܕܘ ܥܝܪ̈ܐ ܠܥܝܪܐ ܕܐܥܝܪ ܥܝܪ̈ܐ ܒܐܪܥܢ ܀

ܗܘ ܐܠܗܐ ܬܠܬܐ ܝܘ̈ܡܝܢ ܒܫܝܘܠ ܩܘܝ ܠܬܡܢ. ܕܢܣܩ ܠܐܕܡ ܡܢ ܬܗܘܡܐ ܘܢܚܕܬ ܚܝ̈ܐ ܕܚ̈ܝܐ. ܒܪܝܟ ܒܪܐ ܕܐܬܐ ܒܫܘܠܡܐ ܒܫܘܒܚܐ ܘܡܩܝܡ ܠܗܘܢ[a] ܀

sorores illius qui mortuus jacuit. In resurrectione liberentur qui in inferis dormiunt.

31. *De sacerdotibus*. Sacerdotes, qui tibi in sanctuario ministrarunt, nunc autem in inferis inclusi sunt atque a tuis laudibus os continent, per te suscitentur et tecum, juxta tua promissa, gaudeant.

32. *De Mar Barsuma*. Beate pater Barsuma virginitate præclarus, fons omnium veritatum ad quem homines confugiunt, gesta tua, o pater, angelos et terræ incolas in admirationem rapiunt.

33. Quam pulcher es, o pater electe, te amanti; plena est tua persona sacramentis absconditis, Melchisedechi accepisti sacerdotium et magni Moysi humilitatem. Benedictus qui elegit te.

34. *De cruce*. Crux facta est mundo universo velut columna qua sustentantur omnes fines atque regiones universi orbis; vexillo ejus erecto et occulta virtute Deus orbem regit.

35. *De resurrectione*. Surrexit e sepulchro Filius Dei qui, vigilans dormiebat; veniens autem invenit homines dormientes et excitavit eos ab eorum sepulchris. Vigiles confitemini Vigili qui vigiles excitavit in terra nostra.

36. Ipse Deus tribus diebus mansit in inferis ut Adamum ex abysso extraheret et renovaret vitam viventium. Benedictus Filius, qui in fine veniet in gloria et resuscitabit eos. »

10. Prolixa hæc scala primo loco invenitur sed multo brevior, in ceteris quoque codicibus. Sic, ut de illo tantum agamus, codex parisiensis 148 sub rubrica *De Deipara* habet dumtaxat strophas 1-2, 4; sub rubrica *De Martyribus* unam tantum habet stropham scilicet nonam; omittit rubricas *De S. Ephræmo*, *De sacerdotibus*, *De Barsuma*, *De Cruce*, *De Resurrectione*. Sub rubrica *De pœnitentia* habet duas strophas : nempe 17am plurimum immutatam et alteram quæ in codice 149 deest ; sub rubrica autem *De defunctis* duas habet strophas : nempe 23am et stropham ܟܡܐ ܫܦܝܪ quæ in cod. 149 ponitur sub rubrica *De Pœnitentia* n. 19. Codex autem 147, ut diximus, adhuc multo brevior est. Ex his colligitur codices ita inter se differre, ut dicendum sit scribas summa cum libertate strophas vel adjecisse vel resecasse et interdum eadem libertate immutavisse.

11. Jam vero si attentius scalam hic transcriptam inspiciamus, hæc inspicienti occurrunt : 1a stropha « Hic est mensis » desumpta est ex hymno 4o de *Nativitate Christi*,

[a] Cod. par. 145 habet strophas 1-2, 8-9, 16-17, 21, 23, 30, ceteras omittit et tres alias adjicit; cod. 146 habet strophas 1-2, 8-9, 16-17, 19, 21, 23, ceteras omittit, unam et alteram adjicit; cod. 147 habet strophas 1-2, 9, quinque alias addit, ceteras omittit et gradus non indicat; cod. 148 fere ad 145 accedit. Idem dicendum de aliis scalis. Unde patet multa spuria hisce scalis inesse.

cujus initium efformat[1]. Secunda stropha invenitur in hymno 1° de B. M. V. a nobis edito[2]; quarta et quinta habentur in hymnis de *Nativitate Christi*[3]. Tertiam, sextam ac septimam non inveni in operibus S. Doctoris. Octava efformat stropham 14<sup>am</sup> hymni 1<sup>i</sup> de B. M. V. E strophis quæ sequuntur nullam reperi inter opera S. Ephræmi. Patet autem stropham 15<sup>am</sup> in laudem Ephræmi ab alio fuisse compositam. Invocatur etiam Mar Barsumas archimandrita, monophysismi acerrimus propugnator, qui diu post Ephræmi mortem vixit et Latrocinio Ephesino interfuit. De illo enim agi non de alio aliquo Barsuma Ephræmo antiquiore patet e scala 9 ubi asseritur ipsum vitam monachalem per 50 annos duxisse et sub Theodosio, scilicet juniore, vixisse[4]. In scala autem 3<sup>a</sup> cod. 149 Severus, patriarcha Antiochenus sæc. VI, recensetur inter patres, unde patet scalam diu post Ephræmi tempora fuisse compositam. Eadem de ceteris scalis observari possunt.

12. Quare recte concludere possumus : etsi in Scalis multa sint quæ revera Ephræmum auctorem habent, tamen Scalas nonnisi inter Ephræmi opera spuria reponi posse. Syri Jacobitæ in suis officiis liturgicis, maxime ad Matutinum, amant quasi per gradus invocare Dei Genitricem, deinde sanctos, vel apostolos vel martyres ; orant deinde ad obtinendam poenitentiam et preces fundunt pro defunctis et pro Ecclesia. In his autem precibus multa occurrunt ex Ephræmo desumpta. Hunc igitur morem secutus recentior aliquis Jacobita Scalas ex Ephræmo composuerit et quæ deficiebant ipse adjecerit. Porro quæ Ephræmi sunt, maximam partem, laciniæ sunt assutæ e diversis Ephræmi hymnis, e quibus aliqui sunt qui hucusque in codicibus latent aut injuria temporum periere. Nisi ergo aliunde constet hanc vel illam stropham Ephræmi esse, certo discerni nequit quænam Ephræmo quænam scriptoribus recentioribus tribuenda sint. Quare abstinuimus ab imprimendis Scalis inter opera S. Doctoris genuina.

13. Inter hymnos S. Ephræmi peculiaris occurrit species quam ܣܘܓܝܬܐ *sugitha* in singulari et ܣܘ̈ܓܝܬܐ *sugiatha* in plurali appellant. Porro « sugiatha » ad tonos eosdem ad quos « madrashe » decantantur, sed plerumque efformant acrostichidem juxta ordinem alphabeti, ut Lamentationes Jeremiæ. Hac ratione digesta sunt colloquia inter Mariam et angelum Gabrielem, inter Mariam et Magos, inter Jesum et Joannem quæ in

1 Cfr. *Opp. syr.-lat.* II, 414.
2 Supra t. II, 519.
3 Opp. syr-lat. II, 416, 423.
4 De hoc Barsuma vid. Assemani, *Bibl. orient.* II, 1-10.

primo tomo edidimus. Hujusmodi hymnis plena sunt officia Syrorum.

14. ܒܥܘ̈ܬܐ *Rogationes*. Hoc nomine designantur certæ quædam preces, quæ in codicibus liturgicis Jacobitarum et in Breviariis Syrorum et Maronitarum occurrunt ad finem horarum et constanter Ephræmo ac Jacobo, scilicet Sarugensi, rarius Balæo tribuuntur. Quæ Ephræmo adscribuntur versibus septem syllabarum et strophis tribus vel quatuor constant, quæ autem Jacobo versibus duodecim syllabarum, quæ autem Balæo versibus quinque syllabarum.

15. De ܒܥܘ̈ܬܐ sic loquitur Breviarium Syrorum nuperrime Mausiliæ editum[1]: « ܒܥܘ̈ܬܐ ܕܠܗܠ ܐܢܝ̈ ܐܡܪܝܢܢ . ܦܫܝܛ ܕܝܢ . ܒܡܫܚܐ ܐܘ ܐܦܪܝܡܝܐ ܐܘ ܝܥܩܘܒܝܐ . ܐܘ ܕܫܒܩ ܠܚܛܝ̈ܐ ܀ ܘܕܥ ܕܟܠܗܝܢ ܒܥܘ̈ܬܐ ܕܒܡܫܚܐ ܐܦܪܝܡܝܐ ܕܡܫܬܟܚܢ ܒܟܢܘܫܬܐ : ܡܢ ܣܝܡܬܐ ܐܢܝܢ ܕܩܕܝܫ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܢܨܝܚܐ ܀ Rogationes sunt triplicis speciei, scilicet aut in metro Ephræmitico aut in metro Jacobitico, aut in metro « Condonans peccatoribus. » Scito omnes Rogationes in metro Ephræmitico quæ in volumine inveniuntur ex compositione esse sancti Ephræmi doctoris clarissimi. » Reperiuntur in duobus voluminibus, quæ hucusque ad manus nostras pervenerunt, viginti circiter Rogationes quæ omnes versibus heptasyllabis constant et tres, quatuor vel quinque strophas continent. Strophæ autem quatuor, sex vel etiam octo versibus componuntur.

Bavatha seu Rogationes.

16. Ejusdem generis Rogationes habentur in libris liturgicis Maronitarum. Sic in magno Breviario[2] sat multæ recitantur Rogationes Ephræmiticæ versibus heptasyllabis compositæ, quæ, sicut in Breviario Syrorum, ad finem officii appositæ sunt. Differunt autem quoad textum a Rogationibus Syrorum et dicendum videtur singulas Ephræmo tribui non posse, sed posterius metro Ephræmitico compositas esse. Certe Rogatio quæ legitur in festo S. Jacobi intercisi Ephræmo tribui nequit, quum Jacobus, cujus mors ibi celebratur, post Ephræmum martyrium subierit.

17. Nonnullæ etiam Rogationes leguntur sub nomine Ephræmi in *Officio feriali Maronitarum*, Beryti, 1877. Prima recitatur ad finem Sutaræ seu completorii diei dominicæ; est autem Parænesis 30 et habetur etiam in officio feriali Jacobitarum et Syrorum. Quæ autem recitatur ad nocturnum sabbati desumpta est e Parænesi 54; aliæ ex Ephræmi Sermonibus aut hymnis desumptæ sunt. Plurimæ etiam Rogationes habentur in *Offi-*

[1] Cfr. *Breviarium juxta ritum Ecclesiæ Antiochenæ Syrorum*, Pars communis. Mausiliæ, 1886 Vol. I, p. 51.

[2] Cfr. *Officia Sanctorum juxta ritum Ecclesiæ Maronitarum*. Romæ, 1656.

*cio feriali juxta ritum Ecclesiæ Syrorum*, Romæ, 1853 ; quæ legitur ad nocturnum feriæ quartæ desumpta est e *sermonibus Rogationum* infra.

18. Perlustravi etiam sat multos codices liturgicos Londini et Parisiis, et plures vel pauciores pro diversitate codicum Rogationes Ephræmiticas inveni. In Hodra Jacobitico sæc. XIII qui continetur in cod. add. 12,146 Rogationes Ephræmiticæ quæ recitantur in jejunio Ninivitarum desumptæ sunt e carmine S. Doctoris *de poenitentia Ninivitarum*. Codices autem parisienses 146, 148 et 149 continent aliquot Rogationes Ephræmi quæ etiam impressæ sunt in Officio feriali Syrorum. Rogationes Ephræmi pro die dominica Palmarum in M. B. cod. add. 17,190 mutuatæ sunt a sermone contra Judæos pro dominica Palmarum qui editus est in *Opp. Syr. lat.* t. III, sed textus vitiatus est. In cod. add. 14,505, ad festum Severi patriarchæ Antiocheni habetur ܒܥܘܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ *Rogatio Mar Ephræmi*, quæ sic incipit : . ܥܕܬܐ ܕܝܘܠܦܢܟ ܩܒܠܬ ܛܘܒܢܐ ܡܪܝ ܣܘܝܪܐ *Ecclesia quæ doctrinam tuam suscepit ; Beate Mar Severe*, etc. » Quibus verbis patet falso sub nomine hanc Rogationem exscriptam esse.

19. In codice parisiensi 161 sæc. XII habentur Rogationes S. Ephræmi pro Hebdomada Passionis. Quæ habetur ad nocturnum feriæ VI impressa est in sermonibus pro hebdomada passionis quos tomo I vulgavimus. Putaverim alias revera Ephræmi fetus esse, sed textus plurimum differt in aliis codicibus in quibus easdem Rogationes inveni, ut, v. g., in cod. add. M. B. 17,190 anni 893.

Antiquissimus codex, in quo invenerimus hujusmodi Rogationes reponitur in Musæo Britannico inter addititios n° 14,520. Is codex pertinet ad sæculum octavum vel nonum et continet 16 Rogationes Ephræmi pro dominica Palmarum et pro hebdomada passionis. Porro duæ Rogationes pro dominica Palmarum vel Hosannorum, ut Syri loquuntur, desumptæ sunt e sermone contra Judæos *Opp. Syr. lat.* III, 209-222 ; reliquæ vero non inveniuntur in sermonibus passionis, putaverim tamen eas pertinere ad sermones genuinos nondum repertos. Decima etiam habetur in codd. add. 14,525 et duodecima in cod. paris. 161. Hic igitur Rogationes Passionis ex illo codice transcribo :

ܒܥܘܬܐ ܕܠܠܝܐ ܕܬܪܝܢ ܒܫܒܐ ܕܚܫܐ . ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .

ܢܚܬ ܐܠܗܐ ܡܟܝܟܐ . ܕܢܦܪܘܩ ܠܐܕܡ ܘܠܒܢܝ̈ܘܗܝ . ܥܡܐ ܚܪܡܐ ܕܨܠܘ̈ܒܐ . ܐܬܢܟܠܘ ܕܢܡܝܬܘܢܝܗܝ ܀

ܐܬܡܠܟܘ ܚܪܡܐ ܠܝ̈ܛܐ . ܡܠܟܐ ܕܥܘܠܐ ܐܘܣܦܘ .

I. MAR EPHRÆMI ROGATIO AD NOCTURNUM FERIÆ SECUNDÆ HEBDOMADIS PASSIONIS.

Deus se humiliavit ut salvaret Adamum ejusque posteros, execrandus autem crucifixorum populus fraudulenter egit ut eum morti traderet.

Maledicti et execrandi inierunt consilium impie-

[illegible]

tate repletum, quo sanctum criminisque purum sententia mortis plecterent.

Satanas socios sibi assumpsit sacerdotes, scribas et pharisæos et exivit in pugnam contra creatorem creaturarum.

ܒܥܘܬܐ ܕܬܪܝܢ ܒܫܒܐ ܕܚܫܐ ܕܨܦܪܐ . ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .

## 2. MAR EPHRÆMI ROGATIO FERIÆ SECUNDÆ HEBDOMADIS PASSIONIS AD MATUTINUM.

[illegible]

In omnibus Patri tuo similis es, o puer fili essentiæ! Ipsa etiam filia, adulterii fetus, matri suæ similis est in omnibus; odivit enim te sicut mater ejus in deserto odio habuit patrem tuum.

Nisan qui vultus omnium exhilarat caligine tristitiæ velavit filiam Sion; quum ipsa vidit se abnegavisse et non recepisse medicum misericordem, fuit velut ægra quæ in suo morbo sibi complacet et ut sanetur nihil curat.

Vidit medicum adjumenta portantem; ille remedia velut undas maris effundens obtulit ei, sed ipsa renuit, abstersit faciem suam quod eum obviam habuisset, et quia ejus operibus inquieta reddebatur retia tetendit ut caperet eum.

ܒܥܘܬܐ ܕܬܪܝܢ ܒܫܒܐ ܕܚܫܐ ܕܪܡܫܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .

## 3. MAR EPHRÆMI ROGATIO FERIÆ SECUNDÆ HEBDOMADIS PASSIONIS AD VESPERAM.

[illegible]

Pater familias servos bonos et strenuos miserat ad operarios pervicaces, qui e fructibus vineæ non miserant ei. Utinam illi servos ejus non occidissent!

O qui injuria mortem passi sunt, quia vinea uvas non dederat et operarii mercedem non retribuerunt. Vinea quippe fecit labruscas et operarii gladium eduxerunt ad necem.

Eumdem populum vocavit Ezechiel vitem et Isaias vineam; una produxit ligna ad ignem, altera facta est in destructionem exitialem. Hæres autem ei maledixit in ficu, cui dixit: *fructus non des in æternum.*

ܒܥܘܬܐ ܕܚܫܐ . ܬܠܬܐ ܒܫܒܐ ܕܪܡܫܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .

## 4. MAR EPHRÆMI ROGATIO FERIÆ TERTIÆ HEBDOMADIS PASSIONIS AD VESPERAM.

[illegible]

Herbas amaras miscuit cum ejus (populi Israel) azymis, ut ejus mentis sententiam manifestaret; secundum cor ejus dedit ei, ut cibus amara fieret et per cibum intelligeret exstirpandum esse cordis affectum.

Populus azyma ex Ægypto in velis asportavit, fermentum autem idololatriæ e corde suo non expulit. Totum fermentum remansit, pars azymorum exivit, occulte et palam populus reprehensus fuit.

Ore Deum laudans et corde ab ipso aversus, per ejus nomen clarus inter gentes effectus et operibus a Deo alienus lege exterius ornabatur, intus autem idololatria plenus erat.

*cio feriali juxta ritum Ecclesiæ Syrorum*, Romæ, 1853 ; quæ legitur ad nocturnum feriæ quartæ desumpta est e *sermonibus Rogationum* infra.

18. Perlustravi etiam sat multos codices liturgicos Londini et Parisiis, et plures vel pauciores pro diversitate codicum Rogationes Ephræmiticas inveni. In Hodra Jacobitico sæc. XIII qui continetur in cod. add. 12,146 Rogationes Ephræmiticæ quæ recitantur in jejunio Ninivitarum desumptæ sunt e carmine S. Doctoris *de poenitentia Ninivitarum*. Codices autem parisienses 146, 148 et 149 continent aliquot Rogationes Ephræmi quæ etiam impressæ sunt in Officio feriali Syrorum. Rogationes Ephræmi pro die dominica Palmarum in M. B. cod. add. 17,190 mutuatæ sunt a sermone contra Judæos pro dominica Palmarum qui editus est in *Opp. Syr. lat.* t. III, sed textus vitiatus est. In cod. add. 14,505, ad festum Severi patriarchæ Antiocheni habetur ܒܥܘܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ *Rogatio Mar Ephræmi*, quæ sic incipit : . ܥܕܬܐ ܕܩܒܠܬ ܡܠܦܢܘܬܟ ܛܘܒܝܟ ܡܪܝ ܣܘܝܪܐ *Ecclesia quæ doctrinam tuam suscepit ; Beate Mar Severe*, etc. » Quibus verbis patet falso sub nomine hanc Rogationem exscriptam esse.

19. In codice parisiensi 161 sæc. XII habentur Rogationes S. Ephræmi pro Hebdomada Passionis. Quæ habetur ad nocturnum feriæ VI impressa est in sermonibus pro hebdomada passionis quos tomo I vulgavimus. Putaverim alias revera Ephræmi fetus esse, sed textus plurimum differt in aliis codicibus in quibus easdem Rogationes inveni, ut, v. g., in cod. add. M. B. 17,190 anni 893.

Antiquissimus codex, in quo invenerimus hujusmodi Rogationes reponitur in Musæo Britannico inter addititios n° 14,520. Is codex pertinet ad sæculum octavum vel nonum et continet 16 Rogationes Ephræmi pro dominica Palmarum et pro hebdomada passionis. Porro duæ Rogationes pro dominica Palmarum vel Hosannorum, ut Syri loquuntur, desumptæ sunt e sermone contra Judæos *Opp. Syr. lat.* III, 209-222 ; reliquæ vero non inveniuntur in sermonibus passionis, putaverim tamen eas pertinere ad sermones genuinos nondum repertos. Decima etiam habetur in codd. add. 14,525 et duodecima in cod. paris. 161. Hic igitur Rogationes Passionis ex illo codice transcribo :

ܒܥܘܬܐ ܕܠܠܝܐ ܕܬܪܝܢ ܒܫܒܐ ܕܚܫܐ . ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .

ܢܚܬ ܐܠܗܐ ܒܡܘܟܟܐ . ܕܢܦܪܘܩ ܠܐܕܡ ܘܠܒܢܘ̈ܗܝ .
ܘܥܡܐ ܚܪܡܐ ܕܨܠܘ̈ܒܐ . ܐܬܢܟܠܘ ܕܢܡܝܬܘܢܝܗܝ ܀

ܐܬܝܥܛܘ ܚܪ̈ܡܐ ܠܝ̈ܛܐ . ܘܡܠܟܐ ܕܥܘܠܐ ܐܘܡܠܐ .

1. MAR EPHRÆMI ROGATIO AD NOCTURNUM FERIÆ SECUNDÆ HEBDOMADIS PASSIONIS.

Deus se humiliavit ut salvaret Adamum ejusque posteros, execrandus autem crucifixorum populus fraudulenter egit ut eum morti traderet.

Maledicti et execrandi inierunt consilium impie-

ܥܠ ܚܣܝܐ ܕܠܐ ܡܚܒܠܬܐ . ܓܙܪ ܕܝܢܐ ܕܡܘܬܐ ܢܣܡܘܢ ܀

ܢܣܒ ܣܛܢܐ ܚܒܪ̈ܘܗܝ . ܟܗܢ̈ܐ ܘܣܦܪ̈ܐ ܘܦܪ̈ܝܫܐ .
ܘܢܦܩ ܠܩܪܒ ܠܩܘܒܠܐ . ܥܠ ܒܪܘܝܐ ܕܒܪ̈ܝܬܐ ܀

ܒܥܘܬܐ ܕܬܪ̈ܝܢ ܒܫܒܐ ܕܚܫܐ ܕܨܦܪܐ . ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .

ܒܟܠܗܝܢ ܠܐܒܘܟ ܕܡܐ . ܐܘ ܛܠܝܐ ܒܪܗ ܕܐܝܬܘܬܐ .
ܐܦ ܒܪܬܐ ܐܣܛܪܐ ܓܘܪܐ . ܠܐܡܗ ܕܡܝܐ ܒܟܠܗܝܢ .
ܣܢܬܟ ܒܪܬܐ ܐܝܟ ܐܡܗ . ܕܣܢܬܗ ܒܡܕܒܪܐ ܠܐܒܘܟ ܀
ܢܝܣܢ ܦܨܝܚ ܟܠ ܐܦ̈ܝܢ . ܐܚܫܟ ܘܐܟܪܝ ܠܒܪܬ
ܨܗܝܘܢ . ܒܚܙܬܗ ܕܐܬܟܦܪܬ ܕܐܣܝܐ . ܕܒܟܪܝܗܘܬܐ ܒܗ ܘܠܐ
ܡܒܠܗ . ܟܪܝܗܬܐ ܕܒܟܘܪܗܢܗ ܦܝܣܐ ܠܗ . ܘܠܐܬܐܣܝܘܬܐ ܠܐ
ܐܨܦܬ ܗܘܬ ܀
ܚܙܝܗ ܠܐܣܝܐ ܕܛܥܝܢ ܥܘܕܪ̈ܢܐ . ܘܐܝܟ ܝܡܐ ܕܫܦܥ ܣܡ̈ܡܢܐ .
ܩܪܒ ܠܗ ܘܠܐ ܩܒܠܬ . ܟܦܪܬ ܐܦ̈ܝܗ
ܕܐܪܥܗ . ܘܠܐ ܐܣܬܟܠܬ ܗܘܬ ܒܥܒ̈ܕܘܗܝ . ܡܨܕ̈ܐ
ܦܪܣܬ ܕܬܨܘܕܝܘܗܝ ܀

ܒܥܘܬܐ ܕܬܪ̈ܝܢ ܒܫܒܐ ܕܚܫܐ ܕܪܡܫܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .

ܒܢ̈ܝܐ ܛܒ̈ܐ ܘܚܦܝܛ̈ܐ . ܐܫܕܪ ܡܪܐ ܟܪܡܐ ܗܘܐ . ܠܘܬ
ܦܠ̈ܚܐ ܩܫ̈ܝܐ ܕܡܢ ܦܐܪ̈ܐ ܠܐ ܝܗܒܘ ܠܗ . ܘܐܠܘ ܥܒ̈ܕܘܗܝ
ܠܐ ܩܛܠܘ ܀
ܐܘ ܕܡܝܬܘ ܥܘܠܐܝܬ . ܕܟܪܡܐ ܥܢ̈ܒܐ ܠܐ ܝܗܒ ܗܘܐ .
ܘܦܠ̈ܚܐ ܠܐ ܦܪܥܘ ܥܘܠܐ . ܟܪܡܐ ܐܦܩ ܒܐܘܫ̈ܐ
ܘܦܠ̈ܚܐ ܣܝܦܐ ܠܩܛܠܐ ܀
ܚܕ ܥܡܐ ܩܪܗ ܚܙܩܝܐܝܠ . ܘܐܫܥܝܐ ܟܪܡܐ ܩܪܝܗ .
ܚܕ ܐܘܒܠ ܩܝܣܐ ܠܢܘܪܐ . ܘܐܚܪܢܐ ܠܚܘܪܒܐ ܕܩܛܠܐ . ܝܪܬܐ
ܕܝܢ ܠܛܢܗ ܠܬܐܬܐ . ܕܦܐܪ̈ܐ ܠܥܠܡ ܠܐ ܬܬܠ ܀

ܒܥܘܬܐ ܕܪܡܫܐ . ܕܬܠܬܐ ܒܫܒܐ ܕܚܫܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .

ܡܪ̈ܪܐ ܚܠܛ ܥܡ ܦܛܝܪ̈ܘܗܝ . ܕܢܓܠܐ ܡܕܡ ܕܒܪܥܝܢܗ .
ܐܝܟ ܠܒܗ ܝܗܒ ܠܗ . ܕܢܗܘܐ ܡܪܝܪܐ ܡܐܟܘܠܬܗ .
ܘܒܡܐܟܘܠܬܗ ܢܣܬܟܠ ܕܡܬܥܩܪ ܡܕܡ ܕܒܠܒܗ ܀
ܦܛܝܪܐ ܡܢ ܡܨܪܝܢ . ܐܝܬܝ ܥܡܐ ܒܟܣܘܝ̈ܐ .
ܘܚܡܝܪܐ ܕܦܬܟܪܘܬܐ . ܡܢ ܠܒܗ ܠܐ ܐܦܩ . ܦܫ ܟܠܗ
ܘܢܦܩ ܦܛܝܪܗ . ܒܟܣܝܐ ܘܒܓܠܝܐ ܐܬܟܣܣ ܀
ܒܦܘܡܗ ܡܫܒܚ ܠܐܠܗܐ . ܘܒܠܒܗ ܪܚܝܩ ܡܢܗ .
ܒܫܡܗ ܢܗܝܪ ܒܝܬ ܥܡ̈ܡܐ ܘܒܥܒ̈ܕܘܗܝ ܢܘܟܪܝ ܡܢܗ ܒܢܡܘܣܐ .
ܒܢܡܘܣܐ ܡܨܒܬ ܡܢ ܠܒܪ . ܘܡܠܐ ܡܢ ܠܓܘ ܦܬܟܪܘܬܐ ܀

tate repletum, quo sanctum criminisque purum sententia mortis plecterent.

Satanas socios sibi assumpsit sacerdotes, scribas et pharisæos et exivit in pugnam contra creatorem creaturarum.

## 2. MAR EPHRÆMI ROGATIO FERIÆ SECUNDÆ HEBDOMADIS PASSIONIS AD MATUTINUM.

In omnibus Patri tuo similis es, o puer fili essentiæ! Ipsa etiam filia, adulterii fetus, matri suæ similis est in omnibus; odivit enim te sicut mater ejus in deserto odio habuit patrem tuum.

Nisan qui vultus omnium exhilarat caligine tristitiæ velavit filiam Sion; quum ipsa vidit se abnegavisse et non recepisse medicum misericordem, fuit velut ægra quæ in suo morbo sibi complacet et ut sanetur nihil curat.

Vidit medicum adjumenta portantem; ille remedia velut undas maris effundens obtulit ei, sed ipsa renuit, abstersit faciem suam quod eum obviam habuisset, et quia ejus operibus inquieta reddebatur retia tetendit ut caperet eum.

## 3. MAR EPHRÆMI ROGATIO FERIÆ SECUNDÆ HEBDOMADIS PASSIONIS AD VESPERAM.

Pater familias servos bonos et strenuos miserat ad operarios pervicaces, qui e fructibus vineæ non miserant ei. Utinam illi servos ejus non occidissent!

O qui injuria mortem passi sunt, quia vinea uvas non dederat et operarii mercedem non retribuerunt. Vinea quippe fecit labruscas et operarii gladium eduxerunt ad necem.

Eumdem populum vocavit Ezechiel vitem et Isaias vineam; una produxit ligna ad ignem, altera facta est in destructionem exitialem. Hæres autem ei maledixit in ficu, cui dixit: *fructus non des in æternum*.

## 4. MAR EPHRÆMI ROGATIO FERIÆ TERTIÆ HEBDOMADIS PASSIONIS AD VESPERAM.

Herbas amaras miscuit cum ejus (populi Israel) azymis, ut ejus mentis sententiam manifestaret; secundum cor ejus dedit ei, ut cibus amara fieret et per cibum intelligeret exstirpandum esse cordis affectum.

Populus azyma ex Ægypto in velis asportavit, fermentum autem idololatriæ e corde suo non expulit. Totum fermentum remansit, pars azymorum exivit, occulte et palam populus reprehensus fuit.

Ore Deum laudans et corde ab ipso aversus, per ejus nomen clarus inter gentes effectus et operibus a Deo alienus lege exterius ornabatur, intus autem idololatria plenus erat.

[illegible]

## 5. MAR EPHRÆMI ROGATIO FERIÆ QUARTÆ

### HEBDOMADIS PASSIONIS AD NOCTURNUM.

In nube, in columna ignis et in mari baptizatus fuit populus; tria ista purificarunt tria quæ per peccatum invaluerant. Crimina odibilia fecerant. Remansit gladius et destruxit et necavit: Agni a populo in festo manducati nihil remansit. Circumcisio quam populus in corpore gestabat præputium cordis non abscidit; corpus circumcisum fuit, cor præputium servavit, et lege populus totus coinquinatus fuit.

In hoc mense gaudiorum populus afflictus exivit ex Ægypto. Corde in Ægypto vagabatur dum corpore desertum peragrabat; aure legem audiebat, sed oculo idola cernebat.

[illegible]

## 6. MAR EPHRÆMI ROGATIO FERIÆ QUARTÆ

### HEBDOMADIS PASSIONIS AD MATUTINUM.

In hoc mense victore Dominus cum Pharaone decertavit pro liberatione populi prævaricatoris. Pharao visibilis agebat contra Deum invisibilem, vicit invisibilis et triumphavit de visibili per Moysen qui fuit mediator.

In nisan, primo mensium, contigit prima liberatio illi populo, qui primus fuit in cultu legis; transiit populus cum sua salute in salutem gentium quæ triumpharunt.

In nisan scissum est mare ut sponsa gloriosa transiret in desertum oblectationibus plenum. Disjecti sunt a sua potestate Pharao et satanas a sua exaltatione per manum omnia sustinentem.

[illegible]

## 7. MAR EPHRÆMI ROGATIO FERIÆ QUARTÆ

### HEBDOMADIS PASSIONIS AD VESPERAM.

In nisan portavit Moyses ossa inclyti Josephi eaque ex Ægypto transtulit; in nisan etiam eduxit Dominus noster sacramenta et figuras Scripturarum eaque propriis eorum significationibus illustravit.

In nisan et in omnibus mensibus laus te decet, Fili bone, qui descendisti ut salvares nos sanguine tuo vivo et sancto. In nisan et in omni hora clamemus: Benedictus Pater qui misit te ad nos.

Aperi mihi, Domine, portam misericordiæ tuæ ut indigentia mea a te ditetur; porrige mihi in tua bonitate unum lucri minutum ut inveniam abundantiam vitæ quæ continuum præstat lucrum.

[illegible]

## 8. MAR EPHRÆMI ROGATIO FERIÆ QUINTÆ

### HEBDOMADIS PASSIONIS AD VESPERAM.

Cum advenisset festum et appropinquasset tempus necis, te immolandum tradidisti ut tuo sanguine manus populi polluerentur, et adveniret tempus quo tuus sanguis dispergeretur ad quatuor mundi partes.

Tu autem, Domine, quum intellexisses diem tuum

[illegible]

ܒܥܘܬܐ ܕܚܫܐ ܕܠܠܝܐ ܕܥܪܘܒܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .

[illegible]

ܒܥܘܬܐ ܕܚܫܐ ܕܨܦܪܐ ܕܥܪܘܒܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .

[illegible]

ܕܚܫܐ ܒܥܪܘܒܬܐ ܒܪܡܫܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .

[illegible]

advenisse, Jacobum et Petrum misisti, velut duo Testamenta, ut pararent cœnaculum, locum tuæ majestati convenientem.

In hoc festo sancto adoret coram nobis agnus gregis, ut dignus sit accedere ad videndum te agnum vivum Dei, qui venisti ut solveres eum a nece gladii populi prævaricatoris.

### 9. MAR EPHRÆMI ROGATIO PASSIONIS

#### AD NOCTURNUM PARASCEVES.

In hac nocte tristitia invasit apostolos, quum audierunt a te quod velles exire obviam neci, et tremor corda occupavit quum mente reputarent se deinceps te orbatos fore.

In hac nocte vestimentum doloris involvit te in horto propter Adamum, quem in horto (Eden) perpessiones circumdederunt. In horto perpessiones te circumdederunt, annuente mansueta tua voluntate.

In hac nocte stetisti in oratione ut orares coram Patre tuo ut calix mortis a te transiret : « *Pater, si possibile est, transeat a me calix iste ; si non, fiat voluntas tua.* »

### 10. MAR EPHRÆMI ROGATIO PASSIONIS

#### AD MATUTINUM PARASCEVES.

Tibi gloria, rex Christe, Ecce ad matutinum tuum me invitasti in hoc matutino transeunte Parasceves, passionibus plenæ. Hic dies festus finis est solemnitatum.

Mane absolutum est judicium. Filii tenebrarum de die te agressi sunt et impetum fecerunt ut morti te traderent, sed judicio suo rei facti sunt.

Mane te ligaverunt ex invidia teque apprehendentes tradiderunt judici clamantes de te : « *Reus est mortis,* » quum tu, Domine, sis fons vitæ omnibus in te credentibus.

### 11. MAR EPHRÆMI ROGATIO PASSIONIS

#### IN PARASCEVE AD VESPERAM.

In sancto hoc tempore audivit terra et commota est, petræ præ timore scissæ sunt clausaque sepulchra aperta sunt ; mors in suo domicilio consternata est, tremor infernum occupavit.

In hoc tempore saltarunt dæmones et gavisa est tota sinistra. Quia Christus sopitus somnum mortis dormivit præ pondere passionum quas sustinuit, fraudulentus Satanas arbitratus est se regnare in æternum.

O sapiens plasmator qui plasmavit manum a qua percussus est ! Plasmavit in utero manum qua vapulavit in judicio. O divinum prodigium ! ipse fecit hominem qui insurgens eum crucifixit. Surrexit pulvis e pulvere et Deo annumeravit se in sepulchro,

ܒܥܘܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܫܒܬܐ ܕܚܫܐ ܒܠܠܝܐ .

ܫܘܠܡܐ ܕܗܘ ܐܫܬܡܠܝܘ ܐܪ̈ܙܐ ܘܛܘܦܣܐ ܕܢܒܝܐ :
ܐܝܟ ܡܐ ܕܗܘܐ ܚܬܡ ܒܨܠܝܒܐ . ܗܐ ܕܫܠܡܘ ܟܠ ܡܐ
ܕܟܬܝܒ . ܘܐܫܬܡܠܝ ܟܠ ܦܠܐܬܐ ܕܒܨܘܪ̈ܬܐ ܒܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܀
ܡܘܬܐ ܗܘܐ ܡܠܝܐ ܠܐܝܐ . ܘܒܗ ܐܬܬܢܝܚ ܡܢ ܢܓܕ̈ܐ .
ܡܢ ܚ̈ܫܐ ܕܡ̈ܚܘܬܐ ܘܢܓܕ̈ܐ . ܕܒܡܘܟܟܗ ܣܒܠ ܒܗܕ̈ܡܘܗܝ .
ܘܐܬܬܢܝܚ ܐܕ̈ܢܘܗܝ ܡܢ ܡܘܝܩܐ ܕܡܘܢܝܐ ܕܪ̈ܫܝ ܥܡܐ ܀

ܒܗܢܐ ܝܘܡܐ ܒܪ ܡܠܟܢ ܩܛܠܗ ܡܘܬܐ ܒܒܝܬܗ ܕܝܠܗ .
ܘܥܠ ܣܥܪ ܐܢܘܢ ܠܩܒܝܪ̈ܐ . ܘܗܘܐ ܒܚܘܒܗ ܥܡܗܘܢ
ܐܬܚܘܝ ܀

ܒܥܘܬܐ ܕܚܫܐ ܕܨܦܪܐ . ܒܫܒܬܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .

ܒܓܢܬܐ ܡܢ ܐܕܡ ܛܫܝܘ . ܒܝܢ ܐܝܠܢܐ ܡܢ ܡܪܗ ,
ܒܓܢܬܐ ܣܡܗ ܡܪܗ ܘܩܒܪܗ ܘܩܘܝ ܒܗ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ .
ܒܚܝܘܗܝ ܐܕܡ ܐܛܫܝ . ܒܚܝܘܗܝ ܥܠ ܡܪܗ ܠܫܝܘܠ ܀

ܚܝܐ ܕܒܥܕܢܐ ܐܕܡ . ܠܐ ܐܘܒܕ ܒܝܢ ܐܝܠܢܐ . ܘܚܝܘܗܝ
ܐܝܬܝܐ ܕܒܪܐ : ܒܨܠܝܒܐ ܡܢ ܩܝܣܐ ܠܐ ܐܘܒܕ̈ . ܛܫܐ ܗܘܐ ܐܕܡ
ܟܕ ܚܝ ܗܘܐ . ܘܡܪܢ ܗܘܐ ܡܪܗ ܘܚܝ ܒܐܒܘܗܝ ܀
ܐܘ ܓܢܬܐ ܡܢ ܦܫܝܛ ܠܟܝ . ܕܒܟܝ ܗܘ ܫܪܐ ܐܝܠܢ
ܚܝ̈ܐ . ܒܗܕܐ ܓܢܬܐ ܕܛܘܒ̈ܐ . ܟܪܘܒܐ ܢܛܪ ܠܐܝܠܢܐ .
ܐܝܠܢ ܚܝ̈ܐ ܕܒܟܝ ܐܬܐܟܣܢ . ܒܦܐܪ̈ܘܗܝ ܡܥܬܪ ܡܣܟܢ̈ܐ ܀

ܒܥܘܬܐ ܕܚܫܐ ܕܪܡܫܐ ܒܫܒܬܐ . ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .

ܐܘ ܡܘܬܐ ܣܟܠܬܐ ܕܢܦܩܬ . ܛܥܢܬ ܡܝܬܐ ܕܗܘ ܩܛܠ
ܠܗ ܘܥܠܬ ܒܝܬܗ ܒܗ ܕܝܠܗ . ܘܐܛܫܝܬܗ ܒܗ ܐܝܟ
ܠܚܡܝܪܐ . ܘܟܕ ܥܒܪ̈ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܚܝܘܗܝ ܠܥܩܪܗ
ܠܫܝܘܠ ܀
ܠܐ ܕܫܬܝ ܕܝܠܗ ܚܝܠܟ . ܚܝܠܟ ܗܘ ܒܛܠܗ ܠܡܘܬܐ .
ܒܡܚܝܠܘܬܐ ܚܢܝܩ ܡܘܬܐ . ܘܒܠܥܬܟ ܟܠܝܐ ܐܝܟ ܟܠܢܫ .
ܢܦܩ ܚܝܠܐ ܡܢ ܡܚܝܠܘܬܟ . ܘܦܠܛ ܠܟ ܘܠܣܓܝ̈ܐ ܀
ܐܠܘ ܐܢܬ ܠܐ ܒܗ ܠܫܝܘܠ . ܒܕܡܘܬ ܡܝܬܐ ܥܠܬܝܗ .
ܠܐ ܦܩܚܬ ܗܘܝܬ ܢܦܩܬ . ܫܒܝܐ ܣܓܝܐܐ ܥܡܟ . ܐܝܟ
ܚܛܬܐ ܒܩܒܪܐ ܫܡܝܢ . ܘܫܒ̈ܠܐ ܕܠܐ ܡܢܝܢ ܐܝܬܝܬ ܀

## 12. MAR EPHRÆMI ROGATIO SABBATI

### PASSIONIS AD NOCTURNUM.

Hac consummatione adimpleta sunt sacramenta et typi prophetarum, quæ Christus cruce obsignavit. Ecce adimplevit omnia quæ scripta sunt, et absoluti sunt omnes typi in figuris a Spiritu sancto involuti.

Mors tædio affecta lassata est; in ea Christus requievit a tormentis et cruciatibus flagellorum quæ ipse per suam humilitatem passus est in membris suis; requieverunt etiam aures ejus a ferendis subsannationibus principum populi.

In hac die filius regis nostri occidit mortem in ejus domicilio ingressusque visitavit sepultos et suo amore ductus cum eis conversatus est.

## 13. MAR EPHRÆMI ROGATIO PASSIONIS

### AD MATUTINUM SABBATI.

In horto Adamus abscondit se a Domino suo inter arbores; in horto Dominus ejus posuit sepulchrum suum et mansit in eo tribus diebus. Adamus abscondit se vivum, Dominus ingressus est vivus in inferos.

Adamus non amisit vitam temporalem inter arbores, et Filius essentialem suam vitam non amisit in cruce. Adam abscondit se dum in vivis erat; Dominus ejus dum sepultus erat in Patre vivebat.

O horte, quis te dignus est, quum in te vigeat arbor vitæ. In hoc horto beatitudinum cherub servabat arborem vitæ. Arbor vitæ qui in te hospitatur fructibus suis ditat egentes.

## 14. MAR EPHRÆMI ROGATIO PASSIONIS

### AD VESPERAM SABBATI.

O stulta mors quæ exivit portans mortuum a quo occisa ipsa fuit; domum suam ingressa eum in ea deposuit atque velut fermentum abscondit. Peractis autem tribus diebus vita hujus mortui eradicavit inferos.

Mors non conculcavit robur tuum, sed robur tuum abolevit mortem; mors infirmitate strangulata fuit. Ipsa te sicut ceteros voravit. Sed ex infirmitate tua potentia exivit, quæ te et multos liberavit.

Si tu inferos velut mortuus ingressus non esses solus, resurgens non eduxisses multos captivos tecum. In sepulchro positus fuisti, ut granum frumenti, quod innumeras spicas produxit.

# III.

## SERMONES ROGATIONUM, DE FINE ET ADMONITIONE, DE ANTICHRISTO, ORATIO PRO VITA FUTURA, HYMNUS DE TRINITATE.

1. Cum Rogationibus de quibus mox diximus non sunt confundendi *Sermones rogationum*, ܡܐܡܪ̈ܐ ܕܒܥܘܬܐ de quibus nunc agimus.

2. *Sermones Rogationum*. In Musæo Britannico habetur inter addititios codex membranaceus perantiquus, sæculi scilicet VI, numero 17,164 signatus, in initio et corpore mutilus, qui olim decem ad minus Ephræmi sermones *De Rogationibus* ܡܐܡܪ̈ܐ ܕܒܥܘܬܐ continebat. Hodie non remanent nisi duo sermones integri cum aliorum fragmentis fol. 1-15, hac ratione dispositi sunt : Codex initio mutilus est ; folium 1m incipit a verbis ܠܝ ܠܐܣܝܐ ܫܐܪ ܐܠܐ. Post folium 2m unum aut plura folia desunt. A folio 3o ad 6m habetur finis sermonis 7i; sequuntur sermones 8-9 integre servati cum initio decimi. E codice impossibile est definire ad quemnam e sex prioribus sermonibus folia 1-2 pertineant ; e codice tamen Dubliniensi B. 5. 18 et e Breviario Chaldæorum folia deficientia aliquo modo compleri possunt, ut infra ostendetur. Constat quippe partes saltem horum Ephræmi sermonum adhuc recitari a Chaldæis et Nestorianis in diebus *Rogationum Ninivitarum*.

3. Porro *Rogationes* illæ (ܒܥܘܬܐ) fiunt apud Chaldæos, Nestorianos et Jacobitas, durante jejunio quod Ninivitarum appellant, feriis 2a, 3a et 4a hebdomadis tertiæ ante jejunium quadragesimale. Institutum autem fuit istud jejunium, juxta scriptores orientales, sub Ezechiele, Nestorianorum Catholico, qui sedem tenuit ab anno 577 ad an. 580. « Sub Ezechiele, inquit A. Assemanus[1], in toto Oriente grassata pestis fertur : ad avertendum hoc flagellum consilio metropolitæ Beth-Garmæ et episcopi Ninivis rogationes indixit Ezechiel scripsitque ad universas Orientis regiones, ut concordes jejunarent orarentque spatio trium dierum a feria scilicet secunda, quæ vigesima est ante jejunium magnum. Hoc jejunium, ad instar Ninivitarum susceptum, Ninivitarum appellant Chaldæi : »

4. Codex collegii S. Trinitatis in

[1] J. A. Assemanus, *De catholicis seu patriarchis chaldæorum et Nestorianorum*. Romæ 1775, p. 32. Cfr. J. S. Assemanus *Bibl.* Or. II, 304, 413, 427.

urbe Dublinio, numero B. 5. 18 signatus, et ineunte sæculo XVII scriptus, continet libellum Ephræmi sermonum de Rogationibus, ut dicitur in titulo: ܒܚܝܠ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܕܡܐܡܪ̈ܐ ܕܒܥܘ̈ܬܐ ܕܓܒܝ̈ܢ ܡܢ ܡܐܡܪ̈ܘܗܝ ܕܛܘܒܢܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ . ܘܠܩܛܢܘܢ ܘܣܕܪܢܘܢ ܡܪܝ ܝܩܝܪܐ : Virtute Trinitatis sanctæ incipimus scribere librum sermonum Rogationum, quos e sermonibus beati Ephræmi elegit et apte disposuit Mar Jaqira. « Idem libellus, suppresso Jaqiræ nomine, exstat in Breviario chaldaico pro Rogationibus Ninivitarum [1]. Quis fuerit ille Mar Jaqira non constat. Mentio fit alicujus Jaqiræ qui duos codices liturgicos Moysi, abbati scetensi, anno 932 dedit [2]. »

5. Libellus autem ille diversos Ephræmi sermones et hymnos uno tenore absque distinctione et titulis refert. Eumdem fere ordinem sequitur Breviarium chaldaicum, in quo distinguuntur lectiones, quæ responsoriis (ܥܘܢܝ̈ܬܐ) et hymnis (ܡܕܪ̈ܫܐ) separantur. In libello igitur Dubliniensi quæ habentur pagg. 1-20 desumpta sunt e sermone 18 *de Diversis, Opp. Syr-lat.* III, 656-675. Cum codice Dubliniensi concinit Breviarium chald. t. I, p. 411-420.

6. A pagina 20[a] ad 61[m] habetur sermo de Rogationibus, qui concinit cum lectionibus breviarii chaldaici pag. 420-436. Putaverim in eo sermone assuta esse diversa fragmenta satis ampla e sex prioribus Ephræmi sermonibus de Rogationibus, ad modum quo in breviario romano seliguntur lectiones nocturnorum e patribus latinis vel græcis. Certe quæ habentur in cod. dubl. p. 53-54 et in Breviario chald. 433-434 a verbis : ܠܐ ܬܚܢܝ ܪܓܙܐ ad ܘܐܢܐ ܠܟ ܐܝܟ ܡܢܐ ܠܟ (infra col. 42) leguntur in codice 17,164, fol. 2. Abrumpitur autem cod. 17,164 post fol. 2. E folio autem 1° hujus codicis patet sermonem Ephræmi integrum non haberi sive in codice dubl. sive in lectionibus breviarii chaldaici. Georgius Karmsedinoio Maronita in suo Lexico [3] laudat primos hos sermones sub nomine Ephræmi.

7. Codex dubl. p. 62-135 habet sermonem Ephræmi in Jonam prophetam, *Opp. syr-lat.* II, 359-387. Deest versus finem descriptio idololatriæ Judæorum *Opp. syr-lat.* II, 380-385. Abrumpitur autem iste sermo per insertionem hymni ܡܚܠ ܗܒܠ ܒܟܘܢ ut in Breviario chaldaico post lectionem p. 450. Rursus abrumpitur ad p, 119 per hymnum ܚܝܠܐ ܘܚܝ̈ܠܐ ܢ̈ܫܡܐ p. 459. Pag. 136-137 habentur quædam strophæ ut in Breviario chaldaico pagg. 466 et 481.

1 Cfr. *Breviarium chaldaicum* a cl. D. Bedjan editum. Paris. Via dicta de Sèvres. 95. Anno 1886. T. I, 411-493.

2 Ap. Wright, *Catal. of syr. man. in the British Museum* p. 281-282.

3 Ap. Payne Smith, *Thesaur. syr.* ad V. ܩܝܢܐ.

8. Pagg. 137-153 sermo S. Ephræmi incipiens a verbis ܡܢܝ ܐܠܗܝ ܚܣ . Idem sermo habetur in Breviario chaldaico p. 489-492.

Pagg. 153-182. Varia assuta sunt fragmenta ex Ephræmi sermonibus et hymnis jam editis in *Parænesibus*, 50, 54 et 74[1] et in aliis hymnis.

Pagg. 182-186 occurrit hymnus Jacobi Sarugensis ܐܠܐ ܐܠܗܐ .

9. Pagg. 186-194 Sermo S. Ephræmi ܠܐ ܬܠܐ ܥܣܩ ܠܝ ܐܪܥܐ quem Breviarium chaldaicum, alio servato ordine, ponit ad 1am lectionem sess. 2ae feriæ 4ae Rogationum. Porro pars hujus sermonis reperitur in cod. add. 17,164 fol. 3 ; quæ sequuntur desumpta sunt e sermone de *Reprehensione*[2]. A verbis autem ܐܘ ܐܠܗܢ ܡܪܚܡܢܐ incipit novus sermo Rogationum, cujus pars habetur in cod. 17,164, fol. 4-5.

10. Ex dictis recte colligitur Sermones, qui habentur in cod. dubl. mox descripto et in Breviario chaldaico revera Ephræmi esse et pro parte saltem complere sermones Rogationum, quos e cod. 17,164 descripsimus.

11. Illud denique observandum aliqua occurrere in cod. dubl. quæ desunt in Breviario chaldaico, et, vice versa, quædam reperiri in Breviario quæ non sunt in cod. dubl. Quæ igitur inedita invenimus tum in cod. 17,164, tum in cod. dubl. B. 5. 18 tum in Breviario chaldaico sub eodem titulo edidimus.

12. Sermones Ephræmi, de quibus agimus, titulo : ܡܐܡܪܐ ܕܒܥܘܬܐ *sermones Rogationum* inscribuntur in codice 17,164 sæc. VI, unde patet hunc titulum esse antiquum. Forsan appositus fuerit ab ipso Ephræmo. Certe argumentum sermonum omnino convenit cum titulo.

13. *Rogationes* in Ecclesia latina, ut plerique tradunt[3], ineunte sæculo VI institutæ fuerunt a S. Mamerto, viennensi episcopo, et in concilio arelatensi V, anno 511, ac deinde a Leone III approbatæ. Imo, juxta Henschenium[4], jam antea a S. Lazzaro, mediolanensi episcopo, institutæ fuerant. Putaverim in Oriente saltem apud Edessenos, hujus generis supplicationes ad placandum divinum numen et avertenda Dei flagella, terræ motus, grandines, pestilentiam et morbos, siccitatem et famem, nisi quotannis, saltem in gravioribus necessitatibus, locum habuisse. Sermones quippe quos nunc excudimus hoc argumentum continuo versant et populum hortantur ad placandum Deum pœnitentia ac precibus.

1 *Opp. Syr. lat.* III.
2 *Supra* t. II, 339-341.
3 Gregor. Turon. *Hist. Franc.* II, 34 ; Avitus Vien., *Homil. de Rogat. Patrol. lat.* t. 59 ; Sidonius apoll. lib. VII, epist. 1, *Patrol. lat.* t. 58 ; Addo vien., *Patrol. lat.* t. 123, p. 102-103 ; Du cange ad h. v.; Nilles, *Kalendarium manuale*, II, 363.
4 *Act. S. S.* ad 11 febr.

Ejusdem generis sermones habuit S. Isaacus Antiochenus, sub cujus nomine duo exstant sermones Rogationum in cod. add. 14,607 Musæi Britannici. Illos exscripsi alia occasione editurus.

14. Totus est S. Ephræmus in hisce sermonibus in exhortando populo ad orationem et pœnitentiam, ut Deus flagella sua, morbos, pestilentiam, grandinem et fulgura, terræ motum, famem, siccitatem aliasque calamitates avertat ; docet orationem clavem esse cœli, hominem suis culpis incendisse iram divinam, quæ nonnisi pœnitentia extinguitur ; explicat occulta et sapientia Dei consilia in distributione malorum ; ostendit Deum ex justitia punire peccatorem, ex amore affligere justum ut hic tanquam aurum probetur. Fuse autem et sub quocumque respectu agit de divina castigatione : castigantur justi tanquam filii, peccatores tanquam rebelles. In omnibus autem flagellis Deus summe justus et summe bonus ac misericors ostenditur, ita ut qui sapit nunquam murmurare audeat. Maxima autem cum eloquentia thesim assumptam, exemplis pro more e Scriptura petitis evolvit.

15. *Sermo de fine et admonitione*. Exstat hic sermo in codice Oxoniensi, Marsh 711, quem descripsimus infra, col. 144. Fragmenta satis ampla servarunt codex parisiensis 13 et codex add. Musæi Britannici 14,590, qui ad sæculum VIII vel IX referendus est. Ephræmo in tribus hisce codicibus tribuitur. S. Doctoris genuinum fœtum esse confirmatur e doctrina, ratione tractandi et stylo qui totus Ephræmiticus est. Agit porro Ephræmus in nobilissimo hoc sermone de resurrectione et judicio. Docet justos post judicium in cœlum ituros, peccatores vero in gehennam, damnatorum pœnas in æternum et sine intermissione duraturas peccatisque proportionatas fore ; pœnitentiam et bona opera ante mortem esse peragenda quia unusquisque in judicio rationem reddet de omnibus quæ fecerit et dixerit, etiam de verbo otioso. Deus autem in judicio non amplius condonabit aut miserebitur, sed reddet unicuique juxta opera sua.

16. Invehitur itaque in nonnulla peccata, præsertim in luxum vestium, quem tamen interdum licitum habet in uxore quæ se exornat ut marito suo placeat. Hortatur vehementer ad meditandum judicium. Væ in judicio peccatoribus qui non resipuerunt. Illud væ pronuntiat et repetit pro variis peccatis, v. g. in peccatores qui diem dominicam non servarunt sed in ea vendiderunt aut emerunt, iter fecerunt et liturgiam deseruerunt ; in eos etiam qui feriam sextam violarunt, qui prolem suam suffocarunt. Oportet igitur ut peccator a peccato resipiscat et pœnitentiam agat dum

adhuc tempus est, quia in domo æternitatis non amplius misericordia erit aut condonatio : « Ne facias, inquit, Deo promissionem mortiferam dicens : hodie pecco, cras pœnitentiam agam, quia quo die peccabis eo forsitan mors te apprehendet. »

17. Hisce væ in peccatores pronuntiatis opponit beatitudines in justos, qui orationi, jejunio, eleemosynis aliisque pietatis operibus incubuerint. Porro simul docet hominem libero frui arbitrio, posse bene vel male agere, prout ipse vult. Deus ipsi duas vias proposuit, cœlum et gehennam, utram vult eligat. Beatus autem qui sedulo restiterit dæmoni ipsum continuo impugnanti, quia ipse victoriæ suæ coronam recipiet. S. Ephræmus sæpius egit de resurrectione et judicio ac fine mundi, sed sub diverso respectu. Quamvis autem consonam doctrinam ubique teneat, tamen diversa puncta in singulis sermonibus evolvit. Varios Ephræmi sermones de hac materia indicavimus supra t. II, 392, not. 1.

18. *De Antichristo.* Hic sermo descriptus est e codice collegii S. Trinitatis in urbe Dublinio notato B. 5. 19, quem infra descripsimus col. 146. Initio notatur : *De fine extremo*, ad finem vero, *De Agog et Magog, et de fine et consummatione.* Sub quo eodem titulo venit et Ephræmo tribuitur in duobus codicibus oxoniensibus Bibliothecæ Bodleianæ, Thurston 13 et Pococke 404. Iste titulus objectum orationis indicat. Quia vero totus sermo refertur ad Antichristum, breviorem hunc titulum elegimus. Sermo metricus est, in strophis quatuor versuum septem syllabarum , invito quandoque sensu , divisus.

19. Pluries egit Ephræmus de Antichristo , quem nominibus a Paulo apostolo acceptis *Iniquum* et *Filium perditionis* appellat. Exstant de Antichristo quatuor sermones in Ephræmi Operibus græco-latinis t. II, 222-230 et t. III, 134-136 ; 136-140 et 140-144, syriace nondum reperti. Sermo 1[us] inscribitur : *In adventum Domini et de consummatione sæculi et in adventum Antichristi.* Sed titulus, ut sæpius fit, diversus est in diversis codicibus. Hinc apud Vossium[1] inscribitur *De consummatione sæculi et Antichristo ,* vel simpliciter *De Antichristo.* Porro iste sermo , ut ex antiquissimo codice cryptoferratensi constat apud Vossium I, 241, componitur e quatuor « Madrashe » seu hymnis diversi metri. In primo hymno describit falsa Antichristi prodigia, quibus multos seducet homines et se ut Deum præbebit adorandum, simul hortatur fratres ad vigilandum et orandum ut possint impostori resistere donec ipse in fine

1 *Opp. S. Ephræm Syri.* Romæ, 1589, t. I, 233-242.

a justo judice disjiciatur. In secundo hymno hortatur fratres ad vitanda peccata maxime carnis ne scelestissimus ille tyrannus eis imprimat signum bestiæ, quod suum sigillum imprimet in manu dextra et in fronte ne amplius possint signum crucis facere. In tertio hymno hortatur fratres ut scuto fidei se muniant contra furem illum et pessimum dæmonem, qui ad gregem perdendum formam veri pastoris assumet, sed non habebit suavem ejus vocem. Quia Christi nativitatem, mores, miracula, vitam atque adventum imitari fallaciter conabitur, nascetur Antichristus e spurcissima muliere. In editione romana additur, « Non vero incarnabitur. » Unde sequitur antichristum fore diabolum corpore phantastico indutum, quæ est sententia S. Hippolyti rejecta a S. Hieronymo, S. Joanne Damasceno et aliis. Sed hæc verba non habentur in codice cryptoferratensi et in plerisque, ut docte observat Vossius. Habet igitur Ephræmus : « Nascetur perfecte ejus organum ex spurcissima et salacissima muliere. » Atque isto habitu indutus veniet scelestissimus ille ut fur, et imitabitur veri Messiæ mores ac miracula et rex a Judæis proclamabitur, tres reges potentes percutiet, per falsa portenta orbem turbabit et se ut Deum adorandum præbebit. Deus faciem ab impiis avertet, et tunc erunt pestilentiæ et fames omnisque generis mala. In hymno quarto describit illa mala, a quibus nec Antichristus suos liberare poterit. Tunc Deus mittet Eliam et Henoch qui sua prædicatione Antichristo se opponent, et imminens judicium nuntiabunt sed pauci credituri sunt eis. Isti autem electi fugient ad montes et speluncas ad vitandam Antichristi persecutionem et Dei misericordia salvabuntur. Post tria autem tempora cum semi veniet Dominus in summa majestate ad judicium, et Antichristus ab angelis ligatus detrudetur in gehennam. Tres autem Sermones, qui habentur *Opp. græco-lat.* III, 134-144, non continent nisi repetitionem hymnorum 2-4, quorum mox locuti sumus.

20. In sermone autem quem vulgamus S. doctor docet imminere tempora Antichristi, et mala quæ sub Antichristo fient jam videt incœpta in bellis quæ terras Romanorum devastant ; præsertim vero in deprædationibus Hunnorum quorum crudelitatem et mores barbaros vivide describit. Hunnis applicat prophetiam Ezechielis de Gog et Magog XXXVIII-XXXIX. Docet imperium Romanorum de Hunnis triumphaturum ; destruetur autem propter peccata quibus inquinatum fuerit. Tunc veniet Filius perditionis qui thronum suum ponet in Sion et faciet se Deum Christique miracula imitabitur ; sed non poterit defunctos

suscitare. Plerique ab eo seducti ipsi adhærebunt. Electi autem fugient ad montes. Erit tunc afflictio maxima, Henoch et Elias prædicabunt. Iniquus iratus interficiet sanctos. Descendent autem Michaël et Gabriel, duces exercitus, suscitabunt sanctos et, clamante Deo de cœlo, præcipitem dabunt Antichristum in infernum, tunc fiet judicium.

21. In hoc sermone Ephræmus doctrinam habet consonam sermonibus antea vulgatis, non tamen repetit ea quæ jam dixerat, sed peculiara plura habet maxime de Hunnis, quorum vastationes fama audierat vel forsan viderat.

22. Post sermonem de Antichristo adjecimus ex eodem codice dubliniensi B. 5, 19 parænesim seu piam precationem, strophis quatuor versuum septem syllabarum constantem, quæ alium non habet titulum nisi generalem appellationem « ܡܐܡܪܐ sermo » quamvis potius pertineat ad ܡܕܖ̈ܫܐ seu hymnos ad tonum ܗܘܐ ܥܡܐ confectos, ut ܡܐܡܖ̈ܐ præcedentes. Exstat hæc pia deprecatio etiam sub nomine Ephræmi in Bibliotheca Beroliensi sub numero 203 inter codices, quos cl. D. Sachau ex Oriente advexit. Doctus ille vir, summa cum urbanitate, ex illo codice initium hujus parænesis prorsus cum nostro textu consonans mihi communicavit. Genuinum esse Ephræmi fœtum tum stylus tum doctrina, tum collatio cum parænesibus 21 et 34 confirmant. Porro in hac pia oratione S. Doctor considerans rerum caducitatem, sua peccata, suamque infirmitatem atque ad malum innatam proclivitatem, aliunde vero futurorum bonorum præstantiam, veniam petit, gratiam implorat et ad vitam æternum beatam aspirat.

23. Parænesi præcedenti adneximus *Sedram de justis* et hymnum versibus dodecasyllabis *de defunctis et sancta Trinitate* e codice Oxoniensi Marsh 711. Eminet iste hymnus doctrina theologica. Notanda maxime est diserta fidei professio, qua asseritur spiritum sanctum *a Filio* procedere. Nec dicat quis hymnum Jacobo Sarugensi qui versu dodecasyllabo continuo utitur esse tribuendum. Nam S. Ephræmus et ipse hac versuum specie in necrosimis et parænesibus pluries usus est. Præterea quando Jacobus de processione Spiritus sancti loquitur, utitur phrasi Scripturæ « a Filio accipit. »

## IV.

## DE JOSEPHO VENDITO ET A FRATRIBUS AGNITO.

1. S. Ephræmum poema versibus heptasyllabis composuisse de Josepho, Jacobi filio, constat tum ex auctoribus syris tum e codicibus in quibus continetur.

2. Salomo Chalatensis, qui ecclesiam nestorianorum Bassoræ tanquam metropolita regebat, anno 1222, in libro *apum* hæc habet[1] :
« ܘܡܛܠ ܕܣܓܝܐ̈ܐ ܐܘܪܟܘ ܠܫܥܝܬܐ
ܕܛܘܒܢܐ ܝܘܣܦ ܒܡܠܬܐ. ܐܦ ܛܘܒܢܐ
ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܒܡܠܬܗ ܠܫܥܝܬܗ ܒܬܪܥܣܪ:
ܡܐܡܪ̈ܐ. ܟܠ ܒܡܠܬܐ ܕܢܦܩ ܠܗ ܡܢ
ܛܠܝܘܬܗ ܘܥܕܡܐ ܠܡܘܬܗ. ܘܡܐܡܪܐ ܐܚܪܝܐ
ܥܠ ܦܘܢܝܐ ܕܓܪ̈ܡܘܗܝ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܦܣܩܢ
ܡܢ ܡܟܬܒܢܘܬܐ ܕܫܥܝܬܗ ܒܐܘܪܟܐ ܀

Quoniam multi historiam beati Joseph longo sermone prosecuti sunt, cujus etiam gesta omnia a pueritia usque ad mortem beatus Mar Ephræm sermonibus duodecim complexus est, decimumque tertium de translatione ossium ejus adjunxit ; ideo nos actis ejus fusius describendis supersedimus. »

3. Ex hisce Salomonis verbis colligitur S. Ephræmum totam Josephi historiam usque ad ejus mortem duodecim sermonibus exposuisse, et insuper tertium decimum sermonem adjecisse de ossium ejus translatione. Similiter codex maroniticus in titulo duodecim sermones indicat, sed mancus est. Nam non perducit historiam Josephi usque ad ejus mortem, sed tantum usque ad ingressum Jacobi in Ægyptum et abrumpitur in colloquio Judæ cum Josepho antequam Jacobus ad Josephum veniat. Similiter Ill. D. Ebed-Jesu Khayyath, archiepiscopus Amadiensis, Ephræmo duodecim sermones de Josepho tribuit : « Ephræmi opera satis nota sunt... Unum solummodo addam : plurimas adhuc latescere in Mesopotamia et alibi, in manuscriptis hujus S. Doctoris lucubrationes. Inter cetera jam inveni ejus carmina XII in Joseph, quæ tanta elegantia et tam mirabili gratia sunt conscripta, ut maxime sit exoptandum ea quam citius luci et litterarum syriacarum, nec-non S. archæologiæ et philologiæ studiosis donatum iri[2]. » Quamvis autem Ill. D. Khayyath duodecim memoret sermones Ephræmi in Josephum, ejus tamen codex, quem misit ad cl. D. Bedjan, nonnisi octo vel novem continet. Editus est

1 Apud E. A. W. Budge *Anecdota Oxoniensia*, semitic series : *The Book of the Bee*. Oxonii, 1886 p. ܡܘ et 47. Cfr. J. S. Assemanus Bibl. Or. I, 57.

2 *G. Ebed. Jesu Khayyath Syri orientales seu chaldæi*. Romæ, 1870, p. 127.

iste codex, duobus abhinc annis, a cl. D. Bedjan, sacerdote Persa, nunc in Belgio commorante, qui hæc in præfatione chaldaice monet : « Excellentissimus Ebed-Jesu Khayyath, metropolita chaldæus Amidæ, qui cum debili me allaboravit corrigendis libris officii canonici sacerdotum, dedit mihi codicem horum sermonum quando, accepta ejus benedictione, 17[a] 7[bris] 1885, discessi ab eo ut venirem Parisios. Tunc temporis impressio Hodræ (Breviarii) non permisit hisce sermonibus meas curas impendi. Hoc autem anno (1887) Ill. D. Lamy, professor Lovaniensis, exscribi curavit aliud exemplar juxta codicem vaticanum et juxta codicem monasterii Maronitarum Romæ commorantium, quod exemplar ad me benevole misit ut illud conferrem cum codice metropolitani supra dicti. Ex his tribus aut quatuor codicibus collegi hunc librum quem edidi in utilitatem omnium fratrum meorum Chaldæorum et Syrorum. Iota unum aut apicem de meo non addidi præter puncta vocalia et regulas grammaticales quæ pro debili mea scientia apposui[1]. »

4. Ill. D. Rahmani possidet etiam codicem in quo continentur et Ephræmo adscribuntur iidem sermones quos vulgamus. Pariter codex Vaticanus et codex maroniticus hos sermones Ephræmo adscribunt. Hæc communis assertio confirmatur non solum e versibus heptasyllabis, quibus S. Ephræmus plerosque suos ܡܐܡܪ̈ܐ digessit, sed etiam e stylo, qui totus Ephræmiticus est et quoad metaphoras et quoad dictiones et sententias atque maximam habet analogiam cum sermone de Peccatrice quem t. I, 313 edidimus. Tota enim Josephi historia colloquiis digesta est, ad modum sermonis præcitati. Mira autem arte vates syrorum illa colloquia describit conformiter ad ipsam Josephi historiam in Genesi narratam. Ars autem maxime elucet in sermone octavo quando Josephus scypho utitur ad probandos fratres. Codex Musæi Britannici add. 14,590 sæc. VIII-IX nobis præbuit secundum sermonem absque nomine auctoris inter sermones Jacobi Sarugensis. At versus heptasyllabi non sinunt episcopo Batnarum sermonem adscribi, ut fecit cl. W. Wright nuper defunctus[2], eo vel magis quod iste sermo omnino differt a decem Jacobi Sarugensis sermonibus in Joseph quos describit J. S. Assemanus, *Bibl. Or*. I, 323.

5. Gravior fit difficultas e Musæi Brit. cod. add. 12,166 sæc. VI. Ibi enim primus sermo de Josepho

1 ܬܫܥܝܬܐ ܕܝܘܣܦ ܒܝܕ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ *Histoire de Joseph par S. Ephrem, poème inédit en dix livres.* Paris, 95, rue de Sèvres, 1887. Opus impressum est typis Drugulin, Lips. 1887. Chaldaice.

2 *Catalogue of Syriac manusc. in the British Museum*, part. II, p. 753.

tribuitur Balæo : « ܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ ܥܠ ܝܘܣܦ ܕܐܡܝܪ ܠܡܪܝ ܒܠܝ ܛܘܒܢܐ *Sermo primus de Joseph dictus a beato Mar Balæi.* » Balæus, Isaaco Antiocheno coævus, auctor habetur versus pentasyllabi, quia communiter illo usus fuerit. Hucusque nihil ejus carminum repertum est quod alio metro sit exaratum. Inscriptio igitur sermonis errore scribæ Balæo tribuit quod Ephræmi est. Etenim in codicibus VI et VII sæculi non raro fit ut unus idemque sermo diversis tribuatur auctoribus. Sic reperiuntur sermones qui in uno codice Ephræmo adscribuntur, in altero autem S. Isaaco Antiocheno. Sermo I *de admonitione*, quem tomo II, 313, sqq. edidimus, in cod. add. 14,605 VI sæc. Ephræmo tribuitur, in cod. add. 12,166 VI sæc. de quo hic agimus, adscribitur Isaaco. Sicut igitur scriba erravit in hujusce inscriptione sic et in illa Balæi. Multi auctores Syri de Josepho scripserunt. Jam diximus Jacobum sarugensem decem de eo sermones exaravisse. Exstat in cod. syr. Berolinensi 219 carmen Narsetis versibus dodecasyllabis et in cod. 190 carmen Balæi versibus pentasyllabis, unde confirmari videtur nostra sententia, mendo scilicet scribæ sermonem primum Balæo tribui in cod. add. 12,166.

6. Ex hucusque disputatis mihi videtur recte posse concludi Ephræmum hujus poematis esse auctorem. Textum autem fideliter a scribis recentioribus fuisse transcriptum patet conferenti sermones primum et octavum cum codice VI sæculi. Varias lectiones quæ aliquid momenti habebant sedulo notavimus.

7. Porro divisio quæ in codicibus habetur non fuerit ab ipso Ephræmo sed a scribis apposita. Nam primus sermo *de invidia* terminatur doxologia quæ habetur ad finem 2[i] sermonis ; secundus sermo ad finem sexti ; tertius ad finem septimi ; quartus ad finem octavi.

## V.

## HYMNI DE CONFESSORIBUS ET MARTYRIBUS, DE ABRAHAM KIDUNAIA ET JULIANO SABA.

1. *De confessoribus et martyribus.* Isti hymni descripti sunt e duobus Musæi Britannici codicibus nempe sex priores e cod. add. 14,592, e quo etiam eruti sunt hymni de Abraham Kidunaia et de Juliano Saba. Iste codex antiquissimus est, utpote ad sæculum

VI-VII referendus. Olim continebat duodecim hymnos in *Confessores* ܥܠ ܡܘܕܝܢܐ, hodie non remanent nisi quinque posteriores, quos sequitur hymnus in septem filios Machabæos; septem autem priores hymni injuria temporum perierunt. Quum omnes hymni superstites sint ad tonum, qui dicitur ܕܡܘܕܝܢܐ *Confessorum*, vix dubitem hymnos 7 et 11 qui in codice 14,506 veniunt sub nomine Martyrum ad hymnos e codice 14,592 decisos pertinere, ita ut quinque tantum hymni hucusque desint. Etenim hymni 7 et 11 mox indicati non solum sunt ad tonum Confessorum, sed tonus ille e prima stropha hymni 7 desumptus est.

2. Ceteri hymni desumpti sunt e cod. add. 14.506, e quo jam hausimus hymnos de Epiphania, de B. M. V. et de jejunio. Veniunt in hoc codice sub titulo : ܥܠ ܡܘܕ̈ܝܐ de *Martyribus*, agunt autem non solum de martyribus sed de sanctis communiter ; idcirco eos cum præcedentibus conjunxi. Nam observandum est vocabulum ܡܘܕܝܢܐ, etsi proprie *Confessorem* notet, generalius etiam de *Martyribus* usurpari, ut fusius infra declaravimus: quare unus idemque hymnus recenseri potest inter hymnos de Confessoribus vel de Martyribus. Porro hymnus 7[us] communiter invenitur in libris liturgicis Jacobitarum ; hymnus autem 20[us] reperitur in cod. add. 14.574 sæc. VI.

3. In omnibus hisce hymnis vates Syrorum celebrat facundeque describit atque ad astra usque extollit præclara martyrum et confessorum gesta. Simul autem docet eos, quamvis violentiam a tyrannis passi fuerint et per vim tormentis subjecti, tamen libera, qua omnes homines gaudent libertate, supplicia pro amore Christi sustinuisse, fidemque cum dispendio vitæ professos esse, adeoque eos optime divina beneficia meruisse atque cohæredes et amicos Christi effectos. Quapropter eorum virtutes atque actiones in exemplum imitandum proponit fidelibus; pluribus etiam agit de eorum intercessione qua nobis auxilia spiritualia ac corporalia a Deo obtinent. Docet deniqua piam venerationem exhibendam esse eorum reliquiis, quibus etiam multa auxilia hominibus conferuntur. Nullus, inter veteres, dilucidius, copiosius aut facundius egit de cultu sanctorum et de veneratione eorum reliquiis debita ac de invocanda potenti eorum intercessione apud Deum. Quod autem generaliter et de omnibus sanctis fecit, hoc peculiariter de septem filiis Machabæis, de Abraham Kidunaia, de Juliano Saba et de quadraginta Sebastiæ martyribus iteravit.

4. Eamdem doctrinam evolvit et confirmat in sermone de Martyribus et in sermonibus græcis in sanctos martyres et in patres qui obdormierunt.

5. *De Abraham Kidunaia*. Hymni quindecim de Abraham *Kidunaia* vel Chidunensi, ut scribit J. S. Assemanus, descripti sunt a Cl. D. P. Martin e Musæi Britannici cod. add. 14, 592, sæc. VI vel VII, unde eruimus hymnos de confessoribus, de Machabæis, et de Juliano Saba.

6. Porro Abraham, *Kidunaia* dictus est a vico ܩܝܕܘܢ Kidun juxta Edessam[1], cujus incolas ethnicos magnis laboribus et invicta patientia ad fidem adduxit eorum presbyter factus. Sanctus eremita notissimus est apud Syros, non ita apud Græcos et Latinos. In *Chronico edesseno* hæc habentur : « ܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܫܒܥ ܝܕܝܥ ܗܘܐ ܐܒܪܗܡ ܩܝܕܘܢܝܐ ܚܒܝܫܐ Anno sexcentesimo sexagesimo septimo (Chr. 356) claruit Abraham Kidunaia inclusus[2]. » Gregorius Barhebræus : « Hoc tempore (S. Ephræmi) vixerunt beatus Julianus Saba et Abraham Kindunaia[3]. » Annotatio chronologica inserta in *Catena* Patrum, quam continet codex Mus. Brit. add. 12, 155. fol. 177, qui codex sæc. VIII exaratus fuit, reponit mortem Abrahæ Kidunensis cum illa Juliani Sabæ in annum græcorum 678 (Chr. 366-367) quum annos 70 natus esset et 50 in religione juxta ejus Acta transegisset. « ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܡܢܐ ܒܐܪܒܥܣܪ ܒܟܢܘܢ ܩܕܡ ܫܟܒ ܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܩܝܕܘܢܝܐ anno 678 (Chr. 366) die 14ª decembris obiit Abraham Kidunaia. » Annus mortis Abrahæ aliunde non cognoscitur. Martyrologium romanum Abrahæ memoriam facit ad diem 6 martii his verbis. « In Syria S. Abrahami eremitæ, cujus res gestas beatus Ephræm conscripsit. »

7. Porro ejus *vita* græce et latine habetur inter opera S. Ephræmi[4], cui auctori codices græci illam tribuunt. Sed multum controvertitur de ætate qua Abraham ille vixerit et de auctore : an sit Ephræm syrus. « Bollandus, ait Assemanus[5], ad diem 16 martii, et post eum Pagius, ad annum Christi 525, contendunt Abraamium neptemque ejus Mariam Ephræmo nostro duobus fere sæculis posteriores esse vitamque anachoreticam duxisse non procul a Lampsaco et a Tenea Lampsacenæ diœceseos ad Hellespontum vico, uti ex Metaphraste in ejus vita colligitur : quocirca alium a nostro fuisse Ephræmum existimant, qui res eorum gestas litteris prodidit : » nam, immenso, inquiunt, terrarum spatio distat a Syria Hellespontus, ut Ephræm Syrus, in sola propemodum Syria commeratus, ideoque græce linguæ

1 Cfr. J. S. Assemani *Bibl. Orient.* I, 396 not.

2 Ap. J. S. Assemani *Bibl. Or.* I. 396.

3 Greg. Barhebræi *Chron. eccl.* I, 86. Scribit Barhebræus *Kindunaia* mendose pro *Kidunaia* ut ceteri scribunt.

4 *Opp. græco-lat.* II, 1-20.

5 *Bibl. Orient.* I, 38, not.

inexpertus, vel ex hoc capite non potuerit socius esse ac familiaris Abrahami a littoribus Hellesponti nunquam ulterius digressi. » Verum præterquam quod ipsa Abrahami et Ephræmi nomina Syris, non græcis monachis familiaria sunt, si Abrahami vita quæ apud Vossium extat, cum aliis Ephræmi nostri lucubrationibus comparetur, palam fit, eandem esse styli simplicitatem, eadem sensa, eosdem affectus.

8. « Deinde appendix[1] illa, quam Metaphrastes subjungit, cujus initium : « Hei mihi, carissimi, quoniam hi quidem qui obdormierunt, etc. » procul dubio Ephræmum sapit, ut evolventi reliqua ejus opera apparet : atque adeo videtur unus idemque Ephræmus noster utramque conscripsisse vitam scilicet Abrahæ, et appendicem : alioquin nulla esset ratio cur Metaphrastes opus Ephræmi nostri cum vita Abrahæ ab altero conscripta conjungeret et quamvis in codice græco vaticano appendix illa desideretur, ut notat Vossius, extat tamen in aliis optimæ notæ manuscriptis, quæ editionis Oxoniensis curatores publicarunt, quod argumento est eam vitam cum appendice ab auctore quidem editam, sed a nonnullis librariis tanquam superfluam prætermissam fuisse. Præterea verba illa Ephræmi « Reliquas ejus virtutes alibi descripsimus non obscure indicant auctorem illius vitæ Ephræmum nostrum auctorem esse, qui in alio volumine laudes Abrahæ texuerit, licet ad manus nostras nondum pervenerit : nam id genus scriptionis Ephræmo Syro familiare fuit (revera hoc fecit Ephræmus in 15 hymnis). Demum Hellesponti, Lampsaci et Teneæ nomina in quibus tota Bollandi et Pagii conjectura fundatur nec in sinceris ac genuinis Abrahæ Actis, nec in Menologiis Græcorum habentur. Solus Metaphrastes exhibet ap. Lipomanum t. 2, cujus hac in re non debet tanta esse auctoritas ut solo ejus testimonio res definiatur. »

9. A quo tempore J. S. Assemanus hæc scripsit, multa reperta sunt quæ ejus sententiam firmant. Mendum utique apud Metaphrasten irrepserit in nominibus Hellesponti, Lampsaci et Teneæ; nam in quatuor codd. Syriacis, de quibus mox sermo erit, pro his nominibus ponitur ܩܝܕܘܢ Kidun, vicus prope Edessam, a quo Abraham cognomen Kidunaiæ accepit, ut e testimoniis supra allatis confirmatur. Nec difficultas fieri potest ex eo quod textus græcus habet Αβραάμιος, nam alii codices habent Αβραάμ et quatuor codices syriaci ubique habent « Abraham. »

10. Extat porro *Vita* Abrahæ

[1] Non habetur apud Metaphrasten in editione *Patrol. gr.*, sed in *Vita* quæ inter *Opp. græco-lat.* Ephræmi reperitur.

in quatuor codicibus syriacis, quorum duo perantiqui sunt. Primus occurrit codex Mus. Brit. add. 14,654, fol. 28 forma scripturæ ad sæc. V-VI referendus et unus e 250 codd. quos anno 932, abbas Moyses nisibenus emit pro monasterio Deiparæ scetensi. Titulus habet *Acta Abrahami Kidunaiæ*, nullo indicato auctore. Codex alter, nempe add. 12,160, fol. 109-117, sæc. VI eadem acta habet ac præcedens initio mutila eaque Ephræmo adscribit. Duo alii codices recentiores sunt et reponuntur in Bibliotheca nationis Parisiensi sub numeris : codd. syr. 234 et 235 unde illos descripsit mihique communicavit cl. D. P. Martin. Concinunt cum duobus præcedentibus. Porro textus syriacus in plerisque convenit cum textu græco edito, habet tamen varias lectiones et quædam additamenta magni momenti. Sic nomen vici ab Abraham evangelizati græce deest, syriace autem appellatur *Kidun*. Porro aliqua sunt in textu syriaco quæ Ephræmum auctorem esse suadent, alia vero contrarium insinuant.

11. Illud certum, quod si non ipse Ephræm, saltem auctor coævus Acta scripserit. Et primo quidem e cod. Musæi Brit. antiquiore certum fit *Acta* Abrahæ jam sæc. V-VI exstitisse ; ex altero vero codice Acta illa jam sæculo VI Ephræmo tributa fuisse. Deinde ex ipsa narratione colligitur Abrahamum Ephræmo familiarem fuisse et auctorem narrationis Abrahæ coævum fuisse : ܗܘ ܕܝܢ ܐܢܐ ܡܣܟܝܢܐ ܘܗܕܝܘܛܐ ܐܦ ܒܡܠܬܐ ܘܫܘܡܠܝܐ ܐܦܢ ܐܢܐ ܕܝ ܠܐ ܡܨܐ ܐܢܐ ܠܫܘܡܠܝܐ ܘܡܫܦܠܐ ܐܢܐ ܒܡܠܐ ܕܦܫܛ ܐܢܐ ܒܗ ܠܐ ܡܨܐ ܐܢܐ ܕܐܡܠܠ ܥܠ ܗܢܐ ܐܒܪܗܡ ܬܢܝܢܐ ܐܝܢܐ ܕܗܘܐ ܒܙܒܢܝܢ ܀ Quamvis imbecillis et imperitus sermone, perfectionemque illius digne comprehendere nequeam ; tentabo tamen, et si incapax, quantum possum enarrare de isto Abraham secundo *qui nostris temporibus claruit.* » Et versus finem : « ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܐܓܘ̈ܢܐ ܕܛܘܒܢܐ. ܐܢܐ ܕܝܢ ܗܪܟܐ ܟܬܒܬ ܠܡܦܝܣܘ ܘܠܡܠܒܒܘ ܠܐܝܠܝܢ ܕܨܒܝܢ ܕܢܚܘܢ ܒܕܚܠܬܐ ܠܫܘܒܚܐ ܘܠܬܘܕܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܝܗܘܒܐ ܕܟܠܗܝܢ ܛܒ̈ܬܐ. ܫܪܟܐ ܕܝܢ ܕܢܨܚܢܘܗܝ ܕܛܘܒܢܐ ܒܕܘܟܬܐ ܐܚܪܬܐ ܟܬܒܢ. Hi fuere agones beati viri, quos hic sic descripsi ad suadendos confortandosque eos qui volunt pie vivere ad gloriam et exaltationem Dei omnium bonorum largitoris ; *reliqua Beati gesta alibi descripsimus.* »

12. *Alibi*, nempe in quindecim hymnis de Abraham Kidunaia quos vulgamus. Ex his igitur satis indicatur Ephræmum auctorem esse hujus libelli, nec stylus aut sententiæ illo indignæ sunt autem. Obstant quæ mox adduntur : « ܐܝܬܘܗܝ ܕܝܢ ܠܐܦܪܝܡ ܗܘܐ ܒܝܘܡ̈ܬܗ ܕܡܪܝܡ. ܒܡܪܕܘܬܐ ܘܒܡܫܡܥܢܘܬܐ ܘܒܡܕܝܢܬܐ ܐܝܟ ܕܒܗܠܝܢ ܡܫܡܫ ܠܗ ܠܛܘܒܢܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܘܐܝܟ ܕܣܗܕܘܗܝ ܚܕ ܡܢ ܫܒܩܘ. ܒܫܘܠܡܐ ܬܘܒ ܕܝܢ ܚܠܝܐ ܚܙܐ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܗܘ ܛܘܒܢܐ ܐܦܪܝܡ ܡܢ ܒܬܪ

ܒܬܪܗ ܐܬܬܣܝܡ ܒܗ ܒܩܘܡܝܛܪܝܢ ܗܘܐ :
Deduxerunt autem corpus ejus incolæ civitatis cum psalmis et canticis *et hymnis quos de eo composuit beatus Ephræm et efferentes posuerunt illud in arca in cœmeterio sub templo magno ubi etiam beatus Ephræm post obitum* depositus fuit. » Hæc alium ab Ephræmo auctorem indicant, nisi forte ab altero adjecta fuerint ; nam hic codices syriaci plurimum differunt, imo in textu græco hæc deficiunt. Quidquid sit, sanctus Syrorum Doctor in suis hymnis alludit ad præcipua Abrahæ gesta et easdem ei tribuit virtutes quæ in Vita ejus describuntur. Sic alludit ad ejus matrimonium cum proposito castitatis servato, ad evangelizationem Vici Kidunæ, ad ecclesiam ibi ab Abraham ædificatam, ad tribulationes quas ibi passus est ; docet Abrahamum sacerdotio insignitum fuisse et describit ejus virtutes ac vitam asceticam, prout narrantur in Actis.

13. Hymni in *Julianum Sabam.* In eodem codice (add. 14,592), unde exscripsimus hymnos in Abraham Kidunaiam, exstant 24 hymni in Julianum, qui propter longam suam vitam appellatus est syriace *Saba,* vel, ut occidentales pronuntiant *Sobo,* id est senex. Isti hymni Ephræmo auctori adscribuntur ad finem hymni 1. Duo necrosima 5m et 24m, quæ inter Ephræmi opera *(Opp. syr-lat.* III) edita sunt, confecta sunt ex hymnis in Julianum Sabam, ut ad hymnos 4 et 18 notavimus. Philoxenus, Mabugi episcopus, allegat sub nomine Ephræmi verba S. Doctoris in hymno 19° in Epistola ad monachos, quæ habetur in M. B. cod. add. 12, 164, sæc. VI. Citata Philoxeni leguntur fol. 139. Alia citata invenimus in catenis. In cod. add. 14,532 fol. 79 et 14,538, fol. 25 et in cod. rom. 138 sæc. X, (ap. Mœsinger *Monumenta* syr. II, 49) citatur hymnus 2us. Quare authentia horum hymnorum extra omnem controversiam posita est. Hymni autem propter laceratum codicem non sunt integri ; deficiunt 1a stropha hymni 3i, et nonnullæ strophæ in hymnis 19, 20, 23, et 24. Ultimi hymni desunt in codice hac parte lacerato, nec potuimus eos aliunde supplere.

Julianus Saba.

In *Chronico Edesseno* [1] mors Juliani Sabæ reponitur in annum Græcorum 678, Christi 366-67. Idem annus ei assignatur in M. B. cod. add. 12,155 fol. 177. Hic annus comprobatur ex hymnis S. Ephræmi, qui Juliani Sabæ mortem pulcherrimis versibus deflet. Porro S. Ephræmus mortuus est anno 373. In ejus *Actis* (supra t. II, 74) dicitur : « Fuerunt beato Ephræmo multi amici viri perfecti atque sancti : Mar Saba monachus,

[1] Ap. Asseman. *Bibl. or.* I, 397.

vir pietate eximius. Quo mortuo composuit in eum hymnos, quibus descripsit omnem ejus vitæ rationem, quia hunc virum plurimum venerabatur. » Quare minus recte Bollandiani [1] volunt ejus mortem *diu* post annum 367 esse differendam. Aliunde e Theodoreto [2] discimus Juliano longe distanti miraculose innotuisse mortem Juliani apostatæ. Unde colligitur mortem Sabæ post annum 364 contigisse. Nec obstat quod idem Theodoretus narrat Sabam Antiochiam venisse ejecto Meletio, nam Socrates [3] et Sozomenus [4] referunt Meletium a Valente jam anno 365 e sede pulsum fuisse. Recte igitur mors Juliani in an. 367 reponitur. Ex hymnis Ephræmi constat Julianum vitam asceticam duxisse in deserto non procul ab Edessa, in spelunca vixisse, jejunio et orationi incubuisse, miracula patrasse, plurimos habuisse discipulos, monasterium fundasse, in monte Sinaï ecclesiam exstruxisse et apud Osrhoenos rediisse ac obiisse, hæc autem omnia conveniunt cum iis quæ tradit Theodoretus in *Vita* Juliani Sabæ [5]. Immerito igitur J. S. Assemanus [6] et post eum Bollandiani [7] contra Papebrochium, decepti e sermone græco in Julianum ascetam [8], cujus initium saltem interpolatum sit, distinxerunt Julianum de quo agit S. Ephræmus ab illo cujus historiam narrat Theodoretus.

40 Martyres.

14. *Hymni in 40 martyres Sebastiæ.* Desumpti sunt sex isti hymni e cod. M. B. add. 14,506, de quo diximus in prolegomenis tomi I p. XLIX. Isti hymni non sunt integri; præcipuæ quædam strophæ selectæ fuerunt pro usu liturgico. S. Doctor fuse egit de 40 martyribus Sebastiæ. Pars ejus hymnorum habetur in versione græca quæ edita est in *Opp. græco-lat.* II, 341-356. Alia pars hic habetur. In hisce celebrat sacer vates martyrum fortitudinem qui per totam noctem frigus ventumque acrem et gelidum nudi in stagno congelato sustinuerunt.

15. Denique pro coronide adjeci duos hymnos in libris liturgicis maxime notos, quorum primus incipit ܟܠܬܐ ܕܡܠܟܐ *sponsa regis*, alter: ܐܒܐ ܟܬܒ ܗܘܐ ܐܓܪܬܐ *Pater scripserat epistolam*. Hos hymnos summa benevolentia ad me miserunt Fratres Prædicatores qui Mausiliæ præclaram operam navant in edendis libris syriacis, maxime vero *Breviario Syrorum*. Gratias speciatim ago R. P. Gormachtig, cujus labor mihi tam utilis fuit.

1 *Acta Sanctorum*, oct. t. VIII, 352.
2 *Historia religiosa* II, ap. Migne *Patrol. gr* LXXXII, 1318.
3 *Hist. Eccl.* IV, 2.
4 *Hist. Eccl.* VI, 7.
5 *Hist. relig.* II, et *Hist. Eccl.* Cfr. etiam Sozomenus, *Hist. eccl.* III, 4; Nicephorus Call. *Hist. eccl.* IX, 15; Greg. Barhebræus, *Chron. Eccl.* I, 86.
6 *Bibl. orient.* I, 154-155.
7 *Acta Sanctorum*, Oct. t. VIII, 347-348.
8 S. Ephræmi *Opp. græco-lat.* III, 254, sqq.

# MONITUM

## IN SERMONES QUI SEQUUNTUR.

---

Sermones *Rogationum* sive de *Rogationibus* desumpti sunt e triplici fonte.

1° E codice add. Musæi Britannici 17,164 fol. 1-15. Iste codex membranaceus, initio et fine mutilus, ad sæculum VI referendus est. Continet autem sermones Ephræmi, Jacobi Sarugensis et Isaaci Antiocheni. Multa porro folia ablata sunt, præsertim in Ephræmi sermonibus. Olim decem ad minus sermones Rogationum in codice legebantur; hodie non remanent nisi fragmenta septem priorum sermonum, fol. 1-6, octavus et nonus integri et initium decimi, fol. 6-15. Hunc codicem littera A designavimus.

2° E codice chartaceo sæc. XVII, qui nunc reponitur in Bibliotheca collegii S. Trinitatis Dublinii signatus B. 5. 18. Iste codex totus Ephræmiticus est, ut indicatur in titulo, qui sic se habet: « In virtute S. Trinitatis incipimus scribere librum sermonum rogationis (ܡܐܡܪ̈ܐ ܕܒܥܘܬܐ) e sermonibus beati Mar Ephræm selectorum juxta ordinationem Mar Jaqiræ. » Omnes porro sermones sermonumque fragmenta et hymni absque ulla distinctione describuntur tanquam unus sermo, eodem fere ordine quo veniunt in Breviario chaldaico mox citando. Multa autem jam sunt edita. Nempe : p. 3-4 necrosimon 64, p. 8-19 fragmenta sermonis ܐܝܠܐ ܕܢܦܩܐ *Opp. syr.-lat.* III, 656, sqq., p. 62-135 sermo in Jonam *Opp. syr.-lat.* II, 359, sqq., p. 153-182 varia fragmenta et hymni, maximam partem, edita, ut v. g. paræneses 54 et 74 p. 159 et 174. In his scriba inseruit hymnos Mar Jacobi ܐܝܠ ܠܐܠܗܐ p. 182-186. Reliqua, si unum aut alterum fragmentum excipias, veniunt etiam in Breviario chaldaico. Codicem littera D indicavimus.

3° E Breviario chaldaico, Lipsiæ an. 1886 impresso a R. D. Bedjan, presbytero lazarista, juxta codices ex Oriente allatos. In plerisque convenit cum cod. D. Sermones Rogationum habentur ad finem tomi I, p. 411, sqq., sub hoc titulo: « ܟܬܒܐ ܕܡܐܡܪ̈ܐ ܕܒܥܘܬܐ ܕܡܓܒܝܢ ܡܢ ܡܐܡܪ̈ܘܗܝ ܕܛܘܒܢܐ ܐܦܪܝܡ Libellus sermonum Rogationis qui selecti sunt e sermonibus Beati Ephræmi. » Disponuntur in lectionibus per hymnos et antiphonas separatis. Illæ lectiones desumptæ sunt e sermone de *Reprehensione* : ܐܝܠܐ ܕܢܦܩܐ ܕܪܫ ܗ̇ܘ, e sermone de *Pœnitentia Ninivitarum* et e *sermonibus Rogationum*. Breviarium littera B indicamus.

## ܡܐܡܪܐ ܕܒܥܘܬܐ

### I.

Petit cum fiducia veniam a Deo.

ܐܠܗܐ[a] ܚܘܣ ܥܠ ܥܡܟ . ܕܒܬܝܒܘܬܐ
ܩܪܐ ܠܟ . ܚܪ ܕܐܢ ܣܓܝ ܐܪܓܙܢܟ . ܠܣܓܝ
ܣܓܝ ܐܘܕܝܢ . ܠܐ ܝܐܐ ܠܐܒܗܘܬܟ . ܕܒܚܫܐ
ܬܐܚܘܕ ܬܪܥܟ . ܠܡܒܝܐܢܘ ܩܪܝܒܐ[b] ܕܝܠܗ .
ܬܣܓܐ ܠܘܬܢ ܒܘܝܐܟ[c] . ܗܘܝ ܡܪܢ ܐܬܪܥܐ
ܠܢ . ܕܐܢܬ ܗܘ ܫܘܒܗܪܢ . ܠܐ
ܝܕܥܝܢ ܬܪܥܐ ܐܚܪܢܐ . ܒܪ ܗܘ ܬܪܥܟ ܒܪܘܝܢ .
ܠܡܢܘ ܢܐܬܐ ܢܬܟܢܫ . ܐܢ ܗܘ ܕܡܪܢ ܡܫܒܩ ܠܢ .
ܡܢܘ ܕܕܡܐ ܠܒܪܘܝܢ . ܕܢܫܚܠܦ ܒܗ ܠܐܠܗܢ .
ܡܢܘ ܕܒܣܝܡ ܐܝܟ ܐܢܬ . ܕܢܦܠܓ ܒܦܠܓܘܬܗ ܪܥܝܢ .
ܗܒ ܠܢ ܐܬܪܐ ܒܚܢܢܟ . ܕܢܪܕܐ ܠܢܦܫܢ .
ܗܒ ܠܢ ܐܬܪܐ ܒܛܝܒܘܬܟ . ܕܢܟܒܘܫ[d]
ܒܝܫܬܢ . ܗܒ ܠܢ ܐܬܪܐ ܕܝܢܢ . ܕܢܕܘܢ ܢܦܫܢ
ܒܥܒܕܝܢ . ܗܒ ܠܢ ܐܬܪܐ ܬܒܘܥܢ . ܕܒܕܡܥܐ
ܢܥܛܐ ܚܘܒܝܢ . ܗܒ ܠܢ ܐܬܪܐ ܪܒ ܟܘܡܪܐ .
ܕܡܕܟܝܐ ܢܩܘܡ ܩܕܡܝܟ . ܫܡܥ ܡܪܝ ܒܥܘܬܐ
ܕܣܓܘܕܝܟ . ܘܒܚܢܢܟ ܥܢܝܢ ܫܐܠܬܢ . ܨܠܘܬܐ
ܩܠܝܕܐ ܗܝ ܕܒܪܝܬܐ . ܬܦܬܚ ܠܢ ܓܙܐ[e]
ܕܪܚܡܝܟ . ܛܒܐ ܕܠܐ ܡܘܟܪ ܡܢ ܡܘܟܐ .
ܬܩܪܘܒ ܒܥܓܠ ܦܘܪܩܢܟ . ܡܘܕܝܢ ܡܪܝ
ܕܚܛܝܢ . ܠܐ ܬܟܦܘܪ ܒܢ ܛܝܒܘܬܟ . ܠܒܗܬܬܢ
ܗܘܐ ܠܣܘܦܩܢ[f] ܕܒܟ ܒܡܟܝܟܐ ܐܣܟܠܢ .

## SERMONES ROGATIONUM.

### Sermo I.

1. Parce, Deus, populo tuo qui pœnitendo te invocat. Attendas quod si multum te exacerbavimus, multas etiam tibi gratias egimus. Non decet tuam paternitatem dolore suam occludere portam. Homine proximum suum consolante, crescat erga nos consolatio tua. Sis, Domine, propitius nobis, quia tu es gloriatio nostra. Aliam, o factor noster, nescimus portam quam portam tuam. Ad quem confugiemus si Dominus nos deserat? Quis similis est creatori nostro, ut pro eo commutemus Deum nostrum? quis suavis est sicut tu, ut mens nostra in ejus partes abeat? Da nobis in misericordia tua locum nosmetipsos castigandi; da nobis in bonitate tua locum reprimendi mala nostra; da nobis, o judex noster, locum ut nostris operibus nos judicemus; da nobis, o vindex noster, locum ut lacrymis deleamus reatus nostros; da nobis, summe sacerdos, locum ut purificati stemus coram te; audi, Domine, orationem adoratorum tuorum et in misericordia tua exaudi petitiones nostras. Oratio clavis est creaturæ; aperiat nobis thesaurum tuæ misericordiæ. O Bone omnis moræ nescie, cito adducas salutem tuam. Confitemur, Domine, nos peccavisse. Ne abneget nos bonitas tua. Ad confusionem nostram sufficiat nos in te mansuetum deliquisse.

[a] E cod. B. p. 420. — [b] D ܡܩܪܒܐ — [c] D ܒܘܝܐܟ — [d] D ܢܟܒܘܫ — [e] D ܓܙܐ — [f] D ܠܣܘܦܩܢ

[illegible]

2. Sapienti major est indulgentia quam castigatio. Intelligenti melior est cognitio mali quod fecit quam virga; libere agenti melius est erubescere malo quod fecit quam reprobatione; ratione utenti delictum virga asperius est. Qui virgam timet uno instanti timet; qui iniquitatem timet illo metu continuo munitur; qui oculos hominum veretur in cubiculo clam peccare potest; qui oculos Boni veretur secreto peccare nequit. Nullus quippe datur locus in quo peccare possit, cum Deus sit ubique. Vir probus, ubi deliquit, deficiente tuo flagello, ipse se flagellat; qui de se sapiens est virga se flagellat. Domine, illi qui agnoscit se in te peccasse debetur ista confusio, nobis erubescendum est quod factorem nostrum exacerbavimus. Ecce impressa in nobis est pœnitentia, signum pudefactorum.

*Peccatum timendum non castigatio.*

3. Meruimus, Domine, pudefieri, quia prævaricatores in bonum fuimus; meruerunt, Domine, peccatores nomen servorum malorum. Ipsa creatura jure merito nos reprehendit publice. Quia unusquisque nostrum sua probra occultat, ira divina ea manifestavit; quia non adest propheta qui nos corripiat, ira divina clamat contra malos; quia reliquit nos Spiritus sanctus, perturbatio nos invasit; quia nemo est qui corripiat et increpet, locusta suo silentio nos increpat; quia nemo est qui clamet et objurget, increpat nos grando; quia nemo est qui metum nobis incutiat, motus terræ

*Castigari meruimus,*

[a] D [illegible] — D [illegible] — [c] B [illegible]

ܐܝܟ ܠܐ ܡܕܡ . ܘܕܡܣܬܒܪܝܢ ܗܘܝܢ ܐܝܟ
ܐܢܫܐ . ܒܥܝܪܐ ܡܢܢ ܚܟܝܡܐ ܗܘ . ܪ̈ܓܙ
ܗܘܘ ܥܠܝܢ ܒܪ̈ܝܬܐ . ܕܠܒܪܘܝܐ ܐܪ̈ܓܙܢ[a] .
ܫܡܫܐ ܒܪܘܡܐ ܐܬܚܫܟ . ܕܥܘܠܢ ܒܐܪܥܐ
ܡܟܠܗ̇ . ܒܥܢܢܐ ܦܪܣ ܥܠ ܐܦܘܗܝ .
ܘܒܗܬ ܠܗ ܥܠ ܚܛܘ̈ܝܐ . ܥܪܦܠܐ ܒܥܛܦܗ
ܕܣܘܦܐ : ܚܫܟܐ ܗܘܬ ܠܗ ܫܘܫܦܐ . ܐܝܟ
ܡܘܫܐ ܐܠܝܨ ܗܘܐ : ܕܢܚܦܐ ܠܢ ܒܒܗܬܬܐ .
ܩܡܨܐ ܕܡܬܕܝܫ ܪܓܫ ܠܢ : ܚܝܠܐ ܡܚܝܠܐ
ܙܟܐ ܠܢ . ܟܢ ܗܘܘ ܕܐܝܟ ܟܐܢ̈ܐ ܕܟܝ̈ܐ :
ܠܓܢܒܪ̈ܐ ܙܟܘ ܒܕܟܝܘܬܐ ܙܢܝܐ ܡܝ̈ܬܐ
ܐܚܝܘ . ܠܢ ܕܝܢ ܡܘܬܢܐ ܡܘܒܕ . ܒ̈ܬܐ ܒܟܐܢ̈ܐ
ܐܬܒܪܟܘ : ܐܡܪ̈ܐ ܥܠܘ ܒܚܛܗ̈ܝܢ .
ܒܣ̈ܢܐ ܘܡܚ̈ܘܬܐ ܪܡܙܘ ܗܘܘ : ܘܢܣܟܪ ܦܘܡܐ
ܙܕܩ ܠܢ . ܦܩܕ ܡܘܫܐ ܠܩܡܨܐ ܘܐܬܦܢܝ :
ܕܒܘܠܝ ܒܐܪܥܢ ܐܬܪ ܗܘܐ . ܡܣܘܪ̈ܕܐ ܕܡܙܝܥܝܢ
ܠܢ : ܠܟܐܢ̈ܐ ܚܠܡ̈ܐ ܡܬܚܙܝܢ ܗܘܘ . ܠܐ
ܕܚܠܘ ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܟܕ ܐܬܥܝܪܘ : ܚܢܢ ܕܝܢ ܒܚܠܡ̈ܐ
ܐܬܬܙܝܥܢ . ܠܒܝܒ ܗܘܐ ܕܢܝܐܝܠ ܒܓܘܒܐ :
ܘܚܢܢܝܐ ܘܚܒܪ̈ܘܗܝ ܒܐܬܘܢܐ . ܠܢ ܡܣܘܪ̈ܕܐ ܒܟܝܛܘܢ̈ܝܢ .
ܓܝܘ ܒܥܪ̈ܣܬܐ ܠܚܠܡ̈ܐ ܡܫܓܫܝܢ . ܗܠܝܢ
ܣܦܩܢ ܠܒܗܬܬܢ : ܕܡܢ ܩܠܐ ܕܛܪܦܐ ܐܬܦܟܢ .
ܗܠܝܢ ܣܦܩܢ ܕܢܦܝܣܢ : ܕܕܟܝܘܬܐ ܠܗ ܒܢ
ܕܥܟܬ . ܟܠܗܝܢ ܡܨܝܐ ܐܝܟ ܕܢܠܦ ܠܢ :
ܕܠܐ ܠܐܪܥܐ ܐܦܠܐ ܠܙܒܠܐ .

[1] *Exod.* XI, 12

[a] ܕܠܒܪܘܝܢ ܐܪ̈ܓܙܢ B

nos trepidare facit ; minæ in aere excitatæ magno pudore nos affecerunt. Qui aliquid esse existimabamur facti sumus sicut nihil. Homines censebamur et bruta sunt nobis sapientiora. Iratæ sunt contra nos creaturæ, quia creatoris iram excitavimus ; sol in cœlo obscuratus est, quia iniquitas nostra suo fumo terram operuit ; nubes eum velavit, quia ipsum de prævaricatoribus pudebat. Nebula velamine suo lunam, tenebrarum lucernam, sicut Moysen glorificatum, obtexit ut majori ignominia nos operiret. Locustæ, quæ pedibus calcantur, nos calcant ; virtus exigua nos vincit. Justi, castitate puri, gigantes vicerunt ; justi mortuos vivificarunt, nos autem pestis consumit ; domus per justos benedictæ sunt, ligones immissi sunt in peccata nostra ; ulcera et pestilentiæ significarunt os nobis claudendum esse. Moyses imperavit locustis et exierunt[1] ; per nequitiam nostram excitaverunt in regione nostra terrores qui nos exagitant. Justis somnia oblata sunt, sed illi expergefacti non territi fuerunt, nos vero somniis commovemur. Fiducia plenus erat Daniel in lacu, Anania et socii in fornace, nos vero terroribus exagitamur in cubiculis et in lectis somniis perturbamur. Hæc sufficiunt ad nos, qui ad sonitum folii deficimus, pudefaciendos ; hæc sufficiunt ad suadendum extinctam esse in nobis puritatem ; hisce cuncti discere possunt nos non terræ et stercori esse destinatos.

[illegible]

4. Filios nos vocavit Altissimus et nequidem servis æquiparari possumus. Non est qui redeat ad cor [1] ut recogitet se peccasse. Rebus, quæ antiquis grave attulissent dedecus, gloriatur generatio nostra perversa. Giezi [2] de furto reprehensus est, nostra autem furandi audacia alte vocem extollit. Convitia Nabalis [3] ejus sequaces nobis in hæreditatem reliquerunt; tunc pueri Davidis tacebant, hodie dant consilia. Pro justitia veterum vix sufficit nobis defraudatio. Non diligitur hodie humilis sicut timetur luxuriosus. Vir vicinis metuendus opera mala in retributionem affert. Paupertas Apostolorum decus est Simonis Petri; quia pecuniam ad manum non habebat, manus ejus dedit sanitatem [4]. In aversione autem nunc habetur paupertas, quia mammona nobis dominatur; despicitur hac nostra ætate pauper quem Dominus beatum dixit [5]. Puero defert honorem senex coram eo assurgens.

Gloriamur in peccato, virtutes despicimus.

5. Hæc a nostra generatione peraguntur; mirum est eam adhuc superesse. Exclamamus quia mundi elementa omnia perturbant, valde e contra, fratres, mirum est nos adhuc subsistere. Ne mireris iram divinam venisse, mirare potius quod tamdiu tardaverit. Etenim mirum non est iram venisse, mirum esset si abiret. Perierunt elementa generis humani et tamen quiescit erga nos divina justitia.

[illegible]

1 *Jer*. XII, II.
2 *IV Reg*. V, 20-27.
3 *I Reg*. XXV, 3 sqq.
4 *Act*. III, 6.
5 *Matth*. V. 3.

[illegible]

Mirum utique non est aërem adeo perturbatum esse, sed mirum est quomodo iniquitas non subverterit terram. Noe prædicavit iram divinam esse venturam, sed quod ventura esset non crediderunt. Clamarunt prophetæ et apostoli, sed voces eorum merus sonitus factæ sunt; somnium nobis videtur magnum illud judicium quod futurum est; divina promissio velut umbra habetur et mammona diligitur. Quis de proximo sollicitus est? Unusquisque suam tranquillitatem quærit. Intus et extra acceptio personarum, intus et extra noxæ. Quis mundam habet linguam ut propter veritatem reprehendat? Cibus (?) ingenuorum venditus est quia in oblatione adulteratus est. Quia regnavit impudentia in fronte, pudor migravit e loco suo; ornatus, quem multi aversati sunt, ætate nostra exquiritur; quovis tempore odiosi fuerunt mendaces, tempore nostro valde placent; impietas, contemptus, irrisio apud nos nequaquam indecora sunt. O quam odibilis est nostra ætas, ut ista odibilia ei odibilia non sint. Hoc enim maximum malum est mala ei mala non videri.

Mala physica sola attenduntur non moralia.

[illegible]

6. Mala a divina justitia adducta illa sola mala nobis videntur. Contemptus, multis lethalis, nostra veluti recreatio est. Æstus comburit nos et mens nostra placida remanet. A fulgure cavemus dum concupiscentia in nos ardet. Spiritus vehemens detestatur, superbiæ au-

[a] B [illegible] — [b] D [illegible] — [c] D [illegible]

ܪܘܚܐ ܕܓܢܒܪܐ ܐܙܕܟܝܬ : ܘܪܘܚܢ ܪܡܬܐ ܠܐ ܒܗܬܐ .
ܒܝܫ̈ܬܢ ܡܣܬܒܪ̈ܢ ܠܢ : ܗܠܝܢ ܕܡܠܝܢ
ܥܘܕܪܢܐ . ܟܕ ܒܝ̈ܫܬܐ ܕܨܒܝܢܢ : ܡܢ
ܚܐܪܘܬܢ ܡܬܝܠ̈ܕܢ . ܐܦ ܥܘ̈ܠܐ ܠܡܪܕܘܬܐ :
ܒܝܫܬܐ ܩܪܘܗ ܘܐܦ . ܠܢܟܠܢ
ܘܠܚܡܬܢ : ܒܟܠܝܘܡ ܡܣܝܒܪ ܐܠܗܐ . ܡܪܕܘܬܗ
ܡܚܝܢܐ ܗܝ : ܠܢ ܕܝܢ ܝܩܝܪܐ[a] ܛܥܢܐ . ܪܓܬܐ[b]
ܩܠܝܠܐ ܠܢ : ܕܠܚܟܝ̈ܡܐ ܝܩܝܪܐ . ܡܪܕܘܬܐ ܗܘ
ܓܝܪ ܕܣܢܝܐ ܠܢ : ܕܠܚܟܝ̈ܡܐ ܡܘܬܪܐ ܗܝ .
ܡܢܘ ܗܘ ܕܠܐ ܢܒܟܐ : ܕܥܘܝܪܘܬ ܬܪܥܝܬܢ .
ܕܥܣ̈ܩܢ ܠܢ ܦܫܝ̈ܩܬܐ . ܘܩܠܝ̈ܠܬܐ ܝܩܝ̈ܪܢ .

tem spiritus, nobis odio non habetur; spiritus vehemens tandem superatur, noster autem spiritus superbus non pudefit. Nociva nobis esse putamus quæ auxiliis plena sunt. Quum mala moralia a libertate nostra generantur, impii tamen divinam flagellationem malum nominarunt. Fallaciam nostram atque iracundiam quotidie patitur Deus, salutaris autem ejus castigatio nobis grave fit onus. Cupiditas, sapientibus tam gravis, levis fit nobis. Etenim castigatio quam aversamur prudentibus proficua prorsus est. Quis non defleret illam mentis nostræ cæcitatem qua difficilia facilia et levia gravia nobis videntur?

ܪܚܡܝܢ ܠܢ ܚܝ̈ܐ ܕܙܒܢܐ . ܝܬܝܪ ܡܢ ܗܠܝܢ
ܕܡܠܟܘܬܐ . ܘܠܘܡܝܐ ܕܐ̈ܢܫܐ ܕܚܠܝܢܢ : ܡܢ
ܓܗܢܐ ܕܥܬܝܕܐ . ܦܬܘܪܐ ܕܙܒܢܐ ܪܚܡܝܢܢ :
ܡܢ ܦܬܘܪܐ ܕܡܠܟܘܬܐ . ܛܒܐ ܠܢ ܓܢܬ ܝܪܩܐ :
ܡܢ ܗܘ ܕܩܢܐ ܓܝܣܐ . ܒܐܝܠܢܐ ܙܥܘܪܐ ܕܐܬܪܢ :
ܐܚܠܦܢ ܐܝܠܢ ܚܝ̈ܐ . ܪܚܡܝܢ ܠܢ ܢܨܒ̈ܬܐ ܡܢ
ܦܪܕܝܣܐ ܕܐܠܗܐ . ܠܐ ܒܛܝܠܐ ܠܢ ܥܠ ܢܦܫܢ :
ܐܝܟ ܕܒܛܝܠܐ ܠܢ ܥܠ ܟܪܡܢ . ܠܗܘܢܢ ܒܘܪܐ[c]
ܟܠ ܝܘܡ : ܚܠܦܘܗܝ ܐܪܥܐ ܡܬܦܠܚܐ .
ܫܦܝܪ ܠܢ ܕܐܪܥܐ ܢܚܙܐ : ܝܬܝܪ ܡܢ ܗܘ ܕܢܚܙܐ
ܢܦܫܢ . ܘܨܒܝܢ ܕܐܐܪ ܢܬܕܟܐ ܠܢ : ܝܬܝܪ
ܡܢ ܕܚܢܢ ܢܬܕܟܐ . ܨܒܝܢܢ ܕܚܝܘܬܢ ܡܢܢ :
ܢܬܚܟܡܘܢ . ܦܓܡ̈ܐ ܠܣܘ̈ܣܘܬܐ
ܡܬܝܗܒܝܢ ܠܗܘܢ : ܟܕ ܗܘ ܗܘܢܢ ܕܝܢ ܚܐܪܐ .
ܡܫܬܒܩ ܠܗ ܚܐܪܐ . ܘܪܕܐ ܗܘ ܥܠ

7. Diligimus vitam temporalem magis quam vitam in cœlo promissam. Minæ hominum nos terrent magis quam gehenna futura. Mensam temporalem plus diligimus quam mensam regni; meliorem habemus hortum olerum quam hortum paradisi quem obtinuit latro. Pro parvis regionis nostræ arboribus commutavimus arborem vitæ. Nobis plantæ placent magis quam paradisus Dei. Animæ nostræ curam non impendimus sicut viti nostræ. Inculta continuo jacet mens; ejus loco terra colitur; præferimus terræ prospicere quam nobis; præferimus ut aer purior efficiatur quam ut nos purificemur; volumus animalia nostra nobis sapientiora fieri. Fræna equis immittuntur, noster autem intellectus

Diligimus bona temporalia, despicimus æterna.

[a] D ܝܘܡ — [b] D ܗܘܘ — [c] D ܒܪܝܐ

ܒܢܝܪܗ . ܡܫܥܒܕ ܢܦܫܐ ܠܚܝܘܬܐ : ܕܐܬܚܡܣ
ܒܠܐ ܒܘܝܢܐ . ܗܘܐ ܡܫܥܒܕ ܚܝܘܬܐ . ܘܗܘ
ܠܗ ܗܘ ܒܠܐ ܬܘܒܥܐ . ܦܓܪ ܡܫܥܒܕ ܕܒܪܘܝܐ :
ܘܐܬܚܡܨ ܠܗ ܡܢ ܬܘܩܢܐ . ܠܐܣܪܐ ܡܚܒܫ
ܚܝܘܬܐ : ܘܚܟܝܡ ܗܘ ܒܚܝܘܬܐ . ܠܐܣܪܐ ܦܫܐ
ܒܠܐ ܝܘܥܢ : ܟܕ ܗܘ ܕܦܫ ܡܥܩܬܐ . ܦܠܐ
ܒܢܝܐ ܒܠܐ ܐܒܘܗܝ : ܒܥܝܪܐ ܕܥܡܟ ܘܥܒܝܕ .
ܠܒܩܪܐ ܩܠܝܘ ܢܦܠܘ : ܗܘ ܕܝܢ ܡܫܒ
ܒܢܝܗ . ܒܥܝܪܘ ܕܟܠܗܘܢ ܠܐܠܗܐ : ܕܠܐ
ܒܗܝ ܐܚܐ ܗܘܐ . ܗܘܐ ܣܡܪܘ ܐܝܟ ܐܢܫܐ :
ܕܐܬܕܡܝ ܗܘ ܠܒܥܝܪܐ .

divagatur. Animus noster animalia submittit dum ipse a jugo refugit. Animalia homini obtemperant et ipse contra creatorem suum rebellat. Homo fræna injicit brutis, quæ carent intellectu. Qui sic bruta rationabilia reddit, ipse ratione se privat et aversatur fræna justitiæ quæ eum ab offendiculis retrahunt; tauros submittit homo et ipse efferatus efficitur, verberat taurum cornupetam et ipse multos transfodit. Homo impinguatus et calcitrans cohibet animal ne calcitret. Canis agnoscit etiam ingratum, homo vero blasphemat suum creatorem. Jumentum Balaami, quod ratione carebat, eum instruxit; quia ille bruta imitatus fuerat, asinus ejus veluti homo effectus est.

Deus agit ut medicus

ܐܢ ܫܒܛܐ ܕܐܢܫܐ ܡܚܟܡ : ܟܡܐ ܒ
ܫܒܛܗ ܕܐܠܗܐ . ܠܐ ܫܒܩ ܡܪܐ ܛܒܐ :
ܠܥܒܕܘܗܝ ܟܕ ܡܣܟܠܝܢ . ܘܐܒܐ
ܕܚܟܝܡ ܠܐ ܫܠܐ : ܕܢܚܟܡ ܫܒܛܗ ܠܒܢܘܗܝ .
ܡܥܩܡ ܒܟܠ ܛܝܒܘܬܗ : ܕܐܣܝܐ ܕܚܐܣ
ܥܠ ܟܐܒܐ . ܠܘ ܛܝܒܘܬܐ ܗܝ ܕܪܚܡ : ܘܠܐ
ܦܣܩ ܐܝܟ ܕܢܐܣܐ . ܐܣܝܐ ܒܐܓܪܐ ܓܙܪ ܠܟ .
ܓܙܪ ܟܘܐ ܘܦܐܣܐ ܠܟ[a] . ܘܐܠܗܐ ܠܐ ܫܦܪ
ܠܟ : ܕܝܗܒ ܐܣܘܬܐ ܠܟ ܒܛܝܒܘܬܐ . ܡܣܪܕܢܘܬܐ
ܗܘܘ ܣܡܡܢܐ : ܚܠܝܡܘܬܐ ܕܪܥܝܢܐ ܝܗܒܘ ܠܟ .
ܠܐ ܬܣܒܪܝܘܗܝ ܐܝܟ ܩܫܝܐ : ܠܒܣܝܡܐ
ܘܪܚܡ ܐܢܫܐ . ܠܐ ܡܟܣ ܐܝܟ ܕܡܟܣܝܢܘܗܝ .
ܕܒܡܪܕܘܬܗ ܩܪܐ ܠܟ . ܠܐ ܫܒܩ ܐܢܬ
ܒܫܒܩܐ : ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܦܢܝܘ ܡܢܗ . ܐܦ
ܕܡܢܗ ܐܦ ܐܪܦܝܘܗܝ : ܡܛܠ ܗܘ ܕܢܩܝܦ
ܢܛܠܐ ܠܟ : ܒܟܠ ܥܕܢ ܕܩܪܐ ܠܟ . ܐܝܟ ܒܥܝܪܐ

8. Si virga hominis sapientem aliquem reddit, quanto magis virga Dei. Non deserit Dominus optimus servos suos ubi prævaricantur et pater sapiens non desinit virga filios ad prudentiam instituere. Perversa omnino est bonitas medici qui dolori parcet. Medicus, qui commiseratione ductus nescit secare ut sanet, veram non habet bonitatem. Medicus mercede cædit, secat, adurit et sanat nos, Deus autem qui gratias seu remedia tibi largitur, tibi displicet. Terrores remedia fuerunt quæ sanitatem mentis dederunt nobis; ne crudelem reputes mansuetissimum hominumque amantissimum Deum. Quum castigatione te ad se revocat non te derelinquit sicut tu eum dereli-

[a] D ܘܠܘܒ ܡܐܣܝܐ

ܢܣܒܬ ܐܢܬ . ܐܦ ܡܟܝܟܐ ܠܒܝܫܐ : ܐܝܟ
ܡܣܐ ܡܫܒܩܢܘܗܝ[a] ܘܒܨܘܬ . ܡܚܣܪܐ ܠܗܘܢ
ܕܝܢ ܠܡܚܣܢܘܬܗ : ܕܡܛܠ ܕܢܬܠܗ ܘܡܣܬܒܥ .
ܐܝܟ ܩܢܝ ܠܗ ܡܣܟܢܐ : ܕܡܣܬܟܢ
ܠܘܬܦܘܗܝ . ܐܝܟ ܣܢܐܘܗܝ ܚܪܝܐ : ܘܡܢ
ܦܫܛ ܠܐ ܡܬܟܘܪܝܢ . ܕܡܛܠ ܕܢܫܩܐ ܘܠܐ
ܦܣܐ : ܒܡܣܒܪܐ ܗܘ ܕܝܢ ܒܡܣܝܒܪܢܘܬܗ .
ܒܥܘܠܐ ܣܡܝ ܠܡܟܬܘܬܗ : ܕܠܐ ܦܩܕ ܠܗܘܢ
ܣܘܟܠܗܘܢ . ܦܫ ܓܝܪ ܕܢܬܟܫ ܘܡܨܝܢ :
ܐܝܟ ܠܗܠ ܕܢܦܠ ܠܗ . ܕܟܕ ܡܨܐ ܗܘ ܐܝܟ
ܠܐ ܡܨܐ ܗܘ : ܕܡܫܡܗ ܡܢܚ ܟܠܠ ܒܢܝܐ .

quisti; summe mansuetus non deserit eos qui eum deseruerunt; tu qui indigebas, eum neglexisti; ipse te vocavit ut multa tibi largiretur. Vocem dulcem quæ te vocabat violentam reputasti. Doctrinæ falsæ Deum ut crudelem reliquerunt et fugerunt, increpat autem eos bonitas illius. Qui potest malum inferre sed patientia utitur, quomodo crudelem vocare audent? qui patienter fert eorum blasphemias, quomodo eum violentum reputaverunt? Eos quippe audiens ira non exardescit; potest eos cædere et non cædit; mansuetus est erga suos temeratores. In hoc ostendit bonitatem suam quod pro meritis non rependit eis. Quis oppressus oppressores diligit? quis bonitate illi similis est? Qui cum justissimus sit velut injustus apparet quum solem suum oriri facit super malos.

ܬܘ ܗܟܝܠ ܐܘ ܚܛܝܐ : ܣܒܘ ܣܡܡܢܐ
ܕܛܝܒܘܬܐ . ܘܛܘܫܘ ܐܢܘܢ ܥܠ ܡܚܘܬܐ :
ܕܚܛܝܐ ܕܚܛܗܐ . ܓܠܘ ܘܚܘܘ ܠܗ
ܠܟܐܒܝܟܘܢ : ܠܐܣܝܢ ܛܒܐ ܘܚܟܝܡܐ . ܕܝܕܥ
ܦܘܪܣܐ ܕܐܣܝܘܬܐ . ܕܡܚܘܬ ܚܛܗܐ ܕܟܠܐ .
ܣܒܘ ܨܘܪܘ ܨܠܡܗ ܕܡܫܝܚܐ : ܥܠ ܕܦܐ
ܕܪܥܝܢܝܟܘܢ . ܕܠܥܘܗܕܢܗ ܒܚܛܗܐ .
ܟܬܘܒܘ ܠܥܘܗܕܢܗ ܒܬܝܒܘܬܐ . ܠܐ ܢܬܒܛܠܢ
ܡܘܠܟܢܘܗܝ : ܡܛܠ ܪܦܝܘܬ ܕܘܒܪܝܢ . ܘܠܐ
ܬܗܘܐ ܥܩܪܐ ܡܐܬܝܬܗ : ܟܕ ܦܝܫܝܢ ܒܚܛܗܐ .
ܩܡ ܣܒܪܐ ܠܐܒܝܕܐ : ܘܐܣܝܘܬܐ ܠܡܚܝܐ .
ܐܢ ܫܠܚܝܢ ܟܘܠܐ ܣܢܝܐ : ܠܒܫܝܢ ܚܕܬܐ .

Hortatur peccatores ad pœnitentiam.

9. Venite igitur, peccatores, sumite pharmaca gratiæ et applicate ea super ulcera peccatorum; aperite et ostendite dolores vestros Medico nostro bono et sapienti, qui rationem novit sanandi vulnera peccati; accipite et depingite imaginem Christi in tabulis mentium vestrarum; quia per peccatum delevistis eam, inscribite in pœnitentia memoriam ejus; vana non efficiantur ejus promissa propter relaxationem morum nostrorum; non sterilis fiat ejus adventus, nobis in peccato manentibus. Adest spes perditis et vulneratis remedium. Si odibile exuant pec-

[a] D ܫܒܩܘܗܝ

ܒܪܘܚܗ. ܡܫܥܒܕܐ ܢܦܫܢ ܠܚܝܘܬܐ: ܘܐܝܗܝ
ܕܠܐ ܒܢܝܪܐ. ܗܐ ܡܫܬܡܥܢ ܚܝܘܬܐ. ܘܗܘ
ܠܗ ܗܘ ܕܠܐ ܡܬܡܪܕ. ܦܓܪܐ ܡܫܥܒܕ ܕܒܥܝܪܐ:
ܕܚܣܝܪܝܢ ܠܗ ܡܢ ܣܘܟܠܐ. ܚܝܘܬܐ ܡܒܝܢ
ܒܢܝܐ: ܘܡܚܣܪ ܗܘ ܒܣܘܟܠܐ. ܚܝܘܬܐ ܦܓܪܐ
ܕܠܐ ܢܦܩ: ܟܕ ܗܘ ܕܦܢ ܡܫܝܚܬܐ. ܟܢܐ
ܒܟܢܐ ܕܠܐ ܢܟܣܘܢ: ܒܢܝܐ ܕܡܫܝܚ ܘܡܟܣ.
ܠܬܘܪܐ ܡܫܥܒܕ ܒܪܢܫܐ: ܘܗܘ ܐܝܟ ܬܘܪ
ܒܪܘܚܗ. ܒܬܘܪܐ ܕܡܢܓܚ ܡܚܐ: ܘܣܓܝܐܐ
ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܦ. ܗܘܐ ܡܫܬܪܝܘ ܐܝܟ ܐܢܫܐ:
ܘܐܬܕܡܝ ܗܘ ܠܒܥܝܪܐ.

Deus agit ut medicus

ܐܢ ܫܒܛܗ ܕܐܢܫܐ ܡܚܟܡ: ܟܡܐ ܒܝ
ܫܒܛܗ ܕܐܠܗܐ. ܠܐ ܫܒܩ ܡܪܐ ܛܒܐ:
ܠܥܒܕܘܗܝ ܟܕ ܡܣܟܠܝܢ. ܘܐܒܐ
ܕܚܟܝܡ ܠܐ ܫܠܐ: ܕܢܚܟܡ ܫܒܛܗ ܠܒܢܘܗܝ.
ܥܩܝܡܐ ܟܠܗ ܛܝܒܘܬܗ: ܕܐܣܝܐ ܕܚܐܣ
ܥܠ ܟܐܒܐ. ܠܗ ܛܝܒܘܬܐ ܗܝ ܕܪܚܡ: ܘܠܐ
ܝܕܥ ܐܝܟ ܕܢܓܙܘܪ. ܐܣܝܐ ܒܐܓܪܐ ܓܙܪ ܠܢ.
ܓܙܪ ܟܘܐ ܘܡܐܣܐ ܠܢ[a]. ܘܐܠܗܐ ܠܐ ܟܫܝܪ
ܠܟ: ܕܫܦܝܥ ܡܘܗܒ ܠܟ ܒܛܝܒܘܬܐ. ܡܣܘܪܕܐ
ܗܘܘ ܡܣܡܢܐ: ܚܘܠܡܢܐ ܕܪܥܝܢܐ ܝܗܒܘ ܠܢ.
ܠܐ ܬܚܫܘܒܝܘܗܝ ܐܝܟ ܩܫܝܐ: ܠܡܟܝܟܐ
ܘܪܚܡ ܐܢܫܐ. ܠܐ ܬܚܫܘܒ ܐܝܟ ܕܡܚܫܒܬܗܘܢ.
ܕܒܡܪܕܘܬܐ ܦܢܐ ܠܟ. ܠܐ ܫܒܩ ܠܟ ܐܝܟ
ܟܡܐ: ܡܢ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܫܒܩܬܝܘܗܝ. ܐܢܬ
ܕܫܒܩܬ ܐܢܬ ܠܐܦܝܘܗܝ: ܒܢܝܢ ܗܘ ܕܫܒܩ
ܠܥܠܡ ܠܟ: ܟܠܐ ܛܒܐ ܕܦܢܐ ܠܟ. ܐܝܟ ܐܒܐ

[a] D ܘܐܣܐ ܡܐܣܐ

divagatur. Animus noster animalia submittit dum ipse a jugo refugit. Animalia homini obtemperant et ipse contra creatorem suum rebellat. Homo fræna injicit brutis, quæ carent intellectu. Qui sic bruta rationabilia reddit, ipse ratione se privat et aversatur fræna justitiæ quæ eum ab offendiculis retrahunt; tauros submittit homo et ipse efferatus efficitur, verberat taurum cornupetam et ipse multos transfodit. Homo impinguatus et calcitrans cohibet animal ne calcitret. Canis agnoscit etiam ingratum, homo vero blasphemat suum creatorem. Jumentum Balaami, quod ratione carebat, eum instruxit; quia ille bruta imitatus fuerat, asinus ejus veluti homo effectus est.

8. Si virga hominis sapientem aliquem reddit, quanto magis virga Dei. Non deserit Dominus optimus servos suos ubi prævaricantur et pater sapiens non desinit virga filios ad prudentiam instituere. Perversa omnino est bonitas medici qui dolori parcet. Medicus, qui commiseratione ductus nescit secare ut sanet, veram non habet bonitatem. Medicus mercede cædit, secat, adurit et sanat nos, Deus autem qui gratias seu remedia tibi largitur, tibi displicet. Terrores remedia fuerunt quæ sanitatem mentis dederunt nobis; ne crudelem reputes mansuetissimum hominumque amantissimum Deum. Quum castigatione te ad se revocat non te derelinquit sicut tu eum dereli-

ܢܣܒܬ ܐܢܬ. ܐܦ ܡܟܝܟܐ ܛܒܐ: ܐܝܟ
ܠܐ ܫܒܩܘܗܝ[a] ܘܒܙܚܘ. ܘܒܨܝܪܐ ܠܗܘܢ
ܕܝܢ ܛܒܘܬܗ: ܘܩܪܐ ܕܢܬܠ ܘܢܣܓܐ.
ܐܝܟ ܦܪܝܫ ܠܗ ܩܫܝܐ: ܘܡܩܫܩܒܠ
ܦܘܠܚܢܗܘܢ. ܐܝܟ ܫܒܩܘܗܝ ܟܐܪܐ: ܘܥܡ
ܦܩܚ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢ. ܘܩܪܐ ܕܢܚܫ ܘܠܐ
ܚܣܐ: ܒܣܒܠܬܐ ܗܘ ܪܒ ܒܡܣܝܒܪܢܘܬܗ.
ܟܕ ܗܘ ܠܐܝܟܘܬܗ: ܘܠܐ ܦܪܥ ܠܗܘܢ
ܣܟܠܘܬܗܘܢ. ܟܠ ܐܝܢ ܕܡܛܠܡ ܘܡܪܚܡ:
ܐܝܟ ܛܒܐ ܕܕܡܐ ܠܗ. ܕܟܕ ܟܐܢܐ ܗܘ ܐܝܟ
ܠܐ ܟܐܢܐ ܗܘ: ܕܡܕܢܚ ܫܡܫܗ ܥܠ ܒܝ̈ܫܐ.

quisti; summe mansuetus non deserit eos qui eum deseruerunt; tu qui indigebas, eum neglexisti; ipse te vocavit ut multa tibi largiretur. Vocem dulcem quæ te vocabat violentam reputasti. Doctrinæ falsæ Deum ut crudelem reliquerunt et fugerunt, increpat autem eos bonitas illius. Qui potest malum inferre sed patientia utitur, quomodo crudelem vocare audent? qui patienter fert eorum blasphemias, quomodo eum violentum reputaverunt? Eos quippe audiens ira non exardescit; potest eos cædere et non cædit; mansuetus est erga suos temeratores. In hoc ostendit bonitatem suam quod pro meritis non rependit eis. Quis oppressus oppressores diligit? quis bonitate illi similis est? Qui cum justissimus sit velut injustus apparet quum solem suum oriri facit super malos.

ܬܘ ܗܫܐ ܐܘ ܚܛܝܐ: ܣܒܘ ܣܡܡܢܐ
ܕܛܝܒܘܬܐ. ܘܛܘܫܘ ܐܢܘܢ ܥܠ ܫܘܚܢܐ:
ܕܚܛܗܐ ܕܚܛܝܬܐ. ܓܠܘ ܘܚܘܘ ܠܗ
ܟܐܒܝܟܘܢ: ܠܐܣܝܐ ܛܒܐ ܘܚܟܝܡܐ. ܕܝܕܥ
ܦܘܪܣܐ ܕܣܘܟܠܐ. ܕܢܣܝܡ ܠܟܐܒܐ ܕܥܘܠܐ.
ܣܒܘ ܨܘܪܘ ܨܠܡܗ ܕܡܫܝܚܐ: ܥܠ ܕܦܐ
ܕܪ̈ܥܝܢܝܟܘܢ. ܕܠܡܥܒܕܘܗܝ ܒܚܛܝܬܐ.
ܟܬܘܒܘ ܠܥܘܗܕܢܗ ܒܬܝܒܘܬܐ. ܠܐ ܢܬܒܛܠܘܢ
ܫܘܘܕܝܘܗܝ: ܡܛܠ ܪܦܝܘܬ ܕܝܘܒܪ̈ܝܢ. ܘܠܐ
ܬܗܘܐ ܥܩܪܐ ܡܐܬܝܬܗ: ܟܕ ܩܘܝܡܝܢ ܒܚܛܝܬܐ.
ܩܡ ܣܒܪܐ ܠܐܒܝܕܐ: ܘܣܘܟܠܐ ܠܡܚܝ̈ܐ.
ܘܐܢ ܫܠܚܝܢ ܟܠܗ ܣܢܝܐ: ܡܟܠܝܢ ܚܛܝܬܐ.

Hortatur peccatores ad pœnitentiam.

9. Venite igitur, peccatores, sumite pharmaca gratiæ et applicate ea super ulcera peccatorum; aperite et ostendite dolores vestros Medico nostro bono et sapienti, qui rationem novit sanandi vulnera peccati; accipite et depingite imaginem Christi in tabulis mentium vestrarum; quia per peccatum delevistis eam, inscribite in pœnitentia memoriam ejus; vana non efficiantur ejus promissa propter relaxationem morum nostrorum; non sterilis fiat ejus adventus, nobis in peccato manentibus. Adest spes perditis et vulneratis remedium. Si odibile exuant pec-

[a] D ܫܒܩܘܗܝ

ܕܫܘܒܩܢܐ . ܠܐ ܣܦܩ ܓܝܪ ܐܘܨܪܐ ܕܪ̈ܚܡܐ : ܐܝܕܘ
ܕܢܣܒܝܢ ܫܘܐ̈ܠܐ . ܘܠܐ ܡܬܒܨܪܐ ܛܝܒܘܬܗ :
ܟܕ ܡܙܕܕܩܝܢ ܚ̈ܛܝܐ . ܒܚ̈ܝܐ ܕܢܦܫܗ ܝܡܐ :
ܕܚܝ ܐܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ . ܕܠܐ ܨܒܐ ܐܢܐ
ܒܡܘ̈ܬܝܟܘܢ[a] : ܕܚ̈ܛܝܐ ܡ̈ܝܬܐ ܕܥܘܠܐ . ܗܦܘ
ܠܘܬܝ ܘܛܥܡܘ ܘܚܙܘ : ܕܛܒܐ ܗܝ ܡܪܕܘܬܝ
ܠܐܒ̈ܝܕܐ . ܘܐܝܟ ܗܝ ܡܥܕܪܐ ܠܫܡܘ̈ܥܐ : ܚܣܝܢܘܬܐ
ܕܦܩܕܝ ܠܗ . ܗܐ ܣܡ̈ܡܢܐ ܒܟܬܒ̈ܐ :
ܕܡܐܣܝܢ[b] ܢܦܫܐ ܘܗܕ̈ܡܐ . ܢܣܝܡ ܐܢܘܢ ܥܠ
ܟܘܬ̈ܡܐ : ܕܪ̈ܥܝܢ ܘܕܗܕ̈ܡܝܢ . ܗܐ ܪ̈ܚܡܐ ܐܝܟ
ܐܝܙܓܕܐ : ܪܕܦܝܢ ܒܬܪ ܒܝܫܘܬܢ . ܢܒܥܐ
ܐܢܘܢ ܕܢܪܥܘܢ : ܠܘܬ ܡܠܟܐ ܕܫܕܪ ܐܢܘܢ .
ܗܐ ܚܘܒܗ ܕܐܒܐ ܕܪ̈ܚܡܐ : ܦܫܛ ܠܐܘܪܥܢ
ܬ̈ܝܒܐ . ܢܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܗܘ ܕܬܒ : ܕܚܛܝܢ
ܠܟ ܠܐ ܬܪܓܙ ܥܠܝܢ . ܗܢܘ ܒܪܘܝܢ ܛܒܐ : ܢܘܕܐ
ܠܗ ܥܠ ܛܝܒܘܬܗ . ܗܢܘ ܡܪܢ ܒܣܝܡܐ .
ܢܘܕܐ ܠܗ ܥܠ ܡܪܕܘܬܗ . ܛܒ ܗܘ ܡܛܠ
ܕܡܪܚܡ : ܘܛܒ ܗܘ ܡܛܠ ܕܡܢܓܕ .
ܒܚܘܒܗ ܗܘ ܪܕܐ ܠܒܢܘܗܝ . ܕܠܐ ܢܗܘܘܢ
ܠܗ ܢܘܟܪܝܐ . ܗܘ ܫܒܛܐ ܕܪܕܐ ܠܒܢܘܗܝ :
ܡܘܬܪܐ ܡܫܟܚܐ ܠܒܢܘܗܝ . ܗܘ ܪܕܐ ܐܦ
ܗܘ ܡܫܟܚ : ܡܘܬܪܐ ܠܒ̈ܢܝ ܒܝܬܗ . ܠܐ
ܐܢܫ ܓܝܪ ܢܘܟܪ̈ܝܐ : ܕܡܢ ܝܪܬܘܬܐ ܢܘܟܪ̈ܝܝܢ . ܠܐ
ܐܢܫ ܦܪܘܫܐ ܡܢ ܕܝܠܗ : ܕܟܕ ܣܟܠܝܢ ܠܐ ܡܬܪܐ
ܒܗܘܢ . ܐܠܗܐ ܓܝܪ ܕܪܕܐ : ܘܐܝܟ ܡܣܬܒܪܢ
ܥܠ ܗܘܐ . ܛܒܐ ܓܝܪ ܕܢܒܥܐ : ܘܐܝܟ ܡܣܬܒܪܢ
ܥܠ ܡܚܬܗ . ܦܐܐ ܕܢܗܘܐ ܠܟ ܛܒܐ :
ܘܡܪܢ ܐܝܬ ܥܠ ܒܘܪܟܘ . ܒܬܪܗ ܕܐܠܗܐ
ܡܪܕܘܬܐ : ܘܡܫܡܥܐ ܠܟ ܐܝܟ ܡܚܝܠܬܐ . ܚܢܢ
ܒܗ ܒܠܒܐ ܘܡܪܢ ܒܗ . ܐܝܬ ܕܫܒܛܗ

catum, vestem condonationis induent. Non exhauritur thesaurus misericordiæ per petitiones accipientum, nec minuitur gratia si justificantur peccatores. Per vitam suam juravit Deus: *Vivo ego,* dixit Deus, *nolo mortes vestras*[1], peccatores ; iniquitate mortui, convertimini ad me, gustate et videte quam bona sit perditis castigatio mea et quam proficua audientibus severitas verborum meorum. Ecce in Scripturis remedia quæ sanant animam et membra ; ponamus ea super maculas mentium nostrarum et membrorum. Ecce misericordia velut legatus persequitur nequitiam nostram ; deprecemur eam ut nos reconciliet cum rege missore suo. Ecce amor Patris misericordiarum exsilit obviam nobis conversis. Dicamus ei cum resipiscente: *Peccavimus in te*[2], ne succenseas nobis. Hic est factor noster optimus, gratias ei agamus propter suam bonitatem ; hic est Dominus noster suavissimus, gratias agamus ei propter ejus castigationem. Bonus est quia miseretur, et bonus est quia flagellat. Amore castigat filios ut non fiant ab eo alieni. Virga quæ castigat filios, beneficia filiis affert. Deus castigat et multiplicat auxilia domesticis suis ; nemo castigat extraneos ab hæreditate alienos ; nemo negligit corrigere suos ubi delinquunt. Deus castigat ut suas gratias tribuat, et tu de hac re affligeris ; Bonus castigat ut sapientem reddat, et tu contra virgam ejus

1 *Ezech.* XVIII, 32 ; XXXIII, 11.

a D ܗܘܝ — b D ܕܡܐܣܝܢ

2 *Luc.* XV, 18.

ܒܥܘܕܪܢܗ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܝܬܝܗ ܘܣܡܗ ܠܢ :
ܐܝܟ ܡܚܙܝܬܐ . ܒܗ ܬܚܘܪ ܟܢܘܫܬܢ :
ܘܬܫܘܓ ܐܘܟܡܐ ܡܛܫܝܐ . ܒܗ ܢܚܘܪܘܢ ܟܠ
ܠܡܢ ܕܐܘܣܦ ܠܢ ܣܝܡܬܐ :
ܢܐܡܪ ܟܠܢ ܒܦܘܡܐ : ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܚܠܦ
ܡܪܕܘܬܟ . ܢܘܣܦ ܘܢܐܡܪ ܒܐܘܝܘܬܐ :
ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܝܬܟ .

irasceris; increpat ut augeat tuum bonum et tu tristaris de ejus auxilio. Beatus qui castigationem attulit eamque nobis tamquam speculum proposuit; in illud respiciat cœtus noster ut abstergat occultas cordis sordes; in illud respiciant cuncti ut gratæ appareant res manifestæ et res occultæ, nempe thesauri in cœlo absconditi et condonatio in terra. Demus omnes gloriam illi, qui adauxit nobis thesauros; dicamus uno ore omnes: Gloria tibi propter tuam castigationem; addamus unanimi consensu: Gloria tibi a tuo grege.

## II.

ܟܒܘܫ ܡܪܝ ܩܠܝܠ ܟܐܢܘܬܟ : ܕܒܛܝܒܘܬܟ
ܢܬܬܪܣܐ[a] . ܥܙܝܙܐ ܗܝ ܟܐܢܘܬܟ : ܛܝܒܘܬܟ
ܒܣܝܡܐ ܠܢ . ܩܫܝܐ ܠܗ ܡܪܝ ܠܟܪܝܗܘܬܢ :
ܛܥܡܐ ܘܚܘܪܐ ܕܟܐܢܘܬܟ . ܒܥܘܕܪܢܐ ܗܘ
ܕܛܝܒܘܬܟ : ܕܡܥܕܪ ܠܗ ܠܟܪܝܗܘܬܢ .
ܟܒܘܫ ܪܘܓܙܟ ܡܢ ܚܛܝܐ : ܕܬܝܒܝܢ ܢܗܘܘܢ
ܐܢܫܐ . ܗܒ ܠܗ ܐܬܪܐ ܠܚܐܪܘܬܢ : ܕܬܫܕܐ
ܡܢܗ ܛܢܦܘܬܗ . ܠܘ ܡܪܝ ܕܐܢܬ ܗܘ
ܚܕܬܐܝܬ : ܝܠܦܬ ܐܢܬ ܕܐܝܟ ܐܝܟܢ . ܐܬܪܐ
ܠܢ ܗܘ ܝܗܒ ܐܢܬ : ܕܢܣܬܟܠ ܕܟܡܐ
ܚܣܝܬ . ܟܠܗ ܒܝܫܘܬܢ ܝܕܥ ܐܢܬ : ܘܩܠܝܠ
ܡܢܗ ܬܒܥܬ ܐܢܬ . ܟܕ ܝܕܥ ܐܢܬ ܠܐ
ܨܒܝܬ : ܕܒܟܠܗ ܒܝܫܘܬܢ ܬܚܘܪ . ܠܐ ܡܣܓܐ
ܚܘܒܟ ܡܟܣܢܘܬܐ : ܕܠܐ ܢܬܒܪ ܒܗ ܚܛܝܐ .

ܠܪܘܓܙܐ ܕܟܐܢܘܬܐ ܨܒܝܢܟ : ܐܚܝܕ ܘܫܪܐ

[a] D ܢܬܪܣܐ

## Sermo II.

1. Reprime, Domine, paululum justitiam tuam ut bonitate tua nutriamur. Vehemens est justitia tua, sed bonitas nobis suavis. Dura sunt pro infirmitate nostra gustus et vehementia justitiæ tuæ, ei vero prosunt auxilia tuæ bonitatis. Cohibe iram tuam a peccatoribus ut resipiscant; da locum libero nostro arbitrio ut rejiciat a se suas abominationes; tu, Domine, non recenter didicisti quales sumus, sed nobis das locum intelligendi quantum propitius nobis fuisti; omnem nostram nequitiam nosti et levem de ea ultionem sumpsisti. Quamvis apprime sciens, noluisti animadvertere omnem nostram malitiam. Amor tuus non multiplicat correptionem ne ei succumbat peccator.

Orat ad placandam Dei iram.

2. Voluntas tua iram justitiæ

Deus punit prout vult.

[illegible]

Orat pro frugibus et contra flagella Dei.

[illegible]

tuæ ponderat ; auget eam vel minuit prout vult. Pestilentiæ velut famulæ missæ sunt quo præcepisti. Voluntas tua tumoribus præcepit talibus enasci corporibus ; tumores e membris, unus ex uno, exierunt, quo loco jussi sunt. Pro tua voluntate unus fuit lethalis,et juxta tuum mandatum alter salutaris. Febris diversa intensitate intus e membris generatur, salus tua auget vel minuit auxilia quæ nobis offert. Ubi vult Deus sudore extinguit ignem intus latentem, sicut, si vult, illum occulto nutu accendit. Hæc fecit et facit ut sensus suos nobis manifestet. Quia creaturæ facultatem non habent regendi homines, homini dedit potentiam cogendi eas per orationem. Ira parva terremur ut liberemur a magna. Castigatione quæ contigit discamus gratiam nobis factam. Multum tribuerat beneficentia tua, parum abstulit justitia tua.

3. Fruges superstites benedicantur ut consolemur de iis quæ perierunt. Imple, Domine, horreum agricolæ, quod seminando evacuatum fuit; ager mutuatus est, semen reddat agricolæ creditum et fenus. Ille seminando manducavit vetus, metendo manducet novum. Lætetur cor viduæ quæ, fame per satietatem depulsa, consolata est ; orphanis multiplicentur alimenta et pauperibus cibaria. Redde[1] nos, Domine, tua beneficentia immemores clamorum quibus consumi-

1 Hæc sub nomine Ephræmi allegat G. Karmsedinoio ap. P. Smith, *Thesaurus Syriacus* ad v. [illegible]

[a] D [illegible] — [b] D [illegible] — [c] D [illegible] — [d] D [illegible] — [e] ap. Karmsedinoio [illegible]

[illegible]

[illegible]

mur; remove a nobis acres rumores auribus nostris auditos; remove etiam in misericordia tua terrores oculis nostris oblatos. Visiones sint oculis jucundæ et rumores auribus placidi; ori adauge suavitatem ut adaugeat gratiarum actionem; manus congerat in horrea fruges quibus faciat eleemosynas; sustineat terra gressus euntium cum exultatione in domum tuam. Pro ira cœlesti quæ nos in domum tuam congregabat, pax in eam nos congreget; quod sub commotione coacte fiebat, sub tranquillitate libere fiat; totum corpus benedicatur ut laudet te cum membris suis; totus orbis tranquillitate fruatur ut laudet te cum suis incolis. Bonitas tua propitia sit mundo quem ab initio creasti. Serva muros cœnobii nostri ut intra eos serviamus tibi; sis custos qui non dormit habitationi in qua grex tuus degit. Gratia tua sedulo servet sanctuarium cum ministris. Ira cœlestis non dominetur in templo sacro unde exit salus; ne destruas propter iniquitates nostras domum tuæ majestati dicatam.

Exemplum Ezechiæ,

3. In templo flevit Ezechias et illico exinde exivit salus [1]. Si unus qui flevit clarificatus est, quanto magis multi flentes? Qui vidisti lacrymas regis, audi vocem capitis gregis nostri. Sanctuarium jejunio clarificetur et sacerdotium oratione. Ne ira tua commoveat ædes in quibus orarunt sancti; ne commoveas columnas, ut non subvertantur

1 *Is.* XXXVIII, 3, 22.

a B [illegible]

ܘܠܐ ܢܬܡܣܟܢܘܢ ܒܒܢܝ̈ܢܐ . ܬܫܪܐ ܫܝܢܟ
ܒܩܠܝ̈ܬܐ : ܘܙܕܩܬܐ ܒܗܘܢ ܬܬܦܠܓ .
ܡܠܝ ܣܒܥܐ ܥܠ ܦܬܘܪ̈ܐ : ܕܡܣܟܢ̈ܐ
ܒܗܘܢ ܢܬܒܣܡܘܢ . ܫܝܢܐ ܒܥܘܡܪܐ ܢܗܦܟ
ܒܢ : ܘܫܠܡܐ ܠܒܪ ܡܢ ܥܘܡܪܐ . ܙܩܝܦܐ
ܥܕ̈ܬܐ ܢܓܢ : ܘܢܛܪ ܐܪ̈ܒܥ ܦܢܝ̈ܬܐ . ܬܪ̈ܥܐ
ܕܥܘܡܪܐ ܢܗܘܘܢ ܠܢ : ܡܒܘܥܐ ܕܟܠ
ܒܘܣ̈ܡܐ[a] . ܗܠܝܢ ܘܕܐܟ ܗܠܝܢ ܗܒ ܠܢ :
ܛܒܐ ܕܒܛܝܠܘܬܟ ܠܐ ܡܟܠܝܬ . ܠܐ ܢܗܘܐ
ܙܘܥܐ ܕܐܪܥܐ : ܢܗܘܐ ܒܗ ܐܦ ܒܘܠܒܠܐ .
ܠܐ ܢܒܥܐ ܓܒܪܐ ܚܒܪܗ : ܒܫܓܫܐ ܕܙܘܥܬܐ .
ܠܪ̈ܚܝܩܐ ܘܠܩܪ̈ܝܒܐ : ܗܒ ܡܪܢ ܫܝܢܐ ܢܓܝܪܐ .
ܥܠ ܪ̈ܚܝܩܐ ܘܩܪ̈ܝܒܐ : ܢܗܘܐ ܠܐܒܛܝܠܐ ܘܫܠܝܐ .
ܠܐ ܬܚܘܐ ܐܬܐ ܕܪܘܓܙܐ : ܕܐܝܟ ܐܢܫ ܢܒܥܐ
ܚܒܪܗ . ܕܟܠ ܐܝܟܐ ܕܢܦܩ ܪܘܓܙܐ ܠܥܕܪܢܗ
ܟܠܢܫ ܒܥܐ ܗܘܐ . ܗܒ ܠܢ ܡܪܢ ܕܠܟ
ܠܒܠܚܘܕ : ܢܒܥܐ ܒܫܝܢܐ ܘܒܪܘܓܙܐ[b] .

Ovis perdita.

ܐܦ ܐܢܬ ܛܒܐ ܘܒܣܝܡܐ : ܒܥܝ ܘܐܫܟܚ
ܠܐܒܝ̈ܕܐ . ܠܐ ܬܒܥܝܢ ܒܕܚܠܬܐ : ܕܚܢܢܐ
ܫܦܝܪ ܠܐܒܝ̈ܕܐ . ܠܐ ܗܘܐ ܒܪܘܓܙܐ ܐܫܟܚܬܝܗ̇ :
ܠܐܡܪܐ ܕܐܒܠ ܒܚܢܢܟ . ܚܠܦ ܠܘܚܡ̈ܐ
ܕܟܐܢܘܬܟ : ܐܬܛܥܢ ܥܠ ܟܬܦܝ̈ܟ . ܒܐܡܪܐ
ܚܝܐ ܕܐܠܗܐ : ܐܬܦܢܝ ܐܡܪܐ ܕܐܒܕ . ܢܚܬ
ܐܡܪܐ ܚܝܐ ܘܥܥܐ : ܫܡܥܘ ܩܠܗ ܥܢ̈ܐ
ܘܗܦܟܘ . ܐܡܪܗ ܕܐܠܗܐ ܟܢܫ : ܠܗ ܐܡܪܐ
ܛܝܪܐ ܪܒܐ . ܡܢ ܛܘܗܡܐ ܗܘ ܕܐܒܝܕܐ :
ܚܢܢ[c] ܐܦ ܠܢ ܒܒܣܝܡܘܬܟ . ܟܠܝ ܪܘܓܙܐ
ܕܗܘܐ ܡܫܓܫ ܠܢ : ܕܢܬܟܠ ܒܟ ܡܪܢ ܫܠܝܐܝܬ .
ܐܫܟܚ ܠܢ ܒܥܘܬܐ ܕܐܬܦܢܝܢ : ܕܢܬܠܐ

ædificia. Habitet pax tua in cellulis et eleemosynæ in illis distribuantur; imple mensas satietate ut pauperes in illis delectentur; tranquillitas obversetur nobis in cœnobio et pax extra illud. Crux protegat ecclesias et servet quatuor orbis partes. Portæ cœnobii sint nobis fons omnium oblectationum. Hæc hisque similia largire nobis, o Bone, qui tuam providentiam nunquam retrahis. Non fiat terræ motus, ne simul confusio adsit debeatque vir in tumultu quærere socium. Procul dissitis et proximis da, Domine, diuturnam pacem; de procul dissitis et proximis simus securi et tranquilli. Ne ostendas signum iræ ita ut unusquisque socium quærere debeat; ubicumque enim ira divina se exserebat, singulis ocium quærebant. Da nobis, Domine, ut te solum quæramus et in pace et ira sæviente.

5. O Bone et Mansuete, quære ac inveni nos perditos; ne terrore quæras nos, quia perditis congruit misericordia. Non immissa ira invenisti ovem perditam quæ gratia tua reversa est. Pro minis justitiæ tuæ gesta est in humeris tuis; per vivum Dei agnum reversa est ovis quæ periit; descendit agnus Dei vivus et balavit; audierunt vocem ejus oves et redierunt. Agnus Dei ex agnis perditis collegit sibi ovile magnum. E prosapia perdita sumus; quære nos cum mansuetudine; cohibe iram quæ nos perturbat, Domine, ut in te secure

[a] D ܛܟ̈ܣܐ — [b] D ܡܪܢ ܕܠܟ ܢܒܥܐ . ܒܫܝܢܐ ܐܦܢ ܒܪܘܓܙܐ — [c] D ܚܢܢ

ܒܡܫܝܢܘܬܟ. ܡܢ ܕܠܒܫ ܗܘ ܡܪܝ ܚܙܐ ܠܟ:
ܡܢ ܕܒܪܘܓܙܐ ܚܙܐ ܠܟ. ܒܪܬܝܬܐ ܗܘ ܚܙܐ
ܠܟ ܟܠ ܕܒܚܫܐ ܩܪܐ ܠܟ. ܠܐ ܝܐܐ
ܕܒܪܬܝܬܐ ܢܬܩܪܒ ܠܫܝܢܟ. ܐܣܐ
ܡܪܝ ܕܠܐ ܚܫܐ. ܕܠܐ ܓܙܪܐ ܠܒܝ ܚܘܠܡܢܐ.
ܒܪܟ ܡܪܝ ܦܐܪܐ ܕܐܪܥܐ. ܕܢܘܕܘܢ ܠܟ
ܐܟܘܠܝܗܘܢ. ܒܪܟ ܐܕܪܐ ܒܥܠܠܬܐ. ܕܢܘܕܘܢ
ܠܟ ܐܟܪܝܗܘܢ. ܒܪܟ ܟܪܡܐ ܘܢܨܒܬܐ ܕܢܫܒܚܘܢ
ܟܪܝܐ. ܐܦ ܡܫܡܫܢܐ ܒܒܝܬ ܩܘܕܫܐ:
ܒܩܘܪܒܐ ܕܦܓܪܟ ܘܕܡܟ.

respiciamus; largire nobis divitias misericordiæ tuæ ut precemur suaviter. Domine, perturbatus te respicit, qui te in ira tua respicit; cum tremore te respicit omnis qui in dolore te invocat. Non decet nos cum tremore ad tuam tranquillitatem accedere. Sana, Domine, absque dolore; cura absque incisione. Benedic, Domine, fructus terræ ut illorum comestores tibi gratias agant; benedic areas easque imple frugibus, ut agricolæ tibi gratias agant; benedic vineas et plantas, ut afflicti te glorificent; laudent te etiam ministri sacri in sanctuario per oblationem corporis et sanguinis tui.

ܠܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܣܬܝܟ. ܘܐܝܬ ܠܗ ܗܘ ܬܚܘܡܐ
ܕܠܐ ܡܫܘܚܐ. ܒܢܫܡܬܐ ܕܛܝܒܘܬܟ ܢܝܚ. ܡܠܐ
ܪܘܓܙܐ ܥܙܝܙܐ. ܛܒܐ ܕܛܟܣܬ ܒܛܝܒܘܬܟ: ܠܡܥܡܪܐ
ܕܥܝܪܐ ܥܠܝܐ. ܛܟܣ ܐܪܥܐ ܠܐܪܥܢܝܐ: ܕܢܥܡܪܘܢ
ܒܫܠܡܐ ܥܠ ܐܦܝܗ. ܘܡܢ ܥܠܝܐ ܘܬܚܬܝܐ:
ܫܘܒܚܐ ܪܒܐ ܢܣܩ ܠܟ. ܢܨܠܘܢ ܥܡܢ
ܥܠܝܐ: ܕܠܐ ܡܬܬܙܝܥܝܢ ܡܢ ܕܚܠܐ. ܕܢܚܕܐ
ܥܠܡܐ ܕܫܓܝܫ: ܒܫܠܡܐ ܥܠ ܚܛܝܐ. ܗܝ
ܛܝܒܘܬܐ ܕܠܐ ܡܢ ܡܥܩܐ: ܥܝܪܐ ܥܠܝܐ
ܥܠܝܐ. ܬܝܬܐ ܒܥܓܠ ܠܚܛܝܐ: ܕܡܬܬܥܝܩܝܢ
ܒܚܛܗܝܗܘܢ. ܡܢ ܕܐܫܪܝ ܥܝܪܐ ܕܠܥܠ:
ܒܢܘܗܪܐ ܕܠܐ ܡܬܚܪܒ. ܐܦ ܠܢ ܡܠܐ
ܚܢܢܟ: ܒܪܝܬܐ ܕܥܠܝܢ ܐܫܬܓܫܬ.

6. Deus infinite, cujus misericordia infinita est, leni gratiæ tuæ flatu seda violentam iram. Bone, qui gratia tua ordine disposuisti habitationem angelorum cœlestium, dispone terram terricolis, ut habitent in pace super faciem ejus; a superis et infimis maxima ad te laus ascendat. Orent nobiscum cœlestes qui nullo metu exagitari possunt, ut mundus turbatus pace gaudeat, condonatione peccatoribus concessa. Illa bonitas, quæ angelos cœlestes nunquam contristat, solamen cito afferat peccatoribus peccata sua mœrentibus. Qui angelos cœlestes inhabitare facis lumen non deficiens, misericordia tua tranquillas redde creaturas adversus nos commotas.

Continuatur oratio.

ܠܗܒܒܐ ܕܡܢ ܚܛܝܐ: ܕܡܢ ܢܫܒܐ ܕܪܘܓܙܐ
ܢܚܡܝ. ܒܫܠܡܐ ܫܡܝܢ ܚܠܫܐ: ܒܪܘܓܙܐ
ܠܒܐ ܡܬܬܪܝܒܝܢ. ܒܫܠܡܐ ܗܘܝܢ ܚܠܫܐ:

7. Floribus similes sunt peccatores qui flatu iræ divinæ marcescunt. In pace superbiunt homines imbecilles et ad levissimam Dei iram

Quam labiles sunt homines.

[illegible]

Hursus Deum invocat.

[illegible]

trepidant. In pace fortes sunt, et, ira sæviente, imbecilles. Homines sumus imbecilles, flores cito marcescentes, qui in pace florent, adveniente autem ira deficiunt; in sanitate magnæ figuræ, in infirmitate umbræ; venit prosperitas, se extulerunt, aspexit ira, deciderunt; ira sæviente, splendor eorum pristinus non remanet, pace regnante, non recordantur iræ a qua liberati sunt.

8. Da nobis in pace memores esse calicis amaritudinis; da nobis, Domine, ira sæviente, non incidere in desperationem, da etiam nobis in pace non abire in superbiam; ira sæviente, memores simus orationis et, pace regnante, castigationis. Ira sæviente, recordemur gloriationis nostræ, quod scilicet non oporteat superbire; in afflictione memores simus, Domine, quam nociva est superbia, et in pace recordemur armaturam optimam esse humilitatem. Libera nos, Domine, et tribue ut non obliviscamur nos sanatos fuisse; quia qui recordatur afflictionis suæ non potest immemor esse salutis. Qui obliviscitur cruciatus sui quomodo recordabitur liberationis? Sana nos, Domine, et tribue nobis recordari quomodo nos liberasti. Sanus qui obliviscitur morbi sui, oblivione mentis infirmatur. Non sanemur a dolore et rursus in aliam incidamus. Sana nos, Domine, a duobus: a dolore et ab oblivione, ut in sanitate gratias tibi agamus et in ægritudine memores tui simus. Da, Domine, nobis infirmis ut nec

[Syriac text]

dolore afficiamur nec oblivione teneamur. Non indiget qui memor est in memoriam sibi revocari iram sæviisse. Populum suæ liberationis immemorem ad memoriam per captivitatem revocavit Salvator, et oblitum egressus ex Ægypto memorem reddidit per descensum in Babyloniam. Per virgam iræ memor factus est virgæ, quæ eum ab afflictione (ægyptiaca) liberavit. Quia oblitus est suffocationis infantium[1], Babel necavit ejus filios. Quia oblivione et injuria laboravimus, nobis adauge memoriam. Quia antea injuria affecimus pacem, ira cœlestis vindictam intulit; quia humilitatis obliti sumus, fluctus iræ perturbarunt nos. Timeamus, fratres virgam illius cujus misericordia visitavit nos; innovemus pactum illudque velut speculum ponamus in adjumentum nostrum. Per illud memores simus liberationis nostræ, per illud memores simus promissionis nostræ. Sicut grata est nobis liberatio nostra, sic firma fiat promissio nostra. O Deus, da nobis per te perficere promissionem nostram. Absque te perfici nequit promissio infirmitatis nostræ. Propter iram tuam promissio facta est et propter amorem tuum adimpletio. Propter utrumque laus ad te a tuo grege dirigatur.

III.

[Syriac text]

Sermo III.

1. Virga tua, o Bone, consolationem nobis afferat, quia non e

Deus in bonum nostrum nos castigat.

1 *Exod.* I, 16.

a D [Syriac text]

ܕܐܒܝܠܐ ܗܘ ܡܪܕܘܬܟ. ܡܢ ܢܬܠ ܠܢ ܐܠܗܐ:
ܕܐܝܟ ܕܠܒܢܝܐ ܪܕܐ ܠܢ. ܛܢܢܐ ܗܘ ܣܓܝ
ܡܪܕܘܬܟ : ܕܒܗ ܝܪܬܐ ܗܘܝܢ. ܒܛܝܠܬܟ
ܡܪܝ ܕܥܠ ܕܝܠܟ. ܒܝܕ ܡܪܕܘܬܟ ܡܬܝܕܥܐ.
ܟܠܗ ܫܒܛܟ ܫܘܒܗܪܐ ܗܘ : ܕܒܢܝܐ ܠܟ
ܥܒܕ ܠܢ. ܡܪܕܘܬܟ ܠܢ ܠܫܘܒܚܐ ܗܝ :
ܕܝܪ̈ܬܘܬܐ ܫܡܐ ܝܗܒ ܠܢ. ܟܐܐܒ ܠܠܒܐ ܕܦܪܘܫܐ[a] :
ܕܠܐ ܢܬܢܟܪ ܠܟ ܐܠܦܗ ܡܢ ܡܪܕܘܬܟ ܝܠܦ
ܡܪܝ : ܕܠܐ ܢܬܢܟܪ ܠܐܒܗܘܬܟ. ܒܛܝܠܬܟ
ܕܥܠܘܗܝ ܡܣܗܕܐ : ܕܒܪ ܒܝܬܟ ܗܘ ܚܒܝܒܐ.
ܫܒܛܟ ܟܕ ܡܢ ܪܕܐ : ܩܥܐ ܓܙܐ ܕܝܗܒ
ܠܢ. ܟܠܗ ܨܒܝܢܗ ܕܫܒܛܟ ܗܘ : ܕܝܪܬܐ
ܓܙܟ ܚܟܝܡܐ ܢܗܘܐ. ܘܠܒ̈ܥܝܪܐ ܫܒܛܐ ܡܪܕܐ :
ܟܡܐ ܗܟܝܠ ܠܒ̈ܢܝܢܫܐ ✤ ܢܡܢܐ ܒܝ̈ܫܬܢ
ܕܠܢ : ܕܢܣܗ̈ܕܢ ܥܠ ܛܝܒܘܬܗ. ܢܬܩܘܠ
ܒܡܘܙܢܐ ܚܣ̈ܕܝܢ : ܕܢܬܟܪ̈ܙܘܢ ܓܙ̈ܘܗܝ.
ܘܒܣܘܪ̈ܚܢܝܢ ܢܒܗܬ : ܕܟܡܐ ܦܫܥ ܟܠܐ
ܚܒ̈ܝ. ܒܣܟܠܘܬܢ ܢܒܝܢ : ܕܟܡܐ ܪܒܐ
ܛܝܒܘܬܗ. ܒܢܟܠܘܬܢ ܡܬܚܙܝܐ : ܫܪܝܪܘܬܗ
ܕܠܗ. ܒܕܓܠܘܬܢ ܡܬܚܙܝܐ : ܕܠܐ ܡܫܬܚܠܦ
ܐܟܘܬܢ. ܒܪ̈ܘܓܙܢ ܡܬܟܪܙ : ܕܠܐ ܪܓܙ
ܥܠ ܕܐܪܓܙܢܝܗܝ. ܛܘܒܝܗܘܢ ܠܥܒ̈ܕܐ ܕܐܝܬ
ܠܗܘܢ : ܗܢܐ ܡܪܐ ܡܟܝܟܐ. ܛܘܒܝܗܘܢ ܠܒܢܝ̈ܐ
ܕܫܪܪܐ : ܕܐܒܐ ܕܩܘܫܬܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ.

malitia verberas; reprehensione tua gloriemur, quia castigatio tua castigatio perditionis non est. Quid dabit nobis Deus, qui nos veluti filios castigat? Invidenda valde est castigatio tua qua hæredes cœli efficimur. Tua in tuos sollicitudo, Domine, per castigationem nota fit; tua virga in gloriationem tota vertitur, quia nos efficit filios tuos. Castigatio tua gloria nostra est, quia hæredum nomen nobis tribuit; correptio tua sapientem admonet ipsum a te alienum non esse. Sapiens, Domine, correptione discit se non esse a paternitate tua alienum; sollicitudo tua de eo testatur ipsum dilectum domus tuæ esse filium. Virga tua castigando clamat te thesaurum tuum nobis largiri velle; totum virgæ tuæ studium est ut hæres tui thesauri sapiens efficiatur. Virga jumenta instruit quanto magis homines. Enumeremus mala nostra ut de bonitate divina testentur; appendamus in bilance probra nostra ut hisce thesauri divini prædicentur; delictis nostris erubescamus, scientes quot delicta Deus constanter dimittit. Perversitate nostra intelligamus quanta sit ejus bonitas. Fraudulentia nostra Dei in nos veracitas cognoscitur; fallacia nostra notum fit Deum non mutari sicut nos; furoribus nostris prædicatur Deum non irasci, quia eum ad iram provocamus. Beati servi illi qui tam mansuetum habent Dominum! Beati filii veritatis qui patrem veritatis habent!

[a] D ܗܘ

[illegible]

2. Confortamini, o peccatores, quia delictorum condonatorem habetis; confortamini, o perditi, quia omnium perditorum inventorem habetis; confortamini, o ægroti, quia habetis medicum gratis sanantem; confortamini, debitores, quia sponsorem magnum obtinuistis; ne timeas, o qui lapsus es, quia ecce adstat qui te suscitet; ne formides, o qui confractus es, quia sanator tuus in te respicit; o qui inquinatus es, ne timeas, quia ecce hyssopus qui te emundabit; ne contristemini propter iram cœlestem, quia fons est omnium auxiliorum. Ipsa, fratres nos admonet ut cum hoc Domino laboremus....

*Hortatur peccatores ad fiduciam.*

. . . . . . . . . . . . .

[illegible]

3. Si alium respicis, quis te percutiat non animadvertisti; unum e duobus recusa aut duos simul. Quis putas, te percussit? Deus vel homo? Si de homine cogitas, nihil adhuc intellexisti. Et cur ergo vapulas? Ut intelligas a quo vapulas. Si autem intellexisti Deum esse omnium dominatorem qui te percutit, quemnam, o vir infirme, respicis qui liberet te a Deo? Si autem agnoscis aliam non dari potentiam quæ liberet te, abscinde spem tuam a ceteris, ut diligas eum qui flagellat. Propterea quod pœnitentiam non agis, iram aliam accendis; mixtionem facis peccati proximi et confidentiæ remotæ. Hæc porro stulta spes susdeque vertit pœnitentiam nostram; hæc confidentia generat pro oratione criminationem. Non reprehendatur

*Deus percutiens non criminandus.*

[a] Cod. 17,164 fol. 1.

ܡܢ ܥܕܪܢ . ܐܦ ܣܟܠܘܬܢ ܡܢ ܟܠܗ :
ܢ ܚܪܐ ܠܗ ܦܪܘܫܐ . ܡܣܪܝܐ ܗܘ ܛܒ
ܟܘܣܝܢ : ܢ ܛܥܡ ܠܗ ܢܦܫܐ . ܩܫܝܐ ܗܘ
ܩܫܝܢ ܘܠܐ ܡܪܝܪ : ܪܘܓܙܢ ܗܘ ܒܫܝܐ .
ܡܚܝܠ ܗܘ ܛܥܡܐ ܢܘܟܪܝܐ . ܣܠܩܬ ܗܘ
ܗܘܦܐ ܕܟܘܣܝܢ . ܒܟܘܣܝܢ ܘܒܥܘܠܝܢ :
ܡܬܟܕܒ ܐܢܬ ܡܢ ܥܕܪܟ . ܐܝܢܐ ܗܘ ܕܡܨܐ
ܦܪܩ ܠܟ . ܣܬܪܢܝܗܝ ܠܒܢܝܢܐ ܕܗܘ
ܕ.. ܒܢܐ . ܐܥܒܪ ܢܦܫܟ ܡܢ ܡܪܕܘܬܐ . ܘܒܥܝ
ܥܠܬ ܡܪܕܘܬܐ . ܐܢ ܗܘ ܕܚܛܗܐ ܥܠܬܗ
ܗܝ . ܠܡܢ ܦܐܕ ܠܟ ܥܕܪܢܐ . ܐܢ ܚܛܗܐ
ܩܝܡܐ . ܠܐ ܬܒܥܐ ܠܟ ܠܡܢ ܥܒܕܗ : ܘܐܢ
ܥܠ ܡܚܘܬܐ ܫܠܐ ܐܢܬ . ܠܬܪܥܐ ܩܐܡ ܚܘܠܡܢܐ .

Non Deus sed peccata nostra nos puniunt.

ܠܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܥܘܠܐ . ܗܘ ܕܡܚܐ ܗܘ ܐܘ
ܡܚܐ ܠܟ : ܐܚܪܢܐ ܗܘ ܒܐܝܕܗ ܡܚܐ ܠܟ .
ܘܗܘ ܡܚܝܠ ܠܗ ܠܕܪܥܗ . ܐܢ ܫܠܐ ܕܝܠܟ
ܐܘܦ . ܢܫܠܐ ܫܒܛܐ ܕܡܚܐ ܠܟ : ܫܒܛܐ
ܐܚܪܢܐ ܡܚܝܢ . ܘܠܐ... ܠܐ ܠܟܘܬܐ [a]
. . . . ܡܚܐ ܗܘܐ ܟܠܗ . . . .
. . . ܒܥܠ ܢܦܫܢ ܗܘ ܕܡܚܐ . . .
ܠܘ ܕܝܢ ܗܘܝܘ ܡܚܐ ܠܢ . ܕܥܘܠܢ ܒܐܝܕܗ
ܡܚܐ ܠܢ . ܚܛܗܝܢ ܗܘ ܚܪܒ ܒܐܝܕܗ .
ܚܘܒܢ ܗܘ ܫܒܛܢ ܒܐܝܕܗ : ܒܝܫܬܢ ܕܐܝܟ
ܐܝܟ ܛܘܪܐ . ܗܝ ܗܝ ܒܬܠܠܝܗ ܟܣܬܢ .
ܗܘܬ ܗܘ ܕܠܬܚܬ ܐܪܥܐ . ܦܬܚܗ ܠܐܪܥܐ
ܒܡܥܪܘܬܗ . ܠܦܘܠܫܐ ܗܘ ܕܪܓܝܓܬܢ .
ܥܒܕ ܗܘܐ ܒܐܝܕܗ ܠܦܘܠܫܐ . ܡܡܘܢܐ ܕܐܨܠܚ
ܒܐܝܕܝ . ܗܘ ܐܨܠܚ ܫܒܪܐ ܒܐܝܕܗ . ܚܣܝܢ

[a] Quatuor lineæ legi nequeunt.

auxiliator noster; stulta quippe est reprehensio nostra. Odiosior est nostra reprehensio quam nequitia, et cupiditas quam malitia. Si illam perscrutetur sapiens, reprehensio nostra valde acerba est; si sensu præditus eam gustet, omnino et infinite ingrata est. Indignationi nostræ internæ immixtus est gustus extraneus; nostræ reprehensioni et criminationi immixtus est halitus blasphemiæ. Mendacii convinceris ab auxiliatore tuo, qui te salvare poterat. Evertimus ædificium [ab ipso prius ædificatum(?)]. Abstrahe te ab ipsa castigatione et quære ejus causam. Si ejus causa peccatum est, ad quid inservit tibi auxilium? Si peccatum adest, noli quærere quis illud commisit. Si propter afflictionem a peccato cessas, ad januam stat sanatio.

4. Etenim non est iniquus rex qui percussit aut percutit te; alius per manum ejus te verberat et ejus brachium roborat. Si cesset peccatum quod te flagellat, cessabit virga quæ te percutit . . . . . .
Non autem ipse percutit nos, iniquitas nostra per manus ejus percutit nos; peccatum nostrum per manum ejus diripit nos, reatus noster virga nostra fit per manum ejus; malitia nostra quæ veluti in montes coacervata est ipsa sub tumulis suis obruit nos. Invaluit ille qui sub terra est, aperuit terræ cavitates. Scissuræ cupiditatum nostrarum per manum ejus fecerunt terræ fissuras. Mammona quæ per manum nostram prosperavit ipsa

ܗܘ ܦܪܣ ܓܢܒܐ . ܒܓܐܪ̈ܘܗܝ ܥܘܪ ܒ̈ܒܝܢ .
ܗܘ ܠܫܢ ܕܫܡܛܢ . ܫܡܛܗ ܠܣܝܦܗ
ܥܠ ܨܘܪܢ . ܗܘ ܢܟܠܐ ܕܟܡܝܢ ܗܘܐ ܒܢ .
ܐܠܦܗ ܢܟܠܐ ܒܩܪܒܐ . ܗܝ ܪܫܝܢܘܬܐ ܕܛܫܝܐ
ܒܢ . ܚܝܠܗ ܐܦ ܥܬܪܗ : ܡܡܘܢܐ ܕܗܘܬ
ܡܪܢ . ܠܫܒ̈ܝܐ ܫܒܐ ܫܒܢ : ܗܢܘܢ ܪ̈ܟܫܐ
ܕܪܟܒܢ . ܫܒܘ ܕܒܪܘܢ ܒܫܒܝܬܐ . ܗܢܘܢ
ܬܚܘ̈ܡܐ ܕܥܠܒܢ . ܡܢ ܐܬܪ ܠܐܬܪ ܕܚܩܘܢ .
ܕܝܢܐ ܕܐܣ̈ܬܐ ܘܟܘ̈ܐ . ܡܢ ܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܥܩܪܢ .
ܥܘܠܢ ܡܢ ܐܬܪܐ ܛܪܕܢ . ܘܬܘܬܒ̈ܐ ܒܪܘܚܩܐ
ܥܒܕ : ܕܠܐ ܐܚܒܢ ܚܕ̈ܕܐ . ܫܒ̈ܝܐ ܒܫܒܝܬܐ
ܦܪܫܘܢ . ܕܝܠܢ ܗܝ ܐܟܙܪܝܘܬܐ ܠܥܒ̈ܕܐ . ܥܒ̈ܕܐ
ܥܒܕܬ ܠܐܚܪ̈ܢܐ . ܕܐܫܝܛܢ ܠܡܣܟܢܐ ܕܫܝܛ . ܗܘܝܢ
ܠܢ ܐܝܟ ܫܝܛܐ . ܕܟܠܝܢ ܡܢ ܡܢ ܕܣܢܝܩ .
ܦܫܛܢ ܐܝܕ̈ܝܢ ܒܫܒܝܬܐ . ܐܝܟܢܐ ܢ
ܡܢܐ ܠܫܢܝ . ܒܝܫ̈ܬܐ ܕܠܐ ܡܬܡܢܝܢ :
ܘܡܢܘ ܢܡܢܐ ܬܢܚ̈ܬܐ . ܕܫܢ̈ܝܐ ܥܣܪܝܢ ܘܐܪܒܥ .
ܐܝܟܢ ܦܘܡܐ ܠܡܫܬܥܝܘ . ܘܨܒ̈ܥܬܐ
ܠܡܡܢܝܢܘܗܝ . ܡܢܘ ܗܟܝܠ ܢܬܪܥܐ . ܕܠܐ
ܗܘ ܛܒܐ ܘܡܟܝܟܐ . ܕܠܐ ܗܘܐ ܗܘ ܥܒܕ
ܠܢ ܗܕܐ . ܕܒܝܫܘܬܢ ܗܝ ܥܒܕܬ ܠܢ ܗܠܝܢ .

jaculum per manum ejus projecit. Munera nostra oculos excæcantia sagittis suis excæcarunt pupillas nostras; lingua illa nostra, quam evaginavimus, evaginavit gladium suum in cervicem nostram; fraudulentia, quæ in nos latebat, fraudem in bello contra nos docuit; illa desidia, quæ in nos delitescebat, roboravit hostem atque ditavit. Mammona, dominatrix nostra effecta, captivos captivantibus nos tradidit. Illi equi, quibus insedimus, duxerunt nos in captivitatem; illi limites quos defraudavimus e loco in locum expulerunt nos; injusta parietum et fenestrarum judicia, e tota civitate nos eradicarunt; iniquitas nostra e regione nos expulit et inquilinos procul fecit Quia non nos invicem amavimus captivantes captivitate nos separarunt. Nostra in servos inhumanitas servos nos aliis effecit; quia contempsimus inopem, effecti sumus contemptibiles (?). Quia nos retraximus ab indigente, manus extendimus in captivitate. Quomodo numerabit lingua mea mala quæ numerari nequeunt? Quis computabit gemitus et clamores annorum viginti quatuor? Non valet os eos enumerare, nec digitti sufficiunt ad eorum computum. Quis igitur recogitabit non Deum bonum et mansuetum sed nostram malitiam hæc nobis fecisse?

ܠܐ[a] ܨܒܐ ܗܘܐ ܛܒܐ . ܕܒܡܚ̈ܘܬܐ
ܢܪܕܐ . ܠܐ ܦܣܐ ܗܘܐ ܗܘ ܡܟܝܟܐ .
ܕܡܪܪܐ ܢܫܩܐ ܠܒ̈ܢܘܗܝ . ܢܚܘܘܢܟ ܐܒ̈ܗܐ

Deus sicut parentes ex amore castigat.

5. Etenim noluit Bonus duris uti pœnis; non consensit Mansuetus ut fel propinaret filiis suis. Parentes tibi ostendant qualis sit iste

[a] Quæ sequuntur habentur in Breviario chaldaico et in codice Dubliniensi.

Pater misericors. Quando enim parentes castigant, ipsi patiuntur dum feriunt; eorum virgæ exterius verberant, et intus eorum viscera misericordiam implorant. Etenim etiam quum verberant parentes liberos suos, eos ex amore verberant, quia non patitur amor se eos depravatos cernere. Si amor socordiæ indulget quum liberi depravantur, nec sollicitus est nec sapiens, et, si non compatitur quum verberat, nec sapit nec amat. Hæc non admittit amor, et, si admittit, non est amor. Nomen tantum amoris est ibi, non autem virtus et res ipsa. Etenim amor non ita parcere debet ut parcens non parcat. Si enim a verberibus parcit, non amat. Si autem ille qui amat non negligit verbera, omnis qui amat filium suum sedulo eum castigat. Vide parentes amantes, cerne liberos depravatos. A parentibus bona reposita servantur liberis, liberi autem inobedientes et pervicaces privantur hæreditatibus. Sic cogunt filii parentes ut fiant in eos injuriosi, cogunt ut qui hæreditates largiuntur fiant verberum largitores. Utique parentes verberibus non adaugent probrum filiorum. Sed perversitas filii stulti abalienat eum ab hæreditate, stultitia ejus confusione eum operuit, et ejus intemperantia eum virgis subjecit; ejus nequitia confecit catenas et vincula ipsi injecta. Si igitur parentes castigant et compescunt liberos, etiam ipse Pater veritatis in misericordia

ܐܢܬ ܥܠ ܫܒܛܗ . ܘܪܘܓܙܐ ܠܟ ܐܦ ܦܓܥ ܠܟ .
ܐܘ[a] ܥܒܝ ܫܒܛܗ ܡܢܟ : ܕܠܐ ܠܪܘܓܙܐ ܒܪܗ
ܡܪܕܝܬܟ . ܐܘ ܢܘܕܐ ܠܫܒܛܗ ܫܒܛܟ :
ܕܫܒܛܟ ܗܘ ܡܫܟܚ ܠܒܪܟ . ܗܘ ܝܗܒ
ܠܟ ܦܪܘܫܘܬܐ : ܕܒܗ ܬܪܕܐ ܘܬܟܠܐ ܠܒܪܟ .
ܦܪܘܫܘܬܗ ܚܠܝܐ ܠܟ : ܘܣܢܝܐ ܠܟ
ܡܪܕܘܬܗ . ܐܢ ܗܘ ܕܣܢܝܐ ܗܝ ܡܪܕܘܬܗ .
ܐܦ ܡܪܕܘܬܟ ܥܘܠܐ ܗܝ . ܘܐܢ ܫܒܛܟ
ܠܒܪܟ ܛܒܐ ܗܘ : ܟܡܐ ܛܒ ܡܢܗ ܪܒܐ
ܟܠ[b] . ܫܒܛܐ ܡܪܕܝ ܟܠܗܘܢ : ܕܒܗ
ܬܠܦ ܠܐ ܨܒܝܬ ܐܢܬ . ܗܘ ܡܢ ܕܝܗܒ ܠܟ
ܥܒܕܐ : ܥܒܕܟ ܘܐܦ ܠܟ ܡܢ ܥܒܕܘܗܝ .
ܥܗܕ ܠܡܪܟ ܟܕ ܪܕܐ : ܕܠܥܒܕܟ ܒܟ ܪܕܐ
ܐܢܬ .

castigat filios suos. Si autem irascaris quia te percussit, irasci debet filius tuus quia eum verberasti. Igitur qui dedit tibi virgam ut corriperes et compesceres filium tuum, tu murmuras contra virgam illius quum te castigat et compescit? Aut projicias a te virgam ejus, nec ea castiges hæredem tuum, aut virga tua gratias agat virgæ ejus, quod virgæ tuæ facultatem dederit corrigendi filium tuum; ipse enim dedit tibi discretionem qua castigares et compesceres filium tuum. Sapientia Dei grata tibi est, odiosa vero ejus castigatio. Si vero Dei castigatio odibilis est, tua castigatio iniqua est. Si autem filio tuo bona est castigatio tua, quanto magis virga omnium castigatoris. Incipe a temetipso, ut discas omnium castigatorem quem discere renuis. Qui dedit tibi servum fecit te unum e servis suis. Memento Domini tui quando castigas, ipse servum tuum per te castigat.

ܘܐܦ ܐܢܬ ܗܟܢ ܐܢܬ ܐܝܬܝܟ : ܕܬܬܢܓܕ
ܡܢ ܒܪܘܝܟ . ܐܢ ܠܐ ܡܫܦܥ ܐܢܬ ܪ̈ܚܡܐ :
ܥܠ ܗܢܐ ܥܒܕܐ ܕܐܣܟܠ ܒܟ . ܐܦܠܐ ܥܠܝܟ
ܗܢܘܢ ܪ̈ܚܡܐ . ܕܠܐ ܪܚܡܬ ܥܠ ܒܪ ܒܝܬܟ .
ܐܢ ܥܒܕܐ ܘܒܪܐ ܪܕܐ ܐܢܬ : ܗܘܝ ܐܝܟ ܥܒܕܐ
ܘܒܪܐ . ܗܘܝ ܠܗ ܥܒܕܐ ܠܡܪܐ ܟܠ : ܐܦ
ܝܪܬܐ ܠܡܫܡܪ ܟܠ . ܐܢ ܣܢܝܐ ܠܟ ܡܪܕܘܬܗ :
ܠܐ ܬܪܕܐ ܥܒܕܟ ܘܒܪܟ : ܘܐܢ ܠܐ ܡܨܐ ܚܘܒܟ
ܡܬܟܠܐ : ܐܝܟ ܕܢܬܟܠ ܐܢܬ ܥܠ . ܪܚܡ
ܕܬܪܕܐ ܚܘܪܬܐ . ܘܬܡܪܕ ܐܢܬ ܡܢ ܚܘܪܬܐ .
ܪܚܡ ܕܡܪܕܝܢ ܪ̈ܚܡܐ . ܘܬܗܘܐ ܐܢܬ

6. Porro tu etiam, sicut ille, flagellandus es a factore tuo. Si tu misericordiam tuam non effuderis super hunc servum tuum qui in te peccavit, neque misericordiam obtinebis, quia misericors non fuisti in famulum tuum. Si castigas servum aut filium, age velut si esses servus vel filius; sis servus omnium Domino et hæres largienti omnes hæreditates. Si ejus castigatio tibi displicet, nec servum nec filium castiges. Si autem amor tuus non potest a castigatione abstinere,

Omnes flagellari meruimus.

[a] Hic abrumpitur cod. 17,144 per folia detracta. Sequor hic Breviarium chaldaicum p. 434 et codicem Dubliniensem. — [b] D ܠܟ

[illegible]

quomodo omnium amator Deus abstinebit? Tu vis castigare hæredem et ab hæreditate (cœlesti) aufugis; tu vis frænis impedire equos, et ipse fræna excutis; camum camelo injicis et os tuum noxium fit; animalia jugo subjicis et jugi impatiens es; canem latrantem corripis, et tu convitia evomis ut Nabal[1].

Animalibus nocivis nocivius est peccatum.

[illegible]

7. Aversare convitia tibi nociva, exquire amorem tibi auxilia præstantem; benedictiones discat os tuum et ab eo expellantur maledictiones. Garrulus et canis abominandi sunt; sed illis abominabilior est maledicus. Cancro irrides; illo infirmior est mens tua; informitas illius a natura est, tua autem a voluntate. Tam pulchris quam deformibus homo mortem infert animæ suæ. Lupum famelicum aversaris, et satietas tua spoliat esurientes; ignem accensum extinguis et alium accendis. Scintillam extinguimus, et ignis intra nos ardet. Parvum serpentem odio habes, et habitat in te draco; occidis scorpionem et lingua tua magis mordet quam ille. Hæc tanquam speculum Deus generi humano proposuit, ut rebus exterioribus discamus mala nostra interna. Exstant reptilia et animalia ut discamus nos similes illis esse. Qui bonos non imitamur execrandis nos assimilavimus. Deus mala illa animalia creavit, ut iis mala nostra necaret. Si autem hæc mala exteriora expellere nitaris, quanto magis a te expellere debes mala intus insidentia. Cur reptilia occi-

1 *I Reg.* XXV.

a D [illegible] — b D [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

dis? Nonne ut te non lædant? Ecce lingua tua te occidit et etiam vita futura privat. Pallium tuum et tunicam a vilibus animalculis purgas, mens autem tua fit sylva et execrandæ bestiæ habitant in ea.

*Sensus portæ sunt peccati.*

8. Alia animalcula in capite tuo degentia quasi venando e capite tuo expellis, et septem portæ capitis tui ingressum et egressum præbent latronibus. Portæ auditus introducunt calumniam et mendacium; portæ pupillarum introducunt aspectus obscœnos et corruptos; portæ narium fœtidum luxuriæ odorem; e magna denique oris porta magna egreditur nequitia. O caput spelunca furum effectum! Hac humana forma, hac forma omnium præstantissima homo se opprobriis operit; hac forma honoratus est Adam præ omnibus creaturis; hanc formam æmulatus est Malus et eduxit ex ea exitium. Deus aperuit nobis aures ut audiremus legem ejus; Malus autem auditum nostrum occlusit. Venit ab extra mandatum; aures occlusas perculerunt voces et oracula Scripturarum. Nulla inventa est fissura qua ingrederetur vox omnium acutissima. In aure porta est quam claudit vel aperit omnis vox, quæ ex ore ipsi suavi venit ad aurem nostram. Si illi voci inest vita, salvat auditum, si lethale venenum, disperdit.

*Voluntas impellit membra in peccatum.*

9. Voluntas mala stat velut magister super membra, ipsa docet os maledictiones et linguam convitia, docet manum quomodo se extendat, apprehendat et colligat, oculos docet artificia quibus surripiant

[illegible]

intuitum fugitivum, singulos sensus externos binos edocet. Scriptura et natura doctores sunt hominum. Attamen, qui juste extollit virgam suam ut peccantem in se castiget, non advertit se justitiæ divinæ subjici. Judicatur quippe a judicio quod tulit et corripitur ab ipsa quam levavit virga. Non indiges lege quia magnus tecum doctor est. Fratrem tuum ama ut teipsum : hoc est totum novum Testamentum. Nihil tibi probrosum facias, en lex et prophetæ. Testamentum vetus et novum, utrumque propter hominem : in veteri e pulvere formatur et in Novo a morte liberatur. Gloria Domino utriusque qui utrumque dedit propter nos. Castigatione et reprehensione vitam obtineamus per gratiam ejus, gratiasque agamus Patri et Filio et Spiritui sancto. Amen.

## IV.

Reliquenda sollicitudo petenda a Deo bona.

[a] [illegible]

## Sermo IV.

1. Docuisti nos ne solliciti simus; sollicitudo nostra per pluviam tuam evacuetur; docuisti nos ne solliciti simus in crastinum[1] cui jam ab heri prospexit Providentia tua. Animæ nostræ sollicitudinibus conficiuntur, tuis imbribus absterge eas. Effusiones gratiæ tuæ, Domine, abstergant curas quibus mergimur. Gratia tua, Domine, nubem tristitiæ a nobis depulsit. Nubes tua fugavit nubes tristitiæ a mentibus nostris. Quia nubes non stillaverat, nubes tristitiæ nos suf-

1 *Matth.* VI. 34.

a D. p. 143-157 ; B. p. 490 492. — b D [illegible]

[illegible]

focabat. Nubes tua per gratiam dedit consolationem universo oppido. Nubes tua umbra sua recreavit populum (Israel), qui sub umbra ejus ad idola deflexerat. Nubes tua stillavit super semina ut ex eis assumas primitias. Sub nube tua conflavit Israel vitulum, nubes lætificet ecclesias. O qui vitam servas pullis corvorum, ne fame consumas filios hominum. O qui dedisti loquelam asinæ[1], delectet te verbum oris mei. O qui das cibum serpenti qui a nobis surripuit nostrum oblectamentum, adauge nobis, Domine, suavitates ut peccata tormentis comprimamus. Gavisus est serpens videndo Adamum herbam pascentem ut bovem, ne gaudeat altera vice, te herbam arefaciente. Sicut serpens quotidie suum habet panem, sic quotidianum da nobis panem, Domine; ille comedit pulverem absque labore, da nobis e nostro labore refectionem. Ne lætetur serpens videndo panem constantius sibi quam nobis dari. Congeramus maledictiones in panem ejus ut super mensam nostram gratias agamus tibi. Vidit serpens Adamum herbam comedentem, non videat eum comedentem milium; vidit eum e paradiso expulsum, tu autem benedic ei spicam agri; pro fructibus Eden da nobis in beneficentia tua manipulos satietatis. Tu, o Bone, nosti messem ipsam opprobrium esse; illi qui veste gloriæ indutus erat humiliatio fuit

1 *Num.* XXII.

a D [illegible]

ܒܓܢܬ ܝܪ̈ܩܐ ܡܫܬܒܗܪ. ܘܠܐ ܪܓܫ ܕܐܘܒܕ
ܦܘ̈ܢܩܐ: ܒܩ̈ܝܣܐ ܕܚܩܠܐ ܡܫܬܒܗܪ ܀

Invocatio ad Deum.

ܐܠܗܐ ܗܒ ܠܢ ܠܒܐ: ܕܢܬܚܫܒ ܐܝܟ
ܨܒܝܢܟ. ܛܒܐ ܗܒ ܠܢ ܡܫܡܥܬܐ: ܕܪܗܝܒܐ
ܠܡܫܡܥ ܦܘܩܕܢܝܟ. ܡܪܝ ܗܒ ܠܢ ܬܪܥܝܬܐ:
ܕܒܗ ܢܒܝܢ ܬܪܝܨܐܝܬ. ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ. ܡܠܟܢ
ܗܒ ܠܢ ܡܚܫܒܬܐ. ܕܒܗ ܢܬܚܫܒ ܐܝܟ
ܕܨܒܝܬ. ܣܒܪܢ ܗܒ ܠܢ: ܒܗܘܢܐ ܕܒܗ ܢܬܪܥܐ
ܐܝܟ ܕܐܠܦܬ. ܫܘܒܚܢ ܗܒ ܠܢ ܣܘܟܠܐ.
ܕܒܗ ܢܣܬܟܠ ܕܐܠܗܐ ܐܢܬ. ܡܪܝ ܗܒ
ܠܢ: ܣܘܟܝܐ ܕܢܣܟܐ ܠܟ. ܝܫܘܥ ܗܒ
ܠܢ ܬܘܟܠܐ: ܕܢܬܚܫܒ ܕܐܢܬ ܬܒܘܥܐ
ܐܢܬ. ܠܐ ܢܨܥܪ ܥܒܕܝܟ: ܕܢܐܡܪ ܕܣܢܝܐ
ܗܘ ܥܒܕܝܟ. ܫܦܝܪܐ ܗܘ ܥܒܘܕܘܬܟ:
ܕܥܒܕܬ ܠܢ ܥܒܕܝܢ. ܠܘ ܐܝܟ ܗܘ ܕܚܣܝܪܐ
ܠܢ: ܦܪܘܫܘܬܐ[a] ܡܠܠܢ. ܐܠܘ ܓܝܪ
ܕܦܪܫܝܢ: ܐܗܠܐ ܗܘܝܢ ܡܡܠܠܝܢ. ܘܐܢ ܐܝܬܝܗ
ܠܢ ܦܪܘܫܘܬܐ: ܣܦܩܐ ܗܘܬ ܠܬܫܒܘܚܬܟ.
ܒܟܪܝܘܬܐ ܗܘ ܡܠܠܢ ܕܢܬܬܘܣܦ ܠܢ
ܣܓܝܐܬܐ. ܕܒܠܥܕ ܓܝܪ ܛܝܒܘܬܟ: ܟܪܝܗ
ܗܝ ܣܓܝ ܚܐܪܘܬܢ. ܐܦ ܐܝܬܝܗ ܠܢ

[a] D ܦܪܘܫܬܐ

fieri messor; illi qui dominium in animalia exercuerat agricultura ignominiæ est; vocari strenuus dedecus est illi qui universis nomina imposuit, quia dedecus sunt bona ejus in comparatione eorum quæ amisit; quæ habet damnum sunt in comparatione eorum quibus orbatus est; ejus oblectamenta micæ sunt coram deliciis primis. Qui non recuperavit quod perdidit, damno quo affectus est gloriatur; qui non discernit se paradisum perdidisse horto olerum gloriatur; qui non sentit se delicias perdidisse festucis agri gloriatur.

2. Deus, da nobis cor cogitandi juxta tuam voluntatem; Bone, da nobis auditum avidum audiendi mandata tua; Domine, da nobis mentem, qua recte sapiamus quæ dixisti; Rex noster, da nobis cogitandi juxta tuum beneplacitum; Spes nostra, da nobis humiliter sentire ut docuisti; Decus nostrum, da nobis intelligere te Deum esse; Domine, da nobis spe te expectare; Jesu, da nobis recogitare te vindicem esse. Nolumus injuria afficere opera tua dicendo ea ingrata esse; pulchra est tua operatio, qua nos admirabiliter constituisti. Non quasi sapientia nobis deesset locuti sumus. Si enim non saperemus hæc non loqueremur. Et si inest nobis sapientia hoc sufficit ad tuam laudem. In tristitia locuti sumus, ut plurima adjicerentur nobis. Etenim absque gratia tua debilis valde fit libertas nostra. Inest utique no-

ܗܘܢܐ : ܐܝܟ ܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܥܠ ܕܣܟܠ . ܘܡܢ
ܐܝܬܘܗܝ ܠܢ ܡܬܪܥܝܢܘܬܐ : ܐܝܟ ܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܥܠ
ܕܛܥܐ . ܘܡܢ ܐܝܬܘܗܝ ܠܢ ܣܘܟܠܐ : ܐܝܟ
ܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܥܠ ܕܐܫܬܢܝ . ܘܡܢ ܐܝܬܘܗܝ
ܠܢ ܚܐܪܘܬܐ : ܐܝܟ ܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܥܠ ܕܣܛܐ .
ܘܡܢ ܐܝܬܘܗܝ ܠܢ ܪܒܘܬܐ : ܪܒܬܐ ܗܝ
ܡܙܕܥܪܐ ܥܠ ܕܚܛܝܢ . ܘܡܢ ܐܝܬܘܗܝ ܠܢ
ܟܠ ܡܕܡ : ܠܚܛܝܐ ܠܐ ܡܕܡ ܗܘ .

ܒܪܝܟ ܛܒܐ ܗܘ ܕܝܗܒ ܠܢ : ܣܦܘܬܐ
ܓܒܝܬܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ . ܒܪܝܟ ܕܝܗܒ ܠܢ
ܠܫܢܐ : ܟܢܪܐ ܐܝܟ ܩܝܢܐ . ܒܪܝܟ ܕܒܛܝܒܘܬܗ
ܝܗܒ ܠܢ : ܕܢܩܒܠ ܠܗ ܠܛܝܒܘܬܐ . ܒܪܝܟ
ܕܐܬܦܫܛܬ ܛܝܒܘܬܗ : ܕܠܐ ܡܫܘܚܬܐ ܥܠ
ܒܝܫܘܬܢ . ܒܪܝܟ ܕܡܫܚ ܒܣܝܡܘܬܗ : ܕܠܐ
ܚܣܡܐ ܥܠ ܚܣܡܢܐ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܫܕܪ
ܡܘܗܒܬܗ : ܘܠܐ ܦܪܫ ܒܝܬ[a] ܢܣܘܒܐ .
ܠܐ ܓܝܪ ܦܪܫ ܚܩܠܬܗ : ܕܥܘܠܐ ܡܢ ܕܟܐܢܐ .
ܠܐ ܓܝܪ ܟܠܐ[b] ܡܘܗܒܬܗ : ܡܢ ܢܘܟܪܝܐ
ܕܐܬܢܟܪܘ . ܠܐ ܓܝܪ ܦܣܩ ܡܘܗܒܬܗ :
ܡܢ ܟܦܘܪܐ ܕܟܦܪܘ ܒܗ . ܒܪܝܟ ܕܦܫܛ
ܐܝܕܗ ܘܝܗܒ ܠܗ : ܠܟܦܘܪܐ ܕܡܢ ܒܬܪ
ܡܘܗܒܬܗ . ܒܪܝܟ ܕܚܘܝ ܚܘܒܗ ܕܝܠܗ :
ܠܘܬ ܕܝܠܗ ܕܢܥܢܐ ܐܢܘܢ . ܠܝܬ ܓܝܪ ܕܪܒ
ܡܢ ܗܕܐ : ܕܐܝܟ ܕܝܠܗ ܢܩܒܠ ܠܢ . ܘܐܦܠܐ
ܕܡܫܒܚ ܡܢ ܗܝ : ܕܐܝܟ ܕܝܠܗ ܢܕܥ ܠܢ .
ܘܐܦܠܐ ܕܬܕܡܘܪܐ ܡܢ ܗܝ : ܕܐܝܟ ܕܗܒܐ ܢܒܩ
ܠܢ . ܘܐܦܠܐ ܕܫܦܝܐ ܡܢ ܗܝ : ܕܐܝܟ ܟܣܦܐ
ܢܨܪܦ ܠܢ . ܘܐܦܠܐ ܕܚܒܝܒܐ ܡܢ ܗܝ : ܕܐܝܟ
ܕܒܢܝܐ ܢܪܕܐ ܠܢ . ܘܐܦܠܐ ܕܝܩܝܪܐ ܡܢ ܗܝ .
ܕܐܝܟ ܡܪܥܝܬܐ ܢܪܥܐ ܠܢ . ܐܝܟ ܗܘܐ ܛܝܒܘܬܗ :
ܪܥܝܐ ܗܘ ܡܩܪܒ ܚܝܠܘܗܝ . ܘܡܪܥܝܬܗ

[a] D ܠܗܘ ܦܪܫ — [b] D ܟܠܝ

bis mens; per peccatum fit veluti non esset; inest nobis cogitandi facultas, per errata fit veluti non esset; inest nobis sensus, per insania fit veluti non esset; inest nobis libertas, quando a vero deflectit fit veluti non esset; inest nobis magnitudo, valde imminuitur ubi peccamus; omnia nobis insunt, peccatori autem nihil.

3. Benedictus Bonus qui dedit nobis labia electa, ut scriptum est; benedictus qui dedit nobis linguam velut citharam resonantem; benedictus qui gratia sua dedit nobis suscipere gratiam; benedictus, cujus gratia se extendit absque mensura super malitiam nostram; benedictus qui mensuravit suavitatem suam absque invidia super invidentes; benedictus qui misit donum suum nec distinxit inter accipientes; non enim distinguit agros iniqui ab agris justi. Etenim non retrahit dona sua ab alienis qui se alienos fecerunt; dona quippe sua non denegat suis abnegatoribus; benedictus qui manum porrexit abnegatori qui post accepta dona abnegaverat; benedictus qui hanc erga suos ostendit benevolentiam ut eos exaudiret. Nihil enim majus est quam ut nos tanquam suos recipiat; nihil gloriosius quam ut nos tanquam suos agnoscat; nihil magis mirandum quam ut nos velut aurum probet, nihil sincerius quam ut nos velut argentum cælet; nihil amabilius quam ut nos velut filios castiget; nihil carius

ܐܝܟ ܒܢܝܐ : ܘܡܬܪܣܝܢܘ ܐܝܟ ܢܘܟܪܝܐ . ܡܪܚܡܘ
ܐܝܟ ܢܘܟܪܝܐ : ܛܝܒܘ ܐܝܟ ܒܢܝܐ . ܒܝܬܐ
ܐܒܠ ܐܝܟ ܒܠܒܘ ܘܬܠܬܗ ܐܝܟ ܕܝܢܐ .
ܒܒܪܝܬܐ ܠܢܘܟܪܝܐ : ܘܒܡܝܬܐ ܠܡܫܘܪܐ .
ܠܐ ܡܢ[a] ܢܣܒ ܟܦܘܪܐ : ܒܗܕܐ ܪܒ[b]
ܛܠܘܡܐ . ܕܐܦ ܟܠܒܐ ܐܟܠ ܡܢܗ : ܕܠܚܡܗ
ܕܒܢܝܐ ܕܒܢܝܐ . ܘܠܐ ܡܛܠ ܕܐܟܠ ܠܚܡܐ
ܫܘܐ ܗܘ ܕܕܪܓܗ ܕܒܢܝܐ . ܒܪܝܟ ܕܫܡܥ
ܒܥܘܬܢ : ܘܠܐ ܐܘܚܪ ܥܢܝܢܗ . ܒܪܝܟ ܗܘ
ܕܫܕܪ ܡܘܗܒܬܗ ܠܡܣܟܢܐ ܕܒܥܘ ܡܢܗ .
ܒܪܝܟ ܛܒܐ ܕܐܠܨܬܗ ܪܚܡܘܗܝ : ܘܚܣ ܥܠ ܚܛܗܝܢ
ܣܟܠܘܬܢ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܫܒܩ ܨܒܝܢܢ . ܕܢܗܘܐ
ܠܢ ܡܦܝܣܢܐ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܢܚܘܐ ܠܢ
ܢܣܡܐ[c] ܕܠܐ ܫܐܛ ܠܗ ܒܥܘܬܢ . ܒܪܝܟ ܗܘ
ܕܢܚܘܐ ܠܢ ܒܐܬܐ[d] : ܕܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܠܒܥܘܬܢ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܟܕ ܫܘܐ ܠܢ : ܠܐ ܕܚܐ ܠܢ
ܡܢ ܠܘܬܗ . ܒܪܝܟ ܕܟܕ ܡܟܣ ܠܢ :
ܠܐ ܫܐܠܬܢ ܐܫܝܛ . ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܕܟܕ ܡܢ
ܪܓܙ[e] : ܚܡܬܐ ܕܢܛܪ ܠܐ ܨܒܐ . ܫܘܒܚܐ
ܠܗ ܕܟܕ ܡܢ ܡܝܬܐ : ܕܢܛܒ[f] ܚܦܛ
ܡܬܚܦܛ . ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܕܟܕ ܡܢ ܫܩܠ :
ܡܛܠ ܕܢܬܪ ܒܥܠ ܠܢ . ܫܘܒܚܐ
ܠܗ ܕܟܕ ܒܪܓܙܐ : ܪܓܙܐ ܗܘ ܟܒܫ
ܕܟܒܫ . ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܕܟܕ ܡܢ ܟܐܐ : ܕܟܐܐ
ܠܗ ܕܐܬܟܠܠ . ܒܪܝܟ (ܠܗܘ) ܕܪܓܙܐ
ܕܒܐܬܐ[g] : ܥܠ ܚܛܗܝܢ ܡܢܗ . ܒܪܝܟ ܛܒܐ
ܕܠܐ ܪܓܙ : ܕܢܗܘܐ ܦܪܥ ܒܗ ܚܛܝܐ . ܫܘܒܚܐ
ܠܗ ܕܟܠܗ ܪܓܙ : ܕܢܫܠܐ ܠܢ ܠܚܘܒܐ ܐܦܐ .
ܒܪܝܟ ܕܢܚܘܐ ܠܬܝܒܘܬܐ : ܕܐܝܟ ܕܝܠܗ
ܦܢܐ ܠܢ . ܒܪܝܟ ܕܢܚܡ ܠܡܝܬܐ :
ܕܠܗܘܢ ܣܒܪܐ ܠܐ ܗܘܐ . ܒܪܝܟ ܕܐܬܐ

quam ut nos hæredes vocet. Sed si ejus bonitas æqualiter ad omnes se extendit, ejus justitia distinguit; ejus quippe providentia usque ad extraneos pertingit, sed hæreditas ad internos restringitur; ejus alimenta ad alienos, thesauri vero ad domesticos; in hoc tempore ad omnes, in æternitate ad electos, transeuntia ad impios, futura ad adoratores. Non quia accipit abnegator, idcirco crescit impius. Nam etiam canis comedit e pane filiorum, nec quia manducat panem dignus fit gradu filiorum. Benedictus qui audivit orationem nostram nec tardavit exaudire; benedictus qui misit dona sua indigentibus ea ab ipso poscentibus; benedictus Bonus quem sua coegit misericordia ut iniquitatum nostrarum misereretur; benedictus qui voluntati nostræ cessit ut fieret nobis advocatus; benedictus qui nobis significavit orationem nostram se non spernere; benedictus qui signo nobis ostendit deprecationem nostram a se non posthaberi; benedictus qui, cum nos reprobare deberet, nos a se non repulit; benedictus qui corripiendo petitiones nostras non rejicit. Gloria illi qui cum irascitur, iram servare non vult; gloria illi qui, dum mala infert, benefacere studet; gloria illi, qui a nobis non aufert, nisi ut abundantius det; gloria illi, qui ira accensus iram compescere novit; gloria illi, qui dum reprehendit graviter fert nos peccavisse. Benedictus qui

[a] D ܡܢ — [b] D ܪܒܐ — [c] D ܐܬܐ — [d] D ܢܝܫܐ — [e] D ܪܓܙ — [f] D ܕܡܬܛܒ — [g] D ܒܐܬܐ

ܠܒܥܘܬܐ : ܘܒܪܝܟ ܕܨܒܐ ܥܡܢ ܠܢ . ܫܘܒܚܐ
ܠܗ ܕܟܠܗ ܠܢ ܕܢܬܠ : ܕܠܐܒܘܗܝ ܗܘ ܕܡܐ
ܒܟܠܗ . ܒܪܝܟ ܕܠܐ ܗܘܐ ܐܟܘܬܢ . ܘܗܘ
ܐܟܘܬܗ ܡܪܚܡܢܐ ܗܘ . ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܕܐܪܝܡ
ܩܪܢܢ : ܘܠܐ ܐܫܠܝ ܒܥܘܬܢ . ܫܘܒܚܐ
ܠܗ ܕܦܬܚ ܦܘܡܢ : ܕܢܫܬܒܗܪ ܕܐܠܗܢ ܗܘ .
ܒܪܝܟ ܕܐܣܓܝ ܒܘܝܐܢ : ܘܒܐܘܠܨܢܢ ܠܐ
ܫܒܩܢ . ܡܢ ܥܠܝܐ ܘܬܚܬܝܐ ܫܘܒܚܐ ܠܗ
ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ . ܐܡܝܢ[a] ܀

vult ut cum fiducia eum deprecemur; benedictus qui non vult humiliare frontem nostram. Gloria illi, qui toties voluit dare nobis confidentiam. Benedictus qui impiis ostendit se nos tanquam suos exaudire; benedictus qui opprobrio operuit vicinos nostros, dum nos eorum opprobrio subtraxit: benedictus qui mœrore affecit alienos et ostendit quantum nos exaudit. Gloria illi, qui nobis dissimilis totus Patri similis est. Benedictus sit, quia non sicut nos, sed sicut ille misericors est. Gloria illi qui erexit cornu nostrum et non rejecit petitionem nostram; gloria illi qui aperuit os nostrum ut gloriaremur quod Deus noster est. Benedictus qui adauxit consolationem nostram et in afflictione nos non dereliquit. A superis et infimis illi gloria in sæcula sæculorum.

## V.

ܠܐ ܣܝܡܐ ܫܒܩ ܠܢ ܐܒܘܢ : ܕܢܦܪܘܥ
ܡܢܗ ܚܘܒܝܢ . ܚܣܝܪܘܬܐ ܫܒܩ ܠܢ ܟܕ ܡܝܬ :
ܘܣܓܝܘ ܒܬܪܗ ܚܘܣܪܢܐ . ܡܢܐ ܢܬܠ ܡܢ
ܚܘܣܪܢܐ . ܘܡܢܐ ܢܦܪܘܥ ܡܢ ܚܘܣܪܢܐ[b] . ܠܟ ܗܘ
ܦܐܐ ܥܬܝܪܐ : ܕܠܬܝܒܐ ܚܢܢ ܐܢܬ . ܛܘܒܝܢ
ܠܢ ܕܐܝܬ ܗܘ ܠܢ : ܡܪܐ ܚܘܒܐ ܘܬܒܘܥܐ .
ܡܪܐ ܚܘܒܐ ܕܐܠܨ ܠܢ : ܐܦ ܬܒܘܥܐ ܕܝܗܒ
ܠܢ[c] . ܢܣܒ ܡܢ ܠܡܣܒܢܘܬܐ : ܡܢ ܪܚܡܐ
ܚܝܒܐ ܚܒܝܒܝ . ܠܟ ܗܘ[d] ܢܣܒ ܒܪ ܛܠܐ .

## Sermo V.

*Deum habemus creditorem et exactorem.*

1. Pater noster non reliquit nobis thesaurum ut ex eo retribueret delicta nostra; defectum (suæ præsentiæ) reliquit nobis moriendo et exinde multiplicatæ sunt privationes. Quid dabit ex defectu et quid retribuet ex privatione? Decet te, o ditissime, pœnitentibus condonare. O beatos nos, qui habemus creditorem et exactorem: creditorem qui urget nos accipere et exactorem qui dat nobis. Erga

[a] D p. 163-164 lacinia habet ex Paræn. 30, 54, et ex hymno ܡܢܗ ܟܕ ܒܪ ܚܡܬܐ ܗܘ; 164-171. Rogationem quæ inest cod. par. 161, f. 66; p. 174-175 paræn. 74; p. 182-186 hymn. Jacobi ܐܠܗܐ ܛܒܐ, fol. 186-194 sermonem de Rogat. ܠܐ ܣܝܡܐ ܫܒܩ qui habetur in Brev. chad. p. 481. — [b] B om. vers. — [c] B ad. ܡܢܗ om. ܡܢ — [d] D ܗܘ ܠܟ

ܕܡܛܠܬܢ ܐܙܕܒܢܬ . ܡܪܐ ܚܘܒܐ ܐܙܕܒܢ :
ܘܡܚܝܒܐ ܒܗ ܐܬܚܪܪܘ . ܫܐܠܝܢ ܠܢ ܡܣܝܒܪܢܘܬܐ .
ܐܦܘܪܢܣ ܠܢ ܐܦ ܡܐܟܘܠܬܐ . ܠܡܢܘ ܐܝܬ ܐܝܟ
ܗܢ ܡܪܐ . ܐܘ ܐܝܟ ܗܢܐ ܒܪ ܡܪܐ . ܠܐ
ܐܡܪܝܢ ܕܦܪܥܢ : ܐܝܠܐ ܕܦܪܥܘܬܐ ܡܡܘܢ
ܠܢ . ܕܚܛܝܐ ܚܢܢ ܡܘܕܝܢ :

egentes rei fuimus ; a vespere(?) servos nos fecit. Erga te debitores sumus, o fili Boni, qui propter nos venditus fuisti. Creditor venditus fuit et qui mutuum acceperunt liberati sunt. Poscimus nobis patientiam, commoda etiam victum. Quis habet talem Dominum aut talem Domini filium? Non dicimus nos retribuisse qui nec quod retribuamus habemus. Confitemur nos peccatores esse.

*Deus nos alit et noster medicus est.*

ܡܣܟܢܐ ܙܢ ܦܬܘܪܟ . ܟܕ ܕܟܦܢܘ ܐܬܝܢ ܠܘ
ܬܟ : ܘܟܕ ܕܣܒܥܘ ܐܥܘܠܘ ܘܫܒܩܝܢ .
ܠܟ ܡܣܬܢܩܝܢ ܢܩܫܘ ܠܬܪܥܟ : ܘܐܠܐ ܡܣܛܝܢ
ܐܝܟ ܥܒܘܪܐ . ܗܘܐ ܪܘܓܙܐ ܕܫܡܝܐ ܟܢܫܝܢ :
ܗܘܐ ܫܝܢܐ ܗܘܘ ܫܒܩܝܢ . ܥܡ ܙܕܝܩܐ ܡܨܠܝܢ :
ܘܥܡ ܟܪܘܒܐ ܩܥܝܢ . ܘܐܢ ܙܥܘܪ ܡܟܣ ܠܢ
ܠܢ : ܠܐ ܡܣܝܒܪ ܗܘܢܢ . ܐܢܬ ܗܘ ܕܡܨܐ
ܐܢܬ ܠܢ : ܚܢܢܟ ܗܘ ܕܡܣܝܒܪ ܠܢ . ܡܪܝ
ܕܐܬܥܝܩ ܛܠܝܐ ܥܘܠܐ[a] : ܚܘܒܗ ܕܐܒܘܗܝ
ܡܣܝܒܪ ܠܗ[b] . ܕܣܓܝ ܗܘ ܡܪܝ ܐܡܪܪܢ :
ܐܣܝܢ ܡܣܝܒܪ ܩܥܬܢ . ܐܣܝܐ ܗܘ ܒܣܝܡܐ
ܣܝܒܪ : ܠܡܘܪܩܐ ܕܟܪܝܗܘܬܢ . ܠܢ[c] ܙܕܩ
ܗܘܐ ܕܢܣܝܒܪ : ܣܝܒܪ ܐܢܬ ܗܘ ܐܢܬ ܠܢ .
ܪܒܘ[d] ܒܝܫܘܬܢ ܡܢ ܚܝܠܢ : ܘܡܚܘܝܢ ܐܦܝ
ܡܚܛܝܐ . ܐܦܠܐ ܦܪܨܘܦ ܬܝܒܘܬܐ : ܚܙܝܢ ܠܢ
ܒܚܛܗܐ . ܗܘ ܣܓܝ ܠܐ ܐܡܪܢ : ܕܚܛܝ
ܗܘܐ ܠܗ ܒܟܝܢܐ . ܐܚܪܢ ܗܘ ܠܗܘ
ܠܡܪܝܡܘ : ܕܥܝܢܐ ܠܫܡܝܐ ܐܪܝ . ܐܝܬ
ܗܘ ܐܝܬ ܠܚܛܝܘܬܢ : ܘܡܪܐ ܗܘܐ ܠܟܒܘܬܢ .
ܐܝܬ ܗܘ ܦܬܓܡܐ ܕܡܣܝܘܬܢ : ܕܢܟܣܘܢ ܐܦܐ
ܕܠܟܝ . ܐܝܬ ܗܘ ܦܠܘܬ ܕܟܘܠܢ : ܐܝܬ

2. Mensa tua egentes alit, qui, ubi esurierint, veniunt ad te. Ubi autem satiati fuerint, impie agunt et relinquunt te ; si indigent, norunt portam tuam, et si non, ut transeuntes a via deflectunt ; facta ira cœlesti, congregantur in ecclesiam ; facta autem pace, eam deserunt. Cum justis orant et cum cherubim clamant. Si parum nos corripis, non suffert mens nostra, sed tu nos sustinere potes ; tua misericordia nos suffert. Domine, ubi contristatur infans, amor patris ejus illum sustinet. Quia, Domine, valde exacerbati fuimus, medicus noster sustinuit clamores nostros ; medicus mitis sustinuit nostram ægrotantium exacerbationem. Oportebat nos patientiam habere, sed tu patienter sustinuisti nos. Nequitia nostra major est quam vires. Ostendunt se audacter peccatores, nos autem neque pœnitentiæ speciem ostendimus. Peccator[1] non audebat oculos ad cœlum levare, at non sufficit nostræ impietati

1 *Luc.* XVIII.

a B ܥܘܠܝ — b B ܠܢ — c Hic incipit cod. A f. 3. — d A ܪܒ ܗܘܘ

[illegible]

arroganter in cœlum aspicere. Tu pater es nostræ infantiæ et bonus dominus tuorum servorum; tu es medicamen plagarum nostrarum, alligatura fracturarum, mensa fami nostræ parata, fons sitim nostram extinguens, tu reprimis cum misericordia, tu reprehendis cum amore, tu parcis dum verberas, tu verberas ut sanes; castigatio tua castigatis fons est remediorum; flagellas ut non flagellemur; ut non cruciemur contundis nos; levi flagello liberas nos a magno diei futuræ flagello; correptos graviter percussisses, si te multum non compescuisses; levi flagello solvuntur futuræ gehennæ pœnæ; leviter nos verberas ut in die judicii non verberes; halitu oris tui increpas ut nos non increpes quando venturus es; si nobis januam tuam nunc claudis, in die judicii nobis aperias. Amor tuus hic eam claudit, in fine ira tua eam claudet. Parum claude, parum pulsemus, quia multum pulsant quum clausa est.

[illegible]

*Cur homo in bonis temporalibus punitur.*

3. Semina æstu consumpta sunt ut nos in futuro sæculo non comburamur. Quis dedit tibi, o peccator, ut hisce solveres vota tua? Propter animas agri flagellantur, et tu murmuras; per præsentia futura amittuntur, et tu excandescis. Propter amorem Dei hæc per illa tibi procuras; propter eumdem amorem ecce percutiuntur possessiones pro possessoribus. Æquum non fuisset seminatorem pro semi-

[a] A ܡܢ — [b] Quæ sequuntur e cod. A desumpta sunt. Codd. BD alia habent e sermone de *Reprehensione* supra II, 241-344.

ܚܠܦ ܢܨܘܒܐ . ܠܐ ܘܠܐ ܗܘ ܕܝܢܐ . ܘܕܝܢܐ .
[ܠܥܒܕܐ] ܚܠܦ ܒܢܝܐ . ܒܠܠ ܗܘ ܩܠܐ ܡܢ
ܕܬܠܐ . ܗܡ ... ܡܢ ܒܚܝܘ ܕܝܢܐ ܕܝܢܐ ..
ܘܡܬܢܚ ... ܒܗܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܐ ܕܝܢܐ ܗܘ .
ܕܠܡ ܚܛܝܐ ܗܘܐ ܠܟ ܕܝܢܐ ... ܡܚܝܘ ...
ܘܡܚܠܐ ܠܟ ... ܒܘܠܒܠܟ . ܒܟܠܗ ...
ܕܐܡܪ ܐܢܬ ܘܡܬܢܚ ܐܢܬ . ܡܚܘܝܘ ܠܟܘ
ܐܘܪܚܟ . ܐܟܘܪ ܗܘ ܒܫܒܛܐ ܦܘܪܩܢܟ .
ܡܢܒܟܘ ܠܟܘ ܒܪܦܦ . ܐܟܘܪ ܗܘ ܒܫܒܛܐ
ܦܘܪܥܢܝ . ܠܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܬܝܪ ܡܟܠܐ . ܘܠܐ
ܚܣܢ ܠܐܠܝܢ ܢܦܫܬܐ . ܐܦ ܒܙܘܥܪܐ ܐܟܘܪ
ܕܝܬܝܪ . ܡܢ ܝܗܒܐ ܐܦ ܠܣܕܘܡ . ܚܠܦ ܟܠ
ܢܦܫܬܐ ܕܚܛܝ . ܚܠܦ ܙܪܥܐ ܙܪܥܐ ܢܚܫ .
ܡܢ ܕܝܢ ܚܘܒ ܗܘܐ ܠܗ ܠܥܡܘܪܐ . ܘܨܒܘܐ
ܚܠܦ ܚܩܠܬܐ . ܘܡܠܘܫܐ ܘܡܬܪܕܝܢ
ܕܒܣܓܝܐܐ ܢܬܪܕܘܢ . ܗܐ ܒܢܝܐ ܡܢ ܛܝܒܘܬܐ .
ܕܐܚܪܢܐ ܐܬܪܓܪܓ ܒܗ . ܡܛܠ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܝܠܗ
ܠܐ ܡܫܬܘܕܥܐ ܛܝܒܘܬܗ . ܘܡܐ ܕܐܬܬܠܝܬ
ܬܫܒܘܚܬܐ . ܡܢ ܡܬܘܬܐ ܬܪܥܝܬܢ . ܒܗܢܐ
ܥܠܡܐ ܐܚܝ ܠܢ ܐܚܐ . ܕܢܫܬܘܕܥ ܗܠܝܢ
ܕܐܡܪܬ . ܡܐ ܕܡܫܬܢܩܝܢ ܚܛܝܐ . ܦܓܪܝܗܘܢ
ܚܠܦ ܙܪܥܝܗܘܢ . ܢܛܘܒܘܢ ܛܘܒܐ ܠܗܘ
ܕܡܚܐ . ܚܠܦ ܗܕܡܝܗܘܢ ܡܬܢܚܝܢ .
ܢܬܠܘܢ ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܡܚܐ . ܢܨܒܬܐ ܚܠܦ
ܢܨܘܒܐ ܠܒܢܝܢܐ ܚܠܦ ܢܦܫܬܐ . ܡܐ ܕܥܒܪ
ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܚܠܦܝܟ ... ܚܠܦܝܢ ܗܘܘ
ܒܪ ܐܢܫܐ ܩܐܡ . ܒܝܘܡ ܕܝܢܐ ܒܥܪܛܠܝܘܬܗ .
ܗܘ ܩܢܝܐ ܡܫܬܢܩ . ܘܥܒܪܝܢ ܠܗ ܩܢܝܢܐ
ܡܢܗ . ܗܘ ܩܢܝܐ ܡܬܢܓܕ . ܠܗ ܢܨܒܬܗ
ܡܬܢܚܝܢ . ܗܘ ܒܢܝܐ ܡܬܢܓܕ . ܠܗ
ܒܢܝܢܘܗܝ ܡܬܣܬܪܝܢ . ܗܝܕܝܢ ܥܗܕܝܢ ܛܝܒܘܬܐ .
ܕܡܥܘܠܝܢ ܗܘܘ ܟܕ ܬܢܢ ܗܘܘ . ܒܐܪܥܐ ܗܘ

nibus flagellari, neque oportebat plantas destrui pro plantatore, nec justus est judex qui percutit servos pro filiis . . . . . . . .
. . . . . . . . . . . . . .
gratias maximas si egeris, adhuc non sufficit tua liberatio ; si benedictiones multiplicaveris, adhuc non sufficit tua oblatio. Noli murmurare : leviter te percussit ut non propalaret quid merueris ; hoc parvo flagello quo te uno instante pupugit a magno et diuturno te exemit ; pepercit animabus quæ peccarunt, pro paucis parum flagellavit. Quis igitur Sodomæ dedit ut pro ea semina paterentur ? et Gommorrhæ ac Seboim ut in agris castigarentur ? Ecce facta est in nobis gratia quam alii exoptarunt. Propter velamen nunc impositum Dei gratia non agnoscitur, remoto autem velamine, mens nostra pœnitentia movetur. In hoc mundo, fratres, agnoscamus oportet quæ dixi, quando cruciantur peccatores, si cruciantur corpora pro seminibus, beatum prædicent eum qui vapulat, et si pro membris bona percutiuntur gloriam dent illi qui plantas pro plantatoribus percutit et ædificia pro animabus. Quando transierunt omnia, pro te vapulant... Ipse homo stabit nudatus in die judicii. Tunc possessor cruciabitur, et transibunt possessiones ; possessor flagellabitur et agri ejus non percutientur ; ædificator verberabitur et ædificia ejus non destruentur ; tunc memores erunt gratiæ qui perverse agebant quum hic essent. In terra interdum unus peccabat et

[illegible]

[illegible]

¹ *Job* I.

alter pro eo vapulabat. Omnia dat homo pro se ut mala evitet. Scit autem satanas difficile esse ut homo seipsum flagellet ; imo insipiens peccator poscit in fine tantum castigari. Satanas exclamat dum videt semina pro nobis pati. Malus quatenus malus postulat ut sibi liceat Jobum percutere in corpore[1]. Bonus autem utpote misericors rebus externis castigat nos, animarumque dolores reprimit et dissipat. Dolor a dolore differt : dolor est nobis semen periisse et dolor periisse bona ; si quis autem in corpore pœnas luit, durior est ista perpessio ceteris perpessionibus. Si quæ nobis inest intelligentia, hujusmodi perpessio gratia est nobis data. Quia igitur in facultatibus læsi fuimus an orabimus præpostere ? multiplicet Deus frumentum gulosis et vina potatoribus ; manducemus, pingues efficiamur, calcitremus et Israel alter fiamus, et, sicut semen inter dumeta, marcescat inter possessiones mens nostra et inter spinas cupiditatum anima suffocetur, faveat nostris seminibus potius quam nobis et nostris plantis potius quam animabus.

4. Plorate stulti super agris quia pro vobis anima meliores sunt. Sitit semen, ululat homo ; perit mens, silent omnes ; cohibetur aqua, lugemus ; deficit amor Dei, lætamur ; tremet terra, ululamus quasi super eam derelicti ; laceratur fides, non est qui in corde sollicitus sit eversas esse res nostras pretiosissimas. Venite, postulemus omnes tranquille.

Deus castigando non sinit nos bonis temporalibus unice occupari.

ܪܓܓ ܠܗ ܡܙܝܩܢ . ܢܫܒܘܩ ܝܘܪܬܢܐ
ܕܥܬܝܕ . ܘܢܒܥܐ ܥܠ ܥܒܘܪܐ . ܠܐ ܫܒܩ[a] ܠܟ
ܡܪܝ ܫܒܛܟ . ܐܦܠܐ ܕܢܗܘܐ ܡܥܩܡܐ . ܠܐ
ܓܝܪ ܡܗܡܠ ܡܢ ܐܢܐ . ܕܨܒܐ ܕܢܚܒܠ
ܢܦܫܗ . ܒܛܝܠ ܗܘ ܠܗ ܛܒܐ ܥܠ ܗܿܘ .
ܢܦܫܐ ܕܚܢܢ ܐܛܢܦܢܗ . ܒܛܝܠ ܗܘ ܠܗ
ܥܠ ܪܥܝܢܐ . ܐܦܢ ܗܘܐ ܠܐ ܡܪܓܫ . ܬܪܬܝܢ
ܥܠܡܝܢ ܕܝܠܟ ܡܪܝ . ܗܒ ܠܢ ܗܪܟܐ ܐܦ
ܬܡܢ . ܗܒ ܠܢ ܗܪܟܐ ܦܬܘܪܐ ܙܒܢܝܐ . ܘܠܥܠ
ܦܬܘܪ ܡܠܟܘܬܐ . ܫܡܝܢܝܬܐ ܒܐܪܥܐ ܗܒ
ܠܢ . ܘܡܘܠܟܢܐ ܒܫܡܝܐ ܢܛܪ ܠܢ . ܠܒܘܫܐ
ܕܒܠܐ ܐܠܒܫ ܠܢ . ܘܐܣܛܠܐ ܫܘܒܚܐ ܕܥܬܝܕ
ܠܢ . ܗܒ ܠܢ ܗܪܟܐ ܦܘܪܢܣܐ . ܘܒܦܪܕܝܣܐ
ܒܘܣܡܐ . ܐܣܓܝ ܕܐܝܬ ܐܘܟܝܬ ܠܢ . ܘܕܠܥܠ
ܐܘܣܦ ܒܚܢܢܟ . ܒܛܝܒܘܬܐ ܘܒܟܐܢܘܬܐ .
ܗܒ ܠܢ ܗܪܟܐ ܘܐܦ ܬܡܢ . ܒܛܝܒܘܬܟ
ܘܒܟܐܢܘܬܟ ܢܫܒܚ ܗܪܟܐ ܐܦ ܬܡܢ[b] . ܫܡܫܐ
ܕܠܥܠ ܒܫܝܢܐ . ܡܩܠܠ ܗܘ ܪܗܛܗ ܡܢ
ܥܠܡ . ܡܢ ܣܘܦܐ ܠܣܘܦܐ ܪܗܛ . ܕܢܨܘܪ
ܐܪܙܐ ܕܒܛܝܠ . ܕܐܦ ܗܘ ܩܠܝܠ ܡܟܪܟ ܠܗ
ܠܬܒܝܠ ܟܠܗ .

Æger desiderat etiam res ipsi nocivas, relinquamus hæreditatem futuram et oremus pro rebus transeuntibus. Sed non sinit, Domine, virga tua nos perversos fieri. Etenim non negligit eum qui vult animæ suæ nocere. Bonus curam habet etiam illius animæ quam inquinamus. Curæ est illi mens nostra etsi mens hoc non percipiat. Domine, duo tua sæcula da nobis hic et illic; da nobis hic mensam temporalem et sursum mensam regni cœlestis ; hæreditatem da nobis in terra et promissa serva nobis in cœlis, vestimentum veterascens præbe nobis et stolam gloriæ futuram nobis para ; da nobis hic administrationem et in paradiso fruitionem ; multiplica præsentia, et adauge superna in tua misericordia per beneficentiam et justitiam tuam ; largire nobis per beneficentiam ac justitiam tuam ut laudemus hic et illic. Sol supernus cum tranquillitate velocissime peragit cursum suum a fine ad finem mundi ut figuret sacramentum Providentiæ tuæ quæ velociter perlustrat orbem.

Orat pro pluvia.

ܐܢ ܝܘܢܐ ܕܫܕܪ ܢܘܚ . ܒܣܒܪܬܐ ܛܒܬܐ
ܠܘܬܗ . ܗܦܟܬ . ܨܠܘܬܢ ܕܠܘܬܟ ܣܠܩܬ . ܣܒܪܬܐ
ܕܡܛܪܐ ܬܝܬܐ ܠܢ . ܚܕܝ ܗܘܐ ܢܘܚ ܕܟܠܘ
ܡܝܐ . ܡܢ ܐܪܥܐ ܛܒܝܥܬ ܡܝܐ . ܢܚܝܢ ܡܛܪܐ
ܘܪܛܒ . ܡܥܝܗ̈ ܕܐܪܥܐ ܝܒܝܫܬܐ . ܛܘܦܢܐ
ܐܦ ܨܗܝܘܬܐ . ܫܘܐ ܗܘ ܢܟܝܢܐ ܕܐܬܬܠܝܨܘ .
ܒܛܘܦܢܐ ܟܠ ܡܬܚܒܠ . ܒܨܗܝܘܬܐ ܟܠ
ܡܬܚܒܠ . ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܠܗܐ . ܗܒ ܡܛܪܐ

5. Si columba, quam emisit Noe, cum fausto nuntio rediit ad ipsum, oratio nostra quæ ad te ascendit faustum pluviæ nuntium afferat nobis. Gavisus est Noe quod cohibitæ erant aquæ a terra illis obruta, recreet nos pluvia, viscera terræ dessiccatæ madefaciens. Inundatio et siccitas æquale inferunt nocumentum : inundatione omnia

[a] Hæc habentur in codd. ABD — [b] BD hic deficiunt.

ܚܣܝܢ . ܙܝܢܐ ܕܫܘܚܠܦܐ ܡܘܬܐ . ܚܡܝܡܐ
ܘܚܒܠܐ ܚܪܒ . ܬܪܬܝܢ ܙܝܢܐ ܠܚܒܠܐ . ܘܡܢ
ܬܪܬܝܢ ܒܚܢܢܟ ܦܨܢ . ܨܗܝܐ ܡܟܝܠܐ ܡܘܬܪ
ܐܬܟܝܠ . ܘܫܬܝܐ ܡܟܝܠܐ ܗܘ ܐܥܕܪ .
ܙܪܥܐ ܟܡܝܫܐ ܒܝܬ ܡܘܬܐ . ܘܚܝܐ ܣܝܡ
ܚܝܠܡܐ . ܢܫܒ ܐܢ ܐܠܐ ܚܡܝܡܐ .
ܐܬܟܡܫ . ܢܫܒ ܐܢ ܪܘܚܐ ܛܒܐ ܡܬܢܦܫ .
ܪܘܚܐ ܪܓܝܓܐ ܢܫܒܐ ܥܠ ܙܪܥܐ ܡܝܬܝܐ
ܥܡܗ ܐܣܝܘܬܐ . ܘܟܡܝܫܐ ܙܪܥܐ ܡܬܟܡܫܝܢ
ܚܙܝܐ ܡܢܗܘܢ . ܒܛܠܟ ܢܚܘܢ ܙܪܥܐ . ܕܒܗܘܢ ܟܡܝܫܐ
ܐܟܪ̈ܐ . ܢܦܫܐ ܓܝܪ ܚܕܐ ܡܨܝܪܝܢ ܐܟܪ̈ܐ
ܥܡ ܙܪܥܝܗܘܢ . ܒܚܘܡܐ ܝܒܫܝܢ ܙܪܥܐ . ܒܚܘܡܐ ܝܒܫܝܢ
ܐܟܪ̈ܐ . ܚܝܝܢ ܙܪܥܐ ܚܝܝܢ ܐܟܪ̈ܐ . ܚܝܝܢ ܙܪܥܐ .
ܚܝܝܢ ܦܠܚ̈ܐ . ܠܐ ܪܓܫ ܙܪܥܐ ܟܡܝܫܐ ܕܡܬܟܡܫܝܢ
ܚܙܝܐ ܩܕܡܘܗܝ . . . . . .
. . . . . . . . . . . . . .

ܠܒܢܝ ܐܒܪܗܡ ܐܡܪ ܡܘܫܐ . ܗܐ ܙܪܥܐ
ܒܛܘܦܣܐ ܕܝܚܝܕܝܐ ܐܒܠܐ ܡܥܝܪܝܢ
ܠܐܟܪ̈ܐ . ܘܚܘܪܒܐ ܐܝܟ ܐܒܠܐ ܕܝܚܝܕܝܐ .
ܥܠ ܚܩܠܐ ܥܒܪ . ܡܬܟܪܟܝܢ ܙܪܥܐ ܡܬܟܪܟܝܢ
ܐܟܪ̈ܐ . ܕܚܕ ܗܘ ܚܘܒܐ ܕܬܪܘܝܗܘܢ . ܠܐ ܨܒܐ
ܒܪ ܛܒܐ ܕܢܩܘܘܢ ܟܢܫܐ ܟܦܢܐ . ܐܣܓܝ
ܠܚܡܐ ܒܡܕܒܪܐ ܕܠܐ ܢܫܬܪܘܢ ܒܐܘܪܚܐ .
ܚܙܝ ܙܪܥܐ ܘܙܪ̈ܘܥܐ . ܕܚܣܪܝܢ ܐܝܟ
ܕܒܙܒܢ ܪܘܓܙܐ . ܛܝܒܘܬܟ ܣܒܥܬ ܟܦܢܐ
ܒܡܕܒܪܐ . ܬܪܘܐ ܙܪܥܐ ܡܘܗܒܬܟ . ܐܝܟ ܕܐܣܡܟܬ
ܟܦܢܐ ܒܫܠܝܐ ܒܡܕܒܪܐ . ܐܪܥܐ
ܨܒܬ . ܐܚܬ ܡܛܪܐ ܘܨܒܬ ܐܪܥܐ .
ܡܟܝܟܘܬܟ ܝܗܒܬ ܠܚܡܐ . ܪܒܘܬܟ ܬܬܠ
ܡܛܪܐ . ܡܢ ܠܚܡܐ .

dissipantur, siccitate omnia destruuntur; ambæ instrumenta sunt exitii, ab ambabus libera nos in tua misericordia. Sitis temperata prodest, potus mensuratus juvat; jacet semen languidum inter mortem et vitam positum; si ventus urens est marcescit, si bonus est ventus reviviscit. Ventus desiderabilis super semen flans affert secum sanationem; languentibus autem seminibus ipsi spectatores languescunt. Rore tuo convalescant semina, quia languescunt agricolæ. Unam quippe animam efformant agricolæ cum suis seminibus. Calore arescunt semina, calore arescunt agricolæ; reviviscunt semina, reviviscunt agricolæ; reviviscunt semina, reviviscunt operarii. Non sentit semen languidum languescere spectatores coram se. . . . . .

. . . . . . . . . . . . .

filiis Abraham dixit Moyses. Ecce semina in typum Unigeniti fletum excitant agricolarum, et desolatio, qualis est luctus Unigeniti, agros pervadit. Evolvunt se semina, evolvunt se agricolæ, quia utriusque unus idemque est amor. Noluit Boni Filius ut incœnata permaneret turba quæ esuriebat; multiplicavit panes in deserto ne deficerent in via. Considera semina et seminatores qui deficiunt sicuti in tempore iræ. Beneficentia tua esurientes (in deserto) refecit, semina irriget munificentia tua, esurientes tranquille in deserto recumbere fecisti, demissis imbribus exorna terram. Humilitas tua panem dedit, det pluviam tua magnitudo. E pane

ܘܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܕܣܢܐ ܣܓܝ. ܗܐ ܛܘܦܣܗ
ܒܐܣܟܪܝܘܛܐ ܀

quem multiplicasti ipsi crucifixores comederunt et ipsi abnegatores e vino convivii biberunt; nunc igitur extende munificentiam tuam super bonos et malos absque discrimine; age erga bonos sicut erga discipulos et erga malos sicut erga crucifixores. Si sit præterea aliquis maximo odio dignus, ecce typus ejus in Iscariota.

ܫܠܡ ܕܝܠܗ ܕܒܥܘܬܐ.

Explicit de Rogationibus.

## VI.

ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܒܥܘܬܐ
ܘܥܠ ܟܠܝܘܬ ܡܛܪܐ.

## Sermo VI.

Ejusdem Mar Ephræm de Rogationibus et carentia pluviæ[1].

Sicut agri pluviam ita cœlum orationem expetit.

ܨܗܐ ܗܘ ܪܘܡܐ ܕܫܡܝܐ. ܠܒܟܝܬܗ
ܕܬܝܒܘܬܢ. ܐܝܟ ܕܨܗܐ ܥܘܡܩܐ ܕܐܪܥܐ. ܠܛܠܐ
ܘܡܛܪܐ ܕܥܢܢܐ. ܨܗܝܐ ܐܪܥܐ ܠܪ̈ܣܝܣܘܗܝ.
ܫܡܝܐ ܒܥܐ ܠܕܡ̈ܥܝܟܘܢ. ܠܗ ܥܢܢܐ ܐܦ
ܠܢ ܥܝܢܐ. ܗܒܘ ܕܡ̈ܥܐ ܕܢܫܬܦܥ ܡܛܪܐ.
ܨܗܐ ܗܘ ܡܛܪܐ ܕܝܗܒ ܗܘܐ. ܗܘ ܐܠܐ
ܠܕܡ̈ܥܐ ܕܨܠܘܬܢ. ܒܪ̈ܥܡܐ ܚܝܝܢ ܐܪ̈ܥܢܝܐ.
ܘܒܩܠܐ ܕܨܠܘܬܐ: ܒܒܪ̈ܩܘܗܝ ܚܕܝܢ
ܒܪ̈ܝܬܐ. ܒܪ̈ܥܡܘܗܝ ܕܪܝܢ ܙܪ̈ܥܐ.
ܒܛ̈ܠܘܗܝ ܦܐܪܝܢ ܚܩ̈ܠܐ. ܘܒܪ̈ܣܝܣܘܗܝ
ܐܦ ܢܨ̈ܒܬܐ: ܒܩ̈ܠܝܟܘܢ ܪܘܡܐ ܪܘܙ.
ܘܒܨ̈ܠܘܬܟܘܢ ܡܠܟܘܬܐ. ܒܐܘܫܥ̈ܢܝܟܘܢ
ܦܪܕܝܣܐ. ܘܒܬܝܒܘܬܟܘܢ ܥܠ̈ܝܐ. ܐܝܟ ܕܥܠ
ܕܢܚܬ ܠܬܚ̈ܬܝܐ. ܒܛܒ̈ܬܐ ܕܡܢ ܠܥܠ ܡܬܒܣܡܝܢ.
ܗܟܢ ܪܓܝܓܝܢ ܥܠ̈ܝܐ. ܠܦܐ̈ܪܐ ܫܦܝܪ̈ܐ ܕܬܝܒܘܬܐ.
ܐܝܟ ܡܐ ܕܢܣܒܬܘܢ ܐܘܦܘ. ܚܕܘܬܐ ܠܥ̈ܠܝܐ
ܪܘܡܐ: ܠܐ ܫܦܝܪ ܗܘܠܐ ܕܢܗܘܐ. ܠܥ̈ܠܝܐ
ܕܒܗܘܢ ܚܕܝܢ: ܚܕܐ ܪܘܡܐ ܒܬܚ̈ܬܝܐ. ܘܚܕܐ

1. Sitit altitudo cœli fletum pœnitentiæ nostræ, sicut sitit profundum terræ rorem et pluviam nubium; sitit terra imbres, et cœlum lacrymas vestras. Cœlo nubes, nobis oculi. Date lacrymas ut spargatur pluvia. Sitit Deus non illam pluviam quam dedit olim[2], sed lacrymas nostræ orationis. Tonitruis recreantur terrestres, voce orationis cœlestes. Fulguribus lætantur creaturæ, tonitruis exoriuntur semina, roribus progerminant agri et imbribus plantæ; vocibus vestris altitudo cœli exultat et orationibus vestris regnum cœleste; hosannis vestris paradisus et vestra pœnitentia superni delectantur. Sicut terricolæ gaudent de bonis e cœlo demissis, sic superni cupiunt fructus pulchros pœnitentiæ. Quemadmodum accepistis, sic reddite cœlitibus gaudia. Æquum non est

1 Iste sermo octavus erat in codice 17,164.

2 *III Reg.* XVIII, 44.

contristari cœlestes qui in vobis gaudent. Gaudeat cœlum in pœnitentibus, ut gaudeat terra in imbribus. Nolumus firmo proposito dare Deo et accipere ab eo. Nisi enim retrahat externa, non damus interna. Ubi autem retraxit sua dona a nobis, aperimus thesaurum nostrum ut exinde commodatum accipiat; ubi occlusit nobis portam suam, aperimus ei portam cordium nostrorum; ubi negavit rorem et pluviam, fletus nostros ei obtulimus.

*Exemplum Annæ.*

2. In festo ascendit Hana[1] et lacrymis petiit prolem; ejus lacrymæ non fuerunt abundantiores lacrymis ab oculo tuo effusis. A mensa surrexit Hana atque ad orationem venit, et, quamvis amara esset anima ejus, non jejunavit in festo. Sponsa tua, o Salvator noster, jejunium jejuniis addidit, jejunavit jejunium consuetum et aliud insuetum. O Fili regis, parce sponsæ tuæ quæ in festo luctum induit, indue terram pulchritudine et gregem tuum consolatione.

*Bona synagogæ collata in Nisan.*

3. Sponsis suis mortales gaudia in festo multiplicant; sponsæ tuæ, sponse vive, luctum in festo non inferas. Illi sponsæ quæ cum vitulo mœchata fuerat gaudia in Nisan multiplicasti, mihi qui omnibus renuntiavi ut te amarem luctum non afferas in Nisan. Sponsam illam, quæ in Horeb te reliquerat, pane angelorum satiasti, gregi tuo, Domine, qui te amavit, largire herbam agri; sociam vituli absque labore pane benedicto nutrivisti;

[1] *I Reg.* I, 2 sqq.

ܒܕܘܥܬܐ ܕܐܦ̈ܘܗܝ : ܗܝ ܥܬܝܩܬܐ ܥܠ ܡܢܐ ܘܗ
ܣܒܥܐ . ܒܗ̇ ܡܣܒܥܢܘܬܗ ܘܐܦ ܪܛܢܬܗ :
ܚܣܐ ܐܡܬ ܠܝ ܠܐܬܪܛܢ . ܥܦܪܐ ܠܟ ܕܐܡܬܟ
ܠܐܬܪܛܢ : ܦܓܪܟ ܘܕܡܟ ܐܣܒܥܬܢܝ . ܟܡܐ
ܠܟ ܦܘܡ̈ܝܢ ܕܐܨܒܐ ܠܝ : ܕܐܫܒܚܟ ܚܝܐ
ܡܣܒܥܢܝ . ܠܐ ܬܟܠܐ ܡܢܝ ܠܚܡܐ : ܣܡܡ
ܚܝ̈ܐ ܕܝܬܝܪ ܥܠ ܟܠܗܝܢ . ܡܓܢ ܝܗܒܬܝܗܝ
ܠܡܣܟܢܘܬܝ : ܠܐ ܬܟܠܐ ܡܢܝ ܙܒܢܐ . ܕܒܙܒܢܗ
ܠܢ ܬܬܠܝܗܝ : ܒܢܝܣܢܐ ܕܢܦܩܬ ܡܢ ܡܨܪܝܢ .
ܒܪ ܠܗ ܢܝܣܢ ܘܒܒܥܘ̈ܗܝ : ܢܝܣܢ ܡܚܕܐ
ܡܚܕܝ ܟܠ . ܗܘܐ ܠܗ ܠܝ ܡܒܘܥܐ ܐܒܠܐ :
ܗܐ ܗܢܘܢ ܘܒܥܘ̈ܗܘܢ . ܘܒܫܬܩܐ
ܫܬܝܐ ܫܐܠܝܢ : ܫܕܪ ܛܠܐ ܕܒܘܝܐܐ . ܢܚܝܡ
ܦܪ̈ܚܐ ܕܒܟܝܢ ܘܢܥܒܪ ܐܒܠܐ ܕܐܪܥܐ ܢܚܪ .
ܒܢܛܦ̈ܐ ܕܢܫܝܓ ܠܪ̈ܚܡܘܗܝ : ܨܒܝܢܟ
ܕܢܦܫ ܐܢܫ ܠܗ . ܢܫܝܓ ܘܢܢܝܚ ܠܠܐܝܐ :
ܡܢ ܪܘܡܐ ܬܐܬܐ ܫܩܝܘܬܐ . ܕܒܪܘܡܐ ܢܚܘܪ
ܒܨܠܘܬܐ :

ܨܠܘܬܐ ܚܒܝܒܝ ܠܚܩܠܐ . ܬܡܛܪ ܡܛܪܐ ܠܡܫܡܫܘ
ܢܚܬܝܢ : ܨܠܘܬܐ ܣܠܩܐ ܬܝܬܐ ܠܢ . ܩܠܝܕܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܟܣܝܐ : ܠܐ ܡܨܝܢ ܡܠܟ̈ܐ ܒܓܙ̈ܝܗܘܢ .
ܠܡܩܢܐ ܠܢ ܛܠܐ ܕܝܘܡܐ . ܡܣܟ̈ܢܝܢ ܐܝܟ
ܥܬܝܪ̈ܐ . ܠܡܩܢܐ ܠܢ ܡܛܪܐ ܙܥܘܪܐ : ܠܢ
ܡܬܚܙܝܢ ܥܬܝܪ̈ܐ ܘܒܟܣܝܐ ܐܝܟ
ܡܣܟ̈ܢܝܢ : ܠܐ ܡܨܝܢ ܗܘܘ ܓܙ̈ܝܗܘܢ .
ܐܠܘ ܕܐܝܬ ܗܘ ܡܘܗܒܬܟ : ܠܐ ܙܪܩܐ ܕܢܘܗܪܐ
ܠܡܩܢܐ . ܘܠܐ ܢܫܒܐ ܕܪܘܚܐ ܠܡܩܢܐ : ܐܢܬ
ܗܘ ܥܬܝܪܐ ܕܡܓܢ . ܘܠܟܠܗܘܢ ... ܢܘܗܒ
ܐܢܬ : ܘܐܬܝܗܒ ܠܗܘܢ ܕܟܠ ܐܢܬ . ܠܐ ܗܘܐ ܐܠܐ

sponsæ tuæ, Domine, da panem etiamsi in sudore vultus ejus. Vetus sponsa murmuravit de manna et satietati murmur adjunxit. Absit autem ut murmurem contra te, etiamsi famula tua pulverem comedat. Corpore tuo tuoque sanguine me refecisti, quot ora vellem habere ut te laudarem? Qui pane vivo me satiasti, ne mihi deneges panem transeuntem; pharmacum vitæ rebus omnibus præstantius gratis largitus es indigentiæ meæ, ne deneges cibum temporalem, sed tempore suo illum nobis largiaris. Nisan flores suos synagogæ ex Ægypto egressæ profudit, Nisan omnia exhilarans factus est mihi fons luctus; ecce ejus flores caput inclinant et tacite potum petunt, mitte rorem consolatorium, qui recreet flores mœrentes auferatque luctum terræ et stillando viscera ejus abluat. Voluntas tua afflatu suo eam perfundat, abluat et lassam recreet. Ex alto veniat irrigatio terræ ut in altum oculos dirigamus orantes.

Reges thesauris suis non possunt nobis præbere quod præbet oratio

4. Oratio, dilectissimi, subministret agris pluvias (?), oratio ascendens afferat nobis absconditam cœlorum clavem. Reges omnibus suis thesauris non possunt nobis unius diei rorem acquirere; nimis inopes sunt divites ut minimum nobis imbrem emere valeant. Nobis apparent divites, occulte autem sunt egentes. Non valerent eorum thesauri, nisi adesset donum tuum temporale, nec radium lucis emere, nec flatum venti obtinere; tu es ille dives qui gratis omnes divitias (?)

ܝܗܒ ܐܢܬ : ܐܠܐ ܐܚܪܢܐ ܦܬܚ ܐܢܬ . ܣܝܡܐ
ܕܛܫܐ ܒܡܛܫܝܬܐ . ܘܐܝܟ ܕܓܙܐ ܓܠܝܐ .
ܝܗܒ ܠܢ ܘܐܣܓܝ ܓܠܝܬܐ . ܗܟܢ ܡܢ
ܓܙܐ ܟܣܝܐ . ܢܨܚܢܐ ܟܣܝܐ ܠܓܘ : ܡܘܗܒܬܐ
ܕܛܫܐ ܗܕܐ ܗܝ . ܠܝ ܦܫܩ ܐܢܐ ܕܐܫܥܝܝܗ̇ :
ܐܘ ܡܘܗܒ ܟܠܐ ܕܐܬܛܪܦ . ܕܢܗܘܐ ܠܟ
ܡܘܗܒܐ : ܠܡܣܠܐ ܘܠܐ ܠܡܐܐ . ܛܠܘܡܐ
ܡܢܐ ܐܘܟܠܬ . ܠܡܠܟ ܗܘ ܠܢ ܡܢܐ .
ܘܐܬܠܘܗܝ ܐܝܟ ܠܡܐܟܠ : ܘܠܐ ܙܪܥܘ ܘܚܨܕܘ
ܥܒܪܝܐ . ܘܠܐ ܠܡܐܠܐ ܚܝܘ ܛܠܘܡܐ : ܗܒ
ܠܐܟܪܐ ܙܪܥܝܗܘܢ . ܐܘܟܠ ܐܢܘܢ ܡܢ ܠܡܐܠܝܗܘܢ :
ܠܐ ܗܘܐ ܚܛܗܢ ܐܝܟ ܗܝ . ܠܡܐ ܠܡܪܓܙܐ
ܐܝܟ ܗܘܐ : ܥܡܐ ܕܠܥܓܠܐ ܐܠܗܐ ܛܠܐ .
ܠܡܪܗ ܡܫܬܡܫ ܠܐ ܐܠܡܢ : ܐܦ ܗܘ ܕܒܟܘܪ
ܚܢ ܠܢ . ܒܫܘܦܪܢ ܨܒܐ ܕܢܫܬܒܗܪ . ܘܥܡܐ
ܥܠ ܡܢܐ ܛܠܡܟ . ܒܟܦܢܐ ܥܡܡܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܠܟ . ܘܡܢܘ ܢܬܪܥܡ ܥܠ ܗܘ . ܟܘܪܐ
ܕܡܫܒܚܢ ܡܣܓܐ . ܠܣܢܐ ܙܪܥܐ ܕܝܥܩܘܒ .
ܕܥܡܐ ܢܚܘܐ ܠܐܠܗܐ : ܠܚܘܒܐ ܓܠܐ ܐܦ
ܚܘܝ . ܫܘܦܪܐ ܕܪܥܝܢܝܟܘܢ : ܕܒܢܘܗܝ ܐܢܬܘܢ
ܕܐܒܪܗܡ . ܕܒܟܦܢܐ ܠܐ ܪܛܢ :

ܟܐܢܐ ܒܟܦܢܐ ܕܚܫܐ . ܠܡܨܪܝܢ ܢܚܬ ܐܝܟ
ܡܣܟܢܐ : ܕܒܪܘܢ ܡܢܘ ܠܟܘܢܐ ܕܟܝܢܐ .

largiris. Quando autem denegas, non thesaurum tuum claudis, sed alium aperis, thesaurum nempe absconditum, rebus absconditis plenum, ut, quemadmodum thesaurus patens dedit nobis et multiplicavit, res patentes sic e thesauro abscondito triumphos internos largiaris. Donum istud absconditum maximum est : ah ! si possem illud exponere ! O omnium largitor, qui studium tuum contulisti ut fieremus tibi largitores ! Prævaricatoribus manna sine labore et difficultate manducandum præbuisti, nobis labore nostro præbeas cibum ut illum manducemus etiamsi cum defatigatione. Hebræi nec seminarunt nec messuerunt (in deserto) ; absque labore isti prævaricatores vixerunt ; redde agricolis semina eorum, ciba illos ex eorum laboribus. Peccatum nostrum non tam grave est ac illud, quo populus iram Dei vitulo provocavit. Canis bonus quantumvis vapuletur erga Dominum iram non servat. Si fornace tua probas nos, ideo est quod vis pulchritudine nostra gloriari. Populus Israel propter manna tibi injuriosus fuit, sed gentes fame pressæ te laudant. Quis murmurabit contra fornacem, qua adaugentur nostræ laudes ? Israelitis osoribus ostendere volens Deus quantum eum diligeretis eis patefecit ac propalavit pulchritudinem mentium vestrarum, quod scilicet filii estis Abrahæ, qui tempore famis non murmuravit.

5. Justus ille tanquam inops, propter famem, in Ægyptum des-

Comparantur fideles cum Abra-

ham tentato et cum Israelitis.

ܬܪܝܢ ܚܫܝܢ ܒܟܦܢܐ ܘܐܒܠܐ : ܠܐ ܐܠܦ ܗܘܐ
ܙܕܝܩܐ . ܠܪܛܢܘ ܕܐܝܟ ܢܬܪܥܡ : ܗܘܐ
ܠܫܘܒܚܗ ܦܠܚ ܗܘܐ : ܕܢܫܒܚ ܥܠ
ܐܘܠܨܢܘܗܝ : ܨܝܪܝܢ ܐܝܟ ܙܕܝܩܐ ܒܚ̈ܕܕܐ
ܐܝܟ ܗܕܡܐ : ܒܐܝܘܒ ܢܚܙܝܘܗܝ ܠܐܒܪܗܡ .
ܕܥܠ ܢܣܝܘܢܗ ܫܒܚ ܗܘܐ : ܐܦ ܐܢܬܘܢ
ܒ̈ܢܝ ܐܒܪܗܡ . ܥܠ ܡ̈ܚܘܬܟܘܢ ܢܕ̈ܪܝܟܘܢ :
ܥܠ ܟܦܢܐ ܐܘܕܝܬܘܢ ܠܗ . ܘܥܠ ܟܦܢܐ ܠܐ
ܪ̈ܛܢܬܘܢ : ܕܟܦ̈ܐ ܡܛܠ ܚ̈ܝܝܟܘܢ . ܘܟܦܢܐ
ܡܛܠ ܚܘ̈ܒܝܟܘܢ . ܥܠ ܟܦܢܐ ܘܟܦ̈ܐ ܐܚ̈ܝ .
ܐܘܕܝܬܘܢ ܠܗ ܚܒ̈ܝܒܝ . ܡܢܟܘܢ ܗܘ ܢܐܠܦ
ܥܡܐ . ܡܣܝܒܪܢܘܬܐ ܕܠܐ ܥܒܝܕ : ܕܠܐ ܝܕܥ ܗܘܐ
ܕܢܣܝܒܪ . ܓܕܦ ܗܘܐ ܥܠ ܡܢܢܐ : ܗܘ
ܥܠ ܡܢܐ ܪܛܢ ܗܘܐ . ܥܠ ܟܦܢܐ ܐܝܟ ܢܘܕܐ .
ܦܓܘ̈ܕܐ ܕܥܡܡ̈ܐ ܪ̈ܡܝܢ ܒܗ . ܒܗܘ ܥܡܐ
ܕܒܥܛ ܒܓܐܘܬܐ . ܦܓܘܕܐ ܕܠܐ ܐܫܟܚ ܡܘܫܐ .
ܕܪܡܐ ܒܗ ܐܪܡܝܬܘܢ ܒܗ : ܡܢܟܘܢ ܗܘ
ܚܒܝܠ ܥܡܐ . ܕܠܐ ܢܓܕܦ ܐܝܟ ܡܐ ܕܡܥܕ :
ܕܝܕܥ ܕܐܢ ܗܘ ܕܪܛܢ . ܒܥܡܡ̈ܐ ܦܟܪܐ
ܒܗܬܬܗ : ܕܐܬܦܣܩܘ ܗܕ̈ܡܝܗܘܢ . ܕܢܨ̈ܚܢܐ
ܡܛܠ ܡܪܢ : ܫܝܢ ܐܝܟܢ ܠܗܘ ܕܥܡܐ .
ܠܗܘ ܥܡܐ ܕܠܐ ܥܒܝܕ : ܒܥ̈ܐܕܝܟܘܢ ܐܫܠܝ .
ܗܘ ܥܡܐ ܥܛܝܢܐ : ܒܝܬ ܗܢ ܡܢܢܐ ܢܚܬ
ܗܘܐ . ܠܘܬ ܥܓܠܐ ܢܩܫ ܗܘܐ : ܘܗܫܐ
ܕܟܠܐ ܡܛܪܐ . ܠܫܡܝܐ ܩܪܢܐ ܡܫܦܘܪܘ :
ܐܠܗܝ ܒܫܬܩܐ ܡܢܐ ܠܟ ܐܬܟܫܦܬ ܒܠܒܝ ܒܛܝܒܘܬܟ
ܪ̈ܚܡܝܢ ܕܡܪܚܡ ܥܒܝܕ . ܗܘ ܥܢܢܐ ܘܡܛܪܗ
ܢܘܪܐ (ܢܘܪܐ) ܗܘܐ ܚܙܝܐ ܢ̈ܝܫܐ ܕܡܫܬܐ ܕܢܘܪܐ
ܡܚܝܢ ܐܝܬܝܗ ܗܘܐ : . . . ܕܢܘܪܐ ܐܬܪܟܢ
ܕܒܐܘܬܐ ܠܗܠ ܢܦܫ : ܐܘ ܒܪܢܫܐ ܕܚܝܘ

cendit. Rapuerunt (Ægyptii) ejus conjugem : duo dolores, fames et raptus. Justus vir non didicerat ore murmurare, sed Deum laudare de tribulationibus. Justi depinguntur tanquam essent membra, unus alterius. In Job videamus Abraham ; quia ipse in tentatione sua Deum laudavit, vos Abrahæ filii pro vestris flagellis offerte vota vestra. Propter manipulorum abundantiam Deum laudibus cumulavistis et propter famem non murmuravistis, quia manipuli propter vitas vestras dati sunt et fames propter delicta. Propter famem et manipulos, dilectissimi, laudastis Deum. A vobis populus Israel insuetam ipsi patientiam discat ; ille enim quia pati nesciebat blasphemabat. Qui propter manna murmurabat, quo modo propter famem laudasset ? Gentes frena injecerunt populo, qui superbia calcitrabat. Frena illi injecistis, quæ Moyses injicere nequiverat. Populum illum ita erubescere fecistis, ut non audeat blasphemare sicuti consueverat. Scit quippe si murmuret augendam in populis suam confusionem. Quia concisa sunt illustrium martyrum membra propter Dominum nostrum, Dominus, ut vidistis, pacificavit hunc populum, qui, contra consuetum ipsi morem, in festis vestris tranquillus permansit. Indomitus ille populus, qui, manna cadente, juxta vitulum cymbala pulsabat, nunc pluvia negata, ad cœlum tuba personat. Deus meus, in silentio te deprecor, in bonitate tua miserere nostri. Nubes ignem pluit

ܕܒܪ̈ܝܬܐ: ܡܬܝ ܬܦܩܘܕ ܠܥܢ̈ܢܐ. ܕܢܚ̈ܬܘܢ
ܡܛܪܐ ܕܨܒܝܢܐ:

quo combusta est Sodoma. Ros ejus incendium fuit et imber fumus(?).. o qui in fornace rorem sparsisti, Creator a quo pendent creaturæ, quandonam præcipies nubibus ut expetitum mittant imbrem?

ܫܠܡ ܕܝܠܗ ܡܐܡܪܐ ܕܒܥܘܬܐ.

Explicit ejusdem de Rogationibus.

## VII.

## Sermo VII.

ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ. ܕܒܥܘܬܐ ܘܥܠ
ܟܠܝܬܐ ܡܛܪܐ.

Ejusdem mar Ephræmi de rogationibus et carentia pluviæ[1].

ܒܪܐ ܕܕܡܐ ܠܐܒܘܗܝ. ܐܬܪܚܡ ܥܠ
ܛܠܘ̈ܡܐ: ܚܘܣ ܥܠ ܒܝ̈ܫܐ ܒܨܠܝܒܟ.
ܘܠܬܝ̈ܒܐ ܒܙܩܝܦܘܬܟ: ܓܢܣܢ ܡܢ
ܕܣܕܘܡ. ܘܠܐ ܫܪܒܬܢ ܡܢ ܥܡܘܪܐ: ܐܢ ܕܝܢ
ܐܝܬ ܒܢ ܕܠܠܘܛ ܡܬܕܡܝܢ: ܐܢ ܐܝܬ ܒܢ
ܡܬܛܡ̈ܐܝܢ ܕܟܢܥܢ. ܒܘܪ̈ܟܬܗ ܕܫܝܡ ܗܒ
ܠܢ: ܚܠܦ ܙܘܥܐ ܕܩܝܢ ܐܡܝܢ. ܗܒ ܠܢ
ܫܠܝܐ ܕܫܡܘܐܝܠ. ܚܠܦ ܟܦܢܐ ܕܒܝܬ
ܐܚܒ. ܗܒ ܠܢ ܣܒܥܐ ܕܒܝܬ ܡܘܫܐ.
ܠܥܘܠܬܗ ܕܥܫܘ ܢܣܢܐ. ܘܙܢܝܘܬܗ ܕܙܡܪܝ
ܢܟܠܐ: ܕܣܢܐ ܓܪܒܗ ܕܓܝܚܙܝ. ܠܐ ܢܪܚܡ
ܓܢܒܘܬܗ. ܫܡܗܐ ܕܟܐܢܐ ܚܒܝܒܝ. ܘܬܘ
ܢܪܚܡ ܣܘܥܪ̈ܢܝܗܘܢ: ܕܡܢ ܕܘܝܕ ܡܬܥܝܪ.
ܢܙܡܪ ܐܦ ܗܘ ܐܝܟ ܕܘܝܕ: ܐܢ ܠܕܘܝܕ
ܚܙܐ ܕܚܛܐ. ܢܚܙܐ ܠܕܘܝܕ ܕܐܬܢܨܚ: ܕܫܘܠܛܢܗ
ܕܝܘܣܦ ܪܚܡ. ܢܟܦܘܬܗ ܕܝܘܣܦ
ܚܢ. ܕܗܘܐ ܢܘܪܐ ܕܓܘܝܗ. ܐܦ ܢܘܪܐ
ܕܠܒܪ ܡܢܗ: ܡܢ ܬܪܬܝܢ ܐܬܘܢܝܢ ܢܦܩ.
ܢܦܩ ܝܘܣܦ ܕܗܒܐ ܕܟܝܐ:

1. Fili Patri similis, miserere prævaricatorum; propitius esto malis per crucem tuam et pœnitentibus per tuam crucifixionem. Genus nostrum non est e Sodoma et prosapia e Gomorrha. Sive autem in nobis imitatores sint Loti sive sint coinquinati cum Chanaan, benedictiones Semi restitue nobis; pro tremore Caini da nobis tranquillitatem Samuelis; pro fame domus Achab da nobis satietatem domus Moysi. Aversemur gulam Esaü et scortationes Zamri compescamus. Qui aversatur lepram Giezi, non amet ejus furandi consuetudinem. Nomina justorum, dilectissimi; maxime vero eorum opera diligamus. Qui a Davide incitatur ut psallat, misericors sit et ipse ut David. Si advertit Davidem peccasse, advertat et Davidem pœnitentia inclaruisse. Qui Josephi potestatem amat, amet et ejus castitatem. Joseph enim interiorem concupiscentiam et externum ejus ardorem vincens e duplici illa fornace exivit aurum purum effectus.

Exemplis e Scriptura petitis obsecrat pro peccatis et bonis terræ.

[1] Iste sermo numero nono signatur in codice 17,164.

Somnia Pharaonis.

2. Vidit Pharao in somno septem spicas tenues et (vento urente) percussas, non videamus eas in somniis nostris. Spicas autem pingues quas in somno vidit multiplica, Domine, et in tua misericordia largire nobis. Duo somnia quæ interpretatus est Joseph figura sunt bonitatis et justitiæ. Castigavit fames justos et per tuam gratiam satietas eos vivificavit. Per tuam gratiam nutri semina, ut consuevit tua beneficentia; non addas, Domine, iram iræ propter nostra peccata.

Exemplum Ezechiæ.

3. Ezechiam duobus annis ex iis quæ sponte nascuntur satiasti[1], nobis autem largire in tua misericordia ut satiemur iis quæ seminavimus. Ezechiam, Domine, satiasti e reliquiis Assyriorum, nobis autem e misericordia redde semina a nostris agricolis seminata. Terra Ezechiæ fruges dedit, quum semen terræ non mandasset. Non deneget terra nostra semen quod ipsi commodarunt agricolæ nostri. Reliquerunt in Judæa Assyrii veterem thesaurum quem collegerant; ex eorum bonis satiasti, Domine, recentes et veteres; e nostris, Domine, nostra multiplica; benedic vetera et nova. Famelicis lætitia et refocillatio facta est, quia exeuntes fructus sponte natos messuerunt et famem satiarunt; exierunt orphani et auferentes abierunt; exiit vidua et collegit benedictiones quas dedit misericordia. Ezechias populus noster est cum multis suis similibus, qui te deprecantur, o omnium miserator. Effunde nobis

[1] IV Reg. XIX, 29.

benedictiones, quia ecce maledictiones in terris nostris. Omnis generis bona collegit Ezechias e castris Assyriorum, collegit thesauros et cibos et implevit thesauros suos et horrea; collegit vestes omnis coloris, byssum et lanam carminatam; collegit etiam aromata Indiarum a mercatoribus Assyriis. Erant quippe cum eis mercatores ex omnibus finibus venientes. Invenit ibi Ezechias thesauros a quatuor ventis collectos, incensum et aromata, gemmas et lapides pretiosos, argentum et aurum plurimum, beryllos et margaritas, quos thesauros postea ostendit legatis[1]; invenit torques in collis Assyriorum, balteos lapidibus pretiosis ornatos circa lumbos eorum; invenit in lectulis eorum linteamina et stragula Ægyptiaca, invenit et cervicalia et tapetes sub capitibus eorum; invenit et coronas et vittas quibus corpora ornabant inter cadavera eorum; invenit et repositoria innumera, in quibus semina coacervata erant thesaurosque divitiarum. Mel, vinum et oleum velut e fonte hauriebantur. Quis potuisset dinumerare res quas ibi invenit? Justitia Ezechiæ hæc bona ipsi præbuit. Væ autem nobis quos peccata undique circumdant! Ille invenit oleum sine impensis, nostra autem nequitia oleæ destructæ sunt; ille invenit vina omnis generis, vites per misericordiam serventur; ille invenit omnia bona, peccatis nostris nostra bona consumpta sunt; ille cuncta alimenta invenit absque labore, ut

1 *IV Reg.* XX, 13.

ܒܪ̈ܟܐ : ܘܣܓܝܐ ܠܒܪ ܡܢ ܒܪ̈ܟܐ : ܘܕܝܠܢ ܚܛܗ̈ܐ
ܒܠܥܡܠܐ ܗܘܘ . ܠܚܛܗ̈ܐ ܕܠܐ ܒܪܘܗ ܗܘܘ .
ܢܦܩܘ ܐܢ̈ܫܐ ܕܚܙܩܝܐ : ܙܪ̈ܥܐ ܕܒܪܘܗ ܐܟܪ̈ܐ .
ܒܗ ܡܩܦܐ ܥܠ ܚܙܩܝܐ . ܕܟܕ ܚܙܝܢܐ ܡܢ
ܣܡܠܐ . ܠܟ ܡܪܝ ܗܘܒ ܐܝܟ ܕܠܒ̈ܝܬܐ . ܕܚܙܩܝܐ
ܚܕܘܬܐ ܒܓܘ : ܠܚܙܩܝܐ ܥܡܐ ܘܐܬܪܐ . ܚܙܝܘ
ܒܗܘܢ ܒܪܬܐ ܕܚܙܝܘ : ܠܠܢ ܕܝܢ ܥܡܐ ܘܐܬܪܐ .
ܗܐ ܒܥܒ̈ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܒܫܠܡܐ : ܒܡܠܐ ܥܒܪ
ܚܙܩܝܐ . ܟܢܫ ܠܗܘܢ ܐܟܪ̈ܐ : ܐܟܪ̈ܐ ܒܥܒ̈ܕܝܢ
ܒܡܕܝܢ̈ܬܐ . ܢܟܢܫ ܒܗܢ ܘܢܠܩܛ : ܡܠܘܐ
ܘܐܡܠܐ ܦܪ̈ܝܫܘܬܐ . ܕܠܒܝܬܗܘܢ ܚܙܩܝܐ ܐܢܫ
ܠܟ :

justus, nostræ vero fruges forsan absque labore peccatis nostris constant. Viri Ezechiæ exiverunt et gaudio perfusi sunt inventis in agris eorum thesauris, nos vero ubi agros respicimus corde dolemus pro seminibus. Ezechiæ gaudium fuit intra mœnia et extra exultatio, nobis, Domine, intra mœnia tremor et extra terror ; viri Ezechiæ collegerunt fruges quas non seminaverant, oremus, fratres, ut colligamus semina quæ agricolæ sparserunt. Horrea implevit Ezechias ex iis quæ vetus rex ex agris rapuerat ; nobis autem, Domine, tanquam malis da metere nova per misericordiam tuam. Per Ezechiæ orationes effectum est ut cœli et terra cum eo lætarentur. Super nos vero cœli et terra quasi irati lugent. Ezechias legatos sacco indutos misit ad Isaiam. Anachoretæ in speluncis lugentes nobiscum et pro nobis rogent : vigilantes qui carnem suam crucifixerunt suis orationibus nobis pluviam adducant.

Exemplo Eliæ et Jonæ orat.

ܐܠܝܐ ܢܘܪܐ ܐܚܬ . ܘܦܬܚ ܡܛܪܐ ܒܨܠܘܬܐ :
ܐܒ̈ܝܠܐ ܢܒܥܘܢ ܒܩܥܬܐ . ܐܦ ܒܢ̈ܝ ܩܝܡܐ
ܒܬܢܚܬܐ : ܩܥܘ ܐܚ̈ܝ ܠܐ ܢܬܚܣܕ . ܕܗܐ
ܚܢ̈ܦܐ ܒܫܒܒܘܬܢ : ܩܥܘ ܒܬܢܚܬܐ ܠܘܬ
ܡܪܢ . ܠܐ ܢܗܘܐ ܚܣܕܐ ܠܫܒܒܝܢ . ܫܕܘ ܫܒܪ̈ܐ
ܩܕܡ ܥܠܝܐ . ܒܟܝܗܘܢ ܛܠܐ ܠܢ : ܡܛܪܐ
ܕܟܠܘ ܚ̈ܛܝܐ . ܒܩܠܐ ܕܛܠ̈ܝܐ ܚܘܣ ܡܪܢ . ܛܠܐ
ܕܟܠܐ ܚܛ̈ܗܝܢ . ܢܪܣܣ ܡܢ ܒܨܠܘ̈ܬܐ .
ܐܘ ܕܐܝܟ ܒܠܐ ܒܒܝܬܗ . ܠܐ ܢܚܙܐ ܡܢ ܡܘܬܐ :
ܐܘ ܕܐܝܟ ܒܩܠܐ ܒܟܪܣܐ . ܐܝܟ ܒܬܘܟܠܢܗ
ܕܝܘܢܢ : ܐܘ ܕܡܪܝܡ ܫܡܥܘ ܒܠܐ ܒܠܐ .

4. Elias ignem descendere fecit, pluviam suis orationibus, poscant Lugentes cum clamore et Ascetæ cum gemitu ; clamate, fratres, ut non afficiamur opprobrio, quia ecce ethnici in vicinio nostro sunt; clamate cum gemitibus ad Dominum ut non fiamus opprobrium vicinis nostris; projicite infantes coram Altissimo; fletus eorum rorem adducat nobis ; ad vocem puerorum, Domine, pluvia quam iniqui impediverunt e cœlo dimittatur ; ros, Domine, peccatis nostris negatus, per orationes stillet. O qui

tua gratia omnia alis, non deneges nobis alimenta, o qui nutris fœtus in utero, nutri incolas orbis; o qui oriri facis solem tuum super omnes, pluviam tuam super omnes effunde; o magister tua gratia velox sparge imbres tuos super agros nostros. Parce agricolæ qui jam in eo est ut in desperationem veniat. Consuetum tibi est, Domine, ut des spem etiam illi qui absque spe est. Tu es spes nostra, tu potes in seminibus spem ponere; quia in te, Domine, sperat agricola, spem ejus cito augeas; quia in te, Domine, sperarunt messores, multiplica in messe manipulos; benedic, Domine, semina, ut satietas impleat canistrum viduæ; benedic agros ut spectatores multiplicent laudes; robora frumenti stipulam ut ea esurientes fulciantur, ne stipula frumenti mentem spe destituat; adauge racemationem indigentibus ut multiplicent gratiarum actiones. Pater orphanorum da necessaria orphano, cujus es alitor; manipulus, Domine, mater est pupilli et area sustentamen viduæ; sub umbra spicarum sedet, Domine, universum hominum genus. Istæ figuræ amantur et seminis umbra diligitur.

5. Si Jonam recreavit umbra vilis Karoæ[1], quanto magis recreabit nos umbra spicæ quæ orbem obumbrat. Ne destruas, Domine, umbram spicæ; est enim præclara. Ne irradiet sol super capita esurientium qui spicæ umbram diligunt. Domine, ne deneges pluviam

1 *Jon.* IV, 6.

ܡܪܝ ܡܛܪܟ ܥܠ ܟܠ ܕܕܡܟ ܥܠ ܟܠ
ܐܬܐܫܕ : ܡܛܪܐ ܠܐ ܟܠܐ ܗܘܐ ܠܢ ܐܠܘ ܠܐ
ܕܐܣܓܝܢ ܐܢܚܢ : ܕܚܛܗܘ. . . . .
. . . . . . . . . . . . .

Exemplum Moysi Simonis et Danielis.

ܐܢܚܬ. ܘܕܗܒܐ ܕܒܣܐ ܗܘܐ ܥܡܐ. ܐܦ
ܡܝܐ ܡܢ ܛܪܢܐ : ܕܣܝܡܬܐ ܕܡܨܪܝܢ ܐܒܣܬ.
ܣܠܘܝ ܐܣܩ ܒܨܠܘܬܐ : ܡܘܫܐ ܣܠܩ
ܡܢ ܩܒܘܬܐ. ܕܠܐ ܣܡ ܟܣܦܐ ܒܩܒܘܬܐ :
ܕܠܐ ܣܡ ܕܗܒܐ ܒܩܒܘܬܐ. ܣܡ ܗܘܐ ܠܘܚܐ
ܒܐܪܘܢܐ. ܕܟܠܐ ܦܬܓܡܘ ܡܩܝܡܬܐ ܠܐ ܣܡ.
ܣܡ ܡܩܝܡܬܐ ܕܩܢܝܐ ܡܠܝܐ : ܕܠܐ ܣܡ ܟܝ̈ܣܐ
ܕܡܡܘܢܐ. ܣܡ ܗܘܐ ܣܦܪ̈ܐ ܒܐܪܘܢܐ : ܕܠܐ
ܣܡ ܒܐܪܥܐ ܢܨܒ̈ܬܐ ܣܡ ܫܒܛܐ ܕܐܦܩܬ
ܠܘܙܐ : ܫܡܥܘܢ ܥܠ ܡܝܐ ܗܠܟ. ܚܢܢ ܕܝܢ
ܐܦ ܠܐ ܥܠ ܛܠܐ : ܒܐܬܘܢܐ ܛܠܐ ܢܛܦ ܗܘܐ.
ܒܚܛܗܐ ܙܪ̈ܥܐ ܡܬܝܒܫܝܢ : ܙܕܝ̈ܩܐ ܕܠܐ ܒܟܝܢܐ.
ܢܘܪܐ ܒܛܠܐ ܦܝܓܘ ܗܘܘ : ܚ̈ܛܝܐ ܒܠܗܘܢ ܡܢ
ܚܩܠܐ. ܛܠܐ ܕܢܚܬ ܒܟܝܢܗ. ܗܢܘܢ ܕܒܛܠܐ
ܦܝܓܘ ܗܘܘ. ܘܚܢܢ ܙܪ̈ܥܐ ... ܨܠ : ܨܠܘܬܐ
ܕܟܠ ܝܘܡ ܕܡܥܐ ܒܗ. ܛܠܐ ܪܣܡ ܒܐܬܘܢܐ.

Nisan sterilis

ܚܛܗܐ ܕܒܗ ܐܬܦܠܫܢ. ܠܢܝܣܢ ܒܣܝܡܐ.
ܝܒܫ ܒܫܒܘܗ : ܠܐ ܘܦܐܪ̈ܐ ܦܝܫ ܕܡܫܟܚܘܢ.
ܘܗܐ ܣܩܐ ܚܠܦ ܗܒ̈ܒܝܗܘܢ : ܘܚܠܦ
ܫܘܫܢ̈ܐ ܕܚܩܠܐ. ܗܐ ܚܠܐ ܟܠܗ ܡܘܟܡ :
ܒܢܝܣܢ ܘܐܝܪ ܨܗܝܐ. ܡܢܘ ܢܫܬܐ ܚܡܪܐ :
ܒܝܪ̈ܚܐ ܒܣܝܡܐ ܟܦܢܐ. ܡܢܘ ܢܡܫܘܚ

tuam tu, cujus sanguis pro nobis effusus est; effunde, Domine, pluviam tuam super omnes, quia sanguis tuus pro omnibus effusus est. Pluviam non denegasset nobis, nisi facinora nostra multiplicassemus[1]. . . . . . . . . .

6. ... descendere fecit. Quia aurum populus despexerat, aquam e saxo eduxit; quia thesauros Ægypti respuerat, oratione coturnices adduxit. Moyses ex arca[2] ascendit, quia pecunia in ea non posuerat. Qui non posuerat aurum in arca sua tabulas legis in arca fœderis posuit; qui non posuerat vas in fiscella (?) posuit vas manna plenum; qui non posuerat crumenas cum mammona posuit libros in arca; qui non posuerat plantas in terra posuit virgam quæ produxit amygdala. Simon super aquam ambulavit, nos vero nequidem super ros. In fornace ros stillavit, per peccatum semina arescunt. Justi ignem rore contra naturam refrigerarunt, peccatores ab agris removerunt rorem naturaliter in illos cadentem. Flammas rore tres pueri refrigerarunt et nos semina... Oratio, qua singulis diebus lacrymas fundebant, rore fornacem aspersit.

7. Peccatum quo volutati sumus amœnum Nisan dessiccavit. Pulchri sunt Nisanis flores suavisque eorum odor, et ecce pro floribus cilicium, et pro liliis agri ecce vallis tota nigrescit. In nisan et iar[3] sitis: quis bibet vina? In mensibus amœnis siccitas; quis parabit unguenta?

1 Deest unum folium.
2 *Exod.* II, 3, juxta vers. syr.

3 Jar mensis est Maii.

ܡܣܟܠܐ : ܪܒ ܗܘ ܣܟܠܐ ܡܢ ܟܐܒܐ . ܚܢܢܟ
ܢܙܟܐ ܠܬܪܬܝܗܘܢ : ܚܠܦ ܚܕܘܬܐ ܕܡܕܒܪܐ .
ܐܒܠܐ ܘܥܩܬܐ ܒܓܘܗ ܕܒܪܐ : ܚܠܦ ܛܠܐ ܟܘܪܬܐ .
ܘܡܢܘ ܢܒܣܡ ܐܘ ܢܒܣܐ . ܘܚܠܐ ܚܠܦ
ܚܠܝܐ . ܡܢ ܠܐ ܢܕܚܠ ܡܢ ܪܘܓܙܐ . ܘܙܘܥܐ
ܒܝܪܚ ܒܘܨܐ . ܠܐ ܢܐܒܠ : ܘܠܒܘܫܐ ܢ. . ܘܡܢܘ
ܢܬܩܢ ܗܘܝܘ . . ܡܢܘ ܐܚܝܐ ܢܫܠܚ
ܣܩܐ ܠܐ ܐܠܐ . . ܟܠ ܫܡܝܐ ܢܫܠܚܘܢ . ܡܢ
ܐܦ ܢܠܒܫ ܐܒܠܐ . ܘܫܡܝܐ ܒܡܛܪܐ ܢܬܟܣܘܢ :
ܢܪܢ ܩܠܐ ܕܩܥܬܢ . ܢܬܡܠܠ ܐܝܟ ܕܒܥܢܢܐ .
ܢܦܪܚ ܩܠܐ ܕܨܠܘܬܢ . ܘܒܪܩܐ ܢܝܬܘܢ ܡܛܪܐ :
ܢܫܬܩܝܢ ܐܪܥܐ ܕܕܡܥܐ . ܘܒܡܛܪܐ ܠܡܫܬܩܝܘ
ܢܫܬܩܝܢ : ܢܦܬܚ ܐܝܢܐ ܠܒܟܝܐ . ܕܐܦ
ܡܢ ܥܢܢܐ ܢܬܦܬܚܘܢ : ܢܐܠܘܨ ܩܠܐ ܕܒܥܘܬܐ .
ܘܐܦ ܩܠܐ ܠܡܪܝܡܐ : ܐܝܟ ܗܘ ܩܠܐ ܕܥܢܢ .
ܫܬܩ ܕܫܬܩܬ ܩܠܢ : ܘܦܪܩ ܩܠܢ ܡܢ
ܡܪܝܡܐ . ܫܬܩ ܠܘܬ ܩܠܗ ܡܢ ܠܘܬܢ :
ܕܫܬܩ ܩܠܐ ܕܨܠܘܬܐ . ܫܬܩ ܠܗ ܪܥܡܐ
ܕܥܢܢܐ . ܘܕܚܣܪ ܕܡܥܐ ܕܒܟܝܢ . ܚܣܪ
ܩܠܗ ܡܢ ܚܩܠܝܢ : ܨܗܐ ܗܘ ܓܝܪ ܨܠܘܬܢ
ܐܝܟ ܕܨܗܝܢ ܚܩܠܐ ܠܡܛܪܘܗܝ :
ܠܐ ܗܘܐ ܕܚܕܐ ܒܡܦܘܠܬܢ . ܕܒܕܡܥܐ ܚܛܗܐ
ܡܥܛܐ : ܢܕܘܝ ܦܓܪܐ ܒܨܠܘܬܐ . ܕܢܬܠ ܥܢܢܐ
ܡܛܪܐ : ܢܨܗܐ ܩܠܝܠ ܐܚܝܢ . ܕܙܪܥܐ ܢܣܒܥ
ܡܢ ܡܛܪܐ : ܢܨܗܐ ܙܪܥܐ ܨܗܝܐ .
ܥܕܡܐ ܕܢܪܘܐ ܒܚܢܢܐ : ܢܨܘܡ ܩܠܝܠ ܐܚܝܢ .
ܕܢܣܓܐ ܣܒܥܐ ܒܥܢܢܐ : ܨܘܡܢ ܠܒܐ (?)
ܢܘܣܦ ܠܢ . ܐܦ ܨܗܝܢ ܒܘܝܐܐ ܢܗܘܐ : ܨܡ
ܕܢܝܐܝܠ ܡܢ ܚܡܪܐ . ܕܢܬܠ ܠܥܡܗ ܒܘܣܡܐ :
ܨܡ ܕܢܝܐܝܠ ܡܢ ܡܫܚܐ . ܕܢܬܠ ܠܡܫܝܚܐ :

Major est iniquitas quam dolor, superet utrumque misericordia tua. Pro gaudiis deserti luctus et mœror in deserto; pro rore æstuosa siccitas, quis igitur exhilarabitur aut contemnet? Pro suavitate aciditas, quis non timeat iram cœlestem? Et terræ motum in mense byssi non lugeat? ... quis vestibus ornabit se quando cœli ... Quis, fratres, exuet saccum quia cœlum exuitur nubibus? Induamus luctum ut cœli induantur pluvia; insonet vox clamoris nostri, ut tonitru loquatur in nubibus; volent voces orationis, ut fulgura pluviam adducant; irrigetur terra lacrymis ut imbribus irrigetur. Aperiamus oculos ad flendum ut etiam nubes aperiantur. Cogat vox rogationis nostræ Altissimum ut audiat vocem nostram. Quia vox nostra siluit atque ab Altissimo se retraxit, silens vox ejus a nobis recessit. Quia tacuit vox orationis, tacuit tonitru nubium; et quia defecerunt lacrymæ fletus nostri, deficit vox ejus ab agris nostris. Ipse enim sitit preces nostras sicut agri sitiunt imbres ejus. Nostro lapsu non lætatur qui lacrymis suis peccata delet. Sudet corpus in oratione, ut nubes det pluviam. Parumper sitim patiamur ut semen imbribus satietur. Sitim patiamur pro semine sitiente, donec per divinam misericordiam madefiat; parumper jejunemus ut nubibus augeatur satietas; jejunium nostrum animum addat nobis et sitis nostra consolationem. Abstinuit Daniel a vino ut delicias potandas suo populo præberet; ab-

stinuit Daniel ab unguento ut unctio renovaretur; cilicium cum oratione conjunxit ut ampliaret salutem. In fovea adjuvit eum oratio, qua in cœnaculo [Deum rogaverat] . . . . . . . . . .

Causa malorum peccatum et lasciva saltatio.

8... Habitet nobiscum, justitia ut sedeat oppidum nostrum in pace; non multiplicetur impietas in terra, ut non multiplicentur terræ motus; ne saltent in ea impudicæ ne simul saltent palatia: ne multiplicetur in ea obscœna saltatio ne simul multiplicetur luctus. Impudicæ in Sion saltarunt et invaluit simul luctus. Nutu divino ostendit Isaias illas pedibus tripudiantes iram divinam excitasse. Sub saltatione terra tremuit. Puella quæ saltavit in convivio abscidit caput Joannis[1]. Propter pedes lascive saltantes ira divina terram quassavit. Sub concentu vocum lascivarum tecta ira divina resonarunt, et propter corporum gesticulationes et saltus, vacillarunt parietes quasi collaberentur; propter choreas et cantus resonarunt ira divina ædes. Exemplo sint tibi oppida propter hæc eversa.

Orandum ut in maris periculo.

9. Ne torpeamus ut non vapulemur; ne conculcemus ut non pereamus; si orationi instemus, liberabimur; si supplicationes faciamus, salvabimur. Exurgit-ne in mare tempestas? clamant omnes una voce orantes. Navis quæ moveri nata est, ubi tempestate agitatur metum incutit; terra immobilis quatitur, et ab orando abstinemus.

1 *Matth.* XIV, 6, sqq.

a Deest folium.

ܛܥܢܐ : ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܘܡܪܛܢ . ܚܕ ܬܪܝܢ ܠܒܥ
ܣܟܠܐ . ܕܐܦ ܗܘ ܨܘܡܐ ܡܠܐܐ ܠܗ . ܘܐܦ
ܗܘ ܥܢܝܐ ܩܛܠ ܠܗ : ܘܟܕ ܒܥܐ ܕܢܬܦܢܐ
ܒܥܓܠ ܨܘܡܐ ܡܢܗ . ܬܪܬܝܢ ܩܢܐ .
ܣܓܐ ܥܡܠܗ ܘܒܨܪ ܠܗ ܐܓܪܐ
ܡܒܨܪ : ܘܐܝܢܐ ܕܚܕܐ ܒܥܡܠܗ . ܐܦ
ܡܘܒܠܗ ܠܗ ܩܠܝܠ ܗܘ . ܕܠܐ ܫܒܩܐ ܚܕܘܬܐ
ܠܒܐ . ܕܬܥܘܠ ܥܩܬܐ ܥܛܝܦܐ : ܛܪܕ ܚܫܐ
ܘܪܛܢܐ . ܘܗܘܐ ܚܕ ܬܪܝܢ ܝܘܬܪܢܗ .
ܡܣܓܐ ܐܓܪܗ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ : ܕܒܠܒܐ ܛܒܐ
ܦܠܚ :

Sunt e nobis qui numerant dies, quandonam a jejunio eximentur. Vix autem incœperunt quum jam absolvunt, quia tædium mentes occupat. Qui jejunio laborat et murmurat duplum patitur, quia jejunii onere fatigatur et desidio interimitur. Dum rogat ut cito ab onere eximatur, duo obtinet: crescit labor et minuitur merces, quia murmur mercedem minuit; qui autem cum gaudio laborem sustinet onus fit ei leve; quia gaudium cordis non sinit ut tædium invadat mentem. Abigit-ne passionem et murmur? fit ei duplex emolumentum; auget mercedem pro sua voluntate qui corde bono laborat.

ܢܣܓܐ ܒܥܘܬܐ ܚܒܝܒܝ . ܥܠ ܕܥܒܪ ܘܥܠ
ܕܥܬܝܕ : ܙܘܥܐ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܥܒܪܢ . ܐܦ
ܕܚܠܬܐ ܡܢ ܕܥܬܝܕܝܢ : ܕܝܒܫܘ ܦܩܚܐ ܢܕܚܠ .
ܕܠܐ ܢܝܒܫܘܢ ܐܦ ܥܘܠܐ : ܢܕܚܠ ܣܒܐ
ܥܬܝܩܐ . ܕܟܠܗ ܡܫܚܐ ܥܬܝܩܐ : ܢܕܚܠ ܬܘܒ
ܐܦ ܥܠܝܡܐ . ܕܙܪܥܐ ܒܪܘܓܙܐ ܐܬܚܒܠܘ :
ܢܟܦܐ ܕܢܫܐ ܢܙܘܥܢ . ܕܐܦ ܢܨܒܬܐ ܐܬܚܒܠ :
ܥܠܝܡܐ ܕܡܬܪܘܪܒ ܢܕܚܠ . ܕܐܦ ܒܪܘܬܐ
ܐܬܚܒܠܘ : ܒܙܘܥܬܐ ܢܗܘܐ ܐܢܫܘܬܐ . ܕܒܙܘܥܬܐ
ܩܝܡܝܢ ܙܪܥܐ : ܥܕܡܐ ܕܥܒܪ ܪܘܓܙܐ : ܠܐ ܘܠܐ
ܕܢܫܠܐ ܒܟܝܢ . ܥܕܡܐ ܕܪܚܡܐ ܡܬܐܫܕܝܢ :
ܘܠܐ ܕܢܬܐܫܕ ܢܦܫܢ : ܐܦ ܠܐ ܡܐ ܕܦܨܢ
ܠܢ . ܢܘܩܦܐ ܒܟܝܢ ܠܐ ܫܠܝܢ .

10. Multiplicemus nostras preces, dilectissimi, pro rebus transeuntibus et pro futuris. Res transeuntes metum incutiant et futuræ timorem. Quia aruerunt flores, timeamus ne arescant etiam infantes. Timeat senex vetulus quod consumpta sit olea vetus; timeat adolescens quod semina ira divina destructa sint; feminæ pavescant quod plantæ destructæ sint, juvenis superbiens formidet quod cupressi destructæ sint. In tremore versetur hominum genus, quia semina sub metu stant; donec transiverit ira divina oportet ut nostros fletus non interrumpamus; donec misericordia effusa fuerit oportet animas nostras effundi, neque quando liberaverit nos, quiescere debemus; qui interius aman amare nunquam cessant.

Orandum pro transeuntibus et pro futuris.

ܘܐܢ ܕܝܢ ܡܢܗ ܒܫܝܢܐ . ܒܟܡܐ ܢܕܚܠ
ܒܥܕܢ ܪܘܓܙܐ : ܒܣܒܥܬܐ ܕܢܫܠܐ ܠܐ ܘܠܐ .

11. Si autem in pace absque metu non sumus, quanto magis timendum nobis est tempore iræ; si satiatos

Continuo ab omnibus orandum.

ܟܡܐ ܗܟܝܠ ܠܟܦܢܐ ܟܦܢܐ : ܒܫܠܝܗ ܕܐܪܥܐ
ܙܘܥܐ ܗܘ . ܟܡܐ ܗܟܝܠ ܠܟܦܢ ܙܘܥܗ :
ܘܐܢ ܒܬܪܥܐ ܚܝܐ ܕܚܠܬܐ ܗܘ . ܟܡܐ ܗܟܝܠ
ܒܬܪܥܐ ܕܡܘܬܐ : ܘܐܢ ܟܐܢܐ ܡܙܕܗܪܝܢ . ܐܝܟܐ
ܢܡܛܘܢ ܛܥܝܐ : ܘܐܢ ܙܕܝܩܐ ܡܬܚܦܛ .
ܬܗܪܐ ܗܘ ܕܒܛܠ ܣܟܠܐ : ܘܐܢ ܥܬܝܪܐ ܡܬܥܢܝܢ .
ܒܣܝܪ ܗܘ ܕܕܡܟ ܡܣܟܢܐ : ܘܐܢ ܡܬܚܦܛ ܠܐ
ܦܫܐ . ܠܐܝܟܐ ܢܡܛܐ ܡܫܬܡܠܐ : ܗܐ ܪܘܓܙܗ
ܕܫܡܝܐ ܠܐܪܥܐ . ܐܝܟܐ ܢܛܫܐ ܥܘܠܐ : ܐܢ ܛܘܪܐ
ܪܡܐ ܚܦܐ . ܐܝܟܐ ܢܥܪܘܩ ܚܛܝܐ : ܥܘܠܐ ܚܒܠ
ܒܪܝܬܐ . ܘܒܬܝܟ ܦܠܛ ܪܫܝܥܐ : ܠܬܫܢܝܩܐ
ܡܛܪ ܚܛܝܐ ܟܕ ܗܘ ܚܝܒ ܠܛܘܦܢܐ : ܘܐܠ
ܢܚܬ ܛܠܐ ܪܛܢ . ܟܕ ܗܘ ܚܝܒ ܠܫܛܦܐ :
ܪܘܓܙܐ ܠܒܣܪ ܒܥܒܕܐ ܥܒܕܗ . ܘܐܝܟ ܢܚܫܘܒ
ܒܪ ܚܐܪܐ : ܕܠܐ ܗܘܐ ܥܒܕܐ ܗܘ ܕܚܛܝܬܐ :
ܕܥܠ ܟܠ ܒܣܝܪ ܘܡܒܙܚ . ܟܢܥܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܘܡܩܘܗ . ܡܘܡܩ ܕܝܠܢ ܦܠܛ : ܐܝܟ
ܗܘ ܠܐ ܢܬܠܛܡ . ܘܡܘܡܐ ܦܘܡܢ ܠܥܡܝܢ :
ܐܝܟ ܢܣܦܩ ܐܪܒܐ . ܘܢܘܪܐ ܢܦܫ ܡܘܡܝܢ :
ܐܠܐ ܕܒܐ ܢܚܬ ܟܠܐ . ܘܡܫܟܠܬܗ ܐܠܗܐ
ܘܥܒܕܢ : ܐܝܟ ܢܚܘܣ ܟܠܐ . ܘܡܘܡܩܐ ܠܢܘܪܐ
ܗܘܐ . ܟܕܘܡܐ ܕܐܦܪܘܩ ܘܡܠܟܝ : ܠܐ ܡܢܗ ܡܢ
ܡܘܡܝܩ . ܘܕܐܦܩܐ ܘܢܘܪܐ ܠܐ ܦܝܚܘܢ . ܐܠܐ
ܪܫܘܗ ܘܡܢܝܢ ܐܝܟܢ . ܡܢܝܚܝܢ ܡܢ ܢܘܪܐ :
ܘܠܐ ܢܣܒ ܡܚܝܬܐ ܡܪܟ ܐܝܟ . ܢܘܪܐ ܕܚܠܐ ܠܐ
ܦܩܥܩ : ܡܥܝܝܢ ܟܕܠܐ ܘܡܣܘܪܩܘܬ ܠܡܬܚܝܢܘܬ
ܕܥܠܝ ܥܠܝܐ ܘܡܠܝܟ : ܐܬܪܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܢ
ܘܟܠܗ . ܕܡܠܟܐ ܗܘ ܕܐܝܟ ܩܘܡ . ܠܬܚܘܬܐ
ܟܢܥܝ ܠܚܘܪܒܢܐ . ܟܕ ܗܘܐ ܠܡܚܪܒ
ܚܘܒܝ : ܐܝܟ ܪܘܫܥܐ ܗܘ ܘܡܣܟܢܘܬ ܠܡܚܝܢܘܬ .

1 *Josue* X, 11.

ab orando desinere non decet, quanto magis esurientes; si quiescente terra tremor adest, quanto magis illa tremente? si in porta vitæ metus, quanto magis in porta mortis? Si probi sibi cavere debent, quonam pervenient errantes? Si justus studium adhibere debet, mirum esset pauperem posse otiari; si dives negotiis occupatur contemptibilis fit pauper qui dormit. Si strenuus cursum non interrumpit, quonam perveniet piger? Ecce ira cœlestis obruit terram, ubinam latebit iniquus? Si montes altos operiat, quonam fugiet peccator? Iniquitas destruxit creaturas et domus tua, impie, pœnam evaderet? imbrem exspectat peccator quum diluvium meruerit; murmurat quod ros non descenderit, quum dignus sit inundatione. Ira contemptum minata est, servitutem adducit. Quomodo liber putabit se non esse servum peccati, quando omnibus cum despectu irridet? Chanaan propter subsannationem suam maledictus fuit, sed subsannationem nostram non incurrit. Quomodo Deus rorem sparget quum lingua nostra mortem distillet? quomodo semina frigus captent, quando subsannatio nostra ignem spirat? Altissimus lato decreto statuit terram Chanaan destruendam esse; quænam domus hanc pœnam evadet si est in ea iniquitas Chanaan? Lapides grandinis pluere fecit Altissimus in terra Chanaan[1], non satis fuit subsannationi nostræ eam lapidibus grandinis non fuisse obrutam. Ira

ܐܬܪܐ ܕܟܝܐ ܡܡܠܟܘܬܗ : ܐܢܬ ܣܡܡܐ ܡܦܪܣ
ܠܐܪܥܐ . ܐܝܟܐ ܗܘ ܐܪܥܐ ܕܩܝܡܝܢ ܒܗ : ܣܕܘܡܝܐ
ܢܣܒܘ ܡܢ ܫܡܝܐ . ܘܡܛܪܐ ܠܡܣܟܪܐ ܬܡܗ .
ܘܚܛܝܬܐ ܐܦܟܬ ܠܣܕܘܡ . ܠܐ ܒܗ ܠܒܗ
ܠܡܛܪܐ : ܠܡܛܪܐ ܬܡܗ ܕܡܛܐ . ܘܣܡܡܗ
ܐܪܥܐ ܦܩܥܬ :

divina adduxit acervos grandinis super semina Chanaan, et tu quod pluvia missa non sit anxius es, nec sufficit ut a grandine servatus fueris. Multiplicavit se iniquitas et evertit Sodomam quæ naturam constitutam everterat. Terra, in qua sunt Sodomitæ, mirum quomodo stare possit. Pluviam expectant ejus incolæ quum comburi mereantur. Si scelus illud evertit Sodomam, regio ab illo scelere pura e contra servata est. Si invidia scidit terram, quænam regio invidia infecta firma stabit? Invidi[1] vivi descenderunt (in infernum), et invidus pluviam expectat? Isti impudenti non sufficit terram sub ipso stare; pluviam e cœlo expectat, dum ejus invidia terram scidit.

ܣܡܟܬܐ ܠܡܛܪܐ ܨܗܝ . ܕܨܗܝܐ ܠܥܘܠܐ
ܪܥܝܢܢ . ܢܬܪܐ ܒܛܝܒܘܬܐ ܪܥܝܢܢ . ܕܙܪܥܐ
ܒܛܠܐ ܢܬܪܘܝܘܢ . ܢܨܢܢ ܡܢܗ ܚܡܬܐ .
ܕܚܠܐ ܒܪܘܚܐ ܠܐܦܝܢ : ܒܪܐ ܕܐܬܪܗ (sic)
ܠܐܠܗܐ . ܥܡܐ ܕܒܪܐ ܢܦܠܘ ܓܪܡܝܗܘܢ .
ܦܓܪܐ ܗܘܐ ܒܡܕܒܪܐ . ܘܒܡܕܝܢܬܗܘܢ ܢܫܬܒܩܘܢ :
ܣܒܪܘ ܚܛܝܐ ܗܘܐ ܥܡܗ ܠܒܗ . ܕܫܐܘܠ
ܚܛܝܐ ܕܚܪܫܘܬܗ : ܠܡܛܪܐ ܡܣܟܝܢ ܚܛܝܐ .
ܟܕ ܡܬܚܡܢ ܡܢ ܝܗܘܒܗ : ܗܠܝܢ ܚܛܗܐ
ܕܐܬܢܝ : ܒܥܠܡ ܐܒܠܐ ܒܥܪܒܐ : ܘܐܝܠܐ
ܕܡܠܐ ܡܢ ܗܠܝܢ . ܩܪܝܒ ܗܘ ܕܣܕܘܡ
ܝܐ ܗܘ : ܙܝܬܐ ܕܙܟܝ ܠܣܬܘܐ . ܙܟܐ
ܠܗ ܩܘܪܫܐ ܥܙܝܙܐ : ܙܝܬܐ ܙܟܝܬ ܣܬܘܐ .
ܟܠܝܠܐ ܠܙܟܘܬܐ ܝܗܒܐ : ܙܝܬܐ ܟܝܢܐ ܚܡܝܡܐ .
ܙܟܝܗ ܬܠܓܐ ܩܪܝܪܐ : ܙܝܬܐ ܕܡܫܚܗ
ܢܗܪܐ ܗܘ . ܗܟܢ ܘܒܗ ܐܝܟ ܕܒܟܘܪܐ :

1 *Num.* XVI, 31.

12. Agri pluviam sitiunt, quia mens nostra iniquitatem sitit. Mens nostra gratia irrigetur, ut semina rore humectentur; iracundiam nostram gratia refrigeret, ut ager dulci aura refrigeretur. Populus (Israel) Deum exacerbavit et ejus ossa ceciderunt in deserto et peccatores putant sibi sufficere ut in suis oppidis relinquantur. Gladius transfixit cor Saulis propter ejus hariolationem, pluviam expectant peccatores dum recedunt ab illius datore. Peccata hæc quæ iterum committimus luctum mundo inferunt; qui iis repletur propinquus fit Sodomitarum. Oleas quæ hiemem vincunt, vincit frigus vehemens. Olea hiemis rigidæ victrix coronam ei præbet. Oleæ natura calidæ prævalet nix frigida; olea, cujus oleum

Agri puniuntur propter nostra peccata.

ܙܝܬܐ ܕܡܬܬܙܝܥܐ ܠܐ ܝܕܥܐ . ܒܢܫܒ ܒܗ
ܣܬܘܐ ܘܡܬܬܙܝܥ . ܚܘܣ ܥܠ ܙܝܬܐ ܕܐܝܟ
ܐܕܡ . ܗܐ ܫܠܚ ܡܢܗ ܠܫܘܒܚܗ : ܬܠܬܐ
ܛܒ̈ܢ ܐܬܚܒܠܘ . ܙܝܬܐ ܘܙܪܥܐ ܘܩܢܝܢܐ :
ܐܒܠ ܐܟܪܐ ܥܠ ܙܪܥܐ . ܐܦ ܦܥܠܐ ܥܠ
ܙܝܬܐ : ܐܒܠܝܢ ܬܪܝܗܘܢ ܥܠ ܬܘܪܐ . ܕܚܝܠܐ
ܬܘܪܐ ܥܠ ܟܠ : ܐܒܠܐ ܕܫܢܬܐ ܕܫܢܝܐ ܗܘ .
ܐܝܟܢ ܢܦܠܘܚ ܐܪܥܢ : ܙܪܥܐ ܒܥܓܠ
ܡܬܒܥܝܢ . ܬܘܪܐ ܠܐܡܬܝ ܢܫܬܟܚܘܢ :
ܟܕ ܗܘ ܐܘܠܨܐ ܒܪ ܫܢܬܐ ܗܘ . ܠܗ ܒܪ
ܫܢܬܐ ܗܘ ܠܒܪܝܬܗ : ܐܘܠܨܐ ܗܘ ܚܕܬܐ
ܕܙܠܝܩܘܗܝ . ܠܫܢܬܐ ܘܬܠܝܬܝܬܐ ܡܬܦܫܝܢ ܠܐܡܬܝ
ܬܘܪܐ ܡܬܪܒܝܢ . ܠܐܡܬܝ ܙܝܬܐ ܡܬܦܪܢܣܢ :
ܬܘܪܐ ܘܙܪܥܐ ܐܦ ܙܝܬܐ . ܡܚܘ̈ܬܐ ܬܠܬ
ܐܬܡܪܝ : ܘܐܦ ܠܐ ܟܪܡܐ ܐܬܢܛܪ . ܕܡܚܘܬܐ
ܗܝ ܕܐܪܒܥ ܐܦ ܗܝ : ܐܦ ܠܐ ܥܕܪܐ ܐܬܦܨܝܘ .
ܕܡܚܘܬܐ ܕܚܡܫ ܐܚܪܢܝܬܐ . ܢܦܩܘ ܡܢܝܢܐ
ܘܡܟܝܠܬܐ . ܕܡܚܘܬܐ ܗܝ ܕܩܕܡ ܚܡܫ :
ܗܝ ܗܝ ܣܝܡܐ ܒܪܫܝܬܐ . ܘܡܢܗ ܗܢܝ
ܒ̈ܝܫܬܐ : ܒܗ ܘܡܢܗ ܟܐܒܐ ܘܩܥܬܐ . ܒܥܘܠܒܢܐ
ܕܐܘܩܝܢܐ . ܒܗ ܒܫܡܐ ܕܥܒܕܐ . ܒܐܣܟܡܐ
ܕܢܟܠܐ : ܟܕ ܓܢܒܐ ܕܠܐ ܐܬܬܚܝܕ . ܐܬܦܪܣ
ܟܠܗ ܐܬܦܪܣܝ . ܟܕ ܣܒܪ ܕܠܐ ܐܢܫ ܐܪܓܫ .
ܡܫܛܝܢ ܕܟܠܢܫ ܚܙܐ ܠܗ . ܟܕ ܣܒܪ
ܕܠܐ ܐܬܬܚܝܕ . ܐܬܬܚܝܕܬ ܕܟܡܐ ܓܢܒ :
ܦܪܨܘܦ ܟܐܢܘܬܐ ܠܒܫ ܓܢܒܐ . ܕܥܡ ܟܐܢ̈ܐ
ܢܬܡܢܐ : ܐܬܦܪܣ ܒܥܓܠ ܐܬܦܪܣܝ . ܘܒܪܫܗ
ܚܕܐ ܟܬܒܘܗ : ܟܠ ܕܐܝܬܝ ܩܝܣܐ
ܘܐܬܐ . ܕܢܦܘܩ ܢܘܪܐ ܕܠܐ ܡܫܟܚ : ܟܠܗ
ܐܪܥܐ ܥܕܬܐ ܒܗ . ܒܐܝܕܐ ܕܒܪܝܬܐ .
ܒܐܝܕܝ ܡܫܠܡܢ ܠܗܘܢ . ܡܫܡܫܐ ܣܘܓܐܬܐ .
ܡܫܐܠ ܠܟܘܢ ܕܡܫܡܫܐ . ܘܡܫܡܫܐ ܐܚܪܘ

lenissimum est, frigore velut igne uritur et arescit. Olea, quæ nunquam tremescit, flante hieme tremet. Parce oleæ quia nunc, sicut Adamus, sua gloria exuta est. Tria bona destructa sunt : oleæ, semina et pecora ; luget agricola super semina et operarius super oleas, lugent ambo super boves, quia a bovis robore cetera pendent. Luctus anni annorum est. Quomodo colemus agros nostros ? Semina cito inquiruntur, juvenci quandonam haberi poterunt ? Afflictio utique anno propria est, sed ultra extenditur; afflictio est nova, cujus radii in annum secundum et tertium protenduntur, donec juvenci creverint et oleæ procuratæ fuerint : juvenci, semina et oleæ tres plagæ quæ immissæ sunt ; nec vineæ servatæ sunt, quæ est plaga quarta ; nec greges immunes evaserunt, quæ est plaga quinta ; defecerunt numini et mensuræ quæ est plaga ante quintam reponenda. Hoc initium est malorum, inde dolores et clamores ; inde oppressio sub prætextu operis ; inde furtum sub habitu doli occultatum. Quando autem fur putat se non deprehensum, fraus ejus tota propalata est; quando arbitratur neminem furtum animadvertisse, omnes illud despiciunt ; quando sperat se non deprehensum, furtum toties reprehensum quoties commissum. Fur habitu æquitatis se involvit ut probis annumeraretur, sed occulta ejus fraus statim propalata est, quia fronti furis inscripta est ab omnibus qui attulerunt ligna ut

[illegible]

suaderent ignem non esse satiatum. Omnis terra combusta est in fornace furti; in eam ingrediuntur et excoriantur pauperes amanter. Dolet corde pauper et manum super illud reponit, et dum omnia exterius producit nihil servat intus. O quam fraudulenta est oppressio! quam astutum furtum! quam dulcis inhumanitas! quam verecunda immunditia! Terra tota et ex toto maledictioni subjacet. Quis ejus abominationes describat? Relinquamus hanc rem donec veniat tempus de ea dicendi.

[illegible]

Tu, Domine, sis nobis consolatio in miseriis quibus circumdamur; beneficentia tua, Domine, mala nunc congesta depellat; per te, Domine, reperiamus inter deperdita possessiones a nobis amissas. Per tuam misericordiam convalescant menses anni ægritudine laborantes; rore tuo semina ab hoc diuturno morbo curentur; per te renovetur olea gloriosisque vestibus suis induatur. In te, Domine, populus tuus glorietur; clamavit ad te et eum exaudisti; in te exaltetur verbum oris nostri, quia nos ut filios tuos audisti; per te, Domine, ecclesia tua glorietur contra doctrinas ipsi reprobas; per te grex tuus magnificetur, quia ejus petitiones exaudisti; in te gaudeat totus noster cœtus, quia quod nostræ preces intendebant effectum est. Cœtus noster gloriam tibi det et per te tuo Patri laudem.

[illegible]

Explicit sermo rogationum.

[a] B [illegible] — [b] B [illegible]

## VIII.

ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܒܥܘܬܐ :

Orat pro pluvia in nisan.

[illegible]

## Sermo VIII.

Ejusdem mar Ephræmi de rogationibus[1].

1. Vernalis pluvia jussu tuo irrigat terram eamque pinguefacit. Magna est, o creator, tua Providentia, quæ altum et profundum regit; imbres quovis tempore, in hieme et in æstate, nutui tuæ Providentiæ obediunt. Misericordia tua thesaurum bonorum afferat hiemi et æstati. Quam veloces sunt alæ iræ tuæ! Sed velocior est tua misericordia. Misericordia quæ ultima prodiit facta est prima, et ira quæ prima prodierat facta est tarda. Miserere, o Bone, et benedic tua Providentia coronæ anni. In hiemis initio dedisti benedictiones et in fine maledictiones; in utroque conun[2] ditasti nos, in nisan et iar[3] pauperes reddidisti. Inverso ordine obtulerunt se nobis tua dona; in hieme paupere ditarunt nos, in æstate divite ad inopiam nos redegerunt. E reliquiis donorum tuorum micam mitte ad nos; ex inundatione conun imbrem gratiarum effunde super nos. Conun, mensis tuæ nativitatis, Nisan, mensis tuæ resurrectionis, duo isti menses in te figurati sunt; prosit uterque recreationi nostræ. Nisan mensis resurrectionis tuæ maxime adaugeat gaudia. Nativitate præstantior est resurrectio, exaltetur nisan præ conun. Conun, initium nativitatis tuæ initium anni benedixit; nisan,

1 Iste sermo numero 10 signatur in codice 17,164.
2 In mensibus decembri et januario.
3 In mensibus aprili et maio.

ܟܢܘܢ ܘܢܝܣܢ ܚܒܝܒܝ̈ . ܒܫܦܥܝܗܘܢ ܢܗܘܘܢ
ܚܣܝܢ : ܡܢ ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܪܟܘܒ ܠܢ . ܨܠܝܒܐ
ܢܝܫܐ ܕܦܘܪܩܢܐ : ܒܗ ܚܬܘܡ ܠܟܠܗ̇
ܫܢܬܐ . ܨܠܝܒܐ ܢܛܪܝܗ̇ : ܢܚܙܘܢܝܗ̇
ܫܘܕܦܐ ܘܠܐ ܢܚܒܠ . ܒܪܕܐ ܘܩܡܨܐ ܘܠܐ ܢܗܪܘܢ :
ܢܝܣܢ ܢܛܪ ܠܥܒܪ̈ܝܐ . ܒܕܡܐ ܪܣܝܣܐ ܕܥܠ
ܬܪ̈ܥܐ : ܪܘܫܡܐ ܠܒܬ ܕܥܠ ܒܝܬ ܥܝ̈ܢܐ . ܐܬܘܬܗ
ܛܪ ܠܚܬܝܡ̈ܐ : ܒܪܟ ܢܝܣܢ ܐܝܟ ܟܢܘܢ
ܕܢܒܪܟ ... ܠܐܬܪܢ . ܟܠܗ . . . .
. . . . . . . . . . . . .

mensis tuæ resurrectionis, resuscitet semina. Resurrectio in nisan effecta annum eversum instauret. Duo menses possunt instaurare ruinam totius anni. Conun et nisan, dilectissimi, effusionibus suis nobis propitii fiant. E duobus mensibus compone nobis crucem, signum salutis; cruce signa totum annum; crux illum custodiat. Crucem aspiciant uredo et non noceat, grando et locustæ et non lædant. Nisan servavit Hebræos sanguine effuso super portas; signum super frontes(?) ... figura ejus serva signatos. Benedic nisan sicut conun ut[1] . .
. . . . . . . . . . . . .

## IX.

ܡܠܟܐ[a] ܝܗܒ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܚܒܝܒܝ̈ : ܐܝܟ ܕܠܒܢ̈ܝܐ
ܦܪ̈ܘܫܐ . ܕܠܐ ܢܬܪܦܐ ܒܨܠܘܬܢ : ܡܛܠ ܕܐܬܬ
ܡܘܗܒܬܢ . ܘܠܐ ܢܬܡܠܐ ܠܒܥܘܬܢ : ܡܛܠ
ܕܐܬܬ ܫܐܠܬܢ . ܒܟܠܗ ܩܠ̈ܝܢ ܢܘܕܐ : ܠܗ
ܠܐܠܗܐ ܐܦ ܒܟܠܗ ܛܝܒܘܬܗ . ܒܟܠܗ
ܦܘܡܢ ܢܙܡܪ ܠܗ : ܚܝ̈ܒܐ ܚܢܢ ܠܚܣܕܗ .
ܒܟܠܗ ܠܫܢ ܠܐ ܡܫܟܚܐ : ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܠܗ
ܚܕ ܐܝܬ . ܒܨܒ̈ܥܬܐ ܠܐ ܡܬܡܢܝܢ : ܒܐܝܕܐ
ܠܐ ܡܬܡܫܚܢ . ܕܟܠ ܢܛܦ̈ܬܐ ܕܡܛܪܗ :
ܦܪ̈ܝܫܐ ܡܠ̈ܝܢ ܒܚܢܢܗ . ܒܐܝܠܝܢ ܟܪ̈ܟܐ
ܢܬܟܬܒܢ : ܥܘܕܪ̈ܢܐ ܕܡܢ ܡܒܘܥܟ . ܒܐܝܠܝܢ
ܠܘ̈ܚܐ ܢܬܪܫܡܘܢ : ܟܠܗܝܢ ܛܝܒܘ̈ܬܐ ܕܣܓܝ .
ܐܝܟ ܟܠܐ ܢܬܟܢܫܢ ܠܗ : ܓܠ̈ܠܝܟ ܐܘ
ܕܝܢ . ܒܐܝܕܐ ܟܝܠܐ ܢܬܟܝܠܢ : ܒܡܫܘܚܬܟ
ܒܪܘܚ . ܒܐܝܕܐ ܠܫܢ ܢܬܦܫܩ : ܡܘܗܒ̈ܬܟ

## Sermo IX.

*Innumera sunt Dei beneficia.*

1. Vobis tanquam filiis prudentibus consilium do, dilectissimi, ut, concessa gratia, nos non relaxemus ab oratione, nec, adimpletis petitionibus, remissius precemur. Si totis nostris vocibus gratias Deo agamus, nostræ gratiæ adhuc impares sunt ejus bonitati; si toto ore psallamus ei, gratiæ ejus adhuc debitores sumus; nulla lingua debitas rependere potest laudes pro bonis in nos effectis. Nec digitis numerari nec manu computari possunt guttæ pluviæ ejus; singulæ autem occulta misericordia plenæ sunt. In quibusnam voluminibus inscribi poterunt auxilia a fonte tuo deprompta? In quibusnam tabulis exarabuntur et coacervabuntur multiplices gratiæ tuæ fluctus? Quænam mensura

1 Reliqua deficiunt.

a E codice B p. 487 et e cod. D.

ܐܘ ܫܘܒܚܢ . ܙܟܬ ܗܝ ܡܢ ܡܕܥܢ .
ܘܡܠܬܢ ܠܐ ܣܦܩܐ ܠܗ̇ .

Invocat patriarchas.

ܥܡ ܙܕܝ̈ܩܐ ܢܘܕܐ ܠܟ : ܥܠ ܛܝܒܘܬܟ
ܕܠܘܬܢ . ܢܘܕܐ ܥܡܢ ܘܚܠܦܝܢ : ܗܒܝܠ ܕܐܩܪܒ
ܐܡܪܐ ܗܘܐ . ܒܐܡܪܗ ܥܢ̈ܢ ܢܬܒܪܟ : ܕܢܣܓܘܢ
ܢܕܪ̈ܐ ܘܩܘܪ̈ܒܢܐ . ܢܘܕܐ ܥܡܢ ܘܚܠܦܝܢ : ܐܦ
ܚܢܘܟ ܕܙܟܐ ܠܡܘܬܐ . ܘܡܢ ܬܢ̇ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܢܥܗܕܝܗ : ܕܥܡܪܢ ܢܒܪܟ ܒܨܠܘܬܗ .
ܘܗܘܝܘ ܕܙܟܝܗ ܠܡܘܬܐ : ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܬܪܥܐ
ܕܕܝܢ . ܦܝܣܐ ܢܗܘܐ ܚܠܦܝܢ : ܕܢܥܒܪܘܢ ܡܢܢ
ܢܙ̈ܩܐ . ܠܡܟ ܗܘ ܕܥܠ ܢܘܚ ܐܡܪ ܗܘܐ :
ܕܗܢܐ ܢܒܝܐܢ ܡܢ ܥܡܠܢ . ܒܨܠܘܬܗ ܢܗܘܐ
ܥܡ ܥܡܢ : ܕܢܥܒܪ ܛܒܐ ܠܘܛܬܢ . ܘܐܦ
ܢܘܚ ܕܢܛܪ ܟܘܐܠܐ : ܘܡܠܝܗ̇ ܡܐܟܠܐ ܘܐܦܩܢܐ .
ܥܡܪܢ ܢܛܪ ܒܨܠܘܬܗ : ܘܢܡܠܝܗ ܛܘܒܐ
ܘܛܒ̈ܬܐ . ܘܐܦ ܫܡ ܘܝܦܬ ܠܬܪܝܗܘܢ :
ܕܟܣܘ ܥܪܛܠܝܘܬ ܐܒܘܗܘܢ . ܢܨܠܘܢ ܚܠܦ
ܥܪ̈ܛܠܝܐ : ܢܟܣܘܢ ܦܘܪ̈ܫܐ ܕܡܣܟ̈ܢܐ .
ܡܛܠ ܗܘܐ ܐܒܪܗܡ ܦܬܘܪܐ : ܕܢܣܒܥܘܢ ܒܗ̇ ܟܦܢܐ
ܢܬܕܡܐ . ܠܦܬܘܪܗ ܗܢܐ ܦܬܘܪܢ : ܒܛܘܒܐ
ܘܣܒܥܐ ܘܒܣܝܡܘܬܐ . ܘܐܝܣܚܩ ܕܙܪܥ ܐܦ
ܚܨܕ : ܘܐܬܐ ܒܙܪܥܗ ܚܕ ܒܡܐܐ . ܒܨܠܘܬܗ
ܠܐܪܥܢ ܢܒܪܟ : ܕܢܣܓܐ ܙܪܥܢ ܡܐܬܐ .
ܝܥܩܘܒ ܕܐܬܐ ܠܚܪܢ : ܘܫܡܫ ܒܢܟܦܘܬܐ
ܢܫܘܗܝ . ܒܨܠܘܬܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ ܒܢܟܦܘܬܐ : ܠܥܡܪܢ
ܠܐܦܝ ܐܡܬܐ . ܘܐܝܟ ܗܢܐ ܒܣܓܝܐܬܐ ܠܥܡܪܢ :

sufficiet bonitati tuæ, o creator noster? Quonam ore enarrabitur mansuetudo tua, o factor noster? Quanam lingua exponetur beneficentia tua, o gloria nostra? Beneficentia tua nostrum captum excedit et ei impar fit eloquium nostrum.

2. Laudemus te cum justis de tua in nos beneficentia; laudet nobiscum et pro nobis Abel qui agnum obtulit[1]. In agno ejus grex noster benedicatur, ut vota et oblationes multiplicentur. Laudet nobiscum et pro nobis Henoch qui mortem devicit, et e loco ubi degit recordetur habitationis nostræ eamque sua oratione benedicat[2]. Idem Henoch qui vicit mortem et stat ad portam judicis nostri sit pro nobis intercessor, ut nocumenta a nobis transeant. Lamech, qui de Noe dixit: *Iste consolabitur nos a labore nostro*[3], benedicat populum nostrum, ut Bonus removeat a nobis maledictiones. Noe, qui servavit arcam et implevit eam cibis ad nutrienda animalia, suis orationibus servet habitationem nostram eamque felicitate et bonis repleat. Sem et Japhet, qui ambo operuerunt turpitudinem patris sui[4], orent pro nudatis per frigus et operiant nuditatem pauperum. Abraham[5] instruxit mensam ut in ea esurientes cibarentur. Huic similis fiat mensa nostra bonis, satietate, suavitate. Isaacus[6] qui seminavit et messuit centumque

1 *Gen.* IV, 4.
2 *Gen.* V, 22.
3 *Gen.* V, 29.
4 *Gen.* IX, 23.
5 *Gen.* XVIII, 8.
6 *Gen.* XXVI, 12.

ܘܒܨܠܘܬܗ ܠܚܩܠܐ ܕܐܪܥܢ ܢܒܪܟ . ܘܢܩܛܘܦ ܐܢܚܢܢ
ܒܣܝܡܘܬܗܘܢ : ܗܘ ܝܥܩܘܒ ܪܥܝܐ ܠܐܪܥܢ . ܘܐܬܥܬܪ
ܩܢܝܢܗ ܒܓܘܗ̇ : ܗܘ ܝܥܩܘܒ ܠܗ ܒܨܠܘܬܐ .
ܕܐܫܕ ܒܐܪܥܢ ܢܦܪܘܥ : ܢܦܪܘܥ ܚܕܐ ܠܐܪܥܢ .
ܠܗ ܕܢܦܪܘܥ ܡܢܗ : ܒܢܘܪܐ ܕܟܣܝܐ ܢܐܟܘܠ ܩܡܨܐ .
ܐܝܟ ܕܫܕܪ ܓܡܠܘܗܝ ܕܛܥܝܢ ܛܒܬܐ : ܘܡܠܝܢ
ܐܒܪܗܡ ܡܢܟ ܗܘܐ . ܢܫܕܪ ܛܒܬܐ ܠܐܪܥܢ :
ܕܢܐܬܐ ܕܐܫܬܕܪ ܠܗ . ܘܐܬܐ ܗܘܐ ܒܗ
ܠܢ : ܒܛܝܒܘܬܗ ܕܢܒܪܟ ܒܨܠܘܬܗ .
ܡܪܝܐ ܕܨܒܬ ܐܪܥܢ : ܫܕܪ ܒܨܠܘܬܗ
ܠܐܒܪܗܡ . ܠܗ ܐܒܪܗܡ ܫܕܪ ܠܢ : ܕܢܒܪܟ
ܐܠܗܐ ܕܝܠܗ ܒܗ . ܠܐܒܪܗܡ ܡܢܗ ܒܨܠܘܬܗ :
ܘܢܥܒܕܘܢ ܡܢ ܠܐ ܚܙܝܢܗܘܢ . ܘܡܘܗܒܬܗ
ܚܬܢܗ ܕܐܪܥܢ : ܬܣܓܐ ܚܝܠ ܒܨܠܘܬܗ . ܘܗܘ
ܕܐܬܝܗܒ ܙܪܥܐ ܠܒܢܝܗܘܢ : ܢܣܓܐ ܙܪܥܐ
ܠܐܪܥܢ . ܐܝܟ ܗܘܐ ܒܡܘܗܒܬܐ : ܕܐܪܥܐ
ܡܫܬܡܥܐ ܠܗܘܢ . ܕܒܗܘܢ ܠܒܝܬ ܠܒܢ ܠܝܘܡ :
ܢܣܓܐ ܠܗܘܢ ܒܗܘܢ ܢܘܗܪܐ . ܐܬܒܪܟ
ܡܫܟܢܐ ܕܠܒܢ : ܒܡܐܬܝܬܐ ܕܝܥܩܘܒ ܠܘܬܗ .
ܒܨܠܘܬܗܘܢ ܕܟܕܒܐ . ܐܬܒܪܟ ܬܘܒ
ܕܒܢܝܐ . ܐܝܟ ܕܐܬܒܪܟ ܠܐܒܪܗܡ : ܡܢ
ܢܗܘܐ ܠܟ ܡܢ ܩܕܡܝܐ . ܒܨܠܘܬܗ ܕܢܗܘܐ
ܘܡܣܓܐ ܐܒܪܗ ܠܗ ܥܣܪ ܙܒܢܝܢ . ܠܡܪܝܐ
ܒܥܘܡܩ ܒܪܝܟ : ܕܢܥܒܕ ܢܚܡܘܢ ܒܗ
ܐܬܬܣܝܡ . ܥܒܕ ܠܐܪܥܢ ܕܢܣܒ ܒܗ : ܡܢ
ܢܚܡܝܢ ܕܒܙܥܐ ܢܦܫܢ .

coros pro uno obtinuit, suis orationibus benedicat agros nostros, ut ex illis decerpamus oblectamenta. Jacobus[1], qui in regione nostra pastor egit cujusque facultates in ea multiplicatæ sunt, orationes a se in regione nostra effusas terræ nostræ reddat salutares iisque tanquam occulto igne devoret locustas quæ eam vastant. Abraham misit camelos suos portantes bona in regionem nostram; veniat vox orationis ejus ad nos afferens nobis benedictiones. Dominus qui ornavit regionem nostram et misit ad Abraham Rebeccam, filio ejus desponsatam, præparet et mittat nobis nubem plenam jucunditate; sicut autem multiplicata sunt Rebeccæ pecora et vires atque incrementum cepit semen ejus, multiplicentur fructus in terris nostris per nubem quæ missa est nobis. Benedicta est domus Laban per adventum Jacobi ad eum; vice Labani mendaciorum, nos Jacobi orationibus benedicamur; si benedicta est domus Labani qui decies Jacobo mentitus est[2], eo vel magis, Domine, benedicendi sumus orationibus ejus quem non videntes amavimus. Multiplicati sunt greges Jacobi in terra nostra, multiplicentur et greges nostri per orationes ejus. Qui crescere fecit pascua ovibus illius crescere faciat pascua gregibus nostris. In hac regione frequentia occurrunt vestigia justorum; qui cum eis consentiunt in hoc sæculo, cum eis consentiant in die

1 *Gen.* XXX, 43.

2 *Gen.* XXXI, 7.

resurrectionis. Duodecim tribus quæ natæ sunt in Padan in regione nostra suis orationibus benedicant duodecim menses anni; Jacob autem et Moyses sicut benedixerunt duodecim tribus suis orationibus benedicant nobis menses anni. Per Joseph benedixisti Ægyptium[1], qui eum tulit et inclusit in carcere, benedic regionem nostram in qua exivit Joseph e carcere ventris.

ܐܢ ܡܘܫܐ ܠܥܡܐ ܕܛܥܐ : ܡܢܢܐ ܐܚܬ
ܒܨܠܘܬܗ . ܒܪܟ ܠܐܪܥܢ ܒܨܠܘܬܗ : ܕܫܕܬ
ܨܠܡܐ ܕܐܒܗܬܗ̇ . ܕܐܦܪܚ ܣܠܘܝܐ ܠܐܣܘܛܢܐ :
ܐܦ ܫܠܘܝ̈ ܡܢ ܝܡܐ . ܒܚܢܢܟ ܡܪܢ
ܒܛܠܗ̇ : ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܩܡܨܐ ܡܢܢ . ܘܐܪܚܩ
ܗܘܝܐ ܣܠܘܬܐ : ܐܦ ܩܡܨܐ ܕܠܐ ܡܦܪܚܐ .
ܒܨܠܘܬܗ ܕܡܘܫܐ ܢܛܪܘܕ : ܐܝܠܐ ܕܐܦܪܚ ܡܢ
ܐܪܥܢ . ܠܐ ܢܫܠܚ ܡܪܢ ܟܘܬܝܢܗ : ܩܡܨܐ ܪܥܒܐ
ܒܐܪ̈ܥܬܢ . ܕܐܢ ܫܠܚ ܠܗ̇ ܠܡܣܟܢܐ : ܡܫܠܚ
ܠܗ ܡܢ ܠܒܘܫܗ . ܠܐ ܢܫܠܚ ܩܡܨܐ ܟܘܪܗܢܗ :
ܘܢܠܒܫ ܒܚܠܦ ܚܘܠܡܢܢ . ܐܦ ܓܝܪ ܟܕ ܠܒܫ
ܚܘܠܡܢܢ : ܘܐܦ ܠܢ ܐܠܒܫ ܟܘܪܗܢܗ .
ܚܘܝܐ ܘܩܡܨܐ ܠܝܛܝܢ ܐܝܟ : ܕܠܐ ܣܒܥܘ
ܡܢ ܬܒܪܢ ܐܚܐ . ܒܝܕ ܚܘܝܐ ܚܛܬܐ
ܐܟܠܝܢ : ܒܝܕ ܩܡܨܐ ܐܦܠܐ ܚܛܬܐ . ܩܢܝܐ
ܕܚܛܬܐ ܐܬܝܗܘܢ : ܚܘܛܪܐ ܕܣܒܐ ܘܣܒܬܐ .
ܠܐ ܢܬܒܪ ܩܢܝܐ ܕܣܡܝܟܝܢ : ܣܝܒܘܬܐ ܟܠܗ̇
ܣܝܒܘܬܐ . ܟܠܗ̇ ܬܒܝܠ ܡܢ ܣܘܦܗ̇ . ܟܠܐ
ܗܘ ܩܢܝܐ ܡܣܬܡܟܢܐ . ܠܐ ܢܬܒܪ ܩܢܝܐ
ܕܒܗܘܢ : ܣܝܒܘܬܐ ܕܓܒܪܐ ܘܐܢܬܬܐ . ܩܢܝܐ
ܕܒܝܬܐ ܢܘܒܠܗ ܠܟ ܡܪܢ . ܙܡܝܪܐ ܒܝ
ܓܪܣܘ ܒܝ . ܢܛܪ ܩܢܝܗ ܕܒܩܘܦ : ܕܟܡܢܐ

3. Si Moyses suis orationibus manna e cœlo adduxit populo idololatræ, benedic et tu per orationes ejus terram nostram quæ abjecit simulacra patrum suorum. Qui advolare fecisti pro gulosis coturnices e mari[2], in misericordia tua abole agmina locustarum easque a nobis remove. Qui adduxit super Ægyptios scyniphes et locustas Moyses suis orationibus a regione abigat locustas nondum alatas et alatas. Ne exuat, Domine, locusta gulosa tunicam suam in agris nostris, quia si eam pro paupere exuit, pauperem exuit vestimento suo; non exuat locusta morbum suum, nec vicissim induat sanitatem nostram; etenim ubi induit sanitatem nostram, simul induit nos morbo suo. Serpens et locusta maledicta sint fratres, quia ruina nostra non satiati fuerunt. Per serpentem frumentum manducamus, per locustam vero neque frumentum manducare possumus. Frumenti calamus virga est senum et anuum; ne frangatur calamus quo innititur tota senectus. Totus orbis usque

1 *Gen.* XXXIX.

ᵃ D ܒܨܘܡܗ

2 *Exod.* XVI, 13.

ܠܐ ܐܬܒܗܬܢ . ܩܢܝܟ ܗܘ ܟܐܢܘܬܟ : ܦܬܓܡܟ
ܗܘܐ ܡܠܟܘܬܟ . ܨܠܝܒܟ ܗܘܐ ܪܟܘܒܐ
ܗܘ : ܕܒ ܚܙܐ ܠܐܪܒܥ ܦܢܝܢ . ܛܘ̈ܦܣܐ ܪ̈ܫܝܡܝܢ
ܒܪ̈ܟܘܒܗ : ܕܗܘ[a] ܡܪ̈ܟܒܬܐ ܕܟܪ̈ܘܒܐ . ܘܠܐ
ܡܬܦܢܝܐ ܘܡܬܗܦܟܐ . ܕܟܠܗ ܦܢܝܐ ܠܟܠܗܝܢ
ܦܢ̈ܝܢ . ܨܠܝܒܟ ܪܒܐ ܗܘ ܛܒ : ܕܟܕ ܡܢ
ܕܘܟܬܗ ܠܐ ܫܢܐ . ܪܗܛ ܠܗ ܠܐܪܒܥ ܪ̈ܘܚܝܢ .
ܘܒܟܠܗܝܢ ܟܠܗ ܐܝܬܘܗܝ .

ܠܐ ܢܬܚܣܪܘܢ ܦܥ̈ܠܝܟ . ܐܘ ܒܪ ܡܠܟܐ
ܥܬܝܪܐ . ܓܦܬܐ ܘܫܒܠܐ ܘܙܝܬܐ : ܢܬܠܘܢ
ܠܢ ܬܣܝܒܪܬܗܘܢ . ܗܐ ܒܒܪ̈ܝܬܟ
ܣܝ̈ܡܬܟ : ܗܐ ܨܒܝܢܟ ܓܙܒܪܐ . ܪܡܙܐ
ܡܡܣܐ ܡܣܦܩ ܠܟ : ܚܠܒܐ ܘܕܒܫܐ ܚܢܢܟ .
ܡܠ̈ܟܐ ܩܝܡܝܢ ܒܙܘܥܬܐ . ܕܠܡܐ ܢܚܣܪܘܢ
ܓ̈ܙܝܗܘܢ . ܕܝܠܟ ܕܝܢ ܗܝ ܡܕܒܪܢܘܬܟ :
ܠܐ ܚܣܪܐ ܐܘ ܡܬܡܣܟܢܐ . ܠܐ ܗܐ ܢܣܝܬܘܢ
ܐܚܝ̈ : ܕܡܪܐ ܛܒܐ ܐܝܬ ܠܟܘܢ . ܕܟܕ
ܒܥܐ ܒܥܘܬܐ ܕܢܨܠܐ : ܡܩܕܡ ܡܪܐ[a] ܛܝܒܘܬܐ .
ܘܐܢ ܡܘܚܪ ܠܡܥܢܐ ܠܢ . ܠܐ ܗܘܐ
ܕܚܣܝܪ ܒܚܘܒܗ . ܐܠܐ ܕܢܚܘܐ ܠܐܚܪ̈ܢܐ :
ܩܘܝܟܘܢ ܕܪܥܝܢܐ ܢܓܝܪܐ . ܕܠܡܐ ܠܐܝܘܒ
ܣܢܐ ܗܘܐ : ܐܘ ܠܐܒܪܗܡ ܠܐ ܪܚܡ ܗܘܐ .
ܒܢܣܝܘܢܝܗܘܢ[b] ܓܠܝ : ܙܟܘ̈ܬܐ ܕܪ̈ܚܡܘܗܝ .

[a] D ܡܪܢ — [b] D ܗܝ

ad suas extremitates innititur calamo divinæ Providentiæ; ne frangatur calamus quo imituntur animalia et homines. Calamum contemptus obtulerunt tibi, Domine, crucifixores quando te spreverunt, conserva calamum frumenti nostri quia calamum tuum non erubuimus. Calamus tuus ostendit justitiam tuam; titulus tuæ crucis ostendit regnum tuum; crux tua ostendit se currum esse qui respicit in quatuor mundi partes. Mysteria signata sunt in curru illo qui est currus cherubim; ille currus non revertitur nec vertitur, quia totus conversus est ad omnes mundi plagas. Crux tua magna est valde, si quidem a loco suo non discedens ad quatuor ventos extenditur et ubique tota est.

Providentia nunquam deficit.

4. O fili regis ditissimi, vinea, spica et olea dent nobis alimenta sua ne indigeant operarii tui. In creaturis tuis sunt thesauri tui; voluntas tua thesaurarius tuus est; simplex ejus nutus sufficit ad nos castigandos. Lac et mel dona sunt misericordiæ tuæ. Reges stant trementes ne eorum thesauri deficiant, tua autem Providentia nunquam deficit aut pauper efficitur. Nonne experti estis, fratres, vos habere Dominum bonum, qui se, orare volentem, sua gratia prævenit? Si autem moram facit nos audiendi, in causa non est defectus amoris, sed vult aliis ostendere quam patiens sit mens vestra. An forte Jobum oderat et Abrahamum non

ܘܐܠܐ ܐܝܟ ܠܐܠܗܐ : ܘܐܦܝܣ ܒܗ
ܒܢܨܚܢܝܗܘܢ. ܚܙܐ ܒܝܫܐ ܢܣܝܘܢܝܗܘܢ :
ܒܗܬ ܗܘܐ ܒܩܘܠܣܝܗܘܢ. ܐܢܫܐ ܠܝ ܐܝܬ
ܠܐܠܗܐ : ܨܒܐ ܕܒܟܠܚܕ ܢܚܙܐ ܒܗ. ܕܟܡܐ
ܐܢܫ ܠܐܠܗܐ : ܘܟܡܐ ܪܗܛ ܠܬܪܥܗ. ܠܐ
ܐܢܫ ܡܛܠ ܕܢܣܒ. ܐܠܐ ܡܚܐ ܡܢ ܟܠܗ.

Tentationibus probantur veri amici.

ܠܐ ܓܝܪ ܕܒܘܪ ܢܣܝܘܢܐ : ܕܚܒܝܒܝ
ܒܗܘܢ ܕܢܬܦܪܫܘܢ. ܐܢܫܐ ܕܚܒܐ ܠܙܒܢܐ.
ܪܚܡܐ ܕܡܩܘܝܐ ܠܡܦܪܫ. ܕܩܛܝܪ ܡܠܬܐ
ܒܨܠܘܬܐ : ܘܡܝܬܪ ܡܠܬܐ ܒܒܟܝܬܐ. ܡܚܝܪ
ܡܠܬܐ ܚܘܝܬܘܢ : ܕܥܒܕܐ ܛܒܐ ܐܢܬܘܢ.
ܒܬܘܟܠܢܐ ܗܘ ܐܡܪܬ ܠܟܘܢ : ܗܘܐ ܐܡܪܬܘܢ
ܠܐܠܗܐ. ܘܐܦܢ ܩܛܠܬ ܠܢ ܠܟ :
ܢܣܒܪܢ ܢܦܫܬܢ ܢܦܫܢ. ܢܒܗܬ ܣܛܢܐ
ܕܣܒܪ : ܕܚܕ ܐܝܘܒ ܗܘܐ ܒܠܚܘܕ.
ܢܚܙܐ ܐܝܘܒ ܥܬܝܩܐ. ܕܒܝܢܬ ܣܓܝܐܐ
ܡܒܩܝܐ. ܢܚܙܐ ܒܝܫܐ ܠܐܒܪܗܡ.
ܒܥܬܝܪܝܟܘܢ ܕܐܬܪܚܡܘ. ܢܚܙܐ ܛܒܐ
ܠܦܬܘܪܗ. ܒܦܬܘܪܐ ܕܡܣܟܢܝܟܘܢ. ܢܚܙܐ
ܒܝܫܐ ܘܢܬܚܡܡ. ܚܕ ܗܘܐ ܠܘܛ ܒܣܕܘܡ
ܒܠܚܘܕ. ܘܣܓܝܐܐ ܠܘܛ ܒܗܕܐ ܩܪܝܬܐ.
ܒܪܘܝܐ ܢܘܪܐ ܘܐܚܪܒ. ܐܡܛܪ ܗܘܐ ܢܘܪܐ
ܒܐܪܥܐ. ܕܢܦܩܘܢ ܡܢܗ ܙܕܝܩܐ. ܐܡܛܪ
ܡܛܪܐ ܒܐܪܥܢ. ܕܬܝܒܝܢ ܒܐܪܥܢ ܣܓܝܘ.
ܢܚܙܐ ܛܒܐ ܒܥܠܝܡܝܟܘܢ. ܠܝܘܣܦ ܢܟܦܐ
ܘܠܕܘܒܪܘܗܝ. ܘܢܬܠ ܠܢ ܐܝܟ ܕܝܗܒ
ܠܗ. ܥܠܠܬܐ ܡܢ ܐܪܥܐ. ܘܠܐ ܟܦܢܐ ܗܘ
ܢܛܠ ܠܢ. ܐܝܟ ܗܘ ܡܛܪܐ ܕܒܗ ܢܦܫ.

amabat? Eorum tentationibus spectatores didicerunt eorum triumphos. Eos Deus in certamen adduxit ut augeret eorum coronas. Vidit Malus eorum tentationes, eorum laudibus pudefactus est. Si quis amicus est Dei, vult singulos cernere quantum ipse amat Deum et quomodo ad januam ejus accurrit. Non amat quia petita accepit, sed amat etiam ubi vapulat.

5. Etenim absque fornace tentationum, dilectissimi, nulla datur ratio, qua distinguantur amici temporanei ab amicis constantibus. Qui vim facile infertis per orationem et facilius adhuc per fletum, facile ostenditis vos servos bonos esse. In fiducia vestra dixistis Deo: Etiamsi nos occideres, in te adhuc sperarent animæ nostræ. Pudore operiatur Satanas quod putaverit unum dumtaxat dari Jobum; videat veterem Jobum inter multos probatum; videat Malus Abrahamum in divitibus vestris a Deo dilectis; videat Bonus mensam ejus in mensis pauperum vestrorum; videat Malus et invidia ardeat. Unus erat Lot in Sodoma, nunc multi sunt Lot in hoc oppido benedicto[1]. Deus pluere fecit ignem in terram, e qua deleti erant justi, dimittat pluviam in terras nostras, quia pœnitentes in regione nostra multiplicati sunt. Videat Bonus in castis vestris adolescentibus Josephum et insignia ejus gesta, et det vobis sicut dedit illi fructus agrorum, famem a nobis depellat et abun-

1 Edessa cfr. Smith, *Thes. syr.* ad v. ܐܘܪܗܝ

ܢܦܚܠ ܚܕܐ ܠܚܡܫܐ . ܐܝܟ ܕܫܢ̈ܝܐ ܠܚܕ
ܫܢܬܐ . ܐܘ ܕܦܫܛܬ ܐܝܕܐ ܕܝܒܫܬ . ܦܫܘܛ
ܠܝ ܐܝܕܐ ܠܚܨܕܐ . ܐܘ ܕܐܩܝܡ ܪ̈ܓܠܐ
ܠܚܓܝ̈ܣܐ . ܪ̈ܓܠܐ ܢܕܘܨܢ ܒܝܬ ܩܦ̈ܐ . ܚܠܦ
ܩܘܦ̈ܝܢܐ ܕܩܨ̈ܐ . ܩܘܦ̈ܐ ܢܬܡܠܘܢ ܒܚܢܢܟ .
ܐܘ ܕܐܣܓܝܬ ܩܦ̈ܐ ܒܡܕܒܪܐ . ܓܕ̈ܫܐ ܒܚܩܠܐ
ܐܣܓܐ ܠܢ . ܢܬܦܫܛܘܢ ܥܠ ܚܩܠܝܢ .
ܒܘܪ̈ܟܬܐ ܕܢܦܩ ܦܘܡܟ . ܢܦܫܬܢ ܥܡ
ܚܩܠܝܢ . ܢܬܒܪ̈ܟܢ ܡܢ ܡܘܗܒܬܟ . ܠܨ̈ܝܕܐ
ܒܢܘ̈ܢܐ ܒܪܟܬ . ܠܦ̈ܠܚܐ ܒܚ̈ܩܠܐ ܒܪܟ . ܨܝܕܟ
ܣܒܥܐ ܝܗܒ ܗܘܐ . ܒܪܡ ܥܡܪܐ ܢܬܠ
ܠܢ . ܙܪܘܥܐ ܐܝܟ ܚܨܘܕܐ . ܢܚܕܘܢ ܐܟܚܕܐ
ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ . ܫܠܝ̈ܚܐ ܕܦܪ̈ܟܘ ܫܒ̈ܠܐ ܘܐܟܠܘ .
ܚܩܠܝܢ ܢܬܒܪ̈ܟܘܢ ܫܠܝ̈ܚܐ . ܒܨܠܘܬܗܘܢ
ܕܫܠܝ̈ܚܐ : ܦܪ̈ܝܟܬܐ ܒܪܟ ܗܒ ܠܢ .
ܒܨܠܘܬܗܘܢ ܕܢܒܝ̈ܐ : ܗܒ ܠܢ ܟܦ̈ܐ ܕܚܕܘܬܐ .
ܢܣܒܥ ܡܪܝ ܐܝܟ ܢܘܕܐ ܠܟ : ܐܝܟ ܟܢ̈ܫܐ
ܕܒܡܕܒܪܐ ܀

dantiam Josephi nobis præbeat; succedant novi fructus veteribus et fructus multorum annorum fructibus unius anni. O qui extendisti manum aridam, extende manus nostras ad messem; o qui pedes erexisti claudorum, fac pedes nostros exsilire inter cophinos. Pro cophinis fragmentorum[1], cophini in tua misericordia compleantur; o qui multiplicasti cophinos in deserto, multiplica nobis acervos in agro. Expandantur super agros nostros benedictiones ab ore tuo prolatæ. Animæ nostræ cum agris nostris benedicantur; qui piscatores in piscibus[2] benedixisti, benedic agricolas in agris. Piscatura tua satietatem dedit, manipulus satietatem det nobis; seminator et messor simul lætentur, ut dixisti[3]. Ab apostolis qui spicas confricarunt et manducarunt agri nostri benedicantur. Per orationes apostolorum spicas confricatas benedic easque nobis largire; per orationes prophetarum da nobis manipulos gaudiorum. Satiemur, Domine, ut gratias tibi agamus sicut turbæ in deserto.

1 *Matth.* XIV, 20.
2 *Joan.* XXI, 6.
3 *Joan.* IV, 36.

# MONITUM

## IN SEQUENTES SERMONES.

1. *Sermo de fine et admonitione, in quo ostenditur quomodo retribuuntur justi et peccatores in die resurrectionis et quomodo justi obtinebunt regnum cœlorum, iniqui vero ignem et fletum et stridorem dentium,* invenitur in tribus codicibus. Nempe : 1° in Musæi Brit. cod. add. 14,590, f. 1-7. Iste codex membranaceus ad sæc. VIII vel IX referendus est. Olim continebat plures Ephræmi sermones, qui nobis adhuc desunt, ut constat ex indice apposito fol. 48 his verbis : « ܐܝܬ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ ܡܐܡܪ̈ܐ ܩܕܡܝܐ » : ܩܕܡܝܐ (sic) ܕܥܠ ܚܪܬܐ ܘܡܪܬܝܢܘܬܐ : ܥܠ ܗܝ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܕܨܠܘ ܕܠܐ ܬܗܘܐ ܥܪܘܩܝܟܘܢ ܒܣܬܘܐ ܘܠܐ ܒܫܒܬܐ : ܕܥܠ ܚܢܢ ܘܒܪܬ ܐܢܬܬܗ ܟܕ ܡܝܬܘ ܩܕܡ ܪ̈ܓܠܝܗܘܢ ܕܫܠܝܚܐ . ܕܥܠ ܥܬܝܪܐ ܘܠܥܙܪ : ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܘܓܗܢܐ ܘܬܝܒܘܬܐ ܘܬܘܬ ܢܦܫܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ : ܕܥܠ ܚܪܬܐ ܘܡܪܬܝܢܘܬܐ ܘܡܚܘܝܐ ܕܐܝܟܢܐ ܡܬܦܪܥܝܢ ܙܕܝܩܐ ܘܚܛܝܐ ܒܝܘܡܐ ܕܩܝܡܬܐ ܘܐܝܟܢܐ ܝܪܬܝܢ ܙܕܝܩܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܥܘܠܐ ܢܘܪܐ ܘܒܟܝܐ ܘܚܘܪܩ ܫܢܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ Sermones qui sunt in hoc codice : Primus : *De fine et admonitione ; De Domini nostri effato :* Orate ne fiat fuga vestra in hieme vel sabbato ; *De Anania et uxore ejus, quando mortui sunt ante pedes Apostolorum ; De divite et Lazaro ; De regno et gehenna et pœnitentia et resipiscentia, Mar* Ephræmi ; *De fine et admonitione, in quo ostenditur quomodo retribuuntur justi et peccatores in die resurrectionis et quomodo justi obtinebunt regnum cœlorum, iniqui vero ignem et fletum et stridorem dentium, Mar* Ephræmi. » In eodem codice invenitur secundus sermo de *Josepho a fratribus vendito,* et nonnulli sermones Jacobi Sarugensis. Porro sermo *De fine et admonitione* mutilus est ab initio et integre legi nequit. Cfr. W. Wright, *Catal. of syr. man. in the British Museum,* p. 752-753.

2° In codice Bibliothecæ bodleianæ Oxonii notato *Marsh.* 711, fol. 26-38. Titulus paulisper differt. Porro codex est chartaceus sæc. XVII, constans foliis 67. Quamvis autem nihil contineat quod Ephræmo non tribuatur, quædam tamen mihi videntur dubiæ auctoritatis esse. Juvat autem hic apponere brevem codicis descriptionem: 1° *Sedra Mar Ephræmi de justis,* fol. 1 ; 2° Ejusdem de *Defunctis et sancta Trinitate* f. 2. Hujus hymni strophæ constant quatuor versibus duodecim sylla-

barum, qui rhythmus proprius est Jacobi Sarugensis. Hinc dubium oriri potest annon ipsius sit hic hymnus; quum tamen inter Ephræmi necrosima, ea, quæ n. 45-51 habentur, versibus constent duodecim syllabarum et iste hymnus etiam agat de defunctis, ratio illa dubitandi evanescit eo vel magis quod iste hymnus nullibi Jacobo tribuatur et ratio loquendi de Spiritu sancto ab illa Jacobi diversa sit. 3° Ejusdem *Sugitha de peccatore,* cfr. *Opp. syr.-lat.* III, 485. 4° Ejusdem *De pœnitentia,* cfr. *Opp. syr.-lat.* III, 516-517. 5° Ejusdem *De creatione,* cfr. *Opp. syr-lat.* III, 543. 6° Ejusdem *De fine ultimo,* sermo editus a me t. II, 393, sqq. 7° Ejusdem *De baptismo Constantini imperatoris,* cfr. Overbeek, *S. Ephræmi syri... opera selecta,* p. 355-361. Iste sermo, in quo habetur fabula de lepra Constantini, initio mutilus est et constat versibus duodecim syllabarum ; putaverim Jacobi Sarugensis fœtum esse. 8° Ejusdem *De dominica resurrectionis,* cfr. *Opp. syr-lat.* III, 499. 9° Ejusdem *De obitu hominum bonorum et malorum,* fol. 18-21. Constat in initio versibus dodecasyllabis, in medio versus sunt septem syllabarum, in fine rursus versus duodecim syllabarum. Sub hoc titulo laciniæ congestæ sunt e variis sermonibus et hymnis S. Ephræmi. Sic septem habentur strophæ e sermone: ܐܬܐ ܒܗ ܗܘ ܡܪܝܐ ܐܠܐ. 10° Ejusdem *De retributione in die resurrectionis,* carshunice. 11° Ejusdem *Sermo de fine et consummatione et de judicio et retributione futura justorum et peccatorum,* fol. 26-38. Nobilis est sermo, infra editus, cujus partes habentur in cod. add. 14,590, supra. Porro olim efformabat initium alterius codicis, ut patet e numero 1 minio fol. 26 inscripto. Scriba autem interdum abbreviavit et mendis codicem fœdavit. 12° Ejusdem fragmentum *De defunctis qui abierunt ex hoc mundo,* fol. 38. 13° Ejusdem sermo *Adversus Judæos,* fol. 10. 14° Ejusdem *De fide et operibus,* et alter cui titulus sermo brevis, fol. 42-45, fragmenta sunt partim edita. 14° Ejusdem alia excerpta syriace et sermo *De retributione in die resurrectionis* carshunice fol. 46-53. 15° Ejusdem *Rogationes de Defunctis,* fol. 54-59, fragmenta sunt liturgica e diversis hymnis et sermonibus S. Ephræmi consarcinata. 16° Ejusdem 1° *De Dei Verbi incarnatione ;* 2° *adversus Nestorianos,* 3° *De morte physica,* 4° *De fine mundi* fol. 60-67. Hæc ad alium codicem pertinuerint, ut e Scriptura paulisper diversa et e numeris foliorum colligitur. Putaverim ea falso esse Ephræmo adscripta. Certe stylus est diversus et titulus : *Adversus Nestorianos* rem confirmat. Codex describitur in *Catal. codd. syr. Bibl. Bodleianæ, confecit Payne Smith.* n. 153.

3° In codice Bibl. nation. paris, sub numero 13 in *Catalogue des manusc. syr. de la Bibl. nationale par Zotenberg,* ubi inscribitur :

ܥܠ ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ *De adventu Christi*. Iste codex fragmenta tantum continet.

Porro codex Musæi Brit. designatur littera B, codex Oxoniensis littera O, codex parisiensis littera P.

2. Sermo *De fine extremo* vel, ut ad finem dicitur, *De Agog et Magog et de fine et consummatione* desumptus est e codice chartaceo Bibliothecæ sanctæ Trinitatis in urbe Dublinio notato B 5, 19 p. 67-89. Codex circa annum 1625 exaratus fuerit, ut codex B 5, 18 de quo diximus in prolegomenis. In hoc codice insunt sequentia Ephræmi opera: 1° Sermo, cujus initium: ܐܚܐ ܕܚܙܐ ܠܓܘܓ p. 1-17 cfr. *Opp. syr.-lat.* III, 644. 2° Sermo, cujus initium: ܒܡܘܪܒܝ ܡܬܚܙܐ ܠܐܬܪܐ p. 17-39. Cfr. *Opp. syr.-lat.* II, 350. 3° Sermo de verbis Isaiæ incipiens: ܐܠܝ ܕܩܢܝ ܒܡܠܬܐ p. 39-67. Cfr. *Opp. syr.-lat.* II, 344. 4° Sermo *de fine extremo* quem infra damus. 5° Sermo *De fine extremo* p. 89-112. Illum edidimus t. II, 393. 6° Hymnus alphabeticus: ܠܓܘܐ ܗܘܒ ܦܠܓܘܬܐ p. 112-123. Cfr. *Opp. syr.-lat.* II, 336. 7° Sermo *De monachis*, cujus initium: ܦܘ ܕܚܫܝܬܐ ܐܢܫ p. 123-156. Exstat in P. Zingerle *Monumentis syriacis vaticanis* II, 4-12. 8° Sermo incipiens ܒܟܠܐ ܕܢܦܠܝܢ, quem infra tertio loco damus. 9° *De octo passionibus* p. 167-171. Alibi tribuitur Evagrio. 10° Transcriptio duorum sermonum, qui initio p. 1-39 leguntur. 11° Sermo, cujus initium: ܠܟܒܪܐ ܡܠܐ ܦܘܪܫܢܐ Est Jacobi Sarugensis.

Sermo de *Antichristo* exstat etiam in cod. Bibl. Oxon. Bodleianæ 13 sub hoc titulo: « ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܥܠ ܚܪܬܐ ܘܥܠ ܫܘܠܡܐ ܘܥܠ ܓܘܓ ܘܡܓܘܓ ܘܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܓܠܐ Sermo Mar Ephræmi de fine et consummatione et de Agog et Magog et Pseudo-Christo. » Sub eodem titulo invenitur in cod. Poc. 404 ejusdem Bibliothecæ.

3. Paræenesis, quæ tertio loco hic ponitur nullum habet titulum, nisi illum generalem « *Sermo.* » Desumpta est e codice Dubliniensi B 5, 19, p. 150-164. Invenitur etiam in cod. Berolinensi, Sachau 203.

4. Sedra *de probis et justis*. Canticum istud liturgicum, sicut et sermo *de defunctis et sancta Trinitate*, desumptum est e cod. Oxoniensi *Marsh* 711 quem mox descripsimus.

## I.

ܕܥܠ ܚܪܬܐ ܘܡܪܬܝܢܘܬܐ ܘܡܚܘܝܐ ܕܐܝܟܢܐ
ܡܬܦܪܥܝܢ ܙܕܝܩܐ ܘܚܛܝܐ ܘܐܝܟܢܐ ܢܘܚܡ
ܙܕܝܩܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܥܘܠܐ ܢܘܪܐ
ܘܒܟܝܐ ܘܚܘܪܩܐ ܕܫܢܐ ܢܐܪܬܘܢ[a] .

ܐܒܐ[b] ܠܟ ܗܘ ܩܪܐ ܐܢܐ . ܘܠܒܪܐ ܒܥܐ
ܡܬܟܫܦ ܐܢܐ . ܘܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܣܓܕ
ܐܢܐ . ܦܬܚ ܠܝ ܣܦܘܬܝ ܘܦܘܡܝ ܀
ܝܘܡ ܢܘܚܡܐ ܡܛܝ ܠܗ . ܘܝܘܡ ܕܝܢܐ
ܒܬܪܥܐ ܩܐܡ . ܥܠ ܢܘܚܡܐ ܘܥܠ ܕܝܢܐ .
ܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܒܟ ܐܡܠܠ ܀ ܗܒܘ ܠܝ ܐܕܢܐ
ܫܡܘܥܐ . ܘܫܡܥܘ ܡܢܝ ܡܐܡܪܐ ܕܚܝܠܐ .
ܕܡܠܐ ܡܘܬܪܬܐ ܪܒܐ . ܠܟܠ ܕܒܚܘܒܐ ܫܡܥ
ܠܗ ܀ ܐܢ ܕܝܢ ܒܚܘܒܐ ܠܐ ܫܡܥ . ܒܪܢܫܐ ܡܠܬ
ܚܝܐ . ܡܢ ܐܕܢܐ ܠܐܕܢܐ ܥܒܪܐ . ܘܫܡܥܬܗ ܠܐ
ܡܒܣܡܐ ܀ ܘܐܢ ܪܢܐ ܒܚܘܒܐ ܐܕܢܗ . ܕܢܫܡܥ
ܡܠܬܐ ܕܡܘܬܪܐ . ܢܦܫܐ ܘܪܘܚܐ ܥܡ ܗܘܢܐ .
ܡܬܒܣܡܝܢ ܒܡܫܬܘܬܐ ܀ ܥܠ ܢܘܚܡܐ ܘܥܠ
ܕܝܢܐ ܦܬܚܬ ܦܘܡܝ ܠܡܡܠܠܘ . ܗܒܘ ܠܝ
ܒܚܘܒܐ ܫܡܘܥܐ . ܐܕܢܐ ܕܡܠܐ ܦܘܪܫܢܐ ܀

ܚܕ ܡܢ ܝܘܡܝܢ ܥܒܪ ܗܘܝܬ . ܟܕ
ܚܙܐ ܗܘܝܬ ܒܚܛܗܝ . ܕܟܡܐ ܛܥܝܢ
ܗܘܝܬ . ܘܟܡܐ ܛܝܒܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܀ ܣܝܒܪܬ
ܥܠ ܪܥܝܢܝ ܢܘܚܡܐ . ܗܘ ܕܒܚܪܬܐ ܕܥܬܝܕ
ܠܚܪܬܐ . ܘܕܝܢܐ ܒܬܪ ܕܡܫܬܡܠܐ . ܕܗܘܐ
ܒܬܪ ܢܘܚܡܐ ܀ ܪܢܝܬ ܒܦܘܪܫܢܐ ܗܘ ܕܗܘܐ .

## Sermo I.

De fine et admonitione, in quo ostenditur quomodo retribuuntur justi et peccatores in die resurrectionis et quomodo justi obtinebunt regnum cœlorum iniqui vero ignem et fletum et stridorem dentium[1].

*Exordium.*

1. Pater, te invoco, Filium deprecor, et Spiritum sanctum adoro. Aperi labia mea et os meum. Dies resurrectionis appropinquavit, et dies judicii foribus adstat. De resurrectione et judicio, sancte Spiritus, per te edisseram. Aures mihi præbete, auditores, et audite a me sermonem terribilem et valde proficuum illum cum amore audienti. Si quis autem cum amore non audit verbum vitæ, verbum ex aure in aurem transit, ejusque auditus nullam delectationem affert. Qui autem cum amore inclinat aurem ut audiat verbum proficuum, anima et spiritus cum mente hoc convivio delectantur. Os meum aperui ad dicendum de resurrectione et judicio, præbete mihi cum amore, auditores, auditum sensu plenum.

*Considerat diem judicii, cœli beatitudinem et pœnas inferni.*

2. Quadam die transibam, peccata mea considerans quam multis oneratus essem et quantum bonitas divina me tolerasset, menti meæ tum obversata sunt resurrectio quæ in fine futura est et judicium ultimum quod post resurrectionem

1 Titulus in cod. par. est: « De adventu Christi; » in cod. Oxon. « De fine et consummatione et retributione futura justorum et peccatorum. »

a E cod. B. Cod. D f. 26 habet : ܠܘܬ ܕܠܟܘ ܕܡܢܗ ܐܬܦܢܝܘ ܡܐܡܪܐ ܕܚܝܐ ܡܡܠܠܐ ܥܠ ܕܝܢܐ ܘܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܗܘܐ ܒܚܪܬܐ ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ ܀ — b E cod. O, fol. 26.

ܒܝܬ ܙܕܝܩܐ ܠܚܛܝܐ . ܙܕܝܩܐ ܢܪܬܘܢ ܪܘܡܐ .
ܘܚܛܝܐ ܦܚܬܐ ܕܫܝܘܠ ܀ ܚܙܝܬ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܦܪܕܝܣܐ . ܘܓܢܘܢ ܢܘܗܪܐ ܘܡܫܬܘܬܗ .
ܕܛܝܒ ܐܒܐ ܠܩܕܝܫܐ . ܕܥܒܕܘ ܒܥܡܠܗ
ܨܒܝܢܗ ܀ ܚܙܝܬ ܓܗܢܐ ܘܬܫܢܝܩܐ . ܘܒܟܝܐ
ܘܚܘܪܩ ܫܢܐ . ܕܡܛܝܒ ܬܡܢ ܒܟܐܢܘܬܐ . ܠܚܛܝܐ
ܕܦܩܘܕܝܗ ܒܣܪܘ ܀ ܩܡ ܠܗ ܠܘܩܒܠ ܪܥܝܢܝ ܗܘ
ܝܘܡܐ . ܕܐܬܐ ܒܗ ܡܠܟܐ ܕܝܩܪܐ . ܥܡ ܠܓܝܘܢܐ
ܕܡܠܐܟܐ . ܘܣܪ̈ܦܐ ܢܘܪܢܝܐ ܀ ܥܗܕܬ
ܠܕܝܢܐ ܕܝܬܒ . ܕܝܬܒ ܥܠ ܟܘܪܣܝܐ .
ܘܦܪܥ ܠܐܢܫ ܐܝܟ ܥܒܕܘܗܝ . ܐܝܟ
ܕܟܬܝܒ ܀ ܐܬܚܫܒܬ ܥܠ ܬܫܢܝܩܐ . ܕܟܡܐ
ܡܢ ܬܫܢܝܩܐ ܗܘܝܢ . ܘܫܘܚܠܦܐ ܕܒܗ
ܕܝܢܐ . ܟܡܐ ܗܘܝܢ ܡܢܝܢܗܘܢ ܀ ܐܝܟ ܠܐ ܠܬܘܗܕܢ
ܟܡܐ ܗܘܝܢ . ܐܘܢܐ ܕܐܝܬ ܒܒܝܬ ܐܒܝ .
ܘܟܡܐ ܫܘܢܝ ܕܪ̈ܓܐ ܗܘܝܢ . ܘܟܡܐ ܐܝܟ
ܦܘܪܫܢܗܘܢ ܀ ܐܬܚܫܒܬ ܕܐܝܟܐ ܩܝܡܝܢ
ܓܝܪ̈ܐ ܒܝܘܡ ܢܘܚܡܐ . ܘܒܐܝܢܐ ܦܢܝܬܐ
ܙܢܝܐ . ܘܒܐܝܢܐ ܡܫܟܒܐ ܘܡܚܒܠܢܐ ܀ ܓܢܒܐ
ܒܐܝܢܐ ܕܘܟܐ . ܘܓܝܣ̈ܐ ܒܐܝܢܐ ܓܒܐ . ܐܝܟܐ
ܩܝܡܝܢ . . . ܘܒܐܝܢܐ ܕܘܟܬܐ ܡܓܕܦܢܐ ܀ ܒܐܝܢܐ
ܐܬܪܐ ܡܨܥܪܢܐ . ܘܒܐܝܢܐ ܕܘܟܬܐ ܡܪ̈ܝܫܢܐ .
ܡܡܝܩܢܐ ܒܐܝܢܐ ܐܬܪܐ . ܡܬܕܝܢܝܢ ܟܕ
ܕܡܬܢܚܡܝܢ ܀ ܘܡܢܘ ܕܝܢܐ ܕܗܘܐ ܠܗܘܢ .
ܠܠܝ̈ܛܐ ܟܕ ܕܡܬܚܝܝܢ . ܝܪ̈ܝܐ ܐܝܟܐ ܗܘܝܢ .
ܘܒܐܝܢܐ ܕܘܟܬܐ ܡܨܥܪܢܐ ܀ ܛܫܝܢ ܫܢܝܐ
ܘܫܘܠܡܐ . ܒܐܝܢܐ ܕܘܟܬܐ ܡܫܬܥܝܢ . ܐܝܟܐ
ܩܝܡܝܢ ܫܢܝܐ . ܘܒܐܝܢܐ ܕܘܟܬܐ ܠܚܡܐ ܀
ܡܪܘܕܐ ܒܐܝܢܐ ܕܘܟܬܐ . ܘܒܐܝܢܐ ܦܢܝܬܐ

fiet. Consideravi futuram inter justos et peccatores separationem, justis cœlum et peccatoribus foveam inferni in hæreditatem accipientibus. Consideravi regnum paradisi, et lucis thalamum cœlesteque convivium a Patre paratum sanctis, qui ejus voluntatem suo labore perfecerunt. Consideravi gehennam et tormenta et fletus stridoremque dentium illic parata a divina justitia peccatoribus qui mandata spreverunt. Menti meæ obversatus est ille dies, quo rex cum pompa veniet stipatus angelorum legionibus et seraphim fulgentibus. Recordatus sum judicis in throno sedentis ad judicandas tribus terræ et reddentis unicuique juxta opera sua ut scriptum est[1]. Recogitavi tormenta, quot eorum species, quam diversæ pœnæ et quantus earum numerus[2]. Memoria revolvi quot mansiones sunt in domo Patris mei, quot et quam diversi earum gradus. Consideravi ubinam stabunt adulteri in die resurrectionis et in qua parte fornicarii, in qua vero pathici et corruptores, in quonam loco fures, in quonam prædones, et in quonam spoliatores, in quanam regione blasphematores et in quanam conviciatores, in quonam loco subsannatores judicabuntur quum resurgent, quodnam judicium fiet maledictis quum resuscitabuntur; ubinam erunt rixosi et in quonam loco contumeliosi; abscondentes

1 *Rom.* II, 6.

2 Damnatorum pœnas describit in sermone *De reprehensione*, supra, t. II, 367-372, et in sermone *De timore Dei et consummatione sæculi, Opp. syr.-lat.* III, 637-638; et in Necrosim. 12, *ibid.* 343; et serm. in 2 Christi adv. *Opp. græco-lat.* II, 248.

abortus, et homicidæ quanam pœna cruciabuntur; ubinam stabunt malefici et in quonam tribunali incantatores; divinatores in quonam loco et in quanam parte fures; harioli ubinam erunt et in quanam regione scortatores. Consideravi rursus quodnam erit judicium manducantis sacrificia ethnicorum; et quamnam correptionem subibit qui manducat cum Judæis. Recogitavi quænam erit pœna lavantis se in fontibus et quodnam erit tormentum illius qui lumina a sepulchris aufert; qui se commiscuerunt cum mulieribus ethnicis quonam judicio punientur et quodnam erit tormentum eorum qui non baptizatas amplexi fuerint; ubinam punietur manducans fructus (in liturgia) oblatos, et bibentis vinum oblatum quodnam erit supplicium. Consideravi quodnam erit judicium illius qui vestibus ethnicis ornavit se, et quamnam retributionem accipiet qui sic se vestivit. Recogitavi quamnam pœnam incurrunt qui schismata in ecclesiis faciunt et lacerantium fidem quodnam erit supplicium. Hæc omnia recogitavit mens mea, et apprehenderunt me pavor et tremor, et præ metu genua mea tremuerunt dum recordarer cogitationum et peccatorum meorum. Et dixi: Væ mihi! propter iniquitatem quam feci in terra, quia mundus suis spectaculis me illexit, et suis laqueis me irretivit. Itaque sicut mater deflet filium sibi a morte ereptum, sic meipsum deflevi quod voluptatibus fœdatus sim. Fletus

Ante diem judicii pœnitentia agenda.

ܐܘ ܕܛܥܐ ܐܝܟܘܬܝ ܕܛܥܝܬ . ܐܘ ܕܦܥܐ
ܐܝܟܘܬܝ ܕܦܥܝܬ . ܐܘ ܕܫܒܐ ܠܐܟܠܩܪܨܐ .
ܦܢܝ ܠܟ ܠܗܘܢܟ ܘܠܬܐܪܬܟ ✤ ܬܘ ܢܬܟܬܫ
ܒܨܠܘܬܐ . ܘܢܬܥܢܐ ܒܒܥܘܬܐ . ܬܘ ܢܠܒܫ
ܣܩܐ ܘܩܛܡܐ . ܕܢܫܟܚ ܪܚܡܐ ܒܝܘܡ
ܕܝܢܐ ✤ ܐܚܝ ܢܩܥܐ ܘܢܩܪܒ . ܕܡܥܐ ܫܘܚܕܐ
ܠܕܝܢܐ . ܘܙܕܩܬܐ ܐܝܟ ܩܘܪܒܢܐ . ܡܬܪܥܝܢܘܬܐ
ܘܩܘܪܒܢܐ ✤ ܥܕܠܐ[a] ܡܬܦܣܩܐ ܠܗ ܕܝܢܐ .
ܘܢܦܩܘܢ ܥܝܪܐ ܠܬܒܥܬܐ . ܘܠܟܠܢܫ ܠܐܬܪܐ
ܕܫܘܐ . ܚܛܦܝܢ ܠܗ ܒܪܦܦ ܥܝܢܐ ✤ ܥܕܠܐ
ܢܦܩ ܠܗ ܚܬܢܐ . ܕܢܚܙܐ ܙܡܝܢܐ ܕܡܫܬܘܬܐ .
ܘܢܫܟܚ ܢܚܪ ܚܙܐ ܠܗ . ܠܗܘ ܕܠܒܝܫ ܡܐܢܐ
ܛܢܦܐ ✤ ܥܕܠܐ ܡܬܚܡܬܐ ܪܘܓܙܗ . ܘܦܩܕ
ܠܥܝܪܐ ܕܫܠܗܒܝܬܐ . ܘܐܣܪܝܢ ܠܗ ܒܐܝܕܘܗܝ
ܘܒܪܓܠܘܗܝ . ܘܡܦܩܝܢ ܠܗ ܠܐܬܪܐ ܕܚܫܘܟܐ ✤
ܥܕܠܐ ܡܬܡܫܓܪܐ ܢܘܪܐ . ܘܢܦܠܝܢ ܒܗ ܦܥܠܝ
ܥܘܠܐ . ܘܫܐܠܝܢ ܢܛܦܬܐ ܒܫܠܗܒܐ . ܘܡܬܟܠܐ
ܠܗܘܢ ܡܢ ܡܐ ܕܫܐܠܝܢ ✤ ܥܕܠܐ ܥܐܠ ܠܗ
ܚܬܢܐ . ܘܡܬܚܕ ܬܪܥܐ ܕܓܢܘܢܐ . ܘܥܐܠܝܢ
ܥܡܗ ܩܕܝܫܘܗܝ . ܘܠܐ ܦܬܚܝܢ ܠܐܝܢܐ ܕܢܩܫ ✤
ܥܕܠܐ ܐܬܐ ܗܘ ܝܘܡܐ . ܢܚܙܐ ܟܠܢܫ
ܒܢܦܫܗ . ܘܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܚܢܐ ܕܚܛܗܐ .
ܢܬܟܬܫ ܢܬܐܣܐ ܒܬܝܒܘܬܐ ✤ ܥܕܠܐ ܢܓܕܫܢ ܠܢ
ܗܠܝܢ . ܢܢܗܪ[b] ܟܠ ܐܢܫ ܠܡܫܥܠܝܬܗ .
ܘܒܡܫܚܐ ܕܡܢ ܙܕܩܬܐ . ܢܢܗܪ ܢܘܗܪܗ ܩܕܡ
ܚܬܢܐ ✤ ܥܕ ܐܝܬ ܐܬܪܐ ܠܬܝܒܘܬܐ . ܘܡܫܬܡܥ

ejulatus requirit; saccus et cinis conveniunt illi, qui peccavit sicut ego et lapsus est ut ego lapsus sum.

3. O qui errasti ut ego, qui divagatus es ut ego divagatus sum; o captive diaboli, redi ad mentem et conscientiam tuam. Venite, operam navemus orationi, precibus nos exerceamus; venite, induamur sacco et cinere, ut veniam obtineamus in die judicii. Clamemus (ad Deum), fratres mei, et offeramus lacrymas tanquam munera judici et eleemosynas tanquam dona et oblationes placabiles. Antequam sententia feratur et exeant angeli ad vindictam, et in ictu oculi rapiant unumquemque in locum quem meruit; antequam exeat sponsus ut videat invitatos ad convivium et possit inspicere et discernere hominem vestitum vestibus sordidis[1]; antequam ira inflammetur et præcipiat angelis flammæ ut ligent eum manibus ac pedibus educantque in locum tenebrarum; antequam ignis accendatur et operarii iniquitatis cadant in illum, et petant in flammis guttam aquæ ipsisque quod petunt negetur; antequam intret sponsus et porta cubiculi claudatur et ingrediantur cum eo sancti et non aperiatur pulsanti; antequam veniat illa dies, inspiciat se unusquisque, et qui habet ulcus peccati studeat ut resipiscentia sanetur. Antequam hæc nobis accidant, accendat unus-

1 *Matth.* XX, 11.

a 6 strophæ e cod. B, desunt in cod. O hoc loco, sed inveniuntur in altero Ephræmi sermone, variis laciniis consarcinato fol. 18. — b B ܢܗܪܘܢ

ܠܘܬܐ ܠܟܠܗܝܢ ܢܗܪܐ ܕܡܫܚܐ ܘܚܢܢܐ . ܘܠܐ
ܢܚܫܘܟ ܘܢܬܐܠܦ ܠܗ ܀ ܟܕ[a] ܐܝܬ ܠܢ ܙܒܢܐ
ܬܪܐ . ܠܡܨܠܝܘ ܕܦܬܝܚ[b] ܬܪܥܐ . ܘܡܨܠܝܢ
ܕܢܬܚܣܐ ܠܢ ܚܘܒܐ ܕܠܐ[c] ܢܒܟܐ ܕܡܬܟܬܒܝܢ .
ܢܫܪܐ ܡܢ ܫܛܪܐ ܀ ܢܨܠܐ ܬܘܒ ܠܟܠܗܘܢ .
ܕܠܐ ܡܬܦܪܥܐ ܢܦܫܢ . ܕܒܥܢܫܐ ܠܐ ܬܗܘܐ
ܦܘܪܥܢܢ[d] . ܘܐܬܐ ܠܡܚܛܝܐ ܕܚܛܝܐ ܀

quisque lampadem suam et oleo eleemosynarum nutriat lucem suam coram sponso[1]. Dum locus est precibus et porta aperta manet orationi, petamus misericordiam et veniam, ut illic non fleamus et ejulemus; dum vita hic nobis superest, chirographa debitorum deleamus et libellum peccatorum destruamus, ut nostra retributio non sit in pœna flammarum. Peccator recurre ad orationem, antequam anima tua separetur, quia in inferis corpus non amplius laudes efferet, nec pulvis Deum glorificabit.

ܠܐ ܢܛܥܝܟ ܒܝܫܐ ܒܡܦܝܣܢܘܬܗ . ܘܐܡܪ܆[e]
ܕܡܪܢ ܚܢܢܐ . ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܗܘ ܕܥܒܕ ܚܢܢܐ . ܥܠ
ܚܛܝܐ ܒܕܝܢܐ ܕܝܢܐ ܀ ܠܐ ܢܡܠܟܟ ܥܠ ܗܕܐ .
ܕܬܬܦܢܐ ܡܢ ܨܠܘܬܐ . ܕܒܝܘܡ ܕܝܢܐ ܘܬܒܥܬܐ .
ܠܝܬ ܬܡܢ ܚܢܢܐ ܘܫܘܒܩܢܐ[f] ܀ ܥܠ ܗܕܐ ܢܦܝܣܟ
ܡܬܠܐ . ܕܥܬܝܪܐ ܕܐܡܪ ܡܪܢ : ܕܢܛܦܬܐ ܕܡܝܐ
ܒܠܚܘܕ ܫܐܠ ܒܫܠܗܒܝܬܐ . ܘܠܐ ܐܬܝܗܒܬ ܠܗ ܀
ܘܐܢ ܢܛܦܬܐ ܕܡܝܐ ܠܐ ܐܬܝܗܒܬ ܠܥܬܝܪܐ
ܒܓܗܢܐ . ܡܢ ܐܡܪ ܕܢܬܝܗܒ ܚܢܢܐ . ܥܠ
ܚܛܝܐ ܒܝܘܡ ܕܝܢܐ ܀ ܘܐܢ ܗܘ ܕܐܟܠ ܡܢ
ܕܝܠܗ . ܥܠ ܕܠܐ ܐܫܒܥ ܠܡܣܟܢܐ . ܠܐ
ܐܫܟܚ ܚܢܢܐ : ܟܕ ܡܬܟܫܦ
ܒܬܢܚܬܐ ܀ ܥܠ ܥܠܘܒܐ ܘܚܛܘܦܐ ܕܐܟܠܘ
ܘܐܫܬܝܘ ܕܢܘܟܪܝܐ[g] . ܡܢ ܐܡܪ ܕܢܫܟܚܘܢ ܚܢܢܐ .
ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܢܢܐ ܀ ܐܠܐ ܐܝܬ
ܕܢܦܫܩ ܗܘ . ܘܡܠܒܒ ܠܗ ܒܗܕܐ
ܠܡܚܛܐ . ܘܢܬܟܠ ܒܠܒܗ ܒܫܠܝܘܬܐ .
ܘܡܥܠܝܢ[h] ܒܚܢܢܐ ܀ ܒܗܘ ܐܝܬ ܕܐܡܪ

4. Ne seducat te Malus suis blanditiis, dicens Dominum in illo tempore facturum esse misericordiam peccatoribus in judicio. Ne hoc tibi promittat ut retraharis ab oratione, quia in die judicii et vindictæ non dabitur misericordia nec condonatio. Hujus rei persuasum te reddat parabola divitis[2], quam Dominus proposuit. Ille guttam aquæ tantum in flammis petivit, et nulla data est quæ eum recrearet. Si autem gutta aquæ diviti data non est in gehenna, quis asserat misericordiam tribui peccatoribus in die judicii? Si autem qui e suo manducavit, quia pauperes non refecit, misericordiam non est consecutus, etsi gemebundus deprecaretur, quis dicet fraudulentos et direptores, qui quod aliorum erat manducarunt et biberunt, misericordiam consecuturos in die illa misericordia desti-

**Non amplius condonabit Deus in judicio.**

1 *Matth.* XXV, 1-12.

2 *Luc.* XVI, 19, sqq. cfr. Necrosima 12 ubi de eadem parabola agit.

a O om. versum. — b B ܕܡܨܠܝܢ — c B om. vers. — d O ܦܘܪܥܢܐ — e B ܘܐܡܪ ܕܗܘܐ ܒܕܝܢܐ — f B ܘܠܐ ܚܢܢܐ — g B ܢܘܟܪܝܐ — h ܘܡܥܠܝܢ

ܗܠܝܢ . ܠܗ ܗܘ ܡܬܟܠܐ ܣܛܢܐ . ܕܢܗܘܐ
ܠܗ ܪܚܡܐ ܒܕܝܢܐ . ܕܠܐ ܢܬܟܠܐ ܡܢ ܒܝܫܬܗ[a] ܀

tuta? Quis, nisi ille qui stolidus est, qui male agere amat et quotidie in peccatis se volutat et in vanitate proficit. Qui hæc facit, eum Satanas confisum reddit misericordiam ei tribuendam in judicio, ut a pravis actibus non desinat.

De verbo otioso.

ܥܠ ܡܠܬܐ ܕܝܢ ܒܛܝܠܬܐ[b] . ܟܬܒ ܡܪܢ
ܕܗܘܐ ܕܝܢܐ . ܕܥܠ ܕܐܬܐܡܪܬ ܡܣܪܩܐܝܬ .
ܘܠܐ ܥܕܪ . ܡܢܗ ܠܫܡܘܥܗ ܀ ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܝܬ
ܠܗ ܕܢܬܠ . ܚܘܫܒܢܗ ܒܕܝܢܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ .
ܘܡܚܫܒܬܐ ܘܪܡܙܐ ܕܥܝܢܐ . ܡܒܚܢ ܬܡܢ
ܕܝܢܐ ܀ ܘܐܢ ܥܠ ܡܠܬܐ ܒܛܝܠܬܐ : ܡܬܕܝܢ
ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܠܗ . ܗܘ ܕܥܒܕ ܥܘܠܐ ܘܪܘܫܥܐ
ܟܡܐ ܗܘܐ ܥܩܐ ܕܥܒܕܗ[c] ܀ ܘܐܢ ܐܢܫ ܕܐܡܪ
ܡܠܬܐ . ܒܛܝܠܬܐ ܕܝܢܐ ܩܒܠ . ܥܠ ܥܒܕܝ
ܥܘܠܐ ܘܪܘܫܥܐ . ܐܝܟܢܐ ܢܫܟܚ ܪܚܡܐ ܀

5. De verbo autem otioso scripsit Christus fore judicium, quia in vanum dictum fuit et nullam auditori utilitatem præstitit. Idcirco ratio illius reddenda est in judicio, ut scriptum est[1]. Justus autem judex cogitationes nutusque oculorum illic probabit. Si autem de verbo otioso judicandus est ille qui illud protulit, in quas angustias deducetur ille qui iniquitatem et scelus peragit? Et, si ille qui verbum otiosum pronuntiat pœnam sustinet; quomodo iniquitatem et scelus perpetrans misericordiam consequetur?

Parabola decem virginum.

ܣܒ ܠܟ ܬܚܘܝܬܐ ܡܢ ܡܬܠܐ . ܕܒܬܘܠܬܐ
ܕܟܬܝܒܢ . ܕܚܡܫ ܥܠܝ ܗܘܝ ܥܡ[d] ܚܬܢܐ .
ܘܚܡܫ ܦܫ̈ܝ ܠܒܪ ܡܢ ܬܪܥܐ ܀ ܟܕ ܐܬ̈ܝ
ܗܘ̈ܝ ܣܟܠܬܐ . ܘܥܠ ܬܪܥܐ ܕܚܬܢܐ ܢܩܫ
ܗܘ̈ܝ . ܦܬܓܡܐ ܕܚܝܠܐ ܫܡܥܢ[e] ܗܘ̈ܝ . ܕܠܐ
ܝܕܥ ܐܢܐ ܡܢ ܐܝܟܐ ܐܢ̈ܬܝܢ ܀ ܘܟܕ ܐܬܟܫ̈ܝ ܢܩܫ
ܒܚܝܠܐ . ܕܢܥܠܢ ܐܢ̈ܝܢ ܠܡܫܬܘܬܐ ܐܦ ܠܐ
ܝܕܥ ܐܢܐ ܠܟܝܢ . ܥܢܐ ܗܘܐ ܠܗ̈ܝܢ ܚܬܢܐ ܀
ܘܒܥܘܬܗܝܢ ܠܐ ܐܬܩܒܠܬ . ܘܥܠ ܩܠܗܝܢ ܠܐ
ܐܬܪܚܡ . ܘܦܫ̈ܝ ܕܘ̈ܝܬܐ ܒܚܫܘܟܐ : ܟܕ
ܡܬܢܚ̈ܢ ܒܐܘܠܨܢܐ ܀ ܐܘ ܕܡܬܟܠ ܥܠ[f]
ܣܛܢܐ . ܕܢܗܘܐ ܪܚܡܐ ܒܝܘܡ ܕܝܢܐ . ܥܠ
ܕܟܬܒܬ[g] ܒܪܘܚܗ . ܒܥܕܢܗ ܠܐܬܪܐ[h] ܠܡܫܠܡܐ ܀

6. Sumas demonstrationem e Scripturæ parabola virginum[2]. Quinque cum sponso ingressæ sunt, et quinque foris extra portam remanserunt. Stultæ, quum advenissent et ad portam sponsi pulsassent, responsum hoc terribile audierunt: « Nescio vos, quænam estis. » Et quum perseverarent pulsare ut introducerentur ad convivium, misericors sponsus respondit eis: « Nescio vos quænam estis. » Petitiones igitur earum non fuerunt acceptæ, nec ad vocem earum sponsus misericordia motus est, et infelices illæ remanserunt in tenebris

1 *Matth.* XII, 36.

2 *Matth.* XXV, 1, sqq.

a B ܒܝܫܘܬܗ — b ܥܠ ܡܠܬܐ ܗܕܐ ܒܛܝܠܬܐ ܕܐܡܪ — c O ܐܘܠܨܢܗ — d B ܥܡܗ — e B ܐܝܟ ܕܝܢ — f B ܕܡܬܟܠ — ܥܠܘܗܝ — g B ܢܟܒ — h B ܬܪܐ

repulsæ cum mœrore. O qui Satanæ confidens speras misericordiam fore in die judicii, quia fecisti voluntatem ejus, cum eo hæreditabis tormenta. Audi parabolam virginum et ausculta parabolam divitis et ex utraque disces non dari misericordiam in judicio pro malis et peccatoribus, qui pœnitentiam non egerunt et oleo condonationis lampades suas non illuminarunt. O tu, cujus oleum in vase deficit, allabora ut vas tuum oleo impleas, ut, quum sponsus venerit in gloria, ingrediaris cum eo ad convivium. Quod si lampadem tuam non accendas et oleum bonum non præpares, cum virginibus stultis foris remanebis.

Parabola de nuptiis filii regis.

7. Considera illum qui in convivio vestitum erat sordidis vestibus[1], is a judice qui personas non accipit repulsus in tenebras ejectus fuit. Hæc parabola docet te, si habeas intellectum, non dari misericordiam in judicio pro illo qui peccavit et non egit pœnitentiam. Remanserunt porro gaudio perfusi qui candidis vestibus induti erant; infelix autem ejectus fuit, ut possideret tenebras quibus dignus erat. Candidas vestes dederat ei Dominus eumque invitaverat ad convivium, at contra eum iratus est, quia voluntarie induit sordidas vestes. In aquis baptismi induistis candidas vestes, fratres, ne polluatis vestes vestras operibus inhonestis. Ecce in convivio recumbitis quod est Ecclesia sancta, in qua comeditis

1 *Matth.* XXII, 1, sqq.

a O [illegible]

ܠܚܘܣܝܐ . ܘܡܣܬܡܟ ܒܗܕܐ ܡܫܬܘܬܐ . ܘܡ ܒܗ
ܒܒܘܣܡܐ ܕܒܘܣܡܐ ✣ ܒܚܕܐ ܕܝܢ ܥܘܠܐ
ܘܚܛܝܬܐ . ܘܝ ܠܗ ܒܝܘܡܐ ܕܢܘܚܡܐ . ܒܗܘ
ܝܘܡܐ ܕܡܠܟܐ . ܕܐܬܐ ܒܫܘܒܚܐ ܘܡܬܩܢ ✣
ܠܗ ܟܘܪܣܝܐ ܠܕܝܢܐ . ܘܝܬܒ ܒܗ ܠܬܒܥܬܐ . ܕܢܕܘܢ
ܥܡ̈ܡܐ ܘܫܪ̈ܒܬܐ . ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܬܪܝܢ ܘܝܐ[a] ܠܗ
ܕܠܒܝܫ ܡܐܢ̈ܐ ܨܐܝ̈ܐ ✣ ܕܐܝܬܘܗܝ . ܘܐܢܫ ܠܐ
ܡܬܚܢܢ ܥܠܘܗܝ . ܐܘ ܕܠܒܝܫ ܡܐܢ̈ܐ ܨܐܝ̈ܐ
ܐܠܨ ܢܦܫܟ ܠܡܫܠܚܘ ܐܢܘܢ . ܐܘ ܕܡܬܥܓܠ ܒܥܘܠܐ ✣
ܕܟܝ ܢܦܫܟ ܒܬܝܒܘܬܐ : ܕܟܕ ܢܗܦܘܟ ܚܬܢܐ[b] ܦܪܨܘܦܗ
ܠܡܚܙܐ ܠܩܪ̈ܝܐ . ܠܐ ܢܚܙܝܟ ܟܕ ܠܒܝܫ ܐܢܬ
ܡܐܢ̈ܐ ܨܐܝ̈ܐ : ܚܠܦ ܚܘ̈ܪܐ ܕܝܗܒ ܗܘܐ ܠܟ ✣ ܘܢܦܩܘܕ
ܠܥܝܪ̈ܐ ܕܢܘܪܐ . ܘܐܣܝܪ̈ܝ ܐܝ̈ܕܝܟ ܘܪ̈ܓܠܝܟ
ܢܪܡܘܢܟ ܠܐܬܪܐ ܕܚܫܘܟܐ . ܕܡܠܐ
ܒܟܝܐ ܡܪܝܪܐ ✣

corpus vivum et bibitis sanguinem propitiatorium. Qui recumbit in hoc convivio et delectatur in hisce deliciis simul autem iniquitatem et peccatum operatur, væ illi in die resurrectionis; in illa die, qua rex cum pompa veniet et constituet sibi thronum ad judicium et sedebit in eo ad vindictam, ut judicet gentes et tribus. In illa die duplex væ illi qui sordidis vestibus indutus erit; quia absque misericordia cruciabitur, et nemo erit qui pro ipso intercedat. O qui vestibus sordidis indueris, strenuam nava operam ut illas exuas; o qui in iniquitate volutaris, absterge animam tuam pœnitentia, ut, quum sponsus vultum suum vertet ut inspiciat convivio invitatos, non videat te sordidis vestibus indutum loco candidarum quas tibi dederat, nec præcipiat angelis flammeis ut te, ligatis manibus ac pedibus, projiciant in locum tenebrarum amaris fletibus plenum.

*Pœnæ inferni æternæ.*

ܝܕܥܝܢ ܚܢܢ ܚܒܝ̈ܒܝ . ܕܕܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܥܬܝܕ
ܕܢܗܘܐ . ܘܠܐ ܐܝܬ ܕܡܬܒܝܢ ܒܠܒܗ .
ܐܘ ܕܥܗܕ ܡܚܫܒܬܗ ✣ ܕܕܝܢܐ ܩܫܝܐ ܗܘܐ
ܠܚܛܝܐ . ܘܠܬܫܢܝܩܐ ܠܡܫܢܩܘܗܝ . ܘܠܐ
ܐܝܬ ܐܬܪܐ ܠܚܪܬܐ . ܘܠܐ ܒܙܒܢ ܙܥܘܪ ܢܫܠܐ ✣
ܕܢܬܡܚܐ ܠܚܛܝ̈ܐ . ܘܠܐ ܐܝܬ ܐܬܪܐ ܕܢܦܪܘܩ
ܠܗ . ܕܡܛܠ ܕܠܥܠܡ ܗܘܐ[c] . ܘܠܥܠܡܝܢ
ܢܦܪܘܥ ܦܘܪ̈ܥܢܐ ✣

8. Scimus omnes, dilectissimi, judicium tremendum futurum esse. Nemo tamen est qui recogitet corde et amentiæ suæ memor sit; severissimum quippe de peccatore fiet judicium et tormentorum non erit finis, nec parvo instante quiescet a plectendo peccato pœna, quia in æternum durabit et nullo unquam tempore solvetur; judicium ultionis erit et cunctis retributionem debitam reddet.

*Pœnæ juxta peccata variæ.*

ܢܣܝܒܪ ܐܚ̈ܝ ܐܘܠܨ̈ܢܐ . ܘܡܪܕܘܬܐ ܠܐ
ܬܐܠܐ ܠܢ . ܕܚܝ̈ܐ ܡܫܬܥܐ ܐܢܘܢ . ܕܡܫܘܕܥܘܬܐ

9. Sufferamus, fratres, tribulationes, et castigatio tædium nobis non afferat, ut salutis promissæ

[a] Ita B — [b] O ܚܬܢܐ — [c] O ܠܥܠܡ

hæredes simus in regno cœlesti cum sanctis; nec amemus cibum et potum et delicias carnales, quibus cruciatus reservatur in loco horrendo. Qui hic oblectamentis vanitatis indulsit, illic cruciabitur inter flammarum undas. Mulier quæ hic ad voluptatem libidinosorum ornavit se, illic odiosi erit aspectus, tenebrarumque hæres erit ac luce privabitur. Quæ aromatibus se unxerit ut odore suo circumstantes deliniret, illic fœtida erit eamque spiritus prostrabunt. O quæ vestibus te ornasti ut tuo ornatu homines irretires, memento ignis ardentis qui formosas denudabit. O quæ improba retia tetendisti adolescentibus eosque corrupisti, reformida flammam paratam ad te cruciandam. O quæ stibio pinxisti, pexuisti, contorsisti capillos ut laqueis irretires sapientes, cogita vincula flammarum quibus ligabunt membra tua. Herodias ornatu suo amputavit caput Joannis, et tu tuo ornatu occidis multas animas. O quæ ornaris vestibus, inauribus, torquebus, armillis, balteis et catenis ut ingrediaris Ecclesiam Dei, quo modo in te respiciet Deus et quasnam ex tuo ore effundes coram eo preces? O ornatus tuus iniquitate plenus! Væ animæ tuæ, quando judex sedebit in tribunali suo et præcipiet angelis flammeis ut educant te in locum tenebrarum.

10. O stultæ paramentis maculatis exornatæ, ornate personas vestras moribus honestis, ut quum venerit

Ornatus quando licitus.

sponsus in gloria sua, ingrediamini cum eo in convivium et mensæ sanctæ cum eo in gloria recumbatis. Si autem maritus tuus amat ornatum tuum, ornatus tuus maneat intus in domo, et non venias ut sis laqueus sodalibus tuis quæ sunt ingenuæ. Et ubi invitant te ad convivium, ornes te sicut ingenuæ; licet enim ad convivia pudice se ornare. In die autem convivii filiorum suorum reprehensibiles non sunt matres si caste se exornent præ gaudio suorum dilectorum. Nec juvenibus licet ut se exornent ex libidine, ne propter hoc misericordia priventur quando judicabuntur. Sunt in populo nostro impudentes qui se exornant impudenter et unguentis scortorum se ungunt et eorum aromatibus oblectantur. Ecce sua corpora ornant vestibus, et mortem inferunt animabus et laqueos tendunt etiam in loco sanctissimo. Exite ex ædibus sacris, non polluatis hunc locum, ne, quum venerit judicium, nulla fiat vobis misericordia. Quomodo justitia tui oblita est et flamma te non arripuit, quando ornatus tuus seductor transiit per locum maxime decorum? Justitia utique mala non est nec amat sicut tu, qui per libidinosum impetum præceps ruis in cœnum. Pejor multo est ornatus tuus ornatu mulieris, et audacia tua audacia ejus, quia ipsa quiescit, et tu non sinis, ut viri intelligant sicut sapientes.

Exemplum sumptum a judicio humano.

11. Sumamus exemplum a judice humano. Quando sedet in tribunali terrestri et oculos convertit in ho-

micidas et malefactores carcere detentos, tremor invadit eos, metus eos detinet, eorum genua se collidunt. Dum tribunal constituitur et sedet judex et præcipit ministris ut coram se adducant carcere detentos, in hac hora luctus magnus illi qui non offert munera judici; absque misericordia corripitur a ministris tribunalis, qui unguibus discerpunt carnes ejus, nervis distendunt membra, plagis destruunt corpus reumque detrudunt in locum tenebrarum et afflictionis. Omnis autem qui præveniens missis muneribus, judicem, antequam veniat, placare studet dum ejus socii stant in judicio, ipse a judicio foras subducitur ejusque munus liberat eum. Si autem judex per munus hic placatur, et dimittit reo et personam accipit delinquentis, quanto magis Dominus misericors et mansuetus reconciliabitur cum illo qui postquam peccavit et deliquit, accedit ad eum manibus donis repletis. Sic revera fiet peccatoribus in novissimo die; unusquisque retribuetur secundum laborem suum et secundum opera ab ipso effecta. Qui autem peccat et non pœnitet ante obitum ex hoc mundo, subit judicium absque misericordia et supplicium æternum; et qui labitur in peccatum ac per pœnitentiam liberatur, is damnationem non incurrit, sed pœnitentia salvat eum. Beatus qui non peccat et a peccato resipiscere non debet! Væ autem ei qui peccat, si pœnitentia absit! Quia Dominus ad judicium veniet et ad retributionem et ad

[illegible]

vindictam et ipse probabit ac separabit justos a peccatoribus; justos, qui laborarunt ac desudarunt, servarunt ac impleverunt mandata, statuet a dextris ut ingressi possideant regnum. Vere enim *horrendum est incidere in manus Dei,* sicut architectus Ecclesiæ Paulus[1] scripsit nobis. Magnus erit terror, quum stabunt agmina cœlestia coram justitia divina et ipsa distribuet supplicia unicuique, ut juxta peccatum suum corripiatur.

Meditandum judicium.

[illegible]

12. Venite, de illo momento meditemur, relinquamus sollicitudinem facultatum, quia qui omni hora de eo cogitat, peccatum ab eo abest. Fugiamus, fratres, concupiscentias hujus temporis transeuntis; hæreditas earum tormenta et gehenna inextinguibilia. Amemus sinceritatem et veritatem quæ nobis dant salutem et regnum cœleste; amemus jejunium et orationem quæ nobis omnia bona acquirunt. Judex ad vindictam et retributionem adventurus est, inspiciat se unusquisque ut videat quodnam receptaculum parat nobis, antequam subito moveant se trepidantes exercitus et elevent vocem ante judicem et dent signum exitus ejus, antequam fiat tribulatio magna, terribilis ac formidanda, qualis nunquam in mundo facta est, neque similis fiet[2].

Væ violantibus diem dominicam et feriam sextam.

[illegible]

13. Væ[3] magnum in hac die illi, qui die dominica relinquit Christum immolatum et sedet in platea. Væ

1 *Hebr.* X, 31.
2 *Matth.* XXIV, 21.
3 Væ similia pronuntiat in *Serm.* 13 *de diversis,* *Opp. syr.-lat.* III, 637-638; in *Serm. In 2 Christi advent. Opp. syr.-lat.* II, sqq.; in serm. *De char. et eleemos.* Ibid. 256.

ܘܫܕܐ ܠܗ ܒܓܗܢܐ ܢܦܠ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ
ܝܘܡܐ ܠܡܢ ܕܒܝܘܡܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ . ܦܠܓ
ܘܥܝܪܐ ܘܚܪܝܢܐ . ܘܒܓܗܢܐ ܡܫܬܕܐ ܀ ܘܝ
ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܡܢ ܕܒܝܘܡܐ ܕܚܕ
ܒܫܒܐ . ܡܥܝܪ ܚܪܝܢܐ ܕܫܓܘܫܝܐ . ܕܡܪܝܐ
ܒܚܡܬܗ ܡܘܩܕ ܠܗ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ
ܝܘܡܐ . ܠܚܛܝܬܐ ܕܫܛܝ ܠܥܪܘܒܬܐ .
ܕܒܓܗܢܐ ܡܫܬܢܩܢ . ܥܡ ܒܝܫܐ ܘܚܝܠܘܬܗ ܀
ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܚܛܝܬܐ ܕܫܛܝ
ܠܥܪܘܒܬܐ . ܕܐܝܟ ܕܝܢܐ ܦܪܫ ܠܗܝܢ . ܡܢ
ܒܢܝ ܝܡܝܢܐ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ .
ܠܚܛܝܬܐ ܕܫܛܝ ܠܥܪܘܒܬܐ . ܕܒܝܘܡ ܕܝܢܐ
ܡܬܒܗܬܢ . ܩܕܡ ܒܝܡ ܕܟܐܢܘܬܐ ܀
ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܚܛܝܬܐ ܕܫܛܝ
ܠܥܪܘܒܬܐ . ܕܡܫܝܚܐ ܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗܝܢ . ܡܢܗܫܐ
ܘܥܕܡܐ ܠܥܠܡ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ .
ܠܗܘ ܕܫܛܐ ܠܥܪܘܒܬܐ . ܕܡܪܝܐ ܒܫܡܝܐ
ܒܐܣܪ ܠܗ . ܘܝܗܒ ܠܗ ܝܪܬܘܬܐ ܓܗܢܐ ܀
ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܗܘ ܕܒܣܪܗ
ܠܥܪܘܒܬܐ . ܕܥܡ ܝܗܘܕܝܐ ܡܬܒܣܪ . ܘܡܬܢܓܕ
ܒܫܒܛܐ ܕܢܘܪܐ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ .
ܠܡܢ ܕܠܐ ܝܩܪ ܠܥܪܘܒܬܐ . ܕܐܝܟ ܢܘܪܐ
ܝܩܝܪܬܐ . ܛܒܥ ܠܗ ܒܢܗܪܐ ܕܢܘܪܐ ܀

ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܠܡܢ ܕܢܣܒ ܐܢܬܬ
ܐܚܘܗܝ [a] ܕܒܚܫܘܟܐ ܡܫܬܕܐ . ܠܐܬܪܐ ܕܠܝܬ
ܒܗ ܢܘܗܪܐ [b] ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ .
ܠܡܢ ܕܢܣܒ ܬܪܬܝܢ ܚܘܬܐ . ܕܬܪܝܢ ܫܘܢܩܝܢ
ܐܝܬ ܠܗ . ܒܥܠܡܐ ܕܠܝܬ ܫܘܠܡܐ ܀ ܘܝ
ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܥܡ ܟܠܬܗ .

[a] P ܘܐܚܘܗܝ — [b] ܢܘܗܪܐ

magnum in hac die illi, qui die dominica schismata et contentiones suscitat; in gehennam projicietur. Væ magnum in hac die illi, qui die dominica excitat rixam tumultuosam, quia Dominus in ira sua comburet eum. Væ magnum in illa die peccatricibus quæ feriam sextam spreverunt, quia in gehenna cruciabuntur cum Malo et exercitibus ejus. Væ magnum in illa die peccatricibus, quæ feriam sextam spreverunt, quia judex separabit eas a filiis dextræ. Væ magnum in illa die peccatricibus quæ spreverunt feriam sextam, quia in die judicii pudefient coram tribunali justitiæ. Væ magnum in illa die peccatricibus, quæ spreverunt feriam sextam, quia Christus non erit eis ex tunc et usque in æternum. Væ magnum in illa die illi, qui sprevit feriam sextam, quia Dominus in cœlo despiciet eum eique in hæreditatem dabit gehennam. Væ magnum in illa die illi, qui contempsit feriam sextam, quia cum Judæis contemnetur et virgis igneis flagellabitur. Væ magnum in illa die illi, qui non honoravit feriam sextam, quia sicut ignis ponderosus immergetur in flumen ignis.

14. Væ magnum in illa die illi, qui tollit uxorem fratris sui, quia projicietur in tenebras, in locum luce destitutum. Væ magnum in illa die illi, qui accipit duas sorores, quia duplex supplicium patietur in sæculo fine carente. Væ magnum in illa die illi, qui rem habet cum

Væ in impudicos.

ܘܠܐ ܗܘܐ ܢܝܚ ܒܕܝܢܗ . ܐܦܠܐ ܪ̈ܚܡܐ
ܡܬܪܕܐ ܗܘ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܠܡܢ
ܕܢܣܒ ܐܢܬܬ ܕܕܗ . ܕܒܓܠ̈ܠܐ ܕܢܘܪܐ ܛܒܥ .
ܘܠܥܠܡ ܠܐ ܡܫܬܘܙܒ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ
ܝܘܡܐ . ܠܡܢ ܕܥܠ[a] ܥܠ ܡܪܒܝܢܬܐ[b]
ܕܦܪܩ[c] ܡܢܗ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ . ܘܟܦܪܝܢ ܒܗ
ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܠܡܢ ܕܒܣܝ
ܒܢܫ̈ܐ ܕܩܕ̈ܝܫܐ . ܘܒܓܘܪܐ ܕܒܝܫ ܗܘ ܘܛܢܦ
ܢܫ̈ܐ ܓܪ ܘܐܛܢܦ ܀

virgine sibi desponsata, quia nec requiem habebit in judicio et absque misericordia castigabitur. Væ magnum in illa die illi, qui accipit uxorem patrui sui, quia in fluctus ignis immergetur nec unquam liberabitur. Væ magnum in illa die illi qui matrinam aggressus est, quia recedet ab eo Spiritus sanctus et abnegabunt eum Pater et Filius. Væ magnum in illa die illi, qui contempsit uxores sanctorum, et adulterio, quod crimen pessimum est et infame, mulieres constupravit et inquinavit se.

Væ in varia peccata.

ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܐܝܠܐ ܕܝܬܒ
ܒܫܘܩܐ . ܒܥܕܢܐ ܕܩܪܐ ܟܗܢܐ ܠܪܘܚܐ
ܩܕܝܫܐ ܕܢܚܘܬ[d] ܥܠܘܗܝ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ
ܝܘܡܐ . ܠܡܢ ܕܡܨܚܐ ܠܗ ܠܟܗܢܐ[e] . ܕܢܚܬ
ܠܐܪܥܐ[f] ܕܚܫܘܟܐ . ܘܬܡܢ ܡܫܬܢܩ ܠܥܠܡ ܀
ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܡܢ ܕܠܟܗ̈ܢܐ ܠܐ
ܡܝܩܪ . ܕܦܘܪܥܢܗ ܢܘܪܐ ܐܝܬܘܗܝ . ܘܗܘܐ
ܚܫܘܟܐ ܒܪܝܐ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ .
ܠܡܢ ܕܦܠܓ ܗܝܡܢܘܬܗ . ܕܡܬܦܣܩܝܢ
ܗ̈ܕܡܘܗܝ ܒܢܪ̈ܓܐ ܕܢܘܪܐ ܘܕܪܘܓܙܐ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܡܢ ܕܢܛܪ
ܚܡܬܐ ܘܡܬܟܬܫ . ܕܥܡ ܣܛܢܐ ܕܠܐ ܪ̈ܚܡܐ
ܬܡܢ ܡܫܬܢܩ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ .
ܠܡܢ ܕܦܓܪܐ ܩܕܝܫܐ ܛܥܝܢ . ܘܠܐ ܚܒܪܗ
ܠܛ . ܕܗܘ ܦܓܪܐ ܠܐ ܡܦܨܐ ܠܗ ܡܢ ܬܫܢܝܩܐ ܕܚ̈ܛܝܐ ܀
ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܡܢ ܕܠܐ ܚܫܚ
ܢܦܫܗ . ܕܢܩܢܐ ܠܗ ܥܒ̈ܕܐ ܛܒ̈ܐ . ܕܗܘܐ
ܠܗ ܙܘܕܐ ܒܗ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ .

15. Væ magnum in illa die illi, qui in platea sedet quo tempore sacerdos invocat Spiritum sanctum ad se descendentem[1]. Væ magnum in illa die illi, qui conviciatur sacerdoti, quia descendet in terram tenebrarum et ibi in æternum cruciabitur. Væ magnum in illa die illi, qui non honorat sacerdotes, quia retributio ejus erunt ignis et tenebræ exteriores. Væ magnum in illa die illi qui suam fidem scindit, quia dissecabuntur ejus membra securibus ignis et iræ. Væ magnum in illa die illi qui iracundiam servat et rixatur, quia cum Satana absque misericordia ibi cruciabitur. Væ magnum in illa die illi, qui corpus sanctum portans proximo maledixit, quia istud corpus eum non eripiet a supplicio peccatorum. Væ magnum in illa die illi, qui sui non fuit sollicitus ut acquireret opera bona

1 Agitur de invocatione Spiritus sancti quæ fit in liturgiis syriacis post consecrationem.

[a] p ܕܥܠ — [b] p ܡܪܒܝܢܬܗ — [c] p ܕܦܪܩ — [d] p ܕܢܚܬ — [e] p ܠܟܗܢܐ — [f] ܠܐܪܥܐ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

tanquam viaticum ad iter quod peragit. Væ magnum in illa die illi, qui non affert pœnitentiam nec dolet hic de peccatis suis, quia illic non condonabitur.

*Peccata expianda per orationem, eleemosynas et jejunium.*

16. Hisce omnibus, fratres mei, aliisque pluribus Malus constringit genus humanum duris peccatorum vinculis. Hisce vinculis detinentur pigri et remissi ut ego, et in hujusmodi foveam projicit Malus amicos suos. Venite igitur, detestemur istas nequitias et nos ab illis removeamus. Si quis hisce abstersus fuerit per eleemosynas salvabitur, per oblationes suas abluetur, per jejunium et orationes a casu resurget et vitam possidebit æternam. Venite, intelligite, dilectissimi, unusquisque intra se recogitet et videat quid paraverit sibi ut placaret judicem; quando ille sedebit in tribunali in throno flammæ et stabunt coram eo legiones et ordines angelorum in metu et tremore; quando congregabuntur omnes tribus ante tribunal Dei ab Adamo, creaturarum capite usque ad minimum abortum[1]; quando judex faciem suam vertet ut distribuat mercedem unicuique juxta opera sua et quando unusquisque in tribunali corripietur juxta insaniam suam.

*Væ in alia peccata.*

17. In illa die luctus et fletus conjugi qui thalamum suum corrupit. In illa die magnum væ illi qui abscondit abortum adulterii sui; in illa die stridor dentium

1 S. Ephræmus docet in sermone *De timore Dei et consummatione sæculi Opp. syr.-lat.* III, 638: « fœtus abortivos in florente ætate resurrecturos : Pueruli quoque illi qui præsentis vitæ limen nondum ingressi in matris utero decesserunt ad florentissimam ætatem, Deo sapienter ita disponente, traducentur. »

[a] [illegible] — [b] P [illegible] — [c] P [illegible] — [d] P [illegible]

ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܘܝ ܪܒܐ . ܠܡܢ ܕܠܐ ܬܐܒ ܥܠ
ܚܛܗܘܗܝ ܀ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܘܝ ܪܒܐ[a] . ܠܐܝܢܐ
ܕܡܓܕܦ ܥܠ ܡܪܗ . ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܥܐܠܐ
ܟܪܝܘܬܐ . ܐܚܝܕܐ ܠܐܝܢܐ ܕܡܕܓܠ ܀ ܒܗܘ
ܝܘܡܐ ܠܘܬ ܫܘܦܣܢܐ[b] ܢܛܐ ܐܢܫ ܕܙܢܐ .
ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܚܕܐ ܒܬܪܬܝܢ . ܢܗܘܐ ܠܐܝܢܐ
ܕܡܒܙܚ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܚܛܘܦܐ
ܘܠܥܠܘܒܐ[c] . ܕܠܐ ܡܨܝܢ ܢܐܚܕܘܢ ܡܠܟܘܬܐ .
ܐܦܠܐ ܠܡܥܠ ܠܓܢܘܢܐ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ
ܝܘܡܐ . ܠܙܢܝܐ ܘܠܓܝܪܐ . ܕܠܒܫܝܢ ܢܚܬܐ[d]
ܕܚܫܘܟܐ . ܘܩܝܡܝܢ ܠܐܬܪܐ ܕܥܡܛܢܐ ܀ ܘܝ
ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܐܟܘܠܐ ܘܪܘܝܐ . ܕܐܟܠܘ
ܘܐܫܬܝܘ ܕܠܐ ܡܫܘܚܬܐ . ܘܡܫܚܘ[e] ܦܓܪܐ ܠܚܛܝܬܐ ܀
ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܩܛܘܠܐ ܘܕܓܠܐ .
ܕܩܛܘܠܐ ܢܐܪܬܘܢ ܢܘܪܐ . ܘܕܓܠܐ ܡܩܒܠܝܢ ܬܘܠܥܬܐ ܀
ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܠܠܘܛܐ ܘܐܟܠܝ ܩܪܨܐ[f] .
ܕܠܡܠܟܘܬܐ ܠܐ ܥܐܠܝܢ . ܘܝܪܬܘܬܗܘܢ[g] ܚܫܘܟܐ
ܗܘܬ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܪܓܙܢܐ[h]
ܘܠܚܣܡܢܐ . ܕܥܐܠܝܢ ܠܕܝܢܐ ܕܠܐ ܪ̈ܚܡܐ .
ܘܠܬܫܢܝܩܐ ܕܠܐ ܫܠܝܐ[i] ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ
ܝܘܡܐ . ܠܡܓܕܦܢܐ ܘܪ̈ܫܝܥܐ[k] . ܕܒܥܦܝܦܘܬ
ܡܬܫܢܩܝܢ ܒܢܘܪܐ ܕܠܐ ܝܕܥܐ ܪ̈ܚܡܐ ܀ ܘܝ[l]
ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܟܠܝ̈ܐ ܡܢ ܙܕܩܬܐ .
ܕܫܐܠܝܢ ܪ̈ܚܡܐ ܒܐܘܠܨܢܐ . ܘܠܐ ܗܘܝܢ ܪ̈ܚܡܐ
ܠܗܘܢ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܐܝܢܐ
ܕܒܙܐ ܠܐܪܡܠܬܐ . ܘܠܒܫ ܡܢ ܡܐܢܐ
ܕܝܬܡܐ . ܕܥܪܛܠܝ ܩܐܡ ܒܗ ܕܝܢܐ ܀

illi, qui non pœnitet peccati sui; in illa die magnum væ illi, qui non deflet peccata sua; in illa die magnum væ illi, qui blasphemat in Dominum suum; in illa die tristitia invadet mendacem; in illa die supplicium patietur fornicator; in illa die duplici pœna plectetur subsannator. Væ magnum in illa die raptoribus et oppressoribus, quia non poterunt obtinere regnum et ingredi in thalamum cœlestem. Væ magnum in illa die fornicatoribus et adulteris, quia induentur vestibus tenebrarum et stabunt in loco caliginis. Væ magnum in illa die gulosis et ebriis, qui intemperanter manducarunt et biberunt et impinguerunt corpus ad peccatum. Væ magnum in illa die homicidis et mendacibus, quia homicidæ possidebunt ignem et mendaces tineam. Væ magnum in illa die maledicis et calumniatoribus, quia in regnum non ingredientur et hæreditas eorum tenebræ erunt. Væ magnum in illa die iracundis et invidis, quia subibunt judicium sine misericordia et supplicia sine intermissione. Væ magnum in illa die blasphemis et impiis, quia duplum cruciabuntur in igne misericordiæ nescio. Væ magnum in illa die iis, qui ab eleemosynis abstinuerunt, quia poscent misericordiam in tribulatione et eam non obtinebunt. Væ magnum in illa die illi, qui spoliat viduam et induit se vestibus orphani, quia nudus stabit in judicio.

[a] P ܘܝ ܪܒܐ ܠܗ — [b] P ܫܘܦܣܢܐ — [c] P ܘܠܥܠܘܒܐ ܕܥܠܒܝܢ — [d] P ܠܒܘܫܐ — [e] P ܘܡܫܚܘ — [f] P ܩܪ̈ܨܐ — [g] P ܘܝܪܬܘܬܗܘܢ — [h] O ܠܪܓܙܢܐ — [i] P ܫܠܝܐ — [k] P ܘܪ̈ܫܝܥܐ — [l] P om. 8 versus.

ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ. ܠܡܢ ܕܐܟܠ ܥܡ ܝܗܘܕܝܐ. ܘܡܬܥܛܦ ܠܒܘܫܐ ܚܢܦܐ. ܕܥܡܗܘܢ ܝܪܬ ܬܫܢܝܩܐ[a] ܀ ܘܝ[b] ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ. ܠܡܢ ܕܡܫܬܘܬܦ ܥܡ ܚܪ̈ܫܐ. ܕܒܓܘ ܟܘܪܐ ܕܢܘܪܐ. ܡܬܛܒܥ ܒܗ ܠܐ ܦܠܛ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ. ܠܡܢ ܕܐܝܬ[c] ܠܗ ܥܡ ܚܝ̈ܘܬܐ. ܕܡܬܐܟܠܐ[d] ܒܢܘܪܐ ܗܘܐ. ܘܝܪܬܘܬܐ ܠܫܠܗܒܝܬܐ ܗܘ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ. ܠܐܝܠܝܢ ܕܓܦܦܘ[e] ܚܢܦܐ. ܕܢܓܦܦܘܢ ܠܗܘܢ ܓܠ̈ܠܐ ܕܢܘܪܐ. ܒܓܘ ܢܘܪܐ ܕܫܠܗܒܝܬܐ[f] ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ. ܠܢܣ̈ܒܝ ܒܐܦ̈ܐ ܡܢ ܫܘܚܕܐ. ܕܐܟܠܐ[g] ܢܘܪܐ ܦܓܪ̈ܝܗܘܢ. ܘܓܗܢܐ ܠܗܘܢ ܐܦ ܒܠܥܐ[h] ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ. ܠܙ̈ܢܝܬܐ[i] ܘܦܚ̈ܙܬܐ. ܕܒܫܘܢܩܐ[k] ܢܦܠܢ ܘܓܗܢܐ. ܝܪ̈ܬܢ ܝܪܬܘܬܐ ܀ ܘܝ[l] ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ. ܠܕܡܪܘܝܐ ܣܡܐ ܠܒܥܠܗ. ܕܒܐܬܪܐ ܕܠܝܬ ܒܗ ܢܘܗܪܐ. ܫܬܐ ܡܪܪܐ ܥܡ ܐܦܣܢܬܝܢ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ. ܠܗܝ ܕܡܫܚܠܦܐ ܒܪ ܙܘܓܗ. ܘܡܫܚܠܦܬܐ ܒܗ̇ ܝܡܝܢܐ. ܘܝܬܒܐ ܒܣܛܪܐ ܕܣܡܠܐ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ. ܠܐܝܠܝܢ ܕܚܢܩܝ ܠܒ̈ܢܝܗܝܢ[m]. ܕܒܛܝܢܐ ܕܠܝܬ ܒܗ ܪ̈ܚܡܐ. ܡܬܛܒܥܢ ܡܢ ܡܐ ܕܩܝܡܝܢ[n] ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ. ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܢܛܪ ܒܬܘܠܘܬܗܝܢ[o]. ܕܥܡ ܣܟܠܬܐ ܒܬܘ̈ܠܬܐ[p]. ܠܒܪ ܡܢ ܬܪܥܗ ܕܓܢܘܢܐ ܀ ܘܝ[q] ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ. ܠܗ̇ܝ ܕܬܠܝܐ ܟܬܒܐ ܕܚܪܫܐ. ܕܥܡ ܣܛܢܐ ܐܝܬ ܠܗ̇ ܕܬܗܘܐ. ܒܫܠܗܒܝܬܐ ܕܠܐ ܕܥܟܐ ܀

Væ continuantur.

18. Væ magnum in illa die illi, qui manducat cum Judæis et veste ethnicorum vestitur, quia cum eis tormentorum hæres erit. Væ magnum in illa die illi, qui se sociat cum maleficis, quia in fornacem flammarum immergetur, nec poterit exinde ascendere. Væ magnum in illa die illi, qui rem habet cum bestiis, quia igne consummetur et flammarum hæres erit. Væ magnum in illa die illis, qui ethnicas amplexati fuerint, quia undæ ignis eos amplexabuntur in medio flammarum. Væ magnum in illa die accipientibus personas propter munera, quia ignis consumet corpora eorum et gehenna eos absorbebit. Væ magnum in illa die meretricibus et impudicis, quia in tormenta decident et gehennam in hæreditatem accipient. Væ magnum in illa die illi, quæ propinat venenum marito suo, quia in loco lumine destituto bibet fel cum absinthio. Væ magnum in illa die illi, quæ conjugem suum commutat, quia, commutata dextra, sedebit ad sinistram. Væ magnum in illa die iis, quæ suffocarunt proles suas, quia in lutum absque misericordia immergentur quando resurgent. Væ magnum in illa die iis, quæ integritatem suam virginalem non servarunt, quia cum stultis virginibus remanebunt extra januam cœnaculi. Væ magnum in illa die illi, quæ [collo] appendit epistolam dæ-

[a] P ܬܫܢܝܩܐ — [b] P om. 4 versus. — [c] P ܕܐܝܬ — [d] O hic vitiosus est. — [e] P ܕܓܦܦܘ ܚܢܦܐ — [f] P add. ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܩܪܒܝܢ ܥܡ ܚܢܦܐ. ܕܢܓܦܘܢ ܠܗܘܢ ܓܠ̈ܠܐ ܕܢܘܪܐ ܒܓܘ ܫܠܗܒܝܬܐ — [g] P ܕܐܟܠܐ — [h] P ܐܦ ܒܠܥܐ — [i] P ܠܙ̈ܢܝܬܐ — [k] P ܕܠܒܝܬ ܢܘܪܐ — [l] P om. istud væ. — [m] P ܠܒ̈ܢܝܗܝܢ ܕܠܐ ܚܝܣܐ — [n] P ܡܢ ܩܒܪ̈ܝܗܘܢ — [o] P ܒܬܘܠܘܬܗܝܢ — [p] P ܒܬܘ̈ܠܬܐ — [q] P om. istud væ.

ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ. ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܢܛܪܘ
ܚܕܒܫܒܐ. ܕܠܐ ܗܘܐ ܢܝܚܐ ܠܕܝܢܗܘܢ. ܡܐ
ܕܡܬܢܚܡܝܢ ܡܢ ܩܒܪܐ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ
ܝܘܡܐ. ܠܗܘ ܕܦܠܚ ܒܗ ܒܚܕ ܒܫܒܐ.
ܕܦܠܚܐ ܠܗ ܣܣܐ ܘܪܥܝܐ. ܒܓܘ ܩܒܪܐ
ܒܠܒܗ ܕܐܪܥܐ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ.
ܠܗܘ ܕܠܐ ܢܛܪ ܚܕܒܫܒܐ. ܕܒܓܗܢܐ
ܡܫܬܢܩ. ܥܡ ܥܒܪܝ ܥܠ ܢܡܘܣܐ ܀
ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ. ܠܗܘ ܕܠܐ ܢܛܪ ܚܕ
ܒܫܒܐ. ܕܠܐ ܢܛܪ ܠܗ ܡܪܝܐ. ܡܢ
ܒܝܫܐ ܘܚܝܠܘܬܗ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ.
ܠܗܘ ܕܠܐ ܢܛܪ ܚܕ ܒܫܒܐ. ܕܕܝܢܐ ܕܠܐ ܪ̈ܚܡܐ
ܡܩܒܠ. ܡܢ ܐܠܗܐ ܒܩܝܡܬܐ ܀ ܘܝ ܪܒܐ
ܒܗܘ ܝܘܡܐ. ܠܗܘ ܕܠܐ ܢܛܪ ܚܕ ܒܫܒܐ. ܕܠܐ
ܗܘܐ ܪ̈ܚܡܐ ܒܕܝܢܗ. ܐܦܠܐ ܢܝܚܐ ܒܬܫܢܝܩܗ ܀
ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ. ܠܗܘ ܕܙܒܢ ܒܗ
ܒܚܕ ܒܫܒܐ. ܕܓܘܡܪܐ ܕܢܘܪܐ ܙܒܢ ܠܗ.
ܕܐܟܝܢ ܒܗܘܢ ܡܪܝܪܐܝܬ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ
ܝܘܡܐ. ܠܗܘ ܕܡܙܒܢ ܒܚܕ ܒܫܒܐ. ܕܡܢ
ܝܡܝܢܐ ܡܙܒܢ ܠܗ. ܕܢܗܘܐ ܒܓܒܐ ܕܣܡܠܐ ܀
ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ. ܠܗܘ ܕܡܗܠܟ
ܒܚܕ ܒܫܒܐ. ܒܐܘܪܚܬܐ ܘܫܒܩ ܠܥܕܬܐ.
ܕܐܘܪܚܗ ܠܓܗܢܐ ܕܢܘܪܐ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ
ܝܘܡܐ. ܠܗܘ ܕܒܝܘܡܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ. ܫܒܩ
ܠܥܕܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܡܫܬܥܐ ܒܡܫܬܥܝܬܐ ܕܥܡ
ܚܢܦܐ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ. ܠܗܘ
ܕܒܝܘܡܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ. ܫܒܩ ܠܥܕܬܗ ܕܐܠܗܐ.
ܘܦܪܐ ܠܗ ܒܫܘܩ ܫܘܩܐ ܀ ܘܝ ܪܒܐ ܒܗܘ
ܝܘܡܐ. ܠܗܘ ܕܒܝܘܡܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ... ܡܢ
ܠܚܘܫܐ ܕܚܛܝܬܐ ܀

Væ in violantibus diem dominicam.

moniorum, quia dæmonibus annumerabitur in flamma inextinguibili.

19. Væ magnum in illa die illis, qui non servarunt diem dominicam, quia nulla requies concedetur judicio eorum quando resurgent e sepulchro. Væ magnum in illa die illi, qui die dominica operatur, quia tinea eum depascet in sepulcro in corde terræ. Væ magnum in illa die illi, qui non servat diem dominicam, quia in gehenna cruciabitur cum legis transgressoribus. Væ magnum in illa die illi, qui non servat diem dominicam, quia non servabit eum Dominus a Malo ejusque exercitibus. Væ magnum in illa die illi, qui non servat diem dominicam, quia pœnam recipiet sine misericordia in resurrectione. Væ magnum in illa die illi, qui non servat diem dominicam, quia nulla dabitur misericordia damnationi ejus et nulla intermissio ejus supplicio. Væ magnum in illa die illi, qui emit in die dominica, quia emit sibi carbones ignis, quibus acerbe comburetur. Væ magnum in illa die illi, qui vendit in die dominica, quia e dextra vendetur ut cat ad sinistram. Væ magnum in illa die illi, qui iter peragit per vias in die dominica et deserit ecclesiam, quia via ejus in gehennam ducit. Væ magnum in illa die illi, qui die dominica deserit ecclesiam Dei ad confabulandum cum ethnicis. Væ magnum in illa die illi, qui die dominica relinquit ecclesiam Dei ut aberret per plateas. Væ magnum in illa die illi qui die dominica... (non sibi cavet) ab incantationibus peccati.

ܠܐ ܓܝܪ ܫܥܬܐ ܗܝ ܕܐܬܢܐ . ܥܠ ܚܛܗ̈ܐ
ܟܡܐ ܐܝܬ . ܘܐܝܟܢܐ[a] ܒܝܕ ܡܫܬܡܠܝܢ .
ܡܢ ܒܢ̈ܝܐ ܕܠܝ ܐܬܕܡܝܘ ܀ ܥܠ ܐܝܢܐ ܚܛܗܐ
ܐܡܪ . ܘܐܝܢܐ ܥܘܠܐ ܦܫܩ ܐܢܐ . ܒܐܝܠܝܢ
ܩ̈ܠܐ ܘܐܢ̈ܚܬܐ . ܝܬܒ ܐܒܟܐ ܥܠ ܕܪܢ ܀
ܘܐܝܢܐ ܓܝܪ ܚܛܗܐ ܦܫ ܠܐ ܛܫܝܐ ܒܢ
ܒܟܠܗܘܢ . ܐܘ ܐܝܢܐ ܥܘܠܐ ܣܢܝܐ . ܕܠܐ
ܡܨܒܝܢܘܬܢ ܡܢ ܓܒܝܢ ܀ ܐܝܬ ܒܢ ܚܛܗ̈ܐ
ܐܡܝܢܐ . ܕܡܣܬܪܩܢ ܡܢ ܡܢܝܢܐ . ܘܠܐ ܡܫܟܚܐ
ܡܪܝ ܠܫܢܐ . ܕܢܐܡܪ ܐܣܟ̈ܡܝܗܘܢ ܀ ܐܝܬ
ܒܢ ܚܣܡܐ ܡܪܝܪܐ . ܘܐܟܠܩܪܨܐ ܩܛܘܠܐ .
ܐܝܬ ܒܢ ܪܚܡܐ ܕܠܐ ܚܘܣܝܐ . ܘܐܦ ܚܡܬܐ ܕܠܐ
ܬܪܥܘܬܐ ܀ ܐܝܬ ܒܢ ܪܚܡܐ ܕܠܐ ܫܪܪ . ܘܚܘܒܐ[b]
ܕܠܐ ܦܐܝܢ ܥܒܕ̈ܘܗܝ . ܐܝܬ ܒܢ ܓܘܪܐ ܘܙܢܝܘܬܐ .
ܘܦܚܙܘܬܐ ܘܐܣܘܛܘܬܐ ܀ ܠܡܫܬܘܬܐ ܕܠܚܡܐ
ܘܚܡܪܐ . ܪܗܛܝܢ[c] ܐܝܟ ܦܪ̈ܚܬܐ ܢܫܪ̈ܐ . ܘܡܐ
ܕܡܬܩܪܒ ܣܡܐ . ܕܚܝ̈ܐ ܥܪܩܝܢ ܠܢ ܀
ܡܠܬܐ ܒܣܝܪܬܐ ܗܘܬ ܒܥܝܢ̈ܝܢ . ܒܥܐܕ̈ܐ
ܚܫܘܟ ܗܘܐ ܠܢ . ܠܟܗܢ̈ܐ ܘܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ .
ܘܠܡܫܡܫܢ̈ܐ ܫܐܛܝܢ[d] ܀ ܠܩܠܐ ܩܪܢܐ
ܡܛܝܒܝܢ[e] . ܘܪܩܘܕܘܬܐ[f] ܪܗܛܝܢ .
ܘܟܐܢܘܬܐ ܘܫܡܥܐ ܕܡ̈ܠܐ . ܕܟܬܒ̈ܐ ܗܘ ܫܐܛܝܢ ܀
ܨܗܝܝܢ ܚܪ̈ܝܢܐ[g] . ܘܐܢܫ ܠܐܚܘܗܝ
ܦܚ̈ܐ ܦܪܣ . ܡܓܦܝܦܝܢ ܓܝܪ ܓܠܝܐܝܬ .
ܘܡܣܬܪܝܢ ܒܛܘܫܝܐ ܀ ܒܫܡܐ ܟܐܢܐ
ܐܬܥܒܕܢ : ܘܐܝܬܝܢ ܚܛܝ̈ܐ ܘܠܐ ܪ̈ܚܡܐ .
ܠܗܝܡܢܘܬܐ ܨܪܝܢ[h] . ܘܫܪܪܐ ܒܙܥܝܢ
ܒܙܘܥܐ ܀ ܐܚܐ ܠܐܚܐ ܟܡܢ ܠܗ . ܘܩܪܝܒܐ
ܠܩܪܝܒܗ[i] ... ܘܐܝܬ ܒܢ ܗܕܐ
ܐܝܬܝܢ ܀ ܘܐܡܪܝܢ ܟܡܐ ܛܒܐ . ܕܠܐ ܠܟܠܗܘܢ

20. Etenim hora non est ut enarrem de peccatis quot sint et quomodo committuntur a malis qui me imitati sunt. De quonam peccato dicam? Cujusnam sceleris exponendi capax sum? Quibusnam verbis et gemitibus sedens flebo super generationem nostram? Quodnam peccatum restat quod non lateat in nobis, aut quodnam est scelus detestabile quod voluntarie non commiserimus? Sunt continuo in nobis peccata innumera, nec unquam lingua poterit eorum formas describere. Sunt in nobis invidia acerba et calumnia homicida. Sunt in nobis amor furiosus et ira implacabilis. Sunt in nobis amor falsus et charitas cujus actus non decent. Sunt in nobis adulterium, fornicatio, lascivia, luxuria. Ad convivium panis et vini currimus velut aves rapaces; quando autem offertur pharmacum vitæ, recedimus. Oratio contemptibilis fit in oculis nostris. Dies festi fiunt nobis dies communes. Sacerdotibus non obedimus et diaconos despicimus. Ad vocem tubæ parati ad tripudia (?) currimus, justitiam autem et auditum verborum Scripturæ despicimus. Sitimus contentiones, et unusquisque fratri suo laqueos tendit; amplexamur publice et destruimus occulte. Nomine justi effecti sumus, revera autem nefarii sumus et absque misericordia; fidem scidimus et veritatem laceravimus. Frater fratri insidiatur et proximus proximo... est in nobis

Invehitur in peccata magis frequentia.

[a] B ܕܐܝܟܢܐ — [b] B ܘܣܘܚܐ — [c] O ܪܗܛܝܢ — [d] B ܒܝܫ ܠܢ — [e] B ܡܛܝܒܝܢ — [f] B ܪܩܘܕܐ — [g] B ܚܪ̈ܝܢܐ — [h] O om. vers. — [i] B ܠܩܪܝܒܗ

ܠܐ ܠܢ . ܐܝܟ ܣܢܐܬܐ ܠܒܢܝܢܫܐ . ܪܚܡܝܢ
ܢܘܠܐ ܠܐܒܕܐ . ܠܒܢ ܦܘܪܥܢܐ ܘܠܐ ܝܨܦܝܢ ܀
ܘܡܘܬܐ ܠܐ ܥܠ ܒܠܒܢ ܪܫܝܡ . ܚܢ ܡܢ ܫܐܠܝܢ
ܬܝܒܐ . ܒܥܕܢ ܕܥܒܪ ܪܘܓܙܐ . ܒܥܒܕܝܢ
ܕܝܢ ܢܥܢܐ ܀ ܒܫܡܐ ܚܢܢ ܒܢܘܗܝ ܕܐܠܗܐ .
ܘܒܥܒܕܐ ܒܢܝܐ ܕܣܛܢܐ . ܒܫܡܐ ܚܢܢ ܟܪ̈ܣܛܝܢܐ
ܘܒܥܒܕܐ ܫܐܕܐ ܩܫܝܐ ܀ ܒܗܠܝܢ ܦܚ̈ܐ
ܐܚܝܕܝܢ . ܘܡܬܚܦܝܢ ܒܪܥܝܢ . ܒܗܠܝܢ
ܒܐܣܘܪ̈ܐ ܐܚܝܕܝܢ . ܘܡܫܬܒܗܪܝܢ ܒܦܪ̈ܨܘܦܝܢ ܀
ܚܪ̈ܒܘ ܚܩܠܬܢ ܘܠܐ ܐܬܬܙܝܥܢ . ܐܝܒܫܘ ܟܪ̈ܡܝܢ
ܘܠܐ ܕܚܠܢ . ܦܫܝ̈ܟܘ ܥܢ̈ܒܐ ܘܠܐ ܝܗܒ
ܠܢ . ܚܡܐ ܙܪ̈ܥܐ ܘܦܪ̈ܥܢ ܐܘܪܚܬܢ ܀ ܡܚܐ
ܒܪܕܐ ܘܠܐ ܪܬܬ ܠܢ . ܒܙܙ ܡܚܪܐ ܘܫܩܠ
ܩܢܝܢ . ܒܛܠ ܗܘ ܚܨܕܐ ܒܚܘܪ̈ܒܢ[a] . ܘܫܒܝܐ
ܕܫܒܐ ܠܗ ܒܗܕ̈ܡܝܢ ܀ ܣܘܦܢܐ[b] ܫܒܩܬ
ܪ̈ܚܡܝܢ . ܘܐܙܠܘ ܘܫܒܩ ܡܪ̈ܕܝܢ . ܐܙܠܘ
ܟܐܢ̈ܐ ܘܦܫܘ ܥܘ̈ܠܐ . ܘܠܒܢ ܠܐ ܫܠܐ[c] ܡܢ
ܥܘܠܗ ܀

**Hortatur ad opera misericordiæ.**

21. ܡܛܠ ܗܕܐ ܬܘ ܢܒܥܐ . ܘܒܗ ܒܕܡܥܐ
ܢܪܘܐ ܠܐܪܥܐ . ܘܢܘܕܐ ܛܝܒܘܬܐ ܠܡܪܚܡܢܐ .
ܚܢܢܐ ܕܣܝܒܪ ܠܢ ܀ ܢܬܠ ܙܕܩܬܐ ܠܡܣܟܢܐ .
ܕܥܡ ܐܒܪܗܡ ܢܬܒܣܡ . ܢܩܒܠ ܒܒ̈ܬܝܢ ܠܟܪ̈ܝܐ
ܕܢܩܒܠ ܡܪܢ ܠܒܥܘܬܢ ܀ ܢܦܬܚ ܬܪ̈ܥܝܢ
ܠܐܟܣ̈ܢܝܐ[d] ܕܡܪܢ ܬܪܥܗ ܢܦܬܚ ܠܢ . ܢܦܬܚ
ܟܦܢ ܒܨܠܘܬܐ[e] . ܕܒܐܝܕܝ ܢܦܬܚ
ܬܪ̈ܥܐ ܀ ܘܢܬܠ ܠܗ ܩܘܪ̈ܒܢܐ ܘܐܬܘܬܐ ܕܐܣܛܠ

odium generis humani. Amamus scurrilitatem obcœnam; corda nostra de judicio sollicita non sunt, nec mentes de morte. Poscimus fieri pœnitentes, transacta ira cœlesti, rursus delinquimus. Manus relaxamus, et dum a tumore quiescere videmur ira detinemur. Nomine justi sumus, opere autem improbi. Nomine sumus filii Dei, operibus autem filii diaboli, nomine sumus christiani, operibus autem dæmones. Hisce laqueis detenti mente superbimus, hisce nexibus implexi in personis nostris gloriamur. Consumpti sunt agri nostri et nihil commoti sumus; aruerunt vites et non timuimus; defecerunt uvæ nec resipuit cor nostrum; marcesserunt semina et securi permanemus; grando percussit nos et cor nostrum non tremuit; spoliarunt nos locustæ et messis nostra deficit; captivitas arripit membra nostra et pedes ethnicorum premunt humeros nostros. Pestis rapuit dilectos nostros, illi defuncti sunt et nos rebellamus; decesserunt justi, remanent iniqui, et cor nostrum non quiescit ab iniquitate.

21. Idcirco venite, deprecemur, lacrymis terram irrigantes et gratias rependentes Misericordi qui nos suffert. Demus eleemosynam pauperibus ut cum Abrahamo oblectemur; recipiamus in domibus nostris egenos ut Dominus exaudiat preces nostras. Aperiamus januas nostras peregrinis, ut Dominus januam suam nobis aperiat.

[a] O ܒܐܪ̈ܥܢ — [b] O ܣܘܦܢܐ — [c] B ܙܢܥܘ — [d] B ܠܐܟܣ̈ܢܝܐ ܠܡܣܟ̈ܢܐ — [e] O ܒܨܠܘ̈ܬܢ

Satiemus famelicos mensa nostra, ut cum illis satiemur oblectationibus futuris. Vestiamus orphanos et viduas ut veste gloriæ induamur. Convicia non proferamus, nec opprobria; non blasphememus, nec subsannemus. Arceamus vituperium ab oribus nostris et maledictiones a labiis nostris; consolemus afflictos et visitemus carcere detentos. Intelligamus ut sapientes Deum judicaturum esse opera et verba; cogitationes autem et nutus oculorum repetet a nobis divina justitia.

*Hortatur ad pœnitentiam.*

22. Peccator, tibi dico, inique, tibi prædico, impie, tibi repeto, præbe aurem verbis meis. Fur inclina aurem tuam, ausculta et audi me adulter, ostendam tibi quomodo ignem vitabis et in regnum pervenies. Ante omnia scito te iturum in inferos ad rationem reddendam peccatorum a te admissorum per justum flammæ supplicium et fletum et stridorem dentium, angelis igneis attrahentibus et detrudentibus. Nec fratres aderunt qui supplicent, nec dilecti qui liberent. Antequam igitur hic dies adveniat, confuge ad pœnitentiam, quæ potest vulnera tua curare, sanitati te restituere et angelis te sociare atque istis spiritibus te annûmerare. Posce condonationem quando locus est. Misericordia enim veniet in tuum auxilium; quia in loco æternitatis non datur misericordia neque indulgentia. Ne facias Deo promissionem

[Syriac text]

mortiferam, dicens : hodie pecco, cras pœnitentiam agam. Quia quo die peccabis, eo forsan mors apprehendet te et ibis in hac tua resipiscentia in locum extremum ; et confusio operiet vultum tuum in tribunali coram judice, quia transierunt et abierunt bonæ tuæ actiones et in unum convenerunt malæ. Et minis terret te divina justitia, quia eam exacerbasti tuis operibus et præcipiet angelis flammæ qui alligabunt te cingulis igneis, et flagellis flammæ flagellabunt te, o impie, et in tenebras omni luce destitutas detrudent te, o infelix, ut illic hæreditatem habeas. Horum reminiscere, o miser, hæcque in mente repone; hæc in memoriam revoca, o stulte, eaque die ac nocte meditare.

Beatitudines justis proponuntur.

[Syriac text]

23. Vide e contra quænam bona illic in hæreditatem obtinent justi et quamnam retributionem accipiunt pro laboribus et operibus suis. Inspice latronem qui uno momento accepit vitam ; sume exemplum meretricis quæ lacrymis suis delevit peccata sua. Audi igitur quænam beatitudines a divina beneficentia tribuuntur iis qui bona egerunt, sicut (audisti) væ in operantes iniqua. Beati valde in illa die misericordes et justi, quia misericordiam consequentur [1] et ingressi possidebunt regnum. Beatus valde in illa die, qui distribuit facultates suas malis et pauperibus, quia in thalamum lucis recipietur. Beatus valde

[1] *Matth.* V. 7. Similia habet in *Serm In 2 Christi advent. Opp. græco-lat.* II, 221. Alias ejusdem generis beatitudines habet *Opp. græco-lat.* I, 282-296.

[a] B [Syriac text] — [b] B [Syriac text] — [c] B [Syriac text] — [d] B ante hanc vocem inserit [Syriac text] sequens; [Syriac text] — [e] O [Syriac text] — [f] B [Syriac text]

ܒܥܒܘܪܐ . ܠܒܫ ܫܘܒܚܐ ܕܠܥܠܡ ❖ ܛܘܒܐ
ܐܦ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܡܣ̈ܟܢܐ ܕܡܛܠ ܡܢܝ .
ܕܥܡ ܠܥܙܪ ܡܬܒܣܡܝܢ . ܒܥܘܒܗ ܕܐܒܘܢ
ܐܒܪܗܡ ❖ ܛܘܒܐ ܐܦ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܕܠܡܣ̈ܟܢܐ
ܦܬܚ ܬܪܥܗ . ܕܠܐ ܐܚܝܕ ܬܪܥܐ ܒܐܦܘܗܝ[a] .
ܡܐ ܕܥܐܠ ܠܓܢܘܢ ܢܘܗܪܐ ❖ ܛܘܒܐ ܐܦ
ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܐܝܢܐ ܕܬܠܡܕ ܐܟܪ̈ܐ . ܘܣܥܪ
ܐܢܝ̈ ܒܢܦܫܗ : ܕܥܡ ܡܠܦ̈ܢܐ ܢܬܚܫܒ
ܠܗ ❖ ܛܘܒܐ ܐܦ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܐܝܢܐ
ܕܗܝܡܢ ܫܪܝܪܐ . ܕܥܡ ܐܒܪܗܡ ܕܗܝܡܢ
ܝܪܬ . ܫܘܘ̈ܕܝ ܟܐ̈ܢܐ ❖ ܛܘܒܐ ܐܦ
ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܡܢ ܕܚܒܐ ܫܦܝܐ ܩܢܐ .
ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܩܘܕܫܐ . ܐܬܝܢ ܠܗ ܘܥܡܪܝܢ
ܒܗ[b] ❖ ܛܘܒܐ ܐܦ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܐܝܢܐ
ܕܣܒܪܗ ܥܠ ܡܪܝܐ . ܕܠܐ ܒܗܬ ܒܗ ܒܕܝܢ
ܘܐܦ . ܘܥܡ ܟܐ̈ܢܐ ܡܫܬܒܚ ❖ ܛܘܒܐ ܐܦ
ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܐܝܢܐ ܕܠܐ ܥܒܕ ܣܕܩܐ . ܕܡ̈ܠܐܟܐ
ܥܡ ܙܝܚܐ ܠܐܘܪܥܗ . ܘܥܠ ܓܦܝܗܘܢ ܛܥܝܢܝܢ
ܠܗ ❖ ܛܘܒܐ[c] ܐܦ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܐܝܢܐ
ܕܫܠܝ ܠܪ̈ܓܝܙܐ . ܕܡܪܥܐ ܠܗ ܟܐܢܘܬܐ .
ܘܠܐ ܚܫܒܐ ܠܗ ܣܘܪ̈ܚܢܘܗܝ ❖ ܛܘܒܐ ܐܦ
ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܐܝܢܐ ܕܠܐ ܢܛܪ ܚܡܬܐ . ܕܠܐ ܪܓܙܐ
ܥܠܘܗܝ ܟܐܢܘܬܐ . ܘܒܕܝܢܐ ܠܐ ܡܬܚܝܒ ❖
ܛܘܒܐ ܐܦ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܐܝܢܐ ܕܫܡܫ
ܠܐܚܝ̈ܕܐ . ܕܥܝܪ̈ܐ ܪܘܡܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ . ܘܥܠ
ܓܦܝܗܘܢ ܡܫܩܠܝܢ ܠܗ ❖ ܛܘܒܐ ܐܦ ܒܗܘ ܝܘܡܐ .
ܠܐܒܝܠܐ ܕܐܬܢܘܗܝ ܡܒܝܐ . ܕܡܢ ܥܝܢܘܗܝ
ܘܕܡܥ̈ܐ . ܦܫܬܘܫ ܐܠܗܐ ܫܘܒܚܐ ❖

in illa die, qui nudos vestivit, quia pro vestibus transeuntibus induetur gloria æterna. Beati valde in illa die qui pauperes effecti sunt propter Christum, quia cum Lazaro gaudebunt in sinu patris nostri Abrahæ. Beatus valde in illa die qui januam suam inopi aperuit, quia non claudetur ei porta quum ingredietur thalamum lucis. Beatus valde in illa die qui catechizavit rudes (?) et per seipsum visitavit eas, quia doctoribus annumerabitur. Beatus valde in illa die qui sinceram habuerit fidem, quia cum Abrahamo credenti possidebit promissa justorum. Beatus valde in illa die qui purum habuerit amorem, quia Pater et Filius et Spiritus sanctus ad eum venient et habitabunt in eo. Beatus valde in illa die qui speravit in Domino, quia Dominus non erubescet de illo in judicio et cum justis glorificabitur. Beatus valde in illa die qui schismata in ecclesiis non fecit, quia angeli cum pompa venient in occursum ejus et super alas suas eum triumphantem deferent. Beatus valde in illa die qui sedavit iratos, quia reconciliabit eum justitia divina nec imputabit ei delicta ejus. Beatus valde in illa die qui non servavit iracundiam, quia non irascetur contra eum justitia divina et in judicio non condemnabitur. Beatus valde in illa die qui ministravit afflictis, quia angeli cœlestes ministrabunt ei et super alas suas eum gestabunt. Beatus valde

[a] B ܒܐܦܘܗܝ — [b] B ܒܗ ܘܡܥܪܝܢ ܒܗ — ܘܡܥܡܪܝܢ — [c] O om. duas strophas.

Beati pii, erga ecclesias et monasteria.

ܛܘܒܐ ܪܒܐ ܒܗܘ ܝܘܡܐ . ܠܐܝܢܐ ܕܡܢ ܥܡܠܗ .
ܡܬܦܪܢܣ ܡܕܒܚܐ ܩܕܝܫܐ . ܕܒܠܚܡܐ ܚܝܐ
ܡܬܦܪܢܣ . ܘܫܘܒܚܐ ܘܗܕܪܐ ܢܐܪܬܝܘܗܝ[a] ܀
ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܝܢܐ ܕܡܢ ܚܡܪܗ . ܡܬܡܙܓܝܢ
ܟܣ̈ܐ ܩܕܝܫܐ . ܕܡܢ ܝܡܝܢܐ ܕܛܒܐ .
ܢܣܒ ܟܣܐ ܕܦܘܪܩܢܐ ܀ ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܝܢܐ ܕܡܢ
ܚܫܠܬܗ . ܡܕܒܚܐ ܩܕܝܫܐ ܡܨܛܒܬ .
ܕܠܒܝܫ ܢܘܗܪܐ ܕܡܢ ܡܪܝܐ . ܡܨܛܒܐ ܒܝܢܬ
ܪ̈ܘܚܢܐ ܀ ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܝܢܐ ܕܡܢ ܥܡܠܗ .
ܡܕܒܚܐ ܩܕܝܫܐ ܐܬܬܩܢ . ܕܦܓܪܐ ܕܒܗ
ܡܬܦܠܓ . ܗܘ ܢܗܘܐ ܠܗ ܪܗܒܘܢܐ ܀
ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܝܢܐ ܕܩܪܒ ܠܟܣ . ܟܣܐ ܡܢ
ܕܘܥܬܐ ܕܐܦܘܗܝ . ܕܕܡܐ ܕܒܗܘܢ ܐܬܩܪܒ .
ܦܪܩ ܠܗ ܡܢ ܫܘܢܩܐ ܀ ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܝܢܐ
ܕܐܣܝܡ ܦܝܪܡܐ . ܦܝ̈ܪܡܐ ܩܕܝܫܐ ܘܨܠܝ̈ܒܐ .
ܕܬܚܝܬܘܗܝ ܕܨܠܝܒ ܢܘܗܪܐ . ܡܬܛܫܐ ܡܢ
ܛܝܒܘܬܐ[b] ܀ ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܝܢܐ ܕܡܢ ܥܡܠܗ .
ܦܪܢܣ ܠܟܗ̈ܢܘܗܝ ܕܐܠܗܐ . ܕܡܢ ܡܐܟܘܠܬܗ
ܡܬܦܪܢܣܝܢ . ܕܒܥܕܬܐ ܢܨܠܘܢ ܥܠܘܗܝ ܀
ܘܨܠܘܬܗܘܢ ܗܘܬ ܩܘܪܒܢܐ . ܕܕܝܢܐ ܘܡܫܬܪܝܐ
ܠܗ . ܘܫܒܩ ܠܗ ܘܡܚܣܐ ܠܗ . ܟܠ
ܣܟܠܘܬܐ ܕܥܒܕ ܠܗ ܀ ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܝܢܐ
ܕܡܢ ܡܫܚܗ . ܡܢܗܪ ܫܪ̈ܓܐ ܕܓܪ̈ܡܐ ܙܕܝ̈ܩܐ .
ܕܒܠܡܦܐܕ[c] ܢܘܗܪܐ ܢܬܕܒܪ ܠܗ . ܠܓܢܘܢܐ
ܡܠܐ ܒܘܣ̈ܡܐ ܀ ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܝܢܐ ܕܡܢ ܥܡܠܗ
ܐܟܣܝ ܐܪ̈ܘܢܝܗܘܢ . ܕܩܕ̈ܝܫܐ ܢܬܠܘܢ ܠܗ
ܢܚ̈ܬܐ . ܕܢܟܣܘܢ ܠܥܪܛܠܝܘܬܗ ܀ ܛܘܒܘܗܝ
ܠܕܒܪ ܥܕ̈ܬܐ . ܘܝܗܒ ܙܕܩܬܐ ܠܕܝܪ̈ܝܐ .
ܘܡܝܩܪ ܠܐܝܠܝܢ ܕܚܒܝܫܝܢ . ܕܨܠܘܬܗܘܢ ܦܪܩܐ
ܚܝܘܗܝ[d] ܀ ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܝܢܐ ܕܒܪܥܝܢܗ

in illa die qui humilis est, quia a dextris Christi stola gloriæ induetur.

24. Beatus valde in illa die qui e labore suo sustentat sacrum altare, quia pane vitæ sustentabitur, et gloriam ac decorem possidebit. Beatus ille, cujus vino miscentur calices sacri, quia a dextris Dei benefici accipiet calicem salutis. Beatus ille, cujus paramentis altare sanctum ornatum est, quia indutus stola gloriæ a Domino refulget inter spiritus cœlestes. Beatus ille, cujus labore altare sanctum constitutum est, quia corpus sanctum quod in illo destribuitur pignus ejus erit. Beatus ille, qui sudore vultus sui offert calices, quia sanguis qui in illis offertur liberabit eum a tormentis. Beatus ille, qui disposuit thuribula et cruces, quia sub cruce lucis protegetur a divina bonitate. Beatus qui suo labore sustentavit sacerdotes Dei eosque alimentis suis refecit, quia in ecclesia pro eo orabunt, eorumque oratio munus erit judicem placans, qui idcirco dimittet ei et condonabit omnia scelera ab ipso commissa. Beatus qui suo oleo nutrit lucernas coram ossa justorum, quia lampade lucis deducetur in thalamum oblectationibus plenum. Beatus qui suo labore operuit paramentis arcas eorum, quia sancti dabunt ei vestes quibus ejus nuditas operiatur. Beatus qui providet ecclesiis et dat eleemosynas monasteriis et reclusos honorat, quia orationes eorum salvabunt eum. Beatus qui

[a] O om. hunc versum. — [b] O ܛܝܒܘܬܗ. — [c] O ܕܒܠܡܦܕܐ — [d] O ܠܚܝܘܬܐ ܗܘ ܦܪܩܐ ܠܗ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

lacrymis abstergit et abluit maculas suas, quia videbit ignem suis lacrymis circa se extinctum. Beatus qui in vigilia et oratione vitam absolvit, quia in ministerio angelorum oblectabitur in mundo altero.

*Homo libere agit.*

25. Hisce beatitudinibus lætemur, hasce retributiones desideremus, promissiones hisce beatitudinibus conformes petamus et obtineamus in illa die. Dominus noster decem væ dedit et decem beatitudines adjecit. Qui autem quærit eligere sibi væ, ipse viderit. Etenim Deus non ducit ad justitiam per coactionem, nec vim infert voluntati, ut illa non amplius reproba faciat. Libertatem nostræ naturæ indidit, ut juxta voluntatem ejus agamus, ut si vult cadere cadat, et si vult stare stet. Si Deus coactione hominem cogeret ad bona facienda, istæ ejus bonæ actiones absque mercede forent, ejus eleemosynæ sua mercede privarentur. Si autem a voluntate pendet ut homo bene agat, merces ejus magna est, quia recte egit ex voluntate. Si autem vult agere iniqua corripitur, quia voluntarie peccavit. Voluntatis quippe est peccare aut bene agere.

*Duæ viæ una ad cœlum altera ad gehennam.*

26. Duas vias dedit mihi, sapiens creator noster ; una ducit ad regnum, altera ad gehennam. In nostro positum est arbitrio ut incedamus qua via desideramus, ut, si volumus, pergamus ad regnum, aut, si volumus, pergamus in gehennam. Qui caste incedit, iter habet ad regnum, qui vero impudice, iter habet

[a] O [illegible] — [b] O [illegible] — [c] O in sqq. plures versus omittit. — [d] O [illegible] — [e] B [illegible]

ܠܓܗܢܐ ܗܘ܀ ܗܐ ܢܘܪܐ ܘܡܝܐ ܩܕܡܝܟ܂
ܐܝܟܐ ܕܨܒܐ ܐܢܬ ܦܫܘܛ ܐܝܕܟ܂ ܗܐ ܡܠܟܘܬܐ
ܘܓܗܢܐ܂ ܐܝܢܐ ܕܨܒܐ ܐܢܬ ܓܒܝ ܠܟ܀ ܩܪܒܗ[a]
ܕܒܝܫܐ ܥܡܢ ܗܘ܂ ܕܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܢܦܩ
ܠܢ[b]܂ ܘܠܓܗܢܐ ܢܫܕܐ[c] ܠܢ܂ ܕܥܡܗ ܢܐܪܬ
ܬܫܢܝܩܐ܀ ܝܕܥ ܗܘ ܓܝܪ ܣܛܢܐ܂ ܕܠܗ ܗܘ ܗܘ
ܡܛܝܒܐ ܓܗܢܐ܂ ܘܡܬܟܬܫ ܠܗ ܗܘ ܕܢܫܟܚ܂
ܕܟܠܗ ܐܢܫ ܢܓܪܘܪ ܥܡܗ܀ ܐܝܢܐ ܕܫܒܩ
ܟܠܡܕܡ܂ ܘܐܚܕ ܓܘܣܐ ܒܐܠܗܐ܂ ܒܠܐ
ܒܦܚܘܗܝ ܦܣܘܗܝ ܕܝܠܗ܂ ܘܒܡܨܝܕܬܗ ܠܐ
ܢܦܠ܀ ܚܒܝܒܝ ܐܪܦܘ ܐܝܟܐ܂ ܒܥܒܕܐ ܕܠܐ
ܝܘܬܪ܂ ܘܐܬܟܬܫܘ ܥܠ ܚܝܝܟܘܢ܂ ܕܠܐ
ܬܦܠܘܢ ܒܐܝܕܝ ܒܝܫܐ܀ ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܟܠܩܪܨܐ܂
ܕܡܬܟܬܫ ܟܠܗܝܢ ܫܥܝܢ܂ ܠܝܬ ܠܗ ܙܒܢܐ
ܡܚܕܐ܂ ܕܒܟܠܙܒܢ ܗܘ ܡܬܟܬܫ܀ ܠܐ
ܨܒܐ ܕܢܥܒܕ ܫܠܡܐ܂ ܕܫܐܕܐ ܓܝܪ ܟܠܗܘܢ
ܨܗܝܢ܂ ܠܐ ܫܠܐ ܐܦܠܐ ܢܐܚ܂ ܠܐ ܢܐܡ ܐܦܠܐ
ܕܡܟ܀ ܕܠܩܛܠܐ ܘܠܐܒܕܢܐ܂ ܘܠܚܘܪܒܐ
ܘܠܡܦܘܠܬܐ܂ ܘܪܗܛ ܪܗܛܗ ܕܝ ܡܛܝܒ܂
ܠܟܠܗ ܐܢܫ ܢܓܪܘܪ܀ ܛܘܒܝܗܘܢ ܕܝܢ
ܠܓܡܝܪܐ܂ ܕܒܐܓܘܢܐ ܡܬܟܠܠܝܢ܂ ܕܠܐ
ܥܕܢܐ ܕܙܟܐ ܠܗܘܢ܂ ܕܒܝܫܐ ܗܘ
ܙܟܐ܀ ܒܨܠܘܬܐ ܕܦܘܡܗܘܢ܂ ܡܬܦܠ
ܒܓܐܪܐ ܐܝܟ ܒܓܐܪܐ܂ ܒܫܗܪܗܘܢ ܘܒܨܘܡܗܘܢ܂
ܡܬܦܫܦܫ ܒܗ ܐܝܟ ܕܠܓܘܠܝܕ܀ ܒܗܝܡܢܘܬܐ
ܕܠܒܝܫܝܢ܂ ܟܐܝܢ ܒܗ ܘܡܚܕܐ ܛܠܩ܂
ܘܒܢܙܝܪܘܬܐ ܕܐܝܢܝ܂ ܕܝܫܝܢ ܠܗ ܒܕܘܪܫ
ܫܡܥܘܢ܀ ܒܚܘܒܐ ܕܟܝܐ ܕܝܠܗܘܢ܂
ܚܣܡܗ ܕܝܠܗ ܡܬܒܕܪ܂ ܒܡܟܝܟܘܬܗܘܢ
ܡܬܡܟܟ܂ ܘܡܬܕܝܫ ܕܝܢ ܒܪܓܠܝܗܘܢ܀
ܒܦܬܐ ܡܨܪܝܬܐ ܕܝܠܗ ܠܗܘܢ܂ ܐܝܟ ܕܒܡܢܐ
ܡܣܠܝܐ܂ ܒܙܘܢܐ ܕܡܢ ܐܝܕܝܗܘܢ܂ ܡܨܡܨܡ

ad gehennam. Ecce ignis et aqua coram te, ubi vis pone manum, ecce regnum et gehenna, utrum vis elige. Malus contra nos bellum gerit ut e regno nos expellat et in gehennam nos trudat, ut cum eo possideamus tormenta. Scit enim Satanas gehennam sibi destinatam esse et præliatur si possit omnes homines secum trahere. Qui omnia relinquit et refugium ponit in Deo non incidit in laqueos ejus nec in retia quæ expandit. Dilectissimi, dimittite opera inutilia et pro vita vestra pugnate ut non incidatis in manus Mali. Ille autem diabolus, quis ingulis horis impugnat nos, nullum tempus sibi præfinitum habet, sed quovis tempore decertat. Non vult pacem inire, quia omnes dæmones sanguinem sitiunt ; non cessat nec quiescit, non sopore capitur neque dormit. Ad cædem et necem, ad destructionem et ruinam paratus, cursum ita dirigit ut possit omnes homines attrahere ut cum eo crucientur. Beati autem perfecti, quia in certamine coronabuntur, quia Malus nullo unquam momento vincit eos, sed omni tempore vincitur. Oris eorum orationibus veluti sagittis prostratur ; eorum vigiliis et jejuniis ut Goliad disjicitur. Fide qua sunt imbuti increpant eum et illico deficit, ascetica sua vita eum conterunt ut Simonem ; puro eorum amore invidia ejus dissipatur, eorum humilitate humiliatur eorumque pedibus proteritur. Discissis suis pannis (?)

[a] B ܩܪܒܐ ܕܥܡ ܟܠ ܚܕ ܐܢܫ ܡܢܢ — [b] B ܢܦܩܢ — [c] B ܢܫܕܢ

veluti igne corripitur, eleemosynis suis, sicuti Jobus, eum cruciant. Cum istis non potest Malus ad pugnam procedere. Ubi talia aguntur vincere nunquam potest. Hisce prorsus vincitur, hisce omnino prostratur, hisce cum eo pugnemus et illico corruet.

Peroratio.

27. Venite, itaque, fratres, induamus armaturam Spiritus sancti et invocemus Dominum orantes, et Malus nos vincere non poterit. Omni hora Deum coram oculis nostris præsentem sistamus eumque respiciamus, et ipse stabit a dextris nostris nosque ab inimico salvabit. Exiguò tempore strenuam navemus operam ut coronam æternam obtineamus; exiguo tempore non delinquamus ut æternam non obtineamus reprobationem. Consideremus mundum velut somnium esse et transire velut umbram. Mundus velut somnium est eum amanti, qui statim ac expergefactus est somnii sui immemor fit. Consideremus futurum sæculum, quod velut corona (?) est, ipsum merenti, quia ejus pulchritudo in æternum manet, ejusque libertas in omnes generationes. Consideremus divitias transeuntes, quæ hodie existunt et cras non sunt. Peccatum autem manet semper et gehenna ejus durat in sæcula sæculorum. Mente percipiamus ut sapientes et intelligamus ut prudentes æstum solis in æstate nobis intolerabilem esse. Si autem hoc perdifficile est nobis et si corpus nostrum ferre non potest, quis non formidabit ab æstu gehennæ? Tibi gloria, bone Do-

mine, qui omni modo reprehendis homines peccatores ut adducantur ad pœnitentiam. Patri tuo abscondito sint gratiæ et Spiritui sancto exaltatio, nobis autem misericordia omni tempore. Amen, amen.

## II.

ܥܠ ܚܪܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܠܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .

*Signa ultimi judicii.*

ܒܪܐ ܕܐܬܡܟܟ ܒܛܝܒܘܬܗ : ܘܗܘܐ ܐܢܫܐ
ܕܫܦܪ ܠܗ . ܘܛܥܡ ܡܘܬܐ ܒܨܠܝܒܗ .
ܥܠ ܪܝܫ ܩܪܢܐ ܒܓܓܘܠܬܐ ܀ ܗܒ ܠܝ
ܡܪܝ ܕܐܡܠܠ . ܥܠ ܚܪܬܐ ܘܥܠ ܫܘܠܡܐ .
ܥܠ ܒܪܝܬܐ ܕܡܫܬܪܝܢ . ܘܙܘܥܐ ܕܗܘܝܢ
ܒܥܠܡܐ ܀ ܢܦܠܘܢ ܐܢܫܐ ܚܕ ܥܠ ܚܕ .
ܘܢܚܪܒܘܢ ܥܡܡܐ ܠܚܕܕܐ . ܘܡܬܥܫܢ ܥܘܠܐ
ܒܬܒܝܠ . ܘܣܓܐ ܥܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܀
ܘܡܝܬܝܢ ܡܠܟܐ ܘܙܕܝܩܐ . ܘܩܝܡܝܢ ܒܐܪܥܐ
ܥܘܠܐ . ܗܝܕܝܢ ܩܐܡܐ ܟܐܢܘܬܐ . ܘܬܩܠ ܠܒܢܝ
ܐܢܫܐ ܀ ܘܢܬܪܟܢ ܟܦܐ ܕܥܘܠܐ . ܘܡܬܪܝܡܐ
ܗܝ ܕܟܐܢܐ . ܗܝܕܝܢ ܢܦܩܝܢ ܪܘܚܐ .
ܘܚܪܒܝܢ ܣܘܦܝܗ̇ ܕܐܪܥܐ ܀ ܘܗܘܐ ܐܚ̈ܝ ܐܝܟ
ܕܟܬܝܒ . ܡܘܬܢܐ ܒܐܬܪ̈ܘܬܐ . ܘܟܦܢܐ ܗܘܐ
ܒܬܒܝܠ . ܘܙܘܥܐ ܪ̈ܘܪܒܐ ܘܩܪ̈ܒܐ ܀ ܘܕܡܐ
ܒܕܡܐ ܕܝܢ . ܘܡܬܛܡܐ ܐܪܥܐ ܒܥܘܠܐ .
ܘܡܬܚܪܒܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ . ܘܡܬܒܠܥܢ ܡܕ̈ܝܢܬܐ
ܒܫܝܘܠ ܀ ܘܩܐܡ ܥܡܐ ܥܠ ܥܡܐ . ܘܡܠܟܘܬܐ
ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ . ܘܡܡܠܟ ܡܘܬܐ ܥܠ ܐܪܥܐ .
ܘܪܕܦܝܢ ܛܢ̈ܦܐ ܠܩܕ̈ܝܫܐ ܀ ܘܟܦܪܝܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ
ܒܓܠܐ . ܘܡܬܒܙܙ ܣܛܪܐ ܕܣܡܠܐ . ܘܡܬܡܚܝܢ
ܒܢ̈ܝ ܟܐܢܘܬܐ . ܡܢ ܒܢ̈ܝ ܣܛܪܐ ܕܚܛܝܬܐ ܀

## Sermo II.

Mar Ephræmi de fine extremo[1].

1. Fili, qui tua bonitate te humiliasti et factus es homo quia tibi placuit, atque voluntarie mortem in cruce gustasti in Golgotha, da mihi, Domine, dicere de fine et consummatione, de creaturis quæ dissolventur et de commotionibus in mundo futuris. Cadent homines, unus super alterum, populi se invicem destruent, invalescet scelus in orbe et multiplicabitur iniquitas in mundo; morientur reges justique et surgent in terra iniqui. Tunc stabit divina justitia et librabit homines (in bilance), et deprimetur lanx iniquorum et extolletur lanx justorum. Tunc exibunt spiritus et subvertent fines terræ. Erit autem, fratres mei, pestilentia per loca, ut scriptum est[2], et in orbe fames, et magni terræ motus atque prælia; sanguine autem madefiet pulvis et terra polluetur iniquitate et vastabuntur regiones, atque oppida absorbentur in infernum, et surget gens in gentem et regnum in regnum et regnabit mors in terra et polluti persequentur sanctos; homines publice apostatæ fient; ditabitur pars sinistræ[3] et colaphizabuntur filii justitiæ a filiis peccati.

1 E cod. Dubliniensi B. 5, 19. de quo supra.
2 *Matth.* XXIV, 7.

3 Pars quæ ad sinistram erit in die judicii.

ܡܛܠ ܗܕܐ ܚܒܝܒܝ . ܕܡܛܐ ܠܗ ܙܒܢܐ
ܐܚܪܝܐ . ܘܗܐ ܚܙܝܢ ܐܬܘܬܐ . ܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ
ܐܟܬܒ ܠܢ ܀ ܕܩܝܡܝܢ ܡܠܟܐ ܚܕ ܥܠ ܚܕ .
ܘܗܘܐ ܒܐܪܥܐ ܐܘܠܨܢܐ : ܡܬܬܙܝܥܝܢ ܥܡ̈ܡܐ
ܒܥܡ̈ܡܐ . ܘܢܦܩܝܢ ܚܝܠܐ ܒܩܪܒܐ ܀ ܘܐܝܟ
ܢܝܠܘܣ ܢܗܪܐ ܕܡܨܪܝܢ . ܕܪܕܐ ܦܠܫ ܡܢ
ܐܪܥܐ . ܢܬܬܝܚܕܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ . ܥܠ ܐܬܪܐ ܕܒܝܬ
ܪ̈ܗܘܡܝܐ ܀ ܘܢܬܟܬܫܘܢ ܥܡ̈ܡܐ ܒܥܡ̈ܡܐ .
ܘܡܠܟܘܬܐ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ . ܘܡܢ ܐܬܪܐ ܠܐܬܪܐ
ܢܐܙܠܘܢ . ܪ̈ܗܘܡܝܐ ܐܝܟ ܕܒܥܪܘܩܝܐ ܀ ܘܢܫܬܠܛܘܢ
ܐܬܘܪܝܐ . ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܒܝܬ ܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܢܫܒܘܢ
ܦܐܪ̈ܐ ܕܒܢܝܗܘܢ . ܘܢܛܢܦܘܢ ܐܦ ܢܫ̈ܝܗܘܢ ܀
ܘܢܙܪܥܘܢ ܘܢܚܨܕܘܢ ܐܦ ܚܠܝܢ . ܘܢܣܝܡܘܢ
ܦܐܪ̈ܐ ܒܐܪܥܐ . ܘܢܩܢܘܢ ܥܘܬܪܐ ܣܓܝܐܐ .
ܘܣܝܡܬܐ ܒܐܪܥܐ ܢܣܝܡܘܢ ܀ ܘܐܝܟ ܢܝܠܘܣ
ܢܗܪܐ ܕܡܨܪܝܢ . ܕܟܕ ܣܠܩ ܗܘ ܢܚܬ .
ܢܗܦܘܟ ܢܣܩ ܡܢ ܐܪܥܐ . ܐܬܘܪܝܐ ܠܐܬܪܗ
ܐܬܘܪܝܐ ܀ ܘܢܬܛܝܒܘܢ ܐܦ ܪ̈ܗܘܡܝܐ . ܠܡܐܬܐ ܠܐܬܪܐ
ܕܐܒܗ̈ܝܗܘܢ . ܡܐ ܕܣܓܝ ܥܘܠܐ ܒܬܐܒܝܠ .
ܘܢܛܢܦܘܢ ܠܐܪܥܐ ܒܙܢܝܘܬܐ ܀

ܗܝܕܝܢ ܣܠܩ ܩܥܬܐ ܠܫܡܝܐ . ܕܪ̈ܕܘܦܐ
ܘܕܡܣܟ̈ܢܐ . ܘܩܐܡ ܕܝܢܐ ܐܠܗܝܐ .
ܕܢܘܒܕ ܐܢܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܀ ܢܪܝܡܘܢ ܩܠܐ
ܩܕܝܫ̈ܐ ܘܣܠܩ ܩܥܬܐ ܠܫܡܝܐ . ܘܢܦܘܩ
ܥܡܐ ܡܢ ܡܕܒܪܐ . ܒܪ ܗܓܪ ܐܡܬܗ ܕܣܪܐ ܀
ܕܢܣܒ ܩܝܡܐ ܕܐܒܪܗܡ . ܒܥܠܗ ܕܣܪܐ
ܘܗܓܪ . ܘܡܬܬܙܝܥ ܕܢܐܬܐ ܒܫܡܗ ܕܡܕܒܪܐ .
ܐܝܟ ܐܝܙܓܕܐ ܕܒܪ ܐܒܕܢܐ ܀ ܘܗܘܐ ܐܬܐ ܒܫܡܝܐ .
ܘܐܡܪ ܡܪܢ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ . ܣܡܢܐ ܒܥܩ̈ܒܐ

2. Quia igitur, dilectissimi, novissimum advenit tempus, ecce videmus signa, quæ Christus descripsit nobis. Surgunt quippe reges, unus adversus alterum, et fit in terra tribulatio et bella movent populi in populos et insurgunt exercitus in invicem. Porro sicut Nilus, flumen Ægypti, crescendo inundat regionem, accingent se regiones contra imperium romanum et bellabunt gentes cum gentibus et regnum cum regno, et ex una regione in alteram transibunt Romani veluti in fuga. Assyrii autem dominabuntur in terris Romanorum, eorum liberos in servitutem redigent et uxores violabunt; seminabunt et metent fructusque in terra recondent; multas possidebunt divitias et thesauros in terra reponent. Sicut Nilus, flumen Ægypti, postquam ascendit decrescit, Assyrius a terra Romanorum revertetur et descendet in regionem suam, et accingent se Romani ut redeant in regionem patrum suorum; quando creverint scelera in orbe et homines impudicitia polluerint terram.

Romani ab Assyriis expulsi deinde redeuntes in terras suas.

3. Tunc ascendet in cœlum clamor persecutorum et pauperum, tunc surget divina justitia ut disperdat scelestos illos de terra. Extollent vocem sancti et ascendet clamor eorum in cœlum exietque e deserto populus, Hagaræ Saræ ancillæ filius, qui accepit fœdus Abrahæ, mariti Saræ et Hagar, et movebit se ut in nomine deserti veniat tanquam legatus filii perditionis. Tunc fiet in cœlo signum,

Signa adventus Antichristi.

ܢܘܗܪܐ . ܘܒܠܗ ܢܘܗܪܐ ܕܦܪܨܘܦܗ ܀ ܢܙܘܥܘܢ
ܡܠܟܐ ܘܢܬܬܙܝܥܘܢ . ܘܢܦܠܘܢ ܚܝܠܐ ܕܡܫܪܝܬܗܘܢ .
ܘܡܬܕܘܕܝܢ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ . ܕܚܙܝܢ ܐܬܐ
ܒܫܡܝܐ ܀ ܘܡܬܛܝܒܝܢ ܘܐܬܝܢ ܐܟܚܕܐ . ܟܠ
ܥܡܡܐ ܘܟܠ ܠܫܢܝܢ . ܘܥܒܕܝܢ ܬܡܢ
ܐܩܪܒܐ . ܘܙܠܚܝܢ ܒܗ ܠܐܪܥܐ ܒܕܡܐ ܀

ܘܡܬܟܒܫܝܢ ܥܡܡܐ ܐܦ . ܘܙܟܐ ܥܡܐ
ܫܒܝܐ . ܦܪܚܝܢ ܒܐܪܥܐ ܫܒܝܐ . ܒܡܥܪܬܐ
ܘܒܛܘܪܐ ܀ ܘܫܒܝܢ ܢܫܐ ܘܛܠܝܐ . ܘܓܒܪܐ
ܘܣܒܐ ܘܥܠܝܡܐ . ܫܘܦܪܐ ܕܓܒܪܐ
ܡܬܚܒܠ . ܘܨܒܬܐ ܕܢܫܐ ܡܫܬܩܠܐ ܀ ܒܪܘܡܚܐ
ܘܢܝܙܟܐ ܒܣܒܐ . ܡܥܒܪܝܢ ܒܗܘܢ ܠܓܒܪܐ
ܣܒܐ . ܦܪܫܝܢ ܠܒܪܐ ܡܢ ܐܒܘܗܝ .
ܘܠܒܪܬܐ ܡܢ ܐܡܗ ܀ ܦܪܫܝܢ ܠܐܚܐ
ܡܢ ܐܚܘܗܝ : ܘܠܚܬܐ ܡܢ ܐܚܬܗ .
ܘܩܛܠܝܢ ܠܚܬܢܐ ܒܓܢܘܢܗ . ܘܡܦܩܝܢ
ܟܠܬܐ ܡܢ ܓܢܘܢܗ ܀ ܡܦܪܫܝܢ ܐܢܬܬܐ ܡܢ
ܓܒܪܗ . ܘܢܟܣܝܢ ܠܗ ܐܝܟ ܐܡܪܐ ܢܟܣܐ . ܫܩܠܝܢ
ܥܘܠܐ ܡܢ ܐܡܗ . ܘܕܒܪܝܢ ܠܐܡܐ ܒܫܒܝܬܐ ܀
ܘܓܥܐ ܛܠܝܐ ܡܢ ܐܪܥܐ . ܘܫܡܥܐ ܐܡܗ ܘܡܢܐ
ܠܡܥܒܕ . ܘܡܬܕܝܫ ܓܢܪ ܡܢ ܦܪ̈ܣܬܐ .
ܕܪܟܫܐ ܘܓܡܠܐ ܘܒܥܝܪܐ ܀ ܕܠܐ ܫܒܩܝܢ ܠܐܡܗ
ܠܐ ܢܗܦܘܟ ܠܗ . ܘܦܐܫ ܛܠܝܐ ܒܓܘ ܕܒܪܐ .
ܦܪܫܝܢ ܒܢܝܐ ܡܢ ܐܡܐ . ܐܝܟ ܢܦܫܐ ܡܢ ܓܘ
ܦܓܪܐ ܀ ܘܚܙܝܐ ܠܗܘܢ ܟܕ ܡܬܦܠܓܝܢ .
ܡܢ ܓܘ ܥܘܒܗ ܚܒܝܒܘܗܝ . ܬܪܝܢ ܠܬܪܝܢ
ܡܪ̈ܝܢ . ܘܗܝ ܡܫܥܒܕܐ ܠܡܪܐ ܐܚܪܢܐ ܀
ܘܡܬܦܠܓܐ ܘܒܢܝܗ ܥܡܗ ܕܢܗܘܘܢ ܥܒ̈ܕܐ
ܠܫܒ̈ܝܐ . ܓܥܝܢ ܝܠܘܕܝܗ ܒܐܢܚܬܐ . ܘܡܓ̈ܝ

Matth. XXIV, 30.

quod prædixit Dominus in Evangelio[1], nempe : splendor in astris lucidis et lux effulgens a persona filii perditionis. Tremebunt reges et commovebuntur, eorumque exercitus cum suis agminibus collabentur ; trepidabunt populi terræ, signo in cœlo viso, et accingent se et venient simul omnes populi ac linguæ et facient ibi prælium et aspergent terram sanguine.

Persecutio.

4. Devincentur gentes et triumphabit populus captivans. Captivantes porro volabunt per terras, speluncas et montes, captivos facientes mulieres et infantes, viros et senes ac juvenes. Ecce decor virorum destructus et ornatus mulierum ablatus ; lanceis et hastis transfodiunt senes, separant filium a patre, filiam a matre, fratrem a fratre, et sororem a sorore ; interficiunt sponsum in cubiculo et expellunt sponsam e thalamo, abstrahunt uxorem a marito eamque velut ovem mactant, auferunt infantem a sua matre et matrem ducunt in captivitatem ; clamat infans jacens in terra, audit mater, sed quid faciendum ? infans conculcatur pedibus equorum, camelorum et jumentorum ; non permittunt matri ut redeat ad eum, ille remanet in terra vastata ; separant autem filios a matre sicut animam a corpore. Ipsa respicit dilectos suos a sinu ejus separatos, duos duobus dominis traditos, dum ipsa alteri subservit ; separatur ipsa et filii ejus cum ea ut captivantibus servi fiant. Clamant cum singultibus nati ejus,

ܒܥܝܢܝܗܘܢ ܙܥܘܪܐ ܘܡܬܗܦܟܐ ܥܠ ܚܒܝܒܝܗ̇ .
ܘܫܦܟܐ ܚܠܒܐ ܡܢ ܚܕܝܗ̇ . ܐܙܠܘ ܒܫܠܡܐ
ܚܒܝܒܝ . ܘܐܠܗܐ ܥܡܟܘܢ ܢܗܘܐ ܀ ܗܘ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܥܡ ܝܘܣܦ . ܒܥܒܕܘܬܐ ܠܘܬ
ܥܡ̈ܡܐ . ܗܘ ܢܗܘܐ ܥܡܟܘܢ ܒܢܝ̈ . ܒܥܒܕܘܬܐ
ܕܐܙܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܗ̇ ܀ ܦܘܫܝ ܒܫܠܡܐ
ܐܡܢ . ܘܐܠܗܐ ܥܡܟܝ ܢܗܘܐ . ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܥܡ ܣܪܐ . ܠܘܬ ܐܒܝܡܠܟ ܒܓܪܪ ܀ ܗܘ
ܢܗܘܐ ܥܡܟܝ . ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܐ
ܕܢܘܚܡܐ . ܩܐܡ ܒܪܐ ܘܚܐܪ ܒܐܒܘܗܝ . ܕܡ
ܡܙܕܒܢ ܠܥܒܕܘܬܐ ܀ ܘܪ̈ܕܝܢ ܕܡܥܐ ܕܬܪ̈ܝܗܘܢ .
ܚܕ ܠܘܩܒܠ ܚܕ ܒܒܟܝܬܐ . ܚܙܐ ܠܗ ܐܚܐ
ܠܐܚܘܗܝ . ܕܩܛܝܠ ܘܫܕܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܀ ܘܠܗ
ܗܘܐ ܕܢܦܩ ܒܫܒܝܬܐ . ܕܢܗܘܐ ܥܒܕܐ
ܒܝܬ ܢܘܟܪ̈ܝܐ . ܡܬܡܚܛܝܢ ܗܘܝ ܐܡܗ̈ܬܐ
ܘܥܘܠܝܗܘܢ ܐܟܚܕ ܠܐܡܗܬܗܘܢ ܀ ܘܚܢܝܩ ܩܠܐ
ܕܛܠܝ̈ܐ . ܒܚܫܐ ܕܡܪܝܪ ܣܓܝ . ܕܙܥܩܝܢ
ܐܘܪܚܬܐ ܒܛܘܪ̈ܐ . ܘܫܒܝ̈ܠܐ ܒܦܩܥܬܐ ܀
ܚܪܒ̈ܝܢ ܬܚܘܡܘܗ̇ ܕܐܪܥܐ . ܘܡܫܬܥܒܕܢ
ܡܕ̈ܝܢܬܐ : ܘܣܓܝܢ ܩܛܝ̈ܠܐ ܥܠ ܐܪܥܐ .
ܘܡܬܗܦܟܝܢ ܟܠܗܘܢ ܥܡ̈ܡܐ ܀ ܩܕܡ
ܥܡܐ ܫܒܝܐ . ܘܟܕ ܣܝܒܪܘ ܒܐܪܥܐ ܘܡܣܒܪܘ .
ܥܡ̈ܡܐ ܕܗܐ ܐܬܐ ܫܠܡܐ . ܬܘܒ ܫܩܠܝܢ ܡܕܐܬܐ ܀
ܘܟܠ ܐܢܫ ܕܚܠ ܕܠܐ ܢܫܒܘܢ : ܣܓܝܐ ܥܘܠܐ
ܥܠ ܐܪܥܐ . ܘܡܟܣܝܐ ܐܦ ܠܥܢܢܐ . ܘܩܛܪܐ
ܪܘܫܥܐ ܒܚܒܠܐ ܀ ܘܬܢܢܗ̇ ܣܠܩ ܠܫܡܝܐ .
ܗܝܕܝܢ ܢܛܠ ܕܣܓܝ ܒܥܘܠܗ : ܕܡܙܝܥ
ܪܘܫܥܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܀ ܠܡܠܟ̈ܐ ܘܚܝ̈ܠܐ ܥܫܝ̈ܢܐ .
ܟܕ ܕܒܥܐ ܕܢܚܪܘܒ ܠܐܪܥܐ . ܒܢܝܢܫܐ ....
ܡܥܝܪ ܕܢܚܒܠܘܢ ܠܚܕ̈ܕܐ ܀

ܗܝܕܝܢ ܟܐܢܐ ܕܐܠܗܘܬܐ . ܠܡܩܪܝܐ ܥܡ̈ܡܐ

lacrymæ ex eorum oculis erumpunt. Ipsa convertitur ad dilectos suos et effundens lac ab uberibus ait : « Ite in pace, dilecti mei, et Deus sit vobiscum. Qui fuit cum Josepho in servitute apud alienigenas, ipse, nati mei, sit vobiscum in servitute ad quam pergitis. » — « Remane in pace, genitrix nostra, tecum sit Deus qui fuit cum Sara apud Abimelech in Gerara; idem ille Deus tecum sit usque in diem resurrectionis. » Stat filius respiciens patrem qui venditur in servitutem. Erumpunt lacrymæ utriusque; ambo vicissim se respiciunt in fletu ; videt frater fratrem occisum et in terra jacentem, ipse autem in captivitatem ducitur ut sit servus apud extraneos; necantur matres earumque infantes, tum hos enim tum illas apprehendunt. Vox acuta puerorum præ acerbo dolore ejulatus emittit ; teruntur viæ in montibus et semitæ in vallibus. Vastantur fines terræ, subjiciuntur urbes, multiplicantur occisi super terram, subvertuntur omnes populi coram populo captivante. Postquam patienter expectarunt gentes putantes venisse pacem, adhuc tributum pendunt. Unusquisque timet captivantes. Crescit iniquitas in terra, ita ut operiat nubes; impietatis vinculis alligatur orbis; illius fumus ascendit in cœlum; tunc Deus, quia multiplicata est impietas in terra, commovet in ira sua reges exercitusque fortissimos. Ubi enim vult delere terram, homines suscitat qui se invicem destruant.

5. Tunc divina justitia advocat Populi ad

bellum procedunt

ܚܝ̈ܠܐ. ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܡܢ ܠܒܪ ܬܪ̈ܥܐ ܗܠܝܢ. ܕܒܢܐ
ܗܘܐ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܀ ܘܢܩܘܡܘܢ ܠܒܪ ܡܢ
ܬܪ̈ܥܐ. ܡܠܟ̈ܐ ܘܥܡ̈ܡܐ ܣܓܝ̈ܐܐ. ܘܚܝܪܝܢ
ܒܗ ܒܫܡܝܐ. ܘܩܪܝܢ ܒܫܡܗ ܕܐܠܗܐ ܀
ܘܢܥܒܕ ܡܪܝܐ ܨܒܝܢܗ : ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܫܘܒܚܗ.
ܘܢܦܠ ܒܗܘܢ ܒܬܪ̈ܥܐ ܗܠܝܢ. ܒܪܬ ܩܠܐ
ܕܐܠܗܘܬܐ ܀ ܘܒܦܘܩܕܢܗ ܘܒܡܠܬܗ ܡܚܕܐ.
ܒܦܘܩܕܢܐ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܘܢܦܩܘܢ ܚܝ̈ܠܐ
ܣܓܝ̈ܐܐ. ܐܝܟ ܟܘܟ̈ܒܐ ܕܠܐ ܡܢܝܢ ܀ ܕܣܓܝܐܝܢ
ܐܝܟ ܚܠܐ ܕܝܡܐ. ܘܝܬܝܪ ܡܢ ܟܘܟ̈ܒܐ ܕܫܡܝܐ.
ܘܡܬܐܟܠ ܡܢ ܐܣܩܘܦܬܐ ܗܝ ܠܬܚܬܝܬܐ ܡܠܐ
ܙܪܬܐ ܀ ܘܡܢ ܐܣܩܘܦܬܐ ܥܠܝܬܐ : ܡܬܐܟܠ
ܠܥܠ ܙܪܬܐ. ܡܢ ܣܘܓܐܐ ܕܡܬܢܣܒܘܢ. ܕܪ̈ܘܡܚܐ
ܕܡܣܪܩܝܢ ܘܢܦܩܝܢ ܀ ܘܡܢ ܬܡܢ ܢܦܩܝܢ ܡܢ
ܬܡܢ. ܡܠܟ̈ܐ ܘܚܝ̈ܠܐ ܣܓܝ̈ܐܐ : ܘܟܠ
ܥܡܡܝܢ ܘܟܠ ܠܫܢ̈ܝܢ ܢܦܩܝܢ ܒܗܘܢ ܒܬܪ̈ܥܐ
ܗܠܝܢ ܀ ܐܓܘܓ ܘܡܓܘܓ. ܘܢܘܠ
ܘܐܓܓ. ܡܠܟ̈ܐ ܘܚܝ̈ܠܐ ܥܫܝ̈ܢܐ. ܬܘܓܪܡܐ
ܘܐܫܟܢܙ ܘܕܝܦܪ. ܘܦܘܛܝ̈ܐ ܥܡ ܠܘܒܝ̈ܐ ܀
ܐܡܙܪܬܝ̈ܐ ܘܓܪܡܝܕܘܠ. ܛܠܒ ܒܪܫ ܕܥܡܐ
ܣܢܘܪܬܢܐ. ܐܙܡܘܪܬܝ̈ܐ ܘܟܘܫܝ̈ܐ. ܘܗܘܢܝ̈ܐ
ܘܦܪܙܝ̈ܐ ܀ ܕܩܠܝ̈ܐ ܘܬܘܒܠܝ̈ܐ ܘܡܘܫܟܝ̈ܐ

reges exercitusque fortissimos, qui sunt ultra illas portas quas fecit Alexander[1], et surgent ultra portas illas reges et populi multi, et aspicient cœlum invocantes nomen Dei. Annuente autem Deo de cœlo suo glorioso, resonabit in portis illis vox divina et in jussu Dei illico portæ cadent et subvertentur et exibunt exercitus innumeri ut stellæ cœli, imo plus quam stellæ cœli, innumeri sicut arena maris. Consumpta e superliminare inferiori mensura spithamæ et e superliminare superiori etiam spithama a multitudine cuspidum hastarum lacerantium et exeuntium, exinde exeunt cum trepidatione reges et copiæ multæ ; omnes populi ac linguæ exeunt per portas illas : Agog et Magog et Naval et Agag, reges et exercitus validissimi, Thogarma , Ascenez et Daiphar et Phutæi cum Lybiis, Amzartæi, et Garmidul, Taleb in capite Sanurtanorum,Azmurtæi,Chusæi,Hunni et Pharzæi, Declæi et Thubalæi, et

1 « Portas quas fecit Alexander. » His verbis designat *Portas* vel *Pylas Caspias*, fauces nempe montium juxta urbem Derbend ad Mare Caspium ubi montes Caucasi mare Caspium attingunt. Vocantur etiam « portæ Alanorum » aut « Portæ Zor, » hodie « Porta Derbend. » De hisce V. Langlois hæc habet : « La porte de Djor appelée Zour par Procope (*De bello goth.* IV, 3) et aussi nommée « porte des Alains ou des Aghouank, » est un défilé connu de nos jours sous le nom de Porte de Derbend et qui se trouve à l'endroit où le Caucase vient aboutir à la mer Caspienne. Ce défilé est souvent mentionné dans les historiens Arméniens, arabes et persans. Alexandre y avait, dit-on, dressé une porte de fer dont il est fait mention dans la chronique syro-arménienne de Michel le patriarche. » *Collection des Historiens anciens et modernes de l'Arménie* par V. Langlois. Paris, 1867, t. I, p. 66, n. 3; 115, n. 2, t. II, p. 114 n. 7. Cfr. Plinius VI, II. Traditio Syrorum docet Alexandrum Magnum fauces illas porta ex ære et ferro mire fabrefacta occlusisse contra populos Agog et Magog seu Hunnos et Scythas ad Aquilonem commorantes. In hanc rem exstat carmen Jacobi Sarugensis Syriace editum a G. Knös Gotingæ 1807, in quo narratur Alexandrum, Philippi Macedonis filium, divinitus admonitum, a Sureg, rege Ægypti, obtinuisse duodecim millia artificum, et cum innumeris copiis, transacto monte Masio, Persas et sexaginta reges cum ipsis fœderatos devicisse viamque duodecim dierum ad aquilonem perrexisse et, ne amplius nationes Agog et Magog in Assyriam, Mesopotamiam aliasque terras Græcis et Romanis postea subjectas incursiones facerent, portam ex ære ferroque mira arte confectam, posuisse contra septentrionem ad occludendas fauces duorum montium, angelum deinde Alexandro prædixisse portas nunquam nisi in fine temporum fore aperiendas et tunc, porta terræmotu aperta, feroces populos Agog et Magog per illam transituros ad desolandam terram iniquitate pollutam.

ܥܡ ܟܘܫܝܐ . ܡܫܠܡܝܢ ܘܐܬܝܢ ܥܡܗܘܢ .
ܡܕܝܐ ܐܦ ܦܪܣܝܐ ܀ ܐܪܡܢܝܐ ܘܛܘܪܩܝܐ .
ܘܢܡܪܘܟܝܐ ܘܡܘܫܟܝܐ . ܒܢܝ ܟܐܘܢ
ܘܣܪܘܓܝܐ . ܒܢܝ ܝܩܛܢ ܘܡܗܘܢܝܐ ܀
ܚܝܠܐ ܘܥܡܡܐ ܣܓܝܐܐ . ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ
ܡܢܝܢܐ . ܢܦܩܝܢ ܘܡܫܠܛܝܢ ܥܠ ܐܪܥܐ . ܘܙܝܥܝܢ
ܐܫܬܐܣܘܗ̇ ܕܬܒܝܠ ܀ ܘܣܠܩ ܚܠܐ ܡܢ ܐܪܥܐ .
ܘܡܟܣܐ ܠܫܡܫܐ ܒܪܘܡܐ . ܘܡܟܣܝܐ ܠܗ̇
ܠܐܪܥܐ . ܐܝܟ ܥܢܢܐ ܐܘܟܡܬܐ ܀ ܐܝܟ
ܕܐܬܢܒܝ ܚܙܩܝܐܝܠ . ܒܪ ܒܘܙܝ ܒܢܒܝܘܬܗ .

ܕܡܐ ܓܝܪ ܕܢܦܩܝܢ ܗܘܢܝܐ . ܠܩܪܒܐ
ܘܠܬܟܬܘܫܐ ܀ ܕܒܪܝܢ ܢܫܐ ܒܛܢܝܬܐ . ܘܟܢܫܝܢ
ܢܘܪܐ ܠܥܠ ܡܢܗܝܢ . ܘܩܪܒܝܢ ܘܡܚܪܫܝܢ
ܥܠܝܗܝܢ : ܘܡܒܫܠܝܢ ܥܘܠܗܝܢ ܒܟܪ̈ܣܝܗܝܢ ܀
ܡܦܩܝܢ ܦܩܥܝܢ ܟܪ̈ܣܗܝܢ . ܟܕ ܡܦܩܝܢ
ܡܢ ܥܘܠܗܝܢ . ܦܪܣܝܢ ܦܝܠܝܢ ܠܗܘܢ ܒܦܝ̈ܠܐ .
ܘܪܡܝܢ ܡܝܐ ܠܥܠ ܡܢܗܘܢ ܀ ܘܦܪܫܝܢ ܗܕܡ̈ܝ
ܦܓܪܝܗܘܢ : ܒܗܘܢ ܒܡܝܐ ܕܚܪܫܘܬܐ .
ܘܫܩܠܝܢ ܣܝܦܐ ܣܝܦܝܗܘܢ . ܘܩܫ̈ܬܬܗܘܢ
ܥܡ ܢܝܙܟܝܗܘܢ ܀ ܘܨܒܥܝܢ ܠܗܘܢ ܒܡܝܐ
ܗܠܝܢ . ܠܓܐܪܝܗܘܢ ܘܠܡܐܢܝܗܘܢ . ܟܠ
ܡܐܢܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ . ܗܠܝܢ ܡܝܐ

Moschæi cum Chusæis, quos comitantur Medi et Persæ et Armeni, et Turcæ et Nemruchæi et Muschæi filii Chæon, et Sarugæi filii Jactin et Mahunæi ; exercitus et populi multi, quorum non est numerus erumpunt et invadunt terras ; commoventur fundamenta orbis ; arena velut fumus ascendit e terra, occultat in alto solem et operit terram velut atra nubes, sicut prophetavit Ezechiel, Buzi filius, in sua prophetia [1].

6. Etenim, ubi Hunni [2] ad bellum et pugnam exeunt, assumunt mulieres gravidas et conglomerant ignem supra illas, et accedentes incantant supra illas et sic coquunt fœtum in ventre earum, ventre autem scisso, extrahunt fœtum ; quum fœtus extraxerunt, ponunt eos in discis et projiciunt aquas super eos et separant eorum membra in aquis incantatis et assumunt gladios suos et arcus hastasque ac sagittas atque instrumenta intingunt in hisce aquis. Tota supellex quam tetigerunt aquæ incantatæ

Hunni.

1 *Ezech*. XXXVIII, 1.sqq. Non recenset eo loco propheta omnes populos, quos hic Ephræmus enumerat.

2 Hunni, quos ܐܘܢܝܐ , ܗܘܢܝܐ et ܟܘܢܝܐ appellant, sæpius terras Romanorum crudeliter depopulati sunt. Immanis incursio, quam anno 395 in urbem fecerunt, memoratur in Chronico Edesseno, sed jamdiu antea pluries regiones Romanis subjectas invaserant. Scriptor Armenus sæc. V ita narrat incursionem eorum in Adorbiganam, vivente Ephræmo. « Après cela le roi des Perses Sapor (309-379 de J. C.), demanda du secours au roi des Huns Ounair, et il ouvrit les portes des Alains. Les troupes des Huns, des Massagètes, des Akouk, des Léphins, des Thaumeryd, des Koupour, des Djemah, des Koutar, des Ouz, des Djoudg, des Seghp, des Maghazdy, des Ker, des Gcuan, se rassemblèrent auprès de lui avec d'autres troupes appartenant à des peuplades perses en nombre immense, et à des tribus de montagnards, Kurdes nomades. » *Collection des Historiens anciens et modernes de l'Arménie* par V. Langlois. Paris, 1869, t. II, 34. Hæc satis quadrant cum iis quæ hic habet Ephræmus. Quam crudeles fuerint Hunni omnes historici testantur.

Auctor armenus *Vitæ S. Ephræmi* cujus verba gallice refert J. P. Martin (*les origines de l'Eglise d'Edesse* p. 128) testatur Ephræmum de *Hunnis* scripsisse : « Il écrivit encore sur les Huns qui fondirent sur Edesse, ruinant tout ce qu'ils trouvèrent hors de la ville, villages, fermes, monastères, ainsi que sur les nombreux chrétiens qu'ils tuèrent ou emmenèrent en captivité. » Idem legitur in vita quam t. II, col. 74 edidimus : « Ejus autem tempore Hunnorum populus Edessam intravit. Urbs clausa est et nemo exivit contra eos ; depopulati sunt ac vastarunt totam arcem civitatis et ascenderunt in montem urbi imminentem, in quo plurima erant cœnobia virorum ac mulierum Deo sacrarum... Extra urbem nihil intactum reliquerunt. Tunc S. Ephræmus scripsit contra facinora ab istis execrandis patrata. »

[illegible]

ipsis apparet veluti ac si secum multitudinem sex millium secum haberent quando unus ex eis cadit in prælio dum decertatur. Omnis qui extendit manum educit simul cultrum. Manducant carnem infantium et sanguinem mulierum bibunt. Pelle militum induti et veluti vento et procellis vecti, in ictu oculi subvertunt urbes, ad terram disjiciunt muros eorum, diruunt arces munitas, celeri cursu alligant et trucidant viros fortissimos. Vento et procella velociores sunt dum currunt. Ubi in regione rumor spargitur egressos advenire Hunnos, undique e toto orbe surgere videntur quia incantatores sunt; inter cœlum et terram currus eorum veluti venti volant; gladii eorum hastæque ut fulgura terribilia coruscant, fræna (?) manibus tenentes duos vel tres equos dirigunt; unusquisque ducit secum quinquaginta vel sexaginta homines qui præeunt et sequuntur celeres ut venti et procellæ; clamores eorum rugitus sunt leonum; formidandi enim Hunni terrent universam terram, quam totam operiunt ut aquæ in diebus Noe; se extendent usque ad extremitates orbis, nec est qui stet coram eis.

Prophetia Hunnis applicata.

[illegible]

7. Hic est populus ille multus, de quo dixit Ezechiel[1] quod veluti nubes operit terram : *Et commovebuntur coram eo pisces et volucres cœli et bestiæ atque reptilia terræ et omnes nationes terræ, et subvertentur montes excelsi et corruent turres munitæ et muri oppi-*

[1] *Ezech.* XXXVII, 20.

*dorum et erit vastatio in terra.* Ezechiel quippe prophetavit : *Et erit in fine dierum, erumpent et ascendent e terra, operient omnem orbem ; et accingent se Agog ac Magog et venient ad montem Jerusalem*[1] ponere ibi castra sua ; et equites eorum volantes descendent in Ægyptum et contra Indias. Capient autem prædam infinitam hominum, divitiarum, animalium et pecorum in cibum sibi. Tunc justitia divina vocabit Michael ducem exercitus mittetque ad destruenda eorum castra sicut castra Sennacherib. Accepto mandato gladioque terribili et validissimo, angelus exibit exercitum in ictu oculi destructurus, simul autem divina justitia e cœlo tonans lapidibus igneis destruet castra ; jacebunt in terra occisi innumeri sicut arena, morientur viri et pecora totaque castra deficient, flammaque immittetur in mare et in insulas ; arcus Agog, regis iniqui, cadet e manibus ejus et sagittæ e sinistra ejus et castra ejus prorsus destruentur. Exibunt autem habitatores Judææ et diripient tota ejus castra et dominatores effecti auferent arma et hastas et sagittas et arcus, et septem annis ea succendent igni, ut scriptum est[2], et non indigebunt ut colligant ligna agrorum aut sylvarum ; scuta et bacula projicient in ignem septem annis ; sagittæ et lanceæ et arcus sufficient ad accendendum ignem septem annis.

8. Tunc Dominus suscitabit pa- Post de

1 *Ezech.* XXXIX, 2.

2 *Ezech.* XXXIX, 9.

structionem Romanorum apparebit Antichristus.

[Syriac text illegible]

cem suam e cœlo suo glorioso; exorietur et surget in hujus gentis loco regnum Romanorum, quod subjiciet terram usque ad fines ejus, et nemo erit qui resistet ei. Postquam autem multiplicata fuerit iniquitas in terra et pollutæ fuerint omnes creaturæ, tunc exsurget justitia divina et funditus delebit populum et ex perditione egressus veniet super terram vir iniquus [1], seductor hominum et perturbator universæ terræ. In illa autem die, qua venerit filius perditionis [2] super terram, magna fiet in orbe perturbatio [3] et stupor terram invadet; sol obscurabitur et stellæ cadent de cœlo; omnia luminaria extinguentur et tenebræ involvent mundum; contremiscet terra usque in suis fundamentis; vacillabunt montes et colles; arefient fontes et scaturigines; absorbentur fluctus in profundum maris et desinent pisces in medio ejus; desistent a judicio reges et sacerdotes tremiscent in sanctuario; virtusque fortium collabetur; erit stupor in terra et cunctorum manus solventur. Accinget autem se vir iniquus et veniens ingredietur Jerusalem; ædificabit atque constituet Sion et Deum se faciet et ingressus in templum sedebit, ut Apostolus scripsit nobis. Gloriabuntur autem in eo Judæi et accingent se ut veniant ad eum. Ille vero blasphemabit dicens: Ego sum Pater et Filius, primus et novissimus, et non est Deus præter

1 Nomen Antichristi in *II ad Thess.* II, 8.
2 Aliud Antichristi nomen, ibid. II, 3.

3 Cfr. *Matth.* XXIV, 29.

ܡܬܚܡܬ ܕܝܢ ܥܘܠܐ . ܘܦܩܕ ܐܝܠܝܢ ܕܟܦܪܘ
ܒܗ ܂ ܕܒܣܝܦܐ ܢܬܩܛܠܘܢ ܒܥܓܠ . ܘܕܚܠܝܢ
ܟܠܗܘܢ ܕܢܟܦܪܘܢ ܒܗ .

ܗܝܕܝܢ ܡܫܪܐ ܕܢܚܘܐ : ܐܬܘܬܐ ܕܕܓܠܘܬܐ ܂
ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ . ܒܝܡܐ ܘܒܝ
ܒܫܐ . ܩܪܐ ܠܗ ܠܡܛܪܐ ܘܢܚܬ . ܘܦܩܕ
ܠܗ ܠܙܪܥܐ ܘܐܪܥ ܂ ܠܘ ܒܫܪܪܐ ܐܠܐ .
ܒܚܪܫܘܬܐ ܡܫܬܥܝܐ . ܟܐܐ ܒܓܠ̈ܠܐ
ܘܡܫܬܠܝܢ . ܘܒܪ̈ܘܚܐ ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܂
ܬܠܐ ܦܐܪ̈ܐ ܒܐܝܠܢܐ : ܘܡܦܩ ܡܝ̈ܐ ܡܢ ܐܪܥܐ .
ܟܐܐ ܒܓܪ̈ܒܐ ܘܡܬܕܟܝܢ . ܘܠܣܡܝ̈ܐ ܘܚܙܝܢ
ܢܘܗܪܐ ܂ ܩܪܐ ܠܚܪ̈ܫܐ ܘܫܡܥܝܢ ܠܗ .
ܘܠܐܠ̈ܡܐ ܐܦ ܘܡܡܠܠܝܢ : ܘܥܒܕ ܟܠܗܝܢ
ܐܬܘ̈ܬܐ . ܕܥܒܕ ܡܪܢ ܒܥܠܡܐ ܂ ܠܡܝ̈ܬܐ ܕܝܢ
ܠܐ ܡܚܝܐ : ܕܠܐ ܫܠܝܛ ܥܠ ܪܘܚܐ . ܒܪ̈ܩܐ
ܗܘܘ ܐܝܟ ܡܫܡ̈ܫܢܘܗܝ . ܘܢܗܘܘܢ ܐܬܐ ܕܡܐܬܝܬܗ ܂
ܫܐܕ̈ܐ ܕܝܢ ܗܘܘ ܚܝ̈ܠܘܬܗ . ܘܪ̈ܫܐ ܕܫ̈ܐܕܐ
ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ . ܡܫܕܪ ܠܗܘܢ ܠܪ̈ܫܝ ܓܘ̈ܣܘܗܝ .
ܠܐܬܪ̈ܘܬܐ ܪ̈ܚܝܩܬܐ ܂ ܘܢܗܘܘܢ ܚܝ̈ܠܐ ܘܐܣܝܘܬܐ .
ܘܡܛܥܝܢ ܠܗ ܠܟܠܗ ܬܒܝܠ . ܘܗܘܐ ܫܠܝܚܐ
ܟܬܒ ܘܙܗܪ ܠܢ . ܒܐܓܪܬܐ ܕܠܬܣܠܘܢܝܩܝ̈ܐ ܂
ܕܠܐ ܡܠܬܐ ܘܠܐ ܐܓܪܬܐ . ܬܙܝܥܟܘܢ ܕܠܐ ܡܢ
ܢܘ . ܕܐܬܐ ܠܩܘܕܡ ܡܪܘܕܐ . ܐܦ ܒܪ ܐܢܫܐ
ܕܚܛܝܬܐ ܂ ܘܡܬܥܠܐ ܥܠ ܐܠܗܐ . ܘܠܐܠܗܐ
ܥܒܕ ܢܦܫܗ .

me. In hoc momento abnegabunt eum decem millia Judæorum et respondebunt ei : Vere tu es seductor mundi. Ille enim quem patres nostri cruci affixerunt in Golgotha, ipse salvavit creaturas et ascendit ad suum missorem. Irascens autem iniquus ille jubebit suos abnegatores illico gladio interimi. Quapropter omnes timebunt eum abnegare.

**Prodigia Antichristi.**

9. Tunc incipiet ostendere signa mendacia in cœlo et in terra, in mari et in arida ; advocabit pluviam et illa descendet ; præcipiet semini et semen germinabit ; hæc efficiet non in veritate, sed incantamentis ; increpabit fluctus, et quiescent, et ventos, et obedient ei ; suspendet fructus in arboribus et educet aquas de terra ; increpabit leprosos et purificabuntur, cæcos et videbunt lumen ; vocabit surdos et audient, mutos et loquentur ; faciet nempe omnia signa, quæ fecit Dominus noster in mundo. Defunctos autem non suscitabit, quia non habet potestatem in spiritus. Fulgura ministri ejus erunt et signum dabunt adventus ejus. Dæmones constituent ejus copias et principes dæmoniorum erunt ejus discipuli ; mittet duces agminum suorum in regiones procul dissitas, et dabunt virtutes ac sanitatem et seducent totum orbem. Porro Apostolus scripsit et admonuit nos in Epistola ad Thessalonicenses. *Nec verbum nec epistola terreat, quia hoc non est ex nobis*[1]. *Veniet prius rebellis et homo peccati et extolletur supra Deum et Deum se faciet*[2].

1 *II Thess.* II, 2.
2 *Ibid.* II, 3-4.

Seductio generalis.

ܟܕ ܕܝܢ ܕܐܬܐ ܗܘ ܠܝܛܐ . ܘܚܘܝ ܚ̈ܝܠܐ
ܘܐܬ̈ܘܬܐ ܀ ܡܬܟܢܫܝܢ ܟܢ̈ܫܐ ܘܐܬܝܢ .
ܐܝܟܐ ܕܢܚܙܘܢ ܠܐܠܗܐ . ܘܢܩܦܝܢ ܠܗ ܟܢ̈ܫܐ
ܕܥܡ̈ܡܐ . ܘܟܠ ܐܢܫ ܟܦܪ ܒܐܠܗܗ ܀
ܘܟܠܢܫ ܩܪܐ ܠܗ ܠܚܒܪܗ . ܕܢܫܒܚ ܒܗ
ܒܒܪ ܐܒܕܢܐ . ܘܢܦܠܝܢ ܐ̈ܢܫܐ ܚܕ ܥܠ ܚܕ .
ܘܒܣܝ̈ܦܐ ܚܪܒܝܢ ܚܕ̈ܕܐ ܀ ܘܥܪܩܝܢ ܓܒ̈ܝܐ
ܡܢ ܩܕܡ ܐܦ̈ܘܗܝ : ܠܪ̈ܫܝ ܛܘܪ̈ܐ ܘܪ̈ܡܬܐ .
ܘܗܘܐ ܐܘܠܨܢܐ ܒܐܪܥܐ . ܕܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܡܬܘܡ
ܐܟܘܬܗ ܀ ܘܢܦܠ ܕܚܠܐ ܥܠ ܟܠ ܐܢܫ .
ܘܡܬܥܟܪܝܢ ܡܢ ܙܘܥܐ . ܟܦܪܝܢ ܒܗ ܒܢ̈ܝܐ
ܒܐ̈ܒܐ . ܘܐܙܠܝܢ ܒܬܪ ܥܘܠܐ ܀ ܘܫܒܩܝܢ ܟܘ̈ܡܪܐ
ܡܕܒ̈ܚܝܗܘܢ . ܘܐܙܠܝܢ ܗܘܝܢ ܟܪ̈ܘܙܘܗܝ .
ܥܪܩܝܢ ܐ̈ܢܫܐ ܠܒܝܬ ܩܒܘܪ̈ܐ . ܘܡܬܛܫܝܢ
ܒܝܢ ܡ̈ܝܬܐ ܀ ܘܡܛܘܒܝܢ ܠܡ̈ܝܬܐ ܠܥܢܝ̈ܕܐ .
ܕܐܬܦܨܝܘ ܡܢ ܐܘܠܨܢܐ . ܛܘܒܝܟܘܢ ܕܐܬܟܣܝܬܘܢ .
ܘܦܪܩܬܘܢ ܡܢ ܥܩܬܐ ܀ ܘܠܢ ܘܝ ܠܢ ܕܗܐ
ܡܝܬܝܢ . ܘܩܒܪܝܢ ܠܢ ܦܪ̈ܚܬܐ . ܘܐܠܘܠܐ
ܐܬܟܪܝܘ ܗܘܘ . ܝܘܡ̈ܬܐ ܕܗܘ ܙܒܢܐ ܀
ܐܦܠܐ ܓܒ̈ܝܐ ܚܝܝܢ ܗܘܘ . ܡܢ ܐܘܠܨܢܐ ܘܥܩܬܐ .
ܕܓܠܐ ܡܪܢ ܘܚܘܝ ܠܢ . ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ ܟܕ ܐܡܪ
ܗܘܐ ܀ ܕܡܬܟܪܝܢ ܝܘܡ̈ܬܐ ܗܠܝܢ . ܡܛܠ
ܓܒ̈ܝܐ ܘܩܕ̈ܝܫܐ .

Prædicabunt Henoch et Elias.

ܟܕ ܕܝܢ ܕܢܓܪܘܪ ܠܥܠܡܐ ܟܠܗ . ܒܪ ܐܒܕܢܐ
ܠܪܥܝܢܗ ܀ ܡܫܬܕܪܝܢ ܚܢܘܟ ܘܐܠܝܐ .
ܕܢܟܣܘܢܝܘܗܝ ܠܥܘܠܐ . ܒܫܐܠܬܐ ܕܡܟܝܟܘܬܐ
ܡܢܟܝܢ ܡܩܪܒܝܢܗܘܢ ܩܕ̈ܝܫܐ ܀ ܕܢܬܦܪܣܡ
ܒܪ ܐܒܕܢܐ . ܩܕܡ ܟܢ̈ܫܐ ܕܩܝܡܝܢ ܠܗ . ܕܐܢ
ܐܢܬ ܐܝܬܝܟ ܐܠܗܐ . ܚܘܐ ܠܢ ܡܐ ܕܐܡܪܢ ܠܟ ܀
ܕܐܝܟܐ ܕܒܪܐ ܡܟܣܝܢ ܠܟ . ܐܠܐ ܡܚܘ

1 Matth. XXIV, 21.

10. Quum autem venerit iste Maledictus et ostenderit virtutes et signa, congregabuntur populi et venient ut videant Deum, et adhærebunt ei turbæ populorum et omnes Deum suum negabunt et cuncti socios vocabunt ut laudent filium perditionis et cadent, unus super alterum, et gladiis se invicem destruent. Fugient autem electi a facie ejus ad vertices montium et collium et erit in terra tribulatio qualis antea non fuit[1]. Invadet porro terror omnes homines, qui e commotione turbabuntur ; abnegabunt filii patres ut sequantur Iniquum ; relinquent autem sacerdotes altaria sua et abeuntes fient præcones ejus ; fugient aliqui in sepulchra et occultabunt se inter mortuos, beatos dicentes defunctos quod ab afflictionibus erepti fuerint : Beati estis quod sepulti sitis et erepti ab afflictionibus, væ autem nobis quia ecce morimur et nos sepelient aves, et nisi breviati fuissent dies hujus temporis, neque electi angustiis et tribulationibus supervixissent, quod revelavit ostenditque nobis Dominus in Evangelio dicens : *Abreviabuntur dies illi propter electos et sanctos*[2].

11. Quum autem in suum propositum Filius perditionis attraxerit totum mundum, mittentur Henoch et Elias ut iniquum coarguant quæstione plena mansuetudinis ; accedentes igitur ad eum sancti illi viri, ut propaletur Filius perditionis coram turbis circumstantibus dicent : Si tu es Deus, ostende nobis

2 Matth. XXIV, 22.

quod a te petimus : in quonam loco latent tibi senes Elias et Henoch. » Respondet Iniquus sanctis illis in hoc tempore : « Si velim eos quærere in cœlo aut in profundo maris, mansiones utique mihi subditæ sunt ; non est Deus præter me et omnia possum facere in terra et in cœlo. » Reponent illi Filio perditionis: « Si tu es Deus, voca defunctos et resurgent. Scriptum est enim in libris prophetarum et etiam ab apostolis quod Christus, quando apparebit, mortuos a sepulchris suscitabit ; si hoc nobis non ostendas, concludemus illum qui crucifixus est majorem te esse, quia resuscitavit defunctos et (in cœlum) elevatus est in gloria magna. » Irascetur eo momento Iniquus contra sanctos et arrepto gladio Scelestissimus abscindet colla justorum.

12. Tunc exsilientes Gabriel et Michael, duces exercitus, descendent et suscitabunt sanctos ; pudore autem afficietur Malus cum suis satellitibus ; angeli porro accedentes apprehendent maledictum, simul clamabit Dominus de cœlo et subvertet maledictum cum omnibus suis copiis, et illico angeli detrudent eum in gehennam ; omnes qui crediderint in eum etiam detrudentur in flammas. Tunc descendet Dominus ex alto in formidanda angelorum gloria et consistet currus ejus inter cœlum et terram; increpabit mare et desiccabitur piscesque morientur in medio ejus; solventur cœli et terra et fient tenebræ ac caligo. Mittet Dominus in terram ignem, qui eam per qua-

Judicium.

ܒܪܐ ܡܢ ܥܠܡܐ ܀ ܘܡܬܛܝܒܝܢ ܟܘܪܣܘܬܐ.
ܠܫܠܝܚܐ ܠܬܪܥܣܪ ܕܒܪܐ . ܘܡܬܨܒܬܝܢ ܓܢܘܢܐ
ܠܣܗܕܐ . ܘܒܢܝܢ ܡܫܟܢܐ ܠܩܕܝܫܐ ܀ ܡܢܝܢ
ܒܪܐ ܒܫܝܦܘܪܐ ܘܡܢܥܝܢ ܡܝܬܐ ܡܢ ܩܒܪܐ :
ܘܢܦܩܝܢ ܡܚܕܐ ܥܝܪܐ . ܘܡܟܢܫܝܢ ܠܒܢܘܗܝ
ܕܐܕܡ ܀ ܘܟܢܫܝܢ ܚܛܐ ܠܗ ܠܐܘܨܪܐ . ܘܬܒܢܐ
ܪܡܝܢ ܠܗ ܢܘܪܐ . ܘܐܙܠܝܢ ܛܒܐ ܠܡܠܟܘܬܐ .
ܘܟܬܫܝܢ ܒܝܫܐ ܠܓܗܢܐ ܀ ܙܕܝܩܐ ܦܪܚܝܢ
ܠܫܡܝܐ . ܘܚܛܝܐ ܝܩܕܝܢ ܒܢܘܪܐ . ܦܪܚܝܢ
ܣܗܕܐ ܠܓܢܘܢܐ . ܘܢܦܩܝܢ ܒܝܫܐ ܠܚܫܘܟܐ ܀
ܘܡܫܝܚܐ ܡܡܠܟ ܠܥܠܡ . ܘܗܘ ܡܠܟܐ
ܠܕܪ ܕܪܝܢ . ܕܠܗ ܫܘܒܚܐ ܘܥܠܝܢ ܪܚܡܘܗܝ .
ܒܟܠܙܒܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ .

draginta dies obtinens purificabit ab iniquitate et a sordibus peccatorum. Præparabitur thronus et sedebit Filius a dextris et disponentur duodecim sedes duodecim Apostolis Filii; ornabuntur thalami pro martyribus et palatium pro sanctis; clangent angeli tubis et surgent mortui e sepulchris; exeuntes illico angeli congregabunt filios Adam et colligent triticum in horrea, paleas autem projicient in ignem; ibunt boni in regnum et mali remanebunt in gehennam; justi volabunt in cœlum et peccatores comburentur in igne; volabunt martyres in thalamum et exibunt mali in tenebras; Christus autem regnabit in æternum eritque rex in generationes generationum. Ipsi gloria et super nos ejus misericordia in omni tempore. Amen, amen.

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܐܓܘܓ ܘܡܓܘܓ ܘܥܠ
ܫܘܠܡܐ ܘܫܘܡܠܝܐ . ܘܠܐܠܗܐ ܫܘܒܚܐ ܠܥܠܡ
ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ..

Explicit sermo de Agog et Magog et de fine et consummatione. Deo gloria in sæcula sæculorum. Amen, amen.

## III.

## Sermo III.

ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .

Sermo Mar Ephræmi[1].

Orat pro obtinenda post mortem beatitudine.

ܒܠܠܝܐ ܕܫܠܝܢ ܒܗ ܟܠܗܝܢ . ܩܠܐ ܘܥܒܕܐ
ܕܟܠ ܥܡܡܝܢ . ܢܢܗܪ ܒܥܒܕܝܗ ܢܦܫܢ
ܒܟ . ܝܫܘܥ ܢܘܗܪܐ ܕܙܕܝܩܐ ܀ ܒܥܕܢܐ ܕܚܫܘܟܐ
ܥܠ ܟܠ . ܡܬܦܫܛ ܐܝܟ ܠܒܘܫܐ . ܛܝܒܘܬܟ
ܡܪܝ ܢܢܗܪ ܠܢ . ܚܠܦ ܫܡܫܐ ܦܓܪܢܝܐ ܀
ܒܠܠܝܐ ܫܠܝܐ ܟܠ ܒܪܝܬܐ . ܕܒܠܒܝܐ ܕܐܬܐ

1. In nocte qua silent omnes voces hominumque actiones et omnes nationes, anima nostra suis actis luceat in te, o Jesu, lux justorum. In tempore quo tenebræ sicut vestimentum super omnia expanduntur, gratia tua, Domine, luceat nobis pro sole corporeo.

[1] E cod. Dublin. B. 5. 19 p. 150-167. Exstat etiam in cod. Berolin. Sachau 203. Initium tantum collatum est.

ܒܣܘܥܪ̈ܢܐ . ܬܣܒ ܢܦܫܢ ܒܬܕܡܪ̈ܬܟ .
ܒܗܘ ܫܠܝܐ ܕܝܬܝܪ ܡܢ ܫܬܩܐ . ܒܥܕܢܐ ܕܡܢܝܚ
ܠܠܐܝ̈ܐ . ܒܗ ܫܢܬܐ ܕܫܠܛܐ ܥܠ ܟܠ . ܒܗ
ܡܪܝ ܢܪܘܘܢ ܒܦܘܢܩ̈ܝܟ . ܐܘ ܒܘܣܡܐ ܕܩܕ̈ܝܫܐ ܀
ܫܡܫܐ ܚܕܬܐ ܢܕܢܚ ܠܢ . ܒܥܕܢ ܠܠܝܐ
ܕܚܫܘܟܐ . ܘܒܗ ܢܦܪܘܚ ܒܗܝ ܝܕܥܬܐ .
ܕܒܩܝܡܬܐ ܢܛܝܪܐ ܠܢ ܀

ܗܒ ܠܢ ܡܪܝ ܕܢܕܡܐ . ܠܥܝܪܘ ܥܝܪܘܬܐ
ܕܩܝܡܬܐ . ܕܒܐܝܡܡܐ ܡܪܝ ܘܒܠܠܝܐ . ܠܘܬܟ
ܢܬܬܪܝܨ ܪܥܝܢܢ ܀ ܒܥܕܢܐ ܕܡܬܦܪܫܝܢܢ . ܡܢ
ܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ ܘܚܒܝܫܐ . ܗܘܝ ܠܢ ܡܪܝ ܪܒ ܒܝܬܐ .
ܘܒܗ ܢܚܕܐ ܠܟܪܝܘܬܢ ܀ ܟܕ ܬܘܟܠܢܐ
ܕܛܝܒܘܬܟ . ܢܦܩܝܢ ܕܢܗܘܐ ܒܠܚܘܕܝܢ . ܢܚܙܐ
ܡܪܝ ܓܠܝܐܝܬ . ܚܝܠܐ ܕܡܥܕܪܢܘܬܟ ܒܣܘܥܪܢܐ ܀
ܫܝܢܟ ܐܫܕ ܥܠ ܠܒܢ . ܘܫܠܝܘܬܟ ܥܠ
ܣܘܥܪ̈ܢܝܢ . ܕܚܫܟܐ ܕܠܠܝܐ ܢܗܘܐ ܗܘ . ܢܗܘܐ
ܠܢ ܐܝܟ ܐܝܡܡܐ ܀ ܒܥܕܢ ܕܡܬܬܪܝܡܝܢ .
ܘܠܠܝܐ ܟܣܐ ܠܢ ܒܚܫܘܟܗ : ܘܡܬܦܪܫܝܢ
ܡܢ ܟܠ ܐܢܫ . ܒܟ ܡܪܝ ܬܣܓܐ ܒܘܝܢ ܀
ܒܕܘܟܬܐ ܕܣܦܝܩܐ ܡܢ ܟܠ . ܘܠܝܬ ܒܗ ܬܘܒ
ܕܡܠܒܒ . ܐܥܝܪ ܡܪܝ ܒܢܦܫܢ . ܥܝܪܘܬܐ
ܕܠܐ ܛܥܝܐ ܀ ܒܥܕܢ ܕܒܪܢܫܐ ܫܟܝܒ . ܒܫܢܬܐ
ܕܫܠܝܐ ܕܫܘܠܡܐ . ܠܐ ܢܬܛܒܥ ܪܥܝܢܢ . ܒܫܢܬܐ
ܕܪ̈ܓܝܓܬܐ ܀ ܛܝܒܘܬܟ ܡܪܝ ܬܬܠ ܠܢ .
ܕܐܝܟ ܒܬܘܠܬܐ ܕܚܟܝܡܢ . ܕܐܬܐܣܪ̈ܝ
ܒܥܒܕ̈ܝܗܝܢ . ܢܗܘܐ ܠܢ ܐܦ ܕܝܠܢ ܀
ܘܠܐ ܢܕܥܟ ܒܗ ܫܪܓܐ . ܟܕ ܒܡܫܪܝܬܐ
ܥܠܢ . ܢܚܙܐ ܚܬܢܐ ܕܛܝܒܘܬܟ . ܒܟܠܗܝ
ܦܘܠܚܢܐ ܀ ܠܐܢܫܐ ܡܪܝ ܕܝܠܟ . ܐܝܟ

In nocte finem imponente cursui mundi ejusque actionibus, accipiat anima nostra mirabilia tua in illa quiete, quæ silentio præstantior est. In tempore fessos recreante per somnum omnes prementem, inebrientur tuis oblectamentis cogitationes nostræ, o Domine, oblectamentum sanctorum. Sol novus oriatur nobis in tempore noctis tenebrosæ ; tunc avolemus per illam scientiam quæ nobis in resurrectione servatur.

2. Da nobis, Domine, imitari vigilantiam resurrectionis ut die nocteque, Domine, mens nostra in te dirigatur. In tempore quo separati fuerimus ab hominibus eorumque commercio, sis nobis, Domine, dispensator exhilarans tristitiam nostram. Quando gratiæ tuæ confisi e mundo exiverimus ut simus soli ; videamus, Domine, manifeste et in actu vim auxilii tui. Pacem tuam infunde in cor nostrum, et quietem in actus nostros, ut noctis tenebræ fiant nobis sicut dies. In tempore quo vita orbati fuerimus et nox nos recondiderit in suis tenebris et a ceteris hominibus separati fuerimus, in te, Domine, crescat consolatio nostra. In loco rebus omnibus vacuo, in quo non amplius auditur vox confortans, excita, Domine, in animabus nostris vigilantiam erroris expertem. In tempore quo homo requiescit somno supremæ quietis, non immergatur mens nostra in somno cupiditatum. Gratia tua, Domine, largire nobis, ut, sicut virgines prudentes quæ suis operibus accinxerunt se,

[illegible]

nostra agendi ratio sit vigilans, ut non sedeamus in tenebris, mentibus caligantibus, sed videamus omni tempore per orationem splendorem gratiæ tuæ. Diurna, Domine, scientiæ tuæ luce expelle nocturnas mentis nostræ tenebras, ut mens nostra illuminata ministret tibi in renovatione puritatis nostræ. Da nobis in oratione per noctes vigilare cum justis, ut lampades nostræ ardeant coram sole in revelationibus tuis. Tempore noctis dispensa nostræ paupertati consolationem, quia noctis mœstitia nos inficit; per te solamen accipiamus de mœstitia nostra. Da nobis ut mens nostra laborem sustineat in recordatione manifestationis tuæ sanctæ, dum ardent animæ nostræ igne amoris tui. In illo tempore recurrebant sancti ad preces, largire nobis, Domine, participes fieri eorum vigiliarum.

Orat simul pro hac vita.

[illegible]

3. Christe, qui noctis tempore vigilasti in faciem prostratus, largire nobis ut mens nostra sustinere possit passionem quam pro nostra salute subiisti. Christe, qui effudisti dona tua in oratione super sanctos, exhilara mentes nostras perceptione gratiæ tuæ. Deus, cujus sunt dies et nox, lætifica nos spe tua, Domine, in tempore noctis profundæ. Ad consuetas orationes accedimus genua flectentes, exhilara, Domine, auram mentis nostræ ut tibi conjungamur in oratione. Excita mentis nostræ motum, ut te veluti in extasi consideremus et cogitatio nostra in te abscondatur toto orationis tempore. Mens no-

[illegible]

stra ut auroram adventus tui accipiat manifestationem tuam, ut virtus ejus rationalis jam præveniat vitam absque corpore. In illa nocte qua abrepti fuerimus a mundo ejusque commercio, sis nobis, Domine, solamen et tuo amore non destituamur. In tempore quo orbati fuerimus mundo ejusque commercio, sis nobis, o Salvator noster, in omnibus familiari consuetudine conjunctus.

[illegible]

4. In hora qua omnes dormientes opera pereuntia abjicient, excita, Domine, in animabus nostris scientiam quæ non errat. In tempore quo cunctorum membra linteo funebri contegentur, indue, Domine, renovatione hominem nostrum interiorem. In die quo omnes invitantur ad operanda terrestria, dignos nos redde, Domine ut oblectemur in lectica cœlesti. In tempore quo cuncti projiciunt a suo corpore operimentum noctis, projice a corde nostro memoriam sæculi transeuntis. In matutino tempore quo incipiunt nautæ laborare in pelagis mundi, requiescant, Domine, in portu tuo animæ nostræ ab omnibus motibus. In tempore quo omnes solvuntur a laboribus hujus mundi luctuosi, da nobis, Domine, sepeliri in consolatione non transeunte. In tempore quo cessant tenebræ et solvuntur omnes a defatigatione, da nobis, Domine, oblectari rebus sæculi futuri. Exordium cursus solis initium operis est mortalibus; adorna, Domine, in mentibus nostris mansionem huic diei qui nescit finem. Largire no-

[illegible]

Receptio sacramentorum, crux et gratia : quantum valeant ad resurrectionem.

[illegible]

bis ut in nostra persona videamus vitam resurrectionis et nihil removeat mentes nostras a tuis oblectamentis. Hujus diei, qui non incipit a motu et cursu solis, signum imprime, Domine, in nostra persona per assiduum nostrum in te studium.

5. In sacramentis tuis quotidie te amplexamur et in corpore nostro recipimus, dignos nos redde experiri in nostra persona resurrectionem quam speramus. Sis, Domine, ala cogitationibus nostris, ut volemus in aere leves et veluti alis transferamur in veram nostram mansionem. Thesaurum tuum in corpore nostro abscondimus cum gratia baptismi; idem ille thesaurus adaugetur in mensa sacramentorum tuorum, da nobis gaudere in gratia tua. Memoriale tuum, Domine, in persona nostra habemus e mensa tua spirituali, opere illud possideamus in renovatione futura. Quantæ simus pulchritudinis intelligamus per illam pulchritudinem spiritualem quam in ipsa mortalitate excitat voluntas tua immortalis. Crucifixio tua, o Salvator noster, terminus fuit vitæ corporeæ, da nobis crucifigere mentem nostram in figura vitæ spiritualis. Resurrectio tua, o Jesu, magnitudinem præstet homini nostro spirituali; visio sacramentorum tuorum sit nobis speculum ad cognitionem ejus. Tua divina œconomia, o Salvator noster, figura est mundi spiritualis, da nobis currere in eo sicut homo spiritualis. Corpus miserum ingerit nos in commercium mundi tenebrarum, redde nos, Domine,

dignos illo commercio quod sepem tenebrarum disrupit. Ne prives, Domine, mentem nostram manifestatione tua spirituali, et ne retrahas a membris nostris calorem suavitatis tuæ. Mortalitas in corpore nostro latens effundit in nos corruptionem; aspersio amoris tui spiritualis abstergat effectus mortalitatis a corde nostro. Immunditia, quæ est in membris nostris, nos veluti in fœdo carcere detinet; ejiciamus fœtorem ejus e nostro corpore per nostrum tui doni gaudium. Corpus nostrum fuit nobis velut mare quo continuo immergitur navis nostra; trahe, Domine, navem nostram ad portum divinum. Da nobis, Domine, festinare ad hanc nostram civitatem et sicut Moyses e vertice montis, e revelatione possideamus eam. Etsi corpus nos premat damnisque a se illatis illud debilitet, vincat in nos, Domine, gratia tua legem quæ in carne est. In mente mea, Domine, diligo legem tuam spiritualem; illius autem commercio spoliat me lex in membris meis posita. Veluti captiva anima fertur ad facienda turpia et quasi coacte retrahitur a rebus spiritualibus. Subjicitur nolens nugis passionum corporis, ecce clamat dum quiescit et misera non auditur. Sicut vidua in dolore clamat ad Deum, cui Deus in suo Evangelio vindictam promisit secundum illius voluntatem.

6. Vindica me, agnus, in oratione a corpore, meo in judicio adversario; sis judex mansuetus dans mercedem resipiscentiæ. Velut in mare, in motus corporis continuo

[illegible]

Petit veniam et gratiam.

[illegible]

immergimur, ablue, Domine, mentem nostram a maculis nostrarum turpitudinum. Te invocamus inter fluctus, o sapiens nauta, affla nobis aerem serenum ut, si immersi fuerimus, extrahat nos. Media nocte surrexi, Domine, ut in tribulatione magna te laudarem et offerrem tibi hostiam laudis, o juste judex. Quia non es bonus erga quotidianas nostras illusiones et injurias. Quantum mens nostra virtutem appetat notum tibi est.

7. Salvator noster, qui venisti lavare maculas mundi peccatoris, da nobis omni tempore resipiscentiam, ut abluamus maculas nostrarum cogitationum. Sanctifica nos, Domine, nosque reple spiritu majestatis tuæ, ut per sanctam tui recordationem accipiamus spiritum renovationis. *Crea in nos, Domine, cor mundum, et spiritus novus irrepat in nobis*[1], ut in novitate mentis nostræ induamur stola gloriæ. Sacramentis spiritus tui renovemur et gratia tua sanctificemur, ut mens nostra per tuam conversationem obliviscatur ceterarum rerum. Sanctam autem nostram spem intendamus continuo in oratione, illa semper ducti in mundo nostro corporeo. Infirmior est mundus hic mortalis ut totius doni tui capax sit, e plenitudine tua tua effundatur plenitudo in infirmitatem ejus. Hanc spem, Domine, sitiunt animæ nostræ afflictæ ; exhilara, Domine, animas nostras ut videamus gratiam tuam in persona tua cor nostrum tristitia repletur,

1 *Psalm.* 50, 12.

mœsti sumus constanter; exhilara, Domine, tristitiam nostram, refrigera cor nostrum ardens. Circumdant nos miseriæ et dolores noctis dieique; refrigera, Domine, occulte ardorem cordium nostrorum. Quum aliunde non adsit nobis spes, quæ solamen afferat doloribus nostris, infer digitum tuum omnia vivificantem in dolorem qui in corde nostro latet. Quia urgent nos sine intermissione bella noctis dieique quæ spem nostram a te abscindunt, sis dux noster in prælio. Luctu et lacrymis continuo perfunditur mens nostra; omni tempore timemus spei tuæ oblectamentis privari. Conforta, Domine, illico animas nostras voce tua abscondita, Spiritu tuo nos edocens latentem certaminis nostri dolorem. Non destituatur mens nostra confortatione tua, o Salvator noster, ut in fluctus desperationis non immergamur. Hanc enim veram spem nostram ostendit nobis Dominus a longe, ne e visu ejus corrumperemur et in omnes miserias prolaberemur. Quia belli imperiti sumus, pueritiam nostram edoce quomodo occurrendum sit inimico in hoc nostro certamine spirituali. Tua conversatione sapientes reddamur et a Spiritu tuo auxilium accipiamus, quo nobis continuo via teratur ad ascendendum in cœlum. Unge, Domine, Spiritu tuo corda nostra, ut simus intus sacerdotes et tibi per actus nostros sacrificemus in sanctuario cognitionis tuæ. Roboret vis gratiæ tuæ mentem nostram per actus nostræ meditationis, ut dono tuo evehatur in mansiones incorporeas, in domum quietis sanctorum, in magnum

locum liberatorum, et conveniamus in fide, in promissionibus firmis bonitatis tuæ. Per revelationem tuam discamus viam quæ ducit ad civitatem nostram ; versus eam firmetur iter nostrum e mundo præliorum.

Orat Jesum.

ܝܫܘܥ ܕܐܡܟܟ ܪܒܘܬܟ . ܕܢܪܝܡ ܡܟܝ̈ܟܐ
ܕܐܬܬܪܝܡܘ . ܢܬܝܬܪ ܠܘܬܢ ܡܘܗܒܬܟ . ܕܠܘܬ
ܚܘܒܟ ܢܬܕܪܓ ❖ ܗܒ ܠܢ ܐܒܐ ܩܕܝܫܐ .
ܕܢܣܒ ܕܡܘܬܟ ܒܥܒ̈ܕܝܢ . ܘܢܪܫܡ ܨܘܪܬܐ
ܫܪܝܪܐ . ܕܡܟܝܟܘܬܟ ܒܩܢܘܡܢ ❖ ܛܥܡܐ
ܕܚܘܒܟ ܒܣܝܡܐ . ܗܒ ܠܢ ܕܢܪܓܫ
ܒܓܘܢ : ܘܢܬܚܛܦ ܠܘܬܟ ܪܥܝܢ . ܒܝܕ
ܪ̈ܓܫܘܗܝ ܒܟܠ ܥܕܢ ❖ ܪܘܝ ܠܢܦܫܢ
ܕܨܗܝܐ . ܕܬܬܠ ܦܐܪ̈ܐ ܕܫܘܒܚܐ . ܘܬܗܘܐ
ܗܝܟܠܐ ܩܕܝܫܐ . ܠܡܥܡܪܐ ܕܐܠܗܘܬܟ ❖
ܚܒܘܟ ܡܪܝ ܗܕ̈ܡܝܢ . ܠܟ ܪܫܐ ܕܟܠܗ
ܦܓܪܐ . ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܚܕ ܡܢܢ . ܢܘܟܪܝܐ
ܠܡܫܘܬܦܘܬܐ ܕܒܣܝܡܘܬܟ ❖ ܐܘ ܒܪ ܓܢܣܢ ܫܪܝܪܐ ܕܐܙܠ
ܘܢܣܒ ܡܠܟܘܬܐ . ܠܐ ܬܟܦܘܪ ܒܒ̈ܢܝ
ܓܢܣܟ . ܡܐ ܕܐܬܐ ܐܢܬ ܒܥܢܢ̈ܐ ❖ ܓܠܝܢܟ
ܕܨܗܝܢ ܢܦ̈ܫܬܢ . ܘܫܘܒܗܪܐ ܕܪܘܪܒܘܬܟ .
ܗܒ ܠܢ ܛܒܐ ܠܣܒܪܐ . ܠܪܗܒܘܢܐ
ܕܫܘܬܦܘܬܢ ❖ ܕܐܦ ܐܢܚܢ ܡܣ̈ܟܢܐ .
ܘܥܦܪܐ ܐܢܚܢܢ ܕܓܢܣܢ . ܬܬܪܝܡ ܢܦܫܢ
ܒܪܘܪܒܘܬܟ . ܕܐܬܝܠܕܢ ܠܐܠܗܐ ❖

8. Jesu, qui humiliasti majestatem tuam ut elevares miseros qui superbierant, adaugeatur in nobis donum tuum, ut ad amorem tuum gradatim ascendamus. Da nobis, pater sancte, operibus nostris assumere similitudinem tuam, ut imprimatur vera imago humilitatis tuæ in persona nostra. Gustum suavis tui amoris da nobis intus percipere, ut mens nostra suis sensibus ad te rapiatur omni tempore. Irriga animam nostram sitientem, ut ferat fructus gloriæ et fiat templum sanctum quod inhabitet tua divinitas. Uni, Domine, membra nostra tibi totius corporis capiti, ut nemo nostrum alienus fiat a participatione suavitatis tuæ. O vere generis nostri fili, qui, regno accepto, abiisti, ne abneges filios generis tui quum veneris in nubibus. Revelationem tuam quam animæ nostræ sitiunt et gloriam exaltationis tuæ da nobis, o Bone, in spem et pignus nostræ participationis, ut, etsi pauperes simus et e genere nostro pulvis, crescat anima nostra per exaltationem tuam, quia *genus Dei facti sumus*[1].

ܐܘ ܪ̈ܚܡܐ ܕܠܐ ܡܬܡܫܚܝܢ . ܐܘ ܝܡܐ
ܕܟܠܗ ܚܘܣܝܐ ܗܘ . ܐܘ ܛܝܒܘܬܐ ܕܠܐ ܡܬܟܝܠܐ .
ܐܘ ܚܘܒܐ ܕܪܒ ܡܢ ܡ̈ܠܐ ❖ ܥܪܝܩܐ ܚܙܬܢ
ܡܢ ܝܕܥܬܢ . ܕܢܚܒܘܫ ܒܥܘܬܪܗ ܕܚܘܒܟ .
ܕܥܡܢ ܟܠ ܥܕܢ . ܛܒܘܬܟ ܡܢ ܕܒܝܬܐ ❖

9. O misericordiæ infinitæ, o mare omnis condonationis, o bonitas incommensurabilis, o amor omne verbum excedens, angustior est noster visus ut scientia nostra complecti possimus divitias amoris

1 *Act.* XVII, 20.

ܠܐ ܗܘܐ ܠܛܒܬܐ ܕܙ̈ܥܘܪܐ . ܒܪ ܓܢܣܢ ܗܘ
ܒܪ ܡܠܟܐ . ܐܠܐ ܐܙܠ ܕܢܛܝܒ ܡܠܟܘܬܐ
ܠܟܠܗ ܟܝܢܢ ܀ ܐܦܢ ܐܬܒܣܝܬ ܘܐܬܡܝܩܬ .
ܒܪ̈ܒܘ ܓܘܚ̈ܟܐ ܒܨܝܪܐ . ܠܐ ܡܟܝܠ ܡܛܠܗܕܐ
ܟܦܪ ܐܢܐ . ܒܪܒܘܬܐ ܕܣܒܪܝ ܕܒܟ ܀ ܒܝܫܘܬܝ
ܗܝ ܡܬܥܠܝܐ ܡܢ ܡܠܬܐ . ܘܝܡܐ ܕܢܫܝܓܝܗ̇
ܠܐ ܡܫܟܚ . ܘܐܡܪܬ ܗܕܐ ܘܐܡܪ ܐܢܐ . ܕܪܒ
ܗܘ ܚܘܒܟ ܡܢ ܚܘ̈ܒܝ ܀ ܒܡܢܝܢܐ ܓ̈ܠܠܐ
ܕܝܡܐ ܡܢ ܚܛܗ̈ܝ ܙܥܘܪܝܢ . ܘܐܢ ܡܬܬܩܠܝܢ
ܒܡܘܙܢܐ ܥܡ ܚܘܒܟ . ܐܝܟ ܠܐ ܡܕܡ
ܐܝܬܝܗܘܢ . ܘܐܦܢ ܐܢܐ ܐܘܨܪܐ ܕܟܠܗܝܢ
ܒܝ̈ܫܬܐ . ܘܛܘ̈ܪܐ ܥܪܩܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܥܘ̈ܠܝ . ܒܪ
ܚܘܒܟ ܠܐ ܕܚܠ ܐܢܐ ܕܐܙܕܕܩ ܡܢ
ܟܠ . ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܡܢ ܟܠܢ ܀ ܝܠܕܐ
ܕܓܢܣܢ ܡܣܟܢܐ . ܠܟ ܡܢ ܓܢܣܢ
ܘܠܐ ܠܡܣܓܕ . ܣܓܕܬܐ ܕܚܘܒܐ ܒܟܠܙܒܢ ܀
ܛܒ̈ܬܐ ܕܥܒܪ ܡܢܟ ܠܘܬܢ ܠܐ ܡܫܬܥܝܢ .
ܠܟܘܒܫܐ ܕܪ̈ܓܠܝܟ ܣܓܕܝܢܢ . ܘܒܟܝܢ ܚܕܝܢ
ܘܟܪܝܢ . ܦܘܡܢ ܠܐ ܡܫܟܚ ܠܡܫܒܚܘܬܟ .
ܦܘܪܥܢܐ ܢܬܠ ܚܢܢܟ ܕܕܢܚ ܥܠ
ܡܝܘܬܘܬܢ ܘܢܣܒܗ̇ ܘܥܦܩܗ̇ ܠܚܒܠܢ
ܠܚܘܒܟ ܀ ܕܥܡ ܟܝܢܢ ܐܬܚܠܛ . ܘܠܐ
ܒܗܬ ܕܢܩܪܝܢ ܗܕ̈ܡܘܗܝ . ܘܕܒܩ ܟܝܢܢ
ܒܦܓܪܗ . ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܡܢ ܟܠ
ܟܢܫܢ ܀

tui. O creator noster, quam profunda est tua bonitas, quantum creaturis præstans! Non ad bonum paucorum filius generis nostri filius est regis; abiit quippe ad præparandum regnum omni nostræ naturæ. Etsi spretus fueris et innumeris irrisionibus contemptus, nunquam tamen propter hoc abnegabo magnitudinem spei in te repositæ. Malitia mea verbum excedit, nec mare eam abluere potest, hoc tamen dixi atque dicam, amorem tuum delictis meis majorem esse. Fluctus maris numero pauciores sunt peccatis meis; si tamen hæc in libra cum amore tuo ponderantur veluti nihil sunt. Quamvis receptaculum sim omnium malorum et montes fugiant a facie meorum scelerum, tamen cum amore tuo non timeo me justum proclamare. Laus tibi ab omnibus nobis, soboles generis nostri miseri, tibi a genere nostro debetur adoratio amoris in omni tempore. Enarrari nequeunt bona per te in nos traducta. Scabellum pedum tuorum adoramus præ gaudio flentes et dolentes. Non valet os nostrum te laudare; retributionem det misericordia tua quæ orta est super mortalitatem nostram et tulit atque amplexata est nostram corruptionem. Amori tuo, qui naturæ nostræ se univit et non erubuit nos sua membra vocare et naturam nostram corpori suo inseruit, gloria ab omnibus creaturis.

## IV.

ܣܕܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܥܠ ܟܐܢܐ ܘܙܕܝܩܐ .

ܗܒ ܠܢ ܡܪܢ ܚܕܘܬܐ . ܡܐ ܕܥܐܠܝܢ ܟܐܢܐ
ܩܕܡܝܟ : ܠܐ ܬܣܠܝܢ ܡܢ ܒܝܢܬܗܘܢ . ܐܠܐ
ܚܠܛܢ ܥܡܗܘܢ ܠܟ ܀ ܡܐ ܕܩܝܡܝܢ ܡܚܘܝܢ
ܠܟ . ܟܠ ܚܕ ܥܒܕܗ ܘܬܐܓܘܪܬܗ : ܘܥܡܠܗ
ܥܡ ܐܬܝܪܘܬܗ . ܘܥܡܠܗ ܥܡ ܥܘܬܪܗ ܀
ܙܕܝܩܐ ܥܘܬܪܗܘܢ . ܘܚܪܝܦܐ ܬܐܓܘܪܬܗܘܢ :
ܘܢܒܝܐ ܐܘܠܨܢܗܘܢ . ܫܠܝܚܐ ܘܣܗܕܐ
ܩܛܠܝܗܘܢ ܀ ܡܐ ܕܥܐܠ ܡܪܝ ܐܢܛܘܢܝܘܣ .
ܬܠܡܝܕܗ ܓܒܝܐ ܕܦܘܠܘܣ : ܘܡܩܪܝܘܣ
ܘܐܪܣܢܝܘܣ . ܣܪܦܝܘܢ ܘܓܒܝܐ ܡܪܩܘܣ ܀
ܡܐ ܕܐܒܝܠܐ ܘܐܝܚܝܕܝܐ . ܘܢܙܝܪܐ ܘܕܝܪܝܐ :
ܘܥܡܪܝ ܛܘܪܐ ܘܫܩܝܥܐ . ܢܐܪܬܘܢ ܓܢܘܢܐ
ܕܦܘܢܩܐ ܀ ܡܐ ܕܝܬܒ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ .
ܘܡܘܪܬ ܠܗܘܢ ܝܗܒ ܡܠܟܘܬܐ : ܘܦܪܫ
ܡܢ ܒܝܢܬܗܘܢ . ܠܣܡܠܐ ܒܢܝ ܚܫܘܟܐ ܀ ܡܐ
ܕܥܐܠ ܗܒܝܠ ܕܟܝܐ . ܘܫܝܬ ܫܦܝܪܐ ܘܠܐ
ܡܘܡܐ : ܘܚܢܘܟ ܕܐܫܬܦܪ ܘܡܟܝ . ܘܠܡܟ
ܕܗܘܐ ܢܒܝܐ ܩܕܡܝܐ ܀ ܢܘܚ ܕܗܘܐ ܛܘܦܣܐ
ܥܕܬܐ . ܫܡ ܪܒܐ ܘܬܪܝܢ ܐܚܘܗܝ : ܢܡܪܘܕ
ܓܢܒܪܐ ܡܠܟܐ . ܘܡܠܟܝܙܕܩ ܟܘܡܪܐ ܢܨܝܚܐ ܀
ܐܒܪܗܡ ܐܒܐ ܕܥܡܡܐ . ܘܐܝܣܚܩ ܕܒܚܐ
ܕܠܐ ܡܘܡܐ : ܝܥܩܘܒ ܕܐܬܟܬܫ ܥܡ ܡܠܐܟܐ .
ܘܥܫܘ ܕܙܒܢ ܒܘܟܪܘܬܗ ܀ ܝܘܣܦ ܕܐܬܝܩܪ
ܒܥܙܩܬܗ . ܘܐܚܘܗܝ ܕܫܩܠܘ ܐܝܟ ܫܠܡܘܬܗ :
ܘܡܫܝܚܐ ܕܡܫܚ ܠܟܐܢܐ . ܘܐܦܪܝܡ ܕܗܘܐ
ܒܡܫܝܚܐ ܀ ܐܝܟ ܗܘ ܓܢܒܪܐ ܒܚܝܠܐ .

Sedra Mar Ephræmi de probis et justis[1].

Da nobis, Domine, gaudium quando ingredientur justi coram te. Ne rejicias nos ab eis, sed nos misceas illis quando resurgent, quando ostendent tibi unusquisque suum opus lucrumque cum negocio et laborem cum opibus, nempe justi suas opes, strenui sua lucra, prophetæ suas tribulationes, apostoli et martyres neces quas passi sunt; quando ingredientur Mar Antonius, eximius Pauli discipulus, et Macarius ac Arsenius Serapioque et inclytus Marcus; quando anachoretæ, lugentes, naziræi, monachi, montiumque ac rupium habitatores in hæreditatem accipient thalamum deliciarum; quando sedebit rex Messias eisque in hæreditatem largietur regnum cœleste et separans filios sinistræ eos projiciet in tenebras; quando ingredientur innocens Abel, Seth pius et immaculatus, Henoch qui puritate sua placuit Deo, Lamech primus propheta, Noe, figura Ecclesiæ, magnus Sem atque duo ejus fratres, Nemrod, rex præpotens, Melchisedech sacerdos inclytus, Abraham pater populorum, Isaac hostia absque macula, Jacob qui luctatus est cum angelo, Esau qui vendidit sua primogenita, Joseph annulo regio decoratus et fratres

1 E cod. Bibl. Bodleianæ, Marsh 711 fol. 1-2. Sedra nomen est cantici liturgici quod post « præmium » in variis partibus officii sacri recitatur in Ecclesia Syrorum. Constat autem hæc sedra strophis quatuor versuum septem syllabarum.

ejus qui juxta ejus somnium adorarunt, Manasses dignus qui fuerit figura et Ephraim in dextera collocatus, Job, vir probatus et cum eo decem ejus studiosi liberi, qui hostiam puram et immaculatam obtulerunt, Lot qui recepit angelos et liberatus est ab incendio, Moyses qui appellatus est Deus[1] et Aaron qui accepit sacerdotium, Phinees zelo suo magnificatus et Caleb qui firmus stetit, Josue qui astris imperavit, Gedeon qui cum lampadibus vicit, Samson quem mulier occidit, et Barac qui ut fulgur effulsit, Samuel qui pluviam adduxit, David cum dulci sua cithara, Jonathas sua amicitia charus, Nathan occulta aperiens, Gad celer nuntius, Salomo mare sapientiæ, Tharsis et Ophir qui montem auri atque argenti habebant, Asa qui seipsum suumque populum oratione sanavit myriadesque Indorum[2] una oratione profligavit, Ahias propheta cæcus et videns qui mente vidit, Johanan qui prophetavit quod evenit antequam fieret, propheta senex... in verbo prophetæ qui salvavit eum, Michæas alapa percussus et alius a socio cruci affixus, Elias qui unum, et Elisæus qui duos mortuos ad vitam revocarunt, Ezechiel qui suscitavit ossa et Ezechias qui myriades occidit hominum, Isaias qui ædificavit Ecclesiam et Jeremias qui planxit Sion, Josias qui purificavit terram, Ananias bonus odor, Azarias incensum suave, Misael thuribulum electum,

[1] *Exod.* VII, 1.

[2] Æthiopum *II Par.* XIV, 10.

[Syriac text]

1 Joan. I, 15.
2 Joan. I, 47.

Daniel juvenis desiderabilis ad quem salutandum angelus cucurrit, duodecim prophetæ stellis fulgentibus similes, Oseas, Joel et Amos margaritæ purissimæ, Nahum, Habacuc et Zacharia nubes quæ stillarunt dulcedinem, et Zorobabel, filius Salathiel, qui ruinas refecit, Machabæi et Eleazar, purificatores qui suo sanguine abluti sunt, Samoni et ejus filii athletæ qui execrarunt vim tyranni, Simeon senex qui velut cherub Deum portavit, Anna, Phanuelis filia quæ Filium vitæ depinxit, Joannes, Zachariæ filius qui prophetavit : « *Quia prior me est*[1], » Petrus Apostolorum caput, qui regnavit super omne imperium, Andreas, Petri frater duodecadis secundus, Jacobus et Joannes fratres, oculi qui illuminarunt mundum, Philippus quem transtulit Spiritus sanctus ad plura milliaria, Bartholomeus, qui appellatus est « *Israelita sine dolo*[2], » Matthias qui stolam induit quam exuerat Iscariotes, Thomas qui hortatus est socios ut irent ad moriendum cum Christo[3], Matthæus publicanus qui scripto narravit miracula a suo magistro effecta, Judas et Jacobus, Alphæi filius, qui linguam Scripturæ non didicerant, Simon Chananæus qui gentibus ostendit mysterium cœleste, Marcus et Lucas qui Evangelio vitæ terram repleverunt, Stephanus qui suo pretioso sanguine Deum placavit, Paulus, vas electionis qui usque ad tertium cœ-

3 Joan. XI, 16.

ܠܒܢ̈ܝܢ : ܘܢܒܪܟ ܐܪ̈ܥܬܢ . ܘܦܐܪ̈ܐ
ܕܟܠܗܘܢ ܢܨܒ̈ܬܢ ܀ ܗܘ ܢܬܠ ܠܬܒܝܠ .
ܒܬܘܠܬܐ ܘܩܕܝܫܬܐ : ܘܝܠܕܬܐ ܕܐܠܗܐ .
ܒܒܬܘܠܘܬܐ ܘܐܪܥܘܬܐ ܀ ܗܘܬ ܟܕ ܢܦܩܐ ܠܐܪܟܢ .
ܘܒܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܡܝܘܬܒܐ : ܢܣܓܐ ܫܝܢܐ
ܫܠܡܐ . ܢܥܕܪ ܚܝܠ ܘܡܠܝܐ ܀ ܗܘ ܢܥܕܪ
ܘܢܐܣܐ ܐܢܘܢ . ܠܟܪ̈ܝܗܐ ܘܠܡܟܪ̈ܗܐ :
ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܢܦܠܘ ܒܚܛܗ̈ܐ . ܢܫܒܘܩ ܠܗܘܢ
ܒܚܢܢܗ ܀ ܘܢܢܝܚ ܠܗܘܢ ܠܡܝ̈ܬܝܢ . ܕܫܟܒܘ
ܒܗܝܡܢܘܬܐ : ܥܡ ܐܒܪܗܡ ܘܥܡ ܐܝܣܚܩ .
ܒܥܘܒܐ ܩܕܝܫܐ ܢܬܒܣܡܘܢ ܀ ܘܨܠܘܬܐ
ܦܘܪܥܢܐ ܗܢܐ . ܩܕܡ ܟܘܪܣܝܐ ܕܐܠܗܘܬܗ :
ܘܢܫܬܒܩܢ ܒܗ ܚܘ̈ܒܝܢ . ܘܢܫܬܪܝܢ ܒܗ
ܣܟܠܘ̈ܬܢ ܀ ܘܢܬܢܛܪܢ ܒܗ ܪ̈ܘܚܝܢ . ܘܢܦ̈ܫܬܢ
ܡܢ ܒܝܫܬܐ : ܒܨܠܘܬܐ ܕܗܠܝܢ ܟܐܢܐ . ܕܥܘܗܕܢܗܘܢ
ܥܒܕܝܢܢ ܩܕܡܝܟ ܀ ܘܢܫܒܘܩ ܚܛܗ̈ܘܗܝ
ܕܟܬܒ . ܘܛܟܣ ܗܠܝܢ ܩܪ̈ܝܢܐ : ܘܚܘܣܝܐ
ܠܘܬ ܦܪܢܣܐ . ܘܠܟܠܗܘܢ ܒ̈ܢܝ ܥܕܬܐ ܀
ܚܘܣܝܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܢ . ܢܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ
ܚܒܝ̈ܒܝܢ : ܡܢ ܗܫܐ ܘܥܕܡܐ ܠܥܠܡ . ܕܢܬܢܛܪܘܢ
ܟܠܗܘܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܀

lum ascendit, septuaginta duo discipuli, lampades quæ illuminarunt orbem, Maria mater Christi quæ immaculatum fructum peperit. Precibus ejus serventur animæ a noxiis. Gratias Patri abscondito, qui misit Verbum suum in virginem eique corpus purum formavit per Spiritum vivum et sanctum. Ipse condonet nobis reatus nostros et dimittat omnes maculas nostras atque auferat a nobis miserias, fraudes ac maculas in quas incurrimus; ipse crescere faciat nostros liberos in puritate et sanctitate et propinquas (?) matrimonio junctas in verecunda libertate; ipse benedicat terris nostris et fructibus omnium plantarum nostrarum; in toto orbe habitato adaugeat tranquillitatem et pacem; adjuvet ac sanet ægrotos et infirmos, lapsis autem in peccatum sua gratia condonet; requiem donet defunctis nostris qui in fide obdormierunt, ut cum Abraham et Isaac in sinu sancto delectentur. Oratio hæc velut incensum acceptabilis fiat coram sede divinitatis ut per eam condonentur peccata nostra et dimittantur delicta serventurque spiritus et animæ nostræ a noxiis per preces horum justorum quorum nomina commemoramus coram te; condonet[1] etiam peccata illius qui scripsit et ordinavit has lectiones et propitius sit curatori et omnibus ecclesiæ filiis; indulgentia Dei et Domini nostri propitia sit omnibus dilectis nostris ex hoc nunc et usque in sæculum, ut serventur omnia mandata.

1 Hæc ab amanuensi addita fuerint.

## V.

ܥܠ ܥܢܝ̈ܕܐ ܘܥܠ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ
ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܣܘܪܝܝܐ .

ܡܣܒܪܐ ܕܚܝ̈ܐ ܪܣܘܣ ܡܪܝ ܒܦܪ̈ܨܘܦܐ ܕܟܠ ܥܢܝ̈ܕܐ : ܘܐܩܝܡ ܐܢܘܢ ܡܢ ܝܡܝܢܟ ܡܐ ܕܐܬܐ ܐܢܬ : ܡܝ̈ܬܐ ܕܐܟܠܘ ܦܓܪܟ ܘܐܫܬܝܘ ܕܡܟ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ : ܒܟ ܢܬܚܝܘܢ ܘܥܡܟ ܢܗܘܘܢ ܒܝܘܡ ܓܠܝܢܟ ❖

ܠܘ ܠܟܠ ܡܝ̈ܬܐ ܢܘܬܪܢ ܐܢܝܢ ܩܘܪ̈ܒܢܐ : ܐܝܬ ܗܘ ܡܝ̈ܬܐ ܕܢܘܟܪܝܢ ܠܗ ܠܒܪ ܐܠܗܐ : ܦܓ̈ܪܐ ܕܠܒܫܘܗܝ ܠܒܫܝܢ ܫܘܒܚܐ ܒܝܘܡ ܢܘܚܡܐ : ܘܦܘ̈ܡܐ ܕܐܟܠܘܗܝ ܙܡܪܝܢ ܫܘܒܚܐ . ܒܗ̇ ܡܠܟܘܬܐ ❖

ܟܠ ܥܢܝ̈ܕܐ ܕܐܟܠܘ ܦܓܪܟ ܒܪ ܐܠܗܐ : ܒܟ ܢܬܚܝܘܢ ܡܢ ܥܦܪܐ ܕܫܟܝܒܝܢ ܒܗ : ܚܝܠܟ ܚܝܐ ܢܚܝܐ ܐܢܘܢ ܡܢ ܩܒ̈ܪܝܗܘܢ . ܘܢܠܒܫ ܐܢܘܢ ܐܨܛܠܐ ܫܘܒܚܐ ܒܝܘܡ ܢܘܚܡܐ ❖

ܦܓܪܗ ܕܐܕܡ ܕܒܬܫܒܘܚܬܐ ܡܪܢ ܓܒܠܗ : ܗܐ ܫܟܝܒ ܒܫܝܘܠ ܪܟܘܒ ܗܕ̈ܡܘܗܝ ܕܢܙܡܪ ܠܟ : ܗܒ ܠܩܒ̈ܝܪܐ ܐܝܕܐ ܕܢܩܘܡܘܢ ܡܢ ܩܒ̈ܪܝܗܘܢ : ܘܡܠܝ ܓܪ̈ܡܝܗܘܢ ܫܘܒܚܐ ܕܢܫܒܚܘܢ ܠܟ ܒܪܘܝ ܟܠ ❖

ܒܪ ܐܠܗܐ ܕܨܒܐ ܕܢܛܥܡ ܡܘܬܐ ܗܒ ܠܟ ܚܝܐ : ܐܩܝܡ ܡܝ̈ܬܐ ܡܢ ܩܒ̈ܪܝܗܘܢ ܘܢܫܒܚܘܢܟ ܦܨܐ ܐܢܘܢ ܚܪܪ ܐܢܘܢ ܐܠܒܫ

Mar Ephræmi Syri de Defunctis et sancta Trinitate[1].

1. Spe vitæ asperge, Domine, faciem omnium defunctorum et statue eos a dextris tuis quando venies. Mortui, qui comederunt corpus tuum ac sanguinem, o Fili Dei, a te suscitentur et tecum sint in die manifestationis tuæ.

2. Non omnibus defunctis prosunt oblationes ; sunt quippe tales qui a Filio Dei alieni sunt. Corpora ipso induta gloria induentur in die resurrectionis, et ora, quæ eum manducarunt, laudes cantabunt in regno cœlesti.

3. Omnes defuncti, qui corpus tuum manducaverunt, o Fili Dei, per te suscitentur e pulvere, in quo jacent. Virtus tua vivificatrix suscitet eos e suis sepulchris, eosque induat stola gloriæ in die resurrectionis.

4. Corpus Adæ, quod Dominus in gloria condiderat, ecce jacet in inferis, compone membra ejus ut psallat tibi ; porrige sepultis manum ut surgant ex eorum sepulchro osque eorum imple laudibus ut glorificent te, o omnium conditor.

5. Fili Dei, qui voluntarie mortem passus es, suscita mortuos ex eorum sepulchris, ut laudent te ; eripe eos, libera eos, indue

[1] Ex eodem codice fol. 2. Strophæ constant quatuor versibus duodecim syllabarum ad modum necrosimorum communium, *Opp. syr.-lat.* III, 300-310.

ܠܗܘܢ : ܘܢܠܒܫ ܐܢܘܢ ܐܣܛܠܐ ܫܘܒܚܐ
ܒܝܘܡ ܢܘܚܡܐ ܀

ܛܝܒܘܬܟ ܘܠܐ ܒܥܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܐܙܝܥܬܟ :
ܕܬܒܪܐ ܐܢܘܢ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܡܢ ܫܘܪܝܐ : ܘܛܝܒܘܬܟ
ܬܓܪܘܟ ܡܪܢ ܠܘܬ ܩܒܪ̈ܝܗܘܢ : ܕܬܩܝܡ
ܐܢܘܢ ܡܢ ܡܦܘܠܬܐ ܕܦܫܚܬ ܐܢܘܢ ܀

ܗܝ ܝܡܝܢܐ ܕܒܪܬ ܠܥܠܡܐ ܡܢ ܫܘܪܝܐ :
ܘܡܚܕܬܐ ܠܟܠ ܕܢܗܦܟܘܢ ܠܫܘܦܪܗ ܩܕܡܝܐ : ܬܬܚܒܪ ܠܢ ܘܠܡܝ̈ܬܝܢ ܒܝܘܡܐ ܐܚܪܝܐ :
ܘܢܚܕܐ ܥܡܗܘܢ ܒܡܠܟܘܬܐ ܪܡܐ ܕܠܐ
ܡܫܬܪܝܐ ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܝܗܒ ܣܒܪܐ ܠܡܝ̈ܬܐ
ܕܫܝܘܠ . ܣܓܕܬܐ ܠܒܪܐ ܕܣܥܪ ܐܢܘܢ
ܒܐܘܪ̈ܝܗܘܢ : ܬܘܕܝ ܠܪܘܚܐ ܕܐܬܐ ܒܚܪܬܐ
ܘܡܩܝܡ ܠܗܘܢ : ܗܕܪܐ ܘܚܝܠܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ
ܠܗ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܡܢ ܒܪ̈ܝܬܐ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ
ܕܩܘܕܫܐ : ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܕܡܠܝܐ ܪ̈ܚܡܐ ܠܐ ܬܬܡܢܥ
ܡܢ ܥܘܕܪܢܢ : ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܡܪܢ ܒܪܐ
ܡܬܘܡܝܐ : ܘܠܐܒܘܟ ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܗܘܠܠܐ
ܘܥܠܝܢ ܪ̈ܚܡܐ ܀

ܠܟ ܬܫܒܘܚܬܐ ܐܒܐ ܟܣܝܐ ܘܠܐ ܡܬܒܨܝܢ :
ܠܟ ܬܘܕܝܬܐ ܒܪܐ ܝܚܝܕܝܐ ܘܠܐ ܡܬܕܪܟ :
ܠܟ ܪܘܡܪܡܐ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܘܠܐ ܡܬܦܫܦܫ :
ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܕܠܐ ܡܬܦܠܓܐ ܘܠܐ ܡܬܒܨܝܐ ܀

ܐܒܐ ܡܘܠܕܐ ܘܒܪܐ ܝܠܝܕܐ ܡܢ ܥܘܒܗ :
ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܢܦܩ ܡܢܗ ܕܐܒܐ ܘܕܒܪܐ :

eos stola gloriæ in die resurrectionis.

6. Bonitas tua, non oratio hominum, te impulit ut creares humanum genus a principio; bonitas tua, Domine, te trahat ad eorum sepulchra, ut erigas eos a ruina, quæ eos prostravit.

7. Illa dextera, quæ ab initio mundum creavit et omnia renovat ut redeant ad pristinam pulchritudinem, nobis se societ defunctisque nostris in die novissima, ut cum eis lætemur in regno cœlesti indissolubiliter.

8. Gloria Patri, qui spem fecit mortuis inferorum; adoratio Filio, qui eos in eorum sedibus visitavit; gratiæ Spiritui, qui in fine veniet eos suscitaturus, laus et virtus ac gloria Trinitati.

9. Gloria tibi a creaturis, o Pater et Fili et Spiritus sancte, Trinitas plena misericordiæ, ne nobis adjumentum præstare negligas. Gloria tibi, Domine, Fili æterne, Patrique tuo ac Spiritui sancto jubilatio et super nos misericordia.

10. Gloria tibi, Pater abscondite et inscrutabilis; laus tibi, Fili Unigenite et incomprehensibilis; tibi exaltatio, Spiritus sancte et impervie, Trinitas indivisibilis et inscrutabilis.

11. Pater genitor, Filius genitus e sinu ejus, Spiritus sanctus procedens a Patre et Filio[1], Pater factor

[1] Attendendum est ad præclarum hoc testimonium de processione Spiritus sancti *a Filio*, quod dogma quadraginta episcopi Persidis anno 410, in consilio sub Isaaco habito, etiam professi sunt hisce verbis : « Confitemur etiam Spiritum vivum et sanctum, qui *ex Patre et Filio*, in una Trinitate, in una essentia,

ܐܒܐ ܒܪܘܝܐ ܕܥܒܕ ܥܠܡܐ ܡܢ ܠܐ ܡܕܡ :
ܒܪܐ ܒܪܘܝܐ ܕܐܬܩܢ ܟܠܐ ܥܡ ܝܠܘܕܗ ܀

ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܦܪܩܠܛܐ ܘܡܪܚܡܢܐ : ܕܒܗ
ܡܫܬܡܠܝܐ ܟܠܡܐ ܕܗܘܐ ܘܗܘܐ ܘܐܝܬܘܗܝ :
ܐܒܐ ܗܘܢܐ ܒܪܐ ܡܠܬܐ ܪܘܚܐ ܩܠܐ : ܫܡܗܐ
ܬܠܬܐ ܚܕ ܨܒܝܢܐ ܚܕ ܫܘܠܛܢܐ ܀

ܗܕܐ ܗܝ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ :
ܐܝܟ ܕܐܠܦܬ ܡܢ ܩܕܝܫܘܬܗܘܢ ܕܥܝܪܐ :
ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫܐ ܬܠܬܐ ܠܚܕ ܐܠܗܐ :
ܡܢ ܥܠܝܐ ܘܡܢ ܬܚܬܝܐ ܠܗ ܬܫܒܘܚܬܐ ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܒܦܘܩܕܢܗ ܩܝܡܝܢ ܡܝܬܐ ܀
ܘܣܓܕܬܐ ܠܒܪܐ ܕܒܩܠܐ ܩܪܢܐ ܡܩܝܡ
ܠܡܝܬܐ : ܬܘܕܝ ܠܪܘܚܐ ܕܪܣܐ ܠܗܘܢ ܛܠܐ
ܕܚܢܢܐ : ܘܡܠܒܫ ܠܗܘܢ ܐܨܛܠܐ ܕܫܘܒܚܐ
ܒܝܘܡ ܢܘܚܡܐ ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܫܡܥ ܩܠܐ ܕܟܠ ܕܩܪܝܢ
ܠܗ : ܘܣܓܕܬܐ ܠܒܪܐ ܕܦܬܚ ܬܪܥܗ
ܠܢܩܫ ܒܗ : ܬܘܕܝ ܠܪܘܚܐ ܕܡܩܒܠ
ܨܠܘܬܐ : ܒܪܝܟ ܕܨܒܐ ܒܚܝܐ ܕܒܢܝ
ܐܢܫܐ ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܓܒܐ ܟܘܡܪܐ ܕܢܫܒܚܘܢܝܗ :
ܘܣܓܕܬܐ ܠܒܪܐ ܕܐܠܦ ܐܢܘܢ ܕܢܓܡܪܘܢ
ܐܪ̈ܙܘܗܝ : ܬܘܕܝ ܠܪܘܚܐ ܕܢܚܬ ܥܠ
ܩܘܪܒܢܝܗܘܢ : ܘܐܬܝܐ ܠܘܬܗܘܢ ܡܐ ܕܩܪܝܢ ܠܗ
ܒܪܝܟ ܫܘܠܛܢܗ ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܒܒܪܗ ܓܠܐ ܐܪ̈ܙܘܗܝ

qui fecit sæcula e nihilo, Filius creator qui universa condidit cum genitore suo.

12. Spiritus sanctus paraclitus et miserator, quo perficitur omne quod fuit et erit et est; Pater mens, Filius verbum, Spiritus vox, tria nomina, una voluntas, una potestas.

13. Hæc est fides Ecclesiæ sanctæ, sicut edocta est e trisagio cœlestium : sanctus, sanctus, ter sanctus unus Deus, ipsi gloria a supernis et infimis.

14. Gloria Patri, cujus imperio resurgunt mortui; adoratio Filio, qui in voce tubæ suscitabit mortuos; gratiæ Spiritui, qui eos rore misericordiæ asperget atque stola gloriæ induet in die resurrectionis.

15. Gloria Patri, qui audit vocem omnium eum invocantium, adoratio Filio qui januam suam pulsanti aperit, gratiæ Spiritui qui accipit orationes. Benedictus qui vult salutem hominum.

16. Gloria Patri, qui elegit sacerdotes ut eum laudent, adoratio Filio qui docuit eos sacramenta sua conficere, gratiæ Spiritui qui illabitur super eorum sacrificia et in eos venit quando eum invocant. Benedicta sit potestas ejus.

17. Gloria Patri, qui per Filium

in una voluntate, amplectentes fidem trecentorum decem et octo Episcoporum, quæ definita fuit in urbe Nicæa. Hæc est confessio nostra et fides nostra, quam accepimus a Sanctis Patribus nostris. » Vide meum opusculum *Concilium Seleuciæ et Ctesiphonti habitum anno 410*. Lovanii, 1868, col. 30-32. Nec dicat quis : Quum istud carmen versibus duodecim syllabarum constet, Jacobo Sarugensi, qui hoc metro constanter utitur, tribuendum est, non Ephræmo, Respondeo : Ephræmo diserte adscribitur in codice cum aliis hymnis et sermonibus qui præcedunt et sequuntur. Porro aliunde probatur hymnos huic conjunctos Ephræmi genuinum fœtum esse, ergo et istud carmen genuinum est. Nec obstat metrum dodecasyllabum, nam Ephræmus illo metro usus est in necrosimis, supra indicatis. Porro idem est et in hoc et in illis stylus. Præterea Jacobus Sarugensis ad exprimendam processionem Spiritus sancti a Filio alia phrasi utitur nempe : « Spiritus a Patre procedit *et a Filio accepit* : (ap. Asseman. *Bibl. Orient.* I, 302). Alia Ephræmi testimonia vide supra II, 354 not. et III.

ܐܒܘܢ : ܘܣܓܝܕܬܐ ܠܒܪܐ ܕܝܗܒ ܠܢ ܨܠܘܬܐ
ܕܒܗ ܢܬܚܡܐ : ܬܘܕܝ ܠܪܘܚܐ ܕܡܩܒܠܐ ܗܘ
ܨܠܘ̈ܬܐ : ܘܢܐܡܪ ܟܠܢ ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܘܥܠܝܢ
ܪ̈ܚܡܐ ܘܚܢܢܐ ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܡܙܓ ܡܙܓܗ ܠܟܣܗ
ܕܡܘܬܐ : ܘܣܓܝܕܬܐ ܠܒܪܐ ܕܛܥܡܗ ܒܦܓܪ
ܡܛܠܬܢ : ܬܘܕܝ ܠܪܘܚܐ ܕܕܠܐ ܡܘܗܒܐ ܡܥܝܪ
ܕܡܟܐ : ܘܦܪܥ ܠܟܠ ܐܢܫ ܐܝܟ ܡܥܒ̈ܕܘܗܝ
ܒܕܝܢܐ ܟܐܢܐ ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܫܕܪ ܠܒܪܗ ܡܛܠܬܢ :
ܘܣܓܝܕܬܐ ܠܒܪܐ ܕܒܨܠܝܒܗ ܚܪܪ ܟܠܐ :
ܠܪܘܚܐ ܕܒܗ ܐܫܬܡܠܝ ܐܪܙܐ ܕܦܘܪܩܢܢ :
ܒܪܝܟ ܕܒܚܘܒܗ ܐܚܝ ܠܟܠܢ ܘܠܗ
ܬܫܒܘܚܬܐ ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܪ̈ܚܡܐ ܥܠ ܚܛܝ̈ܐ :
ܘܒܚܘܒܗ ܢܓܕ ܐܢܘܢ ܠܬܝܒܘܬܐ : ܘܠܒܪܐ
ܕܡܢܗ ܕܡܪܚܡܢ ܗܘ ܐܝܟ ܝܠܘܕܗ : ܘܠܪܘܚ
ܩܘܕܫܐ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ܠܗ ܬܫܒܘܚܬܐ ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܨܒܐ ܘܫܕܪ ܠܝܚܝܕܗ :
ܘܣܓܝܕܬܐ ܠܒܪܐ ܕܠܒܫ ܦܓܪܐ ܡܢ ܒܪܬ
ܕܘܝܕ[a] : ܘܥܠܝܢ ܪ̈ܚܡܐ ܒܪ̈ܚܡܘܗܝ ܐܡܝܢ .
ܐܡܝܢ ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܨܪ ܒܢܒ̈ܝܐ ܨܠܝܒܐ ܚܝܐ :
ܘܣܓܝܕܬܐ ܠܒܪܐ ܕܒܨܠܝܒܐ ܐܙܕܩܦ ܘܦܪܩܗ
ܠܥܠܡܐ ܀ ܬܘܕܝ ܠܪܘܚܐ ܕܥܒܕܗ ܫܘܪܐ ܠܥܕܬܐ
ܩܕܝܫܬܐ : ܘܒܗ ܡܬܢܛܪܝܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܗ
ܒܐܪ̈ܒܥ ܦܢܝ̈ܢ ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܓܒܐ ܠܥܒ̈ܕܘܗܝ

[a] Deest unus versus.

suum edocuit nos ut eum appellaremus Patrem ; adoratio Filio, qui dedit nobis orationem qua muniremur ; gratiæ Spiritui, qui orationes accipit. Dicamus omnes : ipsi gloria et super nos misericordia et gratia.

18. Gloria Patri, qui miscuit calicem mortis ; adoratio Filio, qui in corpore mortem pro nobis gustavit ; gratiæ Spiritui qui absque dono excitat dormientes et justo judicio reddit unicuique juxta opera sua.

19. Gloria Patri, qui misit Filium suum propter nos ; adoratio Filio, qui cruce sua omnes liberavit ; gratiæ Spiritui, a quo impletum est salutis nostræ mysterium. Benedictus qui suo amore nos omnes vivificavit, ipsi gloria.

20. Gloria Patri, qui peccatorum miseretur suoque amore trahit eos ad pœnitentiam, et Filio ex eo genito, qui sicut suus Genitor misericors est, et Spiritui sancto ; laus Trinitati.

21. Gloria Patri, qui voluit Unigenitum suum mittere ; et adoratio Filio, qui corpus induit e filia Davidis ; et super nos misericordia. Amen, amen.

22. Gloria Patri, qui in prophetis figuravit crucem vitæ ; adoratio Filio, qui in crucem actus mundum salvavit ; gratiæ Spiritui, qui constituit Filium murum Ecclesiæ quo servantur omnes ejus filii in quatuor mundi partibus.

23. Gloria Patri, qui elegit ser-

ܕܢܫܬܒܚܘܢ : ܘܣܓܕܬܐ ܠܒܪܐ ܕܡܥܒܪ ܠܗܘܢ
ܠܓܢܘܢ ܢܘܗܪܐ : ܬܘܕܝ ܠܪܘܚܐ ܕܡܩܝܡ
ܠܗܘܢ ܡܢ ܝܡܝܢܐ : ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܒܝܢܬ
ܕܥܝܪܐ ܘܕܡܠܐܟܐ ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܥܒܕ ܕܝܢܐ ܥܠ ܐܢܫܘܬܢ :
ܘܣܓܕܬܐ ܠܒܪܐ ܕܒܬܪܝܨܘܬܐ ܗܘܐ ܕܝܢܗ :
ܬܘܕܝ ܠܪܘܚܐ ܕܡܣܠܐ ܠܫܘܚܕܐ ܘܠܐ ܡܩܒܠ
ܠܗ : ܐܠܐ ܒܟܐܢܘ ܦܪܥ ܠܟܠ ܐܢܫ ܠܗ
ܬܫܘ ܀

vos quibus laudaretur ; adoratio Filio, qui ducit eos in thalamum lucis ; gratiæ Spiritui qui statuit eos a dextris ut serviant ei inter cœtus vigilum et angelorum.

24. Gloria Patri, qui constituit judicium de nostra humanitate, adoratio Filio, cujus judicium fit in æquitate ; gratiæ Spiritui, qui munera repudiat ac rejicit et unumquemque in æquitate retribuit. Ipsi gloria.

# MONITUM

## IN SEQUENTES SERMONES.

Desumpti sunt decem hujus poematis vel libri sermones :

1° E duobus codicibus, uno maronitico, octo Mimre continente, altero vaticano decem Mimre habente, quos magna cura pro me transcripsit doctus vir Augustinus Schebabi, monachus maronita qui tunc Romæ degebat, cui idcirco debitas ago gratias. Codex maroniticus in titulo 12 sermones indicat sed octo tantum habet ; Vaticanus autem 10 continet, putaverim autem in his 10 inveniri illos 12 sermones quos codex maroniticus indicat ; nempe in sermone octavo duos conjunctos esse, similiter et in nono. Nam decem sermonibus totum opus absolvitur. Indicantur litteris M et V.

2° E codice quem ex oriente attulit clarus vir Bedjan, presbyter persa e congregatione presbyterorum Missionis, quemque idem sacerdos nitide typis chaldaicis Drugulini in urbe Lipzia edidit an. 1887. Codex ille pertinet ad Ill. D. Ebed-Jesu Khayyat, archiepiscopum Amadiensem, virum in re litteraria Syrorum versatissimum. Notatur littera B.

3° E Musæi Britannici codice addititio 12,166, fol. 103-124. Codex est antiquissimus ad sæculum VI pertinens ; miscellanea theologica S. Ephræmi, Basilii, Jacobi sarugensis, Isaaci continet. Porro duos tantum habet sermones : nempe primum et octavum, quos falso sub nomine Balæi profert, ut in prolegomenis demonstravimus. Hos sermones ex isto codice edidit J. J. Overbeek in opere: *S. Ephræmi Syri, Rabulæ ep. edesseni, Balæi aliorumque opera selecta*. Syriace. Oxonii, 1865, p. 270 330. Notatur littera O.

4° E Musæi Britannici cod. add. 14,590 sæc. VIII vel IX fol. 61-68, e quo sermones alios supra edidimus. Continet is codex tantummodo sermonem secundum absque nomine auctoris. Notatur littera A.

Tituli sermonum appositi ab amanuensibus varii sunt in diversis codicibus. Cl. D. Bedjan titulos de suo apposuit. Secuti sumus codicem maroniticum.

ܒܥܘܕܪܢܗ ܕܐܠܗܐ ܕܟܠܗ ܚܘܒܐ ܗܘ ܣܚܘܦܐ
ܕܝܢ ܕܚܣܡܐ ܘܡܥܩܪܢܐ ܕܣܘ̈ܟܘܗܝ ܗܘ
ܢܨܘܒܐ ܕܝܢ ܕܚܘܒܐ ܕܢܨܒ ܠܗ ܒܟܠ
ܕܪܚܡܝܢ ܠܫܡܗ ܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܬܪܥܣܪ
ܡܐܡܪ̈ܐ ܕܣܝܡܝܢ ܠܛܘܒܢܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ
ܥܠ ܝܘܣܦ ܟܐܢܐ.[a]

Auxilio Dei, qui totus amor est, invidiæ autem eversor ac propaginum ejus destructor; plantator vero amoris, quem inserit in omnibus qui nomen suum amant, incipimus scribere duodecim sermones compositos a beato Ephræmo de Joseph justo.

## ܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ .

## Sermo primus.

ܥܠ ܚܣܡܐ ܡܛܠ ܥܠܬܐ ܕܐܙܕܒܢ ܝܘܣܦ ܟܐܢܐ ܡܢ ܐܚܘ̈ܗܝ .

De invidia seu de causa propter quam justus Joseph a fratribus venditus est.

ܚܣܡܐ ܠܚܣܘܡܐ[b] ܡܚܒܠ . ܚܣܡܐ ܕܝܢ ܠܐ ܡܬܚܒܠ : ܐܝܟ ܕܚܣܡ ܡܬܒܪ . ܘܕܡܬܚܡܣ ܗܘ ܡܬܟܠܠ : ܚܣܡܐ ܓܝܪ ܓܐܪܐ ܗܘ ܚܪܝܦܐ . ܕܗܘ ܩܛܠ ܠܫܕܘܝܗ ܠܗ : ܘܡܬܢܩܦܐ[c] ܓܐܪܐ ܒܐܝܕܗ . ܘܒܗ ܡܩܛܠ ܒܒܝܫܘܬܗ : ܐܝܟ ܙܪܘܥܐ ܐܝܟ ܙܪܥܗ . ܢܚܨܕ ܠܗ ܡܢ ܚܩܠܐ : ܐܢ ܙܪܥܐ ܗܘ ܒܝܫܐ ܡܬܟܪܐ . ܕܥܠܠܬܗ ܒܝܫܐ ܡܢܗ : ܘܐܢ ܕܒܙܪܥܐ ܙܝܙܢܐ . ܐܟܪܐ ܒܩܘܨܐ ܚܨܕ : ܘܐܢ ܕܚܛܐ ܕܟܝܐ ܒܥܘܒܗ . ܫܦܝܪܝܢ ܫܒ̈ܠܐ ܕܥܠܠܬܗ : ܗܟܢ ܠܒܝ̈ܫܐ ܚܣܝܪܬܐ . ܘܗܟܢ ܠܛܒ̈ܐ ܝܘܬܪܢܐ : ܠܗܘܢ[d] ܗܘ ܠܒܝ̈ܫܐ ܚܣܝܪܬܐ . ܒܒܝܫܘܬܗܘܢ ܘܒܚܣܡܗܘܢ : ܒܝ̈ܫܐ ܚܣܡܘ ܓܝܪ ܘܐܟܠܘ ܩܪ̈ܨܐ . ܘܠܡܬܚܣܡܢܐ ܗܘܐ ܝܘܬܪܢܐ : ܕܡܪܗܘܢ ܩܐܡ ܚܠܦܝܗܘܢ . ܘܒܬܪܝܣܐ ܡܛܠܠ ܥܠ ܐܦܝ̈ܗܘܢ : ܒܝܘܣܦ ܚܙܝܢܢ ܐܘܟܝܬ . ܘܒܐܚܘ̈ܗܝ ܐܝܬ ܠܢ ܡܠܦܢܘܬܐ : ܕܡܬܚܣܡܢܐ ܡܢ ܚܣܘ̈ܡܘܗܝ . ܚܣܡܐ ܓܝܪ ܐܟܪܐ ܗܘ ܪܒܐ

1. Invidia invido nocet, invidiam autem passus non læditur; qui invidet imminuitur, qui autem patitur invidiam coronatur. Invidia telum est acutum suo emissori lethale; in ipsa manu se infigens emissorem sua malignitate confodit. Seminator pro ratione seminis sui ex agris colligit; si semen malum est, contristatur, quia segetes fiunt semine pejores; si in semine abscondita sunt zizania, agricola tribulos metet; si autem purum est triticum quod e sinu suo spargit, spicæ segetum pulchræ erunt; sic una res fit malis nociva, bonis autem proficua: malis nociva per eorum malignitatem et invidiam; mali enim inviderunt et criminati sunt; invidiam passis proficua, quia Dominus eorum stat pro eis et scuto protegit vultus eorum. In Josepho videmus exemplum et in fratribus ejus habemus documentum, quod invidiam passus magni-

[a] B ܥܠ ܝܘܣܦ ܟܐܢܐ . ܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ ܕܥܠ ܝܘܣܦ ܐܚܪܢܐ ܡܢ ܐܦܪܝܡ ܠܡܟܬܒ O ܡܐܡܪ̈ܐ ܕܥܠ ܝܘܣܦ — [b] B ܠܚܣܘܡܐ — [c] O ܘܡܬܢܩܦܐ — [d] M om. BO habet duos versus.

[illegible]

ficatus est, invidi autem humiliati sunt. Fratrem suum gratis oderunt filii Jacob in terra Chanaan, perfidiæ laqueos tetenderunt, ut caperent illum, qui suorum somniorum alis se eripuit, multiplices occultaverunt laqueos, sed cervus illos disrupit; parvi facti sunt atque humiliati, qui laqueos tetenderunt; caprea subsiliit supra eorum retia; exstruxerunt murum in via ejus, sed collapsæ sunt parietes iniquitatis.

[illegible]

2. Qui possidet aurum purum illud igni subjicere non timet, et Deus quem possidet justum a fornace tentationis non præservat. In igne auri puritas ac pulchritudo discernuntur, in certamine tentationis virtus justorum comprobatur; aurum coacervat noxas et justus victorias; aurum multiplicat peccata, opera autem bonorum eos ditant. Aurum gratum est homini, quia venustum est, sed mentem suffocat; probus acceptus fit Deo suo, quia ejus voluntatem in terra homines docet. Quis autem non amet Joseph, qui Deum suum amavit? Aurum minoris pretii est quam vir probus, castus præcellit impudico; pulchritudo latet in rebus ejus; ori suavis est conversatio ejus, et mens delectatur illum contemplando, quia in tali viro copiosæ absconditæ sunt divitiæ. O Bone, quem amavit filius Jacobi, da mihi dicere præclara ejus gesta. Fidelis et aperta est porta tua. Quum aggredior acta servi tui, os

a M [illegible] — b BO add. [illegible] — c BM [illegible] — d O [illegible] — e BO [illegible] et quæ sequuntur ponunt in singulari. — f M [illegible] — g Ita BOV[2]; M [illegible] — h M [illegible] — i cum BO, M [illegible] — k BO [illegible] — l O [illegible] — m V [illegible] — n O [illegible]

ܠܝ . ܫܒܚܘܗܝ ܘܡܠܬܐ ܕܥܒ̈ܕܘܗܝ : ܣܦܘܬ̈ܝ
ܢܗܘ̈ܝܢ[a] ܐܝܟ ܐܒܘܒܐ . ܕܐܙܡܪ ܠܚܝܠܗ :
ܐܘ ܬܪܥ ܬܪܥܝܬܝ[b] ܦܬܝܚ . ܡܠܝ ܠܗ
ܕܐܫܒܚ ܠܚܒܝܒܟ : ܦܬܚ ܪ̈ܓܫܝ ܐܝܟ
ܫܝܦܘܪܐ . ܕܐܙܡܪ ܠܒ̈ܢܝ ܒܝܬܟ : ܐܘ ܕܨܪܬ
ܨܘܪܬܟ ܒܝܘܣܦ . ܗܒ ܠܝ ܕܐܡܠܠ ܨܒܘܬܗ :
ܕܫܘܝ ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ ܨܘܪܬܟ . ܬܪ̈ܬܝܗܝܢ ܬܪܝܡ
ܐܦܪܘܥ ܠܗ[c] : ܡܠܬܟ ܠܗ ܒܬܪ̈ܬܝܗܝܢ
ܡܫܒܩܐ . ܟܐܢܘܬܟ ܕܗܘܐ ܠܗ ܒܪܚܡܝܘܗܝ :
ܐܦܠܐ[d] ܠܗ ܛܝܒܘܬܟ . ܘܐܝܟ ܪܚܡܟ
ܠܡܩܪܒܘܬܗ : ܒܛܝܒܘܬܐ ܕܡܪܚܡܢܘܬܟ ܐܬܩܪܒ .
ܡܩܪ̈ܒܘܗܝ ܟܦܪܘ ܒܝܘܣܦ : ܘܐܚ̈ܘܗܝ ܢܘܟܪ̈ܝܐ
ܗܘܘ . ܐܢܐ ܐܗܘܐ ܠܗ ܐܚܐ ܒܡ̈ܠܝ : ܘܥܒ̈ܕܘܗܝ
ܡܫܒ̈ܚܐ ܐܫܒܚ . ܠܡܐܢܐ ܕܩܒܠ ܪ̈ܕܘܦܐ :
ܩܒܠܗ ܠܝܘܣܦ ܘܐܢܝܚܗ . ܒܥ̈ܝܕܐ ܫܦܝ̈ܪܐ
ܘܛܒ̈ܐ ܠܒܫ ܝܘܣܦ . ܠܡܬܕܡܝܘ ܠܐܒܘܗܝ :
ܕܒܕܚܠܬ ܡܪܗ ܫܪܝܪܐ ܐܬܬܨܝܪ . ܠܡܢܐ
ܗܟܝܠ ܡܪܝܐ ܠܐܓܘܢܐ ܐܥܠܗ ܠܟܐܢܐ : ܗܘ
ܕܗܟܢܐ ܪܚܡ ܗܘܐ ܠܗ . ܕܢܚܙܐ ܫܦܝܪܘܬܗ
ܕܥܠܡܐ[e] : ܐܝܟ ܕܗܒܐ ܕܡܬܕܟܐ ܡܢ ܚܠܕܘܬܗ .
ܠܐ ܣܢܐ ܗܘܐ ܝܘܣܦ ܠܗ ܕܐܥܠܗ ܠܐܓܘܢܐ :
ܐܝܟ ܫܡܫܐ ܩܒܥܗ ܒܪܩܝܥܐ . ܕܢܚܙܐ ܫܦܝܪܘܬܗ :
ܫܦܝܪ ܗܘܐ ܦܪܨܘܦܗ ܕܝܘܣܦ . ܘܫܦܝܪ ܡܢܗ
ܕܘܒܪܗ . ܗܕ̈ܡܘܗܝ ܛܥܝܢܝܢ ܚܝ̈ܐ : ܥܝ̈ܕܘܗܝ
ܬܡܝܗܝܢ ܗܘܘ . ܟܐܢܐ ܝܥܩܘܒ ܒܪܚܡܬܗ :
ܕܝܠܗ ܢܗܪ[f] :

meum via sit laudibus ejus et lingua mea semita gestis ejus, labia sint velut tympanum resonans fortitudinem ejus; domus mentis meæ patet, imple eam laudibus dilecti tui, aperi sensus meos sicut tubam, ut celebrem filios domus tuæ. O qui typum tui in Joseph figurasti, da mihi dicere præclara ejus gesta; quod dignus fuerit fieri tui typus utrumque exaltet sermo tuus. Non deseruit eum justitia tua, non me deserat gratia tua. Quia amicus tuus est et tibi proximus, ope misericordiæ tuæ accedam ad eum. Josephum abnegarunt ejus proximi : fratres ejus effecti sunt alienigenæ, fiam verbis meis ei frater et gloriosa ejus facta laudem. Portus qui recipit persecutionem passos, recepit Josephum eique requiem præstitit. Mores honestos et bonos induit Joseph ; ad imitationem patris sui timore Domini sui veri se informavit. Cur ergo Dominus in certamen adduxit justum, qui ita eum diligebat? Ut contemplaretur orbis nitiditatem auri scoriis purgati. Non oderat Josephum quod eum in certamen adduxit. Eum ut solem firmamento infixit ut mundus decorem ejus aspiceret. Formosa est Josephi persona, sed formosior ejus agendi ratio ; ejus membra vitam portant sed ejus mores sunt admirabiles. Justus Jacob illius desiderio et amore flagravit propter illa duo : quia nempe venustate decorus erat et virtutibus inclytus. Ubi enim adest æquitas ibi adhæret amor honestus.

[a] Cum BO, V ܢܗܘ̈ܝܢ — [b] V ܬܪܥܝܬܐ — [c] O ܠܝ — [d] O om. duos versus. — [e] OV ܕܢܚܙܘܢ — [f] M ܗܘܐ

[illegible]

3. Amavit senex cum æquitate liberum, cujus fructus æqui erant. Joseph annis fratribus junior erat, ditior autem scientia ; vera quam possidebat sapientia invidiam in cordibus infirmis seminavit; retulit patri eorum verba pravasque actiones[1] ; narravit eorum sermones honestos non esse: « Ad greges, inquit, custodiendos ad eos exivi et ab eis recedere deprecatus sum. Etenim non distinguuntur inter eos senior et junior, æqualis est in eorum turma filius Rachel cum filio Zelphæ, disperditus est inter eos ordo verecundiæ et libertatis; filius ancillæ supra filium liberæ se extulit et exaltavit; vidi signum haud bonum, scilicet a servis spretos dominos. » Audivit Jacob verba hæc ; cor ejus Josepho adhærebat, eo quod illius mens inde a pueritia tanta sapientia repleta erat. Audierunt fratres Josephi et ægre tulerunt illum a Jacobo plus quam se diligi[2]. Corda eorum repleta sunt ira mentesque nequitia perturbatæ; nubes odiorum conglobata est; illico hisce cogitationibus onusti inspexerunt et expectarunt quonam tandem effunderent fel suum.

4. In medio adfuerunt causæ ut exterius se proderet eorum nequitia; hæ causæ fuerunt quod Josepho obtigerint somnia et fratribus ejus catena dolorum. Visitavit Deus Josephum somniis ut manifestam redderet victoriam ejus. Factus est

1 *Gen.* XXXVII, 2.

2 *Gen.* XXXVII, 4.

a M [illegible] — b BO [illegible] — c M [illegible] — d M [illegible] — e B [illegible] — f BO [illegible] — g Cum BM, O [illegible] V. [illegible] — h M [illegible] — i O [illegible]

ܗܘܐ ܟܠ ܚܨܕ ܕܫܕܐ : ܒܚܠܡܗ ܡܢ ܥܠ
ܐܪܥܐ . ܚܙܐ ܥܡܝܪ̈ܐ ܕܚܕܥܣܪ ܐܚ̈ܐ : ܘܗܘ
ܠܣܛܪ ܕܐܒܘܗܝ[a] . ܐܬܦܫܛ ܥܡܝܪܗ
ܩܕܡܘܗܝ[b] : ܐܬܬܪܝܡ ܡܚܕܐ ܕܝܢ . ܘܐܝܟ ܒܪܬܐ
ܠܐ ܐܝܟ ܗܘܐ[c] : ܒܪܬܐ ܗܘܐ ܒܢ ܡܫܡܫܐ .
ܠܚܕܥܣܪ ܕܫܒܩܘ ܣܓܕܘܗܝ : ܠܐ ܒܡܕܝܢ
ܡܕܡ ܕܚܙܐ . ܘܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܡܕܡ ܕܐܪܟܗ[d] :
ܒܦܫܝܛܘܬܗ ܐܫܬܥܝ ܗܘܐ . ܘܦܫܪܘ ܗܘܘ
ܢܚܫܝܐ : ܫܩܠܐ[e] ܒܚܠܡܘܗܝ ܚܪܘܦܐ :
ܘܦܫܘ̈ܪܐ ܒܚܠܡܘܗܝ ܡܠܟܐ . ܟܢܫܐ ܕܥܡܗ
ܐܬܡܠܠ : ܡܦܫܩܢܐ ܗܘܘ ܠܗ ܥܒܕ̈ܐ .
ܡܠܟܐ ܗܘܝܬ ܥܠ ܐܚܝܟ : ܒܦܘܡܗܘܢ
ܗܘܐ ܐܬܬܢܝܬ . ܡܠܬܐ[f] ܗܘܐ ܚܠܡܐ ܘܫܬܩ .
ܘܦܫܩܘ ܥܒܕ̈ܘܗܝ ܒܥܠܕ̈ܒܒܐ : ܘܐܘܣܦܘ
ܐܘܟܡܘ ܥܠ ܥܒܕܝܗܘܢ : ܒܦܘܫܩܝܗܘܢ
ܐܬܡܪܡܪܘ . ܘܐܬܚܒܠܘ ܒܡܠܬܗܘܢ .
ܒܡܠܐ[g] ܕܣܩܘܒܠܐ : ܐܢ ܠܐ ܫܪܝܪܝܢ
ܡܠܘ̈ܗܝ . ܠܡܢ ܕܚܠܝܢ ܐܢܬܘܢ : ܘܐܢ
ܡܠܬܐ ܗܘ ܐܝܟ ܡܠܠܗܘܢ . ܘܒܦܘܫ
ܚܠܡܘܗܝ ܐܫܬܪܪ : ܠܡܢܐ ܐܚܘܗܝ ܣܢܝܢ
ܠܗ . ܘܐܝܟ ܕܘܝܠ ܠܐ ܪܚܡܝܢ ܠܗ : ܥܢܘ
ܐܚܘܗܝ ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ . ܕܚܠܡܬ ܚܠܡܐ
ܕܓܠܐ : ܠܐ ܠܟ ܘܠܐ ܗܘܐ ܝܘܣܦ . ܕܬܬܪܝܡ
ܥܠܝܢ ܡܢ ܕܝܠܢ : ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܐܢ ܗܘܝܬ ܐܢܬ .
ܐܚܐ ܠܡܣܓܕ ܠܟ ܒܣܓܝܐܐ ܗܘ : ܕܠܐ
ܢܠܒܫ ܠܟ ܗܘܐ . ܒܡܠܟܘܬܟ ܘܒܪܒܘܬܟ :
ܐܝܟ ܐܬܠܒܫ ܠܐܘܢܝܐ . ܘܒܪܘܪܒܘܬܟ
ܡܟܝܟ : ܠܐ ܦܪܐ ܠܟ[h] ܫܠܝܛܐ . ܡܟܝܠ
ܥܒܕ ܡܢ ܗܫܐ : ܫܠܛ ܥܠܝܢ ܡܢ ܟܠ .

Joseph in somno messor qui projicit manipulos suos super terram; vidit undecim fratrum manipulos juxta suum jacentes. Ejus manipulus illico se erexit et erectus stetit velut ingenua filia, undecimque fratres coram eo caput inclinarunt[1]. Narravit quod viderat et sensum non est assecutus. In sua simplicitate narravit somnia versutis qui ea interpretati sunt. Non celavit quod viderat, nec fratres quod intellexerant; ingenue narravit et sapienter interpretati sunt; somnia fecerunt eum messorem et interpretes regem[2], turma quæ cum eo erat locuta est, explanatores facti sunt ejus servi. An rex eris super fratres tuos? Hoc in eorum ore repetitum fuit. Somnium locutus Joseph tacuit. Ejus agendi rationem interpretantes inimici odium suum adauxerunt et suis interpretationibus exacerbati sunt; sermonibus contrariis mentes eorum perturbatæ sunt. Si vera non sunt ejus verba, quid timetis insensati? Si autem suis interpretationibus somnium ejus recte explicaverunt, cur ejus fratres eum odio habent et, ut oportet, non amant? Responderunt ergo fratres dicentes: « Somniasti somnia mendacia. Fas non erat, o Joseph, ut exaltares te supra nos. Si vero rex es, difficile est ut fratres tui te adorent; fratres tui tua regia dignitate ac magnitudine humiliandi non

1 *Gen.* XXXVII, 5-7.

2 *Gen.* XXXVII, 8.

[a] O [illegible] — [b] BO [illegible] — [c] V [illegible] — [d] M [illegible] — [e] Cum BO, V habet: [illegible] — [f] M om. 2 vers. — [g] BO [illegible] — [h] Cum BOV M [illegible]

ܘܒܣܘܠܩܟ ܗܘܐ ܡܟܟܬܢ ܆ ܐܢܬ ܒܝ ܕܡܢܝ
ܡܫܡܫ ܂ ܘܠܟܠܢ ܗܘܝܬ ܙܥܘܪܐ[a] ܒܫܢܝܢ ܆
ܘܠܐ ܚܕܐ ܒܟܠ ܐܫܬܥܒܕ ܂ ܕܪܒ ܡܢܟ ܠܐ
ܐܬܪܟܢܬ ܆ ܗܘܐ ܠܗ ܝܘܡܐ ܠܥܡܪܟ ܂ ܘܒܪ
ܡܢ ܦܛܡܘܢܐ ܆ ܘܠܐ ܡܩܪܒ ܐܝܩܪܐ ܠܪܘܒܝܠ ܂
ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܘܟܪܐ ܕܐܚܐ[b] ܆ ܦܪܩܢܢ ܡܢ
ܝܥܩܘܒ ܂ ܕܠܐ ܢܥܝܩܝܘܗܝ ܡܛܠܬܟ[c] ܆
ܢܚܙܐ ܚܠܡܐ ܕܚܠܡܬ ܠܟ ܂ ܐܢ ܗܘ ܕܐܬܐ
ܠܥܒܕܐ ܆

sunt ; tu honore exaltatus es et tua exaltatione nos humiliasti; ex nunc non potest cor nostrum tecum conversari ; annis nobis omnibus junior es, et tuis somniis nos tibi subjicis qui te seniores sumus ; omnes nos tuis somniis perturbasti; nec unus quidem manipulus remansit, qui coram manipulo tuo se non inclinaret ; dies favet manipulo tuo, at forsan a nobis requiretur cur non detulisti honorem Rubeno fratrum primogenito. Recessimus a Jacobo ne eum propter te contristaremus. Sed videamus an somnia tua in actum resolventur. »

ܠܐ ܬܟܣܘܢ ܚܒܝܒܝ ܂ ܕܚܠܡܐ ܕܚܙܝܬ
ܐܫܬܥܝܬ ܆ ܦܫܩܬܘܢ[d] ܠܝ ܕܫܡܥܬܘܢ ܂
ܘܡܠܟܐ ܥܒܕܘܢܝ ܡܠܝܟܘܢ ܆ ܣܗܕܐ
ܗܘܝܬܘܢ ܠܝ ܟܠܟܘܢ ܂ ܕܡܠܟܐ ܥܠܝܟܘܢ ܗܘܝܬ
ܐܢܐ ܆ ܐܬܦܠܓܬ ܒܝ ܐܟܕ ܐܡܪܬ[e] ܂ ܘܡܫܪܪܬܘܢ ܒܝ
ܬܢܝܢ ܐܢܬܘܢ ܆ ܒܫܢܬܐ ܕܡܟܬ ܐܬܥܘܠܬ ܂
ܘܕܚܙܝܬ ܚܠܡܐ ܗܘܝܬ ܣܢܝܐ ܆ ܠܡܢܐ ܒܗܢܐ
ܗܘܘ ܦܫܘܪܐ ܂ ܠܗܘ ܕܚܠܡܐ ܠܗܘܢ ܐܫܬܥܝ ܆
ܒܥܝܪܘܬܐ ܐܝܟ ܦܠܓܝܢ ܂ ܟܠܗ ܡܫܪܪܬܐ
ܕܓܕܫܝܢ[f] ܒܗ ܆ ܠܚܠܡܐ ܦܩܕ ܦܩܕܬܘܢ ܂
ܕܒܠܠܝܐ ܢܣܥܪܘܢܝ ܆ ܕܚܠ ܐܢܐ ܠܟܘܢ
ܕܐܫܬܥܐ ܂ ܗܘ ܚܠܡܐ ܐܚܪܢܐ ܕܚܙܝܬ ܆ ܐܝܟ
ܕܐܫܬܥܝܬ ܩܕܡܐ ܂ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܠܐܚܪܢܐ ܆
ܫܡܫܐ ܕܩܒܝܥ ܒܪܩܝܥܐ ܂ ܐܦ ܣܗܪܐ
ܕܪܗܛ ܥܡܗ ܆ ܚܙܐܘܢܝ ܘܐܬܪܟܢܘ ܣܓܕܘܢܝ ܂
ܘܟܘܟܒܐ ܠܝ ܐܝܟ ܕܥܒܕܝܢ[g] ܆ ܒܥܒܕܐ

5. « Non reprehendatis me, fratres mei dilecti, quod visum a me somnium narravi ; vos mihi interpretati estis quod audistis ; verba vestra regem me fecerunt ; testes estis mihi vos omnes quod rex sim super vos ; dubius fui somnium referens, affirmavistis illud repetentes; somno sopitus injuriosus fui, et quia vidi somnium factus sum inimicus. Cur criminati sunt interpretes illum qui ipsis somnium narravit ? In vigilia fit ut vir dubitet de rebus ipsi contingentibus. An ergo somniis præcepistis ut nocte me visitarent ? Timeo vobis rursus narrare aliud somnium quod vidi, sicut prius narravi. Dicam tamen et istud aliud : Sol[1] firmamento infixus et luna quæ cum eo cursum peragit, me viso,

1 *Gen.* XXXVII, 9-10.

a BO ܐܙܥܘܪ — b Cum BO, M: ܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܕܐܬܢܨܒܬܘܢ ܒܟܪܣܐ ܂ ܘܠܐ ܙܥܘܪ ܗܘ ܡܢ ܟܠܢ ܘܐܦ ܫܢܝܢ ܐܝܬ — c M ܡܛܠܬܟ V ܡܛܠܬܗܘܢ — d BO ܐܢܬ ܦܫܩܬܘܢ — e M ܐܡܪܬܘܢ — f V ܕܓܕܫܝܢ — g Cum BOV, M ܒܥܒܕܝܗܘܢ ܡܘܕܝܢ

ܣܓܕܘܢ ܕܡܟܝܟܝܢ . ܒܟܪܟܐ ܦܐܝܐ ܕܫܡܝܐ .
ܚܙܘ ܐܦ ܗܢܘܢ ܘܣܓܕܘ ܠܝ . ܒܕܡܘܬܐ
ܕܫܡܫܐ ܘܣܗܪܐ : ܒܚܠ̈ܡܐ ܗܠܝܢ ܘܐܬܕܠܚܬ .
ܘܡܘܒܠܐ ܕܐܛܥܢܘܢܝ[a] ܠܐ ܦܫܛܬ : ܕܚܠܬ
ܕܚܙܬ ܟܘܟܒ̈ܐ . ܕܡܝܩܪܝܢ ܛܠܝܘܬܝ ܐܝܟ ܡܪܐ[b] .

inclinarunt capita sua meque adorarunt sicut manipuli vestri; stellæ undecim orbi decoro cœli infixæ visum me etiam adorarunt ad modum solis et lunæ. His somniis commotus trepidavi, onus quod mihi imponebant ferre non valens; timore correptus sum quum viderem astra honorare adolescentiam meam velut dominum. »

ܟܕ ܫܡܥܘܗܝ ܐܚ̈ܝ ܝܘܣܦ . ܠܗܘ
ܚܠܡܐ ܕܬܪ̈ܝܢ ܕܐܡܪ : ܚܕܝܘ ܗ̱ܘܘ ܛܒ
ܕܠܐܒ̈ܗܝܗܘܢ ܥܡܗܘܢ ܒܣܓܝܕܬܐ ܐܫܘܝ
ܗܘܐ[c] . ܗܐ ܓܝܪ ܐܬܪܐ ܠܨܒܝܢ . ܘܢܐܡܪ
ܡܕܡ ܕܪܓܝܢ[d] : ܐܒܘܢ ܗܘ ܫܡܫܐ ܕܣܓܕ .
ܦܫܪܐ ܝܗܒܘ ܗ̱ܘܘ ܠܐܚܪܢܐ[e] : ܕܚܠܡܐ ܗܢܘ
ܦܘܫܩܗ . ܟܡܐ ܐܡܪܚ ܥܠ ܐܒܘܗܝ :
ܡܠܟܘ ܗ̱ܘܘ ܡܠܟܐ ܠܚܕ̈ܕܐ . ܕܝܥܩܘܒ ܢܫܡܥ
ܥܠ ܚܠ̈ܡܐ[f] : ܐܢ ܫܡܥ ܓܝܪ ܐܟܘܬܢ .
ܡܬܥܣ ܥܡܢ ܥܠ ܨܥܪܗ : ܕܒܚܠܡܐ ܕܟܦ̈ܐ ܠܐ
ܐܬܐܡܪ . ܕܣܓܕ ܠܗ ܐܒܘܢ ܝܥܩܘܒ : ܘܟܦܗ
ܒܩܕܡܝܐ ܠܐ ܣܓܕܬ . ܐܪܟܢ ܪܫܗ ܒܐܚܪܝܐ :
ܒܚܠܡܐ ܩܕܡܝܐ ܐܗܡܝܢ . ܕܠܐ ܥܡܢ ܗܘܐ
ܐܒܘܢ : ܒܗܢܐ ܕܥܡܢ ܐܫܬܥܒܕ . ܣܝܒܘܬܗ
ܕܡܝܩܪܐ : ܚܘܣܪܐ ܕܟܠܢ ܢܓܠܐ ܠܗ . ܘܗܘ
ܢܦܫܘܩ ܐܝܟ ܣܘܟܠܗ : ܫܡܥ ܐܒܘܢ ܠܐܚܪܢܐ .
ܘܡܬܒܛܠ ܐܦ ܒܩܕܡܝܐ : ܫܡܥ ܕܟܡܐ
ܐܫܬܒܗܪ . ܘܡܪܝܡ ܚܘܒܢ ܡܢ ܕܝܠܗ :

6. Audito secundo hoc somnio, fratres Josephi valde gavisi sunt quod parentes cum eis in adoratione pares fecisset. « Occasio, inquiunt, se offert voluntati nostræ ut quod expetimus dicamus. Pater noster sol est qui adoravit. » Alteri huic somnio hunc sensum tribuerunt « Somnii, inquiunt, hæc est explicatio, quanta ejus in patrem audacia ! » Inierunt inter se consilium ut Jacobus somniorum certior fieret : « Si, aiunt, ea sicut nos audierit, ægre nobiscum feret opprobrium ipsi illatum ; in somnio manipulorum non dicitur patrem nostrum Jacob illi adorationem præstitisse; quod si in priori somnio manipulus ejus non adoravit, in posteriori ipse caput inclinavit; de priori nihil curæ nobis fuit, quia pater noster non erat nobiscum, in hoc vero quia venerabilis ejus canities nobiscum illius potestati subjicitur, commune vituperium revelemus ei et ipse interpretetur pro sua intelligentia; audito posteriori, pater noster de priori sollicitus erit, et audiens quomodo ille se extulit, nostrum præ illius amorem exaltabit.»

[a] O ܘܐܛܥܢܝ — [b] Cum BO, V ܡܣܓܕܝܢ ܗܘܘ ܐܝܟ ܡܪܐ — [c] Cum BO; V ܗܘܐ ܕܥܡܗܘܢ ܠܐܒܗܝܗܘܢ ܚܘܕ ܡܟܝܟܝܢ — [d] B ܡܕܡ — [e] V ܠܐܚܪܢܐ — [f] Cum BO; M ܒܟܢ ܢܫܡܥ ܡܛܠ ܚܠܡܐ

7. Congregatus fratrum cœtus ad senem Jacobum ingressus est : « Audi, inquiunt, verba de te prolata ; unus est inter nos frater, qui loquitur impudenter ; suis verbis omnes nos sibi servos facit etiam te qui pater ejus es ; non sicut illius cor nostrum ita durum est ut narrare audeamus impudentiam ejus ; qui enim hujusce verba narrat contumeliam in te suis labiis evomit ; somnii causa nos contumelia affecit, an tibi ita videtur dic nobis; voluntatem suam somniis declaravit ut correptionem effugeret. » « Dicite mihi, inquit Jacob, qualia sunt somnia et quis ea vidit, ut ab illo ipso de ejus somniis edocear. Per somnia salutem nactus sum quum ab Esau fugerem ; forsan justus est ille qui vidit, et vera sunt ejus somnia sicut illa patris sui. » Joseph, quem ex ira fratres advocaverant, ingressus est ad narranda somnia. Non timebat parentem, non metuebat patrem ; sciebat quippe justum esse Jacobum, et opprobrio non suffusum iri per verba sua. « Vidi, inquit, solem magnum et fulgidum se inclinare ut me adoraret ; tremui videns sphæram ejus radios suos ad me inclinare ; vidi etiam lunam eodem modo, quo sol fulgidus, me adorare. Visa est tibi scala et mihi sphæra ; vera fuerunt somnia de te angelos scilicet ad te honorandum descendisse ; non dubites filium tuum justitia tibi similem esse. Stellæ undecim e cœlo cui infixæ sunt descendentes

[a] BM [illegible] — [b] V [illegible] — [c] M om. 6 vers.

ܘܣܓܕܝܢ ܗܘܘ ܠܝ ܒܟܠܗܝܢ. ܠܩܫܝܫܐ
ܕܫܡܥܗܝܢ ܡܠܠܗ: ܕܢܦܩܢ ܠܐ ܐܬܚܫܒ
ܗܘܐ. ܘܪܡܙܐ ܒܗ ܐܫܬܪܪ: ܛܒܐ
ܗܘܐ ܠܗ ܒܗܘ. ܘܐܟܘܬܗܘܢ ܚܠܡܐ
ܦܫܪܐ[a]: ܚܠܡܐ ܕܝܘܣܦ ܫܪܝܪܝܢ. ܘܚܡܬܐ
ܕܒܢܝ ܥܫܝܢܐ: ܐܟܣܐ ܒܝܘܣܦ ܒܓܠܝܐ.
ܕܟܐܒܐ ܢܫܟܢ ܚܝܘܬܐ: ܒܪܥܝܢܝ ܢܬܢܛܪܘܢ.
ܚܠܡܐ ܕܝܠܗ ܒܚܦܝܛܘܬ: ܝܕܥܬ ܓܝܪ ܚܝܠܐ
ܕܝܠܗܘܢ. ܕܒܚܠܡܐ ܓܒܢܝ ܐܠܗܐ:

ܓܘܕܐ ܕܐܚܐ ܣܒܪ ܗܘܐ. ܕܟܡܐ ܕܢܫܡܥ
ܠܝܥܩܘܒ: ܢܟܐ ܒܗ ܘܢܦܘܩ ܡܢܗ. ܕܫܥܒܕ
ܠܐܒܘܗܝ ܐܦ ܠܐܚܘܗܝ: ܫܡܥܘ ܚܠܡܐ
ܘܠܐ ܐܫܬܚܠܦ. ܨܒܝܢܗ ܕܣܒܐ ܝܥܩܘܒ:
ܕܝܕܥ ܗܘܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܗܘ. ܐܬܩܪܝܘ ܚܠܡܐ
ܕܒܪܗ: ܘܠܐ ܐܣܠܝ ܐܢܘܢ ܣܒܐ. ܘܐܫܪ ܚܝܠܐ
ܕܦܘܫܩܗܘܢ: ܫܩܠܘ ܗܘܘ ܥܠܬܐ ܚܣܡܐ. ܕܐܝܟ
ܓܐܪܐ ܢܕܩܘܢ ܡܠܐ: ܘܪܘܡܚܐ ܠܠܫܢܐ ܕܚܣܡܐ.
ܒܐܕܢܬܐ ܕܟܐܢܐ ܢܒܙܥܘܢ: ܠܐ ܒܗܬ ܦܬܘܚܝܢ
ܣܘܥܪܐ. ܕܢܐܡܪ ܐܡܪ ܗܠܝܢ: ܓܘܕܐ
ܩܕܡ ܐܒܘܟ ܠܗ. ܘܐܦܠܐ ܡܢܟ ܒܗܬ[b]:
ܐܠܐ ܕܝܢ ܕܐܚܘܗܝ ܐܢܚܢ. ܐܫܬܥܒܕ ܘܥܒܕ
ܠܥܒܕܐ: ܡܢܟ ܐܒܘܢ ܠܐ ܒܗܬ. ܘܠܫܥܒܕܘܬܐ
ܦܬܝܟܐ ܠܟ: ܕܚܙܝܢ ܥܒܕܐ ܗܘܝܢ. ܒܠܐ
ܗܘܐ ܠܐ ܟܪܝܐ ܠܢ: ܚܫܐ ܕܝܢ ܪܒܐ ܠܒܢܝܟ.
ܘܠܐܒܘܗܘܢ ܥܒܕܐ ܚܙܝܢ: ܦܘܪܫ ܗܘܟܢܐ
ܡܢ ܚܙܘܐ. ܛܠܝܐ ܕܗܘܐ ܐܫܬܥܒܕ: ܘܠܐ
ܢܒܗܬ ܡܢ ܟܠܢ. ܘܢܬܪܘܪܒ ܚܫܐ ܠܒܢܝܢ:

et ipsæ capita sua inclinarunt meque diligenter adorarunt. » Senex audiens intellexit somnia aliquid portendere et secreto assentiebatur interpretationi quam filii ejus dederant; non dubitabat simile quid pro se gestum esse. Esavo junior erat et somnia ejus fecerunt eum Esavo superiorem. « Somnia Josephi vera sunt, sed ira filiorum meorum vehemens; reprehendam[1] publice Josephum ut mea reprehensio sedet violentos, ejus somnia sedulo apud me in mea mente servabuntur; cognovi enim eorum virtutem; quia in somniis elegit me Deus. »

8. Cœtus fratrum putabat Jacobum, statim ac Josephum auditurus fuisset, eum increpaturum et ab eo cum indignatione recessurum eo quod ille sibi subjiceret patrem et fratres. Sed, auditis somniis, mutata non est voluntas senioris Jacobi, quia noverat hæc a Deo esse. Recitatis somniis, quia ea non respuerat Jacobus sed eorum significationem confirmaverat, occasionem nacti sunt invidi, ut jaculis verborum et lancea linguæ perfoderent aures justi : « Non erubuit Joseph hæc coram te dicere, magnæ utique fuit impudentiæ ut nec coram te pudore afficeretur; super nos ejus fratres se extulit servosque nos effecit, sed nec erubuit te patrem nostrum in servum sibi subjicere. Nos servos factos esse non dolemus, sed dolor maximus fit filiis tuis quum vident

1 *Gen.* XXXVII, 10.

a B ܦܫܪܐ — b B ܒܗܬܝܢ

ܕܢܚ ܒܥܒܕܐ ܐܝܟ ܒܐܬܬܐ . ܘܗܫܐ ܠܐܒܐ
ܒܥܒܕܘܬܐ : ܠܐ ܦܪܩ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ . ܝܗܒ
ܐܝܟ ܕܢܫܬܥܒܕ : ܒܒܢ̈ܝ ܐܡܗ ܘܒܐܚ̈ܘܗܝ .
ܕܒܪ ܚܠܡܐ ܐܝܬ ܠܐ ܡܫܬܪܐ : ܡܪܝܐ ܗܘ
ܓܝܪ ܡܨܐ ܢܛܪ ܠܗ : ܕܒܫܢܬܐ ܡܠܟܐ
ܥܒܕܗ : ܠܥܘܒܗ ܚܠܡܘܗܝ ܘܐܦܩܘ ܡܢܗ .
ܕܪܒܘܬܐ ܪܡܙ ܦܬܓܡܐ ܠܗ : ܥܗܕܘ ܬܘܒ
ܐܝܟ ܦܬܓܡ̈ܝ . ܕܐܝܟ ܕܦܫܩܬܘܢ ܡܫܬܡܠܐ[a] .
ܐܘܠܐ ܗܘ ܐܒܘܢ ܐܡܪܢ . ܕܪܚܡܬ ܠܒܢ̈ܝ ܪܚܝܠ
ܦܐܝܕܐ ܠܢ : ܠܐ ܐܘܬܪܢ ܕܫܡܥܬ . ܡܛܠ ܕܐܢܬ
ܠܐ ܫܡܥܬ[b] ܠܢ : ܘܠܐ ܡܙܝܥܝܢ ܠܟ ܡ̈ܠܐ .
ܕܬܐܬܐ ܠܡܬܬܥܒܕܐ : ܒܥܘܒܟ ܟܣܝܬ ܠܗ
ܕܝܠܢ . ܨܒܝܢܢ ܒܗ ܡܫܬܡܠܐ :

ܡܠܟܐ[c] ܚܣ̈ܡܐ ܢܣܒܘ . ܐܚ̈ܝ ܝܘܣܦ
ܥܠ ܩܛܠܗ : ܢܝܬܝ ܠܛܘܪܐ ܘܢܐܡܪ ܠܗ .
ܘܢܛܥܐ ܒܡ̈ܠܝܢ ܪ̈ܥܝܢܗ : ܢܚܘܐ ܠܗ ܕܡܫܪܪܝܢ
ܠܢ . ܠܫܘܥܝܬܐ ܕܥܠ ܝܘܣܦ : ܢܫܝܢܐ
ܢܫܐܠ ܦܬܓܡܝܢ[d] . ܘܢܛܫܐ ܪܘܓܙܐ ܒܠܒܢ :
ܘܠܐ ܡܫܬܘܚܪ ܕܢܫܕܪ . ܠܝܘܣܦ ܕܐܚܝܒ
ܡܢ ܟܠܢ[e] : ܗܘ ܕܗܪܟܐ ܡܨܐ ܢܦܨܐ ܠܗ .
ܒܛܘܪܐ ܠܐ ܡܨܐ ܦܐܪܩ ܠܗ : ܐܡܪ ܢܫܥܐ
ܚܠ̈ܡܘܗܝ . ܕܪܘܝܚ ܕܒܪܐ ܠܡܫܬܥܝܘܬܗ :
ܗܪܟܐ ܕܢܫܡܥ ܒܫܡܝܐ ܠܢ . ܕܒܐܝܕܘܗܝ
ܢܫܡܗ ܕܒܝܬܐ : ܒܛܘܪܐ ܡܫܬܡܫ ܡܢ ܐܝܬܐ .

patrem suum servum factum; statue ergo quid faciendum sit filio, qui ita se extulit, ut non agamus sine te neque affligamus mentem tuam; sprevit matrem suam ac fratres, et patrem servituti subjecit; non possumus ferre contumeliam patris quam audivimus. » — « Filii humiliate mentes vestras; contra somnia reluctari nemo potest. Potest enim Dominus servare illum quem in somno regem fecit; accipite ejus somnia et abstrahite ab eo quod magnam ipsi dignitatem portendunt; memores estote verborum meorum quia res, prout interpretati estis, eveniet. » — « An immerito, o pater, diximus Rachelem ejusque filios a te diligi? nihil proficimus rem auribus tuis exponendo, quia nos non audis; non perturbant te ista verba nec te impellunt ad agendum quod requiritur. Si in sinu tuo illum abscondas, nostra tamen voluntas in eo perficietur. »

9. Consilium inter se inierunt invidi fratres Josephi de nece ejus: « Adducamus eum in montem et patri ita loquamur ut verbis nostris mens ejus decipiatur, ostendamus nos ratam habere Josephi narrationem; pacem spirent verba nostra, abscondamus iram in corde nostro, et non tardabit Josephum mittere quem præ omnibus nobis diligit; qui hic potest eum a manibus nostris eripere, non poterit in monte eum protegere; narret illic somnia sua, satis amplum est desertum

[a] OM ܡܫܬܡܠܐ — [b] BV ܫܡܥܬ — [c] BO om. duos versus. — [d] M ܦܬܓܡܝܢ — [e] BO ܠܐܚܐ ܝܘܣܦ ܥܠ ܟܠܢ

[illegible]

suis jactantiis ; hic in illum sævire nobis difficile est, quia anima ejus patri veluti conglutinata est. In montibus hominibus vacuis vindictam sumemus ab eo ; in pace discedamus ab eo, ut patrem nostrum, qui senex est, non contristemus ; abscondamus in mente nostra fel mortis quod concepimus. Si enim cognoverit nos iratos esse, non mittet eum ad nos ; dicamus ei : remane in pace cum Joseph dilecto tuo ; si acciderit ut moram faciamus, notum fac nobis quomodo vales et dimitte fratri nostro stultitiam suam qua fecit te nosque sibi servum ; adolescentia enim leviter pro libitu loquitur. »

[illegible]

10. Audivit pro sua justitia Jacobus, eorum verbis fidem adhibuit, et accepit verba fraudulenta quæ perverse coram eo locuti sunt. Impertitis benedictionibus, liberos suos osculatus est ac dimisit. Illi vero egressi ad greges suos profecti sunt. Repetita benedictione Jacob ait : « Dextera misericordiæ sit super cœtum vestrum, dilectissimi, stola pacis operiat cœtum cui amor congruit ; invidia autem gladium suum terribile retrahat a vobis. »

[illegible]

11. Surgentes discesserunt a patre suo Jacobo et profecti sunt dicentes ad invicem de amore Jacobi in Josephum : « Amavit primogenitum Rachelis et reum habuit primogenitum Liæ ; si aversatus est Ruben quia in ipsum peccavit, Juda nihil in eum peccaverat. Quodnam autem e duobus istis peccatis majus est aut illud Rubeni

qui constupravit lectulum sui patris aut hoc Josephi qui sibi subjecit suum patrem? In Ruben invenit delictum, sed illud in corde suo abscondit. Gravissimum erat delictum, sed statim ac aure perceptum fuit, per aurem transiit. Vicum Sichem destruximus propter grave scelus ab isto viro commissum. Ira exarsit et exacerbatus est in fratres Simeon et Levi, quomodo ergo oblectatur quando servituti per somnia subjicimur? Quomodo mens ejus non inflammatur quod gens nostra ad servitutem demittitur? Cuinam nostrum tunica[1] consuta est qualis est illa Josephi? Veste quam dedit ei manifestum fit cor ejus pro Josepho prorsus esse. Jam autem ipsi visum est somnia Josephi vera esse; si enim somniis ejus non credidisset, non ita patienter eum tulisset, unico hoc effato eum reprehendens quo de nobis dixit: Non oportet ut pater tuus et mater ac fratres ad te salutandum veniant[2]. »

12. Hisce aliisque plurimis dictis, advenerunt dies quibus Jacob Josephum ad fratres missurus erat: « Joseph, fili mi, ecce jamdiu grex a me discessit; felix de eo nuntium quod solet senectutem meam refocillare, moram facit venire; ne laborem recuses Joseph, neque montium difficultates te impediant. Vade, fili, affer mihi nuntium de bona filiorum patris tui valetudine; quum igitur perveneris et inveneris eos, moram non protrahes

1 *Gen.* XXXVII, 3.

2 *Gen.* XXXVII, 10.

[Syriac text]

apud eos, ne, fratrum tuorum sollicitudine dimissa, anxius sim propter te; Deus qui me adolescentem duxit in regiones extraneas, gressus tuos dirigat, ut in pace revertaris ad patrem tuum. Diu sine te esse ferre non possum; moram non protrahes apud gregem, ne me anxii animi reddas; etiam fratres tui apprime sciunt quam carus sis patri tuo. Igitur etiamsi remanere postulaveris, non servabunt te apud se. » — « Pater mi, in virtute benedictionum tuarum ecce voluntatem tuam facio. Celata est tibi mens filiorum tuorum erga fratrem suum; quia viatico instruxisti me ad fratres meos, proficiscar et portabo dona indutus scuto orationis tuæ, quod singulis horis me protegens inane reddet telum invidiæ atque impediet ne ejus lancea confodiat me. »

13. Surgens igitur exivit a patre suo, portans in humero viaticum; perrexit vagans inter montes agnus inter occisores. Quum pervenisset Joseph in Dothan[1], vidit greges a longe. Audito hominum clamore putabat horam occurrere pacificam. Elevatis oculis fratres viderunt eum venientem. Sopitum odium, viso Josepho, rursus excitatum est; nomen fratris obruerunt sub indignatione qua intumuerunt ut spongia; grando iræ contudit vitem amoris; minæ repleverunt os eorum, et ira velavit eorum vultus ut ante tempus separationis nan-

[1] *Gen.* XXXVII, 17.

[a] O [Syriac text] — [b] O [Syriac text] — [c] M [Syriac text] — [d] B [Syriac text] — [e] M om. 2 versus.

ܚܠܡ ܚܠܡܐ ܐܬܐ . ܚܙܘܗ[a] ܒܗ ܒܟܠܟܘܢ
ܚܡܝܬܐ : ܬܘ ܢܗܘܐ ܠܗ ܩܛܠܐ . ܘܢܫܕܐ
ܪܚܡܐ ܡܢ ܟܠܢ . ܫܠܡܘ ܠܗ ܠܥܘܠܐ
ܚܛܝܬܐ . ܘܒܣܢܐܬܐ ܣܢܝܐ ܐܚܘܗܘܢ :
ܪܕܦܘܗܝ ܢܬܟܝܒ ܒܡܫܘܬܗ . ܘܝܘܡܐ
ܚܠܡܐ ܕܟܕܒܐ[b] : ܘܠܐ ܢܫܒܘܩ ܠܢ ܥܒܕܐ
ܩܕܡܘܗܝ . ܘܢܗܘܐ ܠܗ ܒܚܠܡܗ ܡܠܟܢ .
ܗܐ[c] ܒܛܠܘ ܗܘܘ ܚܠܡܐ ܕܚܙܐ . ܘܗܦܟܐ
ܐܬܐ ܠܘܩܒܠܗ . ܕܗܐ ܙܘܕܐ ܛܥܝܢ ܐܝܟ
ܥܒܕܐ . ܘܡܫܥܒܕ[d] ܟܬܦܗ ܩܕܡ :
ܕܐܠܘ ܝܗܒ ܠܗ ܐܠܗܐ . ܠܘܩܒܠ ܚܠܡܐ
ܕܚܠܡ ܗܘܐ : ܫܦܝܪ[e] ܒܟܠܢ ܐܦܝܢ . ܟܐܢ
ܡܬܒܥܢܘܬܗ ܒܛܠܝܐ[f] : ܕܝܠܗ ܗܘ ܐܠܗܘܗ
ܕܐܒܘܢ . ܘܐܬܒܥܝ ܨܥܪܗ ܡܢ ܛܠܝܐ :
ܕܝܥܩܘܒ ܘܕܒܢܘܗܝ ܨܒܪ . ܚܠܡܘܗܝ
ܝܘܡ ܡܬܦܪܥܝܢ : ܣܓܝܐܐ ܐܢܫܐ ܕܗܘܘ .
ܡܪܘܬܐ ܒܚܠܡܝܗܘܢ : ܘܡܢ[g] ܕܐܬܬܥܝܪܘ
ܡܢ ܫܢܬܗܘܢ . ܕܦܢܘ ܠܛܟܣܐ ܕܩܕܡ ܗܘܘ :
ܕܡܟ ܝܘܣܦ ܘܚܙܐ ܒܚܠܡܗ . ܕܡܪܐ ܗܘܐ
ܥܠ ܟܠܢ : ܛܘܒܘܗܝ ܐܢܘܢ ܕܫܒܩܝܢ .
ܕܥܒܕܐ ܢܗܘܐ ܠܟܢܫܢ : ܚܙܐ ܐܒܘܢ ܟܐܢܐ
ܝܥܩܘܒ . ܚܠܡܐ ܕܗܘܘ ܒܥܒܕܐ : ܐܢ ܟܐܢ
ܝܘܣܦ ܐܝܟ ܝܥܩܘܒ . ܚܠܡܘܗܝ ܫܪܝܪܝܢ
ܐܝܟ ܕܐܒܘܢ[h] . ܕܗܘܐ ܝܘܣܦ ܠܗ ܠܦܘܪܥܢܗ .
ܒܪܡܘܬܐ[i] ܕܡܠܠ ܦܘܡܗ : ܘܠܐ ܚܛܝܢ
ܗܢܘܢ ܐܝܠܝܢ . ܕܫܘܬܦܐ ܒܩܛܠܗ ܗܘܝܢ :
ܢܦܠ ܒܗܕܐ ܣܓܝܐܐ . ܘܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ :
ܡܬܚܫܒ ܐܚܝܘܗܝ ܗܘܘ . ܘܚܕ ܢܦܠ
ܢܗܘܐ ܡܢܗܘܢ : ܟܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܘܐܡܪ
ܗܘܐ . ܠܟܠܗܘܢ ܐܚܘܗܝ ܚܛܝܬܐ : ܕܠܐ

ciscerentur horam confusionis : « Ecce, aiunt, somniator venit[1] ; respicite eum severe omnes ; venite, interficiamus eum, omnesque misericordiam abjiciamus (uno consensu assenserunt crimini et gravi odio fratrem prosecuti sunt) ; adsunt dies humiliandi hanc ejus malitiam, qua somnia mendacia somniavit ; non relinquamus nos coram eo servos, nec amplius sit in somnio suo rex noster. Ecce inania facta sunt somnia quæ vidit, et contrarium ipsi evenit. Nunc enim viaticum portat ut servus et humerus ejus oneri subjacet coram oculis nostris. Si Deus hoc dedit ei contra somnia quæ somniavit, recte omnes ei terga vertimus. Justus est Deus patris nostri, qui vindictam sumpsit a puero de contumelia Jacobo ejusque filiis illata : ejus somnia hodie puniuntur. Multi homines in suis somniis domini facti sunt qui a somno expergefacti ad conditionem pristinam redierunt. Dormivit Joseph et in somno suo vidit se dominum super nos omnes effectum. Beatus erit si permittamus ei servus fieri cœtui nostro. Vidit pater noster justus Jacob somnia quæ opere completa sunt. Si Joseph justus est ut Jacob, ut patris nostri ejus somnia erunt vera. Joseph suæ punitionis causa fuit per superbiam quam os ejus protulit, adeoque non peccabunt, qui illius necis participes erunt.

[1] *Gen.* XXXVII, 19-20.

[a] O ܚܙܘ ܠܟܠܟܘܢ — [b] B add. ܗܘܐ ܗܘܐ ܠܗ ܒܫܠܛܢܘܬܗ ܐܚܝܐ — [c] B om. 2 versus. — [d] BO om. versum. — [e] M ܚܙܝ — [f] M ܗܘ ܗܘ — [g] M ܡܢ — [h] BO ܘܐܒܘܢ — [i] V ܒܡܘܬܐ

ܐܘ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܟ . ܣܟܐ ܢܣܒ ܦܣܩ
ܠܗ : ܘܓܘܡܬܐ ܕܚܕ ܡܬܚܫܒ ܠܗ . ܕܡܛܠ
ܠܟܢܘܫܗ ܟܠܗ : ܘܡܫܟܚܘܬܐ ܕܝܗܒܐ
ܠܥܘܠܐ . ܦܢܝܢ ܡܬܬܟܠܘ : ܘܡܩܒܠܐ
ܒܡܬܬܘ ܢܗܘܐ . ܠܐܒܘܢ ܝܥܩܘܒ ܘܠܝܘܣܦ :
ܐܚܘܗ ܕܥܒܕܢ ܒܫܬܩܐ . ܡܢܘ ܐܙܠ ܢܒܕܩ
ܦܠܚܘܬܗ : ܐܘ ܕܓܠܝ ܒܚܒܪܘܗܝ .
ܢܟܠܐ ܒܥܠܐ ܕܡܥܒܪܝܢ : ܦܬܓܡܐ ܦܪܐ ܠܟܠܗ .
ܐܝܟ ܡܫܟܢܐ ܒܟܢ ܠܗ : ܥܘܠܐ[a] ܫܒܝ ܡܢ
ܡܕܒܪܐ . ܕܗܘܐ ܢܦܠ ܠܐܪܥܐ : ܕܐܝ ܐܝܟ
ܢܐܡܪ ܟܠܐ ܚܒܪܘ . ܒܡܬܠܐ ܦܠܚ ܢܦܫܗ :
ܐܝܟ ܓܢܒܐ ܕܡܥܬܪܝܢ . ܠܡܫܬܐ ܕܢܘܩܕܝܢ
ܠܟ : ܕܟܕ ܦܘܫܐ ܒܒܪܐ ܝܘܣܦ . ܡܢ ܕܚܙܝܗ
ܠܐ ܡܫܬܥܝܢ :

In montibus multæ sunt foveæ ; jam sententia nostra lata est, sica nostra abscindat collum ejus et aliqua fovea sit sepulchrum ejus. » Respondens unus ex eis dixit toti cœtui : « Sciatis, fratres mei, illum sicut nos a Jacobo sene diligi ; forsan casu certior fiet filium suum Josephum a nobis occisum fuisse ; cæde nostra canos ejus ad inferos deducemus propter Josephum ; et necis ejus rei erimus patri nostro Jacobo et Josepho ; si voluerit necis pœnam a cœtu nostro repetere, suis quæstionibus exposcet veritatem ; si autem mendacio offenderimus ejus æquitatem omnes nos homicidas appellabit reprobosque habebit. » Alius : « Consociati sumus, quis hoc patri nostro revelare audebit ? Si quis socium accuset, seipsum homicidis annumerat. Præsto sunt artificia quibus vir simplex adducatur ad fidem nobis adhibendam, v. g., dum erraret Josephus in deserto nescimus quid ei acciderit. »

ܡܢ ܕܡܛܐ ܝܘܣܦ ܠܐܚܘܗܝ . ܐܪܟܢ
ܪܝܫܗ ܠܫܠܡܐ : ܘܠܐ ܐܢܫ ܡܢܗܘܢ ܐܥܢܝ
ܗܘܐ . ܕܢܬܠ ܠܗ ܦܬܓܡܐ : ܡܬܛܝܒܝܢ
ܓܐܪܐ ܕܣܢܐܬܗܘܢ[b] . ܘܠܐܪܥܐ ܦܪ̈ܝܟܝܢ
ܪ̈ܫܝܗܘܢ[c] . ܠܒܟܘ ܩܫ̈ܬܐ ܕܚܣܡܐ .
ܩܫܬܐ ܕܒܝܫܘܬܐ ܘܢܟܠܐ : ܘܡܛܬ ܫܥܬ ܣܘܥܪܢܐ .
ܫܥܬܐ ܕܫܢܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗܘܢ : ܘܪܡܘ ܓܐܪܐ
ܕܚܣܡܐ . ܘܕܐܟܠܩܪ̈ܨܐ ܒܗܘ ܙܟܝܐ : ܡܛܐ
ܙܕܝܩܐ ܐܙܠ . ܠܘܬ ܐܚ̈ܘܗܝ ܘܥܢܐ ܕܐܒܘܗܝ :
ܕܢܣܒ ܠܗܘܢ ܟܠ ܛܒܐ . ܘܫܠܡܐ ܕܐܒܘܗܘܢ

14. Quum pervenit Joseph ad fratres, inclinavit caput ad eos salutandos, et nemo ex eis ausus est ei respondere verbum. Jacula odii parabantur, dum capita in terram inclinabant; apprehenderunt arcus invidiæ, arcus nequitiæ et doli. Advenit hora actionis, hora insaniæ mentis qua tenebantur ; projecerunt tela invidiæ et calumniæ in innocentem. Pergens justus advenit ad fratres et ad greges patris sui, ut nuntium afferret eis de statu et

[a] OM omm. 2 versus. — [b] BM add. ܘܡܕܝܢ ܒܚܘܫܒܗܘܢ ܒܥܘܠܗܘܢ — [c] BM add. ܐܦ ܐܚܝ̈ܗܘܢ ܡܢ ܚܘܪܗ

[illegible]

valetudine patris sui Jacob. Spreverunt salutationem sui patris, quam ille per os eorum fratris miserat; repudiarunt salutationem illius qui invidiam passus est et simul spreverunt ejus dilectorem. Cessavit ibi res amoris, et exorta est hora iræ. Fugerunt ab eo, ut non includerentur cum eo in salutatione; procul averterunt vultus suos, ne placide eum aspicerent. Doluit Joseph et contristatus est, videns gladios destrictos : « Utinam gladii abessent præter gladium fraternitatis ! O amor tuus, senex Jacob, qui zelum excitavit fratrum meorum ! discessi a patre illumque reliqui ; tristis sum quod illum reliquerim; peccavi in fratres meos ut velint in sanguine meo lavare manus suas. Frater mi, Ruben, fratrum meorum primogenite, indica mihi hæc, ad quid ? Si feci quid reprobi et prævaricatus sum, condona mihi ex amore ; vilis sum et parvus et delictum meum sicut ego tenue est. Quomodo viri fortes vexantur visu alicujus debilis ? An adeo magnus sum ut sic possim vexare decem vos ? Adeone fulget honor meus, ut ita crescat eorum in me ira ? » « Mentibus eorum hoc repositum est, respondit Ruben Josepho : a quo die narrasti somnia, frater eorum non amplius nominaris. Etiam tunica qua indueris magnam contra te invidiam concitavit, statim ac viderunt eam, jam mente gladios strinxerunt. » — « Si propter tunicam exacerbata

[a] BO — [b] V

ܠܝ. ܫܒܘܩ ܠܝ ܕܐܦ ܐܒܝ ܢܫܒܘܩ ܠܟ:
ܐܡܟ ܠܝܐ ܘܐܡܝ ܪܚܝܠ. ܘܙܠܦܐ ܘܒܠܗܐ
ܐܡܗܬܐ: ܛܪ ܚܘܒܟ ܠܒܪ ܒܪ ܚܐܪܬܐ. ܕܐܡܝ
ܘܐܡܟ ܠܐ ܐܬܦܠܓܝ: ܙܠ ܦܠ ܘܣܓܘܕ
ܩܕܡܝܗܘܢ. ܕܒܡܟܝܟܘܬܟ ܢܬܪܟܢܘܢ[a]:
ܘܢܬܦܢܘܢ ܪ̈ܥܝܢܝܗܘܢ. ܡܢ ܚܫܒܬܐ
ܕܚܡܬܢܝܬܐ: ܟܕ ܕܡ̈ܥܐ ܢܦܩܢ ܡܢ ܥܝ̈ܢܘܗܝ.
ܒܪܟ ܘܣܓܕ ܗܘܐ ܩܕܡܝܗܘܢ: ܚܙܘ ܕܡ̈ܥܝ
ܘܫܒܘܩܘ ܣܟܠܘܬܝ. ܒܥܐ ܐܢܐ ܡܢܟܘܢ ܐܚ̈ܝ:
ܚ̈ܠܡܝ ܣܓܝ ܕܓܠܘ ܒܝ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܠܝ
ܐܝܟ ܕܚܙܝܬ: ܟܕ ܫܢܬܐ ܕܒܝܩܐ ܘܐܬܪܕܡܬ.
ܚ̈ܠܡܐ ܕܐܦ̈ܝ ܫܩܝܩܘܬܝ: ܐܚܕܘܢܝ ܒܫܢܬܐ
ܐܢܐ. ܒܥܒܕܐ ܨܒܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܪܥܝܐ ܕܥܢܐ
ܐܢܬܘܢ. ܟܒܘܫܘ ܪ̈ܥܝܢܝܟܘܢ: ܟܠܗܘܢ ܚܪܒܘ
ܙܚܝܠܐ. ܘܐܝܟ ܣܦ̈ܣܪܐ ܕܫܠܝܦܝܢ ܠܘܩܒܠܝ:
ܠܘ̈ܬ ܫܡܥܘܢ ܘܝܗܘܕܐ. ܐܬܛܫܝ ܕܢܣܬܪܘܢ[b]
ܠܗ: ܠܚܕܐ ܩܪܝܬܐ ܐܚܪܒܬܘܢ. ܐܣܘ ܚܝܘܗܝ
ܠܡܣܢܝܐ: ܒܫܟܝܡ ܚܪܒܐ ܫܠܦܬܘܢ. ܕܒܕܝܢܐ
ܥܘܠܐ ܥܒܕ: ܠܐ ܬܩܘܡܘܢ ܥܣܪܐ ܥܠ ܚܕ.
ܕܗܐ ܬܠܬܐ ܐܚܪܒܘ:

ܒܢ̈ܝ ܙܠܦܐ ܐܡܪܘ ܠܐܚܝܗܘܢ. ܠܐ ܬܩܒܠܘܢ
ܒܟܝܐ ܕܝܠܗ: ܕܐܦ ܐܠܝ̈ܬܗ ܚܢ̈ܝܩܢ.

est mens eorum, frater mi Ruben, exuam eam, da eam cui velis; hoc præstetur mihi a te, adjuro te per Deum patris nostri Jacob, memento te etiam in eum peccasse[1], dimitte mihi ut et pater meus dimittat tibi; mater tua Lia est et mater mea Rachel; Zelpha et Bala ancillæ sunt; serva amorem tuum filio liberæ, quia mater mea et mater tua non sunt divisæ. » — « Vade, prosterne te in adoratione coram eis, ut tua submissione flectantur et mentes eorum ab iratis cogitationibus resipiscant. » Lacrymis ab oculis erumpentibus, in genua procidit et coram eis adoravit : « Videte lacrymas meas et dimittite mihi stultitiam meam, rogo vos, fratres mei; somnia mea plurimum deceperunt me; non evenit mihi sicut vidi; dum somno correptus dormirem, me circumdederunt somnia quæ calamitatum mearum causa sunt. Vultisne me servum esse? Quæritisne gregis pastorem? Tantum comprimite mentes, sicut et gladios in me destrictos. » Ad Levi, Simeonem et Judam confugiens, ut ipsum protegerent: « Unum, ait, vicum destruxistis[2], pro eo vitam servate illi cui invidetur; contra Sichem gladium eduxistis, quia in Dinam inique egerat, ne stetis decem contra unum, quandoquidem tres unum oppidum destruxerunt. »

15. Filii Zelphæ dixerunt fratribus suis : « Ne suscipiatis fletum ejus, quia ejus lamentationes ac

1 *Gen.* XXXV, 22.

2 *Gen.* XXXIV, 25.

[a] V ܢܬܡܟܟܘܢ — [b] OV ܕܢܣܬܪܘܢ

[illegible]

[illegible]

lacrymæ res sunt oculorum ; ne tamen contristemus nostrum patrem, ex nunc non occidamus eum. Sed virum qui tali nos contumelia affecit non dimittemus in pace. » Alii : « Absit, fratres, ut auribus vestris accepta fiat lamentatio Josephi ; si vita ei servetur, contumelia Jacobum afficitis. » Quærebat Ruben eum liberare[1], sed palam non poterat ; prætextus igitur nectens, rationes afferebat ut illi in suis sententiis non persisterent : « Do vobis, ait, si placet, consilium quod nihil detrimenti nobis afferet ; ne simus fratris occisores nec sanguinis ejus rei fiamus ; in aliqua deserti cisterna projicite eum, in luto immergatur, in profundum projectus interibit, nec gladium nostrum sanguine ejus tingemus. » Hac in cisternam projectione quærebat Josephum a morte liberare, eum furtim extrahendo e cisterna quando sedata foret fratrum commotorum ira. Consilium fratris sui secuti sunt, ut Josephum in cisternam projicerent[2].

16. Flebat cum singultu, dum traherent eum ad cisternam, acerbe ei illudentes et somnia ejus arroganter irridentes. In cisternam projecto dicebant : « Descendis ut rex fias : ubinam sunt Joseph, somnia illa tua, quæ te a nobis adoratum portendebant ? Ecce tunica te spoliavimus, et oculis nostris nudus exhiberis. Tunica mire contexta pater tuus vestivit fratrum

1 *Gen.* XXXVII, 21 22.

2 *Gen.* XXXVII, 23-24.

a M [illegible]

ܠܗ̇ : ܐܪܡܝܬܝܗ̇ ܒܓܘ ܠܡܥܡܩܬܐ . ܕܐܬܟܣܐ
ܦܘܪܫܐ ܐܝܟ : ܫܒܘܩܘ ܢܚܬܝ ܕܐܟܣܐ .
ܒܐܠܗܗ ܕܡܪܝ ܐܒܪܗܡ : ܠܡܢ ܐܗܢܐ ܠܟ
ܠܒܘܫܐ . ܕܚܫܘܟ ܗܘ ܥܘܡܩܗ ܕܓܘܒܐ :
ܡܢܘ ܕܚܙܐ ܬܡܢ ܠܟ . ܕܬܒܗܬ ܠܥܪܛܠܝܘܬܟ :
ܡܢܟܘܢ ܕܚܠ ܐܢܐ . ܕܨܠܡܗ ܕܝܥܩܘܒ
ܪܫܝܡ ܒܟܘܢ : ܕܗܒܘ ܦܬܬܐ ܙܥܘܪܬܐ ܢܡܛܝܢܝ .
ܡܢ ܥܘܬܪܐ ܕܒܝܬ ܐܒܗܝ :

suorum osorem. Quis nunc ostendet ei quomodo eam exuisti atque projecisti? » — « Relinquite mihi vestem meam ut operiam nuditatem Adæ, veste consulite verecundiæ meorum membrorum, rogo vos per Deum domini mei Abrahæ. » — « Quid prodest tibi vestimentum? Caligo occupat profundum cisternæ; quis ibi inspiciet te, ut nuditatis tuæ erubescas? » — « Timeo mihi a vobis, quia imago Jacobi impressa est in vobis; parvum saltem frustum adveniat mihi e divitiis parentum meorum. »

ܫܛܘ ܡܠܘܗܝ ܘܐܫܠܚܘ ܡܐܢܘܗܝ .
ܘܢܚܬ ܗܘܐ ܒܥܪܛܠܝܘܬ : ܫܪܝ ܕܝܢ ܗܘ
ܒܟܒܝܐ . ܘܝܬܒܘ ܗܢܘܢ ܒܚܕܘܬܐ : ܪܘܝܢ
ܗܘܘ ܗܢܘܢ ܡܢ ܚܡܪܐ . ܘܪܘܝܐ ܝܘܣܦ ܡܢ
ܕܡܥܘܗܝ : ܓܘܒܐ ܒܩܠܗ ܓܥܐ ܗܘܐ .
ܘܒܐܠܝܬܐ ܒܗ ܡܝܠܠ ܗܘܐ : ܐܝܟܢܐ ܒܣ
ܒܣܝܡ ܗܘܐ . ܡܐܟܘܠܬܐ ܕܒܦܘܡܗܘܢ :
ܡܢܘ ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܕܢܫܡܥ . ܐܠܝܬܗ
ܕܝܘܣܦ ܘܢܣܝܒܪ : ܡܪܝܪ̈ܢ ܗܘܝ̈ ܐܠܝܬܐ .
ܕܡܢ ܦܘܡܗ ܡܬܡܠܠܢ ܗܘܝ̈ : ܣܪܝܩ
ܓܘܒܐ ܡܢ ܡܝܐ . ܘܒܕܡܥܐ ܪܛܝܒܐ ܐܪܥܐ .
ܒܓܘ ܓܘܒܐ ܡܨܠܐ ܝܘܣܦ . ܘܒܥܐ ܗܘܐ
ܐܦ ܡܬܟܫܦ : ܐܠܗܗ ܕܐܒܪܗܡ .
ܠܐ ܬܗܦܟ ܡܢ ܒܪ ܝܥܩܘܒ : ܚܠܡܐ ܡܪܝ ܚܘܝܬ
ܚܘܝܬܢܝ . ܘܗܢܘܢ ܒܐܘܠܨܢܐ ܐܪܡܝܘܢܝ : ܡܨܐ
ܐܢܬ ܫܪܝܪܐ ܠܡܥܒܕ . ܘܐܦ ܡܢ ܓܘܒܐ
ܠܡܣܩܘܬܝ : ܐܡܪ ܠܝ ܝܥܩܘܒ ܥܠ ܚܘܒܟ .
ܕܟܕ ܐܙܠ ܠܦܕܢ ܕܐܪܡ : ܟܕ ܕܡܟ[a] ܒܐܬܪܐ
ܚܣܝܢܐ . ܡܠܐܟܐ ܒܡܕܒܪܐ ܚܕܪܘܗܝ[b] : ܢܗܘܐ

17. Spreverunt ejus verba, spoliarunt eum vestibus et ille descendit nudus. Cœpit autem flere, illi vero sederunt in gaudio; illi inundati erant vino et Josephus lacrymis; cisterna ejus clamoribus resonabat et lamentationibus ululabat. Quomodo gratus fuisset cibus in ore eorum? Quis potuisset audirè ejulatus Josephi eosque sustinere? Amaræ erant lamentationes ore ejus prolatæ; cisterna aquis vacua erat, sed humus lacrymis respersus. Intus Josephus orabat, rogabat, deprecabatur: « Deus Abraham, ne oculos tuos avertas a filio Jacobi; tu, Domine, somnia ostendisti mihi; illa autem projecerunt me in tribulationes, tu potes efficere ut vera sint meque e cisterna educere. Locutus est mihi Jacobus de amore quem ei exhibuisti quum iret in Padan Aram[1]; dum dormiret in loco aspero, angeli in deserto circumdederunt eum; sit cisterna

1 In Mesopotamiam.

a B ܕܟܕ ܕܡܟ — b BM ܕܚܕܪܘܗܝ

[illegible]

velut desertum, et filius Jacobi sicut pater ejus; angelus autem a te mittatur, extrahat et educat me e cisterna. Quis autem ostendet Jacobo in cisternam projectum esse ejus filium dilectum? Ecce sedet me expectans, et in profunda cisterna mersus sum. Infirmior est mea oratio quam ut liberet me; sed illa Jacobi potentior est, si Deus meus a me oculos avertat, non rejiciet orationem sui dilecti.»

18. Quum oravisset in cisterna Josephus, audivit Deus orationem ejus, et in deserto inhabitato occurrerunt Arabes transeuntes[1]. In promptu fuit actio Dei quod occurrerint Madianitæ, ut oratio justi adimpleretur et fratres immisericordes despicerentur; quia in eorum oculis despectus fuerat Josephi fletus, ejus gemitus Domino accepti fuere; idcirco juxta cisternam Arabes iter habuerunt; elevatis oculis Hebræi viderunt Madianitas et intellexerunt eos in regionem longinquam proficisci, quia eorum turma numerosa erat. Judas dixit fratribus suis[2]: «Timeo fratrem meum Ruben; ille cœtui nostro dabat consilium nobis proficuum; si sententiæ vestræ consonant, in communem utilitatem consilium vergit; etenim immunes reddimur ab homicidio et e pretio commodum accipimus; vendamus fratrem nostrum Arabibus, nec inquinemus manus nostras in sanguine ejus; levior est venditionis

1 *Gen.* XXXVII, 25.

2 *Gen.* XXXVII, 26.

a M add. [illegible]

ܒܥܒܕܐ ܘܬܒܥܬܐ ܡܪܝܪܬܐ . ܝܩܝܪ ܩܛܠܗ
ܘܣܟܠܢ ܀ ܘܥܒܕܢ ܙܥܘܪ ܡܢ ܡܘܬܪܐ . ܘܡܘܬܪܗ
ܡܢ ܟܠ ܟܠܢ : ܠܐܙܠܘܢ ܥܡ ܬܓܪܐ ܥܠܡܝܐ .
ܠܥܡܡܐ ܢܦܩ ܟܠܗܘܢ : ܛܝܝܐ ܥܡܗ
ܐܝܟ ܥܒܕܐ . ܘܒܬܪ ܐܘܪܚܐ ܢܦܩ :
ܡܢ ܐܬܪ ܠܗ ܕܢܩܘܘܐ . ܬܡܢ ܠܗ ܠܥܠܡ
ܥܠܡܝܢ ܀

culpa, vindicta autem sanguinis gravissima ; grave est necis ejus peccatum et noster actus parum proficuus. Omnibus nobis pretium ejus proderit, si cum mercatoribus abeat ; in longinquam regionem pergunt Arabes , cum eis abeat tanquam servus ; post longum iter emensum, illic remanebit in æternum. » Ruben Josephum eripuit a nece, dato de cisterna consilio, et Judas a cisterna, dato venditionis consilio. Duo isti viri prudentes Jacobum in suo filio honorarunt. Judæ assensum præbuerunt fratres, ut venditione Joseph abiret : « Latet, inquiunt, utilitas nostra sub tuo sapienti consilio. »

ܪܗܛܘ ܐܘܪܚܗ ܕܓܘܒܐ . ܘܐܫܬܚܠܦ
ܒܗ ܨܒܘܬܐ : ܕܢܚܬ ܗܘܐ ܒܗ ܒܪ ܚܐܪܐ .
ܘܐܣܬܠܩ ܥܒܕܐ ܡܢ ܓܘܒܐ : ܐܘ ܛܒܥܐ
ܕܒܓܘܒܐ . ܕܨܠܘܬܗ ܠܪܘܡܐ ܦܪܚܬ : ܐܘ
ܕܩܝܡܝܢ ܥܠ ܦܘܡ ܓܘܒܐ . ܘܒܚܡܪܐ
ܐܬܥܓܠܘ ܒܥܘܠܝܗܘܢ : ܚܐܪܐ ܝܘܣܦ ܡܢ
ܥܘܠܐ . ܨܘܪܗ ܣܡ ܠܢܝܪܐ : ܡܪܘܬܐ ܕܡܢ
ܚܪܝܢܐ[a] . ܫܡܫܘ ܕܥܒܕܘܗ ܠܚܛܝܬܐ : ܥܠ
ܓܘܒܐ ܒܚܠܡܝܗܘܢ ܡܒܙܚܝܢ . ܐܝܟ ܕܒܢܝܗܘܢ
ܥܠ ܨܠܝܒܐ : ܐܝܟܐ ܐܢܘܢ ܚܠܡܐ ܐܡܪܝܢ ܠܗ .
ܕܠܐ ܩܡܘ ܠܟ ܘܦܪܩܘܟ : ܨܠܘܒܐ
ܩܥܘ ܠܝܚܝܕܝܐ . ܕܚܘܬ ܡܢ ܩܝܣܐ ܕܨܠܝܒܐ :
ܘܐܒܗܝܗܘܢ ܩܥܝܢ ܗܘܘ . ܕܬܐ ܣܩ ܝܘܣܦ
ܡܢ ܓܘܒܐ : ܐܬܒܗܬܘ ܗܘܘ ܨܠܘܒܐ . ܕܢܚܬ
ܝܚܝܕܝܐ ܡܢ ܩܝܣܐ : ܘܐܦ ܒܡܕܒܪܐ ܐܚܘܗܝ
ܡܥܩܡܐ . ܕܐܣܩܘ ܝܘܣܦ ܘܐܬܡܟܪ ܀ ܒܡܕܒܪ
ܐܬܪܐ ܕܥܒܕܐ ܗܘܐ . ܓܘܒܐ ܡܢܗܘܢ ܐܬܟܣܝ :

19. Cœperunt currere ad cisternam ; res in ea mutatæ erant ; qui liber in eam immissus fuerat, servus ex ea educebatur. O in cisterna immersum, cujus oratio in cœlum volavit ! O adstantes ori cisternæ, qui in luto se volutarunt ! Liber ab iniquitate Josephus collum jugo servitutis subjecit. Domini contentiosi qui peccato servierunt illudque perpetrarunt, juxta cisternam somnia irridebant, sicut eorum posteri juxta crucem : « Ubinam sunt somnia, inquiebant ei, non surrexerunt ut te liberarent. » Crucifixores Unigenito clamarunt : « Descende de ligno crucis[1], » et patres eorum clamabant : « Veni, Joseph, ascende e cisterna. » Pudore suffusi fuerunt crucifixores, quia Unigenitus e cruce descendit; in deserto fratres perversi eru-

1 *Matth.* XXVII, 42.

[a] M ܚܪܝܢܐ

ܘܐܠܐ ܟܕ ܬܓܠܐ ܕܒܪ ܚܐܪܐ ܐܢܬ. ܒܓܘܒܐ
ܬܬܚܬܡ ܚܐܪܘܬܟ: ܘܐܢ ܬܥܒܕ ܢܦܫܟ ܥܒܕܐ.
ܘܠܐ ܬܓܠܐ ܕܐܚܘܢ ܐܢܬ: ܡܡܟܝܠ ܕܝܢ
ܟܕ ܙܒܢܐ. ܘܬܗܦܘܟ ܦܘܪܥܢܐ ܠܟ ܛܒܬܐ:
ܦܣܝܩܐ ܗܟܝܠ ܗܕܐ ܗܘܐ. ܕܚܕܐ ܡܢ ܬܪܬܝܢ
ܓܒܝ: ܐܘ ܬܐܙܠ ܥܡ ܥܪܒܝܐ. ܐܘ ܓܘܒܐ
ܢܗܘܐ ܩܒܪܟ ܀

buerunt, quia Joseph e cisterna ascendit et exaltatus est. « Proprio ore confitere te servum esse; præcipiebant ei in cisterna, si non vis, ut tua libertas in cisterna consumatur; si autem te servum feceris et non reveles te fratrem nostrum esse, forsan postea, mutata fortuna, bona obtingent tibi. Statutum igitur est: unum e duobus elige, aut ire cum Arabibus, aut cisternam fieri sepulchrum tuum. »

ܥܢܐ ܝܘܣܦ ܡܢ ܓܘ ܓܘܒܐ. ܘܠܗܘܢ
ܗܒ ܦܩܘܕܐ: ܕܥܒܕܐ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܐܢܐ.
ܕܡܪܝ ܐܢܬܘܢ ܒܥܒܕܐ: ܐܠܗܐ ܬܐ ܚܙܝ
ܬܢܚܬܝ. ܘܦܪܘܩ ܠܝ ܡܢ ܐܘܠܨܢܝ: ܘܠܐ
ܚܛܝܬ ܠܝ ܡܕܡ ܒܐܚܝ. ܡܙܓ ܠܟܐܒܝ
ܒܒܘܝܐܐ: ܟܕ ܦܪܫܬ ܐܢܐ ܡܢ ܝܥܩܘܒ. ܗܘ
ܓܥܠܢܝ ܢܘܟܪܝܐ ܠܟ: ܛܪ ܠܗ ܠܓܘ
ܓܥܠܢܗ. ܠܣܒܐ ܕܣܓܝ ܪܚܡ ܠܟ:
ܐܬܚܫܒ ܝܘܣܦ ܘܐܬܪܢܝ. ܕܦܩܚ ܠܗ
ܕܢܗܘܐ ܥܒܕܐ: ܕܠܐ ܡܢ ܓܘܒܐ ܢܬܦܠܛ.
ܒܐܝܕܝܗܘܢ ܗܘܐ ܢܦܩ ܀

20. Respondit Joseph e profundo cisternæ ac dixit: « Quidquid volueritis faciam, quia re et actu domini mei estis; o Deus, veni et vide gemitus meos et eripe me ex angustiis meis; nihil in fratres meos peccavi; tempera afflictiones meas solamine. Quando me a Jacobo separavi, ille me tibi commendavit, o Deus meus, serva commendatum suum seni te plurimum diligenti. » Recogitans Josephus intellexit sibi expedire ut fieret servus potiusquam e cisterna ereptus per eorum manus e medio tolleretur.

ܢܓܕܘ ܗܘܘ ܘܐܣܩܘܗܝ ܡܢ ܓܘܒܐ.
ܘܦܨܝܚܝܢ ܦܪܨܘܦܝܗܘܢ: ܠܡܦܩܬܗ ܕܗܘ
ܕܒܕܡܥܘܗܝ. ܓܘܚܟܐ ܠܒܫܘ ܗܘܘ
ܦܦܘܡܝܗܘܢ: ܕܝܢ ܗܘܐ ܫܘܦܪܐ ܕܦܪܨܘܦܗ.
ܕܥܡܝܐ ܕܓܘܒܐ ܛܘܫܘܗܝ: ܘܡܢ ܕܚܠܬܐ
ܕܕܠܡܐ ܠܐ ܢܦܩ. ܐܬܚܫܟ ܦܓܪܗ ܘܐܟܡܐ:
ܠܡܢ ܓܝܪ ܒܟܝܐ ܡܣܓܐ ܗܘܐ. ܕܚܕܝܢ
ܒܒܟܝܐ ܒܥܠܕܒܒܘܗܝ: ܥܩܬܐ ܡܟܪܝܐ ܐܘܚܕܢܐ.
ܘܣܒܐ ܕܪܚܡ ܡܛܒ ܗܘܐ: ܐܦܠܐ ܐܚܐ ܒܪ
ܐܡܐ. ܐܝܬ ܗܘܐ ܬܡܢ ܕܢܦܩܘܠܗ: ܡܩܪܒ
ܣܡܟܐ ܠܐܚܘܗܝ. ܘܐܬܐ ܕܢܓܐ ܐܬܦܠܚܬ:

21. Extrahentes eum e cisterna eduxerunt, vultibus gaudio perfusis, dum ille oculos lacrymis plenos haberet; ora eorum irrisiones evomebant; Josephi pulchritudo extincta erat, quia cœno cisternæ eum commaculaverant et præ timore an forte non educeretur corpus ejus lividum factum erat. Ad quid fletus multiplicasset, ut ejus fletibus inimici delectarentur? Afflictio amicum contristat; amicus autem senex aberat, nec frater uterinus aderat, qui fratribus adver-

[illegible]

saretur. Iracundia occluserat aures eorum; omne amoris signum negabatur; execrandi fratres dilectum Jacobi adduxerunt, ut reciperent pretium liberi. Eruperunt ejus lacrymæ, quum vidit pretium pro libertate solvi. Mercatores, ut darent responsum fratribus Joseph, dixerunt: « Dignus est suorum possessorum amabilis servus quem possidetis, externus ejus habitus formaque speciem referunt viri liberi; nunquam vidimus servum tam decorum; videmus vestras personas dissimiles non esse ab externa ejus forma, et nisi manus ejus vinculis constrictæ essent, genere vobiscum unitus videretur. » Moleste tulerunt fratres Joseph ita locutos esse mercatores Josephumque ab eis, propter pulchritudinem et decorem, viro libero assimilatum fuisse: « Servum nostrum, aiunt, fratri nostro assimilavistis, hoc autem fieri nequit; hominem a fratre vendi inauditum est in mundo; Dei est regio nostra, tale quid peragere repugnat nobis; desinite, talis rumor non spargatur in regione nostra. Dominus ejus eum plurimum amabat; hoc amore ille superbus factus est, et quia domino suo gratus erat, sprevit filios domini sui; majestas patris nostri hunc decorem ejus servo contulit; puer iste cum eo manducabat, in eodem lecto cum eo dormiebat, eumque pater plus quam nos amabat donec ejus superbiam advertit, idcirco misit ad nos nobisque nota fecit probra ejus. Moriturus erat in cisterna in quam lapsus est, si parum tardassetis. Forsan Deus se ab eo non avertit, quum ad cisternam vos adduxerit. »

[illegible]

22. (Mercatores) « Et quia puer audax fuit, iram concepistis contra eum, adeo ut ne frustum quidem panni super corpus servi projeceritis ! Accipite pretium et tradite servum, et iter nobiscum habeat ; si auxissetis ejus pretium, verba vestra mendacia esse deprehensa fuissent ; non potest servus hujusmodi pretio servi boni tradi ; quum ejus vitia aperuistis, difficile nobis est pretium solvere. » « Servus sum, inquit Joseph, solvite pretium, ut vobiscum eam ; servus sum homini et inique non ago ; per Deum quem colo vobis assero vos in me gavisuros esse ; Dei iram provocat servus, qui quærit molestiam creare suis possessoribus : servus sum et domini mei decem vendunt me et consentio : quia terra a finibus ejus Domini est, et servus ac dominus ejus habitant in ea. Præstabo vobis ministerium servi et mandata vestra servabo, nec marsupium vestrum minuam, nec effugiam ; precor vos, domini mei, quos novos hodie obtinui, solvite pretium ut vobiscum eam, quia vestram dominationem diligo. »

[illegible]

23. (Fratres) « Viginti[1] argenteos date nobis, et servus ducet camelos vestros ; non multum poscimus pro eo, quia mercator lucrum facere quærit ; erit servus fidelis ; quamvis pretium ejus non magnum sit, tamen ne putetis vos emisse servum qui fuga furabitur marsupium vestrum. » (Mercato-

1 *Gen.* XXXVII, 28.

a B [illegible] — b O [illegible]

[illegible] [a] [illegible] [b]

[illegible] [c] [illegible] [d] [illegible]

res) : « Non dimittemus servum adeo dignum : totum iter nostrum lucrum intendit ; in itinere nobiscum gaudebit, terra Ægypti excellens est ; si centum argenteos petiissetis, adhuc modicum a nobis postulassetis ; sed quid in medio stat ut pretium ejus minueritis ? Si inest ei aliquod vitium propter quod illum vendidistis, vos scitis Deusque ; nos juxta verbum vestrum emimus. » (Fratres) : « Minus displicuerunt nobis verba servi, quam nos commoverunt verba vestra ; si res fuisset, ut dixistis, servus noster dominus noster fuisset, libertatem quam possidemus servo attribuistis ; servum emere quæritis, et nunc de pretio disputatis. »

24. Nefarii fratres extenderunt manus ad accipiendum pretium eorum invidiæ. Mammona transiit in eorum manus, et qui liber natus erat in servitutem exiit ; bilis quæ non refriguerat ad cisternam iram produxit ; digiti scriptis obsignarunt facinus juxta cisternam. Ruben primogenitus absens erat quando venditus est Joseph. Illo invito, fratres suam voluntatem perfecerunt. Ruben Deum timebat et Jacobum verebatur Josephumque fratrem suum amabat, ac eum liberare studebat. Mercatores, soluto pretio, iter continuarunt, Josephus respiciens illacrymatus est ac flevit, mirans quomodo se continere potuisset ; fratres vero nihil iram suam compescuerunt ; usque ad horam separationis, nec eorum

[a] B O [illegible] — [b] BO [illegible] — [c] V [illegible] — [d] BO [illegible]

ܦܬܐܪܥܝܢ . ܐܚܐ ܕܚܙܝܢ ܕܡܥܝܗܘܢ : ܒܢ̈ܝ
ܝܥܩܘܒ ܥܠ ܐܚܘܗܘܢ . ܠܐ ܐܬܪܚܡܘ
ܠܡܪܚܡܘ : ܒܩܘܛܪ̈ܐ ܪ̈ܓܠܘܗܝ ܐܝܟ
ܕܟܬܝܒ . ܐܣܝܪ̈ܢ ܗܘܝ̈ ܟܕ ܪܕܐ : ܘܫܪ̈ܬܐ
ܩܫ̈ܝܐ ܥܠ ܦܓܪܗ . ܛܥܝܢ ܗܘܐ ܟܕ
ܐܙܠ ܗܘܐ ܀ ܣܦܩ ܠܝ ܕܐܗܘܐ ܥܒܕܐ .
ܠܝܘܣܦ ܗܘ ܕܐܢܐ ܚܠܡܐ : ܦܢܥܐ ܠܗ̇
ܐܝܟ ܥܒܕܘܬܐ . ܠܡܪܚܘܬܐ ܕܫܘܥܝܬܐ : ܐܢ ܫܬܩ
ܐܢܐ ܥܪܩ ܠܗ . ܗ̇ܘ ܚܡܬܐ ܕܒܠܒܠܬܘܢܝ :
ܘܓܠܙܬܘܢܝ ܡܢ ܕܝܠܗ . ܘܗܿܠܐ ܕܝܠܗ ܠܗ
ܝܗܒܬܘܢ ܠܗ : ܠܟܝܢܐ ܟܘܪܐ ܚܒܠܬܘܢ .
ܕܒܪ ܚܐܪܐ ܥܒܕܐ ܥܒܕܬܘܢ : ܥܒܕܐ ܕܟܢܥܢ ܠܐ
ܥܒܕܗ . ܘܒܥܒܕܘܬܐ ܟܪܟܬܘܢܢܝ :
ܠܚܐܪܘܬܟܘܢ ܒܝ ܫܥܒܕܬܘܢ . ܘܟܕ ܩܘܛܪ̈ܐ
ܠܝ ܐܪܡܝܬܘܢ : ܚܡܬܟܘܢ ܬܪܥܬ ܫܘܪܐ .
ܘܟܐܦܝ̈ܟܘܢ ܚܒܛ ܐܦ̈ܝܟܘܢ[a] :

ܡܢܟ ܝܘܣܦ ܝܠܦܢ . ܕܢܗܘܘܢ ܥܒ̈ܕܐ
ܒܢ̈ܝ ܚܐܪ̈ܐ : ܒܚܠܡܐ ܕܠܠܝܐ ܥܒܕܬܢ .
ܘܒܢܘܗܪܐ ܕܐܝܡܡܐ ܙܒܢܢܟ : ܘܠܐ ܩܡܬ ܡܪܚܘܬܟ .
ܕܒܟ ܒܠܚܘܕ ܬܗܘܐ ܥܒ̈ܕܐ : ܐܠܐ ܐܦ ܠܐܒܘܟ
ܫܘܝܐܝܬ . ܥܒܕ ܫܘܝܚܘ ܕܐܫܬܥܒܕ : ܢܘܚ
ܙܕܝܩܐ ܕܐܬܒܙܚ . ܐܬܚܡܬ ܠܗ ܘܠܛܗ ܠܒܪܗ :
ܘܗܘܘ ܥܒ̈ܕܐ ܬܘܠܕ̈ܬܗ ܕܟܢܥܢ . ܕܐܬܒܙܚ
ܐܒܐ ܟܐܢܐ : ܐܢ ܓܝܪ ܢܘܚ ܠܐ ܣܒܪ ܗܘܐ .
ܕܠܛܗ ܠܒܪܗ ܕܓܚܟ ܒܗ : ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܢܘܚ
ܥܒܕ ܠܟ . ܝܥܩܘܒ ܕܥܒܕܬܝܘܗܝ ܥܒܕܐ ܀
ܡܢܝ[b] ܠܐ ܥܒܕܬ ܗܕܐ . ܘܗܘܝܬܘܢ ܐܢܬܘܢ
ܥܒ̈ܕܝ : ܘܡܫܡܫܝܬܘܢ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ .
ܘܐܦܢܝ ܪܘܚܗ ܥܠ ܐܚ̈ܘܗܝ : ܠܗ ܙܒܢܘܗܝ

[a] BM ܐܦ̈ܝܟܘܢ — [b] BV ܡܢ ܕܝ

odium remissius se habebat. Miserentur homicidarum fratres qui vident eorum lacrymas; filii Jacobi renuerunt misereri fratris sui. Compedibus, ut scriptum est, pedes ejus constricti erant dum ambularet et dura vincula in corpore gerebat in itinere. « Sufficit mihi, ait Joseph, servum factum esse propterea quod somnia narravi; compensat servitus audacem meam narrationem. Si taceo, refugit cum ira illa natura quam perturbavistis et suis qualitatibus privastis, ut quod ipsius non erat ei præberetis; naturam vitiavistis qui hominem liberum servum fecistis; servum Chanaan historia non fecit et in servitute me involvistis; libertatem vestram in me servituti subjecistis, quum compedes mihi imposuistis; ira vestra murum perrupit, et lapides vestri facies vestras contuderunt. »

25. « A te, Joseph, didicimus homines liberos servos fieri: in somniis noctis nos servos fecisti, et in luce diei nos te vendidimus; nec tua audacia in hoc stetit ut nos tantum haberes servos, sed et patrem tuum pariter superba tua arrogantia servum traduxit. Noe justus propter contumeliam ipsi inflictam iratus maledixit filio suo; posteri Chanaan servi fuerunt, quia pater justus contumeliam passus est. Si Noe contumeliam sibi inferri non est passus, sed filio qui ipsi irriserat maledixit, quod fecit Noe facit tibi Jacobus, quem servum fe-

[illegible]

cisti. » — « Igitur fecistis me dominum et facti estis servi mei et experti estis effusiones miserationum mearum, quas effudi super capita vestra! Oh! si evenissent et adimpleta essent somnia quæ vidi et interpretati estis, generationibus venturis scripta fuisset mea in vos misericordia ; hæc via qua pergo nostram iniquitatem propalet et post tempus ostendat quis perverse in ea ambulavit. Date mihi pacem, fratres mei, quia flagrat mens mea amore vestri ; pendite peccatum meum et tribulationes et considerate peccatum quod fecistis ; omnes dominos meos deprecatus sum, et nullus reconciliatus est ; abscindite odium in me ; jam enim illud seipsum abscidit, quum non remaneam apud vos ; vidistis manus meas vinctas, vidistis lacrymas effusas, et non messui e cordibus vestris quod in auribus vestris seminaveram. Remane in pace, Juda, cum fratre meo Ruben, quia tu succurristi mihi ; consilium Ruben salvavit me et tuum eduxit me e cisterna ; quia sincerus est amor tuus, mitte Benjaminum legatum tuum ut patris sinum non relinquat ne pretium ejus fratres numerent ; rem præclaram, futuris generationibus tradendam, fecistis quod decem fratres convenerunt ut acciperent pretium fratris. Quiescant ergo mentes, quiescant conscientiæ, perturbator nocivus a vobis longinquus factus est. Timeo autem ne vestra actio abeat in

[a] M [illegible] — [b] M [illegible]

ܢܦܩ ܐܢܐ. ܠܐ ܡܟܝܠ ܐܒܘܟܘܢ ܠܥܠܡ ܐܒܘܟܘܢ ܠܗ:
ܟܕ ܐܢܐ ܡܢܟܘܢ ܐܚܝ. ܒܫܝܢܟܘܢ ܟܠܠ
ܒܫܝܢܐ: ܘܐܢܘܢ ܕܒܢ ܕܟܠ ܐܢܫ ܡܫܬܒܩܝܢ.
ܠܐ ܐܫܟܚܢ ܒܗ ܒܫܝܢܐ: ܡܢ ܝܕܥ
ܕܗܝܕܝܢ ܠܐܟ. ܐܢܐ ܘܐܢܘܢ ܐܝܟ ܒܫܝܢܐ:
ܒܚܝܐ ܗܢܘܢ ܗܘܐ ܠܡܚܙܐ ܚܕܕܐ. ܐܡܬܝ
ܕܐܙܠܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܠܐ ܬܫܐܠܘܢ ܠܗ ܕܐܬܦܪܫܢ. ܘܗܘܐ
ܡܚܙܐ ܠܗ ܠܐܒܐ: ܘܗܘܐ ܕܐܬܦܪܫܢ ܒܥܘܠܐ
ܥܠܝ. ܡܢ ܚܘܒܐ ܕܗܘܐ ܒܚܝܠܐ. ܐܦ
ܠܐܒܐ ܐܬܐܡܪܘ. ܘܐܬܕܟܪܘ ܐܟܚܕܐ
ܠܟܘܢ ✣

26. ܐܢ ܥܒܕܐ ܠܘܬܟܘܢ ܦܐܫ. ܕܗܒܐ ܕܝܗܒܢ
ܗܒܘ ܠܢ: ܐܙܠ ܝܘܣܦ ܘܠܐ ܬܫܬܒܗܪ.
ܠܡܐܡܪ ܕܠܘ ܥܒܕܐ ܐܢܬ: ܕܠܐ ܢܬܝܩܪܢ
ܐܘܠܨܢܝܟ. ܘܠܐ ܡܥܕܪܢܝܢ ܠܘܬܟ: ܠܐ ܬܐܡܪ
ܟܕ ܡܬܦܪܫܝܢܢ. ܕܒܪ ܚܐܪܐ ܐܢܬ ܘܐܚܝܟ ܐܚܝܢ:
ܠܓܢܒܐ ܗܝ ܕܫܒܝܘܬܐ ܗܝ. ܗܝ ܕܡܠܐ ܠܝ
ܡܐܡܪܐ: ܕܬܓܪܐ ܐܝܟ ܓܢܒܐ. ܕܒܢܝ
ܚܐܪܐ ܠܫܒܝܐ: ܘܐܢ ܡܫܬܡܥܐ[a] ܒܬܪܗܘܢ.
ܦܣܩ ܪܫܝܗܘܢ ܣܝܦܐ ✣

27. ܡܫܠܡܢ ܡܠܐ ܕܐܡܪ ܐܚܐ. ܒܢܝܡܝܢ ܕܝܢ

consuetudinem : quia peccavit in vos frater vester, implevistis marsupium vestrum pretio ejus ; nemo antea hanc portam aperuit redigendi in servitutem virum liberum ; indebita primogenitura ornavistis fratrem juniorem ; tristis relinquo in pace cœtum meorum fratrum : quis scit si unquam adhuc nos invicem videbimus in hac vita ? Quum redieritis ad patrem, date ei salutationem filii sui ; scio vos non posse ei narrare quæ gesta sunt. Rogo vos, fratres, benigne aspiciatis Benjamin ; si in me fuistis iniqui, in Benjamin non peccetis ; per vota matri nostræ dati fuimus, ego et frater meus Benjamin. O beatum Jacobum, si Rachel non peperisset ! Non putem eum vobis condonaturum. Sed ecce mercatores expectant me, statim autem ac pedem ad iter movi, amor mihi obversatus est ac progredi impedivit. Jam mercatores timent, quia moram feci vosque retinui. »

26. « Si servus apud vos remanet, reddite nobis aurum quod dedimus. » — « Vade Joseph, et in via ne glorieris te servum non esse, ne aggraventur tuæ tribulationes, adjutoribus deficientibus. Ne dicas, quum separamur, te liberum esse et nos fratres tuos. Tale quid dicere est accusare mercatores, quasi fures essent qui viros liberos in captivitatem ducunt ; si rumor post eos spargatur, gladius abscindet capita eorum. »

27. Absolutis verbis quæ frater

[a] ܡܫܬܡܥܐ V

[illegible]

cum gemitu ad fratres dilectos locutus est, separavit se ab eis, fremens dum recordaretur patris et etiam fratrum. « Nos mercatores hodie videmus te valde tristem ; nunc, quum ab eis dicesserimus, indica nobis culpam tuam ; vehemens erat eorum furor, asperum prorsus eorum odium. Hæc non est via servorum, et sumus in diversorio. » « Non cognosco culpam a me in priorem meum dominum commissam. » — « Ne in via effugias a nobis; si fidem servaveris, probra non sustinebis : non removebimus beneficentiam, quum noverimus probitatem tuam. » Narrarunt ad invicem mercatores quæcumque in via contigerant, quanta puer sustinuisset et quanta ejus dominorum fuisset superbia : « Quia vera diximus, exarserunt et exacerbati sunt; noluerunt eum retinere, quia veritatem manifestabamus : dentibus violenter fremebant in innocentem; si dimissemus eum, sicut lupi dilaniassent eum ; eripuimus eum e manibus eorum, sicut passerem e faucibus aquilæ : et liberavimus eum a dentibus eorum, sicut ovem ex ore leonis. Desine, o Joseph, amplius contristari ; quia sic erga te dominì tui egerunt, Deus in te benevolus erit. Bonus dominus emet te, et transibunt dies afflictionis tuæ succedetque tempus gaudii; tunc feliciter recordaberis nos felicitatis tuæ causam fuisse. Quot vices mercatoribus surgit in mari tempestas ! considera transire tem-

[a] O [illegible] — [b] O [illegible] — [c] BO [illegible] — [d] V [illegible]

pestatem : valde prodest quod dominorum tuorum tempestate quassatus es ; perge in navi nostra versus tranquillitatem portus ; Ægyptus erit insula quæ tibi bona procurabit.

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ ܕܟܕ ܐܙܕܒܢ ܀

Explicit sermo primus quando venditus est Joseph.

ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܬܪܝܢ .

**Sermo secundus.**

ܕܟܕ ܐܝܬܝܘ ܠܐܒܘܗܝ ܟܘܬܝܢܗ .

Quando attulerunt patri suo tunicam Josephi.

ܡܢ ܕܫܩܠܘ ܐܚ̈ܝ ܝܘܣܦ . ܛܝܡܐ ܡܢ
ܒܢ̈ܝ ܥܪܒܐ : ܐܬܚܫܒܘ ܘܫܩܠܘ ܡܠܟܐ . ܕܢܟܠܘܢ
ܠܝܥܩܘܒ ܐܒܘܗܘܢ : ܪܘܒܝܠ ܐܚܘܗܘܢ ܩܫܝܫܐ . ܠܐ
ܝܕܥ ܗܘܐ ܕܡܢ ܙܒܝܢ : ܘܥܛܦ ܠܓܘܒܐ ܐܝܟ ܕܣܒܪ
ܠܗ . ܕܒܗ ܡܫܟܚ ܠܐܚܘܗܝ ܝܘܣܦ :
ܡܢ ܕܩܪܝܗܝ ܘܠܐ ܥܢܐ ܠܗ . ܐܪܝܡ ܩܠܗ
ܒܒܟܝܐ : ܘܩܠܐ ܕܒܟܝܗ ܘܝܒܒܐ . ܫܡܥ
ܟܢܫܐ ܕܐܚ̈ܐ ܒܝ̈ܫܐ : ܐܝܟܘ ܝܘܣܦ ܐܡܪ ܪܘܒܝܠ .
ܕܫܒܩܬܗ ܘܐܙܠܬ ܠܘܬܟܘܢ : ܘܡܢܐ ܦܬܓܡܐ
ܐܦܢܐ ܠܗ . ܠܝܥܩܘܒ ܕܒܐܝ̈ܕܝ ܬܒܥ
ܠܗ : ܒܟܐܒܐ ܕܣܓܝ ܒܟܐ ܗܘܐ . ܘܥܡ ܒܟܝܐ
ܒܒܟܝܗ ܡܬܕܪܐ ܗܘܐ : ܛܘ̈ܪܐ ܠܝܠܠܬܗ
ܡܥܢ̈ܝܢ . ܕܐܠܝܢ[a] ܐܝܟ ܡܢ ܕܡܥܘ̈ܗܝ :
ܐܡܪܘ ܠܝ ܡܢܐ ܥܒܕܬܘܢ ܠܗ . ܒܩܠܗ
ܠܐܚܘ̈ܗܝ ܐܡܪ ܗܘܐ : ܐܢ ܡܝܬ ܠܗ ܒܝܕ
ܐܝ̈ܕܝܟܘܢ . ܚܘܘ ܠܝ ܐܝܟܐ ܩܒܪܬܘܢܝܗܝ : ܘܐܢ ܗܘ
ܕܦܓܪܗ ܐܬܒܙܥ[b] . ܐܫܩܘܠ ܐܦ
ܠܫܠܕܗ : ܕܡܣܟܐ[c] ܐܒܘܢ ܠܚܙܘܗ . ܥܝ̈ܢܐ
ܠܥܝ̈ܢܘܗܝ ܡܫܬܐܠܢ : ܕܢܚܙܐ ܠܟܬܘܢܗ
ܕܒܣܡܐ . ܠܝܘܣܦ ܦܩܝܪ ܡܢ ܟܠܗ :
ܘܚܝܐ ܚܕܬܐ ܕܡܬܟܠܠ . ܕܟܕ ܦܬܚܘ ܠܐ

1. Accepto ab Arabibus pretio, fratres Josephi, mente varia volventes, consilium inierunt ut patrem suum deciperent. Ruben, frater natu major, nesciens Josephum esse venditum, gressus direxit ad cisternam, quia putabat se in ea fratrem Josephum inventurum[1]. Quum eum vocasset et ille non respondisset, extulit vocem cum fletu. Vocem fletus ac ejulatus percepit turma fratrum facinorosorum. « Ubi est, aiebat Ruben, Joseph quem abiens apud vos reliqui? Quid respondebo Jacobo qui eum a manibus meis requiret ? » Præ dolore flebat et cum fletu lacrymæ erumpebant; ejulatus ejus in montibus resonabant quos suis lacrymis respergebat. Voce fratres compellans aiebat : « Dicite mihi : quid ei fecistis ? Si mortuus est in manibus vestris, ostendite mihi ubi sepelistis eum ? Si corpus ejus dilaceratum est, auferam saltem ejus cadaver, quia pater noster ejus aspectum expectat ; ejus oculis of-

1 *Gen.* XXXVII, 29.

a BM ܕܐܠܝܢ — b A ܐܬܡܙܥܬ — c A ܐܒܘܢ ܟܕ ܚܐܪ

ܟܪܐ ܠܗ : ܫܡܥܘܢ[a] ܠܟ ܒܒܪܝܐ ܐܦܫܪ .
ܘܒܚܘܪܐ ܟܪܐ ܕܐܦܫܐ . ܡܛܠ ܗ̄ܝ ܐܙܠ
ܘܐܦܩܘܗ ܠܗ . ܠܗܘܐ ܡܢܗܘܢ ܒܒܥܠܐ :
ܘܗܫܐ ܟܠܐ ܚܕ ܟܪܐ ܠܝ . ܠܐ ܐܙܠ ܐܟܪܐ
ܠܬܪܝܢ : ܕܟܕ ܟܐܒܐ ܗܘ ܕܚܕ ܥܝܩܢܝ . ܕܐܒܐ
ܘܐܚܐ ܡܢܘ ܢܣܒ ܀

feramus oportet illius cadaver. Videns catervam nostram congregatam, Josephum ab unoquoque requiret. O infelix hora ! quando adveniemus non habentes nobiscum filium Rachel. Expedit mihi remanere in deserto et in his montibus mori ; si enim abiero, fletu perturbabo senem Jacobum ; nunc de uno plorans, non ibo ut de duobus plorem ; quum dolor unius ita me cruciet, dolorem patris mei ac fratris quis sustineat ? »

ܠܐ ܬܬܥܝܩ ܢܦܫܟ ܪܘܒܝܠ . ܕܠܐ ܩܛܠܢܝܗܝ
ܡܛܠܟ : ܚܝܐ ܫܒܩܢܝܗܝ ܕܡܢ ܕܚܠܬܟ .
ܢܣܒܢ ܛܝܡܗܘܢ ܕܐܡܪܢ : ܘܦܪܫܢܝܗܝ
ܙܒܢܢܝܗܝ ܡܢܢ . ܠܬܓܪܐ ܥܒܕܐ[b] ܝܗܒܢܝܗܝ :
ܥܠ ܕܐܬܥܠܝ ܘܒܣܪ ܒܢ . ܠܫܘܒܗܪܗ
ܬܒܪܢܝܗܝ : ܘܬܪܝܢ ܙܘܙܝܢ ܡܛܝܢ ܠܟ . ܡܢ
ܛܝܡܗ ܕܢܛܪܢ ܠܟ : ܗܘܐ ܠܗ ܡܕܡ
ܡܢ ܕܗܘܐ . ܠܐ ܬܒܟܐ ܘܬܬܚܡܬ ܒܢ : ܐܢ
ܡܢ ܝܥܩܘܒ ܕܚܠܬ ܐܢܬ . ܠܘ ܕܠܚܘܕ ܗܘ
ܟܠܢ ܓܝܪ : ܨܘܪܐ ܪܟܢ ܟܠܢ ܕܥܡܟ . ܢܣܝܒ
ܠܡܛܥܢ ܟܡܪ ܐܒܘܢ[c] : ܠܐ ܚܣܝܪܐ ܐܘܡܢܘܬܐ .
ܠܐܘܡܢܐ ܕܢܟܠܬܐ : ܢܟܣܐ ܪܘܫܢ ܘܢܟܣܐ .
ܕܢܟܠܐ ܕܡܛܥܝܐ ܠܬܡܝܡܐ : ܢܨܒܬ ܒܟܘܠܗ
ܡܢܗ . ܥܠ ܐܪܥܐ ܢܦܪܘܣ ܢܨܒܬ : ܐܥܠ
ܡܢܗ ܓܕܝܐ ܢܟܣܘܣ . ܘܢܣܒܪ ܐܒܘܢ
ܕܡܛܠ ܗ̄ܘ : ܘܟܕ ܢܚܙܝܢ ܥܝܢܘܗܝ ܠܕܡܐ .
ܠܒܗ ܢܬܠ ܥܠ ܩܛܠܐ : ܘܚܣ ܠܗ ܡܛܠ
ܟܐܢܘܬܗ . ܕܢܬܠ ܕܚܠܐ ܥܠܝܢ : ܠܐ ܢܬܪܥܐ
ܠܥܠܡ . ܘܢܚܒ ܢܬܠ ܕܚܛܝܢ : ܠܢ
ܟܬܘܢ ܙܒܝ ܠܒܘܫ . ܘܟܕ ܕܡܛܠ ܙܒܘܗܝ
ܠܚܠܐ : ܠܐ ܢܒܘܙ ܟܕ ܒܟܬܢܐ . ܕܡܢܘܢ

2. « Noli, Ruben, vexari, propter te ab eo occidendo abstinuimus ; vitam ei servavimus propter timorem tui. Accepimus pretium quod tibi diximus, separavimus eum a nobis ; mercatoribus servum tradidimus ; quia se exaltavit et nos sprevit, superbiam ejus fregimus ; duo denarii obtingunt tibi, quos e pretio ejus servavimus tibi. Quod igitur factum ei est factum est ; noli flere aut irasci contra nos ; si Jacobum metuis , non solus es , omnes collum inclinamus ad ferendum tecum patrem iratum ; non deerit artificium excogitanti dolum ; celabimus facinus nostrum illudque per dolum simplices decipientem exornabimus ; exuimus Josephum tunica ; tunicam super terram extendamus et super eam occidamus hœdum, et pater noster putabit eum occisum fuisse ; ubi enim ejus oculi sanguinem aspexerint, illius mens cædem suspicabitur. Absit ut pro sua justitia unquam arbitretur nos tunicam

[a] A ܕܐܗܘܐ ܒܒܪܝܐ — [b] BM ܓܡܠܐ — [c] BM ܠܡܣܝܒ ܥܡܟ ܐܒܘܢ

[illegible]

intinxisse ; rem non relinquemus, sed sedebimus donec te persuasum reddamus. Cohibe fletum tuum coram genitore tuo ; quando accesseris ad eum, sileas ; ne anceps hæreas, hæsitatio enim res est nociva ; si diffidamus unus de alio, illico dolus noster propalabitur ; nemo rem in medium proferat, quia si propaletur, conteret nos ; mentes nostræ sepulchra sint, e quibus facinus nostrum non suscitetur. »

[illegible]

3. Adduxerunt hœdum e grege eumque super tunicam mactaverunt, quam ejus sanguine infecerunt,ut patris mentem deciperent[1]. Ducentes secum greges profecti sunt ad senem Jacobum redituri ; perrexerunt donec pervenirent ad locum ubi pater eorum commorabatur. Volavit rumor et data sunt nuntia viros cum gregibus advenisse. Rumor pervenit ad senem collapsum quem tristitia conficiebat. Audivit Lia natu majorem venisse et lætata est de reditu suorum dilectorum ; Zelpha et Bala ambæ gavisæ sunt advenisse suos filios. Illi, a gregibus discedentes, commune inierunt consilium ne lætæ apparerent eorum personæ in ingressu ad patrem, sed similes fierent viris occisum in manibus portantibus. Dicebant : « Cum suspiriis vestem circa corpus adaptemus ; sordidas vestes non exuamus, et immundities nostra luctum nostrum testetur, squalor membrorum ostendat dolorem nostrum.

1 *Gen.* XXXVII, 31.

[a] A [illegible] — [b] V [illegible] A [illegible] — [c] A [illegible] — [d] B [illegible]

ܐܝܟܢ ܕܚܙܐ ܠܢ ܐܒܘܢ . ܢܐܡܪ ܕܐܝܟܘ ܝܘܣܦ
ܢܪܡܐ ܐܟܚܕܐ : ܟܠܢ ܡܢ ܗܘܝ ܒܒܟܝܐ .
ܡܢ ܗܪܟܐ ܐܫܬܪܝܘ : ܟܕ ܐܬܟܣܝܘ ܐܦܝܗ
ܠܗ . ܘܕܡܥܐ ܒܥܝܢܝܗܘܢ ܢܚܬܐ : ܒܐܝܕܝܗܘܢ ܫܩܝܠ
ܦܬܘܢܐ . ܘܗܘܐ ܡܫܬܪܐ ܒܐܝܕܝܗܘܢ :
ܠܐܒܠܐ ܕܢܬܪܒܐ ܘܢܣܓܐ . ܠܡܢܐ ܒܟܝܬܘܢ
ܠܗ : ܚܙܝܐ ܒܟܘܢ ܠܝ ܐܝܟܐ . ܟܠܢ ܗܘܐ ܠܐ
ܕܢܚܫ ܠܗ : ܟܠܗ ܓܝܪ ܕܐܢܫ ܡܢܟܘܢ .
ܐܝܟ ܕܡܢ ܡܫܬܟܚܐ ܀

ܦܩܕ ܣܒܐ ܝܥܩܘܒ ܠܒܢܘܗܝ . ܕܢܥܠܘܢ
ܠܘܬܗ ܚܒܝܒܝܢ : ܕܒܥܝܢ ܠܡܚܙܐ ܘܠܡܬܢܝܚ ܠܗ .
ܒܚܙܝܐ ܕܒܢܝܐ ܕܐܪܒܝܬ : ܒܪܝ ܫܡܥܘܢ
ܐܚܙܝܟ ܘܐܚܕܐ . ܘܒܟܠܟܘܢ ܚܕܘܬܝ ܬܬܪܒܐ .
ܕܣܓܝ ܥܩܬ ܕܐܘܚܪܬܘܢ . ܚܕܐ ܐܢܐ ܒܟܘܢ
ܕܐܬܝܬܘܢ : ܐܪܝܡ ܥܝܢܘܗܝ ܝܥܩܘܒ .
ܘܚܙܐ ܟܢܫܐ ܕܒܢܘܗܝ : ܘܡܢ ܟܐܒܐ ܒܟܐ
ܘܫܐܠ ܐܡܪ ܗܘܐ ܕܐܝܟܘ
ܝܘܣܦ : ܗܐ ܟܠܟܘܢ ܚܙܐ ܐܢܐ .
ܘܝܘܣܦ ܐܝܟܐ ܗܘ : ܦܐܘܣܦ
ܐܝܟܘ ܕܚܒܝܒ ܠܝ . ܒܚܙܝܗ ܢܚܬܘܡ
ܚܕܘܬܐ : ܕܒܝ ܕܡܝܬܝ ܒܟܠܟܘܢ . ܕܢܩܘܐ
ܠܐ ܘܠܐ ܗܘܐ : ܕܒܥܢܐ ܕܢܩܘܐ ܐܢܬܘܢ ܗܘܐ .
ܘܥܡܢ ܥܠܘܢ ܥܡܟܘܢ[a] ܠܗ . ܟܕ ܚܒܝܒ ܡܢ
ܠܐ ܗܘܐ . ܒܢܝ ܝܥܩܘܒ ܐܡܪܘ ܠܐܒܘܗܘܢ :
ܠܗ ܥܡܢ ܦܫ ܠܗ . ܘܥܡܢ ܕܢܦܩ
ܠܘܬܢ : ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܒܪܐ ܕܩܛܝܠ .
ܡܢܥܢܐ ܡܢ ܐܫܬܪܝ : ܥܡܢ ܦܫܛ ܐܝܟ

[a] A ܐܢܘܢ

Ubi ingressi fuerimus, statim ac aspiciet nos pater dicet : « Ubi est Joseph ? » Tunc omnes cieamus gemitus cum fletu. » Texerunt igitur capita, et, lacrymis ab oculis defluentibus, portabant in manibus vestem, ut quum eam extenderent luctus augeretur. « Cur sic fletis ? aiunt quidam e spectatoribus, quid amisistis ? dicite nobis ut dolorem vobiscum sustineamus et consolationem afferamus ; mœrore enim afficiuntur personæ vestræ dolentque liberi vestri ; similes estis viris occisum portantibus ; si totus grex periisset, de hoc non doleremus. Quamdiu enim superstites estis, potest inquiri an quid perierit. »

4. Præcepit senex Jacobus filiis suis dicens : « Ingredimini ad me, dilecti mei ; quia visus meus extollitur, ut refociller videndo liberos quos enutrivi. Fili mi, Simeon, videam te et gaudeam, ac per vos omnes augeatur gaudium meum ; multum enim anxius fui quod moram fecistis, gaudeo quod advenistis. » Elevatis oculis, Jacobus vidit cœtum filiorum et præ dolore illacrimari cœpit, interrogans : « Ubi est Joseph ? Ecce vos omnes filios meos video ; Joseph autem non apparet. Dilectus meus ubi est, ut suo aspectu obsignet gaudium quod e præsentia vestra percipio ? Si ad gregem coegistis eum permanere, fas non erat ; oportebat eum vobiscum ingredi, quia illum præ vobis expectabam. » — « In grege separatim a nobis non remansit, reposuerunt filii Jacob patri suo ;

pater, sustine et tolera nos ut aperiamus tibi quid accidit. Veluti viri qui quidpiam odibile perpetrarunt, præ pudore stamus coram te ; occlusum est, sicut Annæ, os nostrum. Iniqui fuimus in dilectum tuum ; viris odibilium reis similes sumus in adventu nostro et velut homicidæ et fures a te apprehensi. Efficiamus nobis cor ferinum ; audeat impudentia nostra narrare ; ægre feras nos, qui tot miserias sustinuimus. Nescimus Josephum a te ad greges missum fuisse ; erraverit per montes, a via aberrans et locum gregum nesciens. Accidit ut, dum pasceremus in montibus et collibus, ecce tunica Josephi sanguine intincta projecta jacebat coram nobis. Vidimus tunicam, pater, et putavimus cadaver esse. Eo momento, omnium nostrum color immutatus est ; violentus tremor invasit nos ; ossa dorsi veluti dissolvebantur ; præ metu et pavore membra nostra veluti navis quatiebantur : corpora vacillabant, veluti arbores vento agitatæ. A quonam occisum cadaver quod sanguine respersum jacet? Tempestas in terra excitata est attrahens animas nostras debilitatas, fluctus exsurgebant submergentes personas nostras. Ecce alii occiderunt, et nos apprehendimur. Occisores ab eo aufugerunt, et qui non occiderunt apprehenduntur. Memores tuarum supplicationum, ausi sumus accedere ; vidimus projectam tunicam et cadaver ex ea sublatum.

Putabamus sub veste latere corpus. Spes nos fefellit; nec invenimus quod putabamus. Vertimus in deserto tunicam et manicæ indicarunt illius dominum. Viderunt oculi nostri, clamavit os: Tunica est fratris nostri Joseph. Agnita tunica, multiplicatæ sunt angustiæ et crevit cordis nostri dolor. Diximus ad invicem: Eadem ipsa est quæ filio tuo contexta fuit; forsan pater noster misit eum ad nos. Lingua nostra cum lamentis quærebat: Quis ausus est cædem patrare? Desertum nostris lamentationibus commotum est; ad vocem nostram congregatæ sunt feræ; montes nobiscum flebant nostris lamentationibus respondentes; nullum ejulatus genus remansit quod in montibus non resonaret. Quia illic dabatur locus, libere flevimus. Ecce, pater, ab hac die filii tui in afflictionibus versantur; attulimus tibi tunicam occisi; ubi eam aspicimus et recordamur ejus domini, dolor gravis velut febris membra nostra consumit; miramur fratrem nostrum primogenitum Ruben in toto hoc luctu vires et fortitudinem servasse. Magnus quidem erat omnium dolor, sed Rubeni major. Quando aspexit tunicam, dolor lethalis eum invasit. Luctum Josephi temperavimus, sed propter Ruben affligimur; apprehendit tunicam, eam osculatur et anima ejus mortem patitur super eam; non siccantur, o pater, oculi nostri a

a A — b V — c A add. — d A — e A — f A — g A — h A — i BM

ܘܛܘܪ̈ܐ ܣܥܠ ܠܟܐܒܘ : ܒܨܠܘ̈ܬܟ ܐܬܦܪܩܢ .
ܡܢ ܚܝܘ̈ܬܐ ܕܚܕ̈ܪܢ ܠܢ : ܐܝܟ ܛܘܪܐ ܪܒܐ
ܗܘܐ . ܟܘܬܝܢܐ ܥܠܝܢ ܒܬܩܠܗ̇ . ܒܡܢܝܢܐ
ܥܣܪܐ ܗܘܝܢ . ܘܒܝܘܩܪܗ̇ ܐܬܥܨܝܢ :
ܘܐܠܘ ܠܚܕ ܡܣܟܢܐ . ܚܕ ܗܘ ܠܚܘܕܘܗܝ ܗܘܐ
ܠܗ̇ : ܘܡܫܟܚ ܗܘܐ ܠܡܛܥܢܗ̇ . ܘܠܓܒܪ̈ܐ
ܥܣܪܐ ܐܬܝܗܒܬ : ܘܐܬܡܚܝܠܘ ܗܘܘ . ܠܐ
ܝܩܪܐ ܣܓܝܐܐ ܕܟܘܬܝܢܐ ܚܢܩ ܗܘܐ : ܐܠܐ
ܐܒܠܗ̇ ܕܡܪܗ̇ ܠܢ ܠܟܠܢ . ܚܝܠܢ ܐܥܒܪ . ܠܐ
ܣܦܩ ܗܘܐ ܟܘܬܝܢܐ ܕܢܥܝܪ ܠܢ ܟܠܗ ܐܒܠܐ
ܗܢܐ . ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܫܟܚܢ ܦܓܪܐ : ܐܫܬܐ
ܡܚܝܠܬ ܚܝܠܢ . ܠܐ ܡܬܚܐ ܘܠܐ ܥܪܒܐ
ܘܥܡܪܐ ܐܝܟ ܛܘܪܐ ܕܟܒܫܘܢ : ܐܠܐ ܦܓܪܐ
ܘܗܕ̈ܡܐ ܘܓܝ̈ܕܐ ܒܝܘܩܪܗܘܢ ܟܦܘ ܨܘܪ̈ܝܢ .
ܠܐ ܐܡܪܢ ܕܐܒܕ ܗܘ : ܘܠܐ ܩܥܝܢ
ܕܐܫܬܟܚ . ܟܘܬܝܢܐ ܦܣܩ ܣܒܪܢ : ܐܠܐ
ܠܠܒܐ ܐܝܬܝ ܣܡܐ ܨܠܘܬܟ . ܡܡܠܠܝܢ ܚܢܢ
ܥܠ ܟܘܬܝܢܐ : ܕܟܡܐ ܥܩ̈ܬܐ ܐܥܒܪ ܥܠܝܢ .
ܐܢ ܚܝ ܐܘ ܠܐ ܚܝ . ܐܠܗܐ ܒܠܚܘܕ ܝܕܥ .
ܐܪܥܐ ܬܚܬܝܢ ܙܥܬ : ܣܒܪܝܢ ܗܘܝܢ ܕܡܬܦܠܓܐ
ܗܝ . ܛܘܪ̈ܐ ܡܬܟܦܝܢ ܗܘܘ ܕܢܚܦܘܢ : ܐܠܐ
ܨܠܘ̈ܬܟ ܥܕܪ̈ܢܝ ܗܘܝ̈ ܠܢ . ܒܡܕܒܪܐ ܥܒܪܢ
ܝܘܡܬܐ ܘܠܐ ܐܟܠܢ ܠܚܡܐ . ܘܡܫܟܚܝܢ ܗܘܘ
ܬܪܝܢ : ܕܢܬܦܪܢܣܘܢ ܥܡܢ . ܡܛܠ
ܨܠܘܬܐ ܠܐ ܚܣܪܢ :

lacrimis; nec cessant ejulatus, flebiliter ululamus ut sirenes. Feræ quæ pati nesciunt nobiscum compatiebantur; videntes in deserto magnum istum luctum, ipsæ mœrore affectæ sunt; adeo magnus fuit noster planctus ut ipsæ feræ illum animadverterint; generationibus futuris narrabitur noster planctus ac dolor, cujus clamores saxa scidissent montesque mœrore involvissent. Orationibus tuis servati sumus a feris nos circumdantibus; velut mons magnus, tunica suo pondere nos premebat; numero decem eramus et pondere ejus opprimebamur; si obtigisset alii cuipiam misero, ille eam solus portare valuisset; viris decem obtigit et debiliores facti sunt; non pondus nimium tunicæ nos suffocabat, sed luctus ejus domini nobis omnibus vires ademerat; sufficiens non erat tunica ut totum hunc luctum nobis excitaret. Quia non invenimus cadaver, febris extenuavit vires nostras; non subtegmen et stamen et lana pondere suo veluti mons aliquis obruerunt nos, sed corpus, membra et nervi pondere suo incurvarunt cervices nostras. Non dicimus ipsum periisse, non clamamus ipsum inventum esse; tunica spem nostram abscidit, sed cordi medicamen attulit oratio tua. Loquimur de tunica; quantis ærumnis nos confecit. Si ille superstes sit annon Deus solus scit. Terra subter nos tremuit; putabamus mox scindendam. Montes se incurvabant ut nos obruerent, sed orationes tuæ adjuvarunt nos. Dies transegimus in deserto et cibum

[a] A ܐܟܠܢ — [b] BM ܚܝܠܐ ܕܐܒܠܐ

non sumpsimus. Oculi nostri lacrymis repleti sunt videndo tunicam. Confidimus Deum mercedem daturum labori nostro et post tempus tibi ostensurum quis occiderit filium tuum Joseph. Non potes non contristari; cum moderamine sustine tuum dolorem: ad sustinendam senectutem repone illius pondus in humeros nostros. »

ܟܕ ܗܠܝܢ ܫܡܥ ܗܘܐ ܝܥܩܘܒ . ܠܐ
ܣܒܪ ܕܢܫܬܠܡܘܢ : ܡ̈ܠܐ ܩ̈ܠܐ[a] ܕܡܘܬ
ܓܐܪ̈ܐ . ܘܐܝܟ ܟܘ̈ܒܐ ܕܦܪܚܝܢ : ܘܥܩܪ ܠܒܐ
ܒܟܐ ܕܐܝܬܘ ܠܝ . ܟܘܬܝܢܐ ܕܐܒܩܐ[b] ܒܗ̇ :
ܕܗܟܢܐ ܗܦܟܬܘܢ ܠܘܬܝ . ܕܠܐ ܠܡܐܬܝܘ ܦܐܫ
ܗܘܐ ܠܝ : ܗܒܘ ܠܝ ܕܐܚܙܝܘܗ̇ ܠܟܘܬܝܢܐ .
ܠܝ ܕܕܡܝܐ ܠܒܪܝ ܝܘܣܦ : ܕܐܬܦܠܓܬ ܠܐ
ܡܦܠܓ ܐܢܐ . ܕܐܝܟ ܕܓܕܫ ܗܘܐ ܠܒܢ̈ܝܗ̇ :
ܩܪܒ ܢܫܩܗ̇ ܗܘܐ ܠܟܘܬܝܢܐ . ܘܣܡܗ̇
ܠܗ̇ ܥܠ ܥܝ̈ܢܘܗܝ : ܕܡܥ̈ܐ ܒܕܡܐ ܐܬܚܠܛܘ .
ܘܟܘܬܝܢܐ ܢܛܦ ܚܫܐ : ܒܪܝ ܘܝ ܠܝ ܡܢܐ
ܓܕܫܟ . ܥܠ ܛܘܪ̈ܐ ܒܐܬܪܐ ܚܪܒܐ : ܗܕܐ
ܫܥܬܐ ܒܝܫܬܐ[c] ܠܝ . ܡܢ ܝܘܡܐ ܕܩܒܪܬ
ܠܐܡܟ : ܟܘܬܝܢܐ[d] ܒܪܝ ܒܬܪ ܡܘܬܟ . ܕܐܚܙܝܘܗ̇
ܚܙܐ ܠܐ ܒܥܐ ܐܢܐ[e] : ܛܒ ܗܘܐ ܠܝ ܐܠܘ
ܥܡܟ . ܐܙܠܬ ܗܘܬ ܐܦ ܟܘܬܝܢܟ[f] :
ܚܠܦ ܟܘܬܝܢܐ ܒܪܝ ܦܓܪܟ . ܕܩܕܡܝ ܐܣܝܡ
ܗܘܐ : ܘܒܕܡܥܝ ܕܥܝܢܝ ܐܪܘܐ . ܚܠܦ
ܟܘܬܝܢܐ ܕܟܪܝܟ : ܐܬܟܦܦܬ ܐܦ ܐܬܦܫܛܬ .
ܥܠ ܩܛܠܐ ܕܚܒܝܒܝ ܕܐܝܢܐ : ܘܣܝܒܘܬܐ
ܬܒܟܐ ܛܠܝܘܬܗ . ܕܛܠܝܐ ܕܥܪܩܘ
ܝܘ̈ܡܘܗܝ : ܠܒܢ̈ܝ ܡܣܟܐ ܗܘܝܬ . ܕܗܐ
ܐܬܝܢ ܘܡܚܕܝܢ ܠܝ : ܚܠܦ ܝܘܣܦ ܐܝܬܝܘ
ܢܚܬܗ . ܕܚܙܬܗ ܡܡܪܪܐ ܚܝ̈ܝ : ܐܪܦܝܘ
ܕܢܒܥܘܢ ܠܦܓܪܐ . ܘܚܠܦܘܗܝ ܐܝܬܝܘ ܟܘܬܝܢܐ :
ܡܚܒܠܐ ܗܘܐ ܠܐܒܐ ܕܣܒܐ . ܘܐܢܝܚܘ ܠܐܒܐ
ܕܟܡܝܪܐ : ܫܒܩܘ ܠܗ ܥܡ ܕܡܥ̈ܐ · ܠܡܘܬܟ

5. Hæc audiens Jacobus non sustinuit ut absolverent; verba veluti sagittæ volantia cor quasi spinis pupugerunt. Cum fletu clamavit: « Afferte mihi tunicam, ut eam examinem; sic rediistis ut desiderem vos non venisse; date mihi tunicam, ut videam an tunicæ filii mei Joseph similis sit; nullus dubito sicut Racheli evenit, ita ejus filiis evenisse. » Accedens osculatus est tunicam, imposuit eam super oculos suos. Lacrymæ cum sanguine illius commixtæ sunt; tunica mœstitiam stillavit: « Væ mihi, o fili, quid tibi accidit super montes in loco deserto? Hæc hora mala mihi est a die quo sepelivi matrem tuam; tunicam, fili mi, post mortem tuam videre non quæro; bonum esset mihi si tecum tunica abiisset; vellem ut pro tunica coram me haberem cadaver tuum, et lacrimis meis rigare possem corpus tuum non autem tunicam qua involvebatur; me incurvavi et erexi lugens cædem dilecti mei; senectus mea flebit adolescentiam pueri cujus dies effugerunt. Filios meos expectabam hodie, ecce veniunt et me lætificant; at pro Josepho afferunt ejus vestem, cujus visu vitam meam amaritudine conficiunt; neglexerunt quærere cadaver, et pro eo afferunt tunicam:

[a] A ܩܠܐ — [b] A ܐܬܚܙܝ ܐܢܐ ܒܗ̇ — [c] V ܒܝܫܬܐ — [d] A ܟܘܬܝܢܝ — [e] DM ܕܚܙܐ — [f] BV ܟܘܬܝܢܐ

ܫܒܩܘ ܨܒܘ ܪܒܐ : ܚܒܝܒ ܗܘܡܘ ܛܒ
ܘܚܒܝܒ . ܘܐܝܬܝܘ ܨܒܘܬܐ ܒܨܝܪܬܐ :
ܐܟܠܘܗܝ ܗܘܐ ܚܝܘܬܐ . ܘܒܡܕܒܪܐ ܠܐ
ܒܦܬܘܪ : ܐܬܚܫܒܬ ܥܠ ܡܘܬܝܪܘ . ܘܒܫܥܬܗ
ܠܡܘܬܐ ܨܒܐ : ܠܝ ܐܝܟ ܒܡܕܒܪܐ ܡܫܬܠܚܘܗܝ .
ܟܘܬܝܢܗ ܠܟܐܒܐ ܐܬܚܒܘ : ܘܐܚܘܗ ܕܐܚܝܢܘܗܝ
ܫܩܠܐ . ܐܢ ܠܗ ܢܩܛܠܘܢ ܠܟܘܬܝܢܗ : ܚܘܒܐ
ܒܡܕܒܪܐ ܟܘܬܝܢܐ . ܘܐܝܟ ܡܢܘ ܠܟܘܬܝܢܗ :
ܘܠܐ ܐܟܠܬܗ ܐܦ ܐܫܬܘܕܥܬ . ܦܘܠܚܢܐ
ܟܢܟܢܐ ܪܘܚܐ : ܡܢ ܓܘܐ ܝܢܩܐ ܕܡܫܬܠܚܘܗܝ .
ܕܟܘܬܝܢܐ ܦܬܝܐ ܡܚܒܘܒܐ : ܟܕ ܐܫܬܒܩ
ܗܘܐ ܟܕ ܕܒܪܐ . ܕܢܦܩ ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܬܠܐ :
ܠܝ ܫܩܠܐ ܦܫܝܛ ܗܘܬ ܠܗ . ܟܘܬܝܢܗ
ܐܡܪ ܦܠܓܐ : ܕܠܐ ܡܡܫܚܬܐ ܠܟܠܟܘܬܝܢܗ .
ܛܒܐ ܕܟܘܬܝܢܐ ܡܥܕܝܐ : ܡܢ ܣܩܘܒ ܠܐܦܐ
ܡܥܕܝܐ . ܒܝ ܡܫܟܚ ܢܗܪ ܚܝܘܬܐ : ܘܠܐܢܫܐ
ܢܣܩܘܢܘܗܝ ܡܡܫܝܢ . ܘܠܟܠܗܝܢ ܒܝ̈ܫܬܐ ܘܢܘܗܝ
ܢܩܛܠܘܢ : ܕܐܢܩܐ ܡܫܬܠܚܝ ܐܢܐ ܦܘܣܩ . ܐܠܐ
ܐܝܟܢܐ ܟܘܬܝܢܝ : ܘܠܐ ܫܩܠܐ ܦܪܫ ܦܘܣܩ .
ܐܚܘ ܗܘܝܘ ܠܟܘܬܝܢܝ : ܠܝ ܝܢܩܐ ܡܫܬܒܩܝ
ܚܠܦ ܗܘ . ܕܠܟܘܬܝܢܐ ܠܐ ܦܪܫܝܢ ܗܘܘ :
ܐܘ ܫܩܠܐ ܢܚܠ ܗܘ . ܕܢܣܝܪ ܦܘܣܩܐ
ܦܪܐ ܗܘܐ : ܒܟܝܢܘܬܐ ܕܡܫܬܡܠܝ ܠܐܟܘܠܐ .
ܐܝܟ ܐܬܐ ܒܟܬܐ ܛܒܐ : ܕܠܗ ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ
ܡܦܪܣܝ . ܘܠܐ ܕܡܫܬܠܐ ܢܩܛܠܝ : ܐܦ ܗܘ
ܡܬܠܝ ܕܡܣܬܒܪ . ܘܠܐ ܕܐܦܐ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ :
ܐܢ[b] ܢܩܛܠܘܟ ܡܢ ܟܢܝܫ . ܘܐܢ ܠܚܝܘܬܐ
ܟܘܬܝܢܝ : ܠܐ ܕܢܨܝܒ ܐܘ ܢܣܒܘܢ . ܚܙܝ
ܘܐܝܟ ܡܫܬܠܐ ܢܘܬܗ : ܠܡܠܟܘܬ ܡܘܬܟ
ܡܢܝܢ ܗܘ . ܠܐܠܦܐ ܕܒܝ ܕܟܝܢ ܕܠܒܝ :
ܦܪܥܬܐ ܡܘܬܟ ܠܐܝܟ ܦܫܠܐ . ܕܐܪܝܐ ܐܝܟܐ

[a] BM ܚܘܪܐ — [b] A ܐܢ

reliquerunt rem valde dilectam et attulerunt rem parvam. Feræ pessimæ Josephum in deserto comederunt. Aperuit ibi os suum ut me requireret et in hora mortis desideravit me. Flebo nunc miserum, cui in deserto auxilium ferre nequivi; rem mente revolvi, et indagatio attonitum me reddidit. Si homicidæ eum in deserto occiderint, cur tunicam reliquerunt? Si eum devorarint feræ, quomodo vestem ejus servarunt? Projecta jacebat in deserto tunica, et corpus ea indutum deperditum est. Quod tunica nec perdita nec lacerata fuerit hoc mentem meam dubiam reddit. Quid occisoribus profuit tunicam pulchram reliquisse? Quemnam offenderat in deserto, ut homicida ei insidias strueret? Si incidit in feras, quomodo tunica ejus servata est? nullum apparet in veste vestigium ungularum quæ eam lacerarint. Quis dedit leoni discretionem, ut spoliaret cadaver et servaret vestem? Cur eam involvit et deposuit ut corpus cum ossibus voraret? Putarem ab hominibus te occisum, si tunica perdita esset; in feras rem rejicerem, si lacerata esset vestis tua; si homines te occidissent, manifestum est quod vestem non reliquissent; si vero feræ, vestis tua lacerata fuisset; in consideranda nece tua mens mea velut navis est quæ in mare submergitur; quia nex tua nec est quæ a leone infertur nec quæ ab homicidis. Mors tua mirum quid habet,

ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ : ܕܡܘܬܗ ܡܟܢܫܐ ܕܐܚܪ̈ܢܐ . ܗܘܐ
ܟܕܡܘܬܗ ܚܘܪ̈ܝܢ ܚܙܐ : ܟܠܗ ܐܢܫܐ ܠܐ ܟܪܝܗ.
ܠܟ . ܕܐܦ ܟܐܒܐ ܒܡܢܬܗ : ܡܬܬܠܝܛ
ܚܒܝܒ ܠܟ . ܕܚܒܝܒܐ ܗܘܐ ܠܡܪܝ : ܕܚܒܝܒܐ
ܠܐ ܡܣܬܡܟܐ ܢܦܫܗ . ܠܗܝ ܗܘܐ ܗܘ
ܕܒܠܝܬܗ : ܘܡܫܝܚ ܗܘܐ ܕܢܒܠܐ ܠܝ .
ܘܟܕ ܐܢܫܐ ܘܕܡܘܬ : ܣܓܝܐܝܢ ܢܬܪܐ
ܘܐܬܐܟܠܬ . ܕܡܛܘܪܐ ܠܗܝ ܦܢܬ : ܘܗܘܐ
ܡܠܟ ܒܝܕ ܒܐܠܝܢ . ܕܣܓܝܐ ܕܡܘܡܐ
ܒܬܪܝ : ܘܡܕܒܪܐ ܠܐ ܦܫܦܫ ܐܢܐ . ܕܚܠܐ
ܕܣܓܝܐ ܡܢܗ ܠܟ : ܕܒܡܘܬܐ ܡܬܚܙܝ
ܠܝ ܡܡܘܬܟ . ܡܒܣܡܝܢ ܠܗ ܒܡܫܬܘܬܗ :
ܘܐܬܚܒܝܒ ܘܐܦ ܡܬܟܝܦ . ܐܘ ܡܬܟܝܦ
ܘܐܦ ܐܬܚܒܘ : ܒܐܘܪܚܐ ܕܫܠܝܚ ܐܬܐܒܕ .
ܕܠܐ ܢܚܝܒܘܢ ܗܘܝܬ : ܠܝ ܐܬܚܒܘ ܘܐܦ
ܡܬܟܝܦܘܢ . ܠܡܢ ܕܒܝܬܐ ܡܬܚܫܒ ܐܢܐ :
ܘܠܝ ܡܬܟܝܦܘܢ ܘܐܦ ܐܬܚܒܘ . ܗܐ ܚܙܘ
ܗܐ ܒܟܘܬܢܗ : ܘܕܡܐ ܕܢܦܫܗ ܙܡܪܬܗ .
ܦܘܪܫܢܐ ܠܐ ܦܪܩ ܠܗ : ܐܚܐ ܕܐܝܬܐ ܒ
ܚܠܡܗ . ܕܡܢܐ ܠܟ ܕܡܘܬܐ ܗܘܐ : ܘܕܡܐ
ܠܐ ܐܬܚܫܒ . ܡܟܪܢ ܕܐܬܟܠܗ ܚܝܘܬܐ :
ܘܡܢ ܥܡܠܐ ܗܢܐ ܗܘܐ . ܕܒܝܬܐ ܢܫܬܟܚ
ܠܟܘܬܢܗ : ܐܝܟܢܐ ܢܚܬ ܠܟܘܬܗ . ܗܘ
ܡܬܚܙܐ ܕܐܬܚܙܝ ܒܗ :

nec aliorum hominum interitui similis est. Sublatum est corpus tuum ab oculis meis et aspectui meo offertur tunica. Quia te amavi, o dilecte mi, hæc in meam miseriam contigerunt. Omnibus mors tua gravis est; dolor tuæ necis commovet viscera mea. Amabam matrem tuam Rachel; in via luctus involvit me; sperabam me consolationem nacturum in filio ejus, et ecce in ejus primogenito afflictiones me circumdant; de Rachele non ita afflictus sum, quia in via eam sepelivi, propter te doleo, quia mortuus es in deserto. In deserto non aderam; sed tibi aderat ille quem colis et poterat tibi tenere locum Jacobi et Rachelis. Observavi somnia tua et confidebam te secure ad nos reversurum. Ecce autem tunica tua sanguine tuo intincta clamat somnia Josephi mendacia fuisse. Hucusque ratus non sum virtutem somniorum qualem illam expertus sum talem esse, ut qui in inferos projecerint tuum cadaver, illud suis somniorum interpretamentis possint resuscitare. Sed te nudaverunt, deinde occiderunt; vel occiderunt deinde nudaverunt; perpendam quod attonitus vidi, ne me delirantibus annumerent. Si nudaverint et deinde occiderint, quomodo vestis sanguine conspersa est? Si autem occiderint deinde nudaverint, quid de tunica lucrati sunt? Corpus exanime nuditatem non sentit. Verisimile est cadaver adfuisse si homo illud spoliaverit. Quia vero cadaver non est repertum, putavi devoratum esse a feris, sed cur totus iste labor ut vestem ejus sanguine inficerent? Deus revelet servo suo rem qua attonitus fit. »

ܐܚ̈ܐ ܕܫܠܚܘ ܠܝܘܣܦ . ܟܕ ܫܡܥܘ ܕܝܥܩܘܒ
ܐܡܪ ܗܘܐ : ܕܗܘܘ ܫܠܝܚܘ ܕܐܡܪܐ . ܘܬܡܗܘ

6. Fratres qui Josephum nudaverant, auditis Jacobi verbis, stu-

[Syriac text]

pebant. Illi mentiti erant; os senis veritatem prædicabat; recitatis accusationibus se damnatos intus sentiebant. Cuncta, quæ fecerant juxta greges, senex domi explicaverat; modulante sene Jacobo iterarunt et protraxerunt carmina lugubria, dum tunica ad eorum pedes jacebat, eamque velut cadaver fleverunt :

« O puer in domo verecunde vestitus
In deserto forte ignominiose nudatus !
O qui in amore immersus eras,
Quomodo in sanguine immersus es?
O aquila, pennis velox,
Quis ausus est tuas præcidere pennas ?
Somniis quæ narrasti confidi,
Et ad gregem te misi.
Feminæ filios pepererunt;
Virum sicut mater tua non pepererunt.
Tibi cor, tibi etiam pulchritudo,
Sed in deserto tua cessavit sapientia;
Hæc omnia eximia dona
Commemoro et rursus eructo,
Et tristis sum amisisse
Divitias mentis quas possidebam. »

7. Stabat ibi Benjamin et voce quæ petras scidisset clamabat : « Frater Joseph, quid faciam? Cuinam me commendasti? Frater mi Joseph, quid faciam? quis suscitabit matrem nostram, ut horrendam hanc rem videat? Ecce tunica fœdata jacet coram nos; nostram matrem decebat ut te fleret mœstis carminibus; luctus de te, matre nostra superstite, vehemens fuisset;

[a] A [Syriac text]

remansi igitur solus et reliquisti me unicum. Ecce matre et fratre citius orbatus sum. »

8. Tunica et Benjamin Jacobum in animi deliquium projecerunt. Lacrymis suis Benjamin perfusus erat, et tunica sanguine conspersa; flebant servi et filii, domestici et extranei. Veluti nubes erat luctus. Tunica illic jacebat; qui fletum cohibere quærebat, illa visa, flebat; extensa erat tunica et super illam omnes cum Benjamin lamentabantur : « Domine, sicut consuevisti ulcisci opprobrium dilectorum tuorum, ita non negligas ulcisci sanguinem Josephi in tunica respersum. Si feræ eum comederunt, hoc e tua voluntate accidit ; si homines eum occiderint, non sint insontes coram justitia tua; non tulit, Domine, justitia tua sanguinem Abelis dilecti tui; non obliviscatur divinitas tua sanguinis in tunica effusi. »

9. Loquens tonitru in nube generat guttas pluviæ; sic vox Jacobi generabat lacrymas quæ ab oculis copiose fluebant : « Mea, aiebat, somnia me non fefellerunt. Sicut vidi, ita evenit, cur somnia Josephi non confirmarint quod dixit? Somnia quæ vidi effectu adamussim in me adimpleta sunt. Josepho contrarium accidit : quæ vidit somnia mendacia fuerunt; si autem verum est somnia Josephi non vera sed mendacia fuisse, non amplius dentur somnia in Jacob et interpretes in Israel. »

10. Duravit luctus per menses unum et duos, nec dolor transire

volebat. Congregati filii Jacobum deprecati sunt: « Cor nostrum, pater, contabescit in nobis præ mœrore et tristitia; quasi non sufficeret nobis mœstitia in montibus habita, ecce vox tua nos domi enecat. Vir es hodie senex, nec potes ferre onus luctus; nobis ætate junioribus luctus vires ademit; tu scis, pater, quantum pulchritudo nostra nitebat; inspice nunc vultus nostros; cinere conspersi sumus; nonne sufficit nobis privari societate Josephi fratris nostri? Non vincat te dolor ut te non privemur. Si unus dolor ita nos fregit, quis duos ferre posset: sustenta senectutem tuam, ut locum fratris nostri suppleas; in deserto nostra tristitia crevit ex quo invenimus tunicam; luctus oppressit nos dum flebamus cadaver. Oratio tua in montibus servavit vitas nostras a feris, quum unusquisque nostrum erraret de te anxius; ora ut Deus det mercedem labori quem suscepimus et finem imponat certamini quod sustinuimus propter Josephum; copiosæ sunt preces tuæ ad Deum, o vir juste; forte voluerit eum servare, ut eo vivente adhuc frui possis; mens igitur tua consoletur saltem propter Benjamin; habitus tuus mœstus suffocat eum; ostende ei vultum serenum ac fortem. »

11. In dolore suo Jacobus orabat et in tristitia sua deprecabatur: « Deus Domini mei Abraham, serva fœdus cum dilecto tuo; si mortuus est filius meus Joseph, Deus sit memor ejus; si autem vivit, da

ܒܒܢ̈ܘܗܝ : ܠܐ ܨܒܐ ܝܥܩܘܒ ܕܢܬܒܝܐ . ܒܡ̈ܠܐ
ܕܒܢ̈ܘܗܝ ܡܛܠ ܕܗܘܐ : ܐܚܘܬ ܠܫܝܘܠ
ܐܡܪ ܗܘܐ . ܠܘܬ ܒܪܝ ܝܘܣܦ ܒܐܒܝܠܘܬܐ :

ܣܦܩ ܡܟܝܠ ܠܢ . ܥܠ ܐܒܝܠܘܬܗ
ܕܣܒܐ ܝܥܩܘܒ : ܢܥܒܪ ܫܪܒܐ ܠܐܚܪ̈ܢܝܬܐ .
ܢܬܢܨܚ ܗܘ ܕܐܙܕܒܢ : ܐܝܢܐ ܕܫܡܥ ܢܬܕܡܪ .
ܕܗܘ ܕܡܨܛܥܪ ܢܬܢܨܚ : ܘܗܘ ܚܫܐ ܕܩܠܝܠ
ܙܒܢܐ . ܝܗܒ ܢܨܚܐ ܕܠܥܠܡ : ܠܐ ܟܠܝܘ ܚܒܨ̈ܘ
ܐܘܠܨܢ̈ܐ . ܠܡܝ̈ܬܪܬܐ ܡܢ ܡܪܕܝܬܗ : ܘܠܐ ܒܝܫܐ
ܫܟܚ ܠܡܒܙ ܥܘܬܪܗ . ܕܒܠܐ ܪܛܢ ܘܐܫܬܥܒܕ :
ܩܡ ܒܐܓܘܢܐ ܓܢܒܪܐ . ܗܘܐ ܒܡܪܕܝܬܗ
ܩܠܝܠ : ܗܘܐ ܠܘܬ ܣܪ̈ܝܩܐ ܡܣܝܒܪܢܐ . ܒܟܬܒܗ
ܡܪܗ ܙܟܝܐ : ܟܐܢܘܬܐ ܕܠܐ ܐܬܚܒܠܬ . ܠܐ
ܚܒܠܬ ܠܕܦܠܚ ܠܗ : ܩܠܝܠ ܕܢܣܒ ܠܗ
ܦܪܥ . ܡܐܐ ܚܠܦ ܚܕܐ :
ܛܘܦܣܐ ܠܛܒ̈ܐ ܫܒܩܢ . ܥܒ̈ܕܐ ܕܙܕܝ̈ܩܐ ܟܬܒܢ :
ܕܢܚܕܘܢ ܚܣܝ̈ܐ . ܡܐ ܕܡܣܓܝܢ
ܐܘܠܨܢ̈ܝܗܘܢ : ܠܡܘܬܪ ܥܡܠܐ ܕܝܠܗܘܢ .
ܫܩܠܝܢ ܐܓܪܐ ܕܦܘܥܠܝܗܘܢ : ܐܝܟ ܡܐ ܕܣܓܝ
ܥܡܠܐ . ܗܟܢ ܢܗܘܐ ܦܘܪܥܢܐ[a] : ܫܡܥܬܘܢ
ܢܟܠܐ ܕܚܣܡܐ . ܘܥܘܠܐ ܕܥܒܕܘ ܠܐܚܐ :
ܐܬܪܚܩܘ ܡܢܗ ܫܡܘܥܐ . ܠܐ ܢܙܒܢ ܒܗ
ܚܕ̈ܕܐ : ܚܣܡܐ ܡܫܚܠܦ ܠܦܪ̈ܨܘܦܐ . ܘܡܥܒܪ
ܠܗܘܢ ܡܢ ܕܘܟܝܬܗܘܢ : ܒܪ ܚܐܪ̈ܐ ܙܒܢ ܗܘܐ .
ܘܥܒܕܐ ܛܝܡܐ ܢܣܒ ܗܘܐ : ܠܐܝ ܩܢܝܐ ܡܢ
ܕܠܡܟܬܒ . ܘܚܣܡܐ ܠܐ ܡܬܟܬܒ : ܐܘ ܕܡܐܟܠ
ܠܩܪ̈ܨܐ ܕܝܘܣܦ . ܐܚܘܗܝ ܡܢ ܒܝܬܐ : ܠܐ
ܬܪܥܐ ܒܗ ܦܬܚܬ . ܘܠܐ ܢܩܪܘܢ ܒܟ ܦܘܪܫܢܐ .
ܒܝܬܐ ܕܒܝܫܐ ܥܠ ܕܐܝܬܘܗܝ . ܠܐ ܬܬܚܫܒ ܘܠܐ
ܬܬܢܟܦ : ܡܛܠ ܝܘܣܦ ܘܐܬܪܘܡ .

[1] *Gen.* XXVII, 35.

[a] M ܦܪܥ

mihi nuntium, et visu ejus fac me oblivisci ærumnarum mearum. » Noluit Jacobus consolari verbis filiorum suorum : « *Descendam,* aiebat, *in infernum ad filium meum Joseph cum luctu*[1]. »

12. Sufficit hæc narrasse de luctu senis Jacobi, transeat narratio ad alia. Illustris fiat ille qui venditus est. Qui audit miretur injuriam passum inclaruisse ; et passionem brevis temporis æternum præbuisse triumphum. Etenim tribulationes non impediverunt virtutibus divitem a prosequendo cursu, nec Malus potuit rapere divitias ejus, quia absque murmure servituti se subjecit. Ille stetit in certamine fortis, in itinere velox, erga nefarios patiens, victoribus a Domino adscriptus; summa justitia quæ non fuit læsa non lædit se colentem ; si parvum quid abstulit reddit centum pro uno. Exemplum bonis reliquimus, præclara justorum gesta descripsimus,ut pii gaudeant quando eorum tribulationes multiplicantur ; pro abundantia suorum laborum mercedem actuum accipiunt. Quam multus fuit labor tam multa erit retributio. Audistis fraudes invidiæ et scelus in fratrem patratum. Auditores, recedite ab invidia, ne per illam nos invicem vendamus. Invidia commutat personas easque a suo statu disjicit. Vir liber venditus est et servus pretium accepit : fatigatur calamus scribere, quia invidia describi nequit. O qui accusas

[Syriac text]

fratres Josephi, abstineas ab accusatione; nec ei mens tua indulgeat, ne occultet in te desidiam. Accusant quia odio habent; ne odio habeas, ut non accuseris. Joseph patienter tulit et exaltatus est; feras cum patentia et coronaberis. Si quis tibi invidet, illius mens tibi valde displicet; aversaris illum qui tibi invidet, et tu alteri invides. Si autem dicas : « Quia invidet mihi et odit me, ego eum odio habeo », totam hanc historiam projecisti, et mens tua nihil intellexit. Si vis duobus verbis totam rem edoceri, scio te hominem esse; ecce plurimum scripsi, disce. Ditissimam Josephi historiam percurrit infirmitas mea, pluraque selegit ut meæi nopiæ ac indigentiæ succurreret e micis ejus. Rogo te, Deus, deprecatio mea a te perficiatur, ut vivamus in societate familiarium tuorum. Dabo gloriam Deo qui me confortat mercedemque tribuit; potentia ejus freti servi ejus vincunt, ejusque cultores gloria induuntur. Afferam Filio oblationem meæ orationis in ejus honorem : labor strenuorum ejus servorum hæc est gloria celebranda. Spiritui sancto offeram sacrificium laudis corde et ore, quia mens mea amavit electos, in quibus ejus voluntas sibi complacuit; tertius ille sit mihi medicus mentis et intellectus; gesta filiorum veritatis fluant velut rivus ex ore meo; aures meæ atque auditus attentionem præbeant et vox pro eis laudem tribuat Patri et Filio et Spiritui sancto. Amen, amen.

[Syriac text]

Explicit sermo secundus quando attulerunt patri suo tunicam Josephi.

[a] B [Syriac text] — [b] BV [Syriac text]

## ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܬܠܬܐ .

### ܕܟܕ ܐܝܬܝܘܗܝ ܬܓܪܐ ܠܝܘܣܦ ܠܡܨܪܝܢ .

ܠܝܡܐ ܕܡܝܢ ܥܒ̈ܕܝܗܘܢ . ܕܓܢ̈ܒܪܐ ܟܐܢ̈ܐ
ܘܬܪ̈ܝܨܐ : ܝܡܐ ܙܟܐ ܠܡܠܚ̈ܐ . ܘܥܒ̈ܕܐ ܕܟܐܢ̈ܐ
ܠܐ ܐܒܕܝܢ : ܠܐ ܡܨܐ ܐܢܫ ܕܢܥܒܪ ܝܡܐ . ܘܠܐ
ܡܫܟܚ ܕܢܡܛܐ ܠܥܘܡ̈ܩܘܗܝ : ܢܛܪܝܢ ܟܐܢ̈ܐ
ܥܒ̈ܕܝܗܘܢ . ܡܢ ܝܡܐ ܘܡܢ ܠܥܘܡ̈ܩܘܗܝ :
ܐܦ ܝܕܥ ܣܚܝܐ . ܕܥܫܝܢ ܡ̈ܝܐ ܡܢ ܚܝܠܗ :
ܝܕܥ ܗܘ ܕܡܨܐ ܚܝܠܟ . ܕܢܦܨܝܘܗܝ ܡܢ
ܡܚ̈ܫܘܠܐ : ܚܝܠܟ ܩܪܐ ܟܕ ܛܒܥ . ܘܡܗܝܡܢ
ܢܦܫܗ ܠܓܠ̈ܠܐ : ܠܥܘܡܩܐ ܕܡ̈ܝܐ ܦܩܕܬ
ܐܢܬ . ܕܚܝܐ ܢܛܪܗ ܠܗ : ܠܕܢܚܬ
ܠܥܘܡܩܗ ܕܝܡܐ . ܐܦ ܓܠ̈ܠܐ ܒܪܡܙܟ :
ܕܐܝܟ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܒܫܠܝܐ . ܘܗܟܢ ܡܩܒܠܝܢ
ܠܗ : ܠܐܢܫܐ ܕܢܦܠ ܒܗܘܢ . ܒܚܘܒܐ
ܘܚܝܐ ܡܦܩܝܢ ܠܗ : ܕܥܡܠܝܢ ܥܠ ܩܢ̈ܝܢܐ .
ܐܥܬܪ ܠܢ ܕܠܘܬܗܘܢ ܢܬܩܪܒ : ܡܘܕܐ ܐܢܐ ܕܠܐ
ܫܘܐ ܐܢܐ . ܘܛܒ ܐܢܬ ܡܢܝ ܡܫܒܚ ܐܢܐ :
ܕܐܢܬ ܡܪܐ ܘܐܢܐ ܥܒܕܐ . ܬܙܟܐ ܛܝܒܘܬܟ
ܠܒܝܫܘܬܝ : ܪܒ ܗܘܐ ܕܒܟ ܡܬܒܩܐ .
ܘܡܕܥܐ ܕܝܕܥ ܠܟ ܐܦܢ : ܡܣܬܟܠ ܒܟܠܡܕܡ
ܡܢܐ . ܢܦܫܐ ܕܠܟ ܡܚܝܕܐ : ܣܘܟܠܐ ܓܡܝܪܐ
ܩܢܝܐ . ܡܢܘ ܡܡܪܚ . ܕܢܩܪܘܒ ܠܘܬܟ ܡܢ ܒܨܘܝܐ :
ܠܒܨ̈ܝܐ ܕܐܥܠܝܬ ܡܢܗܘܢ . ܡܝܩܪܝܢ
ܓܢ̈ܒܪܐ : ܠܗܠܝܢ ܕܪܚܡܘ ܫܪܪܐ . ܡܝܩܪܝܢ
ܒܝܠܟ ܐܢܫ̈ܝܢ : ܠܝܘܣܦ ܢܥܒܕ ܬܘܕܝܬܐ
ܢܫܒܚ . ܘܐܬܡܠܐ ܢܥܒܕ ܠܟ ܬܘܕܝܬܐ : ܒܫܡܥܐ
ܡܘܠܐ ܒܢܘܢ . ܘܐܦ ܐܬܝܬܝܘܗܝ ܠܛܝܪܐ :
ܒܡܠܐ ܕܠܐ ܡܫܬܥܝܐ[a] . ܘܐܦ ܐܬܝܘܗܝ
ܒܐܚܝܢ : ܡܕܪܝܫܐ ܕܝ ܠܬܠܬܐ . ܒܟܠ

[a] BV ܕܡܫܬܥܝܐ

## Sermo tertius.

### Quando adduxerunt mercatores Joseph in Ægyptum.

1. Mari similia sunt gesta virorum justorum et rectorum ; mare nautarum vim infringit et gesta justorum non intereunt ; non potest homo oceanum transire nec ejus profunda attingere ; justi gesta sua a mari ejusque profundis servant. Etsi natator sciat aquas suis viribus fortiores esse, scit tamen se tua potentia ab undis eripi posse ; se immergens tuam potentiam invocat et se credit fluctibus ; gurgiti aquarum præcipis ut vivum servet eum qui descendit. Nutui tuo obediunt fluctus quiescentes et, sicut hominem receperunt, sic eum salvum e sinu suo rejiciunt. Qui laborantem ad colligendas divitias temporales ditas, dites nos, ut qui propter justos laboramus ad eos accedere possimus. Me indignum profiteor, te autem bonum prædico ; tu Dominus es et ego servus; vincat bonitas tua malitiam meam ; magna est mens quæ te considerat, et ratio quæ novit te omnia intelligit ; anima tibi unita intelligentiam perfectam possidet. Quis accedere audebit ad te qui omnem perscrutationem excedis ? Illustres viros qui veritatem dilexerunt honoramus propter te ; Josepho encomium componamus , allaboremus conscribendis ejus certaminibus, ut auditor admira-

[illegible]

tione repleatur et scriptor mercedem accipiat. In sermone præcedenti ostendimus quo modo Josephum emerunt mercatores, in hoc, præmissa oratione, ostendemus quo modo emit eum Putiphar. Margarita, quocumque transferatur, suam pulchritudinem secum portat, et transitus per loca ejus splendorem non minuit ; pluries vendita nihil pulchritudinis quam possidet amittit. Gaudent qui eam reperiunt, quia ex ejus pulchritudine lucrum percipiunt. Illud etiam mireris quod tacens suis radiis loquitur et suo fulgore clamat et frequentes ad se attrahit populos. Sicut genuinæ gemmæ in corona inseruntur, gemmæ in historia inclyti Josephi veluti in sua corona insertæ sunt. In prima narratione scripsimus de ejus emptione a mercatoribus, in hac altera agimus de illius emptione a Putiphar. Quocumque margaritam projeceris, illa non maculatur, nec timet pulchritudinem suam spectatoribus ostendere. Si in tenebras projiciatur, sufficit ipsi lux sua ; si autem in diademate regum suspendatur, rapit admirationem spectantium : non possidet os quo loquatur, sed ejus radii pro ea loquuntur ; caret quidem ratione sed rationalium perturbat mentem. Suis qualitatibus pulchritudinem suam prædicat. E margarita historiæ Josephi pro viribus sumamus certamina ac tribulationes quæ narremus.

[illegible]

2. Quum Josephus in Ægyptum

[a] BV [illegible] — [b] B [illegible] — [c] B [illegible] — [d] [illegible]

ܒܬܓܪܐ : ܫܪܘ ܗܘܘ ܫܝ̈ܪܐ ܡܢ ܐܝܕܘܗܝ .
ܘܐܣܘܪ̈ܐ ܫܘܠܩܐ ܡܢ ܪ̈ܓܠܘܗܝ : ܓܡܠܘ
ܘܢܚܬܘ ܡܢ ܓܡ̈ܠܝܗܘܢ . ܘܐܬܬܢܝܚܘ ܡܢ
ܠܐܘܬܗܘܢ : ܕܣܓܝ ܗܘܘ ܒܐܘܪܚܐ ܫܠܝܘ .
ܘܐܬܬܢܝܚܘ ܡܢ ܛܘܪ̈ܚܐ : ܕܠܐ ܕܝܢ ܢܬܟܪܐ
ܗܘܐ ܝܘܣܦ . ܒܡ̈ܠܐ ܒܝܐܘܗܝ ܬܓ̈ܪܐ :
ܢܘܚܡܘ ܠܗܘܒܟܠ ܒܡܠ̈ܝܗܘܢ . ܕܠܐ ܢܬܟܪܐ
ܒܪ ܥܒܪ̈ܝܐ : ܗܕܐ ܗܝ ܠܟ ܡܨܪܝܢ ܝܘܣܦ .
ܕܡܒܝܐ ܒܗ̇ ܠܬܓܪܘܬܐ : ܕܟܕ ܢܦܩܝܢ ܡܢ
ܡܕܒܪܐ . ܠܗܝ ܐܬܪܐ ܗܢܐ ܡܪܕܝܢ : ܗܐ ܚܙܝ
ܫܘܦܪܐ ܕܐܝܠܢܘܗ̇ . ܘܚܘܪ ܒܢܨ̈ܒܬܗ̇ ܐܝܟܢܐ :
ܗܐ ܚܙܝ ܕܡܬܝܩܝܢ ܦܐ̈ܪܝܗ̇ . ܐܝܟܢܐ ܕܫܦܝܪܐ[a]
ܫܦܝܪ : ܚܙܝ ܐܝܟܢܐ ܟܡܐ ܫܦܝܪܐ . ܘܡܠܠܬܗ̇
ܟܡܐ ܥܬܝܪܝܢ : ܚܙܝ ܢܟܦܐ ܟܡܐ ܥܠܝܡܝܢ .
ܘܟܢܫܐ ܟܡܐ ܠܐܦܝܩܝܢ : ܚܙܝ ܡ̈ܝܐ ܘܕܟܘܪ
ܕܒܪܐ . ܚܙܝ ܡ̈ܝܐ[b] ܘܕܟܘܪ ܓܘܒܐ : ܥܒ̈ܕܝܗ
ܕܐܬܪܐ ܗܢܐ ܐܬܪܐ . ܡܢ ܚܐܪ̈ܐ ܕܒܝܬܟ ܐܬܪܘ :
ܡܪ̈ܝܟ ܒܟܠ ܪܥܝܢ ܗܘܘ . ܘܡܬܬܥܝܩ ܐܢܬ ܕܐܘܒܕܬ
ܐܢܘܢ : ܒܥܒܕܘܬܐ ܕܝܢ ܥܒܕܘܬܐ ܗܝ . ܠܡܪ̈ܘܬܐ
ܛܒ̈ܐ ܐܫܬܥܒܕ : ܠܐ ܐܬܦܪܥ[c] ܠܟ ܟܪܝܘܬܐ .
ܠܐ ܬܬܩܦܚ ܠܟ ܚܘܛܪܐ : ܘܠܐ ܬܐܬܐ ܫܒܛܐ
ܢܛܘܪ̈ܐ . ܕܡܥܗܕ ܠܟ ܥܒܕܘܬܐ : ܗܪܟܐ
ܐܝܬ ܗܘ ܢܡܘܣܐ . ܘܬܐܓܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܝܬ
ܗܪܟܐ : ܘܠܐ ܡܨܐ ܐܢܫ ܕܐܝܟ ܨܒܝܢܗ . ܒܐܪܥܐ
ܕܡܨܪܝܢ ܢܥܒܕ : ܪܓܝܓܝܢ ܨܒܝܢ ܠܟ ܥܡܢ .
ܘܬܐܒܝܢ ܐܦ ܠܚܒܪܘܬܟ : ܒܝܫܐ ܠܢ ܕܬܬ
ܦܪܫ . ܕܚܠܝܐ ܒܡܣܡ ܠܢ ܒܣܝܡ :
ܛܘܒܘܗܝ ܠܡܪܐ ܕܙܒܢ ܠܟ . ܘܫܘܐ ܕܥܒܕܗ
ܬܬܩܪܐ : ܢܦܘܩ ܙܒܢ ܡܢ ܫܘܩܐ . ܒܪ
ܚܐܪ̈ܐ ܘܪܚܡ[d] ܟܐܢܘܬܐ ܀

pervenisset cum mercatoribus arabibus, hi solverunt catenas a manibus ejus et compedes e pedibus; e camelis descendentes subsederunt, ut lassi requiescerent, et recrearentur a molestiis itineris, quo multum defatigati fuerant. Ut autem non contristaretur Joseph, mercatores eum verbis suis consolati sunt; ut non contristaretur filius Hebræorum, verbis suasoriis eum confortarunt : « Hæc est, o Joseph, ista Ægyptus, in qua negociari consuevimus, e deserto exeuntes gressus versus hanc regionem dirigimus; vide quam pulchræ sunt arbores ejus; inspice plantas : quot fructus suaves producunt; vide quam pulchra est terra et quam abundantes ejus fruges, quam uberes ejus rivi et quam copiosi fontes; vide aquas et memento deserti, vide aquas et memento cisternæ : servi hujus regionis præferendi sunt viris liberis tuæ regionis. Domini tui greges pascebant, et tu doles quod eos perdideris. Servitus utique servitus est; bonis dominis subditus esto; non te apprehendet tristitia, nec baculo subjicieris, nec veniet virga custodum quæ te memorem faciat servitutis. Hic lex viget; hic adest et corona regia; nec potest homo in terra Ægypti pro suo arbitrio agere; desideramus tuam nobiscum præsentiam, expetimus tuam societatem; aegre ferimus te a nobis separari, quia tua conversatio nobis est valde suavis. Beatus dominus qui emet te quique dignus erit ut servus ejus appelleris. Egrediatur e platea emptor nobilis et æquitatis amicus. »

[a] V ܕܛܥܡܝ̈ ܛܥܡܝ̈ — [b] B ܡܒܝܥܐ — [c] B ܬܬܦܪܥ — [d] B ܕܪܚܡ

ܩܡܘ ܕܒܪܘܗܝ ܠܝܘܣܦ ܘܐܙܠܘ .
ܘܡܛܐ ܟܕ ܙܒܢܗ : ܘܐܬܐ ܦܘܛܝܦܪ
ܐܣܛܪܛܝܠܐ . ܘܚܙܐ ܠܫܘܦܪܗ ܘܐܬܕܡܪ ܒܗ :
ܡܢ ܐܝܟ ܡܪ̈ܘܗܝ ܕܗܢܐ . ܢܐܬܘܢ ܘܢܣܒܘܢ ܛܝܡܐ
ܣܓܝܐܐ : ܠܐ ܡܢܝܢܐ ܐܝܬ ܠܝ ܕܕܗܒܐ . ܕܝܩܝܪ
ܗ̱ܘ ܡܢܗ ܚܐܪܘܬܐ ܀ ܒܬܪܟܢ ܬܓܪ̈ܐ ܘܐܬܩܪܒܘ
ܠܗ . ܠܦܘܛܝܦܪ ܐܡܪܘ ܗܟܢ : ܙܒܢ ܠܢܫܐ
ܥܒܕܐ ܡܢܢ . ܘܩܢܝ ܒܒܝܬܟ ܒܪ ܚܐܪܐ :
ܠܐ ܡܫܒܚܝܢܢ ܠܗ ܝܘܡܢ . ܘܒܬܪ ܙܒܢܐ
ܡܬܕܟܪ ܐܢܬ : ܒܗܠܝܢ ܕܙܒܢܬ ܒܗܘܢ . ܡܢ
ܠܥܠܡ ܠܐ ܬܒܛܠ : ܡܢ ܗܕܐ ܠܫܢܐ ܦܘܛܝܦܪ .
ܘܒܬܪ ܕܝܗܒ ܛܝܡܐ : ܠܥܒܪܝܐ ܕܙܒܢܗ ܒܟܝܢ
ܗܘܘ . ܘܙܒܘܢܐ ܕܝܢ ܚܕܐ ܗܘܐ : ܩܪܒܘ
ܬܓܪ̈ܐ ܘܒܟܘ ܠܥܒܪܝܐ . ܡܢ ܦܘܛܝܦܪ ܟܕ
ܒܟܝܢ : ܠܐ ܬܬܪܓܙ ܥܠܝܢ ܛܠܝܐ . ܕܒܥܝܢܢ ܠܟ
ܠܐ ܦܪܝܫܝܢ ܀ ܐܦ ܠܗ ܠܝܘܣܦ ܟܪܝܐ
ܠܗ . ܪ̈ܚܡܘܗܝ ܐܬܚܡܘ ܘܕܡ̈ܥܘܗܝ :
ܐܙܠܘ ܒܫܠܡܐ ܬܓܪ̈ܐ . ܘܐܠܗܐ ܢܗܘܐ ܥܡܟܘܢ :
ܘܛܝܡܐ ܠܥܒܪܝܐ ܕܢܣܒܬܘܢ . ܡܢ ܚܐܪܘܬܐ
ܕܐܬܥܠܝܒܬ : ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܒܗ ܝܘܬܪܢܐ .
ܕܫܦܝܘܬ ܙܒܢܬܘܢ ܀ ܝܬܝܪ ܡܟܝܠ ܟܐܒܝܢ[a]
ܢ . ܡܢ ܗܝ ܫܥܬܐ ܕܙܒܢܢ : ܒܡܕܒܪܐ ܩܠܝܠ
ܐܬܥܝܩܢ . ܒܡܨܪܝܢ ܣܓܝ ܐܟܐܒܬܢ : ܕܣܢܐܘܟ
ܡܪ̈ܝܟ ܩܕܡ̈ܝܐ . ܚܘܒܐ ܢܣܓܐ ܠܟ :
ܢܬܥܦܦ ܚܘܒܐ ܕܙܒܘܢܟ : ܘܒܗ ܬܛܥܐ ܥܩ̈ܬܐ
ܩܕܡ̈ܝܬܐ . ܘܡܬܕܟܪ ܐܝܟ ܙܒܢܗ : ܡܛܠ
ܕܒܢܘܗܝ ܘܐܠܗܐ . ܕܢܗܘܐ ܗܢܐ ܠܥܒܕܟ
ܠܒܝܬܐ : ܘܢܬܒܪܟ ܠܟ ܒܒܝܬܐ . ܗܟܢܐ ܕܝܗܘܐ

3. Surgentes abduxerunt Josephum et profecti sunt[1]. Quum advenisset venditionis tempus occurrit Putiphar et, visa Josephi pulchritudine, eam miratus est : « Quinam sunt ejus domini ? Veniant et permagnum accipient pretium ; auri rationem non habeo ; illo enim pretiosior est libertas. » Post hæc, mercatores accedentes Putiphari dixerunt : « Eme a nobis hominem nomine servum et possidebis in domo tua virum liberum. Eum hodie non laudamus, postea memor eris ; propter hanc emptionem non cessabit lingua tua nostri memoriam facere. » Soluto pretio, Putiphar abduxit servum hebræum. Venditores flebant, emptor vero gaudebat. Accesserunt mercatores flentesque pretium a Putiphar acceperunt : « Non succenseas nobis, eximie adolescens ; aegre enim nos separamus a te. » Joseph etiam doluit ; ejus viscera commota sunt et lacrymæ eruperunt : « Ite in pace mercatores, et Deus comitetur vobiscum. Pretium, quod accepistis pro libertate injuriam passa, vobis sit proficuum quia sincere vendidistis. » « Magis contristamur hac hora quam qua te emimus ; in deserto parum nos contristati, in Ægypto nos valde mœstos reddidisti. Quia priores tui domini odio te habuerunt, amor tui adaugeatur. Duplicetur amor emptoris tui et per hoc obliviscaris priores vexationes. Emptores tui suo amore te recreent,

[1] *Gen.* XXXVII, 36.

[a] BM ܟܐܒܬ

[illegible]

ut emptus memor sis nostri; dicant emptores : « Benedicti viri qui vendiderunt te ; » perfice voluntatem domini et juxta ejus beneplacitum agito, et per manus Dei eveniet ut rursus dominus fias domino tuo reque et effectu in te verificetur verbum amoris a nobis prolatum. In terram alienam introis; benefica sit erga te magis quam tua familia; fulgeat intellectus tuus etiam in Ægypto ubi sapiens acceptus valde fit. Crescat et consolidetur honor tuus per sapientiam e corde tuo fluentem. Sis ibi nobis murus protectionis et sit apud te nostrum hospitium; fiat nobis in Ægypto murus tua in principes ejus dominatio. Dicant Ægyptii : Magnus est servus Madianitarum; securitas obveniat huic regioni propter te; Deus, quem adoras, voluntatem suam per manus tuas perficiat. Ubi enim Deus tecum est nihil tibi nocere potest. Hæc enim tua innocentia occultata fuit ut a servitute libereris; fieri enim nequit ut innocentia servitute oppressa permaneat. Benedictiones nostræ constanter tibi adhæreant. Peccator est qui tibi benedicit sed justus qui benedicitur. »

[illegible]

4. Joseph dimisit eos ut abirent in pace et flens eos allocutus est : « Sufficit labor quem sustinuistis, deponite tristitiam quæ vos invasit. Apud vos enim esse molestum mihi non erat, Deo tristitiam meam auferente. Acquiesco voluntati Dei cujus imperium me regit; ejus voluntati placuit ut in servitute servirem inter Ægyptios. Forsan rursus

ܛܠܐ ܐܢܐ . ܡܢ ܫܥܒܕܐ ܕܐܒܗܝ : ܕܐܒܪܗܡ
ܘܕܒܪܗ ܐܝܣܚܩ . ܕܐܬܥܬܪܘ ܒܓܘܪܘ
ܘܐܬܪܘܪܒܘ : ܘܐܒܝ ܝܥܩܘܒ ܒܝܬ ܚܪܢܝܐ .
ܩܢܐ ܩܢܐ ܣܓܝܐܐ : ܕܒܚܘܛܪܗ ܢܦܩ
ܠܚܘܕܘܗܝ . ܒܡܫܪܝܬܐ ܐܪܒܥ ܗܦܟ :
ܠܘܬ ܠܗ ܐܟܣܢܝܐ . ܕܕܝܠܗ ܗܝ ܐܪܥܐ
ܟܠܗ : ܥܝܕܐ ܗܝ ܗܕܐ ܐܟܣܢܝܐ . ܕܬܗܘܐ
ܢܣܐ ܠܪܕܝܦܐ : ܥܒܕܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܥܡ ܥܒܕܘܗܝ .
ܟܠܐ ܕܢܥܒܕ ܥܡܝ : ܘܐܟܣܢܝܐ ܡܢ ܒܝܬ
ܐܒܐ . ܒܥܣܪ ܐܥܦܝܢ ܛܒ ܠܝ : ܪܚܡܐ
ܒܡܕܒܪܐ ܐܬܥܒܕܘܢ . ܟܕ ܚܕܪܘܢܝ ܐܪܝܘܬܐ :
ܡܢ ܦܘܡܐ ܕܥܣܪܐ ܕܐܒܐ . ܚܢܢܗ ܚܠܨܢܝ
ܘܐܬܦܨܝܬ ܀

ܫܠܡ ܡܡܠܠܗ ܥܡ ܬܓܪܐ . ܘܠܡܪܗ
ܐܫܠܡ ܢܦܫܗ : ܐܬܕܟܪ ܗܘܐ ܠܐܒܘܗܝ
ܝܥܩܘܒ . ܐܬܢܚ ܠܗ ܘܐܬܟܪܝ ܘܒܟܐ :
ܐܒܝ ܝܥܩܘܒ ܡܢܐ ܬܥܒܕ . ܘܝܠܕܬܟ ܐܪܥܐ
ܕܬܚܙܐ : ܕܒܪܟ ܥܒܪ ܒܐܝܕܝ ܙܒܘܢܐ . ܗܒ ܠܒܐ
ܕܡܪܘܬܐ : ܢܗܘܘܢ ܠܝ ܐܝܟ ܩܪܝܒܐ . ܘܠܐ ܢܥܨܪܘܢ
ܠܝ ܥܩܬܐ : ܠܐ ܢܫܬܥܒܕ ܠܝ ܐܚܪܝܐ .
ܐܢ ܗܘܐ ܚܠܡܐ ܒܚܠܡܐ : ܡܢܘ ܡܟܦܠ
ܠܝ ܠܡܐܡܪ . ܐܢ ܚܠܡܐ ܠܝ ܕܐܫܬܥܝܘܗܝ :
ܠܝ ܗܘܐ ܚܠܡܐ ܐܘ ܠܐ . ܦܘܡܝ ܫܬܝܩ ܗܘܐ ܢܗܘܐ
ܫܥܝܐ : ܡܫܬܥܝܢܘܬܐ ܕܚܠܡܐ ܩܕܡܝܐ . ܗܘܬ
ܦܪܫܬܢܝ ܡܢ ܐܚܝ : ܘܟܒܪ ܫܝܢܐ ܗܘܬ
ܒܫܠܡܐ . ܐܠܘ ܫܬܩܬ ܢܛܪܬ ܗܘܬ : ܗܐ
ܝܠܦܬ ܡܢ ܢܣܝܢܐ . ܕܠܐ ܫܦܝܪ ܡܡܠܠܐ :
ܢܛܪ ܐܢܐ ܠܝ ܫܬܩܐ ܗܫܐ . ܗܘ ܕܐܚܫܢܝ
ܒܟܪܝܐ ܀

restituar in primam meam libertatis conditionem. Audivi, quum puer essem, ex historia patrum meorum, Abrahamum ejusque filium Isaacum in terra aliena ditatos et exaltatos fuisse. Pater autem meus Jacob inter Haranenses multas facultates acquisivit. Qui cum baculo solus profectus erat, rediit cum quatuor agminibus[1]. Deo nulla regio peregrina est, quia ipsius est omnis terra; consuevit autem hæc regio asylum præbere persecutionem passis. Quod Deus facere consuevit meæ familiæ, rogo ut et mihi faciat. Exilium mihi decies melior est quam familia. Misericordia me protexit in deserto quum leones me circumdarent; ex ore decem luporum Dei bonitas me eripuit et salvus evasi. »

5. Absolvit loqui cum mercatoribus et domino suo se tradidit; recordatus patris sui Jacob ingemuit, doluit et flevit: « Pater mi Jacob, quid facies? an peperit te terra ut videres filium tuum transire in manus emptorum; da cor æquum dominis meis, ut sint mihi velut proximi; ne premant me tribulationes nec sim apud eos laboribus oppressus. Somnia si videam, quis me ea narrare coget? Si somnium sit vel non, os meum tacens erit; narratio somniorum priorum me a fratribus meis separavit; forsan in pace vitam egissem, si silentium observassem; nunc experientia didici bonum non esse nimium loqui. Silentio premam quod reapse mœrore me affecit. »

1 *Gen.* XXXII, 10.

ܕܙܒܢ ܗܘܐ ܘܐܙܠ ܡܢ ܫܘܩܐ . ܦܘܛܝܦܪ:
ܠܥܒܕܐ ܕܙܒܢ : ܘܚܙܐ ܠܚܟܡܬܗ ܢܗܝܪܐ .
ܘܚܙܘܐ ܕܫܘܦܪܗ ܙܠܝܩ : ܥܠ ܝܘܣܦ
ܘܒܡܥܠܢܗ . ܒܒܝܬܐ ܕܥܠ ܠܗ ܐܬܒܪܟ :
ܒܝܕܗ ܒܗ ܘܐܥܦܘ ܢܟܣܘܗܝ . ܘܗܘܐ
ܠܡܪܗ ܐܝܩܪܐ : ܕܒܝܬܗ ܐܫܠܛ ܥܠ ܟܠܗ .
ܘܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܩܢܝܢܗ : ܐܫܠܡܗ ܠܥܠ ܡܢ
ܥܒ̈ܕܐ . ܘܟܠܗܘܢ ܫܥܒܕ ܠܗ : ܒܪ̈ܫܢܐ ܥܠ
ܡܪ̈ܫܢܘܗܝ . ܘܟܠ ܩܢܝܢ ܘܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ :
ܟܠ ܕܩܢܐ ܘܩܢܐ ܗܘܐ . ܦܘܛܝܦܪ ܝܘܣܦ
ܡܫܠܡ ܗ̱ܘܐ : ܘܣܒ̈ܐ ܘܛܠܝ̈ܐ ܡܫܝܢܘܬܐ .
ܘܐܩܢܝ ܢܦܫܗ ܠܣܒ̈ܐ : ܒܡܫܝܢܘܬܗ
ܪ̈ܚܡ ܐܬܪ̈ܚܡܘ [a] . ܠܛܠܝ̈ܐ ܕܐܫܬܠܛ ܥܠܝ̈ܗܘܢ :
ܐܥܗܕ ܥܒܕ ܒܗ ܥܒܕܐ . ܘܫܠܡܐ ܒܗ
ܡܫ̈ܝܢܘܬܐ : ܒܪܥܝܐ ܗܘܐ ܡܫܟܚ ܪ̈ܓܙܐ .
ܪܗܛ ܗܘܐ ܘܪܕܐ ܫܠܝܐ : ܛܥܐ ܡܕܡ ܕܗܘܐ
ܕܣܒܠ . ܡܢ ܐܚܘܗܝ ܒܢܝ̈ ܝܥܩܘܒ :
ܐܘܕܝ ܘܫܒܚ ܠܐܠܗܗ . ܕܫܬܩ ܒܦܘܩܕܗ
ܥܠܥܠܐ : ܠܐ ܡܕܡ ܒܝܫ ܥܒܕ ܠܝ .
ܥܒܕܘܬܐ ܕܙܒܢܘ ܠܝ ܐܚ̈ܝ : ܕܐܝܟ ܥܒܕܐ ܙܒܢܘܢܝ
ܐܝܟ ܥܒܕܐ . ܘܐܝܟ ܡܪܐ ܡܬܝܩܪ ܐܢܐ :
ܕܟܒܪ ܨܒܐ ܐܠܗܐ . ܡܫܡܠܐ ܪ̈ܚܡܘܗܝ
ܒܝ : ܘܒܚܪܬܐ ܐܝܩܪܐ ܡܫܟܚܐ . ܐܝܟ ܫܘܪܝܐ
ܕܗܘܐ ܠܝ : ܕܐܬܡܠܝ ܥܠܬ ܐܝܟ ܥܒܕܐ .
ܘܐܬܢܝܚܬ ܐܝܟ ܒܪ ܚܐܪܐ : ܡܪܐ ܕܙܒܢܢܝ
ܐܫܠܛܢܝ . ܘܥܠ ܒܝܬܗ ܡܪܐ ܕܙܒܢܢܝ :
ܘܗܘ ܢܗܘܐ ܠܗ ܕܥܒܕ . ܘܠܐ ܐܬܐ ܐܫܬܠܛ
ܒܫܘܩܐ : ܛܠܐ ܢܦܩ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܢܐ .
ܘܩܝܡ ܥܒܕܐ ܠܒܝܬܗ [b] ܡܪܗ : ܠܝ ܐܬܐ
ܘܗܘܐ ܕܐܪܒ ܒܗ . ܠܐܢܫ ܡܫܠܛ ܡܩܢܝܢܐ
ܠܗ : ܟܠ ܒܝ̈ܬܘܗܝ ܥܠܝ ܡܢܗ . ܕܐܬܐ

6. Egrediens e foro Putiphar ducebat servum quem emerat et gaudebat perspiciens ejus sapientiam venustatemque in eo resplendentem. Ingressus est Josephus domum eique suo ingressu benedictionem attulit. Per illum Putipharis facultates duplo multiplicatæ sunt. Josephus honori fuit domino suo, qui præfecit eum domui suæ eique commisit administrationem bonorum suorum, constituit eum super alios servos eosque illi subjecit[1]. Ingressus Joseph præfectis eorum præpositus est. Quidquid Putiphar acquisierat vel acquirebat in manus Josephi tradebat. Josephus senes sibi conciliavit et juvenes amore sibi devinxit. In potestate quippe constitutus memor fuit servitutis in quam redactus erat; unionem stabilivit inter servos et pacem inter dominos; tranquillus et iram compescens, festinus et pacificus, cito oblitus est eorum quæ passus fuerat a suis fratribus, Jacobi filiis; laudavit atque magnificavit Deum suum, cujus jussu tempestas sedata est : « Nihil mali mihi intulit servitus in quam fratres me tradiderunt; me quippe tanquam servum vendiderunt, sed sicut dominus honoror; quia forsan Deus voluerit suas misericordias in me adimpleri : in fine honorem obtineo quem initio habui; heri ingressus sum ut servus, hodie requiesco ut liber; dominus qui emit me illico domui suæ me præfecit.

1 *Gen.* XXXIX, 1-6.

a M ܪ݂ܗ — b BV ܒܗ

ܘܗܘܝ ܠܗܕܡܝ܆ ܘܠܐ ܬܘܒ ܬܚܢܩܢܝ
ܚܣܡܐ. ܚܣܡܐ ܒܗ ܗܘ ܫܓܫܢܝ܆ ܒܡܕܒܪܐ
ܘܥܒܕܐ ܥܠ ܡܨܪܝܢ. ܘܐܢ ܬܘܒ ܢܚܛܦܢܝ
ܐܝܟ ܀

Sis, Domine, custos membris meis, nec sinas me invidia rursus opprimi; æmulatio flatu suo me exagitavit in deserto et servum me detulit in Ægyptum; si rursus hic me arripiat, quonam me transferet? Increpa fluctus ejus, ut tranquilla servetur navis, quæ tempestate multum jactata fuit. Qui omnia in manibus meis prosperare fecisti benedic domui domini mei propter me; adaugebitur gloria tua ubi animadverterint se propter me benedici. »

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܬܠܝܬܝܐ ܕܟܕ ܙܒܢܘܗܝ ܬܓܪ̈ܐ
ܠܝܘܣܦ ܠܥܒܕܘܬܐ.

Explicit sermo tertius quando vendiderunt mercatores Josephum in servum.

## ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܐܪܒܥܐ.

## Sermo quartus.

### ܕܟܕ ܚܙܬܗ ܠܝܘܣܦ ܡܪܬܗ ܘܪܚܡܬܗ:

### Quod cum intuita esset Josephum domina ejus cum amavit.

ܡܢ ܒܬܪ ܙܒܢܐ ܩܠܝܠ. ܚܙܬܗ ܡܪܬܗ
ܘܪܚܡܬܗ: ܘܠܡܫܟܚ ܫܠܝܘ ܛܘܪ̈ܦܘܗܝ.
ܘܥܠܐ ܠܗ ܪܫܐ ܕܢܣܝܘܢܘܗܝ: ܡܢܟܦ
ܛܠܝܐ ܕܚܝܐ. ܘܟܒܫܗ ܪܓܬܗ ܡܓܘܐ:
ܒܚܘܒܐ ܕܡܪܗ ܕܠܥܠ ܗܘܐ. ܘܚܘܒܐ ܐܢܫܝܐ
ܕܥܟ ܗܘܐ: ܒܚܘܒܐ ܕܒܝܬ ܢܟܦܘܬܗ.
ܘܙܠܝܩܘܗܝ ܠܡܪܬܗ ܐܚܕܘܗ: ܠܐ ܚܕܝܬ ܕܚܙܬ
ܢܘܗܪܐ. ܕܒܚܫܘܟܐ ܒܥܝܐ ܗܘܬ: ܚܙܬ
ܫܘܦܪܐ ܦܓܪܢܝܐ. ܘܚܫܒܬܗ ܠܗ ܐܝܟ
ܡܨܪܝܐ ܗܘ: ܘܠܐ ܦܪܫܬ ܕܡܟܣܝܢ ܗܘܘ.
ܒܟܣܝܘܬܗ ܕܠܐ ܠܒܘܫܗ: ܒܦܓܪܗ
ܡܫܘܛ ܐܒܝܫ ܗܘܐ. ܘܢܦܫܗ[a] ܨܒܬ
ܐܠܒܫ ܗܘܐ: ܘܟܕ ܠܗܘ ܕܒܓܘ ܡܪܦ
ܗܘܐ. ܐܦ ܕܠܒܪ ܠܗ ܫܦܝܪ ܗܘܘ: ܡܪܬܗ
ܫܟܠܬ ܦܓܪܗ. ܘܢܦܫܗ ܛܡܫܬ ܒܚܫܘܟܐ:
ܨܒܬܗ ܕܠܒܪ ܐܫܟܚܬ. ܕܒܓܘ ܐܘܢܐ

1. Paulo post intuita est Josephum domina ejus eumque adamavit[1]. Vix cessaverant ejus tribulationes, quum tentationum suarum maximam subiit. Castus juvenis vitam agebat puram, domita intus concupiscentia; amore Domini sui flagrabat, extincto amore humano. Domi ejus castitas splendebat; illius radii dominam transfixerunt; gavisa non est se vidisse lucem, quum vellet in tenebris voluptati suæ satisfacere; inspexit corporis pulchritudinem eumque velut Ægyptium habuit, nec discrevit quæ intus sub exterioribus latebant. Joseph corpus despiciens animam exornabat; dum autem quæ intus erant curabat, quæ deforis erant nitebant. Domina corpus exorna-

[1] *Gen.* XXXIX, 7.

[a] B ܒܢܦܫܗ

ܠܨܒܬܗ* : ܡܣܒܪܐ ܗܘܬ ܓܝܪ ܕܒܨܒܬܐ .
ܘܒܦܘܟܐ ܗܘܬ ܬܨܘܕܝܘܗܝ : ܠܢܟܦܐ ܥܠܝܡܐ
ܡܨܝ̈ܕܐ ܕܦܘܟܐ . ܒܐܦ̈ܝܗ ܛܫܝܬ ܗܘܬ :
ܕܢܬܬܨܝܕܢ ܥܝ̈ܢܘܗܝ ܕܥܠܝܡܐ ܕܟܝܐ . ܐܠܐ
ܒܒ̈ܬܐ ܕܥܝ̈ܢܘܗܝ : ܓܦ̈ܐ ܗܘܘ ܠܗܝܢ ܀
ܕܒܗܝܢ ܦܪܚ ܠܘܬ ܒܪܘܝܐ : ܫܛܗ ܠܡܨܝ̈ܕܬܐ .
ܕܠܐ ܬܬܚܒܠ ܒܗܝܢ ܢܟܦܘܬܗ : ܟܠܐ ܗܘܐ ܥܝܢܗ
ܡܢ ܚܙܬܐ . ܕܠܐ ܬܬܚܒܠ ܒܚܙܬܐ : ܟܠܐ
ܥܝ̈ܢܘܗܝ ܕܠܐ ܢܛܥܡܢ . ܘܐܢ ܟܦܢ ܗܘ̈ܝ
ܠܡܚܙܐ : ܕܠܐ ܢܐܒܕܢ . ܚܙܬ ܡܪܬܗ
ܕܨܒܬܗ ܐܬܒܣܝ . ܘܠܨܒܬܗ ܡܠ̈ܐ ܐܘܣܦܬ
ܗܘܬ : ܙܟܐ ܨܒܬܐ ܘܒܗܬ ܡܠ̈ܐ .
ܘܢܟܦܐ ܠܐ ܐܙܕܟܝ : ܢܗܪ̈ܐ ܕܡܠ̈ܐ
ܐܫܕܬ ܗܘܬ ܥܠ ܫܘܪܐ ܕܢܟܦܘܬܐ ܕܢܣܚܘܦܝܘܗܝ .
ܗܦܟܘ ܓܠ̈ܠܐ ܘܩܡ ܫܘܪܐ . ܕܥܠ ܟܐܦܐ
ܗܘܐ ܫܬܐܣ : ܠܒܫ ܕܟܝܘܬܐ ܥܠܝܡܐ ܢܟܦܐ .
ܘܐܬܥܛܦ ܐܢܝܢ ܐܝܟ ܡܥܝܠܐ . ܫܠܦܬ ܡܪܬܗ
ܣܦܣܪܐ ܕܠܫܢܗ ܕܬܨܪܘܢ ܒܗ ܢܚ̈ܬܘܗܝ
ܕܥܠܝܡܐ ܕܫܓܝܫ : ܠܐ ܐܬܚܫܒܬ ܠܡܛܪ
ܚܐܪܘܬܝ . ܕܐܚܘܝ ܨܒܝܢܝ ܡܘܚܕܐ :
ܡܛܠ ܕܚܙܝܬ ܕܐܫܬܥܒܕܬ . ܒܣܬ ܒܝ
ܘܫܛܬ ܪܥܝܢܟ : ܘܠܐ ܐܝܟ ܚܐܪܬܐ . ܗܐ ܐܬܟܬܒܬ
ܥܡ ܫܝ̈ܛܐ : ܐܢ ܐܢܬ ܢܛܪ ܢܟܦܘܬܐ . ܘܐܢܐ
ܕܚܐܪܘܬܐ ܐܘܒܕܬ ❖

vit, animam in cœno volutavit; vultus color exterius nigrescebat, mente a via recta aberrante. Putabat enim ornatu et stibio se irretituram castum juvenem; retia stibii in vultu suo abscondit ut oculi puri adolescentis caperentur; sed illius pupillæ alas habebant, quibus ad creatorem volavit; despexit retiorum illecebras, ut sua castitas iis non implicaretur; ab aspiciendo abstinuit ne oculus visu vitiaretur; cohibuit oculos, ne gustarent, etsi aspicere esurirent, ut non perirent. Domina videns ornatum suum despectum, ornatui verba adjecit; victus est ornatus et pudefacta sunt verba; honestus juvenis non devictus est; verborum flumina illa immiserat contra murum castitatis ut illum everteret; reversi sunt fluctus et perstitit murus, quia super saxum fundatus erat. Castus juvenis induit puritatem illaque veluti pallio se operuit. Domina linguæ gladium evaginavit ut illo scinderet vestimenta juvenis perturbati: « Nihil curavi servare libertatem meam, quæ citius ostendi voluntatem meam; quia autem vidisti quomodo me subjicerem, parvipendit atque contempsit me mens tua: quia non egi tanquam mulier ingenua ecce adscribor vilibus; si castitatem serves, ingenuitatis dignitatem amisi. »

ܟܕ ܝܘܣܦ ܠܡܪܬܗ ܐܡܪ . ܡܢ ܕܝܕܥܬ
ܨܒܝܢܟܝ ܟܠܗ : ܗܫܐ ܕܝܕܥܬ ܨܒܝܢܟܝ .
ܓܠܐ ܐܢܐ ܠܟܝ ܟܠ ܪܥܝܢܝ : ܐܢܐ ܠܟܝ

2. Auditis iniquis hisce verbis, respondit Josephus dominæ suæ [1]: « Quum nunc cognoscam voluntatem tuam manifestabo tibi men-

[1] *Gen.* XXXIX, 8-9.

* M ܠܨܒܬܐ

ܘܐܢܬ ܒܪܬ ܚܐܪ̈ܐ . ܘܢܡܘܣܐ ܡܫܥܒܕ ܠܢ
ܘܥܠܝ : ܢܝܪܐ ܕܥܒܕܘܬܐ ܠܐ ܐܬܒܪ . ܥܕܡܐ
ܕܐܠܗܝ ܢܫܪܐ ܠܗ : ܫܐܠܬܟܝ ܠܟܝ ܫܦܝܪ̈ܢ .
ܛܥܡܗܝܢ ܠܝ ܡܪܝܪ : ܐܢ ܓܝܪ ܠܐ ܡܚܝܒ
ܣܒܠܬ . ܠܐ ܐܝܟܐ ܠܐܙܠ ܐܢ ܐܚܛܐ : ܗܐ ܗܫܐ
ܥܒܕܐ ܥܒܕܝܬ . ܐܣܝܒܪ ܥܕܡܐ ܕܐܫܬܪܐ :
ܕܣܦܩܐ ܥܒܕܐ ܠܡܗܘܐ ܠܝ . ܠܐ ܥܒܕܐ
ܕܟܠܝܘܡ ܚܛܝܐ : ܡܨܐ ܐܢܐ ܗܘ ܠܡܟܠܐ
ܨܒܝܢܝ . ܘܐܗܘܐ ܠܪܓܝܓܬܐ ܢܟܦܐ : ܘܕܚܠܬ
ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܐܣܪܐ . ܠܙܘܥܐ ܚܛܗ̈ܝ :
ܠܐ ܬܠܒܝܢ ܫܘܦܪܐ ܕܩܢܐ . ܫܝܛܐ ܠܥܒܕܐ
ܕܙܒܢܬ : ܠܐ ܬܛܢܦܝܢ ܦܓܪܟܝ ܕܟܝܐ . ܒܟܣܦܐ
ܕܢܦܩ ܡܢ ܟܝܣܟܝ : ܥܒܕܐ ܒܗܕܐ ܗܘ
ܡܫܬܒܗܪ . ܡܪܬܗ ܒܗܕܐ ܡܫܬܟܪܝܐ :
ܢܛܘܪܝ ܦܓܪܟܝ ܡܢ ܥܒܕܐ .
ܗܘ ܕܡܫܬܘܬܦܐ ܒܟܝ ܚܐܪ̈ܐ ܗܘ : ܠܫܘܦܪܐ
ܕܪ̈ܓܝܓܘܗܝ ܪ̈ܘܪܒܢܐ . ܠܐ ܬܛܠܡܝܢ ܒܙܒܝܢܐ :
ܗܘܐ ܠܥܒܕܐ ܫܘܒܗܪܐ ܗܘ . ܕܒܬܘܢܐ ܕܡܪܗ
ܢܨܥܪ : ܚܣܢܝ ܢܦܫܟܝ ܘܐܝܩܪܟܝ ܢܛܘܪܝ . ܘܠܐ
ܬܬܡܟܟܝ ܒܝܕ ܥܒܕܟܝ : ܠܓܒܪ ܚܐܪ̈ܐ ܐܢܬܝ
ܚܐܪܘܬܟܝ . ܘܠܒܥܠܟܝ ܢܛܪܝ ܚܘܒܟܝ :
ܠܐ ܢܗܘܐ ܠܟܝ ܢܘܟܪܝܐ . ܕܘܟܬ ܓܒܪܐ
ܕܢܡܘܣܐ : ܥܒܕ̈ܐ ܗܘ ܠܗܕܐ ܡܙܕܒܢܝܢ .
ܕܠܡܪ̈ܝܗܘܢ ܢܫܬܥܒܕܘܢ : ܗܘܢ ܥܒܕܐ
ܕܚܛܗܐ . ܠܘ ܒܠܚܘܕ ܪܘܓܙܐ ܕܡܪܝ : ܐܠܐ
ܡܢܝ ܡܬܚܪܟܝܢ ܒܝ . ܬܪܝܢ ܡܪ̈ܘܬܐ ܦܘܛܝܦܪ :
ܠܐ ܬܣܒܪܝܢ ܠܟܝ ܫܘܝܘܬܐ . ܕܫܘܐ ܗܘ
ܠܟ ܥܒܕܐ ܘܡܪܗ : ܡܪܝ ܢܬܝܩܪ ܐܝܟ ܕܫܘܐ .
ܘܥܒܕܟܝ[a] ܐܝܟ ܕܘܠܐ ܠܗ ܀

tem meam. Ego servus sum et tu mulier ingenua ; ego et tu legi subjicimur ; jugum servitutis mihi impositum non frangam, donec Deus meus illud solverit. Petitiones tuæ tibi quidem optimæ, sed earum sapor mihi valde amarus est. Si nihili reus multa passus sum, quonam ibo si peccaverim ? Nunc servus factus sum, sustinebo donec absolvar. Satis est mihi servus esse, non fiam servus quotidie peccans ; capax sum meam refrænandi voluntatem et concupiscentiæ renuntiandi, et timor Dei velut cingulum coercebit motus peccatorum meorum. Ne auferas formositatem quam possidet vilis servus quem acquisivisti. Noli argento e crumena tua educto fœdare purum tuum corpus ; hoc actu servus exaltaretur, domina ejus vilesceret. Serva corpus tuum a servo ; vir, cui conjuncta es, liber est ; venustatem quam concupiverunt principes noli cum homine empto contaminare : servus in hoc superbit quod possit thalamum domini sui contumelia afficere ; valeas te continere tuumque honorem servare, ne per servum tuum humilieris ; viro libero serva libertatem tuam et marito tuo tuum amorem ; extraneus non suppleat tibi vices viri legitimi ; servi ideo emuntur ut dominis suis obediant ; hic actus peccati non solum iram provocaret Domini mei, sed commoveret contra me duos dominos meos : Deum et Putiphar. Ne mente tua reputes æquales tibi esse servum ejusque dominum. Dominus meus honoretur pro sua dignitate et servus tuus ut decet. »

[a] ܥܒܕܐ V.

ܠܝܘܣܦ ܡܪܬܗ ܐܡܪܐ ܠܗ . ܕܢܟܦܐ
ܐܢܬ ܗܘܐ ܐܬܝܕܥܬ : ܠܟ ܠܐ ܦܓܥ ܒܘܣܪܐ .
ܘܒܠܚܘܕ ܐܢܐ ܐܫܬܟܚܬ : ܠܝ ܢܫܬܘܬܦ
ܪܥܝܢܟ . ܘܠܐ ܡܬܦܪܥܐ ܬܪܥܝܬܟ : ܕܒܝ ܗܘ
ܟܠܗ ܒܗܬܬܐ . ܕܐܢܐ ܫܓܪܬ ܟܠܐ ܒܘܠܐ : ܟܠܐ
ܕܐܬܡܟܟܬ ܘܐܬܟܫܦܬ . ܐܬܚܡܬܬ ܕܠܐ
ܬܫܡܥܝܢܝ : ܫܦܝܪ ܠܝ ܐܦܫܘܛ
ܫܘܠܛܢܟ . ܘܐܟܠܐ ܨܒܝܢܟ : ܫܦܝܪ
ܗܘ ܠܝ ܐܦ ܕܐܥܬܪܟ . ܐܟܒܪ ܘܐܘܪܒ
ܐܝܩܪܟ : ܐܦܪܐ ܢܦܩܬ ܡܛܠܬܟ . ܒܫܘܪܪܐ
ܚܐܪܐ ܥܒܕܟ : ܡܢ ܗܘ ܕܪܓܠܐ ܕܚܐܪܘܬܐ . ܕܪܓܠܐ
ܢܦܠܬ ܒܥܒܕܐ : ܕܦܫܟ ܫܐܠܬ ܒܚܨܝܦܘܬܝ .
ܨܒܘܬܐ ܕܦܪܗܣܝܐ ܠܝ : ܠܐ ܐܢܬ ܢܟܦܐ[a]
ܡܢ ܓܒܪܐ . ܐܘ ܐܢܐ ܡܢ ܢܫܐ : ܐܢܐ ܒܪܬ
ܚܐܪܐ ܘܐܢܬ ܥܒܕܐ . ܐܢܬ ܢܟܦܐ ܘܐܢܐ ܙܢܝܐ ܀

3. Josepho domina respondit : « Te castum esse nunc notum est ; nullam criminationem incurris, ego vero impudica invenior ; mihi saltem uniatur mens tua et irreprehensibilis erit sensus tuus ; in me redundat tota confusio quod ad malum excitaverim ; quia lapsa sum te deprecans, irascor quod me non audis. Facile mihi est frangere tuam potestatem et prohibere quod tua voluntas postulat ; facile mihi est te ditare honoremque tuum augere apud dominum tuum. Dicebam de te : manumissionis dignus est servus tuus ; ex illa conditione libera abjectam didici conditionem ; in petulantia mea petii rem, quæ palam me dehonestat. Tu non es castior aliis viris, an ego aliis mulieribus lascivior sum? ego mulier sum ingenua, tu vero servus, tu pudicus et ego meretrix ! »

ܚܙܬ ܗܘܬ ܕܐܬܬܫܝܛܬ ܡܢܗ . ܘܠܐ
ܪܚܡܗ ܐܬܨܝܕ ܠܪܚܡܬܗ : ܒܥܬ ܥܠܬܐ ܐܝܟ
ܕܐܒܐ . ܕܢܚܛܘܦ ܒܛܦܪܘܗܝ ܠܥܠܝܡܐ : ܢܛܪܬ
ܗܘܬ ܠܗ ܒܥܕܢܐ . ܕܐܡܬܝ ܕܥܐܠ ܠܥܒܕܐ :
ܘܟܕ ܕܥܐܠ ܢܟܦܐ ܐܝܟ ܥܠܝܡܐ . ܬܬܦܓܥ ܒܗ
ܡܛܥܝܢܐܝܬ : ܫܕܬ ܐܝܕܗ ܘܠܒܟܬ ܒܡܐܢܘܗܝ .
ܗܘ ܕܝܢ ܘܠܒܟ ܠܡܠܒܘܫܘ : ܢܫܡܘܗܝ
ܒܐܝܕܝܗ ܫܒܩ ܗܘܐ . ܘܐܦܝܘܗܝ ܡܢܗ
ܡܗܦܟ ܗܘܐ : ܡܛܘܠ ܡܢܐ ܕܒܥܝܬܝ .
ܐܫܠ ܐܕܢܝ ܐܦܢܝ ܠܟܝ : ܕܡܢܗ ܐܠܐ ܡܢ ܡܪܝ
ܘܐܠܗܝ . ܘܫܡܥܢ ܡܠܝ ܠܒܢܝܗ : ܐܦ
ܗܘܐ ܠܐ ܐܬܟܢܝ . ܫܡܥܘܬܝ ܡܘܒܪܗܘܢ

4. Quum vidisset se contemptam, amatum autem suis illecebris non fuisse irretitum, occasionem exquisivit, sicut lupus, ut unguibus pudicum juvenem arriperet. Elegit sibi tempus quo ingrederetur ad opus, ut, quum honestus juvenis ingrederetur pudice, eum invaderet impudice. Injecit igitur in eum manus et arripuit ejus vestes ; Joseph vero ex ulnis ejus se eripuit ; vestes quidem suas in manibus illius dimisit, sed faciem ab ea avertit[1]. « Petitioni tuæ aures nonpræ bebo,

[1] *Gen.* XXXIX, 11-12.

[a] ܢܟܦܐ ܐܢܬ V

quia timeo herum meum et Deum meum, cujus ultio gravis est. Si autem nunc non ulciscatur, peccatum meum coram eo describitur; ubi autem vult pœna plectit delinquentem; nec perturbatio nec violentia cogent mentem meam petitioni tuæ assentire: statui enim in mente mea peccati tui non fieri particeps. »

5. Ut athleta in certamine, insurrexit domina in servum; projecit ille vestes suas super vultum ejus ut illa manu non tangeret corpus servi; exsiliit lupus in adolescentem ut intus dilaniaret corpus ejus; ut corporis integritas non violaretur castus juvenis dimisit dominæ vestes suas non erubescens prodire nudus in plateis, ne contemneretur quod peccasset in cubiculo; vestibus quidem nudatus erat, sed pudicitia indutus; mirabantur spectatores eum suæ nuditatis non erubescere; mirabantur in cœlo superni eum in cubiculo victoriam retulisse. Unusquisque socium compellebat: « Quid accidit casto huic juveni? ut quantum crevit ejus castitas tantum invaluerit ejus impudentia; non videtur sponte exuisse vestes suas easque dimisisse et abiisse. Quid accidit intus in domo? Ecce vultu perturbatus et corde turbidus apparet. » Cœpit ejus domina cogitare quomodo injuria et dolo vindictam sumeret; quia derisa fuerat dolosos laqueos ei tetendit apud dominum suum: « Quia sprevit me non potest domi

ܡܬܚܡܬܐ ܐܢܐ . ܕܐܬܒܙܚܬ ܡܢ ܥܒܕܐ :
ܠܚܒܪ̈ܘܗܝ ܐܩܪܐ ܘܐܡܠܠ . ܠܟܢܬ̈ܘܗܝ
ܡܫܬܥܝܐ ܐܢܐ : ܣܘܪ̈ܚܢܘܗܝ ܒܬܕܡܘܪܬܐ .
ܕܫܡܘ̈ܥܐ ܢܬܬܙܝܥܘܢ ܒܗ : ܘܐܢ ܐܫܬܠܐ ܒܗ
ܡܨܪ̈ܝܐ . ܡܫܬܡܥܐ ܒܗ ܕܗܘܬ ܠܝ : ܠܥܒܕܐ
ܢܫܒܚܘܢ ܠܡܟܣܘܬܐ . ܘܒܗ ܕܝܠܝ ܦܪܣܝܢ
ܒܗܬܬܐ : ܐܚܘܐ[a] ܠܚܒܪ̈ܘܗܝ ܢܚܬ̈ܘܗܝ .
ܕܣܗ̈ܕܐ ܢܗܘܘܢ ܥܠ ܪܥܝܢܝ : ܢܚܬܗ
ܐܚܕܬ ܘܐܢ ܢܦܪܘܢ . ܒܡܐܢܐ ܕܒܐܝܕܝ
ܢܬܟܣܢ ✣

ܐܬܘ ܠܘܬܗ ܥܒ̈ܕܐ ܘܚܙܘ . ܠܗ̇ ܕܫܢܐ ܓܘܢܗ
ܘܡܫܬܚܠܦ : ܠܡܢܐ ܡܪܬܢ ܐܫܬܚܠܦ .
ܓܘܢܐ ܫܦܝܪܐ ܕܦܪܨܘܦܟܝ : ܥܠܬܐ ܕܡܚܘܝ
ܠܢ ܠܟܝ . ܚܘܝ ܠܢ ܡܢܐ ܗܝ ܥܠܬܗܘܢ :
ܕܡܢܐ ܡܚܝܢ ܡܬܕܠܚܢܐ . ܘܐܢ ܬܚܘܝܢ
ܠܢ ܡܬܬܢܝܚܐ : ܐܫܬܚܠܦ ܓܘܢܐ ܕܐܦ̈ܝܟܝ .
ܐܝܟ ܐܢܬܬܐ ܕܥܒܕܬ ܒܝܫܬܐ : ܚܙܘܐ ܟܠܗ
ܕܦܪܨܘܦܟܝ . ܐܝܟ ܓܒܪܐ ܕܥܒܕ ܨܐܢܘܬܐ ✣
ܠܥܒ̈ܕܐ ܥܢܬ ܗܝ ܡܪܬܗܘܢ . ܘܚܙܘ ܡܐܢܐ
ܕܫܠܚܬ ܐܢܐ : ܡܢ ܝܘܣܦ ܡܢ ܓܘܫܡܗ .
ܟܕ ܒܥܐ ܕܢܛܢܦ ܚܐܪܬܐ : ܚܙܝܬ ܘܐܚܕܬ
ܠܝ . ܘܐܚܙܝܬ ܐܝܟ ܥܒ̈ܕܘܗܝ :
ܘܐܚܕܬܗ ܒܚܘܠܡܢ . ܘܫܠܚܬܗ ܥܪܛܠܝܐ :
ܡܛܠ ܕܒܚܨܝܦܘܬܐ ܐܬܬܪܝܡ . ܘܗܐ ܡܢܟܦܐ
ܠܡܡܠܠܘ : ܫܬܩܐ ܐܢܐ ܠܗ ܡܢ ܗܫܐ .
ܕܗܘܬ ܠܝ ܗܝ ܥܠܬܗ : ܕܢܬܒܪܝ ܡܢ

nobiscum remanere; pudore enim afficiar quotiescumque coram me occurret; ira exardescam quia violata sum, et ferus furor invadet me quia ludibrio habita fui; spectatores, visa mea perturbatione, ab omni criminatione me absolvent; socios ejus advocabo, conservis ejus narrabo prava ejus gesta; rem cum stupefactione narrabo, ut auditores commoveantur; si neglexero, audietur inter Ægyptios quod mihi accidit; servum laudabunt et dedecore me operient; ostendam sociis ejus vestes, testes erunt meæ mentis; arripui ejus vestes, ut, si deneget, veste a me apprehensa coarguatur. »

6. Venerunt ad eam servi et viderunt ejus palorem coloremque mutatum: « Cur, domina nostra, mutatus est pulcher vultus tui color? indica nobis quanam de causa has vestes super cor tuum repositas tenes? Forsan iis perturbaris; si autem nobis causam indicaveris, perturbatio cessabit. Immutatus est color vultus tui, sicut mulieris quæ malum fecit; aspectus totius personæ odiosus est veluti viri turpe quid patrati. » Servis respondit[1]: « Quas videtis vestes a Josepho detraxi quum me ingenuam constuprare vellet; vidi nefandos ejus ausus et coacta injeci manus in vestimentum ejus et nudum eum reliqui, quia cum impudentia se extulerat; erubesco rem hanc coram vobis narrare; tacebo deinceps

[1] *Gen*. XXXIX, 13-15.

[a] M ܐܚܘܐ

quia ista narratio pudore suffundit vultum meum ; demonstrabo eum castimonia ornatum esse sed specie tantum ; occasione data, ejus impudicitia se prodidit et manifestata est. Redibit a plateis dominus ejus et quæ gesta sunt ordine ei exponam ; infigam telum in mente ejus et gladio indignationis eum transfigam. »

7. Regressus dominus vidit servos agitatos ac dicentes, unum ad alterum : « Væ Josepho quando dominus ejus audiet rem ab eo gestam ! » « Dic mihi, inquit, quænam est res ista, quæ te affligit o mulier ingenua ? Si ille quem præfeci domui meæ te vexavit illum puniam. » « Quid ostendam tibi, o vir sapiens[1] ? Servus tuus illusit sapientiæ tuæ, propter tuum in eum amorem superbivit et prave se gessit ; super senes eum exaltasti et juvenibus præfecisti ; tota tua domus eum reformidat, quia ipse solus in honore habetur ; vide quantum honore a te accepto se extulit. Thalamum tuum, qui nunquam violatus fuit, commaculare libidinose voluit ; manibus arripui vestem ejus ut facinoris testes haberem, ut, si blaterationes audieris, confundatur vestibus quas dimisit. Inspice vestimentum ejus et sceleris testes non requires ; ne permittas eum loqui quia astutia sua te decipiet. Ad quid enim quæstiones ? Impedi clamores Ægyptiorum. Lata est sententia ; venerunt ejus accusatores, vestes nempe quas

1 *Gen.* XXXIX, 16-18.

[a] B

ܗܘܐ : ܐܫܬܟܚܘܗܝ ܗܝܟ ܠܚܡܬ .
ܕܗܘܐ ܢܚܦ ܥܠ ܡܥܒܕܘܗܝ : ܐܦܠܐ ܡܨܐ
ܥܠ ܡܥܒܕܘܗܝ . ܕܐܟܣܝ ܠܟ ܡܪܫܥܘܬܗ ܀

ܫܡܥ ܡܪܗ ܕܝܘܣܦ ܗܠܝܢ . ܘܚܡܬܐ
ܟܝܘܗ ܐܬܚܡܬ : ܒܩܝܣܐ ܕܦܪܝܨܬܐ ܐܝܩܕܬ .
ܬܢܘܪܐ ܕܓܘܙܡܐ : ܠܐ ܬܒܣܐ ܥܘܠܐ ܡܢ
ܗܘܐ . ܫܘܒܩܢܐ ܕܥܒܕ ܥܒܕܟ : ܐܢ ܕܝܢ
ܬܒܣܐ ܘܠܐ ܬܬܒܥ . ܢܘܟܪܝܐ ܠܒܝܬܟ
ܐܗܘܐ ܀ ܫܠܝ ܡܫܥܠܐ ܡܢ ܫܘܥܝܬܟ .
ܦܣܘܩ ܡܬܪ̈ܐ ܘܐܚܘܕ ܓܘܙܡܟ : ܕܝܘܣܦ
ܥܡܢ ܠܐ ܦܐܫ . ܘܐܦܠܐ ܥܒܕܢ ܡܬܩܪܐ :
ܝܘܡܢ ܡܫܬܠܐ ܚܐܪܐ . ܡܢ ܥܒܕܘܬܐ ܕܒܗ̇
ܪܒܐ : ܘܢܣܒ ܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ ܘܚܣܕܐ ܘܫܢܕܐ . ܚܐܪܘܬܐ
ܕܝܠܗ ܠܡܘܟܟܐ ܬܬܕܒܪ : ܠܐ ܐܚܪ ܐܘܒܕܢܗ ܕܕܡܝ̈ܗ
ܐܢܐ . ܥܒܕܐ ܙܒܢܬ ܠܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ : ܘܠܐ ܗܘܝܬ
ܙܗܝܪܐ ܒܐܝܩܪܗ . ܗܘܝܬ ܥܬܝܕܐ ܠܡܪܕܘܬܗ :
ܠܐ ܐܢܫ ܝܕܥ ܐܘܠܨܢܐ . ܕܡܬܚܫܒ ܐܢܐ ܕܐܝܬܝܘܗܝ
ܐܢܐ : ܕܗܘ ܦܬܚ ܬܪܥܐ ܠܣܘܪܚܢܐ . ܐܙܩܘܦ
ܫܒܛܐ ܠܡܪܕܘܬܗ : ܝܘܡܢ ܫܪܝ ܒܣܟܠܘܬܗ .
ܘܫܘܪܝܐ ܡܢܢ ܗܘ ܥܒܕ : ܕܦܫܝܩܐ ܗܝ
ܠܢ ܣܟܠܘܬܗ . ܘܠܐ[b] ܐܣܬܟܠ ܥܡ ܢܘܟܪܝܐ :
ܒܬܪ ܝܘܡܬܐ ܩܠܝܠ ܢܐܠܦ ܠܗ . ܠܐܝܢܐ ܕܪܓܐ
ܕܢܦܠ ܡܢܗ : ܘܒܗ ܢܐܠܦܘܢ ܥܒܕ̈ܐ ܒܝܫ̈ܐ .
ܕܠܐ ܢܗܘܘܢ ܡܚܣܕܝܢ ܠܡܪ̈ܘܬܗܘܢ ܀

reliquit, eumque convicerunt; facinore suo perterritus nequidem vestes suas e manibus meis eripere ausus est; castus reputabatur, fugit autem ut constuprator, habitu exteriori quo spurcitiem velabat prorsus te decepit; ego vitiis ejus obstiti ut impudentiæ ejus certiorem te redderem. »

8. Hisce auditis, Josephi dominus ira intus inflammatus est[1]; lignis ab impudica accensis exarsit fornax comminationum: « Ne negligas facinus a servo tuo patratum; si negligas et non ulciscaris, a domo tua extranea ero. » « Desine a tua narratione, præscinde chordas, compesce comminationes; Josephus nobiscum non remanebit, nec amplius servus noster appellabitur; hodie liberatur a servitute in qua adolevit, ut carcerem, opprobria et tormenta obtineat; ejus libertas in humiliationem deducetur; pretii ejus perditionem non attendo; emi servum pro carcere; qui in eo honorando cautus non fui ad ejus emendationem paratus sum. Nemo novit tribulationes quas ei inferre intendo: quia vitio portam aperuit, erigam virgam ad eum emendandum: hodie incœpit delinquere et a nobis initium sumpsit; quia ejus delictum in confesso est apud nos et non deliquit cum extraneo, post paucos dies discet a quonam gradu exciderit et in eo servi mali discent opprobrio non afficere dominos suos. »

1 *Gen.* XXXIX, 19.

a V ܡܫܟܚ — b BV ܕܠܐ

ܦܩܕ ܗܘܐ ܠܥܒܕܘܗܝ ܦܘܛܝܦܪ. ܕܢܐܙܠ
ܝܘܣܦ ܠܒܝܬ ܐܣܝܪܐ: ܒܒܝܬ ܐܣܝܪܐ ܕܥܒ̈ܕܝ
ܡܠܟܐ. ܬܡܢ ܢܐܙܠ ܢܫܬܢܩ: ܕܗܘܐ ܒܐܬܪܢ
ܫܘܠܛܢܐ. ܒܐܬܪܢ ܡܟܝܠ ܠܐ ܦܐܫ: ܕܐܥܝܩ
ܠܡܪܬܗ ܒܟܐܒܐ. ܢܣܒ ܦܘܪܥܢܐ ܒܒܝܬ ܐܣܝܪܐ:
ܒܫܘ̈ܩܐ ܕܒܗܘܢ ܐܬܝܩܪ. ܒܩ̈ܛܪܐ ܢܥܒܘܪ
ܢܚܙܘܢ: ܕܐܡܪܝܢ ܛܒܐ ܕܚܙܝܢ ܠܗ. ܡܪܕܘܬܐ ܛܒܐ
ܠܥܒܕܐ[a]: ܢܬܟܪܙ ܩܕܡܘܗܝ ܒܫܘܩܐ.
ܘܫܡܥܝܢ ܠܒܢ̈ܝ ܡܨܪܝܢ: ܕܗܟܢܐ ܢܗܘܐ ܠܥܒܕܐ.
ܕܥܠ ܡܪܗ ܐܡܪܚ ܘܐܬܡܪܕ: ܥܒܕܘ ܥܒ̈ܕܐ ܐܝܟ
ܕܦܩܕ. ܠܒܝܬ ܐܣܝܪܐ ܠܝܘܣܦ ܐܥܠܘܗܝ:
ܟܕ ܐܚܣܕܘ ܠܗ ܩܫܝܬܐ. ܘܒܡܠܬܗܘܢ
ܐܪܓܙܘܗܝ: ܡܢ ܐܬܝܩܪ ܐܝܟܘܬܟ. ܠܘܬ
ܡܪܟ ܒܝܘܡܬܐ ܩܠܝܠܐ: ܒܬܪ ܟܡܐ ܗܘ
ܐܝܩܪܐ. ܗܝ ܟܡܐ ܫܥܒܘܕܐ: ܗܫܐ ܡܟܝܠ
ܒܒܝܬ ܐܣܝܪܐ. ܕܚܨܝܦܘܬܟ ܫܥܒܕܬܟ: ܬܬܝܬܪ
ܗܪܟܐ ܐܘܠܨܢܟ. ܕܡܪܟ ܬܒܥ ܣܟܠܘܬܟ ܀
ܠܐ ܦܐܫ ܝܚܝܕܝܐ. ܕܐܠܗܝ ܡܢܝ ܠܐ ܐܬܪܚܩ:
ܕܡܢ ܓܘܒܐ ܒܡܕܒܪܐ ܐܣܩܢܝ. ܘܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ
ܗܘ ܩܐܡ ܠܝ ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܐܪܒܥܐ ܕܟܕ ܚܙܬܗ ܡܪܬܗ
ܠܝܘܣܦ ܥܒܪܝܐ ܘܪܚܡܬܗ.

9. Putiphar præcepit servis suis ut Josephum carceri mandarent in carcere servorum regis[1] : « Illuc, inquit, abeat et tormentis subjiciatur. Qui ditioni nostræ injuriam intulit, in ditione nostra non remaneat; qui dominam nostram dolore affecit, pœnas luat in carcere ; per plateas in quibus honorabatur vinculis constrictus transeat, ut dicant qui eum aspicient correctionem servo bonam esse, et proclametur coram eo in platea, audientibus Ægyptiis : « Sic fiet servo, qui contra dominum suum ausus est insurgere. » Fecerunt servi quod præceperat ; in carcerem Josephum truderunt, dura ei improperantes et verbis eum provocantes : « Quis honoratus est sicut tu apud dominum suum paucis diebus? Post tantum autem honorem quanta oppressio ! Remane igitur in carcere, impudentia tua vexationibus te subjecit ; augebitur illic afflictio tua, quia dominus tuus crimen tuum ulciscitur. » — « Non remaneo solus, quia Deus meus a me non recessit. Qui in deserto e cisterna me eduxit, inter vinctos mihi aderit. »

Explicit sermo quartus quod, cum Josephum hebræum intuita esset domina ejus, eum amavit.

[1] *Gen.* XXXIX, 20.

[a] B ܠܥܒܕܐ

ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܚܡܫܐ .

[illegible]

[illegible]

## Sermo quintus.

Josephus injuste in carcere inclusus.

1. « In te, o Deus, confido in carcere sicut in cisterna : qui extraxisti me e carcere, eripe me a tribulatione. Fratres mei, Domine, propter mea somnia exacerbati sunt et majori me odio habuerunt; mea mens dominis meis contemptibilis non erat, sed eorum odium in me exarsit ; angustias vidi in deserto et vinculis oneratus iter feci et post hæc ecce sceleris purus incidi in carcerem. Satis non fuerunt mihi vincula prima durique compedes, rursus subeo tormenta prioribus acerbiora. Ignoro cur in Ægypto hæc mihi acciderint ; hic nec somnia narravi nec ea interpretatus sum. Si tormenta me manent, da mihi virtutem ea ferendi, nec relinquas me sub oppressione cui subjicior. O Domine mi, ne sinas ad finem perduci consilium istius vilissimæ, quia ad te confugi et ab ea aufugi ; illa animadvertat mihi adesse liberatorem. O qui me apud greges exaudisti, exaudi me apud Ægyptios. O qui tua gratia mecum ab initio fuisti, perfice per tuam misericordiam tuam beneficentiam. Culpæ expers in deserto venditus et servus factus sum, criminis purus inclusus sum, tu illud nosti. O judex, qui occulta nosti, inspice et vide innocentiam meam; in montibus vitam meam servasti, hic me non deseres. Liber natus sum, sed fratres mei tradiderunt

ܠܥܒܕܘܬܐ ܀ ܡܫܬܥܒܕܐ ܗܘܝܬ ܡܢ ܨܒܝܢܝ . ܘܡܢ
ܡܪܘܗ ܠܒܝܬ ܐܣܝܪܐ : ܒܪ* ܫܥܬܗ ܒܫܘܚܠܦ
ܨܒܘܬܐ . ܠܥܒܕܘܬܐ ܕܢܦܠܬ ܘܐܫܬܥܒܕܬ ܀ ܠܐ
ܒܚܐܪܘܬܐ ܐܬܪܚܡܬ . ܘܒܛܘܪܐ ܐܬܦܪܩܬ ܗܪܟܐ :
ܐܠܐ ܒܥܒܕܘܬܐ ܐܫܬܒܩܬ . ܕܗܐ ܠܐܘܠܨܢܐ
ܥܠܬ ܒܗ ܀ ܠܐ ܗܘܝܬ ܚܐܪܐ ܒܪ ܚܐܪܐ .
ܘܐܬܥܒܕ ܥܒܕܐ ܡܢ ܛܝܡܝ : ܐܠܐ ܗܘܝܬ ܥܒܕܐ
ܒܝܬ ܥܒܕܐ . ܘܒܠܐ ܥܒܕܐ ܐܬܛܠܡܬ ܀
ܚܫܫ ܠܝ ܡܢ ܥܒܕܘܬܐ . ܘܥܒܕܘܢܝ ܐܚܝ
ܒܩܛܝܪܐ : ܠܐ ܓܡܪܬ ܓܘܪܐ . ܘܚܒܫܘܢܝ
ܡܪܝ ܒܛܠܘܡܝܐ ܀ ܫܡܗ ܕܚܐܪܐ ܗܘܝܬ ܒܪ
ܚܐܪܐ . ܘܥܡ ܥܒܕܐ ܟܬܒܘܢܝ ܒܝܬ ܥܒܕܐ :
ܕܚܝܠܬܐ ܕܐܝܬܝ ܩܛܝܪܐ . ܒܟܠ ܚܫܝܢ ܡܪܝ
ܣܒܪ ܠܝ : ܕܝܕܥ ܠܝ ܕܠܐ ܛܠܘܡܐ ܐܢܬ .
ܘܡܚܒܒ ܟܠ ܒܪܢܫܐ ܐܢܬ ܀ ܒܡܕܒܪܐ
ܕܥܡܝܪ ܡܢ ܐܢܫܐ . ܓܒܝܐ ܕܐܢܫܐ ܐܫܟܚܬ :
ܒܓܘܒܐ ܩܠܝܠ ܠܟ ܕܬܥܕܪܝܘܗܝ ܠܥܒܕܟ . ܐܝܟ
ܥܝܕܟ ܥܝܕܟ ܀ ܘܐܢ ܗܘ ܕܐܓܪܢ ܗܪܟܐ .
ܘܐܣܝܒܪ ܚܫܐ ܕܒܝܬ ܐܣܝܪܐ : ܒܥܝܢܝ
ܕܪܒ ܒܝܬ ܐܣܝܪܐ . ܕܐܫܟܚ ܪܚܡܐ ܩܕܡ
ܐܣܝܪܐ ܀

ܗܘܐ ܒܒܝܬ ܐܣܝܪܐ ܙܒܢܐ . ܘܡܣܓܐ
ܡܥܒܕ ܒܨܠܘܬܐ : ܠܐ ܫܠܐ ܘܠܐ ܐܬܟܠܝ .
ܒܐܝܡܡܐ ܘܒܠܠܝܐ ܀ ܡܢ ܩܠܐ
ܕܨܠܘܬܗ . ܥܪܩܐ ܗܘܐ ܫܢܬܐ ܕܐܣܝܪܐ : ܕܡܬܢܚܬ
ܗܘܐ ܬܢܚܬܐ . ܘܒܟܠܗ ܡܬܦܪܩ ܗܘܐ ܀
ܨܠܘܬܗ ܒܒܟܝܐ ܡܚܠܛ ܗܘܐ . ܘܐܦ ܟܘܬܠܐ ܕܒܝܬ

a B om. vers.

me in servitutem; acquievi agere servitutem et domini mei me in carcere incluserunt. Rebus illico mutatis, e libertate in servitutem decidi. Quum starem in porta servorum, nefarii surrexerunt et calumniatus sum. In conditione libera dilectus non fui, hinc illa spoliatus sum in montibus, sed in servitute non relictus sum, ecce in summam afflictionem demersus sum. Ingenuorum filius non fui liber, e pretio meo servi refecti sunt (?); inter servos non fui servus; injuriam passus sum pro re quam non feci; a servitute sum alienus, sed fratres mei vi me subjecerunt; adulterium non commisi et domini mei injuste me in carcerem truderunt; nomine viri liberi habebar et servis me adscripserunt; mala pertimescenda quæ violentia adduxit, Domine, sustineo tua fretus ope, quia scio te non esse injustum oppressorem, qui tuo amore omnes prosequeris. In deserto inhabitato obviam habui turmas hominum: quanto facilius est tibi in fovea carceris adjuvare servum tuum modo consueto! Quod si diu hic manere doloresque carceris ferre debeo, fac me invenire gratiam coram carceris præposito. »

2. Permansit in carcere aliquo tempore, quotidie multiplicans preces et die ac nocte ab orando non desistens. Vox ejus orationum fugabat somnum captivorum, quia continua emittebat os ejus suspiria; preces cum fletibus mixtæ erant; parietes etiam carceris flebant;

oratio ejus fletibus abstersa veluti beryllus fulgebat. Incipiente die non desinebat et facta hora tertia non cessabat. Quanto diutius ibi morabatur tanto magis in valescebant ejus preces ; fugit somnus vinctorum, adeo eos affligebant ejus ejulatus ; tristitia vocis testabatur afflictionem mentis. Vincti hoc spectaculo afflicti et edoceri cupientes invicem sciscitabantur : « Quid peccavit iste vinctus ? Vox ejus somnum fugat ; nunquam vidimus virum afflictum hoc modo orantem. O quanta ejus ad orandum virtus, quam assidua ad deprecandum lingua. Nautæ in mare dormiunt, iste dormire recusat ; pervenit nox ad auroram et ejus palpebræ somnum refugiunt. Pisces in mare quiescunt, et iste quietem capere renuit ; cessant canes aurei suos ululatus, sed vox in ore ejus non cessat. Pro viribus repellit a se somnum membra refocillans ; corpus non sustentat sed gravat nocturnis vigiliis. Hic carcer plenus est malefactorum ; hic includuntur et tacent donec eorum tempus advenerit. Valde miramur quam diu vigilet. Passeres dormiunt in nidis suis et ille somno non utitur. Quis autem dicet nobis crimen ab ipso commissum ? Si fructus tam acerbi sunt quam amara sit arbor ! Aut crimen tam grave est ut mens illud ferre non possit, aut forte calumniatus est et conquerit de calumniatoribus. Diximus ei a fletu desistere ut sineret nos a vigilando paululum requiescere, sufficere fletum diei ut nocte

[a] B — [b] M

ܒܪܥܝܢܐ ܕܫܡܝܢ ܠܢ : ܥܕ ܕܐܬܐ ܥܕܢ ܕܝܢܢ .
ܠܐ ܬܥܝܩ ܠܢ ܒܐܢܚܬܟ ܀ ܦܣܝܕ ܪܥܝܢܢ .
ܘܡܢ ܕܗܘܐ ܠܐ ܡܣܬܟܠܝܢ : ܠܐ ܬܘܣܦ ܠܢ
ܫܘܢܩܐ . ܘܗܘܐ ܬܘܣܦ ܠܢ ܕܘܘܢܐ ܀

ܟܕ ܕܫܡܥ ܪܒ ܐܣܝܪܐ . ܩܪܐ ܠܝܘܣܦ
ܘܫܐܠܗ ܠܗ : ܟܡܐ ܗܘ ܝܩܝܪܐ ܣܘܪܚܢܟ .
ܕܐܣܝܪܐ ܙܥܘ ܡܢ ܩܠܟ ܀ ܗܐ ܙܒܢܐ ܕܣܓܝܐܐ .
ܕܫܬܩ ܘܬܬܢܝܚ ܠܐ ܨܒܝܬ : ܘܗܒ ܕܝܢܟ
ܠܐܠܗܐ . ܐܢ ܗܘܐ ܕܐܬܥܠܠܬ ܀ ܫܪܝܪܐܝܬ
ܐܬܥܠܠܬ . ܒܥܘܠܐ ܕܠܐ ܥܒܕܬ ܒܗ :
ܘܗܫܐ ܩܪܐ ܐܢܐ ܠܐܠܗܐ . ܕܢܓܠܐ ܠܟܠ
ܡܐܟܠܝ ܩܪܨܝ ܀ ܫܒܘܩ ܐܘ ܝܘܣܦ ܠܐ ܬܬܟܪܐ .
ܘܠܐ ܬܬܥܩ ܠܒܟ ܬܘܒ : ܗܐ ܐܩܝܡܬܟ
ܪܒ ܐܣܝܪܐ . ܥܠ ܟܠܗ ܒܝܬ ܐܣܘܪܐ ܀
ܘܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܕܡܝܬܪ . ܠܗ ܚܒܪܐ
ܐܬܝܗܒ ܠܟ : ܘܒܚܘܒܟ ܢܐܬܐ ܠܘܬܟ .
ܡܢ ܡܚܫܘܠܐ ܕܐܬܟܪܝ ܠܟ ܀ ܠܝ ܨܒܐ
ܕܬܩܒܠ . ܚܘܒܐ ܫܦܝܐ ܢܗܘܐ ܠܟ :
ܕܣܓܝ ܓܝܪ ܚܘܒܐ ܕܡܪܝ . ܣܓܝ ܫܘܢܩܝ
ܒܒܝܬ ܐܣܝܪܐ ܀ ܐܢ ܓܝܪ ܣܓܝ ܐܚܒܬܢܝ .
ܘܠܐ ܫܦܝܪ ܚܘܒܟ ܕܝܠܝ : ܒܒܝܬ ܐܣܝܪܐ ܐܚܪܢܐ
ܛܝܒ . ܕܚܘܒܟ ܢܦܠܢܝ ܠܗ ܀ ܡܬܥܨܪ
ܐܢܐ ܒܬܪܬܝܢ . ܕܪܚܝܡ ܐܢܐ ܕܣܢܝ
ܕܣܢܝܐ : ܕܫܥܒܕܘܢܝ ܒܚܘܒ ܒܥܒܕܐ .
ܘܕܪܚܡܘܢܝ ܚܒܫܘܢܝ ܗܪܟܐ ܀

requies nobis daretur : « homines sumus propter res a nobis gestas apprehensi, donec venerit tempus judicii nostri, noli nos querelis tuis vexare. Sollicitudinibus mens nostra contabescit nec quid fiet certi sumus; ne augeas nostros cruciatus augendo nostram tristitiam. »

3. Quæ cum audisset præfectus vinctorum vocavit Josephum eumque interrogavit : « Quam grave est crimen tuum ut tuis clamoribus captivos exagitaveris : jam a multis diebus tacere et requiescere renuis. Si calumniatus fueris committe judicium tuum Deo. » « Revera injuste accusatus fui criminis a me non commissi. Nunc autem invoco Deum ut patefaciat calumniatores meos. » — « Desine, o Joseph, contristari, nec amplius cor tuum dolore afficiatur; ecce constituo te præfectum super totum carcerem[1], et si in eo quis virtute præditus invenitur illum per amorem tuum adjungo tibi, solummodo tranquillam redde mentem tuam inter fluctus quibus exagitatur. » — « Si vis me accipere, sincere te diligam; nimia autem dominorum meorum dilectio auxit meas tribulationes in carcere; si enim plurimum me amaveris et sincerus non sit tuus in me amor; præpara alium carcerem, quia amor tuus in illum me projiciet. Opprimor propter duo quia amatus et quia odio habitus sum. Quia odio habitus factus sum servus, quia amatus hic sum inclusus. »

4. Gavisi sunt incarcerati adve-

ܣܝܡ ܒܝܬ ܐܣܝܪܐ ܘܐܢܬ ܛܒ . ܘܒܚܒܫܐ ܒܝܬܐ

1 *Gen.* XXXIX, 20-23.

ܐܬܐ : ܛܥܐ ܠܚܫ̈ܘܗܝ ܘܠܐܘܠܨ̈ܢܘܗܝ .
ܐܛܥܝ ܠܐܢ̈ܫܐ ܒܟܐܒ̈ܝܗܘܢ ܀ ܣܥܪ ܐܣܝܪ̈ܐ
ܒܠܠܝܐ . ܘܟܡܝܪ̈ܝܢ ܡܢ ܐܘܠܨ̈ܢܐ :
ܡܚܘ̈ܬܐ ܕܒܦܓܪ̈ܝܗܘܢ . ܗܘ ܒܐܝ̈ܕܘܗܝ
ܠܗܘܢ ܡܐܣܐ ܗܘܐ ܀ ܒܝܘܣܦ ܟܠܢܫ
ܬܡܗ ܗܘܐ . ܦܬܝܚ ܦܘܡܗ ܘܡܒܪܟ ܠܗ :
ܡܐ ܝܐܐ ܠܟ ܦܘܪܢܣܐ . ܕܬܗܘܐ ܠܥܠܡܝܢ[a]
ܢܛܝܪܐ ܠܥܠܡ ܀ ܡܨܝܐ ܗܝ ܚܟܡܬܟ .
ܠܟܠܗ̇ ܡܨܪܝܢ ܕܬܦܪܢܣ : ܠܐ ܫܦܪ ܠܗ
ܠܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ . ܕܢܩܘܐ ܒܗ ܫܪܐ ܐܣܝܪ̈ܐ ܀
ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ ܢܚܘܪ ܒܟ . ܘܥܠ ܟܠ
ܢܦܫܘܛ ܫܘܠܛܢܟ : ܠܐ ܢܟܠܐ ܐܬܪܐ ܐܠܝܨܐ .
ܗܘ ܢܗܪܐ ܕܡܫܩܐ ܠܐܪܥܐ ܀ ܡܨܐ ܓܝܪ
ܡܫܩܝܘ . ܕܐܝܠܢܐ ܪܒܐ ܗܘܝܬ : ܦܐܪܐ ܗܘ
ܐܡܪܐ ܪܒܐ . ܒܪܐ ܘܙܥܘܪ ܡܫܒܚܬܐ ܀
ܒܡܪܝܡ ܠܪܘܡܐ ܦܫܝܛܐ . ܠܡܠܟ ܠܬܪܥܝ
ܡܨܪܝܢ : ܗܟܢ ܫܡܥ ܒܒܝܬܐ . ܘܐܠܦܐ
ܒܬܪܐ ܒܣܟܪ ܀ ܕܚܝ ܫܡܥ ܣܢܝܩ ܫܘܒܚܐ .
ܡܪܝ ܒܟܠܗ̇ ܬܬܦܫ ܒܟ : ܢܗܘܘܢ ܐܡܪܝܢ
ܡܪܢܐ . ܕܒܪ ܒܗ ܐܣܝܪܐ ܕܢܚܙܘܢ ܠܟ ܀
ܒܢܘܗ ܡܨܪܝܢ ܟܠܗܘܢ . ܘܬܚܙܝܟ ܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ :
ܚܕ ܗܘ ܓܒܪ ܚܒܫܟ . ܟܠܗ̇ ܡܨܪܝܢ
ܬܚܙܐ ܢܘܗܪܟ ܀ ܢܐܡܪܘܢ ܡܨܪ̈ܝܐ ܒܗ
ܐܣܝܪܐ . ܕܕܟܪܢܐ ܢܗܘܐ ܢܣܒ ܠܟ :
ܘܒܪܝܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ . ܕܫܕܪ ܠܟ ܠܘܬܢ
ܚܢܢ ܀ ܡܪܚܡܢܐ ܕܚܝܐ ܗܘ ܕܗܒ . ܒܗ
ܐܣܝܪܐ ܣܒܪܐ ܢܬܠ : ܠܒܪ ܡܢ ܬܪܥܗ
ܕܚܒܫܘܟ . ܚܐܪܘܬܐ ܠܟ ܬܬܢܩܦ ܀ ܥܒܕܐ
ܘܚܐܪܐ ܕܒܡܨܪܝܢ . ܠܟ ܢܗܘܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ :
ܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ ܚܝܠܬܢܐ . ܕܠܐ ܕܚܠܐ ܡܢ ܬܪܥ
ܠܗ ܀ ܐܝܟܢܐ ܕܠܗ ܦܠܚ ܐܢܬ . ܗܘ ܦܩܕ
ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ : ܘܒܠܒܗ[b] ܚܕܝ ܡܢܗ .

[a] M ܠܥܠܡܘܗܝ — [b] M ܘܒܠܒܗ

nisse tandem ipsis consolatorem. Joseph suarum perpessionum oblitus alios eorum dolorum oblivisci fecit; nocte visitabat quos mœstos tormenta reddebant, plagas corporis ipse suis manibus curabat. Josephum omnes mirabantur apertisque verbis benedicebant: «Quam pulchra est administratio tua; eam conserves in æternum. Valet tua sapientia omnem Ægyptum administrare; non decet illum qui captivos solvit in carcere remanere; rex Ægypti in te respiciat et potestatem tuam super universam Ægyptum extendat; nec retineat angustus carcer rivum qui totam regionem irrigare valet; germina a te producta demonstrant arborem esse magnam; teque parva hac dignitate ad magnam et extensam perventurum. Ægypto præficiaris; illa voci tuæ aurem obedientem præbeat; fama tua mundum pervadat; veniant turbæ ad te contemplandum; unus vir hic te inclusit, tota Ægyptus te videat; dicant Ægyptii: « Memoria dignus est carcer qui dedit te nobis. Benedictus Dominus Deus tuus, qui te ad nos ablegavit; misericors enim Deus manifeste carceri spem te dedit; qui incluserunt in carcere beatum te dicant, maledicant autem horæ illi amaræ, qua hic te incluserunt; nomen quod habes servi in carcere apud nos remaneat; extra carceris januam tua tibi adhæreat libertas; servi et liberi qui sunt in Ægypto tibi obediant; potenti regi Pharaoni absque

ܒܠܒܐ ܕܟܠܗܘܢ ܡܨܪܝܐ ܀ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܝܗܒ
ܠܟ ܪܒܘܬܐ . ܠܘܬ ܪܒ ܕܚܝܠܐ ܦܘܛܝܦܪ :
ܢܪܝܡܟ ܠܐܝܩܪܘܗܝ ܕܝܬܝܪ . ܠܐܝܩܪܐ ܕܝܬܝܪ ܡܢ ܗܘ
ܩܕܡ ܀ ܘܐܢ ܫܡܥܐ ܢܫܡܥ ܥܠ ܪܒܘܬܟ . ܟܕ
ܢܥܒܕ ܟܠܐ ܐܣܝܪܐ : ܘܐܢ ܢܦܘܩ
ܘܢܚܙܝܟ . ܐܝܟ ܕܒܥܝܢ ܀ ܒܪܘܡܪܡܐ
ܘܠܐ ܡܣܬܟܠܢ . ܬܚܙܐ ܐܢܬܬܐ ܕܐܛܥܝܬܟ :
ܢܗܘܐ ܡܣܠܝ ܒܥܝܢܗ̇ . ܟܕ ܚܙܝܐ ܠܟ
ܒܐܝܩܪܐ ܀ ܬܗܘܐ ܐܡܪܐ ܒܪܥܝܢܗ̇ . ܕܗܢܐ
ܥܒܕܐ ܡܬܩܪܐ ܗܘܐ : ܬܗܘܐ ܒܟܝܐ
ܘܡܬܟܫܦܐ . ܕܐܦ ܐܡܬܐ ܬܗܘܐ ܠܟ ܀

ܡܢ ܕܫܠܡ ܗܘܘ ܒܘܪ̈ܟܬܐ . ܕܐܣܝܪ̈ܐ
ܠܝܘܣܦ ܒܪܟܘ : ܫܡܥ ܘܐܬܪܥܝ ܐܠܗܐ .
ܘܐܬܪܚܡ ܥܠ ܒܪ ܝܥܩܘܒ ܀ ܘܥܒܕ ܡܠܟܐ
ܕܥܘܕܪܢܐ . ܕܢܗܘܐ ܠܝܘܣܦ ܦܘܪܩܢܐ :
ܕܒܨܒܘܬܐ ܕܡܬܥܒܕܐ ܗܘܬ . ܢܪܓܫ ܥܡܐ
ܒܥܘܠܐ ܀ ܟܕ ܕܝܢ ܕܥܒܕ̈ܘܗܝ ܐܣܟܠܘ
ܒܗ . ܪܓܙ ܡܠܟܐ ܘܐܬܚܡܬ : ܚܒܫ ܐܢܘܢ
ܥܡ ܝܘܣܦ ܥܒܪܝܐ . ܒܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ ܀
ܟܕ ܦܩܝܕ ܗܘܐ ܕܢܬܢܛܪܘܢ . ܕܢܬܒܥܘܢ ܐܘ ܢܬܪܘܚܘܢ :
ܥܕܡܐ ܕܢܬܒܥܘܢ ܒܕܝܢܐ . ܘܢܬܩܪܒ
ܠܗ ܙܒܢܐ ܀ ܐܘܠܨܢܐ ܐܘ ܢܝܚܐ .
ܘܡܥܠ ܗܘܐ ܠܘܬܗܘܢ : ܡܒܝܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ
ܘܐܬܡܟܟܘ . ܘܥܩܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܀ ܡܢ
ܕܚܙܘ ܒܢܦܫܗܘܢ . ܕܒܐܝܩܪܐ ܡܝܬܪܐ :
ܗܘܘ ܡܫܒܚܝܢ ܒܥܠܡܐ . ܐܡܪ ܝܘܣܦ
ܐܝܠܝܢ ܐܢܘܢ ܚܛܗ̈ܝܟܘܢ ܀ ܕܐܬܚܒܫܬܘܢ .

1 *Gen.* XL, 1-4.

a BV ܒܟܠܝ

timore accedas; Deus quem colis ipse te e servitute educat, sincerumque tui amorem in corde omnium Ægyptiorum imprimat. Fiat ut qui dedit tibi magnitudinem apud Putiphar, magistrum militum, elevet te ad honorem adhuc sublimiorem. Porro si nos hic in carcere rumorem audierimus de tua magnitudine, aut si contingat ut egrediamur, videamus te ut petimus; in summa exaltatione videat te mulier quæ te calumniata est; contemnenda tibi sit quando ipsa videbit te in honore. Illa dicat in mente sua : Iste appellabatur servus, flensque deprecetur fieri tibi ancilla. »

5. Absolutis benedictionibus quibus vincti Josephum benedixerant, audivit Deus preces et propitius factus est. Misertus igitur filii Jacob inivit consilium auxilii, quod salutem Josepho afferret ut per rem quæ ageretur populus animadverteret injuriam. Quum præfecti servorum in regem deliquissent, iratus atque inflammatus rex eos inclusit in carcere cum Josepho hebræo[1]. Præceperat ut inclusi custodirentur donec interrogarentur in judicio, et adesset pro eis tempus afflictionis vel recreationis. Josephus continuo eos adibat mentesque eorum consolabatur; affligebantur enim videntes se humiliatos qui honore præcipui fuerant: « Quænam sunt, aiebat, delicta vestra ut in carcerem conjecti fue-

ܒܥܩܬܐ ܕܝܠܟܘܢ ܘܐܬܒܥܬܘܢ: ܘܐܢ ܠܐ ܡܬܒܥܬܘܢ
ܠܐ ܬܬܥܝܩܘܢ. ܕܐܠܗܐ ܠܐ ܥܘܠܐ ܗܘ ܀

ܡܢ ܒܬܪ ܝܘܡܬܐ ܩܠܝܠܐ. ܕܡܟܘ ܫܢܬܐ
ܕܡܥܝܕܝܢ: ܚܠܡܘ ܚܠܡܐ ܕܠܐ ܥܝܕܐ.
ܘܐܬܬܚܝܕܘ ܡܢ ܕܚܠܬܗܘܢ ܀ ܚܕ ܚܠܡܐ ܗܘܐ
ܠܬܪܝܗܘܢ. ܠܐܘܪܚܐ ܬܪܬܝܢ ܦܪܫ: ܠܫܪܒܬܐ
ܚܕܐ ܠܬܪܝܗܘܢ. ܘܦܘܫܩܐ ܬܪܝܢ ܠܬܪܝܗܘܢ ܀
ܐܫܬܥܝܘ ܗܘܘ ܠܚܕܕܐ. ܚܠܡܐ ܕܚܙܘ
ܟܚܕܐ: ܘܐܬܕܠܚܘ ܘܐܦ ܐܬܥܝܩܘ. ܕܡܢ
ܚܠܡܐ ܪܘܓܙܐ ܢܦܠ ܀ ܕܚܫܒܘ ܥܠ ܬܪܝܗܘܢ.
ܚܠܡܐ ܕܕܡܐ ܠܚܕܕܐ: ܐܬܚܙܝ ܕܚܕܐ
ܕܡܘܬܐ. ܒܚܠܡܐ ܥܒܝܕܐ ܠܬܪܝܗܘܢ ܀ ܡܢ
ܗܘ ܢܬܠ ܠܢ ܦܫܘܩܐ. ܐܡܪܝܢ ܘܒܥܝܢ
ܒܐܘܠܨܢܗܘܢ: ܕܢܫܠܐ ܠܢ ܢܦܫܢ. ܒܦܘܫܩܐ
ܕܡܫܦܐ ܠܢ ܀ ܡܢ ܗܘ ܢܬܠ ܦܫܘܩܐ.
ܒܐܬܪܐ ܕܒܟܝܢ ܒܗ: ܐܣܝܪܐ ܒܟܠܗܘܢ
ܒܥܝܢ ܗܘܘ. ܚܠܡܝܗܘܢ ܠܡܬܦܫܩܘ ܀
ܐܢܝ ܗܘܘ ܒܬܪܥܝܬܗܘܢ. ܘܦܓܪܐ ܒܝܬܐ
ܒܐܬ ܥܨܝܪܐ: ܘܡܢ ܗܘ ܠܗܠܝܢ ܕܡܬܪܥܝܢ.
ܚܠܡܐ ܠܕܡܟܝܢ ܡܫܟܚܝܢ ܀ ܒܟܠܗ ܗܘܐ ܚܙܐ
ܗܘܐ. ܦܫܘܩܐ ܒܥܐ ܗܘܐ: ܒܥܩܬܐ ܡܟܪܝܐ
ܕܢܗܘܐ ܠܢ. ܚܣܝܢ ܒܐܬܪܐ ܕܟܪܝܐ ܀ ܒܥܝܕܗ
ܥܠ ܗܘܐ ܝܘܣܦ. ܕܢܣܥܘܪ ܐܢܘܢ: ܘܐܫܟܚ
ܐܢܘܢ ܟܪܝܢ ܘܡܫܓܫܝܢ. ܦܪܨܘܦܝܗܘܢ
ܢܨܝܚܐ ܀ ܥܠ ܡܢ ܗܘܝ ܟܡܝܪܐ.
ܦܪܨܘܦܝܗܘܢ ܐܫܬܚܠܦܘ: ܡܢܐ ܠܠܝܐ
ܐܫܬܚܠܦܘ. ܣܦܪܐ ܕܚܙܝܬܘܢ ܒܠܠܝܐ ܀ ܚܠܡܐ
ܚܠܡܬܘܢ ܘܐܬܥܝܩܬܘܢ. ܠܐܝܟܐ ܕܚܙܝܬܘܢ
ܦܫܘܩܐ: ܘܡܛܠ ܕܐܬܥܝܩܘ ܒܟܪܝܘܬܐ. ܡܢܐ

ritis? Injuria forte accidit ut in carcerem veniretis sicut ego. Si conscii estis vos mala perpetrasse, timete et pavete; si vero non, ne sitis anxii, quia Deus injustus non est. »

6. Post paucos dies dormierunt somnum consuetum, sed somniaverunt somnia haud consueta et metu correpti sunt[1]. Idem somnium utrique oblatum est, sed ducens in duas vias; una fuit utriusque narratio, sed duæ interpretationes. Narraverunt sibi invicem somnia simul visa. Perturbati anxiique putabant e somniis iram divinam erupturam. Quum eadem nocte utrique somnia similia ostensa fuissent, timuerunt quod eodem modo erga eos in somniis actum esset: « Quis, aiebant interrogantes et rogantes in suis angustiis, nobis dabit interpretem, qui sua interpretatione tranquillitatem reddat animabus nostris? Quis autem nobis dabit interpretem in loco in quo omnes suas miserias deflent? Omnes vincti poscebant sua somnia explicari, anxii multa mente volvebant, dum corpus pernoctabat detentum iisdem curis; turbidis hisce cogitationibus somnia dormientibus ingerebantur. Singuli illic somnia videbant et interpretem quærebant dicentes: « Durum nobis est remanere in loco tam tristi. » Josephus, juxta consuetudinem suam ingressus ut eos visitaret invenit tristes et perturbatos: « Cur personæ vestræ adeo nitentes ita commutatæ sunt? Quænam nox

1 *Gen.* XL, 5-13.

ܐܟܪܝܒ ܢܦܫܟܘܢ ܀ ܕܚܠܡܢ ܚܠܡܐ ܘܒܗܝܢ .
ܘܡܢ ܪܓܝܓܐ ܐܬܟܪܝܬ : ܗܘܐ ܐܬܪܥܝܬ ܢܦܫܢ .
ܡܢ ܚܠܡܐ ܕܠܚܕܕܐ ܀ ܐܬܚܪܘ ܠܢ ܡܢ
ܚܠܡܝܢ . ܕܡܘܬܐ ܠܟܡܐ ܐܬܚܙܝ :
ܘܒܫ ܙܒܢܐ ܫܘܚܐ . ܫܠܝܐ ܠܢ ܦܘܫܩܗܘܢ ܀
ܕܐܟܘܬ ܠܢ ܚܠܡܐ . ܘܕܠܗ ܠܢ ܦܘܫܩܐ :
ܘܗܘ ܓܒܪܐ ܘܚܠܡܐ ܚܙܝܢ . ܘܗܘ ܦܫܘܩ
ܦܘܫܩܗܘܢ ܀ ܐܦ ܐܢܐ ܒܪ ܚܠܡܐ ܐܢܐ .
ܘܚܙܝܬ ܐܝܟ ܕܚܙܝܬܘܢ : ܘܒܪܘܚܝ ܦܪܣܬ
ܡܠܟܐ . ܕܪܙ ܦܪܘܩ ܠܝ ܕܨܘܒܥܐ ܀ ܐܝܟ ܗܘ
ܕܚܠܡܐ ܡܫܡܠܝܢ . ܦܘܪܩܢܐ ܕܚܐܪܘܬ ܐܬܝܠܕܬ :
ܘܐܬܝܪ ܡܢ ܥܒܕܘܬܐ . ܘܚܐܪܘܬܐ ܕܟܝܢܝ
ܐܬܩܢܐ ܀ ܠܘ ܚܪܫܐ ܐܢܬ ܐܘ ܓܒܪܐ .
ܦܫܪܐ ܐܝܟ ܕܬܫܟܚ ܐܢܬ : ܘܐܢ ܢܫܥܐ ܠܟ
ܠܚܠܡܐ . ܘܠܘ ܩܣܘܡܐ ܐܢܬ ܡܬܚܙܐ ܀
ܘܠܘ ܚܪܫܐ ܘܩܣܘܡܐ . ܒܚܝܠܐ ܡܢ ܚܠܡܐ
ܦܫܪ ܐܢܬ : ܕܠܐ ܩܪܝܬ ܠܟ ܟܬܒܐ ܡܨܪܝܐ .
ܦܘܫܩܐ ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܬ ܀ ܐܦܢ ܚܪܫܐ ܠܐ
ܐܢܐ . ܚܠܡܐ ܓܝܪ ܒܥܝܢ ܡܫܟܚ ܐܢܐ : ܘܟܕ
ܒܩܣܡܐ ܟܦܪ ܐܢܐ . ܦܘܫܩܐ ܠܟܘܢ ܡܚܘܐ
ܐܢܐ ܀ ܠܐܠܗܐ ܕܥܒܪܝܐ . ܚܠܡܐ ܘܣܘܟܠܐ
ܡܣܟܠ ܐܢܐ : ܕܗܘܐ ܒܪܥܝܢܝ ܢܓܠܝܘܗܝ .
ܘܐܢܐ ܐܓܠܐ ܠܫܡܥܝܢ ܀ ܡܠܟܐ ܢܣܒܘ ܗܘܘ
ܡܠܟܐ ܕܢܬܢܐ . ܘܠܝܘܣܦ ܢܓܠܘܢ ܚܠܡܐ :
ܕܟܕ ܦܫܪ ܘܡܦܩܦܩ . ܢܫܠܡ ܠܗ
ܘܢܬܢܝܚܘܢ ܀

vos affecit doloribus, quibus contabescitis? » « Somnia somniavimus, et ea considerando mens nostra ægritudine laboravit; quia autem somnia invicem similia sunt metu elanguerunt animæ nostræ; terribilia sunt quæ vidimus somnia; anxietate cruciamur, et animæ nostræ nocturnis hisce somniis contabescunt. » « Narrate mihi somnia vestra, ut rei conscius fiam; si forsan velit omnium cognitor mihi revelare eorum interpretationem; Dei enim sunt somnia eorumque interpretatio. Qui somnia vobis ostendere voluit, ipse eorum interpretationem notam faciet; ego etiam somniorum sum filius et vidi sicut vidistis: menti meæ consolationem attulerunt depingendo et quodammodo sigillando magnitudinem meam, si mea somnia adimpleantur, parvus ego magnus efficiar; a servitute liberabor et naturalis meæ conditionis libertatem obtinebo. » « Magus non es, o vir, quomodo somniorum interpretationem assequi possis? Si autem tibi ea narraverimus, non esse divinus demonstraberis. Si autem neque magus neque divinus sis, quanam virtute somnia interpreteris? quia libros Ægyptiorum non legisti somniorum explicationes assequi non vales. » « Quamvis magus non sim, forsan tamen somniorum significationem assequar; et quamvis divinos rejiciam, significationem vobis indicabo. Deo Hebræorum somnia eorumque intellectum refero. Ille menti meæ significationem somniorum manifestabit ut eam divulgem. » Inierunt inter se consilium ut Josepho somnia manifestarent, et is, si forte ea intelligeret, interpretaretur ipsisque sensum revelaret et requiem præstaret.

[illegible]

7. Præpositus pincernarum Josepho dixit[1] : « Vitis coram me crevit et tres palmites e radice ejus exortæ sunt, quæ versus quatuor mundi plagas se extenderunt; vitis fronduit, racemi exorti sunt ; botri in ea pendentes maturuerunt ; decerpsi fructus e palmitibus ejus illosque expressi in calice Pharaonis; miscui calicem Pharaoni, qui, illo accepto, e manibus meis bibit. Ecce narravi tibi somnium, da mihi igitur ejus explicationem ; adjuro te per Deum ut mihi reveles id quod assecutus fueris : si malum sit odio non habeberis, nec odiosus eris si bonum. Somnium a te non venit, sed tui est illud exponere. Si mortem continet et celaveris reus eris veritatem occultavisse. » « Bonum est somnium tuum, pincernarum præposite, ejusque interpretatio pariter bona. Utinam somnia manipulorum meorum perficerentur sicut tuum! Officium in quo ministrabas per vitem ostensum est tibi[2]; dies autem quos hic transibis per numerum propaginum. In officio restitueris, jussuque regis advocaberis ; et, sicut fronduerunt propagines et creverunt, habitum officii tui indues. Vite officium tuum figuratur, et propaginibus dies : racemis comparantur habitus, quos cum indueris stabis in officio et calicem miscebis. Assumpsit Deus totum ministerium tuum illudque tuis somniis figuravit ; in fornace petitionis tuæ velut in typo fusum est ministerium tuum ; ubi recuperaveris dignitatem tuam, ne

1 *Gen*. XL, 9-11.

2 *Gen*. XL, 12-14.

ܘܫܡܫܬܗ ܠܟ . ܛܥܝܬ ܒܥܒܕܐ ܡܥܕܪܢܟ :
ܡܪܐ ܕܐܥܕܪܟ ܒܐܘܠܨܢܐ . ܒܗ ܒܫܝܢܐ
ܬܛܥܐ ܠܗ܇ ܗܘ ܕܦܫܩ ܐܚܕܬܟ ܠܟ .
ܕܩܡ ܒܫܢܩܐ ܠܐܘܠܨܢܝܟ : ܐܬܬܐ ܠܟ ܗܘܐ
ܕܐܢܝܚܬ . ܒܐܚܘܗܝ ܕܢܘܚ ܠܟ ܪܘܚܐ ܀ ܩܢܘܡ
ܠܟ ܒܥܐ ܐܘܠܨܢܐ . ܡܟܠܐ ܗܘܐ ܒܟܘܫܐ :
ܒܩܛܠܐ ܒܚܝܐ ܐܬܚܫܠܬ . ܘܐܬܪܒ ܦܓܪܝ
ܘܐܬܦܫܟ ܀

obliviscaris interpretis. Jam vide, gradum tuum restitui tibi ; ne negligas tuum auxiliatorem ; ne, tranquillitate restituta, obliviscaris illius qui ænigmata tua reseravit ; ne in tua exaltatione mei oblitus fueris qui te in tuis miseriis refocillavi. Fratres mei invidia me surripuerunt et mercatoribus vendiderunt; herus, mei emptor, injuria me in carcerem conjecit ac reclusit. Hoc unum a te peto ut coram Pharaone memor sis mei ; hoc mihi præstes per Deum qui restituerit tibi tuum gradum. Sufficiunt mihi tribulationes quantas passus sum hic in carcere ; oculi mei lacrymis consumpti sunt corpusque contabuit propter meos cruciatus. »

ܫܡܥܗ ܠܝܘܣܦ ܐܠܗܐ . ܟܕ ܒܥܐ ܡܢ
ܪܒ ܫܩܐ : ܘܐܬܚܡܬ ܕܚܙܐ ܠܥܒܕܗ . ܕܬܠܐ
ܒܓܒܪܐ ܬܘܟܠܢܗ ܀ ܐܘ ܝܘܣܦ ܚܠܡܐ ܕܚܙܐ .
ܪܒ ܫܩܐ ܡܢ ܚܘܝ ܠܟ : ܐܘܕܥܬܟ ܚܠܡܐ
ܕܚܙܐ . ܘܒܥܝܬ ܡܢܗ ܥܘܕܪܢܐ ܀ ܒܕܝܢܐ
ܥܡܟ ܐܬܕܝܢ ܐܢܐ . ܘܒܛܘܫ ܐܢܐ ܡܟܣ ܠܟ ܒܫܠܝܐ :
ܪܒ ܫܩܐ ܕܚܙܐ ܚܠܡܐ . ܘܡܬܟܫܦ ܐܢܬ
ܠܗ ܕܢܥܗܕܟ ܀ ܚܠܡܐ ܫܦܝܠܐ ܕܚܙܐ
ܗܘܐ . ܢܟܬ ܒܗ ܡܢ ܥܠܡ ܘܐܙܝܥܗ : ܘܐܢܬ
ܕܡܫܬܥܢܬܗ ܠܪܘܚܐ . ܗܦܟܬ ܘܒܥܝܬ
ܥܘܕܪܢܐ ܀ ܡܢ ܐܪܝܘܬܐ ܕܒܚܘܪܒܐ . ܕܠܐ ܡܥܕܪ ܐܢܬ
ܦܨܝܬܟ : ܒܒܝܬܐ ܐܢܐ ܩܡܬ ܠܟ . ܡܢ
ܚܝܘܬܐ ܕܩܡܬ ܥܠܝܟ ܀ ܒܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ
ܥܕܪܬܟ . ܐܘ ܒܪܗ ܕܪܚܡܝ ܘܛܥܝܬܢܝ :
ܐܢܐ ܡܢ ܗܫܐ ܐܘܪܟ . ܕܐܘܠܨܢܝܟ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܐܚܪܢܐ ܀ ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܕܐܬܥܗܕܬ .
ܒܥܘܕܪܢܐ ܠܐ ܕܟܪܬܢܝ : ܘܡܢ ܠܐܘܠܨܢܟ
ܠܐܢܝܢ ܒܗܠܝܢ . ܕܢܗܦܘܟ ܠܘܬܝ ܀

8. Audivit Deus Josephum quod rogaret pincernarum præpositum et ira accensus est videns servum suum auxilium ab homine implorare : « O Joseph, quis ostendit tibi somnium quod somniavit præpositus pincernarum ? Ostendi tibi somnium ab ipso visum et rogasti ab eo auxilium ; in judicio tecum contendam et secreto te reprehendam. Somnium terruit præpositum pincernarum et tu eum deprecaris ut memor sit tui. Vile quod vidit somnium illico eum pupugit et commovit, et tu, qui tremefactum fulcivisti, conversus rogas ab eo auxilium. A leonibus in deserto te nihil cooperantem eripui ; in domo tibi adfui contra feram in te furentem. In hisce omnibus te adjuvi, o fili amici mei, et mei oblitus es. Protraham igitur tuas tribulationes ut rursus

ܟܕ ܬܩܪܝܢܝ ܠܝ ܕܐܦܪܩܟ. ܡܢܫܝܢܐ ܕܐܥܒܕ
ܠܡܫܬܐܠܐ : ܡܢ ܕܐܬܒܥܝܬ ܦܘܫܩܗ.
ܕܢܛܥܝܟ ܠܟ ܐܝܟ ܦܪܘܩܐ ܀ ܘܬܗܦܘܟ ܠܟ
ܣܓܝܐ ܕܐܠܦܬ. ܟܕ ܚܠܡܐ ܐܫܬܥܝ :
ܩܪܝܬܢܝ ܕܐܓܠܐ ܟܣܝܬܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܦܘܫܩܗ
ܠܐ ܦܫܩܬ ܀ ܣܡܬ ܫܩܘܝܐ ܦܪܘܩܐ. ܘܝܗܒܬ
ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ : ܕܬܓܚܟ ܥܣܪܐ ܐܪܝܘܬܐ ܘܚܝܠܬܟ.
ܘܬܒܙܚ ܒܕܒܬܐ ܀ ܕܦܓܪܟ ܠܐ ܐܫܟܚܬ
ܠܡܬܒܙܙܘ. ܘܠܐ ܐܫܟܚܬ [a] ܒܦܘܛܝܦܪ ܐܝܩܪܬܟ :
ܘܥܡ ܐܣܝܪܐ ܐܪܝܡܬܟ. ܚܠܡܐ ܘܦܘܫܩܗܘܢ
ܓܠܝܬ ܀

me invoces ut liberem te; immemorem reddam quem rogasti ita ut tui obliviscatur et redeas atque recurras ad tutelam, ad quam confugere solitus eras. Quando somnium narratum fuit, invocasti me ut occulta revelarem, quum autem significationem tibi revelassem, constituisti pincernam tibi liberatorem; dedi tibi potentiam irridendi decem leonibus et roboravi te ut subsannares ursam quæ corpus tuum lacerare nequivit. Apud Putiphar te honore affeci et apud vinctos te exaltavi; revelavi somnia eorumque significationem, et post hæc me dereliquisti. Res est inaudita, quia corrupisti meum donum (?), duobus annis in carcere hic affligeris. »

ܘܐܡܪ ܡܪܝ ܚܝܠܐ ܡܠܟܐ. ܠܝܘܣܦ ܡܪܗ
ܐܡܪ ܗܘܐ : ܕܠܐ ܪܘܓܙܐ ܗܘܐ ܒܟ. ܒܡܠܘܗܝ
ܪܚܡܝ ܐܬܒܥܝܬ ܀ ܪܘܚܐ ܡܢ ܚܝܠܐ ܚܡܪܐ.
ܦܘܡܗ ܦܬܚ ܕܢܡܠܠ : ܪܘܝ ܠܗ ܪܥܝܢܝ
ܡܢ ܚܡܪܐ. ܫܒܘܩ ܠܝ ܕܐܡܪܚ ܠܫܢܝ ܀
ܐܢܬ ܗܘ ܕܦܨܝܬܢܝ. ܡܢ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ
ܕܚܙܝܬ : ܪܥܝܢܝ ܓܝܪ ܐܬܚܝܠ ܒܟ. ܘܛܥܐ
ܠܐܘܠܨܢܐ ܕܓܕܫܘ ܀ ܡܢ ܐܪܝܘܬܐ ܫܘܙܒܬܢܝ.
ܘܐܦ ܡܢ ܕܒܐ ܦܨܝܬܢܝ : ܒܡܕܒܪܐ ܡܪܝ ܡܢ
ܚܒܠܐ. ܟܕ ܬܓܪܐ ܢܛܪܬܢܝ ܀ ܟܕ ܚܕܪܘܢܝ
ܐܪܝܘܬܐ . ܟܕܡܘ ܬܓܪܐ ܘܐܪܘܚܘ ܠܝ :
ܒܕܡܝܐ ܕܝܗܒܘ ܗܘܘ ܙܒܘܢܐ. ܡܢ ܡܘܬܐ
ܕܓܘܒܐ ܦܠܛܬ ܀ ܘܣܒܪ ܐܢܐ ܕܐܦ ܠܒܝܬ
ܐܣܝܪܐ. ܪܒ ܫܩܘܝܐ ܐܥܠܬ ܠܡܐܬܝܬܗ :
ܘܠܡܦܩ ܕܐܡܪܬ ܠܗ. ܘܕܝܢ ܪܒ ܫܩܘܝܐ
ܕܐܥܗܕܘܗܝ ܀ ܠܐ ܡܪܝ ܬܦܩܚ ܥܠ ܚܛܝܬ.
ܕܚܝܠܐ ܕܟܠܗ ܚܛܝ : ܟܕ ܐܬܬܚܝܠ ܡܢܠܐ.

9. Josephus Domino respondit: « Objurgatio tua, Domine mi, pace plena est; nunc cognovi te iratum non esse; objurgatione tua mens mea se erexit. Ebrius vini virtute os aperit ad loquendum; inebria mentem meam vino; dimitte mihi quod audet lingua mea. Tu es qui eripuisti me ex his omnibus quæ vidi; mens enim mea per te roborata oblita est tribulationum quæ acciderunt; a leonibus me liberasti et etiam ab ursa me eripuisti. In deserto, Domine, ab interitu me servasti per mercatores. Circumdantibus me leonibus, supervenerunt mercatores qui me recrearent. Pretio ab emptoribus dato mortem cisternæ effugi; puto etiam te in carcerem misisse pincernarum præpositum, tuæque vo-

[a] M ܘܠܐ ܡܨܐ

luntatis fuisse ut capax essem qui somnia interpretarer. Noli, Domine, irasci contra servum tuum quod in judicio tecum contenderim; ego pulvis per te corroboratus sum ut in tuo amore apologiam facerem. Quia vero multum abundavit mea iniquitas intercessores tibi offero: propter Jacob dilectum tuum, dimitte mihi prævaricationes quibus inquinatus sum. »

10. Interpretatus est Joseph duo somnia futuraque præscivit; quæ ambobus eventura erant ante tempus nota habuit et revelavit. Post tres autem dies, in natalitiis suis rex Pharao condonavit servo suo, pincernarum præposito et necavit pistorum præpositum.

11. Scio in historia Josephi latere mysteria; historiam ejus tribulationum placuit ut narrarem coram vobis; mysteria abscondita pro altero libro servo. Tribulationes autem quas passus est et sustinuit in hoc libro exponimus. Omisit Josephus Deum invocare et inclinavit se ad hominem; remansit diutius in carcere donec ad Deum reverteretur; omisit invocare factorem suum ut invocaret gratiam socii sui; oblitus est homo deprecantis, sed illius memor fuit Dominus eique condonavit: « Si me ita castigas quod verba dixi odiosa, væ fratribus meis qui pretium libertatis consumpserunt! væ illi quæ me emit quando judicabitur de sua in me calumnia! Satis sit, Domine, me injuste oppressum fuisse, satis sit me fuisse servum. Propter has mi-

ܡܫܡܥ ܚܐܪܘܬܐ . ܕܥܒܕܘܬܐ ܡܫܬܥܒܕܐ ܀
ܟܕ ܒܟܝܐ ܩܕܡܝܟ ܥܒܕܘܬܐ . ܡܟܝܠ ܕܠܐ ܟܐܢܐ
ܚܒܫ ܒܪ ܚܐܪܐ ܀ ܠܐ ܡܪܝ ܬܫܬܓܫ ܛܟܣܐ .
ܕܣܝܡ ܥܠ ܚܐܪܐ ܡܢ ܥܠܡ : ܕܠܐ ܡܬܢܣܚ
ܐܬܚܫܒܬ ܠܝ . ܕܟܕ ܚܐܪܐ ܢܗܘܐ ܥܒܕܐ ܀
ܦܩܕܢܝ ܐܒܝ ܕܐܕܚܠ ܡܢܟ . ܣܒ ܒܐܦܘܗܝ
ܘܚܪܪ ܠܒܪܗ :

ܡܢ ܒܬܪ ܫܢܝܢ ܬܪܬܝܢ . ܕܗܘܐ ܝܘܣܦ
ܒܒܝܬ ܐܣܝܪܐ ܀ ܐܬܬܙܝܥܘ ܪܚܡܘܗܝ ܕܡܠܐ
ܪܚܡܐ . ܕܢܦܩܝܘܗܝ ܡܢ ܒܝܬ ܐܣܝܪܐ : ܚܢ
ܥܠܘܗܝ ܐܝܟ ܪܚܡܢܐ . ܕܢܦܪܩܝܘܗܝ ܡܢ
ܐܘܠܨܢܐ : ܡܣܥܪ ܠܥܒܕܗ ܠܫܢܝܢ . ܟܕ ܒܟܠܝܘܡ
ܣܥܪ[a] ܗܘܐ ܠܗ ܀ ܡܣܡܟ ܒܐܝܕܗ
ܘܡܩܝܡ ܠܗ . ܕܢܦܝܠ ܗܘܐ ܘܡܬܟܫܦ ܠܗ :
ܠܐ ܬܕܚܠ ܐܘ ܒܪ ܝܥܩܘܒ . ܕܫܪܝ ܡܛܝ
ܦܘܪܩܢܟ ܀ ܗܐ ܡܥܒܪ ܐܢܐ ܠܘܬ ܦܪܥܘܢ .
ܚܠܡܐ ܕܚܝܠܐ ܘܡܫܓܫܢܐ : ܗܐ ܠܗ ܠܦܪܥܘܢ
ܡܠܟܐ ܐܝܬܐ . ܘܢܣܥܘܪ ܡܠܟܐ ܣܥܪ ܠܟ ܀
ܡܢܦܨ ܐܢܐ ܠܗ ܒܚܠܡܘܗܝ . ܘܡܫܓܫ
ܐܢܐ ܠܗ ܒܚܙܘܢܘܗܝ : ܐܝܟ ܕܢܗܦܘܟ ܐܪܥܐ
ܐܢ ܡܨܐ . ܕܢܒܥܐ ܠܡܦܫܩ ܚܠܡܗ ܀ ܡܛܫܝܐ
ܡܢ ܚܟܝܡܐ . ܘܡܢ ܚܪ̈ܫܐ ܕܡܨܪܝܢ : ܘܠܟ
ܒܠܚܘܕ ܓܠܐ ܐܢܐ ܠܗ . ܕܬܬܪܝܡ ܒܟܠܗ ܡܨܪܝܢ
ܐܪܥܐ ܀ ܠܐ ܕܝܢ ܬܬܛܥܝܢܝ ܟܕ ܡܬܪܡܪܡ . ܘܬܚܫܘܒ
ܕܦܪܥܘܢ ܚܪܪܟ : ܡܘܕܐ ܓܝܪ ܐܢܐ
ܘܐܡܪ . ܕܐܠܗܟ ܥܡܟ ܝܘܣܦ ܀ ܗܐ ܓܝܪ
ܚܠܡܐ ܐܢܐ ܡܬܩܢ . ܘܒܦܘܡܟ ܣܐܡ ܐܢܐ
ܠܗ : ܕܡܐ ܕܩܪܘܟ ܡܨܪ̈ܝܐ . ܬܗܘܐ ܡܛܝܒ
ܠܦܘܫܩܗ ܀

a V ܦܩܕ

serias dimitte servo tuo vilia acta ; resonet coram te clamor libertatis servituti subjectæ ; fleat coram te servitus injuste nunc carcerem patiens. Filius Rachel servitutem patitur et filius Zelphæ factus est liber. O Domine, noli ordinem perturbari a sæculo constitutum ; persuasum quippe mihi est te nolle ut liber fiat servus. Pater meus præcepit mihi ut te timerem. Accipe ejus personam et libertatem tribuas filio ejus. »

12. Elapsis duobus annis ex quo Josephus erat in carcere, commota sunt viscera illius qui misericordia plenus est, ut eum e carcere educeret ; misericors illius misertus est ut eum a tribulatione liberaret. Invisit servum suum per duos annos quotidie visitans eum, manu fulciens et elevans disjectum et orantem : « Ne timeas, o fili Jacob, quia salus tua adesse incœpit ; ecce ego immitto Pharaoni somnia perturbantia et terrentia. Ecce Pharaonem regem agam ut te visitet ; excutiam eum per somnia et perturbabo per visiones ita ut, si posset terram verteret ad quærendum somnii sui interpretem. Celatum erit sapientibus et magis Ægypti, tibi soli illud revelabo ut exalteris in tota Ægypto. Ubi autem exaltatus fueris ne mei oblitus reputes te a Pharaone liberatum, coram te enim confiteor et dico : Deus tuus tecum est, o Joseph ; ecce enim somnium conficio et in ore tuo illud pono, ut quando Ægyptii vocabunt te paratus sis ad illud interpretandum.

ܘܕܡܟ ܦܪܥܘܢ ܐܝܟ ܥܝܕܗ. ܘܐܬܘ
ܚܠܡܐ ܘܐܬܟܪܟܘܗܝ: ܘܩܪܒܘ ܚܙܘܐ
ܘܐܙܝܥܘܗܝ. ܕܠܐ ܡܫܟܚ ܦܫܪ ܚܠܡܘܗܝ܀
ܦܪܕܬ ܫܢܬܐ ܡܢ ܥܝܢܘܗܝ. ܕܡܫܓܫܐ
ܗܘܬ ܠܒܗ: ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ ܐܬܝܠܕܘ.
ܚܠܡܐ ܙܥܘܪ ܒܬܗܪܐ܀ ܘܟܕ ܢܘܗܪܐ
ܘܕܢܚ ܫܡܫܐ. ܘܥܠܘ ܚܐܪܐ ܒܥܝܕܗܘܢ:
ܚܙܐ ܗܘܘ ܕܡܫܓܫ ܘܡܬܕܘܕ. ܕܠܐ ܡܫܟܚ
ܢܕܥ ܕܚܙܐ܀ ܚܙܘ ܚܐܪܐ ܠܡܠܟܐ ܕܟܡܝܪ.
ܘܐܬܕܚܠܘ ܠܡܡܠܠܘ: ܦܩܘܕ ܠܢ ܡܠܟܐ
ܕܢܡܠܠ. ܘܢܫܐܠܝܟ ܥܠ ܨܒܘܬܟ: ܕܗܐ ܚܙܝܢ
ܝܘܡܢܐ. ܕܟܥܝܕܟ ܠܐ ܡܩܒܠܬ: ܓܒܐ ܡܢ ܠܒܪ
ܦܨܝܚܬ. ܕܒܓܘܐ ܠܒܟ ܟܡܝܢ܀
ܟܪܝܘܬܐ ܗܝ ܕܠܒܐ. ܛܒܐ ܗܘܐ ܕܒܗ ܬܬܦܓܥ
ܠܢ: ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܫ ܕܢܡܠܠ. ܘܚܙܐ ܕܟܡܝܪ
ܦܪܨܘܦܟ܀ ܚܠܡܐ ܚܠܡܬ ܐܘ ܚܐܪܐ. ܘܟܡܝܪ
ܐܢܐ ܕܣܓܝ ܫܓܫܘܢܝ: ܠܐ ܝܕܥ ܐܢܐ ܡܢ
ܗܘܐ. ܡܢ ܐܘܚܕܢܐ ܕܡܠܟܘܬܝ܀ ܬܡܝܗܝܢ
ܚܠܡܐ ܘܕܚܝܠܝܢ. ܕܚܙܝܬ ܟܕ ܕܡܟ ܐܢܐ:
ܘܣܒܪܬ ܕܒܗܝܢ ܡܚܘܬܐ. ܐܬܝܢ ܒܗܘܢ
ܥܠ ܡܠܟܘܬܝ܀ ܐܦ ܗܕܐ ܥܣܩܐ ܠܗܠ.
ܘܡܢܘ ܠܡܦܫܩܘ ܦܫܪ ܠܗ: ܡܢܘ ܝܕܥ
ܐܘܚܕܬܐ. ܕܢܦܫܩ ܠܢ ܟܣܝܬܐ܀ ܡܠܟܐ
ܡܠܟܐ ܡܢ ܬܘܕܪܐ. ܕܗܐ ܚܠܡܐ ܠܦܘܫܩܐ:
ܚܪܫܐ ܠܘܬܢ ܐܬܝܢ. ܘܚܠܡܐ ܟܣܝܐ
ܦܫܩܝܢ: ܚܟܝܡܐ ܐܦ ܡܕܥܝܐ. ܒܦܘܩܕܢܟ
ܢܬܟܢܫܘܢ: ܚܪܫܐ ܘܐܫܦܐ. ܢܬܦܬܚܘܢ
ܒܝܬ ܚܠܡܐ܀ ܕܠܐ ܦܫܝܩܝܢ ܚܪܫܐ.
ܚܠܡ ܐܢܐ ܚܟܝܡܐ: ܘܠܝ ܐܝܬ ܡܢ ܚܟܝܡܐ.
ܒܡܕܥܐ ܚܕ ܗܘܐ[a]܀ ܠܐ ܐܝܬ ܕܝܢ ܒܐܪܥܐ
ܟܠܗ. ܚܪܫܐ ܐܝܟ ܡܕܥܐ: ܕܒܗ ܡܕܥܐ
ܘܚܪܫܐ. ܘܒܢܝ̈ ܡܕܥܐ ܘܡܠܟܘܬܐ[b]܀

13. Dormivit Pharao pro more suo : advenerunt somnia undique eum circumdantia, accesserunt visiones eumque commoverunt eo quod non posset somnia interpretari. Fugit somnum ab oculis, re illa cor ejus perturbante. Somnia, unum post alterum, sibi succedebant velociter et stupendum in modum. Aurora orta est solque ascendit ; homines liberi pro more ingressi viderunt regem agitatum et perturbatum, quia non poterat scire quid vidisset. Viri liberi videntes regem mœstum timebant eum alloqui : « Jubeas, rex, nos loqui ut possimus de tuis rebus interrogare quia videmus nos hodie a te pro more non recipi ; exterius quidem lætus videris, intus autem mœstitia in corde tuo occultatur. Gratum erat ut nobis cum hilaritate consueta occurreres : nemo, viso aspectu tuo tristi, potest loqui.» « Somnia somniavi, o viri liberi, et affligor quia me multum vexarunt ; nescio quid fiet in ditione regni mei ; miranda terribiliaque sunt somnia quæ dormienti mihi obversata sunt ; putavi plagas forsan per ea regno immittendas. Difficultas autem est quis somnium interpretetur ? Quis novit ænigmata ut explicet nobis abscondita ? » « O rex, perturbari desine ; somnia explicationem obtinebunt ; magi qui sunt apud nos venient somnia celata explicaturi ; sapientes et divini jussu tuo illico acciantur, cellæ artium magicarum

[a] BV ܗܘܢ — [b] M ܘܡܥܝܩܬܐ

aperiantur propter somnia; si magi somnium non explicaverint, veniant sapientes; si sapientum scientiam excesserit, adeas divinos. Non sunt in universo orbe magi sicut Ægyptii. In Ægypto enim divini, magi, litterarum periti et astrologi abundant; ceteris si deficimus, magis saltem abundamus; si Ægyptus tenuis est, divinis tamen excellit; mercede enim per regiones conducuntur ad agendam divinationem; somnio, quo majestas regia vexatur, si jubeas, triumphabunt. Quis magos habet quales sunt nostri, et divinos quales regio nostra? Et tu anxius fis de somniis quibus adest interpres. Homines a nobis procul dissiti arti nostræ confidunt, et tu qui Deus es Ægypti corde times et anxius fis! Jubeas, tantum, o rex, et illico tranquillus eris; mandatum tuum viris innotescat ut tota Ægyptus congregetur.

14. Fama auditum est Ægyptiis magos a rege exposci. Præcepto valde urgenti convocantur etiam divini, magus transiens arripitur et divinus vagans assumitur; sapientes fugiunt et se abscondunt videntes anxietatem suorum sociorum. Rumoribus per plateas sparsis trepidat tota Ægyptus, nemine sciente cur convocantur apud regem; clamores audiebantur in plateis et exclamationes in domibus. Sicut navis in mari Ægyptus agitabatur fluctibus. Qui magus non erat divinus appellabatur, et qui non erat incantator sapientibus adscribebatur: « Res insueta est

ܒܗ ܡܠܟܐ : ܕܡܕܡ ܓܕܫ ܠܗ ܣܓܝܐܐ . ܕܟܢܫܬ
ܪܒܐ ܟܢܫ ܠܗ ܀ ܥܠ ܐܝܠܐ ܨܒܐ ܕܢܣܒ .
ܠܗ ܗܠܝܢ ܨܒܐ ܕܢܗܘܢ : ܒܚܪܫܘܬܐ ܕܚܪܫܐ .
ܟܠܗ ܡܨܪܝܢ ܐܬܛܡܐܬ : ܠܐ ܐܝܬ ܗܘ
ܬܕܡܘܪܬܐ . ܕܥܠ ܚܝܠܐ ܕܚܪܫܐ : ܐܘ ܐܣܘܪܐ
ܨܒܐ ܕܢܪܡܐ . ܥܠ ܚܪܫܐ ܘܚܟܝܡܐ ܀ ܬܘ
ܢܐܙܠ ܥܡܗܘܢ ܘܢܚܙܐ . ܡܢܐ ܦܩܕ ܥܠ
ܐܝܕܝܗܘܢ : ܐܢ ܡܘܬܐ ܗܘ ܥܡܗܘܢ ܢܡܘܬ .
ܘܐܢ ܚܙܘܐ ܥܡܗܘܢ ܢܚܙܐ ܀ ܠܘ ܐܝܟ ܡܢ
ܣܪܝܩ . ܐܬܟܢܫܬ ܡܨܪܝܢ ܒܒܗܝܠܘܬܐ : ܥܒܕܐ
ܗܘ ܡܥܠܝܐ ܕܡܠܟܐ . ܘܥܠܘ ܠܘܬ
ܡܠܟܘܬܐ ܀ ܥܠܘ ܘܐܡܪܘ ܠܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ .
ܕܗܐ ܟܢܫܬ ܟܠܗ ܡܨܪܝܢ : ܘܗܐ ܩܝܡܝܢ
ܓܒܪܐ ܒܫܘܩܐ . ܪܬܝܬܝܢ ܘܥܪܩܝܢ ܡܢ ܕܚܠܐ ܀
ܦܩܕ ܡܠܟܐ ܦܪܥܘܢ ܕܢܦܪܫܘܢ . ܚܪܫܐ
ܡܢ ܚܟܝܡܐ : ܘܠܐ ܢܬܚܠܛܘܢ ܟܢܘܫܝܗܘܢ .
ܕܐܫܦܐ ܒܚܟܝܡܐ ܀ ܒܥܝܐ ܐܝܬ ܠܝ
ܕܐܫܐܠ . ܠܗܘܢ ܕܐܟܠܝܢ ܥܠ ܦܬܘܪܝ :
ܙܒܢܐ ܣܓܝܐܐ ܠܝ . ܕܢܬܒܩܐ ܐܘܡܢܘܬܐ :
ܕܚܙܝܬ ܕܢܕܥ ܐܢܐ . ܐܢ ܫܪܝܪ ܐܘ
ܟܕܒܝܢ ܀ ܚܠܡܐ ܚܠܡܬ ܚܪܫܐ . ܘܦܘܫܩܗ
ܠܐ ܡܕܪܟ ܐܢܐ : ܗܐ ܫܕܪܬ ܩܪܝܬ ܐܢܘܢ .
ܕܦܘܫܩܗ ܡܢܟܘܢ ܐܠܦ ܀ ܐܢ ܛܒ ܗܘ
ܚܠܡܐ ܕܚܙܝܬ . ܦܫܘܩܘ ܠܝ ܥܠ ܛܝܒܘܬܗ :
ܘܐܢ ܒܝܫܐ ܒܚܠܡܝ ܟܡܝܢ . ܐܡܪܘ ܠܝ
ܕܐܝܟ ܐܝܬܘܗܝ ܀ ܐܫܬܥܐ ܡܠܟܐ ܚܠܡܐ ܡܠܟܐ .
ܘܢܫܡܥ ܒܐܕܢܝܢ ܩܘܒܠ : ܗܠܝܢ ܗܘ ܠܟ
ܗܘܐ ܠܟܠܢ . ܕܐܝܟ ܕܚܝܠܬܢ ܚܠܡܟ ܀ ܠܝ
ܐܚܙܝܬ ܦܫܩܝܬ . ܘܐܢ ܠܐ ܡܦܫܩܝܢ ܠܐ
ܢܬܒܥܐ : ܠܚܟܝܡܘܗܝ ܟܐܢ ܡܩܛܠܐ ܘܚܪܫܐ .
ܡܢܚܝܢ ܡܥܠܝܢ ܀ ܠܟܠܗܘܢ ܡܩܠܐ ܟܘܢ .
ܘܡܫܟܚܝܢ ܕܢܦܫܩ ܠܟ : ܚܙܐ ܕܚܠܘܢ ܠܐ

quæ geritur apud regem; magnum quid ei accidit ut mittens congregaret tam multos; aliquo vult potiri, ut hæc velit peragi; magica arte tota Ægyptus infecta est; nullum est prodigium quod magorum vim excedat. Forsan vincula magis et divinis injicere vult; eamus cum eis et videamus quid præcepit manibus eorum fieri. Si mors est, moriamur cum eis; si visio, cum eis videamus. Non frustra et absque causa Ægyptus cum festinatione congregata est. Opus igitur est maximum quod apud regem geritur. » Ingressi sunt igitur ad Pharaonem eique dixerunt: « Ecce congregata est tota Ægyptus, et stant viri in plateis trepidantes atque fugientes præ metu. » Jussit rex Pharao separari magos a divinis et non misceri cœtus incantatorum cum sapientibus: « Quæstionem, inquit, habeo instituendam illis qui ad mensam meam enutriti sunt: jamdiu opus habeo experiri artem: num simplicibus illudant per artem suam? per rem a me visam discere volo an revera futura cognoscant vel mentiantur. Somnium, magi, somniavi, ejus autem significationem non assequor; ecce mittens vos accersivi ut ejus interpretationem a vobis edocear. Si faustum est somnium, interpretamini mihi illud pro sua bonitate. Si malum quid in meis somniis latet, dicite mihi quale sit. » « Narra rex somnium ut illud auribus percipiamus; illud omnibus nobis manifestum est quod sicut tu potens es ita et som-

ܦܘܫܩܝܢ . ܘܐܠܐ ܗܘܝܢ ܐܢܫܝܢ ܠܟ ܀ ܘܐܢ
ܡܕܡ ܐܝܬ ܒܟܬܒܝܢ . ܘܗܦܟܢܢ ܡܛܠ
ܚܠܡܟ : ܒܠܚܘܕ ܐܢܐ ܕܢܫܡܥܝܘܗܝ . ܡܢ
ܐܝܬܘܗܝ ܚܠܡܐ ܕܚܙܝܬ ܀

ܐܡܪ ܦܪܥܘܢ ܠܚܪ̈ܫܐ . ܕܗܢܘ ܚܠܡܐ
ܕܐܡܪ ܐܢܐ : ܬܘܪ̈ܬܐ ܫܒܥ ܚܙܐ ܗܘܝܬ .
ܕܢܦܩ̈ܝ ܘܣܠܩ̈ܝ ܡܢ ܢܗܪܐ ܀ ܐܬܕܡܪܬ ܠܗܘܪܐ
ܕܟܠ ܫܘܦܪܐ . ܘܟܠ ܨܒܝܘܬܐ ܕܒܗܘܢ :
ܘܟܠ ܩܘܡܬܐ ܘܟܠ ܫܡܝܢܘܬܐ . ܘܟܠ ܚܙܘܐ
ܗܘ ܕܦܓܪܝܗܘܢ ܀ ܬܘܒ ܡܢ ܗܘܐ ܗܘ
ܢܗܪܐ . ܬܘܪ̈ܬܐ ܫܒܥ ܐܦܩ ܗܘܐ : ܕܒܪ̈ܝܢ
ܐܦ ܕܡܣܬܠܦ . ܘܫܦܝ̈ܢ ܗܘܝ̈ ܐܦ ܒܚܙܘܐ ܀
ܟܪ̈ܝܬܐ ܦܬܚ̈ܝ ܦܘܡܗܝܢ . ܘܒܠܥ̈ ܗܘܝ̈
ܠܫܡܝ̈ܢܬܐ : ܘܒܠܥ̈ ܬܘܪ̈ܬܐ ܟܪ̈ܝܬܐ .
ܒܟܪ̈ܣܬܗܝܢ ܕܡܣܟ̈ܢܬܐ ܀ ܒܚܠܡܝ ܐܬܕܡܪ
ܗܘܝܬ ܘܕܚܠܬ . ܕܒܠܥ̈ ܬܘܪ̈ܬܐ ܒܬܘܪ̈ܬܐ :
ܘܟܪ̈ܣܬܗܝܢ ܠܐ ܐܬܢܦܚ . ܘܐܦܠܐ ܗܘ̈ܝ
ܠܐ ܐܫܬܡ̈ܢܝ ܀ ܫܡܥܘ ܚܪ̈ܫܐ ܠܫܘܥܝܬܐ .
ܕܚܠܡܐ ܘܫܓܫܘ ܐܬܥܠܝܘ : ܕܟܣܐ ܗܘܐ
ܠܗܘܢ ܦܘܫܩܗ . ܕܢܛܪ ܗܘܐ ܦܘܫܩܗ
ܠܐܚܪܢ ܀ ܡܛܠ ܐܝܟ ܟܐܢ ܟܐܢܘܬܐ .
ܕܢܬܦܠܚܘܢ ܠܚܪܫܘܬܐ : ܘܦܪܥܘܢ ܚܙܐ
ܘܓܚܟ . ܕܐܬܒܣܪܘܢ ܒܚܪ̈ܫܝܗܘܢ ܀ ܟܡܐ
ܕܐܫܬܛܝܘ ܐܬܒܣܪܘ . ܘܟܡܐ ܕܚܟܝܡܘ ܐܬܦܪܣܘ :
ܣܦܪ̈ܐ ܕܩܪܘ ܐܬܓܠܝܘ . ܕܟܕ̈ܒܝܢ ܗܘܘ
ܠܐ ܢܚܬܘ ܀ ܫܪܪܐ ܕܢܝܫܝܢ ܘܡܫܟܚܝܢ .
ܘܐܬܒܠܗ ܒܐܠܐ ܥܡܪܐ : ܘܠܐ ܦܪܐ ܒܟܠܐ ܘܦܩܪܘ .

nium tuum. Si possimus explicabimus; si non possimus ne irascaris. Omnes enim libros et incantamenta attulimus propter te; omnes ordines communes vertimus ut tibi indicaremus; congruum nihil reliquimus quod hic non recitemus; si possemus sub renibus nostris rediremus[1] propter somnium tuum. Tantum narra ut audiamus quodnam est somnium quod vidisti? »

15. Respondit Pharao magis: « Hoc est somnium quod dico[2]: Vidi septem vaccas erumpere e flumine; attonitus mirabar earum pulchritudinem, venustatem, staturam, pinguedinem externamque corporum speciem; statim idem fluvius produxit septem vaccas tenues, macie confectas aspectuque deformes. Macræ ora aperientes devorarunt pingues, adeo ut vaccæ pingues in viscera macrarum totæ intraverint. Somnio meo attonitus expavi videns vaccas in vaccas ingressas esse harumque uteros non intumuisse, nec macras pinguiores effectas esse. » Audita somnii narratione, magi turbati sunt, quia interpretatio eis impervia erat utpote alteri reservata. Divina enim justitia eos advocaverat ut eorum magia proderetur, quo viso, Pharao eos subsannaret propter despectam eorum artem. Quanto magis insanierunt tanto magis despecti sunt, et quantum arte Chaldæorum usi sint (?) proditum est. Libri quos legerunt mendacii convicti sunt; in eis veritatem non invenerunt.

1 Juxta Ephræmum renes sedes sunt cogitationum. Cfr. *Opp. Syr.-lat.* II, 316.

2 *Gen.* XLI, 1-5.

ܚܠ̈ܡܐ ܒܢܛܘܪܬܐ ❖ ܣܟܝܘ ܠܓܒܪܐ
ܟܐܢܐ . ܘܐܦ ܡܦ̈ܩܬܐ ܠܐܣܦܪܘ : ܐܘܡܢܘܬܐ
ܕܐܪ̈ܙܐ . ܐܬܓܠܝ ܒܗ ܚܪ̈ܫܐ ❖ ܘܠܐ ܐܝܟ
ܚܕ ܕܢܒܗܬ . ܘܒܗܠ ܡܚܠܐ ܐܝܟ ܕܢܒܗ
ܠܗ : ܘܫܐܛ ܗܘܐ ܒܡܨܪܝܐ ܝܬܝܪ . ܘܒܕܚܠܬܗ
ܣܠܩܗ ܠܒܗܬܐ ❖ ܒܗܘ ܚܠܡܐ ܕܚܙܐ ܡܠܟܐ .
ܒܠܗ ܡܨܪܝܢ ܒܗܬܐ ܒܗ : ܕܟܕ ܐܢܫ ܠܐ
ܐܫܬܟܚ . ܕܦܫܪ ܠܡܠܟܐ ܚܠܡܐ ❖ ܡܢ
ܐܝܢ ܢܦܩ ܠܗ ܦܫܘܪܐ . ܡܠܟܐ ܠܚܝܠܗ
ܐܡܪ ܗܘܐ : ܡܢܘ ܢܬܠ ܠܝ ܦܫܘܪܐ ܕܚܠܡܐ .
ܘܐܪܘܪܒܝܘܗܝ ܒܗ ܒܡܠܟܘܬܐ ❖

Somnia igitur servata sunt et expectarunt donec veniret vir sincerus qui, absque librorum lectione, fide discerneret occulta. Somnium prodidit magos, et divini pudore suffusi fuerunt. Ars fraudulentorum apud Ægyptios despecta fuit. Timore correptus rex Ægypti ægre tulit neminem inveniri qui interpretaretur. Stabat attonitus cum toto suo exercitu. Somnium quod rex somniaverat, pudore totam Ægyptum afficiebat, nemine occurrente qui significationem somnii regi ostenderet : « Quis dabit mihi interpretem, aiebat rex exercitui suo, et dabo ei omne quod petit et in regno illum magnificabo. »

ܪܒ ܫܩ̈ܝܐ ܬܡܢ ܩܐܡ . ܗܘ ܕܚܒܝܫ ܗܘܐ
ܥܡ ܝܘܣܦ : ܠܡܠܟܐ ܕܢܐܡܪ ܒܥܐ ܗܘܐ .
ܘܣܟܠܘܬܗ ܕܢܥܗܕ[a] ܕܚܠ ❖ ܚܙܐ ܗܘܐ
ܠܡܨܪܝܢ ܕܫܓܝܫܐ . ܘܚܙܐ ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܕܠܚ :
ܘܣܡ ܢܦܫܗ ܒܣܟܢܘܬܐ ܕܚܝܘ̈ܗܝ . ܘܒܥܐ ܕܢܡܠܠ
ܥܠ ܝܘܣܦ ❖ ܝܘܡܢܐ ܚܛܗܝ ܡܥܗܕ
ܐܢܐ . ܩܕܡ ܪܒܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܟ : ܒܨܒܘܬܐ
ܕܓܠܐ ܐܢܐ ܠܟ . ܣܟܠܘܬܐ ܕܣܟܠܬ ܥܗܕܢܐ ❖
ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܕܪܓܙܬ ܥܠܝܢ . ܡܪܝ ܫܢ̈ܝܐ ܬܪ̈ܬܝܢ
ܕܩܕܡܝ : ܦܩܕܬ ܕܢܬܚܒܫ ܐܦ ܐܢܐ ܘܪܒ ܢܚ̈ܬܘܡܐ .
ܒܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ ❖ ܐܫܬܟܚ
ܠܗ ܒܒܝܬܐ . ܥܒܕܐ ܕܪܒ ܣܦܘܩܠܛܘܪ̈ܐ :
ܡܠܐ ܣܘܟܠܐ ܘܗܘܢܐ . ܘܡ̈ܠܐ ܕܐܡܪ ܫܪ̈ܝܪܢ ❖
ܐܢܐ ܘܚܒܪܝ ܚܠ̈ܡܐ ܒܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ .
ܚܠܡܢ : ܚܠ̈ܡܐ ܕܡܫܓܫܝܢ ܠܢ .
ܘܐܫܬܥܝܢ ܠܗ ❖ ܘܗܘ ܦܫܪ ܠܢ
ܥܠ ܦܘܫܪܗܘܢ . ܘܗܘܝ ܐܝܟ ܡܠܬܗ :
ܘܐܦ ܡܢ ܒܬܪ ܙܒܢܐ . ܘܗܘܝ

Præpositus pincernarum, qui cum Josepho fuerat in carcere, illic adstabat. Regem alloqui quærebat, sed suum delictum in memoriam revocare timebat. Videns Ægyptum turbatam regemque commotum statuit periculo vitæ se exponere et petiit ut rem de Josepho posset exponere : « Hodie culpæ meæ recordor coram regia tua majestate ; re, quam revelo tibi, culpam a me commissam in memoriam revoco. Duobus abhinc annis, quo tempore contra nos iratus jussisti, Domine, ut præpositus pistorum et ego recluderemur in carcere, aderat ibi inclusus servus præfecti satellitum, vir plenus intelligentia et sensu ; et verba quæ dixit vera sunt. Ego et collega meus somnia in carcere somniavimus quibus vexabamur. Somnia ei narravimus et ea nobis interpreta-

[a] ܕܢܐܡܪ M.

[illegible]

tus est prout evenit nobis; me restituit in meo officio prout reapse fecit regia tua majestas; collegam meum in patibulo suspendendum dixit, quod revera decretum tuum adimplevit. Adjuraverat me ut memor essem illius coram honoratissima tua majestate. Timui ne, dum illius memorem me præberem, simul memoriam renovarem mei delicti. Juvenis iste nomen gerit servi, sed in eo elucet decor viri liberi. Si præcipias ut huc veniat, aspectus ejus ac sensus grati tibi erunt. » Jussit illico rex Pharao ut veniret ad audienda somnia, ut, si posset, explicaret ea, et si non, includeretur sicut magi; jussit etiam ut exueret vestes quibus induebatur et assumeret vestes honorabiles, ut in vili vinctorum habitu non videret coronam supremam.

[illegible]

17. Misit rex ad Josephum ut e carcere educeretur. Celeres ad eum volarunt legati, quia præceptum regis urgebat. Interrogabant: Ubi est Joseph hebræus quem rex apud se mandat? A vinctis nuntiatum est Josepho: « Ecce rex Pharaon mandat te; si te judicare vult, in judicio vincas; si aliquid per te effici requirit, Deus tibi adsit. Exue et projice abs te vestes captivorum et aliis induaris, ut, quando coram eo adstabis, videat te vestibus decentibus indutum. » Ducunt Josephum et ad Pharaonem veniunt tota Ægypto comite. Quia rex eum acciverat, veniebant turbæ ad audiendam ejus expositionem. Erant qui, visa juniori Josephi ætate, eum despicerent, autumantes non

ܕܢܦܫܩ ܗܘ ܚܠܡܘܬܐ . ܠܐ ܛܥܡܗ ܦܫܡܘ
ܠܗ : ܘܕܒܩܘ ܗܘ ܒܚܪܫܘܬܐ . ܠܐ
ܛܥܡܗ ܒܚܝܠܗ ܠܗ ܀ ܘܗܘ ܕܒܣܦܪܐ ܒܠ
ܫܢܝܗ . ܠܡܢܐ ܕܝܢܐ ܠܫܪܟܐ : ܘܗܘܐ ܕܢܦܫܩ
ܠܐ ܐܫܟܚ . ܡܢܐ ܒܗ ܕܝܕܥ ܘܠܟܬܒܐ ܀

ܣܓܕ ܝܘܣܦ ܘܐܪܟܢ ܪܫܗ . ܘܫܐܠ
ܠܦܪܥܘܢ ܕܐܢ ܗܘܝܘ : ܕܝܗܒ ܠܥܠܝܡܘܬܐ
ܬܘܟܠܢܐ . ܕܠܐ ܢܕܚܠ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ ܀ ܥܢܐ
ܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ ܘܐܡܪ . ܕܠܐ[a] ܬܕܚܠ ܐܘ
ܥܒܪܝܐ : ܦܠܚܘܕ ܓܝܪ ܪܥܝܢܟ . ܐܢܗܘ ܕܬܕܚܠ
ܢܦܫܟ ܀ ܐܬܚܝܠ ܕܢܦܩ ܕܗܠܝܢ ܡܠܟܐ .
ܠܟ ܠܝ ܬܕܚܠ ܡܕܡ ܐܢ . ܐܘ[b] ܬܦܫܘܩ
ܛܝܒܘܬܐ ܬܩܢܐ ܀ ܕܚܠܡܝ ܫܓܫܘܢܝ ܘܐܥܒܪܘܢܝ .
ܘܒܫܢܬܝ ܫܢܝܐ ܛܥܡܬ : ܘܚܪܫܐ ܡܪܡܪܘ
ܚܝܝ . ܕܒܥܝܪܘܬܝ ܠܐ ܐܢܝܚܘ ܠܝ ܀ ܘܒܪܡ
ܠܟ ܡܬܝܗܒ . ܘܬܚܘܐ ܗܘ ܬܦܫܘܩ
ܠܢ : ܘܕܟܣܝܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܢܫܝܢ . ܘܡܓܠܐ
ܢܓܠܐ ܠܟ ܪܥܝܢܟ ܀ ܬܘܪܬܐ ܚܙܝܬ ܫܦܝܪܬܐ .
ܘܣܠܩܢ ܡܢ ܢܗܪܐ : ܘܐܝܟ ܗܠܝܢ ܫܦܝܪܐ
ܘܚܝܠܬܢܐ . ܠܐ ܚܙܐ ܠܝ ܚܝܘܬܐ ܀
ܒܡܢܝܢܐ ܫܒܥ ܗܘܝ . ܒܩܘܡܬܐ ܕܝܢ
ܚܝܠܬܢܐ : ܒܩܘܡܬܐ ܘܒܫܘܦܪܐ ܢܗܝܪܢ ܗܘܝ .
ܒܚܙܘܐ ܪܒܐ ܬܗܪܐ ܀ ܘܡܢ ܗܪܟܐ ܒܪ
ܩܐܡ ܐܢܐ . ܬܘܒ ܝܠܕܬ ܢܗܪܐ : ܒܡܢܝܢܐ
ܕܩܕܡܝܬܐ . ܘܫܘܝܢ ܗܘܝ ܒܚܙܘܐ ܀ ܝܠܕܬ
ܫܠܝܚܐ ܫܘܚܠܦܝܗܝܢ . ܘܚܙܘܐ ܒܚܙܘܐ
ܕܫܘܚܠܦܐ : ܒܪܝܫܝܬܐ ܕܩܕܡܝܬܐ . ܐܠܦܐ
ܗܘܝ ܬܪܥܝܗܝܢ ܀ ܘܗܢܝ ܬܘܒ ܐܝܟ ܗܝ
ܚܠܝܨܐ . ܐܦ ܟܠܗ ܒܟܪܣܗ ܬܒܠܥܢܐ :
ܕܟܠܗ ܚܝܠܐ ܩܕܡܝܬܐ . ܒܟܠܗ ܒܟܪܣ

posse somnia interpretari eum qui nondum sapientiam virilem gustasset, dum qui in magia senuerant explicare nequiverant et qui in litteris annos insumpserant exponere non potuerant. « Num, aiebant, iste hebræus assequetur somnium quod magos effugit? Num iste litterarum nescius litteratos superare poterit? »

18. Joseph adorans caput inclinavit petiitque a Pharaone an ipse esset qui dederat suæ juventuti confidentiam ut ejus majestatem non reformidaret? Respondens rex Pharao dixit : « Ne timeas, o hebræe, perturbabitur enim tuus intellectus si anima timore corripiatur ; confortare, quia verbum regis fiduciam tibi affert. Nihil metu profeceris, si autem explicaveris, gratiam obtinebis. Somnia mea me perturbarunt tristemque reddiderunt ; in somno meo anxietates expertus sum ; magi amaram fecerunt vitam meam, quia evigilatum me non recrearunt ; forsan tibi datum est ut nobis somnia interpreteris, et quæ ceteris celata fuerunt tuus intellectus revelet. Vaccas[1] vidi optimas e flumine ascendere ; non vidi bestias tam pulchras atque valentes ; numero septem erant, statura fortes, statura et pulchritudine nitentes, aspectu admirabiles. Illico, dum starem considerans, flumen alias peperit, numero præcedentibus æquales sed aspectu diversas. Postremæ ora aperuerunt et absorpserunt totum robur priorum, ita ut in ventre

[a] B ܘܠܐ — [b] M ܐܘ

[1] *Gen.* XLI, 17-24.

[illegible]

macrarum pingues congererentur. Iterum juxta hoc somnium, etiam spicæ eodem modo visæ sunt : septem spicæ tenues vorarunt septem pingues ; sic vaccæ quatuordecim et spicæ quatuordecim ; pars tenuibus constans vicit ac superavit partem pinguium. Da mihi solutionem et explicationem somnii hujus quod vitam meam extenuat, ut requiem mihi præbeas et in Ægypto fama bona nobiliteris. »

[illegible]

19. Aperiens os suum Joseph oravit Deum coram Ægyptiis : « Domine Deus patris mei Jacob, da mihi somnium interpretari. In cœlum suspensi sunt oculi mei, unde venit gratia quæ difficilia solvit et occulta revelat. » Cœlestis virtus ad orationem ejus descendens implevit mentem intelligentia somniorum et mensura gratiæ linguam. Igitur dedit explicationem : « Pharao, unum est[1] somnium et vaccarum et spicarum ; quæ facturus est Deus voluit ostendere tibi ; vaccæ pingues anni sunt boni, et vaccæ tenues anni sunt mali ; septem spicis et septem vaccis septem annos ostendit tibi. Quum ira ejus postea invalitura sit, quod revelavit tibi misericordiæ est. Iteravit autem somnium ut credas venturam famem ; Festina mittere legatos, nec de signis tibi datis dubites. Sicut enim vaccæ macræ voraverunt pingues, sic anni steriles vorabunt uberes. »

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܚܡܫܐ[d].

Explicit sermo quintus.

1 *Gen.* XLI, 25-32.

[a] M [illegible] — [b] M [illegible] — [c] B add. [illegible] — [d] V add. [illegible]

## ܡܐܡܪܐ ܫܬܝܬܝܐ ܀

### ܥܠ ܪܘܪܒܗ ܕܝܘܣܦ ܟܐܢܐ .

ܐܘ ܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ ܗܝܡܢ . ܕܪܒ ܐܠܗܝ
ܡܢ ܕܚܠܬܟ . ܘܐܢܐ ܥܒܕܗ ܘܚܪܫܐ ܢܨܚܬ .
ܚܪܫܘܬܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ ܀ ܩܪܝܬܗ ܘܐܬܐ ܦܫܩ
ܠܝ . ܕܠܐ ܐܬܟܪܝ ܒܦܘܫܩܐ : ܘܥܕ ܡܠܬܐ
ܒܦܘܡܟ ܫܠܡܬ . ܦܘܫܩܐ ܠܫܢܝ ܫܪܝ ܀
ܗܐ ܕܝܢ ܚܠܡܐ ܐܫܬܥܝܬ . ܘܐܝܟ ܕܗܘܝܢ ܗܘܐ
ܦܫܩܬܗ . ܐܬܠ ܠܟ ܕܝܢ ܡܡܠܟܘܬܐ . ܐܢ
ܒܫܦܝܢ ܡ̈ܠܝ ܠܐܕܢܝܟ ܀ ܓܒܪܐ ܕܚܟܝܡ
ܚܙܝ ܠܟ . ܕܡܠܐ ܝܕܥܬܐ ܘܣܘܟܠܐ . ܥܠ
ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܢܟܢܘܫ . ܘܢܓܒܐ ܚܕ ܡܢ
ܚܡܫܐ ܀ ܒܢܝ ܡܕ̈ܝܢܬܐ ܒܥܠ̈ܠܬܐ . ܘܐܬܩܢ
ܐܘܨܪ̈ܐ ܠܡܢܝܬܐ . ܕܟܦܢܐ ܩܫܝܐ ܡܫܬܕܪ . ܥܠ
ܡܨܪܝܢ ܘܐܪܥܐ ܟܠܗ ܀ ܒܚܝܠܗ ܕܐܠܗܝ
ܦܫܪܬ ܠܟ . ܚܠܡܐ ܕܪܥܝܢ ܡܠܟܬ .
ܡܟܝܠ ܕܝܢ ܐܝܟ ܨܒܝܢܟ . ܕܒܪ ܫܘܠܛܢ
ܡܠܟܘܬܟ ܀

ܡܢ ܕܫܠܡ ܝܘܣܦ ܡ̈ܠܘܗܝ . ܩܥܐ
ܦܪܥܘܢ ܥܡ ܡܨܪ̈ܝܐ . ܕܠܝܬ ܐܟܘܬܟ ܚܟܝܡܐ .
ܕܒܛܝܠ ܠܗ ܥܠ ܡܠܟܘܬܝ ܀ ܠܐ ܩܡ ܒܗ
ܒܡܨܪܝܢ ܓܒܪܐ . ܕܐܝܟ ܟܐܒܗ ܐܟܘܬܟ .
ܫܠܡ ܠܗ ܠܡܠܬܟ ܥܒܪܝܐ . ܕܚܝ̈ܐ ܠܡܨܪܝܢ
ܡܣܝܡܝܢ ܒܗ ܀ ܐܢܬ ܬܗܘܐ ܡܕܒܪ ܡܠܟܘܬܝ .
ܪ̈ܫܢܐ ܠܟ ܢܫܬܡܥܘܢ . ܦܘܩܕܢܐ ܒܡܨܪܝܢ
ܢܦܩܬ . ܕܫܘܬܦܐ ܒܫܘܠܛܢܝ ܬܗܘܐ ܀
ܘܥܠ ܡܠܬ ܦܘܡܟ ܬܬܕܒܪ . ܟܠܗ ܐܪܥܐ

## Sermo sextus.

### De exaltatione Josephi justi.

1. « O rex Pharao, crede Deum meum numinibus tuis majorem esse. Ego servus ejus sum et magia Ægyptiorum a me devicta est ; invocavi eum et attulit mihi interpretationem ut in expositione non hæsitarem. Nondum os tuum loqui absolverat, quum jam lingua mea interpretationem inchoaverat. Ecce igitur somnium narrasti et illud prout eveniet exposui, dabo autem tibi consilium[1], si verba mea auribus tuis grata fuerint : provide tibi virum sapientem, plenum sensu et intelligentia quem præficias universæ regioni ut colligat quintam partem fructuum ; construe oppida et dispone horrea valida, quia fames gravis jamjam immittenda est in Ægyptum et in omnem terram. Virtute Dei mei interpretatus sum tibi somnium, propria autem mente consilium dedi ; pro tua igitur voluntate dispone regimen regni tui. »

2. Vix Joseph loqui absolverat, exclamavit Pharao cum Ægyptiis[2] : « Nemo, ut tu, sapiens est et sollicitus de regno meo. Non surrexit in Ægypto vir, qui, sicut tu, curaret dolores ejus. Pax verbo tuo, Hebræe ; in eo reponitur salus Ægypti ; tu reges regnum meum. Principes tibi obedient ; decretum proclamo in Ægypto, quo particeps fis potestatis meæ et ad tui

1 *Gen.* XLI, 33-36.

2 *Gen.* XLI, 37, sqq.

ܢܡܘܣܐ : ܘܠܐ ܕܢܪܝܡ ܐܢܫ ܒܗ ܐܝܕܗ . ܒܠܥܕ
ܡܢ ܒܠܒܟ ܀ ܘܐܝܟ ܫܘܠܛܢܟ ܕܥܠ ܡܨܪܝܢ .
ܬܫܬܠܛ ܥܠ ܒܝܬ ܦܪܥܘܢ . ܕܒܝܬ ܡܠܟܐ
ܢܫܬܥܒܕ ܠܟ . ܕܗܘ ܘܚܝܠܗ ܒܟ ܐܬܚܝܘ ܀
ܘܠܒܢ ܠܟ ܘܐܘܕܝܬ . ܕܒܫܪܪܐ ܬܬܚܙܐ .
ܕܐܦ ܒܥܙܩܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ . ܗܐ ܒܐܝܕܝܟ ܣܡܬ
ܐܢܐ ܠܟ ܀ ܘܡܢܘ ܕܢܩܘܡ ܠܘܩܒܠܟ . ܕܥܙܩܬܗ
ܕܡܠܟܐ ܒܐܝܕܟ . ܘܡܢܘ ܕܢܫܝܛ ܦܘܩܕܢܟ .
ܐܝܟܐ ܕܡܠܟܐ ܦܩܕ ܒܟ ܀ ܟܠܗ ܗܘܬ ܫܠܕܐ
ܡܨܪܝܢ . ܘܐܝܟ ܡܝܬܐ ܒܚܠܡܝ ܥܛܠܬ .
ܦܬܚܬ ܚܠܡܐ ܕܐܝܟ ܩܒܪܐ . ܘܫܠܕܐ
ܕܡܨܪܝܢ ܐܚܝܬ ܀ ܚܠܡܝ ܩܒܪܐ ܩܕܡ ܗܘܘ .
ܠܝ ܠܘܩܕܡ ܘܠܚܝܠܘܬܝ . ܐܫܬܕܪܬ ܐܝܟ
ܝܕܘܥܐ . ܘܦܪܩܬܢ ܡܢ ܐܒܕܢܐ ܀ ܕܗܕܐ
ܝܗܒ ܠܟ ܐܠܗܐ . ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܐܢܫ ܐܟܘܬܟ .
ܝܐܐ ܠܟ ܠܚܟܡܬܟ . ܕܒܡܪܟܒܬܐ
ܬܬܝܩܪ ܀ ܡܪܟܒܬܐ ܝܗܒ ܐܢܐ ܠܟ . ܘܐܝܟ
ܡܠܟܐ ܠܡܨܪܝܢ ܬܪܗܛ . ܢܐܬܘܢ ܚܐܪܐ
ܠܫܠܡܟ . ܘܒܢܝ ܚܐܪܐ ܠܐܝܩܪܟ ܀

ܩܥܘ ܡܨܪܝܐ ܒܚܕܘܬܗܘܢ . ܥܠ ܝܘܣܦ ܘܐܡܪܝܢ
ܡܛܠ ܝܘܣܦ . ܡܐ ܝܐܐ ܠܗ ܐܝܩܪܐ . ܠܗܘ
ܕܦܪܩ ܡܠܟܘܬܟ ܀ ܫܦܝܪ ܐܝܟ ܕܘܠܐ .
ܐܘܪܒܝܬܝܗܝ ܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ . ܗܘܝܘ ܐܒܗܬ
ܝܘܡܢܐ . ܠܚܪܫܐ ܘܠܢܟܠܝܗܘܢ ܀ ܫܦܝܪ
ܗܘܐ ܕܥܒܕܬ . ܕܠܐ ܚܣܡ ܠܘܬܗ ܒܐܝܩܪܗ .
ܘܐܬܪܝܡ ܡܢ ܫܘܠܛܢܟ . ܗܘܐ ܕܐܪܝܡ
ܡܘܟܟܢ ܀ ܬܡܗܢ ܒܗ ܘܒܡܠܘܗܝ . ܘܐܝܟ
ܛܠܝܐ ܠܐ ܐܬܟܠܝ . ܐܝܟ ܡܥܝܢܐ ܢܒܥ
ܡܦܩܘܗܝ . ܡܢ ܣܦܘܬܗ ܕܫܡܥܬܐ ܀ ܛܒ
ܝܬܝܪ ܡܠܟܘܗܝ ܦܬܓܡܘܗܝ ܗܘܘ . ܘܚܝܠܐ ܐܦ

oris imperium tota regio legem accipiet et non levabit quisquam in ea manum absque tua licentia et eadem potestate, qua super Ægyptum, præeris domui Pharaonis; domus regis subjicietur tibi, quia ipse ejusque exercitus per te vitam servarunt; et corde bono feci ut verax habearis tibique credatur. Ecce etiam annulum regium in manu tua do. Quis audeat resistere tibi quando annulus regis in manu tua est? Et quis spernet mandatum tuum ubi rex per te jubet? Tota Ægyptus cadaver erat et veluti mortua defecerat in somniis meis. Aperuisti somnia velut sepulchrum et cadaver Ægypti resuscitasti. Somnia mea sepulchra erant primo mihi meisque exercitibus; missus es futuri cognitor et liberasti nos ab interitu : hoc dedit tibi Deus ut nemo sit prudens sicut tu. Decet sapientiæ tuæ ut in curru honoreris. Currum do tibi et velut rex Ægyptum percurres. Viri liberi venient te salutaturi et eorum filii te honoraturi. »

3. Ægyptii in suo gaudio clamabant de Josepho dicentes: « Quam decet honorari illum qui liberavit regnum tuum! Recte, ut oportebat, o rex Pharao, magnificasti eum. Ipse hodie pudore affecit magos eorumque fraudes. Recte egisti quum tua potentia nihil ex invidia negavit ad eum honorandum, sed per tuam potestatem exaltatus est ille qui vilitatem nostram exaltavit. Mirati sumus eum ejusque eloquium. Adolescentia haud impeditus e labiis suis effun-

debat veluti diluvium imbrem copiosam sapientiæ; ejus enim verba jucunda erant et responsa grata. Iniquitas sit super eos qui illum rapuerunt et incluserunt in carcere. Iste vir præclarus est; diu fuit in carcere. Beati valde captivi qui cum eo dies transegerunt. »

4. Audivit Pharao magno cum gaudio Ægyptios testimonium Josepho reddere; requirebat ut cuncti exaltarent virum, a quo suus honor exaltatus fuerat. Præcepit ut Hebræus indueretur vestibus regiis, byssinis nempe et sericis, stolaque regio opere confecta, et curru veheretur ut sicut rex honoraretur atque in eo sederet refulgens sicut sol, ut tota Ægyptus ejus radios cerneret[1]. Ægyptus quippe resplenduit per illum, qui velut sol ad eam missus est. « Ne aversemini, o Ægyptii, illum qui in angustiis vitam servabit filiorum vestrorum. Quum non possim eum appellare dominum, constitui eum mihi veluti patrem; qui ejus verba audit me honorat. »

5. Indutus igitur Joseph bysso neta et serico regii operis cum torque in collo appensa currum ascendit atque in eo sedens per plateas Ægyptiorum transibat, comitantibus hominum liberorum turbis, peditibus autem ante eum clamantibus : « Ecce pater et dominus Ægypti. Qui litem habet cum proximo audiat nos : ecce rex Pharao sedet in quiete et ecce rex secundus Joseph. Qui injuriam passus est accedat ad eum, quia injuriam

[1] Gen. XLI, 42-44

ܒܗ ܐܣܝܬܐ ܀ ܡܫܒܚ ܟܝܢܐ ܕܒܪܐܘܣܝܗܝ .
ܡܢ ܐܓܝܪܐ ܘܒܝܪܢܝܬܐ . ܡܢ ܐܫܝܬܐ ܡܕܝܩܢ ܢܫܐ .
ܘܟܠܬܐ ܡܢ ܓܢܘܢܐ ܀ ܕܢܚܙܘܢ ܕܡܣܟܝܢ
ܠܗ ܗܘܘ . ܕܢܚܙܝܘܗܝ ܟܠܢܫ ܨܒܐ ܗܘܐ .
ܐܕܢܐ ܒܒܣܡܐ ܗܘܝ ܡܢ ܫܡܥܗ . ܘܥܝܢܐ
ܠܐܬܒܣܡ ܒܚܙܬܗ ܀

ܘܐܝܟ ܫܪܟܐ ܕܡܨܪ̈ܝܬܐ . ܐܬܚܙܝܬ ܡܪܬܗ
ܚܙܬܗ . ܒܟܐܒ ܐܬܪܦܝܘ ܚܝܠܝ̈ܗ . ܕܚܙܬܗ
ܠܥܒܕܗ ܕܡܬܪܘܪܒ ܀ ܗܢܐ ܝܘܣܦ ܥܒܪܝܐ .
ܠܚܕܘܗܝ ܠܝܘܩܪܐ ܕܡܪܚܘܬܐ . ܘܠܐ ܩܡ ܒܝܬ
ܡܨܥܬܐ . ܘܫܘܠܛܢܗ ܡܛܐ ܥܕ ܠܡܠܟܐ ܀
ܡܢܘ ܝܗܒ ܠܗ ܡܪܟܒܬܐ . ܠܗܢܐ ܕܚܒܫܢ
ܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ . ܘܡܢܘ ܕܡܨܪܝܢ ܫܥܒܕ ܠܗ .
ܠܓܒܪܐ ܕܢܘܟܪܝܐ ܙܒܝܢ ܗܘ ܀ ܗܐ ܕܐܙܕܒܢ
ܡܢ ܬܓܪ̈ܐ . ܡܢ ܕܚܫ̈ܐ ܗܐ ܡܬܢܛܪ . ܘܗܐ
ܬܠܐ ܒܨܘܪܗ ܗܡܝܢܟܐ . ܗܘ ܕܐܫܬܥܒܕ
ܠܥܒܕܘܬܐ ܀ ܗܘ ܕܐܢܐ ܫܩܠܬ ܡܐܢܘ̈ܗܝ . ܗܐ
ܡܬܟܣܐ ܒܒܘܨܐ ܒܪܝܐ . ܫܘܩܐ ܒܫܘ̈ܩܐ
ܥܪܩ ܗܘܐ . ܘܗܐ ܡܠܝܢ ܗܘܝ ܬܫܒܘܚܬܗ ܀
ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܠܝ[a] ܣܓܝ̈ܐܐ . ܕܗܐ ܥܒܕܟܝ
ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܬܪܝܢ . ܘܠܐ ܫܝܢ ܗܘܐ ܠܝ
ܪܥܝܢܝ . ܘܝ ܕܠܡܐ ܢܦܪܘܥ ܠܝ ܀ ܘܝ
ܕܠܡܐ ܢܦܪܘܥ ܠܝ . ܚܛܝܬܐ ܗܝ ܕܐܬܢܟܠܬ .
ܘܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ ܦܪܝܫ ܒܗ . ܒܗܘ
ܡܣܟܢܘܬܐ ܕܐܬܛܠܡܬܗ ܀ ܐܙܠ ܐܒܥܐ
ܘܐܦܝܣܝܘܗܝ . ܐܘ ܫܬܩ ܐܬܒ ܘܐܫܠܐ .
ܠܘܝ ܕܝܢ ܝܕܥܬ ܥܩܦ ܠܝ . ܐܘ ܕܠܡܐ ܒܒܪ
ܛܥܐ ܠܝ ܀ ܐܢܗܘ ܕܦܠܛ ܘܐܫܬܥܝ . ܡܢ
ܕܒܝܬܐ ܠܗ ܥܒܕܬ ܒܗ . ܪܫܝ ܦܣܩ
ܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ . ܘܡܫܬܒܩܐ ܗܘܐ ܓܘܚܟܐ ܀
ܒܒܪ ܗܕܡ ܓܘܢܚܝ ܣܘܦ . ܕܚܒܫܬ ܕܐܬܒܪܪ

[a] M ܣܘ

passos sedulo audit; qui violentiam subiit apud eum non desperet. » Viri ex arcibus et castellis mulieres e parietibus, sponsæ e cubiculis, prospiciebant ut viderent eum. Propter famam ejus formositatis omnes eum videre volebant. Eum audire res grata erat auribus, eum aspicere res dulcis erat oculis.

6. Sicut aliæ Ægyptiacæ ejus domina aspexit eum; præ dolore vires ejus defecerunt, quum vidit servum suum magnificatum: « Iste Joseph hebræus limites arrogantiæ transgressus est, nec in medio stetit, sed potestate usque ad regem attingit. Quis currum dedit huic quem in carcere includimus? Quis Ægyptum subjecit viro genere extraneo? Qui emptus fuit a mercatoribus ecce satellitibus stipatur; ecce torques collo appensa illius qui servituti subjectus fuit. Ecce bysso mire contexta opertus ille, cujus vestes arripui. Plateæ per quas nudus fugiebat ecce replentur ejus magnificentia. Dicebant mihi plurimi: « Ecce servus tuus rex est secundus. » Et mens mea securam me non reddit. Væ mihi! Ne puniat me. Væ mihi: Ne retribuat mihi peccatum quod dolose commisi. Rex Pharao certior reddetur meæ in hunc injuriæ. Eamne ut eum rogem et deprecer? aut potius sedeam tacens? Utinam scirem an me puniturus sit, aut an forte mei sit oblitus; si liberatus narraverit quod in eum domi feci, rex Pharao abscindet caput

meum et Putiphar ludibrio erit. Forsan bene accidit hodie ut ejus castimoniam lædere voluerim: quia enim me audire renuit, ecce in curru honoratur; forsan si eum aversata essem, servus noster perpetuo remansisset; ego deliqui et dehonestata fui, adauctus est autem servo honor. Peccatum mea injuria commissum liberavit Josephum a jugo. O desiderium, quod mihi servitutem et servo libertatem attulit! Peccatum illico transformat et liberos in servos commutat. Quam bona est justitia, qua servi reges efficiuntur! Hac libertatem obtinuit Joseph per innocentiam qua operiebatur. Ego peragam servitutem cui me subjecit impudicitia. Juste erga me actum est, quia pudicum inique aggressa sum. Non penetravit telum quod in eum projeci, sed cuspis ejus in me rediit. Quando in vicinio nostro transibit, adoratione meam submissionem ostendam, adjurabo eum per nomen Dei ejus, ut non servet crimen meum in corde suo. Meditabor quid dicam ei; si accidat me coram eo vocari, dicam ei peccatum amentia mentem replere; me despectam esse a quo die spurcitiam commisi, verbis meis linguam meam implicatam esse eo quod attonita sim quantum peccaverim. Addam: si vis me corripere, correctione tua peccato retributionem reddis. Sed non peccavit Putiphar qui te diligebat et ab alio deceptus fuit. Magnitudo tua accipiat personam meam, ut vultus meus pudore non afficiatur; quæ

non erubui quando te nudavi, erubui quod tam indulgens erga me fuisti. Utinam cum discretione te honorassem, honor meus in Ægypto crevisset. Etenim quia inclusi te in carcere erubesco intueri vultum tuum : Te antea intuebar ut servum, respice me nunc ut ancillam. Quis autem dabit mihi ut sim tibi velut ancilla? Dicam ei : Non decet ut talis majestas puniat injuriam ipsi illatam ; abstineat os tuum sanctum a confabulatione cum meretrice. Indigna est ancilla quam acquisisti contendere cum domino suo in judicio nec decet virum magnum ut ejus ancilla stet coram eo. Utinam illa esset mulier honesta, et non mulier vilis! Utinam esset mulier custodita! et non mulier libidinosa! Ne inclines, o Joseph, majestatem tuam ad alloquendam ancillam tuam ; ne inquines os tuum disputando cum meretrice. Oportet quippe ut deinceps conversatio tua sit cum regibus ; minuitur enim tua dignitas si ancilla tua coram te compareat. Mihi enim gloriosum est si velis secundus mihi imperare ; tu vero humiliaris si videas me vilem domino meo puniri. Hæc est pœna amara et supplicium infinitum quod videam exaltatum virum quem in carcere incluseram. Hæc prius in memoriam revocavi, si præceperit mihi quid dicam? mali sunt Ægyptii, forte me calumniabuntur. Absit ut veniat hanc exagitare cloacam lutosam! Absit ut vestis regia polluatur conspersione corruptionis. An potestas gloriosissima eo

ܗܘܐ ܠܗ̇ ܗܘ ܡܫܡܫܐ . ܡܢ ܡܫܘܬܐ ܕܚܪܐ
ܗܕܐ . ܚܝ ܗܘܐ ܡܫܐ ܡܟܠܐ . ܡܢ ܐܘܟܝܬܐ
ܠܡܚܙܐ ✤

usque se demittet ut veniat in judicium cum muliere? Tota Ægyptus in eo suspensa est, an ipse eo usque deficiet ut ancillam suam judicet? Quando eram uxor ingenua verbum meum abhorruit et fuga a me se surripuit; hodie quum peccatis contabui absit ut permaneat apud corruptam Quis autem in libris descripserit pudorem quo affecta est mens mea? ut tremescant impudentes quando sapientes legent confusionem meam. Hæc imminent mulieribus ingenuis, quæ viam castimoniæ prætergressæ sunt; etiam futurum est ut oppressi, subactis oppressoribus, glorificentur. » Mane sedebat in luctu timens ne puniretur, ad solis occasum tremebat ne captiva abduceretur. Hoc tormentum erat ei gravius morte quæ uno instante durat. Vix, uno die cito transeunte, ab afflictione diu protracta quiescebat.

ܠܐ ܦܪܥܗ̇ ܟܐܢܐ ܝܘܣܦ . ܠܗ̇ ܠܚܛܝܬܐ
ܕܐܬܟܪܗܬ . ܐܦܠܐ ܕܢܪܕܝܗ̇ ܐܬܚܫܒ . ܠܫܠܕܐ
ܕܡܝܬܐ ܒܥܘܠܐ ✤ ܢܫܠܡ ܫܪܒܐ ܕܚܛܝܬܐ[a] .
ܘܬܐܠܐ ܢܚܫܐ ܢܟܦܐ ܡܢܗ . ܢܣܢܐ ܫܪܒܐ ܕܣܢܝܐ .
ܘܢܪܚܡ ܫܘܦܪܐ ܕܝܘܬܪܢܐ ✤ ܟܢܫܬ ܐܪܥܐ ܠܟܠ
ܐܝܕܘܗܝ . ܒܫܢܝܐ ܫܒܥ ܡܫܒܥܬܐ . ܐܘܨܪܐ
ܡܠܐ ܗܘܐ ܡܟܝܢܐ . ܘܐܝܟ ܕܦܫܪ ܨܠܚ
ܗܘܐ ✤ ܨܒܘܬ ܐܬܐ ܠܟܘܢ ܡܨܪܝܐ . ܫܪܟܐ
ܡܢ ܦܐܪܝܟܘܢ . ܕܒܝܬܝܪܐ ܠܟܘܢ ܬܬܬܣܝܒܘܢ .
ܡܬܬܣܝܒܘܢ ܒܟܦܢܐ ✤ ܥܒܕ ܝܘܣܦ
ܐܝܟ ܨܒܝܢܟ . ܗܘܐ ܠܥܡܢ ܠܐ ܠܥܡܠܟ .
ܕܡܢ ܟܕ ܐܡܟ ܝܠܕܬܟ . ܦܪܫܬܟ ܠܡܦܪܩ
ܡܨܪܝܐ ✤ ܡܠܐ ܡܚܣܢܐ ܪܘܝܚܐ ܝܘܣܦ .
ܘܐܟܢܫ ܥܒܘܪܐ ܐܝܟ ܚܠܐ . ܠܐܘ ܟܝܠܐ ܡܢ
ܟܠܐ . ܘܡܢܝܢܐ ܡܢ ܡܢܝܢܐ ✤

7. Non punivit justus Joseph mulierem quæ peccato laboraverat, nec arbitratus est corripiendum esse cadaver peccato enecatum. Absoluta peccatricis historia, redeat sermo noster ad castum Josephum. Reprobemus res abominandas, amemus eximias. Congessit terra septem annis in manibus ejus fruges abundantes; Josephus multa horrea implevit et, prout interpretatus erat, prosperavit: « Recondo vobis, Ægyptii, reliquias fructuum; ut ex frugibus excedentibus sustentemini in penuria. » « Fac, Joseph, secundum tuam voluntatem; laborem pro nobis sustines; a quo tempore mater tua te peperit salvatorem te Ægyptiis destinavit. » Implevit Joseph ampla horrea[1]; coacervavit frumentum ut arenam; mensores metiendo fatigabantur et numeratores numerando.

ܥܒܪ ܫܢܝܐ ܕܣܒܥܬܐ . ܘܐܬܝ ܕܟܦܢܐ

8. Transierunt anni satietatis

[1] *Gen.* XLI, 47-48.

[a] B ܕܚܛܝܬܐ

ܒܫܢܝܐ. ܟܕ ܫܪܝܘ ܥܡ ܢܟܝܢܝܗܘܢ.
ܘܫܘܪܝܗܘܢ ܒܟܦܢܐ ܗܘܐ ܀ ܒܩܕܡܝܬܐ ܕܫܒܥܐ
ܕܫܢܝܢ. ܐܬܛܪܕܘ ܡܢ ܥܠܠܬܐ. ܒܫܘܠܡܗ
ܕܫܢܬܐ ܦܪܥܘܢ. ܟܕ ܗܘܐ ܚܘܒܗ ܕܝ
ܘܣܦ ܀ ܕܚܙܐ ܕܫܪܝܬ ܒܫܪܪܐ. ܗܝ
ܠܟܦܢܐ ܕܩܕܡ. ܟܕ ܐܡܪ ܗܘܐ ܒܡܠܘܗܝ.
ܒܥܘ ܡܢ ܦܪܥܘܢ ܢܫܐ ܐܟܚܕܐ ܀ ܦܩܘܕ ܠܗ
ܠܝܘܣܦ ܚܟܝܡܐ. ܕܐܘܨܪܐ ܢܦܬܚ ܘܢܙܒܢ.
ܠܐ ܡܪܢ ܢܡܘܬ ܠܢ ܡܢ ܟܦܢܐ. ܕܗܘܐ ܡܕܒܪܢܐ
ܚܟܝܡܝܢ ܀ ܢܚܐ ܚܢܢ ܘܒܟܠ ܐܬܪ.
ܚܟܡܬܟܘܢ ܬܫܬܒܚ. ܐܢ ܕܝܢ ܕܬܬܠ ܠܐ
ܨܒܐ ܐܢܬ. ܡܘܬܐ ܕܐܪܥܟ ܪܚܡ ܐܢܬ ܀ ܘܐܢ
ܠܬܪܥܐ ܕܪܚܡܐ ܬܐܚܘܕ. ܗܘܐ ܚܘܪܒܐ ܕܡܨܪܝܢ
ܩܐܡ. ܡܛܠܬܐ ܠܡܢ ܐܝܬ ܠܟ. ܐܢ ܚܝܠܐ
ܠܡܠܟܘܬܐ ܠܐ ܐܝܬ ܀ ܥܠ ܡܢ ܡܠܟܘ ܬܡܠܟ
ܐܢܬ. ܐܢ ܠܐ ܩܝܡܝܢ ܪܫܢܘܗܝ[a]. ܠܐ ܢܬܠܠ
ܟܠܒ ܕܗܒܐ. ܕܪܚܡ ܚܘܪܒܐ ܕܒܬܐ ܀ ܒܩܠܐ
ܕܝܠܗ ܡܨܪܝܢ ܢܡܠܐ. ܥܕܡܐ ܕܐܢܬ ܡܡܠܟ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܝܘܣܦ ܐܢܬ
ܠܟ ܦܪܢܣܐ. ܠܐ ܦܫܐ ܠܢ ܡܪܢܝܬܐ. ܟܡܐ
ܕܐܢܬܘܢ ܚܝܝܢ ܢܛܪܝܢ ܠܢ ܀ ܐܝܟ ܕܫܡܥܢܢ
ܡܢ ܝܘܣܦ. ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܟܦܢܐ ܗܘ.
ܐܪܥܐ ܕܝܠܢ ܠܐ ܟܦܢܐ. ܕܡܕܒܪܢܝܗ
ܚܟܝܡܝܢ ܀ ܢܣܬܢܩܢ ܐܬܪܘܬܐ. ܟܠ ܗܝ
ܐܬܪܐ ܕܐܢܬܘܢ ܒܗ. ܡܐ ܕܐܬܘ ܐܝܟ ܕܢܙܒܢܘܢ.
ܒܕܝܠܟܘܢ ܛܒܐ ܢܒܪܟ ܀ ܠܐܝܢܐ ܡܡܬܘܡ
ܐܬܝܗܒܬ. ܡܘܗܒܬܐ ܐܝܟ ܕܠܡܨܪܝܢ.
ܕܟܦܢܗܘܢ ܕܐܪܥܗܘܢ. ܠܒܪܐ ܠܟܦܢܐ[b]
ܐܣܦܩ ܀

et incœperunt anni famis, suis nocumentis stipati. Cum earum exordio incœpit fames. A primo septem annorum fruges defecerunt; in fine anni creverat amor Pharaonis in Josephum, quia videbat revera incœpisse sterilitatem ejus verbis prædictam. Tota Ægyptus convenit ut Pharaonis misericordiam imploraret[1]. « Præcipe sapienti Josepho ut horrea aperiat et vendat, ne, domine, fame moriamur ; sapientes estis œconomi, nos vivamus et sapientia vestra ubique celebretur. Si autem dare nolis, mortem terræ tuæ diligis. Si portam commiserationis occludas, ruina totius Ægypti instat. Ad quid, rex, proderit tibi regnum si exercitu destituaris? Super quodnam regnum regnabis, si ejus præcipui non supersint ? ne canis aureus, qui ædes vastatas amat, Ægyptum ululatu suo impleat. Quamdiu regnabis super terram Ægypti et Josephus tuus erit œconomus, quamdiu vos vitas nostras servabitis, ærumnæ nos non consument. Fames, ut a Josepho audivimus, in universa terra obtinet; terra nostra non esuriet, quia ejus gubernatores sapientes sunt ; indigebunt aliæ regiones hac regione cui præestis. Quando venerint ad emendum, propter vos benedicemur. Cuinam unquam concessum est donum quale datum est Ægyptiis ? quorum fami frumentum sapientia gubernatorum subministravit. »

1 *Gen.* XLI, 53-55.

a M ܪܫܝܢ — b B ܠܟܦܢܗ

[illegible]

9. Pharao populo respondit : « Frumentum pro vobis coacervatum est ; gubernator, qui nobis missus est me et vos suis consiliis adjuvabit ; ite ad eum ; ipse pro sua voluntate ministrabit vobis quæ necessaria sunt : voluntati enim ejus assentior, quia novit sapientius agere quam ego ; ipse scit quantum dandum est qui novit quantum collegit ; ipse novit satietatem præteritam et discernit famem futuram ; propter hanc ejus scientiam, dedi ei administrationem ; mens regis inferior est intellectui Hebræi. » Iverunt ad Joseph clamantes : « Miserere nostri, rex secunde ; rex Pharao misit nos ad te, qui bonus et sapiens es ; sis salvator Ægypto in quo crescit tua magnitudo ; Ægyptus sit in æternum memor se tuo consilio a morte liberatam. » « Ne famem formidetis, quia paratus sum ad ei occurrendum ; Deus scuto suo me protexit ut telum famis a me declinaret. »

[illegible]

10. Aperuit Joseph horrea [1] et vendidit esurientibus cibum petentibus. Gavisa est in eo tota Ægyptus, quæ per eum salutem nacta est : « Memoria digna est mater quæ te peperit, quia fructum bonum dedit nobis ; memoria digni sunt mercatores qui Ægypto salvatorem vendiderunt. Quis adducet parentes ejus in nostram regionem ut videant ejus honorem? O beatos, si adstarent audientes quantum

1 *Gen.* XLI, 56-57.

a B [illegible] — b B [illegible]

ܡܶܢ ܟܰܦܢܳܐ ܀ ܢܒܰܪܟܽܘܢܳܝܗܝ ܐܳܦ ܣܳܒ̈ܐ .
ܕܶܐܬܦܰܨܝܽܘ ܒܶܗ ܐܶܬܒܰܪܟܽܘ . ܟܰ̈ܠܳܬܳܐ ܕܡܶܛܽܠ
ܢܚܶܬܽܘܢ ܠܶܗ . ܘܚܰܕܽܘܬܳܐ ܠܚܰܟܺܝܡܶܐ ܘܐܶܬܦܰܨܰܚܘ ܀
ܘܚܰܟܺܝܡܶܐ ܕܡܶܨܪܶܝܢ . ܕܒܚܰܕܽܘܬܳܐ ܐܶܬܦܰܨܚܽܘ .
ܘܒܶܗ ܒܫܽܘܦܪܳܐ . ܕܠܰܘܬ ܠܬܰܓܳܪ̈ܶܐ
ܫܠܳܡܳܐ ܀ ܠܝ ܥܒܰܕ ܐܰܝܟ ܕܗ̇ ܥܒܰܕܳܐ ܗ̱ܘ .
ܕܠܶܗ ܐܰܒܽܘܟ ܒܰܣܬܶܐ ܡܰܘܬܶܐ . ܘܠܳܐ ܡܺܝܬ
ܕܢܰܛܪܳܟ ܡܶܢ ܒܳܬܰܪ . ܐܶܢ ܕܶܝܢ ܥܰܕ ܗܳܫܳܐ ܚܰܝ ܀
ܘܚܰܝܽܘܗܝ ܢܶܚܙܽܘܢ ܪܳܡܽܘܬܳܟ . ܟܰܢܫܽܘܬܳܐ
ܕܡܶܨܪܶܝܢ . ܣܰܝܒܰܪܬ ܒܚܶܟܡܬܳܐ ܕܝܠܳܟ .
ܣܰܝܒܰܪ ܠܶܒܳܐ ܕܐܰܒܽܘܟ ܀

ܩܳܐܶܡ ܝܰܘܣܶܦ ܒܰܐܘܨܪ̈ܶܐ . ܘܠܶܒܶܗ ܦܢܶܐ
ܒܨܠܽܘܬܳܐ . ܡܒܰܪܶܟ ܗ̱ܘܳܐ ܠܰܐܠܳܗܳܐ . ܕܝܰܗ̱ܒ
ܠܶܗ ܒܡܶܨܪܶܝܢ ܪܰܒܽܘܬܳܐ ܀ ܡܶܢ ܚܺܐܪܽܘܬܳܐ ܠܥܰܒܕܽܘܬܳܐ .
ܘܡܶܢ ܥܰܒܕܽܘܬܳܐ ܠܒܶܝܬ ܐܰܣܺܝܪ̈ܶܐ . ܘܡܶܢ ܒܶܝܬ
ܐܰܣܺܝܪ̈ܶܐ ܠܐܺܝܩܳܪܳܐ . ܘܡܶܢ ܐܺܝܩܳܪܳܐ ܠܡܰܪܟܰܒܬܳܐ ܀
ܠܳܐ ܒܳܗܶܬ ܐܳܡܰܪ ܐ̱ܢܳܫ ܕܣܳܡ ܠܶܒܶܗ ܒܰܐܠܳܗܳܐ . ܘܠܳܐ ܙܳܟܶܐ ܐ̱ܢܳܫ ܕܡܶܬܚܪܶܐ . ܥܰܡܶܗ
ܥܰܡ ܡܰܪܝܳܐ ܀ ܐܶܠܽܘ ܥܩܰܬ ܘܐܶܬܬܥܺܝܩܶܬ .
ܥܰܠ ܐܽܘܠܨܳܢܳܐ ܕܰܥܒܰܪ ܥܠܰܝ . ܣܰܓܺܝ ܠܰܐܘܠܨܳܢܝ
ܥܰܒܕܶܬ ܗ̱ܘܳܐ . ܘܪܳܡܽܘܬܳܐ ܠܳܐ ܡܰܫܟܚܳܐ ܗ̱ܘܰܬ ܀
ܚܶܠܡܰܝ ܪܰܒܺܝܬ ܐܰܝܟ ܛܠܳܝ̈ܶܐ . ܘܡܶܢ ܕܰܗ̱ܘܰܘ
ܓܰܒܪ̈ܶܐ ܦܪܰܥܘܢܝ . ܥܶܣܪܺܝܢ ܓܶܝܪ ܒܫܶܢܺܝܢ
ܣܰܟܺܝܬ . ܘܚܰܕ ܒܡܳܐܐ ܚܨܰܕܬ ܚܰܠܦܰܝܗܘܢ ܀
ܡܣܰܟܶܐ ܓܶܝܪ ܒܰܪܢܳܫܳܐ ܚܶܠܡܳܐ . ܘܐܶܢ ܕܢܶܫܬܰܠܰܡ
ܠܺܝܪܚܳܐ . ܡܶܢܶܗ ܐܰܘ ܠܰܫܢܰܬ ܚܰܕ ܙܒܰܢ .
ܥܶܣܪܺܝܢ ܒܫܶܢܺܝܢ ܚܙܳܝܬ ܀ ܦܽܘܪܫܳܢ ܚܶܠܡܽܘܗܝ
ܡܳܪܝܳܐ . ܘܦܰܫܶܩ ܠܶܗ ܠܝܰܘܣܶܦ ܟܳܐܢܳܐ .

exaltetur ! Benedicant illum ora puerorum quod liberavit eos a fame ; senes gratias agant ei quod non descenderint præ fame ad inferos ; benedicant ei sponsæ quod earum dies benedictionibus cumulati sint : gratias agant ei sapientes Ægypti quod gaudio perfusi sint et decore. Memoria digni sunt et pace mercatores, qui in causa sunt quod occurristi nobis ; memoria dignus est dulcis parens tuus, qui Ægyptum dulcedine imbuit. Si mortuus est pater tuus, mortuus non est qui te servavit post mortem ejus, si autem adhuc vivit et sospes est, videant oculi ejus exaltationem tuam. Qui sustentasti totam Ægyptum sapienti tua administratione, sustenta cor patris tui grato honoris tui aspectu. »

11. Stabat Joseph in horreis et cor ejus orationi vacabat, singulis momentis Deum benedicebat, qui tantam ei contulerat dignitatem in Ægypto eumque transtulerat e libertate in servitutem, e servitute in carcerem, e carcere in honorem, ex honore in currum regium : « Non confunditur, aiebat, qui cor suum reponit in Deum, nec vincit cujus mens veri auctorem impugnat. Si accidisset ut contristarer de tribulationibus quæ mihi acciderunt ; dolor adauxisset afflictionem meam, nec exaltationem obtinuissem. Somnia mea ut pueros enutrivi et ex quo viri effecta sunt retribuerunt me ; viginti quippe annis expectavi et centum pro uno messui. Expectat homo somnii adimpletionem per unum mensem, vel,

[illegible]

ad summum, per duos vel tres; quis, ut ego, visiones suas servasset per annos viginti? » Festinabant omnes Ægyptii ut adorarent Josephum justum, viri regionis nobiles et cum illis Putiphar qui Josephum pretio emerat venit adorare servum pecunia sua emptum. Benedictus qui res ita mutavit ut per somnia nulla haberetur confusio. Joseph per calumniam vinculis constrictus in carcerem conjectus fuit; vir qui eum in vincula misit cum metu adorat quem ligavit! Egentes qui veniebant refocillabantur; esurientes alebantur; orphani sustentabantur in portu omnibus sufficienti. Veniebat ad eum vidua, vacua erat crumena, sed implebatur sinus; veniebat egens cum una mna et, acceptis undecim, abibat.

[illegible]

20. In omnibus Ægypti plateis benedictiones in eum effundebantur; in omnibus Ægyptiorum ædibus et habitaculis nomen viri celebrabatur. « Quam probus est iste œconomus! divitibus non adulatur, tota ejus sollicitudo fit in pauperes ut prius reficiantur. Hujus Hebræi studio pauperes non amplius pauperes sunt; in diebus ejus viduæ in Ægypto nonnisi viduæ nomen habent: aliæ regiones fami succubuerunt; sola Ægyptus non succubuit, quia sapienti ejus consilio a penuria servata est. Nonne Ægyptus illustris effecta est quæ famem profligavit ac fugavit? Mercatores attulerunt arcum, qui sagittis suis interfecit famem. Chorda in arcu extensa pudicitia est corpus tuum

[illegible]

tegens, et virga quæ penuriam fugavit consilium est labiis tuis prolatum; mercatores, quia te non noverant, vili pretio quasi gratis te dederunt. Rem moderatus est Deus et per mercatores dedit te nobis. Quonam ore, quanam lingua auxilia a Josepho nobis præstita enarrabimus? Ægyptus Magis plena a tribulatione liberata est; qui mane venit suscipitur et qui venit vespere requiescit, media nocte non dormit ut opus ejus nocte non cesset. Irrita facta est sapientia sapientum, quia Josephus eorum sapientiam despexit. Ars Magorum devicta est a discipulo veritatis; eorum fraudes propalatæ sunt a timente Deum. Soli Deo Josephi congruit victoria, Deum vitæ largitorem adorare debet Ægyptus; ille misit ad nos prophetam Joseph qui suis somniis propitius fuit regioni nostræ; propter duo misit servum suum in nostram regionem, ut sua administratione nos juvaret et confiteremur divinæ potentiæ quæ misit illum ad nos; Magos qui nihil nos juvarunt adoravimus tanquam dominos; iste vero qui redemit nos a morte mille modis nobis gratus fit. Benedictus Deus Josephi, qui potentiam in corpore misit nobis. Symbola in somnis ostensa sua interpretatione grata reddidit quievitque Ægyptus. Gaude in Deo tuo, Hebræe, ecce enim propter te gloria ejus crescit et fides tua pervadit terram in quam nunquam ingressa est; gaudeat etiam tecum regio nostra, a qua atræ tenebræ depulsæ sunt; jam in luce lampadis tuæ sine offensione currimus. »

[illegible]

21. Fama Josephi per loca sparsa est et rumores in terra volarunt;

propinqui eum salutatum venerunt, et procul dissiti ad eum honorandum perrexerunt; illa Ægyptus quam metuebant dilecta fuit propter eum; benedictionibus cumulata fuit, quia gaudiorum portus reputabatur. Undique veniebant ut requiem in Ægypto caperent et a sapiente Hebræo discerent quot anni adhuc superstites erant. Fama ejus orbem, ut lux regiones, pervasit; radii ejus spirituales, ut sol, quatuor mundi partes collustrabant. Hanc tantum rem poscebat: « Domine mi, aiebat, da mihi videre Jacobum, ut transeat ab eo afflictio, qua ab annis plurimis propter me involvitur. Quis autem ostendet mihi fratres meos, qui pretium meum amaverunt, me vero oderunt? Pecuniam quam acceperunt plus centies illis redderem, gratiam, qua digni non sunt, in eorum capita effunderem. Utinam viderent me; ad eorum aspectum omnium obliviscerer. Ecce gaudium meum plenum est: unum tantum deest: vellem videre patrem meum et audire an valet Benjamin. Da mihi, Domine, videre Jacobum ut ipsi narrem omnia quæ vidi; da mihi suscipere Benjaminum, qui inde ab infantia orphanus fuit; da mihi ut videat honores meos et anima ejus exaltatione mea recreetur; ne abeat cum dolore ad Rachelem quæ eum peperit. Pater meus Jacob viventem me videat et det gloriam Deo; justus ille non e vita abeat persuasus me occisum esse et perditum; si duobus diebus viderit me

ܝܩܪܝ. ܒܫܠܝܐ ܢܦܪܘܩ ܠܥܠܡܗ. ܗܐ ܝܕܥ
ܡܪܐ ܕܐܚܘܗܝ. ܘܗܘ ܦܓܥܗ ܟܠ
ܚܝܘܗܝ ܀ ܐܝܟ ܕܫܘܚܐ ܐܟܘܬܐ. ܒܟܘܬܐ
ܕܠܗ ܐܘ ܕܠܝ. ܒܫܠܝܐ ܗܘ ܡܥܠܝ ܐܒܘܗ.
ܘܠܐ ܒܨܠܘܬܗ ܡܬܚܝܠܐ ܫܡܥ ܀ ܘܗܘ ܕܕܒܝܩ
ܐܦ ܡܬܩܒܠܐ. ܒܚܙܬ ܦܪܨܘܦܐ ܡܥܒܕܗ.
ܕܐܠܗܐ ܕܚܙܐ ܠܡܫܡܫ. ܡܢ ܒܚܘܒܐ
ܕܡܫܝܐ ܀ ܠܗܘ ܕܠܐ ܒܡܚܘܝ ܚܙܐ. ܡܢ
ܒܚܘܒܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܕܒܚܝܘܬܗ ܚܙܝܬܗ
ܗܘܐ. ܘܡܒܠܒܠ ܕܚܙܐ ܒܚܝܐ ܀ ܘܟܠܡܪܕܘܬܐ
ܕܝܢ ܡܢ ܡܫܒܚܐ. ܒܟܠ ܡܫܡܫ ܐܒܘܗ ܟܠܗ.
ܡܫܝܚܐ ܕܕܡܐ ܠܝܘܣܦ. ܘܪܘܡܐ ܐܦ
ܕܡܪܡܪܡ ܀ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ܠܥܠܡ
ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܀

in mea dignitate, absque dolore e vita migrabit : luctus ejus suo amori æqualis est; scio illum luctu meo cruciari ; qua enim mensura me amabat eadem me luget. Oratio ejus præ mea potens est et apud Deum exaudietur. Qui cum eo agit dabit per meæ personæ visionem mercedem orationi ejus; ego enim oro ut videam eum et ipse deprecatur pro vita mea. Absit ut Deus frustretur orationem illius et meam ! Me enim aspiciens pater luctum deponet, et ego, viso eo, dolorum meorum obliviscar, et quando viderit me et ego eum suscepero adaugebitur apud nos gloria Dei. » Qui liberavit Josephum a servitute coacta, ipse liberet a servitute peccatorum auctorem qui ejus historiæ allaboravit. Josephum sua castimonia liberavit, da mihi ut liberum meum arbitrium voluntarie liberetur a culpis. Propter Josephum dicam : « Gloria illi qui Josepho similis est ! exaltatio et magnificentia Patri et Filio et Spiritui sancto in sæculum sæculorum. Amen, amen. »

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܫܬܐ ܕܟܕ ܦܫܩ ܝܘܣܦ
ܚܠܡܐ ܘܐܬܝܩܪ ܩܕܡ ܦܪܥܘܢ ܐܡܝܢ.

Explicit sermo sextus quando Josephus interpretatus est somnia et coram Pharaone honoratus est.

## ܡܐܡܪܐ ܫܒܝܥܝܐ.

## Sermo septimus.

ܟܕ ܢܚܬܘ ܐܚܘܗܝ ܕܝܘܣܦ ܛܒܐ ܝܘܣܦ
ܡܫܒܚܐ ܘܟܐܢܐ ܠܡܙܒܢ ܥܒܘܪܐ ܀

Quando descenderunt fratres nobilis, eximii et justi Joseph ad emendum frumentum.

ܡܢ ܕܩܫܝ ܟܦܢܐ ܒܐܪܥܐ. ܘܥܠ ܥܡܡܐ
ܟܢܥܢܝܐ. ܐܫܬܡܥ ܠܝܥܩܘܒ ܟܐܢܐ
ܕܐܝܬ ܥܒܘܪܐ ܒܗ ܒܡܨܪܝܢ ܀ ܘܟܠ ܐܬܪܘܬܐ
ܐܬܪܘܬܐ. ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܡܬܬܣܝܒܝܢ. ܥܒܘܪܐ
ܡܙܕܒܢ ܣܓܝ. ܘܡܢ ܙܒܘܢܐ ܠܐ ܟܠܐ ܀

1. Quum fames invalesceret et Chananæos invasisset, nuntiatum est justo Jacob frumentum inveniri in Ægypto ; omnes regiones ex Ægypto alimenta accipere frumentumque vendi et emptores non im-

[a] BV ܐܡܚܠܗ

ܘܐܫܬܡܥܬ ܗܘܬ ܘܐܬܟܪܙܬ. ܛܝܒܘܬܗ
ܕܗܘ ܕܡܙܒܢ. ܕܦܪܝܫܐ ܥܠ ܢܘܟܪܝܐ.
ܝܬܝܪܐ ܡܢ ܒܢܝ ܒܝܬܐ܀ ܩܪܐ ܝܥܩܘܒ ܟܐܢܐ
ܠܒܢܘܗܝ. ܘܐܫܬܥܝ ܠܗܘܢ ܕܫܡܥ.
ܕܐܝܬ ܥܒܘܪܐ ܣܓܝ ܒܡܨܪܝܢ. ܘܟܠ ܕܐܬܐ
ܙܒܢ ܘܐܙܠ܀ ܘܗܘܐ ܬܘܒ ܫܡܥܗ ܥܠ ܓܒܪܐ.
ܬܪܝܢܐ ܕܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ. ܕܫܝܢ ܘܫܦܝܪ
ܒܫܠܡܐ. ܠܡܙܒܢܐ ܕܐܬܝܢ ܕܫܕܪ܀ ܡܡܠܠ
ܝܥܩܘܒ ܟܐܢܐ. ܐܝܟ ܕܥܠ ܓܒܪܐ ܡܨܪܝܐ.
ܘܠܐ ܝܕܥ ܕܗܘܐ ܕܡܢ ܫܪܒܬܗ. ܐܬܬܘܗܝ ܓܒܪܐ
ܕܡܫܬܒܚ܀ ܫܡܥ ܥܠ ܓܒܪܐ ܘܥܒܘܪܐ.
ܘܬܪܬܝܗܝܢ ܛܒ ܚܒܝܒܢ. ܚܕܐ ܒܥܒܘܪܐ
ܘܒܡܦܓܥܬܗ. ܘܒܓܒܪܐ ܕܡܠܐ ܪ̈ܚܡܐ܀
ܣܒܘ ܒܟܣܦܐ ܘܚܘܬܘ ܐܝܬܘ ܠܝ. ܥܒܘܪܐ
ܡܢ ܒܝܬ ܡܨܪ̈ܝܐ. ܕܠܐ ܬܐܬܐ ܟܦܢܐ ܩܫܝܐ.
ܘܣܗܕܐ ܬܗܘܐ ܕܒܢ̈ܝ܀ ܣܓܝ ܠܝ ܟܐܒ̈ܐ
ܩܕ̈ܡܝܐ. ܕܝܘܣܦ ܘܐܡܗ ܕܐܚܫܘ ܠܝ.
ܘܠܐ ܬܘܒ ܐܚܙܐ ܐܢܘܢ. ܕܡܬܟܪܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܒܚܣܝܪܘܬܐ܀

pediri[1]. Auditum etiam et prædicatum est beneficentiam venditoris se extendere ad extraneos magis quam ad domesticos. Vocavit Jacob justus filios suos et narravit quod audierat, nempe esse frumentum multum in Ægypto omnesque venire et, emptione facta, recedere seque audisse de viro, post Pharaonem regem secundo, ipsum pacificum esse et in pace dimittere venientes ad emendum. Loquebatur inclytus Jacob veluti de viro Ægyptio ignorans laudatum virum e stirpe sua esse. Audiverat de viro et frumento ; utrumque valde gratum erat et frumentum occurrere et hominem misericordem esse : « Sumite, inquit, pecuniam et descendentes afferte mihi frumentum ex Ægypto, ne veniat dura fames, quæ me mortis filiorum meorum testem reddat. Sufficiant mihi priores dolores quibus Josephus ejusque mater me affecerunt, nec rursus videam vos afflictionem pati e penuria. »

ܝܘܣܦ ܕܝܢ ܗܘܝܘ ܡܪܐ. ܘܫܠܝܛܐ
ܒܟܠܗ ܡܨܪܝܢ. ܘܠܐ ܝܕܥ ܝܥܩܘܒ ܥܒܪܝܐ.
ܕܒܪܗ ܦܩܝܕܝܢ ܡܨܪ̈ܝܐ܀ ܨܒܐ ܗܘܐ ܕܢܫܕܪ
ܠܒܢ̈ܘܗܝ. ܐܝܟ ܕܠܘܬ ܓܒܪܐ ܢܘܟܪܝܐ.
ܘܐܠܗܐ ܬܪܨ ܗܘܐ ܠܐܚ̈ܐ. ܕܢܫܟܚܘܢ ܠܐܚܘܗܘܢ
ܐܝܟ܀ ܓܒܪܐ ܐܢܐ ܕܣܒܬ ܝܘܡܢ. ܒܐܘܠܨܢܐ
ܘܒܟܐܒ̈ܐ. ܠܐ ܬܐܬܐ ܡܘܬܐ ܕܬܚܒܠ. ܠܣܝܒܘܬܐ
ܕܩܪܝܒܐ ܠܩܒܪܐ܀ ܡܘܕܐ ܐܢܐ ܠܗ ܠܐܠܗܐ.
ܕܫܡܥܬ ܫܡܥܐ ܕܐܫܬܟܚ. ܠܡܬܪܣܝܘܬܢ ܗܐ
ܗܘܐ ܡܠܝܐ. ܡܬܘܒܠܬܐ ܕܥܒܘܪܐ ܡܨܪܝܢ܀ ܡܢ
ܕܢܚܝܐ ܝܥܩܘܒ. ܫܕܪ ܒܢܘܗܝ ܘܥܠ

2. Joseph autem ipse erat dominus et princeps in tota Ægypto. Ignorans autem Jacobus hebræus filium suum super Ægyptios præfectum esse, volebat mittere filios veluti ad alienigenam. Sed Deus illuc direxit fratres, ut suum fratrem obvium haberent : « Vir sum hodie senex ; senui in ærumnis et doloribus ; ne veniat mors affligere senectutem sepulchro proximam. Gratias ago Deo quod audierim inveniri frumentum, ecce enim in nostrum sustentamen ple-

1 *Gen.* XLII, 1.

na est Ægyptus dono misericordiæ. » Ubi cessavit Jacobus loqui, Judas ejus filius coram eo dixit : « Quandonam, pater, auditum est adesse bona apud Ægyptios ? Ægyptus magis et divinis subjicitur ; difficile est eis ut fiant boni ; eorum ars efficere nequit opera misericordiæ. Quid ex improviso accidit ut Ægyptus regionibus honestis adscriberetur ? Malis plena est et ore tuo ejus bona celebrantur. Deus noster in Ægypto non honoratur ab habitatoribus. Mirum foret inveniri misericordiam inter adoratores sculptilium ; qui timet Deum misericors est et opera facit misericordiæ. Mirum sane an justus aliquis ibi sit incola. An rumor sparsus est in Ægypto misericordiam nunc exerceri ? in sola gente tua auditum est sapientes hanc regionem invisisse atque ei gratos fuisse. Si quis e genere tuo esset ibi, rumor quem audivimus confirmaretur. Ecce loqueris de Ægyptiis veluti de Hebræis. » « Spes abjicienda non est, homines orbisque Dei sunt ; virtus ejus potest ex malis efficere bonos. Vos autem cur virtute præditum apud Ægyptios quæritis ? pretio frumentum adducatis ; virum in pace relinquatis. Si boni sint Ægyptii, detis gloriam Deo ; si mali frumentum asportetis ac revertimini. » « In virtute verbi oris tui descendemus in Ægyptum ; preces tuæ comitentur dilectos tuos ut suscipiamur secundum verbum tuum ; regressi autem inveniamus senectutem tuam ab afflictionibus immu-

nem eamque gaudio afficiamus, quum viderit nostram turmam a jurgiis præservatam. Da nobis fratrem nostrum Benjamin, ut in via nobis comes adhæreat ; comprime animam tuam et cohibe amorem tuum ac mitte nobiscum natu minimum, et non servetur in mente tua historia Josephi dilecti tui »

ܠܐ ܒܢܝ̈ ܐܬܒܥܘܢ ܗܕܐ. ܕܠܐ ܬܚܕܬܘܢ
ܠܝ ܟܐ̈ܒܐ ܀ ܗܢܘ ܢܦܫܝ ܡܠܒܒ.
ܘܐܢ ܥܒܪ ܢܦܫܝ ܥܒܪܐ. ܬܪܝܢ ܦܪ̈ܨܘܦܝܢ
ܕܚܒܝܒܝܢ ܠܝ. ܒܚܕ ܦܪܨܘܦܐ ܩܝܡܝܢ
ܠܝ ܀ ܒܢܝܡܝܢ ܩܪܐ ܐܢܐ ܠܗ. ܘܠܝܘܣܦ
ܚܙܐ ܐܢܐ ܒܗ. ܕܠܐ ܕܝܢ ܢܓܕܘܫ ܡܣܘܚܠܐ.
ܐܝܟ ܕܓܕܫ ܠܐܚܘܗܝ ܝܘܣܦ ܀ ܪܓܐ ܠܝ
ܕܠܘܬܝ ܢܩܘܐ. ܕܠܐ ܡܢ ܦܓܪܗ ܐܬܥܝܩ ܀
ܐܙܕܘܕܘ ܗ̱ܘܘ ܒܢܝ̈ ܝܥܩܘܒ. ܠܡܐܙܠ
ܠܡܨܪܝܢ ܐܬܒܪܟܘ ܒܒܘܪ̈ܟܬܐ ܕܡܢ ܐܒܘܗܘܢ.
ܘܠܐ ܕܚܠܐ ܡܣܥܕܘܗܝ ܫܥܬܐ ܀ ܙܘܕܐ ܠܐܘܪܚܐ
ܛܥܝܢ ܗ̱ܘܘ. ܠܠܚܡܐ ܛܝ̈ܡܐ ܫܩܝܠܘ
ܗ̱ܘܘ. ܫܒܩܘ ܒܫܠܡܐ ܠܐܒܘܗܘܢ. ܘܠܡܨܪܝܢ
ܐܬܛܝܒܘ ܗ̱ܘܘ ܀ ܢܦܩܝܢ ܐܢ̈ܫܐ ܡܢ ܬܡܢ.
ܡܫܐܠܝܢ ܠܗܘܢ ܐܚ̈ܝ ܝܘܣܦ. ܒܟܡܐ
ܚܛ̈ܐ ܐܝܬܝܬܘܢ. ܘܪܒܐ ܐܝܟ ܩܒܠܟܘܢ ܀
ܫܡܥܢ ܛܒ̈ܬܐ ܣܒܪܬܐ. ܥܠ ܓܒܪܐ ܘܥܠ
ܟܐܢܘܬܗ. ܘܐܙܠܝܢ ܗ̱ܘܘ ܒܬܘܟܠܢܐ. ܘܥܠ
ܛܒܗ ܡܣܬܡܟܝܢ ܗ̱ܘܘ ܀ ܡܛܝܘ ܕܝܢ
ܘܥܠܘ ܠܡܨܪܝܢ. ܕܘܟܬܐ ܕܝܘܣܦ ܥܡܪ
ܗ̱ܘܐ. ܚܕܝܢ ܗ̱ܘܘ ܡܛܠ ܛܒ̈ܬܐ. ܘܕܚܠܝܢ
ܡܢ ܡܨܪ̈ܝܐ ܀ ܫܠܝܛ ܝܘܣܦ ܒܐܘܨܪ̈ܐ.
ܘܡܟܝܠ ܗ̱ܘܐ ܠܟܠܢܫ ܥܒܘܪܐ. ܠܒܝܫ ܗ̱ܘܐ
ܠܒܘܫܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܘܥܙܩܬܐ ܕܡܠܟܐ
ܒܐܝܕܗ ܀ ܘܥܡܗ ܪܕܝܐ ܡܪܟܒܬܗ. ܘܡܨܒܬܐ
ܗ̱ܘܬ ܛܒ. ܘܡܫܬܡܥܐ ܒܝܬ ܟܢ̈ܫܐ. ܕܗܢܘ
ܕܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ ܀ ܡܢܗ ܐܝܬܘܗܝ
ܘܡܛܠܬܗ. ܕܡܦܩܢܗ ܘܡܥܠܢܗ.

3. « O filii mei, ne hoc a me petatis ut non renovetis meos dolores : hic animæ meæ solamen præbet ; si abierit, anima mea e vita migrabit. Duæ figuræ mihi carissimæ in una persona sistuntur ; eam Benjamin appello et in ea Josephum video ; ne adversum quid accidat, sicut accidit Josepho, desidero ut apud me maneat ut de eo anxius non sim[1]. » Viatico se instruxerunt filii Jacob ut pergerent in Ægyptum, patrisque benedictionibus muniti absque metu horas computarunt; viaticum portabant pro itinere et pretium assumpserant pro frumento. Patre in pace relicto, se accinxerunt in Ægyptum. Fratres Josephi interrogabant viros exinde redeuntes : « Quantum frumenti attulistis, et præpositus quomodo suscepit vos? » « Bona nuntia accepimus de viro hoc et de ejus justitia. » Ibant igitur cum fiducia fama viri confisi ; pervenerunt in Ægyptum, in qua regione manebat Josephus. Gaudebant propter bona nuntia, sed timebant Ægyptios. Præerat Joseph horreis[2], et frumentum cunctis mensurabat ; stola regia indutus annulum regis in manu gerebat ; juxta eum currus ejus valde adornatus. Inter turbas vox efferebatur : « Hic est a Pharaone rege secun-

1 *Gen.* XLII, 4.

2 *Gen.* XLII, 6.

ܡܘܪܟܘܗܝ . ܕܐܬܡܠܝܬ ܐܝܟ ܠܡܘܗܒܬܐ .
ܕܐܝܟ ܛܒ̈ܬܐ ܒܗ ܡܨܪܝܢ ❖ ܕܫܡܝܥܐ ܗܝ
ܘܒܚܪ̈ܫܐ . ܘܥܣܩܐ ܠܗܘܢ ܕܢܗܘܘܢ ܛܒܐ .
ܐܘܡܢܘܬܗܘܢ ܠܐ ܡܨܝܐ . ܕܥܒ̈ܕܐ ܕܪ̈ܚܡܐ ܠܡܥܒܕ ❖
ܡܢܐ ܓܕܫ ܡܢ ܫܠܝܐ . ܘܐܬܟܬܒܬ ܒܝܬ
ܐܬܪ̈ܘܬܐ . ܡܨܪܝܢ ܡܠܝܐ ܒܝ̈ܫܬܐ . ܘܗܐ ܛܒܬܗ
ܒܦܘܡܟ ܢܬܢܣ ❖ ܠܐ ܡܬܝܩܪ ܐܠܗܢ . ܒܓܘ
ܡܨܪܝܢ ܡܢ ܒܥܡܘܪ̈ܘܗ̇ . ܘܬܕܡܘܪܬܐ ܗܘܬ ܠܝ
ܐܝܬ ܪ̈ܚܡܐ . ܒܝܬ ܣܓܘ̈ܕܝ ܠܦܬܟܪ̈ܐ ❖
ܐܝܠܐ ܕܕܚܠ ܗܘ ܠܐܠܗܐ . ܡܪܚܡ ܪ̈ܚܡܐ
ܘܥܒܕ ܪ̈ܚܡܐ . ܘܬܕܡܘܪܬܐ ܗܘ ܠܝ ܐܢ ܟܐܢܐ .
ܘܠܡ ܗܘܐ ܬܡܢ ܥܡܘܪܐ ❖ ܗܘܐ ܫܡܥ ܛܒܐ ܕܢܦܩ .
ܕܒܡܨܪܝܢ ܗܘܐ ܡܬܥܒܕܝܢ . ܪ̈ܚܡܝܢ ܒܠܚܘܕ
ܐܫܬܡܥܬ . ܕܚܟ̈ܝܡܐ ܚܙܘܗ̇ ܐܬܪܐ ܘܫܦܪܘ ܒܗ ❖
ܐܠܘ ܡܢ ܓܢܣܟ ܐܝܬ ܬܡܢ . ܫܡܥ ܛܒܐ
ܕܫܡܥܢ . ܗܘܐ ܡܫܪܪ ܥܠ ܡܨܪܝܢ . ܐܝܟ
ܕܥܠ ܥܒܪ̈ܝܐ ܡܡܠܠ ❖ ܣܒܪܐ ܕܢܦܣܘܩ ܠܐ
ܘܠܐ . ܕܐ̈ܢܫܐ ܘܬܒܝܠ ܕܐܠܗܐ ܐܢܘܢ . ܘܡܨܐ
ܗܘ ܚܝܠܗ ܕܢܥܒܕ . ܕܡܢ ܒܝ̈ܫܐ ܛܒ̈ܐ
ܢܗܘܘܢ ❖ ܐܢܬܘܢ ܕܝܢ ܒܗ ܡܨܪܝܢ . ܡܛܠ
ܠܡܢ ܒܥܝܢܬܘܢ . ܒܛܝܡܐ ܥܒܘܪܐ ܡܝܬܝܬܘܢ .
ܠܓܒܪܐ ܒܫܠܡܐ ܫܒܘܩܘ ❖ ܐܢܘܢ ܕܛܒܝܢ
ܡܨܪܝܢ . ܬܬܠܘܢ ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ . ܘܐܢ
ܒܝܫܝܢ ܐܢ̈ܘܢ . ܥܒܘܪܐ ܫܩܘܠܘ ܘܗܦܘܟܘ .
ܢܚܘܬ ܠܗ̇ ܡܨܪܝܢ . ܒܚܝܠܐ ܕܡܠܬܐ
ܕܦܘܡܟ . ܘܨܠܘܬܟ ܐܝܟ ܦܓܘܥܝܢ ❖
ܬܠܘܐ ܠܚܒܝ̈ܒܝܟ . ܕܢܬܩܒܠ ܡܢ ܕܘܟܬܐ .
ܘܐܝܟ ܡܠܬܟ . ܘܡܫܟܚܐ ܡܢ ܬܪ̈ܥܐ ❖
ܘܟܕ ܢܗܦܘܟ ܢܫܟܚ . ܕܐܝܬܝܟ ܒܣܝܒܘܬܟ
ܚܕܝܐ . ܘܠܐ ܢܫܟܚ ܒܗ̇ ܥܩܬܐ .
ܡܫܪܪܐ ܒܗ ܠܐܒܘܢ ❖ ܐܠܐ ܕܝܢܐ ܒܪܚܡܝܢ .
ܕܢܚܙܐ ܕܢܣܘܩ ܣܝܒܘܬܟ .

na est Ægyptus dono misericordiæ. » Ubi cessavit Jacobus loqui, Judas ejus filius coram eo dixit : « Quandonam, pater, auditum est adesse bona apud Ægyptios? Ægyptus magis et divinis subjicitur ; difficile est eis ut fiant boni ; eorum ars efficere nequit opera misericordiæ. Quid ex improviso accidit ut Ægyptus regionibus honestis adscriberetur? Malis plena est et ore tuo ejus bona celebrantur. Deus noster in Ægypto non honoratur ab habitatoribus. Mirum foret inveniri misericordiam inter adoratores sculptilium ; qui timet Deum misericors est et opera facit misericordiæ. Mirum sane an justus aliquis ibi sit incola. An rumor sparsus est in Ægypto misericordiam nunc exerceri? in sola gente tua auditum est sapientes hanc regionem invisisse atque ei gratos fuisse. Si quis e genere tuo esset ibi, rumor quem audivimus confirmaretur. Ecce loqueris de Ægyptiis veluti de Hebræis. » « Spes abjicienda non est, homines orbisque Dei sunt ; virtus ejus potest ex malis efficere bonos. Vos autem cur virtute præditum apud Ægyptios quæritis? pretio frumentum adducatis ; virum in pace relinquatis. Si boni sint Ægyptii, detis gloriam Deo ; si mali frumentum asportetis ac revertimini. » « In virtute verbi oris tui descendemus in Ægyptum ; preces tuæ comitentur dilectos tuos ut suscipiamur secundum verbum tuum ; regressi autem inveniamus senectutem tuam ab afflictionibus immu-

nem eamque gaudio afficiamus, quum viderit nostram turmam a jurgiis præservatam. Da nobis fratrem nostrum Benjamin, ut in via nobis comes adhæreat; comprime animam tuam et cohibe amorem tuum ac mitte nobiscum natu minimum, et non servetur in mente tua historia Josephi dilecti tui »

ܠܐ ܒܢ̈ܝ ܬܒܥܘܢ ܗܕܐ . ܘܠܐ ܬܚܕܬܘܢ
ܠܝ ܟܐ̈ܒܝ ܀ ܗܢܘ ܢܦܫܝ ܡܒܝܐܐ .
ܘܐܢ ܥܒܪ ܢܦܫܝ ܢܦܩܐ . ܬܪܬܝܢ ܦܪ̈ܨܘܦܝܢ
ܕܚܒܝܒܝܢ ܠܝ . ܒܚܕ ܦܪܨܘܦܐ ܩܝܡܝܢ
ܠܝ ܀ ܒܢܝܡܝܢ ܩܪܐ ܐܢܐ ܠܗ . ܘܠܝܘܣܦ
ܚܙܐ ܐܢܐ ܒܗ . ܘܠܐ ܕܝܢ ܢܓܕܘܫ ܣܘܟܠܐ .
ܐܝܟ ܕܓܕܫ ܠܝܘܣܦ ܝܘܣܦ ܀ ܨܒܐ ܠܝ
ܕܠܘܬܝ ܢܩܘܐ . ܘܠܐ ܡܢ ܐܦܝܗ ܐܬܟܪܒ ܀
ܐܙܘܕܘ ܗܘܘ ܒܢ̈ܝ ܝܥܩܘܒ . ܠܡܐܙܠ
ܠܡܨܪܝܢ ܘܐܬܒܪܟܘ ܒܒܘܪ̈ܟܬܐ ܕܡܢ ܐܒܘܗܘܢ .
ܘܠܐ ܡܕܡ ܚܫܒܘܢ ܫܥܬܐ ܀ ܙܘܕܐ ܠܐܘܪܚܐ
ܛܥܝܢܝܢ ܗܘܘ . ܠܙܒܢܐ ܕܚܛ̈ܐ ܫܩܠܘ
ܗܘܘ . ܫܒܩܘ ܒܫܠܡܐ ܠܐܒܘܗܘܢ . ܘܠܡܨܪܝܢ
ܐܬܛܝܒܘ ܗܘܘ ܀ ܫܐܠܝܢ ܐܚ̈ܐ ܡܢ ܬܡܢ .
ܡܬܦܢܝܢ ܠܗܘܢ ܐܚ̈ܝ ܝܘܣܦ . ܟܡܐ
ܥܒܘܪܐ ܐܝܬܝܬܘܢ . ܘܓܒܪܐ ܐܝܟ ܩܒܠܟܘܢ ܀
ܫܡܥܢ ܛܒ̈ܐ ܫܡܥܢ . ܥܠ ܓܒܪܐ ܘܥܠ
ܟܐܢܘܬܗ . ܘܐܙܠܝܢ ܗܘܘ ܒܬܘܟܠܢܐ . ܕܥܠ
ܛܒܗ ܡܬܬܟܠܝܢ ܗܘܘ ܀ ܡܛܝܘ ܕܝܢ
ܘܫܪܘ ܠܡܨܪܝܢ . ܕܬܡܢ ܝܘܣܦ ܩܐܡ
ܗܘܐ . ܚܕܝܢ ܗܘܘ ܡܛܠ ܛܒ̈ܐ . ܘܕܚܠܝܢ
ܡܢ ܡܨܪ̈ܝܐ ܀ ܩܐܡ ܝܘܣܦ ܒܐܘܨܪ̈ܐ .
ܘܡܟܝܠ ܗܘܐ ܠܟܠܢܫ ܥܒܘܪܐ . ܠܒܝܫ ܗܘܐ
ܒܒܘܫܐ ܕܡܠܟܘܬܐ . ܘܥܙܩܬܐ ܕܡܠܟܐ
ܒܐܝܕܗ ܀ ܘܥܠ ܓܒܗ ܡܪܟܒܬܐ . ܘܡܢ ܓܒܐ
ܪܒܐ ܩܠܐ . ܡܬܫܡܥ ܒܝܬ ܟܢ̈ܫܐ . ܗܢܘ
ܕܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ ܀ ܬܢܝܢܗ ܐܫܟܚܘܗܝ
ܘܐܬܬܢܝܘ . ܕܝܠܗ ܕܐܚ̈ܐ ܘܐܬܟܢܫܘ .

3. « O filii mei, ne hoc a me petatis ut non renovetis meos dolores : hic animæ meæ solamen præbet ; si abierit, anima mea e vita migrabit. Duæ figuræ mihi carissimæ in una persona sistuntur ; eam Benjamin appello et in ea Josephum video ; ne adversum quid accidat, sicut accidit Josepho, desidero ut apud me maneat ut de eo anxius non sim[1]. » Viatico se instruxerunt filii Jacob ut pergerent in Ægyptum, patrisque benedictionibus muniti absque metu horas computarunt; viaticum portabant pro itinere et pretium assumpserant pro frumento. Patre in pace relicto, se accinxerunt in Ægyptum. Fratres Josephi interrogabant viros exinde redeuntes : « Quantum frumenti attulistis, et præpositus quomodo suscepit vos? » « Bona nuntia accepimus de viro hoc et de ejus justitia. » Ibant igitur cum fiducia fama viri confisi ; pervenerunt in Ægyptum, in qua regione manebat Josephus. Gaudebant propter bona nuntia, sed timebant Ægyptios. Præerat Joseph horreis[2], et frumentum cunctis mensurabat ; stola regia indutus annulum regis in manu gerebat ; juxta eum currus ejus valde adornatus. Inter turbas vox efferebatur : « Hic est a Pharaone rege secun-

1 *Gen.* XLII, 4.

2 *Gen.* XLII, 6.

dus. » Quum advenissent fratres accesserunt ad eum ; viso autem eo, metu perturbati sunt ; videntes scilicet ejus magnificentiam, majestatem timuerunt ; a longe se inclinantes adoraverunt eum, capite præ metu inclinato : « Quis gratiam nobis obtinebit coram rege Ægypti ? Quid eximii habemus dicendum ut ei placeamus? Deficiunt verba quibus dicamus qualis est. Divitibus superior est ; currus ejus assertum nostrum confirmat; ipsum throno regio proximum esse proclamat annulus in manu ejus ; non sinit nos currus ejus ut divitibus eum dumtaxat præponamus, nec permittit ejus potentia ut eum regiæ majestati inferiorem faciamus. » Et ad Josephum : « Domine, allecti fama tua, quæ regionem nostram pervasit, venimus ; servi tui congregati sumus ut veniremus pacem tuam rogaturi. Audivimus in regione nostra famam tuam et desideravimus te videre ; e regione valde remota nostras adorationes afferimus. » Illis consideratis, cor Josephi totum in fratres intentum erat ; memor somniorum quæ somniaverat et in quibus viderat manipulos coram se in adoratione prostratos, Josephus intus gaudebat quod somnia sua ad adimpletionem pervenissent. Faciem autem obtegit Ægyptiaca severitate[1]. A mensurando cessarunt mensuratores et a numerando numeratores ; stupor invasit adstantes quum viderent virum placidum perturbatum : « Cuncti, aiebant, eum reverentur et honorant gratulationesque et laudes multiplicant, quis mentem ejus turbavit eumque adeo tristem reddidit ? »

[1] *Gen.* XLII, 7.

ܠܘܩܕܡ ܝܘܣܦ ܒܥܐ ܗܘܐ . ܕܥܠ
ܣܒܐ ܝܥܩܘܒ ܢܫܡܥ . ܘܢܕܥ ܗܘܐ ܥܠ
ܒܢܝܡܝܢ . ܐܢ ܡܢܗܘܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ✤ ܠܐ ܡܓܠܝܐ
ܗܘܐ ܫܐܠ . ܕܠܐ ܢܪܓܫܘܢ ܕܝܕܥ ܐܢܘܢ .
ܘܐܟܪܐ ܗܘܐ ܕܢܐܠܦ ܠܥܓܠ . ܗܘ ܡܕܡ
ܕܡܟܣܝ ܗܘܐ ✤ ܘܢܟܠ ܗܘܐ ܒܪܢܟܠܐ .
ܘܐܠܨ ܗܢܐ ܢܣܒܬܐ . ܒܥܡ ܐܢܘܢ ܠܐܘ
ܕܐܘܠܨܢܐ . ܢܓܠܘܢ ܠܗ ܥܠ ܨܒܘܬܗܘܢ ✤
ܡܠܠ ܥܡܗܘܢ ܩܫܝܐܝܬ . ܘܐܝܟ ܐܢܘܢ
ܓܫܘܫܐ . ܛܒܬܗ ܠܗ ܕܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ .
ܠܡܓܫܘ ܗܘܐ ܒܥܝܬܘܢ ✤ ܒܟܘܢ ܒܠܚܘܕ
ܐܫܟܚܬ ܒܗ . ܐܬܐ ܣܢܝܬܐ ܕܓܫܘܫܐ . ܡܢ
ܡܠܟܐ ܐܫܬܕܪܬܘܢ . ܘܡܥܠܢܐ ܕܡܨܪܝܢ ܐܒܨܝܬܘܢ ✤
ܘܠܟܘܢ ܥܠܬܐ ܐܫܟܚܬܘܢ . ܕܬܟܣܘܢ
ܢܟܠܟܘܢ . ܐܬܝܬܘܢ ܓܝܪ ܡܛܠ ܟܦܢܐ .
ܘܒܨܝܢ ܡܛܠ ܚܘܪܒܐ ✤ ܠܡܢܐ ܓܝܪ ܠܫܢܐ .
ܡܢܘ ܥܒܪܐ ܥܡ ܡܨܪ̈ܝܐ . ܠܫܢܐ ܥܒܪܝܐ .
ܠܟܘ ܐܬܪܐ ܐܫܬܕܪܬܘܢ ✤ ܒܢܟܠܐ ܕܝܢ ܚܙܝܐ
ܐܝܟ ܠܟܘܢ . ܘܡܢܘ ܕܐܬܝܬܘܢ ܠܐܪܥܢ . ܡܢܘ
ܚܝܠܐ ܕܝܠܟܘܢ . ܘܡܛܝܒܘܬܐ ܕܥܒܕܬܘܢ ܥܠܝܗ ✤
ܠܡܥܠ ܥܠܝܗ ܠܡܚܒܠ . ܘܡܢܘ ܕܝܠܟܘܢ ܡܠܟܐ .
ܘܡܢܐ ܗܘܝܢ ܫܡܗܐ . ܘܠܟܡܐ ܡܢܝܢܐ ܡܛܐ
ܡܫܪܝܬܗ ✤ ܐܝܟܢ ܡܢܝܢܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟܢ .
ܚܕ ܓܒܪܐ ܡܢ ܐܠܦܐ . ܡܢܝܢܐ ܐܠܦܝܢ
ܗܘܝܬܘܢ . ܐܘ ܕܠܡܐ ܡܢܝܢ ܪ̈ܒܘܬܐ ✤ ܚܕ
ܠܐܠܦܐ ܐܫܬܕܪܬܘܢ . ܐܘ ܕܠܡܐ ܚܕ ܠܪܒܘܬܐ .
ܐܢ ܚܕ ܠܐܠܦܐ ܚܝܠܐ ܗܘ . ܐܘ ܠܪܒܘܬܐ
ܚܝܠܬܢ ܗܘ ✤ ܗܘ ܫܪܪܐ ܐܘܕܥܘܢܢܝ .
ܘܠܐ ܬܬܓܢܘܢ ܡܢ ܬܫܢܝܩܐ . ܠܐ ܬܟܣܘܢ ܩܘܫܬܐ
ܡܢܢ . ܕܗܐ ܟܣܝܬܐ ܓܠܝܢ ܠܢ ✤

4. Joseph prius quærebat de sene Jacobo audire et de Benjamin nosse an quos maxime honorabat superstites erant. Aperte non interrogabat ne animadverterent se illi notos esse. Urgebatur cito discere quæ ipsi celata erant; artificia nexit ut rem versute disceret; coegit eos ad angustias redactos ut ei res suas aperirent; dure eos allocutus est, quasi eos ut exploratores haberet: « Bona terræ Ægypti explorare quæritis[1]; in vobis solis detexi odiosum exploratorum signum; a regibus missi estis ut loca introeundi in Ægyptum exploretis; occasionem nacti estis fraudem vestram occultandi; etenim venistis propter famem, sed investigatis propter destructionem. Quid enim sibi vult lingua hebraica apud Ægyptios? In quantum apparet ad fraudem missi estis in regionem nostram. Quænam sunt vestræ vires, quas parastis ad invadendam regionem nostram? Quisnam est rex vester? quænam nomina ducum ejus exercitus? Ad quamnam quantitatem pertingit numerus ejus copiarum? quot sunt duces? Quid singulis viris committitur? Vos decem estis; unus forsan vir pro mille: an decem millia estis aut forsan decem myriades? An unus pro mille aut forsan unus pro myriade missi estis? Si unus pro mille, validus est exercitus, et validior adhuc si unus pro decem millibus. Indicate mihi veritatem, ut pœnæ non subjiciamini; ne occultetis nobis veritatem; nam occulta manifesta sunt nobis. »

[1] Gen. XLII, 8.

[illegible]

5. Eo momento cœperunt fratres Josephi se invicem respicere. « Quum essemus apud patrem præscivimus quod hodie fit ; patri Ægyptios extollenti diximus : miramur quid boni inveniri apud Ægyptios. Si frater noster Josephus ingressus est in Ægyptum cum mercatoribus et in hac regione permanserit, per tormenta necatus fuerit; profuisset ei in cisterna in deserto mori quam venire in hanc regionem Hebræis valde infensam. » Stabat autem inter eos interpres : illi autem nesciebant se decipi ab illo qui hebraice cum eis loquebatur. » « Exploratores[1] Domine, non sumus, nec fraudulenti in Ægyptios; undecim fratres sumus, quos genuit unus vir justus : ecce decem hic et alter remansit apud patrem ; alium habebamus fratrem qui egressus est : et nescimus quid ei acciderit : veritatem tibi dicimus et omnia quæ acciderunt tibi narramus, ut discas genus nostrum immunem esse a criminatione nobis illata. A die quo periit et e nobis disparuit ille frater, dominus noster pater noster magnopere luget nesciens quid ei acciderit. Per vitam majestatis tuæ, Domine, non sumus exploratores, nec servi aliorum, sed servi majestatis tuæ. Fames, domine, quæ in regione nostra invaluit, nos in viam Ægypti compulit ; pater noster, audita tua beneficentia, ad te iter nostrum direxit ; omnes in pace dimittis et

1 *Gen.* XLII, 10-14.

a B [illegible]

ܫܝܢܐ . ܘܐܙܠ ܒܢܡܘܣܟ ܒܫܝܢܐ . ܠܐ ܬܫܕܪ
ܥܒܕܝܟ ܠܟ . ܘܒܥܘܬܐ ܒܥܝܢܢ ܠܘܬ
ܐܒܘܢ ܀ ܡܛܠ ܕܐܒܘܢ ܕܝܠܢ . ܐܝܟ ܕܠܐ
ܬܫܬܡܛܘܢ . ܘܡܢ ܟܦܢܐ[a] ܕܐܒܘܢ . ܐܝܟ
ܐܒܘܢ ܠܐ ܐܝܬ ܟܐܢܘ ܀

quisquis faciem tuam aspexit tranquillus abit, juxta legem tuam, in pace. Dimitte servos tuos ad patrem; rogamus a te, domine, ne affligas patrem nostrum senem; nec fame deficiant domestici qui expectant nos. Senectus quippe famem gravem ferre nequit; ne, domine, nos hic detineas ne fame pater noster moriatur. Propter probitatem patris nostri probi reputamur; nos justitiam utique colimus, sed nemo eam, sicut pater noster, coluit. »

ܥܢܐ ܝܘܣܦ ܘܐܡܪ ܠܐܚܘܗܝ . ܕܗܐ
ܫܡܥܬ ܡܢ ܡܠܝܟܘܢ . ܕܐܝܬ ܐܚܐ ܙܥܘܪܐ ܐܝܬ
ܠܟܘܢ . ܘܐܚܪܢܐ ܐܚܐ ܕܐܒܕ ܀ ܐܫܬܥܘ ܠܝ
ܕܐܝܟܢܐ . ܐܒܕ ܐܚܘܟܘܢ . ܢܦܩܬܘܢ
ܡܟܝܠ ܒܒܥܬܗ . ܒܥܝܬܘܢܝܗܝ
ܘܬܒܥܬܘܢܝܗܝ ܀ ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܚܕ ܡܢܟܘܢ .
ܒܨܒܘܬܐ ܕܗܢܐ ܐܚܘܟܘܢ . ܠܐ ܫܡܥܬܘܢ ܕ
ܐܝܬ ܡܢ ܩܛܠܗ . ܐܘ ܕܒܐܝܢܐ ܕܘܟܐ ܐܬܩܒܪ[b] ܀
ܢܐܡܪ ܠܟ ܡܪܝ ܕܫܢܝܐ . ܫܢܝܐ ܠܗ ܡܢ ܕ
ܐܒܕ . ܗܐ ܫܢܝܐ ܥܣܪܝܢ ܘܬܪܬܝܢ . ܕܦܪܫ
ܡܢܢ ܘܐܬܛܫܝ ܀ ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܕܐܒܕ ܡܢܢ .
ܛܠܝܐ ܗܘܐ ܘܥܠܝܡ ܪܟܝܟ . ܥܢܐ ܡܪܝ ܪܥܝܢ
ܗܘܝܢ . ܒܛܘܪܐ ܒܐܬܪܐ ܚܪܒܐ ܀ ܐܝܬ
ܗܘܐ ܠܐܚܘܢ ܟܘܬܝܢܐ . ܘܐܫܟܚܢܝܗܝ ܕܫܕܐ
ܩܕܡܝܢ . ܘܟܠܗ ܒܕܡܐ ܡܨܒܥܐ ܗܘܬ . ܘܕܡܝܐ
ܗܘܬ ܠܟܘܬܝܢܐ ܀ ܐܒܘܢ ܕܚܙܐ ܟܘܬܝܢܐ .
ܥܒܕ ܐܒܠܐ ܘܐܘܪܟ ܣܓܝ . ܘܒܟܐܒܐ ܪܒܐ
ܗܘܐ ܗܘܐ . ܘܒܥܐ ܗܘܐ ܕܢܩܒܠ ܒܪܗ ܀
ܥܕ ܚܙܐ ܗܘܐ ܟܘܬܝܢܐ . ܘܒܟܠܐ ܗܘܐ
ܗܘܐ ܠܒܫܗ . ܘܐܝܟ ܕܠܒܪܗ ܚܙܐ . ܘܡܢ
ܚܙܘܐ ܕܟܘܬܝܢܐ ܀ ܒܟܐܒܐ ܗܘܐ ܪܒܐ .

6. Respondit Joseph fratribus dicens[1]: « E verbis vestris audio vobis esse fratrem adhuc parvum, et alium fratrem periisse; narrate mihi quomodo periit frater vester. Existis-ne aliquando ad eum quærendum? Quæsivistis-ne eum et vindicavistis? Ullus-ne e vobis cognoscit rem istius vestri fratris? Num audistis an ab aliquo sit occisus? aut in aliquo loco sepultus? » « Dicemus tibi, domine, quot abhinc annis periit. Ecce annos viginti duos quod separatus est a nobis et disparuit; quo tempore nobis defuit, puer erat adhuc tener; greges, domine, pascebamus in montibus, in loco deserto. Habebat frater noster tunicam, eam invenimus coram nobis projectam totamque sanguine respersam; similis erat tunicæ hominis occisi; pater noster, visa tunica, luctum protraxit et magno dolore affectus fuit; rogabat ut filium reciperet dum tunicam cerneret

1 *Gen.* XLII, 15.

a BV ܠܐܚܝܟܘܢ — b BV ܐܬܩܒܪ

ܕܐܝܟ ܨܒܝ̈ܥܐ ܒܥܒܝܕܬܗܘܢ . ܠܐ ܦܫܦܫܝܢ
ܘܗܘܠܝܢ ܒܥܘܪܐ . ܕܗܘܐ ܚܕ ܠܥܠܡܗ ܀
ܥܬܝܪ ܗ̱ܘܐ ܗܘ ܐܒܘܟܘܢ . ܕܗܘܝܢ ܐܚܝܟ
ܠܐܒܘܟܘܢ . ܡܛܠ ܕܗܘܝܬܘܢ ܥܣܪܐ ܗܘܝܬܘܢ .
ܘܡܢ ܒܡܘܬܗ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܒܗ ܀ ܠܗ ܒܢܝܐ
ܐܘܟܝܠܝܢ . ܕܢܡܠܘܢ ܕܘܟܬܗ . ܐܘ
ܕܚܕ ܐܝܢܐ ܗܘܐ . ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܬܟܪܝܐ ܀
ܠܐܒܐ ܡܟܘܪܐ ܕܐܚܘܟܘܢ . ܪܒܐ ܡܢܟܘܢ
ܐܚܘܟܘܢ . ܐܘ ܠܐܬܪܐ ܥܡܝܩܐ ܗܘܐ ܕܐܚܝܕܗ .
ܕܒܬܪܗ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܀ ܠܐ ܗܘܐ ܓܒܪܐ
ܐܝܟܘܬܟܘܢ . ܒܪܥܝܢܗ ܕܐܝܟ ܚܟܝܡܐ . ܘܠܐ
ܝܕܥ ܟܣܝܬܐ ܟܠܗܝܢ . ܠܐܚܝ ܕܐܒܕ ܦܬܝܐ
ܗܘܐ ܀ ܐܝܟ ܕܝܢ ܕܐܦܝܣ ܡܢܟ . ܚܟܝܡܐ
ܗ̱ܘܐ ܦܬܐ . ܘܢܗܝܪܐ ܗܘܐ ܒܗ ܥܝܢ̈ܐ . ܡܢ
ܫܡܫܐ ܒܗ ܕܒܢ̈ܝܐ ܀ ܠܐ ܬܚܐ ܠܢ ܡܥܒܕܘܢ
ܥܘܠܐ . ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܐܠܐ ܕܝܠܟ . ܠܐ ܒܡܪܢ
ܚܘܒܐ ܐܒܘܢ . ܐܝܠܐ ܕܐܚܘܗܝ ܐܒܘܗܝ ܀
ܐܝܟ ܕܩܪܝܒ ܒܗ ܡܪܢܐ . ܘܐܦ ܗܘܐ ܒܗ
ܒܡܪܒܗ ܕܝܢ . ܘܐܝܟ ܕܢܚܡ ܐܢܬ ܒܟܠ
ܦܪܥܘܢ . ܢܚܡ ܗܘܐ ܐܝܟ ܒܠܐ ܐܢܬ ܀
ܠܗ ܠܟ ܡܪܝ ܕܢܚܡܘܗܝ . ܕܒܝ ܐܢܫܐ ܗܘ
ܡܢ ܒܥܠܕܐ . ܐܢܬ ܡܪܐ ܘܡܠܟܐ ܕܬܪܝܢ . ܘܗܘ
ܐܚܘܗܝ ܒܪ ܡܣܟܢܐ ܀ ܒܡܪܢܐ ܒܠܚܘܕ
ܕܡܐ ܠܟ . ܒܗ ܠܐ ܡܫܘܐ ܕܢܚܡܘܗܝ . ܡܢ
ܒܡܠܬܐ ܐܒܘܟ . ܐܠܐ ܠܟ ܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ ܀

ܒܡܠܐ ܕܝܢ ܡܠܬܟܘܢ . ܕܡܢ ܡܘܕܥܐ

sanguine ejus intinctam. » « Ecce filiis dives erat, siquidem decem filii eratis, cur luctus ejus tam acerbus fuit et unius morte tam aggravatus? decem filii eratis, omnes viri fortissimi, annon decem sufficientes erant ad implendum locum unius? Qualis erat iste frater vester ut sic pater vester affligeretur? An locum ita magnum occupabat, ut illum post eum tenere non possitis? Nonne amisistis virum mente vobis similem? Num sapiens erat et occultorum cognitor? Num fonte sapientiæ privavit vos frater vester? An sol erat fratrum suorum eorum oculos illuminans? » « O domine, ne in culpam vertas amorem sapientissimi patris nostri, quia nescis qua de causa fratrem nostrum qui periit amabat. Frater autem noster qui discessit eximiæ erat sapientiæ, et inter virtute præditos spectabilis et princeps inter fortissimos; nunquam vidimus pulchritudinem qualem fratris nostri præter tuam. Etenim in Ægypto nemo tibi æqualis est, nec inter ejus fratres ullus ei æquiparandus. Sicut tu decorus es inter Ægyptios, sic et ille in turma nostra, et sicut tu Pharaoni carissimus es, ita et ille patri nostro; illum tibi, domine, non assimilamus, quia divitiis tenuis est; tu vero dominus es et rex secundus, ille vero filius est pauperum; in virtute tantum tibi similis est, non in honore eum tibi æquiparavimus. Quis sicut tu in natis hominum, præter Pharaonem? »

7. « Quam verba vestra osten-

ܦܣܩܝܢ ܐܢܬܘܢ . ܗܐ ܕܥܡܠܬܘܢ ܒܢܟܝܠܘܬܐ .
ܕܬܗܦܟܘܢܢܝ ܡܢ ܬܪܝܨܘܬܐ ܀ ܐܡܪܬܘܢ ܠܝ
ܕܐܒܕ ܐܚܘܢ . ܘܙܕܩ ܡܟܝܠ ܕܐܡܢ ܠܗ .
ܘܗܐ ܐܡܪܬܘܢ ܠܝ ܕܟܘܬܝܢܗ . ܕܡܠܝܐ ܒܕܡܐ
ܐܫܟܚܬܘܢܗ ܀ ܐܢܗܘ ܕܝܢ ܕܛܥܐ ܘܐܒܕ .
ܟܘܬܝܢܗ ܠܐ ܫܒܩܐ ܗܘܐ . ܐܢ ܕܝܢ ܕܢܬܩܛܠ
ܘܐܬܩܛܠ ܗܘ . ܠܡܢܐ ܐܡܪܬܘܢ ܕܐܒܕ ܗܘܐ ܀
ܐܢ ܐܒܕ ܥܡ ܦܓܪܗ . ܐܙܠܐ ܗܘܬ ܐܦ
ܟܘܬܝܢܗ . ܐܝܢܐ ܕܐܒܕ ܠܐ ܫܠܚ . ܒܨܒܝܢܗ
ܘܫܪܐ ܠܢܚܬܘܗܝ ܀ ܐܢ ܕܝܢ ܓܕܫ ܘܐܬܛܠܡ
ܠܗ . ܘܩܛܝܪܐ ܕܓܠܐ ܘܫܩܠܘܗ ܠܗ . ܟܘܬܝܢܐ
ܕܗܠܝܢ ܕܐܡܪܚܘ . ܫܩܠܝܢ ܗܘܘ ܐܦ
ܟܘܬܝܢܗ ܀ ܘܐܢ ܐܝܕܐ ܕܐܢܫܐ ܫܩܠܬܗ .
ܠܢܚܬܐ ܕܠܒܝܫ ܡܢ ܦܓܪܗ . ܬܡܝܗܐ ܗܝ
ܗܕܐ ܓܝܪ ܐܝܟ . ܕܠܢܚܬܐ ܨܒܥܬܘܢ
ܒܕܡܐ ܀ ܬܡܗܬ ܠܝ ܕܟܠ ܒܘܠܒܠܐ . ܘܐܬܡܗܬ
ܠܡܠܝܟܘܢ . ܘܡܦܩܢܐ ܕܦܘܡܟܘܢ ܚܙܩ . ܡܣܒܪ
ܕܡܢ ܒܣܝܬܘܢܝ ܀ ܠܟܘܢ ܡܢܟܘܢ
ܟܐܢܘܬܐ . ܕܐܝܟ ܗܝ ܐܒܘܟܘܢ . ܡܢ
ܦܣܩ ܡܠܟܘܢ ܐܝܠܢ ܠܗ . ܡܢ ܡܠܝܟܘܢ
ܠܟܐܢܘܬܗ ܀ ܐܡܪܬܘܢ ܠܝ ܩܕܡ ܐܦܝ .
ܕܐܝܬܝܟܘܢ ܟܠܟܘܢ ܟܐܢܐ . ܘܐܝܬ ܠܟܘܢ
ܐܒܐ ܟܐܢܐ . ܕܠܐ ܢܣܒ ܒܐܦܐ ܀
ܠܐ ܫܢܝܐ ܟܐܢܘܬܐ . ܘܠܡܥܒܕ ܡܕܡ
ܕܡܥܩܡ . ܐܝܟܐ ܕܥܒܪܐ ܡܛܠ . ܠܐ
ܡܫܬܟܚܐ ܟܐܢܘܬܐ ܀ ܐܫܬܥܘ ܠܝ ܕܐܝܟܢܐ .
ܐܒܘܟܘܢ ܠܟܘܢ ܪܚܡ ܗܘܐ . ܕܥܣܪܐ ܐܚܝܢ
ܗܘܝܬܘܢ . ܘܠܗܘ ܕܐܒܝܕ ܒܥܐ ܗܘܐ ܀ ܐܢ
ܟܐܢܐ ܗܘ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬܘܢ . ܟܐܢܘܬܗ ܐܦ
ܦܘܪܫܢܐ ܗܘܬ . ܚܕ ܗܘܐ ܚܘܒܗ ܕܠܟܘܢ .
ܐܢ ܟܐܢܝܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܐܝܟܘܬܗ ܀ ܐܢ ܕܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܟܐܢܐ ܐܝܬܝܟܘܢ . ܗܘ ܕܝܢ ܠܟܘܢ ܗܘ ܦܣܩ ܗܘܐ .
ܟܐܢܘܬܟܘܢ ܕܠܟܘܢ ܡܦܠܓܐ . ܟܐܢܘܬܐ ܕܝܢ

dunt vos a veritate aberrare! Ecce astute laborastis ut a recto me avertatis. Dixistis mihi fratrem vestrum periisse, oportet igitur ut credamus ipsum periisse, et nunc asseritis mihi tunicam ejus a vobis inventam sanguine respersam; si autem a via aberrasset et periisset, tunicam non dimisisset; si autem accidit ut occideretur, quare narratis mihi ipsum periisse? si cum corpore periisset, tunica cum corpore abiisset; qui enim perit non exuit voluntarie vestes nec eas dimittit; si autem contigerit ipsum violentia coactum tunica spoliatum fuisse, qui hoc ausi fuissent in suam utilitatem tunicam asportassent; si manus hominis abstulisset vestem qua corpus induebatur; mirandum prorsus est quod vestem sanguine infecerint; attonitus miror quam confusa sint verba ore vestro prolata. Puto vos contemptum incurrisse eo quod veritatem mihi celavistis; a vobis discam quænam sit justitia patris vestri senis; procul dissitus verbis vestris edocear de ejus justitia. Dixistis mihi in facie vos omnes justos esse vobisque esse patrem justum, qui personas non accipit. Non potest justitia perversum quid agere; ubi enim viam prætergreditur non amplius est justitia. Exponite mihi quomodo pater vester vos amabat? Decem fratres eratis, et exquirebat illum qui periit. Si justus erat, ut dixistis, justitia tamen ejus distinctiones admittebat; unus fuisset ejus in vos amor, si justi ut ille fuissetis; si igitur vos estis justi,

ܐܒܘܟܘܢ ܀ ܕܠܐ ܟܐܢܐ ܠܡܣܢܐ ܟܐܢ̈ܐ . ܕܢܣܢܘܢ
ܟܐܢ̈ܐ ܚܒܪ̈ܝܗܘܢ . ܕܐܢܬܘܢ ܟܐܢ̈ܐ ܘܐܒܘܟܘܢ .
ܡܛܠ ܡܢܐ ܠܚܕ ܪܚܡ ܗܘܐ ܀ ܡܢ ܡ̈ܠܝܟܘܢ
ܕܢ ܐܢܐ . ܗܘ ܕܝܢܐ ܕܢܦܩ ܡܢܗ . ܘܐܢܗܘ
ܕܟܐܢ̈ܐ ܐܢܬܘܢ[a] . ܐܘ ܠܐ ܐܢܬܘܢ ܨܒܐ
ܐܢܐ ܀ ܠܐܝܢܐ ܡܢܟܘܢ ܡܬܚܙܝܐ . ܟܐܢܘܬܐ
ܕܫܘܝܐ ܠܗ . ܠܝܬ ܟܐܢܘܬܐ ܠܐܒܘܟܘܢ .
ܐܘ ܐܢܬܘܢ ܐܢܬ ܟܐܢ̈ܐ ܀ ܐܢܗܘ ܕܟܐܢܐ ܗܘܐ
ܐܒܘܟܘܢ . ܘܐܢܬܘܢ ܟ̈ܐܢܐ ܐܢܬܘܢ . ܪܝܫ
ܕܟܐܢܘܬܗ ܗܘܬ . ܕܟܠܟܘܢ ܐܟܚܕܐ ܢܚܒ ܀
ܐܢ ܓܝܪ ܟܠܟܘܢ ܟܐܢ̈ܐ ܐܢܬܘܢ . ܘܠܚܕ
ܝܬܝܪ ܡܚܒ . ܡܛܠ ܡܢܐ ܟܐܢܐ ܩܪܝܬܘܢ .
ܠܗܘ ܕܐܚܒ ܠܐ ܟܐܢܐܝܬ ܀ ܠܐ ܚܝܘܗܝ ܕܦܪܥܘܢ
ܡܠܟܐ . ܠܐ ܚܙܝܐ ܒܟܘܢ ܟܐܢܘܬܐ . ܗܐ ܒܨܝܬ
ܓܝܪ ܐܦ ܡ̈ܠܝܟܘܢ . ܘܐܘܕܥܘܟܘܢ
ܕܓܠܘܬܐ ܀ ܗܐ ܓܝܪ ܝܘܡܢ ܐܬܓܠܝܬ . ܕܓܠܘܬܐ
ܕܡܠܝܟܘܢ . ܩܕܡ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ .
ܐܫܬܡܥܬ ܦܬܓܡܝܟܘܢ ܀

ipse autem unum amabat, justitia vestra evacuavit justitiam patris vestri, æquum enim non est viros justos odisse socios suos justos. Vos estis justi et pariter pater vester. Cur igitur unum amabat? E verbis vestris judico, hujus judicii objectum procul abest. — Si sitis justi aut non sitis, edoceri volo cuinam vestrum tribuenda est justitia quæ ipsi competit. Nullam habet pater vester justitiam si vos estis justi; si pater vester esset justus et vos etiam justi, caput justitiæ suæ fuisset ut omnes vos simul amaret. Si enim omnes estis justi, et ille unum magis diligit, quomodo justum appellatis virum qui in suo amore æquus non est? Per vitam Pharaonis regis nulla apparet in vobis justitia. Scrutatus sum verba vestra, mendacium vestrum prodiderunt. Ecce enim fallacia verborum vestrorum hodie manifestata est. Responsa vestra coram omni Ægypto audita sunt.»

ܝܟܠ ܝܘܣܦ ܕܢܬܡܗܠ . ܡܢ ܒܬܪ
ܕܐܪܝܟ ܕܝܢܐ . ܐܬܕܟܪ ܠܐܒܘܗܝ ܐܦ ܠܐܚܘܗܝ .
ܘܒܥܩܬܗ ܐܬܬܢܚ ܘܐܬܟܪܝ ܀ ܩܐܡ ܗܘܐ ܝܗܘܕܐ
ܩܕܡܘܗܝ . ܘܠܐ ܝܕܥ ܗܘܐ ܕܒܡܢܐ ܢܙܕܕܩ .
ܐܬܦܢܝ ܪܘܒܝܠ ܘܐܡܪ ܗܘܐ . ܠܟܠܗܘܢ
ܐܟܚܕܐ ܗܐ ܟܐܢܐܝܬ ܗܘܐ ܠܢ .
ܘܦܪܥܢ ܡܬܦܪܥܝܢܢ . ܡܛܠ ܕܠܐ ܚܣܢܢ
ܥܠ ܝܘܣܦ . ܟܕ ܩܐܡ ܘܡܬܟܫܦ ܗܘܐ
ܠܢ ܀ ܕܐܬܟܫܦ ܠܢ ܒܟܠ ܛܘܪܐ . ܒܥܐ ܡܢܢ
ܒܟܠ ܪ̈ܡܬܐ . ܘܩܠ ܒܟܝܬܗ ܣܠܩ ܠܫܡܝܐ .
ܘܗܘܐ ܒܡܨܪܝܢ ܡܬܬܒܥܢܢ ܀ ܟܕ ܬܕܟܪܘܢ
ܟܡܐ ܐܬܟܫܦ . ܘܟܡܐ ܩܕܡܝܢ ܐܬܓܪܓܪ .

8. Potuit Josephus moram facere postquam judicium protraxit; in memoriam revocans patrem et fratres tristis doluit. Stabat Judas coram eo nesciens quomodo se justificaret. Conversus Ruben dixit ad omnes simul: « Ecce juste erga nos agitur; retribuimur prout egimus, quia nihil miserti sumus Josephi quum staret deprecans nos; nos enim exoravit in montibus, et in collibus deprecatus est; fletus ejus in cœlum ascendit et in Ægypto vindictam subimus; meministis quomodo se proster-

[a] V om. octo versus.

[illegible]

neret et provolveret coram nobis, et quomodo veniam deprecaretur et nemo ex vobis ei condonavit. Sanguis ejus a nobis nunc requiritur per manum hujus Ægyptii. Iste hodie punit nostrum in fratrem delictum. Quomodo possimus a Deo petere ut liberet nos, quum filius patris nostri multo magis nos exoraverit? Si Deus, factus immisericors sicut nos, plene velit delictum nostrum punire, omnes in Ægypto consumemur. Quia non audistis quod dixi et, me inscio, crimen commisistis, ab eo tempore sciebam vindictam nobis reservari. »

[illegible]

9. Suspiravit justus Joseph et lacrymæ defluxerunt super vultum ejus. Auditis Rubeni verbis, voluit eos dimittere : « Deum cœli, filii, timeo ab infantia mea ; ne adaugens afflictionem vestram aliquod delictum in eum committam, studeo edoceri an sitis veraces, ne persequar justos qui non semper coluerunt justitiam. Si autem estis veraces post tempus notum fiet. Vocavi vos exploratores, forsan postea vocabo vos veraces. Unus vestrum remaneat hic, ceteri propter famem ascendant. Veniat ad confirmanda verba vestra frater vester Benjamin ; unum e vobis seligo quem coram oculis vestris alligo[1]. Frater minimus quem habetis ipse veniat ad solvenda vincula ejus. Credam vos justos esse, si alligati immemores non fueritis; verba mea injusta habebo si adduxeritis fratrem minimum ; sciam

1 *Gen.* XLII, 19.

ܕܚܒܝܫ. ܕܐܦܪܘܩ ܠܟܘܢ ܡܢ ܐܘܠܨܢܐ. ܠܐ ܕܝܢ
ܬܗܘܘܢ ܠܐܟܪܝܐ ܀ ܝܘܣܦ ܠܪܘܒܝܠ ܡܒܝܐ
ܗܘܐ. ܘܠܝܗܘܕܐ ܛܒ ܡܫܒܚ ܗܘܐ. ܕܠܚܕܘܗܝ
ܚܝ ܡܢ ܩܛܠܐ. ܘܐܚܪܢܐ ܡܠܟ ܥܠ ܙܒܢܐ ܀
ܫܡܥܘܢ ܗܘܐ ܠܒܪ ܪܘܒܝܠ. ܘܠܗ ܕܝܢ
ܗܘܐ ܡܢ ܣܝܥܬܗܘܢ. ܕܠܐ ܐܬܚܫܚ ܥܠܘ
ܒܪܐ. ܕܚܠܐ ܗܘܐ ܡܛܠܬܗ ܀ ܡܛܠ ܗܢܐ
ܠܚܕ ܐܚܐ. ܠܫܡܥܘܢ ܐܚܘܗܝ ܐܚܒܫ
ܗܘܐ. ܕܥܕ ܦܢܝܢ ܐܚܘܗܝ ܠܘܬܗ. ܢܣܝܒܪ
ܚܫܐ ܡܕܚܠܐ ܀ ܘܐܦ ܕܐܚܘܗܝ ܗܘܐ ܒܪ
ܠܝܐ. ܕܝܠܕܬ ܚܡܫܐ ܓܢܒܪܐ. ܕܒܚܝܠ ܡܢ
ܐܡܗ ܘܐܚܘܗܝ. ܠܡܨܪܝܢ ܒܥܓܠ ܢܦܢܘܢ ܀

ܩܪܒܘ ܗܘܘ ܘܡܦܝܣܝܢ ܠܗ. ܕܠܐ ܡܪܝ
ܬܡܟܟ ܫܘܒܚܢ. ܡܘܡܝܢ ܠܟ ܒܐܠܗܐ.
ܕܠܡܨܪܝܢ ܒܥܓܠ ܢܗܦܟܝܢ ܀ ܬܪܥܣܪ ܓܒܪܐ
ܐܝܬܝܢ. ܘܒܫܠܡܐ ܫܪܝ ܠܢ: ܠܐ ܬܫܚܠܦ
ܒܢ ܢܡܘܣܟ. ܘܠܐ ܬܬܒܐܫ ܡܢ ܟܠ ܒܢܝ:
ܢܫܐ ܐܟܘ ܐܝܬܝܢ. ܠܐ ܓܢܒܐ ܗܘܝܢ. ܘܐܦ
ܢܫܩܐ ܣܓܝܐܐ: ܗܘ ܒܠܚܘܕ ܠܐ ܬܪܦܢ ܀
ܟܠ ܒܢܝ ܐܬܪܚܫܬ. ܘܒܟܠܚܒܫܬܝ
ܐܦܫܬ. ܘܐܦܬܟܠܘܢ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ.
ܠܡܣܟܢܐ ܥܠ ܡܣܟܢܐ ܀ ܠܐ ܦܠܓܝܢ
ܒܡܘܫܐ. ܘܠܐ ܡܟܢܝܢ ܡܫܬܥܠܐ. ܠܐ
ܪܚܡܢ ܓܢܒܘܬܐ. ܘܐܠܒܫܬ ܗܘ ܐܬܕܝܢ ܀
ܠܐ ܐܫܟܚܘܢ ܒܢ ܡܠܟܘܬܟ. ܕܥܒܕܝܢ ܐܝܟ
ܡܪܝܐ. ܘܠܐ ܒܥܒܕ ܚܛܝܬܐ ܐܚܝܢ. ܘܠܥܒܕܘܬܐ
ܐܚܝܢ ܀ ܐܢ ܨܒܝܬ ܕܐܦܪܘܩ ܠܢ. ܒܥܒܕܘܬܐ
ܕܩܪܒ ܐܝܬ. ܘܐܠܐ ܚܙܝ ܡܢܐ ܕܐܬܐ. ܠܗܐ
ܐܝܟ ܕܡܣܟܢܐ ܠܢ ܀ ܠܐ ܢܗܘܐ ܛܥܢܐ
ܒܡܨܪܝܢ. ܕܫܡܥܢ ܒܗ ܒܢܝܐ. ܦܠܘܓ

1 *Gen.* XLII, 25.

ex illo qui includitur an vos invicem diligitis, ut vos ab angustiis liberem, ne sitis afflicti immemores. » Joseph Rubenum confortabat et Judam laudabat, unum quia a nece eum eripuerat, alterum quia venditionem suaserat. Simeon Ruben sequebatur, hunc abstulit e turma eorum, quia in deserto nullam pro eo sollicitudinem ostenderat. Idcirco fratrem suum Simeonem in carcerem detrusit[1], ut metuendos dolores pateretur donec fratres ad eum rediissent ; quia etiam Simeon filius erat Liæ, quæ quinque viros robustos peperit, ut præ timore matris ac fratrum ejus citius in Ægyptum reverterentur.

10. Accedentes fratres Josephum deprecabantur : « Ne humilies, domine, decus nostrum, juramus tibi per Deum nos in Ægyptum cito reversuros : duodecim homines sumus, in pace nos dimittas ; non immutabis contra nos legem tuam, ne ceteris hominibus pejus agas ; si fures essemus non majora tormenta subire fecisses ; si homicidæ hisce omnibus vexationibus nos non afflixisses ; ecce in terram provoluti te rogamus ac deprecamur, et velut gladium extendis comminationem super humiles viros ; nullam seditionem movimus ; nullum commisimus homicidium ; non dileximus furtum et ejus pœnam sustinemus ; non deprehenderunt nos in tuo regno facinora perpetrantes ; nec in Ægyptum descendimus ut servitutem emeremus ; si vis distribue nobis frumen-

[illegible]

[illegible]

tum quod nobis vendis, si non, solvas nos hinc ut eamus ad patrem nostrum qui nos expectat. Ne fama spargatur in Ægypto in ea incarceratos esse Hebræos. Genere enim viri liberi sumus, ne despiciamur in regione tua. Si omnes abeamus et Simeon e turma nostra hic remaneat, aggravabuntur luctus patris nostri mœstitiaque ejus senectutis. Rogamus ut implere possit apud patrem nostrum locum filii ejus amissi. Surripuit desertum dilectum ejus, redire faciat Ægyptus carum ejus liberum. Ne regio tua posthac memor suspiria propter Simeonem ducat, sicut ingemiscit desertum, ubi Josephi memor fit. Per Simeonem reficientur ruinæ casu Josephi factæ, si non disjicias turmam nostram ; si Simeon nobiscum discedat, locum Josephi alter tenebit, tu etsi oculis absens luctui patris nostri finem impones ; te enim loco filii sui habebit, et lacrymæ ejus per te abstergentur. »

11. « Justitiam ego colo et novi scientiam justorum, et pater vester, qui justus est, novit mores vestros. Si benedictiones precesque patris vestri exauditæ fuerint, iste frater vester perditus, si superstes sit, rex est. Signum quippe mihi ostensum est et absque mendacio affirmo vos cognoscere rem inventæ tunicæ ; quia igitur compertum habui vos mihi celare veritatem ; ne mihi illuderetis volui propalare fraudes vestras. Unus vestrum remaneat apud me, vos autem discedite in pace, et fratrem vestrum

minimum adducite ut allevet ærumnas Simeonis. » « Molesta nobis sunt verba tua, quibus nos contumelia afficis erga patrem nostrum et fratrem; æquitatem patris nostri deprimis et nos fratris nostri inimicos reddis. Si autem Joseph superstes sit, quis novit ejus dignitatem? Preces patris ejus comitentur eum quocumque adsit. Magna fortasse est dignitas fratris nostri velut tua majestas in Ægypto; oratio enim patris ejus potest mortuos e sepulchro suscitare; ne minuatur per tuam in nos iracundiam majestas angelis dilecta. Vult forsan Deus ut pater noster filium videat in tuo splendore consistentem. Rogavimus ut non veniremus, sed fames coegit nos ut veniremus; si totam terram peragraverimus, semper ad manum tuam reducimur. »

12. OEconomo suo Joseph præcepit implere frumento saccos eorum [1], et uniuscujusque pecuniam, ipso inscio, in onere suo poni. Statutum est Simeoni remanendum, ceteris vero discedendum esse: « Remane, frater, in pace; nec doleas te hic inclusum. Nobis solis, Simeon, Ægyptus sæva reperitur. Vir ille bonus immutatus est et factus est in nos crudelis. O momentum amarum et acerbum, quo turma nostra a te discedit, o mala separationis hora, quæ nos omnes mœrore afficit! Venite, defleamus, propter Simeonem, fratrem nostrum Josephum, filium Rachelis; iniquitas et scelus quod perpetravimus adduxit super nos hæc odi-

1 *Gen.* XLII, 25.

ܒܒܟ̈ܬܗܘܢ ܀ ܪܚܡܘ ܠܝܘܣܦ ܘܦܪܫܘ
ܠܫܡܥܘܢ ܗܘܘ̈ ܒܟܝܢ . ܕܦܐܐ ܕܫܡܥܘܢ
ܐܚ̈ܘܗܝ . ܚܢܩ ܗܘܐ ܠܒܗ ܕܦܪܝܫ ܗܘܐ .
ܡܢ ܐܚ̈ܘܗܝ ܒܓܠܘܬܐ ܀ ܗܕܐ ܡܢܟܘܢ
ܒܥܐ . ܕܠܐ ܬܐܙܠܘܢ ܘܬܛܥܘܢ ܠܟܘܢ ܡܢܝ .
ܘܬܛܥܘܢ ܚܘܒܗ ܕܫܡܥܘܢ . ܐܝܟ ܕܛܥܝܬܘܢ
ܠܝܘܣܦ ܀ ܐܝܟ ܠܝ ܐܚ̈ܝ ܠܘܬܒܠܐ .
ܕܬܗܦܟܘܢ ܘܬܦܩܘܢܢܝ ܠܝ . ܕܐܚܝ ܝܘܣܦ
ܐܚܝ ܗܘ ܟܐܒܗ . ܕܠܐ ܢܚܙܝܘܗܝ ܠܗ ܀ ܒܝܫܐ
ܒܥܠ ܕܐܥܒܕܢ . ܕܠܐ ܢܓܪ ܟܐܒܗ ܒܢܢ .
ܗܝ ܕܒܝܘܣܦ ܐܣܟܠܢ . ܬܬܐܣܐ ܒܫܡܥܘܢ
ܐܚܘܢ ܀ ܚܙܘ ܘܚܙܘ ܕܡܥ̈ܐ ܕܥܝܢ̈ܝ .
ܘܐܬܕܟܪܘܢܢܝ ܠܝ . ܚܙܘ ܘܐܬܒܩܘ
ܒܐܣܘܪ̈ܝ . ܘܐܬܕܟܪܘ ܐܘܠܨܢ̈ܝ ܀

ܠܡܢ ܗܟܢ ܡܫܬܘܚܪܝܢ ܐܢܬܘܢ . ܝܘܣܦ
ܠܐܚ̈ܘܗܝ ܐܡܪ ܗܘܐ . ܓܒܪ̈ܐ ܕܥܬܝܕܝܢ ܠܡܐܙܠ .
ܥܠ ܡܢܐ ܗܟܢ ܒܟܝܢ ܐܢܬܘܢ ܀ ܐܙܠܘ
ܒܫܠܡܐ ܘܣܥܘܪܘ . ܟܦܢܐ ܕܒܝܬ
ܡܥܡܪ̈ܝܟܘܢ . ܘܐܘܒܠܘ ܠܗ ܫܠܡܐ ܠܐܒܘܟܘܢ .
ܡܢ ܡܨܪܝܐ ܕܩܒܠܟܘܢ ܀ ܘܗܐ ܡܦܩܕܢܐ
ܠܟܘܢ ܒܠܚܘܕ . ܕܒܢܝܡܝܢ ܢܐܬܐ ܥܡܟܘܢ .
ܘܢܬܡܠܐ ܟܐܢܘܬܐ ܕܡܠܠܬܘܢ . ܐܢ ܕܓܠܐ ܠܐ
ܕܓܠܝܬܘܢ ܀ ܗܐ ܡܪܝ ܗܐ ܐܙܠܝܢ . ܠܘܬ
ܐܒܘܢ ܘܡܬܥܝܩܝܢ . ܕܦܘܩܕܢܟ ܕܒܪܗ ܡܢܢ .
ܘܟܠܢ ܫܡܥ ܐܒܘܢ ܀ ܬܪܥܣܪ ܓܝܪ ܒܢ̈ܝܐ
ܐܘܠܕ . ܘܗܘܐ ܚܕ ܚܕ ܡܡܪܪ ܚܝ̈ܘܗܝ . ܚܕ
ܐܒܕ ܥܠ ܚܝܘܬ ܒܢܝܐ . ܘܚܕ ܩܡ ܒܗ
ܡܪܝܐ ܀ ܐܬܬܠܚܡܘ ܥܠ ܗܘ ܕܐܒܕ .

bilia ; fletibus in Simeonem clamores Josephi uniamus, quia Simeon remanet in vinculis, qui voluit Josephi separationem. » Oculis Simeon lacrymas fundebat coram fratribus suis : cor ejus suffocabatur, quod a fratribus separatus remaneret in exilio : « Hoc a vos rogo ne abeuntes mei non amplius solliciti sitis neque obliviscamini amoris Simeonis, sicut Josephi immemores fuistis. Confido, fratres mei, vos reversuros meque educturos. Doleo fratrem meum Joseph constanter, quia nos eum unquam visuros non puto. Malam agendi rationem adhibuimus ut ejus dolor non protraheretur apud nos. » « Plaga quam in Josephum peccando contraximus sanetur in Simeone fratre nostro. » « Inspicite et videte lacrimas oculorum meorum meique memores estote ; inspicite et considerate vincula mea et mementote angustiarum mearum. »

13. « Cur ita moram trahitis? aiebat fratribus suis Joseph. Viri mox abituri, cur sic fletis? Ite in pace et succurrite fami in habitationibus vestris, pacemque afferte patri vestro a parte Ægyptii qui vos suscepit. Ecce autem vobis constanter præcipio ut Benjamin veniat vobiscum et adimpleatur illa æquitas de qua locuti estis, si mendaces non fuistis. » « Ecce, Domine, ad patrem nostrum proficiscimur tristes, quod decretum tuum Simeonem a nobis abduxit, omnes nos pater noster vexationibus afficiet. Duodecim enim filios genuit et singuli amaram reddunt

ܐܝܟ ܕܒܢܦܫܗ ܬܠܐ ܢܦܫܗ . ܚܕ ܗܘܐ
ܒܓܒܝ ܥܢܐ . ܘܚܕ ܒܡܨܪܝܢ ܡܩܘܐ ܀
ܕܗܘܐ ܟܪܝܐ ܢܦܫܟܘܢ . ܐܝܟܢܐ ܕܡܬܥܩܐ
ܡܬܥܩܝܢ . ܐܢ ܗܘ ܕܟܢ ܥܒܕܬܘܢ .
ܪܒܐ ܗܝ ܚܘܒܟܘܢ ܕܪܚܡ ܀ ܐܢ ܫܡܥܘܢ
ܡܥܝܩ ܠܟܘܢ . ܐܝܟ ܗܘ ܝܘܣܦ ܥܦܝܦܐ .
ܘܐܢ ܕܫܪܟܐ ܗܘ ܫܡܥܘܢ . ܡܥܩܐ ܠܟ
ܠܟܘܢ ܀ ܘܕܐܒܕ ܐܝܟ ܟܐܒܐ .
ܡܡܘܬܐ ܠܟ ܐܝܟ ܡܪܝܪܐ . ܘܚܒܝܒܐ
ܥܡܐ . ܕܥܒܪܝܐ ܀

ܩܡܘ ܐܚܘܗܝ ܕܝܘܣܦ ܘܫܩܠܘ ܥܒܘܪܐ
ܘܢܦܩܘ ܡܢ ܡܨܪܝܢ . ܟܕ ܐܫܒܩܘ ܠܫܡܥܘܢ
ܒܐܣܘܪܐ . ܥܠ ܚܙܘܐ ܕܬܗܦܘܟ ܥܓܠ ܀
ܡܡܠܠܝܢ ܒܐܘܪܚܐ ܥܡ ܚܕܕܐ . ܥܠ ܫܘܦܪܗ
ܘܚܟܡܬܗ . ܕܐܢܫ ܡܨܪܝܐ . ܐܝܟ ܕܐܘܕܥ ܘܓܠܐ .
ܥܠ ܟܣܝܬܐ ܕܢܦܫܗܘܢ ܀ ܬܪܝܢ ܒܢܝܐ
ܝܠܕܬ ܪܚܝܠ . ܕܠܡܐ ܗܢܘ ܗܘ ܬܠܝܬܝܐ . ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܡܫܐܠ
ܫܐܠ ܥܠܘܗܝ . ܥܠ ܗܘ ܕܐܒܕ ܡܢ
ܙܒܢܐ ܀ ܥܠ ܝܘܣܦ ܫܐܠ ܘܒܨܐ .
ܘܒܫܪܒܗ ܥܟܒܢ ܗܘܐ . ܘܗܫܐ ܬܘܒ
ܒܨܐ ܘܒܥܐ . ܕܒܢܝܡܝܢ ܢܥܠ
ܠܘܬܗ ܒܥܓܠ . ܘܗܕܐ ܟܣܝܐ ܡܢܢ
ܠܐ ܡܕܪܟܐ . ܐܠܗܗ ܕܐܒܘܢ ܝܥܩܘܒ . ܒܚܪܬܐ
ܫܪܪܐ ܢܓܠܐ ܠܢ ܀ ܐܢ ܐܚܘܢ ܚܝ ܗܘܐ .
ܘܐܚܝܕ ܗܘܐ ܐܝܩܪܗ . ܠܐ ܗܘܐ ܡܡܠܠ
ܗܘܐ ܠܢ . ܗܟܢܐ ܡܠܐ ܡܩܛܠܬܐ ܀ ܠܐ ܐܠܘ
ܡܬܠܠ ܚܙܐ . ܘܡܬܩܛܠ ܫܘܒܚܗ ܪܒܐ . ܠܐ
ܒܪܐ ܠܢ ܥܠ ܗܘܐ . ܕܫܡܐ ܡܠܠܐ ܐܚܝ ܀

vitam ejus. Unus juxta greges periit, alter apud Ægyptios remanet.» « Num desolati fuistis super illum qui periit, sicut affligimini super Simeonem? si ita egistis magna est voluntas vestra quæ tantum amat! Si Simeon ita vos affligit, duplo Joseph vos amaritudine replevit; si sors illius qui superstes est ita vos affligit, ille qui periit lethali dolore vos afficere debuit.» « Nulla est gens quæ suos amet, sicut gens Hebræorum; ubi ad Simeonem redierimus, tu credes nostræ concordiæ, qui nos apprehendisti ut exploratores, suscipies ut veraces, et qui experti sumus tuam severitatem gustabimus mansuetudinem.»

14. Surrexerunt fratres Joseph et portantes frumentum ex Ægypto profecti sunt, Simeone in carcere relicto cum promissione prompti reditus. In via loquebantur ad invicem de viri Ægyptii pulchritudine ac sapientia: quomodo intellexisset ac propalavisset occulta ab ipsis celata: « Duos filios, inquiebant, peperit Rachel, est-ne forsan iste tertius? et idcirco forsan inquisivit de illo qui jamdiu periit. De Josepho inquisivit et perscrutatus est, ac in ejus historia nos detinuit: nunc autem denuo perscrutatus, vult Benjaminum festinanter ad eum venire, res hæc nobis celata est nec mente comprehendere possumus; Deus patris nostri Jacob tandem veritatem nobis manifestabit; si frater noster superstes esset et dignitatem suam obtinuisset, nobis sic loqui non

ܟܕ ܡܛܝܘ ܠܒܝܬ ܡܒܝܬܐ . ܠܐܬܪܐ ܕܢܒܘܬܘܢ
ܒܗ . ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܦܬܚܗ ܠܛܥܢܗ ܗܘܐ .
ܘܟܣܦܗ ܒܛܥܢܗ ܐܫܟܚ ܗܘܐ ܀ ܦܚܕܐ
ܒܗܘܢ ܢܦܠܬ ܡܢ ܕܚܠܐ . ܘܗܘܘ ܒܗ
ܕܕܠܡܐ ܢܟܠܐ ܗܘ . ܕܒܛܥܢܐ ܕܝܠܢ
ܛܫܝܐ . ܟܣܦܐ ܕܩܒܠ ܪܒ ܒܝܬܐ ܀
ܕܢܣܝܡܘܢ ܥܠܝܢ ܐܥܠܬܐ . ܘܥܠܬܐ ܢܫܟܚܘܢ
ܠܡܫܟܚܘ ܒܢ . ܘܐܝܟ ܕܐܡܬܚܝܢ ܒܓܢܒܘܬܐ .
ܢܚܡܣܘܢ ܡܢ ܥܘܠܐ ܀

permisisset. Si igitur pater noster velit grave mandatum adimplere, ægre hoc non ferimus et levis contrarietas nos offendit. » Die prima, quum pervenissent ad diversorium in quo pernoctare debebant, unus ex eis, quum saccum aperuisset, in suo onere pecuniam suam invenit[1]. Præ timore exterriti cogitabant an forte fraus aliqua esset : « Quis abscondit in onere nostro pecuniam quam œconomus accepit? An voluerunt nobis crimen imponere et prætextum apud nos invenire ut, deprehenso furto, nos injustitiæ reos traducant? »

ܟܕ ܡܛܝܘ ܕܝܢ ܠܘܬ ܐܒܘܗܘܢ . ܘܐܫܬܡܥܬ
ܕܐܬܝܘ ܓܒܪܐ . ܣܒܪܐ ܕܥܒܘܪܐ ܘܕܚܒܝܒܘܗܝ
ܠܣܒܐ . ܒܢܘܗܝ ܘܡܚܒܢܘܬܗܘܢ ܀ ܥܠܘ
ܟܠܗܘܢ ܘܣܓܕܘ ܩܕܡܘܗܝ . ܘܠܐ ܚܙܐ
ܠܫܡܥܘܢ ܒܝܢܬܗܘܢ . ܐܬܬܢܚ ܠܗ ܘܫܦܥܘ
ܕܡܥܘܗܝ . ܕܒܓܘܐ ܠܐ ܚܙܐ ܠܒܪܗ ܀
ܠܥܝܕܐ ܗܘ ܕܒܢܝ ܒܢܝܐ . ܕܬܚܕܬܘܢ
ܠܝ ܟܐܒܐ . ܘܢܦܩܬܘܢ ܒܟܢܫܘܬܐ .
ܘܐܬܝܬܘܢ ܒܒܨܝܪܘܬܐ ܀ ܐܝܟܘ ܫܡܥܘܢ
ܐܚܘܟܘܢ . ܣܓܝ ܡܢܟܘܢ ܡܣܬܟܠ .
ܘܐܬܚܬܡܬ ܢܦܫܝ ܐܢܐ . ܕܐܫܐܠ ܠܟܘܢ
ܐܝܟܘ ܗܘ ܀ ܕܠܐ ܠܝ ܬܐܡܪܘܢ ܕܐܒܕ ܗܘ .
ܕܚܠ ܐܢܐ ܠܡܫܐܠ ܠܟܘܢ . ܕܠܡܐ ܬܝܬܘܢ
ܠܝ ܟܘܬܝܢܗ . ܘܫܐܠܬ ܓܝܪ ܥܠ ܝܘܣܦ
ܠܝ ܀ ܘܐܢ ܐܫܐܠ ܥܠ ܫܡܥܘܢ . ܗܟܢܐ
ܐܚܘܕ ܟܘܬܝܢܗ ܐܦ . ܠܐܒܠܐ ܩܕܡܝܐ ܠܐ
ܡܨܝܬ . ܐܝܟ ܡܫܟܚ ܐܢܐ ܠܬܢܝܢܐ ܀ ܚܕܐ
ܟܘܬܝܢܐ ܐܝܬܝܬܘܢ . ܬܘܒ ܟܘܬܝܢܐ ܐܚܪܬܐ
ܡܝܬܝܬܘܢ . ܠܐ ܬܘܒ ܐܦܩܘ ܒܪ ܐܡܝ .
ܕܗܐ ܚܕ ܒܪܐ ܡܝܬ ܀

15. Quum ad patrem pervenissent, auditumque esset viros advenisse, nuntium adventus frumenti et filiorum dilectorum refocillavit senem. Ingressi omnes coram eo procubuerunt; at senex non videns Simeonem inter eos ingemuit, ejusque lacrymæ eruperunt quod in turma non videret filium suum. « An induxistis, filii, consuetudinem ut meos dolores renovaretis? Existis, cœtu completo, rediistis, numero deficiente. Ubi est frater vester Simeon? Multum mihi e parte vestra metuendum est; tædet me vos interrogare ne dicatis mihi ipsum periisse. Timeo interrogare ubi est, ne forsan afferatis mihi tunicam ejus. Interrogavi quippe de Josepho et ejus vestem sanguine conspersam obtulistis mihi; si de Simeone interrogavero, eodem modo vestem ejus accipiam; luctum priorem ferre nequivi, quomodo feram secundum? Una tunica

[1] Gen. XLII, 35.

mœrore me affecit ; dolor Josephi magnopere me afflixit; prior dolor lethalis mihi fuit, alterum non feram. »

ܥܢܐ ܝܗܘܕܐ ܘܐܡܪ ܠܐܒܘܗܝ . ܐܘ ܐܒܘܢ
ܐܬܒܘ ܡܢ ܒ̈ܟܝܟ . ܬܬܒ ܫܠܝܐ ܒܗܘܢܟ .
ܬܬܦܫܩ ܠܟ ܨܒܘܬܐ ܡ̈ܠܝ ✣ ܠܐ ܬܕܚܠ
ܡܛܠ ܫܡܥܘܢ . ܕܐܝܟ ܝܘܣܦ ܦܓܥܘܗܝ
ܒܐܘܪܚܐ . ܕܚܙܐ ܐܢܬ ܕܗܦܟ ܘܐܬܐ . ܘܟܐܒܘ
ܢܐܚ ܒܐܝܕܗ ܩܕܡܝܐ ✣ ܫܡܥܝܗ ܐܒܘܢ
ܠܫܥܬܐ . ܕܗܘܬ ܠܢ ܬܡܢ ܡܨܪ̈ܝܐ . ܕܠܐ
ܒܬܪ ܐܦܠܐ ܩܕܡ . ܐܫܬܡܥܬ ܬܡܢ ܠܐܢܫ ✣
ܥܠܢ ܗܘܝܢ ܒܡܬܟܠܢܘܬܐ . ܐܝܟ ܟܠܗܘܢ
ܐܬܪ̈ܘܬܐ . ܒܚܕܘܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܪܥ . ܘܦܛܪ
ܐܢܘܢ ܒܫܠܡܐ ✣ ܐܙܠܢ ܟܠܢ ܘܡܛܝܢ .
ܘܚܙܘܐ ܦܫܝܛ ܦܪܨܘܦܗ . ܕܚܙܘܗ ܢܗܪ
ܐܝܟ ܒܪܩܐ . ܘܫܘܦܪܗ ܡܙܠܓ ܐܝܟ
ܫܡܫܐ ✣ ܥܙܩܐ ܒܐܝܕܗ ܕܡܠܟܐ .
ܘܗܡܢܝܟܐ ܒܨܘܪܗ . ܡܪܟܒܬܐ ܐܝܬ ܠܗ
ܡܪܟܒܬܐ . ܕܫܘܦܪܗ ܡܬܕܡܪܝܢ ܒܗ ܥ̈ܝܢܐ ✣
ܦܬܚ ܦܘܡܗ ܕܢܡܠܠ . ܘܩܝܡܝܢ ܟܢ̈ܫܐ
ܕܢܫܡܥܘܢ . ܡܫܝܚܐ ܟܠܗ ܕܫܡܥܬܐ . ܠܫܢܗ
ܟܠ ܫܡܘ̈ܥܐ ✣ ܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ ܚܝܠܬܢܐ .
ܒܡܠܟܗ ܕܓܒܪܐ ܡܬܕܒܪ . ܦܪܥܘܢ ܫܡܗ
ܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ . ܠܡܠܟܘܬܐ[a] ܕܝܢ ܦܪܢܣܐ
ܗܘ ✣ ܠܥܢܢܐ ܕܡܠܝܐ[b] ܕܚܝܐ . ܕܚܝܐ ܡܒܕܪܐ
ܠܟܠ ܦܢܝܢ . ܡܕܥܐ ܚܟܝܡ ܘܦܪܘܫܐ .
ܐܝܟ ܡܛܪܐ ܚܠܝܐ ܘܒܣܝܡܐ ✣ ܗܐ ܐܡܪܢ ܥܠ
ܪܒܘܬܗ . ܫܡܥ ܥܠ ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܠܢ .
ܡܢ ܟܠܗ ܥܡܐ ܕܬܡܢ . ܥܠܝܢ ܗܘ ܒܠܚܘܕ
ܐܬܩܫܝ ✣

16. Respondit Judas patri dicens : « O pater, reprime fletus, tranquilla sedeat mens tua ; res explicabitur tibi, audi verba mea Ne timeas pro Simeone ei in via idem quod Josepho accidisse. Videbis eum redeuntem et prior dolor tuus per illum recreabitur. Audi, pater, narrationem eorum quæ nobis apud Ægyptios acciderunt ; nihil tale neque postea neque antea a quoquam ibi auditum est. Ingressi sumus confidenter, sicut omnes, regionem. Vir ibi est qui cum gaudio cunctis occurrit cunctosque in pace dimittit ; omnes nos progredientes pervenimus ad eum. Forma simplex et decorus est ; aspectus ejus refulget ut fulgur et pulchritudo ejus ut sol splendet; habet in manu annulum regium atque in collo torquem ; juxta eum currus, cujus pulchritudinem oculi mirantur. Ubi os aperit ad loquendum, turbæ stant ut eum audiant ; lingua ejus fluctus sapientiæ effundit super auditores. Rex potens Pharao viri hujus consiliis ducitur ; Pharao nomine rex est ; ille vero dirigit, similis nubi plenæ quæ vitam quocumque spargit ; sensus ejus prudens et sapiens velut imber est dulcis et gratus. Ecce de ejus majestate diximus ; audi quid erga nos egit. Ex omni populo ibi degente in nos solos durus fuit.

ܟܕ ܡܛܐ ܕܝܢ ܙܒܢܐ . ܕܒܟܦܢܐ ܢܚܘܬ

17. Quum advenisset tempus in-

[a] M ܒܡܠܟܗ — [b] B ܕܚܝ̈ܐ

ܘܢܗܘܘܢ . ܡܨܪܝܐ ܠܐܢܫܐ ܗܘܐ ܦܩܕ . ܢܛܪܘܢ
ܠܢ ܒܢܛܘܪܘܬܐ ܀ ܒܬܪ ܡܫܠܐ ܙܒܢܐ .
ܦܩܕ ܗܘܐ ܕܢܥܘܠ ܠܩܕܡܘܗܝ . ܘܢܠܦܢܘܗܝ
ܠܥܡܢ ܡܢ ܦܘܡܢ . ܘܠܓܢܣܢ ܡܢ ܠܫܢܢ ܀
ܦܬܚ ܗܘܐ ܦܘܡܗ ܒܚܟܡܬܐ . ܘܫܪܝ ܗܘܐ
ܕܢܨܥܪ ܗܘܐ ܠܢ . ܘܠܐ ܢܒܙܐ ܒܨܥܪܐ ܘܐܡܪ .
ܟܦܢܗ ܕܐܬܪܢ ܐܡܪ ܠܢ ܀ ܡܢܘ ܐܒܘܢ ܚܙܐ
ܗܘܐ . ܪܒܘܬܗ ܗܕܐ ܘܠܐ ܙܘܥ . ܟܠ ܐܢܫ[a]
ܒܬܪܗ ܬܢܐ ܗܘܐ . ܕܫܡܐ ܕܓܫܘܫܐ ܐܫܕܝ
ܠܢ[b] ܀ ܣܟܪܗ ܠܦܘܡܢ ܘܢܦܩܬܐ . ܕܡܚܪܒܢ
ܕܐܬܪܗ ܚܫܒܢ . ܒܡܠܐ ܕܐܡܪ ܠܦܘܡܗ . ܒܟܡܬܐ[c]
ܐܚܕ ܒܣܦܘܬܢ ܀ ܡܢ ܕܝܢ ܢܚܘܐ ܡܟܘܬܗ[d] .
ܕܡܪܬܐ ܒܡܠܐ ܕܡܨܪܝܐ . ܘܒܨܪܐ ܕܚܣܝܢ
ܦܪܨܘܦܐ . ܕܪܘܪܒܢܐ ܀ ܒܟܐ ܦܘܡܢ
ܒܟܒܐ . ܘܒܨܠܘܬܟ ܝܡܝܢ . ܘܠܐ ܡܢ ܝܘܡ
ܫܓܘܫܝܐ . ܡܢ ܝܘܡܐ ܕܐܘܠܕܢ ܐܒܘܢ ܀ ܙܕܝܩܐ
ܚܢܢ ܘܐܒܘܢ ܙܕܝܩ . ܘܐܘܠܕ ܙܕܝܩܐ ܬܪܥܣܪ .
ܚܕ ܐܚܘܢ ܐܒܕ ܗܢܐ . ܘܚܕ ܠܘܬܗ ܦܫ
ܠܘܬܗ ܀ ܘܠܐ ܨܒܐ ܓܒܪܐ ܕܢܗܝܡܢ . ܘܢܫܪܪ
ܠܟܐܢܘܬܢ . ܘܟܐܪ ܒܢ ܒܩܛܝܪܐ . ܘܐܡܣܝ
ܟܘܠܝܢ ܒܓܘܢ ܀ ܩܠܗ ܕܡܐ ܗܘܐ ܠܥܠܥܠܐ
ܗܘܐ . ܘܢܫܒܗ ܟܦܢ ܠܟܠܢ ܗܘܐ .
ܓܢܒܪܐ ܕܐܘܠܕܬ ܐܒܘܢ . ܗܘܘ ܩܕܡܘܗܝ
ܐܝܟ ܠܐ ܡܕܡ ܀ ܕܡܐ ܗܘܐ ܠܐܪܙܐ ܪܡܐ .
ܘܠܒܪܘܬܐ ܚܝܠܬܐ . ܙܩܝܦ ܗܘܐ ܩܐܡ ܐܝܟ
ܕܩܠܐ . ܘܫܦܝܪ ܐܝܟ ܘܪܕܐ ܀ ܦܩܥܘܬܗ
ܠܡܠܟܐ . ܕܡܟܝܠ ܗܘܐ ܕܢܫܪ ܠܢ .
ܒܫܢܝܘܗܝ ܘܐܚܝܢ ܗܘܐ ܀ ܡܢ ܕܝܢ ܕܐܬܐ
ܕܢܦܠ ܥܠܘܗܝ . ܕܡܢ ܡܢܗܝܪܐ ܕܐܝܟ ܢܘܪܐ .
ܡܠܟܢ ܠܢ ܡܠܟܐ ܥܠܘܗܝ . ܠܐܦܢܬܐ ܕܢܦܠ
ܢܘܗܪܐ ܀ ܠܐܒܘܢ ܕܝܢ ܕܢܫܐ ܠܐ . ܐܡܪ ܠܢ

grediendi ad frumentum accipiendum, præcepit Ægyptiis ut nos attente custodirent; facta aliqua temporis mora, jussit ut in conspectum ejus ingrederemur ut ex ore nostro nostrum populum genusque disceret. Aperuit os suum multa peritia cœpitque nos vexare et injuria afficere dicens se famem nostræ regionis ignorare, nos vero exploratores esse. Quis, o pater, potuisset aspicere majestatem illam sine metu? Singuli idem post eum repetebant, exploratorum nomen nobis impingendo. Occluso nobis ore, dixit nos a se haberi ut regionis suæ destructores. Verbis autem ore suo prolatis labia nostra camo constrinxit. Quis autem ostendet tibi quam vehementia sunt Ægyptiorum verba et quam terribiles sunt personæ principum? Flendo ora nostra aperuimus et per orationes tuas juravimus, a quo die pater noster nos genuit, nos nunquam turbas excitavisse, nos justos esse patremque habere justum qui duodecim filios justos genuit, unum fratrem periisse, alterum apud patrem remansisse. Noluit ille vir credere aut ratam habere justitiam nostram, sed nos violenter increpavit, renes nostros intra nos tabescere fecit. Vox ejus tempestati similis erat et flatus ejus nos omnes incurvavit; viri fortes quos, pater, genuisti, ut nihilum facti sunt coram eo; similis erat altæ cedro et cupresso validæ; erectus stabat ut palma; et formosus ut rosa:

[a] V ܠܢ — [b] M ܟܬܒܘ — [c] V ܟܬܒܘ — [d] ܡܟܬܒܢܘܬܗ

« Statutum est, inquit, et verum quod exploratores estis. » Et, ut rem magis nobis affirmaret, per vitam Pharaonis juravit. Ubi conspeximus eum formidando hoc juramento jurare, tacuimus et assensimus sententiæ ira exacerbatæ. Transacta die dixit nobis[1] : « Deum timeo ; propter famem regionis vestræ gratiam vobis concedo ; ex omnibus vobis unum abduco et in oculis vestris alligo ; vos autem ite et adducite mihi Benjamin, quem dixistis mihi minimum esse. Si Benjamin non venerit morietur iste quem relinquitis et certus ero vos fraudulentos et augebo tormenta Simeonis. » Etiam pecunia, quam asportavimus, rediit nobiscum integre servata ; aurum quod œconomo dedimus invenimus in saccis nostris. »

18. Jacobus filiis suis respondit : « Stupenda valde sunt verba vestra ; quædam ad gaudium meum, plura vero ad afflictionem dicta sunt. Colligate pecuniam reversam ut clausa servetur, ne errore actum sit et postea pecunia repetatur. In historia quam mihi narravistis rem Simeonis relinquo ; ingressa vox vestra avocavit mentem ab ejus examine. Quid cogebat ut ostenderetis vobis esse fratrem minimum ? Quid vobis proderat dixisse esse vobis fratrem qui periit ? Josephum, Benjamini fratrem, amabam ; ad greges illum vobis misi. Quid ei acciderit nescio. Dixistis mihi eum occisum fuisse. Non reliqui priorem luctum et jam alterum infertis ; luctui Josephi luctum Benjamini additis. Jam una sagitta viscera mea transfixit, arcus alteram projicit ; exeat sagitta prior

1 *Gen.* XLII, 19-20.

ܢܥܒܕܘܢ ܠܝ ܐܪܐ[a] ܩܕܡܝܐ . ܘܡܢ ܐܚܪܝܐ ܒܐܚܪܝܬܐ ܀
ܚܙܘ ܕܝܢ ܣܝܒܘܬܝ ܘܣܝܒܪܘ ܥܡܝ . ܐܒܠܐ
ܕܐܪܡܝܬܘܢ ܐܣܝܒܬܘܢ . ܠܐ ܢܩܘܥ ܣܝܦܐ
ܒܣܝܦܐ . ܘܠܘܟܡܬܐ ܒܚܘܟܡܬܐ ܠܒܙܐ ܀ ܠܐ ܢܣܒܘ
ܕܒܪܝ ܒܢܝܡܝܢ . ܒܐܒܠܗ ܕܝܘܣܦ
ܢܬܪܐ . ܕܗܟܢܐ ܗܘܐ ܠܝ ܒܒܢܝ . ܕܐܠܐ ܢܗܘܘܢ
ܦܓܠܐ ܗܘܝܬ ܠܝ ܀ ܐܢ ܓܝܪ ܢܬܢܓܕܘܢ ܒܝܫܬܝ .
ܠܐ ܐܢܫ ܣܝܒܪ ܐܝܟ ܚܫܝ . ܚܫܐ ܠܝ ܗܢܐ
ܕܗܫܐ . ܡܢ ܬܪܬܝܢ ܩܕܡܝܬܐ ܀ ܕܠܒܢܝܡܝܢ
ܒܥܝܬܘܢ . ܘܨܒܝܬܘܢ ܕܐܬܬܪܘܒ . ܡܠܟ ܠܝ
ܒܒܢܝ ܐܠܗܐ . ܘܒܘܪܟܬܐ ܕܐܬܡܠܝܢ ܀
ܘܗܐ ܚܕ ܚܕ ܥܒܪܝܢ . ܠܐܡܬܝ ܒܘܪܟܬܐ
ܢܬܡܠܝܢ . ܠܗ ܐܝܟ ܕܫܐܠ ܐܠܗܐ . ܠܐܒܝ
ܐܝܣܚܩ ܓܠܝܐ ܠܝ ܐܠܗܝ ܀ ܕܐܝܟ ܕܫܐܠܗ
ܓܠܝܐ ܝܗܒܬܗ . ܘܚܕܝܬ ܕܐܫܠܡܝܘܗܝ
ܕܐܬܝܗܒ . ܠܐ ܫܐܠܗ ܓܠܝܐ ܠܝ ܐܠܐ ܒܛܘܫܝܐ
ܐܫܬܠܡ . ܘܗܘܐ ܠܒܢܝܡܝܢ ܒܥܝܬܘܢ ܀
ܒܥܕܢܐ ܠܐ ܐܬܐ ܩܕܡܝܐ . ܡܢܗܘܢ ܐܦ ܡܢ
ܗܢܐ . ܐܢ ܟܦܢܐ ܠܐ ܡܬܚܝܠ . ܐܦܠܐ ܐܢܬܘܢ
ܐܬܝܬܘܢ ܀ ܕܗܟܢܐ ܓܝܪ ܐܘܚܪܬܘܢ . ܕܒܥܠܬܐ
ܐܢܐ ܡܢ ܣܘܥܪܢܝܟܘܢ . ܚܕ ܥܣܪ ܐܢܬܘܢ .
ܠܘܬ ܥܢܐ . ܥܣܪܐ ܡܢ ܡܕܒܪܐ ܀ ܥܣܪܐ ܕܝܢ
ܠܡܨܪܝܢ ܢܚܬܬܘܢ . ܘܬܫܥܐ ܠܘܬܝ ܣܠܩܬܘܢ .
ܐܢ ܬܘܒ ܬܚܘܬܘܢ ܐܝܟ ܥܝܕܟܘܢ ܚܕ
ܡܫܒܩܝܢ ܐܢܬܘܢ ܀ ܒܟܠ ܐܘܪܚܐ ܓܝܪ ܕܝܠܟܘܢ
ܚܕ ܒܨܝܪ ܐܬܝܬܘܢ . ܘܐܢ ܥܣܪ ܐܘܪܚܢ
ܬܥܒܕܘܢ ܚܕ ܠܐ ܡܫܬܚܪ ܡܢܟܘܢ . ܘܒܟܠ
ܐܘܪܚܐ ܕܐܙܠܬܘܢ ܚܕ ܡܢ ܣܘܥܪܢܝܟܘܢ ܀
ܒܟܠ ܐܘܪܚܐ ܡܬܚܣܪ ܐܢܬܘܢ . ܐܢ ܓܝܪ ܐܠܐ

[a] B ܩܕܡܝܐ

et posteriore conficiar. Videte autem senectutem meam et sustinete mecum luctum quem mihi imposuistis. Gladius gladium non infigat, nec cuspis cuspidem; dolor de filio meo Benjamin non insideat in luctu Josephi. Ita actum est mihi in filios meos ut optarem eos mihi datos non fuisse. Si enim miseriæ meæ protrahantur, nemo tantos dolores sustinuerit; præsens autem dolor præ duobus præcedentibus gravior est. Benjaminum postulatis et vultis me illo orbari. Promisit mihi Deus meus benedictiones meas in filiis meis adimplendas esse; jam autem unus post alterum discedunt. Quandonam benedictiones meæ implebuntur? Non petiit me Deus meus, sicut petivit patrem meum Isaacum, aperte enim dedissem et gavisus fuissem ei commendare Josephum; non enim palam petiit eum, sed occulte traditus est ei. Sive autem vivus sit aut servatus ipse sit ei salvator. Non Joseph aut Simeon sed Benjamin poscitis. Primi vobiscum non redierunt, timeo etiam pro isto et, si fames non aggravata esset, neque ipsi rediissetis. Sic enim tardastis ut pro gestis vestris timeam. Undecim ad greges existis, decem e deserto existis; decem in Ægyptum descendistis, novem ad me ascendistis; si rursus descendatis, juxta morem vestrum unum relinquetis; in singulis enim vestris itineribus uno minus rediistis; si decem itinera feceritis nullus e vobis remanebit; in singulis iti-

ܗܘ ܠܐܣܝܪܐ . ܘܐܢ ܐܠܗܐ ܠܐ ܨܒܐ . ܕܢܦܠܛܟܘܢ
ܡܢ ܚܫܐ ܀ ܟܠܟܘܢ ܒܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ . ܐܝܟ
ܥܒܕܐ ܡܦܘܫܝܢ ܬܗܘܘܢ . ܘܡܫܬܒܩܝܢ ܬܡܢ
ܟܠܟܘܢ . ܒܥܒܕܘܬܐ ܥܡ ܢܘܟܪܝܐ[a] ܀ ܡܢܐ
ܕܝܢ ܐܬܝܬܪܬܘܢ . ܕܐܕܟܪܬܘܢ ܥܠ ܒܢܝܡܝܢ .
ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܐܒܐ ܣܒܐ . ܡܢ ܐܝܕܐ ܗܘܬ
ܕܢܚܘܘܢ ܀ ܐܠܘ ܐܬܐ ܥܠ ܠܒܗ . ܘܐܡܪ
ܕܐܝܬܘ ܠܐܒܘܟܘܢ . ܒܡܘܡܝܐ ܕܣܝܒܘܬܐ
ܐܝܟܢܐ . ܡܝܩܪ ܗܘܝܬ ܐܙܠ ܐܢܐ ܠܘܬܗ ܀
ܐܝܟ ܚܟܝܡܐ ܫܐܠܟܘܢ . ܕܡܢܐ ܫܡܟܘܢ ܘܡܢ
ܐܝܕܐ ܐܪܥܐ . ܘܟܕ[b] ܫܐܠܟܘܢ ܥܠ ܐܪܥܐ .
ܐܠܦܬܘܢܝܗܝ ܥܠ ܓܢܣܢ ܀ ܕܛܥܝܬܘܢ ܒܗ
ܐܘܪܚܐ . ܘܛܟܣܐ ܠܐ ܝܕܥܬܘܢ . ܠܐ ܘܠܐ
ܗܘܐ ܕܬܓܠܘܢ ܠܗ . ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܐܚܐ
ܙܥܘܪܐ ܀ ܕܐܬܒܩܝܬܘܢ ܓܝܪ ܙܕܩ ܗܘܐ . ܕܥܠ
ܡܢܐ ܫܘܐܠܐ ܣܓܝ ܠܟܘܢ . ܘܡܛܠ ܡܢܐ
ܨܒܐ ܗܘܐ . ܒܫܘܐܠܘܗܝ ܕܝܠܗ ܢܐܠܦ ܀
ܡܢ ܓܢܣܗ ܠܐ ܐܝܬܝܟܘܢ . ܘܫܐܠܟܘܢ ܥܠ
ܫܪܒܬܐ . ܗܘ ܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܡܨܪܝܐ . ܘܐܢܬܘܢ
ܓܢܣܐ ܕܥܒܪܝܐ ܀ ܡܢ ܐܪܐ ܠܗ ܒܢܝܡܝܢ .
ܕܫܐܠܗ ܒܥܐ ܠܗ . ܕܒܝܬ ܐܣܝܪܐ ܚܒܫܗ
ܠܫܡܥܘܢ . ܠܐ ܚܝܣ ܥܠ ܒܢܝܡܝܢ ܀ ܡܨܪܝܐ
ܗܘ ܨܒܐ ܠܗ . ܕܢܝܬܐ ܥܠܝܟܘܢ ܡܪܘܬܐ .
ܠܟܪܡܗ ܟܠܗ ܡܢ ܥܩܪܗ . ܨܒܐ ܕܢܥܩܪ
ܒܫܠܡܗ ܀ ܠܘܩܒܠ ܚܕ ܗܘ ܐܚܝܐ . ܐܠܘ
ܫܡܥܬ ܕܐܝܬ ܬܡܢ . ܠܐ ܡܨܝܐ ܕܐܦܪܫܝܘܗܝ .
ܡܢ ܥܘܒܝ ܐܦܪܘܩ ܘܐܫܕܪܝܘܗܝ ܀

neribus unum amittentes in decimo itinere deficietis; duo itinera duos e vobis absumpserunt; istud iter erit sicut præcedentia, sicut duo duos rapuerunt, sic et istud rapiet tertium; nisi porro Deus vos eripere velit ab afflictione, omnes in terra Ægypti ut servi remanebitis, omnes in servitute relinquemini ibi apud extraneos. Quid autem profecistis Benjamini mentionem faciendo? Vobis esse patrem senem quænam erat necessitas indicandi? Si ei in mentem venisset dixissetque: « Adducite mihi patrem vestrum, » quomodo senectute gravatus potuissem ire ad ejus conspectum! Ut vir peritus interrogavit vos quodnam erat nomen vestrum et e qua terra veniebatis, et quum interrogaret de terra edocuistis eum de genere nostro; per vias aberratis, ordinem servare nescientes; non oportebat ei revelare vos habere fratrem minimum; examinandum vobis erat cur interrogationes vobis multiplicaret et quid suis ad vos quæstionibus edoceri volebat; non estis de genere ejus et interrogavit vos de gente vestra; ille Ægyptius est, vos genere Hebræi. Quid facit ei Benjamin ut sollicite postulet eum? Qui in carcere inclusit Simeonem non parcet Benjamino; Ægyptius iste vult inducere super vos supplicia; vult totam vitem a radice destruere. Utinam audissem Josephum filium meum perditum ibi adesse! Non possum Benjamin a sinu meo separare eumque dimittere. »

ܟܕ ܫܡܥ ܝܗܘܕܐ ܘܐܡܪ ܠܐܒܘܗܝ . ܡܢ ܒܬܪ
ܗܠܝܢ ܡ̈ܠܐ . ܥܠ ܡܢ ܐܒܘܢ ܗܟܢܐ . ܡܛܠ

19. Hisce dictis, respondit Judas patri suo dicens: « Cur, o pater,

[a] V ܡܨܪܝܐ M om. — [b] B ܘܟ

ܠܒܟ ܪܒܐ ܠܚܒܝܒܝܟ ܀ ܚܫܐ ܡܥܩܐ ܡܥܒܕܬ .
ܘܠܐ ܢܣܝܬ ܐܢܬ ܡܢ ܢܦܫܟ . ܗܘ ܟܡܐ ܕܐܠܝܨܝܢ
ܠܢ . ܘܕܡܟܠ ܚܫܐ ܠܢ ܀ ܠܐ ܐܝܬ ܒܟܢܫܢ
ܕܠܐ ܫܡܥ . ܕܒܪܐ ܕܦܘܡܟ ܦܬܓܡܐ . ܠܐ
ܕܟܪܝܢ ܕܐܟܪܝܬ . ܐܦܠܐ ܒܡܠܬܐ ܕܟܪܝܐ ܀
ܠܡܠܐ ܕܡܦܩ ܠܫܘܝܘܬܢ . ܕܡܝܢ ܠܢ ܡܠܐ
ܦܘܡܟ . ܐܝܟ ܡܡܠܠܘܬ ܐܢܫܐ
ܗܘܘ ܕܣܢܝܢ ܐܚܝܗܘܢ ܀ ܠܟܠܢ ܐܚܐ
ܘܕܟܠܗܘܢ . ܐܚܝܢ ܡܬܚܙܐ . ܘܡܫܡܥ ܐܝܬ
ܕܥܒܕ ܗܢܐ . ܘܒܥܡܢ ܐܝܟܢܐ ܡܫܡܥ ܀ ܡܚܒܝܢ
ܠܟ ܒܥܡܢ . ܘܠܐ ܠܒܢܝ ܒܪܝܫܐ . ܗܢ ܐܝܬ
ܐܘ ܐܫܬܡܥܬ . ܠܒܢܝܐ ܡܢܗ ܚܠܦ ܠܟ ܀
ܐܬܬܒܥܝ ܟܠܐ ܕܡܣܝܒܝܢ . ܕܒܪܝܐ ܒܝ ܦܘܡܟ
ܒܠܐ . ܕܟܠ ܐܦܝܐ ܠܟܘܢ ܕܢܥܒܕܘܢ . ܒܪܝܢ
ܒܝ ܪܝܫ ܦܢܝܬܐ ܀ ܡܢܐ ܢܥܒܕ ܐܘ ܐܝܟܢ .
ܠܓܘܢܐ ܕܐܬܐ ܒܡܫܟܢܐ . ܒܥܠܬܐ ܕܓܒܪ
ܐܫܟܚܢ . ܘܗܘ ܕܐܫܟܚܢ ܐܝܬܝܢ ܀ ܕܐܢ
ܡܢܐ ܢܦܫܟ ܐܘ ܠܐ . ܐܠܗܟ ܒܠܚܘܕ
ܝܕܥ . ܦܟܗܝܐ ܒܐܪܘܗܝ ܕܐܠܗܟ . ܕܚܙܐ
ܠܒܪܟ ܚܝܐ ܀ ܘܢܥܒܪ ܡܢ ܪܥܝܢܟ . ܡܢܝܢܘܬܐ
ܕܡܛܠܬܗ . ܗܐ ܫܢܝܐ ܠܐܚܘܢ ܕܐܒܕ . ܘܒܟܠܝܘܡ
ܐܒܠܗ ܦܬܚܝܐ ܀ ܡܛܠ ܒܠܒܟ ܡܢܝܢܘܬܗ .
ܘܒܗ ܢܬܚܫܒ ܡܢܗ . ܠܟ ܕܒܥܝܬ ܘܡܥܠܐ
ܚܘܒܐ . ܕܒܗ ܡܫܒܚܝܢ ܠܐܟܦܐ . ܒܒܪ
ܐܪܟܐ ܘܡܒܥܬ ܐܢܬ . ܟܠ ܒܪ ܡܢܝܠܐ
ܢܦܫܟ ܀ ܠܗܘܐ ܡܢܘܚܐ ܒܫܠܡܘܬܟ .
ܒܝܘܡܐ ܕܒܗ ܐܬܩܒܪܬ . ܒܐܒܐ ܐܝܬ ܡܢ
ܦܬܓܡܝ . ܠܐ ܐܟܪܐ ܒܝ ܠܥܡܪܝ ܀ ܡܘܡܐ
ܐܢܬܐ ܠܝ ܒܓܘܪܐ . ܕܐܠܐ ܢܓܕ ܠܩܒܪܐ .
ܠܝ ܪܒ ܢܬܚ ܒܢܝܢ . ܗܘ ܘܡܫܬܡܥ
ܒܟܠ ܦܩܝ ܀

tantum cordis dolorem exprimis filiis tuis dilectis ; propria experientia nescis quam crudeles dolores passi sumus, ut ea quæ narravimus ita iram tuam excitent. Nemo est in cœtu nostro qui verbis oris tui non obtemperet ; non meminimus te a nobis constristatum fuisse aliquo verbo molesto ; verba a te pronuntiata nobis videntur similia verbis virorum qui fratres oderunt. An unquam hoc auditum est aut in gente nostra peractum ? Filios Zelphæ et Balæ amavimus propter te et putas nos odio habere filium Liæ et filium Rachel. Adjuramus te per Deum ne labores in supponendis fraudibus ; repone eas apud te, et, si peccavimus, tandem Dominus tuus revelabit tibi. Molestum nobis fuit audire nos ore tuo justo contemptos fuisse, quum dixisti : « Quodcumque iter fecistis, uno diminuti ad me rediistis. » Quid possumus facere in rebus quæ coacte accidunt ? Tunicam invenimus et inventam attulimus, an Josephus superstes sit vel non, Deus tuus solus illud novit ; per Deum tuum efficiatur ut videas filium tuum sospitem, et e mente tua auferatur sollicitudo de eo. Ecce ab annis frater noster periit et quotidie luctus ejus renovatur. Propter eum curæ cor tuum occupant illudque in nos improbum reddunt. Si accidat advenisse diem qua senectus tua sepelietur, forsan migrabis tristitiam passus de nobis propter Josephum. Justitia in qua enutritus es uniatur responsis tuis ; tu es justus ab infantia tua ; ne subtrahas æquitatem tuam erga nos ; surge,

et trade nobis juniorem, ut possimus ire et reducere tibi illum qui detinetur. Si enim Benjamin in Ægyptum descenderit, ipse et Simeon illico revertentur. »

ܩܪܒ ܪܘܒܝܠ ܘܦܝܣܗ ܠܐܒܘܗܝ . ܐܡܪ
ܗܒ ܠܐܚܝ ܒܢܝܡܝܢ . ܐܢܐ ܚܠܦܝܟ ܐܒܐ ܐܗܘܐ
ܠܗ . ܘܠܟ ܐܦܢܝܘܗܝ ܒܫܠܡܐ ܀ ܬܪܝܢ
ܒܢܝܐ ܕܐܝܬ ܠܝ . ܗܐ ܠܟ ܚܠܦܘܗܝ ܡܫܠܡ
ܐܢܐ . ܘܐܢ ܠܐ ܐܝܬܝܬܗ ܠܒܝܬܐ . ܠܐ ܬܚܘܣ
ܐܒܝ ܥܠ ܝܠܕܝ ܀ ܠܐ ܡܫܠܡ ܐܢܐ ܠܟ
ܪܘܒܝܠ . ܠܒܢܝܡܝܢ ܕܢܚܘܬ ܥܡܟ . ܕܥܠ
ܦܓܪܐ ܕܒܢܝܟ ܠܐ ܚܣܬ . ܐܦܠܐ ܠܐܚܘܟ ܪܚܡ
ܐܢܬ ܀ ܐܬܬܙܝܥܬ ܥܠ ܡܠܬܟ . ܘܡܪܪܐ
ܒܗ ܐܬܚܫܚܬ . ܕܐܢ ܐܒܕ ܗܘ ܒܢܝܡܝܢ .
ܐܩܛܘܠ ܠܐܠܝܢ ܕܫܪܟܘ ܀ ܗܐ ܕܐܙܠܬܘܢ
ܡܢ ܠܘܬܝ . ܒܒܢܝܟܘܢ ܡܬܒܝܐ ܐܢܐ . ܘܐܢ
ܠܐ ܐܢܬܘܢ ܘܒܢܝܟܘܢ . ܒܡܢ[a] ܐܝܬ ܠܝ
ܠܡܬܒܝܐܘ ܀ ܠܐ ܐܫܕܪ ܠܟ ܒܒܢܝܡܝܢ .
ܕܐܘܪܚܐ ܕܐܘܪܚܐ ܡܣܟܢܬܐ . ܘܠܐ ܢܦܓܥ ܒܗ
ܡܣܬܟܠܐ . ܘܢܘܒܠܝܘܗܝ ܠܫܝܘܠ ܕܗܘܐ ܀
ܘܗܘܐ ܕܒܥܠܐ ܠܐ ܐܬܥܕܝ ܒܪܝ ܘܠܐ ܥܠܝܗܝ .
ܢܘܡܐ ܕܒܪܐ ܚܕܐ ܠܗ . ܘܡܕܐ ܠܝ ܠܐ ܡܫܟܚ
ܠܗ ܀ ܡܝܬ ܝܠܕܐ ܡܢ ܐܡܗ . ܘܡܫܟܚ[b]
ܐܦ ܡܢ ܐܚܘܗܝ . ܘܗܐ ܐܦ ܡܢ ܥܘܒܐ
ܕܐܒܘܗܝ . ܒܥܝܢ ܕܬܫܩܠܘܢܝܗܝ ܀

ܟܕ ܐܙܠܘ ܡܢܗ ܘܫܠܡ . ܡܘܢܐ
ܒܡܨܪܝܢ ܢܦܩܘ . ܩܪܐ ܐܢܘܢ ܕܢܐܙܠܘܢ ܗܘܐ .
ܕܢܐܙܠܘܢ ܢܝܬܘܢ ܠܡܝܬܝ ܀ ܠܘ ܐܙܠܘ
ܒܚܒܝܫܘܬܐ . ܘܐܝܬܘ ܡܙܘܢܐ ܠܒܢܝܟܘܢ ܕܟܦܢܝܢ .
ܘܡܢ ܗܢܘܢ ܘܐܪܥܐ . ܡܫܬܘܕܥ ܓܒܪܐ
ܕܟܐܢܐ ܐܢܬܘܢ ܀ ܟܕ ܝܗܘܕܐ ܘܐܡܪ ܠܐܒܘܗܝ .
ܠܐ ܡܫܕܪ ܐܢܐ ܠܡܨܪܝܢ . ܠܝ ܒܢܝܡܝܢ ܠܐ

[1] *Gen.* XLII, 37-38.

[a] BV ܒܡܢ — [b] B ܘܡܫܟܚ

20. Accessit Ruben et patrem rogatus, « trade mihi, inquit, fratrem meum Benjamin. Ero ei pater pro te et tibi eum reducam in pace ; duos quos habeo filios tibi pro eo trado ; si non reduxero Benjaminum, ne, o pater, parcas natis meis[1]. » « Non trado tibi, Ruben, Benjamin ut descendat tecum ; si vis filiis tuis non parcere, eo ipso nec fratrem tuum amas. Perturbatus sum dicto tuo illudque cum amaritudine percepi : si perierit Benjamin, superstites occiderem ! Ubi a me disceditis, filiis vestris confortor ; si nec vos amplius fueritis nec filii vestri, in quonam consolabor ? Viæ quippe pericula multa sunt ; timeo ne quid adversi contingat ei, ne me tristitia ad inferos deducat. Huc usque mos non invaluit ut solus remanerem ; forsan me requiret et morietur si non invenerit ; infans matre orbatus fuit, deinde etiam fratre privatus, et nunc e sinu patris sui eum auferre vultis. »

21. Quum recessissent ab eo et frumentum primum deficere cœpisset, fame pressus vocavit eos ut irent ad alimenta afferenda[2] : « Ite, inquit, et in turma pergite ut alimenta præstetis vestris domibus esurientibus ; vestro reditu certior fiet vir ille vos probos esse. » Respondit Judas patri dicens[3] :

[2] *Gen.* XLIII, 1-2.
[3] *Gen.* XLIII, 3-9.

ܡܫܡܥܘܢ ܀ ܥܒܪ̈ܝܢ ܘܡܫܬܠܛܢܝܢ . ܐܬܐ
ܓܒܪ ܡܚܘܐ ܒܢ ܦܪܘܫ . ܘܠܗ ܘܐܦܐ ܡܫܐܠܬ .
ܘܠܐ ܠܡܚܙܐ ܐܦܝ ܠܝ ܠܐ . ܡܢܗܘܢ ܐܢܬܘܢ ܠܗ
ܠܙܥܘܪܐ ܀ ܕܐܢ ܠܐ ܠܢ ܕܝܢ ܢܐܬܐ . ܫܩܘܠ ܠܝ
ܐܝܟ ܡܓܢܒܢܐ . ܠܝ ܠܐ ܐܬܐ ܒܢܝܡܝܢ . ܐܝܟ
ܩܛܘܠܐ ܡܢ ܫܢܝܩ ܬܝܡܐ ܗܘܐ ܒܫܢܩܐ ܠܗ .
ܐܢܐ ܐܒ ܠܥܒܕܘܗܝ ܡܢ ܐܬܪܗ . ܘܫܟܢܐ
ܡܢ ܠܬܠܡܝ . ܘܡܩܒܠ ܐܢܐ ܘܠܐ ܐܥܒܪܝ ܀
ܠܟ ܐܠܐ ܐܝܢܐ ܐܒܝ . ܘܐܝܬܐ ܠܗ ܘܢܝܚܐ
ܡܢܗ . ܒܥܡܠܐ ܘܡܫܝܢ ܐܬܐ ܠܝ . ܠܟܢܟ
ܡܪܝܐ ܡܢܗ ܠܝ ܀ ܐܬܚܫܒܘܢ ܠܟ ܠܟܪܒܐ .
ܘܠܟ ܐܘ ܐܒܝ ܡܝܬܝܢ ܐܢܐ ܒܗ . ܠܝ ܠܐ
ܐܝܟܐ ܠܡܚܙܐ . ܐܫܠܡ ܠܝ ܒܠܥܘܕ ܘܡܫܪ ܀
ܐܦܠܐ ܠܗ ܒܚܘܒܟ ܐܢܐ . ܘܒܪܘܚܟ ܐܚܘܗ
ܘܐܚܘܗܝ . ܐܢܐ ܚܝܐ ܒܢܒܥܘܗ . ܐܝܟ ܗܘ
ܘܚܙܐ ܠܚܒܝܒܘܗܝ ܀ ܟܐܢ ܐܢܬ ܐܒܝ .
ܡܛܠܬܟ . ܐܝܟܢܐ ܠܟܠܢ ܒܐܘܪܚ . ܠܐ ܬܫܒܘܩ
ܘܚܕ ܡܚܒܬܐ . ܠܠܐܚܐ ܐܢܬ ܡܢ ܦܘܪܫܢܐ ܀

ܥܢܐ ܝܥܩܘܒ ܘܐܡܪ ܠܒܢܘܗܝ . ܗܐ
ܡܫܠܡ ܡܫܠܡ ܐܢܐ ܠܗ . ܒܥܪܒܘܬܐ ܕܝܗܘܕܐ .
ܕܢܐ ܡܢ ܥܘܒܝ ܦܪܫ ܐܢܐ ܀ ܡܦܩܕ ܐܢܐ
ܠܟܘܢ ܝܘܡܢܐ . ܡܘܡܐ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܒܐܠܗܐ .
ܘܠܐ ܬܫܒܩܘܢ ܥܠܘܗܝ ܒܐܘܪܚܐ . ܥܠ ܕܠܝܬ
ܠܗ ܐܚܐ ܒܟܢܫܟܘܢ ܀ ܢܐܙܠ ܥܡܟܘܢ
ܒܢܝܡܝܢ . ܘܢܐܬܐ ܒܘܝܐܐ ܠܐܣܝܪܐ . ܘܐܢ
ܓܒܪ ܡܟܪܐ ܠܝ ܒܪ ܪܚܝܠ . ܒܗ ܘܒܫܡܥܘܢ
ܚܕܐ ܐܢܐ ܀ ܠܟܣܦܐ ܩܕܡܝܐ ܣܒܘ ܟܣܦܐ .
ܥܠ ܗܘ ܟܣܦܐ ܬܠܝܬܐ . ܕܠܡܐ ܢܓܕܫ

1 *Gen.* XLIII, 11-15.

« Non possumus videre virum, nisi Benjamin venerit ut probos nos esse constet ; dominus enim hujus regionis nobis severe attestatus est : « Non videbitis faciem meam, nisi adduxeritis mihi natu minimum. » Si nos ut mendaces non habuerit, ut homicidas afficiet tormentis ; si Benjamin nobiscum non venerit, quomodo submissione nostra contentus erit ? Ego Judas pro eo spondeo ; tu autem, pater mi, a manibus meis eum requires : timeo maledictiones tuas et studio ducor te non attristandi ; non datur, o pater, aliud medium eundi in Ægyptum et vivendi ; fames quæ nos premit, nos cogit ire in Ægyptum ; trade mihi natu minimum ; ego per eum te recreabo ; si non reduxero eum peccati in te reus ero omnibus diebus meis ; tenebo ei locum patris et matris ac fratris ; veniat mente gaudens sicut ille qui caros suos videt ; justus semper fuisti, serva tuam æquitatem ; pater mi, per amorem unius non dimittas plures ab eorum gradu. »

22. Respondit Jacob filiis suis dicens[1] : « Trado ergo eum, in Judæ sponsione eum a sinu meo avello ; præcipio vobis hodie, vos per Deum adjurans ne relinquatis eum in via, quia in cœtu vestro non habet fratrem ; proficiscatur Benjamin vobiscum et solamen afferat vincto ; si mœrore me afficit filius Rachelis, saltem in Benjamino et Simeone gaudebo. Pro pecunia prima sumite pecuniam triplicem, ne forte accidat frumen-

ܘܝܩܝܪ ܠܗܘܢ . ܒܟܘܪܐ ܕܡܬܟܠܝܢ ܐܪ̈ܥܬܐ ܀
ܣܒܘ ܥܡܟܘܢ ܩܘܪ̈ܒܢܐ . ܡܢ ܛܒܬܗ ܕܐܪܥܐ
ܕܟܢܥܢ . ܕܠܐ ܦܐܐ ܕܣܪܝܩܐܝܬ . ܬܬܚܙܘܢ
ܩܕܡ ܪܒܘܬܐ ܀ ܠܐ ܩܐܡ ܗܘ ܚܘܣܪܢܐ .
ܘܡܫܟܚܝܢ ܐܦ̈ܐ ܬܡܢ . ܫܝܛ ܗܘ ܩܘܪܒܐ
ܩܘܪܒܢܐ . ܘܡܣܬܠܩܝܢ ܒܗ ܐܣܬܠܩܬܘܢ ܀
ܒܛܡ̈ܐ ܘܦܣܬܩ̈ܐ ܘܓܘܙ̈ܐ . ܘܦܐܪܐ ܕܒܛܡ̈ܐ
ܐܦ ܕܒܫܐ . ܗܠܝܢ ܕܡܫܟܚܝܢ ܒܐܪܥܢ . ܘܡܢ
ܡܨܪ̈ܝܐ ܡܬܪ̈ܓܪܓܝܢ ܀ ܘܕܒܪܘ ܥܡܟܘܢ ܠܒܢܝܡܝܢ .
ܐܚܘܟܘܢ ܕܫܐܠܬܘܢܝܗܝ . ܘܐܠܗܐ ܕܐܒܗ̈ܝ .
ܠܥܘܕܪܟܘܢ ܒܥܘܕܪܢܗ ܢܥܕܪ ܀ ܗܘ ܐܠܗܐ
ܕܒܚܪܢ . ܢܝܚܐ ܝܗܒ ܠܥܩܬܝ . ܗܘ
ܢܬܠ ܠܗ ܠܒܢܝܡܝܢ . ܕܢܚܢܐ ܠܗ ܗܘ
ܡܨܪܝܐ ܀ ܗܘ ܕܗܘܐ ܠܝ ܢܛܘܪܐ . ܒܐܪ̈ܥܬܐ
ܕܦܕܢ ܐܪܡ . ܗܘ ܢܗܘܐ ܠܗ ܢܛܘܪܐ .
ܠܒܢܝܡܝܢ ܠܘܬ ܡܨܪ̈ܝܐ ܀ ܗܘ ܕܥܠ ܒܐܪܐ
ܣܩܒܠ ܠܝ . ܒܢܬܗ ܕܠܒܢ ܐܚܘܗ ܕܪܦܩܐ .
ܗܘ ܢܛܝܒ ܠܗ ܠܙܥܘܪܐ . ܒܘܝܐܐ ܠܐܬܪܐ
ܕܐܙܠ ܀ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܐܬܓܠܝ ܠܝ . ܡܢ
ܛܠܝܘܬܝ ܕܡܐ ܠܝܘܡܢ . ܢܥܕܪ ܠܟ ܒܢܝܡܝܢ .
ܒܐܪܥܐ ܢܘܟܪܝܬܐ ܕܐܙܠ ܐܢܬ ܠܗ ܀ ܗܘ ܡܨܪܝܐ
ܢܗܘܐ ܠܟ . ܒܕܘܟܬܗ ܕܝܘܣܦ ܒܪ ܐܡܟ .
ܐܠܗܐ ܢܨܝܪ ܠܒܗ ܦܐܝܘ : ܘܢܩܒܠܟ
ܒܚܕܘܬܐ ܀ ܬܐܡܪ ܠܗ ܘܬܫܬܥܐ ܠܗ .
ܥܠ ܝܘܣܦ ܐܚܘܟ ܕܐܒܕ . ܘܟܕ ܢܫܡܥ
ܥܠ ܟܪܝܘܬܟ . ܗܘܝܘ ܢܒܝܐ ܠܟ ܠܪܥܝܢܟ ܀
ܬܐܡܪ ܠܗ ܥܠ ܝܬܡܘܬܟ . ܕܡܢ ܟܪܣ
ܐܡܟ ܡܬܟܠܬ . ܘܬܐܡܪ ܠܗ ܕܐܦܠܐ ܚܠܒܐ .
ܡܢ ܬܕܝܐ ܕܪܚܝܠ ܝܢܩܬ ܀ ܐܢ ܕܝܢ ܒܚܙܘܐ
ܩܦܚ ܠܟ . ܟܕ ܕܚܙܟ ܣܟܠܬܗ ܠܚܡܬܐ .
ܫܡܛܝ ܒܥܠ ܢܨܒܐ . ܘܡܚܫܒܬܐ ܒܝ̈ܫܬܐ
ܠܟ ܀ ܐܡܪ ܠܗ ܐܟܢ ܐܦܢܝܟ . ܒܫܝܢܐ

tum agris negatum carius esse; sumite vobiscum munera e bonis terræ Chanaan, quia non decet ut vacui appareatis coram illa Majestate: nullum exinde oritur damnum, sed illic acquiretis favorem; despicitur illic oblatio et illa destituti estis; pistacia, nuces avellanas, fructus terebinthi et stacten ac mel sumite[1]; hæc inveniuntur in regione nostra et ab Ægyptiis appetuntur; et ducite vobiscum Benjamin, fratrem vestrum, quem postulastis; Deus autem patrum meorum auxilio suo vobis adsit; ille Deus, qui in Haran requiem præstitit afflictioni meæ, det Benjamino ut gratus sit illi Ægyptio; qui fuit mihi custos in terris Padan Aram, ipse custodiat Benjamin apud Ægyptios; qui ad puteum fecit occurrere mihi filias Laban fratris Rebeccæ, ipse præparet natu minimo oblectamenta in loco in quem tendit; Deus qui se manifestavit mihi ab infantia mea usque hodie adsit tibi, Benjamin, in terra aliena in quam pergis. Vir ille Ægyptius tibi teneat locum Josephi fratris tui uterini; Deus mentem ejus informet ut te læte suscipiat; cum eo conversans loquaris de Josepho fratre tuo qui periit. Audita tua tristitia, ipse mentem tuam consolabitur; dicas ei te inde ab utero orbatum matre; dicas ei te lac ab uberibus Rachelis nunquam suxisse. Si autem, te viso, male te receperit, studeas iram ejus sedare; mala cogitatio dissipabitur et bona tibi subministrabun-

[1] Gen. XLIII, 11.

tur ; dic ei quantis cum querelis te a sinu meo dimisi : Deus videat dolores meos et tristitiæ meæ tuo reditu finem imponat.

23. « Si Ægyptius in te iniquus esse velit, oratio patris tui te proteget ; quando te videbit sicut fratrem te aspiciat ; ex hoc loco in pace proficiscere et in pace redeas ad me ; benevola sit tibi Ægyptus magis quam domus tua. Ecce tristis discedis ignorans quid tibi reservetur : aliud iter lætus suscepisses, terrefactus in Ægyptum descendis ; redeas, fili mi, ut enarres mihi amorem viri Ægyptii ; propter istum autem amorem habeas eum ut alterum Josephum. Sis, fili mi, cautus in verbis tuis nec imperite loquaris nec timeas nec præcipitantia lingua tua a recto deflectat ; linguæ enim moderatio sapientiæ signum ubique est ; ubi videris Ægyptii majestatem, ne timeas ab ipso interrogari ; si interroget de rebus difficilibus, responde cum solertia. Si fratres tui prudentes fuissent et convenientia coram eo dixissent, occasionem ex eorum verbis non sumpsisset ut mittens te accersiret. Ne in via loquaris ita ut aliquid noxium verbis tuis insit. Undenam aderit mihi frater tuus Joseph, ut veniat ad te exinde educendum ! Si accidat virum de me aliquid præcipere, objice meam juventutem locum cessisse senectuti. Quando videbit primogenitum Ruben, ex eo edocebitur de vita mea ; etsi enim senectutem meam non videat, viso Rubeno, cognoscet annos

ܐܬܬܢܝܚ . ܘܝܡܘ ܟܠܗܘܢ ܫܘܝܐܝܬ . ܐܝܢ
ܘܐܡܝܢ ܐܒܘܢ ܝܥܩܘܒ ܀ ܢܠܘܘܢ ܠܢ
ܒܘܪܟܝܟ . ܬܘܒ ܩܪܒ ܢܫܩܗ ܠܒܢܝܡܝܢ .
ܘܥܦܩܗ ܠܗ ܥܠ ܚܕܝܗ . ܙܠ ܒܫܠܡܐ
ܒܢܝ ܀ ܘܒܬܪܟܢ ܐܬܐ ܠܒܘܝܐܐ . ܕܟܪܝܘܬ
ܐܢܐ ܡܢ ܦܐܐ ܐܢܬ . ܢܦܩܘ ܟܠܗܘܢ ܘܐܫܪܝ
ܐܢܘܢ . ܒܢܝ ܒܝܬܐ ܥܡ ܢܘܟܪܝܐ ܀ ܐܪܥܐ
ܕܐܙܠܝܢ ܠܗ̇ . ܒܝܫܬܐ ܡܕܡ ܠܐ ܬܕܪܟܟܘܢ .
ܐܘܪܚܐ ܕܡܨܪܝܢ ܬܬܦܫܩ . ܘܒܟܐܦܐ ܠܐ
ܠܬܬܩܠܘܢ ܀ ܕܢܦܩܬܘܢ ܡܢ ܒܝܬܝ .
ܢܦܓܥܟܘܢ ܡܢ ܚܕܘܬܐ . ܐܡܪܘ ܠܐܒܘܗܘܢ ܡܢ
ܒܟܝܐ . ܕܫܠܡ ܘܒܫܠܡܐ ܬܬܥܛܦ ܀
ܕܗܠܝܢ ܗܠܝܢ ܒܘܪܟܬܐ . ܡܫܟܚܢ ܡܝܬܐ
ܡܢ ܩܒܪܐ . ܩܡܘ ܟܠܗܘܢ ܡܢ ܒܬܪܗܘܢ .
ܪܕܘ ܒܐܘܪܚܐ ܠܡܨܪܝܢ ܀

meos; redeas, fili mi, ad narrandum mihi animæ refocillationem te illic nactum fuisse et præ gaudio dicas mihi : « Ecce frater meus Joseph revixit. » Obtestati sunt unanimiter : « Ita sit, pater noster Jacob, comitentur nobiscum benedictiones tuæ. » Rursus accedens osculatus est Benjamin eumque contra pectus suum pressit: « Vade in pace, et postea redux solamen affer tristitiæ meæ ; mœrore conficior donec redeas. » Egressi sunt omnes et dimisit Jacob tam domesticos quam extraneos : « In terra aliena ad quam pergitis, non vos quid mali apprehendat; via Ægypti complanetur et in lapides non offendatis ; disceditis flentes, vir ille occurrat vobis gaudentibus. » Responderunt patri suo flentes : « Pax tibi, paceque involvaris, quia istæ benedictiones possunt mortuos a sepulchro suscitare. » Ceteris post eos remanentibus, recto itinere perrexerunt.

ܟܕ ܗܘܐ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܝܥܩܘܒ . ܬܘܒ
ܐܘܣܦ ܥܠ ܨܠܘܬܗ . ܟܕ ܒܟܐ ܗܘܐ ܘܡܬܐܢܚ .
ܘܐܝܟ ܒܩܠܗ ܡܬܒܟܐ ܗܘܐ ܀ ܐܝܟ ܢܫܪܐ
ܕܦܪܚܘ ܦܪܘܓܘܗܝ . ܦܪܚܘ ܒܢܝ ܡܢ ܓܘ
ܥܘܒܝ . ܡܢ ܗܟܝܠ ܐܝܟ ܢܡܘܣܗ . ܢܐܬܐ
ܠܗ ܦܘܝܐ ܕܢܦܫܝ ܀ ܕܟܪܝܐ ܡܬܒܝܐ
ܗܘܝܬ . ܘܗܐ ܪܕܐ ܒܐܘܪܚܐ ܕܡܨܪܝܢ . ܡܢ ܢܬܠ
ܠܝ ܒܪܝ ܝܘܣܦ . ܕܗܐ ܢܦܩ
ܒܢܝܡܝܢ ܀ ܟܡܐ ܐܘܣܦܘ ܠܝ ܟܐܒܘܬܐ .
ܒܢܝܐ ܬܪܝܢ ܕܝܠܕܬ ܪܚܝܠ . ܐܝܟܢ ܒܝܬܐ
ܐܥܘܠ . ܕܙܥܘܪܐ ܠܐ ܡܫܟܚܢܐ ܐܢܐ ܀ ܐܝܟ
ܒܘܣܡܐ ܡܫܟܚܐ ܠܝ . ܕܬܘܪܬܐ ܡܢܝ
ܠܒܢܘܗܝ . ܕܡܬܒܝܐ ܗܘܐ ܠܐܒܘܗܝ . ܕܠܐ

24. Jacob solus relictus orationem prosecutus est flens cum singultibus, ita ut parietes sonitu flebilis ejus vocis resonarent : « Sicut aquila cujus pulli a sinu ejus avolarunt, liberi mei a sinu meo discesserunt. Quis pro more veniet consolationem afferre animæ meæ tristi? Natu minimo confortabar, nunc autem incedit in via Ægypti. Quis reddet mihi filium meum Joseph, quum nunc discessit Benjamin? O quantum adauxerunt dolorem meum duo filii quos peperit Rachel! Quomodo domum intrabo, minimo in illa non occur-

[illegible]

rente? Quomodo me suscipiet tabernaculum a quo hæredes expuli? Sic evenit parentibus qui non quærunt proles in terra. Postquam laborarunt, nutriverunt et defatigati sunt, pulli a sinu eorum avolarunt. O Deus mi, sinus meus evacuatus est, cito impleatur liberis meis; ne, Domine, me senectutemque meam mœrore afficias, sed reditu gaudeam meorum dilectorum. Domine, qui corpore indutus est absque dolore esse non potest, sed spe tua fretus de dilectis desperare nequit. Qui me corpore et carne induisti, condona mihi quod parum mœstitiæ indulsi; si, ut homo, gemui, in spe tua confidi.

[illegible]

Explicit sermo septimus quando descenderunt fratres Josephi ad emendum frumentum in Ægypto.

[illegible]

## Sermo octavus.

[illegible][a]

Quando descendit Benjamin ad fratrem suum Joseph.

[illegible]

1. Redeamus ad iter filiorum Jacobi, quomodo ingressi sunt ad Joseph cum suo fratre Benjamin. Ibant[1] ducentes natu minimum quem petierat Ægypti dominus; in via gaudebant quod non invenirentur mendaces: « Sit in pace memoria patris nostri Jacobi, qui dedit nobis fratrem nostrum Benjamin! Os nostrum apertum est ut ad virum loquamur tanquam veraces. In præcedenti itinere in magnis fuimus angustiis; in hoc

[1] *Gen.* XLIII, 15-16.

[a] O [illegible] — [b] OM [illegible] O om. [illegible]

[illegible]

[illegible]

autem non poterit nos vexare, quia ille quem petiit venit nobiscum. » Joseph, pro more suo, stabat respiciens viam fratrum suorum; suspensi manebant ejus oculi donec videret Benjaminum venientem : « Quandonam venient ut videam eos fratremque meum, quem mœrore affecit privatio matris et fratris ? » Qui veniebant interrogabantur, et ab iis qui exibant quærebatur num vidissent eos qui venerant, et a profecturis si forte viderent. Quo die advenerunt, oculi Josephi versus viam intenti erant. Dum igitur elevatis oculis inspiciebat, ecce turma fratrum apparuit; aspiciens atque videns a longe agnovit fratrem suum uterinum ; corde gavisus est videns cum eis fratrem carissimum. Principes coram eo stabant, nobiles eum circumdabant; turbæ populorum eum veluti regem adorabant.

2. Œconomo præcepit Josephus: « Exi obviam istis viris; ne permittas eos alias abire, sed requiescant in domo ubi quietem capio. » Sentiens suum amorem exarsisse timuit Joseph coram Ægyptiis flere, ne, viso ejus carissimo fratre, despiceretur a spectatoribus. Voluit igitur domum ingredi ut, si fleret, nemo videret ac, si amore vinceretur in cubiculo, non despiceretur. Profectus ergo œconomus occurrit viris sicut jussus erat ; salutavit omnes et ipsi inclinarunt capita coram eo : « Quid evenit domino tuo, o œconome qui nos suscipis ?

[a] [illegible] — [b] [illegible] — [c] [illegible] — [d] [illegible] — [e] [illegible] — [f] [illegible]

ܒܫܠܡܐ ܀ ܩܪܒ ܒܢܝܡܝܢ ܘܐܡܪ ܠܗ .
ܠܝܗܘܕܐ ܡܫܐܠ ܓܒܪܐ . ܐܡܪ ܠܝ ܕܕܠܡܐ
ܗܘ ܐܠܗܘܢ . ܗܢܘ ܓܒܪܐ ܐܦܠ ܕܒܥܐ ܀
ܕܗܐ ܠܠܒܘܫܘܗܝ ܝܩܝܪܐ . ܘܦܐܐ ܘܢܣܝܡ
ܦܪܨܘܦܗ . ܘܗܐ ܐܬܐ ܠܩܘܒܠܢ ܐܝܟ ܗܘ .
ܕܐܝܬܘܗܝ ܥܡܢ ܩܝܡܐ ܠܗ ܀ ܠܐ ܬܦܚܡ ܥܒܕܐ
ܠܡܪܗ . ܘܪܒܝܬܐ ܠܡܪܐ ܒܝܬܐ . ܗܢ ܥܒܕܐ
ܗܘ ܘܗܘ ܒܪ ܚܐܪܐ . ܠܐ ܬܒܣܐ ܒܗ ܪܒܘܬܐ .
ܫܪܝܬ ܠܟ ܐܚܝ ܕܬܡܠܠ . ܘܗܘܐ ܚܘܝܬ
ܗܕܝܘܛܘܬܐ . ܠܐ ܬܣܓܐ ܡܠܠܘܬܐ . ܕܠܐ ܝܕܥܬ
ܐܘܡܢܘܬܗ[a] ܀ ܒܪܥܝܢܗ ܬܡܗ ܒܢܝܡܝܢ .
ܘܒܠܒܗ ܡܬܚܫܒ[b] ܗܘܐ . ܕܐܢ ܥܒܕܐ ܗܟܢܐ
ܪܒ[c] . ܡܪܗ ܠܡܢ ܐܝܟ ܕܡܐ ܀ ܐܢ ܒ
ܥܒܕܐ ܗܟܢܐ . ܡܠܘܗܝ ܗܟ ܡܬܠܗܒܢ .
ܐܝ ܦܬܚ ܡܪܗ ܦܘܡܗ . ܢܘܪܐ ܢܦܩܢ
ܣܦܘܬܗ ܀ ܒܚܝܝܟ ܐܘ ܐܚܝ ܝܗܘܕܐ .
ܠܡܪܗ ܚܘܝܢܝ ܡܢ ܪܘܚܩܐ . ܐܚܙܐ[d] ܠܓܒܪܐ
ܕܫܒܚܬܘܢ . ܘܠܫܘܦܪܐ ܕܐܬܕܡܪܬܘܢ ܒܗ ܀
ܝܕܝܥ ܗܘ ܓܒܪ ܡܢ ܟܠܢܫ . ܒܚܙܬܐ
ܘܒܪܒܘܬܐ . ܗܐ ܬܠܐ ܒܨܘܪܗ ܗܡܝܢܟܐ .
ܘܡܐܢܐ ܡܢܬܦ ܒܦܓܪܗ ܀ ܚܙܝ ܠܡܪܟܒܬܐ
ܕܐܝܩܪܗ . ܘܡܢܗ ܝܠܦ ܥܠ ܡܪܗ .
ܘܡܪܟܒܬܗ ܘܠܒܘܫܘܗܝ ܫܝܛܝܢ . ܡܢ
ܫܘܦܪܐ ܕܙܗܝܪܘܬܗ ܀

videamus dominum tuum salvum sicut te videmus in pace. » Accessit Benjamin ad Judam et de viro sciscitans : « Dic mihi, inquit, num iste sit vir qui postulavit me, ecce vestes ejus pretiosæ sunt et decora persona ; nobis obviam venit, quasi nobiscum fœdus haberet. » — « Noli assimilare servum domino ejus et œconomum domino domus ; hic servus est et ille liber ; ne despicias ejus majestatem ; ecce, frater mi, loqui cœpisti et inexperientiam ostendisti ; fuge loquacitatem, quia artem loquendi nescis. » Mente attonitus Benjamin cogitabat : « Si servus tam magnus est, dominus ejus cuinam similis est? Si servi verba ita flagrant, ubi dominus ejus os aperit, labia ejus ignem emittunt ; per vitam tuam, o frater mi Judas, ostende mihi a longe dominum, ut videam virum quem laudastis pulchritudinemque quam mirati estis. » « Omnibus notus est aspectu et majestate ; ecce gestat in collo torquem et in corpore vestes sericas ; inspice magnificum ejus currum et ab eo disce illius dominum ; currus autem vestesque viles sunt coram ejus pulchritudine ac splendore. »

ܚܙܐ ܒܢܝܡܝܢ ܫܘܒܚܐ . ܘܕܚܠ ܠܗ ܥܕܡܐ
ܕܩܪܒ . ܕܐܝܟܢܐ ܡܫܟܚ ܕܐܩܘܡ . ܩܕܡ
ܗܘ ܙܠܝܩ ܪܒܘܬܐ ܀ ܡܛܠܗܕܐ ܐܣܟܠܬܘܢ .
ܕܫܒܚܬܘܢܝ ܡܫܬܒܗܪܝܢ . ܘܕܡܝ[e] ܠܟܘܢ
ܠܐ ܫܐܠܢܝ . ܘܡܠܠܬܘܢ ܒܫܒܗܪܘܬܐ ܀ ܘܡܢ

3. Vidit Benjamin magnificentiam metumque habuit donec prope accederet : « Quomodo possum consistere coram fulgenti illa majestate? In hoc peccastis quod gloriantes me laudastis ; non arbitrati estis quod me peteret ; vana gloria

[a] OV ܐܘܡܢܘܬܐ — [b] BO ܡܬܪܥܐ — [c] O ܪܘܒ — [d] O ܐܚܙܐ ܠܡܪܟܒܬܐ ܕܫܒܚܬܘܢ ܘܠܓܒܪܐ ܕܐܬܕܡܪܬܘܢ — [e] O om. vers.

locuti estis; ille e verbis vestris conclusit vobis esse fratrem robustissimum, vult me videre, ut sciat an respondeam descriptioni quam fecistis. Beata Ægyptus beatusque ejus dominus, quam decorus est sol eam illuminans! Beata regio cui tam propitium donum concessum est! » « Faciet nobis e duobus unum, aut quid præstans aut quid miserum, aut exaltabit plurimum gloriam nostram aut nos dejiciet in profundum. Ne habeamur ut fures, rem narremus œconomo, dicamus ei propter pecuniam priorem, quæ nobiscum rediit in itinere præcedenti quod in Ægyptum peregimus [1]: « Præceperat tibi Dominus tuus ut frumento impleres saccos nostros; profecti sumus tristes quod Simeon remaneret in carcere, de reliquis nihil curavimus propter tristitiam qua afficiebamur; in itinere, quum advenissemus in diversorium ut jumentis pabulum præberemus, saccos aperuimus et invenimus pecuniam quam tibi solveramus; hoc tibi dicendum putavimus ut nos non haberes ut fures, et, si quid detrimenti exinde secutum esset, tua sapientia resarciretur. Ecce igitur priorem pecuniam integram attulimus, aliam adjungimus ad accipiendum cibum pro fame. »

4. Os suum aperiens œconomus sapienter dixit [2]: « Nolite timere, pecuniam enim quam ego a vobis accepi Deus, quem colit pater

1 *Gen.* XLIII, 18-22.

2 *Gen.* XLIII, 23-25.

a O — b M — c OB — d O

[illegible]

vester justus, ipse in ore saccorum vestrorum reposuit. Venite, ingredimini, expectantes donec veniat dominus versus meridiem; ne stetis afflicti, consedite et a laboribus itineris requiescite. Per vitas vestras vos adjuro ostendite mihi adolescentem nomine Benjamin, quia dominus meus mihi præcepit ut viderem adolescentem quem adduxistis. » Obtulerunt ei Benjamin. Quo viso, servus œconomus ait : « Scio, fili mi, quot angustias experti sunt fratres tui propter te; nec es e viris robustis, aspectus tuus præstantior est encomio de te facto; sed quid in medio stat ut dominus meus te adduci præceperit ? Mirum quid forsan in corde ejus latet ut te petierit; dominus enim meus corda novit ; forsan aliquid in te animadverterit. » Metu ac tremore agitati expectabant illius ingressum, atque in manibus tenebant munera a suo patre missa. Nescientes miseri quomodo eos excepturus esset, toti in preces se effundebant ut ab ejus correptione eriperentur : « Adimpleantur hodie in Ægypto benedictiones patris nostri Jacob ; oratio senis præservet nos a severitate Ægyptii. »

5. Dum hæc mente volverent, ecce Joseph ingressus adstitit[1] : prostraverunt se omnes eum adorantes eique munera sua obtulerunt. Ille, oculis in Benjamin conjectis, sciscitatus est de filio matris suæ sed, lacrimis erumpentibus,

[1] *Gen.* XLIII, 26-30.

[illegible]

non potuit se continere. Viderat enim frater fratrem et natura sua jura exigebat. Commota sunt utriusque membra e consortio naturæ. Domavit amorem fraternum et se comprimens locutus est ad eum, cohibitisque fletibus naturam coegit atque constrinxit. Vicit unum et produxit alterum ; occultavit unum et dixit alterum ; cohibuit fletum sensusque repressit et interrogavit de patre suo : « An vivit adhuc pater vester senex ? An jussu ejus missi estis ? An incolumis est ejus senectus ? per vitam vestram indicate mihi ? An salva superest stirpes quæ generavit has propagines ? e qua stirpe voluntate viri justi egressi estis. » Responderunt ei : « Superstes est servus tuus pater noster, et a longe summopere te adorat orans pro tua salute. » Elevatis autem oculis vidit filium patris ac matris suæ et velut ac non agnovisset sciscitatus est : « An adduxistis natu minimum quem cum juramento spopondistis vos ad me adducturos, in cujus pignus Simeon abduxi ut adduceretis Benjamin in regionem nostram. » Festinanter omnes obtulerunt ei Benjamin quem petebat : « Hic est, Domine, Benjamin propter quem nos afflixisti. Huic, Domine, frater erat, qui a nobis digressus periit ; pulchritudo de qua tibi diximus spectabat fratrem hujus pueri. » Doluit Joseph justus audiens hæc : animus ejus flagrabat ad memo-

ܐܚܘ̈ܗܝ ܒܘܪܟܬܗ ܀ ܐܠܗܐ ܕܩܢܐ ܫܡܝܐ .
ܗܘ ܢܪܚܡ ܥܠ ܛܠܝܘܬܟ . ܘܢܥܒܪ ܚܫ̈ܐ
ܕܐܬܐ ܥܠܝܟ . ܘܬܚܙܐ ܠܐܚܘܟ ܒܐܟܣܢܝܐ ܀
ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܦܠܚ ܠܗ . ܣܒܐ ܝܥܩܘܒ
ܐܒܘܟܘܢ . ܗܘ ܢܫܠܛ ܠܐܪ̈ܒܥܗܝܢ .
ܕܪ̈ܘܚܐ ܒܟ ܒܘܪ̈ܟܬܐ ܀ ܨܗܐ ܐܢܬ ܕܬܚܙܐ
ܠܐܚܘܟ . ܒܚܙܬܗ ܬܬܢܝܚ ܐܦ ܢܦܫܟ .
ܘܬܐܡܪ ܠܝ ܒܚܕ ܙܒܢ . ܕܫܪܝܪ̈ܢ ܒܘܪ̈ܟܬܐ
ܕܒܪܟܬܢܝ ܀ ܘܬܐܠܦ ܕܟܐܢ̈ܐ ܕܡܨܪܝܢ . ܐܝܟ
ܟܐܢ̈ܐ ܕܐܪܥܟ ܛܒܝܢ . ܘܬܫܪܪ ܕܟܐܢܐ ܡܒܪܟ
ܠܟ . ܡܐ ܕܒܘܪ̈ܟܬܗ ܢܫܬܠܡܢ ܀

riam Rachelis, cujus videbat dilectum filium : « Est-ne iste quem dixisti smihi duplici casu afflictum, uno quod mortua sit Rachel mater ejus, altero quod periit frater ejus ? » Joseph justus, imposita manu super caput Benjamin, aperuit os suum ac benedixit ei, fratribus benedictiones audientibus : « Deus, cœli possessor, misereatur adolescentiæ tuæ et avertat afflictiones quas experiris videasque fratrem tuum in terra aliena ; ille Deus quem colit senex Jacob pater vester et ipse imperet quatuor orbis partibus, ut undique benedictiones in te veniant ; sitis videre fratrem tuum, visu ejus anima tua recreetur ut aliquando dicas mihi : firmæ fuerunt benedictiones, quibus mihi benedixisti, atque discas justos Ægypti bonos esse sicut justos terræ tuæ, certiorque fias justum tibi benedixisse, quum ejus benedictiones adimpletæ fuerint. »

ܝܘܣܦ ܕܝܢ ܐܡܪ ܗܘܐ . ܘܠܒܗ ܡܢ
ܠܓܘ ܝܩܕ ܗܘܐ . ܘܪ̈ܚܡܘܗܝ ܒܡܬܥܠ
ܐܚܘܗܝ . ܩܐܡܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܟܪܝܘܬܐ ܀ ܚܙܐ
ܕܟܒܫܗ ܚܝܠܐ ܕܒܟܝܗ . ܫܕܐ ܢܦܫܗ
ܠܬܘܢܐ . ܥܠ ܘܒܟܐ ܒܡܪܝܪܘܬܐ[a] . ܘܐܫܕ
ܕܡ̈ܥܐ ܘܬܢܚ̈ܬܐ ܀ ܥܠ ܘܒܟܐ ܒܒܝܬ[b]
ܬܘܢܐ . ܓܘ ܡܚܘܬܐ ܒܒܟܝܬܐ . ܕܠܐ
ܢܚܙܘܢ ܐܚܘܗܝ ܒܟܝܗ . ܐܦ ܡܨܪ̈ܝܐ
ܟܘܡܪܗ ܀ ܐܬܕܟܪ ܚܠܡܐ ܕܚܙܐ ܗܘܐ .
ܘܥܠ ܘܒܟܐ ܓܘ ܡܚܘܬܗ . ܘܐܘܕܝ ܠܗ
ܠܐܠܗܗ . ܕܐܝܬܪܗ ܝܬܝܪ ܡܢ ܚܠܡܘܗܝ ܀
ܚܕ ܥܣܪ ܟܦ̈ܐ ܫܡܫܝܢ ܠܗ . ܘܗܫܐ ܕܠܝܬ
ܡܢ ܚܘܫܒܢܗ . ܘܗܘܐ ܠܐ ܡܬܡܢܝܢ ܟܦ̈ܐ .
ܕܣܓܕܝܢ ܠܗ ܒܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ ܀ ܡܢܘ ܡܪܐ
ܗܘܐ ܕܢܐܡܪ ܗܘܐ . ܚܕ ܚܠܡܐ ܡܢܐ ܒܡܨܪܝܢ .
ܠܗܘ ܝܘܣܦ ܘܐܬܐ ܚܠܡܘܗܝ . ܘܚܕ ܒܟܠܐ

[a] O ܒܒܝܬܐ ܓܘܝܐ — [b] O ܒܡܪܝܪܘܬܐ

6. Dum Joseph hæc dicebat, cor ejus intus flagrabat ; visceraque pro fratre commovebantur præ dolore. Videns se fletus impetu devictum projecit se in cubiculum, et ingressus flevit abundanter fundens lacrymas cum gemitibus. Ingressus cubiculum interius multis cum lacrymis verecunde flevit, ut nec fratres ejus fletus viderent, nec Ægyptii dolorem. Somniorum suorum recordatus ingressus est cubiculum interius ibique flevit ; simul gratias egit Deo suo qui eum majori honore cumulaverat quam ejus somnia. Undecim tantum manipuli ipsi in somniis quæ viderat ministrabant ; ecce autem manipuli innumeri eum in terra Ægypti adorant ; quis uni

ܣܟܝܗ ܦܘܪܢܣܐ ܀ ܚܠܡܐ[a] ܕܝܘܣܦ ܬܓܪܐ .
ܘܡܠܝܢܐ ܕܚܕ ܐܝܬܝܗܘܢ ܘܡܥܦܦܘ ܘܬܠܬܦܘ
ܐܬܬܓܪܘ . ܡܛܠ ܕܒܬܪܗ ܗܘ ܕܐܬܥܬܪܘ ܀
ܡܢ ܕܒܬܪ ܙܒܢܐ ܣܓܝ . ܛܥܘ ܕܙܒܢܘܗܝ ܡܢ
ܠܒܝܬܗܘܢ . ܟܕ ܒܟܐ ܢܓܘܗܝ ܘܫܝܓ
ܐܦܘܗܝ . ܘܐܬܟܒܫ ܢܦܫܗ ܗܘܐ ܘܡܬܚܝܠ ܀
ܢܦܩ ܗܘܐ ܠܘܬ ܐܚܘܗܝ . ܘܚܙܐ ܐܢܘܢ
ܕܚܝܠܝܢ . ܘܐܬܬܙܝܥܘ ܐܝܟ ܚܟܝܡܐ . ܕܐܪܓܫ
ܐܢܘܢ ܡܫܓܪܐ ܀

somnio confideret per viginti annos? Josephus confidit, et adimpleta sunt ejus somnia centumque pro uno reddiderunt. Somnia Josephi mercatores fuerunt, qui, post multos annos ad eum reversi, duplex et triplex lucrum præstiterunt; et, divitiis acquisitis, moræ interpositæ immemores facti sunt. Postquam multum flevisset, abstergit lacrymas ab oculis, animum reassumpsit cordisque affectum continuit, ut rursus exiret ad fratres alloquendos. Egressus igitur vidit eos timore correptos et tremefactos et pro sua sapientia intellexit eos eventu perturbatos.

ܠܒܪܐ ܢܦܩ ܗܘܐ ܝܘܣܦ . ܡܢ ܕܢܦܩ
ܡܢ ܬܘܢܐ . ܐܡܪ ܠܪܒܝܬܐ ܕܒܝܬܗ : ܕܗܠܝܢ
ܐܢܫܐ ܓܒܪܐ ܗܠܝܢ ܀ ܘܣܝܡܘܢ ܠܚܘܕܝܗܘܢ
ܥܒܪܝܐ . ܘܡܨܪܝܐ ܡܣܘܡܘܢ ܠܚܘܕܝܗܘܢ . ܘܫܒܩܐ
ܦܪܘܫ ܚܕ ܡܢ ܚܕ . ܕܠܐ ܡܨܝܢ ܕܐܟܚܕܐ
ܢܣܬܡܟܘܢ ܀ ܟܠܗܘܢ ܚܕܐ ܗܘܘ ܒܚܙܝܐ . ܐܚܝ
ܝܘܣܦ ܘܐܬܕܡܪܘ[b] . ܕܡܢ[c] ܠܡܢ ܡܠܟܐ
ܕܡܨܪܝܐ . ܗܟܢ ܡܝܩܪ ܠܟܢܥܢܝܐ ܀ ܕܠܐ ܢܬܟܠ
ܠܚܡܐ ܨܒܝܢ ܗܘܝܢ . ܘܠܐ[d] ܕܢܩܘܡ ܘܢܬܦܚܕ
ܠܢ . ܕܒܬܪ ܦܬܘܪܐ ܡܐܣܘܪܝܢ . ܠܟܒܠܐ ܡܢܝܢ
ܕܐܟܠܢ ܀ ܩܪܐ ܡܣܬܡܟܝܢ ܡܣܬܡܟ ܠܢ .
ܘܡܟܝܢ ܢܦܩܢ ܠܚܡܐ . ܘܡܢ ܠܚܡܐ ܕܝܢܐ
ܗܘܐ ܠܢ . ܕܢܬܒ[e] ܐܟܘ ܕܝܢܐ ܀ ܡܢ
ܒ ܩܕܡ ܠܢ ܗܘܐ . ܫܦܝܪ ܠܢ ܕܢܬܕܝܢ .
ܡܢ ܒ ܬܓܪܐ ܗܢܘܢ . ܕܐܟܠܢ ܠܢ ܥܡ[f]
ܡܪܘܬܐ ܀ ܡܢܐ ܕܐܟܠܢ ܒܡܨܪܝܐ . ܚܣ
ܠܗ ܒܬܪ ܒܘܪܟܐ . ܕܗܘ ܒܠܗ ܐܡܪ ܗܘܐ ܠܢ .
ܘܗܫܐ ܡܦܩܢ ܠܢ ܀ ܕܗܘܐ ܢܬܕܝܢ

7. Postquam e cubiculo exivit, Joseph præcepit œconomo[1] : « Viri isti mecum comesturi sunt, præpara cibum prout præcepi, seorsim Hebreis et seorsim Ægyptiis; discumbentes unum ab altero separa quia non possunt simul convivari. » Omnes Josephi fratres se invicem respiciebant stupefacti : « Cur rex Ægyptiorum sic honorat Chananæos? vellemus cibos non sumere, ut non stemus anxii ne forsan post mensam in vincula incidamus. Vocat nos, recumbere facit ac cibos sumere, et ad nos damnandos sederet? Placuisset nobis ut ante mensam nos si vellet judicaret. Quid nobis procurabit istud commercium cum principibus? Quid nobis generabit illa comestio apud Ægyptios? Absit post benedictiones mox prolatas ut

1 *Gen.* XLIII, 31-32.

a om. 4 versus. — b M ܘܐܬܕܡܪܘ — c ܕܡܢ — d M ܕܠܐ — 0 e ܐܝܟ ܚܕ ܕܢܬܒ — f 0 ܥܡ

ܒܡܐܟܘ . ܘܒܡܐܟܘܠܗ ܚܒܪ ܥܡܢ . ܘܟܕ
ܣܥܡܐ ܡܐܟܘܠܢ . ܘܠܡܐܟܘ ܐܟܠܢ ܥܡܗ ܀
ܐܦ ܐܢ ܐܝܬ ܒܟܣܝܐ ܒܪܥܝܢܗ . ܠܐ ܡܫܟܚ
ܡܫܡܠܐ[a] ܒܢ . ܠܐ ܓܝܪ ܡܥܠܢ[b] ܘܡܣܡܟ
ܠܢ . ܘܢܐܠܘܨ ܠܢ ܘܢܚܝܒ ܠܢ ܀ ܟܡܐ ܪܒܐ
ܚܟܡܬܗ . ܘܟܡܐ ܕܝܕܥܬܐ ܒܗ . ܕܨܒܝܢ
ܝܕܥ ܘܦܩܕ . ܕܠܐ ܢܐܟܘܠ ܥܡ ܡܨܪܝܐ ܀
ܗܘ ܒܟܣܝܬܐ ܪܡܝܙ ܠܗ . ܘܣܝܡܬܐ ܟܣܝܬܐ
ܕܚܟܡܬܐ . ܠܐ ܓܝܪ ܦܬܚܝܢ ܠܒܢ . ܝܕܥ
ܡܢܐ ܗܘ ܨܒܝܢ ܀

sævus sit erga nos! nobis omnimode benedixit et mali quid nobis inferre posset? Nunc cum eo conversabimur qui per cibum suum familiaritate nostra abuteretur? Sed forsan comestio nostra ejus in nos sævitatem irritam reddet et si quid mali menti ejus obversetur, illud in nos perficere non poterit; non enim introduxerit nos et recumbere fecerit ut nos affligat et condemnet. O quanta est ejus sapientia! Quanta scientia in eo diffusa! Voluntatem nostram cognoscens, præcepit ut non manducaremus cum Ægyptiis. Occulta nota habet absconditosque sapientiæ thesauros possidet. Etenim mentes nostras non aperimus, et novit quid velimus. »

ܟܕ ܗܠܝܢ ܡܬܚܫܒܝܢ ܗܘܘ . ܘܝܬܝܪܢ
ܡܢ ܗܠܝܢ . ܢܦܩ ܪܒ ܒܝܬܐ ܕܝܠܗ ܡܪܗ . ܕܢܥܠܘܢ
ܓܒܪܐ ܠܡܫܬܘܬܐ ܀ ܥܠ ܝܘܣܦ ܐܝܟ ܪܫܐ .
ܘܒܬܪܗ ܗܘܘ ܡܨܪܝܐ . ܘܒܕܚܠܬܐ
ܘܒܪܬܝܬܐ . ܐܙܠܘ ܒܬܪܗܘܢ ܥܒܪܝܐ ܀ ܕܢܫܬܕܠ
ܠܗܘܢ ܒܬܚܒܠܬܗܘܢ . ܥܒܕ ܕܢܥܒܕ ܐܘܡܢܘܬܐ .
ܕܟܕ ܓܒܪܐ ܠܐ ܝܕܥ ܗܘܐ . ܫܡܗܐ ܘܕܪܓܐ
ܦܪܫ ܗܘܐ ܀ ܘܡܘܠܕܗܘܢ ܝܕܥ ܗܘܐ .
ܘܐܝܟ[c] ܕܡܦܪܫ ܡܢ ܐܚܘܗܝ . ܡܚܘܐ ܠܟܘܢ
ܒܥܒܕܐ . ܘܟܕ ܐܬܗܝܡܢܘ ܒܪܥܝܢܝܟܘܢ[d] ܀
ܐܢ ܠܐ ܝܕܥ ܒܟܣܝܬܐ . ܟܬܘܒܘܢܝ ܥܡ
ܕܓܠܐ . ܘܐܢ ܕܝܢ ܓܠܝܬ ܕܟܣܝܢ . ܗܝܡܢܘ
ܠܝ ܕܟܠ ܝܕܥܐ ܀ ܪܘܒܝܠ ܗܘ ܒܘܟܪܐ
ܕܬܫܡܫܬܟܘܢ . ܒܬܪܗ ܫܡܥܘܢ ܡܢ ܐܡܗ .
ܢܬܚܫܒܘܢ ܗܠܝܢ ܩܕܡܝܐ . ܘܡܢ ܠܘܝ ܐܦ
ܝܗܘܕܐ ܀ ܒܢܝ ܟܠ ܚܕܐ ܩܕܡܝܬܐ . ܒܢܝ

8. Illis hæc aliaque plura cogitantibus, exivit œconomus ad dominum suum, ut viri ad convivium intrarent. Intravit Joseph ut princeps, et post eum Ægyptii; cum metu et tremore eos secuti sunt Hebræi. Ut eorum turma stupore percelleretur, artificio uti voluit; quum scilicet viros non cognosceret, nomina et gradus distinguebat nativitatemque notam habebat ac fratrem seniorem a sequente discernebat[1]: « Ostendam reapse vobis, ut in mentibus vestris credatis; si occulta non cognoscam, adscribite me mendacibus; si autem detexerim abscondita, credite me omnia cognoscere. Ruben turmæ vestræ primogenitus est, post eum ex eadem matre Simeon; isti primi

[1] *Gen.* XLIII, 33.

[a] O ܒܟܣܐ ܡܟܣܘܗ — [b] O ܡܣܡܟ — [c] O ܐܝܟ — [d] O ܠܪܥܝܢܝܟܘܢ

[illegible]

[illegible]

mensæ accumbant, deinde Levi et Juda. » Filii Liæ primi ingressi sunt, filii ancillarum post eos. Tanquam occultorum cognitor, fecit eos ad mensam discumbere; stupore perculsit Hebræos quod singulorum nomina nota haberet : « Quis est iste vir in cujus manus incidimus? Si nobìscum enutritus fuisset, non melius nos distingueret; si nos non novisset, hoc ordine ad mensam non disposuisset; nec nomina tantum apprehendit virorum sed et personas; suffecit ei oculum conjecisse et illico primogenitum discrevit. »

9. Simon fratribus ait : « In hominibus sapientissimis nulla mens reperitur qualis illa hujus viri absconditorum cognitoris : cito manducemus cum eo panem, et illico surgite ut videamus quomodo abire possimus : ne moram protrahamus in Ægypto, ne fiamus in ea servi in æternum. Nobiscum recumbit Benjamin et de eo loqui timeo. Væ nobis si cogitet et intelligat de Josepho; si de eo cogitet et afferri jubeat libros Ægyptiorum iique mittantur et ex eis discat nos fratrem nostrum Josephum vendidisse eumque in servitutem, accepto pretio, tradidisse, hic in carcere perpetuo consumemur. Quandonam ex Ægypto exibimus? Quandonam gratias agemus quod nos a se dimiserit? Quis nos misit ad hunc occultorum cognitorem? Peccata commisimus, si velit, ignota non manebunt et pœna gravi plectemur quum a mensa surgemus. O quam amarus est cibus quem

ܘܡܣܡܟܝܢ . ܛܒܘ ܠܒܢ ܝܘܣܦ ܘܐܬܐ .
ܡܐܢܐ ܠܟܠܢܫ ܐܟܘܬܗ ܀ ܠܒܢܝܡܝܢ ܕܝܢ
ܫܕܪ ܠܗ . ܚܡܫ ܡܢܘܢ ܝܬܝܪ . ܡܛܠ
ܗܘܐ ܘܟܠܐ ܕܡܥܘܗܝ . ܒܡܢܬܗ ܐܫܕ
ܪܚܡܘܗܝ ܀ ܨܒܐ ܝܘܣܦ ܕܥܠ ܦܬܘܪܐ .
ܢܥܠ ܠܗ ܒܪܘܚܐ[a] ܠܐܚܘܗܝ . ܕܥܕ ܢܬܓܠܐ
ܠܗ ܥܠ ܢܦܫܗ . ܢܬܒܝܐ ܥܠ ܦܘܪܫܢܗ ܀
ܐܬܐ ܗܢܐ ܕܚܙܝܢ . ܐܢ ܢܫܬܠܡ ܫܝܢܐ ܡܒܠܐ .
ܘܗܠܝܢ ܡܐܢܐ ܕܫܕܪ ܠܢ . ܐܝܟ ܪ̈ܚܡܐ ܘܫܘ̈ܬܦܐ
ܚܫܒܢ ܀

ܠܪܒܝܬܗ ܦܩܕ ܗܘܐ ܝܘܣܦ . ܕܐܠܘܨ
ܐܢܘܢ ܒܡܫܬܝܐ . ܘܢܛܥܘܢ ܐܢܫܐ ܗܘܢܝܗܘܢ .
ܒܚܡܪܐ ܕܡܠܟܐ ܦܠܘܢ ܠܗ ܀ ܐܡܪ ܠܗܘܢ
ܥܠ ܢܡܘܣܐ . ܕܐܝܟ ܕܫܬܝܢ ܥܡ ܡܠܟܐ .
ܕܟܡܐ ܕܦܩܕܐ ܪܒܘܬܐ . ܫܬܝܢ ܗܢܘܢ
ܕܡܣܡܟܝܢ ܀ ܚܡܪܐ ܢܬܩܢ ܪܒܐ . ܕܥܬܝܩ
ܒܥܘܬܩܗ ܪܒܐ . ܘܢܬܬܠܘܢ ܟܣ̈ܐ ܪ̈ܘܝܚܐ .
ܘܟܕ ܠܐ ܨܒܝܢ ܢܬܐܠܨܘܢ ܀ ܕܨܒܐ ܐܢܐ ܥܒܕܐ
ܕܐܥܒܕ . ܕܐܛܥܐ ܒܚܡܪܐ ܗܘܢܝܗܘܢ . ܕܟܕ
ܫܓܫ ܠܝ ܡܫܘܕܪܐ . ܡܐ ܕܐܬܥܒܕܒܗ
ܡܬܥܒܕܐ ܀ ܪܗܛ ܕܢܫܠܡ ܦܘܩܕܢܐ . ܪܒܝܬܐ
ܐܝܟ ܕܐܬܦܩܕ . ܘܐܠܨ ܠܐܢܫܐ ܒܡܫܬܝܐ .
ܕܢܫܠܡ ܨܒܝܢܗ ܕܡܪܗ ܀ ܐܬܚܫܟ ܗܘܐ ܠܗ
ܗܘܢܐ . ܡܢ ܚܠܐ ܕܪܘܝܘܬܐ . ܣܟܪ ܡܪ̈ܕܘܬܐ
ܕܝܘܠܦܢܐ . ܛܠܡܘܬܐ ܕܚܡܪܐ ܣܓܝܐܐ ܀

manducamus in anxietate! Nobis multum profuisset remanere in regione nostra. » Dum hæc mensæ accumbentes recogitarent, servi Josephi attulerunt fercula unicuique eadem; Benjamino autem Josephus quinque partes plus misit[1]. Quia se continebat et lacrymas cohibebat, in portione Benjamini suum affectum effudit. Voluit Josephus in mensa animum addere fratri suo, ut, donec se ei revelaret, ille de sua separatione consolaretur: « Hoc, inquiunt, signum quod videmus, si perficiatur, pacem protendit, hæc enim fercula mittens ut amicos et socios nos habuit. »

10. Œconomo[2] præceperat Joseph dicens: « Viros coge ad bibendum ut eorum mentes, potatis vinis regiis, sui obliviscantur. Loquere eis de usibus quibus adstringuntur qui cum regibus bibunt, quoties scilicet Majestas regia præcipit, toties convivæ bibunt; vinum fundatur præcipuum, cujus longævitas captivet mentes; afferantur calices ampli et nolentes cogantur. Quia aliquid facere volo, ut vino decipiam mentes eorum. Perturbatis eorum mentibus, res facilis erit. » Œconomus festinavit perficere mandatum prout jussus erat; ut igitur voluntatem domini sui perficeret, homines coegit ad bibendum; mens eorum caligine ebrietatis velata est; canales intellectus occlusi sunt fæce vini plurimi[3].

1 *Gen.* XLIII, 34.
2 *Gen.* XLIII, 34.
3 Artificio poetæ Ephræm hæc descripsit, nimium litteræ textus inhærens, in quo dicitur: « *Biberuntque et inebriati sunt cum eo* (*Gen.* XLIII, 34). Sanctus enim doctor noluerit hic ebrietatem approbare, quam

a BM ܝܗܒ ܠܗ ܢܦܫܗ

ܦܩܕ ܗܘܐ ܕܢܡܠܘܢ[a] ܣܩܝܗܘܢ. ܒܬܪ ܚܡܪܐ
ܡܢ ܒܪ ܣܥܪܐ. ܘܟܕ ܡܠܘ ܡܛܥܢܐ ܕܟܠܗܘܢ.
ܢܣܒ ܣܩܗ ܕܒܢܝܡܝܢ܀ ܘܐܦ ܟܣܐ
ܪܒܐ ܕܣܐܡܐ. ܒܣܩܗ ܣܡܗ ܕܙܥܘܪܐ.
ܘܟܠ ܟܣܦܗ ܕܓܒܪܐ ܒܡܛܥܢܗ. ܣܡܗ
ܟܕ ܗܘ ܠܐ ܝܕܥ܀ ܛܝܡܐ ܕܥܒܘܪܐ ܕܝܗܒܘ
ܗܘܘ. ܛܫܐ[b] ܠܗܘܢ ܒܓܘ ܣܩܝܗܘܢ.
ܣܝܡ ܟܣܦܐ ܒܓܘ ܛܥܢܝܗܘܢ. ܘܟܣܐ
ܕܝܠܝ ܒܛܥܢܗ ܕܒܢܝܡܝܢ܀ ܨܒܘܬܐ ܛܝܒ ܡܢ
ܪܡܫܐ. ܕܡܩܕܡܝܢ ܒܨܦܪܐ ܢܐܙܠܘܢ. ܐܢܐ ܡܪܟ
ܘܐܢܬ ܪܒܝܬܐ. ܢܕܥ ܒܗܘ ܐܪܙܐ ܒܠܚܘܕ܀
ܩܪܒ ܗܘܐ ܓܝܪ ܐܦܛܪܘܦܐ. ܘܐܡܪ
ܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗܘܢ܀ ܗܒܘ ܠܝ ܓܒܪܐ
ܣܩܝܟܘܢ. ܐܢܐ ܠܐܐ ܐܢܐ ܚܠܦܝܟܘܢ. ܘܙܗܝܪ
ܐܢܐ ܕܬܫܬܪܘܢ. ܘܬܫܟܚܘܢ ܒܨܦܪܐ ܠܡܪܕܐ.
ܟܠܗܘܢ ܐܦܫܛܘ ܣܩܝܗܘܢ. ܘܚܕܝܢ ܗܘܘ
ܣܓܝ ܗܘܘ. ܕܗܢܐ ܠܗܘܢ ܦܩܕ ܒܫܠܡܐ.
ܢܦܩܝܢ ܡܢ ܒܓܘ ܡܨܪܝܢ܀ ܛܝܒܘ ܗܘܘ ܛܥܢܐ
ܡܢ ܪܡܫܐ. ܕܒܨܦܪܐ ܢܐܙܠܘܢ ܒܐܘܪܚܐ. ܛܡܪ
ܟܣܦܐ ܒܓܘ ܣܩܝܗܘܢ. ܘܣܡ ܟܣܐ ܒ
ܕܒܢܝܡܝܢ܀ ܘܟܕ ܢܓܗ ܨܦܪܐ ܘܦܟܪܘ ܚܡܪܐ.
ܘܩܡܘ ܓܒܪܐ ܠܡܪܕܝܬ ܐܘܪܚܐ. ܘܥܠܘ
ܕܢܘܕܘܢ ܛܝܒܘܬܐ. ܟܠܗܘܢ ܐܟܚܕܐ ܩܥܘ܀
ܟܠ ܦܘܡܐ ܠܟ ܢܗܘܐ. ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܕܢܗܘܐ
ܠܟ. ܡܢ ܓܝܪ ܡܫܟܚ ܦܪܥ ܠܟ. ܛܝܒܘܬܐ
ܠܡܪܘܬܟ ܕܢܦܪܘܥ܀ ܐܝܟ ܡܢ ܗܘ ܕܠܗ
ܠܗ[c]. ܛܝܒܘܬܐ ܠܐ ܦܪܥܝܢܢ. ܐܫܬܟܚܢ
ܟܠ ܦܘܪܥܢ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܡܫܬܒܚܢ܀
ܐܝܟ ܕܠܐ ܐܬܐ[d] ܒܡܕܝܢܬܐ. ܘܫܪܝ ܟܠ
ܚܘܒܐ[e]. ܘܐܬܪܚܡܬ ܥܠܝܢ. ܘܠܐ ܠܡ

11. Præceperat Josephus impleri saccos eorum frumento post vinum, et, impletis aliorum oneribus, saccum Benjamini componi, magnumque suum argenti scyphum in sacco junioris reponi omnemque pecuniam uniuscujusque in onere ejus, ipso inscio, reponi[1] : « Pretium frumenti quod dederunt, occulta eis in eorum saccis, repone argentum in eorum oneribus, scyphum autem meum in onere Benjamini ; rem a vespere præpara quia mane proficiscentur, ego dominus tuus et tu œconomus secretum soli cognoscamus. » Accedens œconomus ad fratres Josephi, sic eos allocutus est : « Date mihi, viri, saccos vestros, ego pro vobis laborem sustinebo curaboque ut dimittamini et mane unius diei iter peragere possitis. » Omnes saccos extenderunt gaudentes quod hoc præcepisset : « Tandem in pace discedimus ex Ægypto. » Præpararunt onera vespere, ut mane proficiscerentur. Œconomus abscondit pecuniam in eorum saccis et scyphum posuit in sacco Benjamin. Orta aurora excussoque vino, surgentes viri itineri se accinxerunt; ingressi sunt igitur ut gratias agerent omnes unanimiter : « Si omnes unum os essemus, non possemus debitas tibi gratias agere ; quis enim posset tuæ Majestati retributionem dare pro ejus indulgentia ;

gravissimis verbis reprimit et damnat in *Hymnis de jejunio* (hymn. 2, 5-6 ; 3, 5), in sermone græco *De virginitate* et passim in aliis sermonibus et parænesibus.

[1] *Gen.* XLIV, 1-2.

[a] O ܢܡܠܘܢ ܒܪ ܣܥܪܐ ܠܡܛܥܢܝܗܘܢ. ܥܒܘܪܐ ܒܬܪ ܚܡܪܐ — [b] M ܛܫܝ — [c] O ܗܘܐ — [d] BM ܬܐܠ — [e] O ܚܘܒܝܢ

ܡܣܟܢܐ ܀ ܐܦ ܚܢܢ ܡܣܟܢܝܢ. ܐܠܐ ܗܘܐ
ܠܐ ܕܓܠܝܢ. ܐܡܪܢ ܡܠܬܐ ܠܒܢܝܡܝܢ.
ܫܪܪܢ ܕܝܢ ܐܝܬܝܢܘܗܝ ܀ ܩܡܘ ܥܒܕܐ
ܕܪܒܘܬܟ. ܘܠܥܒܕܐ ܕܥܒܕܝܟ ܫܡܫܘ. ܕܚܠܝܢ
ܗܘܝܢ ܡܢ ܩܫܝܘܬܟ. ܘܢܣܝܢ ܒܡܟܝܟܘܬܟ ܀
ܐܠܗܗ ܕܝܥܩܘܒ ܐܒܘܢ. ܗܘ ܓܠܐ ܠܟ
ܥܠܝܢ. ܐܙܠܝܢ ܠܗ ܘܡܫܬܥܝܢܢ[a].
ܫܦܝܪ ܥܠ ܐܠܝܢ ܀ ܨܦܪܐ ܡܪܢ ܒܫܠܡܐ.
ܚܙܝ ܦܘܩܕܢܟ ܢܛܪܢ. ܗܐ ܛܥܢܐ ܣܝܡܝܢ
ܘܡܠܝܢ. ܫܠܡܐ ܠܐܘܪܚܢ ܒܥܝܢ ܀ ܒܠܒܗ
ܓܚܟ ܗܘܐ ܝܘܣܦ. ܒܢܟܝܠܘܬܐ ܕܥܒܕ[b]
ܪܒ ܒܝܬܐ. ܕܣܡ ܟܣܐ ܘܟܣܦܐ ܒܦܘܡ ܛܥܢܐ.
ܕܡܚܕܐ ܢܗܦܟܘܢ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܀ ܐܙܠܘ ܒܫܠܡܐ
ܥܒܪܝܐ. ܕܐܬܝܩܪܘ ܡܢ ܡܨܪܝܐ. ܠܐ ܬܛܥܘܢ
ܠܢ ܘܠܐ ܠܐܪܥܢ. ܕܡܢ ܦܐܪܘܗ ܐܬܛܥܢܬܘܢ ܀
ܫܠܡܐ ܗܒܘ ܠܐܒܘܟܘܢ. ܡܢ ܗܘ
ܒܝܬܐ ܕܡܫܪܝܬܘܢ. ܘܐܢ ܕܚܣܪ ܡܐܘܢܐ.
ܕܠܐ ܕܚܠܐ ܬܘܒ ܬܐܬܘܢ ܀

si esses, Domine, frater noster, non majorem nobis tribuisses honorem; nos mensæ tuæ accumbere fecisti nosque in regno tuo honorasti; tu es pater in Ægypto, nos vero viri inopes. Celsitudo tua se dimisit ut cum pauperibus loqueretur. Si autem pauperes sumus, certe non mendaces; quod diximus de Benjamin verum esse demonstravimus eum adducendo. Surrexerunt servi Celsitudinis tuæ et servis servorum tuorum ministrarunt; formidabamus severitatem tuam et experti sumus mansuetudinem. Deus Jacobi patris nostri revelationem de nobis tibi concessit; proficiscimur et ei tuam agendi rationem bonam narrabimus; mane, domine, in pace; vide, mandatum tuum fideliter servavimus: onera disposita sunt et impleta: pacem pro itinere rogamus. » Joseph intus ridebat de artificio, quo œconomus absconderat scyphum et pecuniam in ore saccorum, ut illico ab itinere reverterentur: « Ite in pace, Hebræi qui ab Ægyptiis honorati fuistis; ne immemores sitis nostri nostræque regionis cujus fructus asportatis: pacem date patri vestro ab isto habitaculo in quod divertistis; si alimenta defecerint, absque metu ad nos venite. »

ܪܗܛܘ ܢܦܩܘ ܡܢ ܡܨܪܝܢ. ܚܕܥܣܪ
ܓܒܪܐ ܥܒܪܝܐ. ܕܚܝܠܝܢ ܕܠܡܐ ܢܗܦܟܘܢ.
ܡܨܪܝܐ[c] ܒܡܠܟܐ[d] ܐܡܪܝܢ ܀ ܗܐ ܥܒܘܪܐ
ܝܗܒ ܠܢ ܘܐܘܣܦ. ܘܝܩܪܐ ܪܒܐ ܥܒܕ ܠܢ.
ܘܠܐ ܨܒܐ ܐܝܟ ܥܝܕܗ. ܚܕ ܡܢܢ
ܢܚܒܘܫ ܠܘܬܗ ܀ ܗܢܐ ܕܝܢ ܕܒܚܕܘܬܢ ܝܬܝܪ.
ܕܒܢܝܡܝܢ ܐܬܐ ܥܡܢ. ܡܬܦܨܚ ܗܘ
ܣܒܐ. ܒܚܙܬܗ ܕܚܒܝܒܗ ܘܕܝܠܗ ܀

12. Festinabant[1] egredi ex Ægypto undecim viri Hebræi timentes ne, inito consilio, Ægyptius eos reduceret: « Ecce frumentum dedit addiditque nobis ac magno honore nos cumulavit, nec voluit juxta suum morem unum e nobis apud se retinere. Quod autem in nostro gaudio præcipuum est, Benjamin redit nobiscum; lætabitur senex

[1] *Gen.* XLIV, 3-6.

[a] M ܘܡܫܬܥܝܢ — [b] O ܕܥܒܕ — [c] O ܡܨܪܝܐ — [d] BM ܒܡܠܟܐ

ܡܛܠ ܗܘ ܠܝ ܗܘܐ ܒܠܚܘܕ . ܕܠܐ[a] ܢܗܦܟ
ܠܢ ܦܘܩܕܢܗ . ܟܕ ܐܦܩܢ ܡܢ ܐܬܪܗ .
ܢܬܚܪܪ ܡܢ ܕܚܠܬܗ ܀ ܒܥܓܠ ܢܦܘܩ ܡܢ
ܡܨܪܝܢ . ܠܝܬ ܓܝܪ ܒܗ ܫܠܝܘܬܐ . ܡܫܟܚ
ܓܒܪܐ ܢܟܠܐ . ܕܢܥܒܕ ܒܢ ܨܒܝܢܗ ܀ ܡܢ
ܕܐܬܪܚܩܘ ܡܢ ܓܘ ܡܨܪܝܢ . ܠܪܒ ܒܝܬܐ ܩܪܐ ܗܘܐ
ܝܘܣܦ . ܩܘܡ ܪܕܘܦ ܒܬܪ ܓܒܪܐ .
ܘܒܗ ܒܐܘܪܚܐ ܐܕܪܟ ܐܢܘܢ . ܡܠܠ ܒܩܫܝܘܢ
ܥܡܗܘܢ . ܐܝܟ ܓܒܪܐ[b] ܕܓܢܒܘ ܘܥܪܩܘ .
ܘܠܐ ܬܚܘܐ ܠܗܘܢ ܦܪܨܘܦܐ . ܕܫܝܢܐ ܐܝܟ
ܕܥܝܕܟ ܀ ܢܗܘܐ ܠܒܟ ܦܪܨܘܦܟ . ܐܝܟ
ܦܪܨܘܦܐ ܕܡܨܪܝܐ . ܘܢܫܒ ܐܦܐ ܕܪܘܓܙܐ .
ܐܝܟ ܐܦܐ ܕܡܨܪܝܐ ܀ ܚܘܝ ܕܥܝܢܐ ܐܢܬ
ܠܥܡܗܘܢ . ܐܡܨܝ[c] ܐܬܡܛܝܬ ܘܠܐ ܬܕܚܠ .
ܐܢܬ ܗܘܐ ܐܬܪܐ ܠܡܟܢܫܘܬܗܘܢ . ܕܟܣܐ ܒܟܣܐ
ܡܫܟܚ ܐܢܬ ܀ ܐܘ ܩܥܐ ܠܗ ܒܩܠܐ ܐܢܬܘܢ .
ܒܘܗܬܐ ܫܒܩܬ ܕܐܬܚܒܠܬܘܢ . ܟܕ ܡܫܟܚ
ܓܝܪ ܒܐܬܪܐ ܕܟܣܐ . ܕܟܣܐ ܪܒܐ ܀
ܐܘ ܕܟܐܢܝܢ ܐܣܟܡܐ . ܘܪܚܝܩܝܢ ܡܢ
ܥܒܕܘܗܝ . ܡܐ ܒܣܝܡܝܢ ܡܠܝܟܘܢ . ܘܡܐ
ܡܪܝܪܝܢ ܓܢܒܝܟܘܢ ܀ ܡܐ ܕܝܢ ܕܐܦܩܬ
ܠܟܣܐ . ܡܢ ܦܘܡ ܥܛܢܗ ܕܙܥܘܪܐ . ܨܠܐ
ܐܕܢܟ ܘܫܡܥ ܡܠܐ . ܕܐܡܪܝܢ ܠܗ ܒܟܠܗ
ܐܘܪܚܐ ܀

ܗܢܘܢ ܒܐܘܪܚܐ ܡܡܠܠܝܢ . ܥܠ ܓܒܪܐ
ܘܥܠ ܛܝܒܘܬܗ[d] . ܘܪܒ ܒܝܬܐ ܒܡܪܗܒܘܬܐ .
ܪܗܛ ܗܘܐ ܘܐܬܐ[e] ܒܬܪܗܘܢ ܀ ܟܒܪ ܡܕܡ
ܒܥܐ ܕܢܐܠܦ . ܢܩܘܡ ܘܢܥܒܕ ܨܒܝܢܗ . ܠܐ ܝܗܝܒ
ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܬܓܠܐ . ܡܛܠ ܕܡܚܝܠܐ ܀

dilectum suum ad se rediisse ; hoc unum tantum metuimus, ne mandatum Ægyptii nos reducat ad eum; ubi e regione egressi erimus, a metu liberabimur ; cito exeamus ex Ægypto : nulla enim in ea securitas : inveniet vir prætextus ut suam voluntatem in nos perficiat » Quum ab interiori Ægypto jam longe abessent, vocavit Josephus œconomum : « Surge, vade post viros istos eosque in via assequere : loquere dure cum eis, cum viris scilicet furti erga te reis et fugientibus ; nec exhibeas eis vultum pacificum juxta consuetum tibi morem : vultus tuus, ut ille Ægyptiorum, minas respiret ; truces oculos, ut solent Ægyptii, eis ostende ; statim ac perveneris ad eorum turmam, ne timeas alta voce clamare ; invento scypho in sacco, locus erit ut reprehendas : « O viri justi, non estis justi ; in hoc incipiam vos affligere quod pudore me affecistis coram domino meo quia scyphum magnum furati estis, o specie virtutis indutos et ab ejus operibus procul factos! quam grata sunt verba vestra et quam amara furta! » Statim autem ac eduxeris scyphum ex ore sacci junioris, inclina aurem ut audias quæ toto itinere dixerint ad eum. »

13. Illi in itinere loquebantur de viro et de ejus bonitate. OEconomus festinans ibat et post eos veniebat : « Forsan vult aliquid discere, sistamus et faciamus ejus voluntatem. Datum non erat ut

[a] M ܕܠܐ — [b] B ܐܝܟ — [e] O ܘܐܬܐ ܒܬܪ — [c] M ܒܐܘܪܚܗ — [d] BM ܪܗܛ ܗܘܐ ܘܐܬܐ

noster recessus in lætitia perficeretur. Quam sæva est in nos Ægyptus quæ nostris tribulationibus non satiatur ! O vir qui uno instanti erga nos prorsus immutatur ! Væ nobis ! Si de retinendo apud se Benjamin cogitaverit ! Viatico instructos nos in pace dimisit ; nunc œconomus nos persequitur. Num pecunia rediit nobiscum sicut prius ? et idcirco persequitur et venit ut accipiat pecuniam frumenti nostri ? Ecce venit œconomus, simus nobis ipsis judices ; unus e nobis aliquid revera ceperit, affirmemus ei quod possit illud reparare : « Ignoramus nos aliquod delictum apud Ægyptios commisisse, pretiumque frumenti nostri vespere dedimus ; nihil prorsus Hebræi tentaverunt contra Ægyptios. » Illico huc illuc in ictu oculi se vertebant ; œconomus insequens accedebat vultu irato ; color mutatus majorem viris metum incutiebat ; dure eos allocutus est magnamque commotionem in turma excitavit : « O Hebræi, quare vestris actibus me confusione operuistis ? Quo major vobis concessus est honor, eo major facta est vestra audacia ; ego coram vobis surrexi et fraude me vexastis ; onus coram vobis portavi nec laborem hoc reputavi ; verbis enim vestris confidebam vos in veritate justos esse ; effugit a vobis veritas et apparuit fraudulentia ; vendidistis veritatem et acquisivistis perfidiam. Dominus meus hodie abscindit potestatem

ܐܟܘܬܟܘܢ ܠܡܠܘܗܝ ܒܐܝܠܐ . ܐܢ ܐܬܬܟܠܬ ܠܗܘ
ܕܢܟܠܟܘܢ . ܠܐ ܒܗܬܬܘܢ ܠܡܐܡܪ ܕܗܘ ܟܐܢܐ .
ܕܟܐܢܐ ܐܢܬܘܢ ܐܝܟ ܢܦܩ ܆ ܟܡܐ ܚܣܝܪܘܬܐ
ܠܡܛܝܒܘܬܐ . ܕܠܟܘܢ ܡܢ ܐܘܠܨܢܐ .
ܐܬܦܢܝܬܘܢ ܘܦܬܘܪܐ[a] . ܠܡܗܦܟܘ ܕܗܘ
ܡܣܒܥܟܘܢ ܆ ܘܟܒܪ ܣܓܝܐܬܐ[b] ܕܡܘܪܚܐ .
ܐܥܠܬܘܢ ܠܐܬܪܐ . ܘܚܕܐ ܗܝ
ܕܐܫܟܚܢ . ܡܫܬܡܥܢ ܟܠ ܕܥܒܕܬܘܢ ܆ ܫܘܐ
ܐܓܪܐ ܕܦܪܥܬܘܢ . ܠܓܒܪܐ ܕܠܐ ܡܫܡܫ .
ܟܕ ܠܐ ܠܥܡܠܗ ܡܬܦܪܥܝܢ . ܘܗܘܐ ܒܐܘܪܚܐ
ܦܪܥܬܘܢ ܫܘܟܠܦܐ ܆ ܛܝܒܘ ܠܪ̈ܓܠܝ ܕܥܒܕ
ܐܢܐ . ܕܐܚܕ ܠܢܨܚܢ ܙܟܝܐ . ܕܐܠܘ ܡܟܝܠ
ܐܬܢܝ ܗܘܘ . ܒܗ ܐܝܬܝ ܒܒܝܬ[c] ܐܣܝܪܐ ܆

cedem viro qui desudavit vobis ministrando ; forsan pro vobis non laboravi et in via mihi rependistis vicem ; gratias pedibus meis ago quod victorem me reddiderunt, si enim paululum tardi fuissent, in carcere consumerer. »

ܩܪܒ ܝܗܘܕܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘ . ܠܪܒܝܬܐ
ܕܐܚܘܗܝ ܝܘܣܦ . ܟܒܘܫ[d] ܠܒܟ ܘܐܢܝܚ
ܚܡܬܟ . ܕܢܫܟܚ ܦܬܚܐ ܠܡܦܩ ܆ ܠܐ ܝܕܥܝܢ
ܕܓܢܒܢ . ܘܦܬܚܬ ܦܘܡܟ ܒܨܥܪܢ .
ܝܩܪܬܢ ܠܝ ܐܝܟ ܡܠܟܐ . ܘܐܝܟ ܓܢܒܐ
ܨܥܪܬܢ ܆. ܐܝܬ ܠܟ ܚܙܐ ܕܓܢܒܝܢ . ܚܘܐ
ܣܟܠܢ ܒܓܠܝܐ . ܕܐܢ ܐܬܓܠܝܬ ܒܝܫܘܬܢ .
ܒܗ ܬܣܓܐ ܐܦ ܒܗܬܬܢ ܆ ܕܗܘ ܕܒܗ
ܝܩܪܐ ܩܒܠܬܢ . ܠܐ ܐܘܒܕ ܐܓܪܗ ܕܥܡܠܟ .
ܕܐܢ ܒܨܥܪܐ ܫܩܠܬ ܠܢ . ܕܠܐ ܝܘܬܪܢ ܗܘܐ
ܪܗܛܟ ܆ ܕܚܝܠ ܐܢܐ ܐܡܪ ܥܒܕܐ . ܠܡܥܗܕ
ܡܕܡ ܕܥܒܕܬܘܢ . ܘܠܐ ܫܦܝܪ ܠܫܢܝ ܡܫܬܥܝܐ .
ܥܘܠܐ ܪܒܐ ܕܓܢܒܬܘܢ ܆ ܟܣܦܐ ܓܢܒ
ܟܣܐ ܕܓܢܒܬܘܢ ܢܦܩܬ ܡܢ ܬܡܢ .

meam ; ego indulgens sicut ille fidem adhibui verbis, et hypocrisi vestra defraudatus sum. Non erubuistis dicere vos justos esse sicut et patrem vestrum ipsumque duodecim justos genuisse qui ab omni crimine immunes sunt. Pater vester non est justus si ei similes estis ; non potuit enim ille justus undecim fures generare. O quanta injuria affecistis beneficentiam vobis a nobis exhibitam ! Ausi estis subvertere mensam quæ vos satiavit ; forsan multa alia damna in regionem intulistis ; hoc uno quod deprehendimus omnia quæ fecistis notantur ; dignam retribuistis mer-

14 Accedens Judas dixit œconomo fratris sui Josephi[1] : « Refræna cor tuum et seda iram, ut valeamus nos pro tuis quæsitis excusare. Nescimus nos furatos esse ; contumeliam in nos effudit os tuum ; honorasti nos ut reges et ut fures nunc dehonestas. Putas nos furatos esse ; profer in publicum delictum nostrum ; si detegatur nostra culpabilitas, eo major fiet nostra confusio ; qui tanto honore nos excepisti non perdes mercedem operis tui ; si injuria nos dehonestasti, cursus tuus fit inutilis. » « Timeo, inquit servus, memorare quod fecistis ; nec potest lingua mea enarrare scelus quod perpetrastis ;

[1] *Gen.* XLIV, 7-10.

[a] O ܘܦܬܘܪܗܘܢ — [b] O ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܘܪܚܐ — [c] O ܒܝܬ — [d] O ܟܒܘܫ ܠܒܟ ܘܐܢܝܚ ܚܡܬܟ

[illegible]

scyphum occulta revelantem furati estis ex Ægypto egredientes ; possidet ille scyphus occultam scientiam, qua omnia quæ aguntur detegit ; forsan virtutem ejus notam habetis et pulchritudinem ejus cupivistis ad negocium per regiones exercendum, quia scilicet occulta revelat. Nihil est occultum aut manifestum quod scyphus ille non cognoscat ; propter latentem in eo virtutem dominus meus in Ægypto honoratur. »

15. Dixit Judas œconomo: « Cessa verbis tuis contumelia nos afficere; nec accuses viros liberos furti ignominiosi ; primam pecuniam tibi ostendimus et quæ acciderunt te edocuimus. Cur fures appellas viros qui res perditas retulerunt ? Contempsimus pecuniam in regione nostra, et scyphum furati essemus in terra tua ? Æquitas tua respiciat quid egimus nec a recto recedat ; ecce perscrutatus es veracitatem nostram et didicisti integritatem nostram : dubius ad nos accessisti et mente confirmatus discedis ; deponimus onera coram te, omnia inspice æqualiter ; si scyphus tuus sit nobiscum, pro eo omnes servi erimus ; apprehende, solve et perscrutare onera a primo usque ad ultimum, ab onere Ruben primogeniti usque ad onus Benjamin. » Ut eorum cogitationes perturbaret, œconomus solerter res disposuit, ita ut ultimo loco saccum in quo scyphus erat inspiceret[1].

1 *Gen.* XLIV, 11-13.

a O [illegible] — b BO [illegible]

Ruben festinanter aperuit saccum suum ; servus examinavit et nihil invenit. Ruben enim pecuniam emptionis in suo sacco invenerat. Animum illis addebat œconomus : « Ne trepidetis : si scyphum non invenero, nihil damni vobis accidet. » Perscrutans unum post alterum non cum festinatione, quum pervenisset ad medium, doluit se non invenisse quod perdiderat : « Scyphum non invenio, et vos tanquam fures tractavi ; accidit ut hodie forsan inique contumelia affecti fueritis. » Accedens Judas mansuete œconomo dixit : « Perscrutare, Domine, omnia onera et tunc a nobis recedas ; ne mente ægre feras, si perscrutans nihil inveneris : nullum remanet onus quod examini non subjecerimus ; si invenias, omnem reprehensionem effugis ; si autem tuus scyphus nobiscum non abiit, nos omnis culpæ expertes facis ; perscrutare omnia onera usque ad illud Benjamini natu minimi, non permittimus te post nos remanere corde anxium. »

16. Cum pervenisset ad ultimum onus œconomus stetit stupefactus : « Ecce igitur finitum est et scyphum non invenio ; omnia onera finita, dies etiam vitæ meæ finiti sunt ; quia scyphus in manus meas non rediit, mors imminet mihi ; si hoc onus examinavero et scyphum non inveniam, in vestro comitatu abibo, timeo redire ad dominum meum. » Festinant omnes cum gaudio aperire saccum Benjamin : « Magnum quid tibi contigit, ut de calumnia nobis impacta victoriam reportemus. » OEconomus

ܥܠ ܟܣܐ . ܘܓܘܢܐ ܕܐܦܘܗܝ ܐܫܬܚܠܦ܀
ܒܝܡܝܢܗ ܫܩܠܗ ܠܟܣܐ . ܘܢܦܩ ܐܦܩܗ
ܡܢ ܣܩܐ . ܐܠܐ ܐܝܕܗ ܘܚܘܝܗ ܠܟܣܐ .
ܘܥܩܬܐ ܐܚܕܬ ܠܥܒܪܝܐ܀ ܐܛܫܝܬܘܢܝܗܝ
ܠܟܣܐ ܗܢܐ . ܒܛܥܢܗ ܐܚܪܝܐ ܕܙܥܘܪܐ .
ܘܐܡܪܬܘܢ ܕܒܥܣ ܡܥܠܝ . ܘܠܐ ܒܚܪ ܒܛܥܢܝܗܘܢ
ܟܠܗ܀ ܕܟܪܝܐ ܠܝ ܕܝܢ ܒܐܚܪܝܐ . ܡܢ ܕܟܠܗܘܢ
ܗܘ ܡܫܦܪ ܠܝ . ܕܟܝܪ ܗܘ ܣܩܟ
ܒܢܝܡܝܢ . ܕܫܘܙܒܢܝ ܝܘܡܢ ܡܢ ܡܘܬܐ܀
ܠܫܥܬܗ ܐܚܝ ܝܘܣܦ ܡܬܥܛܦ . ܒܥܩܬܐ
ܘܒܒܗܬܬܐ ܐܦܐ . ܚܛܦ ܟܣܐ ܓܘܢܐ ܫܦܝܪܐ .
ܕܫܪܐ ܗܘܐ ܥܠ ܐܦܝܗܘܢ܀ ܡܠܝܗ ܘܫܬܩ
ܦܠܛܝܗܘܢ . ܘܢܣܒܗ ܘܐܘܒܕܗ ܡܠܝܗܘܢ .
ܩܠܐ ܘܟܠܗ ܡܢ ܕܚܠܬܐ* ܪ̈ܓܫܐ . ܘܐܬܒܟܘ
ܡܬܚܫܠ ܥܒܪܝܘܗܝ܀ ܐܝܟ ܡܝ̈ܬܐ ܡܢ
ܟܪܝܘܬܐ . ܗܘܘ ܗܘܘ ܡܬܚܫܠ ܒܒ̈ܝܬܐ .
ܕܟܣܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܣܩܐ . ܐܠܒܫ ܐܢܘܢ
ܒܗܬܬܐ܀ ܢܦܠ ܚܝܠܐ ܕܗܕܡܝܗܘܢ . ܘܫܪܝܢ
ܚܘܠܝܗܘܢ ܐܬܦܫܪܘ . ܢܫܒ ܐܝܟ ܪܘܚܐ
ܕܟܣܐ . ܘܡܚܐ ܘܡܚܐ ܠܗܘܢ ܘܠܗܘܢ܀ ܥܝܢܐ
ܕܡ̈ܥܐ ܐܕܝ̈ܝ . ܪ̈ܫܝܗܘܢ ܬܟܝܦܝܢ . ܘܠܐ
ܡܫܟܚܝܢ ܗܘܘ . ܕܢܪܝܡܘܢ ܥܝ̈ܢܝܗܘܢ . ܘܢܚܘܪܘܢ
ܒܪܒ ܒܝܬܐ . ܥܢܢܐ ܚܫܘܟܐ ܬܩܢܬ ܩܕܡ
ܥܝ̈ܢܝܗܘܢ . ܘܥܡܛܬ ܐܢܘܢ . ܐܐܪ ܬܡܢ
ܕܠܝܚ ܗܘܐ ܠܗܘܢ . ܘܒܠܒܠ ܐܢܘܢ . ܚܕ ܥܠ
ܚܕ . ܐܚܐ ܥܠ ܐܚܘܗܝ ܒܟܝܢ . ܟܠܗ ܟܢܫܐ
ܫܓܝܫ ܗܘܐ . ܕܐܝܟ ܓܢܒ̈ܐ ܐܫܬܟܚܘ܀
ܡܛܠ ܗܕܐ ܕܓܕܫ ܠܗܘܢ . ܡܐܢܝܗܘܢ
ܡܚܬܝܢ ܗܘܘ . ܥܠ ܐܪܥܐ ܒܥܩܬܐ܀

* ܕܚܠܬܗܘܢ 0.

manum misit in onus ultimum junioris; manus resedit super scypho et vultus ejus mutavit colorem; dextera sustulit scyphum illumque eduxit e sacco; elevata manu ostendit scyphum; luctus autem turbavit Hebræos. « Abscondistis scyphum hunc in onere ultimo junioris. Locuti estis, ut fastidio captus non examinarem singula onera. Doleo tamen pro ultimo, quia præ ceteris mihi placet. Memoria dignus est saccus tuus, o Benjamin, qui hodie me eripuit a morte. » Illico fratres Josephi mœrore et confusione operti sunt; rapuit scyphus pulchrum colorem in vultibus eorum suffusum. Verba eos effugerunt et defecerunt; voces timore ademptæ sunt; sensibus destituti immobiles steterunt, quum furtum eorum patens illico factum esset. Præ dolore veluti exanimes facti sunt Hebræi. Scyphus e sacco eductus confusione eos operiebat. Collapsum est robur membrorum, vertebræque dorsi solutæ sunt. Spiritus scyphi illos percutiens titubantes huc illuc disjiciebat; lacrymæ ab oculis diffluebant; capita ad terram inclinata manebant; nec audebant oculos levare ut œconomum aspicerent. Atra nubes ante oculos eorum extensa eos obcæcabat; aer ibi perturbatus eos perturbabat; unus super alterum, frater super fratrem, flebant; tota turma perturbata erat quod tanquam fures deprehensi essent. Propter illud quod ipsis acciderat suppellectilem suam demittebant

ܟܠܗ ܟܢܫܐ ܐܫܬܓܫ . ܘܚܕ ܩܠܐ ܕܒܟܝܐ
ܢܦܩ . ܘܝ ܠܗܘܢ ܠܐܢܫܐ ܟܐܢܐ . ܐܝܟ
ܝܘܡܢ ܐܬܒܗܬܘ ❖ ܒܐܝܠܝܢ ܡ̈ܠܐ ܠܐܝܢܐ .
ܕܢܦܝܣ ܡܨܝܢ ܡܫܟܚܝܢ . ܒܥܒܕܘܬܐ ܠܐ
ܡܫܥܒܕ ܠܢ . ܕܗܐ ܓܢ̈ܒܐ ܐܫܬܟܚܢ ❖
ܠܡܢܐ ܐܝܬ ܥܒ̈ܕܐ ܠܓܒܪܐ . ܕܒܓܢܒ
ܚܝ̈ܒܐ ܒܓܢܒܘܬܗܘܢ .

et scindebant vestesque quibus induebantur lacerantes nudi flebant; flebat Ruben super Simeonem et Simeon super Levi ; fortis Levi flebat super Judam sapientem ; flebat sapiens Judas super Benjamin furem ; tota turma perturbabatur, una resonabat vox ploratus. Væ viris justis quomodo hodie pudefacti sunt ! « Quibusnam verbis deprecari conabimur pro delicto nostro? In servitutem nos non rediget, quia fures inventi sumus. Quid viro illi prosunt servi quos furti reos deprehendit ? »

ܥܢܐ ܪܒܝܬܐ ܘܐܡܪ ܗܘܐ . ܕܚܣ ܠܝ
ܕܐܦܪܘܥ ܕܥܒܕܬܘܢ ❖ ܘܠܐ ܡܨܐ ܕܒܟܘܢ
ܐܥܒܕ . ܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܐܥܒܕܬܘܢ ܠܝ . ܠܐ
ܒܥܐ ܐܢܐ ܕܬܩܘܘܢ . ܘܬܗܘܘܢ ܥܒ̈ܕܐ ܒܡܨ
ܪܝܢ ❖ ܗܘ ܕܓܢܒ ܟܣܐ ܗܘ ܢܩܘܐ .
ܘܐܢܬܘܢ ܣܩܘ ܙܠܘ ܒܫܠܡܐ . ܗܢܐ ܓܝܪ
ܗܢܐ ܒܢܝܡܝܢ . ܕܐܝܬܝܬܘܢ ܗܘ ܐܒܗܬܟܘܢ ❖
ܥܡ ܓܢܒܘܬܗ ܢܐܙܠ ܓܢܒܐ . ܘܐܢܬܘܢ ܥܒ̈ܕܐ
ܠܐ ܬܗܘܘܢ . ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܕܒܪܢܐ . ܢܦܩܬ
ܪܘܚܐ ܥܠܠ ܗܘܬ ❖ ܕܢܦܩ ܠܗ ܗܘܬ ܡܢܢ .
ܓܘܚܟܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܣܩܐ . ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܕܢ
ܢܫܠܡ ܠܟ . ܠܗܘ ܕܣܩܗ ܒܐܪܐ[a] ܠܢ ❖
ܟܠܢ ܥܡܟ ܐܙܠܝܢ . ܥܒ̈ܕܐ ܠܡܪܟ ܗܘܝܢ .
ܐܢ ܨܒܐ ܕܢܚܘܣ ܥܠܝܢ . ܐܝܟ ܕܥܠ ܚܛܝ̈ܐ
ܡܬܪܚܡ ❖ ܡܕܡ ܓܝܪ ܕܒܗ ܐܙܕܕܩ . ܡܢ
ܗܫܐ ܠܐ ܗܘܐ ܠܢ .

17. Respondit œconomus dicens: « Absit ut retribuam quod fecistis? Non possum vobis malum inferre quod mihi intulistis ; non peto ut remaneatis et servi sitis in Ægypto. Qui furatus est scyphum ipse remaneat ; vos autem ascendite et proficiscimini in pace ; iste enim Benjamin quem adduxistis vos dehonestavit. Fur abeat cum furtis suis, vos autem non eritis servi. » « Quid dicemus et quomodo nos excusabimus de hac re? Mens a nobis excessit, visa re nefanda, quæ e sacco exivit. Non possumus tibi tradere illum cujus saccus nos opprobrio operit ; omnes tecum ibimus et servi domino tuo erimus ; si vult nostri misereri, tanquam iniquorum misereatur ; nec enim quidquam nunc nobis superest ad nos justificandos. »

ܒܥܝܪ̈ܐ ܐܗܦܟܘ ܡܢ ܐܘܪܚܐ . ܘܥܡ ܪܒܝܬܐ
ܐܬܝܢ ܗܘܘ ❖ ܕܢܦܩܘ ܗܘܘ ܒܚܕܘܬܐ .

18. Jumenta[1] ab itinere reduxerunt et cum œconomo regressi sunt. Discesserant in hilaritate,

[1] *Gen*. XLIV, 13.

[a] O ܥܡ

ܗܘܐ ܠܐܠܦܝ ܒܟܡܝܪܘܬܐ ܀ ܡܛܠ ܡܢܐ ܗܘܟ
ܒܢܝܡܝܢ . ܒܚܒܠܐ ܟܣܝܬܢ ܩܕܡ ܓܒܪܐ .
ܡܛܠ ܡܢܐ ܒܫܡܐ ܒܝܫܐ . ܟܬܒܬ ܡܨܪ̈ܝܐ ܒܐܦܝܢ ܀
ܐܝܟ ܕܟܣܝܬ ܡܢ ܟܠܢ . ܘܠܚܕ ܡܢܢ
ܠܐ ܓܠܝܬ . ܐܝܟ ܕܡܢܐ ܗܘܐ ܠܒܟ . ܟܕ
ܟܣܐ ܠܓܘܢܟ ܥܐܠ ܀ ܛܘܒܢ ܗܘܐ ܠܢ
ܒܢܝܡܝܢ . ܐܠܘܠܐ ܫܡܥ ܐܒܘܢ . ܕܟܕ ܙܕܝܩܐ
ܐܝܬܝܢܟ . ܘܗܐ ܛܠܫܢ ܡܐܬܝܬܟ ܀ ܟܣܐ
ܟܣܐ ܒܓܘܢܟ ܘܛܫܐ . ܘܩܡܢܢ ܐܝܟ
ܙܕܝܩܐ . ܘܡܢ ܒܬܪ ܓܢܒܘܬܐ . ܐܘܣܦܢ
ܕܓܠܘܬܐ ܀ ܒܢܝ ܙܠܦܐ ܢܛܪܘ ܚܐܪܘܬܐ .
ܘܐܢܬ ܛܥܝܬ ܡܢ ܬܪܝܨܘܬܐ . ܒܢܝ ܒܠܗܐ
ܢܛܪܘ ܐܝܩܪܐ . ܘܒܪ ܪܚܝܠ ܓܢܒ
ܟܣܐ ܀ ܐܝܟ ܢܫܟܚ ܢܩܪܘܒ ܠܓܒܪܐ . ܕܐܒܗܬܬ
ܠܢ ܝܘܡܢܐ ܩܕܡܘܗܝ . ܘܐܝܟ ܢܐܡܪ ܕܐܚܘܢ
ܐܢܬ . ܕܗܐ ܟܣܐ ܩܥܐ ܓܢܒܘܬܟ ܀ ܬܡܝܗܝܢܢ
ܒܗ ܒܐܒܘܟ . ܕܠܒܢ̈ܝܗ ܕܪܚܝܠ ܐܚܒ . ܡܢ
ܐܢ̈ܬܬܐ ܕܢܟ̈ܦܬܐ . ܝܠܕܬ ܕܒܗ ܒܚܝܠܐ ܪ̈ܘܓܙܐ ܀
ܡܢ ܝܕܥ ܟܡܐ ܥܩ̈ܬܐ . ܐܬܩܢ ܠܢ ܐܚܘܟ
ܝܘܣܦ . ܟܡܐ ܥܝܩ ܠܢ . ܐܒܘܟ
ܝܥܩܘܒ ܘܥܕܡܐ ܀ ܕܝܢ ܗܢܐ ܗܘ ܥܠܘ
ܠܟ . ܘܗܐ ܒܡܨܪܝܢ ܐܢܬ ܡܥܝܩ ܠܢ ܥܠ
ܘܠܐܡܟ ܘܠܐܚܘܟ . ܒܟܡܝܪܘܬܐ ܐܬܕܒܪܢ ܀ ܡܢܟ[a]
ܡܢܟ ܚܕܐ ܠܗ . ܟܣܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܓܘܢܟ .
ܕܗܐ ܒܟ ܡܫܟܚ . ܒܪܝܟ ܠܝܥܩܘܒ ܐܒܘܢ ܀
ܛܘܒܐ ܗܘܐ ܠܐܒܘܢ ܝܥܩܘܒ . ܐܠܘ ܠܐܡܟ
ܠܐ ܐܦܓܥ . ܕܐܦ ܗܝ ܒܓܢܒܘܬܗ ܐܝܟ
ܚܝܠܗ . ܥܩܬܐ ܠܐܒܘܟ ܒܪܝܬ ܗܘܬ ܀
ܐܡܟ ܕܒܢ̈ܝܐ ܚܛܝܬ ܗܘܬ . ܕܐܢܬ ܐܝܟܘܬܗ
ܐܪܥܐ . ܘܗܘܐ ܠܟܬܒܬܗ ܠܐܬܥܣܩܘܬܐ . ܢܛܘܪܬܐ
ܕܡܫܟܚ ܠܒܪܗ ܀ ܗܟܢܐ ܩܠܐ ܥܠ
ܒܢܝܡܝܢ . ܕܡܪܝܬܐ ܘܕܚܠܬܐ . ܒܟܠܗ ܗܘܐ
ܟܣܐ ܡܩܦܣܘ . ܘܫܬܩ ܕܢܦܫ ܠܐ ܡܥܢܐ ܀

a BM ܡܢ ܐܝ

redierunt in mœrore : « Quare, o Benjamin, tanto opprobrio nos operuisti coram viro ? Cur nobis notam mali nominis inussisti apud Ægyptios ? Cur omnes nos rem celasti et cuiquam non revelasti ? Quid cogitabat cor tuum quando scyphus in saccum tuum intrabat ? O fortunatos nos, Benjamin, si pater nos non audisset. Te adduximus ut justificaremur per te, et ecce adventus tuus infamia nos notavit. Scypho in sacco tuo reposito et latente, tanquam justificati surgimus, postquam furto mendacium adjicimus. Filii Zelphæ libertatem nostram servarunt, et tu a recto aberras ! filii Balæ honestatem servarunt, et filius Rachel scyphum furatur ! Quomodo adire possumus virum, quum nos dehonestasti hodie coram ipso ? Quomodo dicemus te fratrem nostrum, scypho proclamante furta tua ? Miramur patrem tuum liberos Rachelis amasse, uxoribus honestis et virtute ornatis prætulit genitricem furorum. Quis novit quantas ærumnas creavit nobis frater tuus Joseph, quantum vexavit nos pater tuus Jacob usque hodie propter eum ? Ille vexavit nos ad greges et tu hodie nos vexas in Ægypto. Apud te et matrem tuam ac fratrem tuum in afflictione continuo viximus. Tandem prodidit te hodie ei scyphus e sacco tuo eductus. Beatus pater noster Jacob, si matri tuæ non occurrisset ; quia et illa per furta sua in quantum potuit difficultates patri tuo creavit. Mater

[Syriac text]

tua furata est idola Labani aramæi patris sui[1]. Ecce accepisti ejus artificium, hæreditatem quam ipsa reliquit filio suo. » Abundarunt contra Benjamin verba contentionis et pugnæ. Scyphus labia ejus obstringebat nec se defendere poterat; mente enim recogitabat de hac re silendum esse. « Scyphus qui e sacco exiit non sinit ut mihi credatur; si veritatem dixero, quis ex eis credet mihi? Quia frater meus Josephus non est inter eos et pater meus Jacob non adest. »

[Syriac text]

19. « O tu qui suscitas tempestates et luctum inducis in Ægypto, redde rationem delicti tui ut videamus quænam fuerit tua voluntas. Dic nobis quonam momento scyphum furto sustulisti? Quonam nos receperamus quum surrexisti ut tuam perficeres voluntatem? Forsan quo tempore dormiebamus et somnus oculos nostros oppresserat; quum nos nox somno immerserat, te scyphus vigilem pro furto reddiderat. Monita patris tui Jacobi facile observasti! magno hoc scypho quem furatus es mandatum patris adimplevisti! Totam gentem nostram hodie dehonestasti apud Ægyptios; genus nostrum delevisti e libro justorum et inter fures inscripsisti. Ne faciat Deus amplius ut itinera nobiscum peragas, qui sic in fluctus præcipitasti viros juste viventes; etiamsi petierimus et rogaverimus ut exeas, ex nunc exire non poteris. Talis est tuæ actionis effectus ut tibi nobisque hic sit moriendum. Deus vos noverat et antea abstulit fratrem

1 *Gen.* XXXI, 30-34.

[a] O [Syriac text] — [b] BO [Syriac text]

tuum; nobis hac privatione duriora fuerunt mala quæ super nos adduxit. E multis tormentis liberavit nos mors immatura Josephi; liberati sumus, sed non complete; ecce in fratre retribuimur. »

20. Respondit Judas fratribus dicens : « Non oportet omnia narrare : non oportet Josephi historiam in medium afferre ; fas non est in Ægypto culpam ejus super vos advocare, ne Deus iratus vos magis cruciet. » Benjamin fratribus dixit : « Mœrore conficior quod ceciderit super me delictum quod non commisi et in eo deprehensus fuerim ; exisse scyphum e sacco meo ab hoc me expedire non possum. Sive velim sive nolim, adhæret mihi hæc accusatio : me defendam coram vobis per illud quod vobis factum est ; per vestra discite mea, ne Deum in me offendatis. Pecunia, qua frumentum emimus, vespere servo dedimus ; illa autem rediit in saccos nostros et ecce nobiscum est. Quis autem eam in saccis miserit nescimus. Quis onera aperuit et in eis peras posuit ? Onera posita erant et sigillo munita et in eis pretium frumenti nostri inventum est. Si scyphum, qui facile occurrerit, a foris apprehendi, quis ingressus est ut pecuniam nobis afferret quæ in thesaurum illata fuerat ? Si scyphum simul et peras vestras in sacco meo invenistis, ego abstuli scyphum et pecuniam ; in me redundet culpa ; si scyphum invenistis in sacco meo et peras in saccis vestris, qui posuit

[illegible]

pecuniam in saccis vestris ipse posuit scyphum in sacco meo. Nec forsan dicatis me pecuniam et scyphum furatum esse, nam, quomodo saccos solvissem, et nullus e vobis hoc vidisset? Et quomodo adlaborassem coram vobis adjuvantibus? An vobis somno requiescentibus pecuniam abscondi in saccis vestris? Si vera sunt furta vestra, nec illud scyphi fallax; et, si vestra vos latuerunt, et meum me latuit. »

21. Responsum dederunt fratri suo Benjamin dicentes : « Furtum scyphi perquiritur, non pecuniæ; in furtum scyphi nos immersisti, et nunc nos interrogas de alia re; a crimine quod tibi imputatur te purgare debes. Non locuti sumus patri nostro de pecunia quæ nobiscum rediit; revelavimus ei et non celavimus pecuniam repertam esse in oneribus nostris; non oportet, frater, pecuniam in medium afferre. OEconomus rem vidit et neglexit, et tu illam propalas. Non possumus contristare fratrem nostrum Judam qui patri nostro spopondit; alioquin omnes rediremus et in Ægypto te relinqueremus, ut pro tuo furto servitutem perageres et qui furati non sunt non affligerentur; tu solus in nobis fur es et omnes confusione operimur. Quis saccum tuum aperuisset, et scyphum in eo posuisset? Sicut pecunia nostra ita et pecunia tua in sacco tuo, et insuper scyphus; additamentum, quod onus tuum accepit, tota nostra pecunia majus est. Quis ita

[a] M [illegible]

[illegible]

te amat ut festinanter tuum oblectamentum auxerit. Ut fures deprehendimur, oportebat te loqui ; non indolem viri ingenui servasti, nec verecundiam furum. Non audiuntur negationes ubi furta patent. Scyphus clamat mendacia esse responsa a te excogitata. »

22. Aperuit os suum ut verbis suis seipsum sedaret : « Quomodo vobiscum loquar, fratre orbatus ? Verba mea audirentur, si charissimi mei superstites essent ; voces meæ auscultarentur, si aures vestræ bonæ essent. Res est nota odiosum esse Rachelis filium. Ad quid inserviunt verba hominibus qui gratis me oderunt ? Ecce coram viro comparebimus ; ipse nos jüdicabit ; prodest mihi servum esse et e manibus vestris liberari. Locus non datur ut me defendam et omnes criminationes refellam, quia scyphus irritas reddidit omnes excusationes, si enim justi fuissetis, de me hoc non credidissetis ; non eritis servi in Ægypto propter verba aut furta mea ; sufficit mihi videre servitutem meam absque eo quod videam servitutem fratrum meorum ; patrem meum Jacobum mœrore afficiam paucis diebus, deinde ipse consolabitur ; si autem ex Ægypto evasero, per manus vestras moriar ; utile est mihi ut fiam servus et prodest ut a vobis relinquar utque a fure effugiatis et honorem lucremini ; in fratre meo Josepho contumelia me affecistis, in filio Rachelis me dehono-

[illegible]

[illegible]

rastis. Væ mihi, quia multa patior et non sunt qui adjuvent ; jamdiu frater meus disparuit, et illum adhuc odistis ; Deus qui bonus est auferat illius contumeliam ab auribus meis ; si mortuus est, audiat anima ejus inter mortuos calumnias vestras ; ille autem taceat in sepulchro, si propter furta sua opprobrio opertus est ; si autem in vivis est quem injuria affecistis, fateamini dumtaxat vos peccasse, et ipse condonabit pro sua justitia iniquitatem ore vestro prolatam. Jamdiu ossa matris meæ Rachel jacent in sepulchro. Quid profuit vobis rem mortuorum produxisse in medio? Ecce igitur juro, si suaderi vultis, advoco patrem meum absentem et fratrem qui periit, nescio quis me decipiens in sacco scyphum abscondit, juro per eum qui me a patre separavit et matre mea Rachele privavit : per illam horam quæ me separavit a fratre meo dilecto Joseph, nescio rem quæ mihi e sacco orta est. Fugerunt a me mei dilectissimi, et ecce in eorum discriminibus detineor. Ecce memoria volvo etiam horas, quibus solus ab eis separatus sum. Sub duplici hoc infortunio statui et juravi coram vobis : Ecce in servitutem abeo propter furta quæ me hodie involverunt. »

[illegible]

23. Benjamino responsum dederunt fratres ejus dicentes : « Vide an coram viro vincas ; ne contra nos aliquid machineris ; memoras fratrem tuum Josephum qui nos pro viribus vexavit ; si frater tuus nobiscum foret, alterum scyphum attulissemus. » Ingressus œconomus ad Josephum narravit quæ

[a] M [illegible] — [b] BM [illegible]

[illegible]

gesta fuerant, ostendens quam solertem et quam sensatum se in suis responsis Benjamin præstitisset : « Solus Judas visus est hunc parvum diligere ; contumeliam in mortuos et in vivos propter scyphum evomuerunt. » Volebat Joseph experiri an Benjamin relinquerent, sicut in deserto acceperant ipsius pretium et, Joseph tradito, abierant : « Volo hodie scire an eorum odium senuerit ; an eorum nefas antiquatum sit et pœnitentia sint renovati. » Stabant foris fratres Joseph, œconomum deprecantes : « Fac nobis gratiam, o sapiens vir, nec sinas aggravari judicium nostrum ; doceas nos de mutationibus domini tui, quanam re ad misericordiam adduci possit, quid vult sibi a nobis præstari, ut solamen dolori nostro accipiamus. » Stabat illic Benjamin et amare flebat, videns se tumultu circumdatum et vociferationibus undique impetitum : « Quam triste est hoc tempus cui fratrem meum Josephum desidero ; etenim in angustiis maxime requiritur amor fratrum in fratres. Si autem frater non adest, Deus non abest ; per fratrem et absque fratre ipse potest mihi adjutor esse : non parcat, si furatus sum, nec deserat, si injuriam patior. Ipse solus a me removebit ora me furti reum proclamantia. » Fratres eum cernentes exacerbati sunt quod tristitia afficeretur coram eis. Rursus contumeliose res Josephi justi in medium protule-

runt : « Iste frater tuus somnia somniavit ; somnia ejus regem eum fecerunt, veniat iste frater tuus rex et liberet te hodie ex Ægypto. Valde molestum est, Benjamin, te hic invocare Deum teque rogare ut veniat ad videndum scyphum e sacco tuo eductum. »

ܟܕ ܕܝܢ ܡܫܬܡܠܝܢ ܗܘܘ . ܡ̈ܠܐ ܕܚܫܐ
ܡܠܝܢ ܗܘܘ . ܗܐ ܝܘܣܦ ܥܐܠ ܘܐܬܐ .
ܠܒܝܫ ܝܩܪܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ ܀ ܦܩܕ ܗܘܐ ܕܢܥܠܘܢ
ܓܢ̈ܒܐ . ܕܢܫܬܐܠܘܢ ܥܠ ܓܢܒ̈ܬܗܘܢ .
ܢܦܚ ܦܘܩܕܢܗ ܐܝܟ ܪܘܚܐ . ܘܐܘܩܕܬ ܗܘܬ
ܥܠ ܦܓܪ̈ܝܗܘܢ ܀ ܐܬܕܠܚܘ ܥܒ̈ܕܘܗܝ
ܡܢܗ . ܘܐܬܪܗܒܘ ܠܘܬ ܦܘܩܕܢܗ . ܘܟܠ
ܟܠܗܘܢ ܕܩܝܡܝܢ ܗܘܘ . ܙܘܥܐ ܐܚܕܐ ܘܪ̈ܦܝܦ
ܠܒܐ ܀ ܩܠܗ ܐܝܟ ܪܘܚܐ . ܘܐܬܟܦܦܘ
ܗܘܘ ܒܚܝ̈ܠܬܢܐ . ܘܟܕ ܗܘܘ ܥܐܠܝܢ
ܗܘܘ . ܐܝܟ ܩܫ̈ܐ ܕܡܫܬܓܫ ܪܘܚܐ ܀ ܐܝܟܢܐ
ܗܘܘ ܟܕ ܥܐܠܝܢ ܗܘܘ . ܘܚܢܝܩܝܢ ܡܢ
ܟܪܝܘܬܐ . ܗܘܐ ܡܠܐܐ ܡܥܠܐ . ܡܢ ܒܪ ܪܚܝܠ
ܢܚܬ ܠܢ ܀ ܘܝ ܠܢ ܝܘܡܢ ܡܢ ܓܒܪܐ . ܕܐܚܕ
ܠܢ ܐܝܟ ܓܢ̈ܒܐ . ܕܐܢ ܗܘ ܕܫܒܩ ܠܡܨܪ̈ܝܐ .
ܐܟܠܝܢ ܠܢ ܟܕ ܚܝܝܢ ܚܝ̈ܐ ܀ ܝܘܡܢ ܗܘ
ܫܘܠܡܐ ܡܠܝܢ . ܘܟܒܪ ܫܠܡܢ ܫܘܥܝ̈ܝܢ .
ܡܢ ܝܘܡܢܐ ܘܠܥܠܡ . ܦܪ̈ܫܝܢܢ ܚܕ ܡܢ
ܚܕ ܀

24. Hisce dictis absolutisque verbis doloris, ecce Joseph ingressus est Ægyptiorum splendore amictus. Jussit ingredi fures ut de furtis suis interrogarentur. Mandatum ejus insufflavit et excitavit febrim in eorum membris ; perturbati sunt servi trepidaruntque ad ejus mandatum ; omnes adstantes tremor cordisque palpitatio invasit ; vox ejus ut ventus violentus incurvavit fortissimos ; qui, dum incedebant, similes erant stipulis vento agitatis. Ingredientes tristitía suffocati filii Jacob dicebant : « Execrandus hic ingressus nobis a filio Rachelis obvenit ; væ nobis hodie a parte viri qui apprehendit nos ut fures ! Si enim permittat Ægyptiis, vorabunt nos viventes. Hodie finis imponitur verbis nostris ; et forsan absolvimus nostras confabulationes; ab hac die usque in æternum separamur unus ab altero. »

ܦܬܚ ܦܘܡܗ ܟܐܢܐ ܝܘܣܦ . ܘܫܪܝ
ܗܘܐ ܕܠܗܘܢ ܢܐܡܪ . ܒܐܝܠܝܢ ܐܦ̈ܐ ܓܢ̈ܒܐ .
ܚܠܩܝܢ ܪܝܫ ܡܡܪܚܐ ܀ ܠܐ ܟܐܢ̈ܐ ܘܠܐ ܒܢ̈ܝ
ܟܐܢ̈ܐ . ܝܕܥ̈ܝ ܓܢܒܘܬܐ ܘܓܢ̈ܒܐ . ܠܐ ܝܕܥܝܢ
ܠܟܘܢ ܟܐܢܘܬܐ . ܕܐܝܟ ܒܫܡܗ ܒܥܝܢ ܚܝܐ ܀
ܗܢܐ ܗܘܐ ܠܓܢ̈ܒܐ . ܕܟܕ ܢܬܓܠܘܢ ܒܓܢܒܘܬܐ .
ܕܠܐ ܡܬܦܪܣܝܢ ܓܢܒ̈ܬܗܘܢ . ܢܬܒܗܬܘܢ
ܦܪ̈ܨܘܦܝܗܘܢ ܀ ܙܪܥܐ ܕܥܒ̈ܕܐ ܐܢܬܘܢ ܒܟܘܢ .
ܙܪ̈ܥܐ[a] ܘܪ̈ܚܡܝ ܓܢ̈ܒܬܐ . ܡܟܝܟܝܢ ܒܐܦ̈ܝܢ
ܡܢ ܠܒܢ . ܘܟܪܝܢ ܘܢܦܩܝܢ ܡܢ ܠܗܘܢ ܀

25. Aperiens os suum Joseph justus, cœpit eos alloqui : « Quanam fronte, fures, audetis hodie ad me introire ? Nec justi estis nec filii justorum, sed furtorum periti et fures ; nescitis justitiam cujus nomine vivere rogatis ; hoc consuevit furibus evenire ut, eorum furtis propalatis, dedecore afficiantur eorum personæ. Semen estis servorum, o seminatores atque amatores furtorum, humiles et mœsti

[a] BM ܙܪ̈ܥܐ ܘܪ̈ܚܡܝ ܓܢ̈ܒܐ

ܠܓܘ ܛ̈ܢܦܐ ܕܐܝܬܝܟܘܢ . ܘܒܢ̈ܝ ܟܐܢ̈ܐ ܚܫܒܬܟܘܢ .
ܒܐܘܡܢܘܬܐ ܕܡ̈ܠܝܟܘܢ . ܓܢܒܬܘܢ
ܘܐܛܥܝܬܘܢܝ[a] ❖ ܠܘ ܟܣܐ ܦܫܝܛܐ
ܓܢܒܬܘܢ . ܕܐܫܬܩ ܗܘܝܬ ܘܠܐ ܐܬܦܪܥܘܬ
ܗܘܝܬ . ܟܣܐ ܕܦܪܥܘܢ ܡܢܚܫ ܒܗ .
ܐܡܪܚܬܘܢ ܘܓܢܒܬܘܢ ܡܢܝ ❖ ܟܕ ܐܣܪܬܘܢ
ܚܨܝܟܘܢ ܒܐܘܪܚܐ . ܟܕ ܡܫܐܠܝܢ ܒܫܠܡܝ
ܪܗܛܝ . ܘܐܡܪܬܘܢ ܠܝ ܕܩܘܡ ܒܫܠܡܐ .
ܘܟܣܐ ܣܝܡ ܒܓܘ ܛܥ̈ܢܝܟܘܢ ❖ ܫܡܥܬܟܘܢ
ܘܡܠܐ ܫܡܝܐ . ܝܡܝܬܘܢ ܠܝ ܒܐܠܗܐ . ܗܘ
ܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ . ܕܟܠܟܘܢ ܕܚܠܝܬܘܢ ❖
ܗܘ ܐܠܦܟܘܢ ܠܡܪܡܝܘ . ܕܟܣܐ ܒܣܩ̈ܐ
ܛܘܒܘܗܝ . ܠܗܘ ܝܘܣܦ ܕܐܒܕ ܡܢܟܘܢ .
ܕܐܬܦܨܝ ܡܢ ܓܢ̈ܒܝܟܘܢ ❖ ܒܗܢܐ ܨܥܪܐ
ܥܛܝܦ ܗܘܐ . ܐܠܘ ܥܡܟܘܢ ܐܫܬܟܚ ܗܘܐ .
ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܪܚܡ ܗܘܐ ܠܗ . ܘܩܕܡ ܗܘܐ
ܦܪܫܗ ܡܢܟܘܢ ❖ ܕܠܐ ܢܬܥܢܐ ܚܠܦ
ܓܢ̈ܒܝܟܘܢ . ܒܡܨܪܝܢ ܥܡܟܘܢ ❖

ܥܢܐ ܝܗܘܕܐ ܘܐܡܪ ܠܝܘܣܦ . ܒܟܪܝܘܬܐ
ܘܒܬܢܚܬܐ . ܠܝܬ ܠܢ ܡܪܝ ܡܦܬܚ
ܦܘܡܐ . ܕܐܣܪܗ ܥܘܠܐ ܠܠܫܢܢ ❖ ܒܬܪ
ܓܢ̈ܒܐ ܕܓܢܒܢ . ܡܢܐ ܐܝܬ ܠܢ ܕܢܡܠܠ .
ܠܡܢܐ ܢܣܓܐ ܡܦܩ̈ܢܘܬܐ . ܕܣܩܐ ܘܟܣܐ
ܡܚܝܒܝܢ[b] ܠܢ ❖ ܚܨܝܦ ܓܝܪ ܐܢܫ ܐܝܟܢ .
ܐܠܐ ܡܫܬܡܥ ܐܫܬܡܥܬ . ܐܢܫ̈ܐ ܕܡ̈ܠܟܐ
ܝܩܪܘ ܠܢ . ܘܐܫܟܚܢ ܠܢ ܫܡܐ ܒܝܫܐ ❖
ܕܟܣܐ ܐܬܪ̈ܓܪܓܢ . ܗܐ ܐܬܡܟܟ ܐܝܩܪܢ .
ܘܒܢܟܠܝܢ ܕܥܠ ܥܠܝܟ . ܗܐ ܟܐܢܐ ܡܚܝܒ
ܕܝܢ ❖ ܕܢܟܠܢ ܓܝܪ ܕܐܬܟܠܢ . ܒܣܘܦܐ
ܐܬܪܦܝ ܕܝܢ . ܒܟܣܐ ܕܠܟ ܦܘܠܝ . ܚܠܦ
ܗܘܐ ܡܬܪܥܐ ❖ ܒܟܪܝܘܬܐ ܠܐ ܫܘܐ ܠܝ .

exterius, audaces et execrabiles intus; credidi verbis vestris vos filios esse justorum: artificio verborum vestrorum furtum mihi fecistis meque decepistis; non merum scyphum furati estis; siluissem nec puniissem; sed scyphum quo Pharao augurabatur ausi estis furari a me. Quum itineri vos accinxistis et ad me salutandum venistis, dum dicebatis: « Remane in pace, » scyphus positus erat in oneribus vestris. Audivi vos mihi jurare per Deum cœli possessorem; an ille Deus cœli quem omnes timetis docuit vos scyphos reponere in saccis? beatus ille Joseph quod perierit et a furtis vestris sic ereptus sit! In eodem dedecore involutus fuisset, si vobiscum fuisset, sed Deus ejus eum amabat et prius illum separavit a vobis, ut non affligeretur vobiscum in Ægypto propter furta vestra. »

26. Judas tristis et suspirans respondit Josepho dicens: « Non possumus, domine, os aperire, alligavit enim iniquitas linguam nostram; post furta a nobis commissa, quid habemus dicendum? Ad quid multiplicare excusationes, quum saccus et scyphus nos condemnant. Aliquem enim impudentem fuisse sicut nos nunquam auditum est: nos viri, quos reges honoraverunt, nobis acquisivimus nomen malum: scyphum cupivimus et honor noster humiliatus est; quia fraude usi sumus erga te, juste nos damnat judicium

[a] B ܐܛܥܝܬܘܢܢܝ — [b] M ܟܪܐ

ܘܐܬܡܟܟܢ ܒܗ ܢܡܟܟܢ . ܘܐܬ̈ܐ ܕܫܪܒܬܢ
ܒܢ̈ܫܐ . ܠܥܒܕܘܬܐ ܥܡܐ ܥܠܡ ܀ ܠܐ ܢܫܡܥ
ܛܒܐ ܒܐܪܥܐ . ܕܓܢ̈ܒܐ ܗܘܘ ܥܒܪ̈ܝܐ .
ܘܡܛܠܬܢ ܡܬܛܫܐ . ܫܪܒܐ ܕܟܐܢ̈ܐ ܩܕܡ̈ܝܐ ܀
ܦܢܐ ܝܘܣܦ ܘܠܝܗܘܕܐ . ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ
ܘܐܡܪ . ܚܣ ܠܝ ܕܐܥܒܕ ܐܝܟ ܕܥܒܕܬܘܢ . ܥܒܪ̈ܝܐ
ܠܝ ܘܚܕܒܬܘܢ ܀ ܢܡܘܣ̈ܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ .
ܩܛܠܘ . ܡܣܒܒ ܓܒܪ̈ܐ ܕܕܡܝܢ ܀ ܗܘܐ
ܡܛܠ ܡܕܡ ܠܝ . ܘܐܡܪ ܗܟܢܐ ܐܢܐ
ܥܒܕܐ . ܕܬܗܠܟܘܢ ܒܫܠܡܐ ܠܝ . ܘܗܘ
ܕܓܢܒ ܗܘܐ ܢܩܘܡ ܠܗ ܀ ܬܡܠܐ
ܡܨܪܝܢ ܡܪܕܘܬܗ . ܘܠܐ ܐܢܫ ܢܥܕܪܝܘܗܝ .
ܐܥܒܕ ܠܗ ܕܢܕܥ . ܒܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ
ܡܢܐ ܕܥܒܕ ܀ ܚܣ ܠܗ ܕܢܦܘܩ ܡܢ
ܡܨܪܝܢ . ܕܠܐ ܬܗܘܐ ܥܠܬܐ ܠܢܟܝܢܘܬܐ .
ܠܟܘܢ ܡܛܠ ܓܢܒ̈ܬܗ . ܡܨܪܝܢ ܒܝܬ
ܓܘܣܐ ܢܗܘܐ ܠܗ . ܒܗ ܢܩܘܡ
ܘܐܢܬܘܢ ܬܦܩܘܢ ܀

tuum ; quia agnoscimus nos peccasse, labia nostra jam pœnam nostram decreverunt : pro nostra audacia servi erimus in perpetuum ; servitutem nescimus, sed quia peccavimus ei subjiciemur ; viri qui mala tibi retribuerunt duram merentur servitutem. Non spargatur in terra nostra rumor Hebræos fuisse fures et propter nos male audiatur gens justorum antiquorum. » Joseph responsum dedit Judæ his verbis[1] : « Absit ut agam erga vos, Hebræi, sicut egistis erga me ; leges Ægyptiorum non feriunt viros vobis similes. Fures sicut homicidas damnat hic lex. Hoc igitur faciam ; vos ascendite et proficiscamini in pace ; decadem vestram dimitto ; qui autem furatus est hic remaneat ; Ægyptus adimplebit correctionem ejus ; nemo ei auxilium præstabit ; faciam ut intelligat in carcere quid fecit. Absit ut ex Ægypto exeat, ne vobis per furtos vexationum causa sit ; Ægyptus asylus ejus erit ; in ea remanebit, vos autem exibitis. »

ܩܪܒ ܝܗܘܕܐ ܥܪܒܐ . ܘܢܦܠ ܗܘܐ
ܩܕܡ ܝܘܣܦ . ܘܐܡܪ ܡܪܝ ܚܘܣ
ܥܠ ܕܡ̈ܥܝ . ܘܚܙܝ ܠܝ ܕܡܬܪܡܐ ܐܢܐ ܀ ܐܘ
ܫܒܘܩ ܕܢܗܘܐ[a] ܟܠܗ ܓܘܢܐ . ܥܒ̈ܕܐ ܫܘܝܐܝܬ
ܗܘܢܢ . ܐܘ ܐܢܐ ܐܦܘܫ ܗܪܟܐ . ܘܢܐܙܠ
ܒܢܝܡܝܢ ܀ ܓܒܐ ܐܢܐ ܕܐܗܘܐ ܥܒܕܐ
ܡܢ ܕܐܬܠܛ . ܡܢ ܣܒܐ ܙܕܝܩܐ . ܒܢܝܡܝܢ
ܓܢܒ ܟܣܐ . ܘܝܗܘܕܐ ܦܪܥ
ܕܓܢ̈ܒܬܗ ܀ ܐܘ ܐܢܐ ܡܪܝ ܐܘ ܥܒܕ . ܢܦܘܩ

27. Accessit Judas sponsor et provolutus ante Josephum ait[2] : « Miserere, domine, lacrymarum mearum et vide me ante te provolutum, permitte ut tota turma simus æqualiter servi, aut ut ego hic remaneam et abeat Benjamin ; præfero servum esse quam maledici a justo sene. Benjamin furatus est scyphum et Judas solvet pœnas furtorum ejus. Aut ego, Domine,

[1] *Gen.* XLIV, 17.

[a] O ܢܗܘܐ

[2] *Gen.* XLIV, 18-34.

[illegible]

aut omnes nos remaneamus servos Majestatis tuæ ; miserere patris nostri et propter eum remitte illi hunc furem ; valde enim, domine, Jacob pater noster diligit natu minimum ; anima senis justi conglutinata est cum anima illius propter duo : unum, quia frater ejus periit, alterum, quia mater ejus mortua est et etiam propter hoc, Domine, quod ipse obsignavit et occlusit fontem quo filii nascebantur. Voluntatem tuam, domine, perfecimus, et beneplacito tuo gnaviter defuncti sumus ; nec nisi cum labore multo obtinuimus ut illum daret et veniret nobiscum. Diximus tibi quando discessimus : « Non potest puer venire, quia pater ejus eum valde diligit, nec sinet eum a se separari. » Significasti autem responsum hoc : « Adducetis mihi natu minimum, et quum hoc audierit pater ejus, gaudebit quod in adjutorem suum respiciam. » Postquam autem multum desudavimus patrem exorantes, nisi fames invaluisset, non permisisset illum venire nobiscum. Magna affecti fuimus tristitia, quum vidimus eum lugentem et dolentem et verba proferentem ita tristia ut, si audiisses, et ipse contristatus fuisses : « Væ mihi, aiebat, quem orbastis Rachele ejusque filiis ; duos enim filios peperit mihi ; at avolarunt a sinu meo ; » omnibus suis clamoribus mœrore nos affecit et ei juravimus : « Si tradideris nobis Benjamin, nullo parcemus labori ut eum ad

[a] O [illegible] — [b] O [illegible] — [c] O [illegible] — [d] BM [illegible]

tuum oblectamentum reducamus. » Canities venerandi senis magna tristitia obnubilabatur ; duodecim genuit viros et solus remanet ; ego spopondi servo tuo patri nostro me Benjamin ad eum reducturum, juravique ei si eum dimitterem me peccati reum fore in patrem meum cunctis diebus meis. Qua hora illum separavimus ab eo, ita flebat ut ipsæ parietes flere viderentur ; quum ejus verborum meminimus, res adversas deflemus : « Quando Joseph, inquiebat, exivit, dixistis mihi : Nescimus quid ei acciderit, et de Simeone dixistis mihi eum a principe Ægyptiorum retentum et petitis Benjamin ; quia me orbare vultis, unum post alterum in via relinquitis et me dimittitis solum. »

28. Post hæc verba, Joseph hoc responsum dedit Judæ : « Quomodo credam quæ dicitis justum probumque esse patrem vestrum, quamnam habet justitiam qui fures amat ? enarrastis enim mihi amorem ejus erga eum qui scyphum furatus est ; duos e vobis amabat et decem alios oderat, quomodo justum appellatis, cujus justitia tam inæqualis est ? Si vultis ab eo amari, debetis fures effici ; nam, juxta assertum vestrum, non amat nisi fures. » « Absit, domine, ut pater noster justus delectetur fraudibus, qui ostendit tibi illius justitiam eum culpæ expertem habeas ; fragilis labilisque est pueritia ; oculorum illecebris capitur ; viderit puer scyphum et pulchritudine ejus captus in furtum inductus fuerit ; nos, domine, ei associes et patrem nostrum immunem ab hac re habeas ; nos hic servi manebimus, et patrem nostrum non despicies. » Post hæc verba respondit

[a] O — [b] O — [c] BM — [d] BM

ܡܫܡܝܢ ܒܐܘܪܚܐ . ܪܒܝܬܐ ܓܝܪ ܐܠܦܬܢܝ .
ܕܟܣܝܢ ܕܓܢܝܒܘܬܐ ܀ ܟܕ ܐܢܐ ܒܢܣܝܐ
ܕܟܣܝܢ . ܗܫܐ ܦܪܣܘܗܝ ܟܠܗܝܢ ܡܫܒܚܬܗ .
ܐܝܟ ܕܐܬܚܙܝ ܕܝܢ ܗܘ . ܐܢ ܕܝܢ ܡܫܟܚܬ
ܠܗ ܒܐܠܐ ܗܘ ܀ ܕܟܠ ܗܠܝܢ ܒܟܣܝܐ ܡܣܬܪܢ .
ܡܢ ܗܫܐ ܠܐ ܫܬܩ ܐܢܐ . ܡܢ ܟܣܐ ܓܝܪ ܝܠܦ
ܐܢܐ . ܟܠ ܟܣܝܬܐ ܕܡܛܫܝܢ ܀ ܐܢܐ ܕܝܢ ܠܐ
ܨܒܐ ܗܘܝܬ . ܕܐܕܥ ܡܕܡ ܓܘܝܐ . ܘܗܐ ܒܝܕܟܘܢ
ܡܬܓܠܝܢ [a] . ܕܟܠܗܝܢ ܟܠ ܕܥܒܕܬܘܢ ܀

Josephus fratribus dicens : « Non solum didici Benjaminum furem esse, sed Rachelem dilectam furem etiam in via appellastis ; œconomus enim narravit vos ei hoc crimen exprobrasse. Quando Jacobus compertum habuit Rachelem furtum fecisse, quamnam pœnam pro furtis retribuit ei ? Si eam expulit, justus est ; si autem eam impunitam reliquit, justus non est. Quia autem hæc omnia audivi, ex nunc non silebo ; a scypho enim edoctus sum abscondita quæ celantur ; ego enim nolebam res internas cognoscere, sed ecce per vos efficitur ut manifesta fiant omnia quæ fecistis. »

ܒܢܝ ܙܠܦܐ ܘܒܠܗܐ ܩܪܒܘ ܗܘܘ .
ܘܐܡܪܘ ܠܝܗܘܕܐ ܐܚܘܗܘܢ . ܣܓܝ ܠܐܝܬ ܥܠ
ܐܦܩܘܗܝ . ܕܗܢܐ ܓܢܒܐ ܕܛܒܥ ܠܢ ܀ ܥܒܕܬ
ܠܢ ܐܚܐ ܝܗܘܕܐ . ܕܒܡܨܪܝܢ ܗܘܐ ܢܡܘܬ
ܠܢ . ܗܐ ܟܣܐ ܓܝܪ ܐܝܬܝ ܥܡܗ . ܕܢܐܠܦ
ܡܢܗ ܟܣܝܬܐ ܀ ܘܢܕܥ ܟܠܗܝܢ ܡܣܬܪܢܝܬܐ .
ܕܥܒܕܢ ܡܢ ܛܠܝܘܬܢ . ܐܦ ܟܘܠܗ ܗܘ
ܕܚܛܝܢ . ܒܝܘܣܦ ܐܚܘܢ ܓܠܐ ܠܗ ܀
ܘܐܢ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܡܬܓܠܝܢ . ܐܪܥܐ ܬܒܠܥ
ܠܢ . ܝܬܝܪ ܓܝܪ ܡܢ ܓܢܒܬܐ .
ܕܙܒܢ ܠܝܘܣܦ ܀ ܢܦܩܢ ܪܘܚܐ ܥܠ
ܪܘܒܝܠ . ܘܕܓܠܐ ܡܠܠܢ ܝܘܣܦ .
ܠܝܥܩܘܒ ܣܒܐ ܗܝܡܢ ܠܢ . ܟܕ ܡܟܣܝܢ
ܗܘܝܢ ܡܢܗ ܀ ܡܢܐ ܢܐܡܪ ܡܛܠܬܟ .
ܡܦܩܝܢ ܫܪܝܪܐ . ܘܗܘ ܣܒܐ ܐܠܘ
ܩܐܡ . ܐܝܟܘܬܟ ܠܐ ܠܐܐ ܗܘܐ ܀ ܟܕ ܗܠܝܢ
ܡܐܡܪܝܢ ܗܘܘ . ܘܣܡܘ ܗܘ ܟܣܐ ܕܩܕܡܘܗܝ .
ܦܩܕ ܗܘܐ ܝܘܣܦ ܘܐܡܪ . ܐܬܟܢܫܘ ܟܠܟܘܢ

29. Filii Zelphæ et Balæ accedentes Judæ fratri suo dixerunt : « Satis laborasti pro isto fure qui nos immersit; fecisti, frater Judas, ut nobis in Ægypto moriendum sit ; attulit enim scyphum ut ex illo occulta discat et cognoscat omnia quæ inde ab infantia fecimus ; etiam illud scelus, quod in fratrem nostrum Josephum perpetravimus, ipsi revelabitur. Si autem hæc omnia revelanda sint, terra nos deglutiat. Furtis enim multo gravius est nos vendidisse Josephum. Excusavimus Ruben, de Josepho mendacia diximus ; senex Jacob fidem nobis adhibuit, quum veritatem ei occultaremus, quid dicemus propter te ut vera manifestemus? et ipse senex si adesset non laboraret sicut tu. » Hisce dictis positoque scypho in conspectu, Joseph præcepit dicens : « Inclinate

[a] Ita O ; BM ܒܡܕܒܪܢܝܢ ܗܘ ܡܬܓܠܝܢ ܡܬܓܠܝܢ

ܕܥܒܕܬܘܢ ܀ ܚܘܝܢܝ ܟܣܐ ܕܐܒܘܟܘܢ . ܠܚܪܢ
ܐܙܠ ܒܠܚܘܕܘܗܝ . ܘܐܠܦܢܝ ܥܠ ܚܘܛܪܐ
ܪܗܛܐ . ܕܣܡܐ ܣܡ ܐܒܘܟܘܢ ܀ ܫܦܝܪ
ܛܒ ܟܐܢܘܬܗ . ܕܗܘ ܟܐܢܐ ܐܒܘܟܘܢ . ܒܪܗܛܐ
ܒܡܝܐ ܣܐܡ ܗܘܐ . ܕܒܥܢܐ ܢܣܓܘܢ
ܕܓܙܪܗ ܀ ܘܠܒܘܟܪܐ ܣܐܡ ܗܘܐ .
ܘܠܠܩܝܫܐ ܡܒܣܐ ܗܘܐ . ܕܩܕܡܝܐ ܢܗܘܘܢ
ܕܝܠܗ . ܘܐܚܪܝܐ ܕܚܡܘܗܝ ܠܒܢ ܀ ܐܝܕܐ
ܗܝ ܗܕܐ ܟܐܢܘܬܐ . ܕܝܬܝܪܐ ܕܢܣܒ ܢܚܙܐ .
ܘܐܬܢܟܠ ܟܕܗ ܩܢܝܢܐ . ܕܠܐ ܕܝܠܗ ܒܢܟܠܐ ܀
ܬܪܬܝܢ ܢܫܐ ܚܐܪܬܐ . ܘܐܚܘܬܐ ܢܣܒ ܐܒܘܟܘܢ .
ܘܫܢܝܐ ܐܪܒܥ ܥܣܪܐ . ܦܠܚ ܥܠ ܐܓܪܐ[a]
ܕܠܗܝܢ ܐܬܪܘܡ ܀ ܚܕܐ ܐܡܟܘܢ ܝܠܕܬ ܫܬܐ .
ܘܐܚܪܬܐ ܝܠܕܬ ܬܪܝܢ . ܚܘܝ ܟܣܐ ܥܠ
ܪܚܝܠ . ܕܠܐ ܒܕܝܢܐ ܐܬܟܣܝܬ ܀ ܕܠܘ ܓܝܪ
ܡܛܠ ܝܘܬܪܢܗ . ܓܢܒܬ ܗܘܬ ܨܠܡܐ
ܕܐܒܘܗ . ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܬܥܒܪ . ܚܢܦܘܬܐ ܡܢ
ܒܝܬ ܐܒܘܗ ܀

ܥܢܐ ܝܗܘܕܐ ܠܝܘܣܦ ܘܐܡܪ . ܕܗܐ ܫܪܪܐ
ܡܡܠܠ ܟܣܟ . ܟܠܡܕܡ ܕܗܘܐ ܥܒܕ ܠܟ .
ܘܫܪܪܐ ܕܟܠ ܚܘܝ ܠܟ ܀ ܕܠܡܐ ܕܝܢ ܒܢܝܡܝܢ
ܢܟܠܐ . ܥܒܕ ܒܟܣܟ ܐܝܟ ܪܚܝܠ . ܕܗܝ
ܓܢܒܬ ܨܠܡܐ ܕܐܒܘܗ . ܘܗܢܐ ܡܪܝ ܟܣܟ
ܕܝܠܟ ܀ ܗܝ ܓܝܪ ܡܛܠ ܕܬܥܒܪ . ܬܘܩܠܬܐ
ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗ . ܘܗܢܐ ܟܕ ܒܗ ܒܗܘ
ܛܘܦܣܐ . ܟܣܐ ܕܡܐ ܠܐܠܗܐ ܀ ܠܐ ܡܪܝ
ܬܚܝܒ ܠܗܘܠܝܘܗܝ[b] . ܐܝܟ ܓܢܒܐ ܘܡܙܝܩܢܐ .
ܩܒܠ ܨܒܝܢܗ ܛܒܐ . ܕܚܠܦܝܟ ܗܘ
ܐܬܥܡܠ[c] ܀ ܘܐܡܪ ܝܘܣܦ ܠܝܗܘܕܐ . ܠܐ

[1] *Gen.* XXX, 37. sqq.

[a] BM ܒܐܓܪܐ — [b] O ܠܚܘܒܝܘܗܝ — [c] BO ܐܬܥܡܠ

aures et audite omnia quæ fecistis. Scyphus ostendit mihi patrem vestrum profectum solum in Haran et edocuit me de virgis quas pater vester posuit in aquis ; valde pulchra est justitia hujus justi patris vestri ; virgas ponebat in aquis ut oves gregis sui multiplicarentur ; et primogenitis quidem virgas ponebat, serotinas vero oves negligebat, ut priores sui forent, posteriores vero Labani ejus soceri[1]. Quænam est ista justitia quæ intendit ut accipiat nimium et fraude possessiones non suas accipiat ? Duas uxores liberas et sorores accepit pater vester et quatuordecim annis laboravit ut eas in mercedem acciperet[2]. Una mater vestra genuit sex filios, altera duos. Scyphus ostendit mihi de Rachele ipsam de re non justa reprehensam ; non enim pro sua utilitate furata est idola patris sui, sed ut auferret ethnicismum e domo patris sui. »

30. Respondit Judas Josepho dicens : « Scyphus tuus vera dicit ; quidquid gestum est tibi indicat et omnium veritatem tibi ostendit. Num autem Benjamin egit erga scyphum tuum sicut Rachel ? illa furata est idola patris sui, et hic, domine, scyphum tuum ; illa ut auferret offendicula e domo patris sui, et hic eodem modo fortasse scyphum diis assimilavit. Ne igitur, Domine, eum ut furem et virum noxium reprehendas ; accipe eum voluntate bona pro te laborasse. »

[2] *Gen.* XXIX, 18. sqq.

Dixit Joseph Judæ : « Non indicarunt Labano idola ejus Rachelem ea occultasse in sella et super ea ascendisse et sedisse ; quod si in idolis Labani ethnici aliqua fuisset virtus, ubi jubebantur revelassent, ut fures apprehenderentur. Scyphus igitur Pharaonis scientia major est idolis vestris ; quia illum furati estis et hoc revelavit mihi et nunc prædicat omnia quod fecistis. » « Magnus est scyphus tuus magnaque ejus scientia et memoria ; sicut vir sapiens apprehendisti scyphum cognitorem. »

31. Pulsavit Joseph scyphum ut magis eorum stuporem sententiis ejus augeret : « Volo, inquit, silere, sed scyphus revelat omnia probra quæ perpetrata sunt. Non possum opprimere ejus visiones ; quia mihi non celat occulta ; revelat mihi, etsi non loquatur, silet et me urget. Hunc furem peperit mater ejus Rachel in via et appellavit eum : filium dolorum meorum, et mortua est postquam peperit[1]. Macula fuit in Ruben primogenito, qui ausus est ascendere lectum patris sui[2] ; primogenitus erat et gradum suum amisit et inferior factus est, quia fecit iniquitatem. » Magnus stupor invasit eos, secretis hisce enuntiatis : « Nec justis nec bonis datum est donum sicut illud tuum. Hodie audivimus res lugubres et admirabiles patefactas ; quod actum est apud Haran apud Ægyptios recitatum est. » « Ne impe-

1 *Gen.* XXXV, 18.

2 *Gen.* XXXV, 22.

a M [Syriac] — b M [Syriac]

ܫܡܥܘܢ ܒܥܒܕܝܟܘܢ. ܕܡܛܠ ܐܢܬܬܐ ܠܩܪܝܬܐ.
ܐܚܪܒܬܘܢ ܒܚܕܐ ܫܥܐ ❖ ܫܬܐ ܗܘܝܢ ܐܚܝ̈
ܗܘܝܬܘܢ. ܒܢ̈ܝ ܐܒܐ ܘܒܢ̈ܝ ܐܡܐ. ܘܐܪܒܥܐ
ܐܚܝ̈ ܡܢ ܬܪܬܝܢ. ܙܠܦܐ ܘܒܠܗܐ ܐܡ̈ܗܬܐ ❖
ܡܬܟܠܝܢ ܗܘܘ ܐܚܝ̈ ܝܘܣܦ. ܕܠܐ ܢܫܠܡܝܘܗܝ
ܠܗ̇[a] ܠܬܫܥܝܬܐ. ܕܠܐ ܟܕ ܥܩܒ ܗܘܐ ܘܐܬܐ.
ܠܓܠܝܐ ܕܝܘܣܦ ܢܓܠܐ ܠܗ̇ ❖ ܫܠܡ ܗܘܐ
ܕܟܠܗܘܢ ܘܡܛܐ. ܠܬܫܥܝܬܐ ܕܝܠܗ ܘܕܐܚܘ̈ܗܝ.
ܩܡ ܝܘܣܦ ܙܒܢܐ ܣܓܝܐ. ܘܓܘܢܐ ܕܟܠܗܘܢ
ܐܫܬܚܠܦ ❖ ܐܬܟܠܝ ܝܘܣܦ ܐܝܟ ܗܘ.
ܕܠܐ ܡܢܝܚ ܗܘܐ ܒܗܕܐ ܕܐܕܪܟ. ܐܝܟ ܗܘ
ܕܟܣܐ ܒܩܛܝܪܐ. ܣܒܪܗ ܕܢܐܡܪ ܢܟܠܝܗܘܢ ❖
ܠܐ ܨܒܐ ܗܘܝܬ ܥܒܪ̈ܝܐ. ܕܢܓܠܐ ܠܝ ܟܣܐ
ܗܕܐ. ܕܐܢܬܘܢ ܥܒܕܬܘܢ ܒܝܫܬܐ. ܘܥܘܠܐ
ܥܒܕܬܘܢ ܒܗ̇ ❖ ܠܗ̇ ܕܝܢ ܒܐܘܪܚܐ ܕܢܦܩܬܘܢ.
ܥܪܩܬܘܢ ܡܢܢ ܘܐܫܬܘܙܒܬܘܢ. ܘܠܐ ܕܬܗܦܟܘܢ[b]
ܘܐܬܕܝܢܘ. ܒܕܝܢ̈ܝܟܘܢ ܕܝܢ̈ܝܟܘܢ ❖ ܛܝܒܘܬܐ
ܐܝܬ ܠܐܠܗ̈ܝ[c] ܡܨܪܝܢ. ܕܟܣܐ ܐܬܪܓܪܓܬܘܢ.
ܘܠܐ ܬܘܒ ܕܐܝܟ ܥܝܕܟܘܢ. ܬܐܬܘܢ ܠܡܨܪܝܢ
ܠܗܢܐ ܐܬܪܐ ❖ ܥܝܕܐ ܐܝܬ ܠܟܘܢ ܒܝܫܐ.
ܘܓܠܝ ܠܝ ܐܪܙܗ ܟܣܐ. ܘܕܡܝܐ ܕܒܪ ܚܐܪܐ
ܢܣܒܬܘܢ ❖ ܠܥܒܕܘܬܐ ܐܫܠܡܬܘܢ. ܕܗܘܐ
ܡܪܐ ܐܢܐ ܕܡܨܪܝܢ[d]. ܕܐܠܘ ܐܬܝܗܒ ܠܟܘܢ
ܠܐ ܗܘܐ ܫܒܩܬܘܢ ܡܢ ܚܘܒܟܘܢ. ܕܒܪܢܫܐ ܡܙܒܢܝܢ
ܙܒܢܬܘܢ ❖ ܐܝܟ ܥܒܕܐ ܙܒܢܬܘܢ. ܕܗܘܐ
ܒܪܘܚܐ ܕܡܨܪܝܢ[e] ܕܐܬܦܢܝ. ܠܐ ܚܙܝܬ ܦܨܝܢ
ܠܠܒܘܬܐ. ܙܒܢܬܘܢܝ ܗܘܝܬܘܢ ܐܦ ܠܝ ❖ ܐܝܟ
ܠܡܣܒ ܗܘܐ ܠܝ. ܘܐܠܘ ܕܝܢ
ܕܥܒܕܬܘܢ. ܥܒܕܐ ܕܐܬܒܥܘ ܡܢ ܙܒܢܬܘܢ.
ܠܐ ܗܘܝܬ ܒܥܝܢ ܡܢ ܐܚܘܟܘܢ ❖ ܕܐܦ ܚܝܠܘܢ
ܕܠܐ ܐܝܬ ܐܢܐ. ܘܐܦ ܚܒܝܒ ܠܐ ܐܘܢܐ

diatis me, Hebræi, persequi acta vestra : dies est scyphi hodie ; sinite me audire ejus incantamenta : quænam justitia, Levi et Simeon, apparuit in vestra agendi ratione ? Propter mulierem vicum una hora destruxistis [1]. Sex fratres fuistis ex eodem patre et ex eadem matre, et quatuor fratres e duabus ancillis Zelpha et Bala [2]. » Fratres Josephi rogarunt ut non absolveret historiam, ne ordinem prosequens deveniret ad manifestandam Josephi historiam. Absoluta ceterorum historia, pervenit ad suam suorumque fratrum. Stetit Joseph diu obstupefactus et color omnium immutatus est ; hæsit Joseph tanquam qui quietus non est propter hoc quod assecutus est, quasi scyphus eum cogeret ad dicendum eorum fraudes : « Nolebam, Hebræi, ut scyphus mihi revelaret hoc scelus quod commisistis ; hoc nefas linguam meam alligaverat. Utinam per viam qua exibatis, a nobis effugissetis et evasissetis et non rediissetis ut judices vestri judiciis vestris vexarentur. Grattas ago Diis Ægypti quod scyphum cupivistis, ut non rursus pro more vestro veniatis in hanc regionem. Est vobis usus pessimus, cujus mysterium scyphus mihi revelavit ; accepistis pretium viri liberi eumque in servitutem tradidistis ; ego sum dominus Ægypti, si occasio data fuisset, vendidissetis (me) ; non sum amabilior fratre vestro, cujus

1 *Gen.* XXXIV, 25.

2 *Gen.* XXIX-XXX.

a BM om. ܠܗ̇ — b M ܕܬܗܦܟܘܢ — c BM ܠܐܠܗ̈ܝ ܡܨܪܝܢ — d BM ܕܡܨܪܝܢ — e M ܕܡܨܪܝܢ

pretium in deserto accepistis. Quid hodie dimittam, quum omnia me incitent ad vindictam? Deo enim non placet ut malorum miserear; Josepho frater sum et oppressi judicium vindicabo; ora quæ pretium ejus comederunt fletu per fletum ejus implebuntur. Flevit Joseph ad oram cisternæ et nemo vestrum dolorem ejus lenivit; audivit Ægyptus vocem ejus et præcepit mihi ut ulciscar probrum ei illatum. Ecce enim coram oculis meis posita est hora qua separatus est a vobis; omnes deprecabatur cum lacrymis, et misericordiæ portam ei occlusistis. Scyphus omnia perscrutatus est atque revelavit usque ad pretium quod accepistis; fluit in sua revelatione scyphus regis ut fons aquæ. Potest quis occludere fontem, sed impossibile est occludere os scyphi. Erupit scyphus in silentio motum excitans; ejus undis invalescentibus commotus sum. Viginti argenteis venditus est a vobis frater vester. Quantum curæ est scypho erga injuriam passum ut veritatem perscrutetur! Volebam vos dimittere, sed nunc non possum, a manibus vestris requiro virum liberum, qui factus est servus. Congregavistis vos in deserto ad negotium iniquitate plenum; patri ejus dixistis eum fuisse occisum et senex dolore opertus fuit; commisistis in fratrem injuriam et in patrem peccatum maximum. Frater a vobis venditus est et patrem senem dolore confregistis; furati enim estis et vendidistis; celavistis et mendaces fuistis. Forsan adhuc vivit frater, quem ut mortuum luget pater vester. Filius Zelphæ ancillæ surgat et producat pretium viri liberi. Nonne defecerunt manus vestræ quum ligavistis manus viri

liberi ? Ego vindico occisos, ego ulciscor injuriam passos. Si vivant, laudabunt zelum meum, quo pœnam passi fuerint auctores ærumnarum eorum. »

ܩܐܡ ܗܘܐ ܒܢܝܡܝܢ . ܘܪܟܢ ܐܕܢܗ[a] ܐܝܟܢܐ
ܘܫܡܥ[b] ܕܟܡܐ ܕܢܦܫ ܡܪܝܪܐ . ܥܠ ܐܚܘܗܝ
ܐܝܟ ܕܥܠ ܢܦܫܗ . ܐܬܚܫܒ ܗܘܐ ܕܢܩܪܘܒ
ܗܘܐ . ܘܢܫܐܠܝܘܗܝ ܡܛܠ ܝܘܣܦ ܀ ܕܒܝܕܗ
ܗܘܐ ܗܘ ܒܥܘܩܒܐ . ܐܢ ܩܐܡ ܐܚܘܗܝ
ܐܘ ܠܐ . ܢܦܠ ܥܠ ܐܦܘܗܝ ܥܠ ܐܪܥܐ . ܘܣܓܕ
ܠܗ ܟܕ ܡܬܚܡܬ ܀ ܚܙܝ ܡܪܝ ܕܟܣܐ ܗܢܐ
ܠܟ . ܗܘ ܟܣܐ ܕܟܠ ܚܘܝ ܠܟ . ܐܢܗܘ
ܕܢܓܠܐ ܘܢܐܡܪ ܠܟ . ܕܥܕܟܝܠ ܩܐܡ ܝܘܣܦ ܀
ܐܢ ܐܡܘܬ ܠܐ ܡܘܬܐ ܗܘ ܠܝ . ܘܐܢ ܡܝܬܐ
ܐܢܐ ܒܥܝ ܠܝ . ܘܐܢ ܫܡܥ ܐܢܐ ܕܢܛܝܪ .
ܚܝܐ ܟܠܗܘܢ ܟܐܒܝ ܐܢܐ ܀ ܘܠܐ ܢܫܢܩܘܢ ܠܝ
ܡܚܘܬܟ . ܕܒܚܕܘܬܐ ܡܬܐܣܐ ܐܢܐ . ܕܠܐ ܟܠܗ
ܟܠܗ ܐܒܝܕ ܠܗ . ܫܪܒܐ ܕܪܚܝܠ ܡܢ ܝܥܩܘܒ ܀
ܢܩܘܫ ܠܗ ܡܛܠ ܫܪܒܐ . ܘܟܕ ܢܩܘܒ
ܫܪܒܬܐ .

32. Adstabat Benjamin et inclinata aure auscultabat quomodo de Josepho veluti de se ipso disserebat, mente statuit accedere et eum rogare de Josepho, ut per illius inquisitionem disceret an suus frater superstes foret vel non. Prosternens se in terram eum iratum adoravit : « Vide, Domine, utrum hic scyphus, qui omnia tibi ostendit, revelaturus sit et dicturus tibi an adhuc superstes sit Josephus. Si moriar, mors mihi non reputatur, si defunctus fuero, frater mi, inquire me; si audiam ipsum servatum, omnium dolorum meorum obliviscar; nec me cruciabunt plagæ tuæ; sanabor enim per gaudia mihi facta quod non omnino perierit stirps Rachelis ex Jacob; remanente parvo surculo, forsan sequentur familiæ. »

ܩܒܠ ܝܘܣܦ ܟܐܒܐ . ܠܒܢܝܡܝܢ
ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ ܀ ܓܢܒܐ ܡܛܠ ܐܚܘܟ .
ܣܝܒܪܐ ܘܫܡܥܢܐ ܐܢܐ . ܩܐܡ ܝܘܣܦ[c]
ܝܘܣܦ . ܐܠܐ ܒܐܬܪܐ ܗܘ ܪܚܝܩܐ . ܘܐܝܟ
ܕܡܚܘܐ ܠܝ ܟܣܐ . ܫܦܝܪ ܫܠܡ ܡܬܕܒܪ ܀
ܗܐ ܢܓܝܪܐ ܕܙܒܢܐ ܐܝܬ ܠܗ . ܠܐܚܘܟ ܕܦܪܫ
ܡܢ ܠܘܬܟ . ܡܨܝܐ ܗܝ ܥܝܢܟ ܝܘܡܢ . ܕܐܢ
ܬܚܙܝܘܗܝ ܕܬܦܪܘܫ ܕܐܚܝܟ ܗܘ ܀ ܛܠܝܐ ܗܘܐ
ܥܒܕܟ ܒܢܝܡܝܢ . ܟܕ ܫܒܩܢܝ ܝܘܣܦ
ܘܢܦܩ . ܥܣܪܝܢ ܫܢܝܢ ܕܐܒܕ . ܘܠܝ
ܥܒܕܐ ܙܥܘܪܐ ܫܒܩܢܝ ܀ ܠܪܒܘܬܟ ܡܪܝ
ܐܝܟ ܐܒܐ . ܦܫܝܩ ܠܗ ܕܬܕܥ ܕܐܝܟܢ .
ܐܢܐ ܡܢ ܐܝܟ ܓܢܒܐ . ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܡܬܩܪܒ

33. Josephus dolore oppressus respondit Benjamino : « Fur, propter fratrem tuum tolero te atque audio : superstes est adhuc Joseph, sed est in regione procul dissita, et, sicut scyphus ostendit mihi, bene se habet. Jam longum effluxit temporis spatium, ex quo frater tuus separatus est. Posset-ne oculus tuus hodie eum agnoscere, si illum videres ? » « Adhuc infans erat servus tuus Benjamin, quum reliquit me Joseph et discessit. Viginti abhinc annis periit et puerum me apud patrem meum reliquit, magnæ tuæ majestati, domine, facile

[a] O om. — [b] O add. ܗܘܐ — [c] O ܐܚܘܟ

[illegible]

est statuere illum venditum fuisse, ego, ut fur, dico ipsum periisse. A te autem, domine, didici scyphum tuum tibi veritatem ostendere, moriar igitur in furtis meis, modo Joseph superstes inveniatur.»

34. Dedit ei Josephus responsum ut cum eo colloquens ejus verbis oblectaretur : « Iste frater tuus, o Benjamin, fur non est ut tu ; nescit artem furandi scyphos ut tu ; frater tuus castigat fures et tu furatus es scyphos argenteos ; discas de fratre tuo ipsum veluti regem honorari in regione sua et tu hodie stas furtis tuis dehonoratus ; in regione quam frater tuus inhabitat, præclara ejus gesta narrantur sensusque ejus ac sapientia laudantur a spectatoribus, laboravit ac desudavit frater tuus ut quæreret præ ceteris bonis sapientiam ; tu vero a labore aversus didicisti furtum. »

35. Benjamin videns sermones sibi prodesse ausus est rursus loqui : « Quousque sic me flagellabunt verba oris tui ? Sicut scyphus ostendit tibi fratrem meum qui venditus est liberum esse, ostendat tibi quoad me, me injuria scyphi furem haberi. Verus est scyphus in inquirendo de longinquis ; peccatum in Dothan commissum manifestavit tibi, revelet tibi illud quod in Ægypto peractum est ; veritati allaboravit quoad Josephum, veritati non detrahat quoad fratrem illius ; doluit Josephum venditum, non delinquat in eum qui non

[a] M [illegible] — [b] O [illegible] — [c] BM [illegible] — [d] M [illegible]

ܥܒܕܐ ܀ ܓܠܐ ܠܟ ܟܣܐ ܟܠܡܕܡ . ܘܒܫܪܪܐ
ܟܠ ܚܘܐ ܠܟ . ܬܘܒ ܫܐܠܝܘܗܝ ܘܗܘ ܐܡܪ
ܠܟ . ܡܢܘ ܣܡܗ ܒܗ ܒܣܩܐ[a] ܀ ܢܟܪܙ
ܓܢܒ̈ܝ ܟܪܘܙܟ . ܐܝܟ ܕܓܠܐ ܠܟ ܟܣ̈ܝܬܐ .
ܠܝ ܐܢܐ ܓܢܒܬܗ ܢܐܡܪ . ܘܐܢܘ ܕܐܚܪܢ ܠܐ
ܐܡܘܬ ܀ ܟܠܗܝܢ ܕܐܡܪ ܫܪ̈ܝܪܢ . ܘܐܝܟ
ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܚܘܝ ܠܟ . ܡܐ ܕܝܢ ܕܡܛܐ ܠܘܬ
ܓܢܒ̈ܬܐ . ܠܝ ܦܣܩ ܠܐ ܝܕܥܐ ܀ ܕܫܪ̈ܝܪܢ ܐܢ
ܡܬܡܠܠܐ . ܠܐ ܡܫܬܒܩ ܒܐܚܪ̈ܝܬܐ . ܘܠܐ
ܓܢܒܬܗ ܘܠܐ ܨܥܪܬܗ . ܚܣ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܒܗ ܀ ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܡܫܪܪ ܚܕܐ . ܘܡܟܦܪ
ܚܪܬܐ ܠܐܚܪܬܐ . ܠܐ ܦܫܩ ܒܥܠܗ ܕܝܘܣܦ .
ܘܣܢܐ ܚܛܗܐ ܕܒܝܘܣܦ ܀ ܘܠܐ ܐܝܬ ܕܚܙܐ
ܕܓܢܒܬܗ . ܗܘ ܝܕܥ ܡܢܘ ܓܢܒܗ . ܐܝܟ
ܕܓܠܐ ܟܠ ܡܕܡ̈ܝܢ . ܡܕܡ̈ܘܗܝ ܢܓܠܐ
ܠܗܘܢ ܀ ܐܢ ܝܕܥ ܗܘ ܕܠܐ ܓܢܒܬܗ .
ܫܪܝܪܐ ܕܚܝ ܝܘܣܦ . ܐܢ ܕܝܢ ܠܓܢ̈ܒܐ
ܡܢܝܐ ܠܝ . ܩܛܝܠ ܗܘ ܝܘܣܦ ܀ ܡܘܡܐ ܠܟ
ܒܐܠܗܐ . ܗܘ ܕܓܠܐ ܠܟ ܟܣ̈ܝܬܐ . ܠܐ ܬܒܨܪ
ܐܘ ܬܘܣܦ ܀ ܘܐܢܘܢ ܕܐܡܪ ܕܓܢܒܬܗ .
ܬܘܒ ܐܘܣܦ ܠܟ ܟܠ ܫܢ̈ܩܝ . ܘܐܢ ܐܡܪ
ܕܐܚܪܢ ܓܢܒܗ . ܠܐ ܢܬܩܦ ܫܡܐ ܒܝܫܐ ܀
ܠܐ ܬܒܥܐ ܣܗ̈ܕܘܬܐ ܠܗܕܐ ܠܝ . ܘܐܦ ܡܪܝܐ
ܠܐܣܘܪܐ ܬܪܡܝܢܝ . ܢܬܬܠܝ ܕܝܢܐ ܘܐܢ . ܠܝ
ܡܚܘܐ ܠܟ ܕܓܢܒܬܗ ܀ ܘܡܫܬܪܝܐ ܐܢܐ
ܓܠܐ ܐܠܐ . ܘܡܣܝܒ ܐܦܬܘܚ ܕܝܠܐ . ܐܢ
ܕܝܢ ܐܦܩܬ ܡܠܬܗ . ܐܠܐ ܠܐ ܢܬܩܦ ܠܝ ܀
ܩܕܡܝܢ ܕܝܢ ܐܚܪܢ ܕܡܚܝܢ . ܒܡܘܬܒܐ
ܐܦܠܐ ܢܦܩܬ . ܘܢܘܕܥ ܓܢܒܬܗ[c] ܕܟܣܐ ܠܘܬܟ .
ܘܐܬܐ ܠܦܘܪܢܣܐ ܕܡܠܟܐ ܀ ܠܝ ܓܝܪ ܓܢܒܬ

[a] O ܟܣܐ — [b] O ܥܡ ܒܗ — [c] ܓܢܒܬܗ

furatus est; vidit cum tristitia vincula Josephi et de ejus venditione indignatus est, ne videat me virum liberum injuria servum factum. Scyphus tibi omnia revelat et in veritate omnia tibi monstrat, interroga eum denuo et ipse dicet tibi quis posuerit eum in sacco; proclamet præco tuus furta mea sicut revelavit tibi occulta; dicat an ego eum furatus sim; si autem alius, non moriar. Quæcumque dicit vera sunt, et ea prout sunt tibi ostendit; ubi autem pervenerit ad furta nescio an vera dicturus sit; quia vero priora vera fuerunt, non mentietur in posterioribus. Quia eum non sum furatus nec contumelia affeci, absit ut ille me injuria afficiat; non potest unam rem affirmare et alteram negare; non potest peccatum in Joseph commissum odisse et vincula Benjamini diligere; nemo vidit me scyphum surripere; scyphus scit quis eum furatus sit; sicut omnes res nostras revelavit, revelet etiam res suas. Si novit se a me non surreptum, verum est Josephum superstitem esse; si autem furibus me adscribat, Joseph occisus periit. Adjuro te per Deum qui revelat tibi occulta, ut nihil detrahas aut addas iis quæ de me dicet; si dicat me furatum esse scyphum, audauge tormenta mea, si dicat alium furti hujus esse auctorem, ne malum inuratur mihi nomen. Ne quæras, Domine, mihi testes et deinde in vincula conjicias; suspendatur judicium, si

ܐܦܠܐ . ܕܐܦܢ ܒܥܠܬ ܡܥܩܣܢ . ܕܐܬܦܪܢܣ
ܢܦܠܥ ܒܥܠܐ . ܐܠܢܐܝܢ ܐܦܝܣ ܡܢܗ ܀

reprehendis me quod scyphum furatus sim : audebo, etsi puer sim, causam coram exponere; ne irascaris, si nimium sim locutus. Pater meus mihi præceperat ut coram te cum mensura loquerer ; sed furtum scyphi coegit me ut ad gradum loquacium ascendam ; si enim furatus sum fatebor ut verbis meis sanem culpas meas ; an peccaverim et furatus sim scyphus cognoscat suadeatque suo domino.

ܥܢܐ ܝܘܣܦ ܘܠܒܢܝܡܝܢ . ܡܓܚܟ
ܕܣܘܚܐ ܦܝܣ . ܠܐ ܨܒܐ ܟܣܐ ܕܢܚܘܐ .
ܠܐ ܨܒܐ ܟܣܐ ܢܘܕܥ ܀ ܢܩܫܬ ܒܗ ܘܪܓܙ
ܘܐܬܚܡܬ . ܕܫܐܠܬܗ ܡܢܘ ܓܢܒܗ . ܕܡܢ
ܠܗ ܐܠܨܐ[a] ܕܐܡܪ ܠܟ . ܕܝܕܥ ܕܡܢ ܐܝܟܐ
ܢܦܩܬ ܀ ܢܗܘܐ ܡܪܗ ܒܛܝܠܐ . ܕܗܘ
ܣܩܐ ܕܢܦܩܬ ܡܢܗ . ܠܐ ܝܕܥ ܒܪܝ ܐܢܐ .
ܘܠܐ ܠܝ ܐܢܬ ܓܢܒܬܗ . ܒܚܝܐ ܦܪܥܘܢ
ܝܡܐ ܐܢܐ . ܕܠܐ ܨܒܐ ܟܣܐ ܕܢܓܠܐ ܀ ܗܘܐ
ܠܗ ܓܝܪ ܐܝܟ ܠܐ ܝܕܥ . ܘܫܬܩ ܠܗ
ܡܢܗܘܢ . ܡܢ ܗܘܐ ܥܒܪ ܠܗ ܟܣܐ . ܘܗܘܐ
ܡܫܬܥܐ ܠܝ ܠܐܚܪܢܐ ܀ ܠܐ ܬܡܪܚ ܠܡܬܒܥ
ܘܠܐ ܠܐܬܒܥ . ܠܗܢܐ ܒܪ ܚܐܪܐ ܕܐܙܕܒܢ ܀ ܙܒܢܐ
ܡܛܠ ܕܐܬܐ ܗܘ . ܕܢܐܬܘܢ ܠܕܝܢܐ ܐܚܝܟ .
ܘܡܚܘܐ ܟܣܐ ܝܘܡܢܐ . ܕܙܒܢܘ ܐܚܐ ܒܪ
ܚܐܪܐ ܀

35. Respondit Josephus Benjamino eum irridens : « Rem de qua inquisivisti, non vult scyphus indicare ; eum pulsavi et indignatus est quod eum interrogaverim quis eum furatus sit : Quid cogit ut dicam tibi ? Scis unde exivi ; dominus sacci e quo exivi illo sollicitus sit. Non cognosco, fili mi, saccum tuum, nec an tu scyphum furatus sis per vitam Pharaonis juro quod scyphus non vult revelare ; stat veluti si non nosset et de te silet ; nunc transit ad aliud cui attentum me reddit : « Ne negligas vindicare puerum hunc liberum qui venditus est ; tempus est ut fratres tui in judicium veniant. »Ostendit mihi scyphus hodie ab illis fratrem ingenuum venditum fuisse. »

ܘܙܥܘ ܐܚܝ ܝܘܣܦ . ܘܟܡܝܪܝܢ
ܦܪܨܘܦܝܗܘܢ . ܡܠܐ ܒܦܘܡܢ ܡܬܟܠܝܢ .
ܘܟܪܝܘܬܐ ܚܢܩܐ ܠܪܥܝܢܢ ܀ ܠܐ ܡܨܝܐ ܡܡܠܠ
ܠܫܢܐ . ܐܡܬܝ ܕܚܢܝܩ ܪܥܝܢܐ . ܘܐܡܬܝ
ܕܡܬܐܚܕ ܡܒܘܥܐ . ܝܒܫ ܠܗ ܐܦ ܡܫܩܝܐ ܀
ܠܐ ܡܨܝܢ ܠܘܬ ܕܢܡܠܠ . ܘܦܬܓܡܐ
ܠܓܒܪܐ ܢܬܠ . ܐܦ ܟܕ ܠܐ ܚܛܝܢ ܡܕܚܠ
ܗܘ . ܕܢܡܠܠ ܥܡ ܪܒܘܬܗ ܀

36. Trementes vultuque mœsti fratres Josephi dicebant : « Verba in ore nostro clausa manent et tristitia nobis suffocat mentem ; lingua loqui non valet, quando mens suffocatur, et quando fons occluditur, rivulus desiccatur ; non possumus loqui nec responsum dare viro, etiamsi non peccavissemus reformidaremus loqui cum ejus majestate. »

ܩܪܒ ܝܗܘܕܐ ܘܐܡܪ ܠܗ . ܒܟܝܐ
ܘܒܥܘܬܐ ܡܢܗ . ܐܢܗܘ ܕܐܨܒܝܬ[b] ܒܪܐ ܐܢܬ .

37. Accedens Judas dixit ei cum fletu et supplicationibus : « Si

[a] O ܐܠܨܐ ܠܟ ܥܠܬܐ — [b] O ܠܐ ܨܒܝܬ

[Syriac text]

vis nos percutere, cito mors nostra acceleretur ; si vis parcere homicidis, parcas ; quid atrocius furtis in quibus hodie nos deprehendisti ? Qui unum aliquod e peccatis nostris committit morte dignus est ; nunc, multis peccatis in unum collectis, crudeli morte digni sumus ; furtum autem scyphi amarius est pejusque illo quo vendidimus. Desertum clamat contra peccatum nostrum, et ecce in Ægypto patet furtum nostrum. In te desertum gaudet, quia quod in eo actum est te non latuit ; ecce Ægyptus in te exultat, quia ejus ars non te effugit ; aut relaxa nos et dimitte quæcumque fecimus, aut sententia tua in nos dure feratur ; unicuique nostrum decem si essent capita et omnia abscinderentur, pauciora adhuc essent iniquitati nostræ. Aut gladius tuus abscindat colla nostra, aut adauctam effunde misericordiam ; si vis vitæ nostræ parcere et tua clementia nos a morte redimere, Ægyptum habebimus ut alteram matrem quæ nos secundo peperit. Per Deum qui te magnum effecit, vide angustias nostras nosque recrea ; ut animæ non languescant, dissolve nostras angustias ; si nos digni non sumus, misericordiam præsta propter patrem nostrum. Non diu vivet amplius, saltem non vitam trahat infelicem ! »

[Syriac text]

Explicit sermo octavus admirabilis quando descendit in Ægyptum parvus Benjamin, frater Josephi dilectus, quum emerent frumentum.

[a] O [Syriac text] — [b] O [Syriac text] — [c] O add. [Syriac text] — [d] [Syriac text]

## ܡܐܡܪܐ ܕܬܫܥܐ ܀

ܕܐܝܬ ܒܓܘܗ ܫܪܒܐ ܕܡܘܕܥ ܕܐܝܟܢܐ ܝܘܣܦ
ܐܘܕܥ ܢܦܫܗ ܠܐܚܘܗܝ .

ܡܢ ܒܬܪ ܕܚܪܐ ܩܫܝܐ . ܕܥܒܕ ܗܘܐ ܝܘܣܦ
ܥܡ ܐܚܘܗܝ : ܓܠܐ ܪܚܡܘܗܝ ܕܥܠ
ܐܒܘܗܝ . ܘܐܬܬܙܝܥ ܠܡܥܒܕ ܪܚܡܐ ܀
ܒܥܠܬܐ ܕܟܣܐ ܐܬܟܪܝܘ . ܐܚܐ ܕܒܟܠܗ
ܐܬܚܠܦܘ . ܘܟܕ ܚܙܐ ܕܐܬܡܚܝܘ ܘܐܬܡܟܟܘ .
ܚܣ ܗܘܐ ܥܠ ܚܝܝܗܘܢ ܀ ܗܐ ܐܡܪ ܚܠܡܝ
ܐܬܡܠܝܘ . ܘܟܕ ܗܟܢ ܐܬܡܠܝܘ : ܘܠܐ
ܠܝ ܡܬܒܥܐ ܕܐܬܦܢܐ . ܘܐܚܘܣ ܥܠ ܚܒܝܒܝ ܀
ܣܦܩ ܕܟܠܗ ܐܬܡܚܝܘ . ܟܪܐ ܠܗ ܠܣܒܐ
ܕܡܛܠܝ : ܚܣܝܪ ܗܘ ܡܢܝ ܡܛܠܬܝ .
ܕܡܢܥ ܡܢܗ ܗܘܐ ܢܘܓܪܐ ܀ ܠܐ ܐܘܒܠ
ܢܬܥܝܩ ܕܗܘܐ . ܕܩܘܪܒ ܢܓܪ ܠܒܢܝܡܝܢ :
ܕܢܥܒܕ ܡܢ ܢܓܪ ܕܝܢܐ . ܘܐܢܚܢܢ ܢܓܪܝܢ
ܝܘܡܬܐ ܀ ܘܢܫܠܡ ܠܗ ܣܦܗ ܕܣܒܐ . ܘܒܟܐ
ܠܗ ܢܚܘܬ ܠܫܝܘܠ : ܨܒܝܢܐ ܕܐܦܪܘܥ
ܚܒܠܐ . ܕܝ ܐܢܣܝܬ ܢܣܝܐ ܠܐܚܝ ܀ ܕܚܣܡ
ܚܣܡܘ ܡܫܬܐܠܘܢ . ܚܣ ܠܝ ܕܐܬܕܡܐ
ܐܘܠܨܢܝ . ܕܗܘܘ ܡܣܝܥܝܢ ܠܗ . ܕܐܠܗܐ
ܠܥܘܕܪܢܝ ܩܐܡ ܀ ܢܫܒ ܚܫܐ ܐܝܟ ܪܘܚܐ .
ܘܐܝܟ ܛܘܪܐ ܠܐ ܐܬܙܝܥܬ . ܘܠܐ ܠܝ ܡܬܒܥܐ
ܕܐܠܐܐ . ܘܐܦܢܝܘܗܝ ܡܢܗܘܢ ܥܠܥܠܐ ܀ ܐܦ
ܕܐܬܒܩܐ ܙܕܩ ܠܝ . ܕܟܡܐ ܛܥܢܘ ܒܝܫܬܐ .
ܕܪܘܒܝܠ ܦܨܝܢܝ ܡܢ ܡܘܬܐ . ܠܐ ܘܠܐ ܕܢܛܥܢ
ܐܒܠܐ ܀ ܝܗܘܕܐ ܐܣܩܢܝ ܡܢ ܓܘܒܐ . ܡܢ
ܥܘܡܩܐ ܕܐܘܠܨܢܗ . ܚܣ ܠܝ ܡܬܒܥܐ
ܘܠܡܐ . ܐܬܐ ܠܗܘܢ ܡܫܪܫܘܬܐ ܀ ܐܘ
ܐܦܩܘܗ ܒܗ ܐܚܘܗܝ . ܕܥܒܕܐ ܙܒܢܘܗܝ .
ܠܐ ܓܝܪ ܘܠܐ ܕܐܬܒܪܝܘ . ܘܒܫܘܚܠܦ ܐܡܪܐ

## Sermo nonus.

In quo narratur quo modo Josephus se fratribus agnoscendum præbuit.

1. Post gravem litem qua Joseph cum fratribus suis contestatus est, ejus in patrem amor se prodidit, eumque ad misericordiam præstandam inclinavit. Fratres scyphi causa vexati litibus totius diei mutati sunt. Quum vidit eos desperatione deficere, vitæ eorum misertus est : « Ecce somnia mea adimpleta sunt, et quia sic impleta sunt, oportet ut conversus misericordiam exerceam in dilectos meos. Sat vexati fuerunt tota die ; mœrore conficitur senex propter me qui tamdiu ab ipso separatus sum. Timeo ne affligatur, quod moram facit Benjamin ad ejus conspectum redire, ne, dum litem protrahimus et dies consumo, senex finem suum attingat et lugens nos descendat ad inferos ; volo retributionem dare pro tormentis quibus fratres meos probavi. Illi suam invidiam ostenderunt, absit ut eos imiter ; meæ perpessiones mihi profuerunt quia Deus stat ad me adjuvandum ; flavit dolor velut ventus, velut mons immobilis steti ; oportet nunc me allaborare ut avertam ab eis procellam ; oportet etiam me considerare quot adversa tulerunt. Quia Ruben me a morte liberavit justum non est ut luctum sufferat ; quia Judas me a cisterna extrahi fecit, e gurgite afflictionis eum extraham. Absit ut unquam reddam

ܒܡ̈ܚܐ ܀ ܕܟܘ̈ܒܐ ܡܥܒܪܐ ܘܐܙܠܐ ܠܗ.
ܐܦ ܠܗܘ ܫܬܩܘܬܐ ܢܬܛܡܪ.

ܡܢ ܒܬܪ ܙܒܢܐ ܪܒܐ. ܕܐܫܬܠܡܘ ܘܫܠܡܘ
ܕܝܢܐ. ܙܟܝܘܗܝ ܪ̈ܚܡܐ ܘܟܝܢܐ. ܘܨܒܐ
ܕܠܐܚ̈ܘܗܝ ܢܬܝܕܥ ܀ ܐܝܬ ܗܘܐ ܬܡܢ ܡܨܪ̈ܝܐ.
ܕܟܢܝܫܝܢ ܒܕܝܢܐ ܬܡܢ. ܘܝܬܒܝܢ ܗܘܘ
ܘܫܡܥܝܢ ܕܝܢܐ. ܕܡܬܕܝܢܝܢ ܗܘܘ ܥܒܪ̈ܝܐ ܀
ܐܡܪܘ ܡܨܪ̈ܝܐ ܠܚܕ̈ܕܐ. ܕܗܐ ܡܫܬܠܡ ܕܝܢܐ
ܡܫܠܡ. ܘܩܪܒ ܘܐܬܐ ܙܒܢܐ. ܕܢܬܚܬܡ
ܠܗ ܐܓܘܢܐ ܀ ܐܘ ܟܡܐ ܢܓܝܪ ܪܘܚܐ.
ܕܫܡܥ ܗܘܐ ܦܬܓܡܝܗܘܢ. ܐܘ ܟܡܐ ܕܫܦܝܪ
ܦܓܥܝܢ. ܘܐܦܢܝܢ ܠܗ ܒܢܟܠܘܗܝ ܀ ܟܡܐ
ܚܟܝܡܝܢ ܥܒܪ̈ܝܐ. ܘܡܠܬܗܘܢ ܗܘܢܐ ܡܠܝܐ.
ܘܥܠ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܢ. ܦܢܝܢ ܗܘܘ ܡܠܬܐ
ܒܡܦܪܣܝܘܬܐ ܀ ܐܦܢ ܓܢܒܐ ܐܢܘܢ. ܐܠܐ
ܚܟܝܡܝܢ ܣܓܝ. ܠܐ ܕܚܠܘ ܡܛܠ
ܓܢܒ̈ܘܬܐ. ܘܐܫܬܬܩܘ ܡܢ ܦܬܓܡ̈ܐ ܀ ܗܐ
ܡܛܝܐ ܫܥܬܐ ܕܕܝܢܐ. ܘܗܘܐ ܡܬܒܠܐ ܐܠܐ ܐܦ
ܠܗ. ܐܘ ܚܢܐ ܕܢܚܘܢ ܪ̈ܚܡܐ. ܐܘ ܢܟܒܘܫ
ܣܝܦܗ ܒܕܡܐ ܀ ܚܣ ܠܝ ܕܚܛܗܘܢ ܢܬܒܥ.
ܘܡܛܠܬܗ ܢܩܛܘܠ ܦܓܪ̈ܝܗܘܢ. ܦܩܕ ܠܗ
ܝܘܣܦ ܒܥܙܝܙܘܬܐ. ܐܘ ܕܢܦܩܘܢ ܠܒܪ
ܡܨܪ̈ܝܐ ܀ ܟܕ ܫܠܡ ܕܝܢܐ.
ܕܢܦܩܘܢ ܡܢ ܬܡܢ ܡܨܪ̈ܝܐ. ܘܗܢܐ ܕܢܩܘܡ ܠܗ
ܝܚܝܕܐ. ܢܦܩܘ ܟܠܗܘܢ ܒܥܓܠ ܀ ܦܩܘܕܐ
ܓܝܪ ܡܫܪܗܒܐ. ܘܫܐܠܝܢ ܗܘܘ
ܚܕ ܠܚܕ. ܘܠܐ ܐܢܫ ܝܕܥ
ܕܡܢܐ ܗܘ ܀ ܟܠܢ ܗܘܝܢ ܫܡܘ̈ܥܐ. ܘܗܝܟ
ܕܡܬܦܣܩ. ܕܢܦܩܘܢ ܒܢ ܟܠܢ ܠܐ
ܝܕܥܝܢ ܡܢ ܐܢܫ ܀ ܗܟܢܐ ܕܝܢ ܠܡܐ.
ܠܥܒܪ̈ܝܐ ܒܟܒ̈ܠܐ ܢܪܡܐ. ܘܝ ܠܗܘܢ

eis malum pro malo, aut a manibus eorum requiram cur me vendiderint; res enim non est memoranda, nec spinæ sunt in vulnere infigendæ; res transiit et evanuit, silentio est obruenda. »

2. Post magnum intervallum, clausis et finitis disputationibus, misericordia et natura victus voluit a fratribus agnosci. Erant ibi ad judicium congregati Ægyptii qui sedebant et audiebant lites quibus subjiciebantur Hebræi. Ægyptii dicebant ad invicem : « Ecce judicium absolutum est ; adest tempus obsignandi certaminis. O quam longanimus est audiendo eorum responsa ! et illi quam apte occurrebant versutiæ ejus ! Quam sapientes sunt Hebræi ! Eorum sermo sensu plenus est ; omnibus quæ dominus noster dicebat dabant responsum confidenter. Quamvis fures sint, tamen sunt valde sapientes; non timuerunt propter furta, sed conticuerunt. Ecce adest hora pœnæ ; aut illam remittet et misericordem se ostendet, aut gladium suum in sanguine intinget. Absit ut puniat iniquitatem et propter eam corpora eorum interimat. » Præcepit cum acerbitate Josephus ut Ægyptii egrederentur, et, judicio absoluto, soli remanerent Hebræi. Exierunt omnes festinanter ; nam præceptum urgebat ; omnes se invicem interrogabant, et nemo noverat quare ita ageret : « Omnes auditores fuimus, et ubi fertur sententia expellimur ; nescimus quid hoc significat ; vult forsan Hebræos in dura vincula conjicere. Væ illis,

[Syriac text illegible]

quia in terra aliena damnationi traduntur; dolemus, o Hebræi, hanc perpessionem vobis obtingere, et nescimus quænam sententia sit in vos ferenda. »

3. Viderunt Hebræi omnes exiisse et soli manserunt; dum autem se invicem respicerent, eorum oculi imbrem lacrymarum demittebant. Illico circa eos domus deserta facta est et turma eorum sola remansit; locus hominum frequentia resonans in ictu oculi vacuus factus est. Flentes dixerunt ad invicem: « Judicium nostrum absolutum est, advenit hora perditionis nostræ quæ nostris sermonibus finem imponet. Si nos salvare voluisset, reliquisset aliquem apud nos; novam pœnam in nos laturus est, quam qui audient contremiscent. Hora est qua moriemur vel vivemus. Deus patris nostri Jacob, in fine judicii adjuva nos; ne sinas virum aggravare miserias filiorum servi tui. Respiciente Benjamino Judam, lacrymæ utriusque defluebant: « Venite, ploremus unus super alterum; ex nunc separamur. » « Væ mihi, ait Judas, quid faciam tibi, Benjamin? Non solvam sponsionem meam et me vituperabit pater meus; si boni aliquid nobis conferre voluisset, coram hominibus fecisset; ne Ægyptii eum deprecarentur, dimisit eos ut nos cruciaret. » « Consideremus quod in domo sua ad desperationem nos adducit. Utinam domum suam non transmutet in sepulchra, in quibus nostra cadavera reponat! Quo modo posset in domo sua nobis

vincula dura imponere? Si sanguis noster aspergeret parietes ejus habitaculi, quomodo posset illud ingredi? Oportet-ne antequam moriamur ut coram Ægyptiis pudefiamus? Ad nos judicandos undique eos congregavit, et ad sententiam ferendam eos dimisit. »

ܝܬܒ ܝܘܣܦ ܗܘܐ ܚܙܐ. ܘܒܫܘܓܫܝܐ
ܕܓܒܪܐ ܢܓܪ ܀ ܐܘܪܟ ܒܗ ܒܗܘ ܒܗ ܕܝܬܒܐ.
ܡܛܠ ܕܒܗܘܢ ܦܚܕ ܗܘܐ. ܚܙܐ ܠܒܢܝܡܝܢ
ܒܗ ܐܚܘܗܝ. ܕܒܟܐ ܥܠ ܝܗܘܕܐ ܀
ܡܚܕܐ ܗܘܐ ܬܢܚܬܐ ܫܩܠܗ. ܘܐܬܙܝܥ
ܥܠ ܗܕܡܘܗܝ. ܘܚܙܐ ܗܘܐ ܕܠܐ ܐܢܫ ܩܪܝܒ.
ܡܢ ܚܐܪܐ ܘܪܫܢܐ ܕܡܨܪܝܢ ܀ ܘܐܪܝܡ ܩܠܗ
ܒܒܟܝܐ. ܘܚܠܛ ܒܟܝܗ ܒܒܟܝܗܘܢ. ܩܥܐ
ܒܩܠܗ ܐܝܟ ܬܘܪܐ. ܘܙܥ̈ܘ ܐܣ̈ܝܐ ܡܢ
ܢܩܫܗ ܀ ܫܛܗ ܘܐܪܦܝ ܠܟܘܪܣܝܐ ܕܒܝܬܗ.
ܘܩܡ ܘܚܠܛ ܢܦܫܗ ܒܐܚܘܗܝ. ܐܢܚܢ ܕܒܟܝܢ
ܚܢܢ. ܕܒܕܝܢܐ ܐܬܚܝܒܢ ܀ ܡܢܐ ܕܝܢܐ
ܒܟܐ. ܥܠ ܓܢ̈ܒܐ ܕܐܬܚܝܒܘ. ܠܐ ܕܢܬ
ܒܥܘܠܐ. ܘܗܐ ܒܟܝܬ ܪܚܡܬܢܐܝܬ ܀ ܢܗܘܐ
ܕܒܪܝ ܗܟܢ ܠܗ. ܠܗܘܢ ܕܡܥܬ ܕܒܟܝܬ.

4. Interea Josephus sedebat, perturbationem virorum spectans; moram traxit in habitatione sua, ut videret quo metu concuterentur. Vidit Benjamin fratrem suum flentem super Judam; illico suspiria emittens membris contremuit. Quum vidit neminem adesse e viris liberis et nobilibus Ægypti, elevavit vocem flens, mixtoque fletu cum fletibus eorum, clamavit voce tauri, quæ sono suo parietes tremefecit, despectoque ac dimisso throno habitaculi sui, surrexit et miscuit se fratribus suis. « Si nos flemus quia judicio damnati sumus, cur judex flet super fures qui rei sunt? non judicasti nos inique et ecce fletus emittis misericordiæ. Utinam tua agendi ratio cum illis tuis fletibus consentiat! »

ܩܥܐ ܒܩܠܗ ܟܐܢܐ ܝܘܣܦ. ܐܘ ܟܐܢ̈ܐ
ܠܐ ܬܬܥܝܩܘܢ ܀ ܐܢܐ ܐܢܐ ܝܘܣܦ ܐܚܘܟܘܢ.
ܕܙܒܢܬܘܢܝ ܠܬܐܓܪ̈ܐ. ܐܢܐ ܐܢܐ ܝܘܣܦ ܒܪ
ܪܚܝܠ. ܕܐܬܝܠܕܬ ܒܦܕܢ ܕܐܪܡ ܀ ܘܒܪܗ
ܐܢܐ ܕܣܒܐ ܝܥܩܘܒ. ܕܪܚܡ ܠܝ ܘܠܒܢܝܡܝܢ.
ܒܡܕܒܪܐ ܒܓܘܒܐ ܪܡܝܬܘܢܝ. ܒܡܠܟܗ
ܕܝܗܘܕܐ ܣܠܩܬ ܀ ܦܟܪܬܘܢܝ ܐܝܟ
ܡܪܘܕܐ. ܘܐܝܟ ܥܒܕܐ ܙܒܢܬܘܢܝ. ܐܢܐ
ܗܘ ܗܘ ܕܚܙܐ ܚܠܡ̈ܐ. ܘܒܣܝܬܘܢܝ
ܒܦܘܫܩܝܗܘܢ ܀ ܘܐܠܗܝ ܝܗܒ ܠܝ ܐܝܟ
ܕܚܙܐ. ܘܐܬܒܥܝ ܠܝ ܒܥܬܕܘܢ. ܐܢܐ ܐܢܐ
ܝܘܣܦ ܐܚܘܟܘܢ. ܕܐܦܪܢܐ ܠܟܘܢ ܗܟܝܠ ܀

5. Voce clamavit Joseph justus[1]: « O viri justi, ne turbemini; ego sum Joseph frater vester, quem vendidistis mercatoribus; ego sum Joseph, filius Rachel, natus in Padan Aram et filius sum senis Jacobi, qui me Benjaminumque amat. In deserto projecistis me in cisternam; ex ea ascendi per Judæ consilium. Ligastis me ut malefactorem et ut servum me vendidistis. Ego sum ille qui vidit somnia et quem sprevistis per vestras somniorum explicationes. Deus meus dedit mihi juxta quod

[1] *Gen.* XLV, 1-3.

ܗܕܐ ܐܘܪܚܐ ܕܐܙܠ ܐܢܐ ܒܗ̇ . ܗܝ ܬܓܠܐ ܥܠ
ܣܟܠܘܬܢ . ܘܬܦܬܚ ܦܘܡܗ̇ ܘܬܡܠܠ .
ܘܬܥܒܕ ܠܫܪܪܐ ܢܬܓܠܐ ✣ ܘܬܚܘܐ ܒܬܪ ܙܒܢܐ .
ܡܢ ܕܗܠܟ ܒܗ̇ ܒܥܩܡܘܬܐ . ܐܬܪܗܛ ܒܟܝܗ
ܕܒܢܝܡܝܢ . ܕܥܠ ܨܘܪܗ ܒܟܐ ܗܘܐ ✣
ܥܡܟ ܒܟܐ ܐܢܐ ܐܚܐ ܫܦܝܪܐ . ܕܐܫܬܒܩܬ ܡܢ ܟܠ
ܐܢܫ . ܡܢ ܕܝܢ ܥܒܕ ܒܢܝܡܝܢ . ܘܪܚܝܠ
ܦܠܛܗ̇ ܡܩܒܪܗ̇ ✣ ܘܬܚܙܐ ܠܒܢܝ̈ܗ̇ ܒܐܟܣܢܝܐ .
ܐܝܟ ܐܦܓܥܘ ܚܕܕܐ . ܠܐ ܡܨܐ ܡܗܝܡܢ
ܒܢܝܡܝܢ . ܡܛܠ ܓܒܪܐ ܘܪܒܘܬܗ . ܩܥܐ
ܒܩܠܗ ܪܡܐ . ܘܦܠܝܓ ܒܠܒܗ ܕܠܡ ܗܘܝܘ .
ܩܝܡܝܢ ܗܘܘ ܐܚ̈ܘܗܝ ܕܝܘܣܦ . ܘܒܐܪܥܐ
ܡܚܝܪܝܢ ܐܦ̈ܝܗܘܢ ✣ ܘܠܐ ܡܪܚܝܢ ܠܡܪܡ ܥܝܢ̈ܝܗܘܢ .
ܕܢܚܙܘܢ ܒܗ ܕܐܚܘܗܘܢ . ܒܗܬܝܢ ܠܡܚܙܐ
ܒܦܪܨܘܦܗ . ܡܢ ܕܚܠܐ ܘܡܢ ܒܗܬܬܐ ✣
ܥܗܕܘ ܠܐܣܘܪ̈ܘܗܝ ܘܠܛܝܡܘܬܗ . ܟܕ
ܐܬܚܝܒܘ ܘܐܬܒܗܬܘ . ܠܐ ܡܨܝܢ ܠܡܗܝܡܢܘ .
ܕܝܘܣܦ ܗܘ ܒܪ ܝܥܩܘܒ ✣ ܚܠܡܐ ܚ
ܚܙܝܢܢ . ܐܘ ܕܥܝܪܝܢ ܚܢܢ ܗܘ .
ܐܢ ܗܢܘ ܝܘܣܦ ܐܚܘܢ . ܢܚܫܘܢ ܥܡܢ ܟܐܦ̈ܐ
ܐܦܠܐ ✣ ܕܐܢ ܐܠܗܐ ܠܐ ܡܘܒܕ . ܒܪܢܫܐ ܠܐ
ܡܨܐ ܡܐܒܕ .

in somniis vidi, et incurvaverunt se coram me manipuli vestri. Ego sum Joseph frater vester, qui sic locutus sum vobis : Hæc via qua pergo revelabit veritatem de peccato nostro et aperiet os suum et loquetur, efficietque ut veritas manifestetur et ostendet post tempus quisnam perverse in ea ambulet. » Eruperunt lacrymæ Benjamin qui flebat super collum ejus : « Tecum flebo, frater eximie, qui ab omnibus derelictus fuisti. Qui autem fecit Benjamin, Rachelem e sepulchro eripiat ut videat filios suos in terra aliena sibi invicem occurrentes. » Non poterat Benjamin credere propter viri magnificentiam. Clamabat voce forti sed corde dubius an ipse esset. Stabant fratres Joseph vultibus ad terram conversis ; nec audebant oculos in altum levare ut eos in fratrem dirigerent ; erubescebant respicere ejus personam præ dolore et confusione. Meminerunt vinculorum ejus et pretii, criminis convicti et pudore operti : « Non possumus credere Josephum esse filium Jacobi. An somnia videmus aut vigiles sumus ? Si hic est Joseph frater noster, doleant saxa nobiscum ; ubi Deus non disperdit, non potest homo perire. »

ܒܟܝܗ ܕܝܘܣܦ ܢܓܪ ܗܘܐ . ܘܒܟܝ
ܕܐܚ̈ܘܗܝ ܦܬܝܟ ܗܘܐ ✣ ܐܫܬܪܪܘ ܗܘܘ
ܕܝܘܣܦ ܗܘ . ܡܛܠ ܒܟܝܗ ܘܝܠܠܬܗ .
ܐܡܪܘ ܠܝ ܒܫܪܪܐ . ܐܢ ܚܝ ܗܘ ܐܒܝ
ܝܥܩܘܒ ✣ ܕܢܬܬܘܢ ܒܝ ܕܠܐ ܦܪܥ ܐܢܐ .
ܥܘܠܐ ܕܥܒܕܬܘܢ ܥܡܝ . ܠܘ ܐܢܬܘܢ

6. Josephus fletus fundebat cum eorum fletibus mixtos. Fratres confirmati sunt Josephum esse propter ejus lacrymas et ejulatus. « Dicite mihi in veritate : an superstes est adhuc pater meus Jacob ? Persuasi sitis me non puniturum noxam quam a vobis passus sum ; non vos

[illegible]

me vendidistis; Deus omnipotens hoc fecit; superate metum, nam opus Dei est; ne vos hodie mihi ostendatis tanquam tristes quod me videritis; deponite luctum et induamini colore lucido. Propter justitiam patris nostri beneficentia in filios ejus facta est, ut in magna fame non experiretur tribulationem quam non meruerat. Adhuc restant[1] quinque anni quibus nec seminabitur nec metetur; misit me Deus ante vos, ut superstites maneatis. Ex quo me vendidistis cessarunt mala quæ me affligebant, et in omnibus quæ mihi contigerunt divina bonitas me adjuvit; ex quo e terra nostra exivi factus sum enim dominus super universam Ægyptum; factus sum princeps in terra, in quam venditus fueram tanquam malefactor. Mementote patris nostri Jacob, qui cum baculo transivit fluvium. Quum ascendit de Haran, quatuor agmina secum ducebat. Qui fuit cum patre meo Jacob et dedit ei divitias in Padan, mecum fuit apud Ægyptios meque exaltavit; genus enim nostrum Deo semper acceptum fuit, quia quocumque eo honoribus regiis afficior ab illo. Ne miremini fratrem vestrum ita magnificatum esse; Deo date gloriam quod ita exaltat genus patris nostri. »

7. Paululum quieverunt mentes eorum accepto consolationis medicamine. Pharmacum amoris curavit plagam crudelem quam acceperant. Paululum pudefacta est

[1] *Gen.* XLV, 5-9.

[Syriac text]

mens, quam res illæ tristes vexaverant et perturbaverant, inspiratisque suavibus confortationis odoribus recreata est; cessavit dolere, paci tamen non confidens; quum consolationibus fortiter fulciretur, recordatio præteritorum molesta ipsi erat : « Rogo vos fratres mei, confortamini et respicite personasque vestras mutate, quia mihi tempus mutatum est; frater mi Ruben, ne molestiam patiaris, quia voluntas tua fuit ut molestia mihi non inferretur; et tu, Juda, tuo consilio me e cisterna extraxisti; omnes sitis in pace, quia Ægypto dominum vendidistis; scio valde mirum esse quod mihi contigit; ite, sedulo ostendite patri meo seni hanc exaltationem. Propter rei magnitudinem non credet senex Jacob. Ecce oculi fratris mei Benjamin vident me in Ægypto dominum. »

[Syriac text]

8. Omnes procumbentes adoraverunt eum et cœperunt loqui verbis suasoriis blandisque sermonibus, dum vocem cum fletu extollerent et lacrymæ oculos eorum turbarent: « Parce nobis, o membrum nostrum, nec contemnas genus patris tui; peccavimus, ne nos reos habeas nec malefactores voces; tua enim castigatio etiam parcendo vindictam de nobis sumit. Ecce enim ostendisti beneficentiam tuam, et adhuc metu corripimur, non parvum est peccatum quod fecimus, et ejus dolore pungimur; istud peccatum iniquum est abortivum, non debet videre lucem : stringe funem et strangula nostrum scelus, ne nascendo nos consumat;

non audivimus quum nos deprecareris; ne, domine, nos imiteris. Per misericordiam a te hodie in nos effusam nefaria nostra audacia pudore afficiatur. Tu decem supplex rogabas, ecce undecim te supplicant; ne strangules decem viros, sed eos coarguas per effusionem tuæ misericordiæ. Produxit semen tuum centum pro uno; ne affligantur agricolæ; semen quidem in interitum datum est, sed spica ascendit in cœlum. Dimitte nobis, frater, peccatum nostrum, quo honor tuus magnificatus est; juxta greges peccatum commisimus, quod te dominum in Ægyptum constituit; te ad Ægyptios misimus tanquam mercem qua ditati sunt; famelici tuo amore satiati implorent te pro mercatoribus tuis. Dum ascendis ut sedeas super currum majestatis tuæ, in exaltatione tua oculos tuos in nos dimittas et cor tuum delicti nostri immemor sit. Quis, frater Joseph, novit, ut illas tibi narret, molestias quas passi sumus a patre propter ejus de te luctum? Benedicta Ægyptus quæ te in vivis servavit propter genitorem tuum. Ille te videre possit, ut luctum suum abrumpat et per utrumque spes nostra adaugeatur; multas nobis, frater, molestias creasti eo momento quo nos apprehendisti; moleste enim in via tulimus nos a te exploratoribus assimilari; in via occasione scyphi gravissimas experti sumus tentationes. O sapientia quæ nos castigavit sed virga non fregit! non percussisti nos præcipitanter, sed

[illegible]

molestias intulisti ingeniose. Castigatio cor nostrum emendavit et corpori pepercit. O Domine, fac ut Ægyptii non cognoscant omne scelus quod perpetravimus. Ne sinas nos coram illis haberi ut malefactores; Deus enim adest qui puniet omnia delicta nostra ; tu autem deprecare Deum pro nobis, ut nobis condonet ; forsan propter te Deus famem induxit in regionem nostram, ut manipuli coacte venirent se incurvare apud Ægyptios. Quia causa fuimus tuæ dignitatis, ne retribuas nobis juxta delicta nostra ; te misimus dominum in Ægyptum, ne nobis in memoriam revoces delictum nostrum. Ecce ostendisti nobis bonitatem tuam, eam usque in finem perficias ; ne, domine, hodie reconcilieris, et post tempus bonitatis obliviscaris. »

[illegible]

9. Respondit Joseph fratribus suis dicens : « De hoc ne timeatis nec solliciti sitis, quia vestri non est operis ut nunc horum obliviscar in oblectamentis meis; preces senis Jacobi obtinuerunt mihi honorem hic in regione Ægypti. Absit ut vos affligam, quia me exacerbavistis; non enim possum agere contra voluntatem Dei. Absit ut, quia multa passus sum in tribulationibus meis, vos affligam. Tunicam sanguine tinctam e deserto patri attulistis, pro tunica vestes magnificas ex Ægypto ei afferetis ; quia me nudastis in montibus, vestiam vos apud Ægyptios; quia in deserto accepistis pretium meum, absque pretio vivite in hac calamitate ; justitia cui non obtemperatum est, condonet iis qui eam non audierunt. Gradum possidens excelsum, miserebor meorum adversariorum. Decem e vobis me vendiderunt, et ego solus omnes vos emi ; in servitutem me vendidistis et per meam servitutem omnes liberi facti estis. »

ܡܢ ܒܬܪ ܕܫܠܡ ܕܝܢܐ . ܢܦܩ ܛܒܐ ܒܟܠܗ
ܡܨܪܝܢ . ܕܗܠܝܢ ܐܚܐ ܥܒܪܝܐ . ܐܚܘܗܝ
ܕܝܘܣܦ ܐܢܘܢ ✥ ܚܕܝ ܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ
ܕܫܡܥ . ܕܚܘܝ ܝܘܣܦ ܪܒܘܬܗ . ܘܐܬܦܨܚܬ
ܟܠܗ ܡܨܪܝܢ . ܒܬܕܡܘܪܬܐ ܕܗܘܬ ܐܬܥܒܕܬ ✥
ܬܡܝܗܝܢ ܗܘܘ ܕܝܢ ܡܛܠ ܗܢܘܢ . ܒܥܡܠܐ
ܘܒܐܣܘܪܐ ܕܐܬܚܒܫܘ ܗܘܘ . ܕܐܦ ܐܝܟ ܡܫܓܫܢܐ .
ܩܪܐ ܐܢܘܢ ܘܐܝܟ ܓܢܒܐ ✥ ܡܛܠ ܕܝܢ ܝܘܣܦ
ܘܐܙܠ . ܠܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ ܟܠ ܕܗܘܝ .
ܟܠ ܐܚܘܗܝ ܕܐܬܘ ܠܘܬܗ . ܘܕܝܥܩܘܒ
ܐܒܘܗܝ ܒܚܝܐ ✥ ܘܠܐ ܢܨܥܪ ܠܓܢܣܗ
ܕܐܒܘܗܝ . ܟܣܐ ܡܢܗܘܢ ܕܐܬܒܣܪ . ܕܐܦ
ܪܒ ܗܘ ܬܕܡܘܪܬܐ . ܠܐ ܢܬܟܫܠܘܢ ܡܨܪܝܐ ✥
ܐܚܝ ܡܪܝ ܐܬܘ ܠܘܬܝ . ܐܝܟ ܕܐܬܝܢ ܐܦ
ܢܘܟܪܝܐ . ܠܡܙܒܢ ܥܒܘܪܐ ܡܢ ܡܨܪܝܢ .
ܘܐܫܬܟܚܬ ܠܗ ܩܕܡܝܗܘܢ ✥ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܗܘ
ܓܝܪ ܕܐܠܗܐ . ܡܬܕܡܪ ܐܢܐ ܒܦܘܩܕܢܘܗܝ .
ܐܡܪ ܦܪܥܘܢ ܠܡܢܐ . ܠܐ ܓܠܝܬ ܠܝ ܕܐܝܬ
ܠܟ ܐܒܐ . ܕܐܫܟܚ ܗܘܝܬ ܡܛܠܬܟ .
ܕܐܛܝܒ ܠܟܠܗ ܫܪܒܬܟ ✥ ܪܒ ܫܩܐ ܓܝܪ
ܟܕ ܥܗܕܟ . ܥܒܕܐ ܗܘܐ ܩܪܝܟ ܕܦܘܛܝܦܪ .
ܐܢܬ ܗܘ ܥܒܕܐ ܒܠܚܘܕܝܟ . ܐܘ ܟܠܗܘܢ
ܐܚܝܟ ܥܒܕܐ ✥

10. Finita disceptatione, rumor [1] sparsus est inter Ægyptios, istos Hebræos fratres esse Josephi. Gavisus est rex Pharao, audiens Josephum suam magnificentiam ostendisse. Lætata est tota Ægyptus de mira re quæ effecta est. Attoniti autem erant propter labores et vincula quæ passi erant, propter illud etiam quod perturbatores eos vocaverat atque ut fures tractaverat. Joseph autem ivit ad Pharaonem regem eique narravit omnia quæ evenerant : fratres suos ad eum venisse patremque suum Jacobum adhuc superstitem esse ; ut non infamaret genus patris sui, celavit se ab eis contemptum fuisse ; quamvis enim res prorsus mira esset, oportebat ut Ægyptii non scandalizarentur : « Fratres mei, Domine, venerunt ad me, sicut veniunt ceteri extranei, ad emendum in Ægypto frumentum et inventus sum coram eis. Dispensatio enim divina fuit ; miror ejus decreta. » Pharao dixit : « Cur mihi non revelasti tibi esse patrem? ut possem propter te me beneficum præstare in gentem tuam ; princeps enim pincernarum, quando tui memoriam fecit, servum te appellavit Putipharis. Es-ne tu solus servus, an etiam omnes fratres sunt servi ? »

ܥܢܐ ܝܘܣܦ ܠܡܠܟܐ ܘܐܡܪ . ܓܢܣܢ
ܡܪܝ ܕܒܢܝ ܚܐܪܐ ܗܘ . ܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܠܥܒܕܘܬܐ .
ܒܫܡܐ ܠܚܘܕ ܗܘ ܠܒܫܬܗ ✥ ܕܚܙܝܬ ܠܟ
ܕܝܢ ܕܪܚܡܬܢܝ . ܠܐ ܐܘܕܥܬܟ ܥܠ ܓܢܣܢ .
ܕܫܦܝܪ ܚܘܒܟ ܕܫܠܐ . ܕܐܒܘܢ ܘܕܫܒܛܢ ✥

11. Respondit Joseph regi dicens : « Gens nostra, domine, gens libera est, servitutem nescit, nomine tantum ea per injuriam indutus sum ; quum vidi me a te diligi, non edocui te de genere nostro,

[1] *Gen.* XLV, 16.

[illegible]

quia tua dilectio locum tenet parentum et familiæ. » « Quum pater tuus sit procul a nobis, admone eum de amore nostro; jube filios ejus bona portare et confestim ad eum redire[1]. Donum regis deferatur huic seni, quem anxium tenet sollicitudo ejus pro te, ut tuo honore tuaque dignitate confortatus suis miseriis superiorem se præstet. Ecce tota terra coram te est ; proventus ejus et medulla in manibus tuis ; mitte alimenta patri tuo, ut ad nos in pace veniat ; præcipio tibi ne tardes mittere plaustra patri tuo, ut hisce portetur tota ejus suppellex et videre possit tuam exaltationem ; tuum mandatum diligentiam eorum excitet, ut non parcant suppellectili suæ ; omnia enim bona Ægypti eorum erunt ubi venerint ; te enim hic possident ; et si parum eos defatigaverint labor et ærumnæ itineris, tua protectio eos sustinebit. »

[illegible]

12. Hisce auditis, Joseph Pharaonem adoravit, dicens : « Gratias ago Deo meo quod dedit mihi misericordiam coram te. » Exivit Joseph e domo Pharaonis, ut quod jussus erat faceret[2]. Placuerunt fratribus ejus verba amoris quæ Pharao rex pronuntiaverat : « Surgentes ascendite, ait Joseph, ut confortetur senex Jacob ; viaticum sumite ad iter, ut præcepit Pharao rex. Plaustra ibunt vobiscum, ut advehant vobiscum suppellectilem ; deferte omnis generis oblectamenta seni ærumnis consumpto ; orate igitur pro vita mea, et studete

[1] *Gen.* XLV, 17-20.

[2] *Gen.* XLV, 21-23.

ܐܝܟ ܨܒܝܢ . ܘܬܐܬܘܢ ܗܪܟܐ ܠܘܬܝ .
ܠܡܬܦܢܩܘ ܒܐܝܩܪܐ . ܘܫܠܝܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܨܒܝܢܟ ܀
ܠܪܒܝܬܗ ܦܩܕ ܗܘܐ ܝܘܣܦ . ܘܙܘܕܐ
ܕܢܬܠ ܠܐܚ̈ܘܗܝ . ܘܡܢ ܥ̈ܓܠܬܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ .
ܢܫܕܪ ܠܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢ ܀ ܠܟܠܗܘܢ ܦܠܓ
ܒܘܪܟܬܐ . ܙܘܓܐ ܕܢܚ̈ܬܐ ܠܟܠ ܚܕ ܝܗܒ .
ܠܒܘܫܐ ܡܠܟܝܐ ܕܫܘܒܚܐ . ܒܗܘܢ ܐܬܥܛܦܘ
ܥܒܪ̈ܝܐ ܀ ܠܒܢܝܡܝܢ ܕܝܢ ܝܬܝܪ . ܐܝܟ ܚܡܫܐ
ܢܚ̈ܬܐ ܝܗܒ ܠܗ . ܢܚ̈ܬܐ ܓܝܪ ܙܘ̈ܓܐ ܚܡܫܐ .
ܝܗܒ ܠܗ ܠܐܚܘܗܝ ܒܢܝܡܝܢ ܀ ܗܘ ܕܐܬܝܬܡ
ܡܢ ܐܚܐ . ܚܕ ܕܐܬܥܨܝ ܫܬܐ ܚܠܦ . ܘܫܕܪ
ܐܘܦ ܗܘ ܝܘܣܦ . ܥܣܪܐ ܚܡܪ̈ܐ
ܛܥܝܢܝܢ ܀ ܕܢܫܡܫܘܢ ܒܐܘܪܚܐ ܠܢܦ̈ܩܐ .
ܘܢܗܘܘܢ ܠܚܫܚܬܐ ܕܐܒܘܗܝ . ܠܝܥܩܘܒ
ܘܟܣܦܐ ܕܫܩܠܘ ܡܢ ܬܓܪ̈ܐ . ܥܣܪܝܢ ܕܠܘܬܗ
ܡܢ ܐܚ̈ܐ . ܘܬܠܬܡܐܐ ܕܟܣܦܐ ܫܕܪ .
ܠܐܒܘܗܝ ܟܣܦܐ ܠܐܚܘܗܝ ܀ ܫܩܝܠ
ܗܘܐ ܟܣܦܐ ܕܙܒܢܘܗܝ . ܘܫܕܪ ܥܣܪܝܢ
ܠܬܠܬܡܐܐ[a] . ܘܐܝܟܢܐ ܠܡܐܬܝܢ ܘܬܠܬܐ . ܫܕܪ
ܗܘܐ ܟܣܦܐ ܥܡܗܘܢ ܀ ܟܠܡܕܡ ܐܬܛܝܒܘ .
ܠܐ ܬܕܚܠܘܢ ܡܢ ܨܦܬܐ . ܩܘܡܘ ܣܩܘ
ܒܫܠܡܐ . ܘܐܝܬܘ ܥܡܟܘܢ ܠܐܒܘܟܘܢ ܀
ܕܝܕܥ ܐܢܐ ܪ̈ܥܝܢܝܟܘܢ . ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܦܩܕ
ܐܢܐ . ܕܡܐ ܕܢܦܩܬܘܢ ܡܢ ܠܘܬܝ . ܚܙܘ ܕܠܐ
ܬܬܚܪܘܢ ܒܐܘܪܚܐ ܀ ܠܐ ܢܐܡܪ ܚܕ ܠܚܒܪܗ .
ܕܐܢܬ ܠܝܘܣܦ ܐܫܠܚܬܝܗܝ . ܐܘ ܒܡܠܟܟ
ܐܙܕܒܢ ܠܬܓܪ̈ܐ ܀ ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܥܠܬܐ ܚܕܐ .
ܠܐ ܠܚܒܪܟܘܢ ܠܐܢܫ ܕܐܢܬ . ܘܠܐ ܢܐܡܪܘܢ ܠܐܢܫ
ܕܐܢܬ ܀ ܐܝܟ ܕܗܠܐ ܐܡܪ ܡܬܢܐ . ܡܢ ܐܘܪܚܐ
ܐܬܪܐ ܠܘܬܗ . ܠܐ ܬܬܚܪܘܢ ܕܡܬܚܪܝܢ . ܐܝܟܢܐ
ܢܦܩܘ ܠܡܬܚܪܝܐ ܀ ܠܐ ܢܗܘܘܢ ܒܝܢܬܗ

oblectamentis vestris ut veniatis hic apud me ad fruendum honore et tranquillitate. » « Proficiscimur juxta tuam voluntatem, et adducemus patrem nostrum senem; capaces non sumus recitandi gaudia quæ nobis obtigerunt » Œconomo præcepit Joseph viaticum fratribus dare e bonis Ægypti et de plaustris Ægyptiorum mittere in terram Chanaan, impertitaque omnibus benedictione, singulis distribuit binas stolas. Vestibus regiis magnificis ornati sunt Hebræi, Benjamino autem datæ sunt plus quam quinque stolæ; quinque enim paria stolarum dedit fratri suo Benjamin, sic præbens sex pro uno illi qui fratris orbatus fuerat. Misit etiam Joseph decem jumenta onerata, ut in tinere exeuntibus servirent, et usui forent patri ejus Jacobo. Levi fratres acceperunt a mercatoribus viginti argenteos in pretium Josephi, Joseph pro eis misit patri suo trecentos argenteos. Pluries adæquata erat ejus venditio pro cujus pretio viginti argentei soluti fuerant. Munus igitur trecentorum argenteorum misit Joseph cum fratribus suis : « Omnibus necessariis instructi estis, ne præ sollicitudine timeatis; surgentes, ascendite in pace et adducite vobiscum patrem vestrum; novi mentes vestras, idcirco præcipio vobis quando a me exieritis, videte ne rixemini in via[1]; ne dicat unus ad alterum : Tu Josephum exuisti aut consilio tuo venditus fuit, ne

[1] *Gen.* XLV, 24.

[a] BM ܠܬܠܬܡܐܐ

[illegible]

accidat ut verbis quidquam odiosum fiat. Ne affligatis eum qui vendidit, nec contristetis eum qui exuit; verba enim generant jurgium, damnorum fontem; ne contentione verborum vestrorum nefas quidpiam in medium producatur; vir non sinat se ira vinci propter verba socii sui. Qui loquitur quod æquum est non prætergrediatur et qui audit longanimus sit. Servate hæc præcepta, ut in pace vos recipiat Jacob; videte ne invicem vos affligatis nec verbis meis affligamini. »

[illegible]

Explicit ope Entis quod omnia produxit (form. aph. de ܗܘܐ) sermo nonus quando Joseph ostendit se fratribus suis.

ܡܐܡܪܐ ܕܥܣܪܐ .

## Sermo decimus.

[illegible]

Quando attulerunt bonum nuntium patri suo Jacobo seni.

[illegible]

1. Cum exirent ex Ægypto Hebræi commeatu instructi, exierunt cum eis turbæ ut eos comitarentur in pace: « Ite in pace, Hebræi, ut cito redeatis ad nos; memor sit gens vestra qualem virum ipsa misit ad nos; cito adducite patrem ejus; veniat ille et videat Josephum in gloria. Quamvis senex sit, juventuti reddetur decoro filii sui aspectu. » Cum momentum advenit ut remanerent Ægyptii et iter continuarent Hebræi, fluxerunt Josephi lacrymæ quod ejus fratres ab eo separarentur. Accedens Joseph ad Benjamin eum diu amplexus est: « Da pacem patri meo Jacob, fili Rachel, qui fratrem tuum reperisti; expone patri tuo honorem quo gaudet frater tuus

apud Ægyptios ; certior enim factus de mea exaltatione confortabitur et veniet ad me. » Omnes accedentes a fratre veniam petebant quod eum offendissent : « Serva hæc tua promissa per eum qui dedit tibi hanc magnitudinem. Per Deum qui ostendit te fratri tuo et te ostensurus est patri tuo, ne memineris peccati nostri, sed dele offensam quam commisimus. » « Absit ut rependam vobis malum quod mihi fecistis, ut non contristem voluntatem Dei qui mihi adfuit. »

2. Quum ex Ægypto se recepissent, cœperunt timere Jacobum : « Quid dicemus patri nostro et quomodo nos excusabimus coram eo? Si falsa ei dixerimus, vera edocebitur ; nullus remanet prætextus quo tegamus nostrum mendacium; si dixerimus Josephum a nobis non venditum, discet imo a nobis et ligatum fuisse; si dixerimus eum a nobis contumelia non fuisse affectum, discet eum a nobis etiam tunica exutum. In Ægypto Joseph nobis condonavit, forsan Jacob e contrario nobis maledicet. Non poterimus stare coram eo, ira ejus ingravescente : artificium nostrum propalatum est et nequitia nostra prodita. Per tunicam quam attulimus conviciis proscindet impudentiam nostram ; patri ostendimus tunicam quasi frater noster occisus fuisset, quomodo dicemus : « Filius tuus petit te apud Ægyptios ? » Ubi interrogabit nos de itinere nostro, quid respondebimus ei ? Omnibus nobis facile est ut ei

[illegible]

dicamus Josephum superstitem esse, difficile autem ostendere fata quæ contigerunt fratri nostro. » Respondit Judas fratribus dicens : « De hoc nolite turbari ; justus est pater noster, qui cum audierit, admirabitur Dei hoc esse opus ; si innumera delicta ac peccata in patrem nostrum commiserimus, omnia dimittet nobis quando audiet superstitem esse Josephum, dilectum suum ; imo benedictiones ab ore ejus obtinebo. Putat Josephum mortuum esse, eum viventem coram eo resuscitabo ; hoc oris ejus effatum petimus, ut scilicet dicat nobis : « Filii, etsi in me peccastis, condonet vobis Deus ; si accidisset nos propter scyphum dimisisse Benjamin, hoc omnium priorum malorum pessimum fuisset. Nullus est homo in mundo qui sicut Joseph magnificatus fuerit : ipsi sensus, ipsi mens, ipsi sapientia et intellectus. E gradu vili quem possidebat ascendit ad honorem eximium : a patre ad greges, a grege ad mercatores, a mercatoribus in Ægyptum, a servitute in currum regium. Quando eum vendidimus, putabamus nos eum servituti tradidisse ; servitus se extendit et viros liberos ante se conculcavit. »

[illegible]

3. Itaque ibant toto itinere confabulantes de magnitudine ejus et sapientia et sensu, quæ per suum intellectum acquisierat. Quum pervenerunt ad terram Chanaan [1], quam senex Jacob incolebat, ibant gaudentes velut homines qui fratrem suum Josephum invenissent. Contendebant autem inter se quis primus ingrederetur, unoquoque

[1] *Gen.* XLV, 25-28.

[a] Codd. habent [illegible]

postulante ut ipse ferret nuntium. Pervenit rumor ad senem Jacobum, advenisse turmam filiorum ejus ; illico, cęteris dimissis, inquisivit de Benjamin. Plaustra, quæ Pharao miserat, turmam sequebantur, ducta ab operariis in hac re peritis. Deposuerunt onera a jumentis et festinarunt ingredi, ut patri nuntia afferrent de Joseph et de Benjamin. Jacob expectabat nuntium an rediisset Benjamin, nec putabat se illico nuntium auditurum de Josepho dilecto. Dixerunt omnes ad invicem : « Rem Judæ committamus, ipse os nostrum fuit in Ægypto, ipse patrem Jacob deprecetur pro nobis ; non committamus rem plurimis ne fiat confusio. Judas, frater noster sapiens, ipse terat nobis vias, ipse pro Benjamin spopondit et gloriatur quod ille nobiscum redierit, dicit enim cum confidentia se ad patrem reduxisse mutuum ab eo acceptum. »

4. Ingressi omnes Jacobum adoraverunt ; Judas turmæ dux, Benjaminum, tanquam oblationem lætitiæ, obtulit patri suo : « Pater mi Jacob, accipe a sponsore tuo mutuum ipsi datum, credito majus est fenus quod tibi affero ; pro uno Rachelis filio spopondi tibi ut in Ægyptum nobiscum iret ; Ægyptus autem rursus alterum fratrem, Rachelis filium, nobis dedit ; non afflixit te Deus in quo tua confidentia reponitur ; ecce reduximus tibi natu minimum, solamen senectutis tuæ. » Reliquit senex alios fratres et apprehendens Benjamin ipsum amplexatus est : « Veni in pace,

ܢܘܗܪܐ ܗܘ . ܠܟ ܐܒܘܟ ܡܢܝܚ ܚܙܘܝܟ
ܥܝܢܝ ܕܠܐ ܗܘܝܬ . ܒܥܘܒܟ ܘܐܣܝ
ܕܝܘܣܦ ܐܚܘܟ ܡܚܘܬܐ ܀ ܒܪܝܟ ܡܪܝܐ
ܕܠܐ ܫܒܩ . ܕܟܕ ܐܒܝܠ ܐܢܐ . ܐܚܘܬ
ܠܫܝܘܠ . ܒܪܝܟ ܐܚܘܟ ܝܗܘܕܐ ܀
ܕܠܐ ܫܒܩ ܐܝܕܘܗܝ ܡܪܦܝܢ . ܒܟ ܕܝܢ
ܠܐ ܒܠܚܘܕ ܒܢܝܡܝܢ . ܐܠܐ ܐܦ ܫܡܥܘܢ
ܥܡܟ . ܐܝܟܢܐ ܕܟܕ ܡܢ ܡܕܒܪܐ ܀ ܐܬܝܬܘܢ
ܐܒܠܬ ܥܠ ܝܘܣܦ . ܗܟܢܐ ܐܒܠܬ ܥܠ
ܫܡܥܘܢ ܕܦܫ ܒܡܨܪܝܢ . ܡܛܠ ܒܢܝܡܝܢ
ܐܬܥܝܩܬ . ܒܨܒܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܀ ܗܐ ܐܬܐ
ܫܪܟ ܐܒܠܗ ܕܝܘܣܦ . ܐܡܬܝ ܢܥܒܪ
ܐܦ ܗܘ ܀ ܐܠܗܐ ܕܡܪܝ ܐܒܪܗܡ . ܐܥܒܪ
ܡܢܝ ܒܝܫܬܐ ܕܚܒܝܒܝ . ܘܐܢ ܠܐ ܡܫܟܚ
ܐܢܐ ܠܡܚܙܝܗ . ܐܥܒܪ ܡܢ ܡܕܥܝ ܟܐܒܗ .
ܠܐ ܒܩܠܝܠ ܩܠܝܠ ܬܫܬܡܠܐ ܢܦܫܝ ܒܥܩܬܐ .
ܐܢ ܚܝ ܗܘ ܗܒ ܠܝ ܕܐܚܙܝܘܗܝ . ܘܐܢ ܡܝܬ
ܗܘ ܐܫܪܐ ܐܒܠܗ ܀

lumen oculorum meorum; aspectus tuus refocillat patrem tuum; insere me in pectore tuo et sana me a vulnere fratris tui Joseph; benedictus Dominus qui non permisit ut te lugens descenderem ad inferos; benedictus frater tuus Judas qui non dimisit manus lassas in te; nam non solum rediit Benjamin, sed tecum etiam Simeon. Quemadmodum, vobis e deserto reducibus, luxi quod Josephus non adesset, sic luxi quod Simeon in Ægypto mansisset; propter Benjamin mœrore affectus fui, sed voluntate Dei mei nunc adest; restat luctus Josephi, quandonam et ille transibit? Deus domini mei Abraham, remove a me infortunium dilecti mei, et, si non possum eum videre, evelle a mea mente dolorem ejus; non sensim sensimque mœrore consumatur anima mea; si vivus est, da mihi eum videre, si mortuus est deleam luctum ejus. »

ܦܬܚ ܦܘܡܟ ܐܘ ܝܗܘܕܐ . ܘܐܡܪ
ܠܐܒܘܟ ܥܠ ܝܘܣܦ . ܢܗܘܐ ܡܠܬܟ ܐܝܟ ܥܡܘܕܐ .
ܕܬܣܡܘܟ ܠܐܒܘܟ ܣܝܒܘܬܗ ܀ ܐܘܪܚܐ
ܕܝܠܢ ܡܠܝܐ ܥܩܬܐ . ܒܒܟܝܐ ܢܘܕܐ ܠܗ .
ܘܚܫܝܢ ܕܐܬܚܫܢ . ܡܟܝܠ ܒܐܕܢܘܗܝ
ܐܪܡܙ ܫܘܥܝܐ ܕܬܬܢܝܚ ܣܝܒܘܬܗ ܀ ܠܐ
ܐܫܒܘܩ ܐܕܢܗ ܕܬܫܡܥ ܕܗܘܝ ܒܐܘܪܚܢ .
ܟܠ ܫܓܘܫܝܐ ܢܥܒܪ ܡܢܗ ܀ ܡܠܬܢ ܬܗܘܐ
ܠܫܝܢܘܬܗ . ܐܡܪ ܝܗܘܕܐ ܕܐܢܐ ܠܐܒܝ
ܥܪܒܬ ܥܠ ܒܢܝܡܝܢ . ܡܫܟܚ ܐܢܐ ܗܫܐ
ܕܐܦܬܚ ܦܘܡܝ ܡܛܠ ܕܥܪܒܘܬܝ ܀ ܦܬܚ
ܦܘܡܟ ܡܛܠ ܐܒܘܟ . ܢܗܘܐ ܠܟ ܐܝܟ ܥܡܘܕܐ
ܕܬܣܡܘܟ . ܡܠܬܐ ܦܘܡܟ ܕܩܫܝܫܐ . ܡܛܠ

5. « Aperi os tuum, o Juda, et loquere de Joseph patri tuo; verbum tuum sit velut columna qua sustineatur senectus patris tui. » « Iter nostrum ærumnis plenum fuit, illud flendo gratas reddamus nostras perpessiones; deinde in aures ejus insinuabo rumorem quo ejus senectus recreabitur; non reddam aurem ejus attentam ut audiat quæ gesta sunt in itinere nostro; omnis ab eo perturbatio removeatur, sermo noster vergat in ejus quietem. Ego, inquit Juda, patri suo spopondi pro Benjamin; possum nunc os aperire, quia sponsio-

[Syriac text]

nem meam adimplevi. » Jacobus aperiens os suum dixit : « Benedictus sis, Juda ; os tuum sapiens fiat fons unde fluit sapientia ; crescat tribus tua præ tribubus fratrum tuorum, nullusque attingat numerum ejus ; quia abunde me lætificasti, semen tuum multiplicetur et benedicatur. » « Accidit nobis, pater senex, apud Ægyptios res stupenda, quam narrando deficimus, quia mira est sicut res Dei ; homo autem eam videns eam mere humanam esse reputat ; justus autem eam considerans Dei esse certior fit. » « Undecim fratres eratis et undecim reversi estis, quænam est hæc res mira quam tibi tam difficile est narrare ? »

[Syriac text]

6. Judas fratribus dixit : « Ite, fratres, exuite vestes vestras et induimini vestibus pulchris, quas Josephus dedit vobis. Quum viderit pater vos indutos, quæret : « Hæ unde sunt? » Statim autem ac aspexerit pulchras has vestes, dicemus ei : « Vestes istæ pulchræ et nobiles Josephi sunt. » Vestiti igitur steterunt Hebræi donec senex eos videret, ut statim ac interrogasset veritatem patefacerent.

[Syriac text]

7. Jacob justus os aperiens filiosque interrogans dixit : « Undenam hæ vestes, regum tantummodo dignæ ? fratres undecim eratis et duodecim sunt menses anni. Sicut mensis nisan, sic Joseph inter vos desideratur. Quis, dilectissimi, vestivit vos isto ornatu ? Qua de causa membra vestra tanto decore operta sunt ? » Judas ejusque fratres responderunt patri dicentes[1] : « Pul-

[1] Gen. XLV, 56.

[a] Codd. [Syriac text]

ܨܒ̈ܬܐ ܫܦܝܪ̈ܐ . ܒܪܟ ܗܘ ܝܘܣܦ ܨܒܬ
ܠܢ ܀ ܐܠܗܟ ܡܛܠܬܟ . ܒܚܝ̈ܐ ܢܛܪܗ
ܠܚܒܝܒܟ . ܗܘ ܗܘܐ ܡܪܐ ܥܠ ܡܨܪܝܢ .
ܘܦܩܝܕܐ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܀ ܓܒܪܐ ܕܣܒܪ
ܓܫܘ̈ܫܐ . ܗܘܝܘ ܝܘܣܦ ܢܣܝ ܠܢ .
ܗܘ ܕܦܠܓ ܠܫܡܥܘܢ ܡܢܢ . ܗܘܝܘ ܒܚܕܘܬܐ
ܫܪܝ ܠܢ ܀ ܥܗܕ ܐܒܘܢ ܕܐܫܬܥܝܢ . ܪܒܘܬܗ
ܩܕܡ ܣܝܒܘܬܟ . ܘܥܠ ܚܘܒܗ ܘܥܠ
ܚܟܡܬܗ . ܘܥܠ ܫܘܠܛܢܗ ܘܡܠܟܘܬܗ ܀
ܐܢܬ ܛܥܝܢܬ ܝܘܩܪܐ ܕܐܒܠܗ . ܛܥܢܐ
ܡܨܪܝܢ ܐܬܩܢܘܗܝ . ܒܪܟ ܝܬܒ ܡܠܟܐ ܕܬܪܝܢ .
ܘܒܟܝܬ ܠܗ ܐܝܟ ܕܠܐܒܝܕܐ ܀ ܗܐ ܚܙܝ
ܠܢܚ̈ܬܐ ܕܐܠܒܫ ܠܢ . ܕܟܡܐ ܫܦܝܪܝܢ
ܘܡܝܩܪܝܢ . ܥܒ̈ܕܘܗܝ ܕܒܪܟ ܕܒܡܨܪܝܢ .
ܒܠܒܘܫ̈ܝܗܘܢ ܠܢ ܙܟܝܢ ܀ ܫܡܥ ܗܠܝܢ ܣܒܐ
ܝܥܩܘܒ ܗܘܐ . ܘܡܗܝܡܢ ܠܐ ܡܬܛܦܝܣ .
ܐܡܪ ܚܠܡܐ ܚܙܝܬܘܢ . ܕܝܘܣܦ ܗܘܐ
ܩܥܝܬܘܢ ܀ ܠܟܘܬܝܢܗ ܓܝܪ ܥܗܕܢܐ . ܕܒܕܡܐ
ܚܠܝܠ ܘܨܒܝܥ . ܘܩܥܝܬܘܢ ܥܠ ܚܝܘܬܐ .
ܘܕܡܗ ܩܥܐ ܡܘܬܗ ܀ ܕܠܡܐ ܚܙܐܟܘܢ
ܚܪܫܐ . ܕܦܫܝܛܝܢ ܐܢܬܘܢ ܘܣܟܠܝܢ . ܘܐܬܚܙܝ
ܠܟܘܢ ܐܝܟ ܝܘܣܦ . ܘܡܒܕܒܕܢ ܐܝܟ
ܗܪܡܣܝܘܬܐ ܀ ܡܢ ܗܠܝܢ ܬܪܬܝܢ ܕܐܡܪܬ . ܚܕܐ
ܠܐ ܕܓܠܬܐ ܗܝ . ܐܘ ܓܝܪ ܚܠܡܐ ܡܫܬܥܝܬܘܢ
ܐܘ ܡܢ ܚܪ̈ܫܐ ܐܛܥܝܘܟܘܢ ܀ ܘܡܢ ܠܢ ܐܦ
ܐܡܪ ܠܢ . ܕܠܐ ܐܚܪܢ ܕܓܠܬܐ . ܡܣܡܟ ܐܢܘܢ
ܝܘܣܦ . ܘܚܙܐ ܠܗ ܘܡܬܒܝܐܐ ܒܗ ܀
ܠܐ ܕܡܚܝܒ ܠܟ ܐܒܘܢ . ܕܠܐ ܙܕܩ ܕܬܗܝܡܢ
ܠܢ . ܠܐ ܓܝܪ ܫܦܠܐ ܗܘ ܣܘܥܪܢܐ . ܕܬܐܡܪ
ܠܢ ܡܛܠܬܗ ܀ ܠܡܐ ܓܝܪ ܕܓܠܬܐ ܐܡܪ ܠܢ .
ܕܐܝܬ ܐܝܬ ܝܘܣܦ ܐܚܘܢ . ܘܡܢ ܬܘܒ
ܕܐܚܕ ܗܘܐ ܠܢ . ܐܫܠܐ ܠܒܝ ܠܒܝ
ܘܡܢܝܚܘܬ ܀ ܚܘܒܐ ܕܐܚܝܢ ܒܟܠܐ . ܠܝܠܕܐ
ܠܐ ܡܦܪܫ ܠܢ . ܐܦ ܡܟܠ ܗܘ ܕܬܗܝܡܢ .

chro hoc ornamento vestivit nos filius tuus Joseph. Deus tuus propter te in vita servavit dilectum tuum. Ille factus est dominus super Ægyptum et præpositus super regnum. Vir qui putavit nos exploratores, Joseph est qui nos tentavit; qui Simeonem separavit a nobis eumque retinuit, idem ille eum cum gaudio remisit; memorare, pater, nos ejus magnificentiam narrasse coram senectute tua dixisseque de ejus amore, sapientia, potestate ac regia dignitate; tu portas onus luctus ejus; Ægyptus portat eum in pompis triumphi. Filius tuus sedet post regem secundus, dum luges eum tanquam perditum. Vide vestes quibus nos vestivit, quam speciosæ sunt et magnificæ; servi filii tui in Ægypto vestibus suis nos superant. » Hæc audiens senex Jacob non adducebatur ut crederet: « Forsan somnia vidistis, quia nunc de Josepho exclamatis; recordor enim tunicæ ejus sanguine conspersæ et intinctæ; clamabatis contra feram, et sanguis mortem ejus prædicabat. Num viderit magus vos simplices et stolidos esse et se vobis tanquam Josephum exhibuerit fascinatosque vos reliquerit? E duabus suppositionibus quas enuntiavi, una falsa non est: aut enim somnia narratis, aut a magis decepti estis. » « Crede nobis et certus sis nos mendacia non dixisse. Superstes est dilectus tuus Joseph et videbis eum et per eum consolaberis. Tibi culpæ non vertimus, o pater, quod nolis nobis credere, non enim res illa vilis

[illegible]

est, ut nobis facile credas. Tribus enim vicibus dixit nobis : Ego sum Joseph frater vester ; et, præ stupore qui nos detinebat, non statim credidimus ; magus qui oculos incantat currus non mitteret tibi. Si artificium fraudis esset, te justum non appellasset. Hæc sua plaustra in tuum honorem misit. Ad quid multiplicaremus tibi verba? lætetur revera cor tuum. Ecce nobiscum decem asinæ, quia alimenta pro via misit præcepitque nobis hæc afferre patri nostro : « Cito, inquit, veniat ad me. » Somniis oportet credere, nobis non debes fidem adhibere. Somnia enim ejus præcesserunt tunicam sanguine respersam. Adimpletio somniorum fratris nostri coetum nostrum deduxit in Ægyptum ; isti manipuli quos vidit descenderunt in Ægyptum et coram eo se inclinarunt ; metuimus propter ejus somnia, sed non effugimus ejus revelationes ; rem apud greges prænuntiatam in Ægypto accepimus. » Jacob sibi in memoriam revocavit somnia filii sui et consolatus est : atque dixit : « Potest Deus honorare suum amatorem, et forsan vult adimplere somnia ; gratia ejus est cum suo adoratore : dabit mihi videre meum dilectum et in pace migrabo ex hac vita. »

[illegible]

8. Post hæc obtulerunt ei trecentos argenteos quos ei Joseph miserat et quinque paria vestium quæ Benjamin ei tradidit, tandem credidit et persuasus fuit Jacob Josephum, Rachelis filium, adhuc in vivis esse ; spiritus ejus ærumnis gravatus requievit ; gratias egit Deo eumque laudavit. Surrexit senex ut vir fortis et annis gravatus subsiliit ut juvenis. Palatium ruinosum instauratum est opera Jo-

ܐܠܐ ܠܟܝ. ܕܗܘܐ ܫܢܝܐ ܐܬܟܣܝܬ ܀ ܐܡܪ
ܠܝ ܡܟܝܠ ܒܢܝܡܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܐܦܓܥ ܐܚܘܟ.
ܠܟ ܐܝܕܥܟ ܡܚܕܐ ܕܚܙܟ. ܐܘ ܒܬܪ ܙܒܢ̈ܐ
ܦܪܫܟ ܀ ܐܝܟ ܠܒܗ ܕܡܢܐ ܗܘܐ. ܟܕ
ܩܒܠܟ ܡܨܒܐ ܗܘܐ ܀ ܨܒܐ ܗܘܝܬ ܠܟ
ܕܐܚܙܝܟܘܢ. ܟܕ ܐܬܦܓܥܬܘܢ ܠܚܕܕ̈ܐ ܀ ܠܡܬܢܝܘ
ܗܝ ܠܝ ܕܐܢܐ ܠܟ. ܡܘܗܒܬܐ ܕܐܬܝܗܒܬ
ܠܝ. ܛܝܒܘܬܐ ܓܝܪ ܣܓܝܐܬܐ ܐܬܝܗܒܬ ܠܝ. ܘܒܘܝܐܐ
ܕܝܠܟ ܫܪܝ ܀ ܚܙܝܬܗ ܠܐܚܝ ܟܕ ܢܚܬܬ.
ܠܡܨܪܝܢ ܘܪܚܡܬܗ. ܘܚܘܒܐ ܕܐܚܐ
ܐܚܒܬܗ. ܟܕ ܠܐ[a] ܝܕܥܬܗ ܀ ܠܝܬ
ܗܘܐ ܠܝ ܐܚܐ ܒܝܬ ܐܚ̈ܐ. ܘܒܡܨܪܝܢ ܐܚܐ
ܩܢܝܬ. ܕܒܡܠܟܗ ܡܬܕܒܪ ܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ.
ܘܗܫܐ ܕܟܐ ܡܣܟܐ ܀ ܥܝܢ̈ܘܗܝ ܬܠܝܢ ܠܘܬ
ܐܘܪܚܐ. ܕܢܚܙܝܟ ܠܟ. ܚܙܘܐ ܕܝܠܟ
ܐܒܐ ܪܒ ܠܗ ܡܢ ܟܠܗ ܫܘܒܚܗ ܀ ܐܢ
ܨܒܐ ܐܠܗܐ ܕܬܐܙܠ ܠܡܨܪܝܢ. ܡܢ ܦܘܡܗ
ܫܡܥ ܐܢܬ ܟܠܗ. ܬܫܥܝܬܐ
ܕܥܒܕ ܠܢ ܟܠܗ ܀ ܠܗ ܗܘ ܙܕܩܐ ܕܢܫܬܥܐ
ܠܟ. ܕܒܐܝܢܐ ܢܟܠܐ ܐܬܢܟܠ ܠܢ.
ܡܫܟܚ ܦܘܡܐ ܕܢܐܡܪ. ܟܡܐ ܐܘܠܨܢ̈ܐ
ܕܣܝܒܪܢ ܗܘܘ ܠܢ ܀

sephi. Os suum aperuit ut luctui valediceret: « Recede a me, mœror qui me occidisti ; hodie enim te depono, quo ab annis opertus fui. Dic porro mihi, Benjamin, quomodo occurrit tibi frater tuus? Agnovitne te statim ac vidit, aut tantum post moram temporis te distinxit? Quid manifestabat cor ejus quando te excepit? Voluissem vos videre quando in invicem occurristis. » « Incapax sum recitandi tibi donum mihi datum; hoc enim dono gratiæ mihi collatæ cumulatæ sunt et consolatio tua incœpit. Vidi fratrem meum quum descendissem in Ægyptum et amore in eum exarsi. Amore fraterno eum amavi antequam illum cognoscerem. Non habebam fratrem inter fratres; in Ægypto fratrem nactus sum, cujus consilio Pharao rex dirigitur; nunc te expectat, ejusque oculi suspensi manent ut te videat. Visus tuus, pater, ipsi major est tota ejus majestate. Si Deus velit ut in Ægyptum eas, ad eum ab ore ejus audies totam historiam rerum quibus nos afflixit; ipsius est ut tibi narret quo artificio usus est erga nos; non valet os dicere quot tribulationes experti sumus. »

ܫܡܥ ܝܥܩܘܒ ܡ̈ܠܐ ܕܒܪܗ. ܘܐܬܦܩܥ
ܕܡܥܐ ܡܢ ܥܝܢ̈ܘܗܝ. ܒܪܝܟܘ ܕܐܝܬܝ ܠܝ
ܣܒܪܐ. ܘܐܚܝܢܝ ܒܒܢ̈ܝ ܡܢ ܡܘܬܐ ܀ ܐܡܟ
ܪܚܝܠ ܒܢܝܡܝܢ. ܝܘܡܢ ܩܡܬ ܡܢ ܩܒܪܐ.
ܠܐ ܐܒܟܐ ܠܝ ܡܝܬܐ ܒܫܝܘܠ. ܕܛܫܐ ܠܝ
ܡܟܝܠ ܝܘܣܦ ܀ ܕܡܨܪܝܢ ܠܝ ܐܚܝܬ
ܚܝܘܬܐ. ܐܬܬܠܝ ܝܘܣܦ ܕܡܨܪܝܢ ܚܝ. ܒܚܕܘܬܐ

9. Quum audisset Jacob verba filii sui, lacrymis ab oculis erumpentibus, ait : « Benedictus qui attulit mihi nuntium et in filiis meis me a morte suscitavit. Mater tua, Rachel, Benjamin, hodie e sepulchro surrexit : non amplius lugeo mortuum in inferis absconditum, quia Ægyptus suscitavit mi-

[a] Codd. ܠܟ

ܕܫܡܥܬ ܕܐܬܚܝܝ. ܘܐܙܕܪܙ ܒܗܝܡܢܘܬܐ܀
ܩܝܡܬ ܡܝ̈ܬܐ ܪܚܝܩܐ. ܘܠܝ ܕܝܢ ܩܕܡ
ܝܘܡܢܐ. ܒܩܒܪܗ ܫܟܝܒ ܐܒܪܗܡ.
ܘܩܝܡܬܐ ܒܒܢܝ̈ ܐܬܚܙܝܬ܀ ܐܫܬܥܝ ܠܟܘܢ
ܕܝܢ ܝܘܣܦ. ܐܝܟܢ ܐܙܠ ܗܘܐ ܠܗ
ܠܡܨܪܝܢ. ܚܘܝ ܠܟܘܢ ܥܠ ܟܘܬܝܢܗ.
ܘܡܛܠ ܗܝ ܥܠܬܐ ܕܐܬܡܠܚܬ܀ ܕܠܡܐ ܠܝܩܪܐ
ܫܪܝܪ ܠܗ. ܗܘܐ ܕܒܥܡܠܐ ܕܐܬܗܝܡܢ. ܐܘ
ܕܠܡܐ ܐܢܫܐ ܫܩܠܘܗ. ܫܠܚܘܗ ܘܫܒܩܘܗܝ
ܥܪܛܠܝ܀ ܘܐܢ ܠܫܘܦܪܐ ܕܟܘܬܝܢܐ ܐܬܪܓܪܓܘ.
ܠܐ ܒܟܘܬܡܐ ܡܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܘܫܪܪܐ
ܝܠܦܬܘܢ. ܠܐ ܬܟܣܘܢ ܡܢܝ ܬܕܡܘܪܬܐ܀
ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝ ܐܪܥܐ. ܠܟܘܢ ܗܘ
ܒܠܚܘܕ ܟܘܬܝܢܐ. ܡܢܘ ܗܘ ܕܫܩܠܗ ܛܫܝܗ.
ܘܢܛܪܗ ܥܕܡܐ ܕܐܬܝܬܘܢ܀ ܗܘ ܕܝܢ ܕܫܠܚ
ܕܚܝܣ ܗܘܐ. ܒܛܝܒܘܬܐ ܥܠ ܚܝܘܗܝ
ܗܘܐ. ܠܐ ܫܒܩ ܗܘܐ ܟܘܬܝܢܐ. ܕܠܐܚܪܢܐ[a]
ܡܢܬܐ ܬܗܘܐ܀

ܥܢܐ ܝܗܘܕܐ ܘܐܡܪ ܠܐܒܘܗܝ. ܐܘ ܟܐܢܐ
ܟܡܐ ܚܟܝܡ. ܘܥܬܝܪ ܡܢ ܒܝܕܥܬܟ.
ܥܬܝܪܐ ܒܗܝܡܢܘܬܟ܀ ܡܢ ܦܘܡܟ ܐܢܐ
ܫܡܥܬ. ܕܗܕܐ ܬܫܡܫܬܐ ܕܐܠܗܐ ܗܝ.
ܒܥܠܬܐ ܟܠܗ ܐܚܘܐ ܠܟ. ܕܐܠܗܐ ܒܐܝ̈ܕܝܢ
ܥܒܕܗ܀ ܗܕܐ ܬܫܥܝܬܐ ܒܥܝܢܝܟ. ܒܐܘܪܚܢ
ܐܢܚ ܕܠܐ ܬܬܡܪܡܪ ܪܥܝܢܟ. ܒܚܛܗܝܢ.
ܘܠܐ ܬܬܪܥܡ ܥܠܝܢ܀ ܟܠܗ ܗܘ ܪܥܝܢܢ
ܫܛܝܐ. ܘܡܫܝܛܐ ܗܘ. ܘܒܥܝܢ ܚܠܡܐ.
ܕܚܘܝ ܐܠܗܐ ܠܡܒܛܠܘ܀
ܐܫܬܥܝ ܗܘܐ ܠܢ ܝܘܣܦ. ܘܡܠܘܗܝ
ܥܠܝܢ. ܕܒܪܥܝܢܢ ܠܐ ܫܦܪ ܗܘܘ.

[a] Codd. ܠܐܚܪܢܐ

hi Josephum. Duplicata sunt mihi ac valde adaucta duo gaudia quæ mihi hodie obtigerunt, in hoc quod audivi ipsum resuscitatum et cinctum fide. Resurrectio mortuorum longe abest, me autem hodie præcedit; in sepulchro suo recumbit Abraham et resurrectio in filiis meis mihi apparuit. Narravitne vobis Joseph quomodo ivit in Ægyptum? Indicavitne vobis de tunica? Cur illa spoliatus fuit? utrum ad eum honorandum quod creditu difficile est? An viri tulerunt eam, eumque nudum reliquerunt? Si pulchritudine tunicæ allecti fuissent, eam maculis non implevissent? Si veritatem didicistis, nolite mihi celare miram rem. Ex omnibus terræ hominibus vobis solis tunica obvia fuit. Quis vestem accepit, occultavit et servavit donec adfuistis? Qui autem spoliavit eum vitæ ejus e bonitate pepercit, nec permisit tunicam partem esse alterius. »

10. Respondit Judas patri suo dicens: « O juste, quam sapiens es! dives intellectu, et ditior fide! Ex ore tuo audivi hanc Dei rem esse; ostendam tibi totam rem a Deo per manus nostras gestam esse. Ista narratio nos sub oculis tuis ponet in itinere nostro ut mens tua non exacerbetur per culpas nostras et nos non vituperet. Tota nostra sentiendi ratio stulta est et vilis; nam studuimus irrita reddere somnia quæ Deus ostendit. Ea Joseph nobis narraverat, sed verba ejus displicuerunt mentibus no-

ܐܫܬܥܝ ܕܣܓܕܘ ܠܗ ܀ ܥܠܢ ܐܘܣܦ
ܘܣܓܦ ܪܘܚܢ. ܒܗܘ ܕܐܡܪ ܥܠ ܫܡܫܐ.
ܒܗ ܒܫܡܫܐ ܠܗ [a] ܗܘ ܦܚܡܢ. ܘܟܪܝܫ
ܠܢ ܕܥܡܢ ܚܠܛܢ ܀ ܘܠܐ ܡܣܦܩܝܢ ܗܘܘ ܠܗ
ܐܚܐ. ܨܒܐ ܕܢܫܥܒܕ ܠܐܒܗܬܐ. ܟܐܒܢ ܕܝܠܢ
ܘܛܢܢ. ܝܠܕ ܥܠܬܐ ܕܒܗܬܬܐ ܀ ܐܝܩܪܐ
ܦܠܓ ܠܟ ܡܠܐܟܐ. ܕܐܬܟܬܫ ܗܘܐ ܥܡܟ
ܘܐܙܕܟܝ. ܡܠܐܟܐ ܢܚܬܘ ܠܐܝܩܪܟ. ܘܒܪܟ
ܐܡܪܚ ܕܢܫܘܛܟ ܀ ܚܣܢ ܡܛܠ ܣܝܒܘܬܟ.
ܕܠܐ ܢܚܙܐ ܠܐܒܘܢ ܒܨܥܪܐ. ܘܩܠܝܠ ܗܘ ܓܝܪ
ܛܠܝܘܬܐ. ܘܠܐ ܥܡܝܩܐ ܒܒܨܬܐ ܀ ܟܕ ܫܕܪܬܝܗܝ
ܠܘܬ ܥܢܐ. ܐܬܐ ܠܘܬܢ ܘܐܫܟܚ ܠܢ.
ܨܒܝܢ ܗܘܝܢ ܒܚܣܡܢ. ܕܢܬܒܥ ܨܥܪܟ
ܒܩܛܪܐ ܀ ܫܕܝܢܝܗܝ ܓܝܪ ܒܓܘܒܐ ܕܒܪܐ.
ܕܐܫܬܒܗܪ ܥܠ ܟܐܢܘܬܟ. ܡܠܟܢ ܘܐܣܩܢܝܗܝ
ܡܢ ܓܘܒܐ. ܕܠܐ ܢܣܟܠ ܒܬܪܝܨܘܬܟ ܀ ܘܠܐ
ܢܩܛܠ ܠܐܚܘܢ ܝܘܣܦ. ܡܠܟܢ ܡܠܟܐ
ܕܢܙܒܢ. ܘܠܬܓܪܐ ܙܒܢܢ. ܘܕܒܪܘܗܝ ܠܗ
ܠܡܨܪܝܢ ܀ ܘܠܐ ܕܢܕܥܘܢ ܬܓܪܐ. ܕܐܚܘܢ
ܗܘ ܘܢܫܒܩܘܢܝܗܝ. ܥܒܕܐ ܫܡܐ
ܣܡܢ. ܘܒܛܝܡܐ ܛܠܡܢ ܐܢܘܢ ܀ ܟܠ ܐܢܫ
ܕܚܙܐ ܐܒܘܢ. ܨܒܝܢܐ ܕܡܪܟ ܐܝܠܘܗܝ.
ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܐܠܗܐ. ܡܫܪܪܬܐ ܕܐܝܟ ܗܢܐ ܀
ܥܒܕ ܒܐܝܕܝܢ ܘܐܝܬܝ. ܘܚܙܝ ܒܨܒܘܬܐ
ܦܠܓܒܪܗ. ܕܢܗܘܐ ܥܠܝܢ ܒܥܘܕܪܢܗ.
ܐܘܪܚܐ ܕܢܦܩ ܒܥܘܠܢ ܀ ܘܒܝܬܐ ܕܐܚܐ ܟܠܗ
ܢܣܒܢ. ܠܟܘܬܝܢܗ ܕܐܚܘܢ ܒܕܡܗ. ܘܠܐ
ܠܐܚܘܢ ܗܘܐ ܡܬܚܙܐ. ܘܣܠܩ ܠܟܬܒ
ܦܩܚܬ ܀ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܚܣܕ. ܐܙܠ
ܥܡ ܛܥܝܘ. ܦܬܚܝܗ ܓܝܪ ܕܐܬܬܐ ܗܘ.
ܘܛܠܡܢܗ ܡܢ ܟܬܘܢܐ ܀ ܐܝܟ ܥܡܡܐ
ܐܡܪ ܠܟ. ܘܥܒܕ ܒܗ ܟܬܘܢܐ. ܘܢܥܒܕ ܠܟ
ܕܝܢ ܟܘܬܝܢܐ. ܡܛܥܝܢܐ ܠܐ ܢܥܒܕ ܠܟ ܀

[a] Codd. ܠܢ ܗܘ ܦܚܡܢ

stris; narravit manipulos ei adorationem præstitisse ut nos vexaret. Rursus spiritus nostros vexavit suis assertis de sole. In sole te nobis assimilavit; ægre tulimus quod te nobiscum miscuit. Quasi non sufficerent ei fratres, voluit sibi subjicere parentes; dolor noster ac zelus turpia produxit. Honorem tribuit tibi angelus, qui pugnavit tecum et victus est; angeli ad te honorandum descenderunt, et filius tuus te spernere ausus est. Pepercimus ei propter senectutem tuam, ut non videremus patrem nostrum dedecore opertum; levis est enim juventus nec profunda scrutatur. Missus a te ad greges venit ad nos nosque reperit; voluimus in nostro zelo contumeliæ tibi illatæ vindictam sumere; projecimus eum in cisternam in deserto, quia se extulerat super justitiam tuam. Inito autem consilio eum e cisterna extraximus, ne rectitudinem tuam offenderemus. Nolentes igitur occidere fratrem nostrum Joseph, consilium inter nos inivimus eum vendendi mercatoribus, qui eum duxerunt in Ægyptum. Ne autem mercatores agnoscerent fratrem nostrum esse eumque dimitterent, servi nomen ei indidimus pretioque eos decepimus. Omnis, o pater, qui rem considerat agnoscere debet voluntatem domini tui fuisse. Deus per manus nostras fecit rem nobis superiorem. Accepimus tunicam fratris nostri eamque sanguine intinximus. Ut nostro artificio te falleremus viam aperuit ma-

ܐܡܟܢܝ ܒܗ ܘܒܝܐ ܠܟ. ܕܠܐ ܒܥܩܬܐ
ܕܟܘܬܝܢܟ. ܘܕܒܥܝܢ ܗܘ ܩܛܘܠܐ. ܒܗ
ܬܬܐܡܪ ܫܡܥܬܢ ܂

litia nostra ; effecimus ut sanguine super vestem resperso putares ipsum ab alio occisum, ne ærumna te adduceret ad credendum nos tuum filium odisse. Si enim eum non invenissemus, nec hodie tibi ostendissemus ; discrevimus Dei opus esse et illud electioni tuæ declaramus. Frater noster Joseph nobis condonavit, quia a te justitiam edoctus est. Discipulo nobis dimittente, ejus magister vindictam non sumet. Peccavimus in eum et ipse juravit nobis se oblitum eorum quæ fecimus. Quia tecum habes justitiam, per eam nostram nequitiam sanabis.

ܦܬܚ ܦܘܡܗ ܣܒܐ ܘܐܡܪ. ܒܢܝ
ܥܘܠܐ ܪܒܐ ܥܒܕܬܘܢ. ܕܩܥܐ ܠܟܘܢ
ܟܐܢܘܬܐ. ܕܐܫܥܒܕܬܘܢ ܠܥܒܕܘܬܐ ܂ ܗܠܝܢ
ܟܠܗܝܢ ܫܒܩܬ ܐܢܐ. ܘܕܓܕܫ ܠܝ ܠܐ ܥܗܕ
ܐܢܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܫܒܩ ܐܠܗܐ. ܘܐܢܐ ܥܡܗ
ܚܕܐ ܐܢܐ ܂ ܡܟܝܠ ܕܝܢ ܗܘ ܡܫܒܩ ܐܢܐ. ܕܗܘ
ܒܪܝ ܝܘܣܦ ܠܐ ܦܪܥܗ. ܘܦܣܩ ܐܢܐ ܟܠ
ܒܘܥܝܐ. ܕܐܝܟ ܘܥܠ ܡܢ ܐܙܕܒܢ ܂ ܐܦ
ܠܐܠܗܐ ܕܝܢ ܒܥܐ ܐܢܐ. ܕܠܐ ܢܕܘܢܟܘܢ ܐܝܟ
ܕܥܒܕܬܘܢ. ܠܐ ܢܬܒܥ ܡܢ ܐܝܕܝܟܘܢ.
ܐܘܠܨܢܐ ܕܣܒܠܬ ܣܝܒܘܬܝ ܂ ܐܡܪܬܘܢ ܠܝ
ܕܩܛܝܠ ܗܘ. ܘܒܟܝܬܗ ܐܝܟ ܕܟܝܢܐ.
ܐܠܗܝ ܢܫܒܘܩ ܒܚܢܢܗ. ܟܠܗܘܢ ܕܟܠ
ܩܛܘܠܘܗܝ ܂

11. Senex aperiens os suum dixit : « Filii mei, rem valde lugendam fecistis. Reclamat contra vos justitia, quam ad servitutem inclinavistis. Hæc omnia dimitto et quod mihi accidit obliviscor. Si autem Deus dimittit, ego cum eo gaudeo. Igitur condono illi, quem filius meus Joseph non punivit, et concludo omnes inquisitiones, quare et pro quo venditus fuit Deumque precor ut non judicet vos secundum quod fecistis ; ne requirat a manibus vestris ærumnas quas sustinuit mea senectus. Dixistis mihi eum occisum esse, et flevi eum quantum patitur natura. Deus meus in sua misericordia condonet omnia mea lamenta contra ejus occisores. »

ܥܢܘ ܐܚܝ ܝܘܣܦ ܘܐܡܪܘ. ܠܐܒܘܗܘܢ
ܟܢ ܗܘܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ ܐܒܘܢ ܝܥܩܘܒ.
ܢܫܒܘܩ ܚܘܒܢ ܐܠܗܐ ܂ ܡܢ ܕܝܢ ܕܐܫܬܘܕܥܢ
ܠܐܚܘܢ. ܚܕܝܢ ܗܘܝܢ ܒܚܕܘܬܐ. ܘܠܐ ܗܘܐ
ܐܬܪܐ ܕܢܒܥܐ. ܕܐܝܟ ܐܝܟܢ ܐܬܪܘܪܡ ܂
ܝܠܦܬ ܐܒܘܢ ܪܒܘܬܗ. ܕܟܡܐ ܕܚܝܠ ܘܚܣܝܢ.
ܘܟܡܐ ܕܚܝܠܐ ܫܘܠܛܢܐ. ܕܡܠܟܐ ܕܒܗ
ܠܡܨܪܝܐ ܂ ܐܡܪ ܠܟ ܕܝܢ ܝܥܩܘܒ. ܢܫܬܐܠ
ܥܠ ܦܘܠܚܢܗ. ܕܡܢ ܒܥܘܬܐ ܠܡܪܟܒܬܐ.
ܒܥܠܬܐ ܕܚܠܐ ܠܡܠܟܐ ܂ ܠܐ ܒܗ ܐܬܬܠ

12. Hisce dictis, responderunt fratres Josephi patri suo dicentes : « Ita sit, pater noster Jacob. Deus dimittat peccatum nostrum. Ex quo autem fratrem agnovimus, toti in lætitiam intenti fuimus ; nec occasio data est, ut inquireremus quomodo frater noster exaltatus est. Didicisti, pater, quanta sit ejus magnitudo, quam terribilis et potens, quam formidanda majestas regum apud Ægyptios. Dixit autem

ܘܫܘܚܠܦܘܗܝ . ܐܝܟܢܐ ܠܟ ܗܘܐ ܥܒܕܐ .
ܠܡܪܟܒܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܒܩܠܝܠ ܙܒܢ . ܘܠܐ ܬܥܝܪ
ܚܫܘܟ ܩܕܡ ܀ ܐܟܣܝ ܠܗܕܐ ܒܪܥܝܢܟ ܠܟ .
ܕܐܝܠܝܢ ܘܐܚܪܢܐ ܠܟܪܝ ܢܣܣܘܢ . ܟܕ ܫܢ ܐܠܐ
ܢܫܬܠܝܢ ܥܝܢܝ . ܕܐܫܕܝ ܒܐܒܠܐ ܕܡܥܝܗܝܢ ܀
ܡܢ ܐܝܟܐ ܠܝ ܚܘܕܪܐ . ܕܡܥܒܪܢܐ ܡܛܠ
ܝܘܣܦ . ܗܘ ܒܘܪܟܬܐ ܕܒܪܟܬܟ . ܐܚܪܬܐ
ܕܝܢ ܡܘܣܦ ܐܢܐ ܠܟ ܀ ܡܐ ܕܠܡܨܪܝܢ
ܡܛܝܢܢ . ܐܦ ܠܬܚܘܡܘܗܝ ܐܬܩܪܒܢ .
ܒܟܢܫܐ ܠܟ ܩܕܡܝܐ . ܕܠܝܘܣܦ ܐܠܦܢ
ܕܐܬܝܬ ܀ ܡܢ ܐܚܘܟ ܒܪܝ ܡܬܦܪܥܬ . ܕܗܘ
ܣܒܪ ܠܟ ܕܡܛܐ ܗܘ . ܘܐܦܢܐ ܠܟ ܕܡܛܐ
ܐܒܘܟ . ܡܛܠ ܡܢܝ ܐܝܩܪܟ ܀ ܩܘܡܘ
ܕܢܐܙܠ ܟܠܢ ܟܠܢ . ܐܝܟ ܕܦܩܕ ܦܪܥܘܢ
ܡܠܟܐ . ܢܓܥܠ ܢܦܫܢ ܠܐܠܗܐ . ܕܗܘ ܢܬܪܨ
ܠܢ ܐܘܪܚܬܐ ܀ ܠܐ ܬܚܘܣܘܢ ܥܠ ܡܐܢܝܟܘܢ .
ܘܠܐ ܬܪܦܘܢ ܒܟܒܝܟܘܢ . ܕܡܓܥܠ ܐܢܐ ܠܟܘܢ
ܠܐܠܗܐ . ܕܡܨܐ ܒܚܝܠܗ ܢܛܪ ܠܢ ܀

nobis se coram te narraturum vicissitudines, quibus e servitute ad currum regium intra paululum temporis evectus fuit. Ne autem eas ante eum rem resuscitare; abscónde eam ac sepeli in mente tua, ut probro non afficias magnum genus tuum. » « Præparate nobis cibaria pro via, ut eam ad videndum filium meum Joseph; dum adhuc vivo quiescant oculi mei qui tot lacrymas in luctu effuderunt. Quis retributionem dabit tibi, o Juda, pro annuntiatione tua de Josepho? ecce benedictionibus quas tibi impertivi aliam addo. Quando in Ægyptum pervenerimus et fines ejus attigerimus, constituo te primum, ut Josepho annunties me advenisse. A fratre tuo, fili mi, retribueris pro nuntio; quia annuntiaveris advenisse patrem suum, propter me adaugebit honorem tuum. Surgite ergo, eamus omnes sicut præcepit rex Pharao; commendemus animam nostram Deo; ipse dirigat gressus nostros; ne parcatis suppellectili vestræ, nec animo deficiatis, quia commendo vos Deo, qui sua potentia nos servare potest. »

ܒܪܝܟ ܕܐܥܒܪ ܐܒܠܐ ܡܢܢ . ܕܒܫܢܝܐ
ܐܬܟܣܝܢܘܗܝ . ܒܪܝܟ ܕܐܦܨܚ ܠܝ ܦܪܨܘܦܝ .
ܕܣܒܐ ܕܡܫܬܚܩܝܢ ܒܥܩܬܐ ܀ ܠܡܣܒܘܬܐ ܓܝܪ
ܐܝܟ ܕܝܠܟ . ܫܦܝܪ ܚܕܝܘܬܐ . ܓܒܪܐ ܕܚܕܐ
ܪܥܝܢܗ . ܐܦ ܣܒܐ ܗܘ ܡܬܚܕܬ ܀ ܡܣܝܒܘܬ
ܗܘܬ ܕܝܠܟ ܘܐܬܡܣܟܢܬ (sic) . ܡܬܚܡܠ ܡܢ
ܕܗܘܐ . ܒܪܝܟ ܕܐܝܬܝ ܡܢ ܡܨܪܝܢ . ܫܒܛܐ
ܕܥܠܘܗܝ ܐܣܬܡܟ ܀ ܛܥܢܘ ܗܘܘ ܟܠܗܘܢ
ܡܐܢܝܗܘܢ . ܥܠ ܥܓܠܬܐ ܕܫܕܪ ܗܘܬ .
ܙܘܕܐ ܠܐܘܪܚܐ ܐܛܝܒܘ ܗܘܘ . ܟܕ ܐܬܐ ܠܡܨܪܝܢ
ܐܬܛܝܒܘ ܀ ܪܟܒ ܝܥܩܘܒ ܥܡ ܢܫܘܗܝ . ܘܒܢܘܗܝ
ܠܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ ܥܡܗ . ܢܓܥܠ ܢܦܫܗ ܠܐܠܗܐ .

13. « Benedictus qui a nobis removit luctum, quo per annos operti fuimus; benedictus qui lætam reddidit nobis personam senis quem ærumnæ consumebant! Senectuti enim, qualis est tua, congruit lætitia; vir enim mente gaudens, etiamsi senex sit, novæ redditur juventuti; senectus autem tua ærumnis infirmabatur et consumebatur. Benedictus qui ex Ægypto adduxit baculum quo sustentaretur! » Imposuerunt omnem suam suppellectilem plaustris quæ missa fuerant; paraverunt cibaria pro

ܘܢܒܥܘ ܕܡܥܘܗܝ ܒܒܟܝܐ ܀ ܚܣ ܠܝ
ܕܐܛܥܝܟ ܐܘ ܐܬܪܐ . ܕܫܡܥܬ ܒܟ ܣܒܪܬܐ
ܛܒܬܐ . ܠܥܠܡ ܐܗܘܐ ܕܟܝܪܐ . ܠܣܒܪܬܐ ܕܒܟ
ܐܫܬܡܥܬ ܠܗ ܀ ܣܪܘܢ ܟܠܬܐ ܒܚܕܘܬܐ .
ܒܢܝ ܕܒܢܘܗܝ ܒܫܠܡܐ . ܚܐܪܐ ܘܥܒܕܐ
ܕܗܦܟܝܢ ܗܘܘ . ܚܕܘܬܐ ܠܘܩܒܠ ܡܨܪܝܢ ܀

itinere et accincti sunt ad eundum in Ægyptum[1]. Jacob, quum exiret, oravit et benedixit locum in quo habitabat et commendavit animam suam Deo, lacrymis fletu erumpentibus : « Absit ut tui obliviscar, o loce, in quo audivi bonum nuntium ; semper memor ero nuntii quod in te audivi. » Sponsæ in gaudio, filii filiorum ejus in pace itineri se accinxerunt. Liberi et servi gaudio resplendebant, versi versus Ægyptum.

ܠܒܪ ܫܒܥ ܡܛܐ ܝܥܩܘܒ . ܘܐܩܝܡ
ܬܡܢ ܩܘܪܒܢܐ . ܕܢܟܣ ܕܒܚܐ ܠܐܠܗܐ . ܕܦܪܥܗ
ܠܝܘܣܦ ܚܕܘܬܐ ܀ ܐܬܚܫܒ ܬܘܒ ܙܕܝܩܐ .
ܕܐܝܟܢܐ ܠܡܨܪܝܢ ܐܚܘܬ . ܕܣܓܝܐܝܢ ܒܗ̇
ܩܨܘܡܐ . ܘܚܪܫܐ ܕܠܐ ܡܢܝܢܐ ܀ ܡܣܬܓܕܝܢ
ܒܗ̇ ܣܓܝܐܐ . ܐܠܗܐ ܘܐܠܗܬܐ . ܘܥܐܠܝܢ
ܒܢܝܐ ܕܥܒܪܝܐ . ܘܡܬܛܢܦܝܢ ܥܡ ܡܨܪܝܐ ܀
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ̇ ܥܡܪܐ . ܘܒܓܘܗ̇ ܦܬܠܘܬܐ
ܐܠܐ . ܕܠܐ ܟܕ ܕܐܬܦܫܛ ܡܫܬܥܝܐ . ܐܬܛܢܦ
ܒܗ ܚܪܫܐ ܀ ܕܥܝܢܐ ܕܒܪܢܫܐ ܙܥܐ . ܘܚܙܬܐ
ܫܘܦܪܐ ܦܪܓܐ ܠܗ . ܕܚܠܐ ܕܠܡܐ ܥܐܠܝܢ .
ܘܡܬܚܠܛܝܢ ܥܡ ܡܨܪܝܐ ܀ ܒܥܐ ܐܢܐ ܡܢ
ܐܠܗܐ . ܕܢܚܘܝܢܝ ܕܡܕܡ ܢܥܒܕ . ܕܐܢ ܐܚܘܬ
ܐܘ ܐܩܘܐ . ܐܘ ܐܙܠ ܐܘ ܐܦܢܐ ܀ ܕܐܝܢܘ
ܕܦܐܐ ܘܡܣܬܒܣ ܠܝ . ܐܘ ܦܢܝܐ ܠܝ ܡܬܡܢ
ܡܨܪܝܢ . ܕܗܘܐ ܫܦܝܪܐ ܡܦܩܢܢ . ܐܢܐ ܗܘ
ܘܐܢܐ ܨܒܐ ܗܘܝܬ ܀ ܘܡܛܠܬ ܐܚܪܬܗ
ܘܐܘܪܚܐ . ܠܐ ܐܦܢܐ ܡܢ ܩܘܫܬܐ . ܒܝܩܪܐ
ܠܥܠܡ ܚܝܐ ܠܗ . ܒܪܝ ܝܘܣܦ ܥܡ
ܡܨܪܝܐ ܀ ܘܗܪܟܐ ܗܘ ܦܐܫ ܓܢܣܢ . ܐܘ ܠܘܬ
ܦܢܝܐ ܘܡܣܬܠܩ ܠܢ . ܐܠܗܐ ܢܓܠܐ ܠܥܒܕܗ .
ܕܐܢ ܢܚܘܬ ܠܡܨܪܝܢ ܀

14. Jacob pervenit in Ber-Sabee et ibi obtulit sacrificia, immolans victimas Deo qui Josepho retribuit mercedem gaudiorum. Mente autem justus vir hæc volvebat : « Quo modo descendam in Ægyptum ? Multi sunt in ea divini et magi absque numero ; in ea adorantur multi dii deæque ; ingressi filii Hebræorum contuminabuntur apud Ægyptios. Non ibo nunc in medio ejus habitare, ne, multiplicata domo, contaminer apud magos ; oculus hominis mobilis est, visa pulchritudine capitur, timeo ne ingrediantur Hebræi et cum Ægyptiis commisceantur ; postulo a Deo, ut ostendat mihi quid faciendum ? Descendamne aut expectabo ? ibone an remanebo ? An mihi redeundum exinde et ascendendum, aut in Ægypto remanendum ? Pulcher est noster discessus, sed vellem scire ejus finem ; non deflectam a recto tramite propter magnificentiam itineris ; an filio meo Joseph semper vivendum erit apud Ægyptios ? An illic manebit gens nostra, vel nobis redeundum et ascendendum est ? Revelet Deus servo suo, an descendere debeat in Ægyptum ? »

[1] *Gen.* XLVI, 1. sqq.

ܚܙܐ ܐܠܗܐ ܡܚܫ̈ܒܬܗ. ܕܝܥܩܘܒ ܟܐܢܐ
ܚܒܝܒܗ. ܨܒܐ ܕܢܓܠܐ ܠܗ ܫܐܠ̈ܬܗ.
ܘܢܚܘܝܘܗܝ ܟܠ ܒܥܘܬܗ. ܟܕ ܕܡܟ
ܝܥܩܘܒ ܫܠܐ. ܟܠܠܐ ܒܫܢܬܐ ܕܥܝܕܗ.
ܐܠܗܐ ܢܚܬ ܡܢ ܪܘܡܐ. ܕܒܚܙܘܐ ܢܡܠܠ ܥܡܗ ܀
ܩܠܐ ܒܚܙܘܐ ܐܬܐ ܗܘܐ. ܘܝܥܩܘܒ ܫܡܥ
ܫܡܥ ܗܘܐ. ܪܬܝ ܘܐܬܐ[a] ܝܥܩܘܒ ܘܙܝܥܐ.
ܕܡܠܐ̈ܟܐ ܚܙܝ ܒܥܝ̈ܢܘܗܝ ܀ ܩܠܐ ܕܕܚܠܐ ܩܪܒ
ܠܗ. ܘܓܠܐ ܕܒܥܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܐܢܐ ܐܢܐ
ܐܠܗܟ ܝܥܩܘܒ. ܐܠܗܗ ܕܐܒܘܟ ܐܝܣܚܩ ܀
ܗܐ ܒܚܙܘܐ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ. ܕܠܐ ܬܕܚܠ ܡܢ
ܡܥܠܟ ܠܡܨܪܝܢ. ܠܥܡܐ ܓܝܪ ܪܒܐ ܗܘܬ. ܘܐܣܓܐ
ܙܪܥܟ ܥܠ ܐܪܥܐ ܀ ܘܠܐ ܬܣܒܪ ܠܟ ܐܘ ܟܐܢܐ.
ܕܒܓܘܗ̇ ܫܒܩ ܐܢܐ ܠܟ. ܐܢܐ ܓܝܪ ܥܡܟ
ܢܚܬ ܐܢܐ. ܘܐܢܐ ܐܣܩܟ ܡܢ ܬܡܢ ܀ ܗܐ
ܫܡܥܬ ܠܨܠܘܬܟ. ܘܠܨܠܘܬܟ ܕܥܠ ܝܘܣܦ.
ܘܣܘܦܐ ܕܫܘܠܡܟ ܡܛܝ.. ܗܘ ܢܣܝܡ ܐܝܕܗ
ܥܠ ܥܝ̈ܢܝܟ ܀ ܘܠܐ ܕܚܠܐ ܠܡܨܪܝܢ ܬܚܘܬ.
ܘܠܐ ܕܚܠܐ ܠܬܚܘܡ̈ܝܗ̇. ܐܢܐ ܗܘ ܓܝܪ ܗܘ
ܐܠܗܐ. ܕܥܕܪܟ ܒܚܪܢ ܀

ܐܬܬܥܝܪ ܝܥܩܘܒ ܡܢ ܫܢܬܗ. ܘܬܡܗ
ܒܗ ܒܚܙܘܐ ܕܚܙܐ. ܣܓܕ ܗܘܐ ܘܐܘܕܝ
ܠܐܠܗܐ. ܕܠܐ ܐܘܒܕܗ ܡܢ ܦܘܠܚܢܗ ܀ ܩܪܐ
ܠܒ̈ܢܘܗܝ ܘܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܩܘܡܘ
ܢܐܙܠ ܢܦܘܩ ܡܟܐ. ܠܡܕܒܪܐ ܪܒܐ ܐܫܟܚܢ.
ܕܢܚܬ ܠܡܨܪܝܢ ܥܡܢ ܀ ܐܠܗܐ ܓܝܪ
ܝܘܡܢܐ. ܒܚܙܘܐ ܕܠܠܝܐ ܡܠܠ ܥܡܝ. ܕܐܢܐ
ܥܡ ܐܢܬ ܢܚܬ. ܘܐܢܐ ܐܣܩܟ ܡܢ ܬܡܢ ܀
ܩܡܘ ܗܘܘ ܘܢܦܩܘ ܒܚܕܘܬܐ. ܡܢ ܒܐܪܫܒܥ
ܘܐܬܐ ܠܗ. ܢܥܬܕܘܢ ܥܡ ܐܒ̈ܗܝܗܘܢ.

15. Vidit Deus cogitationes justi Jacob, dilecti sui; voluit ei revelari quæ petebat et ostendi quæ rogabat. Dum Jacob dormiret et somno nocturno pro more requiesceret, Deus ex alto descendit, ut in visione cum eo loqueretur. Vox in visione ferebatur, et Jacob audiebat; tremore correptus est Jacob, quia angeli ejus oculis visi fuerant; vox terribilis accessit et quod petebat manifestavit ei[1]: « Ego sum Deus tuus, Jacob, Deus patris tui Isaac; ecce in visu dico tibi: ne timeas ab ingressu in Ægyptum; eris enim in gentem magnam et multiplicabo semen tuum super terram; nec putes, o vir juste, quod in medio ejus relinquam te; ego enim tecum descendam et te exinde educam. Ecce audivi preces tuas et preces pro Josepho, et quando finis tuus advenerit, ipse ponet manum suam super oculos tuos. Absque metu in Ægyptum descendas, absque metu fines ejus ingrediaris; ego enim sum Deus qui te adjuvi in Haran. »

16. Evigilans Jacob a somno suo, attonitus fuit visione quam vidit; Deum adoravit eique gratias egit, quod ab opere se non retraxisset. Advocans filios dixit eis: « Surgite, exeamus et proficiscamur, ductorem invenimus magnum, qui nobiscum descendet in Ægyptum; Deus enim hodie mecum locutus est in visione nocturna, dicens: « Ego descendam tecum et ego te educam exinde. »

1 *Gen*. XLVI, 3.

a Codd. ܘܐܬܘ

Surrexerunt igitur et cum gaudio profecti sunt in Ægyptum ; uxores sequebantur cum suppellectili, et filii cum servis ducentes secum substantiam quam acquisierant in terra Chanaan ; greges invicem mixti erant, et agni præ gaudio exultabant ; ducebat Jacob justus filios suos et filios filiorum suorum. Uxores filiorum ejus et sponsæ exultantes cum gaudio incedebant. Plana erat via ante eos, quia dux ejus Josepho subdebatur ; in singulis mansionibus, ad quas perveniebant, quiescebant in pace et transibant. Joseph sedebat in Ægypto, sicut sol in via lucens ; senex Jacobus, renovatus ut juvenis, in via incedebat ; in illam Ægyptum tam terribilem ingrediebantur cum securitate. Aperuerunt os suum, ut gloriam darent Deo de sustentatione, quia illico surexerat ex Ægypto salvator filiis Jacob ; securitas eos præcedebat et pax eos cingebat. In diversoriis consistebant cum gaudio et iter reassumebant cum securitate, pedites lassi non erant, quia obedientia suffulti ibant. Qui non poterant ambulare primi confortati sunt : « Deus qui comitatus est patrem nostrum Jacobum in Padan, ipse comitetur turmam nostram quæ graditur cum securitate. »

17. Quum pervenisset in terram Gessen, quæ est in confinio Æpypti, retinuit in eo Jacob turmam suam, quia ibi pabulum pro gregibus invenerat ; requieverunt viri ab itinere, pedites a labore viæ ; viri quieverunt et greges accubuerunt super pabula et ad aquas quas invenerunt. Vocavit Jacob filium suum Judam, ut eum ante se mit-

ܐܒܘܟ ܀ ܘܝܠܦ ܡܢܗ ܐܝܟܢܐ . ܘܠܐ ܕܠܡܥܠ
ܡܫܪܝܬܐ . ܗܪܟܐ ܢܩܘܐ ܥܕ ܕܐܬܐ . ܘܡܘܕܥ
ܠܢ ܥܠ ܨܒܝܢܗ ܀ ܐܡܪ ܠܐܚܘܟ ܕܥܠ ܡܫܪܝܬܐ .
ܕܩܢܝܐ ܒܥܝܪܐ . ܐܡܪ ܠܗ ܕܥܠ ܐܢܫܐ .
ܕܠܐ ܗܘܐ ܙܥܘܪܐ ܒܡܢܝܢܗ ܀ ܦܪܫ ܗܘܐ
ܡܢܗܘܢ ܝܗܘܕܐ . ܕܐܫܬܕܪ ܡܢ ܣܒܐ . ܟܐܢܐ
ܗܘܐ ܕܢܣܒܪ ܠܐܚܘܗܝ . ܕܗܐ ܡܛܐ ܠܗ
ܫܡܫܐ ܕܐܒܘܗܝ ܀ ܚܙܝܗܝ ܗܘܐ ܝܘܣܦ
ܘܚܕܝ ܗܘܐ . ܕܐܬܝܐ ܕܪܚܡ ܐܒܘܗܝ ܠܗ .
ܐܝܟܘ ܐܒܝ ܣܒܐ ܝܥܩܘܒ . ܘܫܦܝܪܬܐ
ܟܢܫܬܐ ܕܐܚܝ ܀ ܡܫܪܝܬܐ ܟܠܗ ܐܚܝ . ܗܐ
ܒܐܪܥܐ ܕܓܘܫܢ ܫܪܝܐ . ܘܫܠܝܡ ܐܒܘܢ
ܘܡܣܟܐ . ܕܐܡܬܝ ܢܚܙܐ ܦܪܨܘܦܟ ܀
ܘܡܣܟܐ ܠܟ ܕܐܝܟ ܐܘܒܠ ܠܗ . ܡܠܟܘܬܐ
ܘܐܦ ܕܡܫܪܝܬܢ ܟܠܗ . ܚܙܝܬܟ ܗܘܬ
ܣܟܝܐ ܀ ܐܡܪܢ ܠܗ ܟܠ ܐܒܘܢ . ܘܟܠ
ܠܢ ܐܝܟ ܡܫܬܥܝܢܐ . ܠܝ ܗܘܘ ܟܠܗ ܚܙܝ
ܚܠܡܐ . ܟܡܠܠܢ ܠܗ ܥܠ ܝܩܪܟ ܀
ܘܥܡܐ ܚܫܒ ܐܝܟ ܡܫܬܥܝܢ . ܟܕ ܐܡܪ ܐܢܐ
ܕܐܢ ܗܘ ܒܪܝ . ܡܛܠ ܢܚܘܐ ܢܦܫܗ ܘܐܝܟ .
ܘܠܐ ܓܠܐ ܢܦܫܗ ܒܐܘܪܚܐ ܀ ܘܩܪܒ ܪܐܘܒܝܢ
ܒܘܟܪܐ . ܘܝܡܐ ܐܦ ܠܐ ܗܝܡܢ . ܠܡܠܬܐ
ܕܬܡܝܗܐ ܐܝܬ . ܘܫܡܥܘܢ ܐܦ ܠܘܝ ܐܝܟ
ܟܕ ܝܘܡܘ ܀ ܟܠ ܡܘܡܬܐ ܒܛܠ ܗܘܐ .
ܕܡܫܝܠ ܗܘܐ ܠܬܕܡܘܪܬܐ . ܠܬܚܒܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܘܡܚܘܝܐ . ܚܘܝܢܢ ܕܠܡܐ ܢܦܝܣ ܀ ܠܥܓܠܬܐ
ܕܐܬܝ ܥܡܢ . ܘܠܐܬܢܐ ܕܪܟܒܢ ܠܗ . ܩܪܒܢ
ܠܗ ܠܕܘܟܪܢܗ . ܕܕܝܠܟ ܡܢܚܬܐ ܗܕܝܪܬܐ .
ܐܝܟ ܠܡܚܘܝܘ ܒܥܝܢ . ܘܩܪܒܘ ܩܕܡܘܗܝ
ܗܘܐ ܀ ܒܡܠܝܗܘܢ ܕܐܚܝܟ ܨܒܝܢܗ . ܘܠܡܐ ܕܠܐ
ܗܝܡܢ ܗܘܐ . ܠܐ ܐܬܚܠܡܘܢ ܡܟܝܠ ܗܘܝܢ .

teret : « Vade, legate sapiens, nuntium fer fratri de patre tuo, et disce ab eo quomodo oportet turmam ingredi ; hic expectabimus, donec venias et indices nobis Josephi voluntatem ; dic fratri tuo turmam habere multas pecudes, hominesque numero non paucos esse. » Judas a justo sene missus se ab eis separavit et festinavit, ut fratri annuntiaret advenisse solem patris sui. Viso eo, Joseph gavisus est allatum esse nuntium dilecti patris : « Ubi est pater meus senex Jacob, et pulcher fratrum cœtus ? » « Tota turma, frater, divertit nunc in terra Gessen ; incolumis est pater noster et expectat, quandonam possit videre personam tuam ? expectat donec afferam ei consilium tuum ; tota nostra turma etiam visum tuum expectat. Diximus patri nostro omnia quæ vidimus et quæ nobis acciderunt, et primo nos habuit tanquam somniorum narratores ; locuti sumus ei de tua dignitate, et nos delirare putavit : « Si ipse, ait, est filius meus Joseph, cur non manifestavit se ? Quot tribulationibus vos oppressit in anteriori itinere. » Accessit Ruben primogenitus et juravit, sed noluit credere rem tam miram ; Levi et Simeon pariter jurarunt, eos mendaces existimavit ; ingressus juravi sicut fratres mei, et sprevit me sicut ceteros. Omnia juramenta irrita fiebant, quia nimis mira res erat, ostendimus ei magnificas vestes regias si forte persuaderetur, plaustra quæ nobiscum venerant asinasque, ut crederet nobis ; obtulimus ei ejus

ܕܟܘܢ ܣܗܕ ܢܓܠܐ ܀ ܕܐܦ ܠܗ ܠܡܣܒ
ܠܣܗܕܘܬܐ . ܐܚܘܝ ܕܐܦ ܠܗ ܡܢܟܪ . ܡܢ
ܕܒܢܝܡܝܢ ܗܘܐ ܠܗ . ܒܡܚܫܒܬܐ ܦܠܓ
ܗܘܐ ܀ ܟܬܒ ܕܐܝܟ ܐܚܕܬܗ ܠܗ .
ܐܟܠ ܠܒܪܢܐ ܫܒܩ . ܡܢ ܕܐܡܪ ܟܬܝܢܗ .
ܘܡܚܫܒܬܗ ܟܕ ܠܗ ܀ ܠܐ ܐܝܟ ܠܫܘܐܠܗ .
ܘܒܥܐ ܠܗ ܒܠܒܗ . ܐܡܪ ܠܗ ܡܛܠ
ܕܥܠܬܐ . ܕܡܒܝܢ ܡܢ ܠܫܪܪܐ ܀ ܟܠܗ ܫܪܪܐ
ܐܝܟ . ܐܝܟ ܕܐܬܬܠܘܗ ܒܪܝܟ ܠܗ . ܘܠܐ
ܒܐܪܐ ܘܢܦܩ ܡܢܗ . ܘܢܦܩ ܢܘܟܪܝܐ
ܘܠܘܬܟ ܀ ܕܡܢܬܐ ܗܘ ܒܨܠܘܬܟ . ܘܟܠܗ
ܐܦ ܠܟܬܒܬܗ . ܘܟܠ ܡܫܟܚ ܦܐܝܐ
ܗܘܕܝܢܢ . ܠܗ ܦܐܝܬ ܫܘܡܗ ܦܐܝܬ ܀
ܣܘܟܐ ܒܒܪܢܫܐ ܕܐܬܐ . ܐܝܟ ܗܘܐ ܘܒܪܝ
ܗܘܐ . ܒܚܘܪܐ ܢܦܩ ܘܬܐܒ . ܕܡܬܐܢܚ
ܥܠ ܣܒܪܐ ܀ ܐܡܪ ܠܗ ܠܐܚܘܢ ܗܘܐ .
ܘܠܐ ܕܐܬܒܪܟ ܒܒܪܟܬܗ . ܐܦ ܐܝܬ ܒܝܫܬ
ܐܟܘܬܗ . ܕܒܠܘܛܬܐ ܡܢܝ ܢܒܥܐ ܀ ܒܗܝ
ܘܟܠ ܕܒܦܘܡܗ ܦܬܚ . ܠܗ ܐܝܬ ܡܬܦܢܐ
ܠܗ . ܒܣܒܪܐ ܘܒܪܐ ܕܐܬܐ . ܢܐܬܘܢ
ܡܘܣܦܐ ܠܗܘܢ ܀ ܡܢ ܕܝܢ ܕܐܡܪܢ ܠܗܝ .
ܡܘܬܒܐ ܕܒܪܟܬܐ ܐܝܟ . ܠܗ ܕܡܬܒܪܟ
ܡܬܒܪܟ . ܒܠܘܬܐ ܢܣܒ ܠܐܚܘܢ ܀

dilectum, ut saltem illius assertum reciperet. Benjamin ostendit stolam suam, et mente adhuc dubius permansit; verbis suis ostendit quid sentiebat, mentionem faciens tunicæ. Eum non reprehendimus quod nos mendaces reputaret; res enim prorsus mira apparebat, sicut et erat in nostra existimatione. Quia difficile nobis credebat, totam veritatem ei aperuimus. Præcepit nobis: « Narrate mihi quomodo pervenit in Ægyptum. » Quum vidimus verbum urgere, recurrimus, frater, ad orationem tuam, et omnia ei confessi sumus: diximus ei de pretio, quod a mercatoribus accepimus; totam rem, frater, prout est, ei aperuimus, ut veniens non edoceretur a te neque ex ira nobis malediceret; firmæ enim sunt ejus benedictiones, et violentæ ejus maledictiones. Quis posset stare coram eo, quando os aperit ut maledicat? Hebræi justi, tu senex et filius tuus Joseph, condonate, in hoc exaltantur justi quod peccatorum misereantur. Diximus fratri nostro Joseph: « Ora ut nostrum delictum transeat: « tu etiam, sicut ille, condona, ut justitia a te oriatur. In quonam igitur refugium quæremus, si vos nos deseratis; ab ambobus justis vobis sanentur plagæ turmæ nostræ. Ex quo ausa est lingua nostra confiteri delicta quæ manus nostræ fecerunt, juravit se condonare nostrum peccatum: idcirco requievit mens nostra »

ܫܠܡ ܗܢܐ ܟܬܒܐ ܕܡܐܡܪ̈ܐ ܕܝܘܣܦ
ܛܘܒܢܐ ܕܥܒܕܗ ܠܓܒܝܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ
ܕܟܝܐ ܒܚܝܪܐ ܘܐܢܘܢ ܥܣܪܐ ܘܠܐ ܒܨܝܪ .

Accepit finem hic liber sermonum beati Joseph quos confecit electus Mar Ephræm purus et probatus. Sunt autem decem absque diminutione[1].

[1] Addit scriba se codicem exaravisse feria 6ª 25 mensis nisan an. 2115 (Chr. 1804.)

# MONITUM

## IN HYMNOS DE CONFESSORIBUS, DE FILIIS SAMONÆ, DE MARTYRIBUS, DE ABRAHAM KIDUNAIA, DE JULIANO SABA ET DE QUADRAGINTA MARTYRIBUS SEBASTÆ.

---

Hymni de Confessoribus, de Filiis Samonæ, de Abraham Kidunaia et de Juliano Saba desumpti sunt e Musæi Britannici cod. add. 14,592 sæc. VI-VII, fol. 57-72, 75-87, quem littera A designavimus. Desunt autem septem priores hymni de confessoribus quorum folia deperdita sunt, desunt etiam ultimi tres hymni et quædam fragmenta de Juliano Saba. Hi omnes hymni Ephræmo diserte in codice adscribuntur, et in fragmento indicis fol. 88 rursus memorantur 12 hymni Ephræmi de Confessoribus et unus de filiis Samonæ. Hymni de Martyribus, quos post hymnos de Confessoribus posuimus exscripti sunt e cod. add. 14,506 fol. 18-30, 101, 163. Denique hymni de 40 martyribus ex eodem codice fol. 87-91 desumpti sunt. Ex hoc codice etiam exscripsimus hymnos de Epiphania et de B. M. V., quos in prioribus tomis dedimus. Hunc codicem littera B notavimus.

Hymnus ܠܐܠܗܐ ܕܪܚܡܬܘܢܝ invenitur etiam in codicibus Mausilensibus et pro parte in Breviario Syrorum Mausili, edito an. 1886, I, 12*. In hisce omnibus codicibus Ephræmo adscribitur. Unde erronea est inscriptio cod. add. 14,520 sæc. IX ubi tribuitur Jacobo doctori. Porro codices Mausilenses invertunt ordinem stropharum, eos littera M designavimus. Forsan nobilis hic hymnus primum locum tenuerit inter hymnos deperditos de confessoribus.

Hymnus XX de confessoribus et martyribus invenitur integer in codice Mus. Britan. add. 14,574, fol. 20. Hic codex pertinet ad sæc. V-VI.

ܡܕܪ̈ܫܐ ܕܥܠ ܡܘܕܝܢܐ

# HYMNI DE CONFESSORIBUS ET MARTYRIBUS.

## I.

ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܪܚܡܬܘܗܝ .

.... ܕܠܗܘܢ ܢܬܩܪܒ
ܕܒܙܒܢܐ ܕܪܬܚܘ ܕܚܠܐ .
ܕܢܗܘܘܢ ܣܗܕ̈ܐ ܠܫܪܪܐ .
ܩܪܒܘ ܗܢܘܢ ܘܐܫܕܘ ܕܡܗܘܢ .
ܒܕܡܗܘܢ ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܫܬܪܪܬ ܀
ܡܢܘ ܕܠܗܘܢ ܠܐ ܢܬܩܪܒ .
ܕܐܢ ܕܡܟ ܗܘܐ ܡܥܝܪܝܢ ܠܗ .
ܘܐܢ ܗܘ ܕܥܝܪ (sic) ܗܘܐ ܚܕܝܢ ܒܗ .
ܘܐܢ ܗܘ ܕܙܘܥ ܡܠܒܒܝܢ .
ܘܐܢ ܗܘ ܕܢܨܚ ܡܟܠܠܝܢ ܀
ܐܝܬ ܗܘ ܠܘܬ ܕܠܐ ܩܪܒ (ܠܗܘܢ) .
ܠܘ ܕܦܪܝܫ ܐܬܟܣܝ ܘܕܚܠ .
ܕܟܣܐ ܗܘܐ ܠܗ ܣܝܡܬ ܓܪ̈ܡܐ .
ܕܝܩܝܪܐ ܒܥܝܢܝ ܥܝ̈ܪܐ .
ܕܚܫܐ ܠܣܗܕܘܬܐ ܫܪܪܗ ܀

ܐܝܢܐ ܕܠܐ ܦܪܝܫ ܬܪܝܨܐܝܬ .
ܗܦܝܟܐܝܬ ܡܦܪܫ ܦܪܝܫ .
ܒܗܦܟܐ ܝܠܦ ܬܩܢܬܐ .
ܕܟܡܐ ܕܒܝܫ ܗܘ ܕܟܦܪ .
ܗܟܢ ܚܒܝܒ ܗܘ ܕܐܘܕܝ ܀
ܐܦ ܗܢܘܢ ܓܝܪ ܐܠܘܨܐ .
ܬܗܪܘ ܘܐܬܕܡܪܘ ܒܐܠܝܨܐ .
ܕܟܡܐ ܐܘܠܨܢ̈ ܣܝܒܪܘ .
ܘܐܝܟ ܢܒܣܘ ܣܓܘ̈ܕܐ .
ܒܡܕܡ ܕܐܘܪܒܘ ܟܦܘ̈ܪܐ ܀

Tono : **Deus quem amavistis.**

**1.** De confessoribus[1].... ut ad eos accedamus, quia, quo tempore timidi metu tremebant, illi accesserunt sanguinemque fuderunt, ut veritati testes fierent. Sanguine eorum fides veritati adhibita est.

**2.** Quis ad eos non accederet ? Si dormit, a somno excitant eum ; si vigilat, gaudent in eo, si metu correptus est, confortatur ; si strenuus, coronatur.

**3.** Est-ne quis qui non audeat ad eos accedere ? Non quod sapiat retrahit se, sed timet, quia celatus est ei thesaurus ossium sanctorum. Pretiosum est in conspectu angelorum quod passione sua veritati testimonium reddiderunt.

**4.** Qui recte non sapit perverse sapit et præpostere honesta discit. Quanto magis execrandus est qui abnegat Christum, tanto magis diligendus est qui eum confitetur.

**5.** Etenim ipsi oppressores mirati sunt oppressos quantas hi sustinuerint afflictiones, et quomodo veri adoratores spreverint quod exaltarunt infideles.

1. E cod. A. fol. 57-72. Deest prima stropha cum responsorio. Deest etiam indicatio toni qui est ܐܠܗܐ ܕܐܬܪܚܡܬܘܗܝ complectens quinque versus septem syllabarum. In indice notatur inesse 12 hymnos Ephræmi de Confessoribus. Septem priores esunt cum initio 8[1]. Forsan inter hymnos qui desunt numerandi sunt hymni 7 et 11 qui infra ex alio codice adduntur. Sunt enim confecti ad eundem tonum. Cum his hymnis conferri possunt sermones in laudes martyrum et in patres defunctos qui inter *Opp. græco lat.* habentur.

6. Quis audeat ad sanctos accedere, nisi ille qui nescit qualis et quanta sit eorum magnitudo. Qui sustinuit easdem cum ipsis ærumnas, ipse ad eorum ossa accedat.

7. Aperta est porta peccatori ut studeat sibi procurare auxilium ; occlusa est porta justo ut propria sua voluntate patiatur noxam. Porta clausa est et aperta sapienter.

8. Etenim, prout utile fuit, permisit Christus ut Maria ungeret eum, et ubi opportunum non erat, non permisit, ut quæ unxerat eum eum in sepulchro tangeret.

9. Quia enim humana nostra natura sua imperitia liciti non recordatur, divina Majestas e sua sapientia seminat in nostra infirmitate memoriam suorum auxiliorum.

10. Quia occludit divina justitia portam coram peccatoribus, pro illo peccato quod ad portam misericordiæ excubat[1], sis, o Deus, ad januam peccatoribus.

11. Præsto est fons gratiæ bonis et malis absque distinctione, non quod non possit eos discernere quum sit fons distinctionum ; sed misericordia operit distinctiones.

12. Hac auxiliorum promissione fretus audebo et ego accedere ad sepulchra vestra, o sancti, et ad gesta vestra, quia auxilia per se-

[1] Gen. IV, 6.

pulchra vestra præstita sunt, et per gesta vestra sapiens efficior.

13. Qui ornat sepulchra vestra ornatur, quia ornavit ; qui exaltat gesta vestra, ipse magnus efficitur, quia magnificavit. Recogitat se magnificasse et obliviscitur se magnum effectum esse.

14. Sitiens qui ad fontem accedit in quo inest gratia . . . . . fons non sitit nequidem ejus gratiarum actionem.

15. Laboratis ad lucranda occulta per manifesta ; si quis oleum vobis commodat, fenus sui olei accipit, sicut Maria a Salvatore.

16. Magis prosperat fides quam navis mari concredita ; nam navis lucrum non obtinet constanter ; fidei autem undique lucra obtingunt.

17. Etiam ex damno et defectu obtingere potest ei lucrum ; sic lucrum prophetis præbuerunt increduli et apostolis crucifixores.

18. Adjuvate me intus ut ornem vos exterius, quemadmodum scientia quæ in nobis delitescit secreto os informat, ut os eam publice proferat.

19. Etenim absque scientia non potest os scientiæ inservire ; ad id quod ipsius est eam invitat, ex illius

ܒܠܠ ܕܡܐܟܠܬܗ ܗܘ ܡܪܒܐ ܠܗ .
ܡܢ ܬܘܣܦܬܗ ܡܪܝܡ ܠܗ .
ܡܢ ܚܡܪܘܗܝ ܡܫܩܐ ܠܗ ܀

ܐܦ ܐܢܐ ܒܠܥܕܝܟܘܢ .
ܠܐ ܡܨܐ ܐܢܐ ܕܐܫܒܚܟܘܢ .
ܒܥܐܕܟܘܢ ܙܡܢܬ ܠܐܚܝܟܘܢ .
ܗܒܘ ܠܝ ܚܡܪܝܟܘܢ .
ܕܐܒܣܡ ܚܒܝܒܝܟܘܢ ܀

ܒܚܝܠܐ ܕܢܣܒܬ ܙܡܪ ܐܢܐ .
ܒܥܐܕܝܟܘܢ ܕܘܟܪܢܝܟܘܢ .
ܒܡܘܗܒܬܟܘܢ ܗܘ ܠܟܘܢ ܫܦܪ ܐܢܐ .
ܘܡܢ ܓܪܡܝܟܘܢ ܐܬܚܝܠܬ .
ܕܐܡܠܠ ܥܠ ܥܒ̈ܕܝܟܘܢ ܀

ܠܐ ܓܝܪ ܡܨܝܐ ܡܚܙܝܬܐ .
ܠܡܣܒ ܨܠܡ ܦܪܨܘܦܐ .
ܐܢ ܢܣܒ ܡܨܝܐ ܠܡܬܠ .
ܟܕ ܕܝܗܒ ܠܗ ܗܘ ܡܢ ܨܠܡܗ .
ܦܪܥܐ ܠܗ ܡܢ ܨܘܪܬܗ ܀

ܐܢܬܘܢ ܗܘܝܬܘܢ ܒܝ ܬܪܬܝܗܘܢ .
ܡܫܒܚܢܐ ܘܡܫܬܒܚܢܐ .
ܐܝܟ ܦܪܨܘܦܐ ܒܡܚܙܝܬܐ .
ܗܘܐ ܗܘ ܒܬܪܬܝܗܘܢ .
ܚܙܝܐ ܘܡܬܚܙܝܢܐ ܀

ܬܗܘܐ ܡܠܬܐ ܡܚܙܝܬܐ .
ܘܥܒ̈ܕܝܟܘܢ ܐܝܟ ܦܪܨܘܦܐ .
ܢܚܘܪܘܢ ܒܗ ܥܒ̈ܕܝܟܘܢ .
ܘܢܬܛܒܥܘܢ ܒܗ ܨܘܪ̈ܬܝܟܘܢ .
ܘܐܦܪܘܥ ܠܟܘܢ ܕܡܘ̈ܬܟܘܢ ܀

ܡܚܘܝܐ ܗܝ ܚܬܝܬ ܡܚܙܝܬܐ .
ܕܨܠܡܐ ܡܚܝ̈ܠܐ ܫܠܝ̈ܬܐ .
ܘܥܒܕܐ ܠܗܘܢ ܗܝ ܡܟܝܟܐ .
ܐܝܟ ܕܐܦ ܬܫܥܝܬܐ ܐܟܪܝܬܗ .
ܠܪܒܘܬܐ ܕܢܨܚܢܝܟܘܢ ܀

ܐܝܟ ܕܒܟܘܢ ܐܬܟܠܠܬ .

alimentis eam nutrit, ex illius vinis eam potat.

**20**. Ego pariter, o sancti, absque vestro auxilio non possum vos laudare ; ad festum vestrum invitavi fratres vestros ; date mihi vina vestra, ut oblectem dilectos vestros.

**21**. Virtute accepta celebro in festis vestris memorias vestras, donis a vobis acceptis vobis gratum me præbeo ; a vestris ossibus vires accepi, ut dicerem gesta vestra.

**22**. Non potest speculum figuram accipere absque persona ; si acceperit, potest dare. Ubi persona figuram suam speculo tradidit, speculum eam personæ reddit.

**23**. Vos estis mihi utrumque : et laudatores et laudati, sicut persona in speculo est utrumque, nempe et videns et visus.

**24**. Sit verbum speculum et gesta vestra personæ ; gesta vestra respiciant in speculo, ut eorum figuræ in eo imprimentur, et reddam vobis vestras similitudines.

**25**. Speculum figuras quidem exacte exprimit, sed debiles et inertes eas facit, sic et historia deprimit magnitudinem actuum vestrorum.

**26**. Quandoquidem per vos con-

ܡܢ ܟܘܪܗܢܐ ܢܓܝܪܐ .
ܘܠܐ ܟܠܝܬܘܢ ܐܓܪܐ ܕܪ̈ܓܠܝ .
ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܦܘܡܝ ܟܢܪܐ .
ܕܣܦ̈ܘܬܝ ܢܣܒܢ ܐܓܪܐ ܕܡܫܩܠܢ ܀
ܒܝ ܐܓܪܐ ܕܫܡܝ ܡܢ ܗܝ .
ܠܐ ܚܐܪ ܐܢܐ ܕܐܡܚܠ .
ܕܫܘܝܬ ܕܐܡܪ ܥܒ̈ܕܝܟܘܢ .
ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܦܘܡܝ ܟܢܪܐ .
ܘܐܡܪܘ ܒܗ ܢܨ̈ܚܝܟܘܢ ܀

valui a morbo diuturno, et non negastis gressibus meis mercedem, os meum erit vobis cithara, ut labia mea mercedem suam accipiant.

27. Aliam mercedem accipere non intendo, sufficit quod dignus fuerim canere acta vestra. Sit igitur os meum vobis cithara, qua ipsi cantetis gesta vestra.

ܫܠܡ ܕܬܡܝܢܝܐ ܕܡܘܕܝܢܐ .

Explicit octavus confessorum.

## II.

ܕܬܫܥܐ ܒܪ ܩܠܗ .

Nonus ejusdem toni.

ܢܗܘܘܢ ܐܚܝ ܒܝܕܥܬܐ .
ܦܘܡܝܟܘܢ ܟܢܪ̈ܝܟܘܢ .
ܘܩܠ̈ܝܟܘܢ ܐܘܫܥ̈ܢܝܟܘܢ .
ܘܒܗܘܢ ܢܙܡܪ ܪܥܝܢܐ .
ܠܐܒܐ ܘܒܪܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܀

1. Fiant, fratres mei, per scientiam ora vestra citharæ, et voces vestræ cantent hosanna atque hisce mens canat canticum laudis Patri et Filio.

ܥܘܢܝܬܐ : ܒܪܝܟ ܕܐܣܓܝ ܥܐܕ̈ܝܟܘܢ ܀

Responsorium : Benedictus qui magnificavit festa vestra.

ܠܐ ܗܘܐ ܓܝܪ ܕܐܝܬܘܗܝ ܦܘܡܐ .
ܕܠܐ ܪܓܫܬܐ ܐܝܟ ܟܢܪܐ .
ܪܓܫܬܐ ܗܘ ܚܝܐ ܕܚܐܪܘܬܐ .
ܟܢܪܐ ܐܣܝܪ ܒܟܝܢܗ .
ܘܠܫܢܐ ܫܪܐ ܒܟܝܢܗ ܀

2. Os non caret sensu sicut cithara ; inest ei sensus vivus libertatis ; cithara coactione agitur, lingua libertate.

ܐܠܘ ܠܐ ܩܢܐ ܕܝܢ ܗܘܐ .
ܗܘ ܠܫܢܐ ܠܚܐܪܘܬܐ .
ܠܡܢܐ ܦܣܩܘܗܝ ܪ̈ܕܘܦܐ .
ܦܣܩܘܗܝ ܕܝܢ ܘܠܐ ܟܦܪ ܗܘܐ .
ܙܟܐ ܚܐܪܘ ܠܟܝܢܗ ܀

3. Si enim lingua non possideret libertatem, cur abscidissent eam persecutores ? Absciderunt autem eam et illa non abnegavit; libertas vicit naturam.

ܬܘܩܢܗ ܓܝܪ ܕܠܫܢܐ ܗܘ .
ܕܗܝܘܠܝ ܡܢ ܟܝܢܐ ܗܘ .

4. Utique elementa linguæ ad materiam pertinent, quod autem lingua blasphemet hoc voluntatis

ܦܣܩܘܗ̈ܝ ܕܝܢ ܘܠܐ ܓܕܦܬ ܒܗ .
ܘܚܒܘܠܐ ܕܦܓܪܗ .
ܚܘܝ ܫܘܠܛܢ ܚܐܪܘܬܗ ܀
ܨܒܐ ܠܫܢܐ ܠܡܦܣܩܗ .
ܠܐ ܨܒܐ ܕܢܓܠ ܒܫܪܪܗ .
ܠܫܢ ܕܝܠܢ ܘܝ ܠܗ .
ܕܦܪܫ ܕܡܕܓܠ ܡܘܡܬܗ .
ܘܠܐ ܩܛܝܪܐ ܟܦܪ ܒܫܪܪܗ ܀
ܟܕ ܟܐܢܐܝܬ ܝܡܐ ܐܢܫ .
ܚܝܒ ܦܘܩܕܢܐ ܕܠܐ ܢܐܡܐ .
ܘܐܢ ܝܡܐ ܥܒܪ ܦܘܩܕܢܐ .
ܘܐܢ ܙܟܝܐ ܚܝܒܐ ܗܘ .
ܚܝܒܐ ܐܝܟ ܘܟܡܐ ܗܘ ܀
ܡܠܟܐ ܛܪܘܢܐ ܘܐܥܘܠܐ .
ܦܣܩ ܠܫܢܗ ܕܫܪܝܪܐ .
ܘܠܐ ܦܣܩ ܢܦܫܗ ܡܢ ܩܘܫܬܐ .
ܠܫܢ ܕܝܠܢ ܗܘܐ .
ܦܣܩ ܠܗ ܠܩܘܫܬܐ ܡܢܢ ܀
ܠܥܡܐ ܫܒܪܐ ܘܕܓܠܐ .
ܕܢܐܡܐ ܘܢܛܪ ܐܠܦ ܗܘܐ .
ܕܐܝܟ ܕܒܕܚܠܬ ܡܘܡܬܐ .
ܢܥܒܕ ܢܐܠܦ ܩܘܫܬܐ .
ܟܕ ܢܛܪ ܠܗ ܕܘܚܠܐ ܀
ܠܐ ܬܐܡܐ ܠܡܓܠ ܘܬܟܕܒ .
ܘܠܐ ܓܝܪ ܙܟܝܐ ܐܠܗܐ .
ܠܝܡܐ ܕܓܠܬܐ :
ܣܡ ܡܘܡܬܐ ܘܐܫܠܡ ܠܗ .
ܕܘܚܠܐ ܐܝܟ ܢܛܘܪܐ ܀
ܠܐܚܪܢܐ ܐܝܟ ܫܪܝܪܐ .
ܠܐ ܨܒܐ ܕܢܠܦ ܡܘܡܬܐ .
ܕܐܝܟ ܐܠܗܐ ܕܫܪܝܪܐ ܗܘ .

est. Absciderunt eam, et illa non blasphemavit, atque sua destructione materiali ostendit potestatem liberi sui arbitrii.

5. Lingua abscidi prætulit quam veritati mentiri. Væ linguæ nostræ quæ pejerando absque coactione abnegat veritatem.

6. Homo juste jurans[1] subjacet præcepto non jurandi et, si jurat, mandatum transgreditur; si insons est, reus simul est, reus quo modo et quantum[2] ?

7. Rex tyrannus et perfidus jussit amputari linguam veracis[3], sed non potuit animam ejus a veritate abscindere ; lingua autem nostra veritatem a nobis abscindit.

8. Deus populum rudem et ad mendacium pronum docuit jurare et veritatem servare, ut ille, timore per juramenta incusso, assuefieret dicere veritatem.

9. *Non jurabis neque mentieris, non enim insontem habebit Deus eum qui jurat mendaciter*[4]. Hisce Deus constituit juramentum, et tradidit ei timorem tanquam custodem.

10. Ceteros autem tanquam veraces noluit informare ad jurandum, ut Deum, qui natura sua

1 Fusius agit de juramento *parænesi*, 43 inter *Opp. græco lat.* II, 161. Vid. notas Vossii ad h. l.
2 Videtur sentire omne juramentum prohiberi, respicit autem consuetudinem jurandi non autem juramentum coram judice.
3 *II. Mac.* VII, 4.
4 *Exod.* XX, 7. Juxta vers. syr.

ܒܚܝܠܗ ܕܠܐ ܐܠܨܐ .
ܢܕܡܘܢ ܒܗ ܒܫܪܪܗܘܢ ܀

ܟܕ ܕܐܝܡܐ ܓܝܪ ܐܠܗܐ .
ܠܐ ܗܘܐ ܡܫܬܠܡ ܕܐܬܡܫܟܢ .
ܠܡܫܪܪ ܘܐܠܨ ܡܠܘܗܝ .
ܕܐܠܨ ܡܠܘܗܝ ܥܡܐ ܒܪܘܪܐ .
ܒܡܘܡܬܐ ܥܠ ܡܘܠܟܢܘܗܝ ܀

ܠܗܘ ܥܡܐ ܐܝܟ ܕܠܫܒܪܐ .
ܕܝܐܐ ܘܡܘܡܐ ܡܣܒ ܗܘܬ .
ܫܒܪܐ ܗܘ ܓܝܪ ܕܝܡܐ ܘܡܘܡܬܐ .
ܝܡܐ ܕܢܫܟܚ ܡܗܝܡܢ ܡܗܝ .
ܘܡܘܡܐ ܕܐܘܡܝ ܡܨܐ ܕܢܗܝܡܢ ܀

ܚܛܗܐ ܕܥܒܪܝܐ ܒܪܘܪܐ .
ܗܘܐ ܗܘ ܕܝܡܘ ܠܐ[a] ܒܩܘܫܬܐ .
ܚܛܗܢ ܕܝܢ ܕܝܡܢ ܗܘܐ ܗܘ .
ܠܟ ܢܩܘܡ ܚܢܢ ܒܟܠ ܩܘܫܬܐ
ܠܗܘܢ ܚܠܒܐ ܘܠܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܀

ܚܛܗܗ ܕܕܓܠܐ ܗܘܐ ܗܘ .
ܕܐܡܪܚ ܘܝܡܐ ܥܠ ܫܘܩܪܐ .
ܚܛܗܗ ܕܫܪܝܪܐ ܗܘܐ ܗܘ .
ܕܓܙܪ ܕܢܐܡܐ ܥܠ ܩܘܫܬܐ .
ܡܘܡܬܗ ܫܪܪܬܗ ܘܐܠܨ ܀

ܐܢ ܗܘ ܓܝܪ ܕܕܓܠܐ .
ܡܕܓܠ ܡܠܬ ܡܘܡܬܗ .
ܘܫܪܝܪܐ ܕܠܐ ܡܘ̈ܡܬܐ .
ܡܕܓܠ ܒܟܠܫܥ ܠܫܢܗ .
ܕܓܠܬܐ ܗܝ ܒܬܪܬܝܗܘܢ ܀

ܕܓܠ ܓܝܪ ܕܓܠ ܗܘ ܗܘ .
ܕܐܦܠܐ ܡܘܡܬܐ ܡܟܫ .
ܘܫܪܝܪܐ ܠܐܦ ܕܓܠ ܗܘ .
ܕܡܠܬ ܦܘܡܗ ܕܓܠܐ ܗܝ .
ܡܣܝܪܐ ܕܢܐܡܪ ܐܠܨ ܠܗ ܀

[a] Codex habet : ܕܝܡܐ ܥܠ ܩܘܫܬܐ

verax est et a nemine cogi potest, imitarentur per veritatem suorum verborum.

11. Ubi enim juravit Deus, non subjecit se ad pignus dandum, ut confirmaret sua verba, sed promissiones suas juramento firmavit, ut populus rudis fidem verbis ejus adhiberet.

12. Huic enim populo veluti puero rudi utile erat jurare et juramentum exigere. Rudis enim est qui jurat et juramentum exigit; jurat ut possit fidem facere, juramentum exigit ut possit fidem adhibere.

13. Peccatum Hebræorum rudium fuit jurasse absque veritate; peccatum nostrum est quod juramus de veritate; illis lac, nobis cibus.

14. Peccatum viri mendacis est quod ausus fuerit jurare mendaciter, peccatum viri veracis est quod incitatus est, ut juraret de veritate; juramentum ipsius confirmavit eum ad dicendam veritatem.

15. Si enim vir mendax reddit mendax verbum juratum, et si vir verax absque juramento singulis momentis linguam suam in mendacium trahit, mendacium in utroque habetur.

16. Mendax enim mentitur quia juramentum non servat, vir verax mentitur, quia os ejus mendacium profert. Vinculo adstringitur dicendi veritatem.

ܟܠܗ̇ ܢܡܘܣܐ ܠܡܘܡܬܐ.
ܕܚܐܪܘܬܐ ܕܠܐ ܐܘܠܨܢܐ.
ܬܗܘܐ ܡܒܘܥܐ ܠܫܪܪܐ.
ܕܢܪܕܐ ܩܘܫܬܐ ܡܢ ܓܘܗ̇.
ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܒܗ ܡܟܠ ܫܠܐ ✣
ܡܘܡܬܐ ܫܩܠ ܡܢܢ.
ܠܘ ܩܘܫܬܐ ܫܩܠ ܡܢܢ.
ܒܡܘܡܬܐ ܩܘܫܬܐ ܗܘ ܐܘܣܦ ܠܢ.
ܕܗܘܬ ܡܠܬܢ ܫܪܝܪܐ.
ܘܠܐ ܡܘܡܐ ܐܝܟ ܡܘܡܬܐ ✣
ܒܠܗ ܕܒܠܗ̇ ܠܡܘܡܬܢ.
ܕܬܗܘܐ ܡܠܬܢ ܫܪܝܪܐ.
ܐܢ ܓܝܪ ܡܠܬܢ ܕܓܠܐ.
ܘܡܘܡܬܢ ܠܐ ܫܪܝܪܐ.
ܒܪ̈ܐ ܚܢܢ ܡܢ ܣܛܢܐ ✣
ܘܦܣܠܢܢ ܠܗ̇ ܗܦܝܟ ܚܢܢ.
ܠܟܢܘܢܐ ܕܩܘܫܬܐ ܐܘܠܨܢܐ.
ܕܠܐ ܡܘܡܬܐ ܪܓܬܢ ܗܘܐ.
ܕܢܗܘܐ ܫܪܝܪ ܒܐܝܢ.
ܒܐܝܢ ܘܠܐ ܐܝܟ ܕܐܬܦܩܕܢ ✣
ܕܒܡ̈ܠܐ ܢܗܘܐ ܫܪ̈ܝܪܐ.
ܐܝܟ ܚܐܪܘܬܐ ܕܐܬܝܗܒܬ ܠܢ.
ܛܒܐ ܟܠܐ ܠܡܘܡܬܐ.
ܕܗܘܬ ܡܠܬܢ ܫܪܝܪܐ.
ܒܛܠܗ̇ ܠܡܘܡܬܢ ✣
ܘܫܪܪܐ ܕܓܠܐ.
ܟܕ ܡܠܠ ܕܓܠܐ ܐܝܬܘܗܝ.
ܐܢܚ ܫܡ̈ܫܐ ܠܫܪܪܐ.
ܠܗ [a] ܒܪ̈ܐ ܕܩܘܫܬܐ ܐܢܚܢ.
ܘܠܐ ܒܢܝܐ ܡܢ ܕܓܠܐ ✣
ܢܦܣܘܩ ܕܝܢ ܫܪܫ ܡܢܗ.
ܕܥܡܗ ܒܢܘܪܐ ܡܬܫܢܩܝܢ.
ܡܥܕܐ ܕܐܡܝܢܝ ܒܗ.

17. Lex prohibuit juramentum, ut libertas absque coactione fons fieret e cujus medio veritas flueret, et in quo non coacervarentur aquæ viles.

18. Juramentum lex a nobis removit, non veritatem. Per juramentum veritatem nobis adauxit. Fuit verbum nostrum verax absque juramento sicut cum juramento.

19. Absolute repressit juramentum, ut absque eo esset verbum nostrum verax. Si enim verbum nostrum mendax est, juramentum nostrum verax non est, et asseclæ sumus Satanæ.

20. Perverse enim abjicimus veritatis regulam ; oportet ut absque juramento nostra voluntas velit verum dicere per « est et non, » ut jussi fuimus [1].

21. Ut in verbis veraces essemus secundum libertatem nobis datam, Bonus juramentum prohibuit ; quia verbum nostrum fuit verax, juramentum abrogavit.

22. Veritas dicit hominem mendacem mendacia loqui, quia mendax est ; nos sumus administri veritatis et non asseclæ mendacii.

23. Abscindamus nos radicitus a juramento, quia juramento assuefacti cum eo igne cruciabuntur ;

[a] Codd. ܠܗ

[1] *Matth.* V, 37.

ܫܪܫܗ ܕܚܬܢܐ ܢܛܥܘܢ ܒܢ .
ܕܢܥܠܢ ܥܡܗ ܠܓܢܘܢܐ ܀

ܠܘ ܦܪ̈ܐ ܚܢܢ ܡܢ ܩܘܫܬܐ .
ܒܦܣܩܬܐ ܐܘ ܒܟܝܢܐ .
ܦܪ̈ܐ ܡܢ ܩܘܫܬܐ ܐܝܬܝܢ .
ܒܨܒܝܢܐ ܘܒܚܐܪܘܬܐ .
ܒܪ̈ܚܡܘܗܝ ܥܒܕܢ ܗܕ̈ܡܘܗܝ ܀

ܥܪܩܬ ܘܛܫܬ ܦܫܝܥܘܬܐ .
ܒܙܒܢܐ ܕܕܢܚܬ ܚܦܝܛܘܬܐ .
ܕܚܠܬܐ ܐܘܒܕܬ ܙܟܘܬܗ .
ܠܓܢܒܪ̈ܐ ܚܙܐܘܗܝ ܠܐܓܘܢܐ .
ܫܘܪܘ ܒܗ ܘܐܬܟܠܠܘ ܒܗ ܀

ܟܦܐ ܠܫܢܩܐ ܐܫܠܡܘ .
ܘܟܬ̈ܦܬܗܘܢ ܠܬܠܝܐ .
ܘܠܡܫܢܩܐ ܦܓܪ̈ܝܗܘܢ .
ܘܠܡܚ̈ܘܬܐ ܦܟ̈ܝܗܘܢ .
ܒܟܠܗ̇ ܐܬܨܒܬܘ ܢܨܝ̈ܚܐ ܀

ܢܡܘܣܐ ܕܫܪܐ ܪܕܘܦܝܐ .
ܒܗ ܗܘ ܢܛܪܬܘܢ ܢܡܘܣܐ .
ܫܝܢܐ ܕܚܒܫ ܠܢܛܪܐ .
ܒܗ ܗܘ ܫܪܝܢ ܢܡܘܣܐ .
ܘܝ ܠܢ ܘܛܘܒܝܟܘܢ ܀

ܕܥܒܕܬܘܢ ܨܒܝܢܗ .
ܥܒܕ ܗܘ ܨܒܝ̈ܢܝܟܘܢ .
ܕܩܪܟܘܢ ܘܥܢܝܬܘܢܝܗܝ .
ܥܢܐ ܒܟܘܢ ܠܩܪܐ ܠܗ .
ܒܟܘܢ ܗܘ ܢܥܢܝܢܝ ܕܩܪܝܬܗ ܀

ܫܠܡ : ܕܬܫܥܐ ܕܡܘܕܝܢܐ .

## III.

ܕܥܣܪܐ ܒܗ ܩܠܐ ✦

ܡܢܘ ܡܡܬܘܡ ܐܡܪܚ ܘܡܪܢ .

stirpem sponsi inseramus in nobis, ut sponsus ducat nos secum in thalamum.

24. Non sumus veluti particulæ desumptæ e veritate per abscissionem aut per naturam materialem; particulæ sumus veritatis voluntate et libero arbitrio. Veritas sua misericordia fecit nos sua membra.

25. Effugit et latuit negligentia quo tempore effulsit strenuitas; metus perdidit victoriam suam; fortes, considerato certamine, prosilierunt in illud et in eo coronati sunt.

26. Manus suas tradiderunt tormentis et humeros suspensioni et corpora cruciatibus et maxillas alapis. Omnibus hisce cruciatibus ornati sunt gloriosi confessores.

27. In persecutione legem solvente, legem, o sancti, servastis; nos vero, in pace observationem legis fovente, legem solvimus. Væ nobis et beatos vos.

28. Quia fecistis voluntatem Dei, ipse facit voluntates vestras; ipse vocavit vos et respondistis ejus vocationi; idem ille per vos respondet illi qui eum invocat. Ipse per vos exaudiat me qui eum invocavi.

Explicit nonus confessorum.

## III.

Decimus ejusdem toni.

1. Quis unquam ausus est me-

ܢܟܝܠ ܠܥܘܬܪܐ ܕܡܥܝܢܐ .
ܡܢܘ ܬܘܒ ܐܡܪܚ ܘܩܪܒ .
ܕܢܟܝܠ ܥܒܕܐ ܕܢܨܝܚܐ .
ܕܡܢ ܡܥܝܢܐ ܥܬܝܪܝܢ ܀

ܥܘܢܝܬܐ : ܒܪܝܟ ܕܐܘܪܒ ܢܨܚܢܝܗܘܢ ܀

ܡܥܝܢܐ ܡܝܘܗܝ ܥܡ ܗܘ .
ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܩܝܘ ܟܠ ܙܒܢ .
ܠܐ ܓܝܪ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܚܠܦܐ .
ܒܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܚܐܪܘܬܐ .
ܐܫܬܪܝ ܗܘ ܢܒܥܘ ܒܟܝܢܗ ܀

ܡܘܒܠܐ ܕܣܝܦܐ ܫܡܝܛܐ .
ܢܒܥܐ ܕܕܡܐ ܗܘܐ ܠܗ .
ܓܘܢܐ ܕܕܡܗ ܕܟܝܢܐ ܗܘ .
ܚܫܐ ܕܕܡܗ ܕܚܐܪܘܬܐ .
ܫܘܡܠܝܐ ܡܠܐ ܠܡܥܝܢܗ ܀

ܚܫ ܕܟܝܢܗ ܚܫܘܫܐ ܗܘ .
ܙܟܐ ܕܨܒܝܢܗ ܒܪ ܚܐܪܐ ܗܘ .
ܡܝܬ ܕܟܝܢܗ ܡܝܘܬܐ ܗܘ .
ܚܝ ܗܘ ܕܚܘܒܗ ܙܟܝܐ ܗܘ .
ܙܟܐ ܒܟܝܢܗ ܘܒܨܒܝܢܗ ܀

ܒܟܝܢܗ ܓܝܪ ܟܦܢ ܠܗ .
ܒܨܒܝܢܗ ܕܝܢ ܨܐܡ ܠܗ .
ܒܟܝܢܗ ܬܘܒ ܪܓ ܠܗ .
ܒܨܒܝܢܗ ܬܘܒ ܡܢܟܦ .
ܚܠܐ ܗܘ ܨܒܬܗ ܕܚܐܪܘܬܢ ܀

ܒܣܢܝܐܘܬܗ ܕܫܘܦܪܐ ܫܦܪܬ .
ܕܡܐ ܕܐܘܫܛ ܠܗ ܚܘܫܠܬܐ .
ܒܗܝܢ ܐܝܟ ܢܨܚܢܐ .
ܡܐ ܕܩܪܒ ܠܗ ܗܘ ܒܝܫܬܗ .
ܒܗܝܢ ܠܗܝܢ ܛܒܬܐ ܀

ܐܝܬܘܗܝ ܦܓܪܐ ܐܝܟ ܥܒܕܐ .
ܘܚܐܪܘܬܐ ܐܝܟ ܡܪܬܗ .

tiri divitias fontium ? Quis ausus est accedere, ut metiretur sanctorum acta fontibus ditiora ?

Responsorium : Benedictus qui magnificavit præclara eorum gesta.

2. Fons aqua sua eamdem constanter habet potandi potestatem, nec mutat, quia libertate non fruitur, sed naturaliter fluit.

3. Destrictus gladius confessori fons est sanguinis ; color quem habet sanguis naturæ est, dolor quem infert libertatis est ; sanguis suis qualitatibus implet fontem suum.

4. Confessor patitur, quia naturam habet passibilem ; vincit, quia libero fruitur arbitrio ; moritur, quia natura sua mortalis est ; vivit, quia amor ejus invictus est ; triumphat natura et voluntate.

5. Vir enim natura sua esurit, voluntate autem jejunat ; natura concupiscit, voluntate autem se castum servat. Natura ornamentum est nostræ libertatis.

6. Libertas suo pulchritudinis odio suam pulchritudinem auget ; ubi enim pulchritudo ei pandit suas illecebras, eas in victorias transformat ; ubi pulchritudo offert ei suas pravitates, illa eas in bonas actiones convertit.

7. Corpus est velut servus et libertas velut ejus domina ; ubi

corpus fit servus rebellis, ipsa ut filia ingenua subjicit illud; corpus ab ea prorsus subjugatur.

8. Ubi corpus offert ei immunditiem, libertas exinde efficit puritatem; ubi offert ei probrositatem, libertas eam transformat in honestatem; libertas suis pigmentis tingit colores ejus.

9. Deus solus transmutare potest naturalia creaturarum elementa; attamen voluntas libera potest, sicut Deus, transmutare naturam desideriorum.

10. Væ quæ naturæ insunt beatitudines efficiuntur a libertate; libertas maculas suas transformat in ornamenta, tentationes in oblectamenta, perturbatio adauget pacem ejus.

11. Libertas sua resistentia adauget suum triumphum, suo certamine suam laudem, suo agone suam coronam; si projiciamus eam in mare, submergitur et educitur margarita.

12. Sic libertas illustrium martyrum e tribulationibus, in quas inciderant, comparavit sibi thesauros, quos præclaris gestis implevit.

13. In perpessionibus posuit suam venustatem, in flagellis sua ornamenta, in gladiis suas coronas, in nece suas promissiones et in morte suam vitam.

14. Putarunt persecutores se li-

ܢܟܬ ܐܢܝ ܟܡܐ ܕܐܬܟܘ ܠܗ̇ .
ܠܫܘ̈ܛܐ ܦܫܛܬ ܗܕ̈ܡܝܗ̇ .
ܦܘ̈ܓܥܐ ܓܠܝܐ ܣܒܠܬ .
ܥܘܕܪܢܐ ܒܟܣܝܐ ܟܢܫܬ ܀
ܒܪ̈ܦܝܐ ܕܨܒܘ ܗܘ ܙܟܝܢ .
ܐܬܚܘܝܘ ܐܦ ܙܟܝ̈ܐ .
ܕܨܒܘ ܕܙܟܘ ܐܬܢܨܚܘ .
ܚܣܕܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܬܗܦܟܘ .
ܫܘܒܚܐ ܗܘ ܕܐܝܠܝܢ ܕܢܨܚܘ ܀
ܣܗܕܘ ܬܪ̈ܝܢ ܠܚܕ̈ܕܐ .
ܕܒܣܚܘܬܐ ܕܒܝ̈ܢܐ .
ܣܗܕܘܬܐ ܗܝ ܕܐܝܠܝܢ ܕܙܟܘ .
ܘܚܝܠܬܢܘܬܐ ܕܙܟܝ̈ܐ .
ܡܟܣܢܘܬܐ ܗܝ ܕܪ̈ܦܝܐ ܀

bertati mala intulisse, ipsa immemor eorum vexationum flagellis extendit membra, læsiones palam sustinuit, auxilia secreto collegit.

15. Per remissos qui voluntarie victi sunt comprobatum est victores vicisse, quia voluerunt. Opprobrium eorum qui lapsi sunt, laus est eorum qui triumpharunt.

16. Ambæ partes sibi invicem testimonium reddunt ; victi sua clade testimonium reddunt victoribus, et victores sua strenuitate coarguunt remissos.

ܫܠܡ ܕܥܣܪܐ ܕܡܘܕܝܢܐ ܀

Explicit decimus.

## IV.

ܕܚܕܥܣܪ : ܒܗ̇ ܩܠܐ :

Undecimus ejusdem toni.

ܚܐܪܘܬܐ ܕܩܝܡܐ ܒܡܨܥܬܐ .
ܗܝ ܩܪܝܐ ܠܗ ܠܐܓܘܢܐ .
ܘܐܓܘܢܐ ܠܒܥܠܕܒܒܐ .
ܘܒܥܠܕܒܒܐ ܠܙܟܘܬܐ .
ܘܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܚܕ ܠܟܠܝܠܐ .

1. Libertas quæ stat in medio appellat certamen et certamen inimicum et inimicus victoriam et omnes simul coronam.

ܥܘܢܝܬܐ : ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܙܟܝ ܠܐܬܠܝܛܘܗܝ ܀

Responsorium : **Benedictus qui victoriam præbuit athletis suis.**

ܕܚܐܪܐ ܘܡܫܠܛ ܨܒܝܢܢ .
ܠܟܘܟ̈ܒܐ ܩܒܝ̈ܥܐ ܠܐ ܕܡܐ .
ܘܠܐ ܠܦܟܝܗܘ ܓܢܝܐ .
ܘܠܐ ܠܢܗܝܪ ܫܘܒܚܐ .
ܕܟܠܐ ܐܝܟ ܗܝܘܠܝܘܢ ܀
ܐܠܘ ܓܝܪ ܐܣܘܛܘܬܐ .

2. Quia libera et sui arbitra est nostra voluntas[1], nullam cum stellis fixis similitudinem habet. Quod insipidum est non subjacet vituperio, nec quod fulgidum est laudi, quia utraque res materialis est.

3. Si enim ingluvies res est na-

[1] Liberum in homine arbitrium sæpius adstruit S. Doctor, præsertim in hymnis de libero arbitrio. *Opp. syr. lat.* III, 369.

ܕܟܝܢܐ ܗܘ ܠܐ ܡܬܟܣܐ .
ܕܒܨܒܝܢܐ ܗܘ ܡܬܟܠܐ .
ܕܟܝܢܐ ܠܐ ܡܬܩܛܪܐ .
ܒܨܒܝܢܐ ܗܘ ܓܝܪ ܡܟܣܢܘܬܐ ܀
ܕܟܝܢܐ ܘܕܨܒܝܢܐ .
ܡܚܠܛܝܢ ܐܝܟ ܕܐܬܟܬܫܘ .
ܒܚܕ ܦܓܪܐ ܐܝܟ ܒܐܓܘܢܐ .
ܚܕ ܠܥܠ ܡܢ ܡܟܣܢܘܬܐ .
ܘܐܚܪܢܐ ܬܚܝܬ ܡܟܣܢܘܬܐ ܗܘ ܀
ܠܐ ܐܬܟܣܝ ܡܢ ܕܐܟܠ ܐܢܫ .
ܕܟܝܢܐ ܗܘ ܓܝܪ ܡܐܟܘܠܬܐ .
ܡܬܟܣܐ ܕܝܢ ܐܢ ܐܟܘܠܐ .
ܐܟܘܠܘܬܐ ܕܨܒܝܢܐ ܗܘ .
ܚܕ ܫܠܝܛ ܘܚܕ ܒܥܒܕܘܬܐ ܀
ܠܐ ܐܬܟܣܝ ܡܢ ܕܫܬܐ ܐܢܫ .
ܕܟܝܢܐ ܗܘ ܓܝܪ ܨܗܝܘܬܐ .
ܡܬܟܣܐ ܕܝܢ ܐܢ ܫܬܝܐ .
ܕܨܒܝܢܐ ܗܘ ܓܝܪ ܪܘܝܘܬܐ .
ܚܕ ܢܕܝܕ ܘܚܕ ܓܒܝܐ ܀
ܠܐ ܡܬܟܣܐ ܒܨܘܝܐ .
ܒܨܝܐ ܕܟܝܢܐ ܗܘ .
ܡܬܟܣܐ ܕܝܢ ܚܪܝܢܐ .
ܕܦܩܘܕܘܬܐ ܕܨܒܝܢܐ ܗܘ .
ܚܕ ܟܐܢܐ ܘܚܕ ܥܘܠܐ ܀
ܠܐ ܡܬܟܣܐ ܚܙܝܐ .
ܕܟܝܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܚܙܝܐ .
ܡܬܟܣܐ ܕܝܢ ܚܙܝܐ .
ܕܚܙܐ ܐܝܟ ܕܠܐ ܫܠܐ .
ܚܕ ܫܪܝܐ ܘܚܕ ܐܣܝܪܐ ܀
ܠܐ ܒܗܬ ܕܐܙܕܘܓ ܘܐܬܓܘܪ .
ܕܟܝܢܐ ܗܘ ܓܝܪ ܙܘܘܓܐ .
ܠܐ ܕܐܫܬܒܚ ܡܢ ܕܓܪ .
ܕܨܒܝܢܐ ܗܘ ܓܝܪ ܓܘܪܐ .
ܚܕ ܪܚܝܡ ܘܚܕ ܣܢܝܐ ܀

turalis, non est reprehenda; reprimitur quia a voluntate pendet. Quod naturale est cogi nequit; reprehensio enim res est voluntatis.

4. Quæ naturæ sunt et quæ voluntatis mixta sunt in uno eodemque corpore velut in certamine; una pars supra reprehensionem est, altera ei subjicitur.

5. Homo non reprehenditur quod comederit, quia naturæ est comedere, reprehenditur autem si sit edax, quia edacitas voluntatis est; unum liberum est, alterum vituperio subjacet.

6. Homo non vituperatur quod biberit, quia naturæ est sitis; vituperatur autem si sit potator, quia ebrietas voluntatis est : unum abominandum est, alterum exquisitum.

7. Non vituperatur investigator, quia investigatio naturæ est; vituperatur autem contensiosus, quia blateratio voluntatis est : unum æquum est, alterum nefas.

8. Non vituperatur qui aspicit, quia aspicere naturæ est, vituperatur autem qui aspicit quod nefas est : unum licitum est, alterum vetitum.

9. Nemo erubescit matrimonio jungi, quia conjugium naturæ est; nemo laudatur quod adulteret, quia adulterium voluntatis est, unum amabile, alterum odibile.

ܒܗܠܝܢ ܦܣܝܩܬܐ ܕܡܠܐ .
ܐܦ ܣܓܝܐܬܐ ܚܒܝܫܢ ܐܝܟ .
ܗܘ ܕܟܝܢܐ ܡܫܥܒܕܐ ܗܘ .
ܘܕܨܒܝܢܐ ܡܫܠܛܢܐ ܗܘ .
ܚܕ ܠܡܓܒܐ ܘܚܕ ܠܡܫܒܩ ܀
ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܬܚܝܒܐ .
ܐܢܫܐ ܒܗܘ ܕܟܝܢܐ .
ܐܦ ܗܘ ܒܗܝ ܕܚܐܪܘܬܐ .
ܐܠܘ ܐܦ ܗܘ ܕܟܝܢܐ ܗܘ .
ܠܥܠ ܗܘܐ ܡܢ ܡܚܝܒܘܬܐ ܀
ܠܐ ܡܬܓܢܐ ܡܢ ܕܕܡܟ .
ܡܫܘܚܬܐ ܫܢܬܐ ܕܟܝܢܐ .
ܡܬܓܢܐ ܐܝܢܐ ܕܡܢܓܪ .
ܕܨܒܝܢܐ ܗܘ ܓܝܪ ܦܫܝܪܘܬܗ .
ܥܝܕܗ ܥܒܕ ܠܟܝܢܐ ܀
ܟܝܢܐ ܘܥܝܕܐ ܐܝܟ ܚܕ .
ܟܪ̈ܘܙܐ ܕܬܪܝܢ ܓܒ̈ܝܢ .
ܟܝܢܐ ܡܟܪܙ ܥܒܕܘܬܐ .
ܥܝܕܐ ܡܟܪܙ ܚܐܪܘܬܐ .
ܒܝܢ ܬܪ̈ܘܝܗܘܢ ܩܐܡ ܒܪܢܫܐ ܀
ܢܨܒܝܢ ܒܗ ܒܛܠܝܐ ܗ̈ܠܟܐ .
ܢܨܒܝܢ ܕܝܢ ܐܝܟ ܒܬܪ̈ܐ .
ܘܨܒܝܢܐ ܐܝܟ ܦܠܚܐ .
ܒܟܝܢܐ ܡܢܨܒ ܥܝܕܐ .
ܡܪ̈ܝܪܐ ܐܘ ܒܣ̈ܝܡܐ ܀
ܒܫܬܝܐ ܡܢܨܒ ܪܘܝܘܬܐ .
ܘܒܡܐܟܘܠܬܐ ܐܣܛܪܘܦܘܬܐ .
ܘܒܚܙܘܐ ܚܣܡܘܬܐ .
ܘܒܡܠܬܐ ܕܓܠܘܬܐ .
ܘܒܟܠܗ ܟܠ ܥܝ̈ܕܝܢ ܀
ܡܢܨܒ ܒܗ ܒܪܢܫܐ ܐܚܪ̈ܢܐ .
ܒܡܐܟܠܗ ܡܢܨܒ ܨܘܡܐ .
ܒܙܘܘܓܗ ܡܢܨܒ ܩܕܝܫܘܬܐ .
ܒܦܓܠܢܘܬܗ ܢܟܦܘܬܐ .
ܘܒܟܠܗ ܟܠ ܢܨܚ̈ܝܢ ܀

10. Paucis hisce exemplis multa includuntur. Quod naturæ est necessitati subjacet, quod voluntatis libero arbitrio. Unum eligendum, alterum relinquendum.

11. Sicut non reprehenditur homo in iis quæ naturæ sunt, sic et ea quæ libertatis, si simul a natura exiguntur, supra reprehensionem sunt.

12. Non vituperatur qui somnum dormit quantum exigit natura, vituperatur ille qui somnum protrahit, quia segnities voluntatis est. Consuetudo naturæ prævaluit.

13. Natura et consuetudo præcones sunt ambarum partium ; natura annuntiat servitutem, consuetudo libertatem ; inter utramque partem stat homo.

14. Habitus in puero inserti sunt veluti surculi ; voluntas velut agricola inserit in natura habitus amaros aut suaves.

15. In potu inserit ebrietatem, in cibo ingluviem, in visu invidiam, in verbo mendacium, in toto homine habitus omnis generis.

16. Inserit in homine alios habitus ; in esu inserit jejunium, in conjugio inserit sanctitatem, in luxuria castimoniam, in toto homine omnes virtutes.

ܥܩܪ ܢܨܒ ܨܒܝܢܐ .
ܥܝܕܐ ܛܒܐ ܚܠܦ ܒܝܫܐ .
ܘܒܝܫܐ ܚܠܦ ܫܦܝܪܐ .
ܫܠܝܛ ܗܘ ܒܪܦܦ ܥܝܢܐ .
ܥܝܕܐ ܠܡܥܩܪ ܘܠܡܢܨܒ ܀
ܨܒܝܢܢ ܐܝܟ ܦܠܚܐ ܗܘ .
ܘܟܬܒܐ ܐܝܟ ܡܠܟܐ .
ܕܡܚܘܐ ܠܗ ܐܝܢܐ ܥܝܕܐ .
ܡܪܝܪܐ ܢܦܣܘܩ ܢܫܕܐ .
ܘܐܝܢܐ ܢܢܨܒ ܘܢܫܩܐ ܀
ܐܦ ܟܕ ܨܒܝܢܐ .
ܐܠܐ ܠܐ ܩܢܐ ܣܘܟܠܐ .
ܢܡܘܣܐ ܡܨܐ ܢܬܠ ܠܗ .
ܢܨܒܐ ܛܒܐ ܡܢ ܣܘܟܘܗܝ .
ܕܢܛܥܡ ܐܢܘܢ ܒܐܝܠܢܘܗܝ ܀
ܡܛܥܡ ܚܘܒܐ ܒܚܣܡܐ .
ܒܥܠܘܒܝܘܬܐ ܟܐܢܘܬܐ .
ܘܒܢܟܠܐ ܐܘܝܘܬܐ .
ܘܒܡܡܠܠܐ ܬܘܕܝܬܐ .
ܘܒܓܘܕܦܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܀
ܡܛܥܡ ܩܘܫܬܐ ܒܝܘܠܦܢܐ .
ܘܗܝܡܢܘܬܐ ܒܒܨܝܐ .
ܘܒܛܥܝܘܬܐ ܝܕܥܬܐ .
ܡܛܥܡ ܚܝܐ ܒܡܝܘܬܘܬܐ .
ܘܐܠܗܘܬܐ ܒܐܢܫܘܬܐ ܀
ܚܐܪܘܬܐ ܡܠܟܘܬ ܪ̈ܓܫܐ .
ܐܝܟ ܡܪܬܐ ܠܓܘ ܫܠܛܐ .
ܘܡܫܡܫܝܢ ܩܕܡ ܡܪܘܬܗ .
ܚ̈ܫܐ ܐܝܟ ܐܡܗܬܐ .
ܒܪܡܙܐ ܕܥܝܢܐ ܡܬܦܩܕܝܢ ܀
ܗܘ ܨܒܝܢܢ ܒܪ ܚܐܪܐ .
ܩܕܡ ܢܓܕܐ ܥܡܘܕܐ ܗܘ .
ܡܘܕܝܢܐ ܗܘܘ ܥܡܘܕܐ .

17. Voluntas eradicat et plantat habitus, bonos loco malorum et pravos loco honestorum ; in ictu oculi potest habitus eradicare et plantare.

18. Voluntas nostra velut agricola est et Scriptura velut consiliarius, qui ostendit ei quemnam pravum habitum abscindat, et projiciat, quemnam plantet et irriget.

19. Quamvis præstans sit voluntas, tamen non possidet intelligentiam. Lex e ramis suis potest ei præbere surculos bonos, quos voluntas inserat in arboribus suis.

20. Inserit voluntas in invidia amorem, in injuria justitiam, in fraude concordiam, in loquela gratiarum actionem, in blashemia laudem.

21. Inserit in doctrina veritatem, in perscrutatione fidem, in ignorantia scientiam ; inserit in mortalitate vitam, in humanitate divinitatem.

22. Libertas regnum sensuum velut domina intus regit ; passiones velut ancillæ ejus dominationi serviunt ; in ictu oculi agere jubentur.

23. Voluntas nostra libera est ; coram flagellis columna est. Confessores columnæ fuerunt, sustinuerunt convicia et contumelias

ܛܥܢܘ ܚܫ̈ܐ ܡܪܝܪ̈ܐ ܙܘ̈ܥܐ .
ܥܡ ܫܩ̈ܐ ܒܐܪ̈ܟܐ ܘܡܚ̈ܘܬܐ ❖

verborum cum perpessionibus, plagis et flagellis.

ܡܘܕܝܢܐ ܕܡܫܬܢܩ ܗܘܐ .
ܠܐ ܐܬܥܕܠ ܕܟܐܒ ܠܗ .
ܕܟܝܢܐ ܗܘ ܚܫܝܫܘܬܐ .
ܡܬܒܗܬ ܗܘܐ ܠܘ ܟܦܪ .
ܕܟܘܦܪܢܐ ܕܨܒܝܢܐ ܗܘ ❖

24. Confessor qui cruciabatur non vituperatus est quod dolorem sentieret, quia passibilitas naturæ est. Pudefactus fuisset, si abnegavisset, quia abnegatio voluntatis est.

ܬܠܬܐ ܐܢܘܢ ܐܕ̈ܫܝܐ .
ܕܢܡܘܣܐ ܘܕܠܐ ܢܡܘܣ .
ܙܢܝܘܬܐ ܕܠܐ ܢܡܘܣܐ ܗܝ .
ܘܫܘܬܦܘܬܐ ܕܢܡܘܣܐ .
ܒܬܘܠܘܬܐ ܕܠܐ ܒܟܝܢܐ ❖

25. Tres sunt species rerum licitarum vel illicitarum. Fornicatio illicita est; conjugium licitum est, virginitas quæ non est naturæ.

ܝܬܒܐ ܕܝܢ ܫܘܬܦܘܬܐ .
ܘܕܝܫܐ ܓܘܪܐ ܬܚܝܬ ܪ̈ܓܠܝܗ̇ .
ܘܣܝܒܪܐ ܩܘܕܫܐ ܥܠ ܥܘܒܗ̇ .
ܗܘܐ ܓܘܪܐ ܟܘܒܫܐ ܠܪ̈ܓܠܝܗ̇ .
ܘܩܘܕܫܐ ܬܓܐ ܥܠ ܪܝܫܗ̇ ❖

26. Sedet autem conjugium sub pedibus suis proterens adulterium et in sinu suo sustinens sanctitatem. Adulterium effectum est scabellum pedum ejus et sanctitas corona in capite ejus.

ܫܠܡ ܕܚܕܥܣܪ : ܕܡܘܕܝܢܐ

Explicit undecimus confessorum.

## V.

ܕܬܪܥܣܪ : ܒܪ ܩܠܗ

Duodecimus ejusdem toni.

ܒܪܐ ܕܠܐܕ̈ܢܐ ܟܣܝ̈ܬܐ .
ܕܐܦܬܚ̈ܝ ܗܘ̈ܝ ܟܟܝܢܐ .
ܦܬܚ ܩܠܗ ܕܗܘܐ ܩܠܝܕܐ .
ܐܦܬܚ ܐܢܝ̈ ܛܝܒܘܬܟ .
ܠܐܕ̈ܢܐ ܕܐܚܕ ܚܐܪܘܬܢ .

1. Fili, cujus vox veluti clavis aperuit aures occultas quas natura clauserat, gratia tua aperi aures quas clausit nostra libertas.

ܥܘܢܝܬܐ : ܫܘܒܚܐ ܠܚܝܠܟ ܙܟܝܐ ❖

Responsorium : Gloria virtuti tuæ victrici.

ܕܐܝܬ ܠܗ ܠܗܝ ܐܕ̈ܢܐ ܢܫܡܥ .
ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܘܫܡܥ ܗܘܐ .
ܗܘ ܕܝܗܒ ܐܕ̈ܢܐ ܠܚܪ̈ܫܐ .
ܠܚܪ̈ܫܐ ܠܐ ܝܗܒ ܐܕ̈ܢܐ .
ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܘܣܟܪܘ ܐܢܝ̈ ❖

2. Qui habet aures audiat, sicut qui habuit audivit. Qui dedit aures surdis non surdis aures non dedit, quia aures habebant et eas occluserunt.

ܘܚܝܠܐ ܕܝܢ ܕܡܫܠܛܘܬܗ .
ܠܚܫܝܫܐ ܐܕܢܘܗܝ ܠܐ ܡܫܟܚܐ .
ܚܝܠܟ ܡܪܢ ܦܬܚ ܐܢܝ .
ܚܐܪܘܬܐ ܕܝܢ ܒܨܒܝܢܗ .
ܗܘܬ ܩܠܝܕܐ ܕܡܫܡܥܬܗ ܀
ܠܡܘܡ̈ܐ ܗܠܝܢ ܕܒܦܓܪܐ .
ܠܐ ܡܨܝܢ ܚܢܢ ܕܢܐܣܐ ܐܢܝܢ .
ܕܢܕܥ ܕܟܡܐ ܡܚܝܠܝܢ ܚܢܢ .
ܠܡܘܡ̈ܐ ܕܢܦܫܐ ܡܐܣܝܢ ܚܢܢ .
ܕܢܕܥ ܕܟܡܐ ܫܠܝܛܝܢ ܚܢܢ ܀
ܟܠ ܡܘܡܐ ܕܥܫܝܢ ܡܢܢ .
ܐܢܬ ܒܛܝܒܘܬܟ ܐܣܝܬܝܗܝ .
ܟܠ ܡܘܡܐ ܕܡܚܝܠ ܡܢܢ .
ܠܐ ܨܒܐ ܚܝܠܟ ܕܢܐܣܝܘܗܝ .
ܕܚܐܪܘܬܢ ܗܝ ܐܣܝܬܗ ܀
ܕܪܒܐ ܗܝ ܡܢ ܟܠ ܛܝܒܘܬܐ .
ܐܟܘܬ̈ܗܝܢ ܐܢܝܢ ܠܗ ܬܪ̈ܬܝܗܝܢ .
ܠܗܘ ܦܥܠܗ ܝܗܒ ܬܪ̈ܬܝܗܝܢ .
ܡܢ ܥܘܡܩܐ ܕܟܐܒ̈ܐ ܘܚܘܒ̈ܐ .
ܕܐܣܩܗ ܒܡܠܬܗ ܚܢܢܐ ܀
ܫܒܩ ܠܗ ܠܚܪܫܐ ܚܛܝܬܐ .
ܕܢܥܫܢ ܠܐܝܠܐ ܕܡܠܠ .
ܘܐܢ ܠܐܝܠܐ ܕܦܩܝܪ ܦܘܡܗ .
ܬܪ̈ܬܝܢ ܚܘܠܡ̈ܢܝܢ ܐܘܗܒ ܠܗ .
ܟܡܐ ܝܬܝܪ ܠܐܝܠܐ ܕܐܝܬ ܀
ܠܐ ܡܓܢ ܫܒܩ ܚܘܒܐ .
ܕܠܐ ܢܬܣܪܩ ܒܝܬ ܓܙܗ .
ܕܚܐܪܘܬܐ ܡܢ ܬܐܓܘܪ̈ܝܗ .
ܦܘܩܕܢܐ ܗܘ ܠܗ ܝܗܒ ܡܘܗܒܬܐ .
ܕܬܬܓܪ ܒܗ ܢܨܚ̈ܢܐ ܀
ܒܦܘܩܕܢܐ ܓܝܪ ܐܬܬܓܪܘ .
ܢܨܝܚ̈ܐ ܠܟܠܝܠ̈ܝܗܘܢ .
ܪܚܡ ܠܗܘ ܡܪܟ ܘܐܠܗܟ .

3. Virtus tua, Domine, aperit aures surdo qui nimis debilis est, ut possit eas aperire ; liberum autem arbitrium in suo velle clavem habet auditus.

4. Vitia corpori inhærentia non possumus sanare, ut hac ratione cognoscamus quanta sit impotentia nostra, vitia animæ possumus sanare, ut cognoscamus quanta sit nostra potentia.

5. Omnem labem nobis fortiorem tu tua gratia sanas ; virtus autem tua labem nostris viribus inferiorem noluit sanare, quia libera nostra voluntas eam sanat.

6. Quia gratia omnibus major est, ambæ (natura et voluntas) ei inferiores sunt, operario suo utramque dedit Misericors, quum Verbo suo eum ex abysso dolorum et culparum extraxit.

7. Dimisit muto peccatum, ut confortaret præditum voce. Si illi qui os obstructum habebat duplicem largitus est sanationem, quanto magis illi qui valet.

8. Non demittit gratis peccatum, ne mercibus nostris vacuus fiat thesaurus libertatis nostræ ; præceptum enim materiam libertati præbet ut lucretur victorias.

9. Præcepto enim illustres confessores lucrati sunt suas coronas : « *Diliges Dominum tuum et Deum tuum* [1]. » Non dilexerunt aliud

[1] *Deut.* XI, 13.

ܠܐ ܦܫܡܘ ܗܘܘ ܥܡܗ ܠܡܥܘ .
ܘܐܦܠܬܐܘܢ ܠܗܡ ܒܠ ܘܥܠܝ ܠܗ ܀
ܚܢܢ ܕܝܢ ܕܠܐ ܐܚܒܢܝܗܝ .
ܒܟܠܡܕܡ ܗܘ ܚܠܦܢܝܗܝ .
ܐܝܢܐ ܕܡܠܐ ܡܢ ܚܘܒܗ .
ܠܐ ܡܫܟܚܐ ܡܩܒܠܐ ܚܘܒܐ .
ܕܐܡܟܠ ܚܘܒܐ ܐܚܪܢܐ ܀
ܦܩܕ ܗܘܐ ܛܪܘܢܐ ܘܐܬܝܘ ܗܘܘ .
ܠܫܢܢܐ ܣܦܝܪܐ ܘܣܝܦܐ .
ܕܐܢܫ ܢܚܙܐ ܢܬܕܚܠ ܚܐܪܘܬܐ .
ܚܙܬ ܐܟܢ ܗܝܡܢܘܬܐ .
ܘܫܘܬ ܢܦܫܗ ܠܐܓܘܢܐ ܀
ܘܐܝܟ ܠܛܠܝܐ ܕܙܡܪܐ ܒܙܡܪܐ .
ܘܢܫܘܪ ܘܢܪܩܘܕ ܒܫܥܬܐ .
ܡܐ ܕܫܡܥ ܩܠܐ ܕܟܢܪܐ .
ܫܕܐ ܢܦܫܗ ܘܐܬܚܡܣ ܠܗ .
ܫܛ ܢܟܦܘܬܐ ܘܐܬܥܪܓܠ ܀
ܗܟܢܐ ܐܦ ܡܘܕܝܢܐ .
ܟܕ ܚܙܘ ܫܢܢܐ .
ܐܬܕܟܪܘ ܬܘܒ ܠܡܘܠܟܢܐ .
ܐܬܚܝܠܘ ܘܙܟܘ ܡܢܓܕܐ .
ܕܐܬܠܒܒܘ ܒܡܘܠܟܢܐ ܀
ܐܦ ܗܘ ܣܘܣܝܐ ܕܩܪܒܐ .
ܡܐ ܕܫܡܥ ܩܠܐ ܕܩܪܢܐ .
ܫܪܐ ܪܬܚ ܘܡܬܚܡܣ .
ܛܥܡܘ ܡܘܕܝܢܐ ܫܢܢܐ .
ܘܫܡܝܢ ܐܟܢ ܠܝܘܬܪܢܐ ܀
ܘܝ ܕܩܕܡ ܦܩܝܕܝܢ .
ܐܬܕܟܪܘ ܐܟܢ ܥܠ ܛܘܒܐ .
ܒܣܦܣܪܐ ܒܟܠܝܠܐ ܚܙܝܢ ܗܘܘ .
ܢܘܪܐ ܗܘܬ ܠܗܘܢ ܡܚܙܝܬܐ .
ܚܙܘܗ ܒܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܀
ܐܝܟ ܐܬܠܝܛܐ ܚܝܠܬܢܐ .
ܕܐܢ ܗܘ ܕܚܙܐ ܐܓܘܢܐ .

cum eo, ceteris rebus eum compararunt et prætulerunt.

10. Nos vero, quia Deum non dileximus, cum quavis re eum commutavimus; qui enim amore ejus repletur, propter illam plenitudinem non potest recipere alium amorem.

11. Jubente tyranno, adducta fuerunt tormenta, ungues ferreæ, gladii, ut, iis visis, libera voluntas metu percelleretur. Fides hæc vidit et se in agonem projecit.

12. Et sicut adolescens saltatione abreptus illico lascivit et tripudiat; statim enim ac audivit vocem psalterii abjicit se et confidenter prosilit, despicit puritatem et in luxuriam se volutat;

13. Sic confessores, visis tormentis, memoriam promissionum iterum atque iterum menti infixerunt, et sic confortati vicerunt flagella, quia promissionibus animati erant.

14. Pariter equus belli, audita voce tubæ, incipit fervere et animosus esse. Confessores gustarunt tormenta et lucro illecti sunt.

15. Væ coram illis disposita eis in memoriam revocarunt beatitudines; in gladio coronam viderunt; ignis fuit illis speculum, in quo regnum cœleste viderunt.

16. Sicut athleta fortis si viderit agonem, resplendet, quia vidit co-

ܐܬܛܝܒ ܕܢܣܒ ܟܠܝܠܐ .
ܒܚܫܐ ܠܓܡܪ ܠܐ ܚܐܪ .
ܕܚܙܘܗ ܟܠܗ ܒܟܠܝܠܐ ܀

ܗܘܘ ܒܐܓܘܢܐ ܕܡܘܕܝܢܐ .
ܠܕܚܠܐ ܠܒܐ ܝܗܒ ܗܘܐ .
ܚܝܠܐ ܠܙܝܥܐ ܣܡܟ ܗܘܐ .
ܘܡܠܝܐ ܠܡܬܝܢܐ ܡܥܝܪ .
ܕܢܙܟܐ ܐܓܘܢܐ ܒܟܠܝܠܐ ܀

ܚܢܢ ܒܐܓܘܢܐ ܗܦܝܟܐܝܬ .
ܪܦܝܐ ܠܚܝܠܬܢܐ ܡܪܦܐ .
ܫܓܝܫܐ ܠܫܠܝܐ ܡܫܓܫ .
ܘܡܢ ܕܥܬܝܪ ܒܩܠܝܠܘܬܐ .
ܠܐܚܪܢܐ ܡܥܝܪ ܕܢܣܒ ܪܘܚܐ ܀

ܪܦܝܐ ܕܒܝܢܬܗܘܢ ܗܘܘ .
ܩܡܘ ܒܚܝܠܬܢܐ ܕܒܝܢܬܗܘܢ .
ܚܢܢ ܠܚܕܕܐ ܦܠܓܢ ܚܢܢ .
ܕܪܓܐ ܩܢܘ ܪܡܝܢ ܠܬܚܬܝܐ ܀

ܚܙܘܢ ܡܢ ܠܒܪ ܡܠܝܚ .
ܡܢ ܠܓܘ ܕܝܢ ܦܟܝܗ .
ܡܛܠ ܕܒܨܝܬܢ ܦܟܝܗܐ .
ܚܙܘܢ ܠܐ ܡܠܝܚ .
ܦܟܗܘ ܠܚܕܕܐ ܦܟܝܗܐ ܀

ܛܝܒܘܬܐ ܡܠܚܐ ܕܚܝܐ .
ܕܒܗ ܐܬܡܠܚܘ ܦܟܝܗܐ .
ܬܗܘܐ ܠܢ ܡܠܚܐ ܚܕܬܐ .
ܕܬܕܟܐ ܘܬܣܒ ܦܟܝܗܘܬܢ .
ܬܚܘܫ ܘܬܚܝܠ ܪܦܝܘܬܢ ܀

ܬܐ ܡܫܘܚ ܡܫܚܐ ܕܐܬܠܝܛܐ .
ܡܘܕܝܢܐ ܒܓܠܐ ܐܘܕܝܘ ܗܘܘ .
ܡܘܕܝܢܐ ܒܟܣܝܐ ܗܘܝ ܐܢܬ .
ܗܘܝ ܬܠܡܝܕܐ ܠܙܟܝܐ .
ܕܢܠܦܘܢܟ ܐܝܟܢ ܬܙܟܐ ܀
ܐܢ ܬܗܘܐ ܠܗܘܢ ܬܠܡܝܕܐ .

ronam paratam, confessor prorsus non respicit passionem, quia totus ejus aspectus in coronam intenditur.

17. Dum confessores stabant in agone, fortis trementi animum addebat, strenuus commotum sustinebat, celer tardum animabat, ut festinans ad coronam agonem superaret.

18. Nos in agone inverse agimus, remissus strenuos remissos reddit, perturbatus tranquillum impugnat, qui velocitate dives est excitat alium ut auram capiat.

19. Remissi qui inter eos erant in strenuis steterunt; nos vero nos invicem disjicimus, superiores gradum adepti prostrant inferiores.

20. Visus noster exterius sapit, intus vero insipidus est. Quia inquisitio nostra insipida est, visus noster non sapit; se invicem insipida reddiderunt.

21. Gratia, sal vitæ quo conditi sunt insipidi, sit nobis sal novum quod purificet et auferat insulsitatem nostram, constringat et roboret relaxationem nostram.

22. Veni, unge te oleo athletarum; confessores publice confessi sunt, sis confessor privatim; sis discipulus victorum, ut doceant te quomodo vincas.

23. Si fias eis discipulus, erunt

ܢܣܘܟܘܢ ܠܟ ܐܦ ܪ̈ܒܢܐ .
ܘܢܚܡܣܘܢ ܒܐܓܘܢܐ .
ܘܢܙܪܙܘܢ ܒܐܣܛܕܝܐ .
ܕܬܬܟܠܠ ܘܬܣܩ ܠܥܠ ܀
ܐܬܩܪܒ ܠܘܬ ܓܪ̈ܡܝܗܘܢ .
ܘܣܒ ܡܫܚܐ ܡܢ ܩܒܪ̈ܝܗܘܢ .
ܒܗܿܘ ܡܫܚܐ ܓܠܝܐ ܕܢܣܒܬ .
ܚܝܠܐ ܟܣܝܐ ܒܗ ܙܟܐ .
ܫܘܦ ܒܟ ܚܝܠܐ ܒܝܕ ܡܫܚܐ ܀
ܣܝܡ ܪܓܬܐ ܠܘܩܒܠ ܢܘܪܐ .
ܒܚܢ ܐܝܢܐ ܠܬܪ̈ܬܝܗܘܢ .
ܕܐܝܢܐ ܚܝܠܐ ܡܢ ܐܝܢܐ .
ܗܐ ܢܘܪܐ ܠܐ ܡܬܟܠܝܐ .
ܪܓܬܐ ܕܝܢ ܗܝ ܡܬܟܪܝܐ ܗܘܝ ܀
ܐܝܢܐ ܒܟ ܚܝܠܐ ܡܢܟ :
ܢܘܪܐ ܕܐܢ ܗܘ ܕܬܟܐܐ ܒܗ .
ܠܐ ܫܢܐ ܡܢ ܒܣܪܟ .
ܐܘ ܪܓܬܐ ܕܐܢ ܬܟܠܐ ܒܗ .
ܕܡܟܐ ܠܗ ܒܗܕ̈ܡܝܟ ܀
ܦܚܡ ܢܓܕܐ ܠܛܢܢܐ .
ܕܬܕܥ ܕܝܢ ܕܡܢܘ ܚܝܠܗ .
ܚܙܝ ܒܗ ܒܐܢܫ ܕܡ ܡܚܘ̈ܬܐ .
ܘܚܙܝ ܕܪ̈ܓܬܐ ܐܝܟ ܚܫܘܗ .
ܕܚܕ ܡܚܘܬܐ ܠܛܘ̈ܪܝܗܝܢ ܀
ܒܥܕܢܐ ܕܐܢܫ ܡܬܢܓܕ .
ܟܦܐ ܠܗ ܠܘܬ ܡܚܘܬܐ .
ܘܣܒܪ ܒܝܫܐ ܕܙܟܐ ܗܘܐ .
ܪ̈ܗܛܝܢ ܪ̈ܓܫܐ ܐܝܟ ܪ̈ܟܫܐ .
ܒܝܕ ܡܚܘܬܐ ܠܘܬ ܟܠܝܠܐ ܀
ܣܗ̈ܕܐ ܣܘܥܪܢܐ ܒܟܐܒܐ .
ܫܡ̈ܐ ܕܐܦܠܐ ܠܫܒ̈ܝܗܘܢ .
ܡܨܝܐ ܐܕܢ ܕܬܣܝܒܪ .
ܕܟܕ ܢܫܡܥܝܢ ܩܫܝ̈ܬܐ .
ܠܐ ܢܕܚܠ ܡܢ ܪ̈ܟܝܟܬܐ ܀

tibi magistri, ungent te in agone, circumdabunt te in studio ut coroneris et ascendas.

24. Accede ad eorum ossa, assume oleum e sepulchro eorum, hoc oleo manifesto quod acceperis virtus occulta victorem te reddet ; unge te virtute per oleum.

25. Pone concupiscentiam contra ignem, proba utrumque quodnam sit alter ofortius : ecce ignis non impeditur, sed concupiscentia cohibetur.

26. Quodnam te fortius est? An ignis, quem si increpaveris non recedit a carne tua, aut concupiscentia, quam si cohibueris, dormit in membris tuis.

27. Confer flagellationem cum zelo, ut scias an hic fortior sit ; inspice hominem flagris cæsum et videbis concupiscentias dolore ab una tantum virga inflicto opertas esse.

28. Quo tempore homo flagellatur sub virga succumbit et putat Malus se vicisse, sed currunt sensus velut equi per virgam ad coronam.

29. Martyres reipsa passi sunt dolores quorum ne nomina quidem auris nostra sustinere potest, ut, acerbis hisce tormentis auditis,non timeamus mitiora.

ܒܐܝܢܐ ܦܣܐ ܢܬܓܘܣ .
ܒܐܝܕܐ ܥܠܬܐ ܢܬܛܫܐ .
ܕܣܘܕܪܐ ܫܩܠܘܗ ܣܗܕܐ .
ܕܛܫܝܐ ܠܚܡܝܠܘ ܦܓܥܘܬܐ .
ܘܐܬܦܪܣܝ ܠܗܝܢ ܥܠܠܬܗ ܀
ܒܐܝܠܝܢ ܦܨܐ ܠܬܛܫܐ .
ܚܐܪܘܬܢ ܡܐ ܕܐܙܕܟܝܬ .
ܕܡܚܝܠܐ ܡܢ ܕܢܙܟܐ .
ܐܘ ܕܠܐ ܨܒܐ ܟܕ ܡܨܝܐ .
ܣܟܪ ܦܘܡܐ ܥܠ ܬܪ̈ܬܝܗܝܢ ܀
ܛܟܣ ܐܕܡ ܥܠܠܬܐ .
ܐܢܬܬܐ ܝܗܒܬ ܠܝ ܘܐܟܠܬ .
ܚܘܐ ܠܚܘܝܐ ܪܡܝܬ ܗܘܬ .
ܟܕ ܐܬܓܠܝܬ ܟܐܢܘܬܐ .
ܚܒ ܥܠܠܬܐ ܕܛܥܝܐ ܀
ܡܦܩ ܒܪܘܚܗܘܢ ܩܛܝܓܪܐ ܗܘ .
ܕܗܘ ܐܠܥܐ ܛܥܝܬܐ ܙܟܬܗ .
ܘܠܗ ܚܘܝܐ ܡܚܝܠܐ ܚܠܦܘܗ .
ܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܟܕ ܚܐܒ .
ܡܢ ܕܡܚܝܠ ܡܢܗ ܙܟܝܗ ܀
ܗܘܘ ܚܠܦܝ ܒ̈ܥܝܐ :
ܕܣܪ̈ܝܩܢ ܐܢܝܢ ܥܠܠܬܐ .
ܠܚܛܝܐ ܩܕܡ ܕܝܢܐ .
ܚܢܢܐ ܢܗܘܐ ܥܠܠܬܐ .
ܢܩܘܡ ܚܠܦ ܥܠܠܬܗ ܀
ܗܘ ܐܥܠ ܗܘܐ ܥܠܠܬܐ .
ܥܒܠ ܘܟܠܐ ܛܘܦܢܐ .
ܚܛܗ ܗܘ ܒܝܫ ܢܛܦܗ ܕܐܕܡ .
ܘܐܢ ܗܘ ܕܡܬܛܒܥܝܢ ܚܘ̈ܒܘܗܝ .
ܟܠܝܘܡ ܢܦܩܢ ܛܘ̈ܒܥܘܗܝ ܀
ܗܘܐ ܚܢܢܐ ܒܥܠܠܬܗ .
ܢܟܦܗ ܘܟܠܐ ܟܐܢܘܬܐ .
ܐܚܕܗ ܘܩܪܐ ܛܒܘܬܐ .

30. Ad quamnam excusationem confugiemus, quonam prætextu protegemur? Martyres removerunt pallium, sub quo latebat ignavia, hujusque falsi prætextus detecti sunt.

31. Ad quos prætextus confugiet nostra libertas quando devicta fuerit? Quod infirmior esset ut vinceret aut quod cum posset noluerit? Occludet os super utrumque.

32. Adam texuit prætextus : « *Mulier dedit mihi et comedi* [1]. » Heva crimen in serpentem rejecit. Ubi Justitia se revelavit, devicta sunt argumenta eorum qui seducti fuerunt.

33. Eorum apologia accusatio fuit ; hominem ejus costa seducta devicit ; illam serpens debilis vicissim devicit. Unusquisque eorum succubuit et ab altero qui ipso debilior erat subactus est.

34. Sitis pro me, o confessores, intercessores, quia inanes sunt excusationes peccatori coram Judice ; misericordia sit excusator, stet pro excusationibus ejus.

35. Peccator excusationes obtulit, illexit et inhibuit diluvium peccati ; mala fuit gutta Adæ, et, si immerguntur ejus delicta, quotidie reparantur ejus submersiones.

36. Ipsa misericordia suis excusationibus commovit et cohibuit justitiam, circumdedit et invocavit

1 *Gen.* III, 12.

ܐܝܟ ܕܝܕܥ ܕܢܬܟܫܦ ܗܝܕܝܟ .
ܢܕܥ ܗܘ ܕܢܨܠܐ ܚܠܦܝ ܀

gratiam. Sicut scivit tum deprecari, sciat nunc pro me orare.

ܫܠܡܘ ܡܕܪ̈ܫܐ : ܬܪ̈ܥܣܪ : ܕܥܠ ܡܘܕܝܢܐ
ܩܕܝܫܐ ܕܐܡܝܪܝܢ ܠܡܪܝ ܐܦܪܝܡ .

Expliciunt hymni duodecim de sanctis confessoribus quos composuit Mar Ephrem.

## VI.

ܬܘܒ ܕܝܠܗ : ܕܒܢ̈ܝ ܫܡܘܢܝ ܕܝܠܗ : ܩܠܐ :
ܕܩܕܡܘܗܝ : ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ : ܡܠܦܢܐ .

Ejusdem Mar Ephræmi doctoris de filiis Samonæ [1], ad tonum præcedentis.

ܐܡܐ ܕܫܒܥܐ ܢܨܝܚܐ .
ܐܝܟ ܫܒܬܐ ܕܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ .
ܘܡܢܪܬܐ ܕܫܒܥܐ ܩܢܝܢ .
ܘܚܟܡܬܐ ܕܫܒܥܐ ܥܡܘܕܝܢ .
ܘܪܘܚܐ ܕܫܒܥܐ ܡܥܒܕܢܝܢ ܀

1. **Mater illustrium filiorum comparari potest hebdomadi septem dierum, candelabro septem calamorum, sapientiæ septem columnarum, Spiritui septem operationum.**

ܥܘܢܝܬܐ : ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܟܠܠ ܣܓܘܕܘܗܝ ܀

Responsorium : **Benedictus qui coronavit adoratores suos.**

ܫܦܝܪܐ ܗܘܬ ܐܝܟ ܦܪܚܬܐ .
ܚܒܝܒܝܗ ܐܝܟ ܕܓܦܐ .
ܐܬܡܠܚܬ ܕܬܬܢ ܠܨܒܬܐ .
ܢܬܦܬ ܠܗ ܘܫܕܬ ܐܓܦܝܗ .
ܕܬܦܪܥ ܠܗ ܓܦܐ ܒܩܝܡܬܐ ܀

2. **Decora erat ut avis ; dilecti ejus erant ut pennæ ; nudata est ut exornaretur ; avulsit et projecit pennas ut novas produceret in resurrectione.**

ܦܪܚܐ ܐܡܐ ܒܩܝܡܬܐ .
ܘܦܪܚܝܢ ܒܬܪܗ ܚܒܝܒܝܗ .
ܝܠܕܬ ܐܢܘܢ ܡܢ ܟܪܣܐ .
ܘܛܡܪܬ ܐܢܘܢ ܒܓܘ ܢܘܪܐ .
ܕܬܚܬ ܐܢܘܢ ܠܡܠܟܘܬܐ ܀

3. **Volabit mater in resurrectione et volitabunt post eam dilecti ejus. Eos ex utero genuit et in igne abdidit, ut in regnum cœleste deduceret.**

ܚܫܘܗܝ ܕܚܫܘ ܒܡܘܬܗܘܢ .
ܩܫܝܢ ܗܘܘ ܚܒ̈ܠܐ ܕܡܘܠܕܗܘܢ .
ܒܝܬ ܚܒ̈ܠܐ ܠܚܒ̈ܠܐ ܩܡܬ .
ܙܟܘ ܚܒ̈ܠܐ ܕܚܘܒܐ ܕܡܪܐ .
ܠܚܒ̈ܠܐ ܕܝܠܕܐ ܘܕܡܘܬܐ ܀

4. **Dolores quos in morte passi sunt doloribus nativitatis acerbiores fuerunt. Mater inter duos illos dolores firma stetit. Funes amoris Domini vicerunt dolores nativitatis et mortis.**

[1] ܫܡܘܢܝ *shamuni* vel Samona nomen est quo Syri designant matrem septem filiorum Machabæorum, qui martyrium passi sunt sub Antiocho Epiphane prout narratur in *II Mac.* VII.

ܘܐܦ ܠܐ ܗ̇ܘ ܚܕ ܫܒܩܬ ܠܗ̇ .
ܕܢܗܘܐ ܚܘܛܪܐ ܠܣܝܒܘܬܗ̇ .
ܬܒܪܬܗ ܠܚܘܛܪܐ ܕܣܝܒܘܬܗ̇ .
ܕܐܬܢܨܚܬ ܒܫܬܝܬܝܐ .
ܠܐ ܚܒܬ ܒܫܒܝܥܝܐ ܀

ܐܦܩܬ ܐܢܘܢ ܡܢ ܥܘܒܗ̇ .
ܘܫܕܬ ܐܢܘܢ ܒܓܘ ܢܘܪܐ .
ܒܢܘܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܢܦܚܬܗ̇ .
ܕܢܗܘܘܢ ܗܠܝܢ ܦܓܪ̈ܢܝܐ .
ܐܝܟ ܥܝܪ̈ܐ ܕܢܘܪܐ ܘܪܘܚܐ ܀

ܕܝܢܐ ܠܗܝܢ ܐܡܐ ܕܬܟ̈ܠܬ .
ܠܒܬܘܠܬܢ ܣܟܠܬܐ .
ܕܣܪܩܬ ܢܦܫܗ̇ ܡܢ ܝܠܕ̈ܝܗ̇ .
ܣܟ̈ܠܬܐ ܠܘ ܠܡܢܪ̈ܬܐ .
ܗܐ ܨ̈ܒܬܝ ܒ̈ܢܬܐ ܢܘܟ̈ܪܝܬܐ ܀

ܒܗ ܗܘ ܒܘܠܒܠܐ ܕܗܘܐ .
ܕܙܩܪ̈ܝ ܘܠܐܝ (sic) ܠܐܚܪ̈ܢܐ .
ܩܡ̈ܝ ܗܢܝܢ ܒܥܪܛܠܝܘܬ .
ܚܣܪ ܡܫܚܐ ܕܒܡ̈ܐܢܝܗܝܢ .
ܐܚܕ ܚܫܘܟܐ ܠܡܫܒ̈ܩܝܗܝܢ ܀

ܢܟܣܬ ܢܦܫܗ̇ ܒܪܬ ܝܦܬܚ .
ܥܓܠܬܐ ܪܚܡܬ ܣܝܦܐ .
ܐܒܘܗ̇ ܒܕܡܗ̇ ܕܒܚ ܗܘܐ .
ܐܦ ܠܦܫܝܛܐ ܡܫܟܚ ܗܘ .
ܕܢܟܘܣ ܒܕܡܐ ܕܢܦܫܗ ܀

ܛܠܝܬܐ ܣܢܬ ܡܥܡܘܕܝܬܐ .
ܚܘܪ ܦܓܪܗ̇ ܕܡܫܚܬ ܒܕܡܗ̇ .
ܦܓܪܐ ܒܕܡܗ ܡܬܚܘܪ .
ܫܘܫܐ ܕܡ̈ܝܐ ܓܠܝܐ .
ܡܘܡܐ ܟܣ̈ܝܐ ܡܫܝܓ ܒܗ ܀

ܚܝܬ ܢܒܝܬܐ ܒܗ̇ ܡܘܗܒܬܐ .
ܬܡܢܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܠܐ ܡܐܢܬ ܠܗ̇ .
ܡܝܬ ܒܥܠܗ̇ ܘܩܪܒܬ ܠܡܪܗ̇ .
ܢܦܫܗ̇ ܐܡܟܪܬ ܐܪܡܠܬܐ .
ܠܚܬܢܐ ܕܠܐ ܡܬܚܒܠ ܀

5. Nec permisit mater, ut unus ille adolescentior esset baculus suæ senectutis, sed fregit baculum suæ senectutis. Quæ in sexto filio triumphaverat non est devicta in septimo.

6. Eduxit eos e sinu suo et in ignem projecit; ipsa ignem et spiritum insufflavit, ut filii corporei fierent velut angeli ignis et spiritus.

7. Damnat virgines nostras stultas mater quæ se orbavit suis liberis. Stultæ non suas lampades ornant sed filias alienorum.

8. In illa confusione, qua texuerunt et laborarunt (?) pro aliis, ipsæ nudæ steterunt, defecit oleum in vasis earum et tenebræ obtinuerunt in lampadibus.

9. Immolavit se filia Jephte; vitula gladium dilexit; pater in sanguine illius sacrificavit; simplici licet sui sanguinis sacrificium offerre.

10. Puella sprevit ablutionem; ablutione sui sanguinis nitidum reddidit suum corpus; per externam aquæ abstersionem maculæ latentes absterguntur.

11. Anna prophetissa vixit absque tædio in templo octoginta annis. Mortuo viro suo, se addixit Domino. Vidua facta animam suam desponsavit sponso incorruptibili.

ܚܠܦ ܓܒܪܗ ܡܪܗ ܪܚܡܬ .
ܚܠܦ ܒܝܬܗ ܒܝܬܗ ܪܓܬ .
ܠܡܪܗ ܦܠܚܬ ܠܘܬ ܡܪܗ .
ܐܚܕܬ ܢܦܫܗ ܚܐܪܬܐ .
ܠܡܪܐ ܕܥܒܕܗ ܒܪܬ ܚܐܪܐ ✥

12. Pro viro suo Dominum amavit; pro domo sua domum Dei dilexit; Dominum coluit apud Dominum suum; a conjugio soluta mancipavit se Domino, qui fecit eam liberam.

ܘܠܐ ܗܘܐ ܡܪܗ ܒܩܛܝܪܐ .
ܒܨܒܝܢܗ ܡܪܐ ܩܒܠܬܗ .
ܟܠܗ ܕܝܗܒ ܠܢ ܚܐܪܘܬܐ .
ܕܢܙܒܢ ܠܗ ܚܐܪܘܬܢ .
ܘܢܗܘܐ ܝܪ̈ܬܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ✥

13. Libera voluntate in Dominum suum accepit Deum qui eam non coegerat. Deus omnem dedit nobis libertatem ut venderemus ei libertatem nostram et hæredes efficeremur regni ejus.

ܟܡܐ ܕܚܐܪܘܬܢ ܒܪܬ ܚܐܪܐ ܗܝ .
ܗܘܝܐ ܐܡܬܐ ܡܫܥܒܕܬܐ .
ܘܐܡܬܝ ܕܗܘܬ ܡܫܥܒܕܐ .
ܒܗ ܗܘ ܗܘܬ ܡܫܪܪܬܐ .
ܕܡܪܘܬܗ ܕܡܪܗ ܛܒܐ ܗܝ ✥

14. Quamdiu libera nostra voluntas independens vult esse, serva fit; quando autem Deo mancipatur, tunc fit vere libera, quia dominatio sui domini bona est.

ܪܚܡܬ ܚܢܐ ܠܐܠܗܐ .
ܐܫܬܥܒܕܬ ܠܗ ܒܗܝܟܠܗ .
ܒܫܘܦܪܗ ܚܙܬ ܟܠ ܝܘܡ .
ܠܐ ܐܗܦܟܬ ܥܝܢܗ ܡܢܗ .
ܫܢܝܢ ܬܡܢܝܢ ܠܐ ܣܒܥܬܗ ✥

15. Anna amavit Deum eique se addixit in templo, pulchritudinem ejus constanter contemplans, nec oculos unquam ab eo avertens per annos octoginta, nec ejus contemplatione satiata fuit.

ܒܬܘ̈ܠܬܗ ܕܝܢ ܕܡܫܝܚܐ .
ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬܗ ܦܥܝܢ .
ܘܓܘ ܒܝܬܗ ܒ̈ܛܠܢ .
ܬܡܢ ܐܝ̈ܬܝܢ ܘܠܐ ܬܡܢ .
ܒܥܝܕܐ ܡܥܒ̈ܪܢ ܙܒ̈ܢܐ ✥

16. Christi virgines extra domum ejus vagantur, et intra eam otio indulgent; ibi sunt et non sunt, pro more tempus terentes.

ܐܘ ܠܗ ܠܐܬܠܝܛܐ ܐܚܪܝܐ .
ܒܪܗ ܕܫܡܘܢܝ ܡܝܩܪܬܐ .
ܡܢ ܛܘܪܢܐ ܘܐܩܝܡܗ .
ܒܝܬ ܫܘ̈ܢܩܐ ܠܫܘܪ̈ܓܓܐ .
ܒܝܬ ܒ̈ܝܫܬܐ ܠܛܘ̈ܒܐ ܣܡܗ ✥

17. O athletam novissimum venerabilis Samonæ filium, quem tyrannus in medio statuit inter tormenta et illecebras, inter maxima mala et beatitudines!

ܐܫܬܘܕܝ ܣܓܝ ܠܗ ܛ̈ܒܬܐ .
ܘܐܝܟܢ ܝܗܒ ܛ̈ܒܬܐ .
ܕܡܢ ܛ̈ܒܬܐ ܣܪܝܩ ܗܘܐ .

18. Tyrannus iterum atque iterum bona ei promisit. Quo modo bona dedisset qui bonis privatus erat? In ipsis suis bonis malus

ܐܦ ܒܛܘܒܘܗܝ ܒܝܫܐ ܗܘܐ .
ܕܛܘܒܘܗܝ ܘܝ ܡܥܠܐ ܗܘܐ ܀
ܚܙܐ ܐܝܟ ܒܝܫܐ ܠܢܨܝܚܐ .
ܕܒܒܝܫܬܗ ܐܬܥܕܪܘ .
ܗܦܟ ܠܗ ܡܥܕܪ .
ܕܢܣܟܠ ܫܪܝ ܡܠܟ ܛܒܬܐ .
ܕܒܛܒܬܗ ܢܒܐܫ ܗܘܐ ܀
ܐܝܟ ܗܘܟܢܐ ܕܒܝܫܐ .
ܐܦ ܟܕ ܕܡܛܐܒ ܩܛܘܠܐ ܗܘ .
ܗܟܢ ܢܕܥ ܕܐܠܗܐ .
ܛܒ ܗܘ ܛܒ ܐܦ ܟܕ ܡܒܐܫ .
ܕܛܘܒܐ ܒܚܫܐ ܡܝܒܠ ܠܢ ܀
ܚܦܐ ܠܗ ܒܝܫܐ ܦܪܨܘܦܐ .
ܘܫܘܝ ܢܦܫܗ ܐܝܟ ܛܒܐ .
ܕܢܓܠܘܙ ܐܢܘܢ ܡܢ ܛܒܐ .
ܓܒܘ ܕܝܢ ܗܢܘܢ ܒܝܫܬܐ .
ܕܠܐ ܢܬܦܪܫܘܢ ܡܢ ܛܒܐ ܀
ܚܪ ܗܘܐ ܛܠܝܐ ܘܐܬܒܚܢ .
ܕܐܝܠܝܢ ܐܢܝܢ ܛܒܬܐ .
ܘܐܝܠܝܢ ܐܢܝܢ ܒܝܫܬܐ .
ܛܒܬܗ ܚܫܒ ܒܝܫܬܐ .
ܘܒܝܫܬܗ ܛܒܬܐ ܀
ܛܪܝܦ ܘܚܟܝܡ ܐܝܟ ܣܒܐ .
ܓܒܐ ܕܡܝܬܝܐ ܢܨܚܢܐ .
ܛܠܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܘܪܟܝܟ ܦܓܪܗ .
ܣܒܐ ܗܘܐ ܘܩܫܝܫ ܒܪܥܝܢܗ .
ܘܪܥܝܢܗ ܟܘܪܐ ܗܘܐ ܠܗ ܀
ܠܗܠܝܢ ܐܢܝܢ ܠܓܒܝܬܐ .
ܣܡ ܠܗܝܢ ܐܝܟ ܕܒܟܘܪܐ .
ܒܚܢܗ ܠܛܘܒܐ ܕܡܠܟ ܠܗ .
ܘܐܫܟܚܗ ܕܠܘܛܬܐ ܗܘܐ .
ܒܚܫܐ ܐܫܟܚ ܢܨܚܢܐ ܀
ܐܫܛ ܛܘܒܐ ܕܡܠܟ ܠܗ .
ܕܚܙܐ ܕܠܘܛܐ ܟܣܝܐ ܠܗ .

erat, quia ejus beatitudines væ afferebant.

19. Vidit Malus inclytos martyres in malis ab ipso illatis adjutos, mutata igitur agendi ratione, adjuvans ut noceret cœpit promittere bona, ut bonis suis mala inferret.

20. Quemadmodum igitur Malus homicida est etiam ubi benefactorem agit, sic sciendum nobis est Deum summe bonum esse etiam ubi mala infert; beatitudinem enim nobis per dolores præbet.

21. Malus larva se texit ut bonum se simularet et martyres summo bono privaret; illi autem mala elegerunt, ut a summo bono non separarentur.

22. Respexit adolescens et discernens quænam sunt bona et quænam sunt mala, bona a tyranno oblata reputavit mala et mala ejus bona.

23. Strenuus igitur et sapiens elegit quæ triumphos afferebant. Puer adhuc corporeque tener senem annosumque mente se præbuit. Mens ejus fuit fornax probationis.

24. Quæ sibi eligenda offerebantur in corde suo velut in fornace posuit, probavit beatitudinem ipsi promissam, maledictionem esse invenit; per passionem victoriam nactus est.

25. Sprevit beatitudinem ipsi promissam perspiciens maledictio-

ܐܝܟܢ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܬܘܪܥܬܐ .
ܢܝܩܪ ܕܒܝܫܐ ܫܘܢܩܗ .
ܘܢܥܬܪ ܛܒܐ ܟܠܝܠܗ ❖

ܠܐ ܐܬܚܡܨ ܡܢ ܨܥܪܗ .
ܕܗܘ ܕܡܠܟ ܠܗ ܐܝܩܪܐ .
ܕܡܬܚܣܕ ܐܢܫ ܒܩܛܝܪܐ .
ܘܩܢܛ ܗܘܐ ܕܩܛܝܪܐ .
ܫܛ ܐܝܩܪܗ ܘܩܛܝܪܗ ❖

ܛܠܝܐ ܐܠܨܗ ܒܩܛܝܪܐ .
ܠܡܐܬܐ ܕܢܐܬܐ ܠܒܣܝܡܘܬܐ .
ܘܛܠܝܘܬܐ ܕܐܦܠܐ ܦܓܘܕܐ .
ܟܠܝܐ ܠܗ ܡܢ ܛܘܥܡܐ .
ܟܕ ܐܠܨܝ ܠܗ ܠܐ ܢܨܒܐ ❖

ܚܢܢ ܕܝܢ ܣܟܠܐ ܟܕ ܡܪܢ .
ܕܢܩܢܐ ܡܕܡ ܠܐ ܦܣܩ .
ܙܕܐ ܨܒܝܢ ܠܩܛܝܪܗ .
ܗܘ ܒܩܛܝܪܐ ܠܐ ܩܒܠ .
ܚܢܢ ܒܩܛܝܪܐ ܬܒܥܝܢ ܚܢܢ ❖

ܛܠܝܐ ܝܘܣܦ ܐܫܟܚ ܗܘܐ .
ܡܟܫܠܬܐ ܕܡܠܝܐ ܐܒܕܢܐ .
ܢܦܠ ܠܗ ܢܫܒܐ ܕܥܠܝܡܐ .
ܒܥܪܛܠܝܘܬܐ ܡܣܟܝܢ ܗܘܘ ܠܗ .
ܒܥܪܛܠܝܘܬܐ ܥܪܩ ܗܘ ܡܢܗ ❖

ܬܪܝܢ ܕܐܒ̈ܐ ܣܒ̈ܐ ܒܣܝܒܘܬܗܘܢ .
ܚܣܡܘ ܒܐܡܪܐ ܒܦܪܕܝܣܐ .
ܓܘܪܝܐ ܕܐܪܝܐ ܒܩܝܛܘܢܐ .
ܚܙܐ ܠܥܓܠܬܐ ܘܥܪܩ ܡܢܗ .
ܐܠܨ ܟܝܢܗ ܘܟܒܫ ܟܦܢܗ ❖

ܝܘܣܦ ܣܗܕܐ ܕܒܟܣܝܐ .
ܘܡܘܕܝܢܐ ܕܒܩܝܛܘܢܐ .
ܡܘܕܝܢ̈ܐ ܒܐܠܗܐ ܐܘܕܝܘ .
ܝܘܣܦ ܕܝܢ ܒܢܘܪܐ ܐܘܕܝ .
ܡܘܕܝܢܐ ܒܢܘܪܐ ܕܠܐ ܗܘܐ ❖

ܒܪܕܘܦܝܐ ܐܦ ܛܠܝܬܐ .

nes ipsi exinde obventuras; tyrannum gravius despexit, ut Malus supplicium aggravaret et Bonus coronam ditiorem efficeret.

26. Non erubuit de opprobrio ipsi illato a tyranno, qui honorem ipsi promiserat. Homo violentia opprobrium subit et violentiam timet; adolescens sprevit tyranni honores atque violentiam.

27. Tyrannus violentia adegit puerum ut ad delicias accederet. Quamvis autem adolescentia ne frenis quidem a deliciis gustandis retrahatur, adolescens sub coactione renuit.

28. Nos autem stulti, quum Dominus non permittit nobis quidpiam acquirere, prohibitionem ejus ex proposito violamus. Ille sub violentia non accepit oblata, nos cum violentia exigimus.

29. Puer Joseph invenit rem exitii plenam. Incidit in rete juvenum; in nuditate expectabant, per nuditatem rete effugit.

30. Duo lupi senectute gravati inviderunt uni oviculæ in horto. Catulus leonis in cubiculo vidit juvencam et fugit ab ea; coegit naturam et ejus famem superavit.

31. Joseph secreto martyr fuit et confessor in cubiculo, Confessores Deum confessi sunt, eo quod ignem passi sunt. Josephus confessor fuit, eo quod igne (voluptatis) non exarsit.

32. In persecutione puellæ etiam

ܢܦܠܘ ܠܐܓܘܢܐ ܘܐܬܟܠܠܘ .
ܙܒܢܐ ܗܘܐ ܕܚܝܠܘܬܐ .
ܒܗܘܢ ܩܘܫܬܐ ܐܬܙܝܚ .
ܒܢ ܕܝܢ ܫܘܩܪܐ ܡܬܙܝܚ ܀
ܒܝܬ ܣܢܐܝܗ̇ ܕܒܬܘܠܘܬܐ .
ܢܛܪܘ ܗܘܝ ܠܒܬܘܠܘܬܐ .
ܐܬܝ ܟܠܝܠܝܢ ܥܡ ܚܕ .
ܡܢܝܢ ܕܪܕܘܦܝܐ ܘܒܬܘܠܘܬܐ .
ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܚܕ ܥܠ ܡܣܡܟ ܀

ܫܠܡ . ܕܥܠ ܒܢܝ̈ ܫܡܘܢܝ .

## VII.

ܬܘܒ ܡܕܖ̈ܫܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܥܠ ܣܗܕ̈ܐ ܩܕܝ̈ܫܐ ܓܘܢܝܬ[a] .

ܕܡܘܕܝܢܐ ܥܠ ܗܠܐ ܘܐܠܗܐ ܕܐܚܒܬܘܢܝܗܝ .
ܥܘܢܝܐ : ܫܘܒܚܐ ܠܝܡܝܢܟ ܡܪܝ ܕܠܣܗܕ̈ܐ
ܟܠܝܠܐ ܓܕܠܬ ܀

ܐܠܗܐ ܕܐܚܒܬܘܢܝܗܝ .
ܘܡܫܝܚܐ ܕܐܪܚܡܬܘܢܝܗܝ .
ܘܪܘܚܐ ܩܘܕܫܐ ܕܚܕܝܬܘܢܝܗܝ .
ܢܬܠ ܠܝ ܟܢܪܐ ܘܩܠܐ .
ܕܐܙܡܪ ܒܗ ܢܨܚܢܝܟܘܢ ܀
ܠܡܪܢܟܘܢ ܕܝܢ ܒܥܐ ܐܢܐ .
ܡܢ ܡܪܢ ܡܪܐ ܕܟܠ .
ܕܢܥܬܪ ܟܢܪܝ ܒܥܒ̈ܕܝܟܘܢ[b] .
ܠܐ ܗܘܐ ܕܠܗܘܢ ܐܨܒܬ .
ܐܠܐ ܕܒܗܘܢ ܐܨܛܒܬ ܀

in certamen inciderunt et coronatæ sunt; tempus fuit constantiæ et fortitudinis. In illis veritas vicit, in nobis mendacium triumphat.

33. Inter virginitatis hostes illæ servarunt virginitatem; duæ coronæ persecutionis et virginitatis sibi invicem occurrerunt. Harum una altera fulcitur.

Explicit de filiis Samonæ.

## VII.

## SANCTI EPHRÆMI HYMNI DE

### SANCTIS MARTYRIBUS IN COMMUNI [1].

Tono: Confessorum seu Deus quem amavistis. Responsorium : Gloria dexteræ tuæ, Domine, quæ Martyribus coronam texuit.

1. Deus quem amavistis, Christus quem dilexistis, Spiritus sanctus quem gaudio affecistis, det mihi citharam vocemque ut cantem præclara vestra gesta.

2. Dominum nostrum, omnium dominatorem per vos rogo, ut actibus vestris ditet citharam meam, non ut ornem eos, sed ut exorner ab eis.

[1] Occurrit hic vox ܣܗܕܐ quam *martyrem* vertimus. Supra vocem ܡܘܕܝܢܐ *Confessorem* reddidimus. Circa quod notandum est. ܡܘܕܝܢܐ proprie est *Confessor* qui fidem etiam sub tormentis confitetur, non tamen mortem idcirco patitur; ܣܗܕܐ vero seu μαρτυρ ille dicitur qui cum dispendio vitæ fidem confitetur. Sæpe tamen utraque vox confunditur et ܡܘܕܝܢܐ dicitur tum Confessor tum Martyr. Hinc hymnus primus de Martyribus appellatur hymnus Confessorum et hymni de Confessoribus et de Martyribus sæpe idem objectum habent, nempe glorificationem sanctorum.

[a] Codd. B fol. 18 et 23 ubi titulus est ܕܡܘܕܝܢ̈ܐ — [b] B ܒܥܒ̈ܕܝܟܘܢ.

ܒܪܝܟ ܗܘ ܡܠܟܐ ܕܙܝܢܟܘܢ .
ܒܬܪ̈ܝܢ ܐܬܠܝܢ ܐܙܝܢܐ[a] .
ܒܚܘܒܗ ܫܪܪܐ ܐܘܕܝܬܘܢ .
ܒܚܝܠܗ ܚܫܐ ܣܝܒܪܬܘܢ .
ܒܚܘܒܗ[b] ܘܒܚܝܠܗ ܙܟܝܬܘܢ ܀
ܓܒܐ ܘܓܒܝܐ ܡܘܬܐ ܛܒܐ .
ܡܢ ܚܝܐ ܕܫܡܐ ܒܝܫܐ .
ܒܚܝܐ ܙܥܘܪܐ ܗܘܝܬܘܢ .
ܗܐ ܒܡܘܬܟܘܢ ܪܒܝܬܘܢ .
ܒܩܛܠܟܘܢ ܐܫܬܡܥܬܘܢ ܀
ܫܘܪܐ ܐܢܘܢ ܦܓܪ̈ܝܟܘܢ .
ܚܕܪ̈ܝܢ ܠܐܬܪܢ ܒܪ̈ܝܐ .
ܩܪ̈ܒܐ ܘܫܓܘܫܐ ܠܐ ܗܦܟܘܗܝ .
ܕܒܐܘܠܨܢܗ ܥܪܩ ܠܓܪ̈ܡܝܟܘܢ .
ܐܚܝܕܐ ܓܘܣܐ ܒܓܪ̈ܡܝܟܘܢ ܀
ܓܘܣܐ[c] ܒܪ̈ܓܠܘܗܝ ܕܐܠܝܫܥ .
ܫܘܠܡܝܬܐ ܐܚܝܕܐ ܗܘܬ .
ܐܚܝ ܠܗ ܠܒܪ ܚܒܝܒܗ .
ܕܒܟܘܢ ܐܬܓܘܣܬ ܐܪܥܢ .
ܢܛܪܬܘܢ ܚܒܝܒ̈ܝܗ ܀
ܓܠܐ ܗܘ ܗܕܐ ܕܐܬܚܙܝܘ .
ܐܝܟ ܒܝܬ ܓ̈ܙܐ ܩܒܪ̈ܝܟܘܢ .
ܟܕ ܕܡܣܟܢܐ ܐܬܬܘܐ .
ܓܢܣܢ ܢܦܩ ܕܢܚܛܘܦ[d] ܠܗ .
ܥܘܕܪܢܐ ܡܢ ܓܪ̈ܡܝܟܘܢ ܀
ܩܛܘܠܝܟܘܢ ܐܬܦܢܝܘ .
ܩܛܘܠܐ[e] ܗܘܘ ܣܓܘܕܐ .
ܠܘܬ ܓܪ̈ܡܝܟܘܢ ܗܐ ܡܨܠܝܢ .
ܕܒܦܓܪ̈ܝܟܘܢ ܐܬܚܝܘ .
ܒܓܪ̈ܡܝܟܘܢ ܡܬܚܣܝܢ ܀
ܪ̈ܕܦܘ ܡܠܟ̈ܐ ܘܦܢܘ[f] ܡܠܟܐ .
ܛܘܪܐ ܙܒܢܘ ܦܓܪ̈ܝܟܘܢ[g] .

3. Benedictus rex, qui armavit vos duobus armis invincibilibus; amore ejus veritatem confessi estis, virtute ejus passiones sustinuistis; ejus amore ac virtute triumphavistis.

4. Præferenda est mors bona vitæ cum malo nomine. In vita pusilli fuistis, per mortem magni effecti estis, per necem inclytum nomen nacti estis.

5. Corpora vestra muri sunt; regionem nostram circumdant extranei; bella et commotiones eam non everterunt, quia in angustiis confugit ad ossa vestra.

6. Sulamita refugium quæsivit ad pedes Elisæi[1]; ille vivum reddidit ei dilectum ejus filium; quia terra nostra ad vos confugit, servavistis dilectos ejus.

7. Manifestum est sepulchra vestra veluti thesauros esse. Genus nostrum inopia laborans prorupit, ut raperet sibi auxilia ab eorum ossibus.

8. Occisores vestri conversi sunt: occisores adoratores effecti sunt et juxta ossa vestra preces fundunt; qui per corpora vestra revixerunt per ossa vestra condonantur.

9. Reges persecutiones moverunt et conversi Regem adorarunt. Ty-

1 *IV Reg.* V, 27.

a B ܐܬܠܝܢ — b M ܘܒܚܘܒܗ — c B ܒܓܘܫܡܝܟܘܢ — d B ܠܡܚܛܦ — e M ܘܩܛܘܠܐ — f M ܦܢܘ — g B ܦܓܪ̈ܝܟܘܢ

ܟܐܢ̈ܐ ܒܢܘ ܩܒܪ̈ܝܟܘܢ [a] .
ܬܓܐ ܕܒܣܪܘ [b] ܐܬܒܣܪ .
ܬܓܐ ܕܝܩܪܘ ܐܬܩܒܠ [c] ܀

ܡܘܬܐ ܕܟܠ ܒܗ ܡܬܦܟܠ .
ܐܢܬܘܢ ܒܗ ܐܬܢܨܚܬܘܢ [d] .
ܠܡܝ̈ܬܐ ܟܠܢܫ ܛܥܐ ܠܗ .
ܠܢ ܚܝ̈ܝܟܘܢ ܣܝܒܪܘ ܗܘܘ .
ܩܘܝܘ ܠܢ ܐܦ ܕܘܟܪ̈ܢܝܟܘܢ ܀

ܢܚܬܘ ܥܝܪ̈ܐ ܘܚܝܠܘ ܠܒܟܘܢ .
ܩܕܡܝܟܘܢ ܒܗ ܕܝܢܐ .
ܠܣܪ̈ܩܐ ܘܦܪ̈ܓܠܐ ܒܣܪܬܘܢ .
ܒܣܝܦܐ ܫܠܝܦܐ ܒܣܪܬܘܢ .
ܘܠܡܘܬܐ ܫܢܬܐ ܚܫܒܬܘܢ ܀

ܙܥ ܗܘܐ ܒܝܫܐ ܒܥܠܕܒܒܐ .
ܕܚܙܐ ܕܥܠܬܘܢ ܠܐܓܘܢܐ .
ܒܟܠ ܙܢ̈ܝܢ ܒܛܠܬܘܢܝܗܝ .
ܬܡܗ ܕܒܡ̈ܠܐ ܫܪܝܬܘܢ .
ܘܒܣܘܥܪܢܐ ܫܠܡܬܘܢ ܀

ܠܛܫ ܣܝܦܐ ܘܐܩܗܝܬܘܢܝܗܝ .
ܒܚܘܒܗ ܕܡܪܟܘܢ ܫܪܝܪܐ [f] .
ܐܘܩܕ ܢܘܪܐ ܘܩܪܬ ܠܗ .
ܐܬܬܫܝܛܬ ܫܠܗܒܝܬܐ .
ܕܒܣܬܗ ܗܝܡܢܘܬܐ ܀

ܝܘܡܐ ܕܒܗ ܐܬܟܠܠܬܘܢ .
ܗܘܬ ܚܕܘܬܐ ܒܫܡܝܐ .
ܐܠܗܐ ܚܕܝ ܕܙܟܝܬܘܢ .
ܡܫܝܚܐ ܪܘܙ ܕܐܬܢܨܚܬܘܢ .
ܪܘܚܐ ܕܨ ܕܐܨܠܚܬܘܢ ܀

ܦܫܝ ܐܝ̈ܕܐ ܕܐܣܛܪ̈ܛܝܟܘܢ .
ܦܫܝ ܡ̈ܠܐ ܕܕܝܢ̈ܝܟܘܢ .
ܠܐܝܬ ܟܠܗ ܣܡܠܐ .
ܟܠܝܠܐ ܝܗܒܬ ܝܡܝܢܐ ܀

ranni contempserunt corpora vestra ; pii ædificarunt monumenta vestra. Corona quæ vos despiciebat despecta fuit ; corona quam honorarunt fide suscepta fuit.

10. Per mortem, qua omnes humi prostrantur, triumphavistis. Mortuorum omnes obliviscuntur, vita vestra nos sustinuit ; memoria vestra apud nos permansit.

11. Delapsi e cœlo angeli mentes vestras coram judice confortarunt. Ungues ferreas et flagella despexistis, gladium eductum sprevistis, mortem somnum reputavistis.

12. Trepidavit Malus, hostis vester, videns vos agonem ingressos. Omni modo eum profligastis. Miratus est vos verbis incœpisse et opere complevisse.

13. Acuit gladium et obtudistis eum per amorem Domini vestri veri ; accendit ignem, sed ignis frigidus fuit ; flamma spreta fuit ; fides eam contempsit.

14. Quo die coronati fuistis, gaudium in cœlo obtinuit. Deus Pater gavisus est quod vicistis, Christus lætatus est quod triumphastis, Spiritus exultavit quod successus reportavistis.

15. Defecerunt manus lictorum vestrorum ; defecerunt verba judicum vestrorum, lassata est tota sinistra, coronam dextra dedit.

[a] B ܡܒܣܪܝܢܘܢ — [b] ܕܒܣܪ — [c] ܐܬܩܒܠܘܗ — [d] ܐܬܢܨܚܬܘܢ — [e] ܛܥܝ — [f] B ܫܪܝܪܐ ܡܪܢ

ܬܗܘܘܢ ܚܠܦܝ ܒܥܝܐ .
ܠܐ ܝܩܝܪܝ ܡܢ ܕܡܟܘܢ .
ܡܬܩܠܝ ܕܒܟܘܢ ܢܬܩܪܒܘܢ .
ܥܡܟܘܢ ܠܐ ܚܫܒ ܡܪܝ .
ܕܠܐ ܚܫܒܬܘܢ ܥܡܗ ܡܕܡ ܀
ܠܡܪܝ ܬܪܬܝܢ ܫܐܠ ܐܢܐ .
ܐܘ ܕܐܫܬܠܐ ܐܝܟ ܚܠܫܐ .
ܕܠܐ ܐܙܥܪ ܢܨܚܝܟܘܢ .
ܐܘ ܕܐܪܒ ܡܫܘܐ .
ܕܐܘܪܒ ܢܨܚܐ ܕܟܠܝܠܝܟܘܢ ܀
ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܚܝܠܟܘܢ .
ܘܐܬܐܣܪܟܘܢ ܠܐܬܠܐ .
ܢܚܝܠܢܝ ܕܐܐܣܘܪ ܐܦ ܡܠܐ .
ܐܢ ܗܘ ܕܡܫܟܚܐ .
ܕܒܡܠܐ ܐܬܐ ܢܨܚܝܟܘܢ ܀
ܥܕܪܘܢܝ ܕܝ ܒܟܣܝܬܐ .
ܕܐܟܠܠܟܘܢ ܒܓܠܝܬܐ .
ܐܦ ܝܕܥܬܐ ܕܛܡܝܪܐ ܒܢ .
ܡܠܦܐ ܠܦܘܡܐ ܒܟܣܝܬܐ .
ܕܒܠܝܗ ܢܦܩ ܒܓܠܝܬܐ ܀
ܐܦ ܐܢܐ ܒܠܥܕܝܟܘܢ .
ܠܐ ܫܦܝܪ ܐܢܐ ܕܐܡܠܠܟܘܢ .
ܒܥܐܕܟܘܢ ܙܡܪܬ ܠܐܚܝܟܘܢ .
ܗܒܘ ܠܝ ܚܡܪܝܟܘܢ .
ܕܐܒܣܡ ܚܒܝܒܝܟܘܢ ܀
ܒܚܝܠܐ ܕܢܣܒܬ ܙܡܪ ܐܢܐ .
ܒܥܐܕܝܟܘܢ ܕܘܟܪܢܝܟܘܢ .
ܒܕܝܠܟܘܢ ܗܘ ܠܟܘܢ ܫܦܪ ܐܢܐ .
ܕܐܬܚܝܠܬ ܡܢ ܓܪܡܝܟܘܢ .
ܕܐܡܠܠ ܥܠ ܩܒܪܝܟܘܢ ܀
ܐܢܬܘܢ ܗܘܘ ܒܝ ܬܪܬܝܗܘܢ .
ܡܫܬܒܚܢܐ ܘܡܫܒܚܢܐ .
ܐܦ ܦܪܨܘܦܐ ܘܡܚܙܝܬܐ .
ܚܙܘ ܗܘܐ ܒܬܪܬܝܗܘܢ .
ܚܙܝܐ ܘܡܬܚܙܝܢܐ ܀

16. Sitis pro me intercessores; petitiones meæ non sunt sanguine vestro graviores nec ponderosiores quam ut per vos offerri possint. Deus non computat vobiscum, quia nihil cum eo computavistis.

17. Duo exposco a Domino nostro, ut propter meam imbecillitatem sileam, ne deprimam gesta vestra, aut ut dignus efficiar qui exaltem victorias coronarum vestrarum.

18. Ille Deus, qui confortavit vos ut ad opus martyrii vos accingeretis, me confortet ut ad loquendum me accingam, si possim gestorum vestrorum encomium facere.

19. Adjuvate me secreto ut publico encomio vos exornem. Scientia quæ in nobis latet doceat os intus, ut eam exterius proferamus.

20. Ego enim absque vobis non possum vos eloqui; in festo vestro laudes vestras fratribus vestris cano, date mihi vina vestra ut oblectem dilectos vestros.

21. Virtute quam accepi celebro in festis vestris memorias vestras. Vobis per ea quæ vestra sunt gratum me præsto; vim enim ab ossibus vestris accepi, ut loquerer de sepulchris vestris.

22. Vos estis mihi hæc duo laudati et laudatores, persona et speculum, videntes et visi.

ܦܩܕ ܗܘܐ ܛܪܘܢܐ ܘܐܝܬܝ ܗܘܐ .
ܠܫܘܢܩܐ ܣܪܩܐ ܘܣܝܦܐ .
ܕܬܚܙܐ ܘܬܙܘܥ ܚܐܪܘܬܐ .
ܚܙܬ ܐܝܟ ܗܝܡܢܘܬܐ .
ܘܥܒܪܬ ܢܦܫܗ ܠܓܘ ܬܘܢܐ ܀
ܣܝܒܪܘ ܣܗܕܐ ܒܥܒܕܐ .
ܚܫܐ ܕܐܦܠܐ ܠܡܫܬܥܝܘ .
ܡܨܝܐ ܐܕܢ ܕܬܫܡܥ .
ܕܟܕ ܕܫܡܥܝܢ ܩܫܝܬܐ .
ܠܐ ܢܕܚܠ ܡܢ ܒܣܝܡܬܐ .

23. Tyrannus jussit afferri tormenta, ungues et gladios, ut, his visis, metu percelleretur libera voluntas. Vidit hæc fides et inclusit se in cœlesti cubiculo.

24. Martyres actu sustinuerunt passiones, quarum narrationem auris ferre nequit ut, auditis acerbis, non timeamus mitia.

## VIII.

ܐܚܪܢܐ ܒܩܠܐ ܕܗܢܘ ܝܪܚܐ ܒܗ̇ ܥܘܢܝܬܐ
ܠܚܝܠܐ ܕܟܠܠ ܐܢܘܢ ܠܣܗܕܐ ܪ̈ܚܡܘܗܝ .

ܒܪܝܟ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܗܘ ܐܟܠܠ ܠܣܗܕܐ
ܪ̈ܚܡܘܗܝ . ܫܘܒܚܐ ܠܚܝܠܐ ܕܚܝܠ ܐܢܘܢ .
ܘܣܝܒܪܘ ܫܢܕܐ ܡܛܠ ܚܫܗ . ܒܪܝܟ ܨܒܝܢܐ
ܕܕܪܫ ܐܘܪܚܐ ܠܥܠ ܡܢ ܡܘܬܐ ܀

ܫܒܘܚܬܐ ܗܝ ܪܒܬܐ ܠܟܠ ܚܟܝܡܐ
ܒܕܘܟܪ̈ܢܝܟܘܢ . ܚܕܘܬܐ ܚܕܬܐ ܕܐܝܕܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܠܒܢܝ ܡܫܬܘܬܗܘܢ . ܠܟܠ ܕܡܗܝܡܢܝܢ ܡܛܝܢ
ܛܒܬܐ ܟܣܝܢ ܒܓܪ̈ܡܝܟܘܢ ܀

ܥܝܪ̈ܐ ܕܪܘܡܐ ܫܪܝܪ ܡܚܕܬܝܢ . ܕܓܪ̈ܡܝ ܣܗܕܐ
ܒܫܘܢܩܐ ... ܘܣܡܐ . ܕܚܝܐ ܒܓܘ
ܦܓܪ̈ܝܗܘܢ ... ܘܐܝܠܐ . ܕܪܚܡ ܘܩܪܒ ܠܘܬܗܘܢ
ܡܢܗܘܢ ܥܕܪܢܐ ܡܩܒܠ ܀

ܠܗܝܡܢܘܬܐ ܟܠ ܡܫܩܠܐ . ܡܛܠ
ܕܡܛܫܝܐ ܗܝ . ܒܝܕ ܬܫܡܫܬܐ ܚܫܐ ܚܝܐ .

Alius. Tono : Hic est mensis [1]. Responsorium : Gloria Virtuti quæ coronavit martyres amicos suos.

1. Benedictus Filius Dei vivi, qui coronavit martyres amicos suos ; laus Virtuti quæ confortavit eos, ut sustinerent supplicia propter ipsius passionem ; benedicta omnipotens Voluntas, quæ supra mortem viam trivit in cœlum.

2. Magna solemnitas cunctis sapientibus præbetur in vestris commemorationibus. Hæ hilarem festivitatem ministrant suis conviviis. Cunctis fidelibus obveniunt bona in ossibus vestris latentia.

3. Cœlestes angeli revera cruciatus renovant ossibus martyrum . . . pharmacum vitæ in corporibus eorum, et qui eos diligit ac ad eos accedit, ab eis auxilium obtinet.

4. Fidei omnia pervia sunt, quia abscondita est. Per ministerium

1 Schema : 12, 8, 8, 12. Integer non esse videtur hic hymnus, sed, ut fit in libris liturgicis, quædam tantum strophæ selectæ fuerunt. Idem pluries infra occurrit.

ܡܩܒܠ ܚܝܠܐ ܕܓܘ ܓܪ̈ܡܐ . ܒܓܢܝܐ
ܘܡܫܘܚܬܐ ܕܠܐ ܦܘܠܓܐ ܀

ædituum oleum lene, adhibitis precibus et inunctione absque intermissione, recipit virtutem in martyrum ossibus latentem.

ܛܒܐ ܕܐܪܒ ܘܒܣܘܥܪ̈ܢܝܗܘܢ ܟܠܠ ܐܢܘܢ .
ܢܬܠ ܫܝܢܐ ܠܟܠܗ ܐܬܪܐ . ܘܢܣܓܘܢ ܒܗ
ܕܘܟܪ̈ܢܝܟܘܢ . ܠܟܗ̈ܢܐ ܢܛܪ ܘܡܪܥܝܬܗ
ܠܟܠܗ ܥܘܕܪ̈ܢܝܢ ܀

5. Bonus, qui martyres magnificavit eosque propriis eorum actibus coronavit, pacem concedat toti regioni, ut in ea commemorationes vestræ multiplicentur; servet sacerdotes et gregi suo omnia auxilia provideat.

ܕܒܢܐ ܙܒܢܗ ܘܨܒܬ ܗܝܟ̈ܠܐ ܒܗܝܡܢܘܬܐ .
ܥܡܗܘܢ ܢܚܙܐ ܥܡܗ ܡܠܟܘܬܐ . ܒܡܘ̈ܬܒܝܗܘܢ
ܢܬܒܣܡ ܒܝܩܪܗܘܢ . ܘܗܢܘܢ ܐܦ ܗܘ ܒܨܠܘܬܗܘܢ
ܢܥܗܕܘܢܢܝ ܀

6. Qui fide ædificavit et ornavit templa justorum cum eis videat regnum cœleste et in eorum sedibus delectetur. Illi autem cum ipso mei memores sint.

ܒܪܝܟ ܗܘ ܚܝܠܐ ܕܚܝܠ ܐܢܘܢ ܟܕ ܚܝܝܢ
ܗܘܘ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܪܒ ܐܦ ܡܘܬܗܘܢ .
ܘܐܘܪܒ ܫܡܗܘܢ ܒܐܪ̈ܒܥ ܦܢܝ̈ܢ . ܒܪܝܟ
ܗܘ ܕܐܣܡ ܥܘܕܪܢܐ (ܕܣܓܝܐ) ܒܕܘܟܪ̈ܢܝܗܘܢ ܀

7. Benedicta sit illa Virtus quæ justos confortavit dum viverent; benedictus qui mortem eorum magnificavit et nomen eorum in quatuor orbis partibus celebre reddidit; benedictus qui copiosa auxilia posuit in eorum commemorationibus

ܘܕܥܡܠ ܪܥܝܢܝ ܘܒܫܘܢܩܝܗܘܢ ܟܠܠ
ܐܢܘܢ . ܢܗܘܐ ܠܝ ܣܒܪܐ ܕܦܘܪ̈ܥܢܝܗܘܢ .
.... ܚܝܐ ܡܝܘܬܘܬܝ . ܘܢܪܡܘܢ ܥܠܝ ܐܣܛܠܐ
ܕܕܡܗ ܕܒܗ ܐܬܟܣܐ ܀

8. Quia autem mens mea operam impendit ut martyres cruciatibus eorum coronaret, sit mihi ab eis spes retributionis (eorum vita), vivificetur mea mortalitas; projiciant super me stolam sanguinis sui qua protegar.

## IX.

ܩܠܐ ܐܚܪܢܐ .

ܐܘܕܘ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܡܫܒܚܐ .
ܕܚܝܠ ܠܐܬܠܝ̈ܛܘܗܝ ܒܡܠܬܗ .
ܘܐܘܕܝܘ ܒܫܪܪܗ ܘܠܐ ܟܦܪܘ ܀
ܐܬܠܝ̈ܛܐ ܕܒܚܘܒܗ ܢܨܚܘ .

## IX.

Alio tono[1].

1. Laudate regem gloriosum qui confortavit verbo suo athletas suos. Hi veram ejus fidem confessi sunt et non abnegarunt.

2. Athletæ, qui amore suo trium-

1 Schema strophæ : 777. Textus mendis scatet.

ܘܣܒܠܘ ܟܠ ܫܢܕܝܢ ܒܡܪܗܘܢ .
ܘܢܛܪܘ ܗܝܡܢܘܬܗܘܢ ܟܠܝܠܗܘܢ ܀

ܒܚܝܠܐ ܕܡܪܗܘܢ ܠܒܝܫܐ .
ܢܚܬܘ ܕܢܐܓܘܢܘܢ .
ܘܒܝܫܐ ܒܗܘܢ ܐܙܕܟܝ ܘܐܬܒܙܚ ܀

ܓܒܝܬܘܢ ܕܬܡܘܬܘܢ ܠܥܠܡܐ .
ܘܬܡܠܟܘܢ ܒܓܢܘܢ ܕܒܪܐ .
ܘܥܠ ܦܬܘܪ ܢܘܗܪܐ ܬܬܦܢܩܘܢ ܀

ܕܒܚܘܒܗ ܕܒܪܐ ܩܘܝܬܘܢ .
ܫܪܪܗ ܚܙܩܗ ܚܨ̈ܝܟܘܢ .
ܕܚܫܐ ܘܐܬܓܪܕܐ ܬܣܝܒܪܘܢ ܀

ܗܝܡܢܬܘܢ ܕܐܝܬ ܗܘ ܩܝܡܬܐ .
ܘܦܓܪ̈ܝܟܘܢ ܝܗܒܬܘܢ (ܐܝܟ) .
ܕܬܣܗܕܘܢ ܕܒܪܐ ܡܩܝܡ ܠܚܪܬܐ ܀

ܕܣܪ̈ܩܐ ܘܣܪ̈ܓܐ ܒܣܝܡ ܠܟܘܢ .
ܬܘܕܝܬܐ ܒܦܘܡܟܘܢ ܡܫܠܡ ܗܘܐ .
ܠܦܓܪܐ ܗܘ ܒܠܚܘܕ ܩܛܠܝܢ ܀

ܙܝܘܐ ܕܐܦ̈ܝܟܘܢ ܠܐ ܚܡܐ .
ܕܒܣܒܪܐ ܢܦܫܟܘܢ ܠܒܝܒܐ ܗܘܬ .
ܘܠܢܦܫܐ ܟܣܝܬܐ ܠܐ ܩܛܠܘ ܀

ܝܡܝܢܐ ܟܣܝܬܐ ܕܡܪܟܘܢ .
ܠܐܓܘܢܐ ܢܚܬܬ ܥܡܟܘܢ .
ܘܠܐ ܬܬܟܦܘܢ ܒܗܘ ܕܪܥܟܘܢ ܀

ܟܐܢܐ ܗܘ ܕܬܩܒܠܘܢ ܛܘܒܟܘܢ .
ܡܢ ܛܒܐ ܡܚܝܠ ܠܦܠܚܘܗܝ .
ܗܘ ܕܥܝܢܐ ܠܐ ܚܙܬ ܀

ܢܘܪܐ ܠܦܓܪ̈ܝܟܘܢ ܐܘܩܕܬ .
ܘܠܐ ܟܦܪܬܘܢ ܒܒܪܐ ܣܒܪܟܘܢ .
ܕܬܠܒܫܘܢ ܐܣܛܠܐ ܕܫܘܒܚܐ ܀

ܣܝܦܐ ܠܨܘܪ̈ܝܟܘܢ ܦܣܩ ܗܘܐ (sic) .

pharunt et per Dominum suum omnia supplicia sustinuerunt atque fidem servarunt, acceperunt coronam suam.

3. Virtute a Domino suo accepta descenderunt in agonem, ut decertarent. Malus ab eis superatus et profligatus fuit.

4. Elegistis mori sæculo et regnare in thalamo Filii et bonis oblectari in convivio cœlesti.

5. Quia in amore Filii perstitistis, veritas ejus accinxit vos, ut sustineretis passiones et supplicia.

6. Credidistis dari resurrectionem corporum ; corpora vestra dedistis ut testaremini ea in fine a Filio suscitanda esse.

7. Quia ungues et flagella vobis grata erant, os vestrum gratias agebat. Persecutores corpus tantum occidebant.

8. Splendor vultus vestri non marcuit, quia anima vestra spe sustinebatur ; animam enim latentem non occiderunt.

9. Dextera Domini vestri occulte descendit vobiscum in certamen, ut in pugilo vestro non succumberetis.

10. Justum est ut accipiatis beatitudinem vestram, quam oculus non vidit, a Bono qui vires addit militibus suis.

11. Ignis corpora vestra cremavit et non abnegavistis Filium, spem vestram, ut stola gloriæ indueremini.

12. Gladius colla vestra abscidit, nec commota fuerunt corda vestra,

ܥܠ ܕܗܘ ܠܟܠܗܘܢ ܘܐܬܪܗܛܘ .
ܕܟܠܝܠܐ ܕܙܟܘܬܐ ܠܡܣܒܘܢ ❖
ܥܝܢܝܟܘܢ ܢܩܪܘ ܘܠܐ ܚܫܟ .
ܢܘܗܪܗ ܕܡܕܥܟܘܢ ܡܨܠܚܐ .
ܕܢܘܗܪܗ ܕܒܪ ܡܠܟܐ ܫܪܐ ܒܟܘܢ ❖
ܫܘܒܚܐ ܡܬܥܛܦܝܢ ܣܗܕܐ .
ܒܡܐܬܝܬܗ ܕܒܪܐ ܠܚܪܬܐ .
ܕܫܒܩܘ ܟܠܡܕܡ ܘܠܗ ܪܚܡܘ ❖

quæ festinarunt ad accipiendam coronam victoriæ.

13. Oculos vestros effoderunt, sed non obscurata est fulgida mentis vestræ lux, quia lux filii regis in vobis habitabat.

14. Gloria induentur martyres in adventu Filii in fine temporum, quia cetera repudiarunt eumque solum amaverunt.

## X.

ܐܚܪܢܐ ܒܩܠܐ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܚܐ ܒܥܘܢܝܐ ܣܗܕܐ
ܕܒܫܡܝܐ ܐܝܬܝܟܘܢ . ܗܘܘ ܠܢ ܒܐܪܥܐ
ܣܬܪܐ .

ܐܬܛܝܒܘ ܐܘ ܦܪܘܫܐ .
ܘܦܬܚܘܢ ܐܕܢܐ ܡܫܡܥܬܐ .
ܠܫܪܒܐ ܕܣܗܕܐ ܕܦܪܫܘ ܗܘܘ .
ܫܦܝܪܐ ܡܢ ܨܚܝܐ .
ܒܚܘܒܐ ܦܪܫܘ ܕܡܢ ܐܝܬܘܗܝ .
ܕܐܫܬܘܕܝ ܠܗܘܢ ܚܝܝܢ .
ܘܫܛܘ ܘܐܫܬܒܩܘ ܠܕܠܐ ܐܝܬܘܗܝ .
ܪܚܡܘ ܘܐܚܕܘ ܠܗܘ ܕܩܝܡ ❖
ܓܢܒܪܐ ܒܓܙ̈ܘܗܝ ܕܒܪܐ .
ܗܘܘ ܣܗܕܐ ܕܙܟܘ ܘܢܨܚܘ .
ܒܢܝܐ ܐܢܘܢ ܕܐܠܗܐ .
ܒܢܝ ܝܪܬܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ .
ܗܐ ܡܬܟܪܟܝܢ ܓܪ̈ܡܝܗܘܢ .
ܒܥܠܡܐ ܡܢ ܟܠ ܦܢܝܢ .
ܕܢܗܘܘܢ ܣܝܡܬܐ ܕܟܠ ܛܘܒܝܢ .
ܓܙܐ ܕܡܠܟܐ ܢܛܪܝܢ ❖
ܘܪܗܛ ܥܝܪܐ ܘܢܚܬܘ ܠܐܪܥܐ .

Alius hymnus. Tono : Christus et oleum [1]. Responsorium : Martyres qui in cœlis estis, sitis nobis in terra tutela.

1. Præparate vos, o prudentes, ad præbendum auditum rei martyrum, qui honestum ab inhonesto discreverunt. Amore distinxerunt quisnam esset qui promisit eis vitam. Spreverunt et repudiarunt quod non subsistit et amaverunt quod permanet.

2. Viri fortes, thesauris gratiarum Filii adjuti, facti sunt martyres ; qui vicerunt et triumpharunt filii sunt Dei, cohæredes Christi ; ecce undique circumferuntur per mundum ossa eorum, ut tanquam acervus omnium beatitudinum serventur in thesauro regio.

3. Prosilientes angeli descende-

1 Stropha habet octo versus septem syllabarum ut hymnus tertius de Epiphania. Putem hymnum non esse integrum.

ܕܢܚܙܘܢ ܗܘܘ ܐܓܘܢܝܗܘܢ .
ܘܡܪܢ ܕܡܠܐܟܐ ܒܡܪܘܡܐ .
ܟܠܝܠܐ ܓܕܠ ܠܪ̈ܫܝܗܘܢ .
ܣܥܘܕܐ ܕܒܕܡܟܘܢ ܐܛܝܒܬܘܢ .
ܘܠܪܘܚܩܘܕܫܐ ܩܪܝܬܘܢ .
ܡܪܢ ܕܒܟܘܢ ܐܬܪܥܝ .
ܗܘ ܚܕܐ ܒܥܐܕ̈ܝܟܘܢ ✤
ܛܒܐ ܪܒܐ ܕܩܛܠܟܘܢ .
ܗܠܟ ܦܪܚ ܒܥܠܡܐ .
ܘܟܢܫܘ ܐܢܫ̈ܐ ܠܥܐܕ̈ܝܟܘܢ .
ܘܐܬܕܗܪܘ ܐܝܟ ܦܪ̈ܝܫܝܢ .
ܦܓܪ̈ܝܟܘܢ ܐܘ ܛܘܒܢ̈ܐ .
ܡܠܚܐ ܐܢܘܢ ܕܚܘܠܡ̈ܢܐ .
ܘܨܠܘܬܟܘܢ ܫܘܪܐ ܟܣܝܐ .
ܠܐܢܫ ܕܒܟܘܢ ܡܬܓܘܣ ✤

runt in terram, ut viderent martyrum agones, dum in cœlis Dominus angelorum coronas plectebat eorum capitibus. Sanguine vestro, o martyres, convivium parastis et Spiritum sanctum invitastis. Dominus noster, qui in vobis sibi complacet, gaudet in festis vestris.

4. Celebris fama necis vestræ volat per orbem eumque pervadit. Homines undique profluunt ad festa vestra; acta vestra eos in admirationem rapiunt; corpora vestra, o beati, sal sunt sanationum, et vestræ orationes murum præstant absconditum confugienti ad vos.

## XI.

ܐܚܪܬܐ ܒܩܠܐ ܕܐܠܗܐ ܕܪܚܡܬܘܢܝܗܝ ܒܥܘܢܝܬܐ
ܒܪܝܟ ܕܒܚܝܠܗ ܟܬܪܬܘܢ .

ܒܩܪ̈ܒܐ ܕܡܠܟ̈ܐ ܐܚܝ̈ .
ܐܢܫ̈ܐ ܒܐܢܫ̈ܐ ܡܬܚܪܒܝܢ .
ܓܢܣܐ ܕܐܢܫܐ ܒܥܠܕܒܒܗ ܗܘ .
ܗܘ ܡܚܪܒܐ ܣܘܓܐܗ .
ܒܣܝܦܐ ܦܚܡܗ ܩܛܠ ✤
ܒܩܪܒܐ ܐܚܪܢܐ ܢܦܠܬܘܢ .
ܕܩܛܝܠܐ ܕܒܗ ܙܟܐ ܗܘܐ .
ܘܩܛܘܠܐ ܕܒܗ ܚܝܒ ܗܘܐ .
ܚܝܘܬܐ ܓܒܬ ܒܩܛܝܠܐ .
ܘܒܩܛܘܠܐ ܡܝܬܘܬܐ ✤
ܒܬܪ̈ܝܢ ܦܘܠܓܝܢ ܐܬܕܡܪܬ .
ܕܟܠ ܡܠܟܐ ܕܝܗܒ ܙܝܢܐ .

Alius hymnus. Tono: Deus quem amavistis[1]. Responsorium: Benedictus cujus virtute perseveravistis.

1. In bellis regum, fratres, homines hominibus destruuntur; genus humanum suus hostis est; ipsum delet suam multitudinem; homines gladio suos similes enecant.

2. Cecedistis in bello diverso, in quo occisi victores sunt et occisores sunt victi. Vita domicilium elegit in occisis, mors in occisoribus.

3. Duo opposita miratus sum: omnis rex, qui dat arma, ad occi-

1 Cfr. supra hymn. 7.

ܠܡܩܛܠܘ ܗܘ ܝܗܒ܆ ܡܘܬܐ ܠܗܘ.
ܠܟܘܢ ܕܝܢ ܡܠܟܐ ܩܛܝܠܐ ܡܩܛܠܐ.
ܙܝܢܐ ܕܐܬܟܘܢ ܠܡܬܩܛܠܘܢ ܀

ܩܠܗ ܡܘܬܝܟܘܢ ܥܠ ܡܘܬܐ.
ܕܒܡܘܬܐ ܠܡܘܬܐ ܙܟܝܬܘܢ.
ܥܘܝܪܝܢ ܗܘܘ ܡܩܛܠܢܝܟܘܢ.
ܕܠܐ ܢܚܙܘܢ ܠܐܝܟܐ ܫܢܝܬܘܢ.
ܣܝܦܐ ܠܥܕܝܢ ܫܕܪܟܘܢ ܀

ܘܬܕܡܘܪܬܐ ܒܬܪܝܢ ܓܒܝܢ.
ܡܩܛܠܢܐ ܕܙܟܘ ܐܬܚܪܒܘ.
ܘܩܛܝܠܐ ܕܐܙܕܟܝܘ ܐܬܟܠܠܘ.
ܠܩܛܘܠܝܟܘܢ ܚܣܕܐ.
ܘܠܩܛܝܠܝܟܘܢ ܟܠܝܠܐ ܀

ܗܘ ܪܘܚܐ ܒܦܘܡܟܘܢ.
ܥܡ ܡܠܟܐ ܕܪܫ ܗܘܐ.
ܠܐ ܕܪܫ ܗܘܐ ܕܢܙܟܐ.
ܠܐ ܗܘܐ ܒܠܐ ܡܨܐ ܗܘܐ.
ܐܠܐ ܒܠܐ ܢܚܫܐ ܗܘܐ ܀

ܗܟܢ ܐܠܦ ܠܐܬܠܝܛܘܗܝ.
ܕܐܡܬܝ ܕܐܬܝܢ ܠܕܝܢܐ.
ܠܐ ܢܐܠܦܘܢ ܠܡܐܡܪ ܕܝܢܐ.
ܕܐܢ ܠܐ ܫܬܩ ܠܫܢܐ.
ܠܐ ܡܨܐ ܨܘܪܐ ܠܡܙܟܐ ܀

ܐܦܠܐ ܡܬܒܥܝܢ ܡܠܐ.
ܟܕ ܕܣܥܪܐ ܡܬܩܪܒܝܢ.
ܐܝܟܐ ܓܝܪ ܕܡܫܬܠܦ ܣܝܦܐ.
ܦܠܐ ܠܡܬܚܡܣܘ ܠܫܢܐ.
ܕܣܝܦܐ ܣܗܕ ܠܫܪܪܐ ܀

ܒܙܥܘ ܣܝܦܐ ܥܠ ܨܘܪܝܟܘܢ.
ܛܦܪܐ ܥܠ ܒܣܪܝܟܘܢ.
ܢܓܕܐ ܥܠ ܚܨܝܟܘܢ.
ܟܘܪܐ ܒܝܬܪ ܠܒܘܚܪܢܟܘܢ ܀

ܥܠܝܐ ܕܚܙܐ ܘܐܪܦܝ.
ܠܐ ܗܘܐ ܠܥܒܕܘܗܝ ܣܢܐ ܗܘܐ.

dendum ea dat; vobis vero rex occisus dedit arma quibus occideremini.

4. Mortes vestræ contra mortem vociferatæ sunt, quia morte mortem vicistis. Cæci fuerunt occisores vestri, ut non viderint quonam migraveritis. Gladius misit vos in Eden.

5. Res mira in utraque parte : Occisores qui vicerunt destructi sunt et occisi qui victi sunt coronam obtinuerunt, occisoribus vestris opprobrium, vobis autem occisis corona.

6. Spiritus in oribus vestris cum regibus disputabat; non disputabat ut vinceret, non quod possibile sed quod utile non esset.

7. Hac ratione docuit athletas suos, ut quum venirent in judicium, sermones in judicio facere non discerent; quia, si non taceat lingua, non potest collum triumphare.

8. Nec requiruntur verba ubi facta adsunt. Ubi enim educitur gladius lingua est constringenda, quia gladius testis fit veritati.

9. Transfixerunt gladii colla vestra, ungues dilaniaverunt carnes vestras; flagella vehementer percusserunt dorsa vestra; fornaces magis magisque vos probarunt.

10. Altissimus qui hæc vidit et neglexit, non aversabatur servos

ܣܓܘܕܘܗܝ ܗܘ ܪܚܡ ܗܘܐ .
ܫܒܩ ܗܘܐ ܪ̈ܕܝܦܐ .
ܕܢܬܨܒܬܘܢ ܡܢ ܪܕܘܦܐ ܀
ܟܠܗܘܢ ܛܘܪ̈ܢܐ ܟܠ ܫܘܢܩܝܢ .
ܕܐܦܠܐ ܚܕ ܢܫܬܚܪ ܠܗܘܢ .
ܚܘܪ̈ܝܢ ܚܩܠܬܗ ܕܡܫܝܚܐ .
ܠܐܗܘ ܪ̈ܕܘܦܐ ܠܡܚܨܕ ܗܘܘ .
ܚܛܐ ܠܐܘܨܪ ܡܠܟܘܬܐ ܀
ܫܘܒܚܐ ܠܚܝܠܐ ܕܟܠ ܐܚܝܕ .
ܕܚܝܠܟܘܢ ܠܟܘ ܠܐܓܘܢܐ .
ܘܡܢ ܐܓܘܢܐ ܕܟܒܫܟܘܢ .
ܢܨܚܬܘܢ ܢܨܚܢܐ ܕܡܚܕܝܐ .
ܠܐܪܥܐ ܘܠܫܡܝܐ ܀
ܐܬܩܠܘ ܨܒ̈ܬܐ ܕܩܝܢܬܝ ܥܡ ܡܝܬܪ̈ܬܟܘܢ .
ܐܢ ܫܘܝܢ ܚܕܝ ܐܢܐ .
ܘܐܢ ܒܨܝܪ̈ܢ ܠܐ ܚܣܡ ܐܢܐ .
ܡܢܘ ܓܝܪ ܕܢܨܒܬܟܘܢ .
ܗܐ ܫܘܢܩ̈ܝܟܘܢ ܨܒ̈ܬܟܘܢ ܀
ܒܚܟܡܬܐ ܘܠܐ ܠܝ ܕܐܩܪܘܒ ܠܚܟܝܡܐ .
ܕܒܚܟܡܬܗܘܢ ܙܟܘ ܒܐܓܘܢܐ .
ܕܒܗ ܟܦܘܪ̈ܐ ܡܢ ܕܚܠܬܐ .
ܐܘܒܕܘ ܒܝܢܬܐ ܀
ܠܗܘ ܕܩܪܝܬܘܢ ܩܪܐ ܐܢܐ .
ܕܢܥܢܝܢܝ ܐܝܟ ܕܥܢܐ ܠܟܘܢ [a] .
ܗܘ ܕܐܣܓܝ ܠܟܘܢ ܙܟܘܬܐ .
ܢܣܓܐ ܠܝ ܣܡ̈ܡܢܐ .
ܕܐܨܘܪ ܡܝܬܪ̈ܬܟܘܢ ܀
ܠܐ ܗܘܐ ܓܝܪ ܒܠܚܘܕܝܟܘܢ .
ܩܡܬܘܢ ܒܐܓܘܢܐ .
ܠܫܘܢܩܐ ܕܠܒܪ .
ܚܝܠܐ ܕܠܓܘ ܩܡܘ .
ܡܪܟܘܢ ܕܠܓܘ ܥܕܪܟܘܢ ܀

suos, sed adoratores suos diligebat; derelinquebat persecutionem passos ut exornarentur a persecutoribus.

11. Tyranni adhibuerunt omnia tormenta, ut nemo illis superstes fieret; albi ad messem facti sunt agri Christi; persecutores defatigati sunt metendo triticum pro horreo regni cœlestis.

12. Laus omnipotenti virtuti quæ roboravit vos, ut descenderetis in agonem. Ex agone qui vos prostravit reportastis victoriam, quæ terram cœlumque lætificat.

13. Librate ornamenta carminis mei cum virtutibus vestris; si æquiparari possunt gaudeo; si inferior sum non invideo. Quis enim digno encomio vos exornare potest? Ecce cruciatus vestri ornamenta vestra sunt[1].

14. Cum prudentia oportet me accedere ad prudentes. Quia sua sapientia vicerunt in agone, in quo abnegatores per metum intelligentiam amiserunt.

15. Quem invocastis invoco, ut exaudiat me sicut exaudivit vos; qui multiplicavit triumphos vestros multiplicet mihi pigmenta, ut depingam virtutes vestras.

16. Etenim non stetistis soli in agone, exterioribus cruciatibus restitistis per vim internam; Dominus vester intus vos adjuvabat.

[a] M ܐܝܟ ܕܥܢܐ

[1] Codex mutat hic responsorium.

ܐܠܐ ܐܢ ܨܒܝܬܘܢ ܠܡܫܢܩܢܐ .
ܠܘ ܒܩܛܝܪܐ ܐܠܨܟܘܢ .
ܕܚܫܬܘܢ ܓܝܪ ܐܝܟ ܕܠܙܟܘܬܐ .
ܥܕܪ ܐܦ ܗܘ ܕܢܙܟܐ .
ܠܐܠܨܟܘܢ ܐܦ ܠܐ ܛܥܟܘܢ ✤

ܐܠܘ ܐܠܨ ܠܐܬܠܝܛܘܗܝ .
ܟܠܗܘܢ ܐܟܚܕܐ ܙܟܝܢ ܗܘܘ .
ܘܐܠܘ ܫܒܩ ܠܐܬܠܝܛܘܗܝ .
ܐܦܠܐ ܚܕ ܡܬܟܠܠ ܗܘܐ .
ܠܐ ܐܠܨ ܐܦܠܐ ܫܒܩܗ ✤

ܐܢ ܒܩܛܝܪܐ ܙܟܐ ܗܘܐ .
ܐܝܟ ܚܕܘ ܐܝܟܢ ܕܟܦܪܘ .
ܘܐܢ ܠܐ ܥܕܪܗ ܐܝܟܢܐ .
ܐܬܟܠܠܘ ܐܝܟܢ ܕܐܘܕܝܘ .
ܒܝܬ ܬܪܬܝܗܝܢ ܦܪܘܫܐ ܗܘ ✤

ܒܥܘܕܪܢܗ ܗܘ ܐܬܟܬܫܬܘܢ .
ܒܥܘܕܪܢܗ ܗܘ ܐܬܢܨܚܬܘܢ .
ܛܝܒܘܬܗ ܠܐ ܐܬܟܦܪܬ .
ܘܚܐܪܘܬܟܘܢ ܠܐ ܐܬܐܠܨܬ .
ܒܪܝܟ ܕܒܬܪܬܝܗܝܢ ܙܟܝܟܘܢ ✤

ܒܐܓܘܢܐ ܓܝܪ ܥܕܪܟܘܢ .
ܒܠܐ ܛܥܝܢܟܘܢ ܒܐܓܘܢܐ .
ܠܐ ܛܥܝܢܟܘܢ ܐܝܟ ܕܕܗܒܐ .
ܘܠܐ ܫܒܩܟܘܢ ܐܝܟ ܠܐ ܬܟܝܠܐ .
ܟܕ ܛܥܢ ܘܐܪܦܝ ܙܟܝܟܘܢ ✤

17. Si autem voluistis tortoribus vos permitti, Deus tamen non coactione victores vos reddidit. Quia passi estis tanquam ad victoriam reportandam, auxilium præstitit Dominus ut victores vos redderet; non coegit nec oblitus est.

18. Si suos athletas coegisset, omnes simul victores fuissent; si eos neglexisset, ne unus quidem coronam adeptus fuisset; nec coegit nec deseruit.

19. Si Dominus coactione victores effecisset, quo modo aliqui potuissent abnegare et vinci? Si autem opitulatus non fuisset, quo modo potuissent fidem confiteri et coronari? Inter utrumque stat sapiens.

20. Cum ejus auxilio pugnavistis, cum ejus auxilio triumphavistis. Suam gratiam non negavit et vestram libertatem non coegit. Benedictus qui utroque modo victores vos reddidit.

21. Etenim in agone adjuvit vos. Non sustinuit vos in agone ut quis portat aurum, nec deseruit quasi nimium confidens, sustinens et deserens victores vos reddidit.

## XII.

ܐܚܪܢܐ ܒܩܠܐ ܕܦܪܕܝܣܐ .

ܣܗܕܐ ܣܢܘ ܥܠܡܐ . ܕܥܩܬܐ ܘܕܘܘܢܐ .
ܕܐܬܚܙܝܘ ܠܗ ܠܛܘܒܐ . ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܥܒܪ .

Alius hymnus. Tono Paradisi[1].

1. Martyres odio habuerunt mundum afflictionum, quia attenderunt ad beatitudinem mundi qui non

[1] Stropha 11 versus quinque syllabarum continet excepto septimo qui septem habet syllabas.

ܐܝܟ ܥܢ̈ܒܐ ܐܬܥܨܪ . ܕܡܗܘܢ ܕܣܗ̈ܕܐ .
ܘܐܬܐܫܕ ܒܐܪܥܐ ܕܠܘܛܬܐ .
ܘܗܐ ܚܙܝܢ ܕܠܐ ܡܝܬܘ .
ܐܠܐ ܕܚܙܘ ܠܗ ܚܬܢܐ .
ܕܥܡܗ ܢܬܒܣܡܘܢ . ܒܚ̈ܝܐ ܕܒܘܣܡܐ ❖
ܒܗܘ ܢܝܣܢ ܪܒܐ . ܕܥܠܡܐ ܕܚܕܘܬܐ .
ܦܩܚܝܢ ܒܗ ܦܓܪ̈ܐ . ܩܛܝ̈ܠܝ ܕܝ̈ܢܐ .
ܩ̈ܘܡܬܐ ܕܣܗ̈ܕܐ . ܕܐܬܦܫܛܘ ܐܝܟ ܐܝܠܢܐ .
ܡܬܦܫܛܝܢ ܘܩܝܡܝܢ ܠܪܘܡܐ .
ܚܠܦ ܣܘ̈ܟܐ ܓܦ̈ܐ . ܦܪܚܝܢ ܒܩܝܡܬܐ .
ܘܥܠܝܢ ܠܥܕܢ ܡܥܡܪܗܘܢ ܒܓܐܘܬܐ ❖

ܒܩܝܡܬܐ ܫܘܫ̈ܢܐ ܗܕܝܪ̈ܐ ܘܫܦܝܪ̈ܐ .
ܡܬܚܙܝܢ ܒܩܝܡܬܐ . ܩܛܝ̈ܠܐ ܠܩܛܘ̈ܠܐ .
ܒܗ̈ܕܡܐ ܕܐܬܦܣܩܘ . ܒܐܝܕܝܗܘܢ ܕܛܪ̈ܘܢܐ .
ܐܣܛܠܐ ܠܒܘܫܐ ܡܫܒܚܝܢ .
ܘܢܘܪܐ ܗܝ ܢܘܪܐ . ܠܒܝܫܝܢ ܩܕܝ̈ܫܐ .
ܕܢܦܘܚ ܠܪ̈ܫܝܥܐ . ܢܦܪܘܥ ܒܟܐܢܘܬܐ ❖
ܩܛܝ̈ܠܐ ܘܪ̈ܥܝܥܐ . ܘܡܚ̈ܒܠܐ ܡܢ ܡ̈ܠܟܐ .
ܕܫܛܘ ܗܘܘ ܠܦܬܟܪ̈ܐ .
ܡܛܠ ܫܡܗ ܕܝܫܘܥ .
ܬܡܢ ܡܬܨܒܬܝܢ . ܒܡܐܢܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ .
ܘܡܬܬܩܢܝܢ ܬܘܒ ܕܐܬܬܒܪܘ .
ܚܠܦ ܫܢ̈ܕܐ ܕܣܝܒܪܘ . ܒܐܪܥܐ ܕܒܟ̈ܝܬܐ .
ܒܢܘܗܪܐ ܕܠܐ ܕܥܟ . ܡܙܠܓܝܢ ܒܒܘܣܡܐ ❖
ܡܢ ܐܢܘܢ ܗܠܝܢ . ܕܒܥܢ̈ܢܐ ܦܪ̈ܚܝܢ .
ܩܕܡ ܐܘܕܥ ܠܢ . ܢܒܝܐ ܒܪ ܐܡܘܨ[1] .
ܟܐܢ̈ܐ ܘܙܕܝ̈ܩܐ . ܢܒܝ̈ܐ ܘܫܠܝ̈ܚܐ .
ܘܣܗ̈ܕܐ ܕܡܝܬܘ ܡܛܠ ܡܪܢ .
ܣܠܩܝܢ ܒܬܫܒܘܚܬܐ .
ܠܩܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ .
ܕܢܣܒܘܢ ܐܓܪܐ ܛܒܐ ܕܥܒ̈ܕܝܗܘܢ ❖

transit. Sanguis martyrum, ut uvæ, compressus et effusus est in terram maledictionis ; nunc autem martyres vident se mortuos non esse, sed apparere sponsum cum quo gaudeant in vita beata.

2. In illo magno Nisan sæculi gaudiorum resurgent veluti flores corpora a judicibus occisa ; martyres e mundo erepti extendent membra sua et se in altum veluti arbores erigent, et pro ramis alas in resurrectione habebunt et ascendent in Eden, amœnum eorum habitaculum.

3. Occisi occisoribus in resurrectione apparebunt velut lilia decora et pulchra ; stola gloriæ induti erunt in membris a tyrannis abscissis ; ignis quo induentur sancti flabit in impios, ut retribuat in justitia eorum opera.

4. Qui occisi, confracti ac destructi fuerunt a regibus, quia spreverunt idola propter nomen Jesu, ibi exornabuntur vestibus gloriosis, et rursus componentur quæ confracta fuerunt ; pro cruciatibus quos passi sunt in valle lacrymarum, fulgebunt luce inextinguibili in deliciis æternis.

5. Qui sunt isti qui volant in nubibus ? antea indicavit propheta filius Amos[1]. Isti sunt probi et justi, prophetæ et apostoli et martyres qui mortui sunt propter Dominum qui ascendunt in gloria in nidum regni cœlestis ut accipiant mercedem bonam operum suorum.

1 *Is.* LX, 1.

[illegible]

6. Gloria et laus Patri æterno qui misit dilectum suum atque elegit sanctos ; adoratio et exaltatio Filio e sinu ejus genito qui dedit eis victoriam perennem ; gratiæ Spiritui sancto qui texuit coronas eorum. Per orationes eorum, Domine, misericordia nobis concedatur.

## XIII.

[illegible]

Alius hymnus. Tono : quis est spiritu longanimus [1].

Responsorium : Redde me dignum qui cantem tibi laudem in cœtibus eorum.

[illegible]

1. Cantemus gesta justorum illustrium, contemplemur eorum labores, ut triumphemus cum eis in tempore retributionis, quo fulgebunt eorum coronæ et resplendebunt eorum personæ coram Unigenito.

2. Sponsus vocat dilectos suos, ac jubet suos adoratores accedere, recumbit in capite justorum ; cum eo ejus invitati exsiliunt et exsultant clamantes in illo tempore : Benedictus qui dedit quod promisit, ut scilicet ejus operarii sint cum eo.

3. Gaudent superni in cœtibus sanctorum, magnificantur confessores immixti hisce cœtibus, et eructant gratiarum actiones laudemque decantant ad portam regni cœlestis in illo die.

4. Omnes filii lucis veste lucis

[1] Stropha constat octo, novem vel decem versibus quinque syllabarum. Tonus autem indicatus sex tantum habet. Textus quasdam tantum strophas videtur referre easque paululum vitiatas.

ܢܘܗܪܐ . ܘܡܬܚܦܝܢ ܗܘܘ . ܕܡܘܫܐ ܐܝܟ
ܩܕܡܘܗܝ : ܙܡܪܝܢ ܬܕܡܪ̈ܬܐ . ܡܬܢܬܐ
ܕܩܠܐ . ܘܬܫܒ̈ܚܬܐ ܕܡܒܣܡܐ . ܒܟܢܪ ܩܠܝܗܘܢ ܀

ܚܬܢܐ ܕܝܢ ܕܫܠܝ̈ܚܐ . ܘܢܘܗܪܐ ܕܢܒ̈ܝܐ .
ܘܗܕܪܐ ܕܙܕ̈ܝܩܐ . ܘܦܘܐܚܐ ܕܙܟ̈ܝܐ . ܘܫܘܒܚܐ
ܕܩܕ̈ܝܫܐ . ܘܙܗܝܪܘܬܐ ܕܒܬܘ̈ܠܬܐ . ܡܩܪܒܝܢ ܠܗ
ܣܗ̈ܕܐ . ܕܝܢܐ ܕܡܫ̈ܩܠܝܗܘܢ ܘܐܘܠܨܢ̈ܝܗܘܢ
ܘܩܛܠܝܗܘܢ ܀

ܠܒܫܝܢ ܦܓܪ̈ܝܗܘܢ . ܕܡܘܬܐ ܕܥܠܝ̈ܐ .
ܢܗܝܪܝܢ ܘܩܕܝܫܝܢ . ܘܩܝܡܝܢ ܘܡܗܠܟܝܢ . ܐܚ̈ܝ
ܢܙܕܘܕ ܠܢ . ܙܘܕܐ ܕܟܐܢܘܬܐ . ܕܟܠܢܫ ܡܢ
ܕܝܠܗ . ܚܝܐ ܘܡܬܬܣܝܡ . ܘܐܠܐ ܢܫܩܘܠ
ܥܡܗ . ܠܐ ܐܢܫ ܝܗܒ ܠܗ ܀

induti timendoque fulgore, ut Moyses, operti cantant coram sponso mirabiles cantus dulcesque laudes in cithara vocum suarum.

5. Sponsus gloria est apostolorum, splendor prophetarum, decus justorum, voluptas triumphantium, honor sanctorum, claritas virginum. Martyres ei offerunt suas ad mortem damnationes, supplicia ac neces.

6. Eorum corpora induunt similitudinem supernorum, clari sunt ac sancti, erecti stant et ambulant. Fratres, instruamus nos viatico justitiæ, quia unusquisque de suo vivit et reficitur, et nisi suum viaticum secum afferat nemo ei præbet.

## XIV.

ܐܚܪܢܐ ܒܩܠܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬܢ ܒܚܘܒܗ ܒܪܝܟ
ܡܪܢ ܕܣܗ̈ܕܐ ܕܟܠܠ ܘܐܘܪܒ ܪ̈ܚܡܘܗܝ .

ܡܢܘ ܕܠܐ ܢܪܓ . ܠܐܓܘܢܐ ܕܫܥܬܐ .
ܠܡܚܬ ܕܢܚܘܬ . ܘܢܦܘܩ ܡܢܗ ܟܠܝܠܐ .
ܕܠܥܠܡ ܡܩܘܐ ܀

ܦܬܝܚܢ ܫܒܝ̈ܠܝܗܘܢ . ܘܡܫ̈ܩܠܝܗܘܢ ܡܟܢܫܝܢ .
ܥܐܕ̈ܝܗܘܢ ܪܢܡܝܢ . ܕܡܢ ܓܙܐ ܕܪ̈ܚܡܐ .
ܚܝܐ ܟܣܝܐ ܢܦܩܝܢ ܀

ܘܬܡܗܐ ܗܘ ܕܟܐ̈ܢܐ . ܕܡܩ̈ܠܝܗܘܢ ܡܚܣܢ .
ܡܢ ܚܝܐ ܦܫܝܛܐ . ܠܗܘܢ ܚܝܐ ܢܥܪܩܘܢ .
ܕܓܪ̈ܡܝܗܘܢ ܪܡܝܢ ܀

Alius hymnus : Tono : Venit ad nos in amore suo[1]. Responsorium : Benedictus Dominus martyrum qui coronavit et magnificavit amicos suos.

1. Quis mente non desideret descendere in agonem temporaneum, ut exinde educat coronam in æternum permanentem ?

2. Patent semitæ quibus supplicia martyrum coacervata sunt ; resonant eorum festa, quia e thesauris misericordiæ vita abscondita subministratur.

3. Mirum est justos quorum mortes clarescunt ex hac vita communi confugere ad illam vitam in qua eorum ossa exaltantur.

[1] Stropha constat quinque versus quinque syllabarum.

ܠܐ ܡܣܬܢܩܝܢ ܠܫܢܬܐ . ܥܝܪ̈ܐ ܕܐܬܘ ܠܫܗܪܐ .
ܫܪ̈ܓܝܗܘܢ ܢܗܪܝܢ . ܘܡܕܥ ܡܢ ܫܪ̈ܓܐ .
ܬܕܥܝܬܗܘܢ ܨܡܚܝܢ ❖

ܐܡܪ ܒܗ ܕܘܝܕ . ܪܥܝܢ ܦܘܡܝܗܘܢ ܕܟܐܢ̈ܐ .
ܥܣ̈ܪܐ ܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ . ܚܕ ܡܢ ܚܕ ܡܝܬܪܐ .
ܒܛܥܡܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ ❖
ܐܦ ܠܢ ܨܠܘܬܗܘܢ .
ܬܥܕܪ ܗܘ ܨܡܚܐ ܕܪ̈ܚܡܐ .
ܢܫܦ ܘܢܦܪܩ ܚܫܘܟܐ .
ܕܟܪܟ ܒܬܘܩܠܬܐ ܕܠܢ ❖

ܐܢ ܡܪܢ ܥܒܕ ܠܢ . ܠܗ ܚܘܒܢ ܕܢܐܙܠ .
ܐܠܐ ܐܦ ܕܢܩܘܐ . ܨܠܘܬܗܘܢ ܐܦ ܢܩܦܐ .
ܨܠܘܬܗܘܢ ܐܦ ܠܢ ܠܥܕܪܐ ❖

4. Non indigent somno angeli qui venerunt ad vigilandum. Lucernæ eorum lucent, sed eorum mentes magis splendent quam lucernæ.

5. Davide auctore ora justorum pascunt centum quinquaginta prata, quorum unum altero excellentius est pro gustu spirituali.

6. Oratio justorum nos adjuvet ; splendore misericordiæ abstergantur et dissipentur tenebræ quæ nos circumdederunt et offensionibus nos perturbarunt.

7. Si Dominus noster efficit ut amor noster ad eos dirigatur permanenter, eorum oratio etiam nobis adhærebit.

## XV.

ܐܚܪܬܐ ܒܩܠܐ ܕܝܘܡܟ ܠܟ ܕܡܐ ܒܥܘܢܝܬܐ
ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܐܣܓܝ ܙܟܘ̈ܬܟܘܢ
ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܐܘܪܒ ܕܘܟܪ̈ܢܝܟܘܢ .

ܐܙܡܪ ܒܚܕܘܬܐ ܕܥܐܕ̈ܝܟܘܢ .
ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܐܣܓܝ ܙܟܘ̈ܬܟܘܢ .
ܘܐܫܐܠ ܡܘܗܒܬܐ ܡܢ ܓܪ̈ܡܝܟܘܢ .
ܕܦܬܝܚ ܗܘ ܓܙܐ ܕܥܘܕܪ̈ܢܝܟܘܢ ❖

ܒܙܒܢܐ ܕܟܘܪ̈ܗܢܐ ܘܡܚܘ̈ܬܐ .
ܘܠܐ ܕܢܩܪܐ ܐܦ ܠܐܣܘ̈ܬܐ .
ܕܒ̈ܪܚܐ ܢܩܪܒܘܢ ܠܡܚܘ̈ܬܐ ܣܡ̈ܡܢܐ .
ܘܢܐܣܘܢ ܡܚܝܐ ܠܡܟܐܒ̈ܐ ❖
ܓܒܪ̈ܐ ܠܒܝ̈ܒܐ ܐܝܬܝܟܘܢ ܐܢܬܘܢ .

Alius hymnus. Tono : **Dies tuus tibi similis est**[1]. Responsorium : Gloria illi qui multiplicavit victorias vestras, gloria illi qui magnificat commemorationes vestras.

1. In lætitia solemnitatum vestrarum cantabo laudes illius qui multiplicavit triumphos vestros et donum petam ab ossibus vestris, quia apertus est thesaurus auxiliorum vestrorum.

2. Tempore morborum et plagarum oportet advocare medicos, ut ulceribus remedia afferant et vulneratos sanent.

3. Viri fortes ac cordati estis ;

[1] Strophæ schema est : 9999 vel 54545454.

ܩܘܡܘ ܣܥܘ ܬܘܪ̈ܥܝܐ ܕܡܚ̈ܝܐ .
ܕܦܢܝܢ ܬܒ̈ܝܪܐ ܠܐܬܘܪܝܐ .
ܓܪ̈ܡܝܟܘܢ ܢܣܕܪ ܥܠ ܬܘܪ̈ܥܝܢ ܀
ܝܫܘܥ ܪܒ ܚܝܠܐ ܕܟܠ ܩ̈ܛܝܠܝܢ .
ܣܕܪܟܘܢ ܒܐܬܪ̈ܢ ܐܝܟ ܓܢܒ̈ܪܐ .
ܗܘܘ ܚܣ̈ܢܐ ܪ̈ܡܐ ܕܒܟܘܢ ܢܩܘܡ .
ܡܢ ܓܝ̈ܣܐ ܠܚܣ̈ܝܢܐ ܕܐܬܘܪ̈ܝܐ ܀

ܣܗ̈ܕܐ ܢܨܝ̈ܚܐ ܪ̈ܚܡܘܗܝ ܕܒܪܐ .
ܩܘܡܘ ܥܕܪܘ ܠܐܡܟܘܢ ܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ .
ܕܗܐ ܒܟܠܗܘܢ ܓܒ̈ܝܢ ܗܐ ܚܕ̈ܪܝܢ ܠܗ .
ܢܣ̈ܝܘܢܐ ܘܚܫ̈ܐ ܕܟܠ ܦܘܪ̈ܫܢܝܢ ܀
ܗܐ ܡܢ ܚܕ ܓܒܐ ܛ̈ܒܐ ܕܕܚܠܬܐ .
ܘܡܢ ܓܒܐ ܐܚܪܢܐ ܣܒ̈ܪܬܐ ܡܫܓ̈ܫܬܐ . .
ܗܐ ܡܢ ܚܕ ܓܒܐ ܩܪ̈ܒܐ ܘܩܛ̈ܠܐ .
ܘܡܢ ܓܒܐ ܐܚܪܢܐ . ܫܒܝܐ ܘܫܒܝܬܐ ܀
ܠܢ ܕܬܟܝܠܝܢ ܥܠ ܓܪ̈ܡܝܟܘܢ .
ܗܘܘ ܠܢ ܫܘܪܐ ܠܒܪ ܡܢ ܫܘܪܢ .
ܚܣܢܐ ܪܒܐ . ܕܠܐ ܡܬܒܙܙ .
ܚܣ̈ܢܐ ܡܥܫ̈ܢܐ ܕܒܟܘܢ ܢܓܘܣ ܀

surgite, reficite ruinas vulneratorum. Quia rediimus sauciati ab Assyriis, disponemus ossa vestra super plagas nostras.

4. Jesus dux exercitus omnium interfectorum, ordine vos posuit in terris nostris tanquam milites fortissimos, sitis arces excelsæ, ut per vos resistemus minacibus Assyriorum latronibus.

5. Martyres inclyti, amici Filii, surgite in auxilium matris vestræ Ecclesiæ, quia ecce undique eam circumdant tentationes et dolores omnis generis.

6. Ecce ex una parte rumores terribiles, et ex altera nuntia perturbantia ; ecce ex una parte bella et cædes et ex altera clades et captivitas.

7. Nobis in ossibus vestris confidentibus sitis murus extra murum nostrum ; sitis munimentum magnum quod diripi nequit ; arces munitæ ad quas confugiamus [1].

## XVI.

ܐܚܪܢܐ ܥܠ ܩܠܐ ܨܠܘܬܟܘܢ ܬܗܘܐ ܥܠܝܢ
ܐܘܟܝܬ ܕܢܣܓܘܢ ܥܠܝܢ ܪ̈ܚܡܝܟ ܥܘ
ܢ ܨܠܘܬܟܘܢ ܬܗܘܐ ܥܠܝܢ ܪ̈ܚܡܘܗܝ
ܕܥܠܝܐ .

ܐܝܬ ܗܘ ܒܟܘܢ . ܚܝܠܐ ܕܐܪܘ ܠܥ̈ܫܝܢܐ .
ܘܟܠܐ ܠܩ̈ܠܝܠܐ . ܘܡܒܪܟ ܠܚ̈ܝܠܐ .
ܘܦܪܩ ܠܟܠ ܕܐܬܐ . ܠܓܘܣܐ ܒܓܪ̈ܡܝܟܘܢ ܀

ܠܟܘܢ ܚܙܝܐ ܐܪܥܢ . ܠܓܘܫܡܝܟܘܢ ܘܠܥܘܗܕܢܟܘܢ ܠܗ .

Alius hymnus. Tono : Oratio vestra stet pro nobis vel exuberent super nos misericordiæ tuæ [2].
Responsorium : Oratio vestra stet pro nobis, o amici Altissimi.

1. Inest vobis vis fortibus obsistendi, veloces impediendi, strenuis benedicendi atque salvandi omnes qui refugium quærunt apud ossa vestra.

2. Ad vos respicit terra nostra,

1 Sequitur hymnus e variis strophis hymnorum de Paradiso Eden consutus quem idcirco omittimus.

2 Idem tonus est ac ܐܘܟܝܬ ܕܢܣܓܘܢ ܪ̈ܚܡܝܟ supra.XIII.

ܢܛܪܘ ܠܬܚܘܡܗ . ܒܟܘܢ ܡܫܬܒܗܪ ܥܡܢ .
ܕܒܟܘܢ ܣܒܪܢ ܟܠܗ . ܠܐ ܢܒܗܬ ܣܒܪܢ ܀

ܐܠܘ ܡܚܝܠܝܢ ܐܢܬܘܢ . ܕܚܠܝܢ ܕܢܩܪܝܟܘܢ .
ܠܐ ܢܙܕܟܐ ܘܢܦܘܠ . ܒܚܠܫ ܡܚܝܠܘܬܐ .
ܓܒ̈ܝܐ ܘܓܢܒܪ̈ܐ . ܐܢܬܘܢ ܗܘܘ ܫܘܪܢ ܀

ܚܝܠܐ ܡܪܟܘܢ ܟܣܝܐ . ܕܥܡܪ ܒܓܪ̈ܡܝܟܘܢ .
ܡܫܥܒܕ ܠܟܠ ܚܝܠܝܢ . ܘܫܪܐ ܠܟܠ ܬܓ̈ܝܢ .
ܘܙܟܐ ܠܟܠ ܡܠ̈ܟܝܢ . ܘܢܨܚ ܒܟܠ ܙܒܢ ܀

ܡܢܘ ܡܨܐ ܕܢܩܘܡ . ܠܚܝܠܟܘܢ ܘܠܐ ܢܬܒܪ .
ܡܢܘ ܡܨܐ ܕܢܫܕܐ . ܒܣܝܓܟܘܢ ܘܠܐ ܢܦܠܐ .
ܚܝܠܘܗ̈ܝ ܕܙܟܘܬܐ . ܙܟܘ ܒܢ ܠܡܪ̈ܚܐ ܀

ܠܐ ܬܬܒܥܐ ܐܪܥܢ . ܕܬܩܪܐ ܠܥܘܕܪܢܗ .
ܐܠܐ ܠܟܘܢ ܒܠܚܘܕ ܘܠܡܪܟܘܢ ܟܣܝܐ .
ܕܐܢܬܘܢ ܥܡܪ ܐܢܬܘܢ ܒܗ .
ܐܢܬܘܢ ܗܘܝܬܘܢ ܫܘܪܗ ܀
ܚܙܐ ܟܢܘܫܝܟܘܢ . ܘܫܡܥ ܠܩܠܟܘܢ .
ܚܙܐ ܠܝܠܕܝܟܘܢ (ܥܢܐ) ܒܥܘܬܟܘܢ .
ܐܬܟܫܦܘ ܟܕܘ ܡܢܗ : ܕܥܛܠ ܗܘ ܕܒܥܘܬܟܘܢ ܀

ܒܥܘܬܟܘܢ ܡܩܒܠܐ ܗܝ .
ܕܠܐ ܡܪܝ ܡܪܝ ܐܡܪܝܢ ܒܥܘܩܬܐ .
ܐܠܐ ܒܐܘܠܨܢܐ ܪܚܡܝܢ ܫܡܐ ܛܒܐ .
ܘܟܐܢܝܢ ܒܫܘܢܩܐ ܀

sitis ei munimentum, fines ejus sedulo custodite; in vobis gloriatur populus noster; spes nostra non confundatur.

3. Si viribus destituti essetis, timeremus vos invocare; ne propter imbecillitatem vincamur et succumbamus, vos electi et fortissimi sitis munimentum nostrum.

4. Abscondita Domini vestri virtus quæ ossa vestra inhabitat subjicit sibi omnes vires, solvit omnes coronas, vincit omnes reges et triumphat omni tempore.

5. Quis potest vires vestras impugnare et non succumbere? Quis potest se projicere contra sepem vestram et non retrorsum disjici? Vires vestræ victoriæ vicerunt in nobis audaces.

6. Non indigeat terra nostra in auxilium advocare nisi vos tantum et absconditum vestrum Dominum, quia vos eam inhabitatis et estis mœnia ejus.

7. Deus respicit, fratres, cœtus vestros, audit voces vestras, videt liberos vestros, exaudit preces vestras; instanter rogate eum, difficile est ut vestras petitiones defraudet.

8. Preces vestræ acceptabiles fiunt, quia non dicitis: Domine, Domine, sed in angustiis diligitis nomen bonum et constantes estis in doloribus.

## XVII.

ܡܫܝܚܐ ܕܨܒܝ ܒܥܐܕܐ ܕܥܘܗܕܢܐ ܒܟܠ ܢܘܚܐ
ܢܗܘܐ ܠܒܘܪܟܬܐ ܘܒܥܘܬܗܘܢ ܬܗܘܐ
ܫܘܪܐ ܠܢܦܫܢ ܀

ܡܢܘ ܚܙܐ ܪܕܘܦܐ . ܕܪܕܦܘ ܠܪܕܘܦܐ .
ܡܢܘ ܚܙܐ ܩܛܘܠܐ . ܕܩܛܠܘ ܠܩܛܘܠܐ .
ܡܢܘ ܚܙܐ ܡܝܬܐ . ܕܡܘܬܗܘܢ ܡܝܬ ܠܡܘܬܐ .
ܡܢܘ ܚܙܐ ܩܒܝܪܐ ܕܡܬܩܒܠܐ .
ܒܥܦܪܗܘܢ ܒܫܘܫܦܐ . ܘܩܛܡܗܘܢ ܒܫܐܪܝܐ .
ܘܚܕܐ ܡܠܟܐ ܫܡܝܐ ܒܥܐܕܝܗܘܢ ܀

ܡܢܘ ܚܙܐ ܣܗܕܐ . ܕܥܠܘ ܠܡܠܟܘܬܐ :
ܘܝܪܬܘ ܒܘܣܡܐ . ܘܚܝܐ ܕܠܐ ܥܒܪܝܢ .
ܘܠܐ ܒܥܐ ܕܢܗܘܐ ܙܡܝܢܐ ܒܟܢܫܝܗܘܢ .
ܘܝܪܬܐ ܕܡܘܬܒܝܗܘܢ ܡܫܒܚܐ .
ܒܟܢܦܝ ܕܛܝܒܘܬܟ . ܢܛܪ ܠܡܚܝܠܘܬܝ .
ܘܐܙܡܪ ܠܟ ܫܘܒܚܐ . ܚܕܬܐ ܒܓܘܕܝܗܘܢ ܀

ܡܢܘ ܚܙܐ ܡܡܬܘܡ . ܫܘܒܚܐ ܕܐܬܠܝܛܐ .
ܕܒܥܕܢ ܪܘܙܝܢ . ܘܚܕܝܢ ܒܟܠܝܠܝܗܘܢ .
ܐܣܛܠܝܗܘܢ ܝܐܝܐ ܗܝ .
ܘܠܒܘܫܗܘܢ ܢܗܝܪܐ ܗܘ .
ܒܣܪܘ ܗܢܘܢ ܠܥܠܡܐ ܡܡܠܠ .
ܕܡܛܥܐ ܠܚܙܝܘܗܝ . ܘܡܟܣܐ ܠܡܥܡܪܘܗܝ .
ܪܣܣ ܥܠܝ ܒܡܐܬܝܬܟ . ܛܠܟ ܫܡܝܐ ܀

ܣܗܕܐ ܚܙܘ ܣܝܦܐ . ܘܢܘܪܐ ܕܡܫܓܪܐ .
ܘܣܪܩܐ ܕܡܣܝܡܝܢ . ܘܡܢܓܕܐ ܕܡܛܝܒܝܢ .
ܡܠܟܐ ܕܡܐܝܡܝܢ . ܘܕܝܢܐ ܕܓܥܪܝܢ .
ܘܐܪܝܡܘ ܥܝܢܝܗܘܢ ܠܪܘܡܐ .

1 Cfr. supra. XII.

## XVII.

Alius hymnus. Tono : Paradisi [1].
Responsorium : Memoria sanctorum sit in benedictionem, et eorum intercessio sit murus et tutela animabus nostris.

1. Quis vidit persecutores a persecutionem passis insectatos? Quis vidit occisores ab occisis occisos? Quis vidit mortuos quorum mors mortem enecabat? Quis vidit sepultos quorum pulvis in velis et cinis in pannis sericis suscipiebatur? Rex cœlestis gaudet in solemnitatibus sanctorum.

2. Quis vidit martyres regnum ingressos, hæredes factos deliciarum et vitæ quæ non transit, et non desiderat invitatus esse in cœtibus eorum et hæres sedium eorum gloriosorum? Sub alis gratiæ tuæ custodi infirmitatem meam ut cantem tibi laudem novam in eorum turmis.

3. Quis vidit unquam gloriam athletarum exultantium in Eden lætantiumque cum coronis suis? Stola eorum decora est, vestisque lucida. Spreverunt mundum superbum qui seducit suos spectatores et confusione operit suos incolas. Domine, in die adventus tui fac stillare super me rorem tuum cœlestem.

4. Martyres viderunt gladium et ignem accensum et ungues ferreas dispositas et tormenta parata, reges et judices minas intentantes et, oculis suis in altum elevatis, vide-

ܘܚܙܐܘܗܝ ܠܒܪܐ . ܡܢ ܝܡܝܢ ܐܒܘܗܝ .
ܘܒܣܪܘ ܥܠ ܫܢܕܐ . ܘܒܡܠܟܐ ܓܚܟܘ ❖

ܠܐ ܢܬܛܠܡ ܐܓܪܐ . ܕܠܫܢܝ ܟܪܝܗܐ .
ܕܫܘܐ ܕܢܫܬܘܬܦ . ܒܕܘܟܪܢ ܩܕܝܫܝܟ .
ܘܐܙܡܪ ܠܟ ܬܫܒܘܚܬܐ . ܒܥܐܕܐ ܕܪܚܡܝܟ .
ܝܗܒܬ ܒܬܪܝܨܘܬܐ ܠܦܠܚܝܟ .
ܐܓܪܐ ܕܥܡܠܝܗܘܢ . ܥܒܕ ܠܝ ܒܛܝܒܘܬܟ .
ܪܚܡܐ ܕܐܙܡܪ ܠܟ . ܬܫܒܘܚܬܐ ܒܟܢܘܫܝܗܘܢ ❖

runt Filium a dextris Patris sui et spreverunt tormenta regibusque irriserunt.

5. Mercede non frustretur infirma mea lingua, quæ meruit particips esse commemorationis sanctorum tuorum, ut cantem tibi laudem in festo amicorum tuorum. Dedi in æquitate militibus tuis stipendium laborum quos sustinuerunt, fac mihi gratia tua misericordiam ut canam tuas laudes in cœtibus eorum.

## XVIII.

ܐܚܪܬܐ ܒܩܠܐ ܕܡܢܘ ܒܪ ܡܝܘܬܐ ܗܘ
ܒܥܘܢܝܐ ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܘܪܒ ܕܘܟܪܢܐ
ܕܐܬܠܝܛܘܗܝ ܒܐܪܒܥ ܦܢܝܢ .

ܣܗܕܐ ܕܐܪܟܢܘ ܨܘܪܝܗܘܢ .
ܩܕܡ ܣܝܦܐ ܒܚܕܘܬܐ ܪܒܐ .
ܐܬܟܫܦܘ ܥܡܢ ܠܡܫܝܚܐ[a] .
ܕܡܛܠܬܟܘܢ ܢܫܒܘܩ ܠܢ .
ܒܝܘܡܐ ܕܕܐܢ ܐܠܗܐ .
ܘܦܪܥ ܟܠܗܝܢ ܟܣܝܬܐ .
ܐܪܟܢܘ ܩܕܡܘܗܝ ܒܥܘܬܐ .
ܘܐܫܟܚܘ ܡܢܗ ܫܘܒܩܢܐ .
ܪܚܡܘܗܝ ܐܢܬܘܢ ܫܪܝܪܐ .
ܘܠܐ ܡܨܐ ܕܢܒܣܐ ܡܠܬܟܘܢ ❖

ܒܚܘܒܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܥܠܝܟܘܢ .
ܪܥܐ ܗܘ ܒܥܐ ܘܫܡܥ ܠܟܘܢ .
ܒܟܠܗ ܡܠܟܘܬܗ .
ܐܢ ܒܥܝܬܘܢ ܠܡܫܝܚܐ .
ܒܚܕܘܐ ܘܒܚܘܒܐ .

Alius hymnus. Tono: Quis mortalium[1]. Responsorium: Benedictus qui magnificavit memoriam suorum athletarum in quatuor orbis partibus.

1. Martyres qui inclinastis colla ante gladium magno cum gaudio, orate nobiscum Christum, ut propter vos condonet nobis in die, quo Deus judicium exercebit et vindicabit omnia occulta; dirigite ad eum vestras preces et ab eo obtinete nobis veniam; vos estis veri amici Christi, qui nequit recusare verbum vestrum.

2. Pro amore quo in vos fertur Christus annuit, postulat et audit vos; per totum suum regnum Christus, si eum rogatis, cum gaudio et amore facit voluntatem suorum adoratorum. Videat Dominus

[1] Cfr. hymnus 3us de Nativ. supra t. II, 462. Hic hymnus bis in codice habetur fol. 27 et 401.

[a] ܠܐܠܗܐ

ܒܟܝ ܕܥܡ ܨܘܪ̈ܝܟܘܢ .
ܚܙܐ ܡܢܟܘܢ ܙܘ̈ܥܟܘܢ .
ܘܕܡܟܘܢ ܕܡܠܝܢ ܢܚܬ̈ܝܟܘܢ .
ܘܡܛܠ ܚܫ̈ܐ ܕܫܢ̈ܕܝܟܘܢ .
ܢܬܠ ܒܥܓܠ ܫ̈ܐܠܬܟܘܢ ✤
ܢܘܗܪܐ ܐܢܬܘܢ ܕܥܠܡܐ .
ܘܠܡ̈ܐܢܐ ܕܟܠ ܚܘ̈ܠܡܢܝܢ .
ܒܢܚ̈ܠܝ ܛܠܠ ܡܘܬܐ .
ܟܠ ܡܢ ܕܒܟܘܢ ܡܬܓܘܣ .
ܒܟܘܢ ܢܗܘܐ ܠܗ ܫܘܒܩܢܐ .
ܘܬܘܟܠܢܐ ܒܝܘܡܐ ܐܚܪܝܐ .
ܘܡܢ ܓܪ̈ܡܝܟܘܢ ܢܥܕܪ .
ܚܝ̈ܐ ܠܡܩܢܐ ܕܩܝ̈ܡܝܢ .
ܒܕܘܟܪ̈ܢܝܟܘܢ ܢܫܬܒܩܘܢ .
ܚܘ̈ܒܐ ܕܛܡܝܪ̈ܝܢ ܒܢ ✤
ܡܪܟܘܢ ܚܕܐ ܒܫܡܝ̈ܐ .
ܘܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ ܒܐܪܥܐ[a] .
ܣܪ̈ܦܐ ܒܚܘܒܐ ܬܗ̈ܪܐ .
ܒܕܘܟܪ̈ܢܝܟܘܢ ܠܘܩܒܠ .
ܐܚܒܬܘܢܝܗܝ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ .
ܠܡܫܝܚܐ ܩܢܐ ܟܠ ... ܡܕܡ .
ܡܛܠ ܕܫܒܩܬܘܢ ܟܠܡܕܡ .
ܡܕܡ ܡܢܟܘܢ ܠܐ ܟܠܐ .
ܡܕܡ ܡܪܝ ܐܬܕܟܪܘܢܝ .
ܡܛܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ✤
ܠܐ ܬܥܫܩܘܢ ܐܢܬܘܢ ܫܗܪ̈ܐ .
ܠܐܝܢܐ ܕܫܗܪ ܩܕܡܝܟܘܢ .
ܦܫܘܛܘ ܘܫܩܘܠܘ ܡܢ ܡܪܢ .
ܫܘܒܩܢܐ ܚܠܦ ܙܘ̈ܥܟܘܢ .
ܐܢ ܗܘ ܕܬܥܠܐ ܐܗܪܘܕܝܣ .
ܦܠܓܗ ܕܒܝܬܗ ܐܫܬܘܕܝ .
ܠܛܠܝܬܐ ܟܠ ܕܐܚܕܝܬܗ .

vester colla vestra et sanguinem vestrum, quo plena sunt vestimenta vestra, et propter passiones et supplicia vestra illico adimplebit petitiones vestras.

3. *Vos estis lux mundi*[1] et portus omnium sanationum in convallibus umbrarum mortis. Omnis qui ad vos confugit per vos obtineat condonationem et fiduciam in novissimo die, et ab ossibus vestris adjuvetur ad obtinendam vitam futuram et permanentem; per commemorationes vestras dimittantur reatus in nobis absconditi.

4. Dominus vester gaudet in cœlis, et homines in terra lætantur. Seraphim vero amore et admiratione rapiuntur in commemorationibus vestris; amavistis super omnia Christum omnia possidentem; quia omnia reliquistis, nihil vobis negat. Mementote mei coram Domino nostro in regno cœlorum.

5. Ne defraudetis virum qui vigilias peregit coram vobis, ostendite Domino nostro colla vestra, ut obtineatis nobis condonationem. Si vulpes ille Herodes dimidium domus suæ promisit puellæ, quia illa ipsum exhilaraverat in convivio coram gulosis, quid non obtineatis

[1] *Matth.* V, 14.

[a] ܒܐܪܥ

ܒܥܡܡܐ ܦܢܘ ܐܣܩܘܛܐ .
ܐܢܬܘܢ ܕܡܝܬܘ ܠܐܠܗܐ .
ܡܫܒܚܝܢ ܕܒܚܝ ܣܗܕܘܬܐ ܀

vos qui propter Deum mortui estis sub ethnicis.

ܡܠܐܟܐ ܟܕ ܦܩܝܕܝܢ .
ܒܫܠܝܐ ܩܪܒܝܢ ܗܘ ܡܬܡܪܚܢ .
ܐܢܬ ܒܪܢܫܐ ܡܪܚܐ . ܒܙܗܝܪܘܬ ܐܬܩܪܒ .
ܠܐ ܢܕܡܟ ܩܘܕܡ ܥܝܪܐ . ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܫܢܬ ܩܕܡ ܫܗܪܐ .
ܫܗܪܢ ܢܗܘܐ ܠܬܪܥܘܬܐ .
ܘܙܡܝܪܢ ܠܫܠܡܘܬܐ .
ܘܢܬܚܠܛܘܢ ܥܡ ܕܣܪ̈ܦܐ .
ܩܠܐ ܕܐܢܫܐ ܚܠܫܐ ܀

6. Angeli præcepto obedientes in silentio accedunt, tu homo audax prudenter accedas. Ne dormiamus coram vigilibus spiritibus, nec somno indulgeamus coram vigilantibus. Vigiliæ nostræ sint in reconciliationem et cantica nostra in hostias pacificas; choris Seraphim misceantur voces hominum infirmorum.

## XIX.

ܐܚܪܬܐ ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܘܕܘ ܥܡܡ̈ܐ ܥܘܢܝܬܐ ܒܪܝܟ .
ܕܒܣܗܕ̈ܘܗܝ ܢܨܝܚ ܗܘܐ .

Alius hymnus. Tono : Celebrate, gentes[1]. Responsorium : Benedictus qui suis martyribus inclaruit.

ܣܠܩ ܗܘܐ ܝܫܘܥ ܠܙܩܝܦܐ . ܘܐܝܟ
ܚܠܫܐ ܐܨܛܠܒ . ܘܒܙܩܝܦܘܬܗ ܟܕܝܢ ܗܘܐ .
ܐܬܐ ܡܬܕܡܪܐ ܕܗܘܬ . ܐܬܦܬܚܬ ܠܓܒܗ
ܒܪܘܡܚܐ . ܘܐܫܬܝܘ ܡܢܗ ܣܗܕ̈ܐ .
ܘܕܫܘ ܠܡܘܬܐ ܛܪܘܢܐ ܀

1. Ascendit Jesus in crucem et sicut homo vilis et inermis crucifixus est; in ejus crucifixione factum est signum mirabile; lancea latus ejus apertum est, et sanguinem exinde fluentem biberunt martyres et conculcarunt mortis tyrannidem.

ܙܩܝܦܗ ܕܝܫܘܥ ܦܬܚܗ . ܠܥܕܢ ܕܐܚܕܗ
ܚܛܝܬܐ . ܘܡܢܗ ܢܒܥ ܗܘܐ ܕܚܝܐ . ܐܫܬܝܘ
ܘܡܘܬܐ ܣܗܕ̈ܐ . ܐܫܬܝܘܗܝ ܠܫܢܕܐ .
ܘܒܣܪܘ ܘܕܫܘ ܗܘܘ ܠܫܢܕܐ . ܒܪܝܟ
ܕܒܚܡܪܗ ܪܘܝܘ ܗܘܘ ܀

2. Crux Jesu aperuit Eden quem peccatum clauserat. Exinde erupit fons vitæ. Martyres biberunt mortem, spernentes et conterentes tormenta. Benedictus ille cujus vino inebriati sunt.

ܐܢܫܐ ܡܚܝܠܐ ܗܘܘ . ܐܝܟ ܓܢܒܪܐ ܕܡܬܕܡܪܐ .
ܫܛܘ ܗܘܘ ܠܡܠܟܐ ܛܪܘܢܐ . ܕܙܩܝܦܐ ܐܢܘܢ
ܚܝܠ . ܗܐ ܒܩܕܠܝܗܘܢ ܡܬܒܣܪ . ܒܣܪ

3. Homines infirmi heroes mirabiliter effecti, spreverunt reges et tyrannos, quia crux eos roboravit. Ecce necibus eorum contemptus

1 Cfr. supra hymnus 2us de Nativ. t. II, 444. schema 7 versus 6 syllabarum.

ܕܐܛܥܝ ܠܥܠܡܐ . ܒܪܝܟ ܕܒܣܗܕܘܗܝ ܢܨܝܚ
ܗܘܐ ܀

est Malus qui mundum seduxerat. Benedictus qui suis martyribus inclaruit.

ܡܢ ܫܢܕܝܗܘܢ ܢܒܥܝܢ ܥܘܕܪܢܐ ܠܥܠܡܐ .
ܘܡܢ ܓܪܡܝܗܘܢ ܦܩܥܝܢ ܐܣܘܬܐ ܬܡܝܗܬܐ .
ܒܕܘܟܪܢܝܗܘܢ ܝܗܒ . ܡܪܢ ܚܝܐ ܠܥܠܡܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܓܒܐ ܠܣܗܕܘܗܝ ܀

4. E suppliciis eorum fluunt auxilia in orbem terrarum et ex ossibus eorum erumpunt sanationes mirabiles; in commemorationibus eorum Dominus dat vitam mundo. Benedictus qui elegit martyres suos.

ܣܗܕܐ ܐܦ ܠܡܠܟܐ . ܙܘܥܐ ܪܒܐ ܪܡܘ
ܗܘܘ . ܘܪܕܦܘ ܐܦ ܠܛܘܪܢܐ . ܒܚܝܠܐ ܟܣܝܐ
ܕܠܒܫܘ . ܕܝܘܐ ܕܠܝܛܐ . ܘܟܘܪܗܢܐ
ܐܬܛܪܕܘ . ܒܪܝܟ ܕܒܚܝܠܗ ܢܨܚܘ ܗܘܘ ܀

5. Martyres tremore magno reges affecerunt dissolutosque tyrannos persecuti sunt per virtutem occultam quam induerant. Dæmones execrandi morbique expulsi fuerunt. Benedictus ille cujus virtute triumpharunt.

ܒܬܘܠܬܐ ܪܘܙܝܢ ܒܐܪܥܐ . ܘܥܝܪ̈ܐ ܚܕܝܢ
ܒܪܘܡܐ . ܦܓܪܝܗܘܢ ܕܣܗܕܐ ܒܥܕܬܐ . ܐܦ
ܢܦܫܬܗܘܢ ܒܥܕܢ . ܘܠܥܠ ܘܠܬܚܬ ܚܕܝܢ .
ܒܕܘܟܪܢ ܣܗܕܐ ܒܪܝܟܐ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܢܨܚ
ܠܥܒܕܘܗܝ ܀

6. Virgines exultant in terra et angeli triumphant in cœlis. Martyrum corpora sunt in ecclesia et animæ in Eden ; sursum et infra, ubique lætitia afficimur in commemorationibus martyrum benedictorum. Benedictus qui servos suos triumphare fecit.

ܨܠܘܬܟܘܢ ܬܘܒ ܬܣܩ ܠܪܘܡܐ . ܐܝܟ ܒܣܡܐ
ܡܫܒܚܐ . ܘܢܚܬ ܡܪܢ ܡܢ ܪܘܡܐ .
ܚܢܢܐ ܘܪ̈ܚܡܐ ܠܥܢܗ . ܡܢ ܒܥܘܬܟܘܢ ܢܣܒ .
ܟܢܫܢ ܕܙܡܪ ܬܫܒܘܚܬܟܘܢ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܢܗܪ
ܟܠܝܠܝܟܘܢ ܀

7. Oratio vestra rursum ascendat sicut incensum gloriosum et Dominus cœli ex alto demittat imbrem gratiæ et misericordiæ gregi suo. Per intercessionem vestram misericordiam impetret cœtus noster qui laudes vestras celebravit. Benedictus qui illustravit coronas vestras.

ܒܥܘ ܡܢ ܡܪܟܘܢ ܕܟܠܢ . ܒܫܡܝܐ ܢܚܕܐ
ܒܪܘܡܐ . ܘܡܐ ܕܢܣܒܬܘܢ ܟܠܝܠܐ .
ܢܫܒܘܩ ܚܘ̈ܒܝܢ ܕܟܠܢ . ܘܡܐ ܕܥܠܬܘܢ ܠܥܕܢ
ܠܓܘ . ܢܥܒܕܘܢ ܠܢ ܒܡܢܬܟܘܢ . ܣܗܕܐ
ܒܪܝܟܐ ܕܢܨܚܘ ܀

8. Rogate Dominum vestrum, ut omnes vobiscum in cœlo gaudeamus et, postquam accepistis coronam, dimittat nobis nostros reatus; postquam in Eden ingressi estis participes nos reddatis sortis vestræ, o benedicti martyres qui triumphastis !

## XX.

ܐܚܪܢܐ ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܦܬܚ ܦܘܡܝ ܒܝܕܥܬܐ
ܥ̈ܘ ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܟܐܢܐ ܕܟܬܒ[a]
ܫܡܗܝܗܘܢ ܒܣܦܪ ܚܝܐ ܀

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

## XX.

Alius hymnus. Tono : Aperiam os meum in scientia[1]. Responsorium : Gloria Justo qui inscripsit nomina eorum in libro vitæ.

1. Aperiam os meum et agam de amore vitæ novæ. Iste amor fecit Abelem victimam ; hanc vitem suo vino replevit ; ille hoc amore ardens et ad loquendum impulsus clamavit contra suum occisorem. Idem amor effecit Henoch primum esse qui justus inter occisos mortem vicerit. Hunc viventem illustrem mors ploravit in ejus initiis, ut significaret quisnam esset ejus finis.

2. Justitia fecit Noe palatium cum alis velocibus. Arca extendit alas suas et super montes altos consedit. Ei supervenerunt dolores puerperii et peperit. O mira res ! avis lignea parturivit reptilia, homines et aves, sicut fecit sinus terræ in exordio. Benedictus qui dedit terræ sororem aliam quæ filios peperit.

3. Justitia Semo dedit benedictiones et Melchisedecho sacerdotium ; Abrahæ dedit promissiones et in Isaac præfiguravit mysterium magnum ; in Jacob typos delineavit, in Joseph præclara abdidit gesta ; Moysi dedit liberationem, Josue fortitudinem, sacerdotium

1 Vid. supra t. II, 786. Inest hic hymnus integer, excepto primo versu, quem refert J. S. Assemanus B. O. I, 88, n. 17, in cod. Mus. Brit. add. 14.574 fol. 20, sæc. V-VI. Littera C eum designavimus.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Aaroni, et Davidi regnum, aspectum verecundum Samueli et fiduciam Elisæo.

4. Isaiæ prophetæ dedit citharam dulcem et canoram, Jeremiæ os apertum et vehemens quo impios coargueret, Ezechieli oculum nitidum quo vidit currum cherubim, per Danielem coronas regum texuit easque solvit, sui amatorem exaltavit et sui osorem humiliavit. Iniqui ab ea humiliati sunt et justi exaltati.

5. Giezi[1] avide auscultavit vocem pecuniæ et auri desiderio captus fuit ; propter nimium istud desiderium lepra coopertus fuit in publicum suæ avaritiæ testimonium. Thesaurus pecuniæ eum ad paupertatem redegit. Quia ille secreto thesaurum abdiderat, thesaurus eum furibus palam addixit. Quia thesauro se univerat, hic eum separavit a schola prophetæ. Avaritia separavit inclytum domus Eliæ discipulum a præclaro suo magistro et pecuniæ servum effecit.

6. Unum ex hisce duobus occidit Esau. Quia valde invaluerat ejus avaritia, valde imminuta fuit sua primogeniti prærogativa. Hæc effecta est ei pharmacum lethale. Quia Esau istud pharmacum manducavit, per illud primogenitura privatus fuit ; quod suavis ei fuerat amarum factum est ; Esau primogenituram vendidit et ipsa eum vicissim vendidit Domino malo. Cupiditas subjecit eum jugo la-

1 Desunt strophæ 5-6, 9-10 in cod. B.

a C [illegible] — b C [illegible]

borioso et avari nomen ei imposuit; spoliavit eum primogenitura et privavit eum benedictionibus.

ܐܠܗܐ ܚܘܣ ܠܡܣܟ̈ܢܐ . ܘܗܘܝ ܪܒܐ
ܠܦܫܝ̈ܛܐ . ܕܢܐܠܦ ܒܟ ܡܪܢ ܘܢܕܥ .
ܕܐܝܬܝܟ ܗܘ ܪܫܐ ܘܫܘܪܝܐ . ܘܢܐܠܦ ܒܟ ܐܦ
ܕܢܗܝܡܢ . ܕܐܝܬܝܟ ܗܘ ܣܟܐ ܕܟܠܡܕܡ . ܟܕ
ܒܟ ܡܪܢ ܠܐ ܫܘܪܝܐ ܘܠܐ ܫܘܠܡܐ . ܡܢܟ
ܗܘ ܡܢܗ̈ ܒܪ̈ܝܬܐ ܫܘܪܝܐ ܐܦ ܫܘܠܡܐ .
ܠܦܘܩܕܢܟ ܦܩܝܕܝܢ ܪ̈ܗܛܝܗܘܢ . ܘܒܨܒܝܢܟ
ܫܘܠܡܝܗܘܢ ܀

7. Deus, propitius esto nobis atque magister sis simplicibus, ut per te, Domine, discamus te esse caput et initium, et discamus etiam per te ac firmo assensu credamus te esse omnium rerum finem. Quum igitur, Domine, nec initium nec finem habeas, creaturæ a te initium et finem accipiunt. Tuo imperio regitur earum cursus et tua voluntate earum finis.

ܐܝܢܐ ܗܘ ܕܢܬܢܐ ܙ̈ܟܘܬܐ : ܕܪܚܡܬܐ ܚܝܐ .
ܕܐܟܠܝܠܐ ܟܠܠܬ ܒܐܓ̈ܘܢܝܗܘܢ . ܚܘܒܐ ܚܕ ܐܠܒܫ
ܒܙܠܝܩ̈ܘܗܝ . ܐܝܬ ܗܘ ܕܐܪܝܡ ܠܡܪܘܡܐ .
ܘܐܝܬ ܗܘ ܕܩܠܝܕܐ ܐܫܠܡܗ . ܐܝܬ ܕܟܠܝܠܐ
ܓܕܠ ܠܗ . ܘܐܣܪ ܘܫܪܐ . ܘܐܝܬ ܗܘ
ܕܒܙܘܦܐ ܡܚܛܝ ܠܗ . ܘܐܝܬ ܕܒܪܘܟܐ ܣܓܕܬܗ .
ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܟܐܢܐ . ܕܪܫܡ ܙܟ̈ܘܬܗܘܢ
ܕܪ̈ܚܡܘܗܝ ܀

8. Quis narrabit Triumphos amoris vitæ ac salutis qui justos gloria coronavit in suis agonibus; amor ille hunc splendore vestivit, illum in altum exaltavit, alii clavem dedit ut ligaret et solveret, alii coronam texuit, alium denique hyssopo mundavit. Gloria justo qui signavit triumphos suorum amicorum[1].

ܐܝܢܐ ܗܘ ܒܪ ܐܢܫܐ . ܕܢܫܥܐ ܗܘܐ
ܠܣܘ̈ܥܪܢܝܗܘܢ . ܘܐܝܕܐ ܗܝ ܨܒܥܐ ܕܡܨܝܐ .
ܕܒܟܪܟܐ ܢܟܬܘܒ ܐܓ̈ܘܢܝܗܘܢ . ܘܒܡܓ̈ܠܬܐ
ܢܨܚ̈ܢܝܗܘܢ . ܘܒܠܘܚܐ ܐܦ ܚܫ̈ܝܗܘܢ .
ܘܒܣܦܪ̈ܐ ܕܘܟܪ̈ܢܝܗܘܢ . ܘܐܝܠܐ ܪܘܡܐ .
ܕܢܬܠܐ ܠܕܘܟܪ̈ܢܝܗܘܢ . ܘܢܬܚܡ [ܙ̈ܟܘܬܗܘܢ] .
ܚܕ ܗܘ ܣܦܪܗ ܕܐܠܗܐ . ܗܘ ܚܝܐ ܕܠܟܠ
ܣܦܩ ܀

9. Quis hominum narrare potest eorum gesta; quisnam digitus potest in volumine describere eorum agones, in membranis eorum victorias, in tabulis eorum perpessiones, in libris eorum memorias? Ad quamnam altitudinem efferendæ sunt eorum memoriæ et quinam limites imponendi sunt eorum triumphis? Unus est liber Dei, liber vitæ qui ad hæc omnia sufficit.

ܒܫܝܢܐ ܪܒܐ ܕܥܕܝܢ . ܫܘܒܚܗ ܕܐܕܡ
ܐܬܚܠܨ . ܕܚܛܝܬܐ ܒܓܝܣܘܬܐ ܢܦܩܬ . ܘܚܘܝܐ
ܘܚܘܐ ܗܘܘ ܪ̈ܫܝܗ . ܐܡܢ ܕܝܢ ܒܗܝܢ ܐܘܪ̈ܚܬܐ .
ܠܐ ܬܪܝܨܬܐ ܗܠܟܬ ܗܘܬ . ܘܛܥܬ ܡܢܗ

10. In magna Edenis pace gloria Adami rapta est, quia peccatum in latrocinium exivit, cujus duces fuerunt serpens et Heva. Mater autem nostra errans per vias inci-

[1] Duo hymni qui in codice B sequuntur lacinia sunt ex hymnis de Raradiso.

ܣܡܡ ܚܝܐ . ܕܛܡܝܪ ܗܘܐ ܒܗ . ܚܛܝܬܐ
ܕܓܢܒܬ ܐܬܓܢܒܬ . ܒܕܝܢܐ ܕܙܟܬ ܐܬܙܟܬ .
ܡܘܬܐ ܒܙܝܙ ܐܬܒܙܙ . ܘܡܪܢ ܣܪܩ
ܣܝܡܬܗ ܀

dit in mercatorem et surripuit ei pharmacum vitæ in eo absconditum ; peccatum quod furatum fuerat, furti victima fuit. Quo judice vicerat victum fuit. Mors spoliata fuit et Dominus noster ejus thesauros evacuavit.

## XXI.

ܥܠ ܩܠܐ ܕܛܘܒܝܗܘܢ ܠܒܬܘܠܐ ܘܨܝܡܐ ܥܘܢܝܬܐ
ܕܘܟܪܢܐ ܕܙܕܝܩܐ ܠܒܘܪܟܬܐ . ܘܨܠܘܬܗܘܢ
ܬܥܕܪ ܠܢܦܫܬܢ .

ܛܘܒܝܟܘܢ ܒܬܘܠܝ ܒܪܘܚܐ .
ܕܐܬܟܬܫܬܘܢ ܩܪܒܐ ܒܦܓܪܝܟܘܢ .
ܛܘܒܝܟܘܢ ܕܟܝܐ ܒܡܚܫܒܬܐ .
ܕܚܣܢܬܘܢ ܟܝܢܐ ܪ̈ܓܝܓܬܗ .
ܛܘܒܝܟܘܢ ܢܟܦܐ ܘܩܕܝܫܐ .
ܕܟܦܪܬܘܢ ܒܟܠܗܝܢ ܪ̈ܓܝܓܬܐ .
ܡܐ ܫܒܝܚܐ ܘܫܦܝܪܐ ܛܠܝܘܬܐ .
ܡܐ ܕܩܢܝܐ ܚܘܒܐ ܕܚܟܡܬܐ ܀
ܡܠܐܟܐ ܚܕܝܢ ܒܗܘ ܟܕ .
ܕܙܕܝܩܐ ܥܐܠܝܢ ܠܡܠܟܘܬܐ .
ܦܪܕܝܣܐ ܗܘ ܕܒܘܣܡܐ .
ܡܬܦܬܚܝܢ ܬܪ̈ܥܘܗܝ ܩܕܡܝܗܘܢ .
ܘܐܝܠܢ̈ܐ ܪ̈ܓܝܓܐ ܘܫܦܝܪ̈ܐ .
ܡܩܪܒܝܢ ܦܐܪ̈ܝܗܘܢ ܠܩܕ̈ܝܫܐ .
ܒܪ ܡܠܟܐ ܝܬܒ ܩܕܡܝܗܘܢ .
ܛܘܒܝܗ ܠܐܢܫ ܕܐܬܡܢܝ ܒܓܘܕ̈ܝܗܘܢ ܀
ܘܠܐ ܗܘܐ ܕܢܚܘܪ ܠܩܕ̈ܡܝܗܘܢ .
ܘܢܬܒܝܢ ܥܠܝܗܘܢ ܒܩܕܡܝܬܗܘܢ .
ܘܠܐ ܗܘܐ ܕܢܩܪܐ ܟܬܒ̈ܝܗܘܢ .
ܕܢܒ̈ܝܐ ܘܢܫܡܥ ܡܠ̈ܝܗܘܢ .

## XXI.

Alius hymnus. Tono : Beati casti et jejunatores [1]. Responsorium : Memoria justorum in benedictione est et oratio eorum adjuvat animas nostras.

1. Beati virgines spiritu qui bella in corporibus vestris sustinuistis; beati mundi cogitationibus qui desideriis naturæ restitistis ; beati casti et sancti qui omnes voluptates abnegastis. Quam laudabilis et decora est juventus, ubi possidet amorem sapientiæ !

2. Angeli gaudent quando justi ingrediuntur regnum. Portæ paradisi deliciarum aperiuntur coram eis ; arbores desiderabiles et pulchræ offerunt fructus suos sanctis ; filius Regis coram eis assidet. Beatus qui eorum turmis annumeratur !

3. Oportuit respicere ad antiquos et recogitare quæ eos præcesserunt et secuta sunt ; oportuit legere scripta prophetarum et audire eorum verba. Abraham, Isaac

[1] Stropha habet octo versus octo syllabarum. Vid. t. II, 546.

ܐܒܪܗܡ ܐܝܣܚܩ ܐܦ ܝܥܩܘܒ .
ܟܕ ܠܐ ܩܪܘ ܟܬܒܐ ܗܘܘ ܟܐܢܐ .
ܘܗܐ ܝܘܡ ܩܪܝܢ ܟܬܒܢ .
ܘܫܛܝܢ ܩܠܗܘܢ ܘܡܠܝܗܘܢ ܀

ܚܩ̈ܠܝܗܘܢ ܕܚܬ̈ܢܐ ܘܟܠ̈ܬܐ .
ܫܒܥܐ ܐܢܘܢ ܝܘܡܝܢ ܠܚܘܕ ܘܥܒܪܘ .
ܚܩ̈ܠܝܗܘܢ ܕܢܟ̈ܦܐ ܘܢܟ̈ܦܬܐ .
ܠܐ ܦܣܩܝܢ ܠܕܪ ܘܕܪ̈ܝܢ .
ܒܬܫܒܚܬܐ ܙ̈ܡܝܢ ܚܩ̈ܠܝܗܘܢ .
ܘܨ̈ܒܬܝܗܘܢ ܨܡܚܝܢ ܒܡܠܟܘܬܐ .
ܣܡ̈ܝܟܝܗܘܢ ܡܬܢܚܝܢ ܒܦܘܢܩܐ .
ܛܘܒ ܠܐܝܢܐ ܕܐܫܬܘܕܝ ܠܩܘܪܒܗܘܢ ܀

et Jacob, etsi Scripturas non legerint, justi fuerunt; hodie vero Scripturæ nobis leguntur et spernimus vocem verborum eorum.

4. Convivia sponsorum et sponsarum septem tantum dies durant et transeunt; convivia castorum et castarum non desinunt in generationes generationum; convivia eorum laudibus resonant eorumque ornamenta refulgent in regno cœlesti; recumbunt dulciter in deliciis. Beatus ille cui promissa est eorum præsentia.

## II.

ܡܕܪ̈ܫܐ ܕܥܠ ܐܒܪܗܡ ܩܝܕܘܢܝܐ .

ܥܒܕ ܕܩܕܝܫܐ ܠܡܪܝ ܐܦܪܝܡ : ܩܠܐ ܗܠܝܢ
ܕܩܕܡܘܗܝ .

### HYMNI DE ABRAHAM KIDUNAIA.

Hymni de Abraham Kidunaia auctore Mar Ephræmo. Tono hymni præcedentis [1].

### I.

ܐܠܗܐ ܚܝܠܬܢܐ ܙܟܝܐ .
ܫܕܪܗ ܠܡܘܬܐ ܚܣܝܢܬ ܟܠ .
ܥܠܬ ܘܫܩܠܬ ܡܢ ܓܘ ܥܡܢ .
ܡܚܙܝܬܐ ܕܣܝܡܐ ܒܥܡܢ .
ܕܒܗ ܥܡܢ ܡܨܛܒܬ ܗܘܐ ܀

1. Deus omnipotens et invincibilis, misit mortem cui nihil resistit. Hæc ingressa e medio populi nostri abstulit speculum in eo positum quo populus noster exornabatur.

ܥܘܢܝܬܐ : ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܟܠܠ ܣܝܒܘܬܟ ܀

Responsorium : Benedictus qui coronavit senectutem tuam.

ܒܗ ܚܙܐ ܗܘܐ ܟܠܢܫ ܢܦܫܗ .
ܒܗ ܐܟܣ ܟܠܢܫ ܢܦܫܗ .
ܗܘܬ ܣܝܒܘܬܟ ܡܚܙܝܬܐ .

2. In hoc speculo videbat unusquisque seipsum; in eo reprehendebat unusquisque seipsum, senectus tua speculum fuit, quo

[1] Est tonus qui dicitur « *Confessorum* » constans 5 versus 7 syllabarum. Vide supra 4:7.

ܐܝܠܐ ܕܚܪ ܒܗ ܘܠܐ ܫܒܚ ܒܗ .
ܒܗ ܐܬܟܒܫܬ ܟܢܘܫܬܗܘܢ ܀

ܚܙܘ ܗܘܘ ܒܟ ܡܚ̈ܝܢ ܒܛܝ̈ܠܐ .
ܒܚܦܝܛܘܬܟ ܐܬܟܪܝܘ .
ܚܙܘ ܗܘܘ ܒܟ ܐܦ ܡܪ̈ܫܠܐ .
ܡܢ ܪܒܐ ܪܘܚܟ ܐܬܒܗܬܘ .
ܠܡܫ̈ܠܐ ܒܚܘܦܛܟ ܚܛܦ ܗܘܐ ܀

ܒܪܗܛܐ ܕܨܘܡܐ ܐܬܢܨܚܬ .
ܒܪܗܛܐ ܕܫܗܪܐ ܐܬܪܒܝܬ .
ܒܪܗܛܐ ܕܥܡܠܐ ܐܬܓܒܪܬ .
ܒܟܪܣܐ ܠܐ ܐܬܛܥܝܬ .
ܒܕܟܝܘܬܐ ܛܒ ܐܫܬܒܚܬ ܀

ܠܬܪ̈ܝܢ ܦܘܩ̈ܕܝܢ ܢܨܝ̈ܚܐ .
ܕܪܚܡ ܩܪܝܒܟ ܘܐܠܗܟ .
ܙܘܓܬ ܐܢܘܢ ܐܝܟ ܕܒܢܝܪܐ .
ܘܒܝܢ ܒܪܢܫܐ ܠܐܠܗܐ .
ܚܘܒܐ ܛܒܐ ܙܪܥ ܗܘܝܬ ܀

ܫܡܥ ܗܘܝܬ ܐܝܟ ܕܬܥܒܕ .
ܥܒܕ ܗܘܝܬ ܠܡܙܕܦܘ .
ܡܙܕܦ ܗܘܝܬ ܠܡܗܝܡܢܘ .
ܡܗܝܡܢ ܗܘܝܬ ܠܡܩܒܠܘ .
ܘܡܩܒܠ ܐܝܟ ܠܡܡܠܟܘ ܀

ܙܕܩܬܟ ܘܨܠܘܬܟ .
ܗܐ ܒܟܠ ܕܘܟ ܐܝܟ ܡܙܦܬܐ .
ܗܐ ܡܥܬܪ̈ܢ ܠܡܣܒܢܝܗܝܢ .
ܘܠܟ ܗܘ ܡܬܐ ܘܪܒܝܬܐ .
ܡܛܠ ܕܐܘܙܦܬ ܐܢܝܢ ܀

ܕܡܝܐ ܙܕܩܬܐ ܠܝܗܘܒܐ .
ܠܡܙܦܬܐ ܕܡܣܒܘ ܟܐܢܐ .
ܕܒܝܕܗ ܟܠ ܡܘܙܦܢܐ .
ܟܠ ܡܬܩܝܐ ܗܝ ܠܘܬ ܡܪܗ .
ܘܠܗ ܗܦܟܐ ܥܡ ܪܒܝܬܐ ܀

repressi sunt omnes iniqui, qui in illud respicientes se Deo gratos non reddiderunt.

3. Respexerunt in te pigri, gnavitate tua repressi sunt; respexerunt in te socordes, magno tuo animo vituperio operti sunt; strenuitas tua remissos abstulit.

4. In stadio jejunii inclaruisti; in stadio vigiliarum adolevisti; in stadio laboris vir factus es; gula non seductus, puritate te valde laudandum præbuisti [1].

5. Duo præclara præcepta: « *Dilige proximum tuum et Deum tuum* » jugo alligasti et hominem inter Deumque pios affectus seminasti [2].

6. Audiebas ut audita faceres, faciebas ut mutuo acciperes; mutuo accipiebas ut crederes; credebas ut reciperes, recipiebas ut regnares (in vita beata).

7. Eleemosynæ tuæ atque orationes ubique velut mutuum acceptæ accipientes ditant; creditum autem et fenus ad te redeunt, quia mutuo eas dedisti [3].

8. Eleemosyna pro largitore similis est mutuo quod acceperunt justi, quod, dum totum est apud mutui datorem, totum remanet apud creditorem, ad quem redit cum fenore.

1 Cfr. ejus vita, *Opp. græco-lat.* II, 2-3.
2 Cfr. *Vita* p. II.
3 Cfr. *Vita* p. 2.

ܙܪܥܐ ܙܕܝܩܐ ܘܐܒܝܕܐ .
ܕܒܪܝܢ ܒܥܘܒܗ̇ ܕܐܪܥܐ .
ܠܐܘܨܪܐ ܟܢܫܝܢ ܕܐܟܪܐ .
ܙܪܥܐ ܕܙܪܥܬ ܒܟܠ ܕܘܟ .
ܒܩܝܡܬܐ ܠܟ ܡܬܦܢܝܢ ❖

9. Justi et perditi velut semina in sinu terræ sparsa in horreo agricolæ colligentur; semina quæ ubique seminasti ad te revertentur in die resurrectionis.

ܨܠܘܬܟ ܡܪܟܒܬܐ ܟܣܝܬܐ .
ܒܗ̇ ܫܡܝܐ ܠܐܪܥܐ ܦܪܚܬ .
ܒܗ̇ ܣܠܩܬ ܕܟܣܝܐ ܒܟܣܝܘܬܐ .
ܐܝܟ ܐܠܝܐ ܒܓܠܝܘܬܐ .
ܠܬܪܥܐ ܕܡܪܟ ܥܠܝܐ ❖

10. Oratio tua veluti currus absconditus a terra in cœlum volabat; per eam secreto, sicut Elias publice, ascendebas ad portam Domini tui superni.

ܒܨܠܘܬܐ ܗܘ ܓܝܪ ܣܠܩ ܐܢܫ .
ܠܪܘܡܐ ܕܠܐ ܐܢܫ ܣܠܩ ܠܗ .
ܒܛܝܒܘܬܐ ܗܘ ܓܝܪ ܢܚܬ ܚܝܐ .
ܠܡܘܬܐ ܕܟܠܢܫ ܛܥܡ ܠܗ .
ܢܚܬ ܚܕ ܘܐܣܩ ܣܓܝܐܐ ❖

11. Per orationem enim ascendit homo ad celsitudinem ad quam alioquin pertingere non potest. Qui vita est sua bonitate se demisit ad mortem quam omnes gustant. Unus descendit qui plures extulit.

ܣܟܠܐ ܠܒܪ ܡܢ ܦܓܪܗ ܗܘ .
ܣܐܡ ܥܘܬܪܗ ܠܐܚܪܢܐ .
ܥܘܬܪܟ ܣܡܬܝܗܝ ܒܢܦܫܟ .
ܕܟܕ ܦܐܫ ܥܘܬܪܐ ܒܐܪܥܐ .
ܥܘܬܪܟ ܥܡܟ ܐܙܠ ܠܗ ❖

12. Insipiens extra se reponit divitias suas easque servat aliis; tu divitias tuas in te reposuisti, ut, dum terrenæ divitiæ in terra remanent, divitiæ tuæ tecum abirent.

ܢܒܥ ܗܘܐ ܦܓܪܟ ܘܐܬܢܟܪ .
ܠܡܫܚܐ ܐܦ ܠܡܫܚܐ .
ܨܐܐ ܕܟܣܝܬ ܥܠ ܒܣܪܟ .
ܡܕܟܝܘ ܠܪܥܝܢ ܡܢ ܨܐܐ .
ܕܡܬܝܠܕܐ ܡܢ ܦܘܪܓܝܐ ❖

13. Squaluit corpus tuum, ablutioni ac unctioni factum alienum. Sordes, quæ operuerunt carnem tuam, mentem abluerunt a sordibus quas voluptates generant[1].

ܒܡܪܚܘܬܗ ܓܝܪ ܕܦܓܪܐ .
ܢܦܫܐ ܡܬܛܠܫܐ ܟܠ ܙܒܢ .
ܐܝܬ ܕܣܚܐ ܡܛܠ ܫܘܦܪܐ .
ܐܝܬ ܕܣܚܐ ܡܛܠ ܥܡܠܐ .
ܠܬܪܝܗܘܢ ܙܟܬ ܣܝܒܘܬܟ ❖

14. Per ablutionem enim corporis sæpe polluitur anima. Sunt qui se abluunt propter formositatem, sunt qui propter laborem, hos et illos vicit senectus tua.

ܒܚܫܘܟܐ ܕܒܢܝ ܓܢܒܐ .
ܘܓܢܒܝܢ ܥܘܬܪܐ ܕܐܚܪܢܐ .
ܥܝܪܘܬܟ ܥܘܬܪܟ ܢܛܪܬ ܗܘܬ .

15. Fures in tenebris vigilant et surripiunt divitias aliorum; vigiliæ tuæ divitias tuas custodierunt.

[1] Cfr. Ejus vita p. 3. 11.

ܒܐܝܡܡܐ ܕܕܡܟܝܢ ܚܒܢܐ .
ܥܡܠܟ ܒܥܘܬܪܟ ܡܣܓܐ ܗܘܐ ܀
ܠܐ ܟܠܟ ܬܠܓܐ ܡܢ ܙܪܥܐ .
ܘܠܐ ܚܘܡܐ ܡܢ ܢܨܒܬܐ .
ܕܝܕܥܬܐ ܗܘܬ ܣܝܒܘܬܟ .
ܟܕ ܙܪܥ ܗܘܐ ܨܘܡܟ .
ܐܫܩܝ ܐܢܘܢ ܒܟܝܐ ܘܫܗܪܟ ܀
ܫܥܬ ܒܛܠܢܐ ܐܚܝܕܟ .
ܐܘ ܣܒܐ ܠܐ ܐܬܚܙܝܬ .
ܕܟܕ ܛܠܝܘܬܐ ܕܡܟܐ ܗܘܬ .
ܡܢ ܪܗܛܐ ܒܙܒܢ ܪܗܛܐ .
ܓܕܠܬ ܠܟ ܟܠܝܠܐ ܕܚܝܐ ܗܘܝܬ ܀
ܫܩܠܗ ܐܢܘܢ ܡܘܬܐ ܘܢܦܩ .
ܠܟܠܝܠܐ ܕܓܕܠܘ ܚܝܝܟ .
ܗܐ ܟܠܝܠܝܟ ܥܠ ܗܕܡܝܟ .
ܗܐ ܒܝܢܬܢ ܐܓܘܢܝܟ .
ܗܐ ܒܝܬ ܥܝܪܐ ܬܫܒܚܬܟ ܀
ܫܒܚܐ ܗܘܘ ܥܝܪܐ ܕܚܙܘ .
ܕܒܝܬ ܥܠܝܡܐ ܒܛܝܠܐ .
ܣܒܐ ܒܥܡܠܐ ܢܨܚ ܗܘܐ .
ܡܘܒܠܐ ܕܥܛܐ ܛܠܝܘܬܐ .
ܛܥܢܬ ܐܢܝܢ ܣܝܒܘܬܟ ܀
ܗܘܐ ܒܘܣܪܐ ܛܠܝܘܬܐ .
ܘܚܣܕܐ ܠܥܠܝܡܘܬܐ .
ܬܪܬܝܗܝܢ ܚܙܝܢ ܘܒܗܬ .
ܕܐܝܟ ܡܢܝܢܐ ܕܣܥܪܬܟ .
ܥܡܠܐ ܛܥܢܬ ܣܝܒܘܬܟ ܀
ܡܡܘܢܐ ܡܪܐ ܕܣܟܠܐ .
ܗܘܐ ܥܒܕܐ ܠܚܟܡܬܟ .
ܕܒܗ ܗܘܘ ܚܝܒܝܢ ܠܥܘܠܐ .
ܒܗ ܡܬܟܠܠܝܢ ܦܪܢܣܐ .
ܒܗ ܐܬܟܠܠ ܙܕܩܬܟ ܀

ܫܠܡ ܀

ܦܘܩܕܐ : ܕܟܠܠ ܐܒܪܗܡ ܀ ܦܘܩܕܐ ܀

Per diem, dum dormirent pigri, labor tuus divitias tuas augebat [1].

16. Non prohibuit te nix quin sereres, nec calor quin plantares, quia perita erat tua senectus. Dum tuum jejunium seminaret et plantaret, irrigationem præbebant tui fletus ac vigiliæ.

17. Hora otii apud te, o senex, visa non est; quia, dum adolescentia dormiret, cursu vitæ in tempore cursus coronam tibi texebas.

18. Abstulit mors dum exiit coronas quas plexuit vita tua. Ecce coronæ tuæ super membra tua; ecce inter nos certamina tua, ecce inter angelos laudes tuæ.

19. Laudes effuderunt angeli videntes senem, inter juvenes otiosos, labore inclaruisse. Onera, quæ juventus portare renuit, tua senectus portavit.

20. Reprehensa est adolescentia et vituperata juventus; utraque, te viso, erubuit quod tua senectus tot sustinuit labores quot numerantur cani tui.

21. Mammon, stultorum dominus, factus est servus sapientiæ tuæ. Per Mammon rei fiunt defraudatores, coronantur largitores, coronatæ sunt eleemosynæ tuæ.

Explicit primus de Abraham Kidunaia.

1 Cfr. *Vita* p. 11.

## II.

ܕܬܪܝܢ : ܒܪ ܩܠܗ ✣

Secundus, ejusdem toni.

ܨܒܬܗ ܫܡܘܐܝܠ ܠܟܫܝܪܘܬܟ .
ܕܐܣܗܕ ܗܘܐ ܒܦܘܡܗ ܠܥܡܐ .
ܘܫܪܝܗ ܠܥܡܐ ܡܢ ܡܘܒܠܐ .
ܕܝܠܟ ܗܐ ܫܬܩ ܦܘܡܟ .
ܘܫܦܪܟ ܩܥܐ ܚܠܦܝܟ ✣
ܒܘܥܝܬܐ :
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܨܒܬ ܣܝܒܘܬܟ ✣

1. Decore ornavit Samuel probitatem tuam, quando ore populum contestatus est eumque ab onere solvit. Ecce os tuum silet, sed probitas tua clamat pro te.

Responsorium : Benedictus qui ornavit senectutem tuam.

ܫܪܝܪܘܬܟ ܕܫܡܘܐܝܠ .
ܚܡܣܘܬܟ ܕܐܠܝܐ .
ܢܟܦܘܬܟ ܐܝܟ ܕܐܠܝܫܥ .
ܗܕܡ ܗܕܡ ܡܢ ܟܐܢܐ .
ܡܪܟܒ ܗܘܝܬ ܒܗܘܢ ܗܕܡܝܟ ✣

2. Probitatem habens Samuelis, zelum Eliæ, puritatem Elisæi, membratim e justis veluti compositus es cum membris tuis.

ܒܥܝܢܐ ܕܠܒܐ ܚܙܐ ܗܘܝܬ .
ܠܫܠܝܚܐ ܐܦ ܠܢܒܝܐ .
ܨܝܪ ܐܢܘܢ ܒܟܠ ܗܕܡܝܟ .
ܟܠ ܐܢܫ ܕܒܟ ܚܙܐ ܗܘܐ .
ܐܦ ܠܗܘܢ ܒܟ ܚܙܐ ܗܘܐ ✣

3. Oculo cordis intuebaris apostolos et prophetas; eos in membris tuis depingebas. Quisquis te intuebatur eos in te aspiciebat.

ܕܚܡܝܡܘܬܗܘܢ ܪܫܝܡܐ ܗܘܬ ܒܟ .
ܢܟܦܘܬܗܘܢ ܨܝܪܐ ܗܘܬ ܒܟ .
ܒܕܘܒܪܝܗܘܢ ܥܛܝܦ ܗܘܝܬ .
ܦܓܪܟ ܗܘܐ ܠܒܝܫ ܨܘܡܝܗܘܢ .
ܨܠܘܬܗܘܢ ܢܒܥ ܡܢ ܦܘܡܟ ✣

4. Castimonia eorum in te impressa erat; honestas eorum in te depicta erat; moribus eorum asceticis induebaris; corpus tuum eorum jejuniis vestiebatur; eorum orationes ex ore tuo scaturiebant.

ܐܝܢܐ ܕܡܢܗ ܢܫܬܥܘܢ .
ܐܝܟ ܢܬܢܘܢ ܚܒܝܒܘܗܝ .
ܘܐܝܢܐ ܕܡܢܗ ܫܦܝܪܬܗ .
ܐܝܟ ܠܐ ܢܒܟܘܢ ܐܚܘܗܝ .
ܕܡܢ ܐܝܟ ܓܙܐ ܐܬܬܪܝܘ ✣

5. Quodnam ex ejus præclare gestis narrabunt dilecti ejus; quænam e bonis ejus non deflebunt ejus fratres tali thesauro privati ?

ܒܝܬ ܐܒܠܐ ܘܠܘܒܝܐ .
ܘܒܝܬ ܚܫܐ ܘܙܟܘܬܐ .

6. Inter luctum et consolationem, inter dolores et triumphos stant filii tui atque discipuli. Ubi

ܡܡܟܟܝ ܟܐܒܐ ܟܡܐ ܠܡܟܐܒܝܢ .
ܘܡܐ ܕܒܟܘ ܐܢܘܢ ܚܫܐ .
ܐܦܨܚ ܐܢܘܢ ܒܘܝܐܐ ܀

ܟܓܠܠܐ ܡܠܠܐ ܗܐ ܒܠܥܢܝ .
ܠܓܠܠܝ ܫܦܝܪ ܒܫܦܝܐ .
ܒܗ ܒܓܠܠܐ ܢܦܠ ܘܣܠܩ .
ܘܟܕ ܡܢ ܫܪܒܟ ܠܐ ܢܦܩ .
ܡܕܡ ܡܢܗ ܠܐ ܬܢܐ ܀

ܕܡܝܬ ܠܝ ܠܡܦܘܚܐ ܕܢܦܚܐ .
ܕܟܠܗ ܐܐܪ ܡܥܒܪܐ .
ܘܟܠܫܥ ܡܠܐ ܘܡܣܬܪܩ .
ܘܟܕ ܐܐܪ ܫܐܦ ܟܠܫܥ .
ܡܢ ܐܐܪ ܡܕܡ ܠܐ ܢܛܪ ܀

ܐܬܗܦܟܬ ܐܘܨܪܐ ܠܟ ܠܓܘܗ .
ܘܗܘ ܡܫܒܩ ܥܝܢܝ ܒܥܘܬܪܗ .
ܕܟܠܗܘܢ ܥܘܬܪܘܗܝ ܦܬܝܢ ܠܝ .
ܘܠܟܠܗܘܢ ܠܐ ܡܣܦܩ ܐܢܐ .
ܐܣܒ ܩܕܡܝ ܕܦܓܥ ܒܝ ܀

ܣܡ ܚܝܐ ܦܓܥ ܒܝ ܩܕܡܝ .
ܐܣܒܗ ܘܐܦܠܓܗ ܠܡܣܟܢܐ .
ܫܪܪܟ ܗܘ ܡܪܝ ܣܡ ܚܝܐ .
ܕܒܗ ܚܕ ܐܝܬܝܐ ܕܫܪܝܪܐ .
ܐܝܬܘܬܐ ܐܚܪܝܬܐ ܠܐ ܡܩܘܡ ܀

ܦܝܫ ܝܕܥܬ ܐܦ ܐܘܕܥܬ .
ܕܐܠܘ ܐܝܬ ܗܘܐ ܚܝܠܐ ܐܚܪܝܢ .
ܠܐ ܡܨܐ ܗܘܐ ܕܢܛܫܐ ܢܦܫܗ .
ܟܕ ܩܥܐ ܗܘܐ ܒܪܘܝܐ .
ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܘܠܝܬ ܐܚܪܝܢ ܀

ܦܝܫ ܝܠܦܬ ܐܦ ܐܠܦܬ .
ܕܐܢ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܘܟܣܝܐ ܗܘܐ .
ܠܡܥܬܪܘ ܠܢ ܛܫܐ ܗܘܐ .
ܒܗܘ ܥܕܢ ܕܘܠ ܗܘܐ .
ܕܚܝܠܐ ܠܚܝܠܐ ܢܬܩܪܒ ܗܘܐ ܀

dolores eos prostraverunt, eos exhilarat consolatio.

7. Ecce acta tua suavia velut fluctus paulatim me absorbent ; inter fluctus dilapsus efferor ; dum ex historia tua non egredior, nihil recitavi.

8. Similis sum folli fabri ferrarii qui aerem transmittit ; singulis momentis impletur et evacuatur, et singulis momentis aerem captans, ex aere nihil servat.

9. Thesaurum tuarum virtutum ingressus, in eum me voluto, sinens oculos meos aberrare super divitias ejus. Quia omnes ejus divitiæ me alliciunt et omnibus capiendis impar sum, quod primum occurrit accipiam.

10. Primum se mihi offert pharmacum vitæ ; illud assumam et indigentibus elargiar ; pharmacum vitæ, Domine, est tua veritas qua doces cum unico ente vero aliud ens non subsistere.

11. Apprime nosti et demonstrasti quod si esset alia virtus non potuisset se occultare, Creatore clamante : « *Ego sum et non est alius*[1]. »

12. Optime didicisti et docuisti quod si fuisset aliud ens occultum, ad nos ditandos occultavisset quo tempore oportebat virtutem cum virtute congredi.

1 *Deut.* XXXII, 39. Alludit S. Doctor ad *vitam* sancti ubi narratur mille incolas vici Kidunæ ab idolis ad Deum verum conversos fuisse per Abrahamum.

ܢܣܝܡ ܗܘܐ ܩܠܝܠ ܗܟܐ .
ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܚܝܠܐ ܢܘܟܪܝܐ .
ܘܒܗܘ ܙܒܢ ܕܐܓܘܢܐ .
ܠܐ ܨܒܐ ܕܢܚܘܐ ܢܦܫܗ .
ܒܚܪܬܐ ܕܝܢ ܚܘܝ ܢܦܫܗ ܀

ܐܝܟ ܚܠܫ ܕܐܙܠ ܠܗ .
ܐܝܟ ܓܢܒܐ ܕܐܬܐ ܠܗ .
ܒܙܒܢ ܐܓܘܢܐ ܛܫܐ ܠܗ .
ܒܙܒܢ ܫܘܠܚܐ ܓܠܐ ܠܗ .
ܐܝܟܘ ܢܗܘܘܢ ܟܪܘܙܘܗܝ ܀

ܐܢ ܕܝܢ ܐܡܪ ܟܦܘܪܐ .
ܕܠܐ ܐܬܐ ܠܩܪܒܐ ܐܝܟ ܒܝܫܐ :
ܠܙܩܝܦܐ ܐܬܐ ܐܝܟ ܛܒܐ .
ܗܐ ܩܪܒܐ ܪܒܐ ܥܒܕ ܗܘܐ .
ܒܙܩܝܦܗ ܐܝܟ ܕܒܙܝܢܐ ܀

ܚܫܟ ܫܡܫܐ ܒܪܩܝܥܐ .
ܨܪܝ ܐܦܝ ܬܪܥܐ ܕܩܘܕܫܐ .
ܘܐܝܟ ܪܥܝܢܐ ܕܟܦܘܪܐ .
ܐܢ ܐܢܫ ܒܨܐ ܡܐܬܝܬܗ .
ܟܠܗ ܡܒܘܥܐ ܗܘ ܕܩܪܒܐ ܀

ܢܟܝܠܐ ܗܘܐ ܐܦ ܫܓܘܫܐ .
ܕܠܒܫ ܐܣܟܝܡܗ ܕܐܬܪܐ .
ܘܥܠ ܠܗ ܕܐܬܪܐ ܒܛܘܫܝܐ .
ܕܠܐ ܡܢ ܡܪܗ ܕܐܬܪܐ .
ܕܡܢ ܐܬܪܢ ܠܐܬܪܗ ܢܫܒܝܢ ܀

ܠܡܪܟ ܦܘܡܟ ܙܡܪ ܗܘܐ .
ܗܘ ܕܓܠܝܐ ܒܛܘܪ ܣܝܢܝ .
ܠܥܡܗ ܩܥܐ ܗܘܐ .
ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܘܠܝܬ ܐܚܪܢܐ .
ܘܙܟܐ ܒܒܪܝܬܗ ܀

ܣܗܕ ܠܗ ܛܘܪܐ ܒܫܠܗܒܝܬܗ .
ܣܗܕ ܠܗ ܝܡܐ ܒܡܬܦܠܓܗ .
ܣܗܕ ܠܗ ܩܪܒܐ ܕܥܡܠܝܩ .
ܐܪܝܡ ܡܘܫܐ ܐܝܕܘܗܝ ܘܐܦܫܛ .

13. Sumamus pro momento existere virtutem alienam, et in hoc certaminis tempore noluisse se ostendere, in fine vero se ostendisse.

14. Utpote debilior abierit et se surripiens venerit, tempore certaminis se occultaverit, tempore spoliorum se prodiderit. Sint sicut illa ejus prædicatores.

15. Si autem dicat abnegator : Qui non venit ad certamen ut Malus, venit ad crucem ut Bonus, cruce velut armis magnum prælium faciebat.

16. Tenebris obduxit solem in firmamento, scidit velum sanctuarii, et, juxta mentem abnegatorum, si quis scrutatur ejus adventum, omnia fons sunt certaminum.

17. Fraudulentus fuit et perturbator qui induit habitum loci et locum ingressus est occulte absque domino loci, ut e loco nostro in locum suum nos captivos duceret.

18. Os tuum Domino tuo psallebat : Qui palam in monte Sinaï populo clamabat : « *Ego sum et non est alius* » creaturas suas sibi vindicavit.

19. Testimonium reddidit ei mons in flammis, testimonium reddidit ei mare se dividens ; testimonium reddidit ei pugna Amalec, Moyses manus elevans easque de-

ܣܗܕ ܠܗ ܕܐܝܬ ܗܘ ܠܥܠ ܘܠܬܚܬ ܀

mittens testatus est te esse superne et deorsum.

ܡܠܐ ܪ̈ܚܡܐ ܫܕܪ ܠܒܪܗ .
ܕܢܐܬܐ ܢܦܪܘܩ ܗܘܐ ܠܥܡ̈ܡܐ .
ܐܝܟ ܕܦܪܩ ܥܡܐ ܡܢ ܡܨܪܝܢ .
ܣܗܕܘܬܐ ܒܪ̈ܝܬܐ ܠܒܪ ܡܪܗܘܢ .
ܐܝܟ ܕܠܡܪܗܘܢ ܡܢ ܠܩܘܕܡ ܀

20. Dominus plenus misericordiæ misit Filium suum, ut veniens salvaret gentes sicut salvavit populum ex Ægypto; creaturæ testimonium reddiderunt filio Domini sui, sicut prius testimonium reddiderant Domino suo.

ܣܗܕ ܠܗ ܝܡܐ ܕܐܫܬܠܝ .
ܣܗܕܘ ܠܗ ܩܒ̈ܪܐ ܕܨܪܝܢ ܗܘܘ .
ܘܫܡܝܐ ܕܦܬܝܚܝܢ ܗܘܘ .
ܠܥܠ ܘܠܬܚܬ ܚܫܟ ܫܡܫܐ .
ܣܗܕ ܠܗ ܕܐܝܬ ܗܘ ܠܥܠ ܘܠܬܚܬ ܀

21. Testimonium reddiderunt ei mare sedatum, sepulchra scissa, cœli aperti; sol in cœlo et in terra obscuratus testatus est eum esse in cœlo et in terra.

ܐܦ ܐܝܟ ܠܥܠ ܐܦ ܠܬܚܬ .
ܚܕ ܗܘ ܐܝܬܐ ܝܚܝܕܐ .
ܐܦ ܠܥܠ ܬܘܒ ܐܦ ܠܬܚܬ .
ܚܕ ܗܘ ܠܗ ܒܪܐ ܝܚܝܕܐ .
ܝܚܝܕܐ ܐܘܠܕ ܠܝܚܝܕܐ ܀

22. Etenim in cœlo et in terra unum est ens unicum, cui unus est in cœlo et in terra Filius unicus. Unicus unicum genuit.

ܗܠܝܢ ܝܠܦܬ ܐܦ ܐܠܦܬ .
ܒܡ̈ܠܐ ܙܥܘܪ̈ܐ ܡܠܦ ܗܘܝܬ .
ܒܥܒ̈ܕܐ ܕܝܢ ܣܓܝ̈ܐܐ .
ܘܫܪܪܐ ܠܟܠܗܘܢ ܡܠܦ ܗܘܝܬ ܀

23. Hæc didicisti et docuisti. Paucis quidem verbis docebas; operibus autem multis veritatem cunctis insinuabas.

ܦܫܛܬ ܫܪܪܐ ܒܡܚܫܒܬܟ .
ܦܫܛܬ ܡܣܬܟܠܬܗ ܒܪܥܝܢܟ .
ܕܬܫܕܐ ܓܠ̈ܠܝܗ̇ ܒܟ .
ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܟ ܐܬܪܐ ܕܬܟܢܘܫ .
ܡܪ̈ܝܪܬܐ ܕܝܘܠ̈ܦܢܐ ܀

24. Veritatem cogitando plurimum dilatasti menteque volvisti, ut illa effunderet in te undas suas, nec ullus daretur in te locus in quo coacervares doctrinas amaras.

ܚܠܝܘܬܗ ܓܝܪ ܕܛܥܝܘܬܐ .
ܕܚܠܝܛܐ ܒܡܪܬܐ ܡܘܬܐ .
ܓܢܒܐ ܠܪ̈ܥܝܢܐ ܥܓܠܐ .
ܐܝܬ ܕܛܥܡܗ ܘܒܠܥܗ .
ܘܐܝܬ ܕܒܨܐ ܦܠܛ ܘܫܕܝܗ ܀

25. Dulcedo enim erroris felle mortis infecta festinanter surripit mentes. Sunt qui gustant errorem eumque deglutiunt; sunt vero qui scrutantur, ab errore se expediunt eumque projiciunt.

ܟܠܗܘܢ ܩ̈ܢܝܢܝ ܐܬܒܙܝ .
ܫܪܝܪܬܐ ܗܝܡܢܘܬܐ ܦܫܬ ܠܝ .

26. Omnia bona mea direpta sunt, una mihi remanet vera fides,

ܡܦܝܣܢܘܬܐ ܕܕܝܢܐ .
ܗܘܝ ܒܟܠ ܒܗܘܢ ܕܐܚܐ .
ܕܒܚܝܐ ܐܝܟ ܒܗܘܢ ܕܐܚܐ ܀

sis intercessor in die judicii, ut in illo die hac una fide vivam.

ܫܠܡ : ܕܬܪܝܢ : ܕܐܒܪܗܡ ܀
ܩܝܕܘܢܝܐ ܀

Explicit secundus de Abraham Kidunaia.

## III.

ܕܬܠܬܐ : ܒܪ ܩܠܗ ܀

Tertius ejusdem toni.

ܐܘ ܬܓܪܐ ܫܡܝܢܐ .
ܕܐܬܬܓܪ ܒܥܘܬܪܐ ܒܥܡܢ .
ܦܪܫ ܘܢܦܩ ܡܢ ܥܡܢ .
ܘܟܕ ܠܠܡܐܢ ܚܝܐ ܡܛܐ ܗܘܐ .
ܠܢ ܚܫܐ ܕܡܘܬܗ ܫܒܩ ܠܢ ܀

1. O mercator cœlestis, qui, lucratus in populo nostro divitias, te separasti a populo nostro et exivisti, quando ad portum vitæ pervenisti, nobis dolorem mortis tuæ reliquisti.

ܥܘܢܝܬܐ :
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܘܪܒ ܢܨܚܟ .

Responsorium : Benedictus qui magnificavit gloriam tuam.

ܒܥܠܕܒܒܢ ܚܙܐ ܟܠ ܕܒܠܐ .
ܐܬܥܪܩ ܠܗ ܡܢ ܠܫܘܒܗܪܐ .
ܒܫܘܒܗܪܐ ܗܘ ܟܣܝܐ ܠܒܫ ܠܗ .
ܘܠܒܫ ܠܗ ܐܝܟ ܕܙܝܢܐ .
ܕܢܙܟܐ ܒܫܘܒܗܪܐ ܠܓܢܒܪܐ ܀

2. Adversarius noster, ut vidit se in prælio succubuisse, ad superbiam confugit et occulte ea veluti armatura se induit, ut strenuum superbia vinceret[1].

ܥܒܕܝܟ ܡܟܢܫܝܢ ܢܨܝܚܐ .
ܘܚܛܦܝܢ ܠܥܝܢܐ ܕܪܥܝܢܐ .
ܐܝܟ ܓܙܐ ܕܡܠܟܘܬܐ .
ܕܟܢܝܫ ܒܗ ܟܠ ܥܘܬܪܝܢ .
ܘܚܛܦ ܠܥܝܢܐ ܒܟܠ ܫܘܦܪܐ ܀

3. Præclara tua opera confuse congesta rapiunt oculos mentis, ut thesaurus regius, in quo coacervatæ sunt omnis generis divitiæ, rapit oculos omni pulchritudinis specie.

ܒܐܝܢܐ ܡܢ ܥܘܬܪܝܟ ܐܚܘܪ .
ܕܟܠܗܘܢ ܐܟܚܕܐ ܩܪܝܢ ܠܝ .
ܘܚܕ ܚܕ ܐܬܓܘܕܘܢ ܢܓܕܝܢ ܠܝ .
ܗܐ ܡܛܥܝܢ ܠܗ ܠܡܣܟܢܘܬܝ .
ܥܘܬܪܐ ܕܓܙܟ ܪܘܚܢܐ ܀

4. Quasnam e divitiis tuis contemplabor? Omnes simul me invitant, cunctæ me attrahunt. Ecce indigentiam meam seducunt spirituales divitiæ thesauri tui.

1 Cfr. *Vita* p. 8-9.

ܡܢ ܢܫܬܥܐ ܥܠ ܓܙܐ .
ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܠܟ ܕܝܠܢ .
ܟܕ ܗܐ ܢܩܦܝܢ ܠܟ ܒܝܬ ܡܝܬܐ .
ܗܐ ܡܘܬܪܝܢ ܒܝܬ ܚܝܐ .
ܦܫܘ ܠܟ ܘܐܙܠܘ ܥܡܟ ✤
ܐܘ ܓܙܐ ܕܟܣܝܢ ܡܝܬܐ .
ܕܩܢܝܢ ܠܗܘܢ ܚܝܐ ܥܡܟ .
ܟܕ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܠܘܬܟ .
ܐܝܬ ܒܢܝܟ ܠܗܘܢ ܘܒܢܬܟ .
ܫܩܠܬ ܠܗܘܢ ܘܫܒܩܬ ܠܗܘܢ ✤
ܕܬܕܡܘܪܬܐ ܗܘ ܗܕܐ ܕܟܕ ܐܢܬ .
ܗܐ ܩܢܐ ܠܗܘܢ ܒܠܚܘܕܝܟ .
ܩܢܝܢ ܠܗܘܢ ܥܡܟ ܣܓܝܐܐ .
ܗܐ ܒܦܓܪܟ ܣܝܡܝܢ ܕܝܠܟ .
ܘܒܪܘܡܐ ܠܘܬ ܒܪ ܡܪܟ ✤
ܓܙܗܘܢ ܕܙܕܝܩܐ ܩܕܡܝܐ .
ܟܕ ܟܠܗ ܐܙܠ ܥܡܗܘܢ .
ܟܠܗ ܦܫ ܠܗ ܠܒܢܝܗܘܢ .
ܕܥܘܬܪܐ ܗܘ ܕܐܙܠ ܥܡ ܡܪܘܗܝ .
ܘܦܐܫ ܠܘܬ ܚܒܝܒܘܗܝ ✤
ܢܝܚ ܡܘܫܐ ܒܛܘܪܐ ܘܫܢܝ .
ܘܟܕ ܫܩܠܗ ܠܥܘܬܪܗ ܥܡܗ .
ܫܒܩܗ ܠܥܘܬܪܗ ܠܬܠܡܝܕܗ .
ܘܡܠܐ ܓܙܘܗܝ ܠܬܠܡܝܕܐ .
ܡܢ ܚܘܪܐ ܘܦܘܚܡܐ ܕܪܒܗ ✤
ܘܐܬܩܢ ܡܢ ܥܘܬܪܗ ܕܪܒܗ .
ܠܨܠܘܬܐ ܒܕܡܘܬ ܕܪܒܗ .
ܒܙܒܢܐ ܕܥܒܪ ܗܘܐ ܥܒܪ .
ܘܥܒܪܗ ܠܥܡܐ ܒܩܪܒܐ .
ܨܠܐ ܗܘܐ ܘܝܗܒ ܠܥܡܐ ✤
ܐܦ ܐܠܝܐ ܕܐܬܕܒܪ .
ܟܕ ܛܥܝܢ ܠܥܘܬܪܗ ܣܠܩ .
ܚܕ ܬܪܝܢ ܝܗܒܗ ܠܬܠܡܝܕܗ .

5. Quisnam describet thesauros, qui sunt apud te et apud nos? Ecce dum te inter mortuos sequuntur, prosunt viventibus ; supersunt tibi et abierunt tecum.

6. O thesauros inter mortuos repositos, quos vivi tecum possident! Thesauri tui dum sunt apud te, sunt apud filios tuos et filias ; abstulisti eos et simul reliquisti.

7. Dum tu, res mira, possides eos solus, possident eos multi tecum. Ecce apud te repositi sunt in corpore tuo et in cœlo apud filium Domini tui.

8. Thesaurus justorum priorum, dum totus abiit cum eis, totus remansit filiis eorum ;. sunt quippe divitiæ quæ cum dominis abeunt et cum eorum dilectis remanent.

9. Moyses vita functus obiit in monte ; abstulit secum divitias suas, simul autem eas reliquit suo discipulo ; ille igitur implevit suos thesauros exemplis et typis magistri sui.

10. E divitiis magistri sui composuit, sicut ille, orationem suam. Quo tempore transivit (Jordanem) et bello transire fecit populum, oravit et populo (Israel) victoriam dedit.

11. Etiam Elias dum assumptus est, ascendit portans divitias suas et duplum dedit discipulo suo [1].

[1] *IV Reg.* II, 9.

ܪܒܐ ܫܩܠ ܥܘܬܪܗ ܥܡܗ .
ܘܥܒܕܗ ܥܦܝܦܐ ܠܬܠܡܝܕܗ ܀
ܡܢ ܢܫܟܚ ܢܡܠܠ ܓܙܐ .
ܕܟܕ ܟܠܗ ܓܒ ܪܒܐ ܗܘܐ .
ܓܒ ܬܠܡܝܕܐ ܗܘܐ ܟܠܗ .
ܣܠܩ ܥܡ ܪܒܐ ܠܫܡܝܐ .
ܘܦܫ ܒܐܪܥܐ ܓܒ ܬܠܡܝܕܗ ܀
ܐܦ ܫܒܛܐ ܕܝܥܩܘܒ ܩܕܡ .
ܩܝܡ ܥܠ ܐܦܝ ܕܚܙܘܐ .
ܟܕ ܠܐ ܫܒܩܝܢ ܓܘܢܝܗܘܢ .
ܥܒܪܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܥܢܐ .
ܕܢܠܒܫ ܐܡܪܐ ܠܗ ܀

Magister tulit secum divitias suas et duplum reliquit discipulo suo.

12. Quis describet thesaurum qui, cum totus sit apud magistrum, totus etiam fuit apud discipulum? Ascendit cum magistro in cœlum et remansit in terra apud discipulum.

13. Virgæ, a Jacobo coram ovibus positæ ut ab eis aspicerentur, dum suum colorem non amittebant, eum gregi transmittebant, ut agni eum induerent[1].

ܐܢ ܫܒܛܐ ܕܠܐ ܪܓܫܐ .
ܟܕ ܡܢܗܘܢ ܡܕܡ ܠܐ ܝܗܒ .
ܝܗܒܘ ܟܠ ܡܐ ܕܩܢܝܢ ܗܘܘ .
ܘܢܛܪ ܓܙܐ ܕܝܠܗܘܢ .
ܘܐܡܪܐ ܛܥܝܢ ܥܘܬܪܗܘܢ ܀
ܟܡܐ ܢܦܫܐ ܕܙܕܝܩܐ .
ܕܨܝܪܢ ܒܗܘܢ ܛܘܦܣܐ ܛܒܐ .
ܡܥܬܪܢ ܥܢܗ ܕܡܫܝܚܐ .
ܒܥܘܬܪܐ ܕܡܩܒܠܢ ܠܗ ܀

14. Si virgæ quæ sensu carent, etsi de se nihil dederint, dederunt tamen quæ propria possidebant; si ipsæ servarunt thesauros suos dum agni earum divitias portabant;

15. Quanto magis animæ justorum bonis exemplis informatæ ditabunt oves Christi divitiis quæ eas accipientes ditant.

ܚܠܦ ܫܒܛܐ ܕܣܡ ܝܥܩܘܒ .
ܨܪܬ ܐܦ ܨܒܬ ܐܒܗܘܬܟ .
ܟܕ ܨܒܬܝܟ ܠܘܬܟ ܡܬܟܢܫܝܢ .
ܟܚܕܐ ܥܠ ܟܠ ܡܬܦܫܛܝܢ ܀

16. Pro virgis quæ disposuit Jacob, formasti et exornasti paternitatem tuam. Ornamenta autem tua, dum super te coacervantur, simul super omnes extenduntur.

ܗܐ ܨܒܬܝܟ ܥܠ ܗܕܡܝܟ .
ܐܝܟ ܓܘܢܐ ܕܥܠ ܫܒܛܐ .
ܟܕ ܠܐ ܫܒܩܬ ܐܢܘܢ ܡܢܟ .
ܨܒܬܬ ܥܡܗܘܢ ܠܡܪܥܝܬܟ .
ܐܝܟ ܫܒܛܐ ܕܨܒܬ ܥܢܐ ܀
ܗܐ ܣܝܡܝܢ ܓܙܝܟ ܒܟ .
ܗܐ ܣܝܡܝܢ ܠܗܘܢ ܒܫܡܝܐ .

17. Ecce ornamenta tua super membris tuis sicut colores super virgis; dum ea a te non dimittis, iis simul exornas gregem tuum, sicut virgæ ornarunt gregem Jacobi.

18. Ecce thesauri tui repositi in te et repositi in cœlo, repositi in

[1] Gen. XXX, 37.

ܗܐ ܣܝܡܝܢ ܒܗ ܒܥܕ̈ܬܐ .
ܗܐ ܣܝܡܝܢ ܒܗ ܒܢܦ̈ܫܬܐ .
ܡܒܕܪ ܗܟܢ ܥܘܬܪܟ ܘܡܟܢܫ ܀
ܠܟ ܗܘܘ ܕܡܝܢ ܣܝܡ̈ܝܢܝܟ .
ܕܒܕܝܪ ܗܘ ܟܠܟ ܠܟܠ ܟܠ .
ܘܟܢܝܫ ܗܘ ܟܠܟ ܠܚܕ ܚܕ .
ܟܕ ܥܡ ܟܠܢܫ ܩܪܝܒ ܗܘܝܬ .
ܡܢ ܡܪܟ ܠܐ ܦܪܫܬ ܀
ܬܪ̈ܝܢ ܐܓܘܢܝܢ ܩܒܠ ܗܘܝܬ .
ܠܪܓܬܐ ܚܙܘܟ ܡܫܝܛ ܗܘܐ .
ܙܟܐ ܗܘܐ ܚܙܘܟ ܒܐܝܡܡܐ .
ܒܠܠܝܐ ܫܗܪܟ ܐܬܢܨܚ .
ܛܘܒܝܟ ܕܒܟܠ ܐܫܬܡܠܝܬ ܀

ecclesiis et repositi in animabus. Sic, Domine, divitiæ tuæ simul dispersæ sunt et collectæ.

19. Tibi similes sunt thesauri tui; tu totus ad omnes dispersus es et totus in singulis contractus. Dum cunctis aderas a Domino tuo non recedebas.

20. Duo certamina sustinebas; voluptatem aspectus tuus despiciebat; in die oculus tuus vincebat, in nocte vigiliæ tuæ triumphabant. Beatus qui in omnibus perfectus fuisti!

ܫܠܡ :
ܕܬܠܬܐ : ܕܥܠ : ܐܒܪܗܡ ܀ ܩܝܕܘܢܝܐ ܀

Explicit tertius de Abraham Kidunaia.

## IV.

ܕܐܪ̈ܒܥܐ : ܒܪ ܩܠܗ .

Quartus ejusdem toni.

ܛܘܒܝܟ ܣܒܐ ܕܐܬܢܨܚܬ .
ܨܘܡܝܟ ܓܙܐ ܕܥܘܕܪ̈ܢܐ .
ܨܠܘܬܟ ܣܝܡܬ ܣܡ̈ܡܢܐ .
ܡܒ̈ܘܥܐ ܥܝ̈ܢܝܟ ܗܘܝ ܠܟ .
ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܚܘܣܝܐ ܀

1. Beate senex qui triumphasti, jejunia tua thesaurus sunt auxiliorum, orationes thesaurus remediorum, oculi fons ablutionis et expiationis.

ܒܥܘܬܐ :
ܒܪܝܟ ܕܐܣܓܝ ܠܟ ܕܘܟܪ̈ܢܐ ܀

Responsorium: Benedictus qui multiplicavit tibi commemorationes.

ܐܦܢ ܚܕܐ ܡܥܡܘܕܝܬܐ .
ܚܕܐ ܗܝ ܠܚܘܪ ܟܘ̈ܬܡܬܐ .
ܐܠܐ ܐܦ ܬܪ̈ܬܝܢ ܥܝ̈ܢܝܢ .
ܗܘ̈ܝ ܡܐ ܕܡ̈ܠܝ ܕܡܥܐ .
ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܠܗܕ̈ܡܐ ܀
ܕܩܕܡ ܝܕܥ ܒܪܘܝܐ .

2. Etsi unus sit baptismus qui maculas abluit, duo tamen oculi, ubi lacrymis pleni sunt, baptismus sunt membris.

3. Quia prænovit Creator pecca-

ܕܢܣܓܐ ܒܠܒܢ ܦܝܣܝܢ ܒܢ .
ܘܡܥܡܘܕܝܬܐ ܚܕܐ ܗܝ ܒܠܚܘܕ .
ܩܒܥ ܒܗ ܒܚܕ ܦܓܪܐ ܬܪܬܝܢ .
ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܚܘܣܝܐ ܀

ܐܘ ܚܢܢܐ ܕܩܛܪ ܐܟ ܚܕ .
ܚܙܐ ܘܕܡܥܐ ܒܓܘ ܥܝܢܐ .
ܕܐܢ ܐܚܛܝ ܚܙܐ ܠܥܝܢܐ .
ܢܚܣ ܢܦܩ ܕܡܥܐ ܠܦܓܪܐ .
ܒܪܝܟ ܕܙܘܓ ܣܡܐ ܠܟܐܒܐ ܀

ܠܟ ܓܝܪ ܚܙܝܟ ܕܐܝܡܡܐ .
ܠܙܕ̈ܩܬܐ ܡܠܘܝܐ ܗܘܐ ܠܟ .
ܘܒܠܠܝܐ ܠܨܠܘܬܐ .
ܬܘܒ ܒܟܝܐ ܙܝܢܐ ܗܘܐ ܠܟ .
ܒܬ̈ܪܝܢ ܙܝܢܝܢ ܐܬܢܨܚܬ ܀

ܣܛ ܗܘܐ ܦܘܡܟ ܠܡ̈ܐܟܘܠܬܐ .
ܟܕ ܕܟܐ ܗܘܐ ܠܟ ܟܠܡܕܡ .
ܡܢ ܟܠܡܕܡ ܙܗܝܪ ܗܘܝܬ .
ܚܣܝܐ ܗܘܬ ܡܐܟܘܠܬܟ .
ܘܩܕܝܫܐ ܗܘܬ ܡܚܫܒܬܟ ܀

ܨܠܘܬܟ ܟܠܗ ܕܫܘܒܩܢܐ ܗܘ .
ܠܘܬ ܒܪܢܫܐ ܕܐܣܟܠ ܒܟ .
ܨܠܘܬܟ ܟܠܗ ܕܬܒܥܬܐ ܗܘ .
ܠܘܬ ܒܝܫܐ ܕܡܣܟܠ ܗܘܐ ܒܟ .
ܗܘܝܬ ܫܒܘܩܐ ܘܬܒܘܥܐ ܀

ܒܝܫܐ ܓܝܪ ܕܒܝܫܐ ܗܘ .
ܬܒܥܬܗ ܡܢܗ ܒܝܫܘܬܐ .
ܘܒܪܢܫܐ ܕܒܣܪܐ ܗܘ .
ܐܫܒܩܬ ܠܗ ܒܝܫܘܬܐ .
ܕܐܫܒܩܬ ܘܬܒܥܬ ܐܬܟܠܠܬ ܀

ܟܕ ܚܕ ܗܘܐ ܬܪܥܐ ܕܒܝܬܟ .
ܟܠܗ ܒܝܬܟ ܬܪܥܐ ܗܘܐ .
ܕܡܢ ܟܠ ܦܢ̈ܝܢ ܦܬܝܚ ܗܘܐ .
ܟܠ ܟܦܢܐ ܕܩܪܐ ܡܢ ܒܪ .
ܥܢܬܗ ܡܢ ܠܓܘ ܣܒܥܘܬܐ ܀

ta multiplicari in nobis et baptismum unicum esse, infixit corpori nostro duos oculos fontes [1] expiationis.

4. O Misericors qui simul conjunxit visum et lacrymas in oculis, ut, si visus oculos in peccatum induxerint, exeuntes lacrymæ corpus expiarent. Benedictus qui dolori remedium conjunxit.

5. Visus tuus tibi per diem inserviebat ad coacervandas eleemosynas et per noctem armatura tua erat ad orationem. Duobus armis victoriam reportasti.

6. Despiciebat os tuum escas. Quum tibi omnia munda forent ab omnibus abstinebas. Cibus tuus ascetarum erat et sanctæ erant tuæ cogitationes.

7. Oratio tua tota condonationis erat erga hominem qui te offenderat, oratio tua vindictæ tota erat erga malum qui te offenderat. Fuisti condonator et vindex.

8. Vindictam sumpsisti de nequitia Mali, quia Malus est; homini quia caro est remisisti nequitiam. Quia condonasti et vindicasti, coronam assecutus es.

9. Etsi janua domus tuæ unica esset, tota tamen tua domus veluti janua erat omnibus aperta. Cuncto esurienti a foris clamanti satietas ab intra respondebat.

1 Syriace duos baptismos.

ܠܡܒܘܥܐ ܕܡܝܐ ܦܬܘܪܟ .
ܕܠܐ ܟܠܐ ܫܩܝܐ ܠܨܗܝ̈ܐ .
ܠܒܢܝ̈ܐ ܕܐܬܝܢ ܠܘܬܗ .
ܕܐܬܛܝܒ ܦܬܘܪܟ ܒܐܪܥܐ .
ܗܐ ܦܬܘܪܟ ܒܫܡܝܐ ܀

ܦܬܘܪܗ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ .
ܠܐ ܝܗܒ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܢܣܒ ܗܘܐ .
ܕܡܬܚܙܝܐ ܡܐܟܠܐ ܝܗܒ ܗܘܐ .
ܦܣܩܢܐ ܟܣܝܐ ܢܣܒ ܗܘܐ .
ܝܗܒ ܕܙܒܢܐ ܢܣܒ ܕܠܥܠܡ ܀

ܫܘܡܥܐ ܛܒ ܪܚܝܩ ܗܘܐ .
ܕܘܒܪܐ ܩܪܝܒ ܡܠܦ ܗܘܐ .
ܗܘܝܬ ܠܗ ܒܪܘܚܩܐ ܘܒܩܘܪܒܐ .
ܡܚܙܝܬܐ ܠܡܨܛܒܬܐ .
ܛܒܟ ܛܒܐ ܡܟܢܫ ܗܘܐ ܀

ܠܪ̈ܚܝܩܐ ܥܕܪ ܛܒܟ .
ܘܠܩܪ̈ܝܒܐ ܣܘܥܪ̈ܢܝܟ .
ܠܛܠܝ̈ܐ ܥܕܪ ܙܘܗܪܟ .
ܘܠܐܢܫܐ ܕܓܡܝܪܝܢ ܝܘܠܦܢܟ .
ܘܠܐܢܫܐ ܕܢܦܠܘ ܣܡܟܬܝܢ ܀

ܠܠܐ̈ܝܐ ܥܕܪ ܫܘܒܚܟ .
ܘܠܡܒܛܠܐ ܠܘܚܡܟ .
ܚܟܡܬܐ ܒܚܘܒܐ ܓܢܒܐ ܗܘܬ .
ܘܟܕ ܣܦܘܬܐ ܒܗ ܡܡܠܠܢ .
ܠܓܘ ܫܝܢܐ ܠܒܪ ܘܚܡܐ ܀

ܠܘܚܡܐ ܓܝܪ ܐܝܟ ܫܒܛܐ ܗܘ .
ܘܐܠܐ ܢܦܠ ܛܠܠܗ .
ܥܠ ܢܦܠܐ ܘܥܠ ܥܘܠܐ .
ܠܐ ܡܫܘܐ ܢܦܠܐ ܐܘܪܚܗ .
ܘܠܐ ܡܟܒܫ ܥܘܠܐ ܚܨܦܗ ܀

ܛܘܦܣܐ ܒܟܠ ܦܢܝ̈ܢ ܐܣܝܡܬ .
ܕܒܗܘܢ ܢܕܡܘܢ ܚܙܝ̈ܐ .
ܐܝܟܐ ܕܕܡܐ ܚܕܐ ܗܘܝܬ .
ܐܝܟܐ ܕܐܗܦܟ ܟܪܐ ܗܘܝܬ .
ܘܒܥܘܬܐ ܗܘܐ ܡܪܕܐ ܗܘܝܬ ܀

10. Mensa tua similis erat fonti qui potum prorsus non negat sitientibus ad eum venientibus. Quia parata fuit mensa tua in terra, ecce mensa tua in cœlo est.

11. Mensa Abrahæ non sicut acceperat dedit ; qui cibum visibilem dederat decretum invisibile accepit ; dedit temporaneum, accepit æternum.

12. A longe fama tua, prope autem tua agendi ratio docebant ; procul et prope speculum fuisti se exornanti (virtutibus). Fama tua bonos colligebat.

13. Fama tua procul dissitos et actiones tuæ proximos sustentabant ; pueros juvabat admonitio tua et perfectos doctrina tua ; lapsos fulciebas.

14. Tua laus fessos sustentabat, tuæ minæ pigros excitabant ; sapientia tua amorem surripiebas, etiam ubi labia minas proferebant : intus pax, foris minæ.

15. Comminatio velut virga est ; nisi umbra ejus cadat in lapsum et impium, nec lapsus complanat viam suam, nec impius reprimit suam audaciam.

16. Exempla ubique posuisti quæ spectatores imitarentur ; ubi quis ea imitatus erat, gaudebas ; ubi quis se averterat, moleste, ferebas, et ut imitaretur preces fundebas.

ܫܠܝܚܐ ܕܥܡ ܟܠܢܫ ܟܠ ܗܘܐ .
ܐܠܦܟ ܕܥܡ ܟܠ ܟܠ ܬܗܘܐ .
ܥܡ ܓܡܝܪ̈ܐ ܡܫܘܚܬܐ ܪܒܝܬ .
ܥܡ ܛܠܝ̈ܐ ܡܫܘܚܬܟ ܐܒܨܪܬ .
ܐܒܨܪܬ ܥܡܗ ܕܢܪܒܐ ܥܡܟ ܀
ܥܝܢܐ ܬܪܬܐ ܡܢ ܥܝܢܟ .
ܓܚܟܐ ܢܟܦܐ ܡܢ ܦܘܡܟ .
ܡܢ ܬܪܝܢ ܣܝܡ̈ܝܢ ܐܣܝܡܬܢ .
ܛܥܝܐ ܛܒ ܦܨܝܚܘܬܐ .
ܛܒܐ ܣܢܐ ܟܡܝܪܘܬܐ ܀
ܒܬܪ̈ܝܢ ܥܠܡ̈ܝܢ ܫܘܒܚܟ .
ܘܡܢ ܛܠܝܘܬܐ ܠܣܒܘܬܐ .
ܪܗܛܟ ܡܫܟܚ ܐܘܪܟ ܗܘܐ .
ܪܗܛܗ ܕܣܒܐ ܚܝܠ ܗܘܐ .
ܘܚܘܒܗ ܕܟܠܝܠܐ ܟܒܫܗ ܀
ܐܬܚܝܠܬ ܠܗ ܡܚܝܠܘܬܗ .
ܐܬܚܕܬܬ ܠܗ ܣܝܒܘܬܗ .
ܕܟܠܝܠܐ ܚܙܐ ܘܐܬܛܠܝ .
ܓܝܪ ܒܪܗܛܐ ܠܐ ܚܐܪ .
ܕܒܟܠܝܠܐ ܗܘ ܒܠܚܘܕ ܚܐܪ ܀
ܕܡܘܬܪܐ ܚܙܘ ܬܓܪ̈ܐ .
ܒܥܡܠܗ ܕܐܘܪܚܐ ܠܐ ܪܓܫܝܢ .
ܘܟܠܝܠܐ ܚܙܘ ܐܬܠܝ̈ܛܐ .
ܚܫܐ ܕܕܪܐ ܠܐ ܪܓܫܝܢ .
ܒܚܘܠܦܐ ܚܙܝܢ ܟܠܡܕܡ ܀
ܚܠܦ ܙܢ̈ܝܐ ܘܫܬܝܐ .
ܕܥܡ ܫܐ̈ܕܐ ܒܚܫܘܟܐ ܓܝܪܝܢ .
ܐܢܬ ܐܘ ܣܒܐ ܣܪ̈ܦܐ ܗܘܝܬ .
ܡܩܕܫ ܗܘܝܬ ܕܬܩܕܫ .
ܕܒܪ ܥܕܪܐ ܠܥܝܪ̈ܐ ܬܗܘܐ ܀
ܣܗ̈ܕܐ ܡܫܪ̈ܪܐ ܘܩܕ̈ܝܫܐ .
ܛܘܦܣܐ ܐܢܘܢ ܕܣܪ̈ܦܐ .
ܕܝܪ̈ܐ ܒܠܠܘܬܐ .
ܘܣܪ̈ܦܐ ܕܢܘܪܐ ܘܪܘܚܐ .
ܡܩܕܫܝܢ ܒܐܪܥܐ ܘܒܫܡܝܐ ܀

17. Apostolus omnibus omnia factus docuit te ut omnibus omnia fieres ; perfectis mensuram adauxisti, pueris mensuram minuisti, cum parvo parvum te fecisti, ut cresceret tecum.

18. Oculi tui copiam emittebant lacrymarum, os tuum risum modestum. Ex his duobus thesaurum nostrum confecisti. Erranti grata est hilaritas, bono displicet mœstitia.

19. Laus tua in utroque sæculo celebrabitur. Ab infantia ad senectutem cursum vitæ adauxisti, cursum senis confortasti ; amor coronæ te impellebat.

20. Confortata est Abrahæ debilitas, reviguit ejus senectus; quia, visa corona, ad juventutem repuerascebat. Ad cursum enim non attendebat sed ad coronam tantum.

21. Viso lucro, mercatores laborem non advertunt ; visa corona, athletæ certaminis molestiam non advertunt, in antithesi omnia vident.

22. Pro adulteris et potatoribus qui cum dæmonibus in tenebris mœchantur, tu, o senex, seraphim fuisti ; te sanctificaveras ut alios sanctificares, ut cum angelis cœnobita viveres.

23. Martyres et sancti figura sunt seraphim ; monasteria nocte et seraphim ignis et spiritus ter sanctum decantant in terra et in cœlo.

ܦܪܐ ܐܦܣܩ ܛܠܝܘܬܟ ܂
ܒܚܘܡܐ ܕܨܘܡܐ ܡܢ ܦܓܪܟ ܂
ܟܠ ܡܐܢܝ ܠܚܒܫܝܗܘܢ ܂
ܕܪ̈ܓܝܓܬܐ ܕܒܦܓܪܟ ܂
ܒܝܬ ܐܣܝܪܐ ܗܘܐ ܠܗܝܢ ܦܓܪܟ ܀
ܣܝܒܘܬܟ ܗܘܬ ܟܕ ܦܣܩܬܟ ܂
ܡܫܬܝܐ ܕܚܡܪܐ ܡܢ ܦܓܪܟ ܂
ܘܓܠܙܬ ܗܘܬ ܠܗ ܓܠܙܬܗ ܂
ܠܪ̈ܓܝܓܬܐ ܕܒܗ̈ܕܡܐ ܂
ܙܩܦܬܗ̇ ܠܙܩܘܦܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܀
ܫܠܝ ܟܢܪܝ ܠܙܡܪܟ ܂
ܐܠܨܬܢܝ ܕܐܒܥܐ ܡܢܟ ܂
ܕܬܗܘܐ ܚܠܦܝ ܒܥܘܬܐ ܂
ܒܝܘܡܐ ܕܡܬܦܬܚܝܢ ܣܦܪ̈ܐ ܂
ܘܐܚܕܝܢ ܚܒܠ̈ܐ ܠܚܛܝ̈ܐ ܀
ܘܐܢ ܐܢܐ ܕܟܣܐ ܕܡ̈ܝܐ ܂
ܡܫܩܐ ܠܚܕ ܡܢ ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܂
ܡܠܟ ܠܗ ܐܓܪܐ ܒܡܘܡܬܐ ܂
ܒܥܝ ܕܠܐ ܢܬܛܠܡ ܚܠܝܐ ܂
ܕܡܫܩܝ ܚܡܪܟ ܠܒܢܝܟ ܀
ܫܠܡ :
ܕܐܪܒܥܐ : ܕܥܠ ܀ ܐܒܪܗܡ : ܩܝܕܘܢܝܐ ܀

24. Tua adolescentia abscidit et expulit fervore jejunii a tuo corpore omnia vincula quibus voluptates irretiunt corpus. Corpus tuum carcer voluptatibus effectum est.

25. Senectus tua, resecato vini potu, illo privavit corpus tuum, quæ privatio crucifixit concupiscentiam in membris, crucifixit eam quæ crucifixerat multos.

26. Cessa, o cithara mea, cantum tuum. Coegisti me, o sancte, ad te rogandum ut sis pro me intercessor in die, quo libri aperientur et dolores apprehendent peccatores.

27. Si autem ei qui calicem aquæ potandum præbet uni ex discipulis promissa est merces cum juramento, intercede ut non privetur mercede miser qui vina tua potanda præbuit filiis tuis.

Explicit quartus de Abraham Kidunaia.

## V.

ܕܚܡܫܐ ܒܗ ܩܠܐ ܀

Quintus ejusdem toni.

ܗܐ ܣܝܡܝܢ ܡܪܝ ܒܐܓܘܢܐ ܂
ܒܝܢ ܚܫܝܟ ܘܙܟܘܬܟ ܂
ܟܪ̈ܝܐ ܕܝܢ ܠܢ ܚܫܟ ܂
ܡܦܨܚܐ ܠܢ ܙܟܘܬܟ ܂
ܢܨܚ ܠܗ ܫܡܟ ܛܒ ܡܢ ܚܫܟ ܀

1. Ecce, Domine, positi sumus in certamine inter perpessiones tuas et victorias tuas. Contristatos nos passione tua exhilarat victoria tua ; passione tua illustrius fit nomen tuum.

ܥܘܢܝܬܐ :
ܒܪܝܟ ܛܒܐ ܕܟܠܠ ܫܘܠܡܟ ܀

Responsorium : Benedictus Bonus qui coronavit finem tuum.

ܡܘܬܐ ܕܝܢ ܕܟܠܢܫ ܐܝܬܘܗܝ ܂

2. Mors quidem cunctorum est,

ܫܡܐ ܛܒܐ ܠܐ ܗܘܐ ܕܟܠܢܫ .
ܘܦܘܪܥܢܗ ܟܠܢܫ ܦܪܥ .
ܕܒܙܘܕܐ ܕܝܢ ܢܐܙܠ ܐܢܫ .
ܛܘܒܐ ܕܟܢܫܐ ܡܥܡܠܢܐ ܀
ܡܝܬ ܥܬܝܪܐ ܘܠܥܙܪ .
ܕܡܝܢ ܛܒ ܕܡܝܢ ܗܘܘ ܡܘܬܝܗܘܢ .
ܦܪܝܫܝܢ ܛܒ ܡܘܬܝܗܘܢ .
ܣܟܠܐ ܛܥܢ ܥܡܗ ܥܬܝܪܐ .
ܙܘܕܐ ܛܥܢ ܡܣܟܢܐ ܀
ܫܒܩ ܥܬܝܪܐ ܦܘܢܩܝܗ .
ܫܒܩ ܡܣܟܢܐ ܐܘܠܨܢܘܗܝ .
ܫܠܚܘ ܬܪܝܗܘܢ ܠܥܒܘܪܐ ܕܠܥܠܡ .
ܫܠܚ ܦܓܪܐ ܠܥܡܠܐ ܕܥܒܪ .
ܠܒܫ ܫܘܒܚܐ ܕܠܐ ܥܒܪ ܬܘܒ ܀
ܒܦܘܢܩܐ ܕܫܥܬܐ ܚܕܐ .
ܡܬܩܢܐ ܘܝ ܕܠܥܠܡ .
ܒܚܫܐ ܕܙܒܢܐ ܩܢܐ ܠܗ .
ܣܒܐ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ .
ܟܠ ܡܕܡ ܩܢܐ ܒܠܐ ܡܕܡ ܀
ܒܡܕܡ ܓܝܪ ܕܒܗ ܩܢܝܢ .
ܣܟܠܐ ܚܣܕܐ ܕܠܥܠܡ .
ܫܡܐ ܩܢܐ ܒܗ ܗܘ ܕܠܥܠܡ .
ܘܡܝܬ ܗܘܐ ܚܝܐ ܠܚܛܝܬܐ .
ܗܘ ܚܝ ܡܝܬܐ ܠܐܠܗܐ ܀
ܡܨܝܢ ܐܢܝܢ ܒܪܝܬܐ .
ܕܠܛܒܐ ܠܛܒ ܢܫܡܫܢ .
ܘܠܒܝܫܐ ܠܒܝܫ ܢܫܡܫܢ .
ܐܝܬ ܕܒܗܝܢ ܡܣܓܐ ܚܛܗܘܗܝ ܀
ܡܡܠܠܐ ܡܠܝܐ ܕܒܗ ܦܘܡܢ .
ܐܝܬ ܕܡܬܬܪܝܢ ܒܗ ܥܘܠܐ .
ܘܐܝܬ ܕܡܬܬܪܝܢ ܒܗ ܥܘܬܪܐ .
ܒܗ ܡܬܬܪܝܢ ܦܘܡܗ ܛܒܐ .
ܕܟܐܢܐ ܕܐܝܬܝ ܘܦܫܝܩ ܀

nomen vero bonum non est cunctorum ; morti tributum solvere omnium est, cum viatico autem meritorum abire paucorum gloria est.

3. Mortui sunt dives et Lazarus[1] ; similes ac dissimiles valde sunt mors unius et mors alterius ; dives delicta secum portavit, viaticum secum tulit pauper.

4. Amisit dives delicias suas, amisit pauper tribulationes suas ; uterque exuit transeuntia ut indueret æterna ; exuit corpus laborem transeuntem, ut indueret gloriam quæ non amplius transit.

5. Oblectamentis unius instantis acquiritur æternum væ ; perpessionibus temporaneis emit sibi senex vitam æternam. E nihilo acquisivit omnia.

6. Qua enim re stulti acquirunt sibi reprobationem æternam, acquirit sibi nomen æternum ; vivens mortuus est peccato, mortuus vivit Deo.

7. Possunt creaturæ bonis ad bonum, malis ad malum inservire. Sunt qui creaturis multiplicant peccata.

8. Sermo in ore abundat. Sunt qui eo lucrantur damna et sunt qui lucrantur divitias ; eo os justorum bonum constans et facile.

1 *Luc.* XVI, 22.

ܒܡܠܐ ܟܦܪ ܥܡܐ ܘܐܒܕ .
ܒܡܠܐ ܚܝܘ ܥܡ̈ܡܐ ܕܐܘܕܝܘ .
ܒܡ̈ܠܐ ܡܝܬܘ ܩܘܪܚ ܘܕܬܢ .
ܡܛܠ ܡܠܬܗ ܠܝܛ ܚܘܝܐ .
ܒܡܠܬܗ ܗܘ ܚܝܐ ܓܝܣܐ ܀

ܐܚܘܐ ܒܚܕܐ ܡܠܐ .
ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܠܚܛܝܐ .
ܡܘܒܠ ܢܘܟܪܐ ܘܚܘܣܪܢܐ .
ܗܘ ܢܩܢܐ ܡܘܬܪܐ ܠܟܐܢܐ .
ܕܢܬܬܓܪ ܒܗ ܝܘܬܪܢܐ ܀

ܒܦܓܪܐ ܕܚܛܝܐ ܐܙܕܕܩ .
ܒܡܡܘܢܐ ܕܥܘܠܐ ܡܠܟ .
ܒܥܠܡܐ ܡܣܠܝܐ ܐܬܨܒܬ .
ܘܒܝܡܐ ܥܟܝܪܐ ܐܬܬܓܪ .
ܠܠܡܐܢܐ ܒܡܘܬܐ ܡܛܐ ܀

ܒܚܝܘܗܝ ܚܛܝ̈ܐ .
ܡܘܬܐ ܒܚܝ̈ܐ ܐܬܬܓܪܘ .
ܚܝ̈ܐ ܒܚܝ̈ܐ ܐܬܬܓܪܬ .
ܕܥܒܪ ܚܝ̈ܐ ܒܚܘܠܦܐ .
ܚܝ̈ܐ ܕܠܥܠܡ ܐܩܢܝܬ ܀

ܛܢܬ ܓܝܪ ܘܢܩܦܬ ܒܫܡܥܘܢ .
ܕܐܫܠܡ ܠܗ ܡܪܗ ܥܢܐ .
ܥܪ̈ܒܐ ܘܐܡܪ̈ܐ ܘܦܪ̈ܬܐ .
ܚܘܒܟ ܐܡܪ̈ܐ ܪܥܐ ܗܘܐ .
ܢܟܦܘܬܟ ܦܪ̈ܬܐ ܀

ܨܠܘܬܟ ܐܝܟ ܕܐܠܦܐ .
ܝܡܐ ܦܠܓܐ ܒܟܠ ܥܕܢ .
ܐܐܪ ܡܦܠܓܐ ܘܣܠܩܐ .
ܐܣܩܬ ܣܝܡܬܟ ܠܫܡܝܐ .
ܠܐܬܪܐ ܕܠܐ ܒܗ ܕܚܠܬܐ ܀

ܐܣܝܡܬ ܣܝܡܬܟ ܠܘܬ ܟܐܢܐ .
ܗܘ ܕܡܚܝܐ ܘܐܡܪ ܐܘ .

9. Verbis populus abnegavit Christum et periit; verbis salvi facti sunt populi qui Christum sunt confessi; verbis mortui sunt Core et Dathan[1]; propter verbum serpens maledictus est; verbo suo salvus factus est latro.

10. Uno momento ostendam tibi omnia quæ peccatori damna et jacturam generant materiam præstare justo, qua utile lucrum sibi provideat.

11. Sanctus vir in corpore peccati justificatus, mammona iniquitatis regnum adeptus, in mundo reprobo virtutibus exornatus, in mari turbido negociatus, morte ad portum salutis pervenit.

12. Vita sua peccatores mortem in vita lucrantur; tu vita vitam lucratus es, quia vita transeunte vitam æternam obtinuisti.

13. Zelo imitatus es Simonem, cui Dominus commisit gregem suum, oves, agnos et oviculas; amor tuus agnos pascebat, castimonia tua agnas.

14. Oratio tua velut navis quæ scidit mare, indesinenter aerem scindens ascendebat, thesauros tuos efferens eosque reponens in cœlo, ubi non datur metus.

15. Reposuisti thesaurum tuum apud justum qui resuscitat et dicit: « O afflicti a regione mortis

1 *Num.* XVI, 2.

ܐܘ ܛܥܝܢܝ ܡܢ ܟܪ ܣܝܡܐ .
ܥܘܠܘ ܫܒܚܘ ܥܡ ܡܠܐ̈ܟܝܢ .
ܘܫܒܚܘ ܐܬܟܣܝܘ ܒܗ ܒܓܪ̈ܐ ✣
ܡܫܒܚܝܢ ܠܗܘܢ ܓܝܪ ܥܝ̈ܠܝܐ .
ܠܚܟܡܬܐ ܕܗܐ ܐܪ̈ܥܢܝܐ .
ܕܛܡܪܘ ܢܚ̈ܬܝܗܘܢ ܒܓܘ ܦܓܪ̈ܐ .
ܕܡܐ ܕܐܬܐ ܩܠܐ ܢܘܚܡܐ .
ܠܐ ܢܩܘܡܘܢ ܒܥܪܛܠܝܐ ✣
ܩܝܡܝܢ ܦܓܪ̈ܐ ܒܢܘܚܡܐ .
ܘܠܒܫܝܢ ܠܒܪ̈ܝܗܘܢ ܡܢ ܒܪ .
ܥܒ̈ܕܝܗܘܢ ܐܘ ܫܦܝܪ̈ܝܗܘܢ .
ܐܝܟ ܦܩܚܐ ܛܒ̈ܐ ܘܒܝ̈ܫܐ .
ܕܠܒܝܫܝܢ ܐܝܟ ܚܕ ܥܒ̈ܕܝܗܘܢ ✣
ܚܪܫܐܝܬ ܡܬܦܬܚܝܢ .
ܒܩܠܗ ܕܡܪܟ ܐܝܟ ܒܩܠܝܕܐ .
ܒܓܙ̈ܐ ܕܟܣܝܢ ܒܟ ܡܪܢ .
ܘܢܦܩܐ ܠܟ ܡܢ ܒܗ ܓܙ̈ܐ .
ܐܣܛܠܐ ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܬܘܬܐ ✣
ܟܕ ܕܒܗܬ ܢܦܩ .
ܐܝܢܐ ܕܡܐܢ̈ܐ ܕܡܫܬܘܬܐ .
ܠܐ ܛܝܒ ܠܗ ܠܡܫܬܘܬܐ .
ܢܪܒܐ ܠܒܟ ܒܠܒܘ̈ܫܝܟ .
ܟܕ ܕܐܦܝ̈ܢ ܚܘܪܐ ܒܢ̈ܘܗܝܟ ✣
ܨܒ̈ܬܐ ܕܒܓܘ ܗܕ̈ܡܝܟ .
ܡܬܦܪ̈ܣܢ ܠܒܪ ܗܕ̈ܡܝܟ .
ܘܕܢܚܝܢ ܢܗܡ̈ܢܝ ܐܝܟ ܦܩܚܐ .
ܘܢܕܢܚ ܡܢܗ ܕܣܝܒܘܬܟ .
ܫܘܦܪܐ ܚܠܝܐ ܕܠܐ ܚܡܐ ✣
ܝܘܡܐ ܕܐܬܐ ܒܗ ܡܪܟ .
ܘܦܪ̈ܚܝܢ ܦܓܪ̈ܐ ܒܥܢ̈ܢܐ .
ܡܢ ܩܒܪܐ ܩܢܐ ܕܡܘܬܐ .
ܠܓܢܘܢ ܚܝܐ ܘܚܕܘܬܐ .
ܢܦܪܣ ܠܟ ܓܦܐ ܕܪܘܚܐ ✣
ܘܦܪܚܘ ܐܝܟ ܚܕ ܢܨܝ̈ܚܝܢ .

venite, accipite thesauros vestros, ingredimini ut laudibus celebremini inter angelos.

16. Laudant enim cœlicolæ sapientiam terrestrium qui vestes suas absconderunt in suis corporibus, ut, facta voce resurrectionis, nudi non consistant.

17. Suscitatis resurrectione corporibus, boni et mali, velut flores pulchris coloribus suis amicti, exterius induentur suis operibus sive venustis sive sordidis.

18. Statim voce Domini tui velut clavi aperientur, Domine, thesauri in te reconditi, et e thesauris tuis proferetur tibi stola ad convivium.

19. Dum erubescens exiet qui vestes convivii sibi ad convivium non paraverit, cor tuum magnificabitur in vestibus tuis, candore in illis refulgente.

20. Ornamenta in membris tuis reposita supra membra tua exterius apparebunt : innumeri orientur ut flores ; e senectute tua orietur venustas dulcis quæ nunquam marcescet.

21. Quo die cum pompa veniet Dominus tuus et volabunt in nubibus corpora e sepulchro, mortis nido, in thalamum vitæ et gaudiorum, splendorem tibi conferet ala spiritus.

22. Floruerunt simul præclara

ܫܗܪܐ ܠܨܘܡܐ ܡܨܒܬ ܗܘܐ .
ܘܠܨܠܘܬܐ ܙܕܩܬܐ .
ܥܡ ܣܘܥܪܢܐ ܕܟܪܝܗܐ .
ܪܗܛ ܬܘܠܡܕܐ ܕܬܠܡܝ̈ܕܐ ✤
ܡܫܠܚ ܪܡܐ ܠܨܒܬܘܗܝ .
ܕܢܨܒܬܘܢܝܗܝ ܡܣܟ̈ܢܐ .
ܕܟܕ ܡܨܛܒܬ ܫܦܝܪܐ .
ܢܫܬܠܐ ܐܝܟ ܡܢ ܗܕܪܗ .
ܐܝܟ ܕܐܘܪܟ ܐܝܩܪܗ ܠܡܘܫܐ ✤
ܦܘܡܢ ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܢܨܒܬ .
ܘܨܠܘܬܢ ܠܗ ܬܫܒܚ .
ܗܘ ܕܝܢ ܡܐ ܕܢܣܒ ܐܢܝܢ .
ܢܨܒ ܐܢܝܢ ܒܚܝܠܗ .
ܕܢܩܢܝܢ ܚܝܠܐ ܠܡܨܒܬܢ ✤
ܟܠ ܨܒܬܐ ܣܢܝ ܕܒܫܘܦܪܗ .
ܠܐ ܡܨܛܒܥ ܣܢܐ ܗܘ ܟܠܗ .
ܡܨܠܝܢ ܘܨܝܡܝܢ ܟܦܘܪ̈ܐ .
ܘܣܢܝܢ ܐܢܘܢ ܨܒܬܝܗܘܢ .
ܕܠܗ ܢܘܟܪܝܢ ܥܒ̈ܕܝܗܘܢ ✤
ܐܢܬ ܕܝܢ ܟܠܗܘܢ ܨܒܬܝܟ .
ܨܘܡܐ ܘܫܗܪܐ ܘܙܕܩܬܐ .
ܒܫܘܦܪܐ ܐܠܗܝܐ ܐܢܬ .
ܐܝܟ ܡܘܫܐ ܕܐܠܗܝܐ ܨܒܬܘܗܝ .
ܒܙܝܘܐ ܐܝܢܐ ܕܙܗܐ ܠܐܦܘܗܝ ✤
ܗܐ ܢܒܥܝܢ ܒܝ ܢܨܚܢܝܟ .
ܘܠܐ ܡܫܠܐ ܦܘܡܐ ܕܡܒܥ .
ܬܕܝܐ ܗܘ ܕܐܕܢܐ ܚܡܐ .
ܕܦܘܡܐ ܕܐܕܢܐ ܡܣܝܒ .
ܘܐܢ ܗܘ ܕܝܬܝܪ ܚܢܩ ܠܗ ✤
ܡܝܐ ܫܝܛܐ ܢܦܠܘ ܗܘܘ ܡܪܝ .
ܠܟܣܐ ܘܗܘܘ ܚܡܪܐ .
ܐܦ ܡܡܠܠܐ ܕܝܠܝ ܚܠܝܫܐ .
ܒܐܕܢܐ ܐܝܟ ܟܣܐ .
ܢܪܒܘܢ ܠܫܘܒܚܗ ܕܐܬܠܝܛܟ ✤

tua gesta; vigiliæ tua ornabant jejunia, orationes eleemosynas; cum visitatione infirmorum concurrebat educatio discipulorum.

23. Altissimus Abrahamum suis privavit ornamentis ut eum exornarent pauperes, idque fecit ut, illo exornato, communicaret eis decus illius sicut gloriam suam communicavit Moysi.

24. Os nostrum encomio exornet eum, orationes nostræ glorificent eum; ipse autem, ubi eas acceperit, inserat eas in virtute sua ut obtineant vim nos exornandi.

25. Omnis ornatus, virtutis pulchritudine non imbutus, prorsus reprobus est. Orant et jejunant abnegatores, reproba sunt ista eorum ornamenta, quia eorum opera virtutum a Deo sunt aliena.

26. Omnia vero tua ornamenta, jejunia, vigilias, eleemosynas in divina pulchritudine inseruisti, sicut Moyses ornamenta sua inseruit in divino fulgore quo facies ejus irradiabat.

27. Ecce præclara tua gesta in me veluti scaturiunt; nec cessat os ea eructare; lingua velut uber est quod nutrit os auris, si nimis abundet suffocat eam.

28. Aqua vilis, Domine, in craterem immissa vinum facta est; sic verba mea infirma, Domine, in aure velut in cratere deposita adaugeant gloriam athletæ tui.

29. O tu qui producis flores in Nisan, fac ut iis coronentur victores : æstas enim hiemem, satietas famem, lux tenebras vicerunt.

30. Terra, Domine, paupertatis meæ dedit flores spirituales, veluti ad coronam athletæ tui. Ecce texui laudes illi, qui texuit tibi in coronam præclara sua gesta.

31. Coronavi cursum quo felix evasit : coronavi laborem quo exaltatus est, coronavi strenuitatem qua ditatus est ; coronavi jejunium quo victoriam reportavit ; coronavi vigilias quibus illustris factus est.

32. Qui coronam regi offert dono regis remuneratur. Vindicta tua, Domine, non me attingat ; condona peccata servo tuo, qui texuit coronam servo tuo.

Explicit quintus de Abraham Kidunaia.

## VI.

Sextus : Tono : Spiritus per Davidem dixit[1].

1. Dicam si possim ; nam tacere plurimum decebat, quum a te procul valde sim. Si prudens siluissem, te magistrum non exaltassem ; ego plurimum prævalerem si prudentia crescerem.

[1] Schema strophæ est 7 versus septem syllabarum.

ܒܥܘܬܐ: ܫܘܒܚܐ ܠܡܢ ܕܒܩܢܘܡܟ .
ܨܝܪܗ ܕܫܘܦܪܝܟ ܀

ܨܠܐ ܡܪܝ ܠܝ ܕܐܫܟܚ ܠܟ .
ܠܫܒܚܘܬܟ ܓܝܪ ܕܒܨܠܘܬܟ .
ܐܫܟܚ ܠܐ ܕܐܡܠܠ ܠܡܡܠܠܘ .
ܡܢܘ ܢܨܘܪ ܢܨܚܝܟ .
ܟܠܝ ܨܒܥܗ ܕܨܠܘܬܟ .
ܬܗܘܐ ܗܝ ܡܥܝܢܐ ܒܥܘܬܟ .
ܘܐܨܘܪܟ ܐܝܟ ܕܡܨܐ ܐܢܐ ܀

ܒܢܘܗܪܐ ܗܘ ܠܢܘܗܪܐ ܚܙܝܢ ܚܢܢ .
ܘܠܫܡܫܐ ܒܙܠܝܩܘܗܝ .
ܘܠܣܗܪܐ ܒܙܝܘܗܝ .
ܒܡܘܗܒܬܐ ܕܡܢ ܠܘܬܗܘܢ .
ܟܘܟܒܐ ܚܙܐ ܠܗܘܢ ܚܙܝܐ .
ܒܙܠܝܩܐ ܗܘ ܟܣܝܐ ܕܥܘܕܪܢܟ .
ܡܫܟܚ ܗܘܢܝ ܚܙܐ ܠܟ ܀

ܐܢ ܓܝܪ ܒܚܫܘܟܐ .
ܟܠܝ ܕܢܚܙܐ ܢܗܝܪܐ .
ܠܗ ܕܚܙܐ ܢܗܝܪܘ .
ܒܙܠܝܩܘܗܝ ܗܘ ܕܨܠܘܬܟ .
ܚܙܐ ܠܗ ܚܙܝܐ ܫܘܦܪܗ .
ܕܗܘ ܒܪܢܫܐ ܓܘܝܐ .
ܕܩܒܝܥ ܟܠܗ ܒܐܠܗܐ ܀

ܡܢܘ ܢܚܙܐ ܠܐܠܗܐ .
ܟܠܝ ܕܢܓܗ ܛܝܒܘܬܗ .
ܘܟܣܝܬܐ ܕܡܕܢܚܢܘܬܗ .
ܡܬܓܠܝܢ ܠܟ ܒܙܠܝܩܘܗܝ .
ܠܡܪܗܘܢ ܕܡܝܢ ܩܕܝܫܐ .
ܕܒܥܒܕܐ ܕܢܨܚܝܗܘܢ .
ܚܙܐ ܠܗܘܢ ܥܠܡܐ ܚܫܘܟܐ ܀

ܐܙܠܬ ܕܐܫܟܚ ܕܡܘܬܟ .
ܚܪܬ ܒܟ ܘܦܥܝܬ ܠܝ ܒܟ
ܕܡܪܟ ܨܝܪ ܒܟܠܗ ܗܕܡܝܟ .

Responsorium : Gloria illi qui in persona tua depinxit præclara perfectionis tuæ gesta.

2. Ora, Domine, ut valeam te celebrare. Etenim absque tua oratione incapax sum de te dicere. Quis potest præclara tua gesta describere absque digitto tuæ orationis ! Sit igitur intercessio tua fons, ut describam te prout potero.

3. Luce videmus lucem et solem radiis ejus lunamque ejus splendore ; dono ab ipsis emisso hæc astra videt spectator ; abscondito auxilii tui splendore potest mens mea te aspicere.

4. Porro si in tenebris nemo potest videre lumen lampadis absque debili ejus fulgore, certe radiis tuæ orationis potest quis videre decorem hominis interioris, qui totus in Deo infixus est.

5. Quis Deum intueri potest absque collustratione ejus gratiæ ? Abscondita ejus deteguntur tibi radiis illuminationis ejus. Sancti Domino suo similes sunt ; mundus tenebrosus splendore eorum operum eos videt.

6. Perrexi ut obtinerem similitudines tuas ; te intuitus sum et in te divagatus sum ; quia Dominus tuus in membris tuis impressus est,

ܘܚܠܝܫܝܢ ܐܢܘܢ ܣܡܡܢܝ.
ܘܡܚܝܠܝܢ ܐܢܘܢ ܬܘܪ̈ܓܡܝ.
ܫܦܝܪ ܙܟܘ̈ܬܟ ܒܦܪܨܘܦܟ.
ܨܝ̈ܪܢ ܕܬܕܡܘܪܬܟ ܀

insufficientia sunt pigmenta mea et debiliores meæ lucubrationes ; præclara fortitudinis tuæ gesta in tua persona mirabiliter depicta sunt.

ܕܡܠܬܝ ܦܟܝܗܐ ܛܒ ܗ̄ܝ.
ܠܐ ܡܨܝܐ ܫܪܒܟ ܕܢܬܒܣܡ.
ܒܠܥܕ ܡܠܚܗ ܕܫܘܦܪܟ.
ܘܠܐ ܡܨܝܐ ܟܠܝܠܟ ܕܢܬܨܒܬ.
ܒܠܥܕ ܗܒܒܘ̈ܗܝ ܕܐܓܘܢܟ.
ܒܡܠܚܟ ܡܠܬܝ ܬܬܦܪܢ.
ܕܬܬܒܣܡ ܠܟܠ ܫܡ̈ܘܥܝܗ ܀

7. Quia sermo meus valde insipidus est, historia tua sapere nequit, nisi sale virtutum tuarum condiatur, nec potest corona tua exornari absque floribus certaminis tui. Sale tuo sermo meus conspergatur ut auditoribus gratus fiat.

ܟܕ ܛܒ ܚܟܝܡ ܐܘܡܢܐ.
ܡܨܐ ܠܐ ܗܘ ܕܢܓܕܠ ܡܢ ܓܙܗ.
ܬܓܐ ܪܒܐ ܕܡܠܟܘܬܐ.
ܡܠܟܐ ܝܗܒ ܡܢ ܓܙܗ.
ܟ̈ܐܦܐ ܘܡܪ̈ܓܢܐ ܠܟܠܝܠܗ.
ܗܒ ܠܝ ܓܙܟ ܒܛܘܫܝܐ.
ܕܐܨܒܬܟ ܒܗ ܓܠܝܐܝܬ ܀

8. Artifex quantumvis peritus non potest e thesauro suo texere magnam regni coronam ; rex e thesauro suo dat lapides et gemmas ad suam coronam ; da mihi secreto thesaurum tuum, ut illo publice te exornem.

ܗܒ ܠܝ ܩܠܝܕܟ ܒܨܠܘܬܟ.
ܕܐܗܘܐ ܠܟ ܐܝܟ ܓܙܒܪܐ.
ܕܐܘܙܦ ܥܘܬܪܟ ܠܡܣ̈ܟܢܐ.
ܕܠܝ ܩܠܐ ܘܠܟ ܕܡ̈ܝܐ.
ܒܡܠܝ ܓܙܟ ܢܬܦܠܓ.
ܘܟܕ ܥܘܬܪܟ ܠܐ ܡܬܒܨܪ.
ܐܚܐ ܐܢܐ ܡܢ ܪ̈ܒܝܬܗ ܀

9. Da mihi oratione tua clavem tuam, ut sim tibi velut thesaurarius, qui divitias tuas indigentibus mutuo det. Quia mihi verba tibi res, per verba mea thesaurus tuus distribuatur, et, dum divitiæ tuæ non minuuntur, ego fenore earum vivam.

ܕܦܠ ܒܡܪܟ ܒܟܝܟܐ.
ܕܒܥ̈ܣܪ ܟܟܪ̈ܝܢ ܝܗܒ ܗܘܐ.
ܐܦ ܡܘܙܦ ܐܦ ܝܘܬܪܐ.
ܦܠܘܓ ܠܝ ܡܢܬܐ ܐܝܟ ܛܒܐ.
ܡܢ ܡܘܙܦܐ ܘܡܢ ܪܒܝܬܐ.
ܘܐܢ ܥܠ ܡܘܙܦܐ ܬܒܥ ܐܢܬ.
ܠܐ ܬܚܘܪ ܥܠ ܪܒܝܬܐ ܀

10. Imitare mansuetum tuum Dominum qui decem talenta dedit et fenus cum credito concessit ; da mihi, sicut Bonus, partem crediti et fenoris, et si creditum exigis saltem ad fenus non attendas.

ܐܢܬ ܝܬܪ ܐܝܟ ܥܬܝܪܐ.
ܘܫܡܘܥܐ ܐܝܟ ܬܓܪܐ.

11. Tu lucrum percipis ut dives, et auditor ut mercator, ego vivam

ܘܐܝܟ ܐܢܐ ܐܝܟ ܡܣܡܣܪܢܐ .
ܟܝܠܐ ܕܐܩܝܡ ܝܘܣܦ .
ܡܢܗ ܕܟܝܠܐ ܚܝܝܢ ܗܘܘ .
ܘܡܢܝܢ ܟܣܦܐ ܕܡܠܟܐ .
ܡܢܗ ܕܟܣܦܐ ܡܬܥܬܪܝܢ ܀

ut propola. Mensuratores, quos Joseph constituit de mensura vivebant; qui pecuniam regis numerat e pecụnia ditatur.

ܦܚܕܬ ܐܢܐ ܕܝܢ ܝܕܥ ܐܢܐ .
ܕܟܦܢܝܢ ܐܢܘܢ ܙܕܝܩܐ .
ܘܠܐ ܣܒܥܝܢ ܡܢ ܡܘܠܟܢܐ .
ܘܐܝܟ ܗܠ ܕܪܚܡܝܢ ܠܡܩܢܐ .
ܠܩܢܝܢܐ ܟܣܦܐ ܠܥܬܝܪܐ .
ܗܟܢ ܪܗܛܝܢ ܥܬܝܪܐ .
ܠܩܢܝܢܐ ܥܒܘܪܐ ܘܡܬܥܒܪ ܀

12. Metu correptus sum, quia scio justos bona futura esurire nec promissione eorum saturari, quippe qui flagrant desiderio possidendi bona permanentia, sicut inhiant divites ad possidendam pecuniam transeuntem.

ܟܕ ܡܕܡ ܠܐ ܝܗܒܬ ܠܝ .
ܘܒܥܘܠܐ ܦܣܩܬ ܒܡܫܚܝܟ .
ܠܐ ܢܬܟܠܝܢ ܠܝ ܗܪܘܡܝܟ .
ܕܒܣܡܘ ܒܝ ܪܝܚܝܗܘܢ .
ܢܚܦܐ ܪܝܚܟ ܠܣܪܝܚܐ ·
ܠܪܝܚܐ ܣܢܝܐ ܕܚܛܗܝ .
ܡܐ ܕܐܬܐ ܚܬܢܐ ܢܨܝܚܐ ܀

13. Quamquam nihil dederis mihi eo quod perverse usus sim unguentis tuis, non subtrahantur tamen mihi aromata tua quorum odores me perfuderunt. Operiat odor tuus odorem fœtidum mearum culparum, quando veniet sponsus gloriosus.

ܫܠܡ :
ܫܬܝܬܐ : ܕܥܠ ܀ ܐܒܪܗܡ : ܩܝܕܘܢܝܐ ܀

Explicit sextus de Abraham Kidunaia.

## VII.

ܕܫܒܥܐ ܕܥܠ :
ܩܠܐ : ܐܘ ܀ ܡܪܝ : ܒܓܢܝܟ ܀

Septimus : Tono : o Domine. in hortis tuis[1].

ܐܚܝ ܙܐܥ ܐܢܐ . ܕܐܡܪ ܬܫܒܘܚܬܗ .
ܕܓܒܪܐ ܕܫܘܒܚܬܗ . ܡܠܬܝ ܗܝ ܡܢ ܠܥܠ ܀

1. Fratres, tremesco dicere laudes viri gloriosi; quod meum eloquium excedit.

ܥܘܢܝܬܐ : ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܟ ܀

Responsorium : Gloria Deo tuo.

ܐܝܟ ܐܓܕܘܠ ܠܗ . ܟܠܝܠܐ ܠܐܬܠܝܛܐ .
ܕܟܡܐ ܙܥܘܪ ܗܘ . ܗܟܢ ܣܓܝ ܐܢܐ ܀

2. Quomodo texam coronam athletæ cui tanto inferior sum, quanto ipse mihi superior est?

1 Schema strophæ quatuor versus quinque syllabarum.

3. Quomodo pusillitate mea audeam attenuare historiam mercatoris cujus ditissimi sunt thesauri?

4. Ne quidem cogitatione assequi possum cursum vitæ quæ me adeo prætergreditur.

5. Pecunia ejus nobilis fuit inter mercatores et ipse multos fructus produxit inter agricolas.

6. Relictis agris qui spinis vacui erant, coluit agros zizaniis plenos.

7. Rupes incultæ, pudore suffusæ, sub ejus cultura fructus puritatis dederunt.

8. Quomodo dicam rem pro me nimis difficilem? Quomodo omittam rem mihi tam proficuam?

9. Dicam-ne ut necesse est, divitiæ ejus terrent me; recedam-ne ab ejus thesauro, amor ejus trahit me.

10. Silere ut puer prudentia vetat, dicere ut magister experientia mea prohibet.

11. Anceps hæreo, fratres, inter duo: dicere timeo, tacere reformido.

12. Quia saltem aliquid ipsi debet lingua mea, timeo defraudare encomium ejus gestorum.

13. Hoc enim debetur viris eximiis ut eorum gesta constanter memorentur inter nos.

14. Audebo invito metu, dicam quæ requiruntur; timeo tamen plurimum ne a requisitis aliquid detraham.

15. Ejus tutela protectus dicam illius gesta; ejus oratio adjuvet infirmitatem meam.

16. Excitabo mentem meam te-

ܨܠܘܬܗ ܬܗܘܐ ܠܝ . ܒܗ ܡܒܘܥܐ ܕܬܫܒ̈ܘܚܬܐ ܀

ܐܡܠܠ ܒܥܘܕܪܢܗ . ܕܐܒܪܗܡ ܢܨܚܢܘܗܝ .
ܨܠܘܬܗ ܬܗܘܐ ܠܢ . ܨܒܥܐ ܠܟܢܪܐ ܀

ܐܢ ܓܝܪ ܒܫܠܝܐ . ܒܝܫܐ ܕܨܒܝܢܗ .
ܕܙܥܐ ܠܢ ܒܟܣܝܐ . ܟܡܐ ܛܒܐ ܀

ܐܢ ܠܫܬܘ̈ܝܐ . ܚܡܪܐ ܝܗܒ ܡܡܠܠܐ .
ܟܡܐ ܡܪܝ ܚܝܠܐ . ܕܨܠܘܬܟ ܢܡܠܠ ܒܢ ܀

nuem et infirmam; oratio ejus sit mihi fons laudum.

17. Abrahæ fultus auxilio, dicam ejus gesta; ejus oratio sit nobis digittus ad citharam.

18. Si enim Malus nutu suæ voluntatis motus in nos secreto excitat, quanto magis Bonus.

19. Si vinum potatoribus dat loquelam, quanto magis, Domine, virtus orationis tuæ loquetur in nobis.

ܐܢ ܬܘܒ ܨܒܝܢܐ . ܕܪܒܐ ܚܟܝܡܐ .
ܡܡܠܠ ܒܛܠܝ̈ܐ . ܒܙܒܢ ܝܘܠܦܢܐ ܀

ܐܦ ܒܢ ܢܡܠܠ . ܡܠܬܐ ܕܝܘܠܦܢܐ .
ܕܪܒܐ ܫܬܝܩܐ . ܕܥܒܕ ܟܠ ܕܐܠܦ ܀

ܐܢ ܚܪ̈ܫܐ ܕܚܛܗܐ . ܥܒܕܝܢ ܒܟܣܝܐ .
ܚܘ̈ܘܬܐ ܘܥܩܪ̈ܒܐ ܀

ܐܢ ܚܘܝܐ ܕܗܘ . ܫܡܫܐ ܕܣܛܢܐ .
ܡܒܣܐ ܗܘ ܒܗ . ܒܚܝܠܐ ܕܚܪ̈ܫܐ ܀

ܐܦ ܒܢ ܡܪܝ ܢܥܒܕ . ܨܠܘܬܟ ܒܟܣܝܐ .
ܕܢܗܘܝܢ ܡܦܠܓܓܢ . ܣܦܘ̈ܬܢ ܠܫܡܟ ܀

ܐܢ ܕܡ̈ܝܐ ܚܝܠܐ . ܡܙܝܥ ܒܟܣܝܐ .
ܠܥܒܕ̈ܐ ܫܬܝ̈ܩܐ . ܘܡܥܝܪ ܠܙܪ̈ܥܐ ܀

ܐܦ ܗܘ ܪܘܚܐ ܡܪܝ . ܕܝܗܒ ܦܘܡܐ . ܠܟܠܗܘܢ ܐܝ̈ܠܢܐ . ܕܢܦܪܥܘܢ ܘܢܦܪܥܘܢ ܀

ܐܝܟ ܕܒܗ ܢܒܝܘܬܐ . ܡܫܡܫܢܝܬܗ ܕܐܠܗܐ .
ܡܠܝ ܠܐܠܗܐ . ܙܡܪܬ ܡܫܡܫܢܝܬܗ ܀

20. Rursus si voluntas magistri sapientis loquitur in pueris tempore scholæ,

21. Etiam in nobis loquetur verbum doctrinale magistri tacentis qui fecit omnia quæ docuit.

22. Si incantamenta peccaminosa secreto agunt serpentes et scorpiones,

23. Si serpens, Satanæ famulus, per Satanam despicit vim incantamentorum,

24. Oratio tua, Domine, nos etiam secreto agat ut labia nostra balbutiant nomen tuum.

25. Si aquæ virtus secreto movet res voce destitutas et excitat legumina.

26. Spiritus est, Domine, qui os tribuit cunctis arboribus ut florescant ac fructificent.

27. Sicut per eum prophetia, ejus famula verba Dei Deo cecinit.

ܫܠܡ .
ܫܒܝܥܝܐ . ܕܥܠ ܐܒܪܗܡ ܩܝܕܘܢܝܐ ܀

Explicit septimus de Abraham Kidunaia.

## VIII.

: ܕܬܡܝܢܝܐ : ܒܪ : ܩܠܗ :

ܒܫܬܩܐ ܪܒ ܗܘܐ . ܥܒܕܟ ܢܨܝܚܐ .
ܘܕܟܡܐ ܕܐܫܒܚܝܘܗܝ . ܪܒ ܗܘ ܙܟܘܬܗ ܀

ܥܘܢܝܬܐ : ܒܪܝܟ ܕܐܘܬܪ ܣܝܡܬܗ ܀

ܬܗܝܪ ܠܫܢܝ ܐܝܟ . ܕܐܡܪܚ ܕܢܡܠܠ .
ܘܗܕܡܐ ܕܢܫܬܐ . ܫܬܩܗ ܠܐ ܥܗܕ ܀

ܟܕ ܪܓܫ ܕܪܒܐ . ܣܝܡܬܐ ܐܬܕܠܚ .
ܠܐ ܗܘܐ ܕܫܘܒܚܐ . ܐܠܐ ܕܝܘܬܪܢܐ ܀

ܙܕܩ ܗܘܐ . ܕܥܗܕܝܢ ܕܝܘܬܪܢܐ .
ܐܦ ܕܫܟܢܐ . ܕܐܝܢܐ ܕܠܐ ܦܪܫ ܀

ܕܒܥܐ ܒܘܪܠܐ . ܐܢ ܠܐ ܝܕܥ ܠܗ .
ܚܣܕܐ ܡܩܒܠ ܠܗ . ܕܠܐ ܡܨܐ ܕܢܦܪܫܝܘܗܝ ܀

ܐܦ ܗܘ ܡܫܬܟܚ . ܚܣܕܐ ܓܠܝܐ .
ܕܒܢܩܫܐ ܒܠܚܘܕ . ܒܥܐ ܕܢܦܪܘܫ ܩܠܐ ܕܟܢܪܐ ܀

ܐܦ ܗܘ ܝܘܠܦܢܐ . ܣܝܡܬܐ ܕܡܥܬܪܐ .
ܘܝܠܕܐ ܦܪܘܫܘܬܐ . ܕܒܡܫܘܚܬܐ ܢܬܩܪܒ ܀

ܐܝܟ ܥܒܕܟ ܓܠܝܐ . ܘܟܣܝܐ . ܡܢܘ ܕܡܫܟܚ ܠܗ .
ܐܝܟ ܗܘ ܕܓܠܝܐ . ܥܕܪ . ܘܟܣܝܐ ܡܝܬܪ ܀

ܟܣܝܬܟ ܡܢܗܪܢ . ܘܙܕܩܬܟ ܟܣܝܢ .
ܘܠܐ ܗܘܐ ܫܥܒܕܬ . ܚܐܪܘܬܟ ܠܫܘܒܚܐ ܤܪܝܩܐ ܀

ܕܗܘ ܩܕܝܫܐ . ܒܢܣܝܢܐ ܝܕܥ . ܕܡܪܝܪ ܢܝܪܐ ܕܪܡܘܬܐ .
ܠܢܝܪܐ ܒܣܝܡܐ . ܕܡܪܗ ܥܪܩ ܀

## VIII.

Octavus ejusdem toni.

1. In silentio magnus evasit, Domine, servus tuus inclytus; quamtumvis eum laudem meis laudibus major est ejus victoria.

Responsorium : Benedictus qui thesaurum ejus adauxit.

2. Miror linguam meam loqui ausam esse membrumque tam debile silentii non meminisse.

3. Sentiens thesaurum esse magnum, turbata est non propter laudem, sed propter lucrum.

4. Oportebat nos non solum lucri memores esse, sed vituperii illius qui non discernit.

5. Qui quærit beryllum, si illum non cognoscat, vituperium incurrit, quia illum discernere nequivit.

6. Manifestam etiam incurrit reprehensionem qui solo pulsu vult discernere voces citharæ.

7. Doctrina thesaurus est scientia ditans et prudentiam generans, ut cum moderamine accedamus.

8. Actio tua manifesta est et abscondita. Quis potest illam describere? Qua manifesta juvat, qua abscondita excellit.

9. Abscondita tua splendent, eleemosynæ autem tuæ absconditæ sunt; etenim non subjecisti libertatem tuam vanæ gloriæ.

10. Quia ille sanctus experientia noverat amarum esse jugum superbiæ, ad dulce Domini sui jugum confugit.

ܗܠܝܢ ܐܡܪ ܗܘܐ . ܘܗܠܝܢ ܥܒܕ ܗܘܐ .
ܒܥܒܕܐ ܕܡܠܦܢܘܬܗ . ܥܩܒܬܗ ܕܪܫ ܗܘܐ ❖

11. Quod dicebat ipse faciebat; ejus acta doctrinæ vestigia premebant.

ܘܬܩܠ ܡܡܠܠܐ . ܠܡܠܘܗܝ ܬܩܠ ܗܘܐ .
ܕܩܢܛ ܗܘܐ ܕܠܡܐ . ܬܐܙܠ ܦܬܓܡܗ ❖

12. Verba sua in libra imponebat ne sermo diffluerct.

ܘܐܚܪ̈ܢܐ ܕܗܒܐ . ܘܡܠܬܗ ܬܩܠ ܗܘܐ .
ܗܘ ܕܝܢ ܟܠ ܝܘܡ . ܡܡܠܠܗ ܬܩܠ ܗܘܐ ❖

13. Alii aurum suum ponderant, ille suum sermonem semper ponderabat.

ܙܪܥ ܗܘܐ ܒܡܚܫܒܬܗ . ܫܗܪܐ ܕܦܪܘܫܘܬܐ .
ܡܙܓ ܒܨܠܘܬܗ . ܨܘܡܐ ܕܦܪܘܫܐ ❖

14. In mente sua seminabat vigilias prudentiæ, cum oratione miscebat jejunium prudens.

ܙܪܥ ܗܘܐ ܒܛܠܝܘܬܗ . ܚܝܠܐ ܕܢܟܦܘܬܐ .
ܘܐܚܬ ܠܛܠܝܘܬܐ . ܪܥܝܐ ܕܣܝܒܘܬܐ ❖

15. In adolescentia sua seminavit virtutem castitatis et indidit pueritiæ sensum senectutis.

ܚܢܩ ܗܘܐ ܒܟܠ ܙܢܘ . ܕܚܙܐ ܙܟܘܬܗ .
ܒܥܠ ܐܟܘܬܗ ܠܗ . ܘܪܒ ܘܐܬܡܪܡܪ ❖

16. Satan, sancti adversarius, suffocabatur videndo ejus triumphum; crevit ejus dolor, et ira exacerbatus est.

ܘܒܚܣܡܗ ܗܘ ܚܫܘܗ . ܘܒܚܡܬܗ ܚܡܬܗ .
ܩܦܣ ܐܬܕܠܚ . ܕܚܙܝܗ ܕܫܠܐ ܗܘܐ ❖

17. Suaque invidia vexatus et ira commotus valde turbatus est, quando vidit sanctum tranquillum [1].

ܠܒܪ ܟܢܘܢܗ . ܘܬܩܢ ܒܢܟܦܘܬܗ .
ܕܢܗܘܐ ܠܟ ܚܙܝܘܗܝ . ܟܠܗ ܕܢܘܬܪ ܗܘ ❖

18 Sanctus autem exteriora juxta regulam disposuit, interiora castitate informavit, ut videnti cuncta prodessent.

ܝܬܝܪ ܡܢ ܕܥܠܘܗܝ . ܥܠܝܢ ܗܘ ܒܥܐ ܗܘܐ .
ܘܝܬܝܪ ܡܢ ܟܐܒܘܗܝ . ܒܟܐܒܝܢ ܚܫ ܗܘܐ ❖

19. Magis pro nobis quam pro se rogabat et nostris doloribus magis quam suis compatiebatur.

ܝܫܘܥ ܗܘ ܝܕܥ . ܚܫܐ ܕܐܬܠܝܛܗ .
ܟܠܝܠܐ ܘܫܘܒܚܐ . ܒܥܕܝܢ ܛܝܒ ܠܗ ❖

20. Jesus, cognita athletæ sui passione, coronam et glorificationem ipsi in Eden paravit.

ܒܟܠܝܘܡ ܡܚܙܝܬܐ . ܕܩܘܫܬܐ ܠܩܘܒܠܗ ܗܘܬ .
ܡܛܫܐ ܛܒܘܬܗ ܗܘܐ . ܡܘܕܐ ܟܘܡܐ ܗܘܐ ❖

21. Quotidie, speculo veritatis coram se posito, sanctus virtutes suas celabat, maculas confitebatur.

ܟܕ ܛܒ ܡܟܣ . ܗܘܐ ܚܙܐ ܗܘܐ ܒܥܝܢܗ .
ܠܩܪܦܬܐ ܩܕܡܝܬ ܗܘܐ . ܘܗܝܕܝܢ ܡܙܗܪ ܗܘܐ ❖

22. Optime coarguens, prius festucam in oculo suo videbat et deinde admonebat.

ܟܕ ܛܒ ܕܩܫܐ ܗܘܐ . ܒܡܘܥܕܘܗܝ ܠܕܝܠܗ .
ܫܦܝܐ ܗܘܐ ܒܪܚܡܘܗܝ . ܘܐܫܕ ܚܢܢܗ ❖

23. Quando durum suis comminationibus se præstiterat, sinceram effundebat misericordiam.

1 Cfr. *Vita* p. 3

ܟܕ ܥܠ ܡܟܐܒ ܗܘܐ . ܕܢܦܣܘܩ ܚܒܠܐ
ܡܣܡܡ ܘܐܣܐ ܗܘܐ . ܕܢܬܩܦ ܚܘܠܡܢܐ ܀

24. Inflicto gravi dolore ad nociva resecanda, medebatur et curabat ut sanitatem roboraret.

ܟܕ ܥܠ ܚܙܐ ܗܘܐ . ܡܘܡܐ ܒܒܪܢܫܐ .
ܟܕ ܠܐ ܡܦܪܣܡ ܠܗ . ܡܚܟܡ ܡܠܦ ܠܗ ܀

25. Attente inspecto in homine vulnere, illud non proditum adurebat et hominem instruebat.

ܟܕ ܟܐܐ ܗܘܐ ܠܗ . ܚܟܝܡܐ ܕܡܫܬܥܐ .
ܒܨܥܪܘܗܝ ܐܚܪܢܐ . ܒܣܢܝܬܐ ܗܘܐ ܠܗ ܀

26. Sapienter reprehendebat illum qui probrosa et odibilia aliorum narrabat.

ܟܕ ܦܫܐ ܠܐܚܪܝܢ . ܐܚܪܢܐ ܚܐܒ ܗܘܐ .
ܘܟܕ ܕܐܢ ܢܦܫܗ . ܒܗܬ ܠܗ ܡܢ ܕܐܣܟܠ ܀

27. Quum corrigeret alterum, ille pœnas dabat ; quum seipsum judicabat, peccati sui erubescebat.

ܟܕ ܗܘ ܡܣܝܒܪ . ܐܚܪܢܐ ܡܬܫܢܩ .
ܟܕ ܗܘ ܡܬܢܝܚ . ܐܚܪܢܐ ܡܬܢܓܕ ܀

28. Rem, qua alter cruciabatur, ipse facile ferebat et tranquillus manebat sub eodem tormento quo alter flagellabatur.

ܟܕ ܠܐ ܡܦܪܣܡ ܗܘܐ . ܠܐܢܫ ܕܐܣܟܠ ܗܘܐ .
ܕܠܡܐ ܢܚܣܪ ܠܗ ܘܢܒܣܐ ܢܒܣܝܘܗܝ ܠܗ ܀

29. Non detegens eum qui peccaverat ne eum læderet contemptibilemque redderet.

ܟܕ ܠܐ ܦܫܐ ܗܘܐ . ܦܩܚ ܡܟܐܒ ܗܘܐ .
ܐܦ ܠܗ ܒܚܛܗܐ . ܒܚܟܡܬܐ ܡܟܣܐ ܗܘܐ ܀

30. Absque verbere magnum dolorem excitabat et peccatum confusione sapienter operiebat.

ܟܕ ܨܒܐ ܠܚܛܝܐ . ܕܢܪܕܐ ܪܕܐ ܗܘܐ .
ܠܡܫܝܢܐ ܩܕܡܝܗܘܢ . ܦܩܚ ܡܪܝܡ ܗܘܐ ܀

31. Quando peccatores castigare volebat, viros bene moratos coram eis exaltabat.

ܫܠܡ .
ܕܬܡܢܝܐ : ܕܥܠ ܐܒܪܗܡ : ܩܝܕܘܢܝܐ .

Explicit octavus de Abraham Kidunaia.

## IX.

ܕܬܫܥܐ : ܒܗ : ܩܠܐ ܀

Nonus ejusdem toni.

ܐܚܝ ܕܚܠ ܐܢܐ . ܕܐܡܪ ܢܨܚܢܘܗܝ .
ܟܕ ܐܦ ܫܬܩ ܐܢܐ . ܕܐܛܫܐ ܡܢ ܡܥܒܕܘܗܝ ܀

1. Fratres timeo dicere præclara Abrahæ gesta, simul vereor ea silentio premere.

ܥܘܢܝܬܐ : ܒܪܝܟ ܕܐܘܬܪ ܠܥܘܬܪܗ ܀

Responsorium : **Benedictus qui adauxit divitias ejus.**

ܠܐ ܣܦܩ ܡܬܡܠܠܘ . ܣܝܡܐ ܕܥܒܕܘܗܝ .
ܘܠܐ ܐܦ ܦܣܝܩܐ . ܫܘܦܪܐ ܕܡܝܬܪܘܬܗ ܀

2. Describi nequit thesaurus solertium ejus actionum et taceri non potest pulchritudo ejus virtutum.

3. Dum exaltaret jejunatores, ad æmulationem provocabat gulosos.

4. Dum gulosum deprimebat, jejunatorem excitabat ad addendum jejunio jejunium.

5. Largitores exaltando avaros impellebat ad facultates suas cum Zachæo elargiendas.

6. Unum exaltando, æmulationem alterius provocabat ; unum pudore afficiendo, alteri metum incutiebat.

7. Sic igitur facile erat ut juvaret et juvaretur.

8. Quotidie æquitatem sibi ante oculos proponens, seipsum judicabat, deinde alios reprehendebat.

9. Ubi accidebat aliquem apud ipsum sedere, exempla virtutis ab ipso accipiebat.

10. Qui eum non cognoscebat, a fructibus agnoscebat, quia juvamen velut odor suavis ex ipso exhalabatur.

11. Singulis horis animam in oratione fundebat et oculi ejus singulis horis lacrymas fundebant.

12. Quotidie jejunans, jejunium jejunio addebat, jejunium nempe panis jejunio peccati.

13. Continentiam servans, privatim et publice a carnis voluptatibus et ab iracundia abstinebat.

14. Constanter luctum discretum servabat, luctum in habitu, luctum in mente.

15. Mente duo vitia repudiabat, scurrilitatem et irrisionem.

16. Tristis quotidie incedebat, ut scriptum est, tanquam qui coram Jobo sedisset.

17. Quotidie, ut ille, pauperum sollicitus erat; ante cibum longa trahebat suspiria.

18. Corpus ejus erat velut palatium judicii; cor ejus velut lex justitiæ.

19. Singulis horis avertebat ab iniquitate sensus suos: os nempe, cor, oculos et auditum.

20. Omni momento severe seipsum reprehendens, constanter judicium in seipsum exercebat.

21. Satanas videns sanctum seipsum judicantem, erubuit quod suus adversarius fieret suus actor.

22. Videns Altissimus sanctum se humiliasse, noluit eum exaltare ut cresceret ejus humilitas.

23. Viso ejus nitore, Spiritus sanctus in templo ejus habitavit cum amore sanctorum.

24. Viderunt angeli [beatum] vigilare, vigiliarum amatores cantu ejus oblectati sunt.

25. Vidit scrutator firmam ejus adhæsionem fidei, fugit ab eo fons ille disputationum.

26. Viso eo, concupiscentia devicta erubuit cœno suo tam multos inquinasse.

Explicit nonus de Abraham Kidunaia.

## X.

Decimus ejusdem toni.

1. In sinum Abrahæ abeat Abraham, qui patriarchæ similis fuit in nomine et in operibus.

ܥܘܢܝܬܐ : ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܀

Responsorium : Gloria Deo.

ܥܕܬܐ ܕܒܢܐ ܗܘܐ . ܫܟܠܠ ܐܦ ܟܠܠ .
ܘܐܝܟ ܟܠܬܐ ܡܠܟܬܐ . ܡܟܪܗ ܠܒܪ ܡܠܟܐ ܀

2. Ecclesiam quam fundavit absolvit et coronavit eamque velut sponsam regiam desponsavit Filio regis[1].

ܠܐܝ ܗܘܐ ܒܚܢܦܘܬܐ . ܕܢܠܦ ܡܢ ܒܢܝܗ̇ .
ܘܩܛܦ ܡܢ ܟܘ̈ܒܐ . ܦܐܪ̈ܐ ܕܕܟܝܘܬܐ ܀

3. Laboravit in gente idololatra ut edoceret ejus filios et e spinis decerpsit fructus puritatis[2].

ܠܟܘܡܪ̈ܐ ܐܠܦ ܗܘܐ . ܘܥܒܕ ܠܒܢܝܗܘܢ .
ܟܘܡܪ̈ܐ ܕܚܠܦܝܗܘܢ . ܕܒܚܘ ܠܐܠܗܐ ܀

4. Edocuit sacerdotes ethnicos fecitque eorum filios sacerdotes, qui ejus vice vero Deo sacrificarent.

ܠܛܘܗܝ ܘܡܒܪܟ ܗܘܐ . ܣܢܐܘܗܝ ܘܪܚܡ ܗܘܐ .
ܣܩܘܒܘܗܝ ܘܐܚܒ ܗܘܐ . ܘܣܡܡ ܘܐܬܬܢܝܚ ܀

5. Ethnici maledixerunt ei, ipse vero benedicebat; odio eum prosecuti sunt, ipse vero diligebat; adversati sunt ei, ipse vero amabat.

ܠܚܢ̈ܦܐ ܝܗܒ ܢܦܫܗ . ܘܟܕ ܝܚܝܕ ܗܘ ܒܡܣܝܒܪܢܘܬܗ .
ܐܙܟܝ ܒܪܘܚܗ . ܘܙܟܐ ܠܣܓܝ̈ܐܐ ܀

6. Seipsum ethnicis tradidit et quamvis solus sua magnanimitate vicit multos.

ܠܚܡܝܪܐ ܕܦܐ . ܕܒܠܥ ܥܝܢ ܕܒܠܥܘܗ .
ܟܒܫܬܐ ܘܙܟܘܗ . ܒܗ ܗܘ ܙܟܐ ܠܗ ܀

7. Similis fermento, quod a massa absorptum et superatum tandem eam superat.

ܠܚܪܬܐ ܟܕ ܢܣܝܘܗܝ . ܒܢܣܝܘܢܐ ܣܓܝܐܐ .
ܚܪܘ ܒܗ ܕܐܬܕܡܪܘ ܒܗ . ܕܓܒܪܐ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܀

8. Tandem postquam eum multis tentationibus probavissent, attentius considerantes admirati sunt esse virum Dei.

ܕܝܕܥܘ ܓܝܪ ܐܝܟܢܐ . ܕܡܣܝܒܪ ܢܟܠܝܗܘܢ .
ܘܫܩܠ ܡܘܒܠܝܗܘܢ . ܕܢܩܢܐ ܚܝܝܗܘܢ ܀

9. Certiores enim effecti sunt quod eorum fraudes patienter tulit oneraque sustinuit, ut eorum salutem acquireret.

ܠܐܒܐ ܪܚܡ ܗܘܐ . ܘܠܒܪܐ ܡܚܒ ܗܘܐ .
ܘܒܐܝܕܗ ܠܐܒܘܗܝ . ܒܪܘܚܐ ܣܓܕ ܗܘܐ ܀

10. Patrem diligebat et Filium amabat ac per eum Patrem in Spiritu adorabat.

ܠܐܝܘ ܗܘܘ ܕܡܚܐܘܗܝ . ܕܫܓܫܘܗܝ ܐܬܕܘܕܘ .
ܗܢܘ ܐܬܠܝܛܐ . ܕܙܟܐ ܟܕ ܡܚܐ ܀

11. Qui eum percusserunt lassitudine capti sunt; qui vexarunt eum consternati sunt. Hic est athleta qui vicit dum vapulabat[3].

ܠܕܒܘܪܬܐ ܢܣܐ . ܕܟܕ ܙܟܬ ܘܡܚܬ .
ܗܝ ܡܕܘܟܬܐ . ܒܥܘܩܣܗ̇ ܡܬܩܛܠܐ ܀

12. Probavit eos esse sicut apem, quæ, ubi vicit et percussit, suo aculeo necatur.

1 Cfr. *Vita* p. 4.
2 *Ibid.*
3 Cfr. *Vita* p. 5.

13. Probavit eos esse sicut glaciem quæ terram indurat et purificat et deinde in ea absorbetur.

14. Ripæ fontem vivum comprimentes, dum putant se fontem captum tenere, ejus undis suffocantur.

15. Inde a pueritia cor ejus illuminatum fuit gloria regni cœlestis etiam in convivio.

16. Inde ab initio perfectioni studuit, stolam sponsi cum cilicio commutavit.

17. O quam similis castitate fuit castissimæ conjugi quæ septem diebus cum viro fuit!

18. A principio conjugii cœlestem considerans coronam, reliquit uxorem et incidit in agonem[1].

19. A tactu uxoris abstinens sanctificavit torum, ut constanter pernoctaret in oratione cum fervore.

20. Matrimonio junctus fuit ad probationem, ut scilicet probaret quemnam diligebat.

21. Oculis enim respicientis cœlestem gloriam despicitur venustas terrestris.

22. Contemptibili mulieris conversationi suavem prætulit Spiritus sancti conversationem.

23. Anima ejus Domino gloriæ potius quam labili uxori adhærere eligebat.

24. A principio certaminis voluptas, quæ experimento noverat clarum fore certamen, metu correpta fuit.

Explicit decimus de Abraham Kidunaia.

[1] Cfr. *Vita* p. 2.

## XI.

ܕܚܕܥܣܪ : ܒܪ : ܩܠܗ .

ܢܢܝܚܘܗܝ ܠܐܒܪܗܡ . ܡܫܬܝܗ ܕܐܒܪܗܡ .
ܕܠܒܫ ܟܘܬܝܢܗ . ܘܠܒܫ ܕܘܒܪܘܗܝ ܀

ܥܘܢܝܬܐ : ܒܪܝܟ ܕܐܘܣܦ ܨܒܬܟܝ ܀

ܢܥܠܐ ܒܗܝ ܕܚܢܘܟ . ܓܦܘܗܝ ܩܕܝܫܐ .
ܕܒܬܪ ܕܐܙܕܘܓ . ܫܦܪ ܘܙܗܝ ܘܦܪܚ ܀

ܢܐܪܬ ܒܗܝ ܝܘܣܦ . ܕܙܗܝ ܘܐܙܕܘܓ .
ܐܦ ܗܘ ܐܬܢܨܚ . ܒܬܪ ܕܐܬܩܕܫ ܀

ܢܫܒ ܥܠܥܠܐ ܒܝܘܣܦ ܢܨܝܚܐ .
ܩܡ ܒܚܣܝܢܘܬܗ . ܘܐܪܦܝ ܡܪܛܘܛܗ ܀

ܢܩܒܠ ܠܐܬܠܝܛܐ . ܕܙܟܐ ܒܩܝܛܘܢܐ .
ܐܝܟܐ ܕܥܒܕܬ ܚܝܠܐ . ܫܘܦܪܗ ܕܚܛܝܬܐ .

ܢܚܙܐ ܡܢ ܚܫܚ . ܫܘܦܪܐ ܟܕ ܡܬܟܬܫ .
ܘܚܘܒܐ ܟܕ ܝܩܕ . ܘܢܟܦܘܬܐ ܟܕ ܢܨܚ ܀

ܢܐܪܬ ܒܗܝ ܡܘܫܐ . ܣܝܓܐ ܕܐܪܝܡ ܗܘܐ .
ܣܝܓܗ ܕܢܟܦܘܬܐ . ܒܝܢܬ ܠܗ ܠܨܦܘܪܐ ܀

ܢܐܪܬ ܒܗܝ ܕܘܝܕ . ܕܒܣܪܗ ܠܚܛܝܬܐ .
ܘܒܬܪ ܕܐܬܩܕܫ . ܒܥܪܣܐ ܐܬܟܠܠ ܀

ܢܘܪܐ ܕܒܗ ܥܡܘܪܐ . ܒܥܓܠ ܬܢܢܬ .
ܒܥܘܒܗ ܩܕܝܫܐ . ܕܕܘܝܕ ܐܬܙܟܝܬ ܀

ܛܘܒܝ ܠܛܠܝܐ . ܕܩܕܝܫܐ ܛܠܝܘܬܗ .
ܥܡܗ ܕܗܘ ܡܠܟܐ . ܕܢܨܚܬ ܣܝܒܘܬܗ ܀

## XI.

Undecimus ejusdem toni.

1. Convivium Abrahæ requiem præstet Abrahæ qui induit tunicam ejus et mores ejus.

Responsorium : **Benedictus qui adauxit ornamenta tua.**

2. Sursum feratur sanctis alis Henochi, qui, post conjugium, placuit Deo, inclaruit et avolavit [1].

3. Hæreditatem accipiat Josephi, qui clarus effectus matrimonium contraxit et post suam sanctificationem triumphum reportavit.

4. Sæviit tempestas in inclytum Josephum, qui fortiter restitit palliumque dimisit [2].

5. Suscipiamus athletam qui vicit in cubiculo, ubi vires suas exserit pulchritudo peccatricis.

6. Videamus quid passa sit pulchritudo decertans et amor ardens et castimonia triumphans.

7. Hæreditatem accipiat inclyti Moysi, qui sepem castitatis posuerat inter se et Sephoram.

8. Hereditatem accipiat Davidis, qui sprevit peccatricem et postquam se sanctificavit in lecto coronatus est.

9. Ignis quo Gomorrha illico fumavit in sinu sancto Davidis victus fuit.

10. Beatus, cujus adolescentia sancta fuit, hæres fiat cum illo rege cujus senectus triumphum reportavit.

1 *Gen.* V, 21-24.

2 *Gen.* XXXIX, 12.

11. Concubitus alliciebat, amor ardebat, formositas fulgebat et David triumphabat.

12. Hæreditatem accipiat Simonis; socrus ejus, quæ infirmabatur, testata est generum suum a sponso nostrarum animarum edoctum fuisse.

13. Regnet cum illo apostolo qui zelo ardens sanctitatem servavit in conjugio.

14. Valde exaltatus est Joseph quod, etsi nemo illum cerneret, verecundiam sui habuit suamque ingenuitatem servavit.

15. Testatur lex illa naturæ quæ prima est et lege scripta antiquior,

16. Testatur lex in tabula mentis insculpta quod non debes facere proximo tuo quod tibi odiosum est.

17. Valde parvus est populus qui exaltat legem, remanet nunc ad indignationem nostram, sua lege excitat zelum nostrum.

18. Judæi valde superbiunt de tabulis quæ confractæ sunt; hæc earum confractio indicavit illos cito confringendos esse.

19. Maximum se præstitit Josephus, quum, sitiente juventute, ad fontem non accessit, nec bibit propter suam rectitudinem.

20. Maximum se præstat ille qui fontem suum secum habens jejunio voluntario ab eo abstinet.

21. Nimium diffluxi in comparationibus, imperfectæ sunt propter meam imbecillitatem.

22. Nimis exiguus est meus intellectus, ut inspiciam, misceam,

ponderem, et conferam colores regni cœlestis.

ܣܗܕ ܠܝ ܢܝܣܢ . ܕܠܐ ܡܫܟܚܐ ܥܝܢ ܠܡܕܪܟܘ .
ܥܝܢܐ ܘܬܪܥܝܬܐ . ܠܓ̈ܘܢܐ ܕܗܘܦܟܘܗܝ ܀

23. Hoc mihi testatur Nisan, cujus diversos florum colores nec oculus nec mens assequi unquam poterit.

ܫܠܡ :
ܕܚܕܥܣܪ : ܕܥܠ : ܐܒܪܗܡ ܀ ܩܝܕܘܢܝܐ .

Explicit undecimus de Abraham Kidunaia.

## XII.

ܕܬܪܬܥܣܪ : ܒܢ : ܩܠܗ .

## XII.

Duodecimus ejusdem toni.

ܒܨܠܘܬܐ ܐܚ̈ܝ . ܥܕܪܘ ܠܡܚܝܠܘܬܝ .
ܢܫܘܬܦ ܗܘ ܚܘܒܐ . ܒܥܡܠܐ ܘܒܝܘܬܪܢܐ ܀

1. Oratione, fratres, adjuvate imbecillitatem meam: uniamus amorem cum labore et utilitate.

ܥܘܢܝܬܐ : ܒܪܝܟ ܕܐܘܪܒ ܚܪܬܟ ܀

Responsorium: Benedictus qui magnificavit finem tuum.

ܫܥܝܬܐ ܐܬܟܬܫܬ . ܥܡ ܥܒ̈ܕܘܗܝ .
ܕܥܒܕ̈ܘܗܝ ܠܡ̈ܠܐ . ܚܝܠܐ ܕܢܨܚܘ ܐܢܘܢ ܀

2. Narratio certamen iniit cum operibus ejus, quia opera vi sua verba excedunt.

ܛܒ ܗܘ ܕܢܬܙܟܐ . ܐܢܐ ܐܝܟ ܡܣܟܢܐ .
ܠܥܘܬܪܗ ܡܢ ܕܩܕܝܫܐ . ܕܗܘ ܣܝܡܐ ܗܘ ܠܝ ܀

3. Juvat ut abjectus ego a sancto devincar, quia ejus divitiæ me vincendo thesaurum mihi acquirunt.

ܒܥܠܕܒܒܐ ܢܟܝܠܐ . ܐܬܟܬܫ ܥܡܗ ܗܘܐ .
ܘܙܟܝ ܬܡܝܡܐ . ܠܢܟܝܠܐ ܀

4. Fraudulentus inimicus cum eo pugnavit; vicit innocens fraudulentum.

ܚܟܝܡ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ . ܘܬܡܝܡ ܐܝܟ ܕܐܡܝܪ .
ܓܒܪܐ ܗܘ ܕܐܠܦ . ܚܟܡܬܐ ܕܚܟܡܬܐ ܀

5. Peritus erat, ut scriptum est, et integræ vitæ, ut dictum est, vir ille simplex qui edoctus est sapientiam sapientiæ.

ܥܡܠ ܗܘܐ ܕܒܥܒܕܐ . ܢܗܘܐ ܚܟܝܡܐ .
ܕܚܙܐ ܠܒܨܘܝܐ . ܕܣܟܠ ܒܥܒܕܗ ܀

6. Allaboravit ut opere peritus fieret, quia viderat scrutatorem in sua agendi ratione desipuisse.

ܥܡܠ ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ ܗܘܐ . ܡܝܬܪ ܒܥܒܕ̈ܐ .
ܕܚܙܐ ܠܚܟܝ̈ܡܐ . ܕܣܟܠܘ ܒܥܒ̈ܕܐ ܀

7. Allaboravit ut in actibus excelleret, quia viderat sapientes in actibus desipuisse.

ܚܟܝܡ ܗܘܐ ܬܡܝܡܐ . ܓܒܪܐ ܕܥܠ ܦܘܪܫܢ .

8. Vir ille integer peritus fuit,

ܠܒܝܫܐ ܕܠܬܠܡܝܕܘܗܝ . ܥܕܘ ܩܛܝܢ ܀

utpote qui vicit Malum discipulos habentem ipso subtiliores.

ܚܟܝܡ ܗܘܐ ܗܘ ܓܒܪܐ ܗܕܝܘܛܐ . ܕܐܠܦܗ̇ ܘܡܢܗ .
ܕܐܝܟ ܢܫܦܪ ܠܗ . ܠܡܪܐ ܚܟܡܬܐ ܀

9. Peritus fuit vir ille rudis, qui artem cognovit placendi Domino sapientiæ.

ܥܕܝܠ ܗܘ ܡܠܠܐ . ܕܩܛܝܢ ܠܒܨܝܐ .
ܘܥܒܐ ܠܗܘ ܠܡܥܠ . ܠܬܪܥܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܀

10. Reprehensibilis est vir ratione præditus, qui ad inquisitionem subtilior est et crassior ut introeat per angustam regni portam.

ܫܒܝܚܐ ܓܒܪܐ . ܠܫܪܪܐ ܐܘܪܒܗ ܒܥܒܕܘܗܝ .
ܒܥܒܕܐ ܕܝܬܝܪܘܬܐ . ܘܡܠܐ ܕܢܟܦܘܬܐ ܀

11. Inclytus vir ampliavit veritatem suis moribus, eximiis actionibus castisque verbis.

ܦܫܩ ܕܟܬܒܐ . ܘܦܪܫ ܕܐܦܐܬܐ .
ܘܡܠܝ ܦܘܩܕܢܐ . ܘܐܚܒ ܡܘܠܟܢܐ ܀

12. Exposuit Scripturas, explicavit figuras, adimplevit præcepta, amavit promissa.

ܦܣܩ ܥܘܕܪܢܐ . ܠܙܒܢܐ ܐܝܟ ܕܘܠܐ .
ܘܬܩܠ ܒܦܪܘܫܘܬܐ . ܠܥܒܕܐ ܕܡܥܒܕܢܘܬܐ ܀

13. Aptavit auxilia temporibus et prudentia actiones ponderavit.

ܦܐܪܐ ܕܟܐܢܘܬܐ . ܐܣܓܝ ܒܟܠ ܕܘܟ ܗܘܐ .
ܡܗܝܡܢ ܕܒܕܪܘܗܝ . ܘܫܪܝܪ ܒܡܠܘܗܝ ܀

14. Fidelis in sua agendi ratione et verax in verbis, fructus honestatis ubique multiplicavit.

ܛܘܒܘܗܝ ܦܘܡܐ ܘܬܪܥܗ . ܦܬܝܚ ܗܘܐ .
ܬܪܥܗ ܠܡܣܟܢܐ . ܘܡܠܟܗ ܠܦܫܝܛܐ ܀

15. Beatus os ostiumque suum aperiebat : ostium indigentibus et consilium simplicibus.

ܣܝܡܬܗ ܘܡܥܒܕܢܐ . ܡܠܝܐ ܗܘܐ ܒܗ ܐܫܟܚ .
ܘܟܠܢܫ ܐܫܟܚ ܒܗ . ܢܝܚܐ ܕܨܒܝܢܗ ܀

16. Ejus thesaurus plenus erat rationibus et rebus ; unusquisque inveniebat in eo requiem suæ voluntatis.

ܡܓܝܓ ܗܘܐ ܐܘܪܚܬܗ . ܘܡܬܩܢ ܗܠܟܬܗ .
ܘܡܦܢܐ ܠܟܠ ܕܫܐܠܝܢܗ . ܒܩܪܝܒܐ ܘܒܪܚܝܩܐ .

17. Itinera protrahebat, gressusque disponebat omnibusque respondebat qui eum prope vel a longe interrogabant.

ܦܩܩܘ ܡܠܠܐ . ܘܒܣܘ ܡܪܝܚܐ .
ܘܫܡܥ ܡܟܝܟܐ . ܘܣܒܠ ܒܢܓܝܪܘܬܐ ܀

18. Loquaces garriverunt, impudentes spreverunt, audivit humilis et patienter tulit.

ܦܪܩ ܗܘܐ ܠܐܠܝܨܐ . ܘܐܦܩ ܐܣܝܪܐ .
ܘܫܪܐ ܠܡܫܥܒܕܐ . ܘܦܪܢܣ ܠܡܣܟܢܐ ܀

19. Salvavit oppressos, eduxit incarceratos, liberavit jugo subjectos, refecit egenos.

ܦܪܥܘܗܝ ܨܠܝܠܐ . ܒܬܘܢܝܗܘܢ ܐܘܕܥܘܢܐ .
ܘܣܝܒܪ ܦܪܘܫܐ . ܕܢܩܢܐ ܠܦܫܝܛܐ ܀

20. Protervi eum pœnis affecerunt : reprehenderunt eum imbecilles; hæc omnia sustinuit sapiens, ut acquireret simplices.

ܦܪܘܫ ܗܘܐ ܘܝܕܥ ܗܘܐ . ܕܠܐ ܛܥܐ ܗܘܐ .

21. Sapienter noverat parvum

ܙܥܘܪܐ ܕܣܠܩܝܢ ܠܗ . ܕܢܪܝܡܘܢ ܘܢܬܪܝܡܘܢ ܀

se facere, ut ad se attraheret atque exaltaret parvos, qui eum visitabant ut eum exaltarent atque ipsi exaltarentur.

22. Ore et lacrymis deprecabatur pro luxuriosis ut eximii fierent.

ܫܠܡ .
ܕܬܪܥܣܪ : ܕܥܠ : ܐܒܪܗܡ : ܩܝܕܘܢܝܐ ܀

Explicit duodecimus de Abraham Kidunaia.

## XIII.

ܕܬܠܬܥܣܪ : ܒܪ : ܩܠܗ ܀

Decimus tertius ejusdem toni.

ܨܠܘ ܚܒܝܒܝ . ܕܐܣܦܩ ܘܐܬܢܐ .
ܢܨܚܢܐ ܪܘܪܒܐ . ܕܐܒܪܗܡ ܢܨܝܚܐ ܀

1. Orate, dilectissimi, ut capax sim narrandi præclara inclyti Abrahæ gesta.

ܥܘܢܝܬܐ : ܒܪܝܟ ܕܥܬܪ ܣܝܡܬܟ ܀

Responsorium : **Benedictus qui ditavit thesauros tuos.**

[illegible]

2. Oravit ut sibi auxilia adaugeret; oravit pro proximo ut illius commoda duplicaret.

3. Inclaruit jejunio proficuo, oratione discreta, vestimento patientiæ, cibo humilitatis.

4. Jejunavit et oravit, fecit et docuit, instruxit et confirmavit, sacerdotio functus et ministravit.

5. Collum voluntarie jugo subjecit et cum pondere suo sustinuit pondus aliorum.

6. Sitim tolerabat et famem patiebatur : fatigationem celabat et afflictiones fortiter tolerabat.

7. Magno præditus animo valde gaudebat de bonis quæ aliis accidebant.

8. Orabat ut pusilli cum ipso exaltarentur et ut magni supra ipsum efferrentur.

9. Casta erat ejus oratio, pium

ܫܗܪܗ ܕܢܝܚܐ . ܚܘܒܗ ܕܓܡܝܪܐ ܀

ejus jejunium, placidæ ejus vigiliæ, perfectus ejus amor.

ܙܘܗܡܐ ܕܥܠ ܦܓܪܗ . ܫܒܩܗ ܕܢܬܒܣܪ .
ܙܘܗܡܐ ܕܒܢܦܫܗ . ܕܟܝܗ ܕܢܙܕܟܐ ܀

10. Sordes reliquit in suo corpore ut vilipenderetur; animam a sordibus mundavit ut purus evaderet.

ܨܠܝܒܗ ܒܠܒܗ . ܘܐܝܢܐ ܕܦܪܘܫ ܗܘܐ .
ܚܙܐ ܗܘܐ ، ܨܠܝܒܐ ܡܗܠܟ ܀

11. Crucem suam in corde gerebat, et qui discernere poterat crucifixum ambulantem videbat.

ܩܕܡ ܗܢܐ ܡܘܬܐ . ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܟܠܢܫ .
ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܡܘܬܐ . ܐܚܪܢܐ ܕܡܘܟܟܐ .

12. Huic morti quæ est uniuscujusque aliam præmittebat mortem, scilicet humilitatis.

ܩܕܡ ܗܠܝܢ ܚܝܐ . ܕܫܘܝܢ ܠܟܠܢܫ .
ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܚܝܐ . ܐܚܪܢܐ ܕܦܪܝܫܘܬܐ ܀

13. Huic vitæ omnibus communi præferebat vitam separationis.

ܩܕܡ ܓܝܪ ܦܪܝܫܘܬܐ . ܡܝܬ ܗܘܐ ܠܚܛܝܬܐ .
ܘܩܕܡ ܕܢܩܘܡ . ܚܝ ܗܘܐ ܠܡܪܐ ܟܠ ܀

14. Etenim ante separationem mortuus erat peccato, et antequam resurgeret, vivebat Domino omnium.

ܕܚܠ ܗܘܐ ܡܢܗ . ܡܘܬܐ ܟܕ ܕܒܪܗ .
ܕܚܙܐ ܕܟܡܝܢ ܒܗ . ܚܝܐ ܕܥܬܝܕܝܢ ܀

15. Eum abducendo mors metu corripiebatur, videns in eo latere vitam futuram.

ܩܒܝܬ ܠܗ ܡܢܗ . ܚܛܝܬܐ ܟܕ ܚܝ ܗܘܐ .
ܕܚܙܐ ܕܟܡܝܢ ܒܗ . ܡܘܬܐ ܕܙܩܝܦܐ ܀

16. Dum vivebat, peccatum eum reformidabat, quia videbat in eo latere mortem crucis.

ܩܛܠܗ ܒܙܩܝܦܐ . ܠܡܘܬܐ ܕܬܢܝܢܐ .
ܕܢܚܐ ܒܩܝܡܬܐ . ܩܛܠܗ ܩܕܡ ܕܢܡܘܬ ܀

17. Mortem a dracone inflictam cruce occidit; et quidem, ut viveret in resurrectione, occidit eam antequam moreretur.

ܩܛܠܗ ܒܨܒܝܢܗ . ܠܗܢܐ ܚܝܐ .
ܕܢܡܘܬ ܠܚܛܝܬܐ . ܕܩܛܠܬܗ ܠܐܕܡ ܀

18. Sua voluntate occidit hanc vitam, ut moreretur peccato quod Adamum occiderat.

ܩܛܝܠܝܢ ܐܢܘܢ ܚܝܐ . ܘܡܘܬܐ ܕܬܢܝܢܐ .
ܚܝܐ ܒܙܩܝܦܐ . ܘܡܘܬܐ ܒܡܘܠܟܢܐ ܀

19. Occisæ sunt vita et mors a dracone inflicta, vita per crucem et mors per promissionem.

ܩܕܡ ܓܝܪ ܕܢܚܘܬ ܗܘܐ . ܠܫܝܘܠ ܙܕܝܩܐ .
ܐܝܟ ܗܘ ܕܣܠܩ ܠܗ . ܒܩܠܐ ܕܡܘܠܟܢܐ ܀

20. Justus enim, antequam descenderet ad inferos, jam veluti ascenderat voce promissionis.

ܩܛܝܠܝܢ ܗܘܘ ܓܝܪ ܡܘܬܐ . ܟܣܝܐ ܐܦ ܓܠܝܐ .
ܟܣܝܐ ܒܡܘܬܪܬܐ . ܘܓܠܝܐ ܒܡܘܠܟܢܐ ܀

21. Occisæ enim erant mors abscondita et mors manifesta: mors abscondita per virtutes, mors manifesta per promissiones.

ܩܛܝܠ ܗܘܐ ܚܛܝܐ . ܒܓܘܗ ܟܠܗ ܒܟܠܗ .
ܡܢ ܡܘܬܐ ܒܪܝܐ . ܕܚܠ ܚܠܫܐ ✤

22. Peccator intus omnino occisus erat; homo inermis mortem exteriorem formidabat.

ܩܛܝܠ ܗܘܐ ܐܦ ܟܐܢܐ . ܒܨܘܡܐ ܘܒܫܗܪܐ .
ܕܡܢ ܡܘܬܐ ܕܥܬܝܕ . ܕܚܠ ܦܪܘܫܐ ✤

23. Justus jejunio et vigiliis occisus erat, quia prudenter sibi a morte futura timebat.

ܩܛܠ ܗܘܐ ܠܐܟܘܠܐ . ܡܘܬܐ ܕܐܝܠܢܐ .
ܐܣܠܘ ܨܝܡܐ . ܘܩܛܠܘܗܝ ܒܙܩܝܦܐ ✤

24. Mors ligni fructu comestores occiderat; jejunatores fructum contempserunt et ligno crucis mortem occiderunt.

ܫܠܡ .
ܘܬܠܬܥܣܪ ✤ ܕܥܠ : ܐܒܪܗܡ : ܩܝܕܘܢܝܐ +

Explicit decimus tertius de Abraham Kidunaia.

## XIV.

ܘܐܪܒܥܣܪ : ܒܗ : ܩܠܐ .

Decimus quartus ejusdem toni.

ܛܘܒ ܗܘ ܠܟ ܛܘܒܝܟ . ܡܣܟܢܐ ܒܪܘܚܗ .
ܕܒܣܬ ܒܒܘܝܐܐ . ܕܪܚܡ ܥܬܝܪܐ ✤

1. Beatus es valde, pauper spiritu, quia renuntiasti consolationi quam amat dives.

ܥܢܝܢܐ : ܒܪܝܟ ܕܐܘܣܦ ܛܘܒܝܟ ✤

Responsorium : Benedictus qui adauxit tuam beatitudinem.

ܐܚܒܬܝܗܝ ܠܛܘܒܐ . ܕܡܥܬܪ ܡܣܟܢܐ .
ܘܒܣܬ ܒܒܘܝܐܐ . ܕܡܣܟܢ ܥܬܝܪܐ ✤

2. Amasti beatitudinem quæ ditat pauperem, et renuntiasti consolationi quæ divitem ad inopiam trahit.

ܪܒ ܗܘ ܢܨܚܟ . ܕܙܟܝܬ ܠܡܡܘܢܐ .
ܘܚܢܩ ܗܘܐ ܠܝܗܘܕܐ . ܘܠܓܝܚܙܝ ܒܓܪܒܐ ܟܣܝܗܝ ✤

3. Magna est victoria tua; vicisti quippe pecuniam, quæ strangulavit Judam et lepra operuit Giezi.

ܪܒ ܗܘܐ ܪܥܝܢܟ . ܕܠܐ ܡܡܬܘܡ ܥܩܬ ܠܟ .
ܡܛܥܢܐ ܝܩܝܪܐ . ܒܛܘܪܐ ܪܚܝܩܐ ✤

4. Magna erat mens tua, quia nunquam te tæduit oneris gravis in monte remoto.

ܪܘܝܬ ܐܦ ܪܒܝܬ . ܐܝܠܢܐ ܕܦܐܪܐ .
ܣܓܝܘ ܦܐܪܝܗܘܢ . ܘܣܓܝ ܣܘܟܝܗܘܢ ✤

5. Irrigasti et nutrivisti arbores frugiferas; multiplicati sunt earum fructus; creverunt earum rami.

ܒܢܝ ܫܢܝܟ ܠܘܩܕܡ . ܗܕܝܘܛܐ ܗܘܘ ܘܐܬܥܠܝܘ .
ܕܐܫܕܬ ܒܗܘܢ . ܓܠܠܐ ܕܡܠܦܢܘܬܟ ✤

6. Coætanæi tui antea rudes exaltati sunt, quia in eos effudisti abundantes doctrinæ tuæ undas.

ܬܗܪܐ ܗܝ ܬܕܒܪܬܟ . ܕܡܝܬܐ ܗܘܝܬ ܒܚܝܝܟ .

7. Res tuæ mirabiles sunt; mortuus es dum vivis et vivus es in

ܘܚܝܐ ܐܝܬ ܒܡܘܬܟ . ܕܚܝ ܗܘ ܡܘܠܟܢܟ ܀

morte, quia viva est promissio quam expectas.

ܪܒ ܗܘ ܒܘܝܐܟ . ܕܡܝܬܬ ܗܘ ܠܟ ܥܘܩܣܐ .
ܕܥܘܩܣܗ ܕܚܛܝܬܐ . ܗܘ ܕܒܢ ܚܝ ܗܘ ܀

8. Magna est tua consolatio, quia mortificasti stimulum peccati, qui in nobis vivit.

ܪܒ ܗܘ ܚܘܪܪܟ . ܕܬܒܪܬ ܒܡܘܬܟ .
ܢܝܪܐ ܕܒܝܫܬܐ . ܕܟܠܢܫ ܢܓܝܕ ܒܗ ܀

9. Magna est tua liberatio, quia morte tua fregisti jugum miseriarum cui omnes subjiciuntur.

ܪܒ ܗܘ ܢܝܚܟ ܡܪܝ . ܕܐܬܦܨܝܬ ܡܢ ܒܝܬܐ .
ܗܘ ܕܡܫܩܝܐ ܠܢ . ܒܝܫܬܐ ܘܡܪܝܪܬܐ ܀

10. Magna est tua requies, domine, quia liberatus es e domo ista quæ potat nos infortuniis et amaritudinibus.

ܪܒ ܗܘ ܡܪܝ ܛܘܒܟ . ܕܐܬܦܨܝܬ ܡܢ ܕܚܠܬܐ .
ܘܫܠܡ ܐܓܘܢܟ . ܘܐܬܦܨܝܬ ܡܢ ܒܝܫܐ ܀

11. Magna est, domine, tua beatitudo, quia liberatus es a metu, et, absoluto certamine, liberatus es a Malo.

ܪܒ ܗܘ ܙܟܘܬܟ . ܕܐܬܬ ܓܐܪܐ ܒܗܘܢ .
ܒܓܐܪܐ ܟܣܝܐ . ܕܚܫܟ ܠܒܝܫܐ ܀

12. Magnus est tuus triumphus, quia latentibus sagittis configisti fraudulentum tuum inimicum tenebris vestitum.

ܚܝܘܗܝ ܟܠܝܠܐ . ܒܙܘܓܐ ܐܒܕܬ .
ܘܒܗܬ ܒܥܠܕܒܒܟ . ܕܐܒܕܘ ܨܢܥܘܗܝ ܀

13. Vita integra coronam obtinuisti; erubuit tuus adversarius quod evanuerint ejus artificia.

ܒܥܒܕܝܟ ܫܘܪܬ . ܠܓܘܡܨܐ ܘܚܕܝܘ ܒܟ .
ܐܒܘܟ ܐܒܪܗܡ . ܘܐܚܘܟ ܠܥܙܪ ܀

14. Tuis operibus prosiliisti ultra foveam[1], et gavisi sunt in te pater tuus Abraham et frater tuus Lazarus.

ܫܦܝܪ ܐܬܩܪܝܬ . ܐܦ ܐܢܬ ܐܒܪܗܡ .
ܒܫܡܐ ܘܒܥܒܕܐ ܕܐܬܕܡܝܬ ܠܗ ܀

15. Recte vocatus es et ipse Abraham, quia nomine et operibus eum imitatus es.

ܫܦܝܪ ܕܒܪܬ . ܠܐܠܦܟ ܢܨܝܚܐ .
ܘܥܡ ܬܓܪܐ . ܢܨܝܚ ܬܓܪܘܬܟ ܀

16. Recte gubernasti tuam navim, o inclyte, lucra tua apud mercatores præclara sunt.

ܐܬܕܠܚ ܠܗ ܡܡܘܢܐ . ܕܐܠܦܐ ܚܕܐ ܠܚܕܐ .
ܢܩܫܢ ܘܡܬܩܫܢ . ܒܚܪܝܢܐ ܚܕܐ ܀

17. Turbatus est Mammon quod in contentione naves se invicem colliderent et concuterent.

ܫܒܝܚܐ ܗܘ ܙܟܘܬܐ . ܕܙܟܝܬ ܠܒܝܫܐ .
ܫܒܒܐ ܢܨܝܐ . ܒܥܠܐ ܡܚܒܠܐ ܀

18. Gloriosa est victoria qua vicisti Malum, vicinum rixosum, socium perniciosum.

ܐܬܕܠܚܬ ܗܝ ܬܐܓܘܪܬܐ . ܕܬܓܪܐ ܒܕܪܫܐ .

19. Turbata est negociatio, quod mercatores in disputatione dam-

[1] Alludit ad *Luc.* XVI, 26.

ܦܠܓܘ ܠܒܪܐ . ܕܐܬܒܪܝ ܒܕܒܪܐ ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ . ܕܐܬܢܝܚ ܨܒܝܢܗ .
ܒܣܡܗ ܦܫܝܛܘܬܟ . ܚܟܝܡܬ ܦܘܪܫܢܐ ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܡܢ ܕܐܘܣܦ . ܪܗܛܟ ܥܠ ܙܒܢܟ .
ܘܒܪܗܛܗ ܠܟ ܫܡܠܝ . ܡܟܝܠ ܡܣܝܒܪܢܘܬܟ ܀

num dividerent, dicentes in disceptatione :

20. Gloria Deo, cujus voluntas tua prudenti simplicitate oblectata est.

21. Gloria illi qui adauxit cursum vitæ tuæ ultra brevem tuam existentiam et cum cursu tuo terminavit sufferentiam tuam.

ܫܠܡ :
ܕܐܪܒܥܣܪ : ܕܥܠ ܐܒܪܗܡ ܀ ܩܝܕܘܢܝܐ .

Explicit decimus quartus de Abraham Kidunaia.

## XV.

ܕܚܡܫܬܥܣܪ : ܒܗ : ܩܠܗ ܀

Decimus quintus ejusdem toni.

ܫܘܒܚܐ ܠܡܢ ܕܐܪܝܡ . ܘܛܥܢ ܒܗ ܙ̈ܟܝܐ .
ܘܐܝܟ ܗܘ ܕܦܪܚ . ܒܐܐܪ ܦܪܚ ܗܘܝܬ ܀

1. Gloria illi quem terrena lacrymarum domus exaltavit et triumphantem gestavit ; velut avis pennis in aere volabas.

ܥܘܢܝܬܐ : ܒܪܝܟ ܕܕܟܝܟ ܀

Responsorium : Benedictus qui te purificavit.

ܫܘܒܚܐ ܠܡܦܠܓ . ܢܚܬܘܗܝ ܒܝܬ ܒܝ̈ܫܐ .
ܒܟܢܫܐ ܕܩܕܝ̈ܫܐ . ܢ̈ܚܬܝܟ ܐܬܚܛܦܘ ܀

ܚ̈ܛܗܝ ܕܝܠܝ . ܠܟ ܗܘ ܬܢܐ ܗܘܝܬ .
ܘܕܡ̈ܥܐ ܒܨܠܘܬܐ . ܚܠܦܝ ܐܫܕ ܗܘܝܬ ܀

ܦܐܐ ܗܘ ܕܐܒܥܐ . ܡܢܟ[a] ܐܦ ܗܫܐ .
ܕܬܒܥܐ ܥܠ ܟ̈ܐܒܝ . ܕܙܟܘ ܠܐܣ̈ܘܬܝ ܀

ܐܬܕܟܪ ܡܪܝ ܒܝ . ܒܒܝܬܐ[b] ܗܢܐ ܐܣܝܪܐ .
ܕܢܬܠ ܐܠܗܐ . ܦܘܩܕܢܐ ܕܫܘܒܩܢܐ ܀

2. Gloria illi qui distribuit vestes suas inter malos. Vestes tuæ in cœtu sanctorum raptæ sunt.

3. Peccata mea tibi recitabam, et tu lacrymas pro me in oratione fundebas.

4. Oportet ut te deprecer etiam nunc, ut roges pro doloribus meis quæ remediis meis prævalent.

5. Memento[1] mei, Domine, in hoc carcere, ut Deus det mandatum condonationis.

[1] Ab hac stropha ad finem hymni efformata est Parænesis 6ª *Opp. Syr.-lat.* t. III, p. 415. Indicavi varias lectiones. Stropharum ordo perturbatus est in editione Romana. Translatio autem prorsus paraphrastica est. Sic e. g. editores romani vertunt strophas 5-6 : « Memento mei, quem in hunc carcerem mea maleficia compegere, teque meam patrocinante causam, confido me omni absolvendum noxa : neve, obsecro, talem te erga me præbeas, qualem expertus fuit Ioseph illum qui accepti beneficii immemor auctorem in vinculis dereliquit. »

[a] ܬܒܥܐ — [b] ܒܒܝ

6. Memor sis servi tui, et non sis sicut ille qui rogatus oblitus est Josephi in carcere.

7. Miror quamdiu Joseph expectavit et quanta dignitate auctus est; in carcere justificatus fuit, in vinculis inclaruit.

8. Obstupesco, Domine, de abominationibus meis; quod scilicet quamdiu supersum mensura meorum peccatorum crescit et augetur.

9. En duo difficilia : quonam consolabor? Reformido mortem et reformido vitam.

10. Miratus sum peccatorem in persona pœnitentem orare, ut superstes maneret ad fruendum grata luce.

11. Stultus est mercator, qui, amisso credito, spe consolatur, donec pauper fiat.

12. Miratus sum facinorosum, qui pacto securitatis destitutus est, vana spe suspensum manere, donec recludatur.

13. Laus justo qui non accipit personas et juste decrevit ruinam Sodomæ.

14. Laus Misericordi, quoniam si voluissent, cum Lot exivissent iniqui ejus generi.

15. Sodoma sit mihi figura gehennæ, et pro uno justo jam plures Lot erunt.

16. Multiplicentur preces filiorum dextræ, ut nos e peccatoribus eligat divina gratia.

17. Miratus sum malos malis supplicationes offerre petitaque accipere ac delictorum condonationem.

18. Oratio tua pro me tremen-

tem confortet, quia magnopere exaudiuntur boni apud Bonum.

19. Miratus sum me et in rebus adversis et in prosperis peccata multiplicare.

20. Miratus sum quam pulcher sit mundus, et quam odibilis sit mea voluntas apud viros eximios.

21. Miratus sum me non sincere pœnituisse; quotidie pœnitentiam agere intendens, vana spe efferor donec deficiam.

22. Miratus sum quantis illusionibus decipiatur humana nostra natura quam nec experientia instruere potest.

23. Miratus sum quanta sit impudentia hominis, qui mortuus corrumpitur et vivus superbit.

24. Duo posco: ut abeam et ut remaneam. Abire reformido et remanens peccare non desino.

25. Tua, Domine, bonitas mihi indulgeat dum hic remaneo; nam timeo, condonatione non accepta, abire.

26. Da, per orationem servi tui servo tuo hic condonationem accipere et illic summo bono frui.

27. Da mihi hic satisfacere justitiæ tuæ, et illic per tuam gratiam vita frui æterna.

28. Supplicationes justorum deferantur per manus intercedentis apud misericordiam tuam et salutem obtineat sociis meis.

Explicit decimus quintus. Expliciunt hymni numero quindecim de Abraham Kidunaia, auctore Mar Ephræm.

## III.

### ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ .

### I.

ܠܘܬ ܡܕܪ̈ܫܐ . ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ[a] .
ܥܠ ܩܠܐ : ܕܝܪܢ ܢܬܟܢܫ .

ܐܠܗܐ ܕܚܙܝܗܝ ܒܬܪ̈ܝܢ ܐܓܘܢܝܢ .
ܕܐܓܘܢ ܒܪܝܐ ܥܡ ܥܠܡܐ ܘܓܘܝܐ ܥܡ ܠܒܐ .
ܘܙܟܐ ܠܓܘܝܐ ܘܙܟܐ ܠܒܪܝܐ ܗܘ ܢܬܠ ܠܝ .
ܘܡܢ ܙܟܘ̈ܬܗ ܐܟܠܠ[b] ܠܗ . ܟܠܝܠܐ ܕܨ̈ܒܬܐ
ܐܝܟ ܕܨܒܬܘܗܝ ❖

ܥܘܢܝܬܐ : ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܓܒܝܗ .

ܐܝܢܐ ܗܘ ܕܒܡ̈ܠܐ ܡܫܟܚ ܡܫܘܐ .
ܥܡ ܣܝܡ ܓܠܐ ܕܒܬܪܐ ܘܙܟܘ̈ܬܐ . ܕܡܟ
ܫܬܩ . ܘܫܬܩܗ ܪܒ ܗܘ ܡܢ ܟܪ̈ܘܙܘܗܝ .
ܘܣܝܡܬ ܓܪ̈ܡܘܗܝ[c] ܡܢ ܓܙܒ̈ܪܘܗܝ .
ܪܒ ܗܘ ܡܢ ܦܘܡܝ ܓܙܗ ܕܐܒܘܢ ❖

ܐܝܟ ܡܢ ܘܠܡܢܐ ܗܘ ܢܪܝܡ ܠܫܢܐ .
ܠܗܘ ܠܙܟܝܐ ܕܟܠܝܠܗ ܝܬܝܪ ܡܪܝܡ ܠܗ .
ܢܨܚܗ ܓܝܪ ܣܦܩ ܕܢܣܗܕ ܥܠ ܙܟܘܬܗ .
ܕܪܒ ܗܘ ܥܒܕܗ[d] ܡܢ ܡܡܠܠܐ . ܘܐܦ
ܣܘܥܪ̈ܢܘܗܝ ܡܢ ܬܫܥܝܬܐ ❖

ܐܝܠܢܐ ܕܦܐܪ̈ܘܗܝ ܘܛܪ̈ܦܘܗܝ ܢܨܝܚܝܢ .
ܡܢܐ ܣܢܝܩ ܗܘܐ ܠܩܠܐ ܕܫܘܒܚܐ ܕܠܗܘܢ ܢܒܪܐ .
ܕܗܐ ܒܢܣܝܢܐ ܐܦ ܒܚܙܝܐ ܡܣܗܕ ܥܠ ܢܦܫܗ .

## III.

## DE JULIANO SABA.

### I.

Hymni de Juliano Saba[1]. Tono : Monasterium nostrum congregetur[2].

1. Deus, qui vidit eum duo certamina sustinentem, externum cum mundo, internum cum corde et in utroque, in interno scilicet et in externo, victoriam reportantem, ipse det mihi ut texam ei coronam victoriis ejus exornatam.

Responsorium : **Gloria illi qui elegit eum.**

2. Quis verba potest æquare cum thesauro operum et triumphorum ejus? Obdormivit et silet, sed silentium ejus majus est suis præconibus ; thesaurus ossium ejus præstat suis thesaurariis. Thesaurus patris nostri os meum excedit.

3. Quomodo et cur exaltet lingua victorem quem sua corona sat superque exaltat? Sufficit enim triumphus ejus ad testandum de ejus victoria, quia ejus opera sermonem, et acta historiam excedunt.

4. Arbor, fructibus et foliis venusta, quid eget voce laudatoria? Ubi probatur et consideratur, testimonium de se reddit ori per

1 Ex cod. add. 14,592, fol. 75-88. Folio 76, 61, alia manu additum est : *Hymni Mar Ephræmi de Juliano Saba*. *Saba* autem vel *sobo* latine *senem* significat. Cfr. ejus *Vita* ap. Theodoretum, *Hist. rel.* II.

2 Schema toni est : 10, 12, 12, 8, 8, quod fere reduci potest ad : 55,444,444,44,44.

a Fol. 76, 6 alia manu additum fuit : ܡܕܪ̈ܫܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ — b Cod. 14,538 f. 25 ܐܓܠ — c ܓܪ̈ܡܘܗܝ — d Cod. ܒܥܒܕܐ — e Cod. ܣܘܥܪ̈ܢܐ

ܠܛܥܡܐ ܒܛܥܡܗ . ܠܡܘܪܚܐ ܒܪܝܚܗ
ܒܓܘܫܗ ܠܐܝܕܐ . ܠܥܝܢܐ ܒܫܘܦܪܗ ܀

ܡܢܘ ܓܝܪ ܕܣܢܝܩ ܕܥܠܝܟ ܢܫܐܠ . ܠܟ
ܗܐ ܕܢܨܚܢܝܟ ܒܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܐܝܟ ܟܪ̈ܘܙܐ .
ܗܘܝܬ ܒܐܬܪܢ ܐܝܟ ܦܝܪܡܐ ܪܒܐ ܕܒܣܡܘܗܝ .
ܠܩܪ̈ܝܒܐ ܬܢܢܗ ܦܫܛ . ܪܝܚܗ ܠܪ̈ܚܝܩܐ
ܕܫܡܥܘ ܫܡܥܟ ܀

ܐܦ ܐܢܐ ܝܕܥ ܐܢܐ ܕܡܙܥܪ ܐܢܐ ܠܟ
ܠܫܘܥܝܬܟ ܗܘ ܓܝܪ ܡܘܪܒ ܗܘܝܬ ܐܠܘ
ܫܬܩܬ . ܗܦܟܬ ܠܫܠܝܐ ܘܦܪܘܫܐ ܕܐܫܬܘܩ .
ܘܐܦ ܐܢܐ ܢܦܫ ܕܐܝܕܥ ܗܘܐ ܛܒ ܗܘܐ
ܕܚܙܝܬ . ܠܐ ܡܛܫܝܐ ܓܝܪ ܢܘܗܪܐ ܢܦܫܗ ܀

ܐܦ ܦܫܝܩ ܓܠܝܐ ܕܩܪܢܐ ܕܡܠܐ .
ܡܚܘܐ ܩ̈ܠܐ ܕܝܠܗ . ܥܒܕ̈ܐ ܛܒ̈ܐ ܙܟܘܗ
ܒܫܬܩܐ ܓܝܪ ܕܝܠܗܘܢ ܐܠܦܘܗ ܟܕ ܡܫܬܩܝܢ .
ܘܐܟܪܙܘ ܘܐܠܦܘ ܟܕ ܫܬܩܝܢ . ܗܐ ܐܣܝܘܬܟ
ܟܪܘܙܘܬܟ ܀

ܐܬܘܬܐ ܗܘܝ ܠܟ ܦܘܡܐ ܕܠܐ ܙܟܐ .
ܘܫܪܪܗܝܢ ܕܗܘܝ ܠܫܢܐ ܕܟܠ ܙܟܐ . ܘܐܟܪܙܬ
ܒܗܝܢ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܠܐ ܚܪܝܢܐ . ܒܐܬܘܬܟ
ܙܟܘ ܕܪ̈ܘܫܐ . ܘܒܐܣܝܘܬܟ ܐܦ ܒܨ̈ܘܝܐ ܀

ܡܢܘ ܣܟܘܠܬܢܐ ܕܥܡܟ ܢܕܪܘܫ ܗܘܐ . ܕܠܐ
ܡܬܕܪܫܢ ܐܬܘ̈ܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ . ܚܝܠܐ ܩܢܝܢ
ܕܠܐ ܐܢܫ ܡܫܟܚ ܕܢܬܒܪ ܠܗ . ܦܫܝܛܘܬܟ
ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܫܠܝ̈ܚܐ . ܕܡܢ ܗܕ̈ܝܘܛܐ ܙܟܘ
ܚܟܝ̈ܡܐ ܀

gustum suum, olfactui per odorem, manibus per tactum, oculis per pulchritudinem.

5. Quis enim indiget ut de te te interroget? Ecce enim virtutes tuæ in toto orbe velut præcones sunt. Tu es in regione nostra velut thuribulum magnum, cujus incensum fumum suum expandit ad proximos, et suavem suum odorem ad procul dissitos, qui famam tuam audierint.

6. Ego quidem scio historiam tuam a me minui, meam enim parvitatem exaltassem, si tacuissem; converti me ad silentium et prudens judicavi tacere et me cognoscere, sed nihil profeci; elucent enim virtutes tuæ, etenim lux seipsam non abscondit.

7. Evidens prorsus est quod qualiscunque sit tuba verborum, opera bona eam superant; hæc tacendo instruxerunt et silendo prædicarunt ac docuerunt. Ecce autem sanationes tuæ tuam constituunt prædicationem.

8. Miracula os tibi præstarunt invincibile eorumque veritas lingua fuit quæ omnes devicit. Iis fidem prædicasti absque disceptatione. Miraculis tuis victi sunt disputatores et sanationibus tuis scrutatores.

9. Quis sensatus tecum disceptare potuisset? In controversiam adduci non possunt miracula fidei. Vim possident ineluctabilem quam nemo potest infringere. Simplicitas tua, Domine, est velut illa Apostolorum. A rudibus victi fuere sapientes.

[illegible]

10. Quis audeat palam recitare tua gesta, nisi ille qui tibi aut æqualis aut similis est, ne magnæ tuæ opes per eum minuantur. Purissima quippe est illa cithara quæ digna fuerit, ut, dum te exaltat, a te magnificetur.

[illegible]

11. Quali enim audacia potest digittus viri rudis depingere regnum cœleste, quum nec ejus cogitationes sensatæ sint, nec ejus distinctiones pulchræ, nec ejus colores nitidi, et in omnibus deficiat.

[illegible]

12. Quomodo potest vir vilis et debitis gravatus describere opes mercatoris quæ in cœlis repositæ sunt? Parum ipsi erat suam mnam decem produxisse; in mari quippe mundi non perdidit minutum suum, sed cum lucro incœpit et finivit.

[illegible]

13. Quis ei adhæsit et ab eo virtutibus exornatus non fuerit? Omnes, etiam dives et potens, ab eo exaltati sunt, imo vir abjectus nomine ejus nobilitatus viro noto imperare poterat. Dignetur ergo meam odibilitatem exornare et verbum meum sua pulchritudine vestire.

[illegible]

14. Inopia mea prospexit per portam thesauri ejus et trepidavit, videns opes quæ oculis ejus effulserunt, attonitaque conspexit quam pauper facta est turba otiosorum, quam dives autem unus ille strenuus, qui suis orationibus thesaurum sibi comparavit.

[illegible]

15. Totam suam ruditatem scientia et suam innocentiam sapientibus moribus condivit. Hæ sunt enim possessiones quæ non

ܡܬܚܣܢܐ ܕܠܐ ܡܬܐܠܨܐ . ܘܒܨܒܝܢܗ ܩܢܐ ܓܙܘܗܝ ܀

rapiuntur, quia libertas nostra cogi nequit, et sanctus ille sua voluntate thesauros suos acquisivit.

ܫܠܡ ܡܕܪܫܐ ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ ܀

Explicit hymnus primus de Juliano Saba.

## II.

ܕܬܪܝܢ ܒܗ ܩܠܐ .

Secundus ejusdem toni.

ܛܒܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܟܢܫ ܥܘܬܪܐ . ܟܠܗܘܢ ܟܐܦܐ ܛܒܬܐ ܕܠܗ ܡܬܩܠܐ . ܘܠܐ ܕܡܝܐ ܐܦ ܒܪ̈ܘܠܐ . ܘܠܐ ܚܘܫܒܢ . ܡܪ̈ܓܢܝܬܐ ܛܘܒܘܗܝ ܕܢܣܒ ܥܘܬܪܗ ܒܥܒܗ ܠܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܀

1. Beatus collegit opes regni cœlestis ; omnes lapides pretiosos comparavit sibi, beryllos sine pretio margaritasque inæstimabiles. Beatus qui divitias suas secum asportavit in regnum cœlorum.

ܥܘܢܝܬܐ : ܢܫܘܐ ܕܢܚܙܝܘܗܝ .

Responsorium : **Digni efficiamur videre eum.**

ܕܬܡܗܐ ܗܘ ܕܣܦܩ ܠܟܠܗܘܢ ܗܘܐ ܠܗ . ܒܫܗܪܐ ܢܓܝܪܐ ܘܒܨܘܡܐ ܣܓܝܐܐ . ܘܒܨܠܘܬܐ ܕܟܠܗ ܝܘܡܐ . ܘܠܬܝܒܘܬܗ ܕܟܠܗ ܥܘܡܪܐ . ܘܠܙܩܝܦܘܬܐ ܕܟܠܗ ܙܒܢܐ ܕܣܝܒܪ ܘܙܟܐ ܀

2. Mirum est ipsum omnibus sufficientem fuisse : vigiliis protractis, jejuniis multiplicatis, orationi per totam diem ; pœnitentiæ totius vitæ, crucifixioni perpetuæ ; quæ omnia sustinuit et victor evasit.

ܘܗܘ ܬܡܗ ܠܗܘܐ ܕܠܐ ܩܪܒܬ ܠܗ ܐܝܕܘܗܝ . ܡܐܢܘܬܐ . ܥܠܬ ܦܘܫܟ ܕܥܠ ܥܘܕܪ̈ܢܐ . ܘܠܐ ܪܡܘܬܐ ܥܠܬ ܚܘܪܐ . ܐܦ ܠܐ ܚܡܬܐ ܥܠܬ ܪܘܓܙܐ ܐܦܠܐ ܚܣܡܐ . ܓܪܐ ܕܡܢܒ ܟܠ ܚܘܣܪ̈ܢܝܢ ܀

3. Mirum etiam est ad eum nunquam accessisse segnitiem, intermissorum auxiliorum causam, elationem, superbiæ causam, incandescentiam, iræ initium, invidiam denique, quæ omnia coacervat detrimenta.

ܘܢܨܚ ܒܗ ܬܪ̈ܬܝܢ ܨܒ̈ܘܢ ܥܣ̈ܩܢ . ܕܠܐ ܕܘܕܬܗ ܗܘ ܛܠܝܘܬܐ ܒܪ̈ܓܝܓܬܗ . ܘܠܐ ܟܠܬܗ ܗܘ ܣܝܒܘܬܐ ܒܡܚܝܠܘܬܗ . ܙܟܐ ܒܬܪ̈ܬܝܗܘܢ ܢܨܚܢܐ . ܘܐܚܕ ܟܠܝܠܐ ܕܠܐ ܡܬܚܒܠ ܀

4. Inclaruit in duabus rebus difficilibus : adolescentia suis concupiscentiis eum non perturbavit, et senectus suis infirmitatibus zelum ejus non cohibuit ; utraque præclaram obtinuit victoriam incorruptibilemque assecutus est coronam.

ܙܝܢܐ ܕܠܒܫ ܗܘܐ ܠܐ ܡܫܟܚ ܥܒܪܗ

5. Armaturam quam induerat

ܗܘܐ . ܐܝܟ ܣܓܝܐܐ ܗܢܘܢ ܕܠܒܫܝܢ .
ܘܫܠܚܝܢ ܠܗܝܢ . ܘܡܬܪܫܠܝܢ . ܒܝܬ ܓܐܪܘܗܝ
ܦܩܕ ܗܘܐ ܠܗ . ܘܓܐܪܐ ܓܒܝܐ ܒܗ
ܣܡܝܡ ܗܘܐ . ܒܝܫܐ ܕܕܚܠ ܡܢ ܩܕܡ
ܕܢܦܠ ܩܕܡ ܠܡܚܒܠ ܀

nunquam exuebat, ut multi faciunt qui, postquam induerunt, exuunt et socordes fiunt. Pharetram suam quotidie inspiciebat et sagittas electas in ea reponebat. Malus, qui timuit antequam succumberet, prævie tanquam victus recessit.

ܚܕ ܗܘܐ ܕܘܒܪܗ ܕܚܕ ܗܘܐ ܨܒܝܢܗ .
ܠܐ ܓܝܪ ܩܢܐ ܗܘܐ ܠܗ ܬܪܝܢ ܨܒܝܢܝܢ .
ܐܦܠܐ ܗܘܐ ܠܗ ܬܪܝܢ ܕܘܒܪܝܢ . ܕܢܪܗܛ
ܘܢܩܘܡ . ܒܚܕ ܨܒܝܢܐ ܘܒܚܕ ܪܗܛܐ .
ܫܪܝ ܘܫܠܡ ܐܝܟ ܓܢܒܪܐ ܀

6. Una erat ipsi ratio agendi, quia una erat ipsi voluntas; nunquam enim habuit duas voluntates neque duas agendi rationes ut nempe curreret et staret; una enim voluntate unoque cursu incœpit et absolvit, ut vir præclarus.

ܛܒ ܓܝܪ ܕܡܐ ܗܘܐ ܠܓܐܪܐ ܕܓܢܒܪܐ .
ܕܠܐ ܠܗ ܫܘܚܠܐ ܘܫܘܒܩܢܐ ܒܡܦܩܢܗ .
ܕܡܐ ܠܓܐܪܐ ܒܡܣܪܗܒܘܬܗ . ܥܒܪ ܕܝܢ ܡܢܗ
ܒܢܓܝܪܘܬܗ . ܕܢܓܕ ܫܢܝܐ ܐܦܠܐ ܐܬܪܫܠ
ܒܟܫܝܪܘܬܗ ܀

7. Apprime similis erat sagittæ viri fortis quæ in sua emissione nec cunctationem nec moram patitur; celeritate sagittam æquabat, sed eam superavit sua perseverantia; nam, etsi diu vitam protraxit, in studio virtutis nunquam socors fuit.

ܛܘܒܢܐ ܗܘ ܕܐܪܓܫ ܒܨܠܡܗ[a] ܕܐܠܗܐ .
ܠܐ ܗܘܐ[b] ܦܓܪܐ ܗܘ . ܗܢܐ ܕܡܬܚܙܐ .
ܥܒܕܐ ܛܒܐ ܚܠܛ ܗܘܐ ܠܗ ܐܝܟ ܣܡܡܢܐ .
ܒܨܒܥܐ ܕܫܪܪܐ ܨܪ ܒܠܒܗ . ܨܠܡܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܟܬܒ ܡܘܫܐ ܀

8. Beatus, cum intellexisset suam Dei imaginem non esse corpus hoc visibile, opera bona miscuit velut pigmenta et digitto veritatis depinxit in corde suo imaginem Dei de qua scripsit Moyses[1].

ܛܒܐ ܒܪ ܛܒܐ ܐܠܦ ܕܐܬܕܡܘ . ܠܐܒܘܟܘܢ
ܢܝܚܐ ܒܥܒܕܝܟܘܢ . ܡܘܫܐ ܘܡܪܢ
ܨܪܘ ܠܢ ܨܠܡܐ ܕܐܠܗܘܬܐ . ܕܒܨܠܘܬܗ
ܣܒܐ ܠܒܫܗ . ܒܨܒܬܐ ܘܠܐ ܒܨܘܪܬܐ ܀

9. Bonus Bonique Filius docuit: « Imitamini mansuetum vestrum Patrem operibus vestris. » Moyses et Dominus noster depinxerunt nobis imaginem Divinitatis, quam Saba (senex) suis orationibus, non picturis induit.

ܛܒܐ ܒܨܒܝܢܗ ܕܟܝܐ ܒܪܝܗܝ ܠܐܕܡ .

10. Bonus purissima sua voluntate creavit hominem; quia igitur

1 Ista stropha allegatur in *Miscellaneis Patrum* cod. add. 14,538 fol. 25, sub hoc titulo : ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ *Mar Ephræmi de Juliano Saba.*

a ܒܨܠܡܗ 14,538 fol. 25, a. — b Om.

ܘܚܠܛܗ̇ ܗܘܐ ܚܐܪܘܬܗ ܠܘܬ ܩܕܝܫܘܬܗ .
ܐܝܢܐ ܕܕܟܐ ܘܒܟܠܡܕܡ ܠܐ ܡܬܥܟܪ . ܕܟܝܐ
ܗܘ ܨܒܝܢܗ ܐܝܟ ܐܠܗܐ . ܨܒܝܢܢ ܗܘ ܨܠܡ
ܐܠܗܐ ܀

ܛܥܝܗ ܗܘܐ ܘܐܬܢܫܝܗ ܠܥܘܬܪܐ ܥܒܘܪܐ .
ܘܚܕ ܥܘܗܕܢܐ ܩܢܐ ܗܘܐ ܒܗ ܕܒܝܬ ܡܘܬܒܐ
ܕܠܥܠ . ܘܩܕܡ ܐܬܐ ܠܗ ܡܢ (ܠܗܠ) ܟܕ ܗܪܟܐ
ܗܘܐ . ܘܥܬܝܕ ܕܢܐܬܐ ܠܘܬܢ ܗܘ ܬܘܒ ܒ
ܡܢܚܡܬܐ . ܘܢܗܘܐ ܟܠܗ ܒܗ ܒܡܠܟܘܬܐ ܀

ܝܘܡܐ ܕܫܘܠܡܗ ܐܝܟ ܝܘܡ ܫܘܪܝܗ .
ܕܡܢ ܫܘܪܝܐ ܠܫܘܠܡܐ ܡܟܝܢ ܒܥܘܬܐ . ܘܠܐ
ܦܣܩ ܫܦܝܐ ܕܨܠܘܬܗ ܐܦ ܙܒܢ . ܘܟܕ
ܥܢܕ ܗܘܐ . ܒܦܘܡܗ ܢܦܩܬ ܗܝ ܨܠܘܬܗ .
ܐܝܟ ܩܘܪܒܢܐ ܀

ܝܫܘܥ ܒܟܠ ܙܒܢ ܨܝܪ ܗܘܐ ܒܥܒܕܘܗܝ .
ܘܨܝܪܐ ܩܘܕܫܗ . . . . . . . .

ܠܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܦܠܓܐ ܒܠܒܗ ܦܫܝܛܐ .
ܘܠܐ (ܗܘܐ) ܢܟܠܐ ܒܗܘ ܫܪܝܪܐ . ܐܦܠܐ ܫܘܚܪܐ
ܒܗܘ ܡܟܝܟܐ . ܐܦܠܐ ܪܘܓܙܐ ܒܗܘ
ܒܢܝܚܐ . ܐܦܠܐ ܛܢܢܐ ܒܗܘ ܢܟܦܐ . ܐܦܠܐ
ܛܘܠܫܐ ܒܗܘ ܩܕܝܫܐ ܀

ܡܢܘ ܕܠܐ ܢܒܟܐ ܠܗ ܗܘ ܕܚܟܝܡܐ ܗܘ .
ܕܗܕܐ ܡܚܙܝܬܐ ܙܗܝܬܐ ܦܪܫܬ ܡܢܢ .
ܕܒܢܝܚܘܬܗ ܡܬܦܫܛܐ ܗܘܬ ܠܘܬ ܣܢܝܘܬܢ .
ܘܐܦ ܗܘ ܛܘܡܣܢ ܚܒܝܒܐܝܬ . ܡܬܟܣܢ
ܗܘܐ ܡܢ ܩܕܝܫܘܬܗ ܀

ܢܕܚܠ ܚܒܝܒܝ ܕܣܓܘܕܐ ܐܡܝܢܐ . ܘܒܥܘܝܐ
ܠܒܝܒܐ . ܐܦ ܡܕܒܪܢܐ ܦܪܫ ܡܢ ܠܘܬܢ .
ܢܨܒܐ ܡܪܢ ܕܐܝܟ ܕܗܘܐ ܠܢ ܡܕܒܪܢܐ ܒܚܝܘܗܝ .
ܬܘܒ ܢܗܘܐ ܠܢ ܫܘܪܐ . ܒܓܪܡܘܗܝ
ܒܕܡܘܬ ܝܘܣܦ ܀

ܫܠܡ ܀

libertatem suam suæ puritati univit, qui purus est et nulla re infuscatus, puram habet sicut Deus voluntatem. Voluntas nostra est imago Dei.

11. Beatus divitias transeuntes obliviscebatur ac negligebat, unice memor habitationis supernæ in quam jam se transtulerat dum hic remanebat, ad nos rediturus in resurrectione, ut totus tunc sit in regno cœlesti.

12. Dies consummationis fuit sicut dies inchoationis. Ab initio quippe ad finem perdurarunt ejus preces, nec unquam interrupta fuit ejus orandi assiduitas. Usque in instanti quo obiit, oratio velut oblatio exivit ex ore ejus.

13. Jesum omni tempore in actibus suis depingebat . . . .

14. Non erat duplicitas in corde ejus simplici, nec fraudem noverat verax ille, nec superbiam humilis, nec iram mansuetus, nec æmulationem venerabilis, nec maculam ille sanctus.

15. Quis non doleat, si sapiens est, nitidum hoc speculum a nobis recessisse? Mansuete se porrigebat ad fœditatem nostram, et nostra immunditia amanter a sua puritate coarguebatur.

16. Timeamus, dilectissimi, quia adorator constans, intercessor sollicitus et dux separatus est a nobis. Velit Dominus noster, ut, sicut vivens nobis præivit, sic ejus ossa velut illa Josephi sint nobis murus.

Finis.

## III.

Tertius ejusdem toni[1].

1. Inclytus Saba virgo et sanctus servavit puritatem et virginitatem absque labe, vitam asceticam absque reprehensione... humilitatem absque elatione, præfecturam absque immixtione superbiæ.

2. . . . . . . . . . .

3. Malus, viso cilicio ejus, horruit metuque captus est; attrectavit illud velut loricam æneam et timuit; sanctus pedibus discalceatis contrivit aculeos serpentium illius. Hoc etiam simplicibus mirum visum est: Victus est fortis a jejunatore.

4. Valde pudefactus est Malus videns senem repuerperascere juvenemque fieri gradusque ascendere difficiles etiam juvenibus. Fuere qui lassi sunt, alii qui redierunt; Beatus in montem ascendit et multos secum traxit.

5. Ingressi sunt igitur multi cum eo in certamen. Cursu superavit velociores qui cum eo cucurrerunt, quia ab adolescentia sua eximius non passus est cursum suum paulatim adaugeri, sed inde ab initio primus fuit.

6. Cum eo inclaruerunt egregii ejus disciplinæ alumni. Quamvis autem eorum virtutes coronæque valde inclarescerent; tamen ejus corona major fuit, quia diuturno tempore ei allaboraverat. Gemmas

[1] Duæ priores strophæ desunt in codice hac parte lacerato, sed prima reperitur in canone funebri V., *Opp. Syr.-lat.* III, 230 unde eam excripsimus.

suas mundavit et perpolivit, ita ut earum radii in corona ejus efful-gerent.

ܥܠ ܗܘܐ ܠܡܪܕܐ ܘܐܣܩ ܢܨܚܐ . ܙܟܐ
ܒܣܝܦܗ ܘܐܣܝ ܒܣܡܘܗܝ ܘܐܟܪܙ ܢܝܫܗ .
ܗܘܐ ܡܩܪܒܢܐ ܘܐܩܥܝ ܩܪܢܐ . ܘܫܩܠ ܢܝܫܐ .
ܟܪܟܐ ܕܡܠܐ ܟܠ ܣܡܡܢܝܢ . ܒܫܡܐ ܡܢܘ
ܢܦܩܝ ܢܦܪܫܝܘܗܝ ✣

7. Certamen iniit, victorias reportavit; suo gladio victor, suis remediis sanans, suum vexillum illustrans bellator fuit, tuba personavit, vexillum sustinuit. Medicinam ejus omnibus remediis repletam quibusnam nominibus distinguamus et designemus?

ܦܠܚ ܗܘܐ ܘܙܪܥ ܡܠܬܐ ܒܡܘܬܪܐ . ܘܐܬܚܟܡ
ܕܐܪܥܐ ܐܬܚܫܚ ܦܘܪܫܢܗ . ܕܐܢ ܕܟܝܐ ܗܘܬ
ܠܐܐ ܗܘܐ ܒܗ ܒܡܫܝܢܘܬܗ . ܘܐܢ ܕܝܢ ܚܪܒܐ
ܗܘ ܒܚܪܝܦܘܬܗ . ܒܟܠ ܟܠ ܗܘܐ ܗܘܐ ܠܟܠ
ܒܥܘܕܪܢܝܢ ✣

8. Allaboravit seminando verbo proficuo, eoque sapienter pro terræ qualitate utebatur; si pura erat, mansuete laborabat, si vepribus inculta, strenue. Omnibus omnia factus erat per sua auxilia.

ܒܚܢ ܗܘܐ ܕܐܢ ܗܘ ܕܢܣܒ ܢܟܝܢ .
ܡܚܝܠܐ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܡܬܚܝܠܐ ܗܘܐ .
ܡܫܬܚܠܦ ܗܘܐ ܠܐ ܒܪܥܝܢܗ ܕܗܘ ܒܟܝܢܐ .
ܐܠܐ ܚܙܘ . ܕܒܚܪܝܦܘܬܗ ܢܚܛܘܦ ܒܚܪܐ ܡܢ
ܦܘܡ ܚܘܝܐ ✣

9. Laborans examinabat si noxam acceperat nequam, tunc humilitate invalescebat, non mutata mente mansueta, sed intendens prudenter eripere ingenuum ex ore serpentis.

ܚܪܝܦ ܗܘܐ ܠܡܟܣܘ ܟܕ ܠܐ ܡܬܚܡܬ .
ܐܝܟ ܣܓܝܐܐ ܕܒܪܘܓܙܐ ܘܚܡܬܐ ܟܣܝܢ .
ܟܕ ܨܒܝܢ ܓܝܪ ܠܡܟܣܘܝܘܗܝ ܠܐܟܠܐ ܕܐܟܠ .
ܒܟܐ ܠܗ ܠܟܐܒܗ ܕܗܘ ܕܡܟܣܐ . ܐܦ ܡܢ
ܠܟܐܒܗ ܕܗܘ ܕܐܬܟܣܝ ✣

10. Prudens erat in reprimendo, non irascens, ut multi qui cum ira et excandescentia reprehendunt. Etenim quando volunt reprehendere eum qui manducavit, ille qui reprimit graviorem patitur dolorem, quam ille qui reprimitur.

ܚܝܒܐ ܗܘܐ ܠܗܘ ܐܝܢܐ ܕܪܓܙܐ ܘܡܟܣܐ .
ܕܟܕ ܟܐܐ ܗܘ ܣܟܠܘܬܐ . ܐܣܟܠ ܠܗ
ܗܘ ܕܪܓܙ ܘܐܬܙܝܥ . ܘܐܫܬܚܠܦ ܚܙܘܗ
ܘܣܢܐ ܟܠܗ . ܟܣܐ ܠܚܛܝܐ ܕܗܠܐ ܣܢܝܢ .
ܢܝܚܐ ܒܢܝܚܐ ܗܘܐ ܟܕ ܟܣܐ ܗܘܐ ✣

11. Reprehensibilem habebat eum qui cum ira reprehendit, quia iste, dum reprimit peccatum, ipse peccat; sua enim perturbatione, sua commotione ac mutato colore totus odibilis factus reprehendit peccatores quod sint odibiles. Mansuetus autem mansuete reprehendebat.

ܦܠܚ ܘܟܒܫ ܚܡܬܐ ܕܒܫܘܠܛܢܗ ܠܐ
ܢܫܬܥܒܕ . ܘܐܠܐ ܚܡܬܐ ܠܐ ܐܫܬܥܒܕ ܡܢ ܡܢ .

12. Allaborabat ad reprimendam iram, ne ejus dominationi ipse sub-

[illegible]

jiceretur. Absque iracundia non negligebat eum qui... Sicut sol qui leni calore solvit frigus, egregius magister, quem nemo culpæ reum habuit, quum ipse reos coarguebat.

[illegible]

13. Quoad vestes, ornamenta, escas, vina, societates et conversationes, laborem et ornatum monasterii, quibus sponte strenuam navamus operam, hæc omnia parvi faciebat beatus, etiamsi ea afferremus ei.

ܫܠܡ ܬܠܝܬܝܐ ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ .

Explicit tertius de Juliano Saba.

## IV.

ܪܒܝܥܝܐ ܒܪ ܩܠܗ .

Quartus ejusdem toni.

[illegible]

1. De egregio Saba (sene) dicamus egregia; ejus quippe gradus bonis et mediis superior est; sicut nos inter filios sinistræ perfecti sumus, sic ille inter filios dextræ perfectus fuit. Fac, Domine, ut cum eo simus ad dexteram.

ܥܢܝܢܐ : ܢܫܘܐ ܠܡܛܝܒܘ ܀

Responsorium: Digni efficiamur quibus tu prosis.

[illegible]

2. Incensum egregium ex ejus thuribulo odorem suavem emittens suo odore universum inficiebat mundum. Quantas igitur gratias agere debet terra nostra, reposito in ea aromatum thesauro, cujus odor allicit homines ut veniant ad eum[1]...

[illegible]

3. Totus fons est undique emittens auxilia; non solum ejus corpus ditat nos, sed locus ejus se-

1 Stropha non est integra.

a [illegible] — b [illegible]

ܐܠܐ ܕܗܘܬ ܕܘܟܐ ܡܚܝܪܐ ܠܬܓܪܐ ܩܪܐ . ܗܐ
ܐܙܡܢܘ ܥܠ ܬܓܪ̈ܐ ܕܢܐܬܘܢ ܠܐܬܪܢ ܥܡ
ܥܘܬܪ̈ܝܗܘܢ .

ܫܘܡܠܝܗ ܕܡܡܠܠܗ ܠܫܘܒܚܐ ܡܣܓܐ
ܠܢ . ܕܐܦ ܫܬܩܗ ܗܘ ܐܬܥܒܕ ܠܢ ܡܒܥ
ܩܠܐ . ܐܦ ܗܘ ܡܘܬܗ ܗܘ ܡܒܥ ܚܝܐ . ܐܦ
ܦܘܪܫܢܗ ܡܒܥ ܟܢܫܐ . ܐܦ ܕܡܟܬܗ
ܡܒܥ ܫܗܪܐ ܠܫܘܒܚܬܐ .

ܦܘܡܢ ܕܝܢ ܢܗܘܐ ܡܒܘܥ ܬܫܒܘܚܬܐ ...
ܕܗܠܝܢ ܪ̈ܓܠܘܗܝ ܠܐܝܘܬܐ ܕܠܐ ... ܕܗܘ ܠܐ ܢܚ
ܘܡܢܝܚ ... ܡܢ ܓܪ̈ܡܐ ܐܠܐ ܟܠܐܪ ... ܐܪ̈ܡܝ
ܠܢ ܣܝܡܬܐ ... ܕܐܬܝܗܒܬ ܠܢ ܣܝܡܬ
ܓܪ̈ܡܘܗܝ .

ܨܘܪܗ ܩܒܠ ܗܘܐ ܢܝܪܐ ܝܚܝܕܝܐ . ܘܙܕܩ
ܗܘܐ ܕܒܢܝܪܐ ܬܪ̈ܝܢ ܢܬܕܒܪܘܢ ... ܬܘܪܐ ܠܐ
ܟܝܪ ܠܗ ܣܒܪܐ ܕܫܘܐ ܠܗ . ܣܗܕܐ ܕܝܩܕ
ܡܛܠ ܡܪܢ . ܘܣܒܐ ܕܙܟܐ ܡܛܠ ܝܫܘܥ .

ܩܘܡܝ ܐܪܥܢ ܫܠܡܝ ܢܕܪ̈ܝܟܝ ܒܥܐܕ̈ܝܟܝ .
ܕܗܐ ܩ̈ܥܝܢ ܒܟܝ ܥܐܕ̈ܝܗܘܢ ܐܝܟ ܫܝܦܘܪ̈ܐ .
ܕܓܘܪܝܐ ܘܚܒܝܒ . ܐܦ ܕܫܡܘܢܐ
ܘܐܬܬܘܣܦ ܠܟܝ ܣܒܐ ܦܐܝܐ . ܕܩܠܐ
ܫܝܦܘܪܗ ܟܢܫܐ ܚܕܬܐ ܗܘܐ ܙܡܪ ܠܟܝ .

ܪ̈ܒܘ ܠܫ̈ܢܐ ܢܩܘܣܢ ܠܐܪܥܢ . ܕܒܗ
ܐܬܬܘܬܒܘ ܐܒܪܗܡ ܘܒܪܗ ܝܥܩܘܒ . ܣܪܐ
ܘܪܦܩܐ ܠܝܐ ܘܪܚܝܠ . ܐܦ ܚܕܥܣܪ ܪ̈ܫܝ
ܫܒ̈ܛܐ . ܡܢ ܓܙܟܝ ܗܘ ܥܬܪܬ ܨܗܝܘܢ
ܒܒ̈ܢܝ ܝܥܩܘܒ .

ܫܡܗ ܕܐܪܥܢ ܪܒ ܗܘ ܡܢ ܫܡܐ ܕܚܬܗ .
ܒܗ ܗܘ ܓܝܪ ܐܬܝܠܕ ܠܘܝ ܪܫ ܟܘܡܪ̈ܐ .

pulturæ portus est securus, quo invitantur mercatores, ut veniant in regionem nostram cum omnibus suis opibus.

4. Perfectum ejus eloquium nos ad multiplicandas laudes inducit, sed etiam ejus silentium nobis fons est laudis; imo ejus mors fons est vitæ et ejus separatio fons congregationis ac dormitio fons vigiliarum ad decantandas laudes.

5. Os igitur noster fons sit laudum..... hi ejus pedes fatigati..... quod datus est nobis thesaurus ossium ejus.

6. Collum ejus susceperat jugum monachale. Oportebat autem ut jugo subjicerentur duæ boves. Bos enim laborans quærit socium sibi congruum. Martyri propter Dominum combusto junctus est Saba (senex) qui triumphavit propter Jesum.

7. Exurge, terra nostra, adimple vota tua in festis tuis. Ecce in te velut tubæ resonant festa Guriæ, Habibi et Samonæ; tibi autem additus est inclytus Saba, cujus tuba personans novum cœtum tibi canit.

8. Millia linguarum celebrent terram nostram, in qua peregrinati sunt Abraham et filius ejus Jacob, Sara et Rebecca, Lia et Rachel et undecim capita tribuum (Israel). E thesauro tuo per filios Jacob ditata est Sion.

9. Nomen nostræ regionis majus est nomine sororis suæ: in ea enim natus est Levi, caput sacer-

ܐܦ ܝܗܘܕܐ ܪܝܫ ܡܠܟܘܬܐ . ܘܝܘܣܦ
ܛܠܝܐ ܕܢܦܩ ܘܗܘܐ ܡܪܐ ܠܡܨܪܝܢ . ܒܢܘܗܪܟ
ܘܡܢܗܪ ܢܘܗܪܐ ܠܬܒܝܠ ܀

ܫܡܫܐ ܓܝܪ ܚܕܬܐ ܕܕܢܚ ܒܬܒܝܠ . ܡܢ
ܝܗܘܕܐ ܕܝܠܝܕ ܒܐܪܥܢ ܢܚܬ . ܘܢܚ
ܘܐܬܚܙܝ ܘܐܬܓܠܝ ܢܘܗܪܗ ܡܢ ܒܝܬ ܠܚܡ .
ܘܡܢܟ ܗܘ ܕܢܚ ܪܫܐ . ܒܟ
ܢܬܥܬܪ ܐܦ ܫܘܠܡܐ ܀

... ܐܝܟ ܕܡܢ ܐܪܥܢ ܐܫܩܝ ܠܬܒܝܠ ܟܠܗ .
ܘܡܢܗ ܢܒܥ ܗܘܐ ܠܐܒܪܗܡ ܢܗܪܐ ܪܒܐ : ܘܐܪܕܝ
ܢܗܪܐ ܐܦ ܡܪܕܝܬܐ ܐܦ ܡܒܘܥܐ . ܘܡܢܗ
ܕܢܗܪܐ ܗܢܐ ܗܘ ܦܪܥ ܘܢܦܩ ܝܡܐ ܪܒܐ ܕܟܣܐ
ܗܘܐ ܒܗ ܀

ܬܘܒ ܢܬܪܝܡ ܩܪܢܟ ܒܣܘܓܐܐ ܕܓܒܪܐ
ܕܚܠܝ ܠܗ ܫܠܘܬܗ ܘܫܒܐ ܫܒܝܚܐ ܡܢܢ
ܡܢ ܡܪܢ ܕܬܗܘܐ ܫܘܢܝܗ ܝܨܝܦ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ .
ܘܥܠܠܬܐ ܬܘܒ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܟܕ ܕܡܝܢ ܠܗ
ܒܡܥܒܕܘܗܝ ܀

ܨܠܘ ܐܚܝ[a] ܥܠ ܚܕܕܐ ܚܒܝܒܐ .
ܕܨܠܘܬܐ ܕܐܚܘܬܐ ܡܣܝܒܪܐ ܛܒ ܗܝ .
ܘܨܠܘܬܐ ܕܟܢܫܐ ܛܒ ܪܓܝܓܐ ܠܡܪܝܐ ܟܢܫܐ .
ܐܦ ܐܢܬ[b] ܐܝܟ ܐܒܘܢ ܒܥܝ ܥܠܝ ܕܐܚܐ[c]
ܘܐܬܠ ܫܘܒܚܐ ܠܡܢ ܕܓܒܟ ܀

ܫܠܡ ܕܐܪܒܥܐ ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ ܀

dotum, et Judas, caput regni, et Joseph adolescens qui exivit et factus est Ægypti dominus. Luce tua illuminatus est orbis.

10. Sol enim novus, qui ortus est in mundo, e Juda qui natus est in terra nostra descendit, et in terra nostra apparuit, transmissa est atque effulsit lux ejus e Bethleem. E te effulsit initium, per te ditetur finis.

11.... Sicut irrigavit orbem e terra nostra, e qua effluxit Abraham flumen magnum et e qua fluere fecit amnes, rivulos et fontes. E flumine erupit et exivit mare magnum in eo absconditum.

12. Exaltetur rursus cornu tuum multitudine virorum pietate illustrium, et quia migravit a nobis inclytus Saba, rogate a Domino ut discessus ejus abundantes fructus producat in discipulis ejus, ut rursus Sabam videatis in multis qui imitantur virtutes ejus.

13. Orate, dilectissimi, pro invicem, quia oratio fraterna multorum potentissima est et oratio cœtus valde grata est Domino cœtus; tu porro, sicut pater noster deprecare pro me ut salver laudesque dicam illi qui elegit te [1].

Explicit quartus de Juliano Saba.

[1] Necrosymorum canon V (*Opp. Syr.-lat.* III, 230-231) compositus est e strophis selectis e quatuor prioribus hymnis de Juliano Saba, nempe : e stropha 1ª-3ª hymni 1ⁱ, e 12ª hymni 2ⁱ, e 1ª hymni 3ⁱ, e 1ª et 13ª hymni 4ⁱ.

[a] B ܐܚܝ ܥܠ ܚܕ — [b] ܐܘ — [c] ܐܚܝܐ

## V.

ܕܚܡܫܐ ܩܠܐ ܥܠ ܕܐܠܗܐ ܕܣܒܪܬ ܒܗ .

ܐܠܗܐ ܐܡܪ ܠܕܢܝܐܝܠ .
ܙܠ ܠܣܘܦܐ ܘܢܘܚ ܘܐܬܢܚܡ ❖

ܥܘܢܝܬܐ : ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܡܪܟ ܒܥܘܗܕܢܟ .

ܒܨܘܪܬ ܡܪܗ ܕܢܪܡܘܙ ܕܗܘ ܡܘܬܐ .
ܐܝܟ ܫܢܬܐ ܡܢܝܚ ܠܗܘܢ ܠܠܐܐ ❖

ܛܒܐ ܒܪܚܡܘܗܝ ܕܢܚܐ ܘܝܗܒ ܡܘܬܐ .
ܕܒܒܝܬܗ ܡܢܝܚ ܠܗܘܢ ܠܠܐܐ ❖

ܐܢ ܥܒܕܐ ܗܘ ܚܐܪܘ . ܡܩܝܡ ܠܗ .
ܘܐܢ ܒܪ ܚܐܪܐ ܗܘ ܫܘܦܪܗ ܡܒܛܠ ܠܗ ❖

ܗܘ ܡܘܫܛ ܐܝܕܐ ܠܟܠܗܘܢ ܕܐܠܝܨܝܢ .
ܡܢ ܒܝܬ ܟܐܒܐ ܕܝܢ ܘܡܦܩ ܠܗ ❖

ܗܘ ܙܟܐ ܠܚܝܠܗ ܕܐܫܬܐ .
ܘܡܫܪܐ ܡܪܥܐ ܠܐܠܝܨܝ ܕܐܫܬܐ ❖

ܗܘ ܡܫܠܐ ܦܪܘܥ ܕܝܙܦܐ .
ܕܚܫܝܐ ܡܫܬܚܩ ܘܪܒܝܬܐ ❖

ܗܘ ܥܢܐ ܠܟܠ ܡܢ ܕܩܪܐ ܠܗ .
ܐܢ ܗܘ ܕܩܪܐ ܘܡܩܘܐ ܒܩܪܝܢܗ ❖

ܡܛܝܒܐ ܘܐܬܝܐ ܕܠܐ ܨܒܐ .
ܥܡܗ ܕܢܩܘܡ ܐܢܫܐ ܠܒܝܬܗ ܕܢܗܘܐ ❖

ܘܡܢܘ ܟܝ ܡܩܒܠ ܠܥܢܝܬܐ .
ܐܝܟܢܘ ܐܢܫܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ❖

ܘܩܕܡܝܗ ܙܥܘܪܐ ܐܝܟ ܪܒܐ ܫܘܝܢ ܠܗ .
ܡܠܟܐ ܘܡܣܟܢܐ ܐܝܟ ܚܕ ܫܘܝܢ ܐܢܘܢ ܠܗ ❖

## V.

Quintus. Tono : Deus in quo speravi [1].

1. **Dixit Deus Danieli : « *Vade ad finem, requiesce et resurge* [2]. »**

Responsorium : **Laus Domino tuo in commemoratione tua.**

2. **In figura Domini ejus (hoc ei dixit) ut significaret mortem velut somnum festis requiem præstare.**

3. **Bonus misericordia motus dedit mortem, quæ in sua domo fessis requiem præstaret.**

4. **Si servus est, mors manumissionem ei præbet ; si liber, ejus decorem abolet.**

5. **Manum porrigit cunctis afflictis eosque e domo doloris educit.**

6. **Vincit vim febris et liberat ægrotos febris doloribus cruciatos.**

7. **Sedat sollicitudines mutuatoris, qui molestias patitur crediti et fenoris.**

8. **Exaudit omnes qui eam advocant, si advocans in sua invocatione perseverat.**

9. **Semper parata est ad recipiendum in sua domo volentes ac nolentes.**

10. **Quis, sicut illa, semper paratus est ad suscipiendos hospites qui adveniunt ?**

11. **Coram ea parvus et magnus, rex et pauper æquales sunt.**

1 Stropha duobus constat versibus octo syllabarum. Secundus quandoque novem syllabas habet forsan e vitiositate codicis.

2 *Dan.* XII, 13 juxta vers. Syr.

ܐܦܢ̈ܐ ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ܓܚܟܝܢ ܒܚܣܡܗ̇ .
ܕܡܢ ܫܘܠܛܢܗ̇ ܠܐ ܩܢܛܝܢ ܠܓܡܪ ܀

12. Soli innocentes ei irrident, quia ejus potestatem prorsus non reformidant.

ܙܕ̈ܝܩܐ ܥܒܕܘܗ̇ ܠܗܘܢ ܥܒܕܐ .
ܗܢܘܢ ܕܡܟܝܢ ܐܦ ܗܝ ܠܐܝܐ ܩܝܡܐ ܀

13. Justi eam sibi servam fecerunt; ipsi dormiunt, illa fessa remanet.

ܙܗܝܪ ܡܘܬܐ ܕܠܡܐ ܢܐܒܕ ܓܪܡ .
ܚܕ ܡܢ ܓܪ̈ܡܐ ܕܒܢܘ̈ܗܝ ܕܡܠܟܘܬܐ ܀

14. Cavet mors ne pereat unum ex ossibus filiorum regni.

ܐܬܚܙܝ ܓܝܪ ܡܫܬܘܕܥ ܕܡܛܝ ܠܗ .
ܕܢܘܒܠܝܗ̇ ܢܦܩܐ ܠܡܚܝܐ ܟܠ ܀

15. Videtur tempus advenisse ut mors deposita reducat ad omnium vivificatorem.

ܙܟܐ ܠܗܘܢ ܠܚܝ̈ܐ ܒܡܘܬܐ .
ܘܡܝ̈ܬܐ ܠܡܘܬܐ ܙܟܝܢ ܒܢܘܚܡܐ ܀

16. In obitu mors vicit viventes, in resurrectione autem mortui mortem vincent.

ܫܠܡ ܚܡܝܫܝܐ ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ .

Explicit quintus de Juliano Saba.

## VI.

ܕܩܠܐ ܒܪ ܡܕܘ .

Sextus ejusdem toni.

ܚܕܝ ܡܘܬܐ ܪܗܛ ܡܚܕܘ ܠܛܠܝܐ .
ܘܫܩܠ ܡܢܗ ܛܥܢܐ ܕܚܝ̈ܐ ܢܓܝܪ̈ܐ ܀

1. Mors cum gaudio accurrens abstulit a Beato pondus vitæ diuturnæ.

ܥܘܢܝܬܐ : ܕܘܟܪܢܟ ܪܚܝܡܐ ܠܒܘܪܟܬܐ .

Responsorium : Dilecta tua memoria sit in benedictione.

ܘܐܝܟ ܥܝܪܐ ܫܬܩ ܥܠܘܗܝ ܩܒܪܐ .
ܘܒܝܬܐ ܕܢܘܚܐ ܚܫܚ ܠܗܘ ܕܠܐܐ ܀

2. Et sepulchrum velut excubitor silet super eum. Domus requiei convenit illi qui lassus est.

ܢܝܪܗ ܬܘܒ ܫܠܚܗ ܫܩܠܗ .
ܡܛܘܠ ܕܠܝܬ ܩܪܒܐ ܒܐܬܪܐ ܕܥܡܪ ܒܗ ܀

3. Mors jugo vitæ eum exuit illudque ei eripuit, quia nullum superest certamen in loco quem ille inhabitat.

ܣܟܝܪ ܗܘ ܓܝܪ ܗܘ ܡܥܡܪܐ ܫܠܝܐ .
ܘܡܛܠܝ̈ܬܐ ܡܛܝܒܢ ܕܕܡܝܢ ܠܟ ܀

4. Impervia enim est tranquilla mansio, et parata manet fessis qui tibi similes sunt.

ܛܝܒ ܠܗ ܠܡܐܢܐ ܠܠܐܘܝܐ .
ܕܠܥܠܥܠܐ ܒܟܠܝܘܡ ܙܟܐ ܗܘܝܬ ܀

5. Mors portum lasso tibi paravit, quia quotidie tempestates vincebas.

ܝܘܡܐ ܓܝܪ ܕܕܡܟ ܡܠܚܐ .
ܒܫܥܐ ܠܐܝܐ ܐܬܬܢܝܚܘ ܟܘܦܐ ܒܝ ܀

ܡܪܝܐ ܝܗܒ ܠܟ ܒܡܥܒܪܟ .
ܡܢ ܝܡܐ ܦܪܩܗ ܠܡܪܕܝܬܟ ܀

ܟܢܪܟ ܕܐܬܬܒܪ ܫܟܒ ܘܫܬܩ .
ܥܕ ܐܬܐ ܒܪܘܝܗ ܢܬܩܢ ܠܗ ܀

ܠܚܘܕܬܗ ܠܘܬ ܡܫܚܐ ܒܡܫܚܬܐ .
ܘܐܝܟ ܫܝܦܘܪܐ ܢܩܘܫ ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܀

ܦܩܚ ܠܗ ܠܥܘܬܪܗ ܕܬܓܪܐ .
ܘܒܗܬ ܝܡܐ ܕܡܬܪܢܐ ܕܐܙܟܝ ܠܗ ܀

ܢܘܗܪܟ ܠܘܬ ܦܝܐ ܒܩܝܡܬܐ .
ܒܙܠܝܩܘܗܝ ܠܬܗܪܐ ܕܠܡܦܕܝܟ ܀

ܢܒܥ ܠܗ ܡܫܚ ܕܐܪܡܝܬܗ .
ܒܡܐܢܐ ܕܚܘܒܐ ܕܠܐ ܚܣܪ ܀

ܥܝܢܐ ܕܡܫܚܐ ܢܒܥ ܒܩܪܢܐ .
ܢܒܘܥܝܟ ܕܟܝܐ ܒܩܝܡܬܐ ܀

ܦܬܚ ܠܗ ܠܓܙܗ ܘܥܒܕ ܠܟ .
ܡܪܐ ܚܘܒܐ ܕܟܠ ܟܠ ܕܐܘܙܦܬܝܗܝ ܀

ܨܠܘܬܟ ܒܣܦܪܘܗܝ ܟܬܝܒܢ ܐܢܝܢ .
ܩܢܝܢܝܟ ܒܓܙܘܗܝ ܣܝܡܝܢ ܐܢܝܢ ܀

ܩܘܡ ܟܢܫܢ ܘܩܒܠ ܩܕܡ ܡܪܢ .
ܛܝܒܘܬܗ ܕܣܒܐ ܒܟܠܡܕܡ ܀

ܩܕܡ ܡܪܢ ܐܘܕܝܘ ܐܟܪ̈ܐ .
ܕܟܠ ܛܘܦܣܐ ܛܒܐ ܙܪܥܬ ܒܐܬܪܢ ܀

ܪܕܝܬ ܓܝܪ ܒܚܘܒܐ ܕܠܐ ܫܒܛܐ .
ܘܕܠܐ ܡܘܟܣܐ ܡܠܠܐ ܕܚܟܝܡܐ ܀

ܪܒ ܗܘܐ ܠܘܬ ܫܬܩܟ ܕܢܟܦ ܗܘܐ .
ܐܦ ܡܝܬܪܐ ܣܝܒܘ ܕܫܘܒܚܟ ܀

6. Quo enim die intrepidus nauta obdormisti, eodem momento remi lassi quieverunt.

7. Dominus dexteram porrexit tibi in obitu tuo ; e mari mundi liberavit cursum tuum.

8. Cithara tua contrita obdormivit et silet, donec creator ejus veniat eam reficere.

9. Et renovare chordas ejus pro concentu. Tunc, sicut tuba, laudibus resonabit.

10. Mercator suas eduxit opes et mare pudore afficitur recogitans se ab eo victum fuisse.

11. Lux tua miris lampadis tuæ radiis crescet in resurrectione.

12. Scaturit oleum quod infudisti in vase amoris qui non deficit.

13. Fons olei scaturivit in cornu (Sunamitis) ; puritas tua scaturiet in resurrectione.

14. Deus aperiet thesaurum suum et constituet te creditorem omnium quæ ei commodasti.

15. Orationes tuæ in libris ejus scriptæ sunt ; opes tuæ in thesauris ejus repositæ sunt.

16. Surge, congregatio nostra, et coram Domino gratias age Sabæ in omnibus.

17. Coram Domino nostro gratias egerunt agricolæ pietatis, quod bona omnis generis exempla seminasti in nostra regione.

18. Erudivisti enim nos amore absque virga et increpatione rationali sapientum.

19. Silentium tuum modestum majus erat et egregius tua senectute.

ܫܦܪܬ ܒܟ ܐܪܥܢ ܕܨܒܬܗ̇ .
ܐܦ ܚܘܪܒܐ ܫܦܪ ܠܗ ܒܕܝܪ̈ܝܟ ܀

20. Terra nostra sibi in te complacuit, quia eam exornasti et desertum sibi complacuit in monasteriis suis.

ܫܢܐ ܒܝܫܐ ܕܚܙܐ ܕܛܠܝ̈ܐ .
ܪ̈ܗܛܝܢ ܣܒܐ ܢܦܩܝܢ ܠܘܬܗ ܠܒܪܐ ܀

21. Mente captus est Malus, videns adolescentes ad Sabam in desertum venire,

ܫܛܘ ܘܫܒܩܘ ܠܒܣܝܡܘܬܐ ܛ̈ܠܝܐ .
ܘܒܢܟܦܘܬܐ ܢܠܦܘܢ ܒܕܝܪ̈ܐ ܀

22. Juvenes spreverunt et reliquerunt voluptates, ut castimoniam discerent in monasteriis.

ܢܣܦܩ ܠܢ ܗܕܐ ܠܒܘܝܐܐ .
ܕܚܝ̈ܐ ܘܡܘܬܐ ܒܐܬܪܢ ܐܝܬܝܟ ܀

23. Consolationi nostræ sufficiat quod in vita et in morte sis in nostra regione.

ܬܘܕܝܬܐ ܠܡܪܟ ܒܕܘܟܪܢܟ .
ܘܒܩܝܡܬܐ ܢܫܘܐ ܕܠܟ ܢܚܙܐ ܀

24. Laus Domino tuo in commemoratione tua. Digni autem efficiamur ut in resurrectione te videamus.

ܫܠܡ ܬܫܥܝܬܐ ܕܫܬܐ ܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ .

Explicit sextus de Juliano Saba.

## VII.

ܕܫܒܥܐ ܒܗ ܩܠܗ .

Septimus ejusdem toni.

ܐܙܠܬ ܐܒܘܢ ܠܐ ܬܫܒܩܢ ܝܬ̈ܡܐ .
ܒܥܘܬܟ ܒܬܪܟ ܬܩܘܡ ܚܠܦܝܢ ܀

1. Abiisti, o pater, ne relinquas nos orphanos, oratio tua post te stet pro nobis.

ܥܘܢܝܬܐ : ܗܐ ܫܦܝܪܘܬܟ ܘܚܘܒܟ ܡܨܒܬ ܠܟ ܀

Responsorium : Ecce tua probitas atque dilectio te exornant.

ܒܫܦܝܪܘܬܐ ܘܚܘܒܐ ܢܨܚ ܣܒܐ .
ܬܪܬܝܢ ܓܦ̈ܝܢ ܡܢܗܝܢ ܚܒܫ ܗܘܐ ܠܗ ܀

2. Saba inclaruit probitate atque dilectione, e quibus duas sibi alas compegit.

ܒܣܘܥܪ̈ܢܘܗܝ ܛܐܣ ܗܘܐ ܐܝܟ ܒܓ̈ܦܐ .
ܓ̈ܦܐ ܕܪܘܚܐ ܘܐܒܪ̈ܐ ܕܢܘܗܪܐ ܀

3. Operibus veluti pennis portatus est, pennis scilicet Spiritus et alis lucis.

ܒܢܝܢܐ ܕܐܪܘܒܐ ܢܟܠܐ ܗܘ .
ܫܬܐ̈ܣܐ ܕܛܥܝܘܬܐ ܛܥܢ̈ܝܢ ܠܗ ܀

4. Ædificium Machinatoris fraus est, errores fundamenta sunt quæ illud sustinent.

ܪܘܡܗ ܗܘ ܦܢܐ ܠܡܦܘܠܬܐ .
ܕܫܪܪܐ ܠܐ ܛܥܝܢ ܠܒܢܝܢܗ ܀

5. Fastigium ejus ruinam minatur, quia veritas non sustinet structuram ejus.

ܐܝܠܢܐ ܕܠܐ ܨܒܬܘܗܝ ܦܐܪ̈ܘܗܝ .
ܠܐ ܡܕܡ ܗܘ ܕܠܐ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܀

ܐܦ ܠܘ ܛܒ ܫܒܫܒܘܗܝ ܣܠܬܝܢ ܐܢܝܢ .
ܠܘ ܦܐܪ̈ܐ ܠܝܬ ܒܗ ܡܬܒܣܪ ܗܘ ܀

ܘܟܢ ܐܢܫܐ ܐܦ ܢܗܘܐ ܫܪܝܪ .
ܟܠܗ ܚܣܝܪ ܠܘ ܠܝܬ ܠܗ ܥܒ̈ܕܐ ܀

ܢܨܒ ܣܒܐ ܩܘܫܬܐ ܒܪܥܝܢܗ .
ܥܒ̈ܕܐ ܛܒ̈ܐ ܦܐܪ̈ܘܗܝ ܥܒܕ ܐܢܘܢ ܀

ܥܒܕܐ ܕܝܢ ܛܒܐ ܕܠܐ ܚܘܒܐ .
ܦܐܪܐ ܗܘ ܐܦ ܗܘ ܕܠܐ ܐܝܬ ܒܗ ܛܥܡܐ ܀

ܡܙܓ ܣܒܐ ܚܘܒܐ ܒܥܒ̈ܕܘܗܝ .
ܛܥܡܐ ܛܒܐ ܝܗܒ ܗܘܐ ܒܓܘ ܦܐܪ̈ܘܗܝ ܀

ܡܪܗ ܕܝܢ ܢܦܩ ܛܥܝܢ ܙܩܝܦܗ .
ܐܝܟ ܚܝ̈ܐ ܓܙܐ ܕܟܠ ܦܐܪ̈ܝܢ ܀

ܡܢܘ ܚܙܐ ܩܝܣܐ ܐܝܚܝܕܝܐ .
ܕܒܗ ܟܣܝܐ ܣܝܡܬ ܛܥ̈ܡܬܐ ܀

ܩܒܥ ܣܒܐ ܙܩܝܦܐ ܒܓܘ ܦܓܪܗ .
ܨܒܝܢܗ ܓܝܪ ܙܩܝܦܐ ܗܘܐ ܠܗ ܀

ܛܥܢ ܡܪܗ ܙܩܝܦܗ ܒܙܢܐ ܕܥܘܬܪܗ .
ܠܟܠܗ ܥܡ̈ܡܐ ܐܫܕܗ ܠܟܠܗ ܓܙܗ ܀

ܡܢ ܓܙܐ ܕܡܪܗ ܥܬܪ ܥܒܕܐ .
ܠܠܡܐܢܐ ܛܥܝܢ ܐܓ̈ܪܘܬܗ ܀

ܛܡܪ ܣܒܐ ܥܘܬܪܗ ܒܪܥܝܢܗ .
ܓܙܗ ܛܫܐ ܡܢܗ ܕܪܡܘܬܐ ܀

ܪܘܚܟ ܡܪܝ ܫܪܐ ܒܗ ܡܒܣܡܢܐ .
ܘܒܢܘܚܗ ܗܘܐ ܒܣܝܡܢ ܣܓܝ ܀

ܕܣܥܪܬ ܡܪܝ ܓܙܐ ܕܒܣܝ̈ܡܘܬܗ .

6. Arbor fructibus non exornata nihili fit, quia nihil in ea reperitur.

7. Etiamsi rami ejus bene dispositi sint, tamen, si fructus non habet, despicitur.

8. Sic et homo, etiamsi verus sit, totus deficit, si non habeat opera.

9. Plantavit Saba veritatem in mente sua, fructus produxit opera bona.

10. Opus autem bonum absque charitate, fructus est sapore destitutus.

11. Saba miscuit charitatem cum operibus suis; saporem suavem indidit fructibus suis.

12. Dominus ejus exivit portans crucem suam, lignum vitæ thesaurum omnium fructuum.

13. Quis vidit lignum unicum in quo absconditus erat thesaurus suavitatum?

14. Saba suo corpori infixit crucem. Ejus voluntas ipsius crux fuit.

15. Dominus ejus crucem suam tulit velut opes, et thesaurum suum in gentibus effudit.

16. E thesauro Domini sui ditatus est servus; ad portum attulit mercedes suas.

17. Saba abscondit opes suas in mente sua; suum thesaurum superbiæ celavit.

18. Spiritus tuus, Domine exhilarans in eo habitavit; et in ejus conversatione suavitas nostra crevit.

19. Quia visitavi, Domine, thesaurum ejus suavitatum, in me

ܢܦܫ ܒܢ ܢܣܝܡܘܬ ܕܥܘܪܣܡܘܗܝ ܀

immittas suavem ejus aromatum odorem.

ܫܠܡ ܕܫܒܥܐ ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ ܀

Explicit septimus de Juliano Saba.

## VIII.

ܕܬܡܢܝܐ ܒܗ̇ ܩܠܐ .

Octavus ejusdem toni.

ܡܢܘ ܚܙܐ ܬܓܪܐ ܕܡܬܬܓܪ .
ܘܒܦܓܪܗ ܥܘܬܪ̈ܘܗܝ ܛܥܝܢ ܘܢܦܩ ܀

1. Quis vidit mercatorem negocia exercere et opes suas in suo corpore portantem e vita exire?

ܒܥܘܢܝܬܐ : ܗܐ ܥܘܬܪܟ ܩܕܡܝܟ ܛܘܒܢܐ ܀

Responsorium : **Ecce divitiæ coram te, o beate.**

ܠܐ ܐܪܟܢ ܟܬܦܗ ܠܡܡܘܢܐ .
ܥܒܕܐ ܠܟܣܦܐ ܠܐ ܐܨܛܒܝ ܕܢܗܘܐ ܀

2. Non inclinavit scapulam suam ad suscipiendum Mammonam; non assensit ut pecuniæ servus fieret.

ܚܐܪܘܬܗ ܠܐ ܫܥܒܕ ܢܦܫܗ .
ܨܒܝܢܗ ܠܐ ܨܒܐ ܕܢܙܕܒܢ ܀

3. Liberum ejus arbitrium non subjecit se; voluntas ejus vendi noluit.

ܚܕܐ ܒܟܬܦܗ ܨܘܡ̈ܐ ܛܥܝܢܐ ܗܘܬ .
ܠܐܚܪܢܐ ܐܛܥܢܗ̇ ܨܠܘ̈ܬܐ ܀

4. In una scapula jejunia portabat, in altera orationes.

ܛܥܢ ܛܘܒ̈ܐ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܪ̈ܓܫܘܗܝ .
ܘܒܗܕ̈ܡܘܗܝ ܛܥܝܢ ܗܘܐ ܥܘܬܪ̈ܘܗܝ ܀

5. Portabat beatitudines in omnibus sensibus; in membris autem suas opes.

ܒܢܒܝ̈ܐ ܚܙܐ ܗܘܐ ܘܒܫܠܝ̈ܚܐ .
ܬܪ̈ܬܝܢ ܥܝܢ̈ܘܗܝ ܪܚܡ ܗܘ̈ܝ ܬܪ̈ܬܝܢ ܫܘܦܪ̈ܝܢ ܀

6. Prophetas intuebatur et Apostolos; duo ejus oculi duas pulchritudines amabant.

ܬܪ̈ܬܝܢ ܬܘܒ ܐܕܢ̈ܘܗܝ ܨܠܝ ܗܘܐ .
ܠܚܘܝܕܐ ܠܬܪ̈ܬܝܢ ܕܝܬܩܝܢ ܀

7. Duas etiam aures intendebat in unionem duorum testamentorum.

ܚܕ ܠܒܗ ܠܚܕ ܫܪܝܪܐ ܝܗܒܗ .
ܕܫܘܩܪܐ ܘܫܪܪܐ ܠܐ ܫܪ̈ܝܢ ܥܡ ܚܕ ܀

8. Unicum suum cor illi qui solus verus est dabat, quia nullum est consortium veritatis et mendacii.

ܚܬܡܗ ܝܡܝܢܗ ܨܠܝܒ ܢܘܗܪܐ .
ܒܗ ܒܥܝܢ̈ܘܗܝ ܘܛܒܥܗ ܠܒܠܬܗ ܀

9. Dextera signabat se signo crucis lucis ejusque radium fronti imprimebat.

ܝܕܥܬܐ ܕܫܪܪܐ ܓܘ ܠܒܗ .

10. Scientiam veritatis in corde

ܘܥܠ ܚܕܝܘܗܝ ܐܝܟ ܒܘܪܘܠܐ ܛܥܝܢ ܀

gerebat tanquam beryllum super pectus.

ܡܪܟܢ ܠܐܕܢܗ ܡܠܬܐ ܡܪܓܢܝܬܐ .
ܣܝܡܬܐ ܪ̈ܘܚܢܝܬܐ ܒܡܫܟܠܬܗ ܀

11. Aurem præbebat margaritæ verbi et thesauros spirituales in mente recondebat.

ܟܦ ܨܘܪܗ ܬܚܝܬ ܢܝܪܐ .
ܘܡܟܝܟܘܬܐ ܩܒܠܗ ܠܡܘܢܝܩܐ ܀

12. Incurvavit collum sub jugo, in torquem accepit humilitatem.

ܠܚܡܐ ܚܝܐ ܢܘܪܐ ܗܘܐ ܒܐܝܕܘܗܝ .
ܪܘܚܐ ܘܢܘܪܐ ܣܒܠ ܗܘܐ ܒܚܘܦܢܘܗܝ ܀

13. Panis vitæ ignis erat in manu ejus, spiritum et ignem in pugillis ferebat.

ܘܗܠܝܢ ܥܘܬܪ̈ܐ ܓܢܝܙܐ ܒܗ .
ܒܥܡܠܗ ܕܐܢܫܐ ܕܦܪܘܫܐ ܗܘ ܀

14. Hæ opes reconditæ sunt in labore illius qui prudens est.

ܣܝܡܬܐ ܟܣܝܢ ܒܗ ܒܦܓܪܗ .
ܕܐܢܫ ܕܢܦܫܗ ܡܣܟܢ ܒܨܒܝܢܗ ܀

15. Thesauri absconditi sunt in corpore illius qui voluntarie pauperem se effecit.

ܐܡܪ ܡܪܢ ܛܘܒܐ ܠܡܣܟܢܐ .
ܡܣܟܢܘܬܐ ܗܝ ܕܥܬܪ ܒܗ̇ ܣܒܐ ܀

16. Dominus noster beatos prædicavit pauperes; paupertate dives factus est Saba.

ܢܬܥܬܪ ܒܗ ܡܠܬܝ ܒܡܣܟܢܐ .
ܡܢ ܣܝܡܘܗܝ ܥܬܪܬ ܠܡܣܟܢܘܬܝ ܀

17. A paupere ditetur meum eloquium: e thesauris ejus locuples facta est paupertas mea.

ܐܠܗܐ ܕܐܥܬܪܗ ܒܚܝܠܐ .
ܬܫܒܘܚܬܗ ܢܥܬܪ ܒܗ ܠܒܝ ܀

18. Deus qui virtutibus locupletavit eum, laudibus ejus ditet cor meum.

ܫܠܡ ܬܡܝܢܝܐ ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ .

Explicit octavus de Juliano Saba.

## XI. / IX.

ܕܝܠܗ ܒܪ ܩܠܗ .

Nonus ejusdem toni.

ܒܬܓܘܪܬܐ ܪܒܬܐ ܢܦܩܬ ܐܒܘܢ .
ܐܙܠ ܚܘܐ ܟܟܪ̈ܐ ܕܐܣܓܝܬ ܀

1. Cum lucro magno exivisti, o pater, vade, ostende talenta tua multiplicata.

ܥܢܝܢܐ: ܗܐ ܥܡܠܟ ܟܠܝܠܐ ܕܣܝܒܘܬܟ ܀

Responsorium: Ecce labor tuus corona est tuæ senectutis.

ܡܢܘ ܚܙܐ ܪܗܛܐ ܕܚܝܐ .
ܡܢ ܕܣܒܐ ܕܠܐ ܣܒܥ ܗܘܐ ܫܗܪܐ ܀

2. Quis vidit cursum vitæ mirabiliorem illo Sabæ, qui nunquam vigiliis satiatus fuit?

3. Oculis ejus ac menti vigilia angelica unita erat.

4. Per annos quinquaginta veluti per unum diem noctu diuque carnem crucifixit.

5. Mirum est quomodo in illo corpus et anima sibi vicissim strenue inservirent.

6. Corpore quippe omnino sanus et mente omnino validus erat.

7. Nec dolores corpori ejus dominabantur ; nec mens tædio relaxabatur.

8. Etiamsi tribus hebdomadibus os ejus privaretur pane quo vires reficiuntur.

9. Dominus, visa animi promptitudine, operarium suum sanitate munivit.

10. Videns quomodo carnem crucifigebat, Malus tremuit, quod absque tædio firmus velut columna staret.

11. Ejus patientia lassavit Malum ejusque perseverantia irritam reddit perseverantiam Mali.

12. Ore abstinuit a juramento, et os nostrum a juramento avertit.

13. Amavit veritatem « *est, est* et *non, non.* » Armis eximiis persecutus est juramentum.

14. Verbum enim ejus juramento æquivalebat, quia veritas illud informabat.

15. Veritas tua, Domine, verba mea informet, et a jurando me constanter avertat.

16. Stolidus est, Domine, ille qui utitur juramentis, virilitas tua ab eo ablactet infantiam nostram.

ܒܪܝܟ ܕܢܨܒ ܫܪܪܗ ܒܓܘ ܡܠܝܢ .
ܕܠܐ ܡܘܡܬܐ ܠܐ ܢܣܢܩ ܠܡܐܡܪ ✣

17. Benedictus qui suam veritatem infudit in verbis nostris, ut juramento nunquam indigeamus.

ܫܠܡ ܬܫܥܝܐ ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ ✣

Explicit nonus de Juliano Saba.

## X.

ܕܥܣܪܐ ܒܗ ܩܠܐ .

Decimus ejusdem toni.

ܛܘܒܐ ܕܚܒܫ ܠܬܪܬܝܢ ܙܝܢܝܢ .
ܘܠܒܫ ܐܢܘܢ ܐܟ ܚܕ ܒܐܓܘܢܐ ✣

1. Beatus qui univit duas armaturas easque simul induit in eodem agone.

ܒܥܘܢܝܬܐ : ܗܘ ܡܪܟ ܫܘܒܚܟ ܒܙܟܘܬܐ ✣

Responsorium : **Dominus tuus decus tuum est in triumphis.**

ܥܒܕ ܩܘܫܬܐ ܕܪܥܗ ܕܝܡܝܢܐ .
ܘܥܒܕ ܚܘܒܐ ܐܦ ܗܘ ܕܣܡܠܐ ✣

2. Effecit veritatem brachium suum dextrum et charitatem brachium suum sinistrum.

ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܕܪܥܐ ܫܡܝܢܐ .
ܕܒܐܓܘܢܐ ܡܬܒܥܝܢ ܠܐܬܠܝܛܐ ✣

3. Hæc sunt brachia cœlestia athletis in agone necessaria.

ܕܪܥܐ ܐܢܘܢ ܬܡܝܗܝܢ ܕܡܢ ܦܘܫܐ .
ܡܬܦܫܛܝܢ ܘܡܣܚܦܝܢ ܒܥܠܕܒܒܐ ✣

4. Brachia admiranda quæ longe se extendunt, ut disjiciant inimicum.

ܒܗܘܢ ܗܘ ܙܟܘ ܟܐܢܐ ܠܣܛܢܐ .
ܚܣܝܢܐ ܕܟܦܦ ܠܓܢܒܪܐ ✣

5. Hisce armis justi vicerunt Satanam, fortem illum qui robustissimos incurvat.

ܫܪܪܐ ܓܝܪ ܡܚܝܒ ܗܘ ܒܓܘ ܚܘܒܐ .
ܐܦ ܚܘܒܐ ܡܚܝܒ ܒܓܘ ܩܘܫܬܐ ✣

6. Veritas utique cum charitate unita est, et charitas cum veritate.

ܗܢܝܢ[a] ܐܢܝܢ ܡܚܝܒܢ ܒܫܘܝܐ .
ܘܦܠܝܓܢ ܠܐ ܗܘܘ ܘܠܐ ܗܘܝܢ ✣

7. Hæ communi consensu unitæ sunt, nunquam fuerunt nec erunt divisæ.

ܐܝܟܐ ܕܒܗ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚ ܚܘܒܐ .
ܐܦ ܗܘ ܩܘܫܬܐ ܡܬܚܒܫ ܚܒܝܫ ܠܗ ✣

8. Ubi enim invenitur charitas, illic includitur veritas.

ܡܬܟܪܐ ܗܘ ܓܝܪ ܩܘܫܬܐ ܕܒܠܚܘܕܝܗ .
ܕܠܐ ܚܘܒܐ ܬܥܡܪ ܒܓܘ ܠܒܐ ✣

9. Ægre enim fert veritas se solam esse et absque charitate habitare in corde.

ܘܡܬܟܡܪܝܢ ܐܦܝܗܘܢ ܕܠܐ ܚܙܝܢ .
ܠܐܚܝܗܘܢ ܥܒܕܐ ܕܢܟܦܘܬܐ ✣

10. Vultus earum contristantur, ubi non vident suos fratres, actus castimoniæ.

[a] Cod. ܐܢܫ

ܠܙܠܝܩܐ ܕܢܘܗܪ ܕܡܬܦܫܛܝܢ .
ܘܥܡ ܫܡܫܐ ܦܫܛܝܢ ܘܡܬܠܒܟܝܢ ܀

11. Similes sunt radiis lucis qui cum sole se dispergunt et contrahunt ac cum eo feruntur.

ܐܝܟܐ ܕܡܪܢ ܕܢܚ ܬܡܢ .
ܐܦ ܙܠܝܩܐ ܬܡܢ ܥܡܗ ܐܟܚܕ ܀

12. Ubi Dominus apparet, illic et radii cum eo adsunt.

ܡܐ ܕܐܝܟܐ ܕܡܪܢ ܫܢܐ ܘܢܦܩ .
ܫܪܪܐ ܘܚܘܒܐ ܠܐ ܦܝܫܝܢ ܬܡܢ ܀

13. Quum Dominus ex uno loco se subducit et exit, illic veritas et charitas non remanent.

ܕܢܚ ܡܪܢ ܒܦܓܪܗ ܕܛܘܒܢܐ .
ܒܝܬܐ ܕܢܦܫܐ ܕܐܙܠܓ ܒܙܠܝܩܘܗܝ ܀

14. Apparuit Dominus noster in corpore Beati; domus animæ radiis ejus refulsit.

ܟܕ ܢܘܗܪܐ ܕܫܪܐ ܒܠܒܗ ܠܒܗ .
ܐܦ ܦܪܨܘܦܗ . ܐܢܗܪ ܒܚܕܘܬܐ ܀

15. Luce cor Beati inhabitante, ejus persona resplenduit cum lætitia.

ܫܪܪܟ ܡܪܝ ܕܢܚ ܒܓܘܝܬܢ .
ܐܦ ܚܘܒܟ ܐܬܟܪܙ ܒܒܪܝܬܐ ܀

16. Veritas tua, Domine, in interioribus nostri refulsit, charitas tua exterioribus proclamata fuit.

ܒܪܝܟ ܚܝܠܐ ܕܣܡܟܗ ܠܐܢܫܘܬܢ . ܒܥܒܕܐ ܀

17. Benedicta virtus quæ operibus fulcivit humanitatem nostram.

ܒܪܝܟ ܕܐܝܟ ܙܘܓܐ ܕܩܛܪܐ .
ܒܦܓܪܐ ܕܗܘ ܗܝܟܠܐ ܕܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܀

18. Benedictus qui veluti jugo junxit duas columnas in corpore, quod est templum Spiritus sancti.

ܫܠܡ ܕܥܣܪܐ ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ ܀

Explicit decimus de Juliano Saba.

## XI.

ܕܚܕܥܣܪ ܕܝܠܗ .

Undecimus ejusdem toni.

ܡܟܝܟܘܬܗ ܟܠܝܠܐ ܗܘܬ ܠܗ .
ܒܪܓܠܐ ܕܪܕܝܐ ܣܥܪ ܗܘܐ ܠܣܓܝܐܐ ܀

1. Humilitas ipsius corona fuit. Pedibus iter agens, plurimos visitabat.

ܥܘܢܝܬܐ : ܒܪܝܟ ܪܡܐ ܕܐܪܝܡ ܠܡܟܝܟܐ ܀

Responsorium : Benedictus Altissimus qui exaltavit humiles.

ܥܠ ܕܢܛܢܦ ܪܓܠܘܗܝ ܕܛܘܒܢܐ .
ܚܠܐ ܕܐܘܪܚܐ ܣܓܝ ܗܘܐ ܘܡܬܬܥܝܪ ܀

2. Ad inquinandos Beati pedes pulvis viæ multus sublevabatur.

ܘܥܠ ܚܝܠܐ ܕܫܗܪܐ .
ܥܡܠܐ ܩܫܝܐ ܐܘܣܦ ܕܐܘܪܚܐ ܀

3. Ipse validis vigiliarum mœniis addidit durum itineris laborem.

ܒܗܠܟܬܐ ܕܪ̈ܓܠܘܗܝ ܡܝܩܪ ܗܘܐ .
ܡܢ ܐܝܢܐ ܕܝܬܒ ܒܡܪܟܒܬܐ ܀

4. Pedibus incedens, a sedente in curru honorabatur.

ܥܬܝܪ̈ܐ ܕܪܟܒܘ ܪ̈ܟܫܝܗܘܢ .
ܢܚܬܘ ܡܢ ܪ̈ܟܫܐ ܠܐܘܪܥܗ ܕܡܗܠܟܐ ܀

5. Divites ex equis ornatis descendebant, ut irent in occursum peditis,

ܠܐ ܡܪܒܝܐ ܡܪܟܒܬܐ ܠܫܦܝܪ .
ܕܗܠܟܬܐ ܐܘܪܒ ܠܡܟܝ̈ܟܐ ܀

6. Curru vehi decoro hoc nequaquam magnificat humiles, sed pedibus ire.

ܠܐ ܡܪܝܡ ܪܟܫܐ ܠܩܢܝܗ .
ܐܝܟ ܡܟܝܟܘܬܐ ܕܡܪܝܡܐ ܠܚܣܝ̈ܐ ܀

7. Equus non exaltat possessorem, sed humilitas exaltat pios.

ܡܙܥܪܝܢ ܓܝܪ ܒܡܪܟܒܬܐ .
ܐܝܩܪܗ ܘܫܘܒܚܗ ܕܡܟܝܟܐ ܀

8. Curru enim minuuntur et deprimuntur gloria et honor humilis.

ܫܘܦܪܢ ܟܕ ܡܙܥܪ ܘܠܐ ܦܪܝܫ .
ܡܟܝܟܘܬܗ ܕܐܘܒܕ ܠܡܟܝܟܘܬܐ ܀

9. Decor noster, amissa humilitate, seipsum deprimit nec amplius distinguitur.

ܡܪܟܒܬܐ ܒܐܪܥܐ ܩܒܥܐ ܠܢ .
ܟܕ ܡܪܢ ܟܪܘܒܐ ܫܒܩ ܘܢܚܬ ܀

10. Currus in terram nos defigit; Dominus currum cherubim reliquit, ut ad nos descenderet.

ܘܟܕ ܡܪܢ ܒܐܘܪܚܐ ܠܐܐ ܘܝܬܒ .
ܠܢ ܪ̈ܟܫܐ ܩܠܝ̈ܠܐ ܛܥܝܢܝܢ ܠܢ ܀

11. Dum Dominus in via fatigatus sedet, equi veloces nos vehunt.

ܕܠܐ ܕܡܝܢ ܒܥܡܠܗ ܕܡܟܝܟܐ .
ܒܟܠܗ ܕܡܪܟܒܬܐ ܟܠ ܐܢܫ ܡܡܝܩ ܒܢ ܀

12. Quia laborem humilis imitati non sumus, cuncti nos de curru subsannant.

ܘܣܢܝܐ ܗܘܐ ܠܢ ܕܐܡܣܪܢ .
ܚܠܦ ܚܘܒܐ ܕܪܚܡܬܗ ܕܡܪܟܒܬܐ ܀

13. Odiosum est nos subsannationem contempsisse propter amorem currus.

ܕܥܡ ܡܪܢ ܗܠܟ ܒܝܒܫܐ .
ܥܡܗ ܒܝܡܐ ܫܡܥܘܢ ܡܗܠܟ ܗܘܐ ܀

14. Simon, qui cum Domino super aridam ambulabat, cum eo super mare ambulavit.

ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܕܡܪܝܡ ܠܡܟܝ̈ܟܐ .
ܕܒܟܠ ܕܘܟ ܗܘ ܙܟܝܢ ܥܡܟ ܀

15. Gloria tibi qui exaltas humiles, quia in omni loco tecum triumphant.

ܚܛܗܐ ܠܚܛܝܐ ܕܚܘܣܪܢܐ ܗܘ .
ܘܐܢ ܗܘ ܕܣܓܝ . ܐܘܣܦ ܣܓܝ ܠܚܘܒܗ ܀

16. Peccatum peccatori damnum infert. Quo magis autem abundat eo magis damnum infert.

ܐܢ ܫܘܚܪܐ ܠܟܠܢܫ ܕܚܘܣܪܢܐ ܗܘ .
ܠܢ ܕܝܠܢ ܣܓܝ ܗܘ ܕܚܝ̈ܒܐ ܀

17. Si superbia cunctis damnosa est, nos maxime debitores constituit.

ܘܐܢ ܕܟܝܐ ܟܕ ܠܝܬ ܕܝܠܗ ܡܟܝܟ .

18. Si purus, quamvis absque

ܟܠ ܡܣܟܢܘܬܗ ܡܢܐ ܒܝܫ: ܡܫܬܒܗܪ ܀

labe sit, humilis est, quo modo **improbus de sua improbitate superbit?**

ܨܒܬ ܡܪܝ ܐܦ ܠܝ ܒܛܝܒܘܬܟ .
ܕܗܐ ܐܛܢܘܢ ܚܛܗܝ ܠܡܣܬܪܩܘܬܐ ܀

19. Exorna me, Domine, in bonitate tua, quia peccata mea me meæ spoliationis zelosum reddiderunt.

ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܠܡܪܝܡ ܠܡܟܝܟܐ .
ܕܚܢܢܗ ܠܐ ܢܣܠܐ ܚܛܝܐ ܀

20. Gloria illi qui exaltat humiles, ejus misericordia non despiciat peccatores.

## XII.

ܕܬܪܥܣܪ ܕܒ ܩܠܗ .

Duodecimus ejusdem toni.

ܡܣܟܢܘܬܗ ܕܣܒܐ ܕܡܘܬܐ ܗܘܬ .
ܕܒܢܝ ܩܘܫܬܐ ܕܐܪܕܘ ܒܪ̈ܓܠܝܗܘܢ ܀

1. Sabæ humilitas exemplum est filiorum veritatis qui pedibus iter facientes prædicarunt.

ܒܥܘܢܝܬܐ : ܡܣܟܢܘܬܟ ܬܪܒܝܟ ܒܡܠܟܘܬܐ ܀

Responsorium : Humilitas tua te magnificet in regno.

ܐܦ ܐܪܥܐ ܚܕܬ ܒܗܘܢ ܛܒ .
ܕܒܥܘ̈ܩܒܬܐ ܨܒܬܘܗ̇ ܕܪ̈ܓܠܝܗܘܢ ܀

2. Terra in eis valde lætata est, quia pedum vestigiis illam exornarunt.

ܒܥܩ̈ܒܬܐ ܡܒܪܟܐ ܕܟܐܢ̈ܐ .
ܕܥܘ̈ܩܒܬܐ. ܕܒܪܟ ܦܪܘܩܢ ܀

3. Benedicta est vestigiis pedum justorum, quibus Salvator noster benedixit.

ܚܕܬ ܒܗ ܐܪܥܢ ܒܛܘܒܢܐ .
ܕܡܟܝܟܐܝܬ ܥܠܝܗ̇ ܡܗܠܟ ܗܘܐ ܀

4. Terra nostra in Beato lætata est, qui humiliter super eam incedebat.

ܡܪܗ ܓܝܪ ܥܠ ܡܠܬ ܩܘܫܬܐ .
ܘܥܠ ܡܣܟܢܘܬܐ ܟܬܝܒ ܠܢ ܕܪܟܝܒ ܗܘܐ ܀

5. Scriptum quippe est nobis Dominum ejus super verbum veritatis et humilitatem vehi.

ܡܣܟܢܐ ܕܪ̈ܓܠܘܗܝ ܕܐܠܝܐ .
ܡܪܟܒܬܐ ܛܥܢܬܗ ܘܐܝܬܝܬܗ ܀

6. Humiles Eliæ pedes currus sustulit et cum pompa gestavit.

ܡܣܟܢܐ ܕܪ̈ܓܠܘܗܝ ܕܦܪܘܩܢ .
ܥܢܢܐ ܕܢܘܗܪܐ ܛܥܢܬ ܘܐܣܩܬ ܀

7. Humiles Salvatoris nostri pedes nubes sustulit et in cœlum gestavit.

ܡܣܟܢܐ ܕܪ̈ܓܠܝܟ ܐܘ ܣܒܐ .
ܩܕܝܫܐ ܐܣܩܘܗܝ ܒܟܬܦܬܐ ܀

8. Humiles tuos pedes, o Saba, sancti in scapulis suis gestarunt.

ܡܝ̈ܠܐ ܓܝܪ ܬܠܬܝܢ ܒܝܘܡ ܕܚܕ .

9. Triginta quippe milliariis in

ܒܟܬܦܬܐ ܛܥܢܘܗ ܠܛܘܒܢܐ ܀

deserto scapulis gestatus est Beatus.

ܘܒܝܘܡܐ ܕܩܒܪܘܗܝ ܠܛܘܒܢܐ .
ܥܠ ܟܦܐ ܐܝܕܘܗܝ ܕܐܛܥܢܘܗ ܀

10. Quo die sepelierunt Beatum eum super manus gestarunt.

ܡܛܪܬܐ ܚܝܠܐ ܒܩܝܡܬܐ .
ܡܟܝܟܘܬܗ ܡܪܝܡܐ ܒܫܘܒܚܐ ܀

11. Nubes in resurrectione se demittens humilitatem ejus in gloria exaltabit.

ܐܘ ܟܡܐ ܪܒ ܚܝܠܗ ܕܡܟܝܟܘܬܐ .
ܕܗܟܢܐ ܟܠܗ ܐܘܪܒ ܠܡܟܝܟܐ ܀

12. O quanta est virtus humilitatis quæ adeo exaltat humiles.

ܠܝ ܕܝܢ ܡܪܝ ܕܗܘܐ ܡܡܟܟܝܢ ܚܛܗܝ .
ܡܟܝܟܘܬܗ ܬܪܝܡܝܢܝ ܕܣܓܘܕܟ ܀

13. Me autem, Domine, quem peccata humiliaverunt, exaltet humilitas sancti adoratoris tui.

ܕܠܫܢܝ ܡܪܝ ܬܢܐ ܠܡܟܝܟܘܬܗ .
ܨܠܘܬܐ ܕܗܢܘ ܬܪܝܡ ܠܟܘܪܗܢܝ ܀

14. Quia lingua mea, Domine, recitavit humilitatem ejus, ille suis precibus exaltet infirmitatem meam.

ܒܪܝܟ ܕܝܗܒ ܐܬܪܐ ܠܒܥܘܬܐ .
ܕܒܗ ܛܒܐ ܢܬܨܒܬܘܢ ܒܝܫܐ ܀

15. Benedictus qui locum dedit intercessioni, ut per bonos exornentur mali.

## XIII.

ܕܝܘܠܝܢܐ ܣܒ ܥܣܪܘ : ܕܥܠ ܗܘ ܥܠܝܐ : ܩܠܐ .

De Juliano Saba Decimus tertius ejusdem toni.

ܐܘ ܦܫܝܛܐ ܕܐܬܟܬܫ ܒܚܟܡܬܐ .
ܕܝܘܡܐ ܒܝܘܡܗ ܒܛܠ ܕܐܬܟܬܫܐ :

1. O vir simplex, qui cum peritia pugnavit, quia singulis diebus curam gessit certaminis.

ܥܘܢܝܬܐ : ܒܪܝܟ ܕܟܣܝܗ ܠܟܢ ܠܫܘܠܡܢ ܀

Responsorium : **Benedictus qui in nostram utilitatem finem nostrum celavit.**

ܨܦܬܐ ܓܝܪ ܕܝܘܡܐ ܕܡܚܪ ܚܘܣܪܢܐ ܗܝ .
ܙܟܘܬܐ ܒܥܐ ܗܘܐ ܒܙܒܢܗ ܀

2. Crastinæ diei cura detrimentum affert. Beatus victoriam quærebat in tempore suo.

ܝܘܡܬܐ ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ ܓܢܒ ܠܗ .
ܒܚܟܡܬܐ ܫܠܚܗ ܠܓܝܣܐ ܀

3. Dies, unum post alterum, Latroni surripiebat et perite eum spoliabat.

ܟܠ ܕܚܫܒ ܕܢܓܪ ܐܓܘܢܗ .
ܗܘ ܡܢ ܢܦܫܗ ܫܠܡ ܠܐܓܘܢܐ ܀

4. Omnis qui reputat suum certamen fore diuturnum, ipse sponte certamini succumbit.

ܡܢ ܕܢܣܒ ܝܘܡܐ ܟܕ ܒܚܕܪܗ .

5. Et qui sumit diem eumque

ܒܫܠܝܐ ܡܫܬܠܐ ܠܚܪܗ ܠܐܓܘܢܐ ܀

super præcedentem projicit, paulatim a certamine se subducit.

ܐܦ ܐܘܪܚܐ ܒܛܘܪܐ ܗܘ . ܡܬܓܢܒܐ .
ܚܕ ܚܕ ܡܝܠܐ ܡܛܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܀

6. Via in montibus ardua; surripiuntur milliaria, unum post alterum, et pervenitur ad regnum.

ܠܐ ܝܗܒ ܗܘܐ ܐܬܪܐ ܠܒܘܕܪܐ .
ܕܠܐ ܝܗܒ ܗܘܐ ܡܟܝܠ ܠܦܘܪܣܐ ܀

7. Beatus non dedit ansam dissipationi, quia non dederat locum divagationi.

ܠܐ ܚܛܐ ܐܝܢܐ ܕܡܬܚܫܒ .
ܕܡܠܐܟ ܡܘܬܐ ܗܘ ܒܒܣܬܪܗ ܩܐܡ ܀

8. Non peccat qui recogitat angelum mortis post se stare.

ܟܠ ܝܘܡܐ ܡܚܫܒ ܕܩܐܡ ܗܘܐ .
ܚܕ ܚܕ ܝܘܡܐ ܨܒܬ ܒܓܢܒ ܝܘܡܘܗܝ ܀

9. Recogitans se adhuc uno die permanere, singulos dies ornabat et in suos furtim assumebat.

ܝܘܡ ܡܢ ܝܘܡ ܩܨܢ ܠܘܬܢ ܗܘ .
ܪܕܐ ܘܐܬܐ ܘܚܢܢ ܒܘܠܒܠ ܚܢܢ ܀

10. De die in diem finis noster apud nos est; incedit et advenit, nos autem turbati sumus.

ܣܒܐ ܕܝܢ ܐܬܥܬܪ ܒܟܠ ܝܘܡ .
ܕܡܚܫܒ ܟܠ ܝܘܡ ܕܗܐ ܩܨܗ ܡܛܐ ܀

11. Saba autem singulis diebus locupletabatur, quia quotidie recogitabat finem suum advenisse.

ܢܚܫܒ ܡܪܢ ܕܩܨܢ ܡܛܐ ܠܬܪܥܐ .
ܘܬܝܒܘܬܢ ܬܫܬܟܚ ܠܬܪܥܟ ܀

12. Recogitemus, Domine, finem nostrum foribus adesse; ut pœnitentia nostra ad fores tuas inveniatur.

ܒܨܠܘܬܗ ܗܒ ܠܝ ܕܠܐ ܢܐܒܕܘܢ .
ܫܪܟܐ ܕܝܘܡܝ ܐܝܟ ܩܕܡܝܐ ܝܘܡܬܐ ܀

13. Per preces Sabæ largire mihi ut residui mei dies non pereant sicut ceteri.

ܐܦܢ ܫܥܐ ܐܦܠܘ ܚܕܐ ܒܟܪܡܟ .
ܕܬܗܘܐ ܠܗ ܗܕܐ ܛܝܒܘܬܟ ܀

14. Etiamsi una tantum hora in vinea tua laboraverim, hoc opus obtineat mihi gratiam tuam.

ܒܪܝܟ ܕܝܗܒ ܐܓܪܐ ܠܚܦܝܛܐ .
ܘܡܥܘܛܗ ܢܥܬܪ ܠܡܣܟܢܘܬܝ ܀

15. Benedictus qui strenuis dedit mercedem; minutum ejus locupletet inopiam meam.

ܫܠܡ ܕܬܠܬܥܣܪ ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ .

Explicit decimus tertius de Juliano Saba.

## XIV.

ܕܐܪܒܥܣܪ ܒܗ ܩܠܐ .

Decimus quartus ejusdem toni.

ܐܙܠܬ ܐܒܘܢ ܘܫܒܩܬ ܕܘܒܪܝܟ .
ܐܝܟ ܡܚܙܝܬܐ ܠܐܝܢܐ ܕܨܒܐ ܚܙܐ ܀

1. Abiisti, pater, et reliquisti virtutes tuas tanquam speculum illi qui vult te considerare

ܥܘܢܝܬܐ : ܕܘܟܪܢܟ ܒܪܝܟܐ ܠܒܘܪܟܬܐ ܀

Responsorium : Benedicta tua memoria, eaque sit in benedictione.

ܒܐܬܪܢ ܣܡ ܝܥܩܘܒ ܩܕܡ ܥܢܐ .
ܛܘܦܣܐ ܠܕܟܪ̈ܐ ܘܢܝܫܐ ܠܢܩ̈ܘܬܐ ܀

2. In regione nostra Jacob posuit coram grege formam arietibus, et signum ovibus.

ܒܐܬܪܢ ܣܡܬ ܨܘܪ̈ܐ ܠܐܢܫܘܬܢ .
ܨܘܡܐ ܠܦܓܪ̈ܐ ܫܗܪܐ ܠܢܦ̈ܫܬܐ ܀

3. In regione nostra posuisti exempla nostræ humanitati : jejunium corporibus, vigilias animabus.

ܒܗ ܒܐܬܪܢ ܬܕܡܘܪܐ ܥܒܕ ܝܥܩܘܒ .
ܘܐܠܒܫ ܥܢܐ ܗܝ ܡܠܒܫܐ ܟܠܗ ܀

4. In regione nostra mirum quid fecit Jacob, vestivit greges qui vestem præbent omnibus.

ܒܝܕ ܚܘ̈ܛܪܐ ܨܪ ܗܘܐ ܘܐܠܒܫ ܗܘܐ .
ܟܠ ܨܒ̈ܥܐ ܠܐܡܪ̈ܘܗܝ ܚܕ̈ܬܐ ܀

5. Per virgas omnes figuras et colores depinxit iisque vestivit agnos suos recentes.

ܒܙܩܝܦܐ ܨܒܬ ܕܝܪ̈ܐ .
ܒܨܠܝܒ ܢܘܗܪܐ ܐܣܓܝܬ ܬܠܡܝ̈ܕܝܟ ܀

6. Cruce ornasti monasteria, cruce lucis multiplicasti disciplinas tuas.

ܒܡܕܒܪܐ ܕܒܗ ܪ̈ܥܐ ܥܢܐ ܝܥܩܘܒ .
ܒܗ ܪܥܝܬ ܐܦ ܐܢܬ ܐܡܪ̈ܝܟ ܢܟܦ̈ܐ ܀

7. In deserto, in quo oves pascebat Jacob, pavisti etiam tu agnos tuos castos.

ܒܟܬ ܐܪܥܢ ܕܝܥܩܘܒ ܫܢܐ ܡܢܗ .
ܘܕܒܪ ܥܡܗ ܠܐܪܥܐ ܕܡܘܠܟܢܐ ܀

8. Flevit terra nostra Jacobum a se migrasse et gregem secum duxisse in terram promissionis.

ܒܝܐܬܗ ܠܐܪܥܢ ܒܕܝܪ̈ܝܟ .
ܕܐܢܬ ܘܥܢܟ ܕܗܘܝܬܘܢ ܠܢ ܀

9. Terram nostram consolatus es monasteriis tuis, tu grexque tuus nostri facti estis.

ܒܟ ܬܗܪܬ ܕܗܪܟܐ ܘܒܛܘܪ ܣܝܢܝ .
ܒܐܘ̈ܢܐ ܕܐܝܚܝ̈ܕܘܗܝ ܀

10. Miratus sum te hic et in monte Sinaï a Deo magnificatum mansionibus ascetarum ejus ;

ܒܥܒ̈ܕܘܗܝ ܓܝܪ ܚܦܝܛ ܡܬܕܡܐ ܗܘܝܬ .
ܕܡܕܒܪܐ ܘܛܘܪܐ ܝܗܒܘ ܠܟ ܙܕܝ̈ܩܘܗܝ ܀

11. Servos quippe ejus accurate imitatus es ; desertum et mons dederunt tibi justos suos.

ܥܡ ܥܢ̈ܘܗܝ ܬܥܘܠ ܠܡܠܟܘܬܐ .
ܘܥܡ ܛܠܝ̈ܘܗܝ ܬܣܬܡܟ ܒܦܪܕܝܣܐ ܀

12. Cum ovibus ejus ingrediaris regnum et cum adolescentibus ejus recumbas in paradiso.

ܐܦ ܠܝ ܐܬܕܟܪ ܩܕܡ ܡܪܢ .
ܕܨܠܘܬܟ ܚܝܠܐ ܗܝ ܒܨܒܝܢܗ ܀

13. Mei etiam sis memor coram Domino nostro ; oratio tua efficax est apud ejus voluntatem.

ܠܐ ܬܟܠܐ ܐܓܪܗ ܕܠܫܢܐ .

14. Non neges mercedem linguæ

quæ pro viribus laudationi tuæ allaboravit.

15. Benedictus qui dedit mercedem linguæ, ut vir non aperuerit frustra os suum.

16. Si verba mercedem a te accipiant, thesaurus apud te servetur pro servis tuis.

Explicit decimus quartus de Juliano Saba.

## XV.

Decimus quintus ejusdem toni.

1. Ecce divagatur mens mea, quia non potest assequi sapientiam viri simplicis.

Responsorium : **Benedictus qui in innocentibus adauxit sapientiam.**

2. Rudis erat in rebus inutilibus, sapiens et vafer in necessariis.

3. Excelsus erat gradus viri inclyti, sed omnibus pervius amor viri mansueti.

4. Sese verbis ad multos extendit ex amore, ne silentio in superbiam deveniret.

5. Leges castitatis in corde gerens jucundas consuetudines in ore habebat.

6. Stultus quippe est qui putat risum Sabæ simplicem fuisse.

7. Consulto hilarem se præbebat, ut quidquid non prodest a se expelleret.

8. Temporum opportunitates sibi exquirebat, ne fastidium apud se inveniret.

ܦܫܝܛܘܬܗ ܡܢ ܠܒܪ ܕܐܬܚܙܝܬ .
ܘܬܪܥܝܬܗ ܡܢ ܠܓܘ ܕܚܘܟܐ ܀

9. Viri probi simplicitas mere externa erat, intus autem latebat sensus viri periti.

ܦܫܝܛܘܬܐ ܘܥܡܗ ܚܪܝܡܘܬܐ .
ܚܘܝܐ ܘܝܘܢܐ ܝܠܦ ܕܢܬܕܡܐ ܀

10. Didicerat simplicitate et prudentia imitari serpentem et columbam.

ܒܪܝܟ ܕܐܠܦ ܠܐܢܫ ܚܪܝܡܘܬܐ .
ܕܢܙܟܐ ܠܚܘܝܐ ܕܙܟܗ ܠܣܟܠܘܬܐ ܀

11. Benedictus qui hominem docuit prudentiam, ut vinceret serpentem qui vicerat stoliditatem.

ܒܪܝܟ ܛܒܐ ܕܝܗܒ ܦܫܝܛܘܬܐ .
ܚܪܝܡܘܬܐ ܚܠܛ ܒܗ ܕܠܐ ܬܛܦܫ ܀

12. Benedictus Bonus qui sapientia donavit simplicitatem et prudentiam cum ea univit, ut non infatuaretur.

ܒܪܝܟ ܛܒܐ ܕܙܥܪ ܚܪܝܡܘܬܐ .
ܦܫܝܛܘܬܐ ܚܠܛ ܒܗ ܕܠܐ ܢܒܨܐ ܀

13. Benedictus Bonus qui minoravit ingenii aciem et cum ea simplicitatem univit, ne homo scrutator fieret.

ܒܪܝܟ ܕܢܣܟ ܒܟܐܢܐ ܒܪܝܪܘܬܐ .
ܕܚܪܝܢܐ ܢܒܛܠ ܒܐܡܝܢܐ ܀

14. Benedictus qui justis innocentiam infudit, ut ab eis contentiones averteret.

ܦܫܝܛܘܬܗ ܚܠܛ ܒܗܝܡܢܘܬܝ .
ܘܚܪܝܡܘܬܗ ܥܡ ܬܡܝܡܘܬܝ ܀

15. Mixta ejus simplicitate cum fide mea et ejus prudentia cum ingenuitate mea,

ܬܗܘܐ ܚܪܝܡܘܬܝ ܡܠܚܐ ܠܬܡܝܡܘܬܝ .
ܘܦܫܝܛܘܬܝ ܬܪܣܐ ܠܚܨܝܦܘܬܝ ܀

16. Fiat prudentia mea sal ingenuitati meæ et simplicitas mea scutum impudentiæ meæ.

ܫܠܡ ܕܚܡܫܬܥܣܪ ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ ܀

Explicit decimus quintus de Juliano Saba.

## XVI.

ܕܫܬܬܥܣܪ ܒܗ ܩܠܐ .

Decimus sextus ejusdem toni

ܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܐܦܢ ܒܡܠܐ .
ܐܫܥܐ ܥܒܪܘܗܝ ܕܛܘܒܢܐ ܀

1. Largire mihi, Domine, ut saltem verbis narrem gesta Beati.

ܥܘܢܝܬܐ : ܒܪܝܟ ܥܝܪܐ ܕܚܝܠܗ ܠܥܝܪܘܬܟ ܀

Responsorium : Benedictus vigil qui roboravit vigilantiam tuam.

ܠܐ ܢܚܣܪܢ ܡܠܐ ܕܡܣܟܢܘܬܝ .
ܕܒܥܒܪܘܗܝ ܢܒܥܢ ܕܐܬܠܝܛܟ ܀

2. Non deficiant verba inopiæ meæ, Domine, in exquirendis gestis athletæ tui.

ܫܢܬܐ ܓܝܪ ܕܥܝܢܝܢ ܡܬܢܝ ܒܗ .

3. Somnum, quo oculi nostri

clauduntur, ille copiosis vigiliis a se depellebat.

4. Spatio unius horæ somno concesso, surgebat et vigilia somnolentiam discutiebat.

5. Allevatus somnum moderabatur; somnum defraudabat, ita ut non sineret eum finem attingere.

6. Quod prolongat diem nos extenuat, quod noctem abbreviat nos immergit.

7. Diem pro mensura assignavit orationi suæ et per brevem noctem prolongabat cantica sua.

8. Per diem prolongatum et noctem decurtatam ejus cithara continuo resonabat.

9. In somno enim, in quo nos velut in morte sepelimur, ipse velut vivus vigilans orabat.

10. Ore in via orabat, et itineribus non se relaxavit ab hac consuetudine.

11. Orationi ita assiduus erat quemadmodum nos assidue respiramus ad vivendum.

12. Exi et vide eum in oratione crucifixum, veni et vide eum in vigilia crucifixum,

13. Surgens sustine onus ejus etiam in die; gratias age Domino nostro quod tanta sustinuit Saba.

14. Accipe, Domine, verba mea in adjutorium meum; dicta sint coram te ut prosint.

15. Suscipe, Domine, oblationem verborum meorum; oblatio mea per oblationem sancti Sabæ accepta fiat.

Explicit decimus sextus de Juliano Saba.

## XVII.

ܕܫܒܥܣܪ: ܒܗ ܩܠܐ .

ܕܥܘ ܕܠܡܢ ܐܬܚܦܛ ܐܒܘܢ ܣܒܐ .
ܕܡܛܠ ܕܘܒܪܗ ܕܘܒܪܐ ܣܢܐ ܕܐܢܫܐ ܀

ܥܘܢܝܬܐ : ܠܟ ܫܘܒܚܐ ܡܢ ܟܠ ܕܪܚܡ ܠܟ ܀

ܒܡܥܪ̈ܐ ܥܩ̈ܬܐ ܕܕܚ̈ܝܠܬܐ .
ܡܢ ܨܦܪ ܠܪܡܫ ܒܥܐ ܗܘܐ ܗܘ ܡܨܠܐ ܗܘܐ ܀

ܚܙܘ ܐܚܝ̈ ܕܐܢ ܐܢܫ ܪܚܡ ܡܕܡ .
ܡܢ ܟܠ ܨܒܘ̈ܬܐ ܕܗܘ ܗܘ ܒܥܐ ܀

ܗܘܢܢ ܒܚܘܫܒܘܗܝ ܗܘ ܡܬܡܚܠ .
ܐܝܟ ܕܠܗ ܡܬܢܟܦ ܒܨܘ̈ܦܝܬܐ ܀

ܐܦ ܓܝܪ ܐܦܠܐ ܚܕܐ ܫܥܐ .
ܡܫܬܠܝܐ ܡܢܗܘܢ ܕܨܒ̈ܘܬܐ ܀

ܪܒ ܗܘ ܟܠ ܐܢܫ ܕܡܫܬܠܝ .
ܚܝ̈ ܒܐܠܗܘܬܐ ܢܓܝܪ̈ܐ ܕܒܘܚܢܐ ܀

ܪܒ ܛܒ ܘܝܬܝܪ ܡܢ ܛܒ .
ܘܐܝܟܢܐ ܕܢܐܡܪ: ܕܪܒ ܗܘ ܐܟܙܢܐ ܗܘ ܠܢ ܀

ܫܠܝ ܐܦ ܐܢܬ ܠܫܢܝ ܚܠܫܐ .
ܡܢ ܬܫܒܘܚܬܗ ܕܐܒܐ ܛܘܒܢܐ ܀

ܡܫܡ̈ܥܬܐ ܓܝܪ ܕܟܝ̈ܬܐ ܒܠܫܢܐ .
ܐܝܟ ܕܕܟܐ ܗܘܝ ܕܢܬܐܡܪܢ ܀

ܘܠܐ ܗܘ ܕܢܚܢ ܢܕܘܢ ܢܦܫܢ .
ܕܠܐ ܢܐܬܐ ܐܚܪܢܐ ܢܡܝܩ ܒܢ ܀

ܘܠܐ ܗܘ ܕܢܗܘܐ ܒܪܢܫܐ .
ܕܝܢܐ ܠܢܦܫܗ ܩܕܡ ܕܝܢܐ ܀

## XVII.

Decimus septimus ejusdem toni.

1. Scitote quemnam ardenter amavit Saba; pro cujus conversatione aversatus est conversationem hominum.

Responsorium : Tibi laus a cuncto qui te amat.

2. In angustis horrendisque speluncis a mane ad vesperam orabat[1].

3. Videte, fratres, si quis quidpiam amat, hoc præ ceteris exquirit.

4. Mens nostra suis cogitationibus fatigatur, curis veluti ærugine deformatur.

5. Cogitatio quippe nostra nequidem uno momento tranquilla fit a rerum sollicitudinibus;

6. Magnus utique est qui tranquille in consideranda divinitate longos consumit dies.

7. Magnus valde et plus quam magnus est, et quomodo dicamus eum esse magnum, cum nimium simus inferiores?

8. Cessa etiam tu, lingua mea infirma, a narrandis præclaris Beati gestis.

9. Gesta enim pura a lingua pura recitanda sunt.

10. Decet nos nosmetipsos judicare, ut alius non veniat nobis irrisurus.

11. Oportet hominem suum esse judicem ante judicium.

[1] Cfr. Theodoret, *Hist. relig.* II, ap. Migne *Patrol. gr.* LXXXII, 1306.

ܕܥܝ ܢܦܫܟܝ ܠܫܢܝ ܡܣܟܢܬܐ .
ܠܐ ܢܬܚܟܡ ܐܚܪܢܐ ܒܣܟܠܘܬܟܝ ܀

12. Cognosce teipsam, lingua mea inops, alter tua stultitia sapiens non fiat.

ܬܘܕܝܬܐ ܠܟܐܢܐ ܕܟܐܢܐܝܬ .
ܥܕܪ ܠܐܝܢܐ ܕܩܪܘܝܗܝ ܠܥܘܕܪܢܐ ܀

13. Laus justo qui juste adjuvat suum invocatorem.

ܬܬܒܗܬ ܘܬܫܬܩ ܐܦ ܚܐܪܘܬܢ .
ܕܡܢ ܟܕ ܡܨܝܐ ܠܐ ܨܒܬ ܠܡܙܟܐ ܀

14. Erubescat et taceat liberum nostrum arbitrium, quod, cum posset, noluit vincere.

ܬܘܕܝ ܠܗܘ ܠܡܥܕܪܢܟ ܣܒܐ .
ܗܘܝܘ ܥܕܪ ܐܦ ܐܢܬ ܐܬܢܨܚܬ ܀

15. Laus illi qui te adjuvit, o Saba; ille adjuvit, et tu triumphasti.

ܬܗܪܬ ܡܪܝ ܕܨܒܝܢܝ ܘܨܒܝܢܗ .
ܕܡܠܘ ܕܨܒܝܢܐ ܗܘܐ ܐܫܬܘܝܘ ܥܠܝ ܀

16. Obstupui quod voluntas mea et voluntas Mali contra me consentientes sint.

ܬܡܗܬ ܡܪܝ ܕܨܒܝܢܐ ܢܟܠܐ ܥܠܝ .
ܐܦ ܨܒܝܢܝ ܥܠܝ ܗܘܐ ܢܟܠܐ ܘܥܒܕܝ +

17. Miratus sum, Domine, Malum et etiam voluntatem meam contra me fraudes moliri.

ܬܬܦܠܓ ܚܐܪܘܬܝ ܠܨܒܝܢܝ ܕܝܠܝ .
ܕܨܒܝܢܝ ܟܠܗ ܢܫܠܡ ܠܨܒܝܢܟ ܀

18. Discors sit mea libertas a meis volitionibus ut voluntas mea omnino perficiat voluntatem tuam.

ܬܘܕܝ ܠܟ ܡܢ ܗܘ ܕܣܪܩ ܟܠ ܡܪܝ .
ܟܠ ܨܒܝܢܝ ܘܫܠܡ ܠܨܒܝܢܟ ܀

19. Laus tibi, Domine, ab eo qui inanes reddidit omnes nostras volitiones et perfecit voluntatem tuam.

ܬܗܘܐ ܡܪܝ ܨܠܘܬܗ ܥܠ ܚܐܪܘܬܝ .
ܕܨܒܝܢܝ ܢܫܬܡܥ ܠܨܒܝܢܟ ܀

20. Suis precibus intercedat pro mea libertate, ut voluntas mea obediat voluntati tuæ.

ܫܠܡ ܕܫܒܬܥܣܪ ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ .

Explicit decimus septimus de Juliano Saba.

## XVIII.

ܕܬܡܢܬܥܣܪ ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܒܐ ܛܒܐ ܘܡܪܐ ܒܪܝܬܐ .

Decimus octavus Tono : Pater bonus et Dominus creaturæ [1].

ܕܘܝܕ ܒܟܝܗܝ ܠܫܐܘܠ ܡܠܟܐ .
ܒܐܘܠܝܬܗ ܚܘܝ ܚܘܒܗ ܚܡܝܡܐ .
ܢܛܪ ܚܝܘܗܝ ܟܕ ܪܕܘܦܐ ܗܘܐ ܗܘ .
ܘܐܠܐ ܥܠ ܡܘܬܗ ܟܕ ܡܩܛܠܐ ܗܘܐ ܗܘ +

1. David [2] flevit Saulem regem et suis lamentationibus ostendit suum amorem. Servavit illius vitam, quando ab eo persecutionem patiebatur, planxit ejus mortem, quando is cædi inhiabat.

1 Stropha quatuor habet versus inæquales hoc ordine : 8989.

2 Hic hymnus abbreviatus habetur inter *Necfostma, Opp. syr.-lat.* III, 273-275.

Responsorium : **Domine, da nobis ut in resurrectione congregati videamus regnum.**

2. Hæc mors tua, o Beate, vita tua est; sed dum felix vivis, nobis tristitiam affers. Amore cum tuis discipulis unitus eras, sicut David cum Jonathane amore copulabatur.

3. Samuelem flevit populus, quia tonitru vim precum ejus testabatur; oratio quippe ejus pura ascenderat et Altissimus tonitru ei respondebat.

4. Si Josias in pace obdormivit, et ideo non oportuit mortem ejus plangere, cur Jeremias dixit : « *Justi justæque omnes lamentationibus plangant Josiam*[1].

5. Animum despondimus, o Beate, quia cessavit tua pro nobis oratio. Acervus frumenti gaudio replet dominum agri : messis lætitiæ tristitia nos affecit.

6. Rex quidam ploravit Elisæum, quia animadverterat ejus preces vitæ thesaurum esse ; quamvis autem egregia arma et exercitum possideret, Elisæus tamen fortitudinem contulit ejus copiis.

7. Præclara est fides quæ suo vestimento simplicitatem tegit. Quamvis autem cœtus noster egregie sit armatus, preces tamen tuæ scuto nos protegunt.

8. Dies obitus præclusit viam, per quam ala tua protectrix ad monasteria nostra volabat. Virtus

1 Cfr. *II Paral.* XXXV, 25 juxta vers. simplicem.

ܝܫܘܥ ܕܒܟ ܗܘ ܣܥܪ ܗܘܐ ܠܢ .
ܢܣܥܘܪ ܕܝܪ̈ܝܢ ܒܗ ܕܒܢ̈ܝܢ ❖
ܝܫܘܥ ܒܪܢܘܢ ܟܕ ܥܢܕ ܗܘܐ .
ܚܝ̈ܐ ܦܠܓ ܗܘܐ ܚܠܦ ܩܢܝ̈ܢܐ .
ܐܡܪ ܓܝܪ ܕܐܙܠ ܗܘ ܐܢܐ ܠܝ .
ܛܪܘ ܢܡܘܣܐ ܕܢܛܪܟܘܢ ❖
ܒܟܠܝܘܡ ܠܢ ܗܘܝܬ ܡܠܦ ܗܘܝܬ .
ܕܢܛܪܘܢ ܠܩܘܫܬܐ ܒܗܕ̈ܡܝܢ .
ܕܬܬܢܛܪ ܒܗ ܟܢܘܫܬܢ .
ܕܚܝܠܐ ܗܘ ܕܩܘܫܬܐ ܢܛܪܐ ܠܗ ❖
ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܚܘܝ ܝܫܘܥ .
ܕܐܙܠܐ ܠܗ̇ ܒܐܘܪܚܐ ܗܕܐ ܕܡܘܬܐ .
ܐܝܬ ܕܐܙܠ ܒܗ̇ ܒܬܝܒܘܬܐ .
ܛܘܒܝܟ ܕܙܘܕܟ ܗܘ ܡܚܕܐ ܠܟ ❖
ܠܐܠܝܐ ܟܕ ܣܠܩ ܡܬܦܪܫ .
ܐܒܠܗ ܬܠܡܝܕܗ ܕܦܪܝܫ ܡܢܗ .
ܟܕ ܝܕܥ ܗܘܐ ܠܐܝܟܐ ܣܠܩ ܗܘܐ .
ܚܘܪܗ ܒܥܐ ܗܘܐ ܘܥܘܕܪܢܗ ❖
ܡܢܘ ܡܢܢ ܕܠܐ ܗܘ ܝܕܥ .
ܕܪܘܚܟ ܡܪܝ ܠܘܬ ܡܪܟ ܐܬܕܒܪܬ .
ܘܟܕ ܠܟ ܡܘܬܐ ܪܫܐ ܗܘ ܕܩܝܡܬܐ .
ܚܙܘܟ ܪܓܝܓܐ ܡܟܪܐ ܠܟܠܢ ❖

ܐܬܐ ܕܩܘܪܚ ܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܒܟ .
ܕܥܒܕܘ ܦܠܓܘܬܐ ܒܚܪܝܢܝܗܘܢ .
ܘܥܒܕܘ ܦܠܓܘܬܐ ܥܠ ܐܪܥܐ .
ܐܬܦܠܓܬ ܐܪܥܐ ܘܒܠܥܬ ܐܢܘܢ ❖
ܣܒܐ ܥܪܩ ܗܘܐ ܡܢ ܬܟܬܘܫܐ .
ܘܚܪܝܢܐ ܕܟܬܒ̈ܐ ܐܝܟ ܡܐ ܕܟܬܝܒ .
ܫܠܝܚܐ ܕܚܙܐ ܩܕܡ ܘܐܟܪܙ .
ܚܪܝܢܐ ܡܪܝܪܐ ܕܗܘܐ ܒܕܪܢ ❖
ܥܠ ܠܥܙܪ ܐܡܪ ܡܪܢ ܕܟܪܝܗ .
ܟܪܝܗ ܠܐ ܗܘܐ ܕܡܘܬܐ ܗܘ .

Jesu, qui per te nos invisebat, visitet monasteria nostra.

9. Josue, Nuni filius, jamjam moriturus pro possessionibus verba vitæ distribuebat, dicens : *Ego jamjam abiturus sum , servate legem, ut illa vos servet* [1].

10. Quotidie nos docebas servare veritatem in membris nostris , ut illa cœtus noster servaretur ; veritas enim sua virtute servat illum qui eam servat.

11. Jesus ostendit totam terram viam mortis ingredi. Sunt qui hanc viam ingrediuntur cum resipiscentia. Beatus es, quia viaticum tuum nunc te lætificat.

12. Eliam, dum ascenderet, planxit ejus discipulus, ab eo separatus ; sciens autem quonam ascenderet ejus conspectum et auxilium reposcebat.

13. Quis e nobis ignoret, Domine, spiritum tuum ad Dominum tuum ductum esse? Quamvis autem tibi mors principium sit resurrectionis, tamen desideratus tuus conspectus nos tristitia afficit.

14. Signum asseclarum Core non est in te ; illi suis contentionibus schisma fecerunt ; quia autem schisma fecerunt super terram , terra scissa est eosque absorpsit.

15. Saba *pugnam et contentiones Scripturarum devitabat* , ut scriptum est [2]. Apostolus prævidit et prænuntiavit contentionem furiosam quæ ætate nostra contigit.

16. De Lazaro Dominus noster dixit : *Hic infirmatur sed non ad*

1 Cfr. *Jos.* XXIII.

2 *Tit.* III, 3.

ܒܗ ܐܫܬܒܚ ܡܪܢ ܡܚܝܐ ܟܠ .
ܕܗܘܐ ܩܠܗ ܚܝܐ ܩܠܝܕܐ ܠܩܒܪܐ ܀

ܥܠ ܠܥܙܪ ܕܬܪܝܢ ܢܐܡܪ .
ܕܐܦ ܗܘ ܟܪܝܗ ܗܘܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܠܡܘܬܐ ܗܘ .
ܩܪܝܗ ܗܘ ܡܪܢ ܐܝܟ ܠܥܙܪ .
ܠܦܬܘܪܐ ܪܒܐ ܕܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܀

ܬܠܬܐ ܕܡܥܝ ܗܘܘ ܐܟܚܕܐ .
ܕܡܪܢ ܘܕܡܪܬܐ ܘܕܡܪܝܡ ܚܬܗ .
ܘܐܢ ܡܚܝܐ ܟܠ ܚܫ ܗܘܐ ܒܚܘܒܗ .
ܠܚܘܒܐ ܕܡܝܬܐ ܡܢܘ ܢܫܬܩ ܀

ܦܘܡ ܐܚܘܬܐ ܒܟܐ ܗܘܐ ܠܗ .
ܠܥܙܪ ܕܐܘܪܟ ܩܠܝܠ ܒܫܝܘܠ .
ܡܢܘ ܡܣܝܒܪ ܡܢ ܒܢܝܢܗ .
ܕܚܒܝܒܐ ܕܐܬܚܛܦ ܡܢ ܚܒܝܒܘܗܝ ܀

ܟܢܘܫܐ ܟܠܗ ܒܥܐ ܗܘܐ .
ܕܗܘ ܪܫܐ ܕܚܛܝܦ ܡܢ ܬܠܡܝܕܘܗܝ .
ܥܝܢܐ ܨܗܝܐ ܘܐܕܢܐ ܦܬܝܚܢ .
ܘܐܝܟ ܗܘ ܕܒܢܦܫܗ ܢܦܫܢ ܬܠܝܐ ܀

ܩܠܝܠ ܐܚܝ ܬܘ ܢܣܒ .
ܡܢ ܓܙܐ ܕܡܠܐ ܟܠ ܒܘܝܐܝܢ .
ܚܣܘ ܠܡܪܢ ܐܝܟ ܕܢܫܒܘܩ .
ܢܛܫܝܢ ܒܗ ܒܫܝܘܠ ܕܐܒܕܝܢ ܚܠܦ ܀

ܪܬܚ ܚܘܒܐ ܕܡܪܢ ܕܟܠ .
ܘܪܦܦܝܢ ܓܪܡܐ ܒܩܒܪܝܗܘܢ .
ܩܪܢܐ ܚܝܐ ܡܩܠܐ ܩܠܗ .
ܘܡܬܦܬܚܝܢ ܬܪܥܐ ܕܫܝܘܠ ܀

ܫܘܪܝܢ ܡܝܬܐ ܠܐܘܪܥܐ ܕܚܝܐ .
ܕܫܪܝܢ ܠܘܬ ܡܐܬܝܬܐ .
ܪܗܛܝܢ ܚܝܐ ܠܡܥܦܩ .
ܟܠ ܚܕ ܠܡܝܬܗ ܐܢ ܫܘܐ ܗܘ ܀

ܢܫܘܐ ܡܪܢ ܒܗܢܐ ܝܘܡܐ .
ܕܣܒܐ ܒܗ ܒܚܘܒܐ ܪܒܐ .

[1] Joan. XI, 4.

*mortem* [1]. Ideo glorificatus est vivificator omnium, quod viva ejus vox clavis fuit sepulchri.

17. De altero Lazaro dicamus quod iste etiam infirmabatur sed non ad mortem. Invitatus est enim sicut Lazarus primus, ad magnificam regni mensam.

18. Trium tunc oculi lacrymarunt, Domini scilicet, Marthæ atque Mariæ, sororis ejus. Si igitur qui omnes vivificat ex amore doluit, quis amorem mortuorum silere faciet?

19. Os sororum planxit Lazarum qui moram aliquam fecit in inferis. Quis feret se separari a conversatione hujus defuncti dilectis suis erepti?

20. Totus cœtus rogabat videre hoc caput morte raptum suis discipulis; oculi sitiebant, aures inhiabant, anima nostra in anima ejus veluti suspensa erat.

21. Fratres mei, venite, parum consolationis assumamus e thesauro omnium gaudiorum pleno. Absit ut Dominus noster sinat nos in æternum in inferis abscondi.

22. Fervet amor Domini omnium, ossa se movebunt in sepulchris; Vita mittet clangorem tubæ, quo aperientur portæ inferorum.

23. Exsilient mortui in occursum viventium ad hunc adventum remanentium; current viventes ad amplexandum unusquisque mortuum suum, si ille dignus sit.

24. Digni, Domine, efficiamur in hac die qua Saba in magna

ܠܟ ܐܦ ܗܘ ܕܢܚܘܗ ܡܢܟ .
ܠܐ ܢܬܚܪܡ ܚܘܒܗ ܕܙܥܘܪܘܬܢ ܀

ܗܒ ܠܝ ܐܓܪܐ ܕܬܫܒܘܚܬܝ .
ܕܒܝܘܡܐ ܕܥܐܠ ܕܝܢܝ ܠܐ ܢܣܠܐ ܡܢܝ .
ܒܝ ܠܐ ܢܬܒܨܪ ܡܢܬܗܘܢ .
ܕܟܐܢܐ ܕܠܘܬܗܘܢ ܓܘܣܝ ܀

ܢܚܠܛ ܩܠܝܢ ܥܡ ܕܥܢܝܕܝܢ .
ܕܢܬܠ ܠܟ ܫܘܒܚܐ ܥܡ ܚܒܝܒܝܢ .
ܡܝܬܐ ܕܚܝܝܢ ܚܝܐ ܕܠܐ ܡܝܬܘ .
ܢܫܒܚܘܢ ܒܟ ܠܐܒܘܟ ܚܝܐ ܘܡܝܬܐ ܀

gloria resurget, ut, etsi nobis excelsior sit ejus gradus, nostra tenuitas non privetur ejus amore.

25. Da mihi mercedem laudis meæ, ut in die qua in judicium meum ingrediar non me repudiet. In me non minuatur sors justorum ad quos confugi.

26. Misceamus voces nostras cum vocibus defunctorum, ut demus tibi gloriam cum dilectis nostris. Mortui qui vivunt, vivi qui non sunt mortui, omnes, vivi et mortui, per te Patrem tuum glorificent.

ܫܠܡ ܕܬܡܢܬܥܣܪ ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ ܀

Explicit decimus octavus de Juliano Saba.

## XIX.

ܕܬܫܥܬܥܣܪ . ܒܪ ܩܠܗ .

Decimus nonus ejusdem toni.

ܗܕܐ ܡܪܢ ܗܘܬ ܒܟܝܢܐ .
ܕܗܐ ܕܒܟܝܢ ܐܢܫܐ ܠܚܒܝܒܝܗܘܢ .
ܦܠܚܐ ܡܠܝܢ ܥܠ ܡܝܬܝܗܘܢ .
ܘܬܢܝܐ ܘܕܡܘܬܐ ܠܥܢܝܕܝܗܘܢ ܀

1. Hoc, Domine, naturæ insitum est, ut, quande homines plangunt dilectos suos, mortuos suos figuris, defunctos suos encomiis et similitudinibus extollant.

ܥܘܢܝܬܐ : ܠܟ ܫܘܒܚܐ ܒܪ ܚܢܢܐ ܕܥܒܕܟ
ܕܟܐܢܐ ܩܕܡܝܐ ܕܡܐ ܀

Responsorium : Tibi gloria, o fili Clementissimi, servus tuus justis antiquis similis est.

ܐܝܟ ܕܥܒܕܘܗܝ ܕܗܢܐ ܕܫܟܒ .
ܗܟܢ ܡܠܝܢ ܠܗ ܐܦ ܬܫܒܘܚܬܐ .
ܠ . . . . . . . ܠܩܕܡܝܐ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܕܟܐܢܐ ܘܕܪܝܫܐ ܕܨܪܘ ܕܡܘܬܗ ܀
ܐܢ ܕܝܢ ܚܘܒܐ ܠܓܒܪܐ ܕܒܝܫ .
ܥܡ ܛܒܐ ܡܢܝܢ ܘܡܚܫܒ ܠܗ .

2-3. Encomium adaptant gestis illius qui dormivit [1] . . . . . . laudem rectorum et justorum quibus ejus figuram expresserunt.

4. Si autem amor virum pravum probis comparat et annumerat,

[1] Codex hic et in sequentibus quædam folia lacerata habet.

virtus tua, o inclyte, quomodo virtutibus vroborum comparabitur?

5. Si dives sit ille qui obdormivit, memorant eum inter possessores bonorum; si mercator, mercatoribus qui obdormierunt comparatur.

6. Unde et quomodo afferemus exempla quibus componamus fidem tuam? E thesauro tuorum sociorum mutuabimus imagines heroicæ tuæ virtutis.

7. Inter ascetas præclarus es et inter perfectos eximius; tuis actionibus optimis similis es; ex his terminos comparationis assumam.

8. Si quis te inspicit, videt in te mores puros antiquorum justorum et vitam in eximiis figuratam; afferamus tibi similitudines et comparationes.

9. Qui de hac re irascitur, ira ejus sufficiens de eo testimonium reddit; sit ira ejus speculum quo repræsentetur ejus perversitas.

10. Qui de hac re gaudet arbor est quæ facit fructum dulcem, et fructus ejus testatur bonitatem inesse ramis ejus.

11-12. In deserto dormivit [1].....

13. Circumcisi gloriantur de monte Sinai, usque ad terram eos humiliasti. Magna est ista prædicatio. Ecce enim in monte Patris ecclesia Filio ædificata.

[1] Narrat Theodoretus, Julianum cum aliquot sociis pedestri itinere ad montem Sinai ivisse ibique ecclesiam ædificasse in petra illa sub qua Moyses latens Deum quo pacto videri poterat vidit, *Lib. cit.* 1315.

ܕܠܘܩܒܠ ܗܘ ܠܗܢ ܕܟܦܘܪܐ .
ܕܟܪܝܘ ܠܡܫܝܚܐ ܡܢ ܢܡܘܣܐ .
ܕܗܐ ܡܬܩܪܝܢ ܒܛܘܪ ܣܝܢܝ .
ܬܪܬܝܢ ܕܝܬܩܝܢ ܒܚܘܒܐ ܪܒܐ ܀
ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܡܪܝ ܗܘ ܐܚܦܛܟ .
ܕܗܘܐ ܒܢܝܐ ܕܒܢܝܬ ܒܛܘܪ ܣܝܢܝ .
ܕܐܪ̈ܙܐ ܟܠܗܘܢ ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ .
ܒܥܕܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܚܐܪܘ ܘܒܗ ܐܫܬܡܠܝܘ ܀

ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܓܝܪ ܕܐܒܗܬ ܐܢܘܢ .
ܠܝܘܠܦܢܐ ܟܠܗܘܢ ܥܡ ܙܩܘܦܐ .
ܕܒܛܘܪ ܣܝܢܝ ܫܡܠܝ ܐܢܝܢ .
ܠܟܠܗܘܢ ܚܕ̈ܬܐ ܘܥܬܝܩ̈ܬܐ ܀
ܕܟܐܦܐ ܗܘ ܠܒܗ ܕܐܝܢܐ ܕܦܠܓ .
ܕܬܪܝܢ ܐܢܘܢ ܛܘܪ̈ܐ ܩܕܝܫܐ .
ܗܐ ܒܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ ܥܕܬܐ ܒܘܟܪܐ .
ܘܒܛܘܪܐ ܕܨܗܝܘܢ ܐܦ ܓܓܘܠܬܐ ܀
ܕܚܒܝܫ ܗܘ ܠܡܫܟܢ ܙܒܢܐ .
ܒܥܕܬܐ ܕܒܢܝܬ ܒܛܘܪ ܣܝܢܝ . . . .

14. Contrarium est illius quod fecerunt abnegatores qui Christum a lege excluserunt. Ecce enim leguntur in monte Sinai duo Testamenta in magna caritate.

15. Deus, Domine mi, te incitavit ut ædificares ecclesiam in monte Sinai, quia omnes figuræ tabernaculi temporalis Ecclesiam Christi intendunt et in ea suum complementum habent[1].

16. Deus enim est qui confudit omnes doctrinas erroneas cum crucifixoribus, quia in monte Sinai complevit nova et vetera.

17. Cor enim lapideum habet ille qui dubitat duos esse montes sacros. Ecce in monte Sinai ecclesia primogeniti populi et Golgotha in monte Sion.

18. Quia conjuncta est tabernaculo temporali ecclesia quam ædificasti in monte Sinai . . . .

## XX.

ܠܡܘܫܐ . . . . . . . . ܗܘܐ .
ܥܠ ܗܘ ܠܒܢܝܢܗ ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ ܀

ܥܘܢܝܬܐ : ܫܘܒܚܐ ܠܒܪܐ ܕܐܦ ܒܛܘܪ
ܣܝܢܝ . ܣܒܪܬܗ ܒܥܕܬܗ ܗܘܐ ܡܬܟܪܙܐ ܀

ܕܡܘܫܐ ܪܒܐ ܙܥܘܪ ܒܢܝܢܗ .
ܕܗܘ ܡܫܟܢ ܙܒܢܐ ܥܒܪ ܠܗ ܙܒܢܗ .
ܕܣܒܐ ܙܥܘܪܐ ܪܒ ܒܢܝܢܗ .
ܕܥܕܬܐ ܕܫܪܪܐ ܐܩܝܡ ܬܡܢ ܀

1. Moysi . . . de illa tabernaculi temporalis ædificatione.

Responsorium : **Gloria Filio quia etiam in monte Sinai Evangelium prædicatur in ecclesia ejus.**

2. Magni Moysi parvum est ædificium, quia tabernaculi temporalis tempus transiit ; parvi Sabæ magnum est ædificium, quia ibi constituit ecclesiam veritatis.

[1] Hæc stropha recitatur a Philoxeno Mabugensi in *Epistola ad monachos* cum hoc titulo : *Mar Ephræmi* ex hymnis de Juliano Saba. Cfr. G. Mœsinger *Monumenta syriaca*. Oeniponti, 1878, t. II, 49 cod. add. Mus. Brit. 12,164, fol. 139.

ܡܘܫܐ ܐܩܝܡ ܡܕܒܚܐ ܕ̈ܒܚܐ .
ܘܕܡܐ ܕܚܝ̈ܘܬܐ ܠܗܘܢ ܪܣܣ ܗܘܐ .
ܣܒܐ ܐܩܝܡ ܡܕܒܚܐ ܩܕܝܫܐ .
ܩܨܐ ܥܠܘܗܝ ܦܓܪܐ ܚܝܐ ܀
ܥܢܢܐ ܦܪܣ ܥܠ ܫܘܒܚܗ .
ܕܗܘ ܡܫܟܢܐ ܙܒܢܝܐ ܕܥܒܕ ܡܘܫܐ .
ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܢܚܬܬ ܠܗ ܥܠ .
ܗܘ ܣܡܐ ܚܝܐ ܕܩܨܐ ܣܒܐ ܀
ܠܐ ܗܘܐ ܓܒܪܐ ܪܒ ܡܢ ܓܒܪܐ .
ܕܡܘܫܐ ܗܘ ܡܝܬܪ ܐܦ ܡܝܩܪ .
ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܝܢ ܪܒ ܐܝܟ ܒܪ ܡܪܐ .
ܘܪܒܐ ܕܝܬܩܬܗ . . . . . . . .
ܡܘܫܐ . . . . . . . . . . .
ܡܘܫܐ ܩܐܡ ܗܘܐ ܫܠܝܐܝܬ .
ܒܪܫܗ ܫܦܝܐ ܕܛܘܪ ܣܝܢܝ .
ܘܡܪܢ ܚܘܝ ܠܗ ܕܡܘܬܐ .
ܕܗܘ ܡܫܟܢܐ ܩܕܝܫܐ ܕܥܒܕ ܬܡܢ ܀
ܘܣܒܐ ܩܐܡ ܗܘܐ ܒܨܠܘܬܐ .
ܒܡܥܪܬܐ ܕܟܝܐ ܕܛܘܪ ܣܝܢܝ .
ܘܡܢ ܫܠܝ ܩܡܬ ܥܠ ܪܥܝܢܗ .
ܥܕܬܐ ܘܕܡܘܬܐ ܥܡ ܡܫܘܚܬܐ ܀
ܡܘܫܐ ܥܒܕ ܗܘܐ ܡܫܟܢܐ ܙܒܢܝܐ .
ܒܚܝܠܐ ܕܣܓܝܐܐ ܘܒܓܙ̈ܝܗܘܢ .
ܣܒܐ ܒܢܐ ܗܘܐ ܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ .
ܒܚܝܠܐ ܕܙܥܘܪܐ ܨܝ̈ܡܐ ܀
ܡܘܫܐ ܐܝܬܝ ܠܘ̈ܚܐ ܕܟܐܦܐ .
ܠܥܡܐ ܕܠܒܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܟܐܦܐ .
ܒܢܘܗܝ ܕܣܒܐ ܠܫܪܪܐ ܟܬܒܘܗܝ .
ܒܠܘ̈ܚܐ ܟܣ̈ܝܐ ܕܪ̈ܥܝܢܝܗܘܢ ܀
ܟܕ ܣܓܕ ܗܘܐ ܡܘܫܐ ܒܛܘܪܐ .
ܥܡܐ ܣܓܕ ܗܘܐ ܠܥܓܠܐ ܠܬܚܬ .
ܣܒܐ ܣܓܕ ܗܘܐ ܒܪܝܫܗ ܕܛܘܪܐ .
ܐܝܟܐ ܕܐܦ ܡܘܫܐ ܣܓܕ ܘܐܬܢܗܪ ܀

3. Moyses erexit altare victimarum, illudque sanguine animalium aspersit; Saba erexit altare sanctum et super illud fregit corpus vivum.

4. Nubes involvit gloriam hujus tabernaculi temporalis quod fecit Moyses; Spiritus sanctus descendit in altari super pharmacum vitæ quod fregit Saba.

5. Non fuit homo major Moyse, viro eximio et honoratissimo, sed Christus, utpote Dei filius, major est majusque ejus testamentum....

6. Moyses . . . . . . . .

7. Moyses stabat tranquille in hoc vertiçe plano montis Sinai, et Dominus ejus ostendit ei formam tentorii sancti quod fecit ibi.

8. Saba autem stabat in oratione in spelunca munda montis Sinai et repente menti ejus obversata est ecclesia cum sua forma et mensuris.

9. Moyses fecerat tabernaculum temporale adjutus viribus et thesauris multorum; Saba sanctam construxit ecclesiam viribus adjutus paucorum jejunatorum.

10. Moyses attulit tabulas lapideas populo cor lapideum habenti; filii Sabæ veritatem inscripserunt in tabulis secretis mentium suarum.

11. Dum Moyses in monte adorabat, populus infra adorabat vitulum; Saba adoravit in vertice montis, ubi Moyses etiam adoraverat et lucis divinæ radiis inclaruerat.

ܡܘܫܐ ܐܕܟܪ ܒܛܘܪ ܣܝܢܝ .
ܠܐܒܪܗܡ ܘܐܝܣܚܩ ܕܒܗܘܢ ܢܬܪܒ .
ܣܒܐ ܒܥܕܬܗ ܕܒܛܘܪ ܣܝܢܝ .
ܠܡܘܫܐ ܥܒܕ ܗܘܐ ܕܒܗ ܢܬܪܒ ܗܘܐ ✠
ܡܘܫܐ ܒܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ ܝܗܒ ܗܘܐ .
ܫܒܬܐ ܒܫܠܝܐ ܐܝܟ ܕܢܒܛܠܘܢ .
ܘܚܕ ܕܛܥܐ ܗܘܐ ܘܠܩܛ ܩܝܣܐ .
ܒܟܠܗܘܢ ܙܘ̈ܢܝܬܐ ܗܘܘ ܠܟܘ̈ܬܝܢܐ ✠

ܚܙܐ ܗܘܐ ܡܘܫܐ ܡܢ ܛܘܪ ܣܝܢܝ .
ܕܥܠ ܗܘ ܚܕ ܥܡܐ ܡܢ ܟܠ ܥܡ̈ܡܝܢ .
ܡܛܠܠ ܥܡܘܕܐ ܗܘ ܕܥܢܢܐ .
ܕܢܦܪܘܫ ܠܗ ܡܢ ܟܠ ܥܡ̈ܡܝܢ ✤
ܩܡ ܗܘܐ ܣܒܐ ܥܠ ܛܘܪ ܣܝܢܝ .
ܘܒܟܢܘܫܬܐ ܬܡܗ ܗܘܐ ܕܝܚܝܕ .
ܒܕܡܘܬܗ ܕܓܕܥܘܢ ܓܙܬܐ ܗܝ ܕܝܒܫܐ .
ܡܢ ܛܠܐ ܕܪܘܝ ܠܟܠܗ ܐܪܥܐ ✤
ܣܒܐ ܬܡܢ ܩܪܐ ܘܐܬܕܟܪ .
ܠܡܠܬܐ ܕܬܡܢ ܗܘ ܐܡܪܗ ܡܘܫܐ .
ܕܫܡܐ ܣܪܝܐ ܒܚܪܬܐ ܢܗܘܘܢ .
ܗܢܐ ܕܗܐ ܫܡܐ ܠܒܫܝܢ ܠܗ ✠
ܬܡܢ ܒܕܘܟܪܢ ܠܡܠܬܐ ܕܚܝܠܐ .
ܕܫܒܘܩܝܢܝ ܠܗܘܢ ܐܘܒܕ ܐܢܘܢ .
ܘܐܬܠ ܠܟ ܥܡܐ ܕܪܒ ܡܢܗܘܢ ܘܡܝܬܪ .
ܗܢܐ ܕܗܐ ܡܢܗ ܡܠܝܐ ܬܒܝܠ ✤
ܡܘܫܐ ܐܩܝܡ ܗܘܐ ܚܘܝܐ ܒܡܕܒܪܐ :
ܘܐܝܟܐ ܕܚܐܪ ܗܘܐ ܒܗ ܡܬܐܣܐ ܗܘܐ .
ܣܒܐ ܐܩܝܡ ܗܘܐ ܨܠܝܒܐ ܒܛܘܪܐ .
ܘܢܦܫܐ ܡܢ ܛܘܥܝܢ ܒܗ ܡܬܚܣܝܐ ✠
ܠܐ ܕܝܢ ܬܫܡܥ ܐܘ ܡܡܪܝܢܐ .
ܩܠܐ ܕܨܒܝܢܐ ܐܝܟ ܪ̈ܓܝܓܝ .
ܒܗܕܐ ܓܝܪ ܛܥܐ ܟܠ ܡܢ ܕܛܥܐ .
ܕܫܡܥܗ ܠܫܪܪܐ ܐܝܟ ܪ̈ܓܝܓܘܗܝ ✤

12. Moyses in monte meminit Abrahæ et Isaaci, ut per eos exaltaretur; Saba in Ecclesia sua montis Sinai meminit Moysi, ut per eum exaltaretur.

13. Moyses in monte Sinai dedit sabbatum, quo durante, ab operibus cessarent, et quia unus, sabbati immemor ligna collegerat, jussi sunt omnes vestimentis fimbrias alligare.

14. Vidit Moyses e monte Sinai super unum populum, ex omnibus gentibus electum, columnam nubis se extendere umbramque se a ceteris gentibus retrahere.

15. Stetit Saba in monte Sinai et miratus est congregationem solam esse, sicut vellus Gedeonis quæ sicca remansit a rore qui madefecerat omnem terram.

16. Saba ibi legit et meminit verbi ibi a Moyse pronunciati: eos in fine nomen fœtidum habituros, quo hodie induti sunt.

17. Ibi meminit terribilis dicti: *Dimitte me, delebo eos et dabo tibi populum majorem eis*[1] atque excellentiorem, quo jam terra repletur.

18. Moyses erexit serpentem æneum in deserto, in quem qui respiciebat sanabatur; Saba erexit in monte crucem, qua anima ab errore mundabatur.

19. Ne audias, o rebellis, voluntati tuæ placentia; hoc enim modo decipitur quicumque erravit, quia audivit veritatem secundum suum beneplacitum.

1 *Exod.* XXXII, 10.

ܡܠܐ ܩܘܫܬܐ ܒܪܥܝܢ ܩܘܫܬܐ .
ܢܫܡܥ ܐܝܢ ܐܝܟ ܚܟܝܡܐ .
ܕܫܡܘܥܐ ܙܕܩ ܗܘ ܠܗ .
ܕܢܒܥܐ ܨܒܝܢܐ ܕܡܠܠ ܒܡܠܘܗܝ ܀
ܠܐ ܬܥܒܕ ܠܬܘܩܢܟ ܐܝܟ ܨܒܝܢܝ .
ܡ̈ܠܐ ܕܐܝܟ ܨܒܝܢܝ ܐܡܪܬ ܐܢܝܢ .
ܠܐ ܢܛܥܡܟ ܠܟ ܨܒܝܢܝ .
ܒܡܪܪܐ ܕܢܒܥ ܡܢ ܨܒܝܢܟ ܀

20. Verba vera mente vera audiamus ut sapientes; oportet enim ut auditor voluntatem loquentis quærat in verbis ejus.

21. Ne voluntati tuæ accomodes verba quæ juxta meam voluntatem pronuntiavi: nullum pro te saporem habebit mea voluntas, amaritudine condita quæ ex voluntate tua scaturit.

ܫܠܡ ܕܥܣܪܝܢ ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ .

Explicit vigesimus de Juliano Saba.

## XXI.

ܕܥܣܪܝܢ ܘܚܕ : ܒܪ ܩܠܗ .

Vigesimus primus ejusdem toni.

ܗܐ ܚܙܘܐ ܕܝܠܟ ܕܠܚ ܚܙܝ .
ܕܒܫܘ̈ܚܠܦܐ ܕܕܡܘ̈ܬܐ ܚܙܐ ܐܢܐ ܠܟ .
ܗܐ ܥܨܪ ܠܝ ܣܘܓܐܐ ܕܡܥ̈ܠܝܬܟ .
ܘܚܕ ܚܕ ܚܙܐ ܠܝ ܕܝܠܗ ܡܬܚܛܦܐ ܀

1. Ecce conspectus tuus visum meum perturbat, o Saba, quia sub multiplici aspectu a me videris. Comprimit me copia virtutum tuarum; unaquæque in suam contemplationem me rapit.

ܥܘܢܝܬܐ : ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܕܥܕܪܟ ܣܒܐ .
ܘܢܦܩܬ ܡܢ ܥܠܡܐ ܟܠܗ ܙܟܝ ܀

Responsorium: Gloria Deo qui adjuvit te, Saba, ut prorsus triumphans ex hoc mundo exires.

ܦܣܩܬ ܡܒܘܥܐ ܕܪ̈ܓܝܓܬܐ .
ܦܩܥܐ ܗܘ ܪܒܐ ܒܝܢܬ ܠܟ ܘܠܗܝܢ .
ܡܛܠ ܕܚܝܐ ܫܠܚܬ .
ܕܫܠܚܬܘܗܝ ܒܥܒܕܐ ܥܡ ܥܒ̈ܕܘܗܝ ܀
ܠܐ ܗܘܐ ܗܫܐ ܫܠܚܬܝܗܝ ܐܝܟ .
ܕܟܠ ܐܢܫ ܒܡܘܬܐ ܫܠܚ ܗܘ ܠܗ .
ܥܕܠܐ ܬܡܘܬ ܡܝܬܐ ܗܘܝܬ .
ܘܥܕ ܕܠܐ ܬܡܘܬ ܐܦ ܡܝܬܐ ܗܘܝܬ ܀
ܐܝܢܐ ܕܫܠܚܗ ܥܕܠܐ ܢܡܘܬ .
ܚܕܐ ܗܘ ܠܒܗ ܒܝܘܡ ܥܘܢܕܢܗ .
ܡܢ ܕܒܡܘܬܗ ܫܠܚ ܠܗ .
ܡܪܝܪ ܗܘ ܠܗ ܝܘܡ ܥܘܢܕܢܐ ܀

2. Fontem abscidisti concupiscentiarum; abyssus datur magnus inter te et illas, quia vitam cum suis actibus exuisti.

3. Non nunc eam exuisti, sicut omnes homines eam exuunt in morte; etenim antequam obires jam defunctus eras et antequam morieris mortuus eras.

4. Qui vitam deposuit antequam moreretur, corde gaudet in die obitus; qui autem vitam in morte deponit, amara fit ei dies obitus.

ܣܟܐ ܕܒܗ ܗܘ ܣܦܢ ܡܣܬܦܩܝܢ ܣܦܢ .
ܒܗ ܩܢܝܢ ܩܕܝܫܐ ܚܝܐ ܚܕܬܐ .
ܘܡܘܬܐ ܕܡܦܩ ܠܢ ܡܢ ܓܘ ܒܡܥܡܪܐ .
ܒܗ ܐܙܠܝܢ ܟܐܢܐ ܠܒܝܬ ܡܥܡܪܝܗܘܢ ܀
ܠܐ ܗܘܐ ܠܟܐܢܐ ܦܐܐ ܕܢܒܟܐ .
ܥܠܝܢ ܗܘ ܓܝܪ ܙܕܩ ܕܬܒܟܘܢ .
ܕܚܝܐ ܗܘ ܒܛܠܐ ܚܝܝܢ ܚܢܢ .
ܐܠܐ ܕܝܠܟ ܡܘܬܟ ܕܣܒܐ ܚܝܐ ܗܘ ܀
ܡܪܢ ܕܒܟܐ ܥܠ ܠܥܙܪ .
ܕܢܚܕܐ ܙܕܩ ܗܘܐ ܕܢܚܝܐ ܗܘܐ ܠܗ .
ܚܝܐ ܘܡܝܬܐ ܚܙܐ ܗܘܐ ܬܡܢ .
ܥܠܝܗܘܢ ܒܟܐ ܗܘܐ ܚܠܦ ܠܥܙܪ ܀
ܢܝܚܐ ܕܫܡܝܐ ܡܫܬܠܚ ܠܗ .
ܠܕܚܠܬܐ ܘܛܘܪܦܐ ܒܙܒܢ ܡܘܬܐ .
ܘܥܠ ܥܘܡܪܐ ܕܬܝܒܘܬܐ .
ܗܠܟܬ ܟܕ ܢܦܩܬ ܡܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܀
ܪܒ ܗܘ ܟܐܒܢ ܕܕܚܝܠ ܗܘ ܠܢ .
ܡܠܐܟ ܡܘܬܐ ܘܠܟܘܢ ܚܒܝܒ .
ܘܐܢ ܗܘ ܕܡܘܬܐ ܠܟ ܒܥܘܬܪܐ ܗܘ .
ܡܢܘ ܢܫܘܐ ܠܗ ܠܛܘܒܝܟ ܐܚܐ ܀
ܒܬܪܝܢ ܓܒܝܢ ܠܢ ܐܘܠܨܢܐ ܗܘ .
ܗܪܟܐ ܓܝܪ ܕܚܠܬܐ ܘܠܗܠ ܫܢܕܐ .
ܒܬܪܝܢ ܥܠܡܝܢ ܠܟ ܒܘܣܡܐ ܗܘ .
ܕܗܪܟܐ ܡܘܠܟܟܢ ܘܠܗܠ ܫܘܒܚܐ ܀
ܟܕ ܓܝܪ ܡܕܡ ܠܐ ܐܩܢܝܬ ܗܪܟܐ .
ܫܡܐ ܛܒܐ ܕܐܝܟ ܣܦܩ ܗܘܐ ܠܟ .
ܡܢܗ ܗܘܐ ܐܬܬܘܣܦ ܠܟ .
ܥܠ ܗܘ ܡܘܠܒܐ ܕܡܛܝܒ ܠܟ ܀
ܘܟܕ ܠܐ ܢܣܒܠ ܒܥܘܠܐ .
ܫܡܐ ܒܝܫܐ ܕܐܝܟ ܡܥܨܒ ܗܘܐ ܠܗ .
ܗܪܟܐ ܢܬܬܘܣܦ ܠܗ .
ܥܠ ܗܘ ܫܢܕܐ ܕܡܛܝܒ ܠܗ ܀
ܩܕܡ ܡܘܠܟܢܝܟ ܗܐ ܡܪܝܡ ܠܟ .
ܗܘ ܣܒܪܐ ܛܒܐ ܕܣܒܪܬ ܗܘܝܬ .

5. Eodem fine quo nos deficimus sancti obtinent vitam novam, et morte qua ex habitaculo nostro educimur justi abeunt in domicilium suum.

6. Non vos, o justi, flere debemus, sed vobis super nos plangendum est; nos vitam inanem ducimus, tua autem mors, o Saba, vita est.

7. Dominus, qui flevit super Lazarum, gaudere debebat quod eum vitæ redderet; quia autem ibi videbat vivos mortuos, super ipsos loco Lazari flevit.

8. Requies cœli expellit timorem et ærumnas in momento mortis; quando abducebaris ambulasti super dolorem et onus pœnitentiæ.

9. Magnus est noster dolor, quia angelus mortis nobis terribilis est, vobis autem gratus; si mors tantas tibi præbuit divitias, quis tua beatitudine dignus est?

10. Ex utraque parte angustiæ nos premunt, hic metus, illic supplicium, tibi vero in utroque sæculo oblectamenta manent, hic laus, illic gloria.

11. Quum enim nihil in hoc sæculo habuisti, nomen bonum quod in terra tibi sufficiebat, additum est bonis tibi promissis et paratis.

12. Quum iniquus supplicium hic non subierit, nomen malum quod eum hic vexabat addetur supplicio ipsi parato.

13. Ante bona tibi promissa, ecce te exaltat spes bona quam an-

ܣܒܪܬ ܗܘ ܠܗܘܢ ܠܚܛܝܐ .
ܕܚܠܬܐ ܕܐܝܟ ܣܣܐ ܐܟܠܐ ܗܘ ܒܗܘܢ +

ܡܢ ܩܕܡ ܕܝܢܐ ܠܕܝܢܐ ܥܠܝܢ .
ܕܚܠܬܐ ܕܕܝܢ ܕܝܢܐ ܗܘܐ ܕܐܢ ܠܢ .
ܩܕܡ ܢܘܚܡܐ ܠܥܕܢ ܩܒܠܬ ܠܟ .
ܕܪܢܝܗ ܕܦܪܕܝܣܐ ܚܒܫܟ ܗܘܐ ܠܟ +
ܕܚܠܬܐ ܕܣܟܠܐ ܕܡܥܝܩ ܠܢ .
ܪܗܒܘܢ ܫܘܢܩܐ ܗܘ ܕܓܗܢܐ .
ܣܒܪܐ ܛܒܐ ܠܛܒܐ ܐܝܬܘܗܝ .
ܪܗܒܘܢ ܒܣܘܣܡܐ ܕܪܘܙ ܡܠܟܘܬܐ +

ܥܡܪܬ ܒܡܕܒܪܐ ܘܫܡܢܘ ܗܘܘ ܦܐܪܝܟ .
ܕܠܐ ܢܫܒ ܬܡܢ ܪܘܚܐ ܕܫܘܒܐ .
ܫܦܪ ܦܘܠܚܢܟ ܠܡܪܐ ܟܪܡܐ .
ܨܠܘܬܟ ܝܗܒܬ ܠܗ ܦܐܪܐ ܒܙܒܢܗ +

ܐܘ ܦܠܚܐ ܕܥܡܠ ܘܢܨܒ .
ܐܝܠܢܐ ܕܚܝܐ ܒܗܘܢ ܪܥܝܢܟ .
ܫܪܪܐ ܦܪܚ ܒܟ ܘܐܬܪܒܝ ܒܟ .
ܘܝܗܒ ܒܟ ܦܐܪܐ ܕܟܠ ܙܢܝܢ +
ܒܡܕܒܪܐ ܕܡܝܒܫ ܙܪܥܐ ܛܒܐ .
ܚܕ ܒܡܐܐ[1] ܐܬܐ ܒܗ ܙܪܥܟ ܛܒܐ .
ܡܢ ܒܥܠܠܝܟ ܐܬܬܩܢܘ ܠܟ .
ܙܘܕܐ ܣܓܝܐܐ ܕܫܩܠܬ ܥܡܟ +
ܠܟܠܗ ܚܝܐ ܐܣܬܩܠܬ .
ܡܢ ܙܪܥܟ ܛܒܐ ܩܢܘ ܐܟܪܐ .
ܠܐ ܣܦܩܘ ܠܟ ܒܝܬ ܐܘܨܪܝܟ .
ܗܐ ܚܛܬܟ ܕܟܝܐ ܒܐܘܨܪ ܚܝܐ +

ܗܘܝܬ ܐܟܪܐ ܕܠܚܡܐ ܚܝܐ .
ܗܘܝܬ ܦܥܠܐ ܕܚܡܪܐ ܚܕܬܐ .
ܠܚܡܐ ܚܝܐ ܩܨܐ ܗܘܝܬ .
ܟܣܐ ܕܦܘܪܩܢܐ ܡܘܙܓ ܗܘܝܬ +
ܒܡܕܒܪܐ ܥܡܪ ܗܘܐ ܐܦ ܡܘܫܐ .

nuntiasti; peccatorem vero cruciat timor qui velut tinea eum consumit.

14. Ante judicium judicium subiimus, metùs judicii nos jam judicat. Ante resurrectionem in Eden te recepisti, quia studium paradisi totum te occupabat.

15. Timor qui nos vexat propter peccata arrha est supplicii gehennæ; spes autem bona bonis est arrha deliciarum regni.

16. Habitasti in deserto et pingues fuerunt fructus tui, quia ibi non flabat ventus urens. Placuit opus tuum domino vineæ; oratio tua dedit ei fructum in tempore suo.

17. O agricola, qui laborasti et plantasti arborem vitæ in mente tua; veritas in te germinavit et adolevit atque fructus operum eximiorum omnis generis dedit.

18. In deserto in quo arefiunt semina bona, bonum tuum semen centum pro uno[1] produxit; e frugibus tuis parata sunt tibi cibaria copiosa quæ tecum tulisti.

19. Fides tua maturos vitæ fructus produxit; agricolæ acquisierunt de semine tuo bono; sufficientia non fuerunt tua horrea; ecce purum tuum triticum in horreo vitæ.

20. Fuisti agricola panis vitæ, fuisti operarius vini novi; panem enim vivum frangebas, et calicem salutis porrigebas.

21. In deserto habitabat etiam

[1] Cfr. Theodoret. *Lib. cit.* 1307.

ܘܐܚܪܒ ܘܐܘܒܕ ܐܢܝ ܪ̈ܓܝܓܬܐ .
ܒܫܘܠܦܐ ܚܪܒܐ ܗܘܐ ܘܝܒܫ ܘܒܫܐ .
ܦܐܪܐ ܕܚܛܝܬܐ ܡܢ ܗܕܡܝܟ ✤
ܒܡܕܒܪܐ ܥܡܪܬ ܘܚܝܬ ܘܙܟܝܬ .
ܡܪܟܒܬܟ ܙܠܝܩܐ ܐܝܟ ܕܐܠܝܐ .
ܠܡܕܒܪܐ ܕܒܪܬ ܠܒܥܠܕܒܒܟ .
ܕܒܪܗܛܐ ܩܠܝܠܐ ܬܠܐܝܘܗܝ ܬܡܢ ✤
ܥܪܩ ܗܘܐ ܡܢܟ ܕܠܐ ܕܦܫܛܬܗ .
ܘܥܠ ܥܠܝܢ ܗܘ ܕܠܐ ܣܟܠܐ .
ܗܘܐ ܕܨܒܐ ܠܗ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ .
ܘܒܫܠܡܐ ܫܠܚ ܠܢ ܐܝܟ ܕܠܡܫܟܒܐ ✤

Joannes et vastavit ac destruxit voluptates; deserti ariditate et siccitate marcuit germen peccati in membris tuis.

22. In deserto habitasti, vixisti et vicisti; currus tuus resplenduit ut currus Eliæ; in desertum duxisti adversarium tuum ut cursu celeri eum ibi fatigares.

23. Fugerat a te, quia eum prostraveras. Ille in nos miseros insurrexit, et jam nos juxta voluntatem suam agit et in pace nos veluti homines prostratos spoliat.

ܫܠܡܬ ܕܒܥܘܢܝܬܐ ܚܕܐ ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ ✤

Explicit vigesimus primus de Juliano Saba.

## XXII.

ܕܥܣܪܝܢ ܘܬܪܬܝܢ : ܒܗ ܩܠܐ ✤

ܐܝܟܐ ܐܒܥܝܟ ܐܘ ܣܥܘܪܢ .
ܘܦܣܩ ܐܠܗܐ ܐܘܪܚܬܟ ܡܢ ܠܘܬܢ .
ܒܝܡܐ ܕܫܓܝܫ ܗܘܐ ܪܕܝܢ ܚܢܢ .
ܡܢ ܠܢ ܐܝܟܘܬܟ ܒܝܬ ܡܚܫ̈ܘܠܐ ✤

ܥܘܢܝܬܐ : ܝܫܘܥ ܢܨܒܬ ܡܣܟܢܘܬܢ . ܗܘ ܕܐܦ ܐܢܬ ܐܒܘܢ ܒܗ ܐܨܛܒܬ ✤

ܡܠܬܟ ܗܝ ܡܠܝܟܐ ܠܐܠܦܐ ܕܩܢܝܗ .
ܕܒܗ ܢܫܟܚ ܚܝܘܗܝ ܒܝܬ ܓ̈ܠܠܐ .
ܒܟ ܗܘ ܪܛܢܢ ܡܫܬܠܝ ܗܘܐ .
ܘܫܝܢܗ ܕܝܠܟ ܡܢܢ ܥܒܪ ܗܘܐ ✤
ܒܟ ܗܘ ܦ̈ܠܝܓܐ ܡܫܬܝܢܝܢ ܗܘܘ .
ܘܩܠܟ ܗܘ ܡܢܢ ܥܒܪ ܡܫܝܢܢܐ .
ܣܐܡܐ ܕܐܥܝܪ ܠܡܣܟܢܘܬܢ .
ܒܬܓܪܟ ܐܬܥܬܪܢ ✤

ܙܥܘܪ ܕܫܗܪܟ ܠܟ ܩܠܝܠ ܗܘܐ ܗܘ .

Vigesimus secundus ejusdem toni.

1. Quonam te inquiram, o visitator noster? Deus abscidit vias tuas a nobis: in mari perturbato incedimus, quis nobis sicut tu inter fluctus?

Responsorium: Jesu ornet nostram paupertatem, qua tu, Pater, ornatus fuisti.

2. Verbum tuum ipsius possessori navis est, qua salutem inveniat inter fluctus; per te murmur noster sedatur; verbum tuum pacificum illud a nobis removet.

3. Per te discordes reconciliabantur; vox tua reconciliatrix a nobis evanuit; thesaurum qui nostram indigentiam excitabat propter negotium tuum locupletavimus.

4. Breve momentum vigiliarum

ܘܦܪܩܬ ܠܗ̇ ܡܢܢ ܡܪܝ ܒܥܝܪܘܬܟ .
ܨܠܘܬܟ ܠܒܪ ܠܟܠ ܕܒܢܝܟ .
ܘܠܟܠ ܢܕܥܘܢ ܠܟ ܒܟܪܙ ܩܘܠܟ ✣

ܘܒܡܘܬܟ ܡܪܝ ܠܟ ܚܒܝܒܝܟ .
ܠܐܠܗܐ ܫܠܡܬ ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܐ .
ܨܠܘܬܟ ܠܢܛܘܪܘܬܢ ܬܗܘܐ ܥܗܝܕܐ .
ܕܢܣܓܐ ܕܘܟܪܢܟ ܒܝܬ ܬܠܡܝܕܝܟ ✣

ܐܬܙܥܘܪܬ ܡܪܝ ܒܟ ܗܘܬ ܢܦܫܢ .
ܘܕܥܟ ܠܗ̇ ܡܢܢ ܩܠܐ ܕܝܘܠܦܢܟ .
ܨܠܘܬܟ ܢܦܬܚ ܦܘܡܐ ܕܒܢܝܟ .
ܕܢܣܓܘܢ ܝܘܠܦܢܐ ܒܝܬ ܕܝܪܝܢ ✣

ܚܘܒܢ ܒܟ ܗܘܐ ܡܬܛܟܣ ܗܘܐ .
ܘܫܬܩ ܠܗ̇ ܡܢܢ ܩܠܐ ܕܡܪܕܘܬܟ .
ܨܠܘܬܟ ܬܘܣܦ ܠܢ ܕܟܝܘܬܐ .
ܘܠܐ ܢܒܨܪ ܚܘܒܐ ܕܒܢܝܟ ✣

ܛܘܦܣܐ ܛܒܐ ܝܗܒܬ ܐܢܘܢ .
ܘܫܩܠܬ ܠܗ̇ ܡܢܢ ܣܝܡܬܐ ܕܥܘܬܪܟ .
ܨܠܘܬܟ ܢܦܬܚ ܠܢ ܒܝܬ ܓܙܐ .
ܕܡܢܗ ܢܣܒ ܠܢ ܥܘܬܪܐ ܛܒܐ ✣

ܝܘܡܐ ܕܟܪܝܐ ܝܘܡ ܫܘܢܝܟ .
ܝܬܡܐ ܥܒܕ ܗܘܐ ܠܟܠܢ ܡܢܟ .
ܨܠܘܬܟ ܡܪܝ ܢܦܪܘܣ ܥܠܝܢ .
ܟܢܦܗ ܘܝܡܝܢܗ ܐܒܐ ܕܩܘܫܬܐ ✣

ܗܝ ܝܡܝܢܐ ܗܝ ܬܛܪܢ ܠܢ .
ܥܡ ܐܡܪܐ ܒܪܝܟܐ ܒܢܝ ܡܠܟܘܬܐ .
ܠܐ ܬܡܚܝܢ ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܠܝܬܡܐ .
ܣܡܠܐ ܣܢܝܬܐ ܕܚܣܡܬ ܒܒܢܝܟ ✣

ܟܢܫܢ ܒܟ ܗܘܐ ܡܨܒܬ ܗܘܐ .
ܘܠܐܝܢܐ ܡܪܝ ܘܒܐ ܢܐܙܠ ܢܚܙܝܟ .
ܨܠܘܬܟ ܬܥܒܕܢ ܟܢܫܐ ܪܒܐ .
ܘܢܗܠܠ ܟܢܫܢ ܥܠ ܕܘܟܪܢܟ ✣

tuarum molestum nobis est ; recesserunt Domine, a nobis vigiliæ tuæ.

5. Morte tua, Domine, nos dilectos tuos Deo tanquam depositum commisisti; preces tuæ memores sint conservationis nostræ, ut crescat memoria tua inter discipulos tuos.

6. Per te, Domine, crevit pusillanimitas nostra ; extincta est nobis vox doctrinæ tuæ ; preces tuæ aperiant os filiorum tuorum, ut doctrinam multiplicent in monasteriis nostris.

7. Charitas nostra per te ordinata fuerat ; cessavit a nobis vox tuæ disciplinæ ; preces tuæ adaugeant nobis puritatem, ne minuatur charitas tuorum filiorum.

8. Præbuisti nobis bona exempla, nunc autem recessit a nobis thesaurus tuarum virtutum; preces tuæ aperiant nobis thesaurum, e quo accipiamus opes bonas.

9. Dies tristitiæ dies obitus tui, nos omnes orphanos teque orbatos fecit ; preces tuæ, Domine, efficiant ut Pater veritatis extendat super nos alam dexteramque suam.

10. Hæc dextera custodiat nos cum agnis benedictis, regni filiis ; Domine, odiosa sinistra quæ filiis tuis invidet non percutiat nos velut orphanos.

11. Ornamentum eras cœtus nostri, in quemnam consessum ibimus ad te videndum ? preces tuæ efficiant nos cœtum magnum, ut cœtus noster celebret memoriam tuam.

ܠܐܝܢܐ ܕܘܟܐ ܢܗܘܐ ܠܐܘܪܥܟ .
ܘܠܐ ܛܒܟ ܐܬܐ ܠܢ ܢܚܘܐ ܕܐܝܟܐ ܐܝܬܝܟ .
ܒܨܠܘܬܟ ܡܪܝ ܢܫܘܐ ܠܡܛܐ .
ܕܢܐܬܐ ܘܚܙܐ ܕܚܝܐ ܠܐܬܪܐ ܢܚܙܝܟ ܀

ܡܢܘ ܡܣܝܒܪ ܒܥܡܪܐ ܚܘܪܒܐ .
ܕܦܪܩܬ ܠܗ ܡܢܗ ܢܫܡܬ ܫܠܡܐ .
ܨܠܘܬܟ ܢܘܣܦܢ ܒܚܘܪܒܐ ܠܒܢܝܟ .
ܫܠܡܗ ܕܨܠܝܒܐ ܕܠܟܠ ܢܛܪ ܀
ܢܦܝܫܝ ܛܒ ܡܪܘܡ ܗܘܐ ܠܢ .
ܘܡܢܘ ܡܪܘܡ ܠܗ ܠܒܨܝܪܘܬܢ .
ܝܫܘܥ ܢܨܒܬ ܡܣܟܢܘܬܢ .
ܗܘ ܕܐܦ ܐܝܬ ܐܒܘܢ ܒܗ ܨܒܬܟ ܀
ܛܒ ܠܢ ܫܠܡܐ ܒܨܠܘܬܟ .
ܘܐܝܟ ܗܘ ܕܒܟܠ ܕܘܟ ܚܙܝܢ ܗܘܝܢ .
ܗܫܐ ܡܒܟܝܢ ܠܢ ܡܪܝ ܠܘܬ ܕܝܪܟ .
ܠܒܐܪܬܐ ܛܒܬܐ ܕܨܠܘܬܟ ܀
ܛܒ ܒܟܝܐ ܕܝܪܢ ܐܒܘܢ .
ܕܫܠܝ ܠܗ ܡܢܗ ܨܘܬܐ ܕܩܠܟ .
ܡܪܢ ܢܬܠ ܫܝܢܐ ܕܒܢܝܟ .
ܘܢܣܓܘܢ ܒܗ ܩܠܐ ܕܙܡܝܪܬܢ ܀

ܫܒܘܩ ܡܪܝ ܠܐ ܢܓܚܟ ܒܢ .
ܕܚܙܐ ܕܐܬܝܬܡܢ ܐܦ ܐܫܬܒܩܢ .
ܘܠܐ ܢܥܗܕ ܠܢ ܟܠ ܕܐܬܚܫܫ .
ܡܪܢ ܢܛܪܕܝܘܗܝ ܡܢ ܡܕܝܪܬܢ ܀

ܥܠܝܢ ܗܘ ܐܘܝ ܥܠ ܫܟܠܐ .
ܕܗܐ ܫܠܡܬ ܡܘܬܐ ܡܢ ܡܠܬܟ .
ܡܢܘ ܡܫܟܚ ܡܪܝ ܕܢܫܠܝܘܗܝ .
ܠܚܡܝܠܐ ܕܗܘܐ ܡܒܘܥ ܒܟܝܐ ܗܘ +
ܦܘܡܐ ܕܒܢܝܟ ܗܘܐ ܩܪܐ ܠܟ .
ܐܦ ܒܐܬܪܐ ܚܘܪܒܐ ܗܘܐ ܒܟܐ ܠܟ .
ܡܢܘ ܢܫܠܐ ܥܢܐ ܒܚܘܪܒܐ .

12. In quemnam locum ibimus in occursum tuum, quum fama tua non venit indicare nobis ubi es; precibus tuis, Domine, digni efficiamur, ut venientes in locum salutis te videamus.

13. Quis adhuc ferat habitationem deserti, e quo recessit aura pacis? preces tuæ adaugeant filiis tuis in deserto pacem crucis omnium servatricis.

14. Præsentia tua nos valde exaltabat. Quisnam exaltet parvitatem nostram? Jesus ornamentum sit paupertatis nostræ, nam et fuit, o pater, tuum ornamentum.

15. Pax nostris adaucta est per tuas preces. Sicut autem te in cunctis locis videbamus, sic nunc ploramus juxta tuum monasterium, asylum tuarum orationum.

16. Valde luget monasterium nostrum, o pater, quia cessavit audire vocem tuam; Dominus noster pacem concedat monasterio filiorum tuorum, ut multiplicentur in eo voces canticorum nostrorum.

17. Ne sinas, Domine, nos irrideri a Satana, qui videt nos orbatos remanere, ne in memoriam nobis revocet omnia quæ a te passus est; Dominus noster eum ab habitaculis nostris expellat.

18. De nobis miseris desperatum est, quia mors nos privavit conversatione tua. Quis poterit, Domine, sedare ablactatum, factum veluti fletuum fontem?

19. Ecce filii tui ore te invocant et in loco deserto te plangunt. Quis poterit, Domine, sedare oves

ܕܚܒܠ ܠܗ ܡܢܗܘܢ ܪܒ ܪܥܘܬܐ ܀

in deserto, principe pastorum ab eis morte erepto?

ܫܠܡ ܕܥܣܪܝܢ ܘܬܪܝܢ ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ : ܣܒܐ .

Explicit vigesimus secundus de Juliano Saba.

## XXIII.

ܕܥܣܪܝܢ ܘܬܠܬܐ : ܒܢ ܩܠܗ .

Vigesimus tertius ejusdem toni.

ܕܢܚܐ ܫܘܦܪܐ ܕܟܢܘܫܬܢ .
ܕܙܠܝܩܘܗܝ ܐܬܟܢܫܘ ܡܢ ܕܝܪ̈ܝܢ .
ܗܐ ܡܙܝܥܝܢ ܠܢ ܓܠ̈ܠܐ ܕܟܐܒܐ .
ܕܥܢܕ ܡܠܚܐ ܕܐܠܦ ܕܝܪܢ ܀

1. Oriens decus cœtuum nostrorum, cujus radii a monasteriis nostris recesserunt, ecce exagitant nos fluctus doloris, quia defunctus est nauta qui monasterium nostrum instruebat.

ܥܘܢܝܬܐ : ܨܠܘܬܟ ܬܘܣܦ ܠܢ ܕܟܝܘܬܐ .
ܘܠܐ ܢܙܥܘܪ ܚܘܒܐ ܕܒܢܝܟ ܀

Responsorium : Preces tuæ adaugeant puritatem nostram, ne minuatur charitas filiorum tuorum.

ܙܝܢܐ ܛܒܐ ܐܠܒܫܬܢ .
ܘܥܒܕܬ ܛܒܐ ܐܘܪ̈ܚܢ .
ܚܠܦ ܓܙܪܐ ܗܘܐ ܕܥܪ̈ܒܐ .
ܐܡܪ̈ܐ ܪܘܚܢܝ̈ܐ ܪܥܝܬ ܒܡܕܒܪܐ ܀

2. Armatura bona nos induisti; bonos effecisti mores nostros; pro grege ovium agnos spirituales pavisti in deserto.

ܚܠܦ ܡܐܘܟܠܬܐ ܒܡܕܒܪܐ ܦܛܡܬ .
ܘܒܨܗܝܐ ܦܢܩܬ ܥܢܐ ܕܒܢܝܟ .
ܒܚܒ̈ܠܐ ܟܣ̈ܝܐ ܠܐ ܐܣܪܟ ܒܟ .
ܣܛܢܐ ܕܐܣܪ ܒܪ̈ܓܝܓܬܐ ܀

3. Gregem filiorum tuorum in deserto sine cibo pinguem fecisti et siti eum oblectasti. Satanas qui cupiditatibus nos alligat secretis vinculis te non alligavit.

ܢܟܦ ܗܘܐ ܚܙܘܟ ܟܕ ܡܙܗܪ ܗܘܐ .
ܕܢܟܦ ܗܘܐ ܘܕܟܐ ܠܒܟ ܕܠܓܘ .
ܚܙܘܟ ܕܠܒܪ ܫܦܝܪ ܗܘܐ .
ܘܡܚܫܒܬܟ ܕܠܓܘ ܩܕܝܫܐ ܗܘܬ ܀

4. Castus erat aspectus tuus, quando admonebat, quia purum et castum erat cor tuum intus; aspectus tuus exterior honestus erat, cogitatio interna sancta.

ܛܘܒ̈ܐ ܒܫܦܥܐ ܥܠܠ ܗܕܡܝܟ .
ܘܡܘܠܟ̈ܢܐ ܕܚܝ̈ܐ ܥܠܠ ܚܘܫܒܝܟ .
ܙܠܝܩܐ ܕܚܘܒܐ ܡܚܕܬ ܗܘܐ ܠܟ .
ܘܚܕܘܬܐ ܠܒܟ ܡܥܠܡܐ ܗܘܬ ܀

5. Beatitudines et benedictiones membra tua ferebant, promissiones vitæ cogitationes tuas occupabant; ardor charitatis te renovabat et gaudium cordis te juventuti reddebat.

ܠܐ ܨܒܬܗ̇ ܚܛܗܐ ܠܡܠܬܟ .
ܒܟܐܒܐ ܕܚܛܗܐ ܠܐ ܐܬܟܪܝܬ .
ܠܐ ܪܓܒܬܟ ܡܪܝ ܟܪܝܘܬܐ .
ܕܥܘܬܪܟ ܡܬܒܙܙܘ ܠܐ ܐܬܚܙܝ ܀
ܟܐܒܘܬܐ ܢܩܫܐ ܠܐ ܐܬܢܣܝܬ .
ܠܐ ܓܝܪ ܐܬܓܢܒܬ ܡܪܓܢܝܬܟ .
ܠܐ ܐܬܢܣܝܬ ܟܪܝܘܬ ܦܓܪܐ .
ܠܐ ܓܝܪ ܕܘܠܚܬܟ ܪܓܬ ܒܣܪܐ ܀
ܟܪܝܘܬܐ ܓܝܪ ܝܬܒܐ ܠܬܝܒܐ ܗܘ .
ܕܕܚܠ ܠܗ ܠܒܗ ܡܢ ܕܝܢܐ .
ܟܐܒܐ ܕܠܒܐ ܝܬܒ ܡܢ ܕܢܦܠ .
ܕܢܦܠܬ ܠܗ ܣܝܡܬ ܚܝܘܗܝ ܀
ܠܐ ܚܛܝܬ ܗܘܝܬ ܐܦ ܠܐ ܬܐܒ .
ܕܟܐܒ ܗܘ ܠܡܚܛܐ ܘܥܡܝܠ ܠܡܬܒ .
ܒܬܪܝܢ ܡܘܒܠܝܢ ܠܐ ܐܬܚܒܠܬ .
ܠܥܘܠܐ ܚܛܗܐ ܐܦ ܬܝܒܘܬܐ ܀
ܚܕ ܗܘ ܢܝܪܐ ܓܝܪ ܢܓܕ ܗܘܝܬ .
ܕܠܐ ܫܒܩܟ ܒܝܫܐ ܒܗ [ܬܪܝ ܢܝ] ܬܪܝ .
ܒܐܘܪܚܐ ܕܣܟܠܐ ܠܐܐ ܣܟܠܐ .
ܘܡܢ ܒܬܪ ܠܐܘܪܚܐ ܕܬܝܒܘܬܐ ܀
ܣܪܗܒ ܒܛܠܐ ܕܛܥܐ ܠܐܘܪܚܐ .
ܒܐܘܪܚܐ [ܛܘܒܢܐ] ܪܗܛ ܗܘܝܬ ܐܢܬ .
ܕܠܘܬܗܘܢ ܪܝܡܟ ܡܢ ܬܝܒܐ .
... ܐܠܗܐ ܐܬܪܥܝ . . . . . . . .
ܫܠܐ ܫܝܦܘܪܟ ܡܢ ܠܘܬܢ .
ܘܡܢܘ ܢܣܥܘܪ ܠܢ ܐܘ ܪܒ ܚܝܠܢ .
ܕܚܠ ܗܘܐ ܒܝܫܐ ܡܢ ܠܡܬܟܬܫܘ .
ܕܚܙܐ ܡܫܪܝܬܟ ܕܡܛܝܒܐ ܗܘܬ ܀
ܠܒܘܫܗ ܫܠܚ ܡܪܝ ܐܬܠܝܛܐ .
ܟܠܝܠܐ ܕܡܬܚܒܠܐ ܫܩܠ ܘܫܒܗܪ .
ܐܢܬ ܫܕܝܬܝܗܝ ܠܫܘܒܗܪܐ .
ܘܕܢܚ ܠܗ ܟܠܝܠܐ ܕܡܟܝܟܘܬܟ ܀
ܡܢ ܢܬܠ ܠܢ ܛܘܦܣܐ . . .

6. Verbum tuum nec delicta exornavit nec peccati doloribus afflictum fuit ; tristitia, Domine, te non appetivit, quia opes tuæ nunquam direptæ fuerunt.

7. Resipiscentiæ supplicium non subiisti, quia margarita tua surrepta non fuit ; non expertus es mœrorem corporis, quia non te exagitavit desiderium carnis.

8. Tristitia enim sedet in pœnitente, cujus cor timet judicium ; dolor cordis residet in eo qui lapsus est, quia ab eo elapsus est thesaurus vitæ.

9. Non peccabas nec resipiscebas ; peccare quippe dolorosum est et pœnitere laboriosum ; destructus non fuisti duplici onere peccati et pœnitentiæ.

10. Unum trahebas jugum, quia Malus te subjicere nequivit jugo duorum. Insipiens fatigatur aberrans in via delictorum et postea ingreditur viam pœnitentiæ.

11. Dum otiosus in errore viæ aberrabat, tu in via beatorum currebas, ad quos e pœnitentibus Deus te evehit. . . . . . .

12. Cessavit apud nos clangor tubæ tuæ. Quis visitabit nos, o dux exercitus nostri ? Timebat Malus decertare tecum, quia videbat castra tua parata.

13. Vestem suam, Domine, athleta deponit ut coronam corruptibilem glorians accipiat ; tu superbiam deposuisti, et fulget corona tuæ humilitatis.

14. Quis dabit nobis exemplum, quum recesserit a nobis conspectus

tuus purus? Quis docebit nos sicut tu, magister, qui mansuete reprehendebas?

15. Correptio tua, Domine, grata erat et valde mansueta ; etenim qui a te reprehendebatur gratias agebat.

16. Admonitio tua, Domine, veluti donum erat illi qui peccaverat : anima major fiebat quod ille dignus fuisset qui a te reprehenderetur.

17. Fœdus pepigeras cum oculis tuis, Job alter, in generatione nostra visus, alterque Elisæus.....

18-19. Senectus tua velut illa Samuelis fuit ; et adolescentia tua inclaruit ut illa Josephi ; lepra Giezi non adhæsit tibi nec infamia domus Heli.

20. Thesaurus tuus dedit mihi opera bona ut pigmenta quibus depingam effigiem tuam. Inspiciam ut videam cuinam similis es, et cuinam similis est tua formositas.

21... Multorum virtutes (?) justorum imitatus es, ita ut inspiciens et videns te tanquam unum plures alios in te videam.

22. Inspiciens autem te tanquam plures, pluralitas tua desinit in unum. Ecce igitur nobis unus es et transis in plures, quia plures in unum conveniunt.

23. Ivi ut viderem in te prophetas ; vidi et apostolos ; ivi ut vide-

ܢܒܥܬ ܠܗ ܚܕܐ ܡܢܟ ܛܝܒܘܬܐ ܀

ܟܕ ܚܙܐ ܐܢܐ ܡܟܝܟܘܬܟ .
ܐܟܒܫ ܘܡܪܗܒ ܠܝ ܫܘܒܚܟ .
ܚܛܦܬ ܘܒܠܥܬܗ ܠܡܟܝܟܘܬܟ .
ܙܟܬܗ ܘܚܛܦܬ ܚܪܝܦܘܬܟ ܀

rem justitiam tuam, simul autem e te erupit bonitas.

24. Dum considero humilitatem tuam, reprimit et terret me gloria tua; rapui et voravi mansuetudinem tuam, vincit me vehementia tua et eripit eam.

ܫܠܡ ܕܥܣܪܝܢ ܘܬܠܬܐ ܕܥܠ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ .

Explicit vigesimus tertius de Juliano Saba.

## XXIV.

ܕܥܣܪܝܢ ܘܐܪܒܥܐ ܒܟܠ ܩܠ ܕܐܘ ܡܪ .

Vigesimus quartus tono: o [Domine in hortis tuis[1].]

. . . . . . . . . . . . . .

1. . . . . . . . . . . .

ܥܢܝܢܐ : ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܓܒܟ ܀

Responsorium: **Gloria illi qui te elegit.**

ܕܡܘܬܟ ܐܢ ܚܙܝܬ . ܥܠܬ ܟܪܝܘܬܐ ܗܘ .
ܕܣܒܪܟ ܐܢ ܚܪܬ . ܣܝܡܬ ܒܘܝܐܐ ܗܘ .
ܢܫܘܐ ܕܠܟ ܚܙܝܐ ܀

ܣܝܡܟ ܡܪܝ ܡܠܐ ܗܘ . ܛܘܦܣܐ ܠܛܠܝܘܬܐ .
ܨܘܪܐ ܠܥܠܝܡܘܬܐ . ܐܣܟܡܐ ܠܣܝܒܘܬܐ .
ܒܡܪܟ ܠܟ ܢܚܙܐ ܀

ܠܟ ܕܝܢ ܒܦܪܨܘܦܢ . ܕܢܚܙܐ ܥܠܐ ܗܘܐ .
ܘܢܬܒܩܐ ܒܟܝ . ܚܫܝܟ ܡܥܝܪܐ .
ܨܠܘܬܟ ܬܥܬܪܢ ܀

ܚܙܘ ܠܟ ܬܠܡܝܕܝܟ . ܘܛܢܘ ܒܥܒܕܝܟ .
ܚܙܘܟ ܘܠܒܫܘܟ . ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܠܝܫܘܥ .
ܒܡܪܟ ܠܟ ܢܛܢ ܀

ܟܡܐ ܠܝ ܣܡܡܢܐ . ܕܢܨܘܪ ܨܘܪܬܟ .
ܕܐܦܐ ܒܡܨܥܝܐ . ܟܕ ܐܢܐ ܕܐܨܘܪ ܠܟ .

2. Si mortem tuam considero, causa est tristitiæ; si spem tuam respicio, thesaurus est consolationis. Digni efficiamur visione tua.

3. Thesaurus tuus, Domine, plenus est typis pro adolescentia, exemplis pro pueritia, formis pro senectute. In Domino tuo videamus te.

4. Te autem in persona nostra videre, præclaras tuas perpessiones contemplari ardua nimis res est nobis; preces tuæ ditent nos.

5. Te contemplati sunt tui discipuli et opera tua æmulati sunt; aspexerunt te teque induerunt, ut tu Jesum; in Domino tuo te imitemur.

6. Quot pigmenta mihi necessaria sunt ut depingam exempla

[1] Codex hac parte laceratus est. Stropha habet quinque versus quinque syllabarum.

ܢܚܝܠܢ ܒܥܘܬܟ ܀

tua; nec cum multis capax sum te depingere; roborent me preces tuæ.

ܙܕܝܩܐ ܕܛܢܢܬ . ܥܡܗܘܢ ܒܥܒܕܝܟ .
ܗܐ ܠܗܘܢ ܗܘ ܕܛܢܬ . ܟܕ ܐܢܐ ܐܦ...
ܚܙܝܬܟ ܕܒܕܝܪ ܐܢܬ . ܚܙܝܬܟ ܕܟܢܝܫ ܐܢܬ .
ܘܐܦ ܐܢܬ ܐܦ ܐܚܝܟ . ܒܡܫܝܚܐ ܨܝܪܝܢ ܐܢܬܘܢ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܠܒܫܟܘܢ ܀
ܚܕ ܟܐܢܐ ܙܕܝܩܐ . ܗܘܐ ܠܗ ܣܓܝܐܐ .
ܟܕ ܟܠܗ ܡܚܒܫ . ܒܗ ܒܡܪܗ .
ܒܡܪܢ ܚܕ ܐܢܬܘܢ ܀
ܠܐ ܠܟ ܒܠܚܘܕܝܟ . ܗܐ ܚܙܐ ܐܢܐ ܒܟ .
ܐܠܐ ܠܐܚܪܢܐ ܕܢܦܩܘ ܡܢܟ .
ܣܒܐ ܛܘܒܐ ܀
ܡܢܘ ܢܣܦܩ ܠܝ . ܠܨܠܡܐ ܕܕܡܘܬܟ .
ܕܟܠ ܙܕܝܩܐ ܣܒܠܬ . ܡܢ ܟܠ ܙܕܝܩܐ .
ܒܡܪܗܘܢ ܐܫܬܡܠܝܬ ܀

ܡܢܘ ܢܣܬܟܠ ܚܕ . ܕܗܘܐ ܠܣܓܝܐܐ .
ܡܢܘ ܠܣܓܝܐܐ . ܢܥܒܕ ܒܚܕ ܚܕ .
ܒܡܪܟܘܢ ܚܕ ܐܢܬܘܢ ܀
ܡܢ ܨܠܡܐ ܝܠܦܬ . ܕܠܐ ܡܢ ܚܕ ܣܡܡܐ .
ܡܬܨܝܪ ܨܠܡܐ . ܡܢ ܟܠ ܣܡܡܢܝܢ .
ܫܦܝܪ ܗܘ ܨܠܡܐ ܀

7. Justos quos tuis operibus æmulatus es, ego nunc imitor . .

8. Vidi te dispersum, vidi te congregatum; tu fratresque tui in Christo figurati estis. Benedictus qui vos induit.

9. Unus justus factus est plures, et ipse totus in Domino suo conclusus est; in Domino nostro unus estis.

10. Non te solum in te video, sed alios sanctos e te oriundos, beate Saba.

11. Quis capacem me reddet pingendi omnes similitudines tuas? ab omnibus justis omnes sumpsi imagines: in Domino eorum perfectus es.

12. Quis intelliget unum plures factum? Quis plures commiscens eos unum faciet? In Domino vestro unum estis.

13. Ex imagine didici uno pigmento imaginem non posse depingi; diversi colores imagini dant ejus pulchritudinem[1].

[1] Cetera deficiunt.

## IV.

ܥܠ ܐܪܒܥܝܢ ܤܗܕ̈ܐ .

ܬܘܒ ܡܕܪ̈ܫܐ ܕܝܠܗ ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ
ܕܥܠ ܐܪܒܥܝܢ ܤܗܕ̈ܐ ܩܕܝ̈ܫܐ :

### I.

ܩܕܡܝܐ ܒܩܠܐ ܒܗܘܢ ܚܕ ܒܫܒܐ .

ܒܗ ܤܗܕ̈ܐ ܕܤܝܒܪܘ ܓܠܝܕܐ ܘܩܘܪܫܐ ܡܢ
ܪ̈ܕܘܦܐ : ܗܐ ܒܟܠܝܠܗ ܕܡܠܟܐ ܦܪܝܫܝܢ
ܕܘܟܪ̈ܢܝܗܘܢ +

ܪܬܚ ܗܘܐ ܚܘܒܗ ܕܒܪ ܐܠܗܐ ܒܐܪܒܥܝܢ
ܤܗܕ̈ܐ : ܘܥܠܘ ܗܘܘ ܩܡܘ ܗܘܘ ܩܕܡ
ܕܝ̈ܢܐ ܛܪ̈ܘܢܐ ܕܐܪܥܐ . ܒܥܡܩܐ ܕܡ̈ܝܐ ܐܩܝܡܘ
ܐܢܘܢ ܟܠܗ ܠܠܝܐ . ܘܠܐ ܐܬܕܚܠܘ ܠܐ ܡܢ
ܥܡܩܐ ܘܠܐ ܡܢ ܩܘܪܫܐ ❖

ܙܪܥ ܗܘܐ ܒܝܫܐ ܚܤܡܐ ܒܠܒܗ ܕܡܠܟܐ
ܚܢܦܐ . ܕܢܫܢܩ ܗܘܐ ܠܥܒ̈ܕܐ ܡܠܟܐ ܒܫܢ̈ܩܐ
ܩܫ̈ܝܐ . ܒܥܡܩܐ ܕܡ̈ܝܐ ܐܩܝܡ ܐܢܘܢ ܥܠ
ܟܠܗ . ܘܠܦܓܪ̈ܝܗܘܢ ܒܢܫ̈ܒܐ ܕܪ̈ܘܚܐ
ܦܫܛ ܐܢܘܢ ❖

ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܕܫܠܚܘ ܤ̈ܗܕܐ ܕܝܠܗ
ܦܓܪ̈ܝܗܘܢ . ܐܤܛܠܐ ܫܘܒܚܐ ܡܠܟܐ
ܫܡܝܢܐ ܠܒܫ ܐܢܘܢ . ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܕܓܠܝܕܐ
ܘܩܘܪܫܐ ܤܒܠ ܐܢܘܢ . ܚܬܢܐ ܫܡܝܢܐ ܟܠܝܠܐ
ܕܫܘܒܚܐ ܓܕܠ ܠܪ̈ܝܫܝܗܘܢ +

## IV.

### HYMNI

## DE 40 MARTYRIBUS SEBASTIÆ.

Ejusdem sancti Ephræmi hymni de quadraginta sanctis Martyribus [1].

### I.

Primus. Tono : in die dominica [2].

Responsorium : **Jam regia corona distinguuntur commemorationes martyrum qui frigus et gelu a persecutoribus passi sunt [3].**

**1. Fervebat amor Filii Dei in quadraginta martyribus ; ingressi steterunt coram judicibus, terræ tyrannis, qui in stagno aquæ eos tota nocte consistere fecerunt ; illi autem nec stagno nec gelu territi sunt.**

**2. Malus invidiam seminaverat in corde regis ethnici, ut duris tormentis cruciaret servos regis cœlestis ; in stagno aquæ jussit eos consistere, ventisque flantibus eorum corpora exposuit.**

**3. Quo tempore martyres sua corpora vestibus exuerunt, rex cœlestis stola gloriæ induit eos ; quo tempore frigus et gelu patiebantur, sponsus cœlestis coronam gloriæ texebat capitibus eorum.**

1 E M. B. codd. add. 14,506 f. 87-91.

2 Stropha constat 4 versibus duodecim syllabarum. Versus autem dividi potest in tres versus quatuor syllabarum.

3 Primus hic hymnus videtur abbreviatus. Pro more recepto in codicibus liturgicis quatuor tantum strophæ selectæ fuerint. Hymni autem 2us et 3us integre servati fuerint. Præter quinque hymnos hic exscriptos, alios plures composuerat divus vates in 40 martyres. Horum versio græca habetur *Opp. græco-lat.* II, 341, sqq. De iisdem martyribus homiliam habuit S. Basilius quæ legitur *Patrol. gr.* XXXI, 507, et Gregorius Nyssenus *Patrol. gr.* XLVI, 750 sqq.

ܢܚܬܘ ܗܘܘ ܚܝ̈ܠܐ ܕܥܝ̈ܖܐ ܠܚܩܡ ...
ܕܠܒܒܝܢ ܗܘܘ ܠܓܘܕܐ ܒܪܝܟܐ ܕܣܗ̈ܕܐ
ܐܪ̈ܒܥܝܢ . ܕܨܘ ܗܘܘ ܥܝ̈ܖܐ ܟܕ ܚܙܝܢ ܗܘܘ
ܪ̈ܥܝܢܝܗܘܢ : ܕܚܒܝܒܝܢ ܗܘܘ ܒܚܘܒܗ
ܕܝܫܘܥ ܡܠܟܐ ܪ̈ܡܐ ܗܘܐ +

4. Agmina angelorum descenderunt ut confortarent agmen benedictum quadraginta martyrum; exultarunt angeli videntes eorum mentes amore Jesu, regis excelsi, instructas.

## II.

ܐܚܪܢܐ ܒܩܠܐ ܕܦܪܕܝܣܐ .

ܥܘܢܝܬܐ : ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܟܠܠܟܘܢ ܘܐܘܪܒ ܕܘܟܪܢܟܘܢ . ܘܝܗܒ ܫܡ̈ܗܝܟܘܢ ܒܐܪܒܥ ܦܢܝ̈ܬܐ .

ܐܪܙܐ ܫܦܘ ܪ̈ܥܝܢܝ . ܢܓ̈ܕܐ ܕܝܘܠܦܢܟ .
ܫܘܥܪ̈ܝܗܘܢ ܕܐܬܠܝ̈ܛܐ . ܕܒܡܣܝܒܪܢܘܬܗܘܢ ܐܚܕܘ .
ܟܠܝ̈ܠܐ ܕܙܟܘܬܐ . ܘܙܟܘ ܘܐܬܓܢܚܘ .
ܒܥܡܠܗܘܢ .
ܘܒܕܡܐ ܕܨܘܪ̈ܝܗܘܢ ܨܒܬܘ ܢܦܫܬܗܘܢ .
ܘܩܪܒܘ ܠܐܠܗܐ ܪܝܚܐ ܕܡܘܬܗܘܢ ❖

ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܒܫܪܪܗ . ܚܝܠ ܠܡܣܓܕܢܘ̈ܗܝ :
ܘܢܚܬܘ ܠܐܓܘܢܐ . ܕܚܝܠܐ ܘܠܐ ܕܚܠܐ :
ܘܐܣܬܝܒܪܘ ܟܠ ܫܢܕܐ . ܩܫܝܐ ܕܪ̈ܕܘܦܐ :
ܘܙܟܘ ܒܚܘܒ ܡܫܝܚܗ ܕܡܪܗܘܢ .
ܘܒܪ̈ܓܠܝܗܘܢ ܕܫܘܘ . ܠܒܝܫܐ ܒܥܠܕܒܒܐ :
ܘܗܐ ܡܬܟܪܙ ܚܘܒ ܡܚܘܬܗ ܒܟܠ ܕܪ ❖

ܓܒ̈ܝܐ ܘܩܕ̈ܝܫܐ . ܕܐܬܩܪܝܘ ܠܡܫܬܘܬܐ .
ܢܗܘܘܢ ܒܚܫ̈ܝܗܘܢ . ܩܪ̈ܝܐ ܠܫܬܘܬܐ :
ܒܐܠܦ̈ܐ ܕܦܓܪ̈ܝܗܘܢ . ܥܒܪܘ ܒܝܬ ܕܚܠܐ .
ܘܒܓܦ̈ܐ ܕܐܘܠܨ̈ܢܗܘܢ ܦܪܚܘ ܚܛܦܘ .

## II.

Alius. Tono paradisi[1].

Responsorium : **Benedictus qui coronavit vos et magnificavit memoriam vestram et inclyta reddidit nomina vestra in quatuor mundi partibus.**

1. Infunde menti meæ fontes doctrinæ tuæ, ut narrem acta martyrum qui sua constantia obtinuerunt coronas victoriæ, ac vicerunt suoque labore triumpharunt atque colli sui sanguine sese exornarunt et Deo gratum obtulerunt mortis suæ odorem.

2. Benedictus qui sua veritate roboravit suos adoratores, ut absque metu descenderent in agonem terribilem, horrenda persecutorum supplicia sustinerent victoriamque reportarent per amorem Domini sui ac pedibus contererent Malum, eorum inimicum. Ecce clades ejus prædicatur omne per ævum.

3. Electi et sancti, qui ad convivium vocati sunt, sint passionibus suis invitati ad convivium cœleste. Suorum corporum naviculis domum terroris transmearunt, et pennis suarum afflictionum rapti

1 Stropha constat 11 versibus hoc ordine : 55555575555.

ܒܠܡܐܢ ܚܕ̈ܘܬܐ : ܒܐܬܪܐ ܕܙܕ̈ܝܩܐ :
ܒܗܘ ܥܠܡܐ ܪܒܐ . ܕܠܐ ܦܣܩܝܢ ܛܘ̈ܒܘܗܝ ܀

ܕܣܝܒܪܘ ܐܘ̈ܠܨܢܐ . ܒܗܢ ܥܠܡܐ ܕܥܒܪ .
ܢܕܘܨܘܢ ܒܩܝܡܬܐ . ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ .
ܘܚܠܦ ܫܘ̈ܢܩܐ . ܕܣܝܒܪܘ ܒܦܓ̈ܪܝܗܘܢ .
ܠܒܫܝܢ ܐܣܛܠܐ ܫܘܒܚܐ ܒܓܘ ܥܕܢ .
ܘܥܐܠܝܢ ܥܡ ܚܬܢܐ . ܠܓܢܘܢ ܚܕ̈ܘܬܐ .
ܘܡܬܒܣܡܝܢ ܥܡܗ . ܒܛܒ̈ܬܐ ܫܡܝ̈ܢܐ ܀

ܢܚܬܘ ܐܬܠܝ̈ܛܐ . ܒܥܘ ܡܢܗ ܠܐܠܗܐ :
ܘܥܠܘ ܠܐܓܘܢܐ . ܒܨ̈ܠܘܬܐ ܕܟܐܢܘܬܐ .
ܘܠܒܒܘ ܠܚܕ̈ܕܐ . ܟܕ ܙܡܪܝܢ ܫܘܒܚܐ .
ܠܡܪܝܐ ܗܘ ܕܥܕܪܢ ܠܐ ܢܙܘܥ .
ܐܠܐ ܒܠܒܐ ܚܠܝܡܐ . ܢܥܘܠ ܠܐܓܘܢܐ .
ܘܢܙܟܝܘܗܝ ܠܣܛܢܐ . ܘܢܣܒ ܟܠܝܠܐ ܫܘܒܚܐ ܀

ܘܠܐ ܕܠܐ ܢܦܫܠ . ܐܚ̈ܝ ܒܥܐܕ̈ܝܗܘܢ .
ܕܐܪܒܥܝܢ ܓܢܒܪ̈ܐ . ܕܢܨܚܘ ܘܐܬܒܚܝܢ .
ܒܓܘ ܝܡܬܐ . ܕܢܥܒܕ ܥܐܕܐ ܒܚܝܠܐ .
ܘܢܫܒܚ ܘܢܙܡܪ ܘܢܬܒܣܡ .
ܘܢܓܕܘܠ ܒܬܫܒ̈ܚܬܗܘܢ . ܟܠܝܠܐ ܠܡܪܐ ܟܠ :
ܕܚܝܠ ܠܣܓ̈ܘܕܘܗܝ . ܒܝܘܡܐ ܕܐܘ̈ܠܨܢܐ ܀

ܐܫܠܚܘ ܕܟܦܘܪܐ . ܙܝܢܘܗܝ ܫܕܘ ܡܢܗܘܢ .
ܘܠܒܫܘ ܒܚܠܝܡܘܬ . ܙܝܢܐ ܕܟܐܢܘܬܐ .
ܘܐܣܪܘ ܚܨ̈ܝܗܘܢ . ܒܙܝܢܐ ܕܪܘܚܩܘܕܫܐ .
ܘܐܬܬ ܛܝܒܘܬܐ ܠܥܘܕܪܢܗܘܢ .
ܘܗܘܘ ܓܢܒ̈ܪܐ . ܐܬܟܬܫܘ ܒܐܓܘܢܐ .
ܘܐܙܟܝܘ ܘܢܨܚܘ . ܘܢܣܒܘ ܟܠܝ̈ܠܝܗܘܢ ܀

ܚܙܝܬ ܘܚܪܬ ܐܚ̈ܝ . ܣܘܠܩܐ ܕܥܒ̈ܕܝܗܘܢ .
ܚ̈ܫܐ ܘܐܘ̈ܠܨܢܐ . ܘܫܢܕ̈ܐ ܕܟܠ ܓܢܣ .

requiescunt in portu gaudiorum, in loco justorum, in hoc sæculo magno, cujus beatitudines non desinunt.

4. Qui afflictiones sustinuerunt in hoc mundo transeunte exultabunt resurgentes in die judicii, pro suppliciis quæ in corporibus suis passi sunt, stola gloriæ induentur in Eden, et cum sponso ingredientur in thalamum gaudiorum atque cum eo bonis cœlestibus delectabuntur.

5. Athletæ descenderunt in agonem piisque precibus Deum oraverunt, ac sese invicem confortaverunt canentes : Laus Domino qui nos adjuvat ut non commoveamur, sed animo forti ingrediamur agonem et vincamus Satanam et accipiamus coronam gloriæ.

6. Oportet, fratres, ut non torpescamus in festis horum quadraginta heroum, qui in medio stagno inclaruerunt, et devote celebremus triumphum eorum, eosque laudemus psallentes et lætantes et texamus laudibus eorum coronam Domino omnium, qui roboravit adoratores suos in die afflictionis.

7. Exuerunt et a se projecerunt arma abnegatoris, ut animo forti induerent arma justitiæ ; cinxerunt lumbos suos armis Spiritus sancti, adveniente in eorum auxilium gratia facti sunt viri fortes in agone, pugnaverunt, vicerunt, triumpharunt et obtinuerunt coronas suas.

8. Vidi, fratres, et consideravi gradus actuum eorum, passiones, afflictiones, supplicia omnis gene-

ܘܐܬܕܡܪܬ ܛܒ . ܒܓܘܫܡܝܗܘܢ ܟܡܐ ܣܝܒܪܘ :
ܩܘܪܐ ܘܓܠܝܕܐ ܕܝܡܬܐ .
ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܚܝܠܐ . ܕܚܝܠ ܠܒܚܝܪܘܗܝ .
ܘܙܟܘ ܠܪܕܘܦܐ . ܒܡܣܝܒܪܢܘܬܗܘܢ ܪܒܬܐ ✤

ris, et valde miratus sum quomodo corpora eorum sustinuerint frigus et gelu stagni. Gloria virtuti quæ roboravit probatos suos ut magna sua constantia vincerent persecutores.

ܛܒܬܐ ܕܠܐ ܥܒܪܢ . ܝܪܬܝܢ ܒܡܠܟܘܬܐ :
ܕܢܚܝܢ ܟܠܝܠܝܗܘܢ . ܒܫܘܦܪܗ ܕܦܪܕܝܣܐ .
ܘܚܕܝܢ ܒܢܝ ܢܘܗܪܐ . ܒܩܠܐ ܕܟܢܫܝܗܘܢ .
ܘܕܝܨܝܢ ܐܝܟ ܐܡܪܐ ܒܓܘ ܥܕܝܢ .
ܘܚܕܐ ܒܗܘܢ ܚܬܢܐ . ܕܐܪܥܘ ܠܡܐܬܝܬܗ .
ܘܡܬܬܙܝܥܝܢ ܥܝܪܐ . ܒܡܘܬܒܝܗܘܢ ܪܓܝܓܐ ✤

9. Illi in regno cœlesti hæredes fiunt bonorum quæ non transeunt, et eorum coronæ refulgent pulchritudine paradisi; gaudent filii lucis in strepitu suorum cœtuum et saliunt velut agni in Eden; gaudet cum eis sponsus in cujus adventum occurrunt; commovent se angeli in desideratis suis sedibus.

ܝܡܬܐ ܠܗܘܢ ܣܓܕܐ . ܘܛܥܢܐ ܠܦܓܪܝܗܘܢ .
ܓܠܝܕܐ ܠܗܘܢ ܝܩܪ . ܘܢܫܩ ܠܥܩܒܝܗܘܢ .
ܩܘܪܐ ܐܦ ܓܠܝܕܐ . ܚܒܘ ܘܐܬܟܒܫܘ ܡܢܗܘܢ .
ܘܟܠܗܝܢ ܐܘܠܨܢܐ ܕܫܘ ܘܥܒܪܘ .
ܚܕܘܐ ܠܥܠܝܐ . ܘܥܐܕܐ ܠܬܚܬܝܐ .
ܘܗܐ ܝܘܡܢܐ ܫܒܚܐ . ܒܗܝܟܠܐ ܕܩܒܪܝܗܘܢ ✤

10. Stagnum eos veneratur eorum corpora gestans, gelu eos honorat et eorum calcaneos deosculatur; frigus et glacies ab eis devicta succubuerunt, illi omnes afflictiones pedibus calcarunt et prætergressi sunt, gaudium attulerunt supernis et festivitatem infimis. Ecce hodie laudibus resonant templa, ubi eorum sepulchra habentur.

ܓܘܕܐ ܕܥܝܪܐ . ܚܕܝܢ ܒܙܟܘܬܗܘܢ .
ܟܕ ܦܪܚܝܢ ܒܐܐܪ . ܠܐܘܪܥܗ ܕܒܪ ܡܠܟܐ .
ܘܡܛܝܢ ܐܝܟ ܝܘܢܐ . ܒܓܦܐ ܠܦܪܕܝܣܐ .
ܘܥܐܠܝܢ ܘܡܬܬܢܝܚܝܢ ܒܓܘ ܥܕܝܢ .
ܘܥܡܪܝܢ ܒܐܐܪ . ܥܒܝܐ ܕܛܒܬܐ .
ܘܕܝܨܝܢ ܘܡܬܦܨܚܝܢ . ܒܢܘܗܪܐ ܕܠܐ ܥܒܪ ✤

11. Agmina angelorum gaudent in eorum triumphali assumptione, dum illi volant per aera in occursum Filii Regis, et velut columbæ alis paradisum petunt atque in Eden ingrediuntur ibique requiem captant, degentes in aere denso bonorum, salientes et exultantes in luce quæ non transit.

ܡܢܘ ܕܠܐ ܢܬܕܡܪ . ܒܓܘܫܡܝܗܘܢ ܟܡܐ ܣܝܒܪܘ .
ܘܡܢܘ ܕܠܐ ܢܬܡܗ . ܒܓܘܫܡܐ ܕܩܕܝܫܐ .
ܕܐܬܓܪܪܘ ܒܥܓܠܬܐ . ܠܢܘܪܐ ܕܐܬܘܢܐ .
ܘܢܦܠܘ ܐܝܟ ܒܣܡܐ ܓܒܝܐ .
ܘܪܝܚܐ ܕܩܛܠܗܘܢ . ܠܥܠܡܐ ܟܠܗ ܡܠܝܘ :

12. Quis non miretur quanta in corpore passi sunt? Quis non miretur corpora sanctorum plaustris advecta in ignem fornacis, in eumque delapsa velut eximia aromata odoremque necis eorum in

ܘܗܘܐ ܐܝܟ ܩܘܪܒܢܐ ܕܟܝܐ ܠܡܪܐ ܕܟܠ ܀

ܢܘܪܐ ܡܫܬܓܪܬܐ . ܒܚܙܘܗܘܢ ܙܥܬ ܐܓܗ .
ܘܐܬܡܬܪܘܬ ܢܦܠܬ . ܒܕܚܠܐ ܩܕܡܝܗܘܢ .
ܘܥܒܪܘ ܥܠܠ ܡܢܗ . ܐܝܟ ܓܫܪܐ ܠܡܥܒܪܢܘܬܐ :
ܘܥܒܪܘ ܕܠܐ ܩܢܛܐ ܠܓܘ ܥܕܢ .
ܘܙܡܪܘ ܠܡܫܒܚܬܐ . ܒܠܫܢܗܘܢ ܚܠܝܐ .
ܠܒܪܐ ܕܚܠܘܠܗ . ܙܡܢ ܩܪܐ ܐܢܘܢ ܀

ܣܒܪܐ ܕܠܐ ܣܟܝܐ : ܢܗܪ ܓܪܡܝܗܘܢ .
ܘܥܒܕܝܢ ܚܝܠܐ ܘܐܣܝܘܬܐ :
ܘܗܘܐ ܒܟܡܪ ܣܛܢܐ . ܕܐܬܙܟܝ ܒܩܛܠܗܘܢ .
ܘܗܘܐ ܦܟܝܪ ܡܬܬܙܝܥ ܘܬܠܐ ܘܡܬܢܓܕ .
ܘܡܬܦܫܛ ܠܡܪܕܘܬܐ . ܚܨܗ ܕܡܪܘܕܐ .
ܕܒܙܚ ܒܫܢܩܝܗܘܢ . ܕܬܒܪܘܗܝ ܕܠܐ ܚܘܣܢ ✣

ܥܐܠܝ ܠܓܘܗ ܐܬܪܐ . ܘܢܚܝܢ ܒܛܒܬܗ .
ܘܡܬܦܪܓܓܐ ܐܦ . ܢܦܫܗܘܢ ܒܒܘܣܡܐ .
ܘܦܨܝܢ ܒܓܘ ܡܛܘ̈ܒܐ . ܒܬܢܐ ܕܪ̈ܝܚܘܗܝ :
ܘܛܥܝܢ ܠܥܩܬܐ ܕܫܢܩܝܗܘܢ .
ܘܢܣܒܝܢ ܟܠܝܠܘܗܝ . ܡܨ̈ܒܬܝܢ ܒܟܠ ܫܘܦܪܝܢ .
ܘܙܡܪܝܢ ܒܐܘܫܥܢܐ . ܫܘܒܚܐ ܠܒܪ ܡܠܟܐ ✣

ܙܩܝܦܐ ܕܒܗ ܗܝܡܢܘ . ܗܘܝܘ ܦܪܩ ܐܢܘܢ .
ܨܪܘܗܝ ܒܠܒܗܘܢ . ܘܨܝܪܘܗܝ ܒܨܘܪ̈ܬܗܘܢ .
ܘܥܠ ܟܬܦܝܗܘܢ ܛܥܢܘܗܝ .
ܘܫܕܘ ܨܠܡܐ ܕܒܗܬܬܐ :
ܘܐܘܕܝܘ ܒܡܫܝܚܐ . ܩܛܝܠܐ ܕܡܝܬ ܘܚܝܐ .
ܘܐܚܝ ܒܗ ܡܘܬܗ . ܠܥܠܡܐ ܘܒܪ̈ܝܬܐ ✣

ܪܘܡܐ ܒܗܘܢ ܚܕܐ . ܘܥܘܡܩܐ ܒܗܘܢ ܪܘܙ .
ܘܡܕܒܪܐ ܒܗܘܢ ܕܨ . ܘܚܩܠܐ ܒܗܘܢ ܪܢܡ .
ܛܘܪܐ ܘܪܡܬܐ . ܡܫܬܒܗܝܢ ܒܡܬܝܗܘܢ .

cœlum ascendentem velut oblationem puram omnium Domino.

13. Ignis accensus, iis visis, commotus est, tremuit metuque coram eis collapsus est; sancti vero illo tanquam ponte ad transeundum utentes absque metu transierunt in Eden suavique lingua laudes cecinerunt Filio, qui eos vocavit atque invitavit ad convivium suum.

14. Spes inexpectata collustrat eorum ossa, quæ virtutes senationesque operantur. Luget autem Satanas nece eorum devictus, ligatusque vacillans ac suspensus punitur; Spiritus rebellis dorsum extendit correptioni; quia illusit suppliciis eorum, eum absque misericordia confregerunt.

15. Martyres paradisum ingressi ejus bonis fruuntur, ejusque deliciis anima eorum oblectatur; divertunt in ejus benedictis atque odorantibus pratis, obliviscuntur ærumnas suppliciorum; accipiunt ejus coronas omni venustate nitentes et in suis hosannis cantant laudem Filio Regis.

16. Crucifixus in quo crediderunt salvavit eos; eum impresserunt in cordibus suis, et in suis imaginibus depinxerunt et in scapulis portarunt, simulacra turpia abjecerunt et confessi sunt Christum occisum, mortuum et viventem, qui per mortem suam vivificávit mundum et creaturas.

17. Altum in eis gaudet et profundum in eis lætatur; desertum in eis exultat et agri in eis resonant; montes et colles eorum se-

ܒܐܪܒܥ ܦܢܝܬܐ ܕܢܚܝ :
ܒܝܡܡܐ ܘܒܓܙܪܬܐ : ܒܝܒܫܐ ܘܒܥܕܬܐ .
ܒܪܝܟ ܡܪܗܘܢ ܕܐܘܪܒ ܢܨܚܗܘܢ ܫܒܝܚܐ ✣

ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܐܪܡܝ ܚܝܠܗ ܒܓܪܡܝܗܘܢ .
ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܐܚܝ ܒܡܘܬܗ ܠܡܘܬܗܘܢ .
ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܓܒܐ ܠܟܠܗܘܢ .
ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܐܘܪܒ ܝܘܡܐ ܕܥܐܕܗܘܢ .
ܘܗܐ ܢܨܚ ܝܘܡܢ ܫܘܥܪܝܗܘܢ ܒܟܠ ܦܢܝܢ ✣

ܬܙܡܪ ܥܕܬܐ . ܥܡ ܝܠܕܝܗ ܒܐܘܫܥܢܐ .
ܫܘܒܚܐ ܠܒܪ ܡܠܟܐ ܕܡܬܩܠܣ ܒܣܗܕܘܗܝ .
ܘܐܥܬܪܗ ܒܚܘܒܗ : ܒܣܝܡܬܐ ܕܓܪܡܝܗܘܢ .
ܘܗܐ ܕܨܐ ܝܘܡܢ ܒܥܐܕܗܘܢ .
ܕܙܟܘ ܒܢܨܚܢܝܗܘܢ . ܘܢܣܒܘ ܟܠܝܠܝܗܘܢ .
ܘܐܦܨܚܘ ܠܬܒܝܠ : ܒܚܫܡܝܬܗܘܢ ܪܒܐ ✣

pulchris abundant : in quatuor mundi partibus illustres sunt, in mari et in insulis, in terra et in ecclesiis ; benedictus Dominus qui magnificavit eorum triumphum gloriosum.

18. Gloria illi qui infudit virtutem suam in ossibus eorum ! gloria illi qui nece sua vivificavit necem eorum ! gloria illi qui omnes illos elegit ! gloria illi qui magnificavit eorum diem festum ! Ecce ubique terrarum hodie acta eorum celebrantur.

19. Ecclesia cum suis natis in hosannis canat gloriam Filio Regis, qui nece martyrum encomium ejus facit atque amore suo eam thesauro ossium eorum ditat. Exultat hodie Ecclesia in festo eorum, quia virtutibus suis triumpharunt, coronas suas acceperunt, mundumque magno suo convivio lætificarunt.

## III.

ܐܚܪܢܐ ܒܩܠܐ ܕܟܠܬ ܡܠܟܐ .

ܥܘܢܝܬܐ : ܕܘܟܪܢܗܘܢ ܕܣܗܕܐ ܢܗܘܐ ܠܒܘܪܟܬܐ : ܘܨܠܘܬܗܘܢ ܬܗܘܐ ܫܘܪܐ ܠܢܦܫܬܢ .

ܣܗܕܐ ܒܪܝܟܐ ܐܪܒܥܝܢ .
ܠܩܘܪܐ ܢܚܬܘ ܗܘܘ ܒܫܡܗ ܕܡܪܗܘܢ .
ܘܟܠܗ ܠܠܝܐ ܣܝܒܪܘ .
ܘܩܘܪܫܐ ܥܙܝܙܐ ܘܓܠܝܕܐ ܩܫܝܐ .
ܙܟܐ ܘܐܬܦܟܪ ܐܟܠܩܪܨܐ .
ܘܙܟܘ ܘܢܣܒܘ ܟܠܝܠܐ .
ܘܫܢܝܘ ܠܓܢܘܢܐ . ܕܚܝܐ ܠܥܠܡ .
ܘܕܘܟܪܢܗܘܢ ܢܨܝܚ ܒܬܒܝܠ ✣

## III.

Alius. Tono : sponsa regis [1].

Responsorium : **Memoria martyrum sit in benedictione eorumque preces sint munimentum animabus nostris.**

1. Quadraginta martyres benedicti in stagnum descenderunt in nomine Domini sui et tota nocte passi sunt frigus et gelu sævum ; sed victus fuit ac prostratus Diabolus ; illi vero vicerunt et coronam adepti migrarunt in thalamum vitæ, ut memoria eorum in æternum clara sit in mundo.

1 Schema strophæ est : 686888556.

ܬܡܗܘ ܡܠܐܟܐ ܘܐܬܕܡܪܘ .
ܒܡܣܝܒܪܢܘܬܗܘܢ ܕܟܡܐ ܣܝܒܪܘ .
ܕܒܩܘܪܐ ܩܫܝܐ .
ܠܐ ܐܬܪܦܝܘ : ܐܘ ܐܬܦܠܚܘ :
ܘܩܡܘ ܥܠ ܦܘܪܐ ܟܠܗ ܡܢ ܚܒܠܐ :
ܘܒܬܫܒܚܬܗܘܢ ܩܥܘ ܘܐܡܪܝܢ :
ܒܪܝܟ ܡܪܝܐ ܕܚܝܠ . ܠܥܒܕܘܗܝ ܒܐܓܘܢܐ .
ܕܚܠܦ ܫܡܗ ܩܪܒ ܡܬܟܢܫܝܢ ܀

ܒܗܕܐ ܫܥܬܐ ܣܗܕܐ .
ܠܦܪܘܩܗܘܢ ܒܥܘ ܒܥܘܬܐ .
ܕܐܪܒܥܝܢ ܥܠܘ ܗܘܘ ܠܩܛܪܐ :
ܕܠܐ ܢܒܨܪ ܡܢ ܡܢܝܢܗܘܢ .
ܘܗܘ ܚܕ ܕܐܬܦܠܓ ܘܐܟܪܝ ܐܢܘܢ .
ܟܕ ܦܪܫܘ ܡܢ ܓܘܗܘܢ .
ܢܛܘܪܐ ܚܠܦܘܗܝ ܥܠܗ ܗܘܐ ܠܓܘ ܩܛܪܐ .
ܘܡܠܝ ܒܥܘܬܐ ܕܐܬܠܝܛܐ ܀

ܥܝܪܐ ܘܐܢܫܐ ܬܡܗܘ ܗܘܘ .
ܒܓܢܒܪܘܬܐ ܕܣܗܕܐ ܒܪܝܟܐ .
ܕܚܙܘ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܚܕ ܡܢܗܘܢ .
ܕܚܠܫ ܘܡܚܝܠ ܡܢ ܣܝܒܘܬܐ .
ܘܚܒܪܘܗܝ ܐܚܕܘ ܠܗ ܒܢܚܬܘܗܝ .
ܘܐܫܠܚܘܗܝ ܠܗ . ܘܐܥܠܘܗܝ ܠܩܛܪܐ .
ܘܒܗܬ ܣܛܢܐ ܒܡܣܝܒܪܢܘܬܗܘܢ ܪܒܐ .
ܘܗܢܘܢ ܒܙܟܘܬܐ ܐܬܟܠܠܘ ܀

ܒܗܘܢ ܫܠܡܬ ܢܒܝܘܬܐ .
ܕܙܡܪ ܕܘܝܕ ܒܢܒܝܘܬܗ .
ܕܐܥܠܬܢ ܒܡܝܐ .
ܘܒܬܪܟܢ : ܢܦܩܢ ܠܪܘܚܬܐ ܚܝܐ .
ܫܠܡܘ ܣܗܕܐ ܐܪܙܐ ܘܛܘܦܣܐ .
ܕܥܕܬܐ ܕܢܒܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ .
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܒܨܘܡܗ . ܐܣܦ ܡܢܝܢܗܘܢ .
ܕܗܐ ܐܪܒܥܝܢ ܒܐܪܒܥܝܢ ܡܬܢܗܪܝܢ ܀

2. Mirati atque attoniti fuerunt angeli quanta illi constantia passi sunt, quippe qui duro frigore nec relaxati nec ad idola conversi sunt, sed super stagnum in choro colligati in canticis exclamabant : Benedictus Dominus qui roboravit servos suos in agone, ad quod pro nomine ejus congregati sunt.

3. Martyres in hoc momento preces obtulerunt suo Mediatori, ut, quum quadraginta ingressi essent, non minueretur eorum numerus. Unus lapsus est eosque sua ab eis separatione contristavit, custos autem pro eo stagnum ingressus est et adimplevit preces athletarum.

4. Angeli hominesque mirati sunt fortitudinem martyrum benedictorum. Quum viderunt unum ex illis senectute debilitatum agonem ingressum, ejus socii manibus vestes ejus apprehenderunt, eum exuerunt et in stagnum adduxerunt ; pudefactus est magna eorum constantia Satanas ; illi autem victores ascenderunt et martyrio coronati sunt.

5. De eis adimpletum est oraculum, quod cecinit David in prophetia sua : « *Traduxisti nos per aquam et ignem, et rursus in refrigerio sumus* [1]. » Martyres adimpleverunt Ecclesiæ Dei mysteria et figuras prophetiæ. Benedictus qui suo jejunio associavit numerum eorum. Ecce quadraginta per quadraginta illustrantur.

[1] Ps. LXV, 12.

ܬܗܪܐ ܚܙܝܬ ܗܘܬ ܥܡܗܘܢ .
ܘܐܝܟ ܐܦܫܩܝܘܗܝ ܠܐ ܝܕܥ ܐܢܐ .
ܕܝܢܐ ܕܝܠܗ ܥܡܗܘܢ ܢܩܦܗ .
ܚܠܦ ܗܘܐ ܡܢ ܪܕܘܦܐ ܗܘܐ . ܘܗܘܐ ܪܕܝܦܐ ...
ܘܚܙܐ ܠܟܠܝܠܐ ܕܢܚܬܝܢ ܠܪ̈ܫܝܗܘܢ .
ܫܘܪ ܚܛܦܗ ܥܡܗܘܢ ܠܡܠܟܘܬܐ . ✣

6. Mirum quid vidi cum eis, et quomodo dicam nescio : Judex ipse se cum eis miscuit; ex persecutore factus est persecutionem passus.... Quum vidit coronas e cœlo in capita martyrum dimitti, ipse prosiliens rapuit cum eis regnum cœlorum.

## IV.

ܐܚܪܢܐ ܒܩܠܐ ܣܓܕܝܢܢ ܡܪܝ .

ܥܘܢܝܬܐ : ܒܪܝܟ ܡܫܝܚܐ ܕܚܕܝ ܠܢ ܒܥܘܗܕܢܝܗܘܢ ܕܪ̈ܚܡܘܗܝ . ܐܚܪܢܐ ܒܪܝܟ ܕܒܕܡܟܘܢ ܐܬܪܥܝ ܘܐܪܝܡ ܩܪܢܐ ܕܥܐܕ̈ܘܗܝ .

Alius. Tono : Adoramus, Domine[1].

Responsorium : **Benedictus Christus qui nos lætificavit in commemorationibus dilectorum suorum.** Aliud : **Benedictus qui vestro sanguine reconciliatus est et exaltavit cornu festorum suorum.**

ܡܨܠܝܢܐ ܡܠܝܠܐ ܐܢܬܘܢ .
ܣܗܕ̈ܐ ܒܪ̈ܝܟܐ ܚܠܦ ܟܠܢ .
ܘܦܪܗܣܝܐ ܐܦܐ ܐܝܬܝܟܘܢ ܠܟܘܢ .
ܩܕܡ ܒܝܡܐ ܕܡܠܟ ܡܠܟ̈ܐ .
ܕܒܓܠܝܕܐ ܐܬܟܠܠܬܘܢ .
ܘܒܢܘܪܐ ܗܘܝܬܘܢ ܒܚܝܪܝܢ ✣

1. Intercessores rationales estis pro nobis, o benedicti Martyres, et fiduciam habetis coram tribunal Regis regum, quia gelu coronam adepti estis et igne fuistis probati.

ܥܠܬܘܢ ܠܝܡܐ ܘܠܐ ܫܠܝܬܘܢ .
ܘܒܩܘܪܫܐ ܘܓܠܝܕܐ ܙܟܝܬܘܢ .
ܐܬܒܥܘ ܥܡܢ ܠܡܫܝܚܐ .
ܕܢܫܘܐ ܠܡܣܒ ܚܘ̈ܒܝܢ .
ܘܒܚܢܢܐ ܝܪ̈ܬܐ ܥܡܟܘܢ .
ܡܢܬܐ ܕܓܢܘܢ ܢܘܗܪܐ ✣

2. Intrastis in stagnum et non defecistis, sed frigore et gelu triumphastis ; rogate nobiscum Christum, ut digni efficiamur obtinendi remissionem nostrorum debitorum et per misericordiam vobiscum hæredes fiamus thalami lucis.

ܪ̈ܡܐ ܠܟܘܢ ܗܘ ܡܫܒܚܝܢ .
ܘܬܚܬܝ̈ܐ ܒܟܘܢ ܐܬܕܡܝܘ :
ܘܗܐ ܠܟܠܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܒܝܬ ܓܘܣܐ .
ܘܪܕܝܢ ܡܢܟܘܢ ܥܘܕܪ̈ܢܐ .
ܡܣܬܢܩ ܠܓܪ̈ܡܝܟܘܢ ܘܡܩܒܠ .
ܡܢ ܓܪ̈ܡܝܟܘܢ ܢܦܫ ܠܗ ✣

3. Superni vos laudant et infimi vos imitantur, ecce refugium facti estis et fluunt a vobis auxilia. Quicumque indiget obtinet ab ossibus vestris alleviationem.

1 Stropha sex versus septem syllabarum continet.

1 Idem est ac ܬܗܪܐ ܐܝܟ ܡܪܝ.

ܐܪܒܥܝܢ ܓܒܪ̈ܝܢ ܢܨܝ̈ܚܐ .
ܕܫܛܘ ܠܥܠܡܐ ܥܒܘܪܐ .
ܘܠܥܠܡܐ ܕܪܘܡܐ ܐܚܒܘ .
ܘܓܠܝܕܐ ܘܩܘܪܫܐ ܣܒܠܘ .
ܘܒܡܣܝܒܪܢܘܬܗܘܢ ܐܒܗܬܘ ܗܘܘ .
ܠܛܘ̈ܪܢܐ ܕܪܕܦܘ ܐܢܘܢ ܀
ܒܓܘ ܝܡܐ ܕܣܒܣܛܝܐ .
ܐܪܡܘ ܐܢܘܢ ܪ̈ܕܘܦܐ .
ܘܓܠܝܕܐ ܠܐ ܐܬܪܦܝܘ .
ܘܩܘܪܫܐ ܠܐ ܐܬܟܢܥܘ :
ܘܡܢ ܫܘܢܩܐ ܠܐ ܙܟܘ ܗܘܘ :
ܕܠܣܒܪܐ ܕܡܪܗܘܢ ܣܟܝܘ ܀
ܚܙܐ ܗܘܐ ܛܘܪܢܐ ܠܛܘ̈ܒܢܐ :
ܕܠܐ ܐܬܬܙܝܥܘ ܡܢ ܠܘܚܡܝܗܘܢ .
ܘܦܩܕ ܗܘܐ ܕܢܬܛܪܚܘܢ .
ܒܓܘ ܝܡܐ ܢܪܡܘܢ ܐܢܘܢ .
ܘܓܠܝܕܐ ܘܩܘܪܫܐ ܩܫܝܐ :
ܠܐ ܐܬܪܦܝܘ ܒܐܓܘܢܐ ܀
ܐܪܒܥܝܢ ܣܗ̈ܕܐ ܙܟܝ̈ܐ :
ܒܚܕܐ ܪܥܝܐ ܘܐܘܝܘܬܐ .
ܐܬܟܬܫܘ ܠܘܩܒܠ ܛܘܥܝܝ .
ܘܐܒܗܬܘ ܗܘܘ ܠܐܟܠܩܪܨܐ .
ܕܠܛܘ̈ܪܢܐ ܠܩܒܠܗܘܢ ܙܝܢ .
ܘܦܣܩܘ ܗܘܘ ܠܡܨܝ̈ܕܬܗ ܀
ܒܩܘܪܫܐ ܘܓܠܝܕܐ ܘܓܪܒܝܐ .
ܠܐ ܐܬܪܦܝܘ ܢܨܝ̈ܚܐ .
ܠܐ ܣܒܐ ܕܒܗܘܢ ܐܬܦܠ .
ܘܠܐ ܛܠܝܐ ܕܒܗܘܢ ܐܬܬܙܝܥ .
ܕܨܒܝܢܐ ܛܒܐ ܩܢܝܢ ܗܘܘ :
ܒܚܘܒܗ ܕܡܪܗܘܢ ܫܪܝܪܐ ܀
ܓܠܝܕܐ ܐܬܙܟܝܘ ܗܘܘ .
ܘܡܢ ܝܡܐ ܐܤܩܘ ܐܢܘܢ .

4. Quadraginta viri inclyti, qui res temporales spreverunt et cœlestes dilexerunt, gelu ac frigus sustinuerunt et sua constantia pudefecerunt tyrannos qui eos persecuti sunt.

5. Persecutores projecerunt eos in stagnum Sebastiæ; illi nec gelu relaxati sunt nec frigori cesserunt nec tormentis victi sunt; quia spem Domini sui expectabant.

6. Respiciebat tyrannus beatos, qui minis ejus territi non fuerunt; jussit itaque ut nudi in stagnum projicerentur et gelido frigori exponerentur; beati in agone non defecerunt.

7. Quadraginta martyres invincibiles una mente unoque animo decertarunt adversus errorem, pudore affecerunt Diabolum, qui tyrannos contra eos armaverat, ejusque retia fregerunt.

8. Frigore, gelu et aquilone devicti non sunt martyres, nec senior lapsus est, nec junior commotus est, quia eamdem bonam voluntatem habebant in amore Domini sui veri [1].

9. Gelidi igitur frigoris victores e stagno educti et plaustris impo-

[1] Attamen unus defecit et in balneo tepefacto se projecit, ubi illico expiravit. Quod videns custos carceris se martyribus conjunxit et numerum quadraginta complevit. Vide supra hymn. 3, str. 3.

ܘܥܠܠ ܒܓܠܠܐ ܫܩܝܘ ܐܢܘܢ .
ܕܒܢܘܪܐ ܢܫܕܘܢ ܐܢܘܢ .
ܕܡܢ ܡܝܐ ܘܢܘܪܐ ܢܣܒܘܢ .
ܟܠܝܠܐ ܙܟܘܬܐ ܕܫܘܒܚܐ ܀

siti sunt, ut in ignem projicerentur et ex aqua et igne acciperent gloriosas victoriæ coronas.

## V.

ܒܩܠܐ ܗܢܐ ܝܘܡܐ ܚܕܝ ܡܪܝ .

Tono: Hic dies lætificavit, Domine[1].

ܥܘܢܝܬܐ : ܡܫܝܚܐ ܕܚܝܠ ܠܐܬܠܝܛܘܗܝ :
ܘܥܕܪܬܝܗܘܢ ܒܐܓܘܢܗܘܢ . ܐܥܒܪ ܡܢ ܥܕܬܐ
ܩܕܝܫܬܐ ܚܪܒܐ ܘܟܦܢܐ ܘܡܘܬܢܐ .

Responsorium : **Christe qui roborasti athletas tuos eosque in suo agone adjuvisti, remove ab Ecclesia sancta gladium, famem et pestem.**

ܐܒܐ ܕܐܘܕܥ ܥܠ ܒܪܗ .
ܠܚܙܝܐ ܕܟܣܝܬܐ .
ܐܢܗܪ ܥܝܢܝ ܡܢ ܓܙܟ .
ܕܐܫܬܥܐ ܕܟܘܪܙܗ ܕܐܬܠܝ ܀
ܐܓܘܠ ܦܩܚܐ ܕܡܠܝ :
ܘܐܩܪܒ ܠܟ ܪܫܝܬܐ .
ܘܒܡܘܗܒܬܟ ܢܫܬܟܠܠ .
ܟܠܝܠܐ ܗܕܪܐ ܕܐܬܠܝܛܝܟ ܀
ܛܘܒܐ ܕܒ ܒܥܪܛܠܝܘܬܐ :
ܙܩܦܘ ܦܓܪܝܗܘܢ ܒܩܪܚܐ .
ܘܒܟܢܦܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ .
ܢܦܫܬܗܘܢ ܦܪܚ ܠܫܡܝܐ ܀
ܡܫܝܚܐ ܕܣܗܕܘ ܥܠ ܩܛܠܗ .
ܢܒܝܐ ܘܟܗܢܐ ܘܙܕܝܩܐ .
ܐܢܬ ܡܠܠ ܒܝ ܟܘܪܙܐ :
ܕܣܗܕܐ ܕܐܘܕܝܘ ܒܓܠܝܕܐ ܀
ܪܘܚܐ ܕܡܠܠ ܒܢܒܝܐ .
ܘܫܡܠܝ ܐܪܙܘܗܝ ܒܫܠܝܚܐ .
ܐܫܩܝܢܝ ܠܝ ܝܡܐ ܕܝܘܠܦܢܟ .
ܡܢ ܝܡܐ ܕܝܕܥܬܟ ܀

1. Pater qui Filium tuum occulta videntibus revelasti, illumina oculos meos e thesauro tuo, ut enarrem triumphum martyrum tuorum.

2. Texam flores verborum meorum et offeram tibi primitias, ut dono tuo inclyta athletarum tuorum corona perficiatur.

3. Beati nudi stagno velut cruci affixerunt corpora sua, pennis autem fidei eorum animæ in cœlum migrarunt.

4. Christe, cujus neci testimonium reddiderunt prophetæ, sacerdotes et justi, narra per me triumphum martyrum, qui te confessi sunt in gelido frigore.

5. Spiritus qui locutus es per prophetas et adimplevisti mysteria tua per apostolos, præbe mihi e mari scientiæ tuæ absconditæ potum doctrinæ tuæ.

1 Stropha habet quatuor versus septem syllabar

ܐܫܒܘܚ ܐܝܟ ܕܡܨܝܐ ܐܢܐ .
ܟܢܫܐ ܫܦܝܐ ܕܦܫܝܛܘܬܐ .
ܕܠܐ ܒܣܝܦܐ ܐܬܟܠܠܘ :
ܒܩܘܪܐ ܘܒܪܕܐ ܘܓܪܒܝܐ ✣
ܩܡܘ ܐܝܟ ܓܢܒܪܐ ܘܚܣܝܢܐ .
ܘܠܐ ܐܬܦܫܠܘ ܒܐܓܘܢܐ .
ܘܒܢܘܪܐ ܢܦܠܘ ܦܓܪܝܗܘܢ .
ܐܝܟ ܒܣܡܐ ܒܣܡܐ ܘܐܪܘܡܛܐ ✣
ܩܡ ܩܘܫܬܐ ܘܐܠܦ ܐܢܘܢ .
ܘܙܪܙ ܐܢܘܢ ܠܐܬܠܝܛܐ .
ܘܗܘܘ ܣܗܕܐ ܠܣܒܪܬܐ .
ܘܐܚܕܘ ܟܠܝܠܐ ܕܙܟܘܬܐ ✣
ܐܪܒܥܝܢ ܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ .
ܢܚܬܘ ܠܐܓܘܢܐ ܒܓܘ ܝܡܬܐ .
ܘܫܠܚܘ ܘܫܒܩܘ ܢܚܬܝܗܘܢ .
ܘܠܒܫܘ ܚܘܒܗ ܕܡܫܝܚܐ ✣
ܠܐ ܙܥܘ ܡܢ ܩܘܪܐ ܩܫܝܐ .
ܕܐܟܠ ܗܘܐ ܒܗܕܡܝܗܘܢ .
ܕܢܘܪܐ ܕܚܘܒܗ ܕܡܫܝܚܐ .
ܕܝܩܕܐ ܗܘܬ ܒܠܒܘܬܗܘܢ ✣
ܐܬܦܪܕܘ ܗܘܘ ܓܪܡܝܗܘܢ .
ܘܐܬܦܫܛ ܒܣܪܐ ܕܒܗܘܢ .
ܘܠܐ ܩܪ ܚܘܒܗܘܢ ܫܪܝܪܐ :
ܕܐܣܝܪ ܗܘܐ ܒܗ ܒܐܠܗܐ ✣
ܒܪܝܟ ܕܝܗܒ ܠܢ ܨܘܡܐ ܕܟܝܐ .
ܕܡܕܟܝܢ ܒܗ ܢܦܫܬܢ .
ܘܐܘܣܦ ܝܗܒ ܠܢ ܒܗ ܓܘܣܐ .
ܐܪܒܥܝܢ ܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ✣

6. Laudabo pro meis viribus pulchrum simplicium virorum cœtum, qui non gladio sed frigore gelu et aquilone martyrio coronati sunt.

7. Steterunt fortes et strenui in agone nec defecerunt; eorum corpora in ignem projecta fuerunt velut incensa et aromata.

8. Adstitit veritas athletis eosque edocuit et exitavit; illi igitur martyres Evangelio effecti obtinuerunt coronam victoriæ.

9. Quadraginta sancti martyres descenderunt in agonem in stagno, exueruntque ac deposuerunt vestes suas et Christi amorem induerunt.

10. Non territi sunt a sævo frigore quod membra eorum invadebat, quia igne amoris Christi corda eorum ardebant.

11. Frigore congelata sunt ossa eorum et detracta caro eis inhærens, sed non friguit sincerus eorum amor, utpote Deo unitus.

12. Benedictus qui dedit nobis jejunium purum, quo nitidæ redduntur animæ nostræ, et addidit nobis refugium quadraginta martyrum[1].

[1] Quædam adduntur strophæ sub alio atque alio tono, quæ videntur ad diversos hymnos pertinere; quare eas omisimus.

## V.

ܡܕܪܫܐ ܥܠ ܚܘܕܬ ܥܕܬܐ .

## V.

## HYMNI DE INSTAURATIONE ECCLESIÆ.

### I.

ܒܩ ܕܟܠܬ ܡܠܟܐ .

### I.

Tono : Sponsa Regis [1].

ܥܘܢܝܐ : ܥܕܬܐ ܒܟܠܗܝܢ ܗܐ ܙܡܪܐ ܫܘ .
ܕܐܣܠܝܬ ܠܙܢܝܬܐ ܘܓܒܝܬܗ̇ .

ܟܠܬ ܡܠܟܐ ܠܫܩܝܪܬܗ̇ .
ܬܗܘܐ ܙܢܝܬܐ ܚܒܪܬ ܥܓܠܐ .
ܘܟܬܒ ܦܛܪܗ̇ ܡܫܒܚܐ .
ܡܢ ܒܝܬܗ ܗܘܐ ܫܕܝܗ̇ ܠܗ̇ .
ܒܝܬܐ ܕܐܬܢܟܠ ܕܬܬܚܙܐ ܒܗ .
ܘܠܐ ܬܬܩܪܐ ܫܒܝܩܬܐ ܕܓܪܬ .
ܟܬܒܐ ܕܢܟܠܐ . ܥܒܕܬ ܕܐܬܝܐ ܒܗ .
ܐܝܟ ܗܘ ܕܫܘܐ ܡܟܪܙ ܠܗ̇ ✣

ܗܐ ܒܪ ܡܠܟܐ ܒܗܝܟܠܐ .
ܕܟܪܝܟ ܠܗ ܗܕܪܐ ܫܘܒܚܐ .
ܕܐܦ ܡܢ ܐܬܪܗ ܬܬܚܫܒ .
ܕܥܠܘܗܝ ܐܡܪ ܗܘܐ ܐܫܥܝܐ .
ܐܬܦܬܝ ܛܒ . ܡܫܟܢ ܫܘܒܚܟܝ .
ܐܘ ܡܟܝܪܬܐ ܥܕܬܐ ܕܥܡܡܐ .
ܐܚܪܬܐ ܕܝܢ . ܝܬܒܐ ܒܚܫܘܟܐ .
ܒܥܘܬܐ ܘܪܘܓܙܐ ...
ܕܥܘܪܘ ܥܝܢܝܗ̇ ܙܠܝܩܐ ܕܒܪܬ ܢܘܗܪܐ ✣

ܐܘ ܨܠܡܗ̇ ܕܟܠܬܐ .
ܓܙܐ ܫܦܝܪܐ ܘܡܠܐ ܐܪ̈ܙܐ .

Responsorium : **Ecce Ecclesia ubique terrarum laudem canit, quia repudiasti fornicatricem et ipsam elegisti.**

**1. Sponsa regis reprobam habeat hanc fornicatricem, vituli aurei sociam, quam gloriosus sponsus, conscripto libello, e domo sua ejecit. Hæc igitur fecit sibi domum fraudis qua castam se præberet, et *derelicta* [2] non appellaretur quæ adulteravit ; effecit libellum repudii fraudulentum, quasi prædicaret ipsius in domum reditum.**

**2. Ecce Filius Regis in templo gloria circumdatus, ut e domo ejus credas de eo vaticinatum esse Isaiam. Valde dilatatum est tabernaculum gloriæ tuæ, o desponsata Ecclesia gentium. Altera autem Ecclesia cum minis et ira sedet in tenebris, quia eam excæcaverunt radii filiæ lucis.**

**3. O Sponsæ imago, formositatis thesaure mysteriis plene ! Ecce Ec-**

1 Tonus notissimus ab hoc hymno denominatus cujus schema in *Breviario Syrorum* recens edito hac ratione ordinatur : 6868888558. Descriptus est hic hymnus cum sequentibus e codd. Mausiliensibus, curante R. P. Gormachtig ordinis prædicatorum, qui apographum benevole ad me misit. Strophæ 1, 9 et 10 impressæ sunt in *Breviario juxta ritum Ecclesiæ Antiochenæ Syrorum* Mausili, 1886, t. II, p. 37.

2 Alludit ad *Is.* LXII, 4.

ܕܗܐ ܫܪܝܐ ܒܗ ܒܓܢܐ .
ܒܬܪܥܗ̇ ܢܗܘܪܐ ܘܗܘܐ ܠܗ̇ ܒܠܘܗܝ .
ܘܪܡܝܐ ܒܫܛܝܐ ܒܥܘܡܩܐ ܐܦܠ .
ܫܒܝܩܬܐ ܘܫܟܝܒܐ ܒܬܪܥܗ ܩܕܡܝܬܐ .
ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܐܣܪܗ̇ .
ܠܫܒܝܩܬܐ ܒܬܪܥܐ .
ܕܒܢܝ̈ܗ ܕܚܪܒܬܐ ܢܕܘܫܘܢܗ̇ ܀
ܬܬܢܓܕ ܕܝܢ ܣܢܝܬܐ .
ܒܓܒܝܬܗ̇ ܫܘܒܚܐ ܪܚܡܗ̇ ܒܘܟܪܐ .
ܗܐ ܟܡܝܪܐ ܕܝܢ ܚܙܝܐ .
ܠܒܪܬ ܡܠܟܐ ܕܩܝܛܘܢܝܬܗ̇ .
ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ . ܕܛܠܢܝܬܗ .
ܐܬܪܐ ܕܢܦܠܐ ܢܦ̈ܠܐ ܐܩܝܡܬ :
ܩܠܝ̈ܕܘܗܝ ܪ̈ܘܚܢܝܢ ܓܙ̈ܘܗܝ ܫܡܝܢܝܢ .
ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܕܝܬܩ̈ܐ ܩܢܝܢܘܗܝ ܀
ܪܫܝܡܐ ܗܘܬ ܕܝܢ ܡܢ ܩܕܝܡ .
ܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܒܚܢܘܟ ܘܒܢܘܚ .
ܥܕ ܗܐ ܐܬܐ ܚܬܢܐ .
ܕܪܚܝܩ ܒܥܒܕܗ ܦܓܪܢܝܬܐ .
ܠܥܕܢܐ ܙܥܘܪܐ ܟܠܬܐ ܗܕܐ .
ܒܪܬ ܥܒܪܝܐ ܕܛܢܦܘܬܗ̇ .
ܓܠܬ ܒܥܓܠܐ ܒܥܓܠ .
ܢܝܫܗ̇ ܗܘܐ ܩܠܝܠ ܒܝܘܡܝܢ .
ܘܩܕܡ ܕܢܒܥܛ ܠܗ ܒܥܩܒܗ̇ ܠܢ ܀
ܬܪ̈ܬܝܢ ܥܕ̈ܬܐ ܐܦ ܗܘܝ̈ .
ܐܝܟ ܕܚܙܘܐ ܚܢܐ ܘܦܢܢܐ .
ܘܐܢ ܒܫܡܘܐܝܠ ܐܬܬܪܝܡ .
ܪܫܗ̇ ܕܚܢܐ ܟܡܐ ܬܬܪܡܪܡ .
ܥܕܬ ܥܡ̈ܡܐ ܠܐ ܗܘܐ ܒܥܒܕܐ .
ܐܠܐ ܒܡܪܐ ܕܟܠܗܘܢ ܢܒܝ̈ܐ .
ܕܠܥܠ ܐܦ ܠܬܚܬ . ܗܐ ܙܝܚܐ ܐܚܝܕܐ .
ܠܩܕܝܫܬܐ ܪܚܡܬ ܩܕܝ̈ܫܐ ܀
ܥܒ̈ܕܝ ܡܠܟܐ ܫܩܠܘ ܘܐܙܠܘ .
ܘܬܐܓܪܘ ܐܝܟ ܬܓܪ̈ܐ .

clesia in thalamo lucis commoratur; ecce autem ad portam ejus in profunda abjectione contempta jacet prior dimissa. Gloria illi qui alligavit derelictam ad portam ut filii vastatæ eam conculcarent.

4. Virgis cædatur Sponsa odiosa, propter electionem a Primogenito amata. Ecce mœsta aspicit filiam Regis, cujus cubicularius est Simon Cephæ. Simonis umbra quo in loco cadit illic lapsos excitat; claves spirituales sunt cœlestes Cephæ thesauri et duo testamenta ejus opes.

5. Præfigurata olim fuit Ecclesia sancta in Henoch et in Noe, donec veniret sponsus procul dissitus et caro fieret; parum duravit illa filia Hebræorum, quia suam immunditiam in vitulo prodidit... vexillum suum parum nostris diebus agitavit, et antequam illud feriremus ipsa pede nos feriit.

6. Duarum Ecclesiarum figuræ fuerunt Hanna et Phenenna. Porro, si in Samuel exaltatum est caput Hannæ, quanto magis exaltabitur Ecclesia gentium, non, ut Hanna, in servo, sed in Domino omnium prophetarum supernorum et infimorum. Hi jam cum pompa gestant sanctam sanctorum amatricem.

7. Servi Regis profecti acceperunt lucra sua ut mercatores; qui

ܕܢܣܒܘ ܚܡܫ ܟܟܪܝܢ .
ܐܝܬܝܘ ܒܥܣܪ ܘܕܢܣܒܘ ܬܪܬܝܢ .
ܐܝܬܝܘ ܒܐܪܒܥ ܘܒܟܠܗ ܩܢܝܢ .
ܗܝ ܥܬܪܬ ܒܗ ܥܕܬܗ ܕܡܠܟܐ .
ܙܢܝܬܐ ܦܚܐ . ܦܪܣܬ ܠܗ ܠܡܥܘܢܐ .
ܘܟܗܢܐ ܝܬܒ ܢܛܪ ܠܗ ܀
ܚܙܬܗ ܠܝܘܢܢ ܕܐܫܬܠܚ .
ܠܒܪܬ ܥܡܡܐ ܘܙܥ ܠܒܗ .
ܟܕ ܗܝ ܒܡܠܟܐ ܘܟܗܢܐ .
ܐܦ ܒܢܒܝܐ ܟܪܝܟܐ ܗܘܬ .
ܢܦܩ ܗܘܐ ܝܘܢܢ ܠܘܬ ܥܡܡܐ ܕܝܢ .
ܘܐܠܦ ܘܡܟܪ ܒܗܘܢ ܟܢܘܫܬܐ ܕܙܒܢܐ .
ܗܝ ܥܕܬܐ ܕܙܒܢܐ . ܣܒܪܬ ܩܕܡ ܙܒܢܐ .
ܕܗܝ ܥܬܝܕܐ ܚܕܬܐ ܕܠܥܠܡ ܀

ܐܘܪܫܠܡ ܕܝܢ ܘܥܕܬܐ .
ܫܪܝ ܚܕܢ ܒܬܪܬܝܢ ܦܪܝܫܢ .
ܐܘܪܫܠܡ ܫܪܝܬ ܚܪܒܐ .
ܐܦ ܕܚܪܒܢܗ ܘܣܓܝ ܚܘܪܒܗ .
ܘܥܕܬܐ ܕܥܡܡܐ ܗܝ ܐܬܒܢܝܬ .
ܘܒܫܝܢ ܫܪܝܬ ܘܐܡܠܟܬ ܒܫܘܒܚܐ .
ܠܐ ܚܙܬ ܗܟܢ . ܐܘܪܫܠܡ ܡܬܚܪܒܘ .
ܘܠܐ ܥܕܬܐ ܗܟܢ ܐܬܒܢܝܬ ܀
ܡܛܠ ܕܐܚܒܬܗ ܠܥܕܬܟ .
ܐܫܘܢܝ ܕܐܬܒܣܡ ܐܦ ܒܚܠܘܠܗ .
ܘܚܠܦ ܕܪܕܦܬ ܣܢܝܬܐ .
ܫܒܘܩ ܠܝ ܚܛܗܝ ܘܠܐ ܬܐܣܘܪܢܝ .
ܥܡ ܙܝܙܢܐ ܕܠܐ ܬܠܩܛܢܝ .
ܡܛܠ ܕܐܪܦܝܬ ܠܬܪܥܐ ܕܥܢܟ ܠܡܬܒܪܐ ܕܕܐܒܐ .
ܒܫܠܝܘܬܝ . ܗܐ ܚܣܝܪܢ ܠܝ ܡܐܢܝ ܡܫܬܘܬܐ .
ܪܚܡܐ ܢܗܘܘܢ ܠܝ ܚܠܦ ܡܐܢܐ ܀

ܗܒ ܠܟܘܪܗܢܝ ܫܐܠܬܗ .
ܒܪ ܡܪܐ ܟܠ ܕܐܬܟܘܠܘ ܥܠܝܟ ܟܠ .

sumpserunt quinque talenta decem attulerunt; qui sumpserunt duo quatuor attulerunt, et nunc omnibus opibus ditata est Ecclesia Regis. Fornicatrix in laqueum tendit ei quadrantem, sed sacerdos sedet et custodit eum.

8. Fornicatrix vidit Jonam ad filiam gentium missum, et cor ejus metu correptum est; quamvis ipsa regibus, sacerdotibus et etiam prophetis stipata esset, Jonas tamen exivit ad gentes, eas docuit et ex eis desponsavit Deo synagogam temporalem; illa Ecclesia temporalis ante tempus prænuntiavit venturam esse novam Ecclesiam quæ in æternum duraret.

9. Jerusalem et Ecclesia simul incœperunt duo diversa; Jerusalem cœpit vastari et devastatio invaluit, Ecclesia gentium interim ædificata est et, pace confirmata, regnare cœpit in gloria; Jerusalem nunquam ita destructa fuit, et Ecclesia nunquam ita ædificata est.

10. Quia Ecclesiam tuam dilexisti, fac me dignum ut gaudio fruar in nuptiis ejus; vice autem odii quo derelictam prosecutus es; dimitte mihi delicta mea et me cum zizaniis non colligas; quia non permisi portam ovium tuarum lacerationibus luporum. Propter meam incuriam ecce desunt mihi vestes nuptiales; misericordia sit mihi pro vestibus.

11. Infirmitati meæ sua petita concede, o Fili Domini omnium

[illegible]

qui es super omnes; fac ut videam montem Sinai et montem Sion, non ut pergam ad hos montes illic te visurus. Quia signatus es in mente cujusque digni, non montes alti, sed cor humile decorum Dei domicilium est.

II.

[illegible]

II.

Ejusdem toni.

[illegible]

1. Sponsus cœlestis fregit Ecclesiæ sanctæ corpus suum vivum, cui miscuit sanguinem suum propitiatorium quod cruce vivifica signavit. Ecclesiam constituit atque firmavit per fidem orthodoxam. Ipsa nunc celebrat nomen ejus, quia passus est pro ea eamque ab errore salvavit per mortem suam.

[illegible]

2. In montem Sinai ascendit Moyses, vir electus, ut mysteria tua præfiguraret; ædificavit tabernaculum temporale illudque pannis sericis induit; Sponsus induit te stola gloriæ et sanguine suo vivifico labia tua tinxit; diu noctuque canta laudem illi qui ubique terrarum exaltavit cornu tuum.

[illegible]

3. Isaias prænuntiavit Ecclesiam sanctam, dicens ei: « *Aperientur portæ tuæ et ingredientur reges portantes munera*[1] et viri liberi ad te venient et cum omnis generis oblationibus coram te apparebunt, quia sponsus qui desponsavit te

1 *Is.* LX, 11.

ܕܗܘ ܚܬܢܐ ܕܡܪܢ . ܠܥܠܡ ܩܐܡ ܗܘ .
ܘܗܘ ܩܠܥ ܬܐܓܐ ܠܟܠܗ ܡܠܟܝܢ ✧
ܥܝܪܐ ܙܡܪܝܢ ܫܘܒܚܐ .
ܒܝܘܡ ܡܫܬܘܬܟܝ ܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ .
ܐܦ ܡܠܐܟܐ ܡܙܡܪܝܢ .
ܒܩܠܐ ܚܠܝܐ ܠܐܒܐ ܟܣܝܐ .
ܕܚܒ ܚܘܒܗ ܕܠܐ ܡܬܡܠܠ .
ܫܕܪ ܠܘܬܟܝ ܒܪܗ ܚܒܝܒܐ .
ܘܒܕܡܗ ܕܥܠ ܨܠܝܒܐ .
ܟܬܒ ܠܟܝ ܦܪܢܝܬܐ .
ܕܬܚܕܝܢ ܥܡܗ ܒܡܐܬܝܬܗ ✧
ܛܪܕ ܗܘܐ ܡܢܟܝ ܒܡܐܬܝܬܗ .
ܠܕܒܚܐ ܛܢܦܐ ܕܕܒܚܬܐ .
ܘܣܡ ܒܟܝ ܦܓܪܗ ܚܝܐ .
ܘܟܣܐ ܕܕܡܗ ܐܝܟ ܪܗܒܘܢܐ .
ܘܩܪܐ ܠܒܢܝܟܝ ܕܢܣܒܘܢ ܡܢܗ .
ܘܢܬܚܣܘܢ ܒܗ ܡܢ ܚܛܗܝܗܘܢ .
ܒܐܪܥܐ ܚܘܕܬܟܝ . ܒܪܘܡܐ ܪܘܡܪܡܟܝ .
ܒܪܝܟ ܚܬܢܐ ܕܨܒܬܟܝ ܒܟܠܗܘܢ ܫܘܦܪܝܢ ✧

ܗܐ ܐܩܝܡ ܒܟܝ ܟܗܢܐ :
ܕܢܒܥܘܢ ܪܚܡܐ ܡܛܠ ܒܢܝܟܝ .
ܒܝܡܝܢܗ ܪܫܡ ܗܘܐ .
ܘܦܪܣ ܐܝܕܗ ܠܟܠܗ ܡܫܪܝܬܟܝ .
ܕܠܐ ܢܐܟܠܘܢ ܓܠܠܐ ܒܝܫܐ .
ܐܦ ܥܠܥܠܐ ܘܟܠ ܡܫܘܠܐ .
ܚܬܢܐ ܕܗܘ ܡܟܪܟܝ . ܘܥܠܠܐ ܒܒܢܝܢܟܝ .
ܫܝܢܐ ܒܟܝ ܢܫܪܐ ܘܢܟܠܠܗ ✧
ܒܟܠܗܘܢ ܫܘܦܪܐ ܨܒܬܗ .
ܚܬܢܐ ܕܫܡܝܐ ܠܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ .
ܒܝܘܪܕܢܢ ܢܗܪܐ ܕܟܝܗ .
ܡܢ ܣܪܝܘܬܐ ܕܥܠܘܬܐ .
ܘܦܪܩܗ ܒܨܠܝܒܗ ܡܢ ܛܘܥܝܐ .
ܘܝܗܒ ܠܗ ܦܓܪܗ ܘܐܫܩܝܗ ܒܕܡܗ .
ܘܗܝ ܙܡܪܐ ܫܘܒܚܐ . ܒܟܠܝܘܡ ܠܪܒܘܬܗ .

in æternum manet, et ipse nectit coronas omnibus regibus nostris.

4. Vigiles laudes cantant in die nuptiarum tuarum, o Sancta Ecclesia, et angeli oribus dulcibus psallunt Patri abscondito, qui suo amore ineffabili misit ad te Filium suum dilectum et ejus sanguine in cruce effuso scripsit libellum dotis, ut cum eo lætereris in die adventus ejus.

5. Adventu suo expulsit a te victimas immundas sacrificiorum et posuit in te corpus suum vivum et calicem sanguinis sui in pignus, et invitavit filios tuos ad sumendum ex eo, ut hi per illud absolvantur a peccatis suis. In terra renovatio tua, in cœlo exaltatio tua. Benedictus sponsus qui ornavit te omni pulchritudine.

6. Ecce constituit in te sacerdotes qui orent pro filiis tuis; dextera sua signavit omnes ædes tuas ne tibi nocumentum inferant fluctus maligni et procellæ ac tempestates; sponsus qui te desponsavit et ædificia tua coronavit tibi securitatem et pacem infundat.

7. Sponsus cœlestis omni venustate ornavit Ecclesiam sanctam; purificavit eam in Jordanis flumine a fœtore holocaustorum; nece sua liberavit eam ab errore, dedit ei corpus suum et suo sanguine eam potavit. Vicissim Ecclesia quotidie canit laudem magnitu-

ܕܡܝܬ ܗܘܐ ܥܠ ܐܦܝܗ̇ ܘܐܪܝܡܪܡܗ̇ ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܚܬܡܗ̇ .
ܠܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܒܢܒܝܘܬܐ .
ܣܓܕܬܐ ܠܒܪܗ ܡܫܝܚܐ .
ܕܓܡܪܗ̇ ܘܩܝܡܗ̇ ܒܫܠܝܚܘܬܐ .
ܬܘܕܝ ܠܪܘܚܐ ܕܕܟܝ ܘܡܪܩܗ̇ .
ܘܐܙܝܥ ܠܡܠܟܐ ܕܢܝܬܘܢ ܩܘܪܒܢܐ .
ܘܬܫܒܚܢ ܠܚܘܕܬܐ . ܒܝܘܡܐ ܕܚܘܕܬܗ̇ .
ܠܒܪ ܡܠܟܐ ܕܫܟܠܠ ܫܬܐܣܘܗ̇ ܀

dini illius, qui pro ea mortuus est eamque exaltavit.

8. Gloria Patri qui prophetia obsignavit Ecclesiam sanctam; adoratio Filio ejus Christo qui perfecit eam eamque per apostolos constituit; laus Spiritui qui mundavit et purificavit eam et reges impulit, ut in die instaurationis ejus offerrent munera laudesque Filio Regis qui absolvit fundamenta ejus.

## III

ܡܕܪܫܐ ܥܠ ܣܘܒܪܗ̇ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ .

ܒܩܠܐ ܐܒܐ ܟܬܒ ܗܘܐ . ܒܥܘ . ܒܪܝܟ
ܦܘܡܐ ܕܣܒܪܗ̇ ܠܡܪܝܡ .

ܐܒܐ ܟܬܒ ܗܘܐ ܐܓܪܬܐ .
ܒܝܕ ܥܝܪܐ ܘܫܕܪܗ̇ ܠܢܨܪܬ .
ܠܘܬ ܒܬܘܠܬܐ ܡܪܝܡ . ܕܓܒܗ̇ ܘܨܒܐ ܒܗ̇ .
ܕܬܗܘܐ ܐܡܐ ܠܝܚܝܕܗ .
ܟܕ ܢܚܬ ܕܢܦܪܘܩ ܠܥܠܡܐ ܀

ܡܢ ܓܘ̈ܕܐ ܝܩܝ̈ܕܐ :
ܘܡܢ ܐܠܦ̈ܐ ܘܪ̈ܒܘܬܐ ܕܩܝܡܝܢ .
ܡܢ ܓܘ̈ܩܐ ܕܢܘܪܐ . ܘܛܟ̈ܣܐ ܕܫܠܗܒܝܬܐ .
ܐܫܬܕܪ ܗܘܐ ܓܒܪܐܝܠ .
ܠܘܬ ܒܬܘܠܬܐ ܕܢܣܒܪܝܗ̇ ܕܒܛܢܬ ܀

ܦܩܕ ܦܘܩܕܢܐ ܠܓܒܪܐܝܠ .
ܘܒܙܘܥܐ ܪܒܐ ܦܪܚ ܘܢܚܬ .
ܘܛܥܝܢ ܐܓܪܬܐ . ܕܡܠܝܐ ܣܘܒܪ̈ܬܐ .
ܕܫܠܡܐ ܠܒ̈ܢܝ ܪܘܓܙܐ .
ܕܐܬܪܥܝ ܐܠܗܐ ܠܥܠܡܐ ܀

## III.

Hymnus de annuntiatione Deiparæ.

Tono : Pater scripserat [1]. Responsorium : Benedictum os quod Mariæ nuntium attulit.

1. Pater scripserat epistolam per manum angeli eamque in Nazareth misit ad virginem Mariam, quam elegit et in qua sibi complacuit, ut illa fieret mater Unigenito suo descendenti ad salvandum mundum.

2. E legionibus ardentibus, e myriadibus coram Deo adstantibus, e choris igneis, ex ordinibus flammeis missus est Gabriel ad virginem ut conceptum ei nuntiaret.

3. Deus mandatum significavit Gabrieli, qui valde commotus advolavit portans epistolam, plenam nuntiis pacem afferentibus filiis iræ, eo quod Deus mundum sibi reconciliare vellet.

[1] Stropha constat sex versibus : 775377. Tonus denominationem accepit a primis vocabulis hujus hymni. Strophæ 1-5, 12-14 habentur in *Breviario* mox citato t. II, p. 90-91.

ܕܗܘ ܚܝܠܐ ܕܡܥܕܪܢ . ܠܥܠܡ ܩܐܡ ܗܘ .
ܘܗܘ ܩܠܥ ܟ̈ܠܝܠܐ ܠܟܠ ܡ̈ܠܟܝܢ ܀
ܥܝܪ̈ܐ ܙܡܪܝܢ ܫܘܒܚܐ .
ܒܝܘܡ ܡܫܬܘܬܟܝ ܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ .
ܐܦ ܡܠܐܟܐ ܡܙܡܪܝܢ .
ܒܩܠܐ ܚܠܝܐ ܠܐܒܐ ܟܣܝܐ .
ܕܚܒ ܚܘܒܗ ܕܠܐ ܡܬܡܠܠ .
ܫܕܪ ܠܘܬܟܝ ܒܪܗ ܚܒܝܒܐ .
ܘܒܕܡܗ ܕܥܠ ܨܠܝܒܐ .
ܟܬܒ ܠܟܝ ܦܪܢܝܬܐ .
ܕܬܬܒܣܡܝܢ ܒܡܐܬܝܬܗ ܀
ܛܪܕ ܗܘܐ ܡܢܟܝ ܒܡܐܬܝܬܗ .
ܠܕܒ̈ܚܐ ܛܢ̈ܦܐ ܕܕܒ̈ܚܬܐ .
ܘܣܡ ܒܟܝ ܦܓܪܗ ܚܝܐ .
ܘܟܣܐ ܕܕܡܗ ܐܝܟ ܪܗܒܘܢܐ .
ܘܩܪܐ ܠܒ̈ܢܝܟܝ ܕܢܣܒܘܢ ܡܢܗ .
ܘܢܬܚܣܘܢ ܒܗ ܡܢ ܚܛ̈ܗܝܗܘܢ .
ܒܐܪܥܐ ܚܘܕܬܟܝ . ܒܪܘܡܐ ܪܘܡܪܡܟܝ .
ܒܪܝܟ ܚܬܢܐ ܕܨܒܬܟܝ ܒܟܠ ܫܘܦܪ̈ܝܢ ܀

ܗܐ ܐܩܝܡ ܒܟܝ ܟܗ̈ܢܐ :
ܕܢܒܥܘܢ ܪ̈ܚܡܐ ܡܛܠ ܒ̈ܢܝܟܝ .
ܟܠ ܡܫܟܢܘ ܪܫܡ ܗܘܐ .
ܘܚܬܡ ܐܢܝܢ ܠܟܠ ܡܥܪ̈ܬܟܝ .
ܕܠܐ ܢܬܚܘܢ ܓ̈ܠܠܐ ܒܝ̈ܫܐ .
ܐܦ ܥܠܥܠܐ ܘܟܠ ܡܫܥܠܐ .
ܕܚܬܢܐ ܕܗܘ ܟܒܪܟܝ . ܘܟܠܠ ܒܢܝܢܝܟܝ .
ܢܫܪܐ ܒܟܝ ܫܝܢܗ ܘܫܠܡܗ ܀

ܒܟܠܗܘܢ ܫܘܦܪ̈ܐ ܨܒܬܗ .
ܚܬܢܐ ܕܪܘܡܐ ܠܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ .
ܒܝܘܪܕܢ ܢܗܪܐ ܕܟܝܗ .
ܡܢ ܣܪܝܘܬܐ ܕܥܠܘܬܐ .
ܘܦܪܩܗ ܒܡܘܬܗ ܡܢ ܛܥܝܘܬܐ .
ܘܝܗܒ ܠܗ ܦܓܪܗ ܘܐܫܩܝܗ ܠܕܡܗ .
ܘܗܝ ܙܡܪܐ ܫܘܒܚܐ . ܟܠܝܘܡ ܠܪܒܘܬܗ .

in æternum manet, et ipse nectit coronas omnibus regibus nostris.

4. Vigiles laudes cantant in die nuptiarum tuarum, o Sancta Ecclesia, et angeli oribus dulcibus psallunt Patri abscondito, qui suo amore ineffabili misit ad te Filium suum dilectum et ejus sanguine in cruce effuso scripsit libellum dotis, ut cum eo lætereris in die adventus ejus.

5. Adventu suo expulsit a te victimas immundas sacrificiorum et posuit in te corpus suum vivum et calicem sanguinis sui in pignus, et invitavit filios tuos ad sumendum ex eo, ut hi per illud absolvantur a peccatis suis. In terra renovatio tua, in cœlo exaltatio tua. Benedictus sponsus qui ornavit te omni pulchritudine.

6. Ecce constituit in te sacerdotes qui orent pro filiis tuis; dextera sua signavit omnes ædes tuas ne tibi nocumentum inferant fluctus maligni et procellæ ac tempestates; sponsus qui te desponsavit et ædificia tua coronavit tibi securitatem et pacem infundat.

7. Sponsus cœlestis omni venustate ornavit Ecclesiam sanctam; purificavit eam in Jordanis flumine a fœtore holocaustorum; nece sua liberavit eam ab errore, dedit ei corpus suum et suo sanguine eam potavit. Vicissim Ecclesia quotidie canit laudem magnitu-

ܕܡܝܬ ܗܘܐ ܥܠܠ ܐܦܪܩܗ̇ ܘܐܪܝܡܗ̇ ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܚܬܡܗ̇ .
ܠܒܝܬ ܩܘܕܫܐ ܒܢܒܝܘܬܐ .
ܣܓܕܬܐ ܠܒܪܗ ܡܫܝܚܐ .
ܕܓܡܪܗ̇ ܘܩܝܡܗ̇ ܒܫܠܝܚܘܬܐ .
ܬܘܕܝ ܠܪܘܚܐ ܕܕܟܝ ܘܩܕܫܗ̇ .
ܘܐܙܝܥ ܠܡܠܟܐ ܕܒܝܘܡ ܕܚܘܕܬܐ .
ܘܢܣܩܘܢ ܬܫܒܘܚܬܐ . ܬܘܕܝܬܐ ܘܬܘܕܝܬܗ̇ .
ܠܒܪ ܡܠܟܐ ܕܫܟܠܠ ܫܬܐܣܬܗ̇ ܀

dini illius, qui pro ea mortuus est eamque exaltavit.

8. Gloria Patri qui prophetia obsignavit Ecclesiam sanctam; adoratio Filio ejus Christo qui perfecit eam eamque per apostolos constituit; laus Spiritui qui mundavit et purificavit eam et reges impulit, ut in die instaurationis ejus offerrent munera laudesque Filio Regis qui absolvit fundamenta ejus.

## III

ܡܕܪܫܐ ܥܠ ܣܘܒܪܗ̇ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ .

ܒܩܠܐ ܐܒܐ ܟܬܒ ܗܘܐ . ܒܥܘ . ܒܪܝܟ ܦܘܡܐ ܕܣܒܪܗ̇ ܠܡܪܝܡ .

ܐܒܐ ܟܬܒ ܗܘܐ ܐܓܪܬܐ .
ܒܝܕ ܓܒܪܐ ܘܫܕܪܗ̇ ܠܢܨܪܬ .
ܠܘܬ ܒܬܘܠܬܐ ܡܪܝܡ . ܕܓܒܗ̇ ܘܨܒܐ ܒܗ̇ .
ܕܬܗܘܐ ܐܡܐ ܠܝܚܝܕܗ .
ܕܢܚܬ ܕܢܦܪܘܩ ܠܥܠܡܐ ܀

ܡܢ ܠܓܝܘܢܐ ܡܫܠܗܒܐ .
ܘܡܢ ܪ̈ܒܘܬܐ ܕܩܝܡܝܢ .
ܡܢ ܓܘܕܐ ܕܢܘܪܐ . ܘܛܟܣܐ ܕܫܠܗܒܝܬܐ .
ܐܫܬܕܪ ܗܘܐ ܓܒܪܝܐܝܠ .
ܠܘܬ ܒܬܘܠܬܐ ܕܢܣܒܪܝܗ̇ ܒܒܛܢܐ ܀

ܦܩܕ ܦܘܩܕܢܐ ܠܓܒܪܝܐܝܠ .
ܘܙܘܥ ܛܒ ܦܪܚ ܘܢܚܬ .
ܘܛܥܢ ܐܓܪܬܐ . ܕܡܠܝܐ ܣܒܪ̈ܬܐ .
ܕܫܠܡܐ ܡܫܠܡܐ ܠܚ̈ܝܒܐ .
ܕܐܬܪ̈ܥܝ ܐܠܗܐ ܠܥܠܡܐ ܀

## III.

Hymnus de annuntiatione Deiparæ.

Tono : Pater scripserat [1]. Responsorium : Benedictum os quod Mariæ nuntium attulit.

1. Pater scripserat epistolam per manum angeli eamque in Nazareth misit ad virginem Mariam, quam elegit et in qua sibi complacuit, ut illa fieret mater Unigenito suo descendenti ad salvandum mundum.

2. E legionibus ardentibus, e myriadibus coram Deo adstantibus, e choris igneis, ex ordinibus flammeis missus est Gabriel ad virginem ut conceptum ei nuntiaret.

3. Deus mandatum significavit Gabrieli, qui valde commotus advolavit portans epistolam, plenam nuntiis pacem afferentibus filiis iræ, eo quod Deus mundum sibi reconciliare vellet.

1 Stropha constat sex versibus : 775377. Tonus denominationem accepit a primis vocabulis hujus hymni. Strophæ 1-5, 12-14 habentur in *Breviario* mox citato t. II, p. 90-91.

ܝܠܝܦ ܐܪܙܐ ܐܝܙܓܕܐ .
ܦܪܚ ܘܢܚܬ ܘܐܬܐ ܠܢܨܪܬ .
ܘܚܙܐ ܠܒܬܘܠܬܐ . ܒܪܟܗ ܘܣܓܕ ܠܗ .
ܘܐܘܫܛ ܝܗܒ ܠܗ ܐܓܪܬܐ .
ܕܫܠܡܐ ܕܐܫܬܕܪ ܡܢ ܠܥܠ ❖
ܫܠܡܐ ܠܟܝ ܒܪܬ ܐܢܫܐ .
ܕܐܬܓܒܝܬܝ ܕܬܗܘܝܢ ܡܫܪܝܐ .
ܠܡܪܐ ܕܪܒܘܬܐ . ܕܢܚܬ ܡܢ ܪܘܡܐ .
ܕܢܣܥܘܪ ܠܥܘܡܩܐ ܐܪܥܝܐ .
ܘܐܦ ܢܗܦܟܝܘܗܝ ܠܐܕܡ ܠܦܪܕܝܣܐ ❖
ܫܠܡ ܠܟܝ ܡܠܝܬ ܛܝܒܘܬܐ .
ܡܪܢ ܥܡܟܝ ܒܝܪܬ ܡܪܝܡܐ .
ܕܒܟܝ ܫܪܐ ܡܠܟܐ . ܘܒܟܝ ܕܢܚ ܢܘܗܪܐ .
ܘܡܢܟܝ ܢܦܩ ܠܥܠܡܐ .
ܓܢܒܪܐ ܕܗܘ ܦܪܩ ܠܥܠܡܐ ❖
ܫܡܥܬܗ ܛܠܝܬܐ ܠܫܠܡܐ .
ܡܢ ܓܢܒܪܐ ܢܘܪܐ ܕܐܝܬܝܗ .
ܘܐܬܕܠܚܘ ܪܥܝܢܝܗ . ܘܬܗܝܘ ܚܘܫܒܝܗ .
ܘܒܬܘܡܗܐ ܦܩܚܐ ܗܘܬ :
ܘܒܢܦܫܗ ܒܫܬܝܩܐ ܐܡܪܐ ❖
ܓܒܪܐ ܕܢܘܪܐ ܡܢ ܐܝܟܐ .
ܪܘܚܐ ܐܝܟ ܠܦܡ ܗܘ .
ܡܢܘ ܗܘ ܗܢܐ . ܘܐܝܟܘ ܗܘ ܐܬܪܗ .
ܘܡܢܘ ܡܪܗ ܕܐܡܪ ܠܝ .
ܡܪܢ ܥܡܟܝ ܘܐܙܝܥܢܝ ܘܐܪܗܒܢܝ ❖
ܐܡܪ ܓܒܪܐ ܠܛܠܝܬܐ .
ܠܐ ܬܕܚܠܝܢ ܡܪܝܡ ܫܠܡ ܥܡܟܝ .
ܕܡܩܒܠܐ ܒܛܢܐ . ܘܝܠܕܐ ܕܘܡܪܐ .
ܘܕܢܚ ܫܡܫܐ ܡܢ ܥܘܒܟܝ .
ܕܗܘ ܛܪܕ ܚܫܘܟܗ ܕܥܠܡܐ ❖
ܐܡܪܐ ܡܪܝܡ ܠܡܠܐܟܐ .
ܦܫܘܩ ܠܝ ܢܘܪܢܐ ܡܠܬܟ .
ܚܙܘܟ ܫܦܝܪ ܗܘ . ܠܒܘܫܝܟ ܥܠܝܐ ܗܘ .

4. Mysterium edoctus legatus volans descendit et venit Nazareth; visa puella, benedixit eam atque adoravit eique porrexit epistolam pacis e cœlo missam.

5. Pax tecum, filia hominis, quia electa es ut sis habitatio Domino majestatis, qui e cœlo descendit ut visitet profunda terræ et reducat hominem in paradisum.

6. *Pax tibi, gratia plena, Dominus tecum*[1], palatium Excelsi, quia in te habitat rex et in te oritur lux et e te exit in mundum gigas qui mundum salvat.

7. Audivit puella salutationem ipsi a viro igneo allatam, et sensus ejus perturbati sunt menteque anxia atque attonita intra se secreto dicebat :

8. « Vir iste igneus unde est ? Spiritus ad quid ad me venit ? Quis est et unde ? et quis est ejus dominus ut dixerit mihi : « Dominus tecum » et his verbis me commovit ac trepidare fecit ? »

9. Dixit angelus puellæ : *Ne timeas, Maria,* pax tecum, *quia concipies et paries*[2] prodigium, et orietur e sinu tuo sol qui dissipabit tenebras mundi.

10. *Dixit Maria ad angelum :* « Explica mihi o ignee, verbum tuum, facies tua decora est, vestes

1 *Luc.* I, 28 secundum versionem syriacam.

2 *Luc.* I, 30.

ܢܘܪܐ ܢܳܦܩ ܡܦܘܡܟ .
ܘܡܰܢܘ ܡܫܟܚ ܠܡܡܠܠܟ ܀
ܡܶܡܠܠܟ ܪܡܐ ܕܒܪ ܐܬܪܘܗܝ ܗܘ .
ܘܐܝܟܘܬܢ ܥܡܢ ܡܡܰܠܠܬ .
ܚܙܘܝܟܝ ܪܡܐ ܗܘ ܘܠܝܬ ܡܢ ܐܪܥܐ .
ܘܐܢ ܐܝܬ ܥܡܐ ܕܢܘܪܐ .
ܡܢܗ ܐܝܬ ܓܒܪܐ ܕܕܚܝܠܐ ܀
ܒܪ ܓܘܙܠܐ ܦܫܘܩ ܠܝ .
ܡܣܒܪܬܐ ܕܥܠܘܗܝ ܡܡܠܠܬ .
ܕܝܠܕܐ ܡܣܒܪܬ . ܘܓܒܪܐ ܠܐ ܝܕܥܬ ܠܗ .
ܕܚܝܠ ܗܘ ܨܒܘܬܟ ܐܝܟܘܬܟ .
ܘܐܝܟ ܚܙܘܟ ܩܠܟ ܘܡܠܬܟ ܀
ܐܝܟ ܒܛܢܐ ܕܠܐ ܓܒܪܐ .
ܘܐܝܟܢܐ ܬܐܠܕ ܒܬܘܠܬܐ .
ܘܡܢܘ ܚܙܐ ܡܡܬܘܡ . ܝܠܕܐ ܕܠܐ ܙܪܥܐ .
ܦܫܘܩ ܗܠܝܢ ܕܐܡܪܬ ܐܢܬ .
ܕܐܝܟܢܐ ܫܟܝܚܢ ܕܢܗܘܝܢ ܀
ܐܡܪ ܥܝܪܐ ܕܪܘܚ ܩܘܕܫܐ .
ܬܐܬܐ ܠܟܝ ܘܡܩܕܫܐ ܡܪܒܥܟܝ .
ܘܢܚܬ ܫܪܐ ܒܟܝ . ܚܝܠܐ ܕܥܠܝܐ .
ܘܕܢܚ ܥܬܝܪܐ ܡܢ ܥܘܒܟܝ .
ܕܗܘ ܦܪܥ ܚܘܒܘܗܝ ܕܥܠܡܐ ܀

tuæ flammæ sunt, ignem evomit os tuum, quis potest tecum loqui?

11. « Sermo tuus sublimis undenam venit? Sicut nos nobiscum loqueris, aspectus tamen tuus sublimis e terra non est; si datur populus igneorum, tu ex illo es, o vir tremendus.

12. « Fili flammæ, explica mihi rem de qua loqueris, quia prolem mihi annuntias, et *ego virum non cognosco*, negotium tuum formidandum est sicut tu; sicut tuus vultus tua vox et tuum verbum.

13. « Quomodo conceptus absque viro? Quomodo pariet virgo? Quis vidit unquam prolem absque semine? Explica hæc quæ dixisti quomodo possunt fieri. »

14. Respondit angelus : « *Spiritus sanctus veniet in te*[1] et sanctificabit uterum tuum, *et illabens habitabit in te virtus Altissimi* et orietur e sinu tuo Dives qui redimet debita mundi. »

## IV.

ܒܪ ܩܠܗ .

Ejusdem toni.

ܐܕܡ ܚܒ ܗܘܐ ܐܠܗܐ .
ܠܟܐܢܘܬܐ ܒܡܠܟܗ ܕܚܘܝܐ .
ܘܚܘܒܬܐ ܥܒܪܬ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܕܪܐ .
ܘܥܝܪܐ ܥܡ ܥܠܝܡܬܐ .
ܐܬܕܪܘ ܘܡܠܠܘ ܘܫܡܥܘ ܘܦܪܥܘ ܚܘܒܬܐ ܀

ܚܘܝܐ ܐܪܝܡ ܚܪܝܢܐ .

1. Adam, suadente serpente, justitiæ divinæ debitorem se constituit, et delicti pœna in omnes generationes transmissa est. Angelus et puella sese ordinaverunt, locuti sunt, audierunt et debitum solverunt.

2. Serpens litem excitavit inter

1 *Luc.* I, 35.

ܒܗ ܐܕܡ ܠܐܠܗܐ ܒܓܢܬܐ .
ܐܬܡܟܟ ܥܒܕܐ . ܘܥܫܢ ܠܚܒܠܐ .
ܘܪܒܐ ܡܪܗ ܡܪܚܡܢܐ .
ܕܢܪܥܘܗܝ ܠܒܪ ܪܘܓܙܗ ܘܢܪܘܪܒܘܗܝ ܀
ܣܡ ܐܠܗܐ ܒܡܨܥܬܐ .
ܡܠܐܟܐ ܘܥܠܝܡܬܐ ܒܡܠܠܗܘܢ .
ܕܢܗܦܟܘܢ ܨܒܘܬܐ . ܘܬܗܘܐ ܬܪܥܘܬܐ .
ܒܝܢܝ ܥܠܝܐ ܠܬܚܬܝܐ .
ܬܬܨܪܐ ܕܫܛܪܐ ܕܚܝܒܐ ܀
ܒܪ ܚܘܫܒܐ ܡܬܘܡܝܐ .
ܗܘ ܕܐܬܗܘܝ ܠܐܠܗܐ ܡܫܝܢ .
ܪܒܐ ܕܢܫܒܘܩ ܚܘܒܐ . ܘܢܬܦܝܣ ܦܓܝܥܘܬܐ .
ܘܢܗܦܟ ܠܗ ܠܦܪܕܝܣܐ .
ܒܪܚܡܐ ܢܥܠܝܘܗܝ ܠܓܘ ܥܕܢ ܀
ܡܢ ܬܪܝܢ ܚܕ ܪܐܙܐ .
ܥܡ ܚܕܐ ܕܐܬܝܐ ܒܬܘܠܬܐ .
ܡܢ ܦܠܓܐ ܬܪܝܗܘܢ . ܬܪܝܢ ܐܬܬܫܥܝܘ ܗܘܘ .
ܥܠ ܗܘ ܨܒܘܐ ܕܫܝܢܐ .
ܘܫܪܝܘ ܬܪܥܝܘܬܐ ܢܓܙܪܘܢ ܀
ܢܚܬ ܡܠܐܟܐ ܡܢ ܪܘܡܐ .
ܘܐܫܬܘܬܦܬ ܥܡܗ ܒܬܘܠܬܐ .
ܘܫܪܝ ܕܢܬܡܠܠ ܗܘܐ . ܥܠ ܬܪܥܐ ܕܬܪܥܝܘܬܐ .
ܘܩܝܡܬ ܐܬܩܝܡ ܥܠ ܫܝܢܐ .
ܕܢܗܦܟܘܢ ܠܓܢܬܐ ܀
ܩܡܬ ܡܪܝܡ ܩܒܠܬܗ .
ܠܐܝܙܓܕܐ ܕܡܢ ܪܘܡܐ ܐܫܬܕܪ .
ܘܗܝ ܫܡܥܬ ܡܠܘܗܝ . ܘܗܝ ܡܠܠܬ ܥܡܗ .
ܘܒܝܕܗ ܗܘܐ ܫܘܒܩܢܐ .
ܠܫܪܒܬܐ ܘܠܐܡܘܬܐ ܟܠܗܘܢ ܀
ܡܢ ܬܚܬܝܐ ܠܐ ܓܒܪܐ .
ܐܬܬܩܝܡ ܗܘܐ ܕܢܦܪܘܥ ܚܘܒܬܐ .
ܐܠܐ ܡܢ ܢܫܐ . ܚܕܐ ܡܢ ܛܠܝܬܐ .
ܫܡܥܬ ܘܐܡܪܬ ܘܐܬܛܝܒܬ .
ܠܚܕܬܐ ܘܢܗܪܬ ܒܥܠܡܐ ܀

Adamum et Deum in horto; servus prostratus est, sed exitio superfuit; misericors ejus dominus voluit reconciliare filium iræ eumque exaltare.

3. Deus constituit intercessores angelum et puellam ut suis verbis rem converterent, reconciliatio fieret inter supernos et infimos atque chirographum debitorum dilaceraretur.

4. Æterno quod conceperat consilio Deus voluit pacem inire et delictum condonare et cum homine expulso reconciliari eumque per misericordiam in Eden reducere.

5. Mysterium concreditum est duobus, uni ex utraque parte, nempe e supernis uni angelo, ex infimis uni virgini, ut rem tractarent et reconciliationem inirent.

6. Descendit angelus ex alto, et locuta est cum eo virgo, et cœptum est agi de reconciliatione et initum est fœdus pacis ut expulsi redirent in hortum Eden.

7. Surgens Maria suscepit legatum ex alto missum ejusque verba auscultavit et ipsa cum eo locuta est; per angelum condonatio facta est tribubus et populis.

8. Ex infimis nullus vir constitutus est, ut solveret debitum, sed e mulieribus una adolescentula audivit, locuta est, se disposuit novæ rei et inclaruit in mundo.

ܚܠܦ ܚܘܝܐ ܩܡ ܓܒܪܐܝܠ .
ܚܠܦ ܚܘܐ ܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ .
ܘܠܘ ܓܒܪܐ ܡܠܠ . ܒܩܪܒܐ ܩܕܡܝܐ .
ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܠܘ ܓܒܪܐ .
ܐܬܬܣܝܡ ܗܘܐ ܕܢܦܪܘܥ ܚܘܒܬܐ ܀
ܚܘܐ ܚܝܒܬ ܠܐܠܗܐ .
ܗܝ ܫܡܥܬ ܡܠܟܗ ܕܚܘܝܐ :
ܛܠܝܐ ܒܪ ܝܘܡܐ . ܫܛܬ ܦܘܩܕܢܐ .
ܘܡܛܠܗܕܐ ܒܛܠܝܬܐ .
ܐܫܬܕܪ ܦܘܪܩܢܐ ܠܥܠܡܐ ܀

ܡܐܡܪܐ ܕܟܬܒ ܚܪܡܐ .
ܒܛܠܗ ܕܥܡ ܚܘܐ ܒܬܘܠܬܐ .
ܥܢܝܢܘܗܝ ܗܘܐ ܓܒܪܐܝܠ .
ܒܡܠܘܗܝ ܕܥܡ ܡܪܝܡ .
ܚܘܐ ܟܬܒܬ ܫܛܪܐ .
ܘܒܬܘܠܬܐ ܦܪܥܬܗ ܚܘܒܬܐ ܀

ܐܣܟܝܐ ܕܪܘܓܙܐ ܕܒܢܐ ܗܘܐ .
ܗܝ ܕܚܘܝܐ ܚܪܝܡܐ ܒܓܢܬܐ .
ܣܬܪܗ ܓܒܪܐܝܠ . ܟܕ ܢܚܬ ܠܐܪܥܐ .
ܕܐܝܙܓܕܐ ܗܘܐ ܕܫܠܡܐ .
ܕܢܥܒܕ ܫܝܢܐ ܠܥܠܡܐ ܀

ܩܡ ܓܒܪܐܝܠ ܒܡܨܥܬܐ .
ܪܐܙ ܐܒܐ ܘܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ .
ܚܕ ܡܢ ܥܠܝܐ . ܚܕܐ ܡܢ ܬܚܬܝܐ .
ܘܗܘܬ ܫܘܐ ܥܠ ܫܝܢܐ .
ܕܬܚܬܝܐ ܒܥܠܝܐ ܐܬܚܝܕܘ ܀

ܒܪܬܐ ܡܠܝܐ ܛܝܒܘܬܐ .
ܚܠܦ ܐܡܗ ܩܡܬ ܒܩܪܒܐ .
ܕܢܦܠܬ ܗܝ ܚܘܐ . ܐܩܝܡܬܗ ܡܪܝܡ .
ܘܗܘܐ ܣܒܪܐ ܠܓܠܘܝܐ .
ܕܐܬܪܥܝܘ ܘܢܗܦܟܘܢ ܠܥܕܢ ܀

ܐܘܠܨܢܐ ܗܘܘ ܚܕܘܬܐ .
ܒܝܘܡܬܐ ܕܗܘܝ ܠܥܠܡܐ .
ܥܒܪܘ ܙܒܢܐ ܒܝܫܐ . ܒܬܘܟܠܢܐ ܛܒܐ .

9. Pro serpente surrexit Gabriel et pro Heva Maria virgo. In prima actione vir locutus non fuerat, et idcirco vir non est constitutus ut debitum solveret.

10. Heva debitrix facta est Deo; ipsa auscultavit consilium serpentis; infans unius diei sprevit mandatum; idcirco per puellam salus mundo missa est.

11. Gabriel per verba sua ad Mariam solvit sermonem, quem execrabilis homicida ad Hevam virginem habuerat; Heva scripsit chirographum debiti, et virgo solvit debitum.

12. Parietem iræ quam execrabilis serpens in horto extruxerat Gabriel in terram descendens evertit; quia pacis legatus missus erat ut pacificaret mundum.

13. Gabriel medius stetit inter mysterium Patris et virginem Mariam; inter unum e supernis et unam de infimis facta est conventio de pace, qua infimi supernis uniti sunt.

14. Filia, gratia plena, pro matre sua bello restitit; Heva ceciderat, eam restituit Maria, et spes facta est exulibus eos reconciliatos in Eden redituros.

15. Afflictiones exortæ conversæ sunt in gaudia quæ mundo contigerunt; transierunt tempora mala

ܕܢܚܬ ܒܥܘܬܪܐ ܡܢ ܪܘܡܐ .
ܘܒܗ ܐܬܦܪܥܘ ܚܘܒܘܗܝ ܕܥܠܡܐ ✤

ܣܒܪܐ ܕܚܝܐ ܫܕܪ ܗܘܐ .
ܐܠܗܐ ܕܢܢܝܚܘܗܝ ܠܥܠܡܐ .
ܘܢܦܪܘܩ ܠܐܕܡ . ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܟܘܒܐ .
ܘܢܥܒܪ ܡܢܗ ܟܐܒ̈ܐ .
ܒܪܝܟ ܕܐܬܝܠܕ ܘܦܪܩܗ ܠܥܠܡܐ ✤

facti sunt dies boni, quia opes ex alto descenderunt quæ solverent debita mundi.

16. Spem salutis misit Deus, ut mundo quietem præstaret et hominem e terra spinarum liberaret atque ex ea afflictiones auferret. Benedictus qui natus est et salvavit mundum.

## V.

ܒܪ ܩܠܗ .

Ejusdem toni.

ܚܘܐ ܒܥܕܢ ܟܬܒܬ ܗܘܬ .
ܐܫܛܪܐ ܪܒܐ ܕܚܘܒܬܐ .
ܕܢܬܐܒܠܘܢ ܝܠܕ̈ܝܗ . ܡܘܬܐ ܠܕܪ ܕܪ̈ܝܢ .
ܚܘܝܐ ܦܬܩܐ ܦܟܝܗܐ .
ܟܬܒ ܚܬܡܗ ܘܒܛܒܥܐ ܛܠܡܗ ✤
ܗܘ ܬܢܝܢܐ ܥܬܝܩܐ .
ܒܡܠܟܗ ܐܣܓܝ ܠܗ ܚܘܒܬܐ .
ܠܢܩܒܬܐ ܕܪܚܡܬ . ܠܗܘ ܕܒܝܫܬܐ .
ܘܫܒܝܐ ܐܫܬܡܥܬ :
ܘܠܐܕܡ ܡܢ ܓܢܬܐ ܐܦܩܬ ✤
ܚܘܐ ܚܛܬ ܦܫܥܬܐ .
ܘܠܡܪܝܡ ܐܬܢܛܪܬ ܚܘܒܬܐ .
ܕܒܪܬܐ ܠܐܡܗ . ܚܘܒܬܐ ܬܦܪܘܥ .
ܘܬܒܙܘܥ ܐܫܛܪܐ
ܕܬܢܚܘܢ ܗܘܘ ܟܠ ܕܪ̈ܐ ܒܓܘܗ ✤
ܚܘܝܐ ܡܪܝܪ ܚܘܫܒܐ .
ܢܦܚ ܒܐܕ̈ܢܝܗ ܕܪܦܝܬܐ ܡܪܪܐ .
ܕܢܦܩ ܠܟܠ ܕܪ̈ܐ . ܘܩܛܠ ܥܡܡ̈ܐ .
ܥܕܡܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܡܪܝܡ .
ܝܠܘܕܐ ܕܗܘ ܩܛܠܗ ܠܚܘܝܐ ✤
ܡܠܬܗ ܕܐܒܐ ܕܠܐ ܢܚܬ .

1. Heva in Eden scripsit magnum debiti chirographum, quo ejus posteri transmitterent mortem in omnes generationes; serpens librum perversum scripsit, obsignavit et sigillo fraudis munivit.

2. Draco ille antiquus consilio suo auxit debitum sexui, qui amavit infortunium sibi a captivante illatum et draconi obedivit atque Adamum ex horto eduxit.

3. Heva contraxit peccatum, et debitum servatum est Mariæ virgini, ut hæc solveret debita matris suæ et laceraret chirographum, sub quo gemebant omnes generationes.

4. Serpens, cogitationibus amarus, insufflavit in auribus flaccidæ Hevæ fel quod invasit omnes generationes nationesque necavit, donec e Maria exiret infans qui serpentem interfecit.

5. Verbum Patris illapsus descendit in aurem per quam malum

introierat, observavit calcaneum serpentis; secutus est vestigia ejus; et flatu suo abluit fel draconis ab aure purissimæ.

6. Dum ex aure egrediebatur susurrus exitialis serpentis, ut e porta mortis ingrederetur vita et in loco peccati abundaret gratia ipsaque regnaret,

7. Misit Pater Gabrielem, verum Verbi legatum, ut afferret virgini pacem, quæ omnes vivificaret et tolleret jurgium summum quod excitaverat execrandus serpens in horto.

8. Volatu illabens angelus venit ad Mariam, adoravit eam eique nuntium attulit, salutatione paucis verbis in auribus ejus cum gaudio insinuata, eduxit epistolam a Deo de Filio suo missam eique dedit.

9. Secretum Dei mysterium per angelum qui missus fuerat publicatum fuit; quæcumque abscondita erant dicta fuerunt in Evangelio novo per os ignei, per linguam flammei.

10. Princeps ille omnium angelorum pacem dedit puellæ, quod scilicet Pater sibi reconciliavit Adæ prosapiam et misit Filium suum dilectum, ut ab utero homo conspiceretur.

11. « Pax tecum, filia hominum, quia a Deo in sponsam electa es ut sis, servata virginitate, mater dilecti ejus et parias Antiquum dierum qui reficiet ruinas mundi.

ܫܠܡ ܠܟܝ ܡܠܝܬ ܛܝܒܘܬܐ .
ܡܪܢ ܥܡܟܝ ܒܪܝܟܬ ܒܢܫ̈ܐ .
ܒܟܝ ܫܪܐ ܡܠܟܐ . ܘܡܪܐ ܥܝܪ̈ܐ .
ܘܡܢܟܝ ܕܢܚ ܦܪܘܩܐ .
ܠܒܪ̈ܝܬܐ ܘܫܪ̈ܒܬܐ ܟܠܗܝܢ ✤
ܐܡܪܐ ܡܪܝܡ ܐܝܟܢܐ .
ܬܗܘܐ ܕܠܐ ܓܒܪܐ ܝܠܕܐ .
ܒܪܐ ܡܣܒܪܬܝܢܝ ܐܒܘܗܝ ܚܘܐ ܠܝ .
ܒܬܘܠܬܐ ܐܢܐ ܕܠܐ ܡܘܡܐ .
ܘܠܐ ܡܡܬܘܡ ܓܒܪܐ ܠܐ ܝܕܥܬ ܠܗ ✤
ܚܩܠܐ ܕܡܡܬܘܡ ܠܐ ܐܙܕܪܥ .
ܐܝܟܢܐ ܠܓܕܝܫܐ ܚܙܐ .
ܥܠܠܬܐ ܡܣܒܪܬܝܢܝ . ܐܝܢܐ ܦܠܚܗ .
ܕܠܐ ܙܪܥܐ ܐܝܟܢܐ .
ܐܚܙܐ ܠܗ ܠܥܠܠܬܐ ܕܐܬܝܐ ✤
ܐܡܪ ܠܗ ܥܝܪܐ ܫܬܘܩ ܡܪܝܡ .
ܘܐܟܪܟܝ ܠܙܪܥܐ ܠܐ ܣܢܝܩ .
ܗܘ ܢܚܬ ܙܪܥ . ܢܦܫܗ ܒܓܘ ܟܪܣܟܝ .
ܘܡܢܟܝ ܕܢܚ ܐܝܟ ܥܣܒܐ .
ܘܡܣܒܥ ܟܦܢܗ ܕܥܠܡܐ ✤
ܟܬܒܐ ܪܒܐ ܕܒܪܝܬܐ .
ܡܠܦ ܠܟܝ ܐܝܟܢܐ ܬܝܠܕܝܢ .
ܐܝܟ ܕܐܘܠܕ ܐܕܡ . ܠܚܘܐ ܕܠܐ ܙܘܓܐ .
ܗܟܢ ܡܢܟܝ ܦܪܘܩܐ .
ܠܒܪܝܬܐ ܕܠܐ ܓܒܪܐ ܢܦܩ ✤
ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܥܡܟܝ .
ܘܡܪܚܦ ܘܡܩܕܫ ܡܪܒܥܟܝ .
ܘܚܝܠܗ ܦܓܥ ܒܟܝ . ܢܛܠܠ ܕܥܠܝܐ .
ܘܢܦܩ ܡܢܟܝ ܝܠܘܕܐ .
ܗܘ ܕܡܫܪܐ . ܪܫܗ ܕܚܘܝܐ ✤
ܫܦܝܪ ܗܘܐ ܠܗ ܓܒܪܝܐܝܠ .
ܟܕ ܩܐܡ ܒܝܬ ܐܒܐ ܠܥܠܡܐ .
ܘܫܪܐ ܗܘܐ ܡܠܘܗܝ . ܕܚܘܝܐ ܩܕܡܝܐ .

12. « *Pax tibi, gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus* [1] ; in te habitat Rex et Dominus angelorum et ex te orietur Salvator creaturarum omniumque nationum. »

13. Dixit Maria : « Quomodo generatio dabitur absque viro ? natum mihi annuntias, ostende mihi patrem ejus ; virgo sum illibata, nec unquam virum novi.

14. « Ager qui nullum unquam semen recepit quomodo proventus videbit ? Fructum mihi annuntiasti, quis est agricola ? Absque semine quomodo videam fruges produci ? »

15. Respondit angelus : « Tace, Maria, tuus agricola semine non indiget ; ipse illabens seminabit se in utero tuo, ex te orietur ut herba et satiabit famem mundi.

16. « Magnus creaturæ liber docet te quomodo paries ; sicut Adam absque coitu genuit Hevam, sic ex te Salvator in mundum absque viro prodibit.

17. « Spiritus sanctus tecum ; ipse fovebit et sanctificabit uterum tuum et virtus Altissimi illabens obumbrabit tibi et ex te exiet infans qui conteret caput serpentis. »

18. Decorus erat Gabriel stans inter Patrem et mundum ; dissolvit verba serpentis antiqui, et reve-

[1] *Luc.* I, 30.

ܘܥܠ ܐܪܙܐ ܕܫܪܪܐ .
ܚܠܦ ܢܟܠܗ ܕܥܠ ܠܐܢܬܬܐ ✠

ܐܡܪܐ ܛܠܝܬܐ ܠܡܠܐܟܐ .
ܕܗܐ ܐܢܐ ܐܡܬܗ ܕܡܪܝܐ .
ܡܫܟܚ ܒܪܘܝܐ . ܕܢܥܡܪ ܒܒܪܝܬܗ .
ܘܦܐܐ ܗܘ ܠܗ ܠܝܨܘܪܐ .
ܕܐܝܟ ܪ̈ܚܡܘܗܝ ܢܣܥܘܪ ܠܓܒܝܠܬܗ ✠

ܚܘܝܐ ܘܚܘܐ ܚܦܪܘ ܩܒܪܐ .
ܘܠܐܕܡ ܚܝܒܐ ܕܚܝܘܗܝ ܠܫܝܘܠ .
ܘܐܬܐ ܓܒܪܝܐܝܠ . ܘܡܠܠ ܥܡ ܡܪܝܡ .
ܘܕܢܚ ܐܪܙܐ ܡܢ ܬܡܢ .
ܕܡܢܗ ܢܚܝܢ ܡܝ̈ܬܐ ܟܠܗܘܢ ✠

ܒܬܘܠܬܗ ܕܐܕܡ ܩܒܠܬܗ .
ܠܢܟܠܐ ܕܒܢܟܠܗ ܐܛܥܝܗ .
ܫܡܥܬܗ ܗܦܝܟܐܝܬ . ܘܗܝܡܢܬ ܣܟܠܐܝܬ .
ܘܫܠܚܬܗ ܠܐܕܡ ܥܪܛܠܝܐ .
ܒܦܐܪܐ ܡܪܝܪܐ ܕܓܢܬܐ ✠

ܩܡܬ ܡܪܝܡ ܒܪܬ ܕܘܝܕ .
ܘܩܒܠܬ ܡܢ ܓܒܪܐ ܫܠܡܗ .
ܘܐܙܩܬ ܠܫܘܒܚܐ . ܠܟܣܝܘܬܗ ܕܐܕܡ .
ܘܝܗܒܬ ܢܚܬܗ ܠܥܪܛܠܝܘܬܗ .
ܘܩܡ ܚܬܢܐ ܒܓܢܘܢܗ ܒܝܩܪܐ ✠

ܒܬܘ̈ܠܬܐ ܗܘܝ ܬܪ̈ܬܝܗܝܢ .
ܘܣܘܥܪ̈ܢܐ ܕܬܪ̈ܬܝܗܝܢ ܦܠܝܓܐ .
ܚܕܐ ܣܚܦܬܗ ܠܓܒܪܗ̇ . ܚܕܐ ܣܡܟܬܗ ܠܐܒܘܗ̇ .
ܒܚܘܐ ܩܒܪܐ ܐܫܟܚ ܒܗ̇ .
ܘܒܡܪܝܡ ܠܫܡܝܐ ܐܬܩܪܝ ✠

ܬܪܝܢ ܐܝܙܓܕ̈ܐ ܐܫܬܕܪܘ .
ܣܛܢܐ ܘܡܠܐܟܐ ܠܥܠܡܐ .
ܚܘܝܐ ܘܓܒܪܝܐܝܠ . ܠܚܘܐ ܘܠܡܪܝܡ .
ܘܒܣܘܒܪ̈ܐ ܕܬܪ̈ܝܗܘܢ .
ܐܦ ܡܘܬܐ ܐܦ ܚܝ̈ܐ ܐܫܬܟܚܘ ✠

lavit mysterium veritatis pro fraude, qua serpens deceperat mulierem.

19. Dixit puella angelo : « *Ecce ego ancilla Domini*[1], potest creator habitare in creatura sua decetque ut plasmator secundum suam misericordiam plasma suum visitet. »

20. Serpens et Heva foderunt sepulchrum et Adamum reum detruderunt in infernum ; venit autem Gabriel et locutus est cum Maria atque exinde patefactum est mysterium, quo omnes mortui resuscitantur.

21. Virgo Adami recepit Mendacem a quo decepta est, eum præpostere audivit, stulte credidit Adamumque nudavit per amarum horti fructum.

22 Surgens Maria, Davidis filia, accepit pacem ab angelo et texuit stolam gloriæ vestemque suam dedit ad operiendam nuditatem Adæ et stetit sponsus cum decore in thalamo suo.

23. Duæ fuerunt virgines, sed harum duarum actio valde diversa fuit : una prostravit virum suum, altera fulcivit patrem suum. Per Hevam homo invenit sepulchrum ; per Mariam in cœlum vocatus est.

24. Duo legati missi sunt in mundum ad Evam et Mariam : Satanas et angelus, serpens et Gabriel, et in nuntio horum duorum mors et vita inventæ sunt.

1 *Luc.* I, 38.

ܬܪܝܢ ܐܝܠܢܝܢ ܢܨܒ ܒܥܕܢ .
ܢܨܘܒܗ ܚܟܝܡܐ ܕܓܢܬܐ .
ܒܚܕ ܬܠܐ ܡܘܬܐ . ܘܛܫܐ ܒܚܕ ܚܝܐ .
ܘܐܥܠܗ ܠܐܕܡ ܠܐܓܘܢܐ .
ܕܡܢ ܐܬܠܐ ܒܐܬܠܝܐ ܢܣܒ ܀
ܣܡ ܠܗ ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ .
ܡܢ ܦܐܪܐ ܕܝܕܥܬܐ ܦܪܓܝܗ .
ܕܠܐ ܢܐܟܘܠ ܡܢܗ . ܕܡܘܬܐ ܛܫܐ ܒܓܘܗ .
ܚܘܝܐ ܘܚܘܐ ܡܠܟܐ ܢܣܒܘ .
ܘܒܐܬܠܐ ܠܓܒܪܐ ܚܛܗܐ ܐܥܠܘܗܝ ܀
ܒܣܘܟܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܡܪܝܡ .
ܘܒܗ ܦܐܪܐ ܐܠܗܐ ܢܚܬ ܬܠܐ .
ܕܒܥܕܢ ܠܐ ܛܥܡܘܗܝ . ܘܡܢ ܡܪܝܡ ܦܩܣܘܗܝ .
ܕܦܐܪܐ ܡܚܝܠܐ ܠܐܟܘܠܘܗܝ .
ܢܦܠ ܥܠܝܗܘܢ ܒܚܘܒܗ ܕܪܚܡܬܐ ܀
ܪܬܚ ܗܘܐ ܒܚܘܒܗ ܐܝܠܢܐ .
ܕܐܟܘܠܘܗܝ ܕܝ ܫܒܩܘܗܝ ܒܓܘ ܥܕܢ .
ܕܢܒܗܬ ܗܘܐ ܠܚܘܝܐ . ܗܘ ܕܓܠܙ ܐܢܘܢ .
ܢܩܦ ܠܐܟܘܠܝܗܘܢ ܒܛܢܢܗ .
ܕܢܐܟܠܘܢܝܗܝ ܐܝܟ ܒܐܬܪܗܘܢ ܀
ܪܓܬܐ ܘܪܡܘܬܐ ܡܛܫܝܢ .
ܒܐܝܠܢܐ ܕܝܕܥܬܐ ܗܘ ܗܘܐ .
ܘܒܬܘܠܬܐ ܦܐܪܐ . ܕܠܐ ܪܓܬܐ ܒܛܢܬ .
ܕܪܓܬ ܡܘܬܐ ܕܟܠܗ ܐܢܫ .
ܒܗ ܬܬܒܛܠ ܡܢ ܕܪܐ ܠܥܠܡܝܢ ܀
ܥܕܢ ܕܐܠܗܐ ܡܪܝܡ ܗܝ .
ܕܐܝܠܢܐ ܕܝܕܥܬܐ ܠܝܬ ܒܗ .
ܠܐ ܚܘܝܐ ܕܡܚܒܠ ܘܠܐ ܚܘܐ ܕܩܛܠܐ .
ܐܠܐ ܚܝܐ ܕܢܒܥ ܡܢܗ .
ܕܗܘ ܡܦܢܐ ܓܠܘܝܐ ܠܓܘ ܥܕܢ ܀
ܗܘ ܐܝܠܢܐ ܡܚܝܢܐ .
ܘܟܪܘܒܐ ܘܫܠܗܒܝܬܐ ܢܛܪܝܢ .
ܗܐ ܫܪܐ ܒܒܬܘܠܬܐ . ܕܢܛܪ ܠܗ ܝܘܣܦ .

25. Sapiens horti plantator duas in Eden arbores plantavit; in una suspendit mortem, in altera abscondit vitam, et adduxit Adamum in agonem, ut e certamine coronam reportaret.

26. Imposuit ei legem ne manducaret e fructu scientiæ quo delectabatur, quia in eo mors latebat; serpens et Heva, inito inter se consilio, in certamine virum in peccatum induxerunt.

27. In ramo virginis Mariæ Deus illapsus suspendit fructum quem in Eden non gustaverant, e Maria eum decerpserunt, quia fructus roborans comestores ex amore super eos decidit.

28. Amore flagrabat arbor a suis comestoribus in Eden derelicta. Ut confunderet serpentem qui eos spoliaverat, in zelo suo secuta est comestores, ut illi in suo loco eum manducarent.

29. Concupiscentia et superbia in arbore scientiæ latebant, virgo fructum absque concupiscentia concepit, ut concupiscentia lethalis generis humani per eam in æternum deleretur.

30. Eden Dei Maria est, in ea nec arbor scientiæ, nec serpens qui nocet, nec Heva quæ occidit, sed ex ea oritur arbor vitæ quæ reducit exules in Eden.

31. Arbor vitæ, quam cherubs et gladius flammæ servant, ecce residet in purissima virgine quam custodit Joseph; Judæi conviciis

ܣܡ ܘܣܬܗ ܠܛܠܝܬܐ .
ܣܒܝܪܐ ܕܝܘܣܦ ܗܘ ܡܡܟܢܫ ܀

ܐܢܚ ܪܘܡܚܗ ܢܛܘܪܐ .
ܕܗܘ ܦܐܪܐ ܕܢܛܪ ܗܘܐ ܐܫܬܠܚ .
ܡܢ ܪܘܡܐ ܪܡܐ . ܠܬܚܬܝܐ ܕܡܫܬܚܦܐ .
ܐܟܠܘܗ ܡܝܘܬܐ ܘܚܝܘ ܒܗ .
ܒܪܝܟ ܦܐܪܐ ܕܝܠܕܬ ܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ ܀

ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ .

puellam prosequuntur, putantes Josephum hujusce arboris patrem esse.

32. Custos gladium suum reposuit, quia fructus quem custodiebat ex altissimis missus est in terram ad lapsos. Mortales eum manducarunt et eo vitam adepti sunt. Benedictus fructus quem peperit Maria virgo.

LAUS DEO.

# INDEX TOMI III.

# INDEX RERUM.

*(Numeri romani tomum, arabes columnam designant.)*

MECHLINIÆ, H. DESSAIN. — MDCCCLXXXIX.